

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي كَرَّمَنَا بِالْحَقِّ وَالْحَقُّ لِلَّهِ

(خادم الحرمين الشريفين) شاه سلمان كورني عهبدول عزيز نال سعودي
ملكني شاهنشاه عهريستان سعودي شهرهفمنده بوب فارمانا چاهكرنا قورناتا بيرز دهگل وهر كجرا انا امانيت وني

شاه سلمان كورني عهبدول عزيز نال سعودي
ملكني شاهنشاه عهريستان سعودي شهرهفمنده بوب فارمانا چاهكرنا قورناتا بيرز دهگل وهر كجرا انا امانيت وني

وَقَفَّ يَدَهُ تَعَالَى مِنْ خَادِمِ الْحَرَمَيْنِ الشَّرِيفَيْنِ
الْمَلِكِ سَامَانِ بْنِ عَبْدِ الْبَرِّ بْنِ أَبِي سَعْدٍ
وَلَا يَجُوزُ بَيْنَهُ
بِسُورَةِ مَجَانَّتْ

تَرْجُمَةُ مَعَانِي الْقُرْآنِ الْكَرِيمِ
إِلَى اللُّغَةِ الْكُرْدِيَّةِ
(اللَّهُجَّةُ الْكُرْمَانْجِيَّةُ)

إعداد:
الدكتور إسماعيل علي طه

مُجَمَّعٌ لِلْمَلِكِ فَهْدٍ لِطَبَاعَةِ الْمَضَجَفِ الشَّرِيفِ
بِالْمَدِينَةِ الْمُكَرَّمَةِ

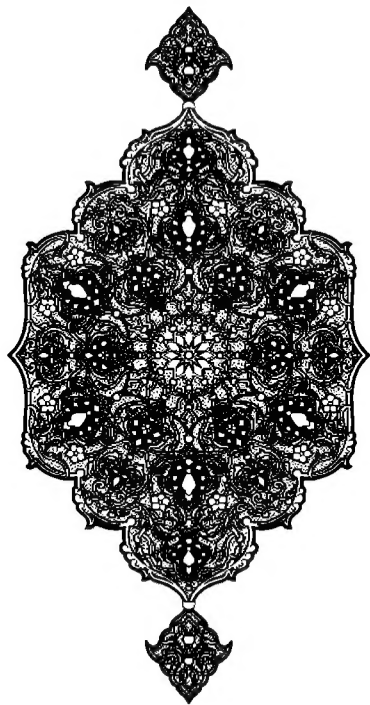
ئەف قورئانا پىرۆز ۋە قفە ز (خادم الحرمين الشريفين)
شاھ سەلمان كورنى عەبدول عەزىز ئال سعوود
نابىت بىتە فروتن
ھەروە دھبە بە لافكرن

قورئانا پىرۆز د گەل پاڤە كرنا وى ب زمانى كوردى

تامادە كرن دوكتور:

ئىسماعىل عەلى تاھا

كۆمەلگەھا مەلك فەھەد يا چاپكرنا قورئانا پىرۆز
ل مەدىنە يا مۇنەۋۋەر

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

مقدمة

بقلم معالي الشيخ الدكتور
عبد اللطيف بن عبد العزيز بن عبد الرحمن آل الشيخ
وزير الشؤون الإسلامية والدعوة والإرشاد
المشرف العام على المجمع

الحمد لله رب العالمين، القائل في كتابه الكريم:

﴿... قَدْ جَاءَكُمْ مِنَ اللَّهِ نُورٌ وَكِتَابٌ مُبِينٌ﴾.

والصلاة والسلام على أشرف الأنبياء والمرسلين، نبينا محمد ﷺ،
القائل: «خيركم من تعلم القرآن وعلمه».

أما بعد:

فإنفاذاً لتوجيهات خادم الحرمين الشريفين، الملك سلمان بن عبدالعزيز
آل سعود - حفظه الله - بالعباية بكتاب الله، والعمل على تبسير نشره، وتوزيعه
بين المسلمين في مشارق الأرض ومغاربها، وتفسيره، وترجمة معانيه إلى
مختلف لغات العالم.

وإيماناً من وزارة الشؤون الإسلامية والدعوة والإرشاد بالمملكة العربية
السعودية، بأهمية ترجمة معاني القرآن الكريم، إلى جميع لغات العالم المهمة؛
تسهيلاً لفهمه على المسلمين الناطقين بغير العربية، وتحقيقاً للبلاغ، المأمور به
في قوله ﷺ: «بلغوا عني ولو آية».

وخدمة لإخواننا الناطقين باللغة الكردية (اللهجة الكرمانجية)، يطيب
لمجمع الملك فهد لطباعة المصحف الشريف بالمدينة المنورة، أن يقدم للقارئ
الكريم هذه الترجمة إلى اللغة الكردية (اللهجة الكرمانجية)، التي قام بها
الدكتور إسماعيل علي طه؛ وراجعها من قبل المجمع الدكتور مصطفى مسلم
محمد، وعمار محمد طاهر محمد.

ونحمد الله سبحانه وتعالى أن وفق لإنجاز هذا العمل العظيم، الذي
نرجو أن يكون خالصاً لوجهه الكريم، وأن ينفع به الناس.

إننا لنذكر أن ترجمة معاني القرآن الكريم -مهما بلغت دقتها- ستكون
قاصرة عن أداء المعاني العظيمة التي يدل عليها النص القرآني المعجز، وأن
المعاني التي تؤديها الترجمة إنما هي حصيلة ما بلغه علم المترجم في فهم كتاب
الله الكريم، وأنه يعترىها ما يعترى عمل البشر كله من خطأ ونقص.

ومن ثم نرجو من كل قارئ لهذه الترجمة أن يوافي مجمع الملك فهد
لطباعة المصحف الشريف بالمدينة النبوية، بما قد يجده فيها من خطأ أو نقص
أو زيادة؛ للإفادة من الاستدراكات في الطباعات القادمة إن شاء الله.

والله الموفق، وهو الهادي إلى سواء السبيل، اللهم تقبل منا إنك أنت
السميع العليم.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

پیشگوئن

ب پینووسی ریزدار شیخ دوکتور

عبدولهئیف کوری عهبدول عزیز کوری عهبدولرحمان نال شیخ

وهزیری کاروباریت نیلامی و بانگهلدیری

و راسته ریزکرنی سهریه رشتی گشتی یی کوری

سویاس هممی بۆ خودایی گشت جیهانان، نهوی دهرتۆکا خو

یا پیرۆزدا گۆتی:

﴿... قَدْ جَاءَكُمْ مِنَ اللَّهِ نُورٌ وَكِتَابٌ مُبِينٌ﴾

و سلاف و سهلهوات ل سهر پله بلندترین پیغه مبه و هنارتی،

پیغه مبه ری مه موحه مه ده، نهوی گۆتی:

«خَيْرُكُمْ مَنْ تَعَلَّمَ الْقُرْآنَ وَعَلَّمَهُ».

ئانکو:

باشترینی هه وه نه وه یی فیری قورئانی بووی و خه لك فیر کریی.

ل دویف رینهاینت خزمه تکاری هه ردو هه ره مینت پله بلند،

شاه سه لمان کوری عهبدول عزیز نال سهوود، خودی پاریزیت،

بۆ چافدیرییا بهرتۆکا خودی و کار کرن ل سهر ب ساناهی خمتنا

وه شاندا وئی، و به لافکرنا وئی ل سهر موسلمانان، ل رۆژه لات و

رۆژنا فاینت نه ردی، و پافه کرنا وئی، و وه گیرانا پامانیت وئی بۆ

جودا جودا زمانیت جیهانی.

ژ باوهرییا وهزاره تا کاروباریت نیسلامی و بانگ هولدیبری و
 راسته پرئیکرنی ل شاهشینا عهره بی یا سهوودی ب گرنگیا وه گرئانا
 رامانیت قورئانا پیروز بۆ ههمی زمانیت جیهانی یت گرنگ ژ بۆ
 ب ساناهی خستنا یتگه هشتا وئ بۆ وان موسلمانیت ب غیری زمانی
 عهره بی دناخفن، و ژ بۆ ب جهئینا فهرمانا مه پی هاتیه کرن د
 گۆتئا پیغه به ریدا (سلافت خودی ل سهر بن): «بَلِّغُوا عَنِّي وَلَوْ آيَةً»
 نانکو: ژ من بگه هینن خو هه که ئایه ته که بیت.

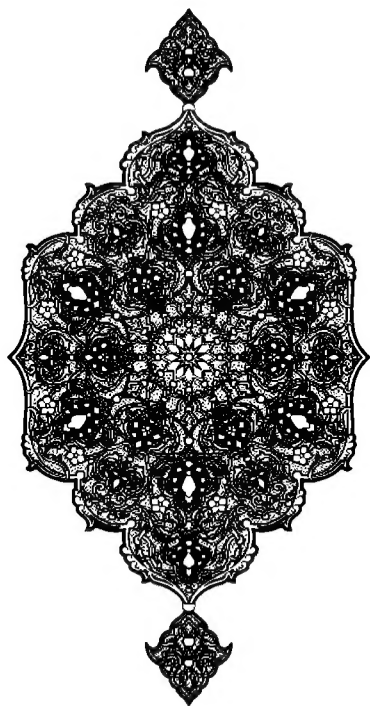
وه که خزمهت بۆ برایت مه یت ب زمانی کوردی (شیوازی
 کرمانجی) دناخفن کۆری شاه فه هه دی چا پکرنا (مصحف) سپروزل
 مه دینه یا مونه ووهر پی خوشه فنی وه گرئانا بۆ زمانی کوردی (شیوازی
 کرمانجی) پیشکینش بکهت، نهوا دوکتۆر نیسماعیل عه لی تاهاه
 سگری پی رابووی، و دوکتۆر مسته فامسلم محمه د، و عمار محمه د
 تاهر محمه د، لی زفرین ل سهر کری.

سوپاسیا خودی مه زن ده کین هاریکاری بۆ ب جهئینا فنی
 کاری مه زن کری، هیفیدارین ههمی دپیکا خودیدا بیت، و خه لک
 مفایی ژئی بییت.

نهم دزانین وه گرئانا رامانیت قورئانا مه زن - هندی یا
 هویر و به جه بیت - ناگه هته وان رامانیت مه زن نه ویت د ناها
 ده فنی قورئانیدا، و نه و رامانیت وه گرئان نه دا دکهت نه نجامی
 وئ چه ندیه یا زانستی وه گرئانی گه هشتی د یتگه هشتا بهرتو کا
 خودی یا سپروژدا، و هند دی ژئی گرت هندی ژ کاری موقوفان هه میا
 گرتی ژ خه له تی و کتیا سیان.

و پاشی داخوای ز هەر خوانده فانه کی فنی وه گزانی دکهین..
هەر خهله تی و کیم و کاسی و زنده بیه کا تیدا بینیت کور پی شاه
فهه دی چاپکریا (مصحف) کا پیروز ل مه دینه یا مونه ووهر پی
ناگه هدار بکهت دا ب فانه هیا خودی د چاپکری و وه شانتیت بیتدا
بینه چاره سه رکری و مفایی ژنی بینیت.

هەر خودینه هاریکار، و نه وه رنیشاندهر بز ریکا راست،
خودینو توژ مه فه بویل بکه، ب راستی هەر تویی گوهدار و زانا.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

پنښگوننا وەرگیرانیت پرامانیت قورنانا پیروز ریځوشکر

قورنانا پیروز ناخفتنا خودایي مهزنه یاب پیت و پرامانیت
ویفه بؤ پیغه مبهري خؤ موحه مدهی (سلافت خودی ل سهرین)
هنارتی وهك دلؤ قانی بؤ هه می جیهانا، مزگینین و ناگه هدار کهر و
بانگهلدی ر د ریکا خودیدا ب ده ستویرا وی، و چرایه کی رۆنکهر و
گه شه، نه فه زی دانه نیاسینه کا کورته بؤ قورنانا پیروز و په پامایي.

دانه نیاسینه کا گشتی ب قورنانا پیروز

تیک: دانه نیاسینا قورنانا پیروز، و دیار کرنا ناف و سالؤ خه تیت وئی:

قورنانا پیروز ته و ناخفتنا خودایي مهزنه ته و اب ریکا وه حییی
بؤ پیغه مبهري خؤ موحه مدهی (سلافت خودی ل سهرین) ب
په یف و پرامانیت ویفه هنارتی، ته و اد (مصحف) یدا هاتییه نفیسین،
و ده ست بؤ ده ستی هاتییه فه گوهاستن، و خواندنا وی په رسته.

و خودایي - مهزن و سه رده ست - ته وه ناخی وئی وه حییا بؤ پیغه مبهري
خؤ موحه مدهی (سلافت خودی ل سهرین) هنارتی کریه قورنانا،
خودایي مهزن گوت: ﴿إِنَّا نَحْنُ نَزَّلْنَا عَلَيْكَ الْقُرْآنَ تَنْزِيلًا﴾ (الانسان: ۱۴۳)،
چونکی هیژای هندییه بته خواندن و خو ژئی دویر نه تیخن.

هه روه سا خودایي مهزن ناخی وئی کره (الکتاب)، خودایي مهزن
گوت: ﴿إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ عَلَيْكَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ فَاعْبُدِ اللَّهَ مُخْلِصًا لَهُ الدِّينَ﴾
[الزمر: ۲۴]، چونکی هیژای هندییه بته نفیسین و بهشت گوهر نه تیخن.

و خودایى مەزن قورئانا پىروژ یا سالوخ دایى کو: راستى و پویجیى و حەلالى و حەرامى ژىك فاقىر دکەت، و بیر ئىئانە، و راستەرییە، و پزوانەییە، و ساخى و سلامەتیە، و حەکیمە، و شیرەتە، و چەندىن سالوخەتیت دى یتت مەزناتیا قورئانا پىروژ و تەمامیا پەياما وى ديار دکەن.

و پەيشا (مصحف) ژ وان بەرپەرا هاتیه وەرگرتن یتت قورئانا پىروژ ل سەر هاتیه نقيسین، ئەف نافکر نه سەحابیان دانایە سەر بۆ ديار کرنا وى پەرتوکى ئەوا قورئانا پىروژ ل سەر بەرپەرت وى هاتیه نقيسین.

و قورئانا پىروژ وەحیە ژ دەف خودایى مەزن، جبریل - سلاف ل سەر بن - ئىناپە خوارى سەر دى موحەمەد پىغەمبەرى (سلافیت خودى ل سەربن)، خودایى مەزن گۆت: ﴿وَأَنذَرْتُكَ رَبِّ الْأَعْلَمِينَ * نَزَلَ بِهِ الرُّوحُ الْأَمِينُ * عَلَى قَلْبِكَ لِتَكُونَ مِنَ الْمُنذِرِينَ * بِلِسَانٍ عَرَبِيٍّ مُبِينٍ﴾ (الشعراء: ۱۹۵-۱۹۲).

و موحەمەد پىغەمبەر (سلافیت خودى ل سەربن) دفى چەندیدا ئەمىنى جودابە ژ پىغەمبەرت دى، جبریل - سلاف ل سەر بن - وەحى ژ دەف خودایى مەزن بۆ هەمى برايت وى یتت پىغەمبەر (سلاف ل سەر وان بن) ئىناپە خوارى، و خودایى مەزن - یى پاك و باقر - بۆ فى تێبانەتى مەزن وى هەلدبۆرتیت یى وى بقیئت، خودایى مەزن گۆت: ﴿اللَّهُ يَضْطَرُّنِي مِنَ الْمُكْهَبَةِ زُجْلًا وَمِنَ الْغَائِبِينَ إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ بَصِيرٌ﴾ (الحج: ۷۵)، و ئەو چىتر دزانیت كى ب كىز وى چەندى دتیت و كى ب كىز نايتت، چونكى چىكرى چىكرىیت وى، خودایى پاك و باقر گۆت: ﴿وَرَبُّكَ يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ وَيَخْتَارُ﴾ (القصص: ۲۸).

دوو: هاتنە خوارا قورئانا پىروژ:

پروژا دوشەنبى رىكەفتى هەفدەى رەمەزانى سالا (۶۱۰ ز) ل شكەفتا حەرايى - ل تىك ژ چيايتت مەكەها پىروژ - هاتنە خوارا

وهحی بؤ پیغه مبهری خودی (سلافت خودی ل سهر بن) ب فان
 نایه تا ده ست پی کر: ﴿ أَفَرَأَىٰ بِإِسْمِ رَبِّكَ الَّذِي خَلَقَ * خَلَقَ الْإِنسَانَ
 مِنْ عَلَقٍ * أَفَرَأَىٰ رَبُّكَ الْأَلْطَمَ * الَّذِي عَلَّمَ بِالْقَلَمِ * عَلَّمَ الْإِنسَانَ مَا لَمْ
 يَعْلَمْ ۚ ﴾ (علق: ۱-۵)، و نهغه یتکه مین ثابت بوون ژ قورئانا پیروز بؤ
 پیغه مبهری خودی (سلافت خودی ل سهر بن) هاتین خوار ی.

پیغه مبهر (سلافت خودی ل سهر بن) ز فیری مالا خو و رپ
 رها دلی ویه یی دلهرزیت ژ ترسیانا ل سهر خو، و سهر هاتیا خو بؤ
 هه فزینا خو ده یکا خودان باوهران خه دیجا کچا خوهیلدی (خودی
 ژئی رازی بیت) گوت، و گوتی: «نه ز ژ خو ترسیام»، خه دیجایی گوتی:
 (نه خیر، مزگینی بؤ ته بیت، ب خودی.. خودی چو جاراته
 شهر مزار ناکهت، تو سهر اکهس و کاریت خو ددهی، و راستگویی د
 ناخفتنیدا، و تو یی خه مخوری، و پیزی ل میفانی دگری، و کار دکهی
 بؤ ب جهننانا حقیقی)، و خه دیجایی نهو دگهل خو بر و چونه
 دهف (وهرقه کوری نه وفهل)، نهو مرقفه کی شارهزا و یتکه هشتی
 بوو، ئینا خه دیجایی گوتی: (پسام گوهی خو بده برازیی خو دا
 به حسی خو بؤ ته بکهت)، نهو تشتی پیغه مبهری (سلافت خودی
 ل سهر بن) دینی، بؤ گوت، وهرقه ی گوتی: (نهغه نهو ملیاکه ته^۱)
 یی خودی بؤ مووسا پیغه مبهر ئیناییه خوار، خوژی نه ز مابامه
 ساخ و شیابام، ده می مله تی ته ته دهر دیتخن بشته فانیا ته بکه م)،
 پیغه مبهری (سلافت خودی ل سهر بن) گوتی: «مادی نهو من
 دهر دیتخن؟» گوتی: (بهی.. هر زه لامه کی ب وی تشتی هاتی یی
 تو پی هاتی، دژمنایا وی یا هاتیه کرن، نه گهر نه ز گه هستمه وی

۱- مهرم پی جبرله (سلاف ل سهر بن)، نهو ملیاکه نه یی هارئا وهحی بؤ
 پیغه مبهران پی هاتیبه سپارتن.

رؤږی... دئ پشته فانیاته کهم و ته سهر تیخم، پاشی گله که ب سهر
ئنی چافیکه ئننی نه چو و هره قه مر.

و قورئانا پیرؤز هه می پیکفه ب ئیک جاری بق پیغه بهرئ
خودئ (سلاقیه خودئ ل سهر بن) نه هاته خوارئ هه وه کی
کتیبت پیغه بهرئت بهرئ (سلاف ل سهر وان بن) هاتین، قورئان
پیچ پیچه د بیست و سئ سالاندا هاته خوار، فئجا یان دا سؤره ته که
ب نه مامی ئته خوار، یان هنده که نایه ت ژ سؤره ته کن.

و حیکمه ت ژ پیچ پیچه هاته خوارا قورئانی و نه پیکفه^(۱)
موکو مکرنا دئ موحه مه د پیغه بهر یه (سلاقیه خودئ ل سهر بن)
و بهیز کرنا و یه و بشته فانیایه و یه ب نویبونا هاتنا جبریل (سلاف ل سهر
بن) ب وه حیئ، دا بهیز تر و موکو متر و خؤرا گرت ریبت ل بهرام بهر
سهر ره قیا هه فئشکچیکه را و بهر هنگاریا وان بؤ و ل ده می ده سئکا
هنار تنای، خودای ب پاک و باقر گؤت: ﴿وَقَالَ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا
لَوْ لَا نَزَّلَ عَلَیْهِ الْفُرْقَانُ فُجْءًا مِّنْ جُنَّةٍ وََّحِدَةٍ کَذٰلِکَ لِیُثْبِتْ بِهٖ فَاُوْذَکَ وَرَزَّلْنٰهٗ
تَرْجِیْلًا﴾ [الفرقان. ۳۲].

هه وه سا هاتنا قورئانا پیرؤز پیچ پیچه و نه پیکفه حیکمه ته کا
دی یا بهر وه ره ده یی یا مه زن تیدایه ئه و ژئ وه دا خودان باوه ر
هئدی هئدی و پله پله زانین و بهر بگرن و کار ب ته حکامیت نایینی
بکه ن، داب ساناهیر ییت بؤ فیز بوون و تیگه هشتن و ده ره که فئنی ژ
تاریاتیبت نه زانین و گاوری و هه فئشکچیکرنئ یا هینگئ ئه و تیدا
بؤرؤنا هییا باوه ری و تاکه رستی و زانین.

سئ: نفیسنا قورئانا پیرؤز:

ژ گرنگترین ریکیت پاراستنا ده قا نفیسنا وانه، ئه و ناخفتنا
نه ئته نفیسین یا بهر هنگاره بؤ ژ بیر کرنئ، و ماده م قورئانا پیرؤز

۱- بهرئ خو به: تفسیرا (الطبری) ۱۰: ۱۹، و (المشهد الوجیز لأبی شامة المقدسی ص: ۲۸).

هاتییه هنارتن وهك راسته ریی بۆ هه می جیهانا، هه تا قیامت
رادییت، دفییا بیته نفیسین.

پێغه مبهری (سلافیت خودی ل سه ر بن) گرتگی و پوینته کی
باش دایه نفیسینا وئی، پێغه مبهری (سلافیت خودی ل سه ر بن)
فه رمان ل هندهك سه حابییت خو کر نه فیت نفیسین دزانن نه و
قورئانا پیرۆز بنفیسین و نه و کر نه نفیسه ریت وه حیی و ناقدارترینی
وان زهید کوری (ثابت) ئی نه ساری بوو (خودی ژنی رازی بیت)^(۱).

هه ر ده می وه حی بۆ پێغه مبهری خودی (سلافیت خودی ل
سه ر بن) هاتبا دا ژ بهر که ت باشی نه و تشتی بۆ هاتی دا بۆ ئیکی
ژ نفیسه ریت وه حیی بیژیت دا بنفیسیت، و دگۆت: « فان ئایه تا داننه
د وئی سۆره تیدا نه واته فه و نه فه تیدا هاتین »^(۲)، دا نافنی سۆره تی
بۆ بیژیت، و دا فه رمانی ل وان که ت ئایه تا تیدا بنفیسین، باشی دا
فه رمانی ل سه حابیان که ت خو فیری وی تشتی بکه ن یی ژ قورئانا
پیرۆز هاتی و ژ بهر بکه ن، قیجا قورئانا پیرۆز هه می ل سه ر ده می
وی (سلافیت خودی ل سه ر بن) دهاته نفیسین د (الرقاع)^(۳) دا.

و جبریلی (سلاف ل سه ر بن) سالی جاره کی د گهل پێغه مبهری
(سلافیت خودی ل سه ر بن) لئیزفرین ل قورئانا پیرۆز دکر، و
سالا پێغه مبهر (سلافیت خودی ل سه ر بن) تیدا مری دو جارا
لئیزفرین د گهل کر ب رێژه بندکرنا ئایه ت و سۆره تیت وئی هه روه کی
د وئی (مصحف) انوکهدا هه ی نه فا د نواف ده ستیت موسلماناندا

۱- تفسیر الطبری ۴۸: ۱.

۲- سنن أبي داود رقم الحديث: ۷۸۹، وسنن الترمذي رقم الحديث: ۳۰۸۶، وأخرجه
الحاكم في المستدرک (رقم الحديث: ۳۳۲۵)، وقال (هذا حديث صحيح على شرط
الشيخين ولم يخرجاه).

۳- صحيح البخاري رقم الحديث ۵۹۲ و ۵۹۳.

وهك ب جهنمان بؤ گوتنا خودايى باك و مه زن: ﴿إِنَّ عَلَيْنَا جَمْعَهُ
وَقُرْآنَهُ﴾ فَإِذَا قَرَأْتَهُ فَاتَّبِعْ قُرْآنَهُ ﴿[القيامة: ١٧-١٨]، و ﴿سَتُفْرِطُكَ فَلَا
تَنصَى﴾ [الأعلى: ٢٦].

چار: کۆمکرنا قورئانا بیرۆز د بهر په راندا:

بشتی مرنا پتغه مبه ری (سلافیت خودئی ل سه ر بن) خه لیفه یی
راشد (أبو بکر الصديق) (خودئی ژئی رازی بیت) فه رمان ب
کۆمکرنا قورئانی دا دهندهك بهر په ریت پیکه خستیدا، دا چو ژ
قورئانی نه چیت ده می ژ بهر که ریت قورئانی دمرن یان نه و هار چیت
قورئان ل سه ر نفیسایی (الرقاع) ژ ناف دچن، و نفیه ری و ه حیی
زهید کوری (ثابت) (خودئی ژئی رازی بیت) ب فی نه رکی رابوو،
و بشتی ئی زفرین ئی کری و بشت پاست بووی ژ دانه بهر نیکیال
سه ر (الرقاع) نفیسایی و نه واد سینگادا (دلاندا) ژ بهر... نه و بهر په ر
هه می دانانه مالا (أبو بکر الصديق) (خودئی ژئی رازی بیت) هه تا
چزیه بهر دلوفانییا خودئی، باشتی ل مالا خه لیفه یی دووی عومهری
کورپی (خطاب ی) (خودئی ژئی رازی بیت) هاتنه پاراستن، و بشتی
مرنا وی ل مالا هه فزینا پتغه مبه ری ده یکا خودان باوه ران (حفصه)
کچا عومهری خودئی ژ هه ردووکا رازی بیت هاتنه پاراستن^(١).

وده می ئیسلام به لاف بووی، موسلمان پتد فی گه لهك
(مصحف) با بوون ئی بخوینن، وهندهك سه حابیا گوته خه لیفه یی
راشد (عثمان) ئی کورپی عه فانی (خودئی ژئی رازی بیت) پتد فییه
تیک (مصحف) هه بیت خه لکی بؤ خواندنئی ل سه ر کۆم بکه ین،
و بیته پتسه نگ موسلمان د خواندننا خؤدال دویف بچن. ئینا

١- صحیح البخاری رقم الحدیث: ٤٩٨٦، وسنن الترمذی رقم الحدیث: ٣١٠٣،
وسنن الإمام أحمد رقم الحدیث: ٧٦.

(عثمان) ی فرمان ل کومه کا ژبه رکهریت قورئانا پیروز کر
 نهویت نفیسینی دزانن ب فی نهرکی رابین، و ل پشیا وان زهید
 کورپی (ثابت) (خودتی ژئی رازی بیت) و پشتهگرمی وان بهر پهرا
 بوون نهویت قورئان تیدال سر دهمنی (أبو بکر الصدیق)
 (خودتی ژئی رازی بیت) هاتیه کومکرن، فینجا نهو بهر پهرا همی د
 (مصحف) که کیدا کومکرن، و چندی دانه ژئی کوبکرن، و هر
 دانه که هنارته وه لاته کی ژ وه لاتیت ئیسلامی بیت مه زن، و فرمان
 ل موسلمانا کر چندی (مصحف) کا ژئی کوبی بکه ن.

و هندي (مصحف) که کا نه فرول جیهانی ل بهر ده ست، چ ده ست
 خه ت بن ثان ل چاپخانا چاپکری.. بنیاتی وان ژ وان (مصحف) ایه
 نهویت هاتیه کوبکرن و هنارتن بز وه لاتا، ژئی جودا نینن نه د
 دهقی واندا نه دریز بهندییا واندا.

و حه تا نوکه ژئی موسلمان پویه ی دده نه چاپکرن (مصحف) کا
 پیروز و ل دویف تشتی نوی دچن د ریک و شیواز و ته کنیکیت
 چاپکرنیدا پیخه مه ت ب جهتینا بلندترین پلینت باشی و جوانی
 و ریک و پیکینی د نفیسینا دهقی قورئانیدا ب وینه یی وی یی بی
 هاتیه نفیسین ل سرده منی (عثمان) ئی کورپی عه فان (خودتی ژئی
 رازی بیت) یا بهر نیاس ب وینه یی (عثمان) ی.

و کورپی شاه فیه ده یی چاپکرن (مصحف) کا پیروز ل مه دینا
 پیخه مبهری ئیکه ژ سیماییت بهر چاف و به لگه یه ل سر چافدیری و
 پویه پیکرنه باش ب قورئانا پیروز، و رز دییا کاریده ستال شاهنشینا
 عه ره بی یا سعودی ل سر بهر توکا خودایین مه زن و پویه پیکرنه
 وان ب خزمه تکرنا وی و ب ساناهیتختاب ده سته ئینا (مصحف) کا
 پیروز ژ لایین موسلمانانف ب باشترین و جوانترین چاپ و بهر گ و
 جوانی و پاراستن و ریک و پیکینی و به جهی.

بېنچ: رېزبه ندييا (مصحف) ئى و جوز نكرنا وئى:

قورئانا پىرۇز ب سۇرەتا فاتىحى دەست پى دكەت، و ب سۇرەتا ئەلئاس ب دويهاى دئبت، پىكهاىيە ژ (۱۱۶) سۇرەتا، و ئەف رېزبه نديە تەوقىيە، ئانكو ژ پىغەمبەرى (سلاڤت خودى ل سەر بن) وەرگرتيە، ئە ل دويف رېزبه نديا هاتە خوارىيە، چونكى ئىكە مېن سۇرەت هاتىيە خوارى سۇرەتا ئەلەلەق بوو، بىل رېزبه نديا وئى د (مصحف) یدا (۹۶) ه، و سەحابيان رېزبه نديا نايەت و سۇرەتا ژ خواندنا پىغەمبەرى (سلاڤت خودى ل سەر بن) بۇ قورئانا پىرۇز دزانين^(۱).

ئەفرۇ قورئان يا ئىكفە كرىيە ل سەر سىھ جوزئا (پشكا)، و ھەر جوزئەك ئىكفە كرىيە بۇ دو حزب، و ھەر حزبەك ئىكفە كرىيە بۇ چار چارىكا، و باراېتر ژ فى ئىكفە كرىيە ئىجتىھادە ژ دەف زانايان، پىخەمەت ب ساناهىكرنا خواندنا قورئانا پىرۇز ل سەر موسلمانان.

شەش: فېربوونا قورئانا پىرۇز:

موسلمانا پويئە كى مەزن يى دايىيە فېربوونا قورئانا پىرۇز و ژبەر كرنا دەقى وئى و خواندنا وئى ھەر وەكى بۇ پىغەمبەرى خودى (سلاڤت خودى ل سەر بن) هاتىيە خوارى، و خواندە فائىت سەحابيان و ژبەر كەرىت وان نىشا تابىيان دايە و ئەو فېركرىنە ھەتا دەقى وئى گرىنى و باراستى، و ل سەر ھەر ئايەتە كى راوەستاندىنە ھەتا د پامائىت وئى گەشتىن، فېجا فېرى زانين و كرىبارى ھەمىيى بووينە، پاشى تابىيىت ژبەر كەر قوتابخانە بۇ فېركرنا خواندنا وئى دامەزراندىنە، و پىگىرى ب وى تىتى كرىيە يى ژ سەحابيان فېر

۱- نقله الداني في المقتع (ص: ۸) عن الإمام مالك بن أنس.

بووین ژ تالیست خواندنا وئ و گرتنا ده قن وئ و هژمارتنا پیت و په یفت وئ، و پرېز به ندیا سوره ت و نایه تیت وئ، و باش خواندنا وئ (ته جوید)، و به جه کرنا ب جهینا وئ و چه وایا خواندنا وئ ب دورستی، فینجا قورثانا پر وژ و مل هات بیته فیر کرن و ژ به ر کرن و خواندن، و فیر خواز (قوتابی) ژ شیخی خو ژ پیت قورثان ژ به و هر گرتیه ب ده قن و تیکسر و ب زمانن عه ره بی یی په تی زیندی و تهر هره و کی بو پیغه مبه ری خودی (سلاقیه خودی ل سر بن) هاتییه خوار حه تا ر وژا مه یا نه قرو.

و قورثانا پر وژ ب چه ند ریکه کا (خواندنه کا) دیتنه خواندن کو چه وایا خواندنا په یف و تیت قورثانی و ریکا خواندنا وانه، نه و تابعیان ژ خوانده فایت ژ به ر که ژ سه حایان و هر گرتی، نه ویت (نانکو سه حایان) ژ پیغه مبه ری (سلاقیه خودی ل سر بن) و هر گرتیه، نافداترین خواندن د سهرده می مه دا خواندنا (عاصم) ژ فه گیرانا قوتابیئی وی (حفص) کو پتی سلیمان، و خواندنا (نافع) ژ فه گیرانا قوتابیئی وی (عثمان) کو پتی سه عید یی به ریاس ب (وهرش)، و ژ وان فه گیرانا (الدوری) یه ژ نه بی عه مری به صری، و فه گیرانا قالسون ژ نافع.

حفت: رافه کرنا قورثانا پر وژ:

رافه کرنا قورثانی نانکو دیار کرنا ر امانیت وئ^(۱)، و نارمانجا ناخفتنی ب جه نایت حه تا مرو ف ل سر نافه ر وک و ر امانا وئ نه راوه ستیت، و خودایی مه زن خوانده فانی قورثانا پر وژ هان دابه د ر امانیت وئ بگه میت، خودایی پاک گوت: ﴿کِتَبُ اَنْزَلْنَاهُ اِلَيْكَ مُبَرَّکًا لِّیَذَّبَ رَوْءَا اَیَاتِهِ، وَلِیَتَذَكَّرَ اُولُوْاْ الْاَلْبَابِ﴾ (اض: ۱۲۹)، و هر گرتن نانکو: تیگه هشتن.

و بېغه مېرې (سلاښت خودئ ل سهر بن) نهو تشتن سەحابي
 ژ ږامانیت قورئانا پیرۆز تنی نه گه هشتابن بۆ ږون دکرن^(۱)، بهمن
 شاره زاییا وان د زمانئ عمره بیدال وی ده می و هاتنا قورئانا پیرۆز
 ب زمانئ وان وهل وان کر گه له ک پندښی پسیار کرنا ږامانیت نایه تیت
 قورئانا پیرۆز نه بن، ب بۆرینا سالا پندښیا خه لکی بۆ ږافه کرنئ
 زیډه بوو.

و نهو تشتن ژ بېغه مېرئ خودئ (سلاښت خودئ ل سهر بن)
 هاتیه زانین و فه گېړان و ژ سەحابیت وی و قونابیت وان ژ تابعیان
 سەبارت ږافه کرنا قورئانا پیرۆز دتته هژمارتن وهک کاکلک (نافوک)
 بۆ زانستن ږافه کرنئ، گوتنئ ږافه کرن ب وی تشتن هاتیه فه گېړان
 نه فا دتته هژمارتن گرنگترین ږیک بۆ تیگه هشتا قورئانا پیرۆز،
 چونکی تیگه هشتا بابکی ټیکن بۆ نایه تیت قورئانا پیرۆز بۆ مه
 دیار دکت، ب ږیکا شاره زاییا وی بابکی د زمانئ عمره بید، و ژيانا
 وان د گهل ږویدان و سهر و بهرا نه ویت ل ده من هاتنا قورئانا پیرۆز
 هاتی ږویدایین.

(۱) جوړیت ږافه کرنئ:

ناراسته ییت زاناییت ږافه کرنئ بونه گه له ک ل دویف گه له کییا
 پوینه پیکرنیت وان ییت زانستی، ښجا هنده ک ږافه کرن دهر که فتن
 گرنگی ددا دیار کرنا لایئ زمانئ یی قورئانا پیرۆز، و هنده ک
 ږافه کرنا گرنگی ددا دیار کرنا حوکمیت فقهی، و هنده کیت دی
 گرنگی ددا لاینت میژو ویی یان عه قلی یان ږه فتاری و ییت وهکی
 وان، و ب ناکر ل سهر فئ چه ندئ زانایان ته فیر بۆ دو پشکا
 لیکفه کر:

يا ئىككى: تەفسىر كىر ب وى تشنى ھاتىيە ھە گىزان، كوئەو
تشتە يى ھاتىيە ھە گو ھاستن ژ پىغە مەرى خودى (سلاڧىت خودى
ل سەر بن) و سە ھابىيت وى و تابەيان.

يا دووى: رافە كىر ب بۇ چۆنى يان ئىجتىھادا ئافا كرى ل سەر
شە نىگستە يىت زانىتى يىت دورست.

۴) باشتىن رىڭكە تەفسىرى و پىڭر كىت وى:

رافە كىر ب وى تشنى ھاتىيە ھە گىزان ئەو ھە پىشە نىگ د رافە كىرنا
قورئانا پىرۇزدا، چوئىكى ژ پىغە مەرى (سلاڧىت خودى ل سەر بن)
يان ژ سە ھابىيت وى ھە گو ھاستىيە، و قوتابىيت وان ژ تابەيان، و ئەو
فى چەندى ژ ھە ميان باشتىر دزانن، بەئى ئە گەر تىگە ھشتا ئايە تىت
قورئانا پىرۇز پىدقى پىر بۇنكرى بىن كو د رافە كىرى ب وى تشى
ھاتىيە ھە گىزاندا نە يىت... پىدقىيە رافە كەر فان پىڭر كىت ل خوارى
بەر چاف وەر بىگرىت:

۱- بەر چاف وەر گىرنا وى تشنى ھاتىيە سە لماندن د رافە كىرىدا
ب وى تشنى ھاتىيە ھە گىزان ژ ديار كىرنا رامانىت ئايە تان، و
خۇدو ىر تىخىتن ژ وى تشنى ھە ڧىدژ د گەل.

۲ ھە ڧىگونجىنا رافە كىرى بۇ رامانىت گشتى يىت قورئانا پىرۇز
پى ھاتى و سوننە تا پىغە مەرى (سلاڧىت خودى ل سەر بن)
بۇنكرىن، فى نايىت رافە كەر رافە كىر نە كى بىنە ھە ڧىدژ يىت د
گەل وان رامانا، چوئىكى قورئانا پىرۇز ھەندەك ھەندەك رافە
دكەت و د گەل تىك ھە ڧىدژ نىنە، و سوننە تا پىغە مەرى يا
ھاتى ھەك بۇنكر و رافە كەر بۇ وى تشنى ب تە ڧىگىرى د قورئانا
پىرۇزدا ھاتى.

۳- زانینا شەنگستە و بنە ماییت زمانی عەرەبی د راما نا پە یشان
و د پیکهاتا رسته یان و تالیینت کارئینانیدا، و قورئانا پیروز ب
زمانی عەرەبی هاتییه خوار، و د فیت ل بەر پۆناهییا شەنگستە
و بنە ماییت وی تی بگه من.

۴- زفراندنا ئایەتیت مەخسەد فەشارتی بۆ ئایەتیت پۆن و ئاشکەرا،
چونکی قورئانا پیروز ھندەك ھندەكی رافە دکەت، و راما نا
پتیریا ئایەتیت قورئانا پیروز یا پۆن و ئاشکەرایە، و راما نا ھندەك
ئایەتان زی یا فەشارتییه و باش پۆن نینە و فی دیت ھندەك ب
دورستی ق نە گه من، و زفراندنا وان بۆ وان ئایەتیت راما ن پۆن و
ئاشکەرا دی بیتە هاریکار بۆ تیگە هشتا وان و دیاربوونا راما نیت
وان، خودایى پاك و باقر گوت: ﴿هُوَ الَّذِي أَنْزَلَ عَلَيْكَ الْكِتَابَ
مِنْهُ ءَايَاتٌ مُحْكَمَاتٌ هُنَّ أُمُّ الْكِتَابِ وَأُخَرُ مُتَشَابِهَاتٌ فَأَمَّا الَّذِينَ
فِي قُلُوبِهِمْ زَيْغٌ فَيَتَّبِعُونَ مَا تَشَابَهَ مِنْهُ ابْتِغَاءَ الْفِتْنَةِ وَابْتِغَاءَ تَأْوِيلِهِ
وَمَا يَعْلَمُ تَأْوِيلَهُ إِلَّا اللَّهُ وَالزَّيْحُونَ فِي الْعِلْمِ يَقُولُونَ ءَمَّا بِهِ كُلٌّ
مِنْ عِنْدِ رَبِّنَا وَمَا يَذَّكَّرُ إِلَّا أُولُو الْأَلْبَابِ﴾ (آل عمران: ۷).

۵- مفاوەرگرتن ژ راستییت زانستی ییت خۆجه و نە گو هۆر دەمی
رافە کرنا ئایەتیت گەردوونی، و خۆدویرتیخستن ژ کارئینانا
بیردۆزیت زانستی د رافە کرنا قورئانا پیروزدا، دا قورئانا پیروزدا
ب ھندەك راما نیت نە هەمین ب کۆتەکی ژئی نە ئینە زانین.

۶- خۆدویرتیخستن ژ رافە کریت خراب ئە فیت راما نیت ناخفتنا
خودایى مەزن دویر دتیخن ژ راستییت شەریعەتی پاك و
باقر، و ژ شەنگستە و بنە ماییت زمانی عەرەبی دەردتیخن، چ ب
مەرەما لادانی، یان زی ژ نە زانینا زمانی عەرەبی و راما نیت وی
و تالیینت کارئینانا وی، یان ژ نە گەری ھزر کرنا ھندەك راما نیت
خراب کو ناخفتنا خودی یا پاك و باقرە ژ وان ھزرا.

ههشت: ئىعجازا قورئانا پىرۇز:

ئىعجاز د ئىدىيە مېدا: سالفو خدانە كامەز نترە ژ شىيانا تىنانا تشتەكى
ژ كارى يان بۇچۇنى يان رېفە بىرنى، و موعجىزە سالفو خە تىدانا
رۇيدانە كىتە بۇ ديار كونا ھندەك نىشان و گرو فە يىت قاسد و
پىغە مېھران (سلافل سەر وان بىن) و ئەف دەر بىرنە د قورئانا پىرۇزدا
نە ھاتىيە، بەلى نىشان (آيە) و گرو فە (برھان) و يىت وەكى وان
ھاتىيە.

و قورئانا پىرۇز ئاخفتا خودايى مەزنى، و ھندە مامى د
رامانىت وىندا، و جوانى د ئايەت و پەيىف و (مبانى) يىت وىندا ھەنە،
كوژ شىانیت مرقفا مەزنىرە و مرقوف نە شىت يىت وەسا چىكەن،
خودايى مەزنى گۆت: ﴿الرَّكُتْ أَخِيكَتْ آتَشْ لَمْ تُمْ قُصْلَتْ مِنْ لَدُنْ
حَكِيمٍ خَيْرٍ﴾ (ھود: ۱۰).

و ھەشكچىكە را پىكۆل كر گۇمانى يىخنە ژىدەرى قورئانا
پىرۇز و خەلكى ژى دوىر يىخن ب رىكا چىكرنا درەوا و ئازراندىنا
گۇمانا^(۱)، قىجا خودايى ھاك و باقر ھندەك ئايەت تىنانە خوار تىدا
قەبى وان خواست ئەو بشىت قورئانە كا وەكى قورئانا پىرۇز ضى
كەن، يان دەھ سۆرە تا ژ قورئانى، يان سۆرە تەكى ب تىنى، ئەگەر
ئەو راست دىيژن^(۲)، بەلى نە شىيان وى چەندى بكنە، و گە ھشتە وى
باوهرى كو ھەر چەندە قورئانا پىرۇز ب زمانى عەرەبىيە بەلى ئەو
نە شىن خول بەندا وى باقتىژن يان تىكا وەكى وى چىكەن، خودايى
مەزنى گۆت: ﴿أَمْ يَقُولُونَ أَفْتَرَنَاهُ قُلْ فَأْتُوا بِسُورَةٍ مِثْلِهِ. وَادْعُوا مَنِ
أَسْتَظْفَعُ مِنْ دُونِ اللَّهِ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ﴾ (يونس: ۳۸).

۱- بەرى خۇ بدە فان ئايەتان: (الأنعام: ۷ و ۴۵)، و (الأنبياء: ۵)، و (سبأ: ۱۳)،
و (يسر: ۶۹) و (الصفات: ۳۶)، و (ض: ۴)، و (الطور: ۳۰).

۲- بەرى خۇ بدە فان ئايەتان: (البقرة: ۲۳)، و (يونس: ۳۸)، و (هود: ۱۳)، و (الطور: ۳۴).

و قورئانا پیرۆز ب رهنه گه کئی ناشکرا و دهنه گه کئی بلند راگه هاند
کو مروق هه می و نه جنه ژی بجه هاری وان نه شین قورئانه کا
وه کی قورئانا پیرۆز بین، خو نه گهر هاریکاریا ئیکدو ژی بکه ن:
﴿قُلْ لِّیْ اِجْتَمَعَتِ الْاِنْسُ وَالْجِنُّ عَلٰۤی اَنْ یَّاتُوْا بِمِثْلِ هٰذَا الْفَرَسِ اِنْ لَا یَّاتُوْۤوْا
بِمِثْلِهٖ . وَلَوْ کَانَ بَعْضُهُمْ لِبَعْضٍ ظَهِیْرًا﴾ [الإسراء: ۸۸].

و قورئانا پیرۆز موعجیزه یه چونکی ئاخفتنا خودییه و نه وه کی
ئاخفتنا چیکریانه، و نه و نیشان و گروق هه ب په یف و ئایهت و زمانه
خوقه و نه و رهنه گیت ره وانیژی یی بیت تیدا، و نه و دهنه گ و باس
و چیرۆکیت تیدا، و نه و حوکم و یاسایت تیدا، و هیزا کار ئیکرنا
دهروونی و وژدانئ، و نه و راستیت زانستی بیت جهی شانازیی
بیت تیدا.

و چهند زانایت سروشتی، و سترناسیی، و نه ویت کاری د
بیافی زانستی ژیانئ و نوژدارییی و بیت وه کی واند دکه ن مایه
حیه تی ژ به حسکرنا قورئانا پیرۆز بو راستیت زانستی و ئامازه بیت
گه ردوونی نه ویت په یوهندی ب وان زانستانه هه ی بیت نه و کار
تیدا دکه ن، ب ده برینه کا زانستی یا هوبر، کو نایته هزر کرن
دهر که فن ژ پیغه مبه ره کئی نه خوانده ئان د نای ئو مه ته کا نه خوانده ئاندا،
و د جیهانه کیدا کو چو ژ وان دیارده یان نه دزانئ، و بو نه گهر کو
هژماره ک ژ وان موسلمان بین، چونکی نه و وان زانی کو نه و تشتی
د قورئانا پیرۆزدا هاتی چی ناییت ئاخفتنا مروق ئان بیت، به ئی نه و
ئاخفتنا ئاوانده ری گه ردوونی و مروقانه.

و چهند ئایهت د قورئانا پیرۆزدا هه نه به لگه و گروق ئل سه ر
تیکینیا خودایی مه زن و جوانئ و داهینانا چیکرییت وی، خودایی
مه زن گوئ: ﴿سُرِّیْهِمْ ءَایَّتِنَا فِی الْاَفَاقِ وَفِیْ اَنْفُسِهِمْ حَتّٰی یَبَیِّنَ لَهُمْ اَنَّهُ
الْحَقُّ اَوَّلَمْ یَكْفِ بِرَبِّکَ اَنَّهُ عَلٰی کُلِّ شَیْءٍ شَهِیْدٌ﴾ [فصلت: ۵۳].

وہر گنیران فہ کو ہاستا زمانہ کیہ ہؤ زمانہ کی دی^(۱)، و وہر گنیران یا
بی زہمت نینہ، چونکی دانہ ہریکا زمانی تیکہ ژیکہاتیت دہقی،
و دییت یا ب زہمت بیت پاراستن ل سہر رامانا زمانی بیتہ کرن
ہؤ وئی دانہ ہریکی دہمی دہق دیتہ وہر گنیران ہؤ زمانہ کی دی^(۲)۔

فېنجا نه گهر نه فقه حال و سره و بهرئى و هر گز انى بيت دوان
 دقاند ايت مروف ددهنه بهرنيك، چوپى نه فقت زهحه تا و هر گز انا
 قورانا پيروز دئ گه لك پتر بيت، چونكى شو ناخشنا خوديه يا
 ب زمانى عه ره بى ژ دهف خودى هاتيه خوار، و شو - قورئان - ب
 گوئن و راما ناخو فقه ب ريك و ه حى يا ژ دهف خودايى مه ز فقه
 هاتى، و بؤ چو كه سان نينه بيژيت: نه ز راما ناخو پيروز
 هه ميبى دزانم، شان زى بيژيت: نه ز دشيم به يفت وئ ب تا و ايه كى
 دى بده مه بهرنيك و ه كى ده قى وئ بى عه ره بى.

و د گهل زحه مه تا وه رگيرانا قورنانا پيروز، زانا ييت موسلمان
دوبات دكهن كو پتدقيه قورنانا پيروز و په ياما وي بگه هيت هه مي
تو مه تيت ئهردى ب چ زمان باخفن، و ئه ف چهنده ب جه نائيت
ئيللا ب ريكار وه رگيرانى^(۳).

و وەرگێرانا قورنانا پەرۆز بۆ زمانیت دی دی بته^(۱):

۱- بهرئی خوبده: لسان العرب لابن منظور (ماده ترجم و ترجم).

٢- بهرئى خزنده: دلالة الألفاظ لإبراهيم قيس ص: ١٧١-١٧٥، وفق الترجمة لمحمد عوض محمد ص: ١٩.

۳- بهرمنی خو بدو: ابن تیمیہ: مجموع الفتاوی ۱۱۹:۴.

١- برزى خزنده: مجموع الفتاوى لابن تيمية: ١١٥/٤ و ٥٤٢، والتفسير والمفسرون،
لمحمد حسين الذهبي ٢٤١.

۱- نان وەرگیزانا رامانیت قورئانا پیروژه، و نهو وەرگیزانا بیی ته فیریه، و یافه پریه لسه ردیار کرنا گۆتیت ده قئی قورئانی.

۲- نان ژی وەرگیزانه کا ته فیریه دئیتیه زه نگیکن ب شروفه کرن و رۆنکرن، نهو و هکی ته فیرا قورئانا پیروژه ب زمانه کی نیی عهره بی.

و هندی وەرگیزانا رامانیت قورئانا پیروژ یا هویر و به جه بیت، و هندی وەرگیزی شیانت ههردو زمانان هه بن، و شاره زایی ب رامانیت ئایه تان هه بیت، نهو وەرگیزان نایتیه نافکر ب قورئان، ژ بهر دو نه گهران^(۱):

ئیک: قورئانا پیروژ ئاخفتا خودایی مه زنه، یا ب زمانی عهره بی هاتییه خوار، و نهو یا ل گوپیته کا نه زمان و ئاخفتن و نه حکامان، فیتجا دوباره کرنا ب بهر یکه ئینانا ئایه تیت و بی ب زمانه کی دی نه بی عهره بی و نه اکهت ب قورئان بیتیه نافکر.

دو: وەرگیزان دهر برینی ژ تیگه هشتا وەرگیزی دکهت بۆ رامانیت قورئانا پیروژ، و نهو ژ قئی ئالیفه و هکی ته فیریه، و کا چاوا نایتیه ته فیری قورئان، ههروه سا نایت بیتیه وەرگیزانی ژی قورئان.

و ژ بۆ کو وەرگیزانا رامانیت قورئانا پیروژ بیتیه قه بویلکر پیدفیه نهوا زانایان بۆ دانایی ژ پنگر کیت دیار کرنا رامانیت قورئانا پیروژ بیتیه ب جهننان، د گهل هندی ژی هشیاری و ئاگه هی هه بیت نه کو وەرگیز بهرده یه کی بۆ خو ب کار بینیت کو رامانیت ئارپی بۆ قورئانا پیروژ بینیت. نان ژی کریتی و نه شرینی به را بهر ری و

رەسمىيەت مۇسلىمانان و پىرۋىيىت وان تىندا يىت. و ئەقىيە گەلەك ژ
وەرگىرانىت رۇژ ھەلاتناسان شان ئەويىت ژ بىتەختى و درە و خۇب
مۇسلىمان ددانىن شىل كرىن، و وانا ھىندەك عەقىدە و پىروباوەرەت
پىزى و گەنى يىت ل دەف، پىكۆلى دكەن بىنەما و پىرەيىت دىنى
ئىسلاما مەزەن ژ بىن بىەن، و عەقىدە ياراست و دورست و شرىعەتى
وئى بىن ئافىنجى بىرىندار بىكەن.

لەوا كورپى شاھ فەھەد بىن چاپكرنا (مصحف) كا پىرۋىل
مەدىنە يا پىغەمبەرى وەشانان وەرگىرانىت بىنەجھە و موكوم يىت قورئانا
پىرۋىل بىستۆيى خۇفە گىرتىيە، وەك خەخوارن كو پەياما قورئانا
پىرۋىل با بىلند و پىرەيا بىگە ھىتە وان يىت ب غەيرى زمانى عەرەبى
دئاخۇن و ب زمانىت وان يىت رەسەن.

و سوباس ھەمى بۆ خودايى گشت جىھانان، و سلاڧىت خودى
ل سەر پىغەمبەرى مە موحەمەدى بىن و ل سەر مال و سەحابىيىت
وى ھەمىا بىن، و تابىيان، و يىت ب قەنجى ب دوى كەفتىن ھەتارۇزا
قىامەتى.

سوره ناهاتیه

ل مه که من هاتیه خوارتی (۷) ناهه ته

﴿۱﴾ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ، بِ نافی خودایین دلوفان
 و پر دلوفان. ﴿۲﴾ سوباس هه می یو خودایین گشت
 جیهانان. ﴿۳﴾ [نهو خودایین] دلوفان و پر دلوفان.
 ﴿۴﴾ [نهو خودایین] خودایین روژا جزادانی. ﴿۵﴾
 [خودینو] تنی نه نه دهر یسین، و هاریکاریین ژ ته
 ب تنی دخوازیین. ﴿۶﴾ مه پاسته پی بکه. ﴿۷﴾ ریکا
 وان که سیت ته که رهم [قهنجی] د گهل کرین، نه ریکا
 وان که سیت ته که رب و غه زه ب لی کری، و نه ریکا
 که سیت پی به رزه کری.

● پیغه بهری (سلائیته خودی ل سه ر بن) گۆت: «ئه ز ب وی که مه یی روحا مه دهستی ویدا
 خودی نه ده ورتیدا و نه دهنجیلیدا و نه دزه بووردیدا و نه دقورناییدا و هکی سوره ناهاتیه چی نه نیاییه
 خوار».

● دیبا پیغه بهر (سلائیته خودی ل سه ر بن) د فەر مووده کا قود سیدا دبیزیت: «خودایین مەزن دبیزیت:
 من نفیر د ناهه را خو و بهنده یی خۆدا ب بنفی یی ژیکه کری، و بهنده یی من چ بخوازیته دئ ده می،
 فیتجا نه که بهنده یی گۆت ﴿اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعَالَمِیْنَ﴾ خودی دئ دبیزیت: بهنده یی من شوکور و سوباسیا
 من کر، و نه گهر گۆت ﴿الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ﴾ خودی دئ دبیزیت: بهنده یی من به من و مه دحیت من کرن،
 و نه گهر گۆت: ﴿مَلِکِ یَوْمِ الدِّیْنِ﴾ خودی دئ دبیزیت: بهنده یی من شه مەزن و خودان دهسته لات
 دانام. و نه گهر گۆت: ﴿إِنَّا لَنَعْبُدُکَ وَ إِنَّا لَنَسْتَعِیْنُکَ﴾ خودی دئ دبیزیت: نه فه د ناهه را من و بهنده یی من
 دابه، و بهنده یی من چ بخوازیته دئ ده می. و نه گهر گۆت ﴿أَهْدِنَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِیْمَ، صِرَاطَ الَّذِیْنَ أَنْعَمْتَ
 عَلَیْهِمْ غَیْرِ الْمَغْضُوْبِ عَلَیْهِمْ وَلَا الضَّالِّیْنَ﴾ خودی دئ دبیزیت: نه فه بز بهنده یی منه، و کا بهنده یی من چ
 بخوازیته شه دئ ده می.

سوره ناه قمره

ل مه دینه بن هاتیه خوارى (۹۸۶) ناپه نه

بسم الله الرحمن الرحيم

۱۶) ب فى رهنكى دښته خواندن (نهلف، لام، ميم) و نهغه ته ماميا تښت عمره يښه كو (۹۸)
 تښن- نښانن ل سر نيعجازا قورتانى كو عربان
 بن چن نايبت قورانه كا وهكى فنى چن بكنه،
 د گدل هندى هر ز وان حرفان پيك هاتيه
 نه وښت نه و ناخفتنا خؤ بن چن دكن. ۹۶) نهغه
 نه و نورانه كو گومان تښا نښ [ژدهف خودى
 هاتيه] و رڼكا راسه رڼكرتښه بؤ بارڼزكاران.
 ۹۷) [بارڼزكار] نهون نه وښت باوه ريښى ب غه يښى
 [تشتن نه پنى و نه ديار] دښن، و بهر دهوام نقيژوان
 دكن. و ژ تشتن مه دايښى سه دهه يان ژى ددهن.
 ۹۸) و نهو نهون ښت باوه ريښى ب وى دښن

نهوا بؤ ته و بؤ [پښغه مېرښت] بهرى ته هاتى و ژ ناخړه تنى ژى بنى گومانن. ۹۹) نهوا نهغه نه ل سر
 راسه رڼكرنا خودايښ خؤ، و هر نهغه نه دسره راز.

* پښغه مېر (سلافت خودى ل سر بن) دښږيت: «ماليت خؤ نه كنه گؤږ، ب راسنى نهو مالا سوره ناه
 به قمره تښدا دښته خواندن شه پتان ناچيته نښه».

* نهو هوره يره دښږيت: پښغه مېرى (سلافت خودى ل سر بن) شانده كنى پڼكهانى ژ چنده كان
 هنارت، ښا پښغه مېرى سپارا خواندنا وان كر كا هر ټيكي چنده قورتان ژبه ره، هر ټيكي گؤت كا
 چنده قورتان ژبه ره، هتا كه هښيه زه لاهه كى ژ وان هميان بجويكر گؤتى: «فلان كس نه چ قورتان
 ژبه ره؟»، ښا گؤت: فلان سؤره و فلان سؤره و سؤره ناه به قمره ژى، ښا پښغه مېرى گؤت: «ته
 سؤره ناه به قمره ژبه ره؟»، گؤت: بهلى.. ښا پښغه مېرى گؤت: «هره نو ميرى وانى» ښا زه لاهه كى
 ژ رښيښت وان گؤت: نه ز ب خودى كه مه چو نشان نه ز ژبه ركرنا سؤره ناه به قمره نه دمه باش
 تر سا هندى نه بښت نه ز نه شيم پنى رابم، ښا پښغه مېرى (سلافت خودى ل سر بن) گؤت: «قورتانى
 بزانن و بخوين ب راسى نمونه باوى پنى دخوين و پنى راديت وهكى همبانكه كښه يا تڑى مسك
 و بښن خؤشى بښت و بښنا وى بده ته همى جهان، و نمونه باوى پنى ذانيت و پنى نرايت وهكى
 همبانكه كا تڑى مسكه و يا گرډايى پت».

* ديسا پښغه مېرى (سلافت خودى ل سر بن) گؤت: «سؤره ناه به قمره بخوين، خواندنا وى بهر كه نه
 و هيلانا وى به شښايه، و سيز به ند نه شينى».

[illegible]

۶۶] راستی نمو کمسیت گادور بووین ل ددف وان
تیکه، نوچ وان بترسینی چ نترسینی، نمو هر
باوهریسی نالینن. ۶۷] خودی مژوا ل سر دل و
کویت وان دانایی و پهرده یا تیخته بهر چاقت
وان، و ئیزابه کامه زن بؤ وان یا هی. ۶۸] و هندک
هنه ژ خه لکی دینژن: مه باوهری ب خودی و رژوا
ناخره نن [دویاهینی] هیه، بهی ب راستی نمو ب
خو بی باوهرن. ۶۹] دین خودی و خودان باوهران
بیخابینن، و ژ خو پنهتر کسی ناخابینن و پی
نوزانن زی. ۷۰] د دلی [دهروونی] واندا نه ساخی
هیه، فیجا خودی نه ساخی وان پترنی کر، و ژ بهر
دروکرنا وان بهرنگاری ئیزابه کا ب ئیش کرن.
۷۱] و هر گافه کا ژ وانرا پشه گۆزن: خرابیین د
نردیدا نکهن، دینژن: نم شنی قنچیکه و باشی
خوازین. ۷۲] بهی هر نهفته خرابیین دکن، بهی
ب خو ناحسن. ۷۳] و هر گافه کا ژ وانرا پشه
گۆزن: دئی هرین زی، و کسی خه لکی دی باوهریسی
بینن، دینژن: نم زی وه کی نهفامان باوهریسی بینن؟!

[مشیارین] هەر ئه‌وان نه‌فام و یه‌ن نو‌زانن زی. [١١] هەر ده‌مه‌که‌ن گه‌شته‌ که‌سیت باوهری ئه‌یابین ده‌یزنی: مه‌زی باوهری ئه‌یابیه‌، و ههر و هه‌خته‌که‌ن ده‌گه‌له‌هه‌قائیت خ‌زیت شه‌یتان هه‌ده‌ریوون [مانه‌ب تنس] ده‌یزن: نه‌مه‌هر ده‌گه‌له‌هه‌وه‌ینه‌، نه‌مه‌س ترانه‌یان به‌و‌خ‌وب و ان ده‌که‌ین. [١٢] خودی ده‌ی ج‌زایی ترانه‌یت و ان ده‌تی، و مه‌له‌تا هه‌ندی ده‌تی ههر ده‌خ‌رایا خ‌ودا به‌زفرن. [١٣] نه‌فه‌هه‌وان یه‌ت به‌رز به‌یوون [آزادیاتی] اب راسه‌رتی کرین، فیجا کرین و فروتتا [بازرگانی] و ان فابده [قازانج] نه‌کره‌یه‌ و سه‌و به‌و‌خ‌زی به‌سهر ریا راسه‌رت هه‌له‌به‌یه‌.

تَقْلَهُمْ كَفَالًا الَّذِي اسْتَوْفَدَ نَارًا فَلَمَّا أَتَاهَا نُتِ هُوَ يَنْهَوِي
 ذَهَبَ اللَّهُ بِنُورِهِمْ وَتَرَكَهُمْ فِي ظُلُمَاتٍ لَا يُبْصِرُونَ ۚ وَصَرَ
 يَكْرُ عَنْهُمْ فَلَمْ يَخْرُجُوا ۚ أَوْ كَصَيْبٍ مِنَ السَّمَاءِ يَه
 غُلَّتْ وَأَرْدَتْ وَتَرَفَى يَجْعَلُونَ أَصْنَعَهُمْ فِيهِ إِذَا نُفِخَ فِيهِ
 الصُّورُ نَحْزَ السُّورِ وَاللَّهُ يَهْدِي بِأَلْكَافِ ۚ يَكُونُ
 يَخْلُفُ أَمْرَهُمْ كَمَا أَتَاهَا لَهُمْ قَوْلٌ مِّنْ أَمْرِ ۚ إِذَا الْخَلَّةُ عَلَيْهِمْ
 قَامُوا وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَذَهَبَ بِسَمِيعِهِمْ وَأَنْتَرَهُمْ ۚ إِنَّ اللَّهَ عَلَّ
 كُنْ فِيهِمْ وَلَيْزَ ۚ يَأْتِيهِمُ النَّاسُ أَفْهَامًا وَرَبُّهُمْ الَّذِي
 خَلَقَهُمُ وَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ كَلَّمَهُ نَحْنُونَ ۚ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ
 الْأَرْضَ مِزْقًا وَالسَّمَاءَ بِنَاءً وَأَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجَ
 بِهِ مِنْ الثَّمَرَاتِ رِزْقًا لَّكُمْ فَلَا تَحْتَسِبُوا أَنَّهُمُ آتَاوُا وَعَدًا وَعَدُوا
 تَعْلَمُونَ ۚ وَإِن كُنْتُمْ فِي رَيْبٍ مِّمَّا نَزَّلْنَا عَلَىٰ عَبْدِنَا فَأْتُوا
 بِسُورَةٍ مِّثْلِهِ ۚ وَادْعُوا شُهَدَاءَكُمْ ۚ كُنْتُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ
 كُنْتُمْ صَادِقِينَ ۚ فَإِن لَّمْ تَفْعَلُوا وَلَئِن تَعْمَلُوا فَاَتَقُوا النَّارَ
 أَلَىٰ قَوْمِهَا النَّاسُ وَلِلْجَحِيمِ ۚ أَعِدَّتِ لِلْكَافِرِينَ ۚ

﴿۱۷﴾ مهتلا وان وهکی مهتلا وی کهسبه نهوتی
 ناگرمه هه لکری [دورماندوریت خو بییت] گافا
 ناگرمی دونهامی دایسین، چار کنایت وی خودایسین
 مهزن دونهامیا وان بر و هیلاته د تاریه کنیدا کو تیدی
 نهو نه بینن. ﴿۱۸﴾ نهفه د کهرن، لالین، کورنه، فینجا
 نهو بهر ب رینکا راسته نازق نهفه. ﴿۱۹﴾ [پان مهتلا
 وان وهکی مهتلا فان کهسانه] بارانه کا ب رینز و
 رهشه عمووره کن تاری تیدا شریقه شریقا عموورانه و
 برسقین و هه دانا بروسیان، و ژ بهر بروسیان و ژ
 ترسا مرین تلیت خو بهکمه د گوینت خوزدا [بعل
 دقیا زانیانه] خودی ب سر برن باوراند [گاوران]
 سردهسته و ژ وان ب ناگه هه. ﴿۲۰﴾ نیزیکه [دونهامیا]
 بروسیان وان کوره بهکت، هه گافه کا دونهامی
 دا وان دچن، و گافا بی سوو تاری رفق رادوهستن،
 و هه که خودی حه زکربایه، دا وان ژ گوه و چافان
 کهت. ب راستی خودی ل سر ههمی تشتی خودان
 شپانه. ﴿۲۱﴾ گهل مرفقان، خودایسین خو بهرینسن،
 نهو خودایسین هوین و ییت بهری ههوه نافراندین، دا

هوین بیننه بارستن. ﴿۲۲﴾ نهو خودایسین نورد بز ههوه دهشت کری [کو ب کیر زیانی بییت] و نهسان کریه
 نافاهمی، باران بز ههوه ژ نهسانی [ژ نهوران] بیانییه خوارتی، و ههمی رهنگیت فیتی [بز ههوه بی شین کر]
 و دهر تیخستن. تیدی هوین زی جو هه بهران بز خودی [چن نهکهن] و هوین ب خو دزان [خودی جو
 ههقهه نین]. ﴿۲۳﴾ و نهگه ره هوین ژ وی [نامهیا] مه بز بهندهمین خو [کو پیغه مبهره] بیانییه خوار ب
 گومانن [کیم کیم] سزومه کن ب تنن وهکی وی بینن، و ژ بلی خودی گازی ههمی هاریکارتت خو ژ
 بهکن [بلا بیننه هاری ههوه] نهگه ره هوین راست دینون. ﴿۲۴﴾ فینجا نهگه ره هوین [فی کاری] نهکهن و هوین
 ناگهن ژ [چونکی هوین نهشین] تیدی خو ژ وی ناگرمی بپارزن نهوتی داردوویی وی، مروف و بهر، و بز
 گاوران هاتییه بهر هه فکرن.

﴿٣٠﴾ دهمی خودایستی نه گوتیه ملیاکه تان نه ز دی
جهگره کنی [جهن تیک و دو بگرن] ب سر نه ردی
تیخم، ملیاکه تان گوت: نه ری تو دی وی تیخیه سر
نه ردی [دنیایی] بن خرابیستی تیدا بکست، و خوینی
بریزیت، و هم ب حمدا ته تسیح و ته قدیسا
ته ده کن [نانگو نه ز هه کتابیه کنی پاک و باقر
ده کن] [خودایستی] گوت: راستیا نه ز دانم هوین
نوزانم. ﴿٣١﴾ [فتیجا خودی] همی ناف نیشا نادم
دان، و پاشی [خودی نه ناف] تیخسته بهر وکا [به
چاقیت] ملیاکه تان، و گوت: نه گدر هوین راست
دیتون، نافی فان بز من بیتون. ﴿٣٢﴾ ملیاکه تان گوت:
هه تویسی ز همی کتابیسان پاک و باقر، مه ز وی
زانیستی پیفته تر نینه یا ته نیشا مه دایی، ب راستی هه
تویسی زانا و کار به جه. ﴿٣٣﴾ [خودی گوت]: همی
نادم: کا نافت وان بز وان بیزه [دابزانن کیم زانیستی]،
دهمی نادم نافت وان گوتین [نیشا] خودی گوت:
ما من نه گوته هه وه نه نه نیت نه رد و نه سافان
دزانم، و هه وه سا نه ز ناشکرا و نه ناشکرا یا هوین

دکن زی نه ز دانم. ﴿٣٤﴾ دهمی من گوتیه ملیاکه تان سوچه نی [سوچه یا سلاف و ریزگر نسی] بو نادم
بیسه هه میان سوچه بر، بلیس تنی نه بیت، خو دا پاش و خو مه زن دیت [ب فی چهن دئی] بو تیک ز
گاوران. ﴿٣٥﴾ و مه گوت: همی نادم تو و کابانیا خو د به جه شتیدا ناکنجی بین و ز هه جهن هه وه بقیست
بنی منهت [به رفره] زنی بخون، به لی خو تیزیکی فی داری نه کن، هوین دئی ز سه مکاران قینه هه زمارتن.
﴿٣٦﴾ [به لی پاشی شه یثانی نه و بن هنگافتن] [د بهر خه له تیزا کرن] و دهر تیخستن [ز به جه شستی] ز وی یا نه و
تیدا، مه زی گوته وان: زی دهر که فن هه رنه خواری، هنده که ز هه وه ل هنده کان نه بار و دژمن، و هه تادمه کنی
دبار کیری [ل دهف خودی] [د نه ردیدا ناکنجی بین و مفاپی زی و مرگرن. ﴿٣٧﴾ پاشی نادم چهند ناخفته که
ز خودایستی خو وهر گرتن] [و بز خو پنی هیلیا لینه گرتن ز خودایستی خو خواست] خودی لی خوش بو، و
تو به یا وی قه بویل گر، ب راستی خودیته تو به وهر گرت و دلو فان.

[illegible]

﴿٣٨﴾ مه گۆته [وان] هوين همی ژ به حشیتی
 داکهفی [بۆ سه ههردی،] ههه گافه کا راسته بگره نه
 ژ بهرێ منطه بۆ ههوه هات [کو کتیا خودیه بان
 هارنا پهنه بهریه،] فینجا ههه کهسێ ب دویف
 راسته بگرنا من بکهفیت [روژا قیامهتی،] نه نرس
 بۆ هیه و نه خهه دهگههتی. **﴿٣٩﴾** بهانی نهو کهسیت
 گاور بووین و نایهتیت مه دروه دهه رتخستین نهو
 دۆزهینه [جهنمهینه] و ههوه ره دۆزههیدان.
﴿٤٠﴾ [گهل ئهرا ئیلیان] نهو قه نهجیت من دگهل
 ههوه گرین بیننه بیراخو، و پهیا نا ههوه دگهل من
 دایس ب جهه بکهه، نهو ژێ دئی نهوێ پهیا نا ههوه
 ب جهه لئیم، و ب تنێ ژ من بترسن [ژ من ب تنی
 بترسن.]. **﴿٤١﴾** و باوه ریی ب وئی کتیا مه ئیاییه
 خوارێ [کو قورانه] بین، کو راستیا وان کتیانه
 یت بهر دهستن ههوه [کو تنجیل و توراتن]، و نه
 گاوریته بهنشی بن [ب فنی قورانی]، و نایهتیت من
 نههزان نهفرۆشن، و باریز کاربیا من ب تنی بکهه.
﴿٤٢﴾ و ههقی بن [کو قورانا هارنیه] تیکملی نهههقی

نه‌که‌ن (و رابښ) هه‌قيس فه‌شترن، و هوښ ژبې ب ناکه‌ه. (و هوښ دزانن کو هوښ نيکه‌ليښ دکه‌ن).
 ۱۳) نفېژان بکه‌ن و زه‌کاتنا مالې خځ بده‌ن (ووکي موسلمانان) و د گهل داچه‌ميایان (راکمان) داچه‌من
 (هر مانا وان ب شه‌نگسيت نيسلامې هاته‌کړن، و د گهل موسلمانان نفېژان ب کوم (ب جه‌ماعت) بکه‌ن،
 و ووکي وان بچه‌ر کوو عني، چونکي داچه‌ميان د نفېژا وانداينه‌ه). ۱۴) هوښ چاوا فه‌ر مانا خهلکي ب
 خبري (باشيښ) دکه‌ن، و هوښ خځ ب خځ (خځ) ژ بير دکه‌ن، و هوښ خځ ب خځ کتيبت به‌ر ده‌ستي خځ
 (کو نجيل و ته‌ورائين) دخوين، فيجا ما هوښ فافله‌کي بز خځ ناگړن. ۱۵) و بشتا خځ ب بيتره‌هيښ و
 نفېژي گري بده‌ن (فاهيم بکه‌ن)، و ته‌فه‌ يا گران له‌ سهر هره‌ که‌سه‌کي، نه‌و نه‌ين ييت ژ خودي ترس.
 ۱۶) نه‌و (خودي ترس) نه‌ون ييت بي گومان ژ هندې کو دئ هره‌ به‌رده‌ستي خودايښ خځ راوه‌ستن، و
 هره‌ دئ ب بال ويغه‌ زفرېن. ۱۷) گهل ثراپيليان پيرا خځ و وان خبر و خځ شيتن من د گهل هوه‌ه کرېن
 بينن، (ب راستي و هنگي) من فه‌دري هوه‌ه ب سهر بي ههمي خهلکي نيخست. ۱۸) و ز روزه‌کي (ارؤزا
 قيامه‌تیه) بز من و خځ بياريزن، کو که‌س تېدا شوينا که‌سي نه‌تته‌ سزاکړن، و مه‌هدمر و به‌رفاني تېدا چو
 ناگړن، و بعدول ژ که‌سي ناته‌ته‌ و مرگړتن، و هاريکاريا که‌سي ژي ناته‌ته‌ کړن.

[illegible]

«٥٦» ڀيننه بيرا خڙو دهمي مروسايي گوڙيه ملهتي خڙو: ملهتي من! هموء (ب پهرستا گوڙي) استم ل خڙو ڪر، ڦيجا دڦيت هوين توبه بڪهن و ل خودي بزرگ نه ٿه، و خڙو بڪوڙن، نه ٿه ل دهف خودايي هموء بڙو هموء چيتره (پشي دهمست ب کوشتي ڪرين) توبه يا هموء وهر گرت، و ب راستي هر نه و توبه وهر گر و دلفان. «٥٧» و بيرا خڙو ڀينن دهمي هموء گوڙيه مروسايي: همه تان م ب چاڙهي خڙو خودايي ته نه ڀينن، نه م (د ڀيرا) بابه ريتي ب ته نائينن، ڙ بهر هندي برويسي هوين هنگافتن، و هموء ب چاڙهي خڙو ديت. «٥٨» ڀاشي مه هوين پشي مرنا هموء ڙيندي ڪرن (ساخ ڪرن)، بهلڪي هوين سوهاسيا (خبر و خوشي و ڪهرهيت) خودي بڪهن. «٥٩» مه عور ل هندافي هموء ڪر نه سهوانه (ڪو سهي ل هموء بڪهن) و گهڙو و سهلوا (سويڪ) مه بڙو هموء هنارتن، ڦيجا ڇو حالتي ڀاڳ و ڀاڙي م ب بڙي هموء ڪري، بخون، و نه وان (ب ڪار و ڪرياريت خڙو ڀيٽ نه دريندا و نه دورست) ڙيان نه گهاندنيه مه، بهلڪي هر ڙيان ل خڙو ڪر نه.

المحرمات

[illegible]

(و مه گوت)، ژ ړزقي خودي بخون و فسخون، و دترديد، بمر ب خرايښه نهچن (و نهبنه ژ خرابان). ۶۱۶) و پښته بيراخو دهمي هوه گوتيه [پښه به مري خو]: هه مو ساهم نه شين پشنا خو ل سمر تيك بړنگي خوارني فره بکي، بؤ مه داخو اژي ژ خوداي خو بکه، کاج ژ ندردي درم دکيت: ژ زمزموات و خبار و سبر و نيسک و پشازان، بؤ مه شين بکته، [موسايي] گوت: ندرتي [هوه دکيت] يني باش (ژ خوارني) ب يني بيخيز بگوهرؤن. هره باؤري (هر باؤره کي هيت) يني هوه خواستي دي بؤ هوه پښته جه خودي دسوي و بي پوهمي ب سهر و اندا دا پښيه، ب که را خوديښه فه گهران، نهفه همي ژ بهر هندي چونکي وان باوهرې ب ثايه تيت خودي نعدنيان، و ب يني بهخي و نهه قې پښه بهريت خودي دکوشتن، هر ژ نه گوهاري و ږنده گاڼيا وان.

إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَالَّذِينَ هَادُوا وَالنَّصَارَى وَالْمَجُوسَ كَفَرُوا بِلِقَاءِ رَبِّهِمْ أَفَلَا يُحْشَرُونَ ۚ فَوَيْلٌ لِلَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ يَوْمِهِمْ فَهُمْ أَنْ يَدْخُلُوا الْمَدِينَةَ الَّتِي كَانُوا فِيهَا يَكْتُمُونَ ۚ وَالَّذِينَ آمَنُوا يَتَخَفَتُهُ الْمُرُوءَةُ فَأَلْفَوْهُ لِقَاءَ رَبِّهِمْ وَالَّذِينَ كَفَرُوا خَالَوْا بِهِمْ فَلَا تُفَعِّلُهُمْ أَفَلَا لَكُم بَصَائِرُ ۚ أَمْ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ۚ وَالَّذِينَ آمَنُوا يَتَخَفَتُهُ الْمُرُوءَةُ فَأَلْفَوْهُ لِقَاءَ رَبِّهِمْ وَالَّذِينَ كَفَرُوا خَالَوْا بِهِمْ فَلَا تُفَعِّلُهُمْ أَفَلَا لَكُم بَصَائِرُ ۚ أَمْ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ۚ وَالَّذِينَ آمَنُوا يَتَخَفَتُهُ الْمُرُوءَةُ فَأَلْفَوْهُ لِقَاءَ رَبِّهِمْ وَالَّذِينَ كَفَرُوا خَالَوْا بِهِمْ فَلَا تُفَعِّلُهُمْ أَفَلَا لَكُم بَصَائِرُ ۚ أَمْ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ۚ وَالَّذِينَ آمَنُوا يَتَخَفَتُهُ الْمُرُوءَةُ فَأَلْفَوْهُ لِقَاءَ رَبِّهِمْ وَالَّذِينَ كَفَرُوا خَالَوْا بِهِمْ فَلَا تُفَعِّلُهُمْ أَفَلَا لَكُم بَصَائِرُ ۚ أَمْ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ۚ

﴿۶۴﴾ ب راستی نه ویت باو مری نیایی [کو موسلمان به یکه فیتیت پیغمبه ری] و نه ویت بووینه جو هی [به یکه فیتیت موسای] و فله بیان [به یکه فیتیت عیسی] و سابیان [جریه که ژ جو هی و فله بیان فله بووینه ستیزان دهر رین، و هنده که دیژن: ملیکا تان دهر رین]. هه که سنی ژ فان ب دورستی باو مری ب خودی و رۆژا قیامه تن بییت، و کار و کرهاریت چاک بکته، دق ژ به ری خودی خوفه یتنه خه لاکرن [رۆژا قیامه تن] نه ترس بو هه به، نه زی ب خهم دکه فیت. ﴿۶۵﴾ و یتنه بیرا خو دهم تن مه به بیانا موکو مکرنی ز هه وه وه مگرنی [کو هوین ل سهر نه وراتی بهن و کار بی بکته]، و مه چایی [طوور] ل همداف هه وه بلندکر، و مه [گژنه هه وه] نه فاه به بو هه وه هنارتی ب مجداهی وه بگرن و لن دژد بین، و یتنه بیرا خو کاج تیدابه و خو ژ بیرقه نه کن، دا یتنه پارستن ژ نیزایی. ﴿۶۶﴾ به لن بشتی فن [دان و وه مگرنا به بیانا موکو مکرنی] هه وه پشتا خو دا به بیانی، و نه گهر نه ژ که رهم و دلو فانییا خودی بایه، هوین داراست

ژ خوسارده و به رزیانان بن. ﴿۶۷﴾ بنی گومان هوین دزانن کامه ج ب سهری وان نیا [نه ویت دایینه سهر بر بارا خودی]، و رۆژا شه نیی دهست دریزی کرین، مه گژنه وان بینه مهبوینکتت رسوا و رمیل. ﴿۶۸﴾ و نه ف سزایه مه کره باشه بر نه ک بو خه لکن هنگی و بو یت بشتی وان زی، و مه کره جامه بز یاریز کاران. ﴿۶۹﴾ بو مله تنی خو بیژه دهم تن موسایی گژنیه مله تنی خو: [ب راستی] خودی فهرمانا هه وه دکته هوین چله کی سهر زیکنه، گژتن: تو بو خو ترانه بیان به مه دکه ی؟! [موسایی] گژت: نه ز خو ب خودی دهاریزم کو نه ز نه زمانان بم. ﴿۷۰﴾ گژتن: کا ژ خودایی خو بخوازه بو مه دیار بکته، کا نه و چ چله؟ [موسایی گژت: خودی] دیژیت: نه یا بیره و نه یا جوانه زی [بجوولک] دنا بیه اهر دویاندایه، تیدی وی بکته یا فهرمانا هه وه پی هاتییه کرن. ﴿۷۱﴾ گژتن: کا بیژه خودایی خو بلا بو مه دیار بکته، رهنگی وی [چیلی] پی جاوابه؟ [موسایی گژت خودی] دیژیت: له و چله [رهنگی وی] [زه ره کئی تاریه یتت بهر لن [ب دیننا وی] که یف خزش دین.

أَلَا يَعْلَمُونَ أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا يُرْسِلُونَ وَمَا يُعْلِنُونَ
وَمِنْهُمْ أُنَاسٌ لَا يَقُولُونَ إِلَّا أَمَانًا وَزَيْنًا
وَلَا ظُلْمًا ۚ قَوْلًا لِلَّذِينَ يُكْفَرُونَ أَلَيْسَ بِالْبُيُوتِ
ثُمَّ يَقُولُونَ هَذَا مِنْ عِنْدِ اللَّهِ لِيُشْرَكَ بِهِ ۚ قَوْلًا
فَرِيقًا لَّهُمْ وَمَا كُنْتُمْ بِأَعْيُنِهِمْ تَرَوْهُم مُّتَاكِفِينَ ۚ
وَقَالُوا لَنْ نَسْتَأْذِنَ الْكَافِرَ إِلَّا أَتَيْنَا مَقْعِدَهُ وَهُوَ
الْفَخْرُ عِنْدَ اللَّهِ عَهْدًا فَلَنْ يَخْلَفَ اللَّهُ عَهْدَهُ ۚ أَمْ
يَقُولُونَ عَلَى اللَّهِ مَا لَا يَعْلَمُونَ ۚ بَلْ مَنْ كَسَبَ سَيِّئَةً
وَأَلْطَفَ بِهِ ۚ حَقِيقَتُهُمْ فَلَوْلَيْكَ أَصْحَابُ الْكَافِرِ هُمْ
فِيهَا خَالِدُونَ ۚ وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ
أُولَئِكَ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ۚ وَذُكِّرْنَا
بِشَيْءٍ جَدِيدٍ لِّأَنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي قَوْمًا يَكْفُرُونَ
إِنَّمَا أَتَى الَّذِينَ آمَنُوا قُلُوبُهُمْ بِالتَّوْبَةِ وَأُولَئِكَ
لَهُمْ حَسَنَاتٌ وَأُولَئِكَ الصَّالِحُونَ وَأُولَئِكَ الَّذِينَ
يُؤْتِيهِمُ اللَّهُ أَجْرًا كَثِيرًا ۚ

﴿۷۷﴾ فیجا ما نوزانن ۱۴ چ بنی فہشترن و چ بنی
ناشکرا بکن، خودی بنی ناگہہ ۱۴. ﴿۷۸﴾ ہندہ
ژ وان نہ خواندہ وارن، چو ژ کتینی [تہورانی] نوزانن
ہیسی تن نہبن [تہو درہون یست وان ژ ہنیت
خو وەر گرتین کو دینژن: ژ چل پوزان پشہتر نہو
ناتنہ نیزادان]، و وان ژ بلی ہزر و تہخین چو بنی
دی [مہسہد راستی و ہلگہنہ] تنہ. ﴿۷۹﴾ وہی
نہخوشی و نیزا بژ وان یست کتینی ب دەستیت
خو دنفین، و ہاشی دینژن: تہف [کتیہ] ژ دہف
خودییہ، دا تہرزان بفروشن، نیزا و نہخوشی بژ وان
یست، ژ ہر نشئی ب دەستی وان ہاتیہ نفین و ژ ہر
تشتی ب دەست خو قہ ئنابین. ﴿۸۰﴾ و گوئن ہما
چہند ووزہ کان [ووزیت تیدا گولک ہمراسین] دئی
ناگر ب مہ کہلیت! بیژہ وان: تہری ما ہوہ پہیانہک
ب فنی چہمدی ژ خودی وەر گرتیہ و خودی ل پہیانہ
خو لیفہ نایب؟ [ہوین ہو د پست راست] یان ژ
تشتی ہوین ژنی نہ ہی ناگہہ د دہرہمقی خودیدا
دینژن. ﴿۸۱﴾ [نہخبر وہینہ] ب راستی ہر کہمہ کن
گونہمہ کن بکہت، و گونہ ہاری سہری ژنی بستیت [لنی یستہ تیک کو ژنی دمر نہ کہفیت] تہفہ ووزہمہ و
ہوہر ہمدی تیدا بن. ﴿۸۲﴾ بہلنی تہوقت باوہری ئنابین و کار و کریاریت قہنج کریں، تہفہ بہحہشتہ و
ہوہر ہمدی تیدا بن. ﴿۸۳﴾ بژ ملہتی خو بیژہ دہمی مہ پہیانہ موکوم ژ شرانیلیان وەر گرتی، کو ژ بلی
خودی چو نہ پەرسن و چاکیی د دہرہمقی دہباب و کہس و کار و سیتی و ہلگازاندا بکن، و ناخفتنا
خیری و شریں د گہل خەلکی بکن، و بہردہوام نفیزان بکن و زہکاتی بدن، ہاشی ہوہ کیمہک تن نہبن
[پہیانہ خو شکاند] و ہشتا خو دایستی و ہوین ہر پہیانہ شکین.

﴿ ۸۹ ﴾ و دهمی کتیب بؤ وان ژ دهم خودی هانی
 [کو قورانه] راستم ریخا وان [کتیانه] ینت دگهل
 وان و بهری هنگی [بهری هانئا قورانی] [داخرازا
 سه رکه فتنی بی] [ژ خودی] [دخواستن ل سمر] [نهاریت
 خو] [ینت گاور، بهلن دهمی نو کتیا وان ژی دگوت و
 دنیاسی بؤ وان هانی، باومری بی نه تیان و گاوروون
 و له عهتا خودی ل گاوران بیت. ﴿ ۹۰ ﴾ پیسه فروخته
 وان خو بی فروتی، و ژ ذکره شی گاوروویین ب وی
 کتیا مه یناییه خوارای، کو خودی ژ کمر مسا خو ل
 سمر هر بهنده یکنی بقیت [وی کتیی ینتیه خوارای]،
 فینجا هژایی غزه ملک ل سمر غزه به یکنی قه گه پریان
 [ژ بهر گاوریا وان ب (عیالی و موحه مدی)]،
 و فیراهه کا هتیکمر بؤ گاوران ههیه. ﴿ ۹۱ ﴾ و هر
 دهمه کنی بؤ وان ینتیه گوتن: باومری ینن ب نهوا
 خودی یناییه خوارای [کو قورانه] دیتون: هم بهس
 باومری بی ب وی دنین نهوا بؤ مه هاتییه هانرتن [کو
 نهواته]، باومری بی ب نهوت دیت نانتین، و نهو
 [نانکو قورن] راستم ریخا وان کتانه ینت دگهل

وان، بیژە (وان هه که راسته هویڤ باوەریڤ ب تە وراتنی دینڤن) پا هه وه بۆ چی پێغه مەریڤ خۆدی بیری نوکه دکوشتن (وه کی بهیایی و زه کهریایی). [۹۲] ب گۆمان مووسا بۆ هه وه (بهی نوکه) ب موعجیزه و نیشانت ناشکرا هات، و پشتی هنگی هه وه گۆلک به راست (کره پهرستی)، و ب فی رهنگی هه وه ستم ل خۆ کر. [۹۳] پیننه ببرا خۆ دمی مه به یانا موکو مکرێ ژ هه وه ستاندی (کو کار ب تە وراتنی بکهن)، و مه چایی (طوور) ل هاندافا هه وه بلندکر (و مه گۆته هه وه) نه فامه بۆ هه وه هارنی لێ دمجذب و گوهداریا وی بکهن، گۆتن: مه [ناخوشانه] بیست بهی نه م پنی [ب گۆتا ته] ناکهین، و فیانا گۆلکی ژ بهر گاوریای وان تیکمیل دلنی وان بوویه، بیژە (وان): پسه تشه باو مریا هه وه، هه وه د بهر پادکته [کر پهرستا گۆلکیه] نه گهر هویڤ خودان باو مرن.

وَلَمَّا جَاءَهُمْ حِجَابٌ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ مُصَوِّقًا لِمَا مَعَهُمْ
وَصَاوِيًا قِيلَ بِتَعْلِيهِمْ هُوَ عَلَى الَّذِينَ كَفَرُوا فَلَمَّا
جَاءَهُمْ قَاعٌ مُطْرًا بَرْدًا وَأَوْجًا نَسُوا اللَّهَ الَّذِي كَفَرُوا بِهِ
فَمَا أَتَوْا بِهِ إِلَّا نُفُوسًا أَنْفُسُهُمْ يَكْفُرُونَ أَلَمْ يَأْتِ الْفُلَ
الَّذِي فِيهِ رِجَالُهُمْ مِنْ تَحْتِهِمْ أَنْ يَقُولُوا رَبَّنَا إِنَّا أَتَيْنَا
بِطَائِفٍ مِنْ آلِ نَارٍ فَكُفِّرُوا بِنَارِهِمْ لَمَّا كَانُوا
وَأَذَانٌ لِقَوْمٍ يُظَاهَرُونَ وَمَا أَتَاهُمْ إِلَّا نَارٌ
مُتَوَلِّتٌ فَذُكِّرُوا ثُلُثًا وَلَمْ يَتَذَكَّرُوا أُولَئِكَ
كَانُوا قُلُوبُهُمْ مُغْشًى بِظُلُمٍ لَئِنْ لَمْ يَنْفَعِيهِمْ
أَنْفُسُهُمْ يَكْفُرُوا أَلَمْ يَأْتِ الْفُلَ الَّذِي فِيهِ
رِجَالُهُمْ أَنْ يَقُولُوا رَبَّنَا إِنَّا أَتَيْنَا بِكُمُ
الْمَاءَ الْيُسْرَى فَلَيْسَ الْبَرْقُ الْقَوِيُّ الْأَكْبَرُ
الْبَرْقُ لَيْسَ إِلَّا سَحَابٌ مُمِيزٌ لِقَوْمٍ يُظَاهَرُونَ
وَالْبَرْقُ لَيْسَ إِلَّا سَحَابٌ مُمِيزٌ لِقَوْمٍ يُظَاهَرُونَ
وَالْبَرْقُ لَيْسَ إِلَّا سَحَابٌ مُمِيزٌ لِقَوْمٍ يُظَاهَرُونَ
وَالْبَرْقُ لَيْسَ إِلَّا سَحَابٌ مُمِيزٌ لِقَوْمٍ يُظَاهَرُونَ

قُلْ إِنْ كُنْتُمْ تُحِبُّونَ اللَّهَ فَاتَّبِعُوا أَوْحَايَ عِنْدَ اللَّهِ خَالصَةً مِنْ
 دُوبِ النَّاسِ فَتَقَرُّوا إِلَى اللَّهِ بِمَا كُنْتُمْ تَعْبُدُونَ ۝ وَلَنْ
 يَتَّبِعَهُ أَتَابَا قَاتِلَتْ أَيْدِيهِمَا وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِالظَّالِمِينَ ۝
 وَلَتَجِدَنَّ أَجْرَنَ النَّاسِ عَلَى حَبْرٍ وَمِنْ الَّذِينَ أُشْرِكُوا
 يَوْمَ الْحُكْمِ لَوْ شَاءَ اللَّهُ لَسَفَتْ رُسُلَهُمْ فَوَيْلٌ لِلَّذِينَ كَفَرُوا
 مِنَ الْعَذَابِ إِنَّ يَوْمَئِذٍ يَصِفُّهُمْ اللَّهُ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ۝ قُلْ مَنْ
 كَانَ عَدُوًّا لِمُحَمَّدٍ فَإِنَّهُ كَانَ عَدُوًّا لِلَّهِ وَلِلَّذِينَ آمَنُوا
 اللَّهُ مُصَدِّقُ لِقَاتِ الْيَتِيمِ يُدْخِلُ لَهُمْ فِي الْيَتِيمِ ۝
 مَنْ كَفَرَ بِاللَّهِ فَمَا لَهُ وَاللَّهُ يَكْفِيهِمْ رُسُلَهُ وَجَمْعَهُمْ
 وَمَعَكَلَهُمْ إِنَّ اللَّهَ عَدُوٌّ لِلْكَافِرِينَ ۝ وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا
 إِلَيْكَ مُوسَى بِآيَاتِنَا أَنْ أَخْرِجْهُمْ مِنْ أَلْأَنْفُسِ ۝
 أَوْ كُنَّا تَعَاهِدُهُمْ وَاعْتَدْنَا بَيْنَهُمْ فِرْقًا مِثْلَهُمْ تِلْكَ
 لَآيَاتُ مَنْزِلِ اللَّهِ وَلَقَدْ جَاءَهُمْ رَسُولٌ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ مُصَدِّقُ
 لِمَا مَقَعَهُمْ بِبَدْرِ قُلْ يَوْمَ الْيَوْمِ الَّذِينَ آمَنُوا أَوْفُوا بِالْعُقُوبِ
 إِنَّ اللَّهَ وَرَسُولَهُ يَخُفُّونَ مِنْكُمْ أَكْثَرَ مِنْكُمْ ۝

خودى دژمنى گاورانه. ﴿۹۹﴾ ب راسى مه نيشانيت ناشكراكر بقر ته هارننه، ز بلى ز رنده كه فتيان
 كه سى ديت زى بن باورم و گاور ناييت [نيناكار ناكهت]. ﴿۱۰۰﴾ نمرى هم جاره كا [نشانيت ناشكراكر بقر
 وان هاتن، باورمى بن نائين و گاور دين] په يانهك دان، دمه كهك ز وان ب پشت گوهم خوقه دهافين
 و دشكيتن، بهلكى بارهتر ز وان هم باورمى نائين. ﴿۱۰۱﴾ و دهمى پيغمبرهك ز دهف خودى بقر وان هاتيه
 هارتن، و كتيبت وان راست دهرتيخستن [كو ز نك خودينه]، دمه كهك ز وان ييت كتيب بقر هاتى، كتيب
 خودى ب پشت گوهم خوقه هافين، دتي بيزى چو زى نوزانن [كو نهف ز دهف خوديه].

﴿۹۹﴾ ييزه [وان]: نه گهر ناخرهت [بهحهشت] ز
 فسى خهلكى هممى، بهس بقر هوه ب تتيه ل دهف
 خودى، پا نه گهر هوين راست ديتن داخووازا مرن
 بكن. ﴿۱۰۰﴾ ب راسى چوجا مرن ناخووان،
 چونكى دزانن وان ب دمهست خوقه گونه هكرينه، و
 خودى ب سه مكاران زاننا و ناگهداره. ﴿۱۰۱﴾ راسى
 تو ب خوقى وان ديتى ز خهلكى هممى پتر دردن
 ل سر زيانن، خوق ز بوتهر يسان زى پتر، همرهك ز
 وان حمز دكهت هزار سالان بريت و [زى دريوى
 زى] كه سى ز تيزاى دوير ناخيخت، و خودى ديت
 كانه وچ دكه. ﴿۱۰۲﴾ ييزه [وان]: همر كه سى دژمن
 ييت بقر جبريل [جبرائيل]، [دقتت بزانيت نمرى
 دژمنيا خودى دكهت]، چونكى ب راسى [جبرائيل]
 وى [ب دمهتورپا خودى] نمو [قورنان] ب سر
 دلى نه دا دارتيه، راسته رتيخا كتيبت بهرى خوقه و
 راسته رتي و مزگينه بقر خودان باوره ران. ﴿۱۰۳﴾ و همر
 كه سى دژمنيا خودى و ملياكتان و پيغمبريت وى
 و جبرائيل و ميكائيل بكهت [گاوره]، و ب دورستى

وَقَالَ الْيَهُودُ لَنَسُبُ النَّصْرَى عَلَى عَنِّي وَقَالَ النَّصْرَى
لَنَسُبُ الْيَهُودَ عَلَى عَنِّي وَهُمْ يَنْتَوُونَ إِلَيْكُمْ كَذَلِكَ
قَالَ الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ مِثْلَ قَوْلِهِمْ فَاللَّهُ يَحْكُمُ بَيْنَهُمْ
يَوْمَ الْقِيَامَةِ فَمَا أَصْحَابُ الَّذِينَ يَنْتَوُونَ ﴿١٠٠﴾ وَمَنْ أَظْهَرُ مِنْ
فَتَحَ مَسْجِدَ اللَّهِ أَنْ يُذَكَّرَ فِيهَا مِنْهُ وَمَنْ فِي خِلَافِهَا
أُولَئِكَ مَا كَانَ لَهُمْ أَنْ يَدْخُلُوهَا إِلَّا بِأَذْنِ مَنْ لَهُمْ
اللَّهُ تَبَارَكَ وَتَعَالَى وَلَهُمْ فِي الْأَجَرَةِ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿١٠١﴾ وَاللَّهُ يَرْفَعُ
وَالنَّصْرَى قَائِمًا قَوْلًا مَقْرُوعًا وَلَهُ أَنْ يَسْمَعَ عَلَيْهِمْ
وَقَالُوا الْحُكْمُ لِلَّهِ وَاللَّاءُ مِنْ حَيْثُ نَزَلَ اللَّهُ مَا لِيَ التَّسْوِيَةِ
وَالْأَرْبَعِ كُلُّ لَكُمْ قِيَمَةٌ ﴿١٠٢﴾ يَبْدَعُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ
وَالَّذِينَ آمَنُوا أَفَرَأَيْتُمْ لَكُمْ شُرَكَاءَ كُفُوتَ ﴿١٠٣﴾ وَقَالَ
الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ لَوْلَا يُعَذِّبُهُمُ اللَّهُ أَوْ يُلَاقِيَهُمْ آيَةٌ
كَذَلِكَ قَالَ الَّذِينَ لَا يَرْبُونَ مِنْ قَوْلِهِمْ مِثْلَ قَوْلِهِمْ تَتَّبِعْتُمْ
فَلَوْلَهُمْ قَدْ بَيَّنَّا الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يُوقِنُونَ ﴿١٠٤﴾ إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ
بِالْحَقِّ يَتْلُوهُ وَقَدْ آمَنَّا بِالْحَقِّ وَلَاشْكَلُ فِيهِ مِنَ الْحَمِيمِ ﴿١٠٥﴾

﴿۱۰۰﴾ جو هیان گوت: فله، نه ل سر هه قینه، و
فله یان گوت: جو هی نه ل سر هه قینه. [هردو
جوس باوهری بی دبئی ټیکدو و ب پیغمه بریت
ټیکدو نانین] و هردو زی کتبی [تهورات و تنجیل]
دخوین، هردو سا تهویت نمران و نه خواند هوار
زی [کو بوته رین] و هکی گوتنا وان [د دهره قنی
موحه مه د پیغمه برید] گوت، فینجا رږڙا قیامه تنی
خودتی دئی که قینه د ناهیرا واندا [دئی ناهیرا وان
ساقی که]، ل سر وی تشتی نهو تیدا ټیک گودا.
﴿۱۰۱﴾ ما کی ز وی ستمکار تره؟ [کس ز وی
ستمکار تر نینه] نهوی نه هیلیت نافن خودتی ل
مرگه نیت خودتی یتنه نیان و ل بهر دگر بیت کافل
و زمران بکهت، نهف مرغه [ته ریت ل کال لکرن و
ویرانکرن] مرگه نسان دگر بیتن] دلیا نهف مرغه بن
ترس نه چنه د مرگه فتانفه، رسوایی و شره مزاری د
دنیا پیدا بو وان هه به، و رږڙا قیامه تنی زی دئی ب بهر
نیزایه کا دږوار که فن. ﴿۱۰۲﴾ رږږه لات و رږږا نانا
[هردو] هه ریت خودینه، هه جهه کن هوس بهری
خو بدنه، خودتی نینه، ب راستی [د دلوفانی و که ره ما خردا] خودتی یی بهر فرمه و زانابه. ﴿۱۰۳﴾ گوتن
[مه خسه جو هی و فله و بوت به رین]: خودتی زارویه ک بز خن را کر به، و خودتی ز لی چهن دی یی
پاک و پاکزه، و هن دی دهره د نه ساناندا هه به یی و به، و ل بهر فرمانا و به [خودتی چو هه و جی بی ب
راکرن] زاروی نینه. ﴿۱۰۴﴾ دانیه رتی نهره د نه سانان گا کا کار و فرمانه ک قیادی بیژنی هه به دئی بیت.
﴿۱۰۵﴾ و بیت نمران و بی ناگه ز کتبیان [بوت به ریت عمره بان] گوتن: بلا خودتی د گله مه باخفت،
یان نشانه ک ز دهف بو مه بیت، [دا بو مه دیار بیت موحه مه د پیغمه بره و هکی نهو دیژیت]. هؤ سا ته قیت
بهری وان زی، و هکی گوتنا وان دگوتن، دلیت وان دچنه سه ریک [وهکی ټیکن]، و ب راستی مه به لگه و
نیشان بیت رږږن کرین بو بیت هه قینی بهمه ند دکن و خو ددنه بهر. ﴿۱۰۶﴾ ب راستی مه ثوب هه قی یی
هنارتی دا بییه مرگین نین و ناگه هدار که ره، و بسیار دږږه هیان ز ته نایته کرن.

﴿١٢٧﴾ وَبِزْوَلَّتْ خُذْ بِيْزِهِ دَهْمَن نِيرَاهِيم وَبِإِسَاعِيل
بِنِسْتَرَا [نَافَاهِيمَن] كَه عَه بِيْ رَادَكِرَن [دَكُوتَن] خُودِيْوُو
زُ مَه قَه بُوِيْل بَكَه، ب رَاسْتِي هَمَر تُوِيِي گُوهدار وَ زَانَا.
﴿١٢٨﴾ خُودِيْوُو تُو مَه بَكَه زُ مَرُوْقِيْت خُذْ سَهَارْتِيَه
تَه، وَ دُوِيْنْدَمَهَا مَه زِي بَكَه مَلَه تَه كَن خُذْ سَهَارْتِيَه تَه
[ل بَه فَرْمَانَا تَه رَاوَه سَتَايِي]، وَ رِي وَ نِيْشَانِيْت حَه جِي
نِيْشَا مَه بَدَه، وَ تُوِيَه يَا مَه قَه بُوِيْل بَكَه، وَ ب رَاسْتِي
تُوِيِي يِي هَمَر تُوِيَه وَ دَر گَر وَ دَلُو فَاَن. ﴿١٢٩﴾ خُودِيْوُو
بِيْغَه مَه رَكِي زُ وَ ان بَزُ وَ ان جَهْنِيْرَه، نِيْشَانِيْت [تَاه بِيْتَن]
تَه بَزُ وَ ان بَخُوِيْنِيْت وَ كَتِيْب وَ نَا فِلْدَارِيِي نِيْشَا وَ ان
بَدَه تَه، وَ دَلِي وَ ان يَاك وَ هَا قُزُ بَكَه تَه، ب رَاسْتِي
هَمَر تُوِيِي يِي سَه رَدَه سَت وَ كَار بَنَه جَه وَ فَرْمَانِي هَوَا.
﴿١٣٠﴾ كَمِي دِي خُذْ زُ رِيْكََا نِيرَاهِيم دَه تَه پَاش تَه وَ
نَه بِيْت يِي خُذْ بَكَه تَه سَاوِيْل كَه، وَ ب رَاسْتِي دُنْيَا يِنْدَا
مَه تَه [نَا كُو نِيرَاهِيم] هَه لِيْزَارَت، وَ تَه وَ دَا خَرَه تِيْدَا
زِي زُ كِيْرَهَانِي وَ سَه رَا سَتَانَه. ﴿١٣١﴾ بَزُ وَ ان بِيْزَه:
دَهْمَن خُودِيْ كُوِيِي: خُذْ بِيْزَه مَن [نَا كُو ل بَه
فَرْمَانَا مَن رَاوَه سَت] كُوْت: مَن خُذْ سَهَارَتَه خُودَانِي

هَمِي جِهَانَان. ﴿١٣٢﴾ وَ نِيرَاهِيم قَه وَيَاتِي [وَهْمِيْت] ل كُوِيْت خُذْ كَرَن ب فَي دِيْنِي، وَ يَه عَقُوْب زِي
هَمَر وَ مَسَا [كُوْت]: كُوِيْت مَن بِي كُوْمَان خُودِي تَه ف دِيْنَه بَزُ هَمَوَه هَلِيْزَارَت، [هَشِيَار بَن] نَه مَرَن هُوِيْن
نَه مَوْسَلْمَان. ﴿١٣٣﴾ كَه ل جُوْهِيَان مَا هُوِيْن د حَازَر بُوُوْن دَهْمَن يَه عَقُوْب ل بَه مَرَن [نَا كُو هُوِيْن نَه د
حَازَر بُوُوْن] كُوِيْنِيَه زَارُوِيْت خُذْ: پَشِي مَن هُوِيْن دِي ج پَه رِيْسَن؟ كُوْتَن: تَهْم دِي خُودَانِي تَه وَ خُودَانِي
بَاب وَ بَابِيْرِيْت تَه نِيرَاهِيم وَ نِيْسَاعِيْل وَ نِيْسَحَاق پَه رِيْسِيْن (عَه بَدِيْنِيْن)، خُودَا يَه كَن ب تَنِيْهَه، وَ تَهْم [بَه س] ل
بَه فَرْمَانَا وَي ب تَنِيْهَه. ﴿١٣٤﴾ تَه مَلَه تَه ك بُوُو چُزُ، كَار وَ كَرِيَارِيْت وَ ان بَزُ وَ ان سَن، وَ يِيْت هَمَوَه بَزُ هَمَوَه نَه،
وَ هُوِيْن ب بَه كَار وَ كَرِيَارِيْت وَ ان نَا كَهْمَن [بَه سَا وَ ان زُ هَمَوَه نَا يِيْتَه كَرَن].

وَاذْيَرْفَعْ اِنْزِهَهُ الْقَوَاعِيْدَ مِنَ الْاَلْيَبِ وَاسْمِعِيْلَ رِيْثًا لِّتَقْبَلْ
بِنَا اِنَّكَ اَنْتَ السَّمِيعُ الْعَلِيْمُ ۝ وَنَا وَاجْعَلْنَا فَرْسِيْن
لَكَ رَمِيْن دُوِيْنَّا اِنَّهُ شَيْئَةٌ لَكَ وَارَا مَا يَكُنَا وَنَبَا عَلِيًّا
اِنَّكَ اَنْتَ الْغَاثُ الْرَازِيْهُ ۝ وَنَا وَابْنُ يَهْمَرِيْن سَلَا مَتْمَن
يَنْلُوْا عَلَيْهِمْ اِنْ يَكُ وَهْلُهُمْ اَلْكَيْتَبُ وَالْحِكْمَةُ
وَتَرْفَعِيْ هَرَا اِنَّكَ اَنْتَ الْغَاثُ الْرَازِيْهُ ۝ وَنَا وَرِيْغُ عَنْ دَلِي
اِنْزِهَهُ اَلْاَمْنُ سَه تَهْمَر وَ لَقَدْ اَصْطَلَقْنِيْ فِي الدُّنْيَا
وَالْقُرَى الْاُخْرَى لِيْن الصَّالِيْن ۝ اِذْ قَالَ لَهُ رُفْقَاؤُهُ
قَالَ اَسْمَعْتُ رِيْثًا لِّتَقْبَلْ ۝ وَوَقَفْنَا بِهَا اِنْزِهَهُ نِيْه
وَتَعْلُوْبُ يِيْنِي اِنَّ اَللهَ اَصْطَلَقَ لَكُمُ الدِّيْنُ فَلَا تَمُوْنُ
اِلَّا وَانْتُمْ مُسْلِمُوْنَ ۝ اِنْزَكُفْنِيْ شَهَادَةً اِذْ حَضَرَ تَقُوْبُ
الْقُوْتُ اِذْ قَالَ لِيْه مَا تَقِيْدُوْت مِيْن يَدُوِيْ قَالُوْا اَنْفِيْه
اَلْهَكَ وَآلَه اَتَا يَاك اِنْزِهَهُ وَاسْمِعِيْلَ وَاسْحَقُ اَلْهَا
وَجَدَا وَنَحْنُ لَمْ نَمُسْلِمُوْنَ ۝ بَلْكَ اِنَّهُ قَدْ عَلَتْ لَهَا مَا كَسِيَتْ
وَلَعْنَةُ مَا كَسِيَتْ بِنَسْرُ وَلَا تَقُوْلُوْنَ عَمَّا كُنَا فَاِيْمَانِيْنَ ۝

﴿۱۶۶﴾ ب راسنی نه ویت مه کتیب [تنجیل و نه ورات] بز هاروتین، یان دایین نه وی [پنجه مبری] و هکی زاروتیت خو دنیاسن، ب راسنی دمه که ک ژ وان، هه قیسی فم دشیرن [نانکو سالو خه تیت پنجه مبری] و دزانن کو هه قیسی فم دشیرن. ﴿۱۶۷﴾ [نهف قیله گو هارتنه] هه قیسی، ژ نلک خودای ته، فینجا ژ دودلان نمبه. ﴿۱۶۸﴾ و همر یتکی قیله بک هه به به ری خو ددهتی [نانکو همر دینه کی قیله با خو هه به]، خودی بز وان فاشکهار کریه، و به ری وان دایینی. فینجا دهست ب خیران بکهن و بکهنه به به یزینک، و همر جهه کنی هوین لی بن، خودی دق هه وه هه میان فینت [کژم کهت، دا همر تیک جزایی خو وه بگریت]، بی گژمان خودی ل سر هه می تشی دهسته لاتداره. ﴿۱۶۹﴾ و همر جهه کنی نو پیغه بجی به ری خو بده راستا که عبهیی، ب راسنی هه قیسی همر نه فعیه، و ب راستی خودی نهیی بی ناگه هه ژ وئی یا هوین دکهن. ﴿۱۷۰﴾ و همر جهه کنی نو ژئی دهر که قیسی به ری خو بده راستا که عبهیی، و همر جهه کنی هوین لی بن به ری خو

الَّذِينَ اتَّخَذُوا الصُّلُبَ بَقَرَةً كَمَا اتَّخَذُوا الْبَنَاتَ مَثَلًا
وَلَا يَرْفَعُ يَدَهُنَّ لِيَصْنَعْنَ الْفَحْشَاءَ وَهَهُنَّ يَتَمَنَّوْنَ
مِنْ رَبِّكَ فَلَا تَكُنْ مِّنَ السَّامِعِينَ ﴿١٦٦﴾ وَلَسَعَلَىٰ وَجْهَهُ
هُوَ مُوَلَّىٰهَا فَاتَّبِعُوا الْفِتْرَةَ الَّتِي مَّا كُفِّرُوا بَانَ بِسْمِ اللَّهِ
جِبْرًا إِنَّ اللَّهَ عَلَّ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿١٦٧﴾ وَمِنْ حَيْثُ خَرَجْتَ
فَوَلِّ وَجْهَكَ شَطْرَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَاللَّهُ لِلْعَقْلِ مِنْ رَبِّكَ
وَمَا اللَّهُ بِغَفِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ ﴿١٦٨﴾ وَمِنْ حَيْثُ خَرَجْتَ فَوَلِّ
وَجْهَكَ شَطْرَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَخَرَجْتَ مَآكِنًا فَوَلِّهَا
وُجُوهَكُمْ شَطْرَهُ فَلَا يُكُونُ لِلنَّارِ عَلَيْكُمْ حِجَةٌ إِلَّا الَّتِي
عَلَّمُواكُمْ مِنْهَا وَلَا تَحْزَنُوا خُفُّوْا وَخُفُّوْا وَلَا تَمْنُوا فَيْتَمَنَّا
وَلَسَعَلَىٰ قَوْلُكُمْ نَعْتَدُونَ ﴿١٦٩﴾ كَمَا أَرْسَلْنَا فِيكُمْ رَسُولًا بِحُكْمٍ مُّبِينٍ
عَلَيْكُمْ ءَالِيتُهُمْ وَمَا كُنَّا بِمُعَذِّبِكُمْ وَلَكِنَّهُمُ اتَّخَذُوا
وَعَالِيَهُمْ ثَمَنًا يَبِيْغُونَ ﴿١٧٠﴾ فَاتَّبِعُوا الْفِتْرَةَ الَّتِي
أَنْتُمْ عَلَىٰهَا فَتْرَةٌ إِنَّ اللَّهَ مَعَ الصَّادِقِينَ ﴿١٧١﴾

بدنه راستا وئی، داخلکی چو هه جهت ل سر هه وه نه مین، ژ بل وان نه ویت سه مکار، تیدی هوین ژ [ناخفتیت] وان نه ترسن و ژ من ترسن، دا نه ز که ره ما خو ل سر هه وه تمام بکهم، [به ری هه وه بده مه قیله یا بایی هه وه نیراهیم] و دا هوین راسته بی بن. ﴿۱۶۶﴾ له و ما مه پنجه مبره که همر ژ هه وه بز هه وه هارن، دانیانیت مه بز هه وه بخوینیت، و دل و دهر و ونی هه وه بشوت و باقر بکته، و کتیب [کو فورنانه] و سونه تی [ریکا پیغه مبری] نیشا هه وه بدهت، و تشی هه وه نه دزانی نیشا هه وه بدهت. ﴿۱۶۷﴾ فینجا [ب گوهداری و بهرستی] من بیته بیرا خو، نه ز ژی [ب خه لا تکرن و گونه ده ژیرنی] دق هه وه فینه بیرا خو. و هوین سوپاسی و شوکورا من بکهن و که ره میت من ژ بیرا خو نه بن [ژ بهر چاییت خو نه بن]. ﴿۱۶۸﴾ گه لی خودان باوه ران، هوین پشتا خو ب پیغه هیس و نفیژان گری بدهن، [هاریکاریان بز خو بخورازن]، و ب راستی خودی د گه ل پیغه ره و سه برکشانه.

﴿۱۵۴﴾ و هوبن د راستا نویت د ربکا خودبندا
 دپنه کوشن، نهیژن: د مړینه [نه] بهلکي شو د
 ساخن، بهلن هوه های ژئ نینه. ﴿۱۵۵﴾ [گمل
 خودان باوران] ب راستی شم دق هوه ب هندهک
 ترسئ و برسئ، و کیمکرنا مال و مالدریسئ و جان
 و بهر و بهر هه مان، جهریبین و [تو هدی موچه هه د]
 مزگیبئ بده پیترهه و سه برکشان. ﴿۱۵۶﴾ نویت
 ههر گافه کا به لایهک [فاتانهک] ب سهرئ وان هات،
 دپژن: ب راستی شم هه ریش خوددینه [نانکو شم
 بهندهیت وینه]، و هه دق ب بال ویشه زقیرن.
 ﴿۱۵۷﴾ سلاف [لینه گرتن و گونهه ژیرن] و دلوفانییا
 خودئ بزق فانه، و هه نهله نه راسته پئی و دورسته پئی.
 ﴿۱۵۸﴾ ب راستی سه فا و مروه، [نافن بزق دو چیا کیت
 مه که هئ]، اژ پئی و نیسانیت [دپئی] خوددینه. قینجا هه
 که سئ حه جئ بکمت بیان عومره پئی، چول سهر
 نینه [نه گهر] د ناههرا هه ردو وکاندا بیت و بهجیت، و
 هه چپئی ژ دهف خز باشی بکمت [خودئ باشیا وی
 بی بهرانبه ناهیلیت]. ب راستی خودئ سو باسدار

[بهرانبه ری تشئ کیم گه له کن ددهت] و زانابه. ﴿۱۵۹﴾ ب راستی که سبت نیسانیت فاشکهرا که و راسته ربکا
 مه نیسانیه خوارئ، پشی مه بزق خه لکی د کتیباندا [نانکو د تهورات و شجیلندا] دژنکری، فهدشیرن، خودئ
 له عه تن ل فان دکمت، و له عه تکهو ژئ له عه تان لئ دکهن. ﴿۱۶۰﴾ ژ بل وان نویت پشی هنگئ توبه
 کرین و قهنجی کرین و تشئ فهارتی فاشکهرا کرین، نه قیت هه نی تهر دق توبه پئی دمه سه و ان، و تهر زم
 توبه و مرگر و دلوفان. ﴿۱۶۱﴾ ب راستی نویت گاور بووین، و مرین و تهر گاور، نه وان له عه تها خودئ و
 ملیا که تان و هه می مرقان ل سهر بیت. ﴿۱۶۲﴾ ههرو هه تهر دق تیدا [دناگر و له عه تیدا] مین، نیزال سهر
 وان سفک نایت، و مؤلهت بزق وان نایته دان. ﴿۱۶۳﴾ [گمل خودان باوران] خودایی هوه هه رتیک خودایه،
 ژ بل وی چو بهر سئ [خودا] نین، تهره دلوفانی پهر دلوفانی.

﴿۱۶۱﴾ ب راستی چیکرنا نورد و نه سنان و هاتن و
چو زنا شف و روزهان، و گه میت دهر یابندا دگه رن،
و مفای دگه هینه خه لکی، و نهو ناغا [بارانان] خودی
ژ نه سنان دادریزیت، و بن نوردی بشتی مرنا وی
[هشکاتین] زیندی دکه تله [شین دکهت]، و هه می
رمنگیت جانه و مران تیدا [د ندریدا] به لال کریس،
و نیشان و یرنا بایس و عوریت دانایس د ناهه رانهرد
و نه سناندا، نه هه می نیشان [ل سر هه می و
دهسته لاتداریا خودی]، بژ وان کسیت ژیر و
ناقلدار. ﴿۱۶۵﴾ [شوینا هزارا خودی نیشایت ناک و
ته نیایس خودیدا بکهن] هنده مک مروق هه نه بهل و
هه قبه ران بژ خودی چن دکهن، و کی حه ژیکرنا
خودی حه ژن دکهن، بهلن ییت باوهری نینابین پتر
حه ژ خودی دکهن، و نه گهر نه ویت سه مکار زانیایه
دهمی نیزایی دینن، کو هه می هیز و شیان یا خودیه
[و کهن چو شیان ننه]، و ب راستی نیزایا خودی
گلهک یا دژواره. ﴿۱۶۶﴾ هنگی کهنکهنه و مگر گره
دهمی نیزایی دینن، و ز هه می هه قبه ندیان هه ده تین

و ژ خودی نیزار دین، و دهستی خوز دویکه قنیت خوز بهر ددهن و خوزی بهری دکهن. ﴿۱۶۷﴾ و دویکه قنیا
گنوت: خوزی جاره کا دی شم هه گهر یابانه سهردنیان، دامه زی خوز وان شویشبایه ههروکی وان خوز
مه شویشتی، هوسا خودی کار و کریاریت وان ددهنه رویی وان، دا بینه کول و کوفان و به شینانی و کهنه
و نه و ژ ناگری زی [چو جانا] دهر ناکهفن. ﴿۱۶۸﴾ گهلی مروقان هه نشتی د ندریدا باقر و حه لال بخون، و
ب دویف بینگافیت شه پتانی نه کهن. ب راستی نهو دژمنه کن ناشکرا به بژ هه وه. ﴿۱۶۹﴾ [چونکی] نهو
فه رمانا هه وه بهس ب هندی دکهت، هویس خرابی و تهریفین [کرتیسی] بکهن، و دراستا خودیدا وی بیژن
یا هویس نهران.

إِنَّ فِي خَلْقِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَأَنْخِلَابِ الْأَيْلِ وَالنَّهَارِ
وَالْفَلَاحِ الْيَوْمِ الْيَوْمِ فِي الْخَيْرِ مَا يَنْفَعُ النَّاسَ وَمَا أَنْزَلَ اللَّهُ
مِنَ السَّمَاءِ مِنْ قَارٍ فَأَخْبَاهَا الْأَرْضُ بِمَدِّ مَوَاقِفَ وَمَا فِيهَا
مِنْ كُلِّ دَابَّةٍ وَتَضْرِبُ الْبَرْقِ وَالسَّحَابِ الْمُسْتَقِيمِ
السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ لَكُنَّ لِقَابٍ يُقَالُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَبَيْنَ الْقِيَامِ
مَنْ يَنْجُو مِنْ دُونِ آفَةٍ أَمَّا أَجْمَعُونَ هُمْ أَهْلُ الْوَيْلِ
وَالْهَرَبِ وَالْهَرَبِ وَالْوَيْلِ الْوَيْلِ عَذَابٌ أَلِيمٌ
أَعَذَابُ أَنْ الْغَوْهَ يَقَعُ خِيَمًا وَأَنْ اللَّهُ شَدِيدُ الْعِقَابِ
إِذْ تَبَرَأَ الَّذِينَ اتَّخَعُوا مِنَ الَّذِينَ اتَّخَعُوا وَوَدَّوا الْعَذَابَ
وَقَطَّعَتْ بِهِمُ الْأَسْبَابَ وَقَالَ الَّذِينَ اتَّخَعُوا لَوْلَا
لَنَا كُفْرَةٌ فَنَقِصَّ مِنْهُ كُنْهًا بَرًّا وَوَدَّ اللَّهُ كَذَلِكَ يَرْبِيهِمْ اللَّهُ
أَعَذَابُ لَكُمْ حَسْرَتٌ عَلَيْهِمْ وَمَا هُمْ بِخَارِجِينَ مِنَ النَّارِ
يَا أَيُّهَا النَّاسُ كُلُوا مِمَّا فِي الْأَرْضِ حَلَالًا طَيِّبًا وَلَا تَتَّبِعُوا
خُطُوَاتِ الشَّيْطَانِ إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُبِينٌ إِنَّمَا يَأْمُرُكُمْ
بِالسُّوءِ وَالْفَحْشَاءِ وَأَنْ تَقُولُوا عَلَى اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ

لَيْسَ الْاِيْمَانُ اَنْ تَقُولُوْا وَاَوْفَوْهُمُ قَبْلَ التَّمْشِيْقِ وَالتَّعْمِيْقِ
وَلَتَعْلَمَنَّ الْاِيْمَانُ مَا فِيْ يَدَيِّ الْاٰخِرِ وَالْاَوَّلِ
وَالْكِتٰبِ وَالْيَقِيْنِ وَرَآءَ السَّآءِ عَلَىٰ حَيْثُ دَوَّى الْفَقِيْرُ وَالْيَتِيْمُ
وَالْمَسْكِيْنُ وَآيِنُ السَّبِيْلِ وَالْاَسْلٰبِيْنُ وَفِي الرِّقَابِ وَالْاَسَا
الْاَسْوَدُ وَآيُ الْقُرْآنِ وَالْعُرْوَةُ وَالْعُرْوَةُ وَجَنِّ الْبَاسِ اُولٰٓئِكَ الَّذِيْنَ
مَدَدُوْا وَاُولٰٓئِكَ لَهُمُ الشُّعُوْرُ ۝ تَتْلُوْهُمُ الَّذِيْنَ تَتْلُوْا كَتَبْتَ
عَلَيْكُمْ الْفَصٰصَ فِي الْفَقْلِ الْفَرْجِ الْفَرْجِ وَالْفَرْجِ الْفَرْجِ الْفَرْجِ الْفَرْجِ
بِالْاٰتِ قَمْنَ عَيْنِ لَمْ يَمْنِ اَيْهَوْشِيْ قَلْبًا عَالِيًا بِالسُّعُوْفِ وَآدَا
بِالْبِهْ بِاسْتِئْذِنَ ذٰلِكَ تَغْفِيْلُ مَن زَبَرَ وَرَحْمَةً فَمَنْ اَعْتَدَىٰ
بَعْدَ ذٰلِكَ فَلَهُ عَذَابٌ اَلِيْمٌ ۝ وَلَكُمُ الْفَصٰصُ حِيْرَةً بِاَوَّلِي
اَلْاَكْبَ لَمْ تَعْلَمُوْا تَشْفُوْتُمْ ۝ كَتَبْتَ عَلَيْكُمُ الْاَحْضَرُ
اَحَدُكُمُ التَّوْحِيْدُ اِنْ تَرَكْتُمْ حَيْثُ الْوَحْيَةِ لِلْوَلَدِيْنَ وَالْاَقْرَبِيْنَ
بِالسُّعُوْفِ حَقًّا عَلَى الشُّعُوْفِ ۝ فَمَنْ يَدْلُهُ بَعْدَ مَا سَمِعَهُ
فَمَا تَسْتَأْذِنُهُ عَلَى الَّذِيْنَ يَدْلُوْنَهُ اِنَّ اِلٰهَهُ سَمِيْعٌ عَلِيْمٌ ۝

﴿۱۷۷﴾ [چاکس] فەنجیا راست و دورست، نه بهس شهوه هومین [دەمن نفیز کرنس] بهری خو بدەنه پوژەهلانی بان پوژنافاین، چاکیا راست و دورست شهوه مروق باومریس ب خودی و پوژا قیامەتی و ملیکەتان و کتبان [نیت ئەسانی] و بیغەمبەران بییت، و مالی دەر حەزیکرنا وپا بدەته کەس و کار و سیتی و بەلنگاز و پیینگ و خواز خوازوک و دیلان [و کۆلەیان ژ بیز پزگار کرنا وان]، و نفیزان بەردەوام بکەت، و زەکاتی بدەت، و شهوه پەپانا دایس ب جه بییت، و پەپانا خو ل سەر ترس و تەنگالی و هەژاری و نەساخیان و دەمن شهیری، بکیشیت. [خودانیت نان سالوختەنان] د راستن و هەر ئەقەنه تەقوادار. ﴿۱۷۸﴾ گەلی خودان باومەران، [دەرەهەتی کوشتیدا] مە تۆل [قاس] ل سەر شهوه دانا [نانکو گونەهکار ب گونەها خو بیته جازا کرن، و کوژەک ب تنی بیته کوشتن]. مروقن سازاد ب مروقن سازاد، یی بەندە ب یی بەندە، وژن بەرانبەری ژنی، و دفت کەسە ژ بەری برایی خو فە ب دانا خوینی هانیە عەفو و کرن،

رینکاباش بگریت، و تازه ژبی بخوازیت، دفت کوژەکی بی کتاسی و بن گیرۆکن خوینای و بدەتی. و ئەف بپیارە [گوهارتا کوشتن ب دانا خوینی] بارسفکاتی و دلوفانیە و خودایی مەوه. و هەر کەسە پشی پیکهاتنی زیدەگالیی بکەت، نیزا و نەخوشیە کادزار [پوژا قیامەتی] بزووی مەوه. ﴿۱۷۹﴾ گەلی نافلداران د تۆلیدا [کوشتا کوژەکی ب تنی] بزو شهوه ژبانە [خو دانه‌باشا کوژەکی ژبانای و د گەل یا خەلکی دتی پتە پارستن]، بەلکی هومین پاریز کاریی بکەن. ﴿۱۸۰﴾ ل سەر شهوه هاتە دانا، نە گەر تیک ژ شهوه کەفە بەر مرنی، و ماله کس مەزن ب باش خو فە هتلا، وەسەتی ب فەنجی بکەت بۆ دەیبان و کەس و کاران، و ئەف وەسەتە ئەرکە ل سەر پاریزکاران. ﴿۱۸۱﴾ قیجا هەر کەسە کتی پشی بیستی بگوهریت، ب راستی گونەه دستقزی وانه ییت [وەسەتی] دگوهریزن، و ب راستی خودی گوهدیز و زانای.

﴿۱۸۷﴾ جُزْأًا هَـوَ بَقْرَتَانِ زَنْبُ شَعْنَتِ هَهُنَا
 بِرَمْعَ زَنْبٍ هَاتِه دُورِ سَتَكْرَن. نَهَو كِرَاسِن بَقْرَ هَـوَ و
 هَوِين كِرَاسِن بَقْرَ وَاو، خُودِي زَانِي هَوِين خَقْ نَاكَرَن،
 وَ دِي خِيَانَتِي لَ خَقْ كَن، تَرَبِه دَا سَر هَـوَ و لَ هَـوَ
 بَقْرِي، فَنِ كَافِي [زُفْرِه وَ بِنْدَا] [شَعْنَتِ بِرَمْعَ زَانِي]
 هَدِرَنه نَفِيَا هَـوَ سَرِيتِ خَقْ، وَ وِي بِخَوَازَن بِا خُودِي
 بَقْرَ هَـوَ وَ نَفِيَا، وَ [بَ شَف] بِخَوَن وَ قَه خَوَن هَـوَ
 سَيَاتِيَا بِقُورِي بَقْرَ هَـوَ وَ تَارِيَاتِيَا شَعْنِ جُودَا دِيَتِ
 [دِيَارِ دِيَتِ]، وَ بِقُورِي زِي هَـوَ شَعْنِ [كِرَ بَشِي
 بِقُورِ قَا قَابُ وَ نَتِيَه] نَه سَام بَكَن، وَ نَه چَه نَفِيَا خَقْ دَمِي
 خُلو هِيَا مَزْكَفَتِي [دَمِي هَوِين دَكَه فَه دَعْتِكَا فَنِدَا ل
 مَزْكَفَتِي] نَه فَه، نَان وَ پَرْدَا نِيَتِ خُودِيَنه، خَقْ نِيَزْ بَك
 نَه كَن [و نَه دَه سَه] هَوَا خُودِي نِيَا نِيَتِ
 بَقْرَ خَلَكِي دِيَارِ دَكَه، بَه لَكِي بِارِيَزْ كَارِيِي بَكَن،
 ﴿۱۸۸﴾ وَ مَالِي تِيَكِدُو بَ نَه هَقِي نَه خَوَن، وَ نَه كَه نَه
 بِهَرْتِيَلِ بَقْرَ فَرْمَانِيَهَرَان، دَا بِشَكَه كِي زُ مَالِي خَلَكِي
 بَ نَه هَقِي بِخَوَن زُ بِهَرْتِي دَه سَه كَه كِي زُ هَـوَ هَه،
 وَ هَوِين دَزَانِن نَه هَقِيَه. ﴿۱۸۹﴾ وَ بِسَارَا هَه بِغِي زُ

أُولَئِكَ لَمْ يَكُنْ لَهُمْ آيَاتُ أَنْ يَسْأَلُوا عَنْهُمْ
 لِيَأْتِيَ السَّاعَةُ وَ يُنْزِلُ إِلَيْهِمْ آيَاتُ اللَّهِ أَنْ يَكُونُوا
 نَحْتًا لَوْ أَنَّ السَّاعَةَ كَانَتْ عَلَى كُرْسِيِّكَ وَ عَمَّا عَلَيْكَ
 بَشَرُوهُمْ وَ أَنْتُمْ أَمَّا سَعَتِ اللَّهُ لَكُمْ وَ سَأَلُوا وَ أَنْتُمْ
 حَقٌّ يَتَّبِعُونَ لَكُمْ الْخَطِيئَةُ الْآلِيَةُ مِنَ الْخَطِيئَةِ الْآخِرَةِ مِنْ
 الْفَجْرِ ثُمَّ أَتَمُّوا إِلَيْهِمْ إِلَى الْبَيْتِ وَ لَا تَسْأَلُوا عَنْهُمْ
 عَن كَيْفُونِ فِي السَّجْدَةِ يَكُنْ حَذْرُ اللَّهِ فَلَا تَقْرَبُوا كَذَلِكَ
 بَيْنَ اللَّهِ وَ بَيْنِهِ وَ الْبَاقِي لَمْ يَكُنْ يَقُولُ وَ لَا تَسْأَلُوا
 أَمْرًا لَكُمْ بَيْنَكُمْ وَ الْبَيْتِ وَ قَدْ لَوْ بَدَأَ إِلَى اللَّهِ فَكَيْفَ
 يَأْتِيَهُمْ أَفْهَامُ قَوْلِ النَّاسِ بِالْإِسْرِ وَ أَنْتُمْ تَقُولُونَ
 هَـوَ يَقُولُكَ عَنِ الْآيَةِ قَدْ هَرَسَ مَرْفَعُ الْبَاقِي وَ لَمْ يَكُنْ
 وَ لَيْسَ الْبَاقِي قَدْ لَوْ الْبَاقِي مِنْ طَهْرُهَا وَ لَيْسَ الْبَاقِي
 مَنِ الْقَوْلِ وَ أَمَّا الْبَاقِي مِنْ الْبَاقِي وَ أَنْتُمْ أَمَّا اللَّهُ
 لَمْ يَكُنْ يَقُولُكَ وَ لَمْ يَكُنْ يَقُولُكَ سَبِيلَ اللَّهِ الَّذِينَ
 يَقُولُونَ لَكُمْ وَ لَا تَقُولُوا إِنَّ اللَّهَ لَا يُجِبُ الْفُتُورِينَ

نَه دَكَه [بَقْرِي دِيَتِه كُورِيَن زَرَا ف دِيَتِ وَ بَاشِي بِهَرِيَه سَتِيرِ دِيَتِ هَـوَ نَه كُورِز دِيَتِ] بِنِيَه: نَهَو
 نِيَا نِيَتِ وَ هَخَانَه بَقْرَ خَلَكِي، وَ بَقْرَ حَجِي [دَه مِيَتِ بِهَر سَتَا خَقْ وَ دَمِي كَارِ وَ بَارِيَتِ خَقْ بِنِ دِيَا سَن].
 وَ نَه زُ قَه نَجِيَه هَوِين دِيَتِ خَانِيَا بِنِيَه دُورُ قَه، بَه لِي قَه نَجِي نَهَو بِارِيَزْ كَارِيِي بَكَن، وَ دَهَر كَه هَانِيَا
 بِنِيَه دَا لَانَشَه، وَ بِارِيَزْ كَارِيَا خُودِي بَكَن، دَا هَوِين سَهَر فَهَرَا زِ بِيَن. ﴿۱۹۰﴾ [كَلِ خُودَا نَ بَاوَهَرَان] دَرِي كَا
 خُودِي دَا شَرِي وَ ان بَكَن يِيَتِ شَهَرِي هَـوَ دَكَه، وَ زِيَدَه كَافِي [سَه مَكَارِيَن] نَه كَن، بَ دَاسِي خُودِي
 حَه زُ زِيَدَه كَافِي [سَه مَكَارَان] نَا كَه ت.

وَأَقْرَبُ حَيْثُ يَفْتَنُوهُمْ وَأَقْرَبُ حَيْثُ لَمْ يَهْتَكِرُوا وَالْفَتْنَةُ
 أَشَدُّ مِنَ الْقَتْلِ وَلَا تَقْتُلُوا رِعْدَةَ السَّجْدِ الْحَرَامِ حَيْثُ يَتَقَرَّبُونَ
 إِلَيْهِمْ فَتَقَرَّبُوا فَتَقَرَّبُوا كَذَلِكَ جَزَاءُ الْكَافِرِينَ ۝ فَإِنْ أَسْتَوْعَا
 فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ۝ وَيَقُولُوا مَرْحَىٰ لَا تَكُنْ فِتْنَةً وَتَكُنْ
 الْفِتْنَةُ لِلَّهِ فَإِنْ أَسْتَوْعَا فَلَا تَكُنْ إِلَّا عَلَىٰ أَهْلِ الْقَلْبَيْنِ ۝ اللَّهُ يَهْدِي الْقَرْنَ
 بِالْقَرْنِ الْحَرَامِ وَالْحَرَمُ هَاسِحٌ قَرْنٍ أَغْنَىٰ عَنْكَ مَا عَتَدُوا
 عَلَيْهِ يَسْأَلُ مَا عَتَدُوا عَلَيْكَ وَأَتَقُوا اللَّهَ وَأَتَقُوا اللَّهَ أَنْ اللَّهَ مَعَ
 الشَّقِيَّينَ ۝ وَأَيُّهَا الْوَلِيُّ سَبِيلَ اللَّهِ وَأَشْفَقُوا بِأَيْدِيكُمْ إِلَى اللَّهِ تَكُنْ
 وَأَسْأَلُ اللَّهَ يُجِبُ الْعَمَلِينَ ۝ وَأَيُّهَا الْوَلِيُّ وَالْعَمَلُ وَالْعَمَلُ لِلَّهِ
 فَإِنْ أَحْصَرَ قَرْنًا شَتِيرِينَ الْهَدْيَ لَا تَهْلِكُوا وَتَكُنْ عَلَى
 الْهَدْيِ هَيْلًا مِنْ كَانَ مَكْرَمًا أَوْ يَدَىٰ مِنْ تَأْيِيدِهِ هَيْلَةً
 مِنْ سَبِيلِ أَوْسَدَ قَرْنًا شَتِيرِينَ قَدْ أَسْتَوْعَا فَتَقَرَّبُوا إِلَى اللَّهِ
 مَا أَسْتَوْعَا الْهَدْيَ قَرْنٍ لَمْ يَجِدْ هَيْلًا فَتَقَرَّبُوا إِلَى اللَّهِ
 وَسَبَّحُوا بِحَمْدِهِ عَشْرَةَ مَلَكًا ذَلِكَ لَنْ لَمْ يَكُنْ اللَّهُ حَاضِرِي
 السَّجْدِ الْحَرَامِ وَأَتَقُوا اللَّهَ وَأَتَقُوا اللَّهَ أَنْ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ ۝

﴿۱۹۱﴾ و [گمل خودان باوهران]، ثهوان [بوت بهرسان] بکوزن، ل همر جهه کن ب دست ههوه بکهفن، و کا چاوا وان هوین [ژ مه کهفن]، ده ریتختن، هوین زی وان ده ریتختن، ب راستی ثهوه نه خوشیا ثهوان بو موسلمانان چیکری، دا ژ دینن وان وهر گترن، مه زنتره ژ کوشتنی، و شهرتی وان ل دهل حهره منی [مه کهفن] نه کهن، هتا ثهوه شهرتی ههوه نه کهن، نه گهر وان شهرتی ههوه کر هوین زی شهرتی وان بکهن، جزاین نگاران هوسانه. ﴿۱۹۲﴾ فینجا نه گهر وان دست ز [نیزادانا موسلمانان و شهرتی وان] بهردا [و موسلمان بوون]، ب راستی خودی بی لینه گهر و دلوقانه. ﴿۱۹۳﴾ و هوین [گمل موسلمانان]، شهرتی وان بکهن، دا ریکا بسلامن نه نیته گرتن، و دینن خودی بیته سه رهشکن ههمی دینان، و نه گهر [گاواران] ده ست ژ دزمانیین و شهرتی کیشان، شهرتی وان نه کهن، شهر و دزمانیی بهس د گمل ستمکارانه. ﴿۱۹۴﴾ و هه یفا حهرام [و ب حورمهت] ب هه یفا حهرام [نه گهر وان حورمهتا هه یفی شکاند و شهر

تیدا د گمل ههوه کرن، هوین زی بشکتنن و شهرتی د گمل بکهن]، و همر تته کن نه دورست هوین بی لی بنن، و ده سندرزیی ل سر بکهن، تول (فاس) تیدایه [نانکو تیک د پیش تکلیفیه و نه گهر وان حورمهتا هه یفیت حهرامکری شکاند، دق ب سر بری واندا شکیت]. و هه چیی ده سندرزیی ل سر ههوه کر، هوین زی نه مهت ده سندرزییا وان، ده سندرزیی ل سر بکهن، و ژ خودی برسن و بزائن خودی د گمل باریز کارانه. ﴿۱۹۵﴾ و د ریکا خودیدا [د جهادیدا] مالی خق بهمه زیخن، و خق ب ده ستیت خق نه هافترنه د مالویرانیدا [خق د هیلک نه بنن]، و قه نجیی بکهن، ب راستی خودی حه ژ نه نجیکاران دکهت. ﴿۱۹۶﴾ [گمل موسلمانان] حه ج و عومره یا خق، نه گهر ههوه ده ست بی کر و لی حهرام گرندان بی نه سه ری، و نه گهر هوین فاسن بوون [ج ژ نه شیان و ریگرتن، ج ژ نه ساخین] ج بی بهر ده ست و ساناهی، ژ قوربانان بدن [و ژ لی حهرامان و مر نه ده ری]، و سه ری خق نه تراشن هتا قوربان نه که هه جهی خق [و سه ری سر ژ بی بکهن، باشی سه ری خق برانن]، و هه چیی ژ ههوه بی نه ساخ بیت، بیان نه زی ته ک د سه ری دا بیت [و نه چار بییت سه ری خق برانن]، بلا تیک ژ فان به ده لان بدهت [سن] [و ژ زیان بگریت، بیان خوارنا [شهش مرقان] بدهت، بیان زی بهه کی بکه نه خیر، و نه گهر هوین تیمن بوون، و تیکی قیا پشنی دو بیاهیتا عومره بی ب خق خوش بییت [ژ لی حهرامان بیته ده هتا ده منی حه جی] ج قوربان ساناهیتره بلا وی بدهت، و نه گهر ب دست نه که لست، بلا سن [و ژ زیان همر د حه جیتا بگریت، و حه فان پشنی د ژ فینه قه، نه قه بوونه دهه و ژ زیست دورست، نه ف بریاره (حکم) [خق خوش بوون (ژ لی حهرام دمر که فنن)، د نا قبه را عومره بی و حه جیتا] بهس بو وانه بییت مالیت وان نه ل حهره منی [مه کهفن]، و ژ خودی برسن [هاریز کاریا خودی بکهن] و بزائن جزاین خودی [ب راستی] جزایه کنی دژواره.

﴿۱۹۷﴾ هندی همه جه همبخت خو بیت دیار و ناشکرا همنه، و هه ره کهسن [بهرام گزیدن] چه ل مهر خو تیخت، [دفتت بزایت د هجیدا] چونا نفیا ژنی و ناخفتیت کهشه فریت و جره بر و مده برکی د هجیدا نینه، و نه دورسته. هه خیر و قه نجیه کا هوین بکن خودتی پی ناگه هه. و کاری خن بکن [بزو و غه را دنیایی] و ب راستی چترین خو کار کرن [بزو و غه را قیامت] پاریز کاریه، و گمل ناقلداران پاریز کاریا من بکن. ﴿۱۹۸﴾ چو گو نه بزو هوه تیدا نینه هوین [دهمن چه جی] که ره و خیران ژ خودایی خو بخوازن [نانکو بازار گایی بکن]، فجا نه گه ره هوین ژ عه رفاتی داریانه خورای زکری خودی ل مه شمه رو لخرامی [جهه که کو دبژنن موزده لینه] بکن و هوین و مسا زکری وی بکن، هه وه کی وی [خودتی] هوین راسته پی کری، و هوین ب خو به ری نوکه ژ پی به رزیان بوون. ﴿۱۹۹﴾ باشی داریانه خورای ژ [موزده لینه]، وی جهن خه لک ژی داریانه خورای، و داخوازا گو نه هه ژیرنی ژ خودی

بخوازن، ب راستی خودیه گو نه هه ژیر و دلوفان. ﴿۲۰۰﴾ فجا نه گه ره هوه پی و نیسانیت خو بیت چه جی ب دویاهی نیان، خودی بننه بیا خو کا چاوا هوین باب و باهریت خو دینه بیا خو، [به حسن باشیت وان دکن] به لکوو [ژ باب و باهریت خو] پتر خودتی بننه بیا خو، هنده ک مروف همنه [ب فی رهنگی داخوازی دکن]، دبژن: خودایی مه، د دنیایدا چاکیی د گه ل مه بکه و داخه رتیدا وان چو بار و پشک نین و د زربارن. ﴿۲۰۱﴾ و هنده ک ژ [مروفان] همنه [ب فی رهنگی داخوازی دکن] دبژن: خودایی مه، نو د دنیایدا قه نجیی د گه ل مه بکه، و داخه رتیدا قه نجیی د گه ل مه بکه، و مه ژ نیزا و نه خو شیا ناگری دوزده منی پاریزه. ﴿۲۰۲﴾ فجا نه فان ژ بهر کار و کریارت کرین بار و پشکه که هیه و خودتی د حسابدایی دهست سکه.

الْحَمْدُ أَشْهَرُ مَقَامَاتٍ قَتَرْتُمْ فِيهِمْ فَالْحَمْدُ فَالْحَمْدُ وَلَا تُشْرِكْ وَلَا جِدَالُ فِي الْحَمْدِ وَمَا تَقَعَلُوا مِنْ خَيْرٍ فَلَهُ اللَّهُ وَتَزَكُّوا فَاتَّخِذُوا الْقُرْآنَ وَالتَّقْوَىٰ يَتَأَوَّلِي الْأَلْبَابَ ۚ لَيْسَ عَلَيْهِ جُنَاحٌ أَنْ تَبْتَغُوا أَفْضَلًا مِنْ رَبِّكُمْ فَإِذَا أَفْضَلُ مِنْ عَزَّ وَكَلَّ قَالُوا اللَّهُ بِئِنَّ الْأَشْفَىٰ الْأَشْفَىٰ وَأَكْثَرُوهَ عَمَّا هَدَيْتُمْ إِنْ كُنْتُمْ مِنْ قَبْلِهِ لَمَنِ الْكَافِرِينَ ۚ اللَّهُ أَفْضَلُ مِنْ حَيْثُ أَفَاضَ النَّاسُ وَاسْتَغْفِرُوا لِلَّذِينَ أَنْتُمْ عَلَيْهِ رَاجِعُونَ ۚ فَإِذَا قَضَيْتُمْ مَنَاسِكَكُمْ فَاذْكُرُوا اللَّهَ كَذِكْرِكُمْ آبَاءَكُمْ أَوْ أَشْهَادَكُمْ فَالَّذِينَ لَا يَذْكُرُوا اللَّهَ يَكُونُوا قُلُوبُهُمْ مُخَوَّلَةً ۚ رَبَّنَا آتِنَا فِي الدُّنْيَا وَمَا لَنَا فِي الْآخِرَةِ مِنْ حَقٍّ ۖ وَمَنْهُمْ مَنْ يَقُولُ رَبَّنَا آتِنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ ۚ أُولَٰئِكَ لَهُمْ نَصِيبٌ مِمَّا كَسَبُوا ۚ وَاللَّهُ سَرِيعُ الْحِسَابِ ۚ

الحزن

وَأَذْكُرُوا اللَّهَ فِي أَيَّامٍ مَعْدُودَةٍ مِّن تَمَجُّدٍ فِي
يَوْمَيْنِ فَلَا إِسْرَ عَلَيْهِ وَمَن تَأَخَّرَ فَلَا إِسْرَ عَلَيْهِ لَئِن
أَتَىٰ وَأَتَىٰ اللَّهُ وَأُغْلِبُوا أَفْئَتَكُمْ إِلَيْهِ تُخْشَرُونَ ﴿٦٠﴾
وَمِنَ النَّاسِ مَن يُجْهِدُ قَوْلَهُ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا
وَيُسْهِدُ اللَّهَ عَلَىٰ عَاقِبَةٍ عَلَيْهِ وَهُوَ لَا يَخْصِرُ ﴿٦١﴾
وَأَنذَرْتُ سَعَىٰ فِي الْأَرْضِ لِلْكَافِرِينَ بِمَا يَفْعَلُونَ مِنَ الْخَيْرِ
وَالْقَسَلُ وَاللَّجِبُ الْقَسَادُ ﴿٦٢﴾ وَإِذَا قِيلَ لَهُ اتَّقِ اللَّهَ
لَعَذَابَهُ الْعِزَّةُ قَالَ إِنِ الْإِنسَانُ فَسَادٌ ﴿٦٣﴾ وَجَهَنَّمَ وَلَئِن
الْجَهَادُ ﴿٦٤﴾ وَمِنَ النَّاسِ مَن يُسْرِى نَفْسَهُ أَتَيْتَنَّهُ
مَرَمَاتٍ اللَّهُ وَاللَّهُ زَوْفٌ وَالْحَبَاةُ ﴿٦٥﴾ يَتَأْتِيهَا الْوُت
يَأْتُوا أَذْخُلُوا فِي الْبِلَالِ كَالْفَلَاكِ وَلَا تَعْلَمُهَا خُطُوبُ
الْمُبْتَغِينَ إِنَّهُ لَكُم عَذُوبٌ مُّهِينٌ ﴿٦٦﴾ فَإِن تَلَّكُم مِّن بَعْدِ
مَا جَاءَ نَفْسُكُمْ أَتَيْتَنَّهُ فَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ غَيْرُ مُخْصِرٍ
هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا أَن يَأْتِيَهُمُ اللَّهُ فِي ظُلَلٍ مِّنَ الْغَمَامِ
وَالْقَلْبُ يَسْخَرُ وَطُغِيَ الْأَكْرُؤَالِي اللَّهُ يُزْجِعُ الْأُمُورَ ﴿٦٧﴾

﴿۴۳﴾ و هوین خودی د چند روزه بکیت همزمانیدا
[کو روزا بازدی و دوازدی و سیزدهی ز زیلعجه یی]
بینه بپراخت [و زکری (الله اکبر) ل دویف نفیزان و
د گهل په جی بکهن]، و هر که سنی له زنی له جی
بکیت و د دوزاندا ب جه بییت چو گونه بپز
نینه، و یی گریو بییت [بزو هر سنی پوزان بیلیت]
چو گونه دل سر نینه، ته به یو و یی یی ز خودی
بترسیت، و باز گریا خودی بکیت، و بزانی هوین
دی بهر ب و یف تته کوم گرن. ﴿۴۴﴾ ز مرقان هندک
همه ناخفتنا وان د دنیایدا گلهک یاب دلنی تهیه، و
خودی دکته شاهدل سر یا دلنی خندا، و تهوب
خو دژوارترین دژمنن. ﴿۴۵﴾ و هر گاهه کاپشت
دا هه وه، و ز دهف هه وه چو د نردیدا دگه بیست، دا
خوابییت تیدا بکیت، و دهرامست و په قیوئی پویج و
ویران بکیت، و خودی حهز پویجاتی و ویران کرنی
ناکته. ﴿۴۶﴾ و هر دهمه کنی بزو [فی دویو] بینه
گوتن: ز خودی بترسه، سهری وی معزن دیست ب
گونه هنی [ز خو ناگریت بیلیت]، هه ما دژمه به بسی

وییه، و نهوچ یسه جهه. ﴿۴۷﴾ و هندک ز مرقان زی هه نه، جانی خو د بهر رازیوونا خودیدا ددهن، و
خودی د گهل بندهیان دلوفانه. ﴿۴۸﴾ گهل خودان باو مران، ب سر و زار و دلنی خو فیه یییه موسلمان، و
نیلامه تییه هم یییه و هر گرن، و نه دهنه دویف دهوسیت شه پتانی، ب راستی تهو یو هه وه دژمه کنی ناشکرا
ناشکرا به. ﴿۴۹﴾ و نه گهر پشنی نیانیت ناشکرا بزو هه وه هاتین، هوین ته حسین، و ز هه قیی [کو نیلامه]
قاریوون، بزانی خودی یی سر دهست و کار به جهه. ﴿۵۰﴾ ل هیفا چنه؟! خودی دناف سیه راعه و رانرا
و د گهل ملیکه تان ب سر و اندا بیست [هاتنه کابی چاویی کو شایی (لایقی) مه زانییا خودی بیست]، [دا
حساین د گهل هه وه بکیت]، و فرمانا خودی [ب نيزادانا هه وه] دیوایه یی هات، و هه می کارویار هر
ب بال خودیقه دژمنن [و نهو هر کاره کی جزایی وی ددهنی].

سَلِّمْ عَلَىٰ إِبْرَاهِيمَ إِنَّكَ عِنْدَ عَيْنَيْ رَبِّكَ فَتَيَسِّرْ لَهُ مَسْجِدَهُ ۚ إِنَّ رَبَّهُ لَسَدِيدُ الْعِقَابِ ۝ ١٢٦
 الَّذِينَ كَفَرُوا بِالْحَقِّ وَالْحَقَّ وَاسْمُ الرَّبِّ مِنَ الَّذِينَ ءَاضَلُوا وَالَّذِينَ
 اتَّخَذُوا قُلُوبَهُمْ قُرْءَانَ يُزَيِّفُونَ ۚ وَاللَّهُ يَرُدُّهُنَّ مِنْ قِبَلِهِ يَوْمَ يَخْرُجُ
 سَكَنَ الْكَاثِبِينَ ۚ إِنَّهُ فَتَحَ اللَّهُ لِلَّذِينَ آمَنُوا بِرَبِّهِمْ
 وَمُسْتَدِينًا بِذَلِكَ تَعْمَدُ الْعُقُوبَةُ ۚ وَالْحَقُّ يَخْرُجُ مِنَ الْقَابِ
 فَيَسْأَلُ عَنْهُمْ أَيْدِيَهُمْ وَمَا اخْتَلَفَ فِيهِ إِلَّا الَّذِينَ أُوتُوهُ مِنْ قَبْلِهِ
 مَا جَاءَهُمْ فَهُمْ لَا يَتَذَكَّرُونَ ۚ وَاللَّهُ يَرُدُّهُنَّ مِنْ قِبَلِهِ يَوْمَ يَخْرُجُ
 لِيَأْخُذَ قُلُوبَهُمْ ۚ وَالْحَقُّ بِأَيْدِيهِ ۚ وَاللَّهُ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ
 إِلَىٰ صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ۝ ١٢٧ أَمْ حَسِبْتَ أَنَّ الَّذِينَ تَدْخُلُونَ دِينَهُمْ وَلَقَدْ
 بَانَ كَيْفَ قَتَلَ الَّذِينَ اتَّخَذُوا مِنْ قَبْلِهِمْ مَنَاسِكَتَهُمْ وَالْأَنْفُسَ
 وَزَلُّوا أَوْ حَقَّ يَقُولُ الرَّسُولِ وَالَّذِينَ ءَاضَلُوا أَعْمَهُمْ ۚ فَتَضَرَّ
 اللَّهُ ۚ أَلَا إِنَّ قَصْرَ اللَّهِ قَرِيبٌ ۚ يَسْتَلْزِمُكَ مَاذَا يُفْعَلُونَ قُلْ
 مَا أُنْفِقُ مِنْ خَيْرٍ قُلُوبَ الَّذِينَ وَالْأَقْرَبِينَ وَالْأَتَمِينَ وَالْمُسْكِنِينَ
 وَأَتَمَّ السَّبِيلِ وَمَا تَقْعَلُوا مِنْ خَيْرٍ فَإِنَّ اللَّهَ بِهِ عَلِيمٌ ۝ ١٢٨

فَی هه فیندا نهو ژنک جودابوون، نهوئیت کتیب بۆ هاتین [دا ژیکجودابوون نه مییت] نهفه زی پشی
 نیاشتت فاشکهرا کهر که هشتیه وان، و ژ زکره شی. نهوئیت باوهری یناین خودی ب دهنسوریا خز ب سر
 هه قیا خودان کتیب تیدا نه تیک، هلکرن. و ین خودی بقیته دتی بهرئی وی دهنه رنکه کا راست [ههق].
 ﴿١٢٦﴾ [گمل موسلمانان]، هه وه ل بهره هوین بجهه به حهشتی، و هیژ نهو نه هاتیه سهرئی هه وه یا هاتیه
 سهرئی یت بهرئی هه وه. ترس و نهنگافی و نه خوشیان هنگافتن، هنده هه ژیان [هنده نه خوشی و نیزا بۆ وان
 چیبوو]، هه تا وی پاده بیی کو پهنه بهر و یت باوهری پنی ینایی پهنکه ده دگۆتن: کا کهنگی هاریکاریا خودی
 دتی بۆ مه یت؟ [دوی ده میدا مز گینیا خودی بۆ وان هات]. و ب راستی هندی هاریکاری و پشته فانیایا
 خودیه بیا نیزیکه [نه یا دویه]. ﴿١٢٧﴾ ۹ ته دهرسن: کا دتی چ مه زینخن [د رنکا خودیدا]؟ بیژه: ههر خیره کا
 هوین بدنه، بلا بۆ ده بیاب و نیزیک (کهس و کار) و سبوی و به لنگاز و دینگان یت، و ههر خیره کا هوین
 بکهن ب راستی خودی پنی ناگهه.

كَيْتَ عَلَيْهِمُ الْقِتَالُ وَهُوَ كَرِهٌ لَّكُمْ وَعَسَى أَنْ تَكُونُوا
 شَتَانًا وَهُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ وَعَسَى أَنْ تُحِبُّوا شَيْئًا وَهُوَ كَرِهٌ
 لَّكُمْ وَاللَّهُ يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ﴿٢٢٦﴾ يَتْلُونَكَ مِنَ الشَّجَرِ
 الْأَعْلَى قِتَالٍ فِيهِ قُلُوبٌ لَّيْسَ فِيهَا سَمٌّ وَرَدٌّ عَنْ سَبِيلِ
 اللَّهِ وَكُفْرٌ بِهِ وَالنَّسِيءُ الْحَرَامُ وَالْإِخْرَاجُ أَهْلِيهِ مِنْهُ
 أَكْبَرُ عِنْدَ اللَّهِ وَالَّذِينَ أَكْبَرُوا مِنَ الْقَتْلِ لَا يَمُوتُونَ
 يُقَاتِلُونَكَ حَتَّى يَمُوتُوا وَكَرِهَ رَبُّكَ أَنْ تَسْأَلَ لِقَاءَ مَنْ
 يَرْتَدُّ مِنْكُمْ عَنْ دِينِهِ قَاتِلْهُمْ وَهُوَ كَرِهٌ لَّكَ وَلَئِنْ
 سَأَلْتَهُمْ فِي الدِّينِ وَالْأَخْيَرِ أَوَّلَتْكَ أَمْحَبَ
 الْقُلُوبُ فِيهَا خِلَافٌ ﴿٢٢٧﴾ إِنَّ الْكَلْبَ تَمَسَّ وَأَوَّلَيْتَ
 هَلْ جَرَّ أَوْ جَنَدَ أَوْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَوَّلَتْكَ تَرْجُوْنَ رَحْمَتَ
 اللَّهِ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٢٢٨﴾ يَتْلُونَكَ مِنَ الشَّجَرِ
 الْأَعْلَى وَتَنْفَعُ الْغُلَامَ وَالْمَرْأَةَ وَالْمَوْلَى
 مِنْ نَفْسِهِمْ وَأَنْتَ لَنْ تَكُونَ فِي الْأَعْيُنِ كَذَّابٌ
 بَيْنَ اللَّهِ أَكْبَرُ أَلَا يَنْتَظِرُ لِقَاءَكُمْ تَتَّقُونَ ﴿٢٢٩﴾

﴿۲۲۶﴾ شه پرکن [در یکجا خوددیدا]، ل سمر هموه هاته
 نفیسین، و ثوب خق بؤ هموه نه خؤ شه، و ل سمر
 هموه یا گرانه، دبیت هموه تشته که نه قبت، و ثوب
 خق باشی بیت بؤ هموه، و دبیت هوین حؤ تشته کی
 بکن، و ثوب خق خرابی بیت بؤ هموه، و خودی
 دزانیت [کا باشیا هموه دج وابه] و هوین نوازسن.
 ﴿۲۲۷﴾ پیارا پرپارا (حکم) شه پرکن د هه یقبت
 حهرا مکریدا [زیلقبده، زیلحیجه، و موچه روم و
 بهجه بن] ژ ته دکن، کا شه تیدا هه به؟! بیژه:
 شه پرکن د واند [گونه هه کا] مزنه، و پرگرتن ژ یکا
 خودی و نه باویری نیان بن، و ده رگه گرنا که عه بین
 ل سنگی خه لکن، و ده رتختنا خه لکن مکه من
 [کو نه هه همی گاوریت مکه من دکر]، مزنره
 ل دهف خودی [ژ شه ری د هه یقبت حهرا مکریدا]،
 و نیزا و نه خؤ شیا هوین دده بهر موسلمانان، دا بهری
 وان ژ دینی وان بیته و هر گتیران، ژ کوشتنی مزنره.
 و [بوت بهریس و گاوری] دتی هر شه ری د گدل هموه
 کمن، ههتا یکا هموه ل سر دینی هموه دگو هیزن

- نه گهر شیان- ج یی ژ هموه ژ دینی خؤ و هر گهریت و بهریت و ثوبی گاوری نه هه نه هه کار و کراریت وان
 دنیایی و ناخره تیدا بویج دبن، و نه هه نه دؤز هه می و هر و هر دتی تیدا بن. ﴿۲۲۸﴾ ب راستی نه ویت باویری
 نیانین، و نه ویت مشه خبووین، و جهاد در یکجا خوددیدا کرین نه قل هه یقا دلؤ قانییا خوددینه، و خودی
 لینه گر و دلؤ فانه. ﴿۲۲۹﴾ پیارا همی و قوماری ژ ته دکن، بیژه: زیان و گونه هه کا مزن یا د ههردو کاند،
 و قازانج زی د ههردو کاند هه به، به لئی زیانا وان پتره ژ قازانجی وان، [ههرومسا] پیاری ژ ته دکن، کا چ
 [ژ مالی] خق بدن، بیژه: یی ژ هه و هه یقا هموه زنده. هؤسا خودی نیانیت [هه بین و زه بهر دهسپا خق] بؤ
 هموه دبار دگهت، دا هوین هزارا خق بکن.

لَا يَجِدُكَ إِذْ أَتَاهُ اللَّهُ فِي أَنْتَ كَرُّ لَكَ وَلَكِنْ تَجِدُكَ رَبًّا كَسَبْتَ
قُلُوبَكُمْ وَأَلْفَعُ غُفُورٌ عَلَيْكُمْ ۝ الَّذِينَ يُؤْذُونَ مِنْ شَأْنِهِمْ قَرْنَهُمْ
أَنْ يَسْمُوْا أَشْهُمُ فَإِنْ قَالَهُمْ فَإِنَّ اللَّهَ غُفُورٌ رَحِيمٌ ۝ وَإِنْ عَزَمُوا
الْفُلُقُ فَإِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ۝ وَاللَّهُ لَطِيفٌ بِقَرْنِهِمْ وَأَعْيُودِ
لِللَّهِ قُرْآنٌ وَلَا يَجِدُ لَهُمْ أَنْ يَكْتُمْنَ مَا خَلَقَ اللَّهُ فِي أَنْفُسِهِمْ
إِنْ كُنْ يُؤْمِرُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ يَعْلَمُونَ أَحَقُّ بِرَدِّهِمْ فِي
ذَلِكَ إِنْ أَرَادُوا إِسْلَامًا وَلَهُمْ مِثْلُ الَّذِي عَلَيْهِمْ بِالْقُرْآنِ
وَالرِّجَالِ عَلَيْهِمْ ذَرْبُهُ وَاللَّهُ غَفُورٌ حَكِيمٌ ۝ أَطْلَقُوا رِجْلَيْ
فَأَمَّا لَهُمْ مَعْرُوفٍ أَوْ تَمَرٍّ بِهِمْ خَيْرٌ وَلَا يَجِدُ لَهُمْ أَنْ يَكْتُمُوا
مِمَّا تَنَافَسُ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا أَنْ يَخْلَقُوا أَلَّا يُلْقِيَهُمْ خُذُوا اللَّهَ
فَإِنْ جَفَرُوا أَلَّا يُلْقِيَهُمْ خُذُوا اللَّهَ فَمَا لَهُمْ خَلْفُهُمْ أَلَّا يَكْتُمُوا
بِهِمْ ذَلِكُمْ خُذُوا أَنْفُسَكُمْ تَعْتَدُوا وَمَنْ يَتَعَدَّ خُذُوا اللَّهَ فَاُولَئِكَ
مُرَّاظِمُونَ ۝ فَإِنْ طَلَقَهَا فَلَا يَحِلُّ لَهُ مِنْ بَدْنِهَا شَيْءٌ وَرَبُّهَا
عَزَمَهُ فَإِنْ طَلَقَهَا فَلَا حَتَّاجَ عَلَيْهَا أَنْ يَرْجِعَ إِنْ طَلَّقَ أَر
يُلْقِيَهُمْ خُذُوا اللَّهَ وَذَلِكَ خُذُوا اللَّهَ يُلْقِيَهُمْ الْقَوْمَ يَتْلَمُونَ ۝

۴۴۵) خودی ب سویندا بنی تنیه و یا برویه
ناخشن ل هموه ناگريت، بهلن دئی وی سویندی ل
هموه گريت، یا ز دلی هموه دهر دکه فیت، و خودی
گونه ه زیهر و بنفر همه [له زلی ل جزا کرنی ناکهت].
۴۴۶) لهر زه لامیت سویند دخرن کو نه چنه تینا
ز نیت خن، بز وان همیه چار هه بشان خن بگرن، و
نه گهر لیقه بیون و [سویندا خو شکاندن] دقیت بز ان
خودی لیته گر و دلوقانه. ۴۴۷) و نه گهر لیقه نه بیون
و بهردان کر نه دلی خن، [دقیت بز ان] ب راسنی
خودی بنی گوهدار و زانابه. ۴۴۸) و ز نیت بهردای
[شکرا بیت له گوهاستیه] دقیت بهری شوی بکن،
سنی ز فغان [بنی نفیزیان، بان باقریسان] خن بگرن،
و بز وان نه دورسته نشن خودی د مال بهجوبکی و اندا
چیکری له شیرن، نه گهر [راست] باور میسن ب خودی
و رزوا قیامه منی دینن. و بز زه لامیت وان [بهری
ز فانیست [بنی نفیزیست] وان ب دوپاهی بین] پتر هق
همیه وان بز فرینه فه، نه گهر [تنیه تا وان یا خیرتی بیت]
و پیکهاتن بفتین ب فهنجی. و ز نان زئی هه قنی عهده تی
ل سهر زه لامان همیه هه روکی زه لامان هه ق ل سهر وان هه، و زه لامان بهیسه که همیه د سهر وانبرا
[نه و زئی ز بهر ماخو بیانی و بهر بیاریا و بهر ژ کار و باریت مالی] و خودی بنی سهر دهمست و کار به جهه.
۴۴۹) بهردان [بهردانا لینی زفرین نیتدا - الطلاق الرجعی] دو جاران، [پشنی ههر جاره کی ژ فغان] فینجا یان
دهمست دهینانه سهر ب فهنجی، یان دهست ژ سهر را کر نه ب فهنجی، و نه دورسته بز هموه هوین تشه کی
ژ مه هرا هموه داییه وان بهن، نه و نه بیت نه گهر هه ردو خن ل تخو بیست خودی نه گرن، فینجا نه گهر هوین
ترسیان هه ردو خن ل تخو بیست خودی ناگرن. گونه هل سهر هه ردو کان نینه [ژن بهر انبه بهردانا خن، هنده که
ژ مه هرا خن بز زه لامی خن بیلیت، و زه لام و بهر بگریت بهر انبه بهردانا وی] ژن تشه کی د پش بهردانا
خو هه بدمت، و ته بهر بپار و تخو بیست خودی نه ده نه سهر، و بیت ده نه سهر بپار و تخو بیست خودی، نه و
سته مکار ب خونه. ۴۵۰) فینجا نه گهر [جارا سینی] بهردا، نیدی ب کتر وی [متری تیکی] نائیت، هه تا شوی
ب میره کنی دی نه کهت، فینجا نه گهر متری دویی ژ بهردا، چول سهر وان [متری تیکی و ژنکنی] نینه جاره کا
دی لیك بز فرینه فه، نه گهر دوی هز ریدان بن کو دئی فرمان و پریاریت [نه حکامیت] خودی ب جه فینن، و
نه فنه نه تخو یب و پریاریت خودی، بز وان که سیت دزان و تنی دگه هن، [خودی] دیار دکه ت.

وَإِذَا طَلَّ الْأُشْرُقُ الْأَلْسُنُ فَطَلَّ أَجَلُهُ فَأَبْسَحُوهُ بِمَعْرُوفٍ
 أَوْ تَرْحُمُوهُ بِمَعْرُوفٍ وَلَا تَنْسِبْ كُفْرَهُ إِلَى اللَّهِ إِنَّهُ يَتَّقِي
 بِغُلَّتِهِ ذَلِكَ فَقَدْ ظَلَمَ نَفْسَهُ وَلَا تَشْجِدْ لَهُ أَتَأْتِبُ اللَّهَ هُزُؤًا
 وَتَذْكُرُ بِمَا أَنْصَحَ اللَّهُ عَلَيْكَ كَوْمًا أَتْرَلُ عَلَى كُرْسِيِّ الْإِثْمِ وَالْيَمِينَةِ
 يَعْظُمُ بِهِمْ وَأَقْلُوا اللَّهَ وَأَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يَكِلُ شَيْءًا عَلَى مَنْ يَشَاءُ
 طَلْفُهُ الْإِنْسَةُ فَلَنْ أَجْلَهُنَّ فَلَا تَقْضُوا لَهُنَّ أَنْ يَكْفِيَنَّ
 أَنْزِلَهُنَّ إِنْ أَتَرَضُوا بِنَفْسِهِمْ بِالْمَعْرُوفِ ذَلِكَ يُوعَظُ بِهِ مَنْ كَانَ
 يَسْكُرُ مِنْهُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ ذَلِكَ أَزْكَى لَكُمْ وَأَطْهَرُ وَاللَّهُ
 يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ۝ وَالْقَائِلُ بِرُضْوَانِ اللَّهِ وَلَدُنْهُ خَزَائِنُ
 كَامِلَةٌ لِمَنْ أَرَادَ أَنْ يُبَذِّرَ أَشْيَاءَهُ وَعَلَى الْمَرْبُوعِ لَهُ يَدُفَعُ لَهُ
 وَكَثْرَتُهُ بِالْمَعْرُوفِ لَا تُكَلِّفُ نَفْسٌ إِلَّا نَفْسَهَا وَلَا جَبْرًا
 وَلَا إِكْرَهًا وَلَا تَحْمِلُهَا وَلَا تَحْمِلُهَا وَلَا تَحْمِلُهَا وَلَا تَحْمِلُهَا
 أَرَادَ إِصْلَاحًا لَعَنَ تَرَابِضَ زَيْنَتِهَا وَفُتَاوِرَ فَلَاحِاحَ عَلَيْهَا وَأَنْ
 أَرَدْتُمْ أَنْ تَنْصَرِفُوا أُولَئِكَ فَلَاحِاحَ عَلَيْكُمْ إِذَا سَلَّمْتُمْ عَمَّا
 عَاتَيْتُمُ بِالْمَعْرُوفِ وَأَقْلُوا اللَّهَ وَأَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ۝

﴿۳۳﴾ هره گافه کا هموه زی [ب دو ته لاقان (به رکان)]
 به مردان، و نمو گه هشته دوبهایکا دهمنی خو گر تنی،
 قینجا یان ب قهنجی دهستی خو داننه سر وان، یان
 زی ب قهنجی دهستی خو ز سر وان را که ن (نانکو
 به رده ن)، و ب مهر ما نیز ادا ن و ده ستر یژی دهستی
 خو نه داننه سر وان، و هره کسمنی فن بکته، نه وی
 [ب پراستی] ستم ل خو کر، و نیشان و به یاریت
 خودی نه کمنه ترانه و یاری، و نبعصت و کهر ما
 خودی دگهل هموه کری بینه بیرا خو (ز بیر نه کمن)،
 و (هره و مسا) نهو کتب و ناقلا دریا [پیکا پیغه بهری]
 ب سر هموه داریتی، نه واهوه بین شیره د دکت،
 بینه بیرا خو و ز بیر نه کمن و ز خودی بر سن، و
 بزائن [بسن گوسان] خودی ز همی تشتی ب ناگه هه.
 ﴿۳۴﴾ و هره گافه کا هموه زن به مردان، و زفانی خو
 ته مامکرن [و فیان ل زه لامیت خو بزفرن] نه کفنه
 دریکا و اندا، و نه بنه ناسته نگ، کول زه لامیت خو
 بزفر نه فنه، نه گهر هره دو دناچه را خودا ب قهنجی پیک
 خوش بیوون. نه فنی نهو بیو خو دکنه دهرس یست

باوهری ب خودی و دوزا قیامه تنی هه بین، و نه فنه [نه ف بریار و راسته ریکرنه] بیو هموه چینتر و باقز تره و
 خودی دزانیست و هوین نوزائن. ﴿۳۳﴾ و دهیکت بجویک شیر [نهوت به رادی] دنی دو سالت دورست
 شیر دهنه بجویکت خو، نه فنه بیو یا بغیت شیر دانا خو ته مام بکته، و بابی بجویکی ل دویف شبانا
 خو، خوارن و فه خوارن و جلکیت زتنی [دهیکا بجویکی] ل سرن، و هره تیکسی هند ژنی دتبه خواستن
 هند ی شینت، نه دهیک بابی بجویکی نیزا بدهت و بیتشیت (هند ژنی بخواریت کو پی چی نه یست)، و نه
 باب دهیکتی ب بجویکی نیزا بدهت و بیتشیت (هندی نه دته تی کو شیت د بهر خودا بدهت)، و میرا مخورنی
 بجویکی زی دفتیت بین هوسایت. و نه گهر وان قیاب دلخو شنی و مشیرهت (بهری و خنسی) بجویکی ز
 شیر فه بکمن، چو گره نه ل سر وان نینه، و نه گهر هموه قیابا بینان بیو بجویکت خو بگرن، چو گونه ه
 ل سر هموه نینه نه گهر هوین ههقی شیرتی وان ب دورستی بدهتنی، و ز خودی بر سن و بزائن تشتی هوین
 دکنه خودی دبیت.

﴿٢٣﴾ ز هوه نوميوت دمرن و ژنان ب باش خزه
دهيلن، دښت [نهف ژنه بهري شوي بكن] چار
ههيف و دهه و ژوان خه بگرن، ښا نه گهر گههسته
دوبهيا دهه خه گرتن، چو گوهه دل سر هوه
ښه، نهو دويف عادهه كاري خه بكن [دا ښه
خواستن و جاره كا دي شوپكه] و خوردي ب كار
و كړايريت هوين دكه ناگهه دار و شاهزابه.
﴿٢٤﴾ گوهه دل سر هوه ښه [نه د گوههكارن]،
هوين [پيژني بهري و ژويت خه گرتن ب دوبهيا
ښن] ب رهنه كي تن بگههين كو هوه دل ښ
ل سر. مان پيخنه د دلي خه دا [چ گاهه و ژويت
خه گرتن ته ماميوون مار بكن]، [بلي نايه هوين
تيكهه بهخوازن] خودي زاني هوين دي سوحه تا
وان كهن [كو هوه دلي ل سر وان] بهلي چو ژفانان
ب دزيكهه نه ده وان ژ بل هندې هوين تاخهغه كا
عهدهه پيژن [بدهه] [وهه كي هينژ توپال سر خه،
من دل تن ههه تيكاوهه كي ته به خه ښم، كو تن
بگههيت هين، ته چ ل بهره]، و مار نكهه هه تا دمن

وئى يىنى خۇرگىنى ب دويىامىك نەتت، و بزانن خودى ياد دلىى هەودا دزانىت، [فئىجاز بەر ھندى] خۇ
زى پارىزن [ب كرنا تاعەتان و دانەهاشا گونەهان] و گوهداريا وى بگەن، و بزانن بى گومان خودى
كونەھ زىيەر و يىتەر ھەل سەر جزادانى. ﴿۳۶﴾ جو گونەھل سەر ھەو نىنە، نەگەر ھوين زانان بەردەن
بەرى ھوين بچنە نىنيا وان، يان مەرەكى [مارەكى] بى وان قەبرەن. دەسفر ھەل دويىف دەسفر ھەيا خىز،
دەستەنگل دويىف دەستەنگيا خىز، دقنىت ھەر تىك متا و ھەر گالەكى [نانگور تىشەكى بى دلىى وان] بەدەتە
وان، تىشەك يىت ب وى پەنگى خودى بى بازى و ل دويىف نىجادا (عوورفى) خەلگى، نەفە نەركەكەل سەر
قەنجىكاران. ﴿۳۷﴾ و ھەكە ھەو [ۇن] بەردان بەرى ھوين بچنە نىنيا وان، و ھەو بەرى ھنگى مارا وئ
دیار كرىت. نىفا ھەو قەبرى [دقنىت ھوين بدەنى] ئۇ بل ھندى شەو ب خىز وئ نىفى بىلىت، يان ھوى
مار كرن دەستەدا، ھەمىى (ھەمى مەرئى) بى زىنى بىلىت. و نەگەر ھوين [مەخسەد بى ھەروگەن و
بەرايىت زەلامە] بىلن [و ھەمى مارى بدەنى] و ب نىفى نەكەن، و ھەچىنى بى دى نازا بگەت پىتر نىزكى
بەريزن كارىيە، و قەنجى و چاكىيى د ناقبەرا خۇدا ئۇ بىر نەكەن، ب پاستى خودى ب كار و كرپارىت ھوين
دكەن ب ناگەھ و دىبىت.

﴿٣٨﴾ [گمل موسلمانان] بهر دوام بن ل سمر نفیژیت خخ، و نفیژا تیضاری [ژ بیر نه‌کهن] و ب گوهداری ب بهر خودیغه پارس، و هوین وی ژ دل پهریسن [نفیژان بکن]. ﴿٣٩﴾ فیجا نه‌گهر هوین [ژ بهر شهری پان ژ بهر همر نشته‌کی دیترا، ترسیان، [نفیژیت خخ] به‌یاده پان سوپار بکن، [و باشی] نه‌گهر هوین تیمن بوون، و سا خودی پهریسن [نفیژان بکن] و هکی وی هوین فترکرین و بهری هنگی هموه نه‌جزانی. ﴿٤٠﴾ و ژ هموه نه‌ویت دمرو و ژنان ب باش خخ‌قه دهیلن، دقیت و سه‌تی بز هه‌فسریت خخ بکن کو ساله‌کی د مالدا بهین، و یتنه خودانگرن و نه‌تینه دهر تیختن، [ب وی شورتی کو مالا هه‌فسریت خخ نه‌یلن و دئی دهمیدا شوی نه‌کهن]، و نه‌گهر نه‌و ژ دهف خخ دهر که‌فن، چو گو‌نه‌هل سهر هموه نینه، چ یا نه‌و ل دویف عمه‌تی ل خخ بکن [کو خخ به‌ملین و هندک یتنه بیش بز دیتنی] خودی سهر‌دست و کارنه‌جهه. ﴿٤١﴾ و ژنیت بهر‌دابی، دقیت منا و خه‌لانه‌کی قنچ بز یتنه فهرین [ژ بهری

حَفِظُوا عَلَى الصَّلَوَاتِ وَالصَّلَاةِ الَّتِي تِلْكَ مِنْكُمْ وَالَّذِينَ فِيكُمْ يَدْعُونَ إِلَى الْفِتْنَةِ أُولَئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ ﴿١٠٦﴾ وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ اسْعَوْا فِي ظُقُرَاكُمْ قَالُوا سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ إِنَّا نَسْأَلُكَ الْجَنَّةَ فَارْحَمْنَا وَإِنَّا نَسْأَلُكَ النَّارَ فَاعْتَصِمْنَا إِنَّهُنَّ الْفِتْنَةُ ﴿١٠٧﴾ وَالَّذِينَ يَدْعُونَ إِلَى الْفِتْنَةِ أُولَئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ ﴿١٠٨﴾ وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ اسْعَوْا فِي ظُقُرَاكُمْ قَالُوا سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ إِنَّا نَسْأَلُكَ الْجَنَّةَ فَارْحَمْنَا وَإِنَّا نَسْأَلُكَ النَّارَ فَاعْتَصِمْنَا إِنَّهُنَّ الْفِتْنَةُ ﴿١٠٩﴾ وَالَّذِينَ يَدْعُونَ إِلَى الْفِتْنَةِ أُولَئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ ﴿١١٠﴾ وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ اسْعَوْا فِي ظُقُرَاكُمْ قَالُوا سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ إِنَّا نَسْأَلُكَ الْجَنَّةَ فَارْحَمْنَا وَإِنَّا نَسْأَلُكَ النَّارَ فَاعْتَصِمْنَا إِنَّهُنَّ الْفِتْنَةُ ﴿١١١﴾ وَالَّذِينَ يَدْعُونَ إِلَى الْفِتْنَةِ أُولَئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ ﴿١١٢﴾

﴿١٦٦﴾ ما ته چيرؤ کا که نه نيت نر ايليان پشــ
موسا پښه مبر بښه، گاندا گوته پښه مبر کن
خو: ميره کي بو مه پاکه [فرنگه دا هم د بن سرؤ کا تيا
وبقه] شيرې د رنگا خودندا بگه، پښه مبر ئي وان
گوت: نه دترسم شير ل سر هووه پته نقشين و
هوين شيرې نه گمن، [خو باشه بگيشن]، گوته:
لښا ما بچ هم شيرې د رنگا خودندا ناکه م
و [پشــ] هم د نافع وار و کچ و کوربت خو
هاتيه دهر تڅــت؟ بلن دهم شير [جيهاد] ل
سر وان هاتيه نقشين، هه ميان پشــ دا شيرې،
کنمه که تي نه بن، و خودئ ب فاگه ه د سته مکاران.
﴿١٦٧﴾ پښه مبر ئي وان گوته وان: خودئ طالوت بو
هووه ب ميري هنارنښه، گوته: [گوته پښه مبر ئي
خو] دق چاوا پته ميري مه و هم د ئي هژا تري
ميريښه، و نهو نه گله کي ب مال؟ [پښه مبر ئي
وان] گوت: خودئ نهو ل سر هووه هليز اريښه
[و خودئ د کمر ما خو] زښه زانين و قهلافــ
و گو ده کي باش ئي بن داښ، و خودئ ملک و

أَلَمْ تَرَ إِلَى الْفَلَاحِ مِنْ بَنِي إِسْرَءِيلَ مِنْ بَعْدِ مُوسَى إِذْ
قَالُوا لِنَجِيِّهِمْ أَنُفُوسُ لَنَا مَالِكًا مُتَّقِلٌ فِي سَبِيلِ اللَّهِ
قَالَ هَلْ عَسَيْتُمْ أَنْ تَكُونُوا مِنَ الْفَاقِينَ ۖ أَلَمْ تَنْظُرُوا
قَالُوا وَمَا لَنَا أَلَمْ نَحْمِلْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَقَدْ أُخْرِجْنَا
مِنْ دِيَارِنَا وَأَبْنَاءَ قُلُوبِنَا كُنِيَ عَلَيْهِمْ أَهْلُ الْبِلَادِ فَوَلَوْا
الْأَقْبِلَاءَ مِنْهُمْ وَأَلَّاهُ عَلَيْهِمُ الْغُلَامِينَ ۖ وَقَالَ لَهُمْ
نَجِيُّهُمْ إِنَّ اللَّهَ قَدْ بَعَثَ لَكُمْ طَالُوتَ عَلَيْهِ سَلامًا
قَالُوا إِنَّ يَكُونُ هَذَا الْفُلُوكَ عَلَيْنَا وَنَحْنُ أَحَقُّ
بِالْفُلُوكِ مِنْهُ وَلَمْ يَكُنْ سَعَةً مِنَ السَّالِكِينَ قَالَ إِنَّ اللَّهَ
أَمَطُّكُمْ عَلَيْهِمْ وَرَأَاهُ بَطْطَةً فِي الْوَادِ وَالْجَمْعِ
وَاللَّهُ يُلْقِي مِلْحَةً مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَوَسِعَ عَلَيْهِمُ
وَقَالَ لَهُمْ نَجِيُّهُمْ إِنَّ آيَةَ مُلْكِهِ أَنْ يَأْتِيَكُمُ
الْقُلُوبُ فِيهِ سَكِينَةٌ مِنْ رَبِّكُمْ وَبَقِيَّةٌ مِمَّا
تَرَكَ آلُ مُوسَى وَآلُ هَارُونَ تَحْمِلُهَا الْمَلَائِكَةُ
إِنْ يَافِيكَ لَآئِبَةً أَلَمْ تَكُنْ مِنْ صَاحِبِيهِمْ فَوَيْبَاتٌ

مالدارييا خو دده ته وى پښ وى بښت، ب راسى [د دلو ټاڼى و كړه ما خؤدا] خودى يښ بهر فره و زانا په. **﴿٢٤﴾** پښه مېرئ وئ گوته وان: نيشان مېرنييا وى نه وه: سندرويك بؤ هوه پښت كړ دلړه جهنى و دلخوشى ژ نك خودايښ هوه و شريښايت بنه مالا موسا پښه مېهر و هاروونى تېدايښ، و ملياكت هه لگړن. ب راسى نه ف چنده نيشانه كا ناشكړا په بؤ هوه، نه گهر هويښ خودان باوهر يښ.

فَلَمَّا فَصَلَ طَالُوتُ بِالْجُنُودِ قَالَ إِنَّ اللَّهَ مُبْتَلِيكُمْ
بِنَهَرٍ فَمَنْ شَرِبَ مِنْهُ فَلَيْسَ مِنِّي وَمَنْ لَمْ يَطْعَمْهُ
فَلَيْسَ مِنِّي إِلَّا مَنْ أَغْرَقَ عُرقَةً سِوَاهُ فَقَرَّبَهُ
إِلَّا قَلِيلًا مِنْهُمْ فَلَمَّا جَاوَزَهُ هُوَ وَالَّذِينَ آمَنُوا
مَعَهُ قَالُوا لَا طَاقَةَ لَنَا الْيَوْمَ بِجَالُوتَ وَجُنُودِهِ
قَالَ الَّذِينَ يَظُنُّونَ أَنَّهُمْ مُدْغَلُوا بِاللَّهِ فَتَنَهُ
فَلَمَّا عَثَبَهُمْ فَتْنَةً كَثِيرَةً بِأَذْبَ اللَّهُ وَاللَّهُ مَعَ
الْعَاصِرِينَ ﴿٢٠٦﴾ وَلَمَّا بَرَزُوا لِجَالُوتَ وَجُنُودِهِ قَالُوا
رَبَّنَا أَخْرِجْنَا مِنْ هَذِهِ صَفًّا وَقَدْ أَقَامْنَا وَانْصَرْنَا
عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ ﴿٢٠٧﴾ فَهَرَمُوا لَهُمْ بِإِذْنِ اللَّهِ
وَقَتَلَ دَاوُدُ جَالُوتَ وَآتَاهُ اللَّهُ الْمُلْكَ
وَالْحِكْمَةَ وَعَلَّمَهُ مِمَّا يَشَاءُ وَلَوْلَا دَغْوَةُ اللَّهِ أَكْثَرُ
بَعَثَهُمْ يَبْغِضُ لَقَدْ بَاتَ الْأَرْضُ وَلَمَّا كَانَ اللَّهُ ذُو
فَضْلٍ عَلَى الْعَالَمِينَ ﴿٢٠٨﴾ يَذَلُّكَ يَذَلُّكَ اللَّهُ تَعَالَى
عَلَيْكَ وَالْخِزْيُ وَإِنَّكَ لَمِنَ الْمُرْسَلِينَ ﴿٢٠٩﴾

﴿۲۰۹﴾ فنجبا دهمین طالوتی لهشکری [ز بازاری] دهر تیختی، گوته وان: ب راستی خودی دی همو ب رویاره کی جه پینیت، فنجبا هه چینی ژئ نه عوار نه ژ [لهشکری] منه، و بی ژئ نه خوت ژ [لهشکری] منه، ژ بل هندتی کو تیک مسته کن ژئ نه خوت [دا تینا خو بی بشکیت] هه میان ژئ نه عوار، که ته کا کیم تن نه بیت، و دهمین طالوت و نهویت باوهری د گهل نیاین ژ [رویاری] دهر باز بووین گوزن: نه فرو مه شیانا شهرتی جالوت و لهشکری وی نیه، بهلن نهویت پشت راست کو دی بهرانهری خودی بن، گوزن: چند جار ان کومه کا بهرک ب فانه هیا خودی ب سر کومه کا مزن که فیه ۱۹ و خودی د گهل سه برکیش و پیتره هانه. ﴿۲۰۶﴾ دهمین [طالوت و لهشکری وی] بهرانهری جالوت و لهشکری وی بووین، گوزن: خودیو پیتره هینی ب سر مه داریزه و مه قاهیم بکه [بیت مه موکوم بکه و راگره]، و مه ب سر گاوران (جالوت و لهشکری وی) بیخه. ﴿۲۰۷﴾ فنجبا فانه هیا خودی [طالوت و لهشکری وی]، نهو [جالوت و لهشکری وی] شکاندن، و داوودی جالوت کوشت، فنجبا خودی میرینی و پیغمبرانی دانن، و نشتن خودی قیاسی نیشا دا. و نه گهر خودی هنده کا ب هنده کان نه دابانه باش، دا نمرود پویج بیت، [خودانیت پویجانیان دا دهمین خن داننه سر و ویران کنه]. بهلن خودی خودان که ره مه ل سر هه می جیهانان. ﴿۲۰۸﴾ نه فیه [نه ف چیرو که] ژ نیسانیت خودیته نه بزه نه دخوین، و نو ب خن ژئ [ب راستی] ژ پیغمبرانی.

و لهشکری وی، نهو [جالوت و لهشکری وی] شکاندن، و داوودی جالوت کوشت، فنجبا خودی میرینی و پیغمبرانی دانن، و نشتن خودی قیاسی نیشا دا. و نه گهر خودی هنده کا ب هنده کان نه دابانه باش، دا نمرود پویج بیت، [خودانیت پویجانیان دا دهمین خن داننه سر و ویران کنه]. بهلن خودی خودان که ره مه ل سر هه می جیهانان. ﴿۲۰۸﴾ نه فیه [نه ف چیرو که] ژ نیسانیت خودیته نه بزه نه دخوین، و نو ب خن ژئ [ب راستی] ژ پیغمبرانی.

اَللّٰهُ وَلِيُّ الَّذِيْنَ اٰمَنُوا يُخْرِجُهُمْ مِنَ الظُّلُمٰتِ اِلَى النُّوْرِ
وَالَّذِيْنَ كَفَرُوْا اُولٰٓئِكَ اُلْجُوْا اِلَى الظُّلُمٰتِ مِنْ جِهَتِهِمْ
اَلَّذِيْنَ اِلَى الظُّلُمٰتِ اُولٰٓئِكَ اَصْحٰبُ النَّارِ هُمْ فِيْهَا
خٰلِدُوْنَ ۝ اَلَمْ تَرَ اِلَى الَّذِيْ خَالَجَ اٰبْرٰهِيْمَ رَجُلًا
اَنۡ يَّاهُتَّهٖ اَللّٰهُ اَلَمْ يَلْحَقْ اِلَيْهِ رَجُلًا مِّنۡ اٰلِهٰتِ بَنِي
وَعِثِّ قَالَ اِنَّا اَحِبُّوْا ۝ وَلَمَّا قَالَ اٰبْرٰهِيْمُ قَدِ اِنَّهٗ يَبْعَثُ
بِالشَّمْسِ مِنَ الْمَشْرِقِ قَالَ بَهٰتِلٌ مِّنۡ اَشْيَآءٍ فَمِثَّتْ اِلَيْهِ
سَعَرًا ۝ اَلَمْ يَلْحَقْهُ الْفَوْقُ الْفَلَكِ لَمِيعًا ۝ اَوْ كَالَّذِيْ
مَرَّ عَلٰٓى قَرْيَةٍ وَهِيَ خَالِيَةٌ عَنْ عُرُوشِهَا قَالَ اُنِّىْ بَعْثُ
مِّنۡدُوْا اَللّٰهُ بَعَثَ مَوْلٰهُمَا قَاتِلًا ۝ اَللّٰهُ يَمْلِكُ عَابِرُ شَمَّ
قَالَ سَعَرْتُ لَئِنۡ لَّا يَخْرُجَ اَيُّهَا اَوْ يَمُوتَ ۝ اَوْ يَمُوتَ ۝ اَوْ يَمُوتَ
لَئِنۡ لَّا يَمْلِكُ عَابِرُ قَاتِلًا ۝ اِلَى طَعَامِكَ وَغَرَابِكَ لَمْ يَتَسَنَّهٗ
وَاَنْظُرْ اِلَى جَنَابِكَ وَتَجْعَلَكَ ۝ اَيُّهَا النَّاسُ اَنْظُرْ اِلَى
الْعِظَامِ كَيْفَ نُنشِزُهَا ثُمَّ نَكْسُوْهَا عَصًا ۝ اَلَمْ نَخْلُقْهَا اَوَّلًا
فَلَمَّا اَلَمْ نَقُلْ اَعْلَمُ اَنَّ اَللّٰهَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيْرٌ ۝

﴿۴۵۷﴾ خودی هاریکار و پشته فانی وانه بیت باره‌ری
نیابین، وان ژ تارستانان دهر دیتخه پڑناهی، و
نویت گاوربویین، شهبان و سهریت گاوربیین،
هاریکار و پشته فانی، وان ژ پڑناهی
دهر دیتخه تارستانان، نه‌له دۆزه‌ینه و هه‌روهه‌ری
تیدا مین. ﴿۴۵۸﴾ نه‌ری ماته چیرۆکاوی نه‌بیسته،
نه‌وی جهره‌ر د گهل یراهیم [پنجه‌مه‌ر] د راستا
خودیدا کری، بشتی خودی ب ملک و مال تیختی
و مه‌زکری، [تیجا ب ملک و مالی خۆ خپایی و
د سه‌رداچویی] ده‌من یراهیم گوتی: خوداین منه
بنی ساخ دکه‌ت و دمریت، گوت: نه‌ز وی ساخ
دکم و دمریم! [دو مرقوف ینان، تیک به‌ردا و تیک
کوشت] یراهیم گوت [گوتی]: خودی پڑوی ژ
ملی پڑوه‌لائیغه دینیت (دهر دیتخه)، [نه‌گه‌ر نو
راست دینزی] نو ز ملی پڑونا فایغه بینه (دهرینخه)،
زمان ل فی گاوروی شکه‌ست و گوهری، و خودی
مله‌تی سه‌مه‌کار راسته‌ری ناکه‌ت. ﴿۴۵۹﴾ دیسا ما
ته‌ چیرۆکا بی د به‌ر گونه‌کیرا بۆری نه‌بیستیه، نه‌و

گوندی کافل و خانیست وی ب سه‌ر دیواراندا هه‌رافتی [ده‌من] گوتی: که‌نگی خودی دئ فی گوندی بشتی
کافلبونا وی ناکه‌ته‌فه؟! تیجا خودی نه‌و ب خۆ سه‌د سالان مراند، باشی ساخکهره‌فه، [خودی ب ریکا
ملیاکه‌تی] پسار وی کر، گوتی: نو چه‌ند [مری] مایی؟ گوت: پڑوکی بان دانه‌کی پڑوی، [خودی ب ریکا
ملیاکه‌تی] گوتی: نه، نو سه‌د سالان [مری] مایی، به‌ری خۆ بده‌خوارن و فه‌خوارنا خۆ، نه‌هاتیه گوه‌زین
[هیزل سه‌ر نام و ره‌نگی خۆ پی به‌ری ماییه]، و به‌ری خۆ بده‌که‌ری خۆ [دا بزانی کا چاوا مری ساخ
دینه‌فه] و داته‌بکه‌نه‌نیشان و ده‌لیل پڑخه‌لکی، [ل سه‌ر ساخبونا بشتی مرئی]، و به‌ری خۆ بده‌هه‌ستیان
ته‌م چاوا دده‌ینه‌تیک و باشی ب گۆشتی کراس دکه‌بن، تیجا ده‌من پڑ دهاربویسی [و ب سه‌ری وی ب خۆ
هاتی]، گوت: نه‌ز دزانم کو خودی خودان شیان له سه‌ر کرنا هه‌می تشتی.

﴿۲۶۰﴾ و (و بؤ مله نئ خؤ بیژه) ده منی تیر اهییم گؤئی: خودیوؤ، نیشا من بده کا تو چاوا مرییان ساخ دکه ی؟ [خودی] گؤت: ماته باومری [ب شیانا من] نه نیاییه؟ گؤت: به لن [من باومری هه به]، بهس دا دلی من نه نابیت، [خودی] گؤنئ: چار باله فیران یینه، [سهرزیکه] و گؤشتی وان ل دهف خؤ لیک بده [دناف تیک هه لکه]، باشی هر چیا به کی پارچه به کا گؤشتن هر تیک ز وان دانه سهر، باشی گازی بکه وان، ب له ز دی تینه دهف نه، و بزانه کو [ب راستی] خودی بیله ماتی و کار به جهه. ﴿۲۶۱﴾ مه ته لا نوت مالی خؤ د ریکا خودیدا دمه زیتخن و هکی مه ته لا دندکه کیسه حه فف گولی دابن، هر گولیه کی سه د دندک تیدا بن، و خودی بؤ بی بیلیت هندی دی لن دکه ت، و ب راستی [د دلقانی و کهرما خؤدا] خودی بی بهر فرمه و زانایه. ﴿۲۶۲﴾ نوت مالی خؤ د ریکا خودیدا دمه زیتخن، نه دکه نه منه ت نه دکه نه چکی [کو نه زیته بی بکه هینه بی مال دایینی و هه زو بده نه رویی وان]، نه فان خه لاتن خؤ ل دهف خودایی خؤ هه به، و نه ترس [روژا قیامه تی] بؤ وان هه به و نه زی ب خهم دکه فن. ﴿۲۶۳﴾ ناخفته کا خؤش و لیته گر تن [زی ددهت بؤ بی دخوازیب] چیتره ژ خیره کی نه زیته ددویقرا بیت، و خودی بی دهوله مه نه [منه ت مالی هه وه نینه] و له زی ل جزادانی ناکه ت. ﴿۲۶۴﴾ گعل خودان باومران خیر و قه نجیبت [سه ده قه بیت] خؤ ب منه ت و چکیین [نه زیته تی] بویج نه که ن، و هکی نه وی مالی خؤ بؤ رویمه تی دمه زیتخت، و نه و ژ خودی و روژا ناخره تی بی باومر، مه ته لا وی و هکی مه ته لا نه حه کیته ناخ ل سهر بیت و تافییه کا بارانی ژ بیگریب [ناخی ژ بی شؤت] و روت و حولی بیلیت، [نه فیت هؤسا، نه ویت مالی خؤ دکه نه منه ت و چکی بؤ بی ددمن و بی دیشین] مالی وان هه می ژ ده ست وان ده رده فیت [ژ خیرا وی بی بارن، نه شین مالی خؤ ژ بی زفریت نه، پشی بؤ رویمه تی دابن] و خودی مروقت گاور راسته تی ناکه ن.

وَقَالَ اَبْرَهَمُ رَبِّ اَرِنِي كَيْفَ تُحْيِي الْمَوْتَةَ قَالَ اُولُو الْأَرْحَامِ قَالَتْ بَلَىٰ وَلَٰكِنْ لَّيُظْمَرُ عَلَيَّ قَالَتْ فَخُذْ اَرْصَةً مِّنَ الطَّيْرِ فَصُرْهُنَّ اِلَيْكَ ثُمَّ اجْعَلْ عَلٰى كُلِّ مِثْلٍ مِّثْلًا ثُمَّ خَرْنَا فِرْعٰوْنًا وَآلِهٖٓمْ مَّآثِنُكَ سَبَاحًا وَاعْلٰمًا لِّاَنَّكَ اَنْتَ الْخَبِيرُ ۝۱۰۰
فَقَالَ الْاَيُّمُ يَنْفَعُوْنَ اَمْوَالَهُمْ فِي سَبِيلِ اللّٰهِ كَقُلِّ حَبَّةً اَنْتَبَتْ سَمْعًا سَمِیًّا لِّیْ كُلِّ مِثْلٍ مِّثْلًا وَانَّهُ حَبَّةٌ ۝۱۰۱
يُضَاعَفُ لِمَنِ يَتَّقُ وَانَّهُ رَاسِعٌ عَلَیْهِ ۝۱۰۲ اَلَّذِیْنَ يَنْفَعُوْنَ اَمْوَالَهُمْ فِي سَبِيلِ اللّٰهِ لَمْ يَلْبِسُوْا مَا اَلْفَلُوْا اَمَّا وَاَلَا اَدٰی لَهُمْ اَنْزَلُوْهُمْ مِنْ رَّهْمٍ وَّلَا اَخْرَجَ عَلَيْهِمْ وَلَا اٰوٰهُمْ يَحْزَنُوْنَ ۝۱۰۳
قُلْ مَن مَّرُوْفٌ وَمَعْرُوْفٌ فَحَسْبُكَ مِنْ صَدَقَةٍ يَّتَمَتُّهَا اَدٰی وَانَّهُ غٰیْ حَسْبُكَ ۝۱۰۴ بَنٰ اٰیٰهَا الْاٰیْمُ اَصْحٰوْ لَا يَطْلُوْا صَدَقَتِكُمْ بِالْمَنِّ وَالْاَدٰی كَالَّذِیْ يُنْفِقُ مَالَهُ رِقًا اَلْقَابِ وَلَا يُؤْمِنُ بِاللّٰهِ وَالْيَوْمِ الْاٰخِرِ فَعَسٰٓءَ كُنْتُمْ صٰغُوْنَ ۝۱۰۵
صٰغُوْنَ عَلَيْهِمْ اَرْبَابٌ اَصْحٰبُهُ اَبٰلٌ فَرَّكَهُمْ صَلٰتًا لَا يَقْدِرُوْنَ عَلٰی شَیْءٍ مِّمَّا كَسَبُوْا وَانَّهُ لَا يَهْدِی الْقَوْمَ الْكَافِرِیْنَ ۝۱۰۶

﴿۲۶۵﴾ و منه لا تهرىث مالى خى ز بى رازييونوا
خودى و موكر مكرن و راگرتا دلپت خى دمه زىخن
وه كى منه لا باغه كى [چيكه كن ايله ل سر گر ه كى،
تافيه كا بارانى لى بدت دوقات بهرى خى بگريت،
نه گهر تافيا بارانى لى نه دت، هويرارنه ك لى
بيت. و خودى ب هدر كار و كرىاره كا هوين دكهن
تاگه هداره و دينيت. ﴿۲۶۶﴾ نه رى تيك ز هه وه ههيه
بقيت چه مه ك ز دارق سب و ميوان ههبيت، و رويار
د بهردا بچن، و هه مى فتي تيدا ههبيت، و پيرانى ب
سردا بيت، و رى لاوازي ههبيت و دوينده هه كا لاواز
ههبيت، و بايه ليكه كا ب ناگر ل چه مى وى بدت،
فتيجا بسوزيت. وه كى فنى مه ته لى خودى نشانيت
خى بى هه وه ديار دكته، بهلكى هوين [راست]
هزرا خى بكهن. ﴿۲۶۷﴾ گهل خودان باوهران ز حال
باشى هه وه ب دهست خوفه تىبابى و بهيداكرى، و ز
وى بى مه بى هه وه ز نه ردى ده رتيخسى بهه زىخن
[دريكا خوديدا بدهن] و بى بيخير زى نه كهنه خبر،
نهوى هوين ب خى، نه گهر نه ز تيك شرمى بيت

وَسَقُلَ الَّذِينَ يْبُغُونَ أَمْوَالَهُمْ كَيْفَ تَرَصَاتِ اللَّهِ
وَتَقِيَّتَا مِنْ أُنْفُسِهِمْ كَتَلْ حَتَّى تَرْوَوْا أَسْأَلَهَا وَابِلَ
فَقَاتَتْ أَسْأَلَهَا يَضَعُفَيْنِ قَبْلَ أَنْ يَرْوَوْهَا وَابِلَ فَكُلَّ
وَأَقْبَلَتْ بِمَا قَضَىٰ عَلَيْهِمْ ۖ أُولَٰئِكَ كَانُوا فِي اللَّهِ
جَنَّةً ۖ يَنْفَعِلُ وَاعْتَابَ قَبْرِي مِنْ حَتَّىٰ الْآخِرَةِ ۖ لَمْ
يَهْتَمِمْ كُنْ الْفَرَبِ وَأَصَابَهُ الْعَكْبَرُ وَلَمْ يُدْرِكْهُ
شُعْبَةٌ ۖ فَاسْأَلَهَا بِغَضَبٍ فِيهِ نَارٌ فَاعْتَرَفَتْ ۖ كَذَلِكَ
يَبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ آيَاتِهِ لَعَلَّكُمْ تَتَفَكَّرُونَ ۖ يَتْلُوهَا
الَّذِينَ دَامُوا أَنْفُسَهُمْ فِي تِلْكَ مَا كَسَبُوا وَمَا لَمْ يَكُنْ
لَهُمْ مِنَ الْأَرْضِ وَلَا يَتَمَتَّعُونَ بِالْحَيَاتِ مِنْهُ شَقِيقَاتِ
وَأَسْأَلُ بِمَا يَلْذِيهِ إِلَّا أَنْ تُحِطُوا بِهَا ۖ وَأَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ
عَلِيمٌ ۖ أَلَمْ يَنْظُرْ يَذْكُرْ الْفَقْرَ وَيَأْمُرْكُمْ بِالْعَمَلِ
وَأَلَّهُ بِعَدْلِكُمْ مَقْفِرٌ ۖ وَمِنْهُ فَضْلٌ وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ ۖ
يُؤْتِي الْحِكْمَةَ مَنْ يَشَاءُ ۖ وَمَنْ يُؤْتَ الْحِكْمَةَ فَقَدْ
أُوتِيَ خَيْرًا كَثِيرًا ۖ وَمَا يَذْكُرُونَ إِلَّا أُولَٰئِكَ الْأَنْبِيَاءُ ۖ

وهر ناگرن و چافيت خى ز بيخير تيا وى ناگرن [و بى قايل نابن] و بزائن خوديه دمه له مند و شايى سوباسى.
﴿۲۶۸﴾ شه پتان هه وه ز هزاريى دترسبيت و هه وه د بهر قه لسى و چى و كاتى پرا دكته، و خودى سوزا
ليزوين و زنده دانى دده ته هه وه، و خودى [د دلز فاني و كهر ما خودا] دمه ستر هه وه زانابه. ﴿۲۶۹﴾ زنده زانين
و كار به جهيسى دده ته وى بى وى بقيت، و بى خودى زنده زانين و كار به جهى داين، كهر مه كا مه زن د گهل
هاته كرن، و ز ناقلداران پنه تر كس هزرا خى د قيدنا كته و وهر ناگريت.

﴿۲۷۰﴾ هەر تشته کن مزاختن، یی هه وه مه زاختی و
 ههر نه زره کن هه وه ل سهر خق تیختی، خودی یی
 دزانی، و سته مکاران چو پشته فان و هاریکار نین.
 ﴿۲۷۱﴾ نه گهر هوین خیر و سه دهه بیت خق ناشکهر
 کهن، نه له خقش شوله، و نه گهر هوین ب قهشارن
 بدهن زار و خیزانان، هیز خیزتر و چیتره بق هه وه،
 [ب فی کاری باش خودی، دق هه وه ژگونه هان شوت،
 و خودی ب کار و کرپاریت هوین دکهن شاره زابه.
 ﴿۲۷۲﴾ [ههی پتیه بهر] راسته یکرنا وان [ب کژ نه کی]
 نه ل سهر ته به، به لئ خودیه، یی وی بقیت راسته یی
 دکهت، و چ خیزا هوین بدهن و بهمزینخن بق هه وه ب
 خزیه، و تشن هوین ب خیر بدهن و بهمزینخن، بلا
 بهس ژ بق پویس خودی بیت، و ههر خیره کا هوین
 بکهن و بهمزینخن دق [خه لات و جزایی وی ب
 زیده یی] گه هینه هه وه و غمدر (ستم) ل هه وه نایته
 کرن. ﴿۲۷۳﴾ [هوین خیرا خق] بدهن [وان] دهست
 تنگ و زاران، نه ویت دریکا خودیدا هاتنه گردان.
 [نه ویت مایینه ب جهادیف و خق فروزینه خودی] و

نه شین ژ بهر جهادی دهر کفه بازر گایه کن یان شوله کی، یی نه شارهزا هزارا دهوله مەندان ژ وان دکهت،
 (چونکی) ژ باقزیبا خق، ل خق دهر نایخن دهست تنگ و ژاران. نو دق وان ب رنگ و سیاهی وان نیاسی
 [کو دهست تنگ و ژاران] تشی ژ که سی ناخوازن و خواز قیسی ناکه، ههر تشته کن باشی هوین بدهن
 و بهمزینخن، خودی ژ بی ناگه هه. ﴿۲۷۴﴾ نه ویت مالی خق ب شاف و پوژ، نه به نی و ناشکهر ادهن و
 دمه زینخن، شهوان خه لاتن خق ل دهف خودایی خق هه یه و [پوژا قیامه تن] نه ترس ل سهر وان هه یه و نه ژ ی
 ب خه م دکهلن.

وَمَا أَنْفَقْتُمْ مِنْ نَفَقَةٍ أَوْ نَذَرْتُمْ مِنْ نَذْرٍ فَإِنَّ اللَّهَ
 يَعْلَمُهُ وَمَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ أَنْصَارٍ ۚ إِنَّ شَيْئاً أَوْ
 أَضْعَفَتْ قِيَمَتَاهُمْ ۚ وَإِنْ تُخْلَفُوا وَتُؤْتَوْنَهَا
 الْفَقْرَةَ فَلَهُمْ خَيْرٌ لِمُكْرٍ وَمُنْكَرٍ عَنْ عُذْرٍ
 سَبَّحْتَ بِكُفْرٍ وَاللَّهُ يَتَذَكَّرُ أُولَئِكَ ۚ لَيْسَ
 عَلَيْكَ عُذْرٌ وَلَا عَسَىٰ اللَّهُ أَنْ يَهْدِيَ مَنْ يُشَاءُ ۚ وَمَا
 تُؤْمِنُوا مِنْ خَيْرٍ فَلَا يُبْغَضُ كُمْ وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ ۖ إِلَّا
 أَنْتُمْ تَرْجُو اللَّهَ وَمَا تُلْفَعُوا مِنْ خَيْرٍ يُؤْتَىٰ ۖ إِلَيْكُمْ
 وَأَنْتُمْ لَا تُظْلَمُونَ ۚ لِلْفَقْرَةِ الَّذِينَ أَخْصَرُوا
 فِي سَبِيلِ اللَّهِ لَا يَسْأَلُونَ ضَرْبًا فِي الْأَرْضِ
 يَحْتَسِبُ الْمَرْءُ الْجَاهِلُ الْغَنِيَّةَ مِنَ الْقَعْفِ تَعْرِفُهُمْ
 بِسِيمَاهُمْ لَا يَسْأَلُونَ النَّاسَ إِلْحَاقًا وَمَا تُؤْلَفُوا مِنْ
 خَيْرٍ فَإِنَّ اللَّهَ بِهِ عَلِيمٌ ۚ الَّذِينَ يُبْغُونَ أَمْوَالَهُمْ
 بِالْأَنبِلِ وَالْثَنَادِ سِرًّا وَعَلَانِيَةً فَلَهُمْ أَجْرُهُمْ عِنْدَ
 رَبِّهِمْ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ۚ

يُنَادِيهِمُ الَّذِينَ هُمْ أَزْوَاجُ أَتَيْنَاهُمُ بِذُنُوبٍ أَلَمْ نَجْعَلْ لَكُمْ فِتْنَةً وَلَكُمْ فِيهَا نَافَعَةٌ كَلَّا بَلْ أَنْتُمْ عَنْهَا مُعْرِضُونَ ۚ وَلَا يَحْسَبُ أَنَّ الْبَشَرَ لَكُنْزًا بَلْ الْبَشَرُ خَلْقٌ دُنِ الْفِتْنَةِ وَلَهُمْ فِيهَا أَزْوَاجٌ مُصَفًّى وَلَئِنْ سَأَلْتَهُمْ لَمَنْ هَؤُلَاءِ السَّعِيدُونَ ۖ قَالُوا لِلَّذِينَ هُمْ عَنْ آلِهَتِهِمْ تَبَتُّوا ۚ لَهُمْ فِيهَا زَوْجَةٌ وَاحِدَةٌ وَالَّذِينَ هُمْ عَنْ آلِهَتِهِمْ تَبَتُّوا لَهُمْ فِيهَا أَزْوَاجٌ مُكْتَفٍ ۚ وَلَئِنْ سَأَلْتَهُمْ لَمَنْ هَؤُلَاءِ السَّعِيدُونَ ۖ قَالُوا لِلَّذِينَ هُمْ عَنْ آلِهَتِهِمْ تَبَتُّوا ۚ لَهُمْ فِيهَا زَوْجَةٌ وَاحِدَةٌ وَالَّذِينَ هُمْ عَنْ آلِهَتِهِمْ تَبَتُّوا لَهُمْ فِيهَا أَزْوَاجٌ مُكْتَفٍ ۚ وَلَئِنْ سَأَلْتَهُمْ لَمَنْ هَؤُلَاءِ السَّعِيدُونَ ۖ قَالُوا لِلَّذِينَ هُمْ عَنْ آلِهَتِهِمْ تَبَتُّوا ۚ لَهُمْ فِيهَا زَوْجَةٌ وَاحِدَةٌ وَالَّذِينَ هُمْ عَنْ آلِهَتِهِمْ تَبَتُّوا لَهُمْ فِيهَا أَزْوَاجٌ مُكْتَفٍ ۚ

﴿٢٨٢﴾ گمل کهسیت هموه باوهری نیایی، نه گهر هموه دهبنه که ههنا دهمه کن دهستانگری و فهری د گمل تیکدو کر، بنفیس، و بلا قله مداره که د نایهرا هموه داب وژدان بنفیس، و بلا کهس ژ قله مداران خو ناسنی نه کهت کو بنفیس، و کی خودی نیشادی بنفیس، بلا بنفیس، و بی دهندار ب خو بلا بؤ [بن دنفیس] بیژت (بؤ بخوینیت)، و بلا ژ خوراین خو برتسیت، و چو [ژ دهنی] کیم نه کهت، و نه گهر نهوی دهندار بی کیم نامل و نه زان بیت یان بی بن چاره و لاواز بیت [چ ژ بهرانی یان ژ بهو یکانی]، یان نهو ب خو نه شبت بیژت و بخوینیت، بلا نهوی ژ بی بهریرس، ب وژدان و دورست بؤ [بی دنفیس] بیژت، و دو زه لاسان، ژ بیت خو، ل مهر بگه نه شاهد، و نه گهر دو زه لام نه بن، بلا زه لاسه که دو زن بن، ژ وان بیت هوین ژ بی رازی، نه گهر تیکن ژ بهر کر، دایا دی بیننه بهرا وی، و بلا شاهد خو ناسنی نه کن نه گهر هاته داخو از کرن، [بؤ شاده بیسی]، و زفیر نه بن [بی خیرهت نه بن] کو [دهنی] ههنا دهمی وی بی دهستانگری بنفیس، چ بهو یک بیت چ موزن. نهفه بؤ هموه دورستره ل دهف خودی و بؤ شاده بیسی ژ بی جهتره و راستره و نیزیکتره کو هوین [د دان و همز ماریدا] ب گومان نه که فن، ژ بی هندتی کو کرین و فروتنه که دست ب دست بیت هوین د نایهرا خودا بکن، [هنگی] چو گونه دل مهر هموه نینه، هوین نه نفیس، و شاهدان بگرن، نه گهر هموه کرین و فروتن کر، و بلا زیان نه که هیه بی دنفیس و شاهدان، و نه گهر هوین زبانی بگه هینه وان، [کر بارا هموه] نهفه ژ بی دهر که فن و گونه هکاریه بؤ هموه. و ژ خودی برسن، خودی دئی هموه تیگه هینیت و نیشا هموه دهت، و خودی ژ ههر تته کی ب ناگه هه.

﴿۲۸۲﴾ و نه گره هویں ل سهر وه غه ری بن، و کهس نه میت بنفیت، تشه کی بکه نه گهرو [رهینه]، [شورینا نفیبا دهینی] کو پیشه پیشه دان، و نه گره هویں ژنک تبین بوون [خودانی دهینی باوهری ب دهینداری هات، و دهین ل سهر نه نفیسی و ب گهرویی رازی بوو]، قیجا بلا نه وی خودانی دهینی باوهریبا خو دایی [کو دهینداره] دهینی خو بدت، بلا ژ خودایی خو بترسیت، و هویں شاده یی [شاده ییبا خو] نه فه شیرن، و هه چیی فه شیریت یی گو نه هکاره، و خودی ب هه کار و کرپاره کا هویں دکه ن ناگه هداره، ﴿۲۸۳﴾ هندی د شهرد و نه سهاناندا یی خودییه، قیجا تشن د دلی خودا هویں چ دیار بکه ن چ هویں فه شیرن، خودی دئی هه حسابا وی د گهل هه وه کهت. قیجا یی وی بقت لی ناگریت و یی بقت دئی نیزا دهت، و خودی ل سهر [کرنا] ههمی تشنان خودان شیانه. ﴿۲۸۴﴾ پیغه بهری باوهری نیاییه ب تشن بؤ [وی] ژ دهف خودی هاتی، و خودان باوهران زی، ههمیان باوهری ب خودی و ملیاکه تیت وی و

وَإِنْ كُنْتُمْ عَلٰى سَفَرٍ وَلَمْ تجدُوا كُتُبًا فَمِنْ ثَمَرِهَا فَمِنْ ثَمَرِهَا فَمِنْ ثَمَرِهَا
فَإِنْ مِنْ بَعْضِكُمْ نَفْسٌ فَائْتِزِ الَّذِي أَوْثَرْتُمْ أَنْتُمْ وَلَيْتِي
اللَّهُ رَبُّكُمْ وَلَا تَقْسِمُوا بِاللَّهِدَّةِ وَمَنْ يَكْفُرْ بِاللَّهِ
فَاللَّهُ قَلْبُهُ وَأَفْهَ بِمَا تَقُولُونَ عِلْمٌ ۖ ثُمَّ مَا فِى السَّمَاءِ
وَمَا فِى الْأَرْضِ وَإِنْ تُبْذَرُوا فَمَا فِى السَّمَاءِ فَمَا فِى السَّمَاءِ
بِمَا يَكْفُرُ بِهِ اللَّهُ فَيَقْبَلُ لِسَانَ بَشَرٍ وَتَذِبُ مَنْ يَكْفُرُ
وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ۖ هَٰذَا الَّذِي أَرْسَلَ بِمَا أَنْزَلَ إِلَيْهِ
مِنْ رَّبِّهِ ۖ وَالْمُؤْمِنُونَ كُلٌّ ۖ هَٰذَا الَّذِي وَكَّلَ بِكَ نَبِيَّهُ
وَكُتُبُهُ وَرُسُلُهُ ۖ لَا تَقْرَأُ بَيْنَ أَكْوَابِهِمْ رُسُلُهُ وَقَالُوا
سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا غُفْرَانَكَ رَبَّنَا وَإِلَيْكَ الْمَصِيرُ ۖ لَا يَكْفُلُ
اللَّهُ نَفْسًا إِلَّا دُسْعًا لَهَا تَكْبَرُ وَعَلَيْهَا مَا اتَّكَفَتُ
رَبَّنَا لَا تُخِذْ بِنَاسٍ أَسِيًّا أَوْ أَخْطَأْنَا رَبَّنَا وَلَا تَحْمِلْ
عَلَيْنَا أَثْرَ كَمَا حَمَلْتَهُ عَلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِنَا رَبَّنَا
وَلَا تُخِزْنَا مَا لَنَا طَائِفَةٌ لَنَا بِهِ ۖ وَأَغْفِرْ عَنَّا وَاعْفِرْ لَنَا
وَأَرْحَمْنَا أَنْتَ مَوْلَانَا فَانصُرْنَا عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ ۝

کتیبت وی و پیغه بهریت وی نیاییه [و دیژن] نهم فهرقی [جودایی] ناخینه نافه را چو پیغه بهریت وی، و ههمیان تیکدا [پیغه بهری و خودان باوهران] گوت: [خودینو] مه بیست و مه گو هداری کر، ل مه بیژره خودینو، جهی مه هه نوی [دوباهیکامه نه وه یال دهف نه]. ﴿۲۸۶﴾ خودی هه کهسه کی ژ باری وی زنده تر لی ناکهت، قیجا چ با بکهت [چ فهنج چ خراب] بؤ خو دکهت و ل خو دکهت، خودینو ل مه نه گره نه گره مه تشهک ژ بیر کر یان نه خهلهت بووین، خودینو باره کن هند گران ل مه نه که وه کی وی یی نه ل ینت بهری مه کری [کو جوهمی بوون] خودینو وی باری ل مه نه که یی شه نه شین را کهین [هلگیرین]، و ل مه بیژره، و گو نه میت مه ژئ بیه، و دلو فانیی ب مه بیه، تو پشته فانی مه یی، و مه ب سهر کوما گاوران پیخه.

سوره ناليعومران

ل مهديه بين هاتيه خوارى (۲۰۰) نايه ته

بسم الله الرحمن الرحيم

﴿۱﴾ [ب فی رهنگی دیتته خواندن] نلف، لام،
میم [و نه ته مایا تیت عه رهینه کو (۲۸) نین،
و نشان ل سر یعجازا قورنانی کو عه رهبان بی
چی نایت قورنانه کا وهی فی قورنانی بدانن، هه
چهنده ژ وان بیان بک هاتیه و ناخفتنا خو بی چی
دکن. ﴿۲﴾ خودا هه تیک خودابه، ژ وی پنهتر
چو بهرستی [خودا] نین، نه وه بی چو بهرستی
دورست ژ وی پنهتر نهی، نه وه بی هه وه ره مای و
[همی کاروباریت هه بویندا] ریهه. ﴿۳﴾ به هقی
کتیب ب سر ته دا داریت [نانکو بو نه نسا خوار]
[کو قورنانه] راسته تر خا کتیب بهری خزیه، کو
نه ورات و تنجیل زی [بهری ته ب سر موسای و
عیسی] دا داریتته. ﴿۴﴾ بهری نوکه [نانکو بهری

قورنانی] راسته ترخ بسون بو خلکی و [نه و کتب هنارتن] بیت فایر کمر [جودا کمر] [د نایه راهه فی و
نه هه قیبتدا] ب راستی نه ویت باوه ری ب نشانیت خودی [کتیب وی] نه نیاین، نیز ا و نه خوشیه کا دزوار
ل پشیا وانه [بو وان هیه] و خودی بی سردهست و تولفه کهره. ﴿۵﴾ ب راستی چو نشت ل بهر خودی
بهرزه نابن، نه ل نه ردی و نه ل نهسانی. ﴿۶﴾ و نه وه بی هه زال و کارینه جهه. ﴿۷﴾ نه وه بی کتب [کو قورنانه]
وی دقت، چو بهرستی نین ژ بل وی، و نه وه بی هه زال و کارینه جهه. ﴿۷﴾ نه وه بی کتب [کو قورنانه]
ب سر ته داریتیه خوار، هندک نایه تیت وی درون و ناشکهرانه [مه خسه د و مه ره ما وان یا دیار دیاره] و
نه ون هیقین و ماکا کتیب و [ناخه و بنانا نایه تیت دی]. و هندکیت دی [هه نه] د مه خسه ده شارتی [نانکو
مه خسه دا وان نه با ناشکهرانه] فیجا نه تیت، فارینسون ژ راستی دلی و اندا هه ی، ب دیوف وان
دکهن [ب وانه دمین] نه ویت مه خسه نه ناشکهره، ژ بو هلنختنا فتنه بی یان ژ بو فارینگرانه مه خسه دی
[کو وی مه خسه دی بدهن با وان دقت]. و خودی پنهتر کس مه خسه دا وان نوزانیت. و نه تیت زنده زانا
دینون مه باومری ب همی هیه، همی ژ دهف خودایی مه هاتیه، و ژ بل ناقلداران کسمی دی هه زراخز
دقی چهنده ناکهت [ول خو ناز فیت]. ﴿۸﴾ خودیو تر دلیت مه پشی ته نه م [د راستا نایه تیت خودا]
راسته ری کریس، خوار نه که، و کساری خو فله دلقانیه کن ب سر مه داریتته، ب راستی هه نویسی بی
تیر کهرم. ﴿۹﴾ خودیو [ب راستی] نویسی خه که ره ری مرقان بز روزه کابی گومان، و خودی ل سوزا خو
لیفه نایت.

إِنَّ الْآيَاتِ كَذُورًا لَّنْ تُفْنِنَ عَنْهُمْ أَمْزَلُهُمْ وَلَا أَوْلَهُمْ
مِنَ اللَّهِ شَيْئًا وَأُولَئِكَ هُمْ زُفَرًا أَلَسْ بِكَ
فِرْعَوْنُ وَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا فَأَخَذَهُمُ اللَّهُ
بِذُنُوبِهِمْ وَأَنَّهُ سَدِيدُ الْعِقَابِ ۝ لَّيْلَئِينَ كَذَّبُوا
سَخَطَ لَوْثٍ وَتَجَنَّبُوا إِلَهَ كَهْزِهِمْ وَأَسْلَمَ إِلَهُهُمُ
فَذُكِّلَتْ لَهُمْ نَارُ فِي فِتْنَتَيْنِ الْفِتْنَةُ أَفَنُفُتِلَ فِي
سَبِيلِ اللَّهِ وَالْآخِرِينَ كَذَّابُونَ يُكَذِّبُ بَعْضُهُمْ
أَلْفَنُ وَاللَّهُ يُؤَيِّنُ بِمُصَرِّفِهِ ۝ مَنْ يُكَلِّمِ الْإِنْسَانَ
فِي ذَلِكِ الْيَوْمِ لَا يَكُنْ إِلَّا أَلْفَنُ ۝ رُؤُوسَ النَّاسِ حُبُّ الشَّهَوَاتِ
مِنَ النِّسَاءِ وَالْبَنِينَ وَالْقَنَاطِيرِ الْمُقَنْطَرَةِ مِنَ الذَّهَبِ
وَالْخَيْصَرِ وَالْحَبْلِ السُّوسَةِ وَالْأَنْعَامِ وَالْخَرْبِ ذَٰلِكَ
مَتَنُ الْخَبَرِ ۝ اللَّهُ يَخْتَارُ حَسَنَ الْعِقَابِ ۝ قُلْ
أَوْفَيْتُكُمْ بِحَقِّهِمْ مِنَ الذِّكْرِ ۝ الَّذِينَ أَقْبَلُوا عِنْدَ رَبِّهِمْ
جَنَّتْ بَحْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا وَأَزْجَرُ
شَطْرُهُمْ وَرِضْوَانُ مِّنَ اللَّهِ وَأَنَّهُ تَكْوِينُ بِالْبَاطِنِ ۝

الْمُحَرَّرِينَ

﴿۱۰﴾ ب راستی نه‌ویت گاور بووین نه مالی وان،
نه زی عه‌یالی وان فایده‌یی وان ناکه‌ت، و وان ژ
ئیزا و نه‌خو شیا خودی ناپاریزن [پزان] هه‌ر شه‌ون
داردووین ناگری دوزه‌ه‌نی. ﴿۱۱﴾ نه‌و زی هه‌روه‌کی
به‌مالا فیه‌ه‌ونی و ینت به‌ری وی [کو مال و
عه‌یالی وان چو‌مغا نه‌گه‌هاندنه وان] تابه‌تیت مه‌درو
ده‌ر تیختن، فئجبا خودی ژ به‌ر گونه‌هینت وان نه‌و
هنگافتن و ئیزادان، و خودی گه‌له‌ک یئ ئیزا دزواره،
﴿۱۲﴾ بیژه نه‌ویت گاور بووین [و باوه‌ری نه‌ئینان]:
تیزیک هوین دئی شکین، و هوین [پروژا قیامه‌نی]
به‌ر ب دوزه‌ه‌نی دئی تینه کزومکر، و نه‌و ج بیسه
جهه [فئجبا ب سه‌رکه‌فتنا خودی خوش نه‌بن].
﴿۱۳﴾ و ب سریند بؤ هه‌وه‌ دهرس و ینشان د هه‌ردو
جوباندا هه‌بوون، دهمی که‌فینه به‌ریک [د شه‌ری
به‌دریدا]، کزومه‌ک (تیه‌ک) ژ وان د ریکا خودیدا
شه‌ری دکهن، و کزوما دی گاورن [سن جارن تهمه‌نی
موسلمانان بوون د گهل هندئ ژ]، کزوما باوه‌ری
ئینایی ب دیتنا چافان دوجا هندئ خق دبینن، و

خودی ب پشه‌فانیا خق وی ب سه‌ر دتخیخت یی وی بغیت، دفی چه‌ندیدا جام و دهرسه‌ک هه‌به‌ بؤ ناقلدار
و ناقلگران. ﴿۱۴﴾ هه‌ژیکرنا دلخوازیان ژ ژنان و کوران، و مالداریا گه‌له‌ک و له‌سریک ژ زیر و زبغان و
هه‌سپت دوریکری و تهرش و که‌والان و رزه‌ و زه‌فیان، نه‌فه‌ه‌می به‌ر گالیت ژیانا دنیاینه و د چافیت
خه‌لکیدا هاتینه شریکرن، و دویاهیکا باش شه‌و یال ده‌ف خودی. ﴿۱۵﴾ [ه‌می موحه‌مد] بیژه [وان]:
نه‌ری تمز بؤ هه‌وه، یا ژ فی خیری چیر بیژم؟ بؤ وان نه‌ویت پاریزکاری کرین، ژ به‌ری خودایی وانفه
به‌حه‌شیت روپیارد ناظر ا دچن هه‌نه و هه‌روه‌هر دئی تیداین، و ژنکیت هه‌فه‌ریت پاقر، و قابلبوونا خودی،
هه‌نه، و خودی به‌نده‌هینت خق دبینت [کو هه‌ر تیک شایی چه].

﴿۴۳﴾ مَا تَرَىٰ نَعْمَتٍ خُودِي بَارَهُكَ زُكَيْنِي دَابِيه
 وَاِنْ [كُو جوهي و فله نه] نَابِيِي ۱؟ بِي كُنِيَا خُودِي
 [كُو نوراته] دَبِيَه دَاخُوَا زَكِرَن، دَا حُو كَمِي دَنَابِه رَا
 وَاِنْدَا بَكَهَت، بَاشِي دَه سَه كَهَك زُ وَاِنْ رُوِيِي خُ
 زِي وِر دَكِي رَن و نِه و پَشْتِه رَنه. ﴿۴۴﴾ [وَاِنْ تَه كَر]
 چُونَكِي كُوتَن: هِمَا چَه نَد رُو زَه كَان [رُو زِي تَبْدَا
 كُوتَلَك هِرَا سَتِيَن] دِي نَا كَر ب مَه كَهِيَت، و نِه تَشِي
 نِه وَا ب سَمِر دَبِيِي خُوفَه زِي دِه دَكِر نِه و خِرَا نَدَن و د
 سَه دَا بَرَن. ﴿۴۵﴾ قَبِي جَا نِه و دِي چ كَه ن دَه سِي نِه وَا
 بِي رُو زَه كَابِيَن كُومَان كُوم دَكِهِيَن، و هِر كَه سَه ك تَبْدَا
 دَكِهِيَه وِي يَا وِي كَرِي [جَزَايِي خُوف دَسْتِيَت]،
 و سَتَم ل كَه سِي زُ وَاِنْ نَابَتِه كَرَن. [نِه خَيْرِيَت وَاِنْ
 كُنِيَم دَبِي، نِه زِي كُونهِيَت وَاِنْ بَتَر لِي دَتَبِيَن].
 ﴿۴۶﴾ بِي زَه: خُودِي وُوق تُوِي خُودَانِي مَلِك وَا مَالِدَارِيِي:
 يِي تَه بَغِيَت مَال وَا مَالِدَارِيِي دَدِهِيِي، و يِي تَه بَغِيَت
 مَلِك وَا مَالِدَارِيِي زِي دَسْتِيِي، و يِي تَه بَغِيَت خُوشِي
 و ب رُوِيَمَهَت دَكِي، و يِي تَه بَغِيَت رَسُوَا دَكِي.
 خَيْرِي هِمَمِي نِه و يَا دَه سَت نِه دَا، چ يَا تَه بَغِيَت تُو

الرَّحْمٰنِ الَّذِيْ اَوْفَا اٰمِيْنَ اِيْنِ السَّعِيْبِ يَدْعُوْنَ اِلٰى كِتٰبِ
 اَللّٰهِ لِيَتَحَكَّرَ يَتَنَبَّهَ فَرِيْقٌ مِّنْهُمْ وَهُمْ مُّعْرِضُوْنَ ﴿٤٣﴾
 ذٰلِكَ بِاَنَّهُمْ قَالُوْا اِنْ تَشَاءُ اَلْقَاوْا اِلٰنَا مَا تَعْلَمُوْنَ
 وَتَعْرِضُوْنَ فِىْ دِيْنِهِمْ مَا كَانُوْا يَنْتَفِرُوْنَ ﴿٤٤﴾ فَكَيْفَ اِذَا جَعَلْتُمْ
 لِيَوْمٍ لَا رَيْبَ فِيْهِ وُقُوْتًا كُلَّ قَبْرِ مَا كَسَبَتْ وَهُمْ
 لَا يَخْلَعُوْنَ ﴿٤٥﴾ قُلِ اَللّٰهُمَّ تِلْكَ اَلْمَلٰٓئِكَةُ فِىْ اَلْمَلٰٓئِكَةِ مِّنْ
 قُدْرَةٍ وَتَدْرِىْ اَلْمَلٰٓئِكَةَ مِّنْ قُدْرَةٍ وَتَعْرِضُوْنَ قُدْرَةً مِّنْ
 قُدْرَةٍ يَّسُوْءُ لَكَ اَلْمَقَرُّ اِنَّكَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيْرٌ ﴿٤٦﴾ فَوَيْلٌ لِّلَّذِيْنَ
 فِى الْقُبُوْرِ وَوَيْلٌ لِّلَّذِيْنَ اَلْقَاوْا اِلَى الْبَيْتِ وَخُشِعَ اَلْعَيْنُ مِنَ النَّارِ
 وَخُشِعَ النَّفْسُ مِنَ اَلْحَقِّ وَتَرٰوْا مِّنْ قُدْرَةٍ بِقُرْبَانٍ
 لَا يَتَخَذُ الْمُوْسِرُوْنَ اَلْكُفُوْنَ اُولٰٓئِكَ مِّنْ دُوْنِ الْمُوْسِرِيْنَ
 وَمَنْ يَفْعَلْ ذٰلِكَ فَلَيْسَ مِنَ اَلْعَمَلِ اِلَّا اَنْ تَشْعُوْا بِمَنْفَعَةٍ
 قُدْرَةٍ وَتَحْذَرُكُمْ اَللّٰهُ تَعْلَمُ وَاِلٰى اَللّٰهِ الْمَصِيْرُ ﴿٤٧﴾ قُلِ
 اِنْ تَخْشَوْنَ اِمَّاىَ فُذُوْكُمْ اَوْ يُوْثِقْكُمْ اَوْ يَغْلِبْكُمْ اَللّٰهُ وَتَعْلَمُوْا
 مَا فِى السَّمٰوٰتِ وَمَا فِى الْاَرْضِ وَاَللّٰهُ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيْرٌ ﴿٤٨﴾

دَشِي بَكِي و شِيَا نَدَارِي. ﴿۴۷﴾ شَهْفِي دَكِهِيَه دَنَاف رُو زِي دَا و دَنَاف شَهْفِي دَا [هَر دُو وَا كَان
 ب فَنِي چَه نَدِي كُورَت و دَرِي ز دَكِي]، و تُو بِي زِي نَدِي زِي مَرِي و يِي مَرِي زِي نَدِي دَه رَدِي خِي، و
 يِي تَه بَغِيَت [خَيْر و كَه رَه مَا خُوف] بِي كَار و يِي هَه زَمَار دَدِهِيِي. ﴿۴۸﴾ بِلَا [خُودَان بَا وِر] كَا وِرَان [نِه وِيَت
 كَا وِر و يِيَن] شُوِيَا خُودَان بَا وِرَان نِه كَه نِه دُوسَت و پَشْتِه فَا ن، و هَه چِيِي فَنِي بَكَهَت نِه زُ خُودِيَه ب چُو
 رَمَن كَان، زُ بِلِي هِنْدِي هُوِيَن خُوف زُ وَاِنْ ب دُور سَتِي بِيَا رِي زَن، خُودِي هَه رَه هِشِيَا رِي [اِي زَا] خُوف دَكَهَت [و هَه رَه
 نَا كِه هِدَار دَكَهَت] و [بَزَانِيَن] دُو بَا هِي ك هَه رَه خُودِيَه هُوِيَن لِي بَزَقِر نِه فِه. ﴿۴۹﴾ بِي زَه: تَشِي دَلِي خُودَا، هُوِيَن
 چَه فَه شَرِيَن چ دِيَا رَكَهَن، خُودِي يِي نَا كِه گِه [و دَزَانِيَت]، دَزَانِيَت كَا چ دَه رَدِه و تَه سِيَا نَا نَدَا هَه، و ب رَا سَتِي
 خُودِي هِمَمِي يِي چِي دِيَت، و ل سَه رَه هِمَمِي تَشِي دَه سَتِه لَا تَدَار و خُودَان شِيَا نِه.

﴿۳۰﴾ روزا هر تیک چ خیرا کری بهر جاف دینیت،
و چ خرابیا کری زی [ومسا دینیت]، [هنگی]
وی یمن خوشه، دمه کی دویر و دویژ، و نالیمراوی
و وان کرپارانداهه بایه [و دهنه کار و کرپارنیت
خوشه نه دینبایه]، و خودی همه هشیاری خوش دکهت
(ز خوش دترسینت)، و خودی د راستا بهندهیت خودا
پر دلوفانه. ﴿۳۱﴾ [همی موحه مد] بیژه: [وان] نه گهر
هوین [ب دورستی] حهژ خودی دکهن، ل دویف
من وهرن [ریکا من بگرن] خودی دنی حهژ هموه
کته، و گونه هت هموه دنی زی بهت، [و ب راستی]
خودی گونه هژ بهر و دلوفانه. ﴿۳۲﴾ و بیژه [وان]:
گوهداریا خودی و پیغه مبرتی وی بکهن، فینجا
نه گهر وان دویسی خوش وهر گنیرا، [بلا بزانی] ب راستی
خودی حهژ گاوران ناکته. ﴿۳۳﴾ ب راستی خودی
نادهم و نوح و بنهمالا تیراهیم و بنهمالا عمران
ز ناف همی جهانسان شهو هلیژارتن. ﴿۳۴﴾ [نهفه
همی] دویندههکن، هندکه ز هنده کانه [دنیته و
باریزکاری و موسلمانیا خودا زینکن]، و [ب راستی]

خودی گوهدار و زانایه. ﴿۳۵﴾ بینه بیرا خوش دهمی زنا عمرانی گوتی: خودیو [ب راستی] نهفی دزکن
خودا، خوشمر من گوری نه کریه [بزه نه در]، [ز بز خزمهتا مالا ته بکته]، [خودیو] ز من
وهر گره، ب راستی همر تویی گوهدیر و زانا. ﴿۳۶﴾ فینجا دهمی بوویی، گوت: خودیو، ب راستی من
کچا بوویی [نانکویی من ب خوش دلیا کور بوو] و خودی جیتر دزانیته کاج بوویی، و کور نه وکی کچینه
[و وکی وی ب کتر خزمهتا من فیای نانتی]، و ب راستی من نافنی وی کریه مهریم، و نهز وی و دیندهها
و بی ته دهاریزم ز شه پتان دویری دلوفانیسی. ﴿۳۷﴾ فینجا خودایی وی ب ناوایه کنی جوان [مهریم] ب
نه در قه بویل کر [وهر گرت]، و لاو پهر وهر ده کر و جوان پاکر، و زه کرپایی سه ره گوئی لن کر و خودانی
ژی کر، چهند زه کرپا جوبایه دلف دجهن پهر ستا ویدا، فیقی و خوان ل دلف دیت، و دگوت: مهریم،
نهفه بز ته ز کیه دیت؟! گوت: نهفه ز نک خودی [بزه من دیت]، و خودی یی بقیته یی هژمار کهرم و
خیران د گهل دکته و ددهتی.

﴿٣٨﴾ هنگی زه که ریایی داخواز ز خودی کر، گۆت: خودیوق تو ز نك خنق دودنده كه كاپاقز بده من، ب راستی نویسی دوعاوهر گهر. ﴿٣٩﴾ قینجا ملیاكه تان كازیکری، و لهول سهو نفیژی بی راوستیایی بو د میحرا بییدا، گۆتنی: خودی من گینیا په حیایی دده ته، باوه رییی ب [هاتنا] به باقا خودی [كو عیسا به] دنییت، و سه دورور و خنق را گره و پیغه به بهر كه ژ قنجان. ﴿٤٠﴾ زه که ریایی گۆت: خودیوق چاوا دی من كور كه هه بییت، و نهز هۆ یی پیر و دانعه سر، و ژنا من زی یا عخرش [زاړوك نابین] گۆت: وه سا به هه كار ه كی خودی بقیث دی كه ت. ﴿٤١﴾ [زه که رییا] گۆت: خودیوق تشته كی یز من بکه نشان، [خودی] گۆت: نیشاناته نه وه سنی رڼو ژان [تو نه شی] د گهل خه لکی باخعی، ب قیشار مان نه بییت، و گهل كه نافین خودایی خنق بیته [گهل كه په ریسه]، و سینده و تیفران خودایی خنق ژ کتیا سیان باقز بکه. ﴿٤٢﴾ بیته بپرا خنق ده من ملیاكه تان گۆتی مه ری من: ب راستی خودی تو یا هلیزارتی [و ژ كار و کربانت نه دور ست] یا باقز کری

﴿۶۲﴾ ب راستی نه فیه نهو سهرهاتیا دورست و راست، [د دهره قن عیابیدا هاتیه گزتن] و چو بهرستی ژ بل خودی نین، و ب راستی خودیه یی سرده ست و کاربه جه ﴿۶۳﴾ فینجا نه گهر رویی خو لژ قن راستین و مرگنران، ب راستی خودی ز خرابکاران ب ناگهه. ﴿۶۴﴾ [همی موحه مه د] بیژنه [وان]: گمل خودان کتیان (جوهی و فله نه)، و مرنه سر وی ناخفتنی یا نه م و هوین تیدا تیک، کو نه م و هوین ژ خودی پیغه تر چو نه بهرینین، و چو هه قال و هه فیشکان بز چن نه کین، و هنده ک ز مه هنده کان نمدانه جهن خودی [و بز داچه من]، فینجا نه گهر رویی خو و مرگنران، و پشت تن کرن، بیژنه وان: نه فیه هوین شاهد کو نه م موسلمانین [و مه سهری گوهدارییی بز خودی چه ماند]. ﴿۶۵﴾ گمل خودان کتیان بزچ هوین جر بهری ل سر نیراهیم دکهن [ههر تیک ژ هه وه دبیزیت: نیراهیم ز مهیه]، و نهورات و تنجیل پشتی وی بیت هاتیه خواری، ما هوین ناقلی خو نائینه سهری خو؟!

﴿۶۶﴾ [گمل جوهی و فله یان] نه ها نه فیه هوین یی جر بهری دکهن ل سر وی تشتی هوین ژی دزانن [ههر چنده هوین ب جه ژی نائین]، فینجا ما بزچ هوین دی جر بهری ل سر وی که یی هوین چو ژی نه زانن؟! خودی دزانیست [کا نیراهیم ج بوو] و هوین نوزانن. ﴿۶۷﴾ نیراهیم نه جوهی بوو و نه فله. بهلکی نیراهیم ژ هه می نه راستی و خواریان یی فدهر بوو، و سهری گوهدارییی بز خودی چه ماند بوو، و نه ژ وان بوو بیت هه قال و هه فیشکان بز خودی چن دکهن. ﴿۶۸﴾ ب راستی بیت ژ هه می مرزقان پتر نیزیکی نیراهیم نه و بوون بیت رنکا وی گرتین، و نه ف پیغه مبه ره و بیت باوهری یی نیناپین، و خودی هاریکار و پشت فانی خودان باوهره. ﴿۶۹﴾ ده ست که کژ خودان کتیان، فیا هه وه د سهر دا بهن، و بخینن، بهلن نهو ژ بل خو که سنی دیر د سهر دانابه، و یی نوزانن ژی [ب خو ژی ناچه سن کو خو د سهر دادبهن]. ﴿۷۰﴾ گمل خودان کتیان (جوهی و فله یان): هوین بزچ باوهرییی ب قورثانی نائین، و هوین [ب خو] دزانیست کو هه ف.

يَا أَيُّهَا الْمَسْكُوبُ إِذْ تَلَيْسُوكَ لَمَّا تَلَيْسَ بِالْأَيْمَنِ وَتَكْفُوكَ الْخَمْرُ
وَأَنْتَ تَقْعَمُونَ ۖ وَقَالَ عَالِفَةٌ مِّنْ أَهْلِ الْكِتَابِ يَا أَيُّهَا
الَّذِينَ آمَنُوا عَلَى الَّذِينَ آمَنُوا رُوحَ الشَّهَادَةِ وَالْأَكْثَرُ أَجْرُهُ
لَمَّا نُهُوا عَنْ جُنُوحِهِمْ ۖ وَلَا تَقُولُوا إِنَّا لَا أَدْرِيكَمْ قُلْ إِن
الْهَدَىٰ هَدَىٰ اللَّهُ أَن يُوَفَّىٰ أَهْلَهُ ظِلْمًا يَفْعَلُ أَوْ يَهْدِيَ اللَّهُ أَخْوَكَ
عَنْهُ وَيُخَوِّفُ لِمَا يَفْعَلُ ۚ إِنَّ الْفَضْلَ بِيَدِ اللَّهِ يُؤْتِيهِ مَن يَشَاءُ ۚ وَاللَّهُ
وَاسِعٌ عَلِيمٌ ۚ يَخْتَصِمُ بِهِمْ يَوْمَ تَشَاءُ ۚ وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ
الْعَظِيمِ ۚ وَمَنْ أَهْلُ الْكِتَابِ مَنَ إِن تَأْتِيَهُمْ بَيِّنَاتٌ
يُؤْتُوهُ الْبَيِّنَاتِ وَيَعْتَمِدُونَ إِن تَأْتِيَهُمْ بَيِّنَاتٌ لَا يُؤْتُوهُ الْبَيِّنَاتِ
إِلَّا مَادُمَتْ عَلَيْهِ قُلُوبُهُمْ ۚ وَاللَّهُ يَأْتِيهِمْ قَوْلًا لِّسَانًا
أَلْهَمَ سَبِيلَ وَمَقُولُونَ عَلَى الْغَيْبِ الْكُذِبَ وَمُهم يَدْعُونَ ۚ
بَنِي قَوْمٍ يَحْمَدُونَ ۚ وَالَّذِينَ آمَنُوا يَحْمَدُونَ ۚ
إِنَّ الَّذِينَ يُشْرِكُونَ بِمَلَكِ اللَّهِ وَآيَاتِهِمْ قَتْلًا
أُولَئِكَ لَا تُلْقُوا لَهُمْ فِي الْأَخِرَةِ وَلَا يُكَلِّمُهُمُ اللَّهُ وَلَا يَنْظُرُ
إِلَيْهِمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَلَا يُمْسِكُهُمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ۚ

تَبَتُّ

﴿۷۱﴾ گمل خودان کتیبان بۆچ هوین هه قیسی [کو
قورانا ههارییه] تیکه ل نه هه قیسی دکه، و [رادبن]
هه قیسی هه دشرین، و هوین دزائن [کو هوین
تیکه لکرسی دکه]، ﴿۷۲﴾ دهسته که کز خودان کتیبان
[کو جوهری برون] گوت: سحاری باوهریسی ب وی
بین، تهوا بۆ نهویت باوهری ئینابین هانی، و تیغاری
چاره کا دی پشتا خو بدمنی، دا هه وی لیشه بین، و
گومان بکه هه د لئی واندا بهرانبهری ئیلامی،
﴿۷۳﴾ و بهس ژ وی باوهر بکه ن یی ل سهر دینی
هه وه [باوهریا خو ب که سنی دیر نه ئین]، [ناخفتن
یا جوهریانه، پستی پیلانا موسلمانو سهری رۆژی
و گاوروونا دو بهیا وی دانیاین]، بیژه [وان]: ب
راستی راسته بیتی، راسته پیا خودیته. ئیجا تهو یا
مایه ئسته ک بۆ بیت، وهکی یا بۆ هه وه هانی، و ل
دهف خودی هه وه شهر مزار دهریخت، و ناخفتنا
وی ب سهر یا هه وه بکه ئیت. [هه می موحه مه د] تو
بیژه [وان]: دان و کهرم ب دهستی خودیته ددهته وی
یی وی بیتی، و خودی [د کهرم و دانا خودا] یی

دهسفره و پر زانیه. ﴿۷۴﴾ و دلو فانیسا خو ب سهر ویدا داد بریژی یی وی بیتی، و ب راستی خودی
خودان کهرمه که مهز نه. ﴿۷۵﴾ هه ده ک ژ خودان کتیبان [نانکو جوهری] هه نه، نه کهرم تو ماله کی مهز ن ب
نه مانته بد به قی، دتی ل ته زفر بیت، و هه ده ک زی هه نه نه کهرم تو دیناره کی ب نه مانته بد به قی نه کهرم تو
ب دو یقه نه بی و داخوازا هه قی خو ژ نه که ی ل نه ناز فریبت، چونکی دیزن: خواریا مالی نه خوانده واران
[نانکو عه ره بان]، نه گو نه هه بۆ مه، و درهوی ژ کیسی خودی دکه، و نه وه دزائن نه فاهه دکه دره وه،
﴿۷۶﴾ [نه فاهه و دیزن کو مالی نه خوانده واران بۆ وان دورسته] و مسانیه، هه که سنی سۆز و به بیانا خو ب
جه بییت و بارێز کاریا خودی بکه ت [بلا بزانی] خودی ژی حه ژ نه قه ادران دکه ت. ﴿۷۷﴾ ب راستی تهو
که سیت سۆز و به بیانیته داینه خودی و سوبدیت خو ته رزان دفرۆشن، نه فان چو بار و پشک داخوازه تدا
ینه، و خودی [ب دلو فانی] وان نا ناخفیت، و رۆزا قیامه تی بهی خو ناده ته وان، و گو نه بیت وان ژی نابه ت،
و ئیزایه کا دژ وار دتی دده ته بهر وان.

وَالَّذِينَ آمَنُوا وَلَمْ يَلْبِسُوا إِيمَانَهُمْ بِالشِّرْكِ وَالْكُفْرِ يَتَّخِذُونَ
 مِنَ الْمَكْتَبِ وَالْمَنَافِعِ مِنَ الْمَكْتَبِ وَيَقُولُونَ هُوَ
 عِنْدَ اللَّهِ وَمَا هُوَ عِنْدَ اللَّهِ إِلَّا نَفْسٌ مَقْتُولَةٌ عَلَى اللَّهِ الْمَكْتَبُ
 وَهُمْ يَقُولُونَ مَا كَانَ لِلنَّبِيِّ أَنْ يَقُولَ ذَلِكَ إِلَّا
 مِنَ الْكُفْرِ وَالْجَنَّةِ ثُمَّ يَقُولُ لِلنَّاسِ كُونُوا عِبَادًا لِي
 ذِينَ اللَّهِ وَلَكِنْ كُونُوا رَبَّكُمْ يُنَافِقِينَ إِمَّا كُنْتُمْ تُخَفُّونَ
 الْمَكْتَبَ وَإِمَّا كُنْتُمْ تُنَادِرُونَ اللَّهَ وَلَا تَأْمُرُونَ
 تَتَّخِذُوا أَلْسِنَتَكُمْ وَاللَّيْمَانَ أَتْيَا حَسْرًا بِالْكَفْرِ
 فَإِنَّكُمْ تَسْتَبْشِرُونَ بِهِ وَاللَّهُ عَالِمُ الْغَيْبِ لَنَا نَافِثَةٌ
 مِنْ كِتَابٍ وَجَعَلْنَا فِيهَا آيَةً لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ
 مَا كُنْتُمْ تُؤْمِنُونَ بِهِ وَلَقَدْ كُذِّبَتْ عَنْ آلِ
 عَالِيكَمُ الْبَيْتِ فَأُولَئِكَ يَنْفَرُونَ وَأَنَا مَعَكُمْ
 مِنَ الْغَائِبِينَ هَلْ تَقُولُ بَعْدَ ذَلِكَ قَوْلًا لَكُمْ
 الْغَائِبُونَ هَلْ تَقُولُونَ اللَّهُ يَنْفَرُ وَلَمْ أَسْأَلْ مِنْ
 الْغَائِبِينَ وَالْأَرْضُ ظُلُمٌ وَكَانَ هَذَا بَرَكَةً

﴿٧٨﴾ و دهسته كك ز وان هميه [گافا كنيبا خودی
 دخوين] نهز مانن خق خوار ومار دكـن، دا هوين هزر
 بكن نهو [فاريكونا (تحريف) وان كرى و شه خواندنا
 نهو دخوين] ز كتيبه [و ز كه لاسن خوديه] و نهو
 ب خق نه ز كتيبه [و نه ز كه لاسن خوديه] دينزن:
 (مه خسه دخواندنا نهو دخوين): نهغه ز نك خودی
 هاتيه، و نهو ب خق، نه ز دهف خودی هاتيه، و درهوان
 ز كسي خودی دكـن، و نهو دزانن كو درهوان زی.
 ﴿٧٩﴾ بق چو مرقطان دورست نينه، خودی كتيب و
 ناقليداری و پيغمبرانيين بدهن، باشي بيژنه خهلكي:
 بينه بندهبيت من، نه بيت خودی (من پهرين
 شويبا خودی)، بهلكي دئی بيژنه وان: مرويت خودی
 بن ديشادانا خق با كتيبدا، [د خواندنا خق دا دهمن
 هوين كنيبا خودی دخوين]. ﴿٨٠﴾ و نابيژنه ههوه
 ملياكهت و پيغمبران بكنه خودی، ما دئی بهرقي
 ههوه دهته گاورين پشي هوين موسلمان بووين؟!
 ﴿٨١﴾ بينه بيرا خق [ههه خودانيت كنيبان (مه خسه
 جوهي و فله)]، دهمن خودی پهيانا موكمكري ز

پيغمبران ستاندى، نهگه ر من كتيب و پيغمبرانيك دا ههوه، باشي پيغمبرهك بز ههوه هات، نهو نشي
 من داييه ههوه راست دهر تيخت، هوين دئی باومرين پي نين، و بشته فانيا وى كن. خودی گوته وان:
 ههوه بهسند كر [نهفا من گزني] او ههوه ل سهر هندى پهيانا من قهويله؟ گوتن: [بهلن] مه بهسند كر،
 [خودى] گوت: با شاهد بن نه ز زی دگهل ههوه [ل سهر بهسند كرن و قابليوونا ههوه و شادييهبا ههوه]
 ز شاهدانم. ﴿٨٢﴾ فيجا ههچين باشي روين خق [ز قن پهيانن] وهر گيريت [و پهيانن بشكيتيت و باومرين
 ب ته نهنييت]، ب راستي نهو ز رينده كه فني و بشته ريانه. ﴿٨٣﴾ نهري ما تهو دينه كنى دى ز بيل دينى خودی
 دخوازن؟! و خودی نهوه پي هندى دهرده و نهسياندا [ز ملياكهت و مروف و نهچيان] ج ب فيان ج ب
 نه فيان سهرقي گوهدارييين بق جهماندين و خق سپاريني، و ههسي زی ههه دئی ب بال ويه زفون.

وَكَيْفَ تَكْفُرُونَ وَأَنْتُمْ تُنْفِلُ عَلَيْهِمْ ؕ بَارَكَ اللَّهُ وَفِي عِلْمِهِ
رُسُلُهُ وَفِي تَعْلِيمِهِ ؕ إِنَّهُ هَدَىٰ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ۝
يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ حَقَّ تَقَاتِهِ ۚ وَلَا تَلْبِسُوا الْأَرْكَانَ
فَتَسْلُبُوهَا وَأَعْيُنُكُمْ حَبْلٌ لَّهِ يَسْبُحُ وَهِيَ أَفْهَمُ لِمَا تُفْعَلُونَ ۚ وَلَا تَكْفُرُوا
بِمَا اللَّهُ عَلَّمَكُمْ ؕ إِنَّكُمْ أَعْدَاءُ قَائِلِ بَيْتِ قُلُوبِكُمْ
فَأَمَّا حُبُّكُمْ فَبِغِيَّةٍ ۚ بِأَهْوَاكُمْ وَكُنْتُمْ عَلَىٰ صَفَا حُفْرٍ وَفِي
الْأَنفَالِ قَدْ كُنْتُمْ مَعَهَا كَذَبًا ۚ بَيْنَ اللَّهِ لَعْنَةُ أَهْلِ بَيْتِهِ ۚ لَعْنُوكُمْ
تَقْتَدُونَ ۚ وَلَكُمْ مَكْرَهُ أَتَدْعُونَ إِلَى الْخَيْرِ وَتَأْمُرُونَ
بِالْمَنْعُورِ وَتَدْعُونَ عَنِ الْمَنْعُورِ وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْخَافِلُونَ ۚ
وَلَا تَكْفُرُوا كَافِلِينَ تَقْرَأُونَ وَتُخَفَّوْنَ بِتَدْمِجٍ مَا هُوَ الْيَتِيمُ
وَأُولَٰئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ ۚ يَوْمَ تُبَدِّلُ سَحَابًا مَّقْشُورًا
وَجَوْفَ قَامَا الَّذِينَ أَسْوَدُوا وَجُوهُهُمْ اسْتَعْرَفَتْ بَعْدَ إِسْنَادِكُمْ
تَدْمِجُوا الْعَذَابَ كَمَا كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ ۚ وَأَمَّا الَّذِينَ اتَّقَوْا
وَجُوهُهُمْ فِيهِ رَحْمَةُ اللَّهِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ۚ بَلَّغْنَا إِلَيْنَا
أَنَّهُ تَنَزَّلُوا عَلَيْكَ بِالْحَقِّ وَمَا اللَّهُ يُهْدِي لِقُلُوبِ الْعَالَمِينَ ۚ

﴿١١٢﴾ قَيْجَا هَوِين دى چارا گاور بن و ناييتيت
خودى ل سەر ههوه دتته خواندن، و پهنه مبهري
خودى [ب خۆ ڤى] د ناه ههردا؟! و هه چين
ږيگا خودى بگريه و پستا خو پى گريده، نه و
پاسته پى بوو، و بهري وى كهفه ږيگا راست.
﴿١١٣﴾ گملى مرؤفيت ههوه باوهري نينايين، ب
دورستايى بازى كاريا خودى بكه، [و هشار بن]
نهرن هوين نموسلمان. ﴿١١٤﴾ و هوين هه مى خو
ب دينى خودى و كتيا ويه بگرن، و ژيك به لاف
نهن، و نيمهت و كه رما خودى د گه ل ههوه كرى
بينه بىرا خو [ژ بىر نه كهن] ده مى هوين [هتيز مسلمان
نهبو وين] ليك د زمين، [خودى] دلتي ههوه گه هاندنه
تيك و هوين ژ ده ولت و كه رما خودى بوونه
برايت تيك، و هوين ل سەر ليشا كۆره كا تاگرى
بوون [تيزيك بوو بدهايريتى]، خودى هوين ژى
قورتال كرن، هؤسا خودى نيشايت خو بؤ ههوه ديار
دكهت، دا هوين راسته پى بين. ﴿١١٥﴾ بلا هوين هه مى
بينه مله تهك، داخو ازا فنجيى بكهن و فه رمانا چاكي

بکهڼ، و خولکي ژ خرابيې بډهه پاش، و هر نهغهڼه د سه رفره از. ۱۰۵۰ و ولسي وان نهېن ته وېت ژيڅه بوويېن و به لاف بوويېن، پشې نيشانت خودې یت ناشکرا بې هاتېن، نه ها نيزابه کا مه زن بڼ ته غاڼه. ۱۰۶۰ ېرژا هندک روي ې گر هداړيې و په رستا خودې ۱ سي ډېن، و هندک ژي ې ګاورېن و ګر نه ګان ې رمش ډېن، نه غېت رويېت وان رمش بوويېن دې بيژنې: هوېن ګاور بوون پشې ه و، با و مري ټياي؟ دې فيجا تامکه نه نيزا ې ګاور بوونا خځ. ۱۰۷۰ و هندي نه وون ته وېت روي سې بوويېن نه و د لڼ ګاڼيا خودې دانه، ۱ د به شتا وې دانه، و هر وهر دې ټيډا ېن. ۱۰۸۰ نهغه ټا بهت و نيشانت خودېته، ته م ې راست و دورس ټي ل سه ر ته دخويېن و خودې نه و، ېي سته م ې ې بډه ېان بکهت ې خټرا وان کيتم بکهت ېان ګر نه غېت وان زېده بکهت، ېان ټکي شوېا ټکي دې جزا بکهت ې.

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا أَنْ فَتَحْنَا عَنْهُمْ أَوْرَثَهُمْ وَلَا أُولَئِكَ لَهُمْ
 اللَّهُ شَيْئًا وَأُولَئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿١١٦﴾
 مَثَلُ مَا يُنْفِقُونَ فِي هَذِهِ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا كَمَثَلِ رِيحٍ فِيهَا
 صِرٌّ مُصَاتٍ خَرِقٌ قَرِيرٌ تَلْمِزُوا أَنْفُسَهُمْ فَأَنْفُسُهُمْ وَصَا
 ظِلْمُهُمُ اللَّهُ وَلَكِنَّ أَنْفُسَهُمْ يَلْظِمُونَ ﴿١١٧﴾ بَلْ أَتَاهَا الَّذِينَ
 آمَنُوا لَا تَشْجِدُوا بِطَانَةَ يَمِينٍ دُونِ كِرَالِ بِلَاؤِكُمْ خَبَالًا
 وَدُونًا غَيْرَهُمْ قَدْ بَدَتْ الْبَغْيَةُ مِنَ الْفَرَسِ وَمَا تُغْنِي
 صُدُورُهُمْ عَنْهُمْ قَدْ بَيَّنَّا الْكُرْالَ الْآبِتَ إِنْ كُشِرَ يَقُولُونَ ﴿١١٨﴾
 هَذَا نَشْرُؤُكُمْ لَا تُجِبُونَهُمْ وَلَا يَجِيبُونَهُمْ وَلَا يَنْفَعُونَ بِالْكِتَابِ
 عَلَيْهِمْ وَلَوْلَا الْفُكْرُ قَالُوا أَمْ آتَانَا أَنْزَالُكُمْ أَصْحَابُ عَلَاقِكُمْ
 الْأَنْبِيَاءُ مِنَ الْقُرْطِ قُلُومُوا بِفِعْلِكُمْ إِنْ أَنْزَلْنَا عَلَيْكُمْ بَدَلًا
 أَنْصَدُوا ﴿١١٩﴾ إِنْ كُنْتُمْ كُحْتَهُ تَسْأَلُونَ وَإِنْ فَهِمُوا
 سَبِيحَةً يَقْرَأُوا بِهَا وَإِنْ قَصِدُوا وَاسْتَقُوا لَا يَنْصُرُكُمْ كَيْدُهُمْ
 شَيْئًا إِنْ اللَّهُ بِمَا يَعْمَلُونَ مُحِيطٌ ﴿١٢٠﴾ وَإِذْ عَزَّوْتَ مِنْ أَعْلَى
 تَبَوَّأَ الْمُؤْمِنِينَ مَقْعِدًا لِلْقِيَامِ وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿١٢١﴾

﴿۱۱۶﴾ ب راستی نهوینت گاور بووین، مال و زارو کیت وان مغایب وان ناکهت، و لیزا با خودی ز وان ناده نه باش، و نهفه دوزه هینه و همدوهر دی تیدا بن. ﴿۱۱۷﴾ م نه لا کسن مالی خو ب رومیتهی دقنی دنیا پیدا دمه ز سختی و کی م نه لا باه کن ب سر و سه قهه ب سر چاندنیا م نه ته کی ستمکار دایت و بویج بکته، او چو مغایب یز خو زئی و نه نه گرن، هوسا گاور زی، مغایب ز کاریت خو ینت قهنج ناکه ن. خودی ستم ل وان نه کریه بلسی وان [ب کار و کریاربت خو ینت نه د پیدا و نه دورست] ستم و زیان ل خو کریه. ﴿۱۱۸﴾ گمل خوردان باوهران ز بل خو [موسلمانان] کسن دپتر [شویبا خودان باوهران] نه کته دؤست و بزار نییت خو، نهو نه خبریسی د نه زیه تگه هاندنسا همودا ناکه ن، هیفیان دکهن [و دخوازن] بهر تنگی و ومستان بؤ ههوه چنی بیت، کین و نهفیان ز دهقنی وان دیاربسو [و دباریت]، و یا د دلسی واندا هیز مز نتره زی. ب راستی مه بؤ ههوه، نایهت و نشان [ل سر پندقیه دلسوزی د

دینیدا و دؤستیبا موسلمانان و نه دؤستیبا گاوران] ناشکرا کرن، نه گهر ناطلهک دسه ری ههوه دهه بیت. ﴿۱۱۹﴾ نه ها نهفه هوینی حه ز وان دکهن، و نهو حه ز ههوه ناکه ن، و هوین باوهریسی ب کینیت هاتیه خوارتی هه میان دینن [دگمل هندی زی نهو ههر حه ز ههوه ناکه ن]. و نه گهر گه هشته ههوه و هوین دینن دی بیژن: مه زی باوهری ینا، و نه گهر فه دهر بوون و مانه ب تنن، و پشنا ههوه کفه وه، ز کهر باند با ههوه تلان دگه زن و دکرینن، بیژه: ب کهر ب کینیت خو قه بهمرن، ب راستی خودی ز وی ب ناگه هه یاد سبگاندان [فه شارتی]. ﴿۱۲۰﴾ نه گهر خو شیهک بگه هینه ههوه، پی نه خوش دین، و نه گهر نه خوشیهک بگه هینه ههوه، که یفا وان پی دیت، و نه گهر هوین ینا خو [ل سر ته زیته وان بکیشن] و باریز کاریسی بکه ن، فند و نیلیت [نه خشکشانان] وان چو زیانی ناگه هینه ههوه، ب راستی نهو کاری نهو دکهن خودی پی ناگه هه. ﴿۱۲۱﴾ [بیننه بیرا خو] وی دهمی سیدتی زوی تو ز سال دهر کفتی، دا چه بهران بق خودان باوهران کار بگی، و خودی پی گوهدار و زانابه.

﴿۱۲۲﴾ دهمنی دو دستك ژ هوه، نزيك برو دا شكين و ژ هوه هوبن [و زفر نهفه] و مست بن، و خودی پشتهفانی وانه [ژ بهر هندی پارسن و نهعیلا ست بین و د گهل دوریيان بزفرن]. و بلا خودان باور پشتا خو ب خودی موکوم بکن.
 ﴿۱۲۳﴾ ب سویند خودی شهی بهدقی، هوبن ب سه رنخسن و هاریکاریا هوه کړ، و هوبن بیچهک. فینجا پارنژکاریا خودی بکن، دا هوبن سوهاییا [خیز و خوشی و کرمیت] اوی بکن. ﴿۱۲۴﴾ بینه بیرا خو [پوژا بهدقی] دهمنی نه گونیه خودان باوهران، ما نه بسی هوه به خودی ب هاریکاریا هوه سن هزار ملیاکهتان بینه خورای. ﴿۱۲۵﴾ بلی، نه گهر هوبن بینا خو [ل سر شهی] فرهه بکن و خو پیارنزن، د قی گافیدا [دژمن] بینه هوه و ب سر هوه و دا بگرن، خودی د پشتهفانی هوه ب هنارتا بیتج هزار ملیاکهتیت نشانکری کت. ﴿۱۲۶﴾ خودی [نهف هاریکاریه] نه دکر نه گهر ژ بهر هندی نه بایه دا بینه مز گینهک بز هوه [کر هوبن د ب سر کفن]
 و دا دلیت هوه هوبن نه ناین [و تر سا دژمنی ژ بهر بیچهکیا ههژمارا هوه، ژ دلی هوه دهر کفیت] و هندی سر کفنه ژ نك خودایی سردهست و کار بهجهه. ﴿۱۲۷﴾ [و خودی نهف پشتهفانی و هاریکاریه کریه] دا گوه کی [نالیه کی] ژ بهر گاوران که کت و ژ ناف بیته، یان دا دلی وان ب کول و خیم بیخت، و وان [و مسا] شه رمار بکت کو سر شوپ و بی هیفی بزفر نهفه. ﴿۱۲۸﴾ [ههی موحه مه، د بانه] ته چو دست د فی کار و بریدانیه [همه می د دست خودی دایه ج یا وی بقت دلی ل وان کت]، ج توبه بی بده ته سر وان [پشتی بهشینان دین]، و چ ژ و وان نیزا بدهت [نه گهر هر ل سر گونه نهی مان]، و ب راستی نهو سته مکارن.
 ﴿۱۲۹﴾ چ دشر د و نه ساناندا هیه، همی بی خودیه، فینجا بی وی بقت لی ناگریست و دتی گونه نیت وی ژنی بهت، و بی بقت دتی نیزا دت، و خودی گونه زبیر و دلوفانه. ﴿۱۳۰﴾ گهل خودان باوهران، سهله فی ب زیده یا گله جار کی نه خون [مه خسد سهله فی بیلن و سه ری مالی خو ب تن و هر گرن بی زیده یی]، و پارنژکاریا خودی بکن، هیفیا هندی دا هوبن سه رفراز بین. ﴿۱۳۱﴾ و خ پیارنزن ژ ناگری [دژها] بز گاوران هانیبه بهر هفکرن. ﴿۱۳۲﴾ و گوهداریا خودی و پشته بهری بکن، دا خودی دلوفانیی ب هوه بهت.

﴿۱۳۳﴾ [گملی خودان باوهران] لهزل ل ژیرنا
 گونسهان ژ بهری خودایی خوئه و ل بهحهشتا
 فرههیا وئ فرههیا شهرد و شهسانان بکهن،
 شهو بهحهشتا بؤ پاریزکاران هاتیه بهرههفکرن.
 ﴿۱۳۴﴾ [شهو پاریزکاریت] د بهرههههی و نهنگاییتدا
 [د دهوله مندی و دهستکورییتدا] مالی خق دمهزیخن،
 و کهریا خق دادعویرن و شهشیرن [ستمی ژ کهریابندا
 ل که سئی ناکهن] و دراستا خودا خه لکی شازا دکهن، و
 خودی ژی حه ژ قهنجیکاران دکهن. ﴿۱۳۵﴾ و نهویت
 [پاریزکاریت] نه گهر گونههکی دکهن بان زی ستمی
 ل خق دکهن، ناغی خودایی خق دیتین و خودی دیتنه
 بیرا خق، و داخوازا گونههزییرنی ژ خودی دخوازان،
 ما کی ژ بلی خودی گونههان ژی دبهت، و پکمانی
 ل سرور گونهها کریسن ناکهن (ههه نامینه ل سرور
 دهیلن و شیهتا لی نه زفرینی دکهنه دلی خق). و شهو
 دزانن [وان خه لهنتی کر و نایب ههه ل سرور بعینن،
 و دقیت توبه بکهن، و دزانن کس ژ خودی یتفه
 گونههیت وان ژی نایب]. ﴿۱۳۶﴾ نه فان خه لاتی وان

و ساروغوا الی مغفره من ربک و جف عظمها
 التوبه و الارض اعدت للذین فی الذل یتغفرون
 فی السراء و العراء و المستطین القبط و الصافیون
 عن الناس و الله یحب المتحین و الذین اذا فعلوا
 فجحة او ظلموا انفسهم دعوا الله فانصفقروا
 لیس یغفروا من تغیر الذلوب الاله و لم یسروا علی ما
 فعلوا و هم مسلمون و اولئک جزاؤهم مغفرة من
 ربهم و جنت تجری من تحتهی الالهیة کلین فیما یشتر
 لجزا الصالحین و قد حک من قبلهم من قس فیروا
 فی الارض فانظروا کیف کان عقیبة المتکذبین و
 هذا ابن الناس و عدی و مؤ عطفه للذین
 ولا یتیموا و لا یغفروا انهم لا یغفرون ان کفروا
 ان یتسکروا قد من القدر قس و غله و غله
 الالهة و الذل یتیموا الناس و یعلم الله الذین
 و یتخذ منکم شهداء و الله لا یحب الظالمین

ژیرنا گونههانه ژ بهری خودایی وانفه و بهحهشتت روبرار د بزا دههکرک و دجن، و ههروههه دتی یتیدا بن،
 و بهحهشتت چ خوش خه لاته بؤ کریار که ریت قهنج. ﴿۱۳۷﴾ [گملی خودان باوهران] بئی گومان بهری ههوه
 رویدانیت بؤرین [ریکا (سونهتا) خودی د راستا نهویت نایبیت وی دهه تیخستین و باوهری ب پیغه بهریت
 وی نهینایین]. فینجا هوین د نهه دیدا بکهه بهری خق بهمنی و بزنان کا دویا هیکه نهویت [نایبیت خودی]
 دهوه دهه تیخستین یا چاروا برو و چ بوو؟ ﴿۱۳۸﴾ نهف قورنانه بهیانه بؤ هههی خه لکی و راسته ریکرن و
 چاهیه بؤ پاریزکاران. ﴿۱۳۹﴾ و هوین [گملی خودان باوهران] سست نهبن و ب خهه نه کهفن، و هوین د سهه
 وانرانه، نه گهر هوین خودان باوهه بن [نه سست بن و نه ب خهه بکهفن]. ﴿۱۴۰﴾ نه گهر هوین [د نوحدیدا]
 بریندار بووین [و بووت بهرستان شیهانه ههوه]، ب راستی رهکی فن ب سهری وئ ژی هاتیبو [روژا بههری،
 بهلی سست نهبوون و دهسیتت خق د بهه خق د نههردان، و جارهه کا دی زفرینه شههری ههوه، فینجا یا باش
 شهوه هوین ژ وان چیتربن، د بئی هیفی نهبوون و سست نهبوونیدا]. و فان روژان [جار شههستن و جار
 سههه کفن]، د نافیهرا خه لکیدا دگترینین [نهه موونه بؤ خه لکی]، دا خودی نهویت باوهری یتایین [و سههری
 دکیشن] بناسیت، و هندههکان ژ ههوه ب شههیدبوونی خه لات بکهت، و ب راستی خودی حه ژ سهههکاران
 ناکهت.

﴿۱۱۱﴾ و دا خودی نهویت باوهری ینابین ز گورنهان
 بشنوت و گاوران زی قبر بکته. ﴿۱۱۲﴾ [گمل
 موسلمانان] هوین هزر دکن بچنه بهحشتی بیی
 خودی بزایت کانهویت جهاد کرین و سهبر کیشاین
 ز هوه، کی بوون ۱۹. ﴿۱۱۳﴾ ب سویند بهری هوین
 مرنئ بیین هوه مرن دخواست [هوه حه ز دکر
 شهردک چنی بیت، دا هوین تیداشهید بیی]، و ب
 راستی هوه مرن دیت [و هوین ب خو زی نیزیکی
 مرنئ بوون و هه فالیت هوه ل پیش چاقیت هوه
 هاننه شهید کرن]. و هوه ددیت [وه ختن هه فالیت
 هوه دهاننه کوشن]. ﴿۱۱۴﴾ و موحه مد پینه مبره که
 ز پینه مهران، و گه لک پینه مبر بهری وی هاننه و
 جزینه، فینجا نه گه مر، یان هاننه کوشن، هوین دئی
 ب باشقه زفرن، [و هلگه برنه سهر گاور بیی] و هه چنی
 ز هوه ب باشقه بزفرینهفه [و گاور بیت] چو زیانی
 ناگهیننه خودی، و خودی دئی خه لائن سوپاسداران
 [نهویت خو راگرتین و ب باشقه نه زفرین] دهئنی.
 ﴿۱۱۵﴾ نینه کهسهک بهریت بن دهستوریا خودی

[نانکو بنی دهستوریا خودی کس نامریت] [مرن] ب رورزا خو نشته کن نفیسی یی دیارگریه [نانکو
 نفیسیه، نه پیش دهفیت و نه پاش دهفیت]، و هه چنی [ب کار و کریاریت خو] دنیا بقیت نه م دئی زی
 دهئنی و یی [ب کار و کریاریت خو] خیرا ناخرهئی بقیت دئی زی دهئنی، و سوپاسداران دئی خه لات که بن.
 ﴿۱۱۶﴾ چهند پینه مبر هه بوون، گه لک مروقت خودی [ز زانا و چاکان] د گمل وان شهرد [دریکا خودیدا]
 کرینه، و سست نه بوون ز بهر شه وادریکا خودیدا دیتین، و بی هیز و لاواز نه بوون و سستی خو خوار نه کرن
 [سهریت خو نه چه ماندن]. و خودی زی حه پینه ههان دکته. ﴿۱۱۷﴾ و ناخفتا وان زی هه نهفه بوو:
 خودبوو ل گور نهعت مه و زیده گافیا مه بزره، و مه فاهیم بکه [بییت مه موکم بکه و رابگره] و مه ب
 سهر ملهئنی گاور بیخه. ﴿۱۱۸﴾ فینجا خودی خیرا دنیا و ناخرهئی داوان [سهر که فتن و دهسکه فتن دانن] و
 خودی حه ز قهنجیکه ران دکته.

﴿۱۰۹﴾ [گهل مسلمانان] نه گهر هویس ب گؤنسا نهویت گاور بووین بکهن دئی ههوه خیرین و زفرینه سر گاوریین، قیجا هویس دئی هه گه نه فیه، زیاندار و خوساروت. ﴿۱۱۰﴾ [نهو نه دوست هه وهنه، گوهداریا وان نه کنه] بهلکی خودی هاریکار و پشته فانی هه وهیه و نهو باشتین هاریکار و پشته فاته. ﴿۱۱۱﴾ [نم نتریک دئی ترس و لرزی تیخینه دناف دئی گاوراندا، ز بهر شرکا وان دکر ز نهه قی و بی نشتهک بز هه بیت، و جهی وان دژه هه و ج بیسه جهه جهی سه مکاران. ﴿۱۱۲﴾ ب سویند گافا ههوه نه باری خؤ ب دهمستور و تر نهها خردی [تیخینه پیشیا خؤ] و شکاندی و قوتیر کری [ب کوشتی] خردی نهو به پمانا دایسه ههوه [کو ههوه ب سر بیخت] ب جهه نینا، بهلئی پستی خردی نهوا ههوه دفا نیشا ههوه دایی، دئی گافیندا هویس سست بوون و زیکفه بوون و ههوه نه گوهداری کر [نهو جهیت پیغه مبهری بز ههوه دانایین، ههوه هبلان]. هنده کان ز ههوه دنیا [دهمکه قی] دفا [جهیت خؤ بهردان و هبلان]، و

هنده کان ز ههوه ناخهرت دفا [ل جهیت خؤ مان و بهر نه دان]، پاشی [خودی] هویس ز وان رزگار کرن [ب شکهستی] دا ههوه بهجهر بیت، و خودی هویس نازا کرن [پشی هویس بهشتیان بووین]، و خودی خودان کهرم و منه ته ل سر خودان باوه ران. ﴿۱۱۳﴾ بیته بیرا خؤ [گهل مسلمانان] دهمی هویس ل دویف سهری خؤ دره فین و ل کهستی نه دزفرین، و پیغه مبهری ل پشت ههوه د گهل نه فیت مایی گازی ههوه دکر [بهلئی هویس ل پاش خؤ نه دزفرین و هویس هه دره فین]، و خودی کوفان ل سر کوفانی ب سر ههوه دا داریت، دا هویس خهمی ز وی تشنی نه خؤن یی ز دهست ههوه چویی [کو سهر کهفتن بوو]، و خهمی ز وی نه خؤن یی هویس هنگافتین [کو شکهستن بوو]، و خودی ب ناگه هه ز وی یی هویس دکن.

بِأَيِّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّا فُتِنُوا بِالَّذِينَ عَقَبُوا
يُزُودُكُمْ عَنْ أَعْقَابِكُمْ فَاقْبَلُوا خَيْرِينَ ۝
بَلِ اللَّهُ مَوْلَاكُمْ وَهُوَ خَيْرُ الْمُتَصَرِّينَ ۝ سَلَفِي
فِي قُلُوبِ الَّذِينَ كَفَرُوا أَرْغَبُ بِمَا أَسْرَعُوا بِآلِهِ
مَا لَهُمْ بِزَلَّةٍ، سُلْطَانًا وَمَا وَنَهُمُ الْكَافِرِينَ
مُتَوَكِّلِينَ ۝ وَلَقَدْ صَدَّقَ اللَّهُ
وَعْدَهُ إِذْ أَخْبَرْتَهُمْ بِآيَةِ، خَلَّ إِذَا فُتِنَا
وَتَنَزَّعْتُمْ فِي الْأُمْرِ وَعَصَيْتُمْ عَنْهُ مَا أَنَا عَنْكُمْ
مَا فُتِنُوا مِنْكُمْ قَدْ يُرِيدُ اللَّهُ نِبَاً وَمِنْكُمْ قَدْ
يُرِيدُ الْآخِرَةَ لَمْ يَرْكَكُمْ عَنْهُ رَبِّي كَيْفَ كُنْتُمْ
وَلَقَدْ عَقَّبَاكُمْ وَاللَّهُ ذُو فَضْلٍ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ ۝
إِذْ فَضِلْتُمْ وَلَا تَغْلُوبَ عَلَى أَحَدٍ
وَالرَّسُولُ يَدْعُوكُمْ فِي أَخْرَجِكُمْ فَانْقَبُوا
عَمَّا بَعَثَ إِلَيْكُمْ تَخْرُجُوا عَلَى مَا فَاتَكُمْ وَلَا
مَا أَصَابَكُمْ وَاللَّهُ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ ۝

﴿۱۶۶﴾ و یا هاتیه سهری هه وه، دهمی هه ردو کزم که قهت بهرانبه ری تیک [مه خسه د ژنی موسلمان و گاوریت قوره بشیان ووزا نوحدتی] ب ده ستورا خودی بوو، و دا خردان باور ناشکرا بین [ته ویت بیت ل سهر نه خوشین کیشاین و خو راگرتین].

﴿۱۶۷﴾ [او دیسا] دا ته ویت دورویانی کریں یتنه نیاسین و [ناشکرا بین]. گوتنه وان [مه خسه د دوروینه]: وهرن د ریکا خودیدا شه ری [جهادی] بکه، پان زی [ته گهر هویس د ریکا خودیدا نه کهن] بهر گریزی ز خو بکه، گوتن: ته گهر مه زانیاه دئی یتنه شه ری، نه م دا خو دینه د گهل هه وه [و شه ری که بن]. نهو [ب فنی گوتنا خو] وئی پرژی هند نیزیکی باورمیس نین هندی نیزیکی گاورین، وئی ب نه زمانی خو دینون یا نه ل سهر دلی وان، و خودی چتر دزانیست کا نهو چ [د دلی خودا] فده شیرن.

﴿۱۶۸﴾ ته ویت روینشتین [شه ری نه کریس] و گوتنه برایت خو، ته گهر ب یا مه کربانه [و دهر نه که تپانه شه ری و هه ژ مالیت خو دهر نه که تپانه] نه دهاتنه

کوشتن، بیژه [وان] ته گهر هویس راست دینون مرنی ز خو بدمه باش. ﴿۱۶۹﴾ هزر نه کهن ته ویت د ریکا خودیدا هاتیه کوشتن د مرنه [وه کی هه تیک د مرنه]، [نهه] بهلکی شه ل دد خو دایی خو دساخن رزقی خو دخون. ﴿۱۷۰﴾ دلخوشن ب تهوا خودی ب کهر هه خو داییه وان و د گهل وان کری، و نهو مز گینیی ددمه یت ب پشت خوقه هیلاین، و هیژ نه که هشینه وان [و شه عید نه بووین] کو ترس ل سهر وان نینه [ژ تزیایی ووزا قیامه تنی] و ب خه م ژنی ناکه فن [ب هیلانا دنیایی]. ﴿۱۷۱﴾ نهو ب وئی خیر و کهر هه خودی د گهل وان کری دلخوش دین و مز گینیی ددهن کو ب راستی خودی خیرا باورمیس نیاسین بهر نه ناکهت. ﴿۱۷۲﴾ [باورم نیایی نهون] ته ویت پشی بر بنداری و نه خوشیا نوحدتی ژنی ب سهر داهاتی هه د گوهداریا خودی و پیغه مبری دهر نه که تین، [و د گهل پیغه مبری ل دویف تهو سو فیان و له شکره ری وی هاتن پشی ژ نوحدتی زفرین]. بقر وان ته ویت قهنجی کریس و پاریزکاری کریس خه لاته کنی مه زن هه به.

﴿۱۷۳﴾ ته ویت خه لکی [مه خسه د پنی مرقه که بوو، تهو سو فیان هنارت کو بیژته وان] گوتینی: خه لکی [نه باریت هه وه] له شکری بقر هه وه [بو بتر کرنا هه وه] کومکری، [خو بترسن و هشیار بن، [شوبنا بترسن] باورمیس وان پتر لی هات و [ژ بهر هندئی] گوتن: خودی بهسی مه به و پشته فان هه م هه خودیه.

﴿۱۷۱﴾ فَبِجَا [ز بهر پشتگرمیا وان ب خودی، بنی شهر] و ب خبر و کهره میت خودی فه گهریان و چو نه خوشی نه گه هشتنه وان، و ب دویف قابلوون و رازیوونا خودی که تن [دهمن ب برینت خوقه ب دویف لهشکری قورهشیان که تن]، ر خودی خودانی کهره کا مه زنه. ﴿۱۷۵﴾ ب راستی نه وی [گوتیه هره خه لک و نه باریت هره ب هره بیت کوم بووین داهره برسین و سار بکه ن ژ جهادی] لهو شه پتانه، دؤستت خوق دترسیت، فبجا ژ وان نه ترسن، و ژ من برسن، نه گهر ب راستی هوین خودان باوهرن. ﴿۱۷۶﴾ و خه من ژ وان نه خوق، نه ویت له زئی ل گاوریین دکه، ب راستی لهو چو زیانی ناگه هیننه خودی، و خودی دؤیت چو پشک و باران [ژ خه لاتی] و ژا ناخهرتنی بؤ وان ترخان نه کت و نه خوشی و نیزایه کا مه زن [وئی و ژئی] بؤ وان هیه. ﴿۱۷۷﴾ ب راستی نه ویت گاور ب باوهریین کپی چو زیانی ناگه هیننه خودی، و بؤ وان نیزایه کا دژوار هیه. ﴿۱۷۸﴾ نه ویت گاور بووین بلا هزر نه کهن

فَأَنقَرُوا بِبَيْتِمْ مِنْ اللَّهِ وَقَضَىٰ لِرَبِّتْسَ فَرَسُو وَتَنَعَرُوا بِصَوْنِ اللَّهِ وَأَنَّهُ دَوَقَضَىٰ عَظِيمٍ ۖ إِنَّمَا ذَلِكُمُ الشَّيْطَانُ يُخَوِّفُ أَوْلِيَائِهِ ۖ فَلَا تَخَافُوهُم وَخَافُوا اللَّهَ إِن كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ۚ وَلَا تَخْزُوا الَّذِينَ يَسْتَرْغُونَ فِي الْكُفْرِ لَمْ يَكُنْ يَصْطَرُوا أَنَّهُ شَيْئًا بِرَبِّهِ ۚ إِنَّهُ لَا يَجْعَلُ لَهُمْ عَذَابًا إِلَّا خَيْرًا وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ ۚ إِنَّ الَّذِينَ اسْتَفْزُوا الْأَكْثَرَ بِالْإِيمَانِ لَمْ يَكُنْ يَصْطَرُوا أَنَّهُ شَيْئًا وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ۚ وَلَا تَحْزَنْ الَّذِينَ سَعَوْا أَلَا لِمِثْلِهِمْ خَيْرٌ ۚ إِنَّ اللَّهَ لَهُمْ لَدَائِرٌ غَيْرُ مُبْذَرَةٍ ۚ وَلَهُمْ عَذَابٌ مُّهِينٌ ۚ مَا كَانَ اللَّهُ لِيَذَرَ الْمُؤْمِنِينَ عَلَىٰ مَا أَنْتُمْ عَلَيْهِ حَتَّىٰ يَمِيزَ الْفَقِيْرَ مِنَ الْغَنِيِّ وَتَأْتِيَنَّ اللَّهُ يَظْلِمُكُمْ عَلَى الْغَنِيِّ وَلَكِنَّ اللَّهَ يَفْتَحِي مِنْ دُونِهِ مَن يَشَاءُ ۚ فَاصْبِرُوا لِلَّهِ وَرُسُلِهِ ۚ وَإِنْ لَّمْ يَأْتِكُمْ فُلُوكُمْ أَجْرٌ عَظِيمٌ ۚ وَلَا تَحْزَنْ الَّذِينَ يَبْخَلُونَ بِمَا بَخِلْتُمْ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ ۚ هُوَ خَيْرٌ لَّهُمْ بَلَىٰ ۚ هُمْ سَوَّاهُ سَوَّاهُ مَا بَخِلُوا بِهِ ۚ يَوْمَ الْقِيَمَةِ ۚ وَهُوَ يَمِيزُ الْاَسْتَوَاتِ وَالْاَرْضِ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ۚ

مزلتا [بندانا] نه مدهینه وان [چ ژی دریزی بیت چ خوشحالی] بؤ باشیا وانه، نه وینا شم ل وان فره ده کهین ژ بؤ هنذیه کو گنه هیت وان زیده بین، و نیزایه کا هه تکبر ژ بؤ وان هیه. ﴿۱۷۹﴾ [هه ی موحه مه د] خودی خودان باوهران [موسلمانان] ل سه رفی دهستوداری هوین تیدا [تیکه ل] نا هیلت، هه نا فنج و خرابان ژیک نه فاقیریت. و خودی هره ب سه رفی تشتی نه ل بهر چاقان و هینی هلناکت [کو غهیه]، بهلنی خودی ژ ناف پیغه مه ریت خوقی بقیث دئی هه لیژریت و [ناگه هدار کت، هره وکی پیغه مه رتی خوق موحه مه د] سلاقیث خودی ل سه رف بن] ب سه رف دورویان هلکری، فبجا باوهریین ب خودی و پیغه مه ریت وی بین، و نه گهر هوین باوهریین بین و پاریزکارییین بکه ن خه لاکت کیه مه زن بؤ هره هیه. ﴿۱۸۰﴾ و بلا نه ویت قه لسیی دوی تشیدا دکه ن بین خودی ژ کهره ما خوق دایسه وان، هزر نه کهن نه هه باشیه بؤ وان، بهلکی نه هه بؤ وان خرابیه، و ژا قیامتی نه ف چر وکی و قه لساپی دئی ل وان تپه تیک [نانکو دئی بی تپه نیزادان] و میراتی نه رد و نه سلانان هره بؤ خودیته، و خودی ب هره کار و کرباره کا هوین دکه ن ناگه هدار.

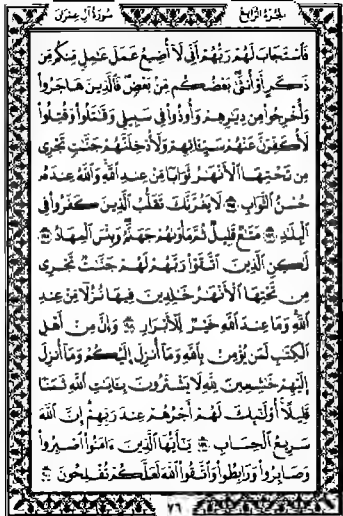
﴿۷۱﴾ ب سویند خودی گوتسا وان نه ویست گوتین
خودی بی هه زاره (هه قیره) و نه م دوه له میندین،
بیسینه. ب راستی یه لفا وان گونی [در استا خود بند] و
کوشتا وان ز بی به خستی یو پیغه مهران [بهری نوک]
نه م دی نغسین، [و وان دی ل سهر جزا کین]، و
دی بیژنه وان تامکه نه نیزا یا دوز مهی. ﴿۷۲﴾ [نهف
نیزابه] ژ بهر ویبه یا ههوه ب دمسیت خو بهری
نوکه کری، و خودی ب راستی د راستا بهندهیت
خودا بهیسه مکاره. ﴿۷۳﴾ نمو نه ون یست گوتین
خودی بهیمان ژ مه وهر گرتیه کو نه م باوهرینی ب
چو پیغه مهران نه بنین، هه تا نه و پیغه مهران قوربانه کی
بژ مه نه بنیت و ناگرمک [ژوردا نه یست] بسوزیت،
[هه ی موحه مه د] بیژنه [وان] نن پیغه مهران بهری من
ب نیشایت ناشکرا و ب وی تشتی هوین دبیزن
هانبوون، یا ههوه بوچی کوشتن، هه که هوین راست
دبیزن؟! ﴿۷۴﴾ فیجا نه گهر وان تو دره وین دانایی
[باوهر ژ نه نه کرن] [خهمی نه خو]، ب راستی گهلهک
پیغه مهران بهری ته زی ب نیشایت ناشکرا و ب

کنییت نه سانی و ب کنیا و نه کمر هانبوون، [دگهل هندی زی] دره وین هاته دانان. ﴿۷۵﴾ ههر جانداره کی
هه بیت دی تامکه ته مرئی [و دی شه بهر تا مرئی فه خوت]، و ب راستی دژوا قیامه تنی هوین [ههمی] دی
جزایی خو وهر گرن. فیجا ههر که سن ژ ناگری دویر کهفت و چو د بهه شتیدا، نه هه تاو ب سه رکهفت و
سه رفه راز بووه و هندی ژیا نا دبایینه ژ خهمل و خیر و بهر تالی خاباندنی پیغه تر نینه. ﴿۷۶﴾ ب سویند هوین
دی ب مال و حال و جانی خو تینه جه رباندن، و هوین دی گهلهک نیزا و نه خوشی ژ وان بینن یست بهری
ههوه کتیب بژ هاتین و ژ وان یست هه فال و هوگر بو خودی چیکرین، فیجا نه گهر هوین ییئا خو فرمه بکهن
و باویز کاریی بکهن، [بزانن] کو نه ف [پیغه ههمی و باویز کاری] ژ وان کارانه یست دلیت مروف ل سهر یی
هشبار و رژد بیت.

﴿۱۸۷﴾ وَبِزْءِهَا تَخْرُجُ زُرَّانٌ تَوَيْتَ كِتَابَ بَيْتِهَا بَيْنَ سُورٍ وَبِهِمَا سِتَانِدٌ [و گزیه وان] کس هویس بین گزیمان دئی قس کیتی بؤ خه لکی بؤن و ناشکەر اکه و جویس زئی ناهه شیرن، [بهان نهو سوز و بهیانا وان دایس] ب پشت خؤفه هیلان [نانکو پشتا خؤ دانس]، و [سوز و بهیانا خؤ] ب بهایه کی کیم فروتن، و نه چو بازار سو وان کری. ﴿۱۸۸﴾ [همی موحمدهد] هزر نه که نه ویت ب کریاریت خؤ دلخوش دبن [کو نهو جوینه یث نشایت موحمدهد پیغمبر نه ویت نه وراتبدا هاتین فه شار تین ب فی کاری خؤ دلخوش بووین دئی ژیزایا خودی پزگار بن]، و دفین دهستخوشیا وان بته کرن ل سهر وی یا نه کرن، هزر نه که نهقه دئی ژیزایس فور تال بن، نیزا و نه خوشیه کا دؤوار بؤ فان هیه. ﴿۱۸۹﴾ و سهر و سامان نهرد و نهسانان هه یی خودیه، و خودی ب خؤ زئی ل سهر ههمی نشان دهسته لاندان و خودان شیان. ﴿۱۹۰﴾ ب راستی چیکرنا نهرد و نهسانان، و هاتن و چؤنا شف و پؤزان نشانن [ل سهر هه بوون و دهسته لانداریا

وَلَا تَحْكُمُوهِنَّ فَتَبْدُوهُنَّ ظُهُورَهُنَّ وَأَنْتُمْ أَنْتُمْ قُلُوبُكُمْ مَا يَشْرَوْنَ لَا تَحْكُمُوهِنَّ أَتُمْ أَنْتُمْ وَتُحْكُمُونَ أَنْ تَحْكُمُوا بِمَا لَمْ تَعْلَمُوا فَلَا تُخْسِبَتْكُمْ أَسْقَاتُكُمْ مِنَ الْعَذَابِ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿۱۸۷﴾ وَلَهُمْ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿۱۸۸﴾ عَلَى السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَالْأَنْجِلِ وَالْإِنْبِيلِ لَا يَأْتِي الْأُولَى الْآخِرَةَ وَالْآخِرَةُ يَكُونُ اللَّهُ يَتَا وَفُوتَا وَتَلَّ جُوهَرُهَا وَتَلَّ كَرُونِ عَلَى السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَتَلَّ مَا خَلَقَتْ هَذَا أَنْ تَلَّ لَسْتُمْ تَلَّ فُوتَا عَذَابِ النَّارِ ﴿۱۸۹﴾ رَبَّنَا إِنَّكَ مَنْ تَدْخُلُ الْكَافَرُ فَقَدْ أَخْرَجْتَهُ وَمَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ أَنْصَارٍ ﴿۱۹۰﴾ رَبَّنَا إِنَّكَ سَمِعْتَ مُنَادِيًا يَقُولُ الْإِنَّمَا أَنَا بَشَرٌ مِثْلُكُمْ فَأَغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا وَكَفِّرْ عَنَّا سَيِّئَاتِنَا وَتَوَقَّصْنَا مِنَ الْأَنْبِيَاءِ رَبَّنَا إِنَّكَ سَمِعْتَ عَنَّا لَمِثْلَ الْغُلْفِ الْيَسَادِ ﴿۱۹۱﴾

خودی] بؤ که سیت ژیر و ناقلدار. ﴿۱۸۹﴾ [که سیت ژیر و ناقلدار] نه ویت راوه سنیای [ل سهر بهیانا] و رویشی ول سهر نه نشتی [کینه کنی] دریز کری، خودی دینه بیرا خؤ و زکری خودی دکه و هزرا خؤ د چیکرنا نهرد و نهساناندا دکه، [و دینون]: خودیو [نهف جیهانه] ته ژهستا چن نه کره. باکی [ژ ههمی کنیاسیان] هه ر بؤ نهیه، [و نه تم ته ژ کنیاسیان و نه ژ چیکرنا ژهستا و بویج باقر دکه بن]. یتدی تو مه ژ ناگری دؤژ ههمی باریزه. ﴿۱۹۲﴾ خودیو، ب راستی که سنی تو بکه به د ناگریده نه رسوا و شه رمزار کر، و سته مکاران چو پشته فان و هاریکار نین. ﴿۱۹۳﴾ خودیو، ب راستی مه گولس بوو، بانگهدیزه بؤ باورینانسی بین گازی دکهت [باوریهی ب خودی و پیغمبری بین]، فیجا مه باوریهی بینا، خودیو ل مه بیوره و دانگی ل سهر گونه هیت مه بگره [نانکو ژی به]، و خه لهی و خراییهی به ژی به و مه د گهل قهنجیکاران بمرینه [نانکو مه زی ژ وان حبیب بکه، و مه به فالینیا وان شایس بکه]. ﴿۱۹۴﴾ خودیو، چ بهیانا ته ل سهر زمانی پیغمبران دای بهده مه [کو بهه شته و بین ژ گرهداریا بهرمانا ته دهر نه که فیت]، و [خودیو] مه رسوا و شه رمزار نه که پؤزا قیامه تی، ب راستی تو ژ سوزا خؤ لیقه نای.

﴿۱۹۵﴾ قیجا خودی دوعایا وان و مرگرت [ب گزشتا
خو]: نهز کار و کریاربت چو کریارکه ران ژ هوه به رزه
ناکه م چ میرج ژن، هر هنده که ژ هوه ژ هنده کانن
[نانکو ژنده ری هوه ژن و میران هر تیکه و غرق و
جودایی د نالیرا هوه دانه]. قیجا نه ویت مشه سخت
بووین و ژ وه لاتی خو هاتنه دهر تیختن، و د پریا
مندا هاتنه تی شانندن و شهر [شهری دژمنیت خودی]
کرین و شهر ی وان [ژ لایس نیاربت خودیغه] هاتیه
کرن، ب راستی نهز دی گونه هیت وان راکه م و ژیه م،
و نه وان دی که م د وان به حه شاندا نه ویت پرویار د
بندا ده مرک (دچن)، [خف خه لاتی همنی] که ره مک
و خه لاته که ژ خودی [دده ته وان]، و نی خودی
باشترین خه لات و جزا ل دهف هیه. ﴿۱۹۶﴾ که ریان
و هاتن و جزا نه ویت گاور بووین د باژیر اندا، بلا
ته نه خابینیت. ﴿۱۹۷﴾ خوشی و هر گاله کاکیمه [یا
دنیا یی برانبری یا ناخروتنی]، باشی دویامی و جهن
وان هر دوزه هه و نهو چ بیسه جهه. ﴿۱۹۸﴾ بهلی
نه ویت باریز کاریا خودایی خو کرین، به حه شیت

د پرویار د بندا ده مرک بن و وان همنه، و هر و هر دی تیدا بن، تیورگه که که ژ نک خودی، و یی ل نک خودی
هی بن و نه جیکاران جیره [ژ وی خوشی و هر گالا رینکا که ریا نا دنیا یی دیت]. ﴿۱۹۹﴾ ب راستی هنده که
ژ خودانیت کتیا ن همنه کو باورم یی ب خودی دین و ب نهو باو هوه هاتی [ژ نک خودی کو قورنانه]،
و ب وی باو ی وان هاتی، و ژ خودی دترسن [ل بهر فرمانا وی د راوه ستایه] و نی شانیت خودی ب بهایه کن
کیم نافر وشن [نانکو سالو غیت پیغه مهران د کتینیت خودا فاری ناکه ن برانبری بهایه کن کیم]. نه فان
خه لاتی خو ل نک خودی هیه و خودی د حسابیدا یی سفکه. ﴿۲۰۰﴾ گملی نه ویت هوه باوهری یتایی بیتا
خو [ل سرگود هارین] فرهد بکن و [ل سر جیهادا گاوران] پیغره بن و خو رابگرن، و دل و دهر وونی خو
ب خودی گری بدن، و باریز کاریا خودی بکن، هیله ب فی چهن دی هوین سره فرارین.

سۆرمە نېمە

ل مەدېنە مېن ھاتىبە خوارى (۱۷۶) نايەتە

بسم الله الرحمن الرحيم

﴿۱﴾ خەلىكىز پارىزكارىيا خوداينى خۇ بىكەن
[باۋەرىسى بىن بىن و پەرىس] ئەۋى ھويىن ژى تىك
گىيانى ب تىن ئافراندىن [ۋەۋى خوداىي ژ ۋى گىيانى]
ھەقىرا ۋى ژى چىكر [ئافراندى] ۋ ژ فان ھەردوكان
گەلەك ژن و مېردان و بەلافكرن، و ھويىن پارىزكارىيا
خودى بىكەن، ئەۋى ھويىن ب ئاقى ۋى تىشان ژ
تىكدو دخوازان، و ھىبارى مروغانىسى بىن [نەقەتىن]
ب راستى خودى ل سەر ھەۋە زىرەقانى. ﴿۲﴾ و مالى
سىۋىيان بدەنى، مالى خۇ بىن بىخىر [و حەلال] بىن
ۋان بىن باش [و حەرام بۇ ھەۋە] نەگوۋىژن، و مالى
ۋان دىئاف مالى خۇدا نەخۇن [ئانكو مالى ۋان تىكەل
بىن خۇ نەكەن، ب نىيەتا خوارنا مالى ۋان]. ب راستى
[ئەف كارە] گونەھەكا مەزىنە. ﴿۳﴾ و ئەگەر ھويىن

سۆرمە نېمە
بسم الله الرحمن الرحيم
يَا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَجَعَلَ مِنْهَا
زَوْجَكُمْ وَمِنْهَا سَائِجًا لَكُمُ الْكَيْدَ وَنَسَاءً وَأَنفُسَ الَّذِينَ فِيكُمْ
وَالْأَنْفُسَ الَّتِي كَانَ عَلَيْكُمْ مِنْهَا حَقٌّ وَتَوَالِيَهَا شَيْئًا لَا يُحِيطُ بِهَا
بِالْغَيْبِ وَالْقَلْبِ لَا تَأْكُلُ أَمْوَالَهُمْ كَبَدٍّ مِنْكُمْ إِنَّمَا يَكُونُ خَرْبًا كَبِيرًا
وَإِنْ جَعَلُوا إِلَّا تَسْلُو عَلَى الْفَتَنِ فَانْكَرُوا مَا حَلَّتْ لَكُمْ مِنَ الْبَشَاءِ
مَنْ قَدْ ظَنَّتْ وَتَمَنَّى جَعَلُوا أَحَدًا لَهَا وَتَمَنَّى لَهَا كَيْدًا كَبِيرًا
ذَلِكَ أَذَى الْأَعْيُنِ وَأَنْفُسُ الَّذِينَ فِيكُمْ وَتَوَالِيَهَا شَيْئًا لَا يُحِيطُ بِهَا
لَكُمْ عَيْنٌ مِمَّنْ تَمَنَّى تَمَنَّى لَكُمْ عَيْنًا مِمَّنْ تَمَنَّى وَلَا تَوَالِيهَا شَيْئًا
أَمْوَالُ الَّذِينَ فِيكُمْ لَكُمْ عَيْنٌ وَتَمَنَّى لَكُمْ عَيْنًا مِمَّنْ تَمَنَّى وَلَا تَوَالِيهَا شَيْئًا
فَوَلَّاهُمْ مِمَّنْ تَمَنَّى لَكُمْ عَيْنٌ وَتَمَنَّى لَكُمْ عَيْنًا مِمَّنْ تَمَنَّى وَلَا تَوَالِيهَا شَيْئًا
رُشْدًا فَادْفَعُوا إِلَيْهَا أَمْوَالَهُمْ وَلَا تَأْكُلُوا أَمْوَالَهُمْ كَبَدٍّ مِنْكُمْ وَلَا تَكُونُوا
مِمَّنْ كَانُوا عَيْنًا لَكُمْ عَيْنٌ وَتَمَنَّى لَكُمْ عَيْنًا مِمَّنْ تَمَنَّى وَلَا تَوَالِيهَا شَيْئًا
فَوَلَّاهُمْ مِمَّنْ تَمَنَّى لَكُمْ عَيْنٌ وَتَمَنَّى لَكُمْ عَيْنًا مِمَّنْ تَمَنَّى وَلَا تَوَالِيهَا شَيْئًا

ترىسيان دراستا كچيت سىۋيدا [ئەۋىت ھويىن خودانىسى ژى دىكەن] [ئەگەر مار بىكەن] دادۋەرىسى نەكەن
[ۋە ماينىت ۋان ب دورسى نەدەنى، ۋان پىلنن]، قىجا ژنىت دىترىت ھەۋە بىن خۇش، دويان، سىيان، چاران
مار بىكەن، بەلى ئەگەر ھويىن بىرسن دىئافىرا ۋاندا ۋەكە قىسى [عەدالەتنى] نەكەن، ئەكەن ب تىن بىن
[ۋە نايىت پىرىن] يان ژى جارى بىت خۇ مار بىكەن، ئەفە [ھىلانا ھەۋە بۇ سىۋىيان، داخورىسى لى نەكەن
ۋە ماقى ۋان نەخۇن و تىك ژن ب تىن، ئەگەر ھويىن بىرسن دادگەرىسى دىئافىرا ۋاندا نەكەن] رىكا ژ ھەمىيان
تيزىكتە ھەۋە ھويىن خۇ ژ مەمكىنى يارىژن و بدەنە پاش. ﴿۱﴾ و مارا ژان ب خۇشى بدەنى، ۋە ھەكە ۋان
[ژان] تىشەك ژ مارا خۇ ب خۇشى [ۋ ب دلى خۇ] بۇ ھەۋە ھىلا [ۋە گەردەنا ھەۋە ئازاكر]، تىدى بخۇن ل
ھەۋە حەلال يىت و ئۇشى جان يىت. ﴿۲﴾ ۋە ھويىن مالى ساۋىلكەيان [ژ بچوك و دىن و دەست دىيىيان]
نەدەنە قى، ئەۋ [مالى] خودى بۇ ھەۋە كرىبە ئەگەرى بەردەمىيا ژيانى [ۋ ژان ل سەر ۋادە ھىت] بىن
خودان بىكەن و ب جىلك بىخىن، و ئاخىستا خىرى بۇ ۋان بىژن [ئانكو ئەگەر ھويىن ب ئاقى كەتن دى مالى
ھەۋە دەپنە ھەۋە]. ﴿۳﴾ ۋە سىۋىيان بىجەرىن ھەنا يالىق دىن [ۋ دىنە ژان يان شەپىيان، ۋ ئەگەر ھەۋە دىن
بالىق بىۋىن و ب ئاقىل كەتن، مالى ۋان بدەنە قى، ۋ لەزى لى نەكەن بخۇن ژ ترسا مەزىۋىۋان [ترسا ھىدى
كەۋى مالى ژ ھەۋە بىتىن]. ۋ ھەچىن دەۋلەمەند بىت بلا [چو مالى بەرەنەرى خودانىيا خۇ ژ سىۋىيان
پانەكەت] ۋ بىن دل باقىر بىت. ۋ ھەچىن خىزان [فەقىر] بىت بلا تەمەنى زەمەتا خۇ و ل دويى ھەۋە جىيا
خۇ بخۇت، ۋ ئەگەر ھەۋە مالى ۋان داۋان، شاھدان ل سەر بىگرن [كا ھەۋە مالى سىۋىيان ھەمى داپىسى
يان ژى نە]، ۋ خودى بۇ ھەۋە بەسە زىرەقان و حسابدار.

لَيْسَ إِلَهِ سِوَاكَ تُصَاتِرُ الْفَلَاحِ وَالْأَقْرَبُونَ وَلَمْ يَكُنْ لَكَ
مِثْلُ شَيْءٍ وَالْفَلُوحُ وَالْأَقْرَبُونَ وَمَا نَقُلُ مِنْهُ أَوْ كُنْ تَصِيبُ
مَقَرِّ وَمَضَىٰ ۚ وَإِنَّا خَافُ الْقِسْمَةَ الْأُولَىٰ الْفَرِيقَ ۚ وَالْقِسْمَ
وَالْقِسْمَ ۚ فَإِنْ زِلْزَلْنَا فَرَفَعْنَاهُ ۚ وَقَوْلُوا لَمْ يَكُنْ قَوْلًا مَقْرُورًا ۚ
وَلَيْخُلُ الْأَنْبِيَاءُ لِقَا رَبِّكَ سُبْحَانَ ۚ خَلْفَهُمْ رُزْقَةٌ جَنَّاتٍ
عَافَا عَلَيْهِمْ فَلْيَسْأَلُوا اللَّهَ وَلْيَقُولُوا قَوْلًا سَدِيدًا ۚ إِنَّ
الَّذِينَ يَأْكُلُونَ أَمْوَالَ الْبَنِينَ ظُلْمًا إِنَّمَا يَأْكُلُونَ فِي
بَطْنِهِمْ قَارًا وَتَصِفُونَ أَسْمَاءَ ۚ يَوْمَ يُبْعَثُ اللَّهُ فِي
الْوَلَدِ كَذِبًا كَرِهَ مَثَلِ الْأَنْبِيَاءِ ۚ إِنْ كُنْ يَسَاءُ
قَوْلُ الْبَنِينَ فَلْيَنْظُرْ لَكُمْ مَآزِلًا ۚ وَإِنْ كُنْتُمْ تَجِدُونَهَا
الْقِسْمَ ۚ وَلَا تَقُولُوا لِكُلِّ دِينٍ شَيْءًا ۚ وَمِمَّا تَزَكَّ اللَّهُ بِهَا
كَانَ لَهُ ۚ وَلَمْ يَكُنْ لَكُمْ رُزْقٌ ۚ وَلَمْ يَكُنْ لَكُمْ رُزْقٌ ۚ وَلَمْ يَكُنْ لَكُمْ رُزْقٌ ۚ
كَانَ لَهُ ۚ بِخَوْفٍ تَلَامِيهِ الشُّدُوسُ مِنْ تَعْدِ وَبِئْسَ يَوْمِي بِهَا
أَوْزُونِي ۚ إِنَّمَا تَوْفَرُ وَأَنْتَ لَا تَدْرُونَ ۚ إِنَّمَا أَقْرَبُ لَكُمْ
لَقَدْ أَفْرَسْتُمْ مِنَ اللَّهِ ۚ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلِيمًا حَكِيمًا ۚ

﴿۷۷﴾ زه لمان د وی (مالی) دهیاب و کس و کاران ب پاش خوفه هیلایی، بار و پشکه هیه، و ژان زی ژ وی (مالی) دهیابان و کس و کاران ب پاش خوفه هیلایی، بار و پشکه هیه، چ کیم چ زیده، پشکه که [ژ بهری خودبغه] هاتیبه دانان. ﴿۷۸﴾ و نه گهر دهمن لیکه کرنی، کس و کار و سیری و بهلنگار قاماده بیون، تشته کی ژ وی میراتی بدنه وان، و ناخفته کابی نه زیست بیژنه وان. ﴿۷۹﴾ و نه ویست ژ هندئ بتر سن، نه گهر ب پاش خوفه دیندهه کابی چاره بیلن، ستم لنی بته کرن [دقیت هر ب وی چافی بهری خو بدنه سیوبیت نهو خودانیی ژی دکهن، و پانه گهر نه فرژ نهو یی مربابه، کاوی دلیا چاوا سهره گو هیا زارو کیت وی هاتیبه کرن، نهها دقیت نهو ژ یی و ساییست د گهل سیوبیت نهو سهره گو هیا وان دکمت، [فجبا بلا ژ خودی بتر سن و ناخفتنا راست د گهل وان بکهن [نانکو چاوا د گهل زارو کیت خو دناخفن، و دبیزنی: کوری من، کجا من، هر فن ناخفتنی د گهل سیوبیان ژی بکهن].

﴿۸۰﴾ نه ویست مالی سیوبیان ژ یی به خنی و ب نه هقی دخون، ب راستی تنی نهو یی ناگری نژی زکی خو دکهن و دخون، و زوی دی چنه د ناگری دوز هیلدا. ﴿۸۱﴾ د دهره هقی زارو کیت هه وهدا خودی [ب فی دهنگی] هه مانا هه وه دکمت، کو بارا کوری نه متهنی بارادو کجانه، و نه گهر زارو کیت هه وه کچ بن و ژ دیوان بتر بن، دوسیکا میراتی بزو انه، و نه گهر [میرا خور] کچه که ب تنی بیت، نیف [یا میراتی] بزو ویه، و ده بیابیت وی [یی مری] هه تیکی شه شیک دگه هیتی، نه گهر [نهو یی مری] زارو ک هه بیست [چ کور بن، چ کچ] او نه گهر چو زارو ک [چ کور، چ کچ] نه بن و ده بیابیت وی بوونه میرا خوریت وی، سیک بزو دهیکا ویه، و نه گهر [نهو یی مری] برا هه بن [خو پشک و برا، و دیا یتر]، شه شیک بزو دهیکا ویه، [نهف پشک و باره دی قینه لیکه کرن] پشی جهینانا و سیه تا مری کری بیان ژی [دهر تیختنا] قهران [ده بیان]. بابیت هه وه و زارو کیت هه وه، هو بن نوزان کی ژ وان پتر د خیرا هه و دایه [ژ بهر هندئ خودی هه تیکی پشک و باریت وی دیار کرن]، نهف نه کره ژ بهری خودبغه ل سهر هه وه هاته دانان، ب راستی خودی یی زانا و کار به جهه.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

۱۴۰ وَ نِشَا مِرَاتْنِ زُنَيْت [هه قهریت] هه وه هیلای
 بڑ هه وه به [بشتی مرین] نه گهر وان چو زاروک
 [کور یان کچ] نه بن [نه ژ هه وه، و نه ژ لامیت دی]
 و نه گهر وان زاروک هه بیت، چاریکه ژ میراتن وان
 هیلای بڑ هه وه به [هه لیت] بشتی جهینانا و سه تا
 کری و [دهر تیختا] قهران [ده بنان] و نه گهر هه وه
 چو زاروک نه بن [کور یان کچ، ژ وی یان ژ تیکا
 دی]، چاریکا میراتن هه وه بڑ هه قهریت هه وه به،
 و نه گهر هه وه زاروک هه بیت هشتیکا میراتن
 هه وه بڑ وانه، بشتی جهینانا و سه تا هه وه کری و
 دهر تیختا قهران، و نه گهر زه لامه ک یان زنه ک بن
 عیال و بن باب [مه خه د یان دینده و باب و
 باهر بیت] مر، و برابه ک یان خویشکه کا [ژ ده یکن]
 هه بیت ششینک بڑ هه تیکیه و نه گهر ژ تیکی بتر بن
 هه می د سینکدا ده فیشکن، بشتی جهینانا و سه تا
 بن زیان و دهر تیختا قهران، نه فه فرمانه ژ خودی،
 و خودی زانا و حلیمه [فانکو له زئی ل جزادانی
 ناکه ت]، ۱۴۱ نه فه فرمان و تحویبت خودینه، و هه
 تیکی گوهداریا خودی و پیغمبرتی وی بکه ت، دئی تیخته د به حشاندانه ویت ووبار د به روا و ناقرا
 دهو رکن، و هه وه هه دئی تیدا بن، و نه فه سرکه فتا مه زن. ۱۴۲ و بن گوهداریا خودی و پیغمبرتی وی
 نه کت و بده ته سر تحویبت وی [قهرمانیت وی ب جه نه نیت] دئی تیخته د ناف ناگردا کو هه وه هه
 تیدا بیت، و نیزابه کاب رسوا و بزهالت بڑ و سه.

وَالَّذِي يَأْتِيَنَّكَ فَتَمُوتَ مِنْ بَيْنِهِمْ فَوَيْلٌ لِلَّذِينَ هُمْ عَنْ آلِهِمْ
وَارْثَتَهُ يَنْكُرُونَ إِنَّ تَعْدُوا قَالَمُ كُفْرٍ فِي الْيَتِيمِ
حَقٌّ يَتَوَقَّعُهُنَّ الْيَتِيمُ أَوْ يَتَمَتَّلُ اللَّهُ لَهُنَّ سُبُلًا
وَالَّذِينَ يَأْتِيَنَّاهُمْ مِنْ قَدْ دُفَعُوا قَالَمُ تَابًا وَالْمَلَكُ
قَالَمُ يَوْمَ عَتَمَتْهُمَا إِنَّ اللَّهَ كَانَ بِمَا هُنَّ
إِنَّمَا الْقُرْبَةُ عَلَى اللَّهِ لَظِيمٌ يَتَمَتَّلُونَ الْيَتِيمَ يَتَمَتَّلُونَ
لَهُمْ يَتَوَقَّعُونَ مِنْ قَرِيبٍ قَالَمُ تَابًا يَتَوَقَّعُونَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ
وَكَلَّمَ اللَّهُ عَلَيْهِمَا حَكِيمًا وَلَيْسَ الْقُرْبَةُ لِلَّذِينَ
يَتَمَتَّلُونَ الْيَتِيمَ حَقٌّ إِذَا حَضَرَ أَحَدُهُمُ الْمَوْتُ
قَالَ إِنِّي تَرَكْتُ الْيَتِيمَ يَتَمَتَّلُونَ لَهُمْ كَذِبًا
أَوَّلَكَ أَتَعَدُّ تَالْفَرْدِ عَذَابَ الْيَتِيمِ يَتَمَتَّلُونَ الْيَتِيمَ
يَتَمَتَّلُونَ الْيَتِيمَ كَذِبًا وَلَا تَقْضُوا
إِنَّهُ هُوَ الْبَغِيضُ مَا أَتَى الْقُرْآنُ إِلَّا أَنْ يَأْتِيَ بِقَدْحَةٍ
مُتَبَيَّنَةٍ وَعَايِرٍ وَمَنْ يَتَمَتَّلُونَ الْيَتِيمَ فَتَنَى
أَنْ تَكْرَهُوا تَحْتًا وَيَجْعَلُ اللَّهُ فِيهِ حَبْلًا مَكِينًا

﴿۱۵﴾ و نهویت زانیی دکن ز ژنکیت هموه، چار
شاهدان ز خو ل سر بگرن، قنجا نه گهر شاده می ل
سر دان، د مالیت و الله ناسی بکن هتا دمرن، یان
زی هتا خودی ریکه کا فور تالیوونی بز فهدکت و
ددانیت [هلبیت نهف فرمانه یا دهستی کا ییلامی
بوو، باشی هاته واکرن]. ﴿۱۶﴾ و نهویت دکنه
د زانییدا ژ هموه [چ ژن چ متیر] بتیشین، و نه گهر
توبه کرن و خو باشکرن، ژبی بگهرن، ب پاستی
خودی بین توبه و مرگر و دلفانه. ﴿۱۷﴾ ب پاستی
توبه یا وان ب تنی دتیه و مرگرن و قه بویل کرن نهویت
ژ نمرانین گونه هن باشی ژ نزیک و زوی [ژ وی
کرنی به شیان دین] ل خو دزفون و توبه دکن، قنجا
خودی توبه یا لان قه بویل دکت [و توبه بین ددنه
سر] و خودی زانا و کار به جهه. ﴿۱۸﴾ و توبه بز
وان نیسه، نهویت کار و کریاریت خراب و گونه هان
دکن [دمینه د گونه هیدا، و ل خو نازفون] هتا تیک
ژ وان دکنه فینه بهر مرسی [ژ نوی] بیژیت: نه ها ژ نوی
من توبه یه [و نه ز به شیانم]، و [توبه] بز وان ژ نیسه
بیست دمرن، و نه و گاور، نیزایه کاب دهر د و دزوار مه بز فان بهر هه فکریه. ﴿۱۹﴾ گهل نهویت هموه باومری
تینابین نه دورسته هوین ب کوه کی بینه میرا تخوریت ژنان [فانکو و کی همر میراته کی بگه هینه خو و دهستی
خو دانسه سر]، و بز هموه نه دورسته هوین ریکا وان بگرن و نه هیلن شری بکن، دانه کئی ژ وی مالی
هموه دایسه وان [ژ مهرا وان] ژ بی و مرگرن، ژ بی وئی، نه گهر خه له تیه کا ناشکرا بکت، و ب باشی و
قه نجی دگهلدا بین و سره دهر سی دگهل بکن. و نه گهر هموه نه فیان [بینا خو لی فرمه کن و بهر نه دن]
چونکی دبت هوین ژ تشه کی بیزار بین و هموه نه فیت، و خودی خیره کا مزن تیخسیته تیدا.

﴿۴۰﴾ و نه گهر هموه فیا زنه کن شوینا زنه کا دی [هشی
 بهردانی] یسن، و تیک ژ وان هموه ماله کن مه زن
 [ب نافی مهری] دایتن، چو وی [مال] ژنی نه ستین
 [هوین وی مال] چاوا دق ژ بی به خشی و ب گونه هکا
 مه زن ژنی ستین. ﴿۴۱﴾ نه ری چاوا هوین دق وی مالی
 ژنی ستین و هوین چونه دهف تیکدو [و هوین ب تنی
 ماینه د گه لیک] و [و هختی مهر کرن] وان به بیانا
 مرکوم ژ هموه ستاندیه. ﴿۴۲﴾ و هوین وان ژنان
 مار نه کن نه ویست بایست هموه مار کرن، ژ بل وی
 نهوا هموه بهری فنی فرمانی ینایت، ب راستی نه و
 کاره کن زنده کرت بوو، و به کار و به پرک بوو.
 ﴿۴۳﴾ ل سر هموه هاته حرام کرن و نه دورست کرن
 [مار کرنا] ده بکیت هموه، و کچیت هموه، و
 خویشکیت هموه، و مه تیت هموه، و خاله تیت هموه، و
 بر ازیست هموه، و خوار ازیست هموه، و ده بکیت هموه
 یست شیری [دایستیت هموه]، و خویشکیت هموه
 یست شیری، و خه سویتیت هموه، و نه فیتیت هموه
 یست د مالا هموه دا مه زن بووین، ژ وان ژنیت نفین د

وَانْ أَرَدْتُمْ نِسَاءَ آلِ زَوْجٍ مِّمَّا كَانَتْ زَوْجَ وَهَاتِيهِ
 إِيَّاهُمْ فَقُلُوا لَهُمْ أَتَأْخُذُونَ مِنْهُنَّ حَتَّى تَأْخُذُوا مِنْ
 نَفْسِكُمْ وَأَلْسَانِكُمْ، وَكَفَيْتُمْ أَنْ تَأْخُذُوا مِنْ
 نَفْسِكُمْ إِلَى أَنْ تَأْخُذُوا مِنْ نَفْسِكُمْ عَلَيْكُمْ
 وَلَا تَتَّبِعُوا مَا تَكْفُرُ بِمَا تَأْمُرُكُمْ بِهِ آلِهَتُكُمْ
 إِلَّا مَا قَدْ سَلَفَ إِنَّهُ كَانَ فَحِشَةً وَمَقْتًا وَسَاءَ
 سَبِيلًا، خَرِيقَتِ عَلَيْكُمْ أَنْتُمْ نَكَرَ وَتَنَاءُكُمْ
 وَأَخَوَانُكُمْ وَعَمَلُكُمْ وَخَلْقُكُمْ وَبَنَاتُ
 الْأَرْحَامِ وَبَنَاتُ الْأَخِ وَوَلَدُ الْأَخِ وَنَحْوُكُمْ
 وَالْأَخَوَاتُ عَلَيْكُمْ وَالَّذِينَ فِي بُحُورِكُمْ مِنْ
 أَنْتُمْ يَخْلُصُونَ فَإِنْ لَمْ تَكُونُوا تَخْلُصُونَ مِنْ
 جُنَاحِ عَلَيْكُمْ وَتَحَلُّوا بِأَنْتَابِكُمْ الْبَرِّ مِنْ
 أَنْتَابِكُمْ وَأَنْ تَجْمَعُوا أَنْتَابَ الْأَخِيَّتَيْنِ إِلَّا
 مَا قَدْ سَلَفَ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلِيمًا خَبِيرًا

نافهرا هموه و اندا چپو وی، و نه گهر نفین نه یست دنافهرا هموه و اندا چو گونه به هموه تیدانیه هوین
 وان نه فسیان مار بکن. و بویکیت هموه یست کوریت هموه یست دورست، و [دیسا حرامه] هوین دنافهرا
 دو خویشکان دمار کریندا کوم بکن، نهو نه یست نهوا هموه بهری فنی فرمانی کریست، ب راستی خودی
 گونه نه ژنیه و دلوفانه.

﴿۲۷﴾ و [مارکونا] زینت شو بکری و ب منبر [بزه] هوه
 حه رهامه [ز بل وان بیت [ب خه زاین بووینه]
 جیریت هوه [و نه گهر جیری یا شو بکری بیت بز
 خودانی (سهرکاری وی) دورست نینه هه تا زه لانی
 وی دمیریت یان دفتیه بهر دان] نه شه فرمانا خودیه
 ل سهر هوه هاته دانان و نفیسین [بزه کهنی نایت
 بدهته سهر] و ز بل شان بیت بوزین، هه که هوین
 مارا و بدهنی و ده همن باقرین و زنا کهر نه بن، بز
 هوه دورست و حه لالان، قیجا هه چیا هوه خوشی
 ب نفیسا وان دیت [نانکو مارکر] مارا وان [سهرا هوه
 دناف خودا دیار کری] ب نه رک بدهنی، و گونه هل
 سهر هوه نینه پشی هوه مهر دیار کری د گه لیک
 یشک بین [نانکو ز وی مارا دیار کری ب قایلبونا
 هوه ههردو کان، کیمتری بدهنه وان، یان زی ز وی
 ماری پتر بدهنه وان]، ب راستی خودی یی زانا و
 کاربنه جهه. ﴿۲۸﴾ و هه چینی ز هوه نمشیا [ب مالی
 حق] زنه کاتازاد و خودان باوهر و ده همن باقر مار
 بکته [و بز خو بیت] قیجا بلا جیرییت حق ز

کجیت موسلمان مار بکته [نه گهر شیان همن یا نازاد مار بکه، نه دورسته یا جیری مار بکه، و دیسا
 نه دورسته جیرییا نه موسلمان مار بکه]، و خودی ب باوهریا هوه چیر دزایت [نانکو دیت باوهریا
 هنده جیرییا ب هیز و موکو مرییت ز یا نازاد کری] هوین ز یشک [نانکو هوین ههردو موقن ج
 هوین بهنده بن ج هوین نازاد کری بن هوین د مرقانییدا تیکن]. تبدی ب دستورا سهرکاریت وان مار
 بکه، و مهرا وان ب فنجی [ب ناوایه کنی دورست و شهرعی و گونجایی د گه ل سهر ویری]، بدهنه وان
 [نه جیرییه بز هوه دورسته مار بکه بن وی شهرتی] د ده همن باقرین و زنا کهریت ناشکرا نه بن، و
 خودانیت یاریت نه بن، قیجا و ختی شو بکرن و کفته د کریتییدا [نانکو دزانییدا] نیفا جزایی زینت
 نازاد ل سهر وانه، نه هه فرمانه [مارکونا جیرییا] بز وی دورسته، یی ز خو بترسیت [نه گهر زنی نه نییت]
 دتی که قییت د گونه هیدا [نانکو دزانییدا] و نه گهر خو را بگرن [و جیرییی مار نه کن] بز هوه باشتره، و
 خودی گونه زبهر و دلوانه. ﴿۲۹﴾ خودی [ب فان فرمانان] دفتیه بز هوه دیار کته [کاچ ل سهر هوه
 حه لاله و ج حه رهامه، و بهری ههرد بدهته بی و بهوشیت بیت بهری هوه [ز پیغه مبه و چاکان]، و توبه یی
 بدهته سهر هوه، و خودی زانا و کاربنه جهه.

وَالَّذِينَ هُمْ عَنْ آلِهَاسِهِمْ أَتَمَّاعَةً أَتَمَّاعَةً أَتَمَّاعَةً
 كَتَبَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ وَأَجَلٌ لَكُمْ مَا وَزَّاهُ ذَلِكَ أَنْ تَتَنَفَّسُوا
 بِأَمْوَالِكُمْ فِي مَحْضِينَ غَيْرِ مَسْجِدٍ قَدْ تَأْتَمَّاعَةً
 مِنْهُمْ قَدْ تَوَهَّوْا أَمْوَالَهُمْ قَبِيضَةً وَلَا تَجَاحُ عَلَيْهِمْ فِيمَا
 تَرْتَابَتُمْ بِهِ مِنْ تَعْدِ الْقَبِيضَةِ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلِيمًا
 حَكِيمًا ۝ وَتَنْ لَمْ تَقْطَعْ مِنْكُمْ طَوْلًا أَنْ يَكُونَ
 الْمَخْصُصَاتُ الْمَوْفُوتِ قَدْ تَأْتَمَّاعَةً أَتَمَّاعَةً مِنْ
 قَبِيضِكُمُ الْمَوْفُوتِ ۝ وَاللَّهُ أَغْنَى عَنْكُمْ بَعْضُكُمْ
 مِنْ تَعِينٍ فَانْكِحُوا هَؤُلَاءِ أَهْلَهُنَّ وَتَوَهَّوْا أَمْوَالَهُنَّ
 بِالْمَعْرُوفِ مُخْصَّصَاتٍ غَيْرِ مَسْجِدٍ وَلَا تَجَاحُ
 أَخْلَافُ فَإِذَا أَحْصَيْتُمْ إِنْ تَقِينُ بِتَحِيَّةٍ مَعْلُومٍ يَضْفُ
 مَا عَلَى الْمَخْصُصَاتِ مِنَ الْعَدَابِ ذَلِكَ لِمَنْ خَشِيَ اللَّهَ
 مِنْكُمْ وَأَنْ تَصْبِرُوا خَيْرٌ لَكُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ۝
 يُرِيدُ اللَّهُ لِيُذْهِبَ عَنْكُمُ الرِّجْسَ أَجْمَعًا وَيُطَهِّرَ
 مِنَ الْفِيلِ عَنْكُمْ وَتُحِبُّوا عَلَيْهِمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ۝

وَأَنَّهُ يُرِيدُ أَنْ يُثَبِّتَ عَلَيْكَ وَيُرِيدَ الَّذِينَ يَتَّبِعُونَ
الْفِتْوَى أَنْ يَكُونُوا مِثْلَ عِظَمَانِ يُرِيدُ اللَّهُ أَنْ يَخْذِفَ
عَنكَ وَخَلْقَ الْإِنْسَانِ مِثْقَالًا يُثَابِتُ الَّذِينَ آمَنُوا
لَأَن تَكُونُوا أَمْثَلًا يُثَبِّتُكُمْ يَتَّبِعُكُمْ بِالْأَبْصَالِ إِلَّا لَنْ يَكُونَ
يُحْكِمُ عَنْ قُرْآنٍ يَتَّبِعُكُمْ وَلَا تَقُولُوا أَنَّهُمْ إِنْ
اللَّهُ كَفَاتَ بِكُمْ رَحِيمًا وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ عُدُوًّا
وَكُفْرًا تَوَلَّى نُفُوسِهِ نَارًا وَكَفَاتَ قَالَتْ عَلَى اللَّهِ
يَسِيرًا إِنْ تَجِدُوا سَكَنًا مِمَّا تَشْتُمُونَ عَنْهُ لَنُكَفِّرَنَّ
عَنكُمْ سَيِّئَاتِكُمْ وَنَجْعَلَنَّكُمْ فِرَقًا مِمَّا تَكْفُرُونَ
وَلَا تَقُولُوا مَا أَفْعَلْنَا اللَّهُ بِهِ يَهْجُرُكُمْ عَلَى تَبَعٍ لِّزَيْنَالِ
نُصِيبُ مِمَّا أَسْكَنْتُمْ وَلَلنَّاسُ فِيهِمْ مِمَّا أَسْكَنْتُمْ
وَسَقُولُوا اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ إِنَّ اللَّهَ كَانَ بِكُلِّ شَيْءٍ
عَلِيمًا وَلِكُلِّ جَعَلْنَا مَوَاقِنَ وَمَا تَزَكُّ أَلْوَالِدِ
وَالْأَقْرَبُونَ وَالَّذِينَ عَقَدَتْ أَيْمَنُكُمْ فَأَوْفُوا
نُصَبَهُمْ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدًا

﴿۴۷﴾ خودی دقت [ب فغان بر یاران] توبه من بدانه
سر هوه، و ثبوت ب دویف دلخوازیان [مخمسد
ژی بیت حرام] دکهن، دقت هویس گه لک ب
ره خن وانف بجن [نانکو کار و کریاریت وان بکن].
﴿۴۸﴾ و خودی دقت ل سر هوه سلك بکعت
[نانکو کاری هوه ب ساناهی بنحیت، ب دانای وی
بژ هوه شهر یعه نه کن ساناهی و گونجایی د گهل
سروشتی مروئی]، ب راستی مروف بن هیز و
لاواز هاتیبه چیکرن [نانکو نه شیت بینا خول سر
دلخوازیان فرمه بکعت]. ﴿۴۹﴾ گهل خوردان باورهان
مالی خول [تیکدو] د نالبره اخودا ب نه هقی نه خون
[وه کی سلهف و قوماری و زبیکرنی] (احتکار) و
دزیی... هند، باز رگانیبه کا هویس ل سر قابل
نه بن تنی نه بیت [نانکو ب کریس و فروشان هوه رو
نالبیت قابل بخون و ب ریکیث دورست] و خول
[ژ بن هیثیوونی] نه کوژن یان تیکدو نه کوژن ب
راستی خودی د گهل هوه بی دلخوانه. ﴿۵۰﴾ و هچین
[ژ هوه فان نه دورست بیت بزی] از ستمی و زیده کافی

قنی بکعت، دق وی کی نه دناگری دوزمهیدا، و نه ف ب خول دهف خودی ب ساناهیبه. ﴿۵۱﴾ نه گهر هویس
خول ژ گونه هیت معزن [شرکی و کوشتی و دزیی و سیر به ندبی... هند] بدهنه باش، گونه هیت هوه بیت
بچویک دق بهر دهه یوش کیس و ژیهین و فحشرین، و هوه دق بهینه جهه کن دلخوش و باش. ﴿۵۲﴾ و هویس
دلخوازییا وی تشتی کو خودی هندک ژ هوه بی ب سر هنده کیث دی تیختین، نه کن [نانکو خوزیا
هندی بکی خودی ژ وی بستیت و بدهنه ته]، و زه لمان پشک و بار ژ کار و کریاریت کریس هنه، و ژنان
پشک و بار ژ کار و کریاریت کریس هنه، و داخوازا کهره ما خودی بکن، ب راستی خودی ب همی تشی
ناگه هداره. ﴿۵۳﴾ و مه میرانگر بژ هر تیکی داناینه ژ میراتی ده بیاب و کس و کاران هیلایس، و ثبوت
هوه به بیان داینی [کو بیته میرانگریت هوه] پشک و باریت وان بدهنی [هلبت نهف فهرانه ل دهستیکا
نیسلامن بسوه، باشی هاته راکن ب گوتنا خودی] «وَأُولُوا الْأَرْحَامِ يَنْفَعُهُمْ أَوْلَى بِغَيْرِ» ب راستی خودی ل
سر همی تشتان بهر هف و شاهده.

الْإِنْسَانُ لِرَفْعَتِهِ عَلَى الْإِنْسَانِ يَسَافِرٌ إِنَّهُ تَبَتَّلُ عَلَيْهِ عَلَى
بَعْضٍ وَبِمَا آتَى مِنْ أَمْرِ لَهُمْ فَأَصْلَحَ نَبَتْ
حَبِطَتْ لِلْغَيْبِ يَسَافِرٌ إِنَّهُ وَالَّذِي تَخَافُونَ
تُؤْمَرُونَ فَيُظْهِرُونَ وَأَمْرُهُمْ فِي الْمَتَابِعِ
وَأَمْرُهُمْ فَإِنْ أَطَعْتُمْ فَلَا تَتَّبِعُوا عَلَيْهِمْ سَبِيلًا
إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلِيمًا حَكِيمًا وَإِنْ جُفُوا بِمَا قَرَّبْتُمْ
فَلَا تَتَّبِعُوا أَهْلِيكُمْ وَتَحْسَبُوا مِنْ أَهْلِيكُمْ إِنْ
يُرِيدُوا إِصْلَاحًا يَأْتِيهِمْ اللَّهُ بِبَيِّنَاتٍ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلِيمًا
حَكِيمًا ۝ وَأَعْبُدُوا اللَّهَ وَلَا تُشْرِكُوا بِهِ شَيْئًا
وَالَّذِينَ يَخْتَفُونَ بَيْنَ الظُّلُمِ وَالْظُّلُمِ وَالْظُّلُمِ
وَالْحَارِثِ وَالْظُّلُمِ وَالْحَارِثِ وَالْظُّلُمِ وَالْحَارِثِ
وَأَمَّا السَّيْلُ وَمَا كُنْتُمْ لَيْسَ كُمْ إِنَّ اللَّهَ
لَا يَخْشَى مَنْ كَانَ مُحْتَالًا فَخُورًا ۝ الَّذِينَ يَخْلُفُونَ
وَيَأْمُرُونَ النَّاسَ بِالْبَغْيِ وَتَكْثُرُونَ مَا أَتَاهُمْ
اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ ۝ وَأَعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ عَذَابًا مُهِينًا ۝

بِسْمِ

﴿۳۱﴾ زهلام سهرکار و سهر بهر شست کار و باریت
ژنانه [نانکو دینت نه ول بهر خرمه تا وان بن و ب
کار و باریت وان رابن] ژ بهر گو خردی هندک ب
سهر هنده کان تیخستنه، و ژ بهر کو [زهلام] مالی
خو [د بهر واندا] دمزیختن، قیجا ژنت چاک
[کار و بار است] گوهداریت خردی و زهلامیت خزنه
[و ب بهر کنی خو رادین د راستا خودندا، و باشی د راستا
زهلامیت خودا] و بز مال و ناموسا [زهلامیت خو]
د پشت ویرا، ب هاریکاریسا خودی باریزرن، و نهو
ژنت هوین ژنی دترسن کو گوهداریسا ههوه نهکن
[خو ل سهر زهلامی خو مهزن بکن و مافیت وان
نهدهنی] شیردان ل وان بکن [و ژ خودی و نیزایا
پوژا قیامهتن بر سین] [و نهگر هاشفه چون باشه،
و نایب چو ریکتی دی بگری، و نهگر نه] خو ژ
نقینا وان بدمنه باش [نانکو ل سهر نقینا وی بی، بهلی
پشتا خو بدهنی و پویه پتی نهکی، و ههکه ب فنی
چهندی ژنی نههاته ری] قیجا لی بدن [بهلی لیدانه کا
بی تیش] قیجا نهگر گوهی خو دانه ههوه، هوین

چو هیجه تان هلنه تیخن [کو هوین خورتی و ستمی لی بکن]، ب راستی خودی یی بلند و معزنه
[نانکو پشی گوهداریسا ههوه کرین، نهگر ستمی لی بکن، بزانی خودی ژ هه مبان معزنره ول سهر ههوه
دهسته لانداره ههروهکی هوین ل سهر وان دهسته لانداری، و بز ههوه ناهلیت]. ﴿۳۲﴾ و نهگر هوین ترسیان
نافیهرا وان نهخوش بیت و ژنک نهگرن، دادومرهکی ژ مرقیت زهلامی و دادومرهکی دی ژ مرقیت ژنی
ههلیزرن [و فریکنه هدف تیک، داپنکفه بهری خو بدمنه ناریشهین و چارمه سهر بکن] قیجا ههکه ب راستی
وان [همردو دادوران] بقیان وان پیک بین و نافیهرا وان خوش بکن، خودی دق وان تیخسته بهریک، ب
راستی خودی زانا و شاره زایه. ﴿۳۳﴾ و هوین خودی بهریسن و چو هوگر و ههلیهرا ب چنی نهکن، و د
گهل دهیبان د چاک بین [دیسا] و د گهل کس و کار و سیوی و بهلنگاز و جیرانیت دینه مرقیت ههوه، و
جیرانیت چو مرقانی د گهل ههوه نهی و ههفلان ریکتی بان ههفسهرا خو و ریفتنگ و بهنده بیت ههوه، ب
راستی خودی حو قهه یی بهسه ندره ناکت [نهوی کهسی ژ خو مهزتر و بلندتر نهبیت و ببینت نهول
سهر غیری خودایه]. ﴿۳۴﴾ نهویست [نانکو قهه و دفن بلند] چو ریکتی دکن [د راستا فرمانا خودندا و د
راستا دهیباب و کس و کاراندا... هند]، و فرمانا خه لکی ژ بی چو ریکتی دکن، و وی کهرما خودی د
گهل کری قدشیرن، و خودی نیزایه که ههکبه بز گاوران بهر ههفکریه.

۱۵ ﴿ و خودی چتر دژمیت هره دیاسیت ژئی
 ب ناکه هین، و بهسی ههویه خودی [بژ ههوه]
 سه میان و بهسی ههویه خودی [بژ ههوه] پشته مان.
 ۱۶ ﴿ جو هی ناخفتنن هاری دکن [نانکو دگوه ژرن]
 و دیشن: ب نه زمان خواری یان ب تان هانتن ل دینی
 مه ناخفتنا نه بیست، بهلی نه م هین ناکه هین، و گولن
 بیه و نه گولن نه بیست [مه خسه دا وان نغریه نانکو
 بمری یان کهر بی] و [دیشن] [راعنا] [مه خسه دا]
 وان ژئی رمانه کانهیا جوانه] و نه گهر وان گژ نابه، مه
 [گژ ناته] بیست و نه م ب گژ ناته دکهین، و [انظرنا]
 [شوینا] [راعنا] نانکو خو ل مه بگره و مؤله تنی بده مه
 بژ وان باشر و دورستر بوو، بهلی ژ بهر گاوریسی وان
 خودی نهو دوری دلفانیسی خو تیختن، فیجا ژ بل
 باومره کا کیم باومریسی نائین [نهو ژئی باومریسه کا
 لاوازه ب هندلهک پیخه مبه و کتیان]. ۱۷ ﴿ هه
 گهل نهویت کتب بژ هاتین [نانکو جو هی و فله]
 باومریسی ب وی کتیانه نیاییه خواری [کو قورنانه]
 بینن کو ب راستی ژ وان کتیانه بیست بهر دهستی

ههوه [کو تنجیل و تهوراتن] بهری نه م هنده سهرو چافان بهره قازی بکهین و لیک بزفرین یان ژئی دوری
 دلفانیسی خودی تیخین، ههروه کی نهویت دایینه سهرو بریارا خودی رژژا شعیسی مه دوری دلفانیسی
 خو تیختن و له عنت لی کریس، و ب راستی فرمانا خودی ههرو دتی بته جبه [نانکو لیقه بوون بژ نیه].
 ۱۸ ﴿ ب راستی خودی گونه ها چکرنا هه فال و هژ گران بژ خودی ژئی نابهت و گونه هیت دیت نهویت
 مابین [ژ بلی شرکتی] ژئی دیت بژ بیی بغیت، و ب راستی ههرو که سنی هه فاله کی بژ خودی چیکهت، ب
 سویند وی گونه هه کامه زن کر. ۱۹ ﴿ ما تو وان نابینی و نانیسی نهویت خو پاک و باقر [ژ گونه هان] دبین و
 ددانن [کو جو هی و فله نه دمی دیشن] نه م مروفتن خودینه و نه م بیست هین گونه هین، خودیه بی بغیت ژ
 گونه هان پاک و باقر دکهت، و نهعت دهزیسی بهر کن قه سینی ژئی ستم لی نانتیه کرن. ۲۰ ﴿ بهری خو بدی
 کا چاوا شهرو مان ب نافی خودی دکهت؟ و بهسی وانه نهف گونه ها مه زن و ناشکرا. ۲۱ ﴿ نهوی تو دینی
 نهویت بارهک ژ زانینان بژ هاتی، باومریسی ب بوت و شه بنانی دینن، و دیشنه نهویت گاوروبوین [مه خسه د
 ژئی قورمیشینه] نهفه ژ وان بیست باومری نیاییین [کو موسلمانن] باشر و راسترن.

الَّذِينَ إِلَى اللَّهِ يَرْجِعُونَ أَفَلَمْ يَتَذَكَّرْ أَنْ أَرْسَلَ
وَمَا أَرْسَلَ مِنْ قَبْلِكَ مِنْ نَبِيٍّ أَنْ يَتَّبِعُنَا إِلَى الظُّلُمَاتِ
وَقَدْ آمَرُوا أَنْ يَتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي يَخْلُقُ أَنْ يَحْيِيَهُمْ
مَتَى يَشَاءُ ۖ وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ تَعَالَوْا إِلَى مَا أَرْسَلَ
اللَّهُ وَالْكَرُّوْا رَأَيْتُ الْمُنَافِقِينَ يَتَّبِعُونَكَ عَنْكَ
مُذْذَبًا ۖ فَكَيْفَ إِذَا أَصَابَتْهُمْ مُصِيبَةٌ بِمَا
قَدَّمَتْ أَيْدِيهِمْ لَعَنَهُمُ اللَّهُ يَخْلِفُونَ مَا وَعَى
إِنْ أَنْزَلْنَا إِلَّا خِسْفًا مُوقِفًا ۖ أَوَّلَتْهُمُ الْآلِ
فِي الظُّلُمَاتِ مَا عَرَضَ عَلَيْهِمْ وَعَظَّمَهُمْ وَقَالَ لَهُمْ فِي
أَنْفُسِهِمْ قَوْلًا بَلِيغًا ۖ وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ رُسُلٍ إِلَّا
لِيُطْلَعَ بِهِمْ أَفَلَمْ يَتَذَكَّرْ أَنْزَلْنَا لَهُمْ
الْقُرْآنَ فَاسْتَفْهَمُوا اللَّهَ وَأَنْتُمْ تَسْتَفْهَمُونَ لَهُمُ الْكُرْسِيُّ
لَوْجَدُوا اللَّهَ تَوَالَّتْ أَرْجَاؤُهُمْ ۖ فَلَا وَزَيْلَ لَا يَرْجِعُونَ
حَتَّى يَحْكُمَ لَكُمْ فِيمَا شَجَرْتُمْ بِهِمْ ثُمَّ لَا يَجِدُوا فِي
أَنْفُسِهِمْ حَرَجًا مِمَّا قَضَيْتُمْ وَيُسَلِّمُوا تَسْلِيمًا ۖ

﴿۶۰﴾ هر ی تو [حیه تی نامینی] نابینی نه وی ت ل نک
خو هزر دکن، وان باو مری ب وی [فور ثانی] نه وا
بؤ ته هاتیه خوارق و ب وان بیت بؤ بیت بهری
ته زی هاتیه خوارق ثناییه، و دقین بؤ دادو مری
بجنه دهف وی یی دادیسی ب فرمانا خودی نه کت،
و نه و ب خو زی فرمانا وان با هاتیه کرن باو مری
بی نه نین، و ب راستی شه پانی دقیت وان پس
پس سه ردا بهت [کو باش دوری راستی بین]،
﴿۶۱﴾ و گافا بؤ وان بیت گون: هوین ل بهر وان
بپاران و مون بیت خودی هنارتین و ورنه دهف
پیغمبهری، تو دق دورویان بیی، روسی خو ز
ته و مردگیرن. ﴿۶۲﴾ قنجا دق دج کراسدا بن و دق
چ کهن، دهمن قانافه ک ب سر واندا دقیت، هر ز
وی یا وان ب دهستیت خو ب سرقی خو ثنایی
[کو بریارا] (حوکم) ته هیلاییه و ب یا ناغونی
رازیبوینه، باشی دقنه دهف ته، ب خودی سوند
دخون و [دینن]: ز قنجی و چاک و پیکینانی
پیغه تر مه نه فایه. ﴿۶۳﴾ نه و [دوروی دروان دکن]

خودی دزایت کاج دلی و اندایه، سزا کرنا وان بهله، و شیرهان ل وان بکه [ز دویا هیکا دورویان بیی
برسینه] و شیرنه کا کار لیکر و ناشکه را د نایه را خو و واندا بؤ [وان] بیژه. ﴿۶۴﴾ و مه چو پیغمبه
نه هنارتیه نه گهر ز بهر هندی نه بیت داب دهستورا خودی گوهداریسا وی بیت کرن، و هه که گافا وان ستم
ل خو کری [تو هیلایی و ب بریارا ته رازی نه بویسین]، هاتبانه دهف ته و داخو ازا گونه رزیرنی ز خودی
کرانه، و پیغمبهری زی داخو ازا گونه رزیرنی بؤ وان کراییه، دازانن خودی گهله کی توبه و مرگر و دلوفانه.
﴿۶۵﴾ و هسانینه، ب خودایی ته سوند دخوم نه و نایه خودان باوهر [باوهری نایشن] هه تا هر تشه کن
ته و هر فیکینی ل سهر دکن، ته نه که نه که کم ل سهر، باشی بهر انبه بریارا ته چو دلته نگینی دلی خو دا
نه بین، باشی ب دورستی خو هله ستر نه ته [نانکو ب دورستی گوهداریسا ته بکن و فرمان و بریاریت ته
ب جه بین].

وَلَوْ كُنَّا عَنْ عَهْدِهِمْ لَفَقَدْنَا إِنْ أَقْبَلُوا أَفْكَرَ وَأَخْشَرَ زُمَرٍ
وَيَذَرُكَ مَا قَدْ جَاءَهُمْ مِنَ الْغَيْبِ مِنْهُمْ وَلَوْ أَنَّهُمْ قَالُوا مَا عَلَيْنَا
بِإِسْكَانِ خَيْرِ الْمَدِينِ وَلَئِنْ نَفِيقُوا ۖ وَإِنَّا لَآئِينَ لَهُمْ
بِرَأْيِنَا إِجْرًا عَظِيمًا ۖ وَلَئِنْ تَفَرَّقُوا فَمَا لَكُمْ شَيْءٌ ۚ
وَمَنْ يُطِيعِ اللَّهَ وَالرَّسُولَ فَأُولَئِكَ مَعَ الَّذِينَ أَنْعَمَ اللَّهُ
عَلَيْهِمْ مِنَ النَّبِيِّينَ وَالصَّادِقِينَ وَالشُّهَدَاءِ وَالصَّالِحِينَ
وَحَسَنَ أُولَئِكَ رِجَالًا ۚ ذَٰلِكَ الْفَضْلُ مِنَ اللَّهِ وَلَكِنْ
بِاللَّهِ عِلْمًا ۚ تَابُوا الَّذِينَ ۖ وَأَمَّا أَخَذُوا مِنْكُمْ
فَأَمْرًا وَأَتَابُوا وَأَمْرًا وَاجِبًا ۚ وَإِنْ كُنْتُمْ تُحِبُّونَ
لِلنَّاسِ الْمَوْتَ ۖ قَالُوا قَدْ أَفْكَرْنَا عَلَىٰ إِلَٰهٍ أَعْلَمُ
مَقْعَدَهُمْ جَهَنَّمَ ۚ وَلَئِنْ أَسْأَلْتُمْ عَنْهُ لَنَنْصَرِفَنَّ ۚ
لَوْ كُنَّا نَبْتِكُ لَكُمْ رَيْبَةً ۖ مَوْءَدَةً يُفْتَنُ بِهَا ۚ مَقْعَدُ
فَأَوْفَرُوا عَظِيمًا ۚ فَلْيَقْتُلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ الَّذِينَ
يَبْشُرُونَ الْآخِرَةَ ۖ الدُّنْيَا بِالْآخِرَةِ ۚ وَمَنْ يُقْتَلْ فِي سَبِيلِ
اللَّهِ فَعَسَىٰ أُولَئِكَ أَنْ يَكُونَ مَقْسُودًا ۚ

۶۶۶ و ب راستی همه که مل سر وان نغیسیابه
خز بکوزن، یان ز ولانی خذ دهر که لب فرمانا
مه ندرکن ژ بل کیمه کن ژ وان، و نه گهر وان ب
شیره تیل وان دهانه کن کربابه، بق وان چنتر
بنه جهر بو [مه خسد بق دنیا و ناخرهتا وان چنتر
بوو، و باورسیا وان دا چنتر و پتر بنهجه و موکوم
ییت]. ۶۶۷ و ب راستی هنگی نهم دا خه لانه کنی
موزن دینه وان. ۶۶۸ و نهم دا وان راسته بی کهین.
۶۶۹ [ژ خذ و سهابه] هر که سنی گو هدرسیا خودی
و پیغمبه ری بکهت، فیجا نه هه فالانیت وانن ییت
خودی قنچی د گمل کرین ژ پیغمبه ر و راستگز
و شهید و قنچیکاران، و نه چ خوش هه فالن.
۶۷۰ نهف ختیکه [نیمه مه] ژ خودی ژ بهر وانن، و
بهس خودی دزانتا کا کی هیژای کهرم و ختیکا و یسه.
۶۷۱ گمل خردان باورمان [هوین بهر انبه ری نه یاریت
خز ناماده بن] و هشیار و کارگری بن، دهست دهست
یان زی ب به فیرا و پیکفه هیزشی بیبه سر نه یاران.
۶۷۲ و ب راستی هندک ژ ههوه ییت ههین خز
فدهیلن و گیر دکن، فیجا [به ری خز ددهن] نه گهر ناتا
دیزن: ب سوید خودی قنچی د گمل مه کر [خزرا فیه
ژ خودی گه هشته ههوه] ژ سره کرشن و دستکه قسیا
ناظیره ههوه و ویدانه یی: خوزی نژ د گمل وان بام
۶۷۳ فیجا بلا نهو تیت زیانا ناخرهتی ب زیانا دنیاس
که سنی د ریکا خودیندا جیهادی بکهت، فیجا بیته کو
خه لانه کنی موزن دینه.

﴿۷۵﴾ ههوه خبره؟ بچی هوین د ریکا خودیدا شیری ناکه ز بهر ته به سر و یی دهنه لانا ز زهلام و ژن و بچو یکان، نه ویت [گازی دکهن] دبیزن: خودبو ژ تو مه ز فی گوندی خه لک ستمکار ده ربخه، و بزمه هاریکاره کی ژ دهن خو بهنیر، و بزمه بهشت قانه کی ژ دهن خو بهنیر، ﴿۷۶﴾ نه ویت باوهری نیابین، د ریکا خودیدا شیری دکهن، و نه ویت گاوربو وین د ریکا سیری گاوربیدا [نه ویت شوینا خودی دینه بهرستن] شیری دکهن، فینجا [گمل خودان باوهران] هوین شیری دوست و یاریت شهبانی بکه، ب پاستی کاری شهبانی [بهر انهر یی خودی] یی بن هیز بو. ﴿۷۷﴾ نه ویت ماته نهو ندیش نه ویت [ل مه که می] بزمه دهاته گوتن، هوین دهستی خو بکیشن [و شیری نه که] و نفیژان بکه و زه کانا مالی خو بدهن، فینجا گافا [ل مه دینه یی] شیری [د ریکا خودیدا] ل سهر وان هاتبیه نفبین، د وتی گافیدا دهسته که ز وان ژ مرزقان دترسیان وهکی ترسا وان ژ خودی، بلکه پتر ژ مرزقان دترسیان، و گوتن: خودبو ژ بچی ته شیری ل سهر مه نفیسی، بلا ته نهف شیره ب پاش تیختبایه و دهره فته دابایه مه [مه خوشی ب خو بریایه و نه م مرن چوباینه]، بیژه: خوشبایه دنیاین یا کیمه و ناخرمت بوی یی باریز کارییی بکهت چیرته، و ته مهت دهریسی نیفا بهر کی فمسی ستم ل ههوه نایته کرن [نه خبرت ههوه کیم دبن و نه گونهیت ههوه دینه زنده کرن]. ﴿۷۸﴾ هوین ل کیمه بن [ل ویزی بن]، خو هوین د که لیت ناسیغه زی بن، ههر مرن دتی که هیه ههوه، و نه گهر قهنجی و خبره که گه هشته وان، دبیزن: نهفه ژ خودیه، و نه گهر نه خوشبایه ب سهری وان هات، دبیزن: نهفه نه خوشبایه [ز بن و هه مر یا] ته به، بیژه [نه و مسابه وهکی هوین دبیزن] ههمی تشت [خوشی و نه خوشی و دان و چیکرن] ژ خودیه، فینجا شان مرزقان خبره چو ناخفتان تیبا که هن [کو چو یی خودی نایب]. ﴿۷۹﴾ ههر خبره که بگه هیه ته ژ خودیه، و ههر نه خوشبایه کاب سهری ته بیت ژ ته به [نانکو نهفه نهوه یاد هسیت ته گری و ته ب کار و گریار بیت خو ب سهری خو نیایی] و مه تو ب پیغه بهرینی بو خه لکی هنارتی [و فقهدهرا خودی ژ بهر ته نگی و بهر فردهی و خوشی و نه خوشی نی نه ب دهستی ته به] و شاده بییا خودی [ل سهر فی چهنی] بهسه.

وَمَا لَكُمْ لَا تُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَالْتَصَّاعِفِينَ مِنَ الرِّجَالِ وَالنِّسَاءِ وَالْوِلْدَانِ الَّذِينَ يَقُولُونَ رَبَّنَا أَخْرِجْنَا مِنْ هَذِهِ الْقَرْيَةِ الظَّالِمِ أَحْلَاهُ وَاجْعَلْ لَنَا مِّنْ لَّدُنكَ وَلِيًّا وَاجْعَلْ لَنَا مِّنْ لَّدُنكَ نَصِيرًا الَّذِينَ آمَنُوا يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَالَّذِينَ كَفَرُوا يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ الظَّالِمِينَ قَاتِلُوا الَّذِينَ أَفْسَدُوا فِي رَكْبِكُمْ أَفَ تَعْلَمُونَ إِنَّ كَيْدَ الْفَاسِقِينَ كَانَ ضَعِيفًا ۖ أَفَرَأَيْتُمُ الَّذِينَ قِيلَ لَهُمْ كُفُّوا أَيْدِيَكُمْ وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ فَلَمَّا كَبِدُوا عَلَيْهِمْ أَلْفَاتَالِ إِذَا فَرِيقٌ مِّنْهُمْ يُجَاهِدُونَ النَّاسَ كَيْدِيَّةً اللَّهُ أَوَّلَ حَشِيَّةٍ وَقَالُوا رَبَّنَا لَرَكْبَتِ عَلَيْنَا الْفِتَالُ لَوْلَا أَخْرِجْنَا إِلَى أَجَلٍ قَرِيبٍ قُلْ مَتَعَ الدُّنْيَا قَبِيلَ وَالْآخِرَةُ خَيْرٌ لِّمَنِ اتَّقَى وَلَا تظْلَمُونَ فَبَيِّنَا ۖ إِنَّمَا تَكُونُوا بِدِينِكُمُ الْمُتَوَكِّلِينَ وَكَذَلِكَ يَرْجِعُ مَشِيدُهُ وَإِنْ تُبْهِرْ حَشِيَّةً يَقُولُوا هَذِهِ مِنْ عِندِ اللَّهِ وَإِنْ تُبْهِرْ حَشِيَّةً يَقُولُوا هَذِهِ مِنْ عِندِ اللَّهِ قُلْ مَن عِندَ اللَّهِ قَالَ هَؤُلَاءِ الْقَوْمُ لَا يَكَادُونَ يَفْقَهُونَ حَقِيقًا ۖ مَا أَصْلَهُمْ مِنْ حَشِيَّةٍ قُلْ اللَّهُ وَمَا أَصْلَهُ مِنْ سَبِيَّةٍ قُلْ نَفْسُكَ وَأَنَّكَ لَافِي النَّاسِ رَسُولًا وَكَفَى بِاللَّهِ شَهِيدًا ۖ

مَنْ يُطِيعِ الرَّسُولَ فَقَدْ أَطَاعَ اللَّهَ وَمَنْ تَوَلَّى فِتْنًا أُرْسِلَتْكَ عَلَيْهِمْ حِجَابًا ۖ لِيَتَوَلَّى عَاطِفًا ذَابِرًا مِنْ عِنْدِكَ يَنْتَ عَاطِفَةً مِنْهُمْ غَيْرَ الَّذِي تَقُولُ وَاللَّهُ يَكْتُبُ مَا يُبْهِنُونَ فَأَعْرِضْ عَنْهُمْ وَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ وَكَفَى بِاللَّهِ وَكِيلًا ۖ أَفَلَا يَتَذَكَّرُونَ أَلَمْ تَرَ أَنَّا أَرْسَلْنَا وَثْقَانًا مِنْ عِنْدِكَ خَالِفًا فَكَذَّبُوا ۖ وَأَنفَجُوا فِرْعَوْنَ مِنَ الْأَمْنِ أَوِ الْخَوْفِ أَذَاعُوا بِهِ ۖ وَلَوْ رَدُّوهُ إِلَى الرَّسُولِ وَإِلَى أُولِي الْأَمْرِ مِنْهُمْ لَعَلِمَتَ الَّذِينَ يَنْتَفِطُونَ عَنْهُمْ وَلَوْ لَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْهِمْ وَرَحْمَتُهُ لَافْتَحَتِ السَّمَاءُ لِلْآفِيلِينَ ۖ فَتَنَّا فِي سَبِيلِ اللَّهِ لَكُلِّ الْأَشْكَافِ وَحَرَسِ التَّوْبِينِ عَنِ اللَّهِ أَنْ يَكُفَّ بَأْسَ الَّذِينَ كَفَرُوا ۖ وَاللَّهُ أَشَدُّ بَاسًا وَأَشَدُّ تَنكِيلًا ۖ مَنْ يَشْفَعْ شَفْعَةً حَسَنَةً يَكُنْ لَهُ نَصِيبٌ مِنْهَا وَمَنْ يَشْفَعْ شَفْعَةً سَيِّئَةً يَكُنْ لَهُ كِفْلٌ مِنْهَا ۖ وَكَانَ اللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ مُقِيتًا ۖ وَإِذْ أَخْبَرْنَا مَلَكَنَا بِحَبْلِ الْوَعْدِ فَأَخْرَجْنَاهَا مِنْ ذُلِّهَا أَوْ زُرْنَاهَا ۖ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ حَسِيبًا ۖ

[فانگو دورویسان] دئی به لافکن، و نه گهر وان نهو خهبر گه هاند بایه پیغه مبری [پسار زئی کرانه] یان زی [گه هاند بایه] سر کاریت خو، نهویت فان خهبران ژیک دنیا سن، و راستیی ژ نه راستیی جودا دکن، و نه گهر کهرم و دلوفانییا خودی ل سر هه وه نه بایه کیمه ک تن نه بن بیت دی ههمی داب دویف شه یانی که فن. ﴿۸۶﴾ فینجا تو درینکا خودیدا شه زی بکه، خو هه که تویی بی تن زی بی، نو دئی ژ کار و کرباریت خو ب تن به بر سر بی، و خودان باوهران سر گهرم بکه [بالده بؤ شهر کرنی]، بی گومان خودی خرابی و زیانا نهویت بویینه گاور دئی ژ هه وه دته پاش و فه گریت، و خودی ب هیز تره و جزادانا وی دزوار تره. ﴿۸۷﴾ هه که سنی بهر فانییه کا خبری بکه [مه هده را قه نجیی بکه] وی باره ک ژ وی مه هده ری هه، و هه که سنی بهر فانییا خرابیی بکه، باره ک ژ گونه ها وی بهر فانییی بؤ ویسه، و خودی ل سر ههمی تستان دهسته لاند ار و شاهده [جزایی بهر ایهر ههمی تستان ددهت]. ﴿۸۸﴾ هه گاهه کا سلاف ل هه وه هاته کرن، هوین چیرت بهر سفا وی بدنه یان زی وهکی وی فه گرین، ب راستی خودی ل سر ههمی تستان حیداره.

﴿۸۶﴾ هه که سنی گوهرداری پیغه مبری بکه، ب راستی نهوی گوهرداری خودی کریمه، و بی روینی خو [ژ پیغه مبری] و هر گریت [و گوهرداری وی نه کهت]، مه تو نه هارنی کول ل سر وان پاریز فان بی [ب کوته کی برقی وان بدیه پاشی و باوهریی]. ﴿۸۷﴾ [بهرانه ری نه] دپیژن: [هه مانا ته ل سر چافیت مه] نه م دئی گوهرداری ته که بن، هه گاهه کا نهو ژ دهف ته چوژن، دهسته که ک ژ وان ده شه لیدا وی دکن و وی دپیژن نه نه واته گوئی، و کاج ب شهف دپیژن و دکن خودی دفتییت، تیدی تو دهست ژ وان بهرده و پوینه پی نه که و خو ب خودی پشت گهرم بکه، و بهسی ته به خودی پشته فانی نه بیت. ﴿۸۸﴾ فینجا بؤ چی هزارا خو [پاش] دفورانییا ناکه، و نه گهر فورشان ژ دهف تیکی دی هاتبایه ژ بی خودی، دا گه له ک تشیت فیکه که فنی و نه وه کهف تیدا بینن [و وهکی فنی تیدا نه بینن، بلا بزانن بی گومان ژ دهف خودییه و موحه مه د پیغه مبره]. ﴿۸۹﴾ و نه گهر خهبره ک ژ سر که فنی یان شکه سنی گه هته وان

﴿۸۷﴾ [گمل مروفان] خودی شهوه پی ز ری پنهتر
 چو بهرستی [خودی] نه پی، بن گومان دق هه وه
 همبسان پروژا قیامت پی کو چو گومان دوی پروژندا
 نینه دق کوم گهت، و کی ز خودی ناخفتن راستر
 هه پی [نانکو کس نینه] ۱۹. ﴿۸۸﴾ هه وه خیره
 هوین هق د راستا دورویاندا بووینه دو جوین؟ و
 خودی شهو ز بهر کار و کرباریت کریس له گهر اندنه له
 [گاوریی]. تهری هه وه دفتیت پی خودی گومرا و
 بهرزه کری راست پی بکهن؟ و هه چن خودی گومرا
 و بهرزه کری تیدی نو چو پیکان بز ناییی [کو تیک بز
 بیته راسته پیکر]. ﴿۸۹﴾ [وان دورویان] پی خوشه
 و حمز دکهن هوین زی گاور بین، هه وه کی شه
 گاور بووین، دا هوین و شه وه کی تیک لی بهین، فینجا
 هوین چو دوست و پشته فانان ز وان نه گرن، هه تاهو
 ب دورستی باوهریسی نارمانجا مشه خنبوونا دریکا
 خودیدا نه بین، فینجا نه گهر وان پشته خو دایی، بگرن
 و بکوزن، هه جهن لی بن و ب دهست هه وه بکهفن،
 و هوین قعت چو دوست و هاریکاران ز پی نه گرن.

﴿۹۰﴾ شه نه بن نهویت خو بگه هیته هنده کان [نانکو خو دناقنه بهختی وان] کو بهیان دنا فیه راهه وه و
 واندا هه پی [دهستی خو نه کهنه فان و نه کوزن] یان نهویت دتینه دهف هه وه و دلی وان نه گریست [و بهر تنگ
 بیت] نه شه پی هه وه بکهن و نه شه پی مله تن خو... و نه گهر خودی قیابیه [دلته نگ نه دیبون] دال سهر
 هه وه زال و دهسته لانداز گهت و شه پی هه وه کهن. فینجا نه گهر بهر هنگاری هه وه نه بوون، و شه پی هه وه
 نه کرن، و ناشی قیاب و دهستی دوستینی و ناشی پی هه وه دریز کر، [بزاسن] خودی بز شه پی وان چو پی
 نه داینه هه وه. ﴿۹۱﴾ ب راستی هوین دق جوینه کس دی [ز دورویان] بین، دفتن ز هه وه [ب دورویان بین]
 پشته راست و تیمن بین و ز مله تن خو زی [ب گاوریی] پشته راست و تیمن بین. و ههر گاهه کاهاته
 داخواز کرن بز گاوریی و بز شه پی هه وه، لی دز فین. فینجا نه گهر نهو دهستی خو ز شه و بهر هنگاریسیا
 هه وه نه کیشن و ناشی پی هه وه نه خوازان، بگرن و بکوزن ل کیشه بین، نه هاهه بز هه وه ل سهر فان
 هه پیته کاهه ناشکهرای دا [کو هوین ز بهر دز منسیا وان یا ناشکهرای بکوزن].

﴿۹۵﴾ موسلمات رویشی [ز جهادی] نه نمین بیت زیمان یی که فتنی، نه وهکی وان، بمنت ب خق و مالی خق جهادی د ریکا خودیدا دکهن، ب راستی خودی نه ویت ب خق و مالی خق جهادی د ریکا خودیدا دکهن، به بیسکه کئی ب سر نه ویت رویشی [و عوزرا خق ه ی] تیختنه، و خودی ژفانی چاکینی ب هم بیان دایه، و خودی موجهاد (جهادگر) ب خه لاته کئی مه زن ب سر رویشیان تیختنه. ﴿۹۶﴾ پله و پایه و گونه ه ژیرن و دلوفانی ل دهف خودینه، و خودی یی گونه ه ژیر و دلوفانه. ﴿۹۷﴾ ب راستی نه ویت ستم ل خق کریس [مشهخت نه بووین و مایه نفاق گاوراندا] ملیاکهت جانی وان د کیشن و دبیژن: هوسن ل سر ج بوون؟ دق بیژن: ب راستی شم د نهر دیدا بهلنگاز و بیچاره بووین [شم نه دشیان مشهخت بین و شم نه دشیان موسلمانیه تیا خق زی ناشکرا بکین] ملیاکهت دق بیژن: نه ری ما نه ردی خودی یی بهر فرمه نه بوو هوسن مشهخت بین؟ فیتجا نه فان جهی وان دز هه و ج بیسه دویا هیکه.

﴿۹۸﴾ ژ بلی وان بیت [ب دورستی] بهلنگاز و نه چار، ز زه لام و ژن و بجویکان، نه ویت بی ریک و نه شین ریکه کا دهر که فتنی بگرن. ﴿۹۹﴾ فیتجا نه فان خودی دق لی بوری، و ژ خق خودی لیور و گونه ه ژیره. ﴿۱۰۰﴾ و هه که سنی بژ ریکا خودی مشهخت بییت، دق ل سر دفنا مله تی خق، جهی بژ خق د نهر دیدا کهت، و بهر فرمه یی دز قیدا بییت. و هه که سنی بژ خودی و پیغمبر یی ب مشهخت ژ مالا خق دهر که فیت، باشی [در نیکدا بهری بگه هت جهی فیایی] بمرت، بی شک خیراوی [ته مام] ل سر خودی که فیت [بژ بنفیسیت]، و خودی ب خق یی گونه ه ژیره و دلوفانه. ﴿۱۰۱﴾ و نه گهر هه وه وه عه ره [نانکو سه فهره] د نهر دیدا کر، چو گونه ه ل سر هه وه نینه، هوسن نفیژ [چار رکاهت] کورت بکهن، نه گهر هوسن ترسیان نه ویت گاور هه وه ته زیهت بدهن، ب راستی گاور بژ هه وه دژ میت تاشکه رانه.

لَا يَتَّبِعُوا الْقُلُوبُ مِنَ الْمُفْجِرِينَ عَزَّ وَجَلَّ الشَّرُّ وَالْجَهْدُونَ
فِي سَبِيلِ اللَّهِ بَأْسًا لَكُمْ وَأَنْتُمْ تَقُولُونَ اللَّهُ الْغَيْبِينَ بَأْسًا لَكُمْ
وَأَنْتُمْ تَقُولُونَ اللَّهُ الْغَيْبِينَ دَرَجَةً وَلَا وَعَدَ اللَّهُ الشَّرُّ وَقَالَ اللَّهُ
الْمُفْجِرِينَ عَلَى الْفُجْرَةِ أَمْ عِلْمًا ۖ وَجَبَتْ مِنْهُ وَتَقُولُونَ
وَرَجَعَتْ وَكَانَ اللَّهُ غَلُورًا رَجِيمًا ۖ إِنَّ الَّذِينَ قَوْلُهُمْ الْمَلَكُ
عَلَيْهِمْ أَنْفُسُهُمْ قَالُوا لِمَ كُفِّرُوا قَالُوا أَلَمْ تَضْمَحْ فِي الْأَرْضِ
قَالُوا أَلَمْ تَكُنْ أَرْضَ اللَّهِ وَسِعَةً فَهَاجَرُوا فَاوْلَافًا مَا وَهَمُوا
جَهَنَّمَ وَنَافَتَ مَوْصِرًا ۖ إِنْ أَلَمْ تَضْمَحْ مِنَ الرِّجَالِ
وَالنَّسَاءِ وَالْوَلَدِ لَا يَسْخِطُونَ جِلَّةً وَلَا يَهْتَدُونَ سَبِيلًا ۖ
فَأُولَئِكَ عَنِ اللَّهِ أَنْ يَنْفَعَهُمْ وَكَانَ اللَّهُ غَلُورًا غَلُورًا ۖ وَكَانَ
يُخَاجِرُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ يَجِدُ فِي الْأَرْضِ مُرْعَا كِيرًا وَسِعَةً وَمَنْ
يَخْرُجْ مِنْ بَيْتِهِ فَهَاجِرًا إِلَى اللَّهِ وَنَبِيهِ ۖ فَرُدَّ رُكَّةً فَلَمْ يَكُنْ
وَقَعَ آخِرُهُ عَلَى اللَّهِ وَكَانَ اللَّهُ غَلُورًا رَجِيمًا ۖ وَإِذَا ضَرَبْتَ فِي
الْأَرْضِ فَلْيَسْ عَلَيْكَ جَنَاحُ أَنْ تَقْصُرَ مِنْ أَمْرِ الْأَرْضِ وَإِنْ خِفْتَ
أَنْ يَفْتِكُمُ الَّذِينَ كَفَرُوا وَإِنَّ الْأَكْثَرِينَ كَانُوا أَعْمَارًا شَيْعًا ۖ

وَإِذَا سَأَلَ عَنْ فَتْنَةٍ فَاذْكُرْ لَهَا الصَّلَاةَ فَتَذَكَّرْ إِنَّهَا لَمِنْ أَعْيُنِ الْمُؤْمِنِينَ وَلَا تُخْزِيهِمْ وَلَا تَكُنْ مِنْ الْخَاسِرِينَ
فَإِذَا سَأَلَ عَنْ فَتْنَةٍ فَاذْكُرْ لَهَا الصَّلَاةَ فَتَذَكَّرْ إِنَّهَا لَمِنْ أَعْيُنِ الْمُؤْمِنِينَ وَلَا تُخْزِيهِمْ وَلَا تَكُنْ مِنْ الْخَاسِرِينَ
فَإِذَا سَأَلَ عَنْ فَتْنَةٍ فَاذْكُرْ لَهَا الصَّلَاةَ فَتَذَكَّرْ إِنَّهَا لَمِنْ أَعْيُنِ الْمُؤْمِنِينَ وَلَا تُخْزِيهِمْ وَلَا تَكُنْ مِنْ الْخَاسِرِينَ
فَإِذَا سَأَلَ عَنْ فَتْنَةٍ فَاذْكُرْ لَهَا الصَّلَاةَ فَتَذَكَّرْ إِنَّهَا لَمِنْ أَعْيُنِ الْمُؤْمِنِينَ وَلَا تُخْزِيهِمْ وَلَا تَكُنْ مِنْ الْخَاسِرِينَ
فَإِذَا سَأَلَ عَنْ فَتْنَةٍ فَاذْكُرْ لَهَا الصَّلَاةَ فَتَذَكَّرْ إِنَّهَا لَمِنْ أَعْيُنِ الْمُؤْمِنِينَ وَلَا تُخْزِيهِمْ وَلَا تَكُنْ مِنْ الْخَاسِرِينَ
فَإِذَا سَأَلَ عَنْ فَتْنَةٍ فَاذْكُرْ لَهَا الصَّلَاةَ فَتَذَكَّرْ إِنَّهَا لَمِنْ أَعْيُنِ الْمُؤْمِنِينَ وَلَا تُخْزِيهِمْ وَلَا تَكُنْ مِنْ الْخَاسِرِينَ
فَإِذَا سَأَلَ عَنْ فَتْنَةٍ فَاذْكُرْ لَهَا الصَّلَاةَ فَتَذَكَّرْ إِنَّهَا لَمِنْ أَعْيُنِ الْمُؤْمِنِينَ وَلَا تُخْزِيهِمْ وَلَا تَكُنْ مِنْ الْخَاسِرِينَ
فَإِذَا سَأَلَ عَنْ فَتْنَةٍ فَاذْكُرْ لَهَا الصَّلَاةَ فَتَذَكَّرْ إِنَّهَا لَمِنْ أَعْيُنِ الْمُؤْمِنِينَ وَلَا تُخْزِيهِمْ وَلَا تَكُنْ مِنْ الْخَاسِرِينَ
فَإِذَا سَأَلَ عَنْ فَتْنَةٍ فَاذْكُرْ لَهَا الصَّلَاةَ فَتَذَكَّرْ إِنَّهَا لَمِنْ أَعْيُنِ الْمُؤْمِنِينَ وَلَا تُخْزِيهِمْ وَلَا تَكُنْ مِنْ الْخَاسِرِينَ
فَإِذَا سَأَلَ عَنْ فَتْنَةٍ فَاذْكُرْ لَهَا الصَّلَاةَ فَتَذَكَّرْ إِنَّهَا لَمِنْ أَعْيُنِ الْمُؤْمِنِينَ وَلَا تُخْزِيهِمْ وَلَا تَكُنْ مِنْ الْخَاسِرِينَ

راستی خودی نیز ایضا که هتک بهر بزرگواران بهر هتکریه. ﴿۱۰۳﴾ فینجا هر گاه که [ب ناولین بوری] هوه نفیض اخو کر، تبدی هوین ل سر پسیان و پویشنی و ل سر کینه کان دریزگری زکری خودی بکن و خودی بینه بیرا اخو، فینجا ته گهر هوین ژ دژمنی تیمن بوون [کو چو هیزشان نایته سر هوه] هوین نفیض اخو [ب وی رهنگی، نه وی خودی فخر مانا هوه بی کری و دهمی دمتشانگری بی هی]. ﴿۱۰۴﴾ [گمل خردان سر باور میداران نه که و دهمداره] نانکو دهمی خو بی دمتشانگری بی هی. [چونکی] نه گهر هوین [ب دویف وانفه و دشهری واندا] دیتشن، ب راستی کا جاوا هوین دیتشن نه وی دیتشن [و نه گهر نه وینا خو ل سر نه هه قیبا خو فخر هه دکهن و خو ل بهر هان تیش و نه خو شیبان دگرن، دفتی هوین ژ وان جیتر خو راگرن چونکی] نه هه هیلیا هوین ژ خودی دخوازن [ژ خه لاتی مزون و خبری] نه و ناخوازان، ب راستی خودی یس زانا و کاربه جهه. ﴿۱۰۵﴾ ب راستی مه تهف کتیه [کو فورانه] ب هفی و پراسیسی بژ ته تینا خوار، داتو حوکمی دنا بهر اواندا ب وی بکمی یا خودی نیشا ته دلی، و بؤ خاینان پشته فان نهه.

وَأَسْتَغْفِرُ اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ كَانَ غَفُورًا رَحِيمًا ۝ وَلَا تَحْزَنْ
عَنِ الَّذِينَ يَخْتَلِفُونَ أَلْفَافًا إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ
الضَّالِّينَ ۝ يَسْتَغْفِرُونَ مِنَ النَّاسِ وَلَا يَسْتَغْفِرُونَ
مِنَ اللَّهِ وَهُمْ مَعَهُمْ إِذْ يُؤْتِيهِمْ مَالًا يَرْتَضُونَ مِنَ الْقَوْلِ
وَسَكَانَ اللَّهُ بِمَا يَكْسِبُونَ مُجِيبًا ۝ مَا تَأْتِيهِمْ هَؤُلَاءِ
جَدًّا لَعَنَهُمْ عَنْهُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا فَمَنْ يَجْعَلِ اللَّهُ عَذَابَهُ
يَوْمَ الْقِيَمَةِ أَمْرًا مَنْ يَكُونُ عَلَيْهِمْ وَصِيلاً ۝ وَمَنْ يَحْتَمِلْ
سُوءًا أَوْ يَطْلُبْهُ نَفْسُهُ لَمْ يَسْتَغْفِرْ لِنَفْسِهِ إِنَّ اللَّهَ كَانَ غَفُورًا
رَحِيمًا ۝ وَمَنْ يَكْسِبْ لِقَاءَ قَوْمٍ لَيْسَ بِكَيْبِهِمْ عَلَى نَفْسِهِ
وَسَكَانَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ حَكِيمًا ۝ وَمَنْ يَكْسِبْ خَطِيئَةً أَوْ لِقَاءً
لَمْ يَزِمْ بِهَا مَتَاعًا فَكَفَى مَا يَحْتَمِلُ لِقَاءَهُمْ وَإِنَّا تُبَيِّنُ
وَلَوْ لَا فَضْلَ اللَّهِ عَلَيْكَ وَرَحْمَتُهُ لَهَمَّتْ خُلُوفُ مَثَلِهِمْ
أَنْ يَضُلُّوكَ وَمَا يُضِلُّوكَ إِلَّا أَنْفُسُهُمْ وَمَا يَضُرُّوكَ
مِنْ شَيْءٍ وَأَنْزَلَ اللَّهُ عَلَيْكَ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَعَلَّمَكَ
مَا لَوْ كُنْتَ تَعْلَمُ ۝ وَسَكَانَ فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكَ عَظِيمًا ۝

۱۰۶ و داخو ازا گونه هـ زیر نی بکه لژ بهر شو ا
ته کر به دلنی خو، کو تو بهر هـ فانیس ز طوع منی
کور بی لیری و ده ست کا وی بکه ی یان پی جوی
سزایدی، ب راستی خودی گونه هـ زیر و
دلوفانه. ۱۰۷ هـ فرکی و جر به بری ز پیش و انقه
نه که، نه ریت [ب گونه هـ ان] خیانته ل خو دکهن. ب
راستی خودی حه ز زده خانیس گونه هـ کار ناکهت.
۱۰۸ [نه ریت دوروی... خیانته تا خو] ز مرفان
[ژ ترس و شهرمان] قه دشیرن و ز خودی ناله شیرن،
و خودی دگهل و اندا سو و عشتی ب شف وان
به نیست، خودی پی نه خوش و پی نه بازی، دگهل
تیک دگیران. و ب راستی خودی ب وی نشنی
نهو دکهن باش فاکه هداره. ۱۰۹ [نه هـ نه هـ هـ وه
پشته فانی و بهر فانی دژیا نایستدا ژ وان کر، قنجا
کی دئی رورژا قیامته پی بهر انبهری خودی بهر هـ فانیس ز
وان کهت؟! یان کی دئی خو دهته بهر وان و کر یارا
وان ب ستغی خوفه گریست [کو وان ز نیریا دوزه پی
ر هـا بکهت]. ۱۱۰ و هـر کهستی کاره کی خراب

بکهت [کو نه زیه تا وی بکه میته هده کیت دی و پی بنش] یان سه من ل خو بکهت [نانکو گونه هـ ان
بکهت] پاشی داخو ازا گونه هـ زیر نی ز خودی بخوازیت، دئی بیت خودی پی گونه هـ زیر و دلوفانه.
۱۱۱ و هـر کهستی گونه هـ کی بکهت، زیانی ل خو دکهن، ب راستی خودی پی زانا و کار به جهه.
۱۱۲ و هـر کهستی گونه هـ که بجویک یان یا مه زن [یان خه له تیه کن] بکهت پاشی ب تیک پی غالیغره ز
فه نیت، ب راستی وی پی به خستی و گونه هـ کا ناشکه را تیخته سهر خو. ۱۱۳ [هـی مو حه مه د] نه گهر
که ره م و دلوفانیس خودی ل سهر نه تها به، ده ست که ک ژ وان ل بهر بوو ته د سهر دا بهن، به لی نه و ز خو پیقه تر
کهستی د سهر دا نابه [چونکی سهر نه جامی کاری وان هـر ل وان دز قریت] و نهو قهت نه شین چو زانی
بکه میته نه، ز لاین خوفه خودی فورقان و سونهت بز ته هنارت [قنجا دئی جاوا شین زیانه کی گه میته نه،
خودی دئی ته هاریت نهو چنه د بزانی بکن] و نشنی ته چو زانی نه دزانی ب ته دا زانی، ب راستی خودی
که ره مه کا مه زن دگهل ته کر به.

[illegible]

﴿١٣٣﴾ و نهوټ باومری نیابین و کار و کریاریت فنج
کړین، ب پ راستی هم دئی وان بهینه دوان بهه شتاند
نهوټ روپیار د بندا دهر بکن (دچن) و نهو هروهر
دئی تیدا مینن، نهه سوز و په پانه کاراست ز خودئ، و
ما کی ز خودئ راستگو تر هیه ؟ ﴿١٣٤﴾ گمل نهوټ
هوه باومری نیابین، و گمل خودانیت کتبان [جزا
و خه لاتی خودئ] نه ب هیئت هوه یه و نه ب
هیئت خودانیت کتبان ه [کر جو هی و فله نه]،
هر کسی [ز هوه بان ز وان] خرابی و گره نه کی
بکت، دئی من یتیه جزادان، و ز خودئ پنهتر چو
هاریکار و پشته فامان بز خو نایبیت، ﴿١٣٥﴾ و هر
کسی کار و کریاریت فنج بکت چ ز ن چ مټر، و
نهو خودان باوهر بیت، نهه نهه دئی چنه بهه شتئ،
و ته مت خجبا هر کی قسمی ستم لی نایته کرن
[فانکو کیمترین ستم لی نایته کرن]، ﴿١٣٥﴾ ما دینی
کی ز بی وی چیره نهوټ ب دورستی خو سبارتیه
خودئ و نهو کار راست و فنج زی، و بوریه
دویه کتبی دئی ټیراهی، کو دینه کی هه دمه

ژ خوارى و خرايشى، و خودى ژى تيراهيم كره زېده خوشبختى خڅ. ۱۳۶۳ همدى د نهر د تسانداره همسى يى خوديه، و خودى ژى ب هر تشتهكى [چ بچويك چ مزن] باش يى ناگه هداره. ۱۳۶۴ [همى موحه مد] ته واد دمره هقى ژنيدا [كاچ برپار و نه حكام د دمره هقى زېده هغه] ژ ته دهرسن، بيژه: خودى دى بؤ هوه هقى چهندي رۆن كته، و توابؤ هوه و فورناني دپته خواندن رۆنكرن و بهر سقه، [تشاره ته بؤ نايه تا ميسى ژ سزونه] نه لپناه، و راما نا وى ژى نه فقهه [ته كره هوين ترسان د راستا كچيت سيوريدا ته وئت هوين خودايشى ژى دكهن، ته كره مار بكنه، دادگر يسي نه كهن، و مافيت وان ب دور ستي نه دهنى، وان پيښلن، و ژنيت دى بيت هوه پى خوش مار بكنه]، [خودى دى بؤ هوه ديار كته و ته و ژ فورناني بؤ هوه دپته خواندن]، كاچ د راستا سيوريدا هيه ته و هوين ميراتى خودى بؤ قهبرى نه دهنى، و هوه دقيت مار بكنه [ژ بهر جوانيا وى، دامه رانه و هه ژى نه دهنى، يان ژى همما هر نه هيلن شوى بكت، دا مالى وان بؤ هوه بميتى] [نانكو خودى بؤ هوه ديار دكته، هوين چو ژ فان د راستا سيوريدا نه كنه، و ستمى لى نه كنه نه ژ پيكا ميراتفه نه ژ پيكا مهر و شوپكرنا وئفه] و خودى برپارا كوپت بچويك دى بؤ هوه ديار كته [صاف و ميراتى وان بدنى و يى بار نه كنه] و خودى بؤ هوه برپارا سيوريا [چ كور چ كچ] [ديار دكته كو هوين دادوهر يسي د ههمى كار وبارت واند بكنه، هر خير و قنجيبا هوين بكنه ب راستى خودى پى يى ناگه هه.

وَأَن أَمْرًا غَافَتَ مِنْ بَيْنِهِمَا نُنْزِلُ الْوَيْلَ بِأَمْرٍ ذَٰلِكَ فَالْجَنَاحَ
عَلَيْهِمَا أَن يَفْعِلَا فَبَيْنَهُمَا صُلْحًا وَالصُّلْحُ خَيْرٌ
وَأُخْصِرَتِ الْأَنْفُسُ الشُّحَّ وَأَن تَغِيصُوا وَيَتَقَبَّلُوا أَن اللَّهَ
كَانَ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرًا وَكَانَ تَشْعِقُونَ أَن يُدْعُوا
بَنِي الْإِنْسَانِ لِرَحْمَتِي فَعَلُوا كُلَّ شَيْءٍ مُّقْتَدِرًا
كَأَنَّهُمْ مُّشْفِقُونَ أَن يَفْعِلُوا وَتَتَقَبَّلُوا أَن اللَّهَ كَانَ
غَفُورًا رَّحِيمًا وَكَانَ يَتَقَبَّلُ قَائِلِينَ أَنَّهُ كُلٌّ لِّقَوْمٍ تَعْمَلُ
وَكَانَ اللَّهُ وَبِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ۝ وَلَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ
وَمَا فِي الْأَرْضِ وَلَقَدْ وَصَّيْنَا الَّذِينَ أُورُوا أَن يَكْتُبُوا
فَلْيَكْتُبُوا وَلَئِن لَّمْ يَكْتُبُوا فَمَا يَكْتُبُوا فَبَيْنَهُمَا
مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَكَانَ اللَّهُ غَفِيرًا رَّحِيمًا ۝
وَلَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَكَانَ بِمَا تَعْمَلُونَ
خَبِيرًا وَكَانَ يُدْعَىٰ لِكُلِّ أَحَدٍ مِّنَ النَّاسِ وَتَأْتِيهِمْ بِتَارِخِينَ وَكَانَتْ
أَفْهَمَ عَلَىٰ ذَٰلِكَ قَدِيرًا ۝ فَمَنْ كَانَ مِنْكُمْ لِيُذْهِبَ اللَّهُ الذَّنْبَ فَاسْتَعِذْ بِاللَّهِ
فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ سَمِيعًا بَصِيرًا ۝

[نه وادانی هه وه له سهر نه ماعی] ب یتیکجاری بهری خو ژئی وه نه گرتن، فیجا هوین وی وه کی یا هه لایستی
 بهین [نه یا به زه لاهه، و نه یا بی زه لاهه]، و نه گهر هوین خه له بیئت خو چیکه [و هه رق و جودایی
 نه که] و هاریز کارییا خودی بکه [زه مای کار و کریارنت خودی ژئی نه رازی، وه کی: ستم و هه رق و
 جوداییا دنا به رازاندا] ب راستی خودی گونه هژیه ر و دلوانه. ۱۳۰ و نه گهر نه هه ردو [ژن و مژ]
 ژیکه به یون [ژن هاته به ران] خودی وان هه ردو کان دژ کهره ما خو زه نگین و بی مهت کهت [نانکو
 وان هه و جیی یتیکدو نا کهت] ب راستی خودی [د دلوانی و کهره ما خودا] بی به رفره و کار به نه جیه،
 ۱۳۱ هندی د نه رد و نه سماناندا بی خودیه، ب راستی به فر مانا، نه وت بهری هه وه مه کتیب دایستی،
 کر و یا هه وه ژئی ده کهن کو هاریز کارییا خودی بکه، و نه گهر هوین گاور یون ب راستی هندی د نه رد
 و نه سماناندا بی خودیه، [و هوین چو زانی نا که هته خودی] خودی بی بن منه و میژای سو با سیته.
 ۱۳۲ هندی د نه رد و نه سماناندا بی خودیه، و خودی به سه به شته فان بیت. ۱۳۳ و نه گهر خودی بیفت دئی
 هه وه به راتافا کهت [هه وه مرینت و ق کهت] گهل مرزان، و هه ده کت دی [شوینا هه وه] دئی بیئت، و ب
 راستی خودی له سهر فی کاری بی ده سته لانداره. ۱۳۴ و هه که سنی خیرا ادیان [ب تنی به رانه کار و
 کریارنت خو] بیفت، [بلا به ران] خودی خیرا دنیا و ناخره تنی له دهق [فیجا بوچی هوین خو شیا کیم ده نه
 ب یا گه له ک و بوچی هوین ب دایان ب تن د رازینه]، و خودی ب وی کاری هوین ده کهن بهیهر و بهیهره.

﴿۱۳۵﴾ گمل خودان باوهران ب دادوهریسن رابسن
[خو ژئی نهدنه باش و دبیراسته من نه کن] و شاده بیسن
بژ خودی بدمن، نه گهر خو ل سهر هه وه و ده باب و
گهس و کاران زی بیت، نه گهر نه و دزمنگین بن یان د
هه ژار بن، خودی ژ وان هردو کان هه ژیره [هوین
خاتری بژ بگرن] قیجا ب دیف دلخواریا خو
نه گهن، گو هوین دادوهریسن نه کن. و نه گهر هوین
نه مانسی خو تیک بدمن [و شاده بیسن بگو هورن] یان
ژی نه دمن [و هه شیرن] بزاسن خودی ب نشستی هوین
دکن ناگه هداره. ﴿۱۳۶﴾ گمل خودان باوهران، خو
ل سهر باوهریسا ب خودی و پیغه مبری و کتبی وی
ب سهر پیغه مبری خو دانیایی خوار و کتبیست
ببری نوکه هارنن، راگرن و بمین، و هه گهسی
باوهریسن ب خودی و ملیاکه تیت وی و کتبیست وی
و پیغه مبریت وی و روزا قیامه تنی نه نیت، ب سوند
نهو کویر و دویس برزه بسو. ﴿۱۳۷﴾ ب راستی نه ویت
باوهری یتایین، هاشی گاوربووین، هاشی دیسا
باوهری یتایین، هاشی د دیفر دیسا گاوربووین،

هاشی گاوربیا وان زیده بووی و ل سهر گاورویس مرین، تیدی خودی وان نازا ناکهت، و گونه هیت وان
ژئی نایمت و راسته بری ناکهت. ﴿۱۳۸﴾ [هه ی موحه مه د] مز گیتی بدو دوروبیان کو ب راستی نیا به کاب
ژان بژ وان هه به. ﴿۱۳۹﴾ نه ویت گاوران شوینا خودان باوهران بژ خو دکنه دؤست و پشته فان، نه ری وان
ریز و سهر فزاری ژ وان دقت ۱؟ ب راستی ریز و سهر فزاری هه یا خودی [نانکو ریز و سهر فزاریسی
بهس ژ خودی بخو ازان]. ﴿۱۴۰﴾ ب راستی خودی د فور تانیدا بژ هه و یتاییه خوار، و هه گافه کا هه وه
هیست ترانه یان گاور ب نایه تیت خودی دیته کرن، د گهل وان [نانکو ترانه کهران] نه برینه خوار و هتا
سوجه ته کا دی دکن [نانکو هتا سوجه ته خو دگو هورن]. و نه گهر هویس وی گاهن د گهل ریوشتن،
هویس ژی دق و کی وان لن نین، بن گوسان خودی دوروبیان و گاوران پیکفه د دؤزه مبداد دق کؤمکت.

الَّذِينَ يَتَّبِعُونَكَ يَقُولُ بَلْ كَانَ لَكُمْ عَلَيْهِمْ مِنَ اللَّهِ قَوْلًا
أَلَمْ تَكُنْ مَعَهُمْ إِذْ سَأَلَ لِكُلِّ فِرْعَوْنٍ قَبِيلَهُمْ قَالُوا
أَلَمْ نَكُنْ نَعْبُدُكَ وَنَعْبُدُ آبَاءَنَا وَنَحْنُ بِمَا نَعْبُدُكَ
يَتَّبِعُونَكَ يَقُولُ بَلْ كَانَ لَكُمْ عَلَيْهِمْ مِنَ اللَّهِ قَوْلًا
سَبِيلًا إِنَّ الشَّيَاطِينَ لَفِي شِرْكٍ مَعَ الْكَافِرِينَ
قَالُوا إِلَىٰ أَتْلُوهُ قَالُوا سُبْحَانَ اللَّهِ عَمَّا يُشْرِكُونَ
وَلَا يَخَافُ أَنْ يُتْلَىٰ عَلَيْهِمْ الْفُرْقَانُ أَتَمْنَوْنَ أَنْ تُجَدِّدَ لَهُمْ سَبِيلًا إِنَّ يَتْلُوهُمُ الْغَوَّاتِ
الَّذِينَ لَا يَشْعُرُونَ أَتَمْنَوْنَ أَنْ تُجَدِّدَ لَهُمْ سَبِيلًا إِنَّ يَتْلُوهُمُ الْغَوَّاتِ
الَّذِينَ لَا يَشْعُرُونَ أَتَمْنَوْنَ أَنْ تُجَدِّدَ لَهُمْ سَبِيلًا إِنَّ يَتْلُوهُمُ الْغَوَّاتِ
الَّذِينَ لَا يَشْعُرُونَ أَتَمْنَوْنَ أَنْ تُجَدِّدَ لَهُمْ سَبِيلًا إِنَّ يَتْلُوهُمُ الْغَوَّاتِ
الَّذِينَ لَا يَشْعُرُونَ أَتَمْنَوْنَ أَنْ تُجَدِّدَ لَهُمْ سَبِيلًا إِنَّ يَتْلُوهُمُ الْغَوَّاتِ
الَّذِينَ لَا يَشْعُرُونَ أَتَمْنَوْنَ أَنْ تُجَدِّدَ لَهُمْ سَبِيلًا إِنَّ يَتْلُوهُمُ الْغَوَّاتِ
الَّذِينَ لَا يَشْعُرُونَ أَتَمْنَوْنَ أَنْ تُجَدِّدَ لَهُمْ سَبِيلًا إِنَّ يَتْلُوهُمُ الْغَوَّاتِ
الَّذِينَ لَا يَشْعُرُونَ أَتَمْنَوْنَ أَنْ تُجَدِّدَ لَهُمْ سَبِيلًا إِنَّ يَتْلُوهُمُ الْغَوَّاتِ
الَّذِينَ لَا يَشْعُرُونَ أَتَمْنَوْنَ أَنْ تُجَدِّدَ لَهُمْ سَبِيلًا إِنَّ يَتْلُوهُمُ الْغَوَّاتِ

﴿۱۱۱﴾ نهیست حق دگران و زیره فانیسا هموه دکهن
[کادئ چ ب سهری هموه یت] فیجا نه گهر سرکه فتنه ک
و خیر مک ژ دهف خودی بز هموه هات، دئی بیژن ما
هم زی د گهل هموه نه بووین؟ [مه زی د دهستکه فیدا
پشکدار بکهن] و نه گهر سرکه فتن بارا گاوران بیت،
دئی بیژن: ما تم بیت ب سر هموه د زال نه بووین؟
[به لئ مه هوین نه کوشتن و نه تیخیر کرن و د ناف
وانداه هاریکاریا هموه نه کرن؟] و ماه مهوین ژ
موسلمانان نه پارسن [فیجا کاباراه بدنه مه] روزا
قیامتئ خودی دئی فمرمانئ و حوکمی د ناچهرا
وانداه کت، و ژ خق خودی چو جاپئ و فمرسه تن
ناده ته گاوران، موسلمانان قری بکهن. ﴿۱۱۲﴾ ب پاستی
دورویسان [دقین] خودی بخابین، و خودی ب
خق وان رادکتشبه سر داجونا وان، و گافا بابونه
نقیزئی، ب سستی رادبن و بنش چافیت خهلکی
نقیزئی دکهن، کیم جار نه بن خودی نایشه بیرا خق
[مه خسه د نقیزیدا، چونکی ژ بهر خهلکی دکهن و
ترما خودی تیدا ناکهن]. ﴿۱۱۳﴾ نهو [دوروی د ناچهرا

موسلمان و گاوراندا بیت مابین] نه ژ وان و نه ژ وانن، و ب پاستی نه وی خودی بهر زه کر، نو چوریکان
بز نابینی فه گهریته فه. ﴿۱۱۴﴾ گملی خودان باوهران، گاوران شوینا موسلمانان دؤست و پشته فان نه گرن،
نه وی هموه دقیت [ب فی کاری خق] نیشانه کاب هیز و ناشکرا بدنه خودی [هموه ژ بهر نیزا بدت].
﴿۱۱۵﴾ ب پاستی دوروی د بنئ دؤز معیدانه، و چو هاریکار بز وان نین [وان ژ نیزا یا دؤزه من قورتال بکهن].
﴿۱۱۶﴾ ژ بلی وان بیت په شتیان بووین و توبه کرین، و کاروبارت خق دورست و چاک کرین، و خق ب کتیا
خودی و سونه تا پتغه مبریفه گرتین و ب کار و گریارت خق رازیوویین و رویی خودی ب تنق قیابین.
تیدی نه فه [روژا قیامتئ] دئی د گهل خودان باوهران بن، و ب پاستی خودی دئی خه لاته کنی مه زن ده ته
خودان باوهران. ﴿۱۱۷﴾ ما خودی چ هوجهی و منته ب نیزادانا هموه همیه، نه گهر هوین سوباسی و
شورکورا خودی بکهن و باوهریسی پی بین؟ [نه فه چو ژ گهنجخانه با خودی زنده ناکت، دیسا نیزادانا وی
بز هموه چو ژ گهنجخانه یا وی کیم ناکت]. و خودی ب خق زی سوباسگوزاری زانابه [نانکو بهنده بیت
خق ل سر گر هاریکاریا خق خه لات دکت].

﴿۱۰۸﴾ خودی حه ديار کرنا ناخفتیت کریت
 ناکهت، ژ وی نهیت یی متهملینکری [نهو زی دا
 بهر هفانیی ژ حق بکته]. و خودی گوهدیر و زانابه.
 ﴿۱۰۹﴾ نه گهر هوین قهنجی و ختیری ناشکرا بکهن
 یان زی هشتیرن یان زی ژ خرابیه کن بیژن، قیجا ب
 راستی خودی لینه گر و خودان شانه. ﴿۱۱۰﴾ ب راستی
 نهویت باوهریسی ب خودی و پیغه مبریت وی نه نین
 و دقتن فخرق و جوداهیسی پیخنه د ناچه را خودی و
 پیغه مبریت ویدا، و دبیژن هم باوهریسی ب هندک
 پیغه مبران دینین و ب هندکان نائینین، و دقتن بژ
 خو ریکه کا ناچهی د ناچه را [باوهری و گاوریسیدا]
 بگرن. ﴿۱۱۱﴾ بنی گومان نه فیه ب دورسی گاوری،
 و مه نزیابه کا هه تکبر بژ گاوریان بهر هه فکریه.
 ﴿۱۱۲﴾ و نه ریت باوهری ب خودی و پیغه مبریت وی
 نینایین و فخرق و جوداهی د ناچه را واندا نه کریس،
 [و باوهری ب ههمی پیغه مبران نینایی] نه ها نه فان
 خودی دتی خه لانی وان دهتن، و خودی ب خو زی
 گرنه هه ژیر و دلز فانه. ﴿۱۱۳﴾ خودانیت کتبان ژ نه

دخوازان، تو کتیه کنی بژ وان ژ نهسانی بینیه خواریی ب سوند وان ژ فنی مهزتر ژ موسایی خواست،
 گوته [موسایی] کا خودی ب ناشکرای نیشامه بده، و ژ بهر مته مکاریسا وان بروسیبا ناگری ل نهسانا
 نهو گرتن، و پشی نیشانیت ناشکرا که زی بژ هاتین، دیسا گولک بژ خو گرتن و بهرستن، پاشی نه م
 لی بژورین، و مه نیشانیت ناشکرا که دانه موسایی. ﴿۱۱۱﴾ ژ بهر کو دا بهیانا وان یا موکوم بیت، مه
 [چیبایی] [طوور] را که هه انداف سه ری وان و مه فهرمانا وان کر: داچه میایی [و خوشکاندی بژ خودایی نهو
 ژ بهر زه بوونی بژ گار کریس] دهر که هنی قوده سیرا بدهنه ژور، و مه فهرمانا وان کر زیده گالیسی د شه نیبیتدا
 نه گهن [و نه دهنه سه بر پیرا خودی] و مه بهیانا موکومگری ژ وان ستانیدن.

فِي مَا نَقَضَهُمْ يَسْخَرُهُمْ وَيَكْفُرُهُمْ يَتْلَبِ اللَّهُ وَقَاتِلُهُمُ الْأَنْبِيَاءُ
 بِقُرْبَىٰ وَقَاتِلُهُمْ قُلُوبَنَا غُلْفٌ بَرَّ طَعَنَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ بِكُفْرِهِمْ
 فَلَا يُؤْمِنُونَ إِلَّا قِلِيلًا ۖ وَيَكْفُرُهُمْ وَقَاتِلُهُمْ عَنْ مَنِّهِمْ نَفْسًا
 عَظِيمًا ۖ وَقَاتِلُهُمْ إِنَّا قَاتِلُنَا الْيَسْعَىٰ عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ رَسُولَ
 اللَّهِ وَمَا قَاتِلُهُ وَمَا صَلَوَةُ وَلَسَكُنْ سُبْحَةً لَهُمْ زَانِ الَّذِينَ
 اخْتَلَفُوا إِلَيْهِ فَرِيقًا فَمِنْهُمْ مَا لَهُمْ بِهِ مِنْ عِلْمٍ إِلَّا أَتْبَاعُ الظُّلَمِ
 وَمَا قَاتِلُهُمْ يَتْلَبُ ۖ بَلْ رَفَعَهُ اللَّهُ إِلَيْهِ وَكَانَ اللَّهُ عَزِيزًا حَكِيمًا ۖ
 وَانْ مِنْ أَهْلِ الْيَسْعَىٰ الْأَنْبِيَاءُ بِهِ قَبْلَ مَوْتِهِ وَقَدْ
 الْفَيْسَةُ يَكُونُ عَلَيْهِمْ شَهِيدًا ۖ فَطُلِعَ مِنَ الَّذِينَ هَادُوا
 حَرَمًا عَلَيْهِمْ عَلَيْهِمْ أَجَلَتْ لَهُمْ وَبَدَّ هَرَمَ سَبِيلَ اللَّهِ
 كَيْدًا ۖ وَأَخَذَهُمُ الْيَهُودُ وَقَدْ لُغُوا عَنْهُ وَأَسْخَرَهُمْ أَقْرَبُ
 النَّاسِ بِالْبَيْتِ وَأَعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ مِنْهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا ۖ لَكُمُ
 الْأَرْبَعُونَ فِي الْعِلْمِ مِنْهُمْ وَالْمُؤْمِنُونَ يُؤْمِنُونَ بِمَا أُنْزِلَ إِلَيْكَ
 وَمَا أُنْزِلَ مِنْ قَبْلِكَ وَالْمُقِيمِينَ الصَّلَاةَ وَالْمُؤْتُونَ الزَّكَاةَ
 وَالْمُؤْمِنُونَ بِأَهْلِهِمُ الْأَنْبِيَاءُ أُولَئِكَ سَنُؤْتِيهِمْ أَجْرًا عَظِيمًا ۖ

﴿۱۵۵﴾ فَبِمَا نَقَضَهُمْ يَسْخَرُهُمْ وَيَكْفُرُهُمْ يَتْلَبِ اللَّهُ وَقَاتِلُهُمُ الْأَنْبِيَاءُ
 وَانْ بَ نِشَان و نایه تبت خودی، و کوشتا وان ژ بی
 بهختی و نه هقی بقر پنه مبره، و گوتنا وان دلیت
 مه ب کافلانکن [ژ بهر هندتی تن ناگهین] [و منه
 وهکی شو دیتون] به لکی خودی ژ بهر گاوریا وان
 بیت بهر دسهر کریمن، فَبِمَا كَيْمَهُكَ وَان [نه گلهك]
 باورمیس پی دینن. ﴿۱۵۶﴾ دیسا ژ بهر نه باورمیشانا
 وان ب عیایی و گوتنا وان پا زیده پی بهخت ل سر
 مریه می. ﴿۱۵۷﴾ دیسا ژ بهر گوتنا وان ب راستی
 مه عیایی کورپی مریه می کو پنه مبره ری خودیه،
 مه پی کوشتی، و وان ب خوزی نه عیسا کوشتیه
 و نه ل دار داییه [نانکول سر داران نه کوشتیه
 و هه لاپتیه] بهلن ل بهر وان [شوی کوشی و
 عیسا] وهکی تیک لی هاتن، و شو ب خوزی ل سر
 کوشتا عیایی ب گومانن، و جوزانین پی نین ژ بی
 دویکه فتا گومانن، و ب راستی وان عیسا نه کوشتیه.
 ﴿۱۵۸﴾ بهلن خودی شو ب بال خوقه بلند کریه،
 و خودی ب خوزی سردهست و کار به جه و

فهرمانه وایه. ﴿۱۵۹﴾ چو کس ژ خودانیت کنیان [مخمسد جو هی و فله نه] نامین باورمیس ب عیایی
 نه نین بهری مرنا وی [دهمی دیته خواری بقر کوشتا ده جالی]، و رزوا قیامت ل سر هم بیان دی بیه
 شاهد [کروی پی گه هاندی شو به ندمی خودیه و پنه مبره]. ﴿۱۶۰﴾ فَبِمَا ژ بهر سه ما جو هیان دکر
 و ژ بهر ریگرتنا وان پا گلهك بقر پیکا خودی، مه ژی هندك تشبث باقر و بو وان دورست و حه لال، ل
 سر نه دورست کرن. ﴿۱۶۱﴾ و دیسا ژ بهر وهر گرتن و خوارنا وان بو سه لاف و شو ب خوقه فرمانا وان هاتبو
 کرن و نه کهن، و ژ بهر خوارنا وان بو مالی خه لکی ژ بی بهختی و ژ نه هقی [من ژی تشبث بو وان باقر و
 دورست، نه دورست کر]. و ب راستی مه نیزایه کاب ژان بو گاوران ژان بهر هه فکریه. ﴿۱۶۲﴾ بهلن ژان
 بیت رهوان و شاره زاذانیتیدا [وهکی عه بدولاین کورپی سه لامی و نه سه دی کورپی عوبه بدی و نه سه دی
 کورپی سه عیه] و بیت باورمیری نینان، باورمیس ب شو بو ته و بقر پنه مبره رت] بهری ته هانی دینن، و
 بهر دهام نفیضان دکن و زه کاتی دهن، و باورمیس ب خودی و رزوا قیامت دینن، ب راستی نه فان دی
 خه ته کنی مه زن دینن.

﴿۱۰۴﴾ ب راستی مه وهجی بؤ ته هنارت مهره وکی
 مه وهجی بؤ نوح و پیغمبریت پستی وی هاتین
 هنارتی. و مه وهجی بؤ ابراهیمی و اسماعیل و
 یسحاق و یه عقوق و کوریت وی و عبا و یسویوب
 و یونس و هارون و سوله یان، و [مه کتیب نانی]
 زه بور دا داوودی. ﴿۱۰۵﴾ و پیغمبر مه هنارت ز وان
 بیت مه بهری نوکه سره هاتیا وان بؤ ته فه گتیری و
 هندک پیغمبریت دی زی مه هنارتی، و بهجستی وان
 مه بؤ ته نه کریه، و ب راستی خودی دگهل موسا
 ناخفیه. ﴿۱۰۶﴾ نهو پیغمبر مز گشتین و ناگه هدارکر
 بیون، دا مرقان بهرانهری خودی پستی هنارتا
 پیغمبران، چو هتجهت نه منن، و خودی ب خوی زی
 بی زالکر و کار به جهه. ﴿۱۰۷﴾ بهلی خودی شاده بی
 ب وی کتیب زانیا خو بؤ ته ینایه خواری ددهت
 [کو نهف قورانه ز دهف خودیه و تو پیغمبری] و
 ملیاکت زی شاده بی ددهن، و شاده بی خودی بهمه.
 ﴿۱۰۸﴾ نهوت گاور بووین و مرقان زی ز ریکا
 خودی ددهنه باش، ب راستی نهو بهرزه بوونه کا دویر
 بهرزه بووینه. ﴿۱۰۹﴾ ب راستی نهوت گاور بووین و مه م کرین، ب راستی خودی لی نابوریت و بهری
 وان نادهت چو ریکت [سره رازی]. ﴿۱۱۰﴾ ز بی ریکا دوزهی کو هروهر دتی تیدا مینن، و نهفه ب خوی
 ل دهف خودی ب ساناهیه. ﴿۱۱۱﴾ گهل مرقان ب راستی پیغمبره ز لایستی خودای هوهقه ب دینه کن
 ههق و راست هات، فینجا باوهریسی بی بینن بؤ هوه چیره، و نه گهر باوهریسی بی نه نین و بینه گاور
 [بزانن] هه رشتی دهره و نه سناناندا هه ی بؤ خودیه، و خودی ب خوی بی زانا و کار به جهه.

يَتَأْتَلُ السَّكَنُ لَا تَقُولُوا لِي يَسْكُنْ وَلَا تَقُولُوا عَلَى
 اللَّهِ إِلَّا الْحَقَّ إِنَّمَا الْمَسِيحُ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ رَسُولُ اللَّهِ
 وَكُنْتُمْ شَكَّاءَ الْقَوْمِ إِلَى يَوْمِ قِيَامِ رُوحِ قِيَامِ قِيَامِ يَا اللَّهُ
 وَرُسُلُهُ لَا تَقُولُوا إِنَّهُمْ أَنْتُمْ هُمْ أَنْتُمْ هُمْ أَنْتُمْ هُمْ
 إِنَّ وَجْهَ شَيْئَانَهُ أَنْ يَسْكُنَ لَهُ وَلَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ
 وَمَا فِي الْأَرْضِ وَكَفَى بِاللَّهِ وَكِيلًا إِنَّ يَسْكُنَ كَفَى
 الْمَسِيحُ أَنْ يَكُونَ عَبْدًا لِلَّهِ وَلَا الْمَلَكُ كَفَى الْفَقْرُ
 وَمَنْ يَسْكُنْكَ عَنْ عِيَادِهِ وَنَسَكَ بِرُوحِهِ خَيْرٌ
 إِلَيْهِ جَمِيعًا فَأَمَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ
 فَيُوَفِّيهِمْ أُجُورَهُمْ وَتَزِيدُهُمْ مِنْ فَضْلِهِ وَأَمَّا الَّذِينَ
 اسْتَكْبَرُوا وَآمَنُوا بِرُسُلِهِمْ فَيُتَذَكَّرُونَ عَذَابُ الْيَمِينِ
 يُعَذِّبُهُمْ فِي دُونِ اللَّهِ وَلِيًّا وَلَا تَصِيرَ لَكُمْ تَأْيِيدُهُمْ
 فَتَجَاءَكُمْ مِنْهُمْ فَيُكْرَهُنَّ الْكُفْرَ فَيُتَيَّمَنَ
 فَأَمَّا الَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ وَآخِضُوا بِهِ فَيُسَبِّحُ جَاهَهُمْ
 رَحْمَةً مِنْهُ وَفَضْلٍ وَيَهْدِيهِمْ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ

﴿۱۷۱﴾ هـی خودانیت کیان [مخسده فله نه] هورن
 توندیس ددین خودانه کن [کادین هوه یں جاوا به
 و هسا و مربرگن، عیسا پیغمبره و بنده یں خودیه، و
 حاشا نه کو بری خودیه]. و ژ راستی و هه قیس پیغمتر
 د راستا خودیدا نه ییژن، ب راستی هندی عیسا به
 مه سیحی کو بری مهربه من، پیغمبره یں خودیه و ب
 به یسا خق [یسه] چیکریسه، کو فاراستی مهربه من
 کربور، و نه و جانکه ژ خودی. فیجا باوره یسی ب
 خودی و پیغمبریت وی بین، و هورن [د دهره قی
 خودیدا نه ییژن] [خودی] سنه، من ناخفتنی بیلن،
 بز هوه چیره، ب راستی خودی بهر سبیه کن نه ک و
 تنیه، یں پاک و باقر و بلند ژ هندی کو زار که ک بز
 هه بیت، و کاج د نورد و نه سماندا هه به یں خودیه و
 به سه کو راگر و پیغمبره یں [نورد و نه سمانه و هه چینی
 تیلدا هه]. ﴿۱۷۲﴾ عیسا خق معزن ناکهت کو بنده یں
 خودی بیت و ملیاکه تیت نیزیکیت خودی زی، و هه
 کرسی خق ژ بهر ستا وی بلندتر لی بکهت و خق معزن
 بکهت، ب راستی خودی دئی وان هه میان ل دهف خق

کز مکهت. ﴿۱۷۳﴾ فیجا نهوینت باوهری نیاین و کار و کربارینت فنج کرین، نه فانه خودی دئی کریسا وان
 دهتی، و ژ کهرما خق هیز بر دئی دهتی، به لی نهوینت خق بلند دین و خق معز کرین، تیلدی خودی دئی
 وان ب بهر نیزیه کاب ژان تیخت. و ژ بلی خودی چو هاریکار و پشته فنانان بز خق نیاین. ﴿۱۷۴﴾ گهلی
 مرز فنان ب راستی نشان و بهلگه به کازمان بر ژ لایی خودایی هوه فیه بز هوه هات [کو پیغمبره و چو
 هنجه تان بز هوه نه هلیت، هه می تستان بز هوه راست و دورست دیار بکهت]، و مه رونا هیه کار و نکهر
 [کو فورانه] بز هوه هنارت. ﴿۱۷۵﴾ فیجا نهوینت باوهری ب خودی نیاین و خق ب وئی باوره یسی و
 فورانیته گرتین. خودی وان دئی گه هیته دلوفانی [به حشتا] و کهرما خق و دئی وان راسته یی کت.

﴿١٧٦﴾ [ههی موحهده] پسیارا میراتی وی مری نهوتی نه باب و باهر و نه کور و نه نفی ههین، ژ ته دکه [کا چاوانه] بیژه: ژ خز خودی دئی بژ ههوه میراتی وی دیار کهت، نه گهر مرفه که مر و چو زاروک و نفی [دوبنده ها] نهین و چو باب و باهر ژی نهین و خویشکه کا [دهیابی یان یا بایی نه یا ده بکئی ب تن] هه بیت، نیفا میراتی وی بژ خویشکا ویه، و نه گهر خویشک مر و چو دوبنده ده و باب و باهر نهین، برا دیته میراخوژی وی، و نه گهر ژ دو خویشکان و پتر بن، دوسنیکا میراتی بژ وانه، و نه گهر خویشک و برا ده گ لیک بن، بارا برای تمعتی بارادو خویشکانه. دا هویس مافی که سنی نه خون و ده سهردا نه چن، خودی بژ ههوه بژون دکته، و ب راستی خودی ب ههمی نشنان یی زانا و فاکه هداره.

سوره مائده

ل معدنیهین هاتیه خواریی (۱۴۰) نایهته

بسم الله الرحمن الرحيم

﴿١﴾ گهلی نهوتیت ههوه باوه ری ئیانی، سوز و بهیانییت خودی ژ ههوه وهر گرتین، ب جهیبن، گیانداریت راگرتنی بیت گیاخور [وهمی کهولی و حیشران و چیلان] بژ ههوه دورست بوون، ژ بل نهوتیت دئی بژ ههوه یتنه خواندن، و دیساژ بل تیچیر کرنا وان و هویس دتیحراماندا [بژ جهجی یان عومرهیی] و تیچیری بژ خز دورست نه کهن و هویس دتیحراماندا. ب راستی خودی ج بقیئت دئی بریاری یی دت و حوکمی یی کهت. ﴿٢﴾ گهلی نهوتیت ههوه باوه ری ئیانی، نه دمه نه سه ری و نیشانیت دینی خودی، و حورمهتا هه بقیئت حهرا مگری و ب پریمهت [کو (زی القعه)، و (زی الحجه)، و موچه پرهم، و بهجه بن] نه شکین [و شهیری تیدا نه کهن] و رینکا قوربانان و نه رشیت رستک د ستوبدا [کو دیارینه بژ که بهی] نه گرن، و بژ خز دورست نه کهن، و بژ خز دورست نه کهن هویس رینکا وان بگرن، نهوتیت ژ بهر دستله ئینانا کهرهم و رازبوونا خودایی خق قه ستامالا خودی دکهن. هه ره ختنی هویس ژ تیحرامان دهر کهتن فیجا تیچیرا خز بکهن. و بلا نه فیانا ههوه بژ دهسته که کئی کو [سالا حوده ییه] رینکا که بهی لی ل ههوه گرنبوو وه ل ههوه نه کهت هویس ده ستیری یی بکهن، و ل سهرباشی و باریز کارییا خودی هاریکارتیت تیک بن. و ل سهر گونه ده و ده ستیری یی هاریکارتیت تیک نهین. و باریز کارییا خودی بکهن، و ب راستی جزایی خودی جزایه کئی دژواره.

خَرَجْتَ عَلَيْهِكَ الْبَنَتَ وَالَّذِي تَحْتَمِلُ زَيْرَ وَمَا أَمَلُ لِقَاءِ اللَّهِ بِهِ
وَالْتَحَقَّةُ وَالْمَرْوَةُ وَالْمَرْوَةُ وَالطَّبِيخَةُ وَمَا أُصَلَّ
السَّيِّئُ إِلَّا مَا دَسَّخْتُهُ وَمَا ذُبِحَ عَلَى الْقَصَبِ أَنْ تَنْتَفِيسُوا
بِالْأَزْلَمِ وَلِكُلِّ نَفْسٍ نَزْمٌ مِمَّا كَفَرُوا مِنْ بَيْنِكُمْ فَلَا
تُخَفُّهُمْ وَتُخَفُّونَ الْيَوْمَ أَهْلُكُمُ الْكُفْرِيَّةُ وَأَقْبَسْتُ عَلَيْكُمْ
يَضَعِي وَرَضِيْتُ لَكُمْ الْإِسْلَامَ بِمَا تَمَنَّى أَطْلُقُ فِي مَخْصِي
غَيْرَ مُتَجَانِبٍ لِإِلَهِ فَإِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ خَبِيرٌ يَنْفَعُكَ مَاذَا
أَمَلُ لِقَاءِ اللَّهِ لِكُلِّ لَعْنَةٍ أَطْلُقُكَ وَمَا عَلَّمْتُمْ مِنَ الْقُرْآنِ
مُكَلِّبِينَ تَعْلَمُونَهُنَّ مِمَّا عَلَّمَكُمُ اللَّهُ فَكُلُوا مِنْهُمَا أَمَّا أَنْتُمْ كُنْتُمْ عَلَيْهِ
وَأَذْكُرُوا أَنَّهُ اللَّهُ عَلَيْهِ وَأَتْلُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ سَرِيعُ الْحِسَابِ
الْيَوْمَ أَمِلَ لَكُمْ الظُّلُمَاتِ وَطَعَامَ الَّذِينَ أُولُوا الْآلِبَتِ جَلَّ لَكَ
وَطَعَامُكُمْ جَلَّ لَكَ وَالْمُحَصَّنَاتِ مِنَ الْمُؤْمِنَاتِ وَالْمُحَصَّنَاتِ
مِنَ الَّذِينَ أُولُوا الْآلِبَتِ مِنْ قَبْلِكَ إِذَا تَابَتْهُنَّ أَخْرَجْنَهُنَّ
مُخَصَّنَاتٍ غَيْرَ مُتَفَرِّجِينَ وَلَا مُمْسِكِينَ لَعْنَةُ اللَّهِ عَلَى الْكُفْرَانِ
بِالْإِسْلَامِ فَقَدْ خِطَّ عَمَلُهُمْ وَتَوَفَّى لَآخِرَهُ مِنَ الْقَسِيرِينَ

﴿۴۶﴾ [گوشتن] مراران و خوین (یا وژن) و گوشتن به رازان و بین نه ژ بؤ خودی هانیبه سرژ بکرن و [گوشتن] تهرشا هانیبه فه تساندن، و [گوشتن] تهرشا ب داروبه ران هانیبه گوشتن و [گوشتن] تهرشا که فنی (و مری) و [گوشتن] تهرشا ب قوچان مربیت و [گوشتن] دهه بیان خواری، نهو نه بیت یا هوین فیرا دهه من و فه دکوزن، و [گوشتن] تهرشا کول سر که فریت چکلانندی دیتنه فه گوشتن، ل سر ههوه هاته ههرا مکرن، دیسا هوین بهخت و تیغبالا خو ژ فالله گرتنی بخوازن ل سر ههوه هاته ههرا مکرن [ژ بیز و سره و بهریت ههرا بان نهو بو نه گهر وان کاره که ل بهر بایه چ و ههرا بایه چ ژ نینان بان ههرا تشه کنی دی، بهختی خو ب ینکا فالله گرتنی دجهرباندن، سنی تیر هه بوون ل سر تیکنی نفیسی بوو، خودی فرمانا من دکهت، یا دووی خودی من ناهیلست، یا سینی یا بنی نفیسی بوو، و داتیکی ژ کافلانکی کیشن، نه گهر دهر که قبايه «بکه» داکهت و نه گهر دهر که قبايه «نه که» نه دکهر، و نه گهر یا بنی نفیسی بایه داکهت دناقد و

جابه کادی کیشیت]، و کارنیانا فنی گونه هنی دهر که فته ژ ینکا راست، نه فرو نهویت گاوردووبین بیت بی هبسی بووبین دینی ههوه پویج بکه، و ههوه ژی دهر بیخن، قیجا هوین ژ وان نه ترسن و ژ من بترسن، نه فرو من دینی ههوه نه تمام کر [کیاسی تیدا نه مایه ژ بهر هندی نایب چو ژی بیه کیمکرن و چو لن زنده بیت] و من خیتک و که ره میت خو بؤ ههوه ته کووز کرن. [بگهره ژ راسته ینکرن و ته کووز کرنا دینی و فه کرنا مه که هنی و بنی هیفکرنا گاوردان ژ دینی ههوه کو بشتین پویجکه ن و نه هیلن] و من دینی نیلامی بؤ ههوه ههرا لزارت و نهو دینه ل دهف خودی و چیت دی نه، به لن ههرا که سنی ژ برساندا نه چار بیه [خوارنا مراری و نه دورستکری بیت ددریفا] بینی کو دل ل سر گونه هنی ههیت [و بخوژت گونه دل سر نیه] ب راستی خودی گونه نه ژ بهر و دلوفانه. ﴿۴۷﴾ [ههی موحه مه] نهو ژ نه دهر سن کاچ بؤ وان هانیبه دورستکرن [حه لالکرن] بیزه، تشن باقر بؤ ههوه هاته دورستکرن، و نهو نیچیرا جانه و ره میت جهرباندی [فیز کری و کی سه و شاهینی] ب وی شه رتی کر هوین فیزی وی بکه ن یا خودی نیشا ههوه دایی، [نانکو نه گهر گوژن ههوه، بیجیت، نه گهر گوژنی و ره، بیجیت، و نه گهر گرت بؤ خودانی خو بگریت، نه بؤ خو، و نه گهر گوژن بیله، بیجیت]. قیجا نهو نیچیرا بؤ ههوه دگرن، نافق خودی ل سر بین [و هختی هوین دهترنی، بان فیرا دهه من و فه دکوزن] و بخوژن، و پاریزکاریسا خودی بکه، ب راستی خودی د حسابندایی دست سفکه. ﴿۴۸﴾ نه فرو تشن هاك و باقر بؤ ههوه هاته دورستکرن، و دهستکوزنی خودان کیشان [نانکو جوهی و فه لپان] بؤ ههوه دورسته، و بی ههوه ژی بؤ وان بی دورسته، و کچیت شه ریف و هاك و باقر و نازاد ژ موسلمانان، و کچیت دهه من باقر ژ نهویت بهری ههوه کتیب بؤ هاتین [کو جوهی و فه لپان] بؤ ههوه دورسته سار بکه، نه گهر هوین مههرا وان بدنی، و دهه من باقر سن، و زناکدر نه بن، و وان ب دزیقه بؤ خو نه که نه یار، و ههرا که سنی شوینا باور سینی بیجیت گاورد بیت، بنی گوژمان وی کار و کرپاریت خو پویج کرن، و وژزا قیامه منی ژی نهو بنی بهر زیانه.

﴿٦٦﴾ گهی خودان باو مران، نه گهر هه وه فیا رابین
 نفیژی بکهن [و هوین بیست بن دهستغیر بن]
 قیدی هوین سهرو چافیت خز و دهستیت خز هه تا
 نه نیشکا بشون، و سه ری خز فه مالن، و بیست خز
 هه تا گزه کان بشون، و نه گهر هوین د بن نفیژی بن
 [ب جه نایهت بن] خز بشون، و نه گهر هوین د نه ساخ بن،
 یان ل سهرو هه مر بن، یان تیک ژ هه وه ژ تاره من
 [ده ستانی] هات، یان هوین چوبه نفیسا ژنی، و
 ثاب ب دهست هه وه نه که فلت [کو تیرا هه وه بکهت
 دهستغیر بن بگرن یان سه ری خز بن بشون]، ب
 ناخه کا باقر نه به مومن بکهن، و سهرو چاف و دهستیت
 خز بن فه مالن، خودی [ب فنی فرمانی کو هوین
 ب نافی یان ب ناخن خز باقر بکهن، و هختی هه وه
 دقتیت نفیژان بکهن یان ب هه می فرمانیت خز]
 نه قیت بهر نه نگی و زه هه منی بز هه وه چیکهت، به لی
 دقتیت هه وه ژ گونه هان باقر بکهت و خنیکیت خز
 ل سهرو هه وه ته مام بکهت، دا هوین سوپا سبای وی
 بکهن. ﴿٦٧﴾ [گهی خودان باو مران] خنیک و که ره میت

خودی و وی به یانا خودی د گهل هه وه گرندایی یته بیرا خز [کو به یانا عهقه به یه] و هختی هه وه گزنی
 مه بهیست و مه گوهداری کر، و پاریز کاریبا خودی بکهن، بن گومان خودی ب ناگهه ژ وی یا د سنگ
 و دلاندا فهشارتی. ﴿٦٨﴾ گهی خودان باو مران ل بهر فرمانا خودی د راوهستیایی بن [و هه می نشان ژ بز
 خودی بن رابن]، و ب راستی شاده بیی بدن، و بلا نه فیانا هه وه بز دهست که کن، هه وه بال نه دهت هوین
 دادو مریی [عهده تانی] نه کهن، [بلا هه وه نه فین ژی] و دادو مریی بکهن نه و نیزیکتره بز پاریز کاریبی، و
 پاریز کاریبا خودی بکهن، ب راستی کاری هوین دکهن خودی بن ناگهه هه. ﴿٦٩﴾ خودی به یانا داییه ته ویت
 باو مر ی بن نیاییین و کار و گریارتی فهنج کریبن، کو گونه هژ زینرن و خه لاته کنی مهزن بارا وانه.

يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوا اِذَا قُمْتُمْ إِلَى الصَّلٰوةِ فَاغْسِلُوْا
 وُجُوْكُمْ وَاَيْدِيَكُمْ إِلَى الْمَرَافِقِ وَامْسَحُوْا بِرُءُوسِكُمْ
 وَاَرْجُلَكُمْ إِلَى الْكَعْبَيْنِ وَابْنَ عُسْرٍ جُنَّتْ فَاَطْعَمُوْهُ
 وَاِنْ عُسْرٌ فَرَضَ مِنْ عَدُوٍّ اَوْ جَاءَ اَحَدٌ مِنْكُمْ مِنْ
 الْغَائِبِ اَوْ لَمْ تَمْلِكُوْا اَمَّا فَرَضٌ وَّامَّا فَتَمَتُّوا صَاعِدًا
 عَلَيَّيَا فَامْسَحُوْا بِرُءُوسِكُمْ وَاَيْدِيَكُمْ وَتَمَّ مَا بَرَأَ اللهُ
 لِيَعْمَلَ عَلَيْكُمْ مِنْ حَرَجٍ وَلَٰكِنْ يُرِيدُ لِيُظْهِرَكُمْ
 اَلْوَجْهَ بِضَمَّةٍ عَلَيْكُمْ لَمَّا لَمْ تَمْلِكُوْا اَنْ
 تَدْعُوْا بِحُجَّةِ اللهِ عَلَيْكُمْ وَيَتَّقَى الَّذِيْ وَلَقَدْ كُفِّرْ
 بِهِ اِذْ عَلِمْتُمْ سِغَاتًا وَاَعْلَمْتُمْ اَنْفَعًا اِنَّ اللهَ عَلِيْمٌ
 بِذَاتِ الصُّدُوْرِ ۝ يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوا اسْكُنُوْا اَقْرَبَ
 بَلَدٍ مُّشْرِكًا بِالْقِسْطِ وَلَا تَجْرِمُوْكُمْ شَتَاَنَ قَوْمٍ عَلٰى
 اَلَّذِيْنَ لَكُمْ اَعْدَاؤُا اَوْ اَقْرَبَ لِلشُّقُوْقِ ۚ وَاقْبَلُوْا اِنَّ
 اللهَ خَبِيْرٌ بِمَا تَعْمَلُوْنَ ۝ وَعَدَ اللهُ الَّذِيْنَ اٰمَنُوا
 وَعَمِلُوا الصَّٰلِحٰتِ لَهُمْ مَغْفِرَةً وَّاَجْرٌ عَظِيْمٌ ۝

﴿۱۱﴾ ز وان زی نهویت گوتین، هم هاریکار و
 بته فانیت عیاسیه، مه به بیان و هر گرت، پشکه کا
 باش زنی نه فا به بیان ل سر هاتیبه شاندن ب پست
 گوئی خوله هالیتن و ژ بیرکرن، [و ژ بهر هندئ]
 مه دژمنائی و نه فیان تیخته دناف و اندا هتا پرژا
 قیامه تن، و خودی دئی وان ب کار و کریاریت وان
 کریس ناگه مدار گت [و دئی جزایی شکاندنا به یانا
 خو خون]. ﴿۱۲﴾ گملی خودان کتیان ب راستی
 پیغمبری مه [موحه مه] بز هوه هات، داگه له کا
 هوه ژ کتیت خو له شارنی [وه کی سالوخت
 پیغمبری، بریارا ره جی، سرهاتیبا خودانیت
 شعیسی... هند. [ناشکرا بکته، و ژ گه له کی زی
 دبزیت [نهوا هویس ژ تهورات و تنجیلنی فهدشیرن،
 ناشکرا ناکته]. ب سویند ژ دهف خودایی هوه
 روناهبیک [کو پیغمبره] و کتیه کا ناشکرا کر
 [کو فورانه] بز هوه هات. ﴿۱۳﴾ خودی ب وی
 [کتیبی] نهویت ب دویف رازیبونو خودی دکهن
 راسته ری دکهنه ریکا سلامه نیسی و زرگار برونئی و

وان ب ده ستور اخو ژ تارستانان دهر دتیخته بهر روناهیسی، و وان راسته ری دکته. ﴿۱۴﴾ ب راستی نهویت
 گوتین: مه مسیحی کوری مریه منی خودیه نهو گاوربون [ژ بهر فنی گوتنی]. [هه می موحه مه] بیژه وان:
 نه ری نه گهر خودی بیفت، عیاسی کوری مریه منی و دیکا وی، و هندی د نه ردیدا هه بین بهر زیان و ویران
 بکته، کی دشمنی نه هیلیت و خو بده ته بهر بریارا خودی؟ و سر و سامانی نه رد و نه سامان و نشتی د
 نافهرا هه ردو کانداهه ری خودیه، ج با بیفت دئی چیکته. نی خودی ل سر هه می تستان دهسته له لاتدار
 و خودان شبانه.

وَمِنَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّا نَصْرِيكَ أَهْلًا مِمَّنْ هُمْ قَدْ شَرَّاهُ
 خَطًّا إِنَّمَا دُخِرُوا بِهِ، فَأَعْرَضْنَا عَنْهُمْ الْعَادَاةَ
 وَأَلْبَسْنَا لَهُمُ الْيَمِينَ وَتَوَقَّيْنَاهُمْ أَفْهَ
 بِمَا كَانُوا يَفْتَهُونَ ﴿١١﴾ يٰٓأَهْلَ الْكِتَابِ قَدْ
 جَاءَكُمْ رَسُولُنَا يُبَيِّنُ لَكُمْ كَثِيرًا مِّمَّا
 كُنْتُمْ تُخْفُونَ مِنَ الْكِتَابِ وَيَعْلَوْنَ عَصَى
 قَدْ جَاءَكُمْ مِنَ اللَّهِ نُورٌ وَكِتَابٌ مُبِينٌ ﴿١٢﴾
 يُهْدِي بِهِ اللَّهُ مَنِ اتَّبَعَ رِضْوَانَهُ مَجْلَى السَّعْدِ
 وَيُخْرِجُهُمْ مِنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ بِإِذْنِهِ
 وَتَهْدِيهِمْ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿١٣﴾ لَقَدْ كَفَرَ
 الَّذِينَ قَالُوا إِنَّا أَنَا اللَّهُ هُوَ الْمَسِيحُ ابْنُ مَرْيَمَ
 قُلْ فَمَنْ يَمْلِكُ مِنَ اللَّهِ شَيْئًا إِنْ أَرَادَ أَنْ يُهْلِكَ
 الْمَسِيحَ ابْنَ مَرْيَمَ وَأُمَّهُ وَتَنْ فِي الْأَرْضِ
 حَيَاتًا وَلَهُ مَلَأُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا
 يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ وَاللَّهُ عَلِيمٌ خَبِيرٌ ﴿١٤﴾

﴿١٨﴾ جموی و فله دیئۆن: ندم زارۆ کیت خردی و خز شفییت ونه، یئنه؛ لئه گهر وهیه وهکی هوین دیئۆن] با پوچی هه وه ب گونهیت هه وه یئزا ددهت، بهلۆ هوین مروؤن وهکی ههمی مروؤتی خودی چیکرین. فئجایی وی بقت لئ ناگریه، و بن بقت دئی یئزا ددهت. و سه ره سامانی فهد و نهسانان و تشن دنافه راواندا هه یئ خودیه، و [پزانن] دیهاهیک هه ره خودیه هوین لئ بزفر نهفه. ﴿١٩﴾ گهل خودان کئییان: دا هوین نه یئۆن [هشتی فه پرتا پئغه مه را] چو مزگینین و ئاگه هدار که ره بۆ مه نه هاتنه، پئغه مه ری مه، هشتی فه پرتین و سستوونا هه ناتنا پئغه مه را بۆ هه وه هات دا کار و پارت دینی بۆ هه و ئاشکه را بهکت، بن گومان مزگینین و ئاگه هدار که ره بۆ هه وه هات، و خردی ل سه ره ههمی تشنان دهسته لاتدازه. ﴿٢٠﴾ گهل نرا ئایلیان] یئنه بیرا خو دهم موسایی گۆتیه مله تی خو: مله تی من بیرا خو ل وان خیر و خو شیییت خودی د گهل هه وه کرین ییئن، وه ختی پئغه مه ر هه وه را کرین، و هنده ک هه وه کرینه مه

و ملک [یان هوین خانهدان و حافظش کړن، ب ژن و مال و خدام و خولام تیختن]. و نو و قدر داهو
 یی نه داییه که سی ژ داییی هم ییی. ﴿۳۸﴾ مله تن من هه رنه سه نه ردی پړوز [کو قدسه] نه وی خودی
 ب هوه نفیسی [نه هندی نه و د چاک و باش بیون، بلنی و هختی خراب بوړیږی ژئ هاته دهر تیختن]. و
 ب پاشدا نه زږی ژ ترساندا، هوین دی خوشاره ت بن. ﴿۳۹﴾ گوئن: یا موسا ب راستی هندک که سی ت ب
 هیژ و زهر دست تپدانه، و هم ناچیه تپدا هه تا نه وی دونه که فنی، و نه گهر نه وی دهر که فتن هم دی چینه
 تپدا. ﴿۴۰﴾ دوه لاما ن ژوان نه وی ت ژ خودی دترسن، و خودی که ره د گمل کری گوئن: [ژ هیژ و که له خ
 مه زنیبا وان نه ترسن] ب سه و اندا بگرن د دهر که هیدا، فیجا نه گهر هوین چونه تپدا دی نه وی شکېن و هوین
 دی ب سه که فنی. و پشدا خې ب خودی موکوم بکه نه گهر هوین خودان باوه ر بن.

قَالُوا يَسْمُومُونَ إِنَّا لَنَدْخُلُهَا أَبَدًا قَدْ آمَرُوا بِهَا فَاذْهَبْ
أَنْتَ وَرَبُّكَ فَفَتَنَّا إِنْ هُمْ نَجُوهَا فَجَعَلُوا ۖ قَالَ رَبِّ إِنِّي
لَأَنْبِئُكَ إِلَّا تَتَّبِعُنِي وَرَبِّي فَأَنْشُرُكَ يَنْتَقِضُ الْوَعْدُ
الْقَرِيبُ ۖ قَالَ فَإِنَّمَا أَتَمَمْتُ عَلَيْكُمْ أَمْرًا مِمَّا
يَنْتَهُونَ فِي الْأَرْضِ فَلَا تَأْخُذْ عَلَى الْقَوْمِ الْفَاسِقِينَ ۝
وَأَنْزَلَ عَلَيْهِمْ تِبَاعًا بَنَىٰ دَاوُدَ بِالْحَقِّ إِذْ قَرَّبْنَا قُلُوبَنَا فَطَمِنُ
مِنْ أَخَذِهِمْ وَأَلَمَ بِتَقَاتِلِ مِثْلِ الْأَحْزَانِ ۖ قَالَ لَأَنْبِئَنَّكَ
قَالَ إِنَّمَا يَنْتَقِضُ اللَّهُ مِنَ الْفَقِيرِينَ ۖ لَنْ تَسْتَطِيعَ إِلَّا بِذَلِكَ
يَقْتُلُنِي مَا أَنَا بِبَاسٍ بِدُعَىٰ إِلَيْكَ إِلَّا الْخَلْقُ إِنِّي أَخَافُ اللَّهَ
رَبِّ الْعَالَمِينَ ۖ إِنِّي أُرِيدُ أَنْ تَبْلُغَ إِلَيَّ وَأَمْلِكُ فَتَكُونُ
مِنْ أَصْحَابِ الْكَارِ وَذَلِكَ جَزَاءُ الظَّالِمِينَ ۖ فَطَوَّعَتْ
لَهُ نَفْسُهُ قَتَلَ أَخِيهِ فَقَتَلَهُ فَأَصْبَحَ مِنَ الْخَاسِرِينَ ۖ
فَبَيَّعَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ بِبَيْعِهِ فِي الْأَرْضِ لِيُزَيِّدَهُ كَيْفَ يُؤْتِي
سُوءَ أَخِيهِ قَالَ تَوَلَّيْتُ أَعَزَّزْتُ أَنْ أَسْخُونَ مِثْلَ هَذَا
الْفِرَاقِ فَأَوْرَىٰ سُوءَ لَيْلِي فَأَصْبَحَ مِنَ الْتَائِبِينَ ۖ

﴿۲۸﴾ گوتن: همی موساب راستی هندی شو تیدا
بن، نه مهت ناچینه تیدا [مه خسه د بازیری قودسینه]
تو و خودایین خو همرن شهری بکه نه هم دئی ل فیری
د رویشی بین [نانکو تو و خودایین خو وان دهریخن،
مه تاقهتا وان نینه]. ﴿۲۹﴾ [موسایی گوت: خودیو
بهس من سزله ب خز و برایین خو هیه، فینجا
نالیهرا مه و لی ملهتی ز بی دهر که فسی نالیه بکه.
﴿۳۰﴾ [خودی] گوت: نه و نه دهر هتا چل سالان ل وان
حراره و نه درسته، دهر دیدا بزقرن و نه که فنه ل سهر
چو ریکان [نانکو هتا چل سالیث دی نه و دئی ل وی
دهشتی مینن بهرزه و ناچه د بازیری قودسیندا]. فینجا
خه من ب ملهتی گاور نه خو. ﴿۳۱﴾ سالوخی کوریت
شادم ب دورسنی ل سهر وان بخوینه، همر تیکی ز
وان قوربانک دابو، ز تیکی هانه و مرگرتن و ز بی
دی نه هانه و مرگرتن، [نه وئی قورباننی وی نه هاتیبه
و مرگرتن] گوت: بی گومان نه دی ته کوژم.
[برایین وی نه وئی قورباننی وی هاتیبه و مرگرتن]
گوت: هندی خودیبه ب راستی بهس ز باریزکاران

وهر دگریست. ﴿۲۸﴾ نه گهر تو دهشتی خو دریزه که به من، دامن بکوژی، نه دهشتی خو دریز ناکه مه ته داته
بکوژم، ب راستی نه ز خودایین همی جیهانی دترسم. ﴿۲۹﴾ و من دقتت تو گونه ها من و خز هه لگری،
و بیبه دوز همی. نن همر نه فیه جزایی ستمکاران. ﴿۳۰﴾ دلی وی گرت برایین خو بکوژیت و گوهداریسا
دلی خو کر و برایین خو کوشت. فینجا بو و وان بیست خوسارهت. ﴿۳۱﴾ تیدی خودی قوه ک هنارت و ب
دمی خو نه د کولا، دانیسا بدهت کا دئی چاوا تهرمن برایین خو فه شیریت، گوت: خولی ب سهری من، من
نه شیا نه و هکی فنی قری ژ بی سم تهرمن برایین خو فه شیریم، فینجا بو و به شیرینان.

مِنْ أَجْلِ ذَلِكَ كَتَبْنَا عَلَى بَنِي إِسْرَءِيلَ أَنْ قَتَلُوا
 نَفْسًا بَعْدَ نَفْسٍ وَأَوْقَاتًا فِي الْأَرْضِ قَتَلُوا قَتْلًا
 فَتَاتًا حَيِّيًا وَمِنْ أَجْلِ مَا فَعَلْنَا قَتَلْنَا نَفْسًا فَشَرَّ
 حَيِّيًا وَلَقَدْ جَاءَهُمْ رَسُولًا بِالْهُدَى وَالْكَتَابِ ثُمَّ إِنَّ شَعِيبًا
 مِنْهُمْ بَعَثَ ذَلِكَ فِي الْأَرْضِ لَكُفْرًا ثُمَّ قُتِلَ
 جَرَّاءُ الَّذِينَ يُحَارِبُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ أَلَمْ تَعْلَمُوا أَنَّ
 الْأَرْضَ لَنَا وَإِنْ يُقْسُوا أَنْ يُوَفَّوْا أَجْرًا أَوْ يُقَطَّعَ أَعْيُنُهُمْ
 وَأَرْجُلُهُمْ مِنْ جَنْبِ أُولَئِكَ قَوَامِينَ الْأَرْضِ ذَلِكَ
 لَهُمْ جِزْيٌ فِي الدُّنْيَا وَلَهُمْ فِي الْآخِرَةِ عَذَابٌ عَظِيمٌ
 إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا مِنْ قَبْلِ أَنْ تَقْرَأَ عَلَيْهِمُ الْقُرْآنَ
 أَلَمْ تَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ عَظِيمٌ فَخِيمٌ
 إِنَّمَا اللَّهُ عَزَّوَجَلَّ يُبَيِّنُ لَكُمْ آيَاتِهِ لِيُفْهَمُوا
 اللَّهُ وَأَنْتُمْ قَوْمٌ مُبْصِرُونَ
 اللَّهُ وَابْتَغُوا إِلَيْهِ الْوَسِيلَةَ وَجْهَهُ وَفِي سَبِيلِهِ
 لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ
 إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوَاقِلٌ لَهُمْ
 مَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا وَمِثْلَهُ مَعَهُ لِيَفْتَدُوا بِهِ مِنْ
 عَذَابِ يَوْمِ الْقِيَامَةِ مَا تُقْبَلُ مِنْهُمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ

﴿۳۳﴾ ز بهر فن [کوشتا کوریت نادمی بنو نیکدو] مه ل سر ئرانلیان نغیبه، ب راستی هر کسی مرقه‌کی بن برانهر یان زی ز بو خراییی د نوردیدا بکوزیت، هر وه کی وی همی مرقف کوشتن، و هر کسی بیشه نه گهری ژبانا تیکی هر وه کی بویه نه گهری ژبانا همی مرقفان، ب راستی پیغمبریت مه بو وان ب نشانیت ناشکرا هر هاتن، باشی ب راستی هشتی هاتنا وان زی [یا پیغمبران زی] گله‌ک ژ وان زنده خراییی د نوردیدا دگه‌ن. ﴿۳۴﴾ ب راستی نه‌وینت دواتی و شیری د گهل خودی و پیغمبریی وی دگه‌ن، و د نوردیدا دگه‌ن دا خراییی تیدا بگه‌ن، جزایی وان نه‌وه بنه کوشتن یان ب دارانفه بنه هلاویستن، یان زی دعت و بییت وان چه‌ب و راست بنه ژیفه‌کرن، یان زی وولاتی خو بنه دوبرتخستن، نه‌ف جزابه دنیا پیدا بزو وان هه‌تکبریه، و د روزا قیامه‌تیدا نیزایه‌کا معزن بزو وان هه‌به. ﴿۳۵﴾ ز بلی وان نه‌وینت ل خو زفرین و توبه‌کرین، به‌ری هوین بشین بگرن [و جزا بگه‌ن]،

بزائن ب راستی خودی لینه‌گر و دلوفانه. ﴿۳۶﴾ گلی خودان باوهران، باریزکاریا خودی بگه‌ن، دا هوین بگه‌نه رازیوونا وی ل ریکان بگه‌ن، [نانکو ویکیت رازیوونا وی بگرن و لسی بگه‌ن] و جیهادی دریکا خودیدا بگه‌ن، دا هوین سه‌رفه‌راز بین. ﴿۳۷﴾ ب راستی نه‌وینت گاوریوویین، نه‌گر هندی د نوردیدا یان وان بیت و هندی دی زی دگهل، دا پیش خو‌فه بدنه‌ن، و ز نیزایا روزا قیامه‌تی زرگار بین، ز وان نایتیه وهر گرتن [و نه‌و ز وی نیزایی ره‌نا ناسن] و نیزایه‌کا ب ژان بارا وانه.

يُيَسِّرُونَ أَنْ يَخْرُجُوا مِنَ النَّارِ وَمَا لَهُمْ بِخُرُوجِهَا مِنْهَا
وَلَهُمْ عَذَابٌ مُبِينٌ ۝ وَالنَّارُ وَالنَّارُ قَاتِلَةٌ فَلَا تَقْطَعُونَ
أُيُودَهُمَا جَزَاءً بِمَا كَسَبَتْ أَذْكَلًا مِنَ اللَّهِ وَاللَّهُ عَزِيزٌ
حَكِيمٌ ۝ فَمَنْ تَابَ مِنْ بَعْدِ ظُلْمِهِ وَأَصْلَحَ فَإِنَّ اللَّهَ
يُتَوَبُّ عَلَيْهِ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ۝ أَلَمْ تَعْلَمْ أَنَّ اللَّهَ
لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ يُعَذِّبُ مَنْ يَشَاءُ وَيَغْفِرُ
لِمَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ۝ يَا أَيُّهَا
الرَّسُولُ لَا يَخْرُجُكَ الَّذِينَ يَسْتَفِيزُونَ فِي الْكُفْرِ مِنَ
الَّذِينَ قَالُوا آمَنَّا بِأَقْوَامِهِمْ وَلَمْ تُؤْمِنُوا لَهُمْ وَهُمْ
الَّذِينَ هَادُوا وَاسْتَفْتُوا لِلْكَذِبِ سَتُغْنِي عَنْكَ
تَاخِيرُكَ إِنَّهُ لَوْ يُشَاءُ اللَّهُ لَفُتِحَتْ لَهُمْ سُبُلُ
الْغُفْرِ وَأَمِنْ تُرِيدُ اللَّهُ فَيُفْتَحْ لَهُمْ سُبُلُ الْغُفْرِ
سَيُتَابِعُكَ اللَّهُ وَلَهُمْ فِي الْآخِرَةِ عَذَابٌ عَظِيمٌ ۝

بِسْمِ اللَّهِ

﴿۳۷﴾ وان دفتت [روزا قیامتی] تا گری دهر کفن،
به لنی شو ری دهر ناکه فن و بق وان نیزابه کاب دژم و
بهرد موام هه به. ﴿۳۸﴾ و زه لاسی دز و زنا دز ده ستیت
وان [د گر پیچکتر] برون، جزاین کاری وان کری، و نهفه
باشقه بر نه که ز خودی [دانهو ب باشقه بچن و دزیی
نه کن و خه لک وان بق خز بکهنه چامه]، و خودی ب
خز زی سرده ست و کار به جهه. ﴿۳۹﴾ فیجا هه
که سن [دزه کی] بشتی [ب دزیسا خز] استم ل خز
کری، به شنیان بیت و ل خز بز قریت و توبه بکعت
و خز چیکعت و باش بکعت، ب راستی خودی دئی
توبه یی دهنه سر، ب راستی خودی گونه ه زپهر
و دلوفانه. ﴿۴۰﴾ مانو نوزانی کو ب راستی سر و
سامانی نورد و نه سامانان یی خودی، یی بغیت دئی ب
بهر نیزایی تیخت، یی بغیت دئی نازاکت، و خودی
ب خز زی ل سر ههمی نشتان یی دهسته لانداره.
﴿۴۱﴾ هه ییغه بهر، بلا ته ب خهم نه تیخن نه ویت
خز ش ب بهر گاورینه دهجن [ز دورویان] نه ویت
سهردهف دینژن: باوهری مه نیاییه، و شو ب خز
هیز دلیت وان دبی باوهرن، و دیسا [بلا ته ب خهم نه تیخن]
نه ویت بو یویینه جوهری، زنده گوهداریسا
درموان دکه ن، و گوهداریسی بق دهسته که کادی دکه ن کو
[ز مه زانسی] نه هانیه دهف ته، ناخفتنان فاربی دکه ن
و ز جهی وان دین، دینزه [هه فالیت خز]: نه گهر موحه مد ب
وئی هانه هه و یا مه فاربی کری زئی و مرگرن،
و نه گهر ب وئی نه هانه هه و، هشیار بن [باوهر زئی نه کن]
و یی خودی بهر ز مبون و گاور یی بق قیایی، فیجا
نو نابینی تیک هه بیت تشتن خودی قیایی نه هلیت چیی بیت.
نهفه نه ون ییت خودی نه قیایی دلیت وان
باقری بکعت، دوی رهشی و شهر مزاری بق وان بیت دنیایندا
و نیزابه کاهه زن دناخره تی زیدا بق وان هه به.

سَمِعْتُمْ لِلْكَذِبِ أَكْثَرُ لَا تُخْشِعُ فَإِنْ جَاءَ وَكَ
فَأَخَذَكُمْ بَيْنَهُمْ وَأَعْرَضَ عَنْهُمْ فَمِنْ شَرِّ مَا
تَصْنَعُونَ لَقَدْ سَبَّحْتَ أَنْ حَكَمْتَ فَأَحْكُم بَيْنَهُم بِالْقِسْطِ
إِنَّ أَهْلَ أَهْلِهِ يُحِبُّونَ ۝ وَحَدَّثَ هُنَا الْقُرْآنُ فِيهَا حُكْمُ اللَّهِ ثُمَّ يَتَوَلَّى مِنْ بَعْدِ
ذَلِكَ وَمَا أَوْلَيْكَ بِالْعَفْوِ ۝ إِنَّ آيَةَ الْقُرْآنِ
فِيهَا هُدًى وَنُورٌ يُخَرِّجُهَا مِنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ
لِلَّذِينَ هَادُوا وَأَنَّ النَّبِيِّينَ وَالْأَنْبِيَاءَ بِمَا اسْتُخْلِفُوا مِنْ
عَلَيْهِمْ اللَّهُ وَسَعَاؤُهُ عَلَيْهِمْ شَهَادَةٌ فَلَا تَخْشَوْنَ الْكَافِرِينَ
وَأَخْشَوْنَ وَلَا تُفْشِرُوا بِنَافِثِي ثَمَّ قَلِيلًا وَمَنْ لَمْ يَجْعَلْ
بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ فَأُولَئِكَ هُمُ الْكَافِرُونَ ۝ وَكَتَبْنَا
عَلَيْهِمْ فِيهَا أَنْ تَقْسِمُوا بِالْقُرْآنِ وَالْقُرْآنِ وَالْأَنْفِ
بِالْأَنْفِ وَالْأَذُنِ وَالْأَنْفِ وَالْأَنْفِ وَالْأَنْفِ وَالْأَنْفِ
فَصَاحُ فَمَنْ قَصَدَ بِهِ فَهُوَ كَفَّارَةٌ لَمْ وَمَنْ
لَمْ يَجْعَلْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ فَأُولَئِكَ هُمُ الْكَافِرُونَ ۝

﴿۱۱۵﴾ گوهدار یسا درهوان دکهن، و بهرنیل و مالی حهرام
و نه دورست دخون، فیجا نه گهر شه هاتنه دهف نه
[دا حوکمی د نایهرا و اندا بکهی] فیجا ته دقت حوکمی
د نایهرا و اندا بکه و یان پویسی خن ژئی و هر گبره، د
بیرا نه نشین زیانه کنی بگه هینته ته، و نه گهر ته حوکم
د نایهرا و اندا کر، فیجا حوکمی ب دادوهری د نایهرا
و اندا بکه، ب راستی خودی حه ژ دادوهران (عادلان)
دکهت. ﴿۱۱۶﴾ و چاوانه و قهستانه دکهن و حوکمی
ته دخوازن؟! و نه ورات ل دهف وانه، برپارا خودی
تیدایه [کا حوکمی زنا گهری چیه] و پاشی پشته خن
ددهنه حوکمی ته [نه وی و هکی بن ته وراتی]، و ب
راستی فان باوهری نه نیاییه و نه ژ خودان باوهران.
﴿۱۱۷﴾ ب راستی مه ته ورات نیاییه خوار، راسته بری
و رونهی تیدایه، و پیغه بهرنت خن سپارتنه خودی
ل دیوف ته وراتی حوکم یو جو هیان دکر، دیسا
خودیناس و زانایان ژئی حوکم ب وی دکر شه و ژئی
هاتیسه خواستن کو بیارینن ژ گوهرین و فایزکرنه،
و نه و زیره فان بوون ل سر وان [ل سر جو هیان، دا

نه تیه گوهرین]، [گمل زانا و بیریت جو هیان] ژ مرو فان نه ترسن [کو نه گهر هوین راستی بیژن، دی
زیانی گه هینته هه وه]، و هوین ژ من ترسن، و نایه تیت من نه رزان نه فروشن، و هر که سنی حوکمی ب وی
نه کهت یا من نیاییه خوارئ شه و ژ گا ورانه. ﴿۱۱۸﴾ و هر دی [کتبیدا کو ته وراته] مه ل سر نرانیلیان
تغیسی، جانی کوشی [نه فسا هاتیسه کوشن] ب نه فسا کو ژه کبیه، و چاف ب چافیه، و دفن ب دفنیه و
گوهد ب گوهبه، و ددان ب ددانیه، و برینان تول یا تیدا [نانکو برین ب بریتیه و بهرانبه ری نیکن]، و هر
که سنی [مافی خن بیلیت، و ل گو نه هکاری] بیژیت [و تولی لن فنه کهت]، نه و لیژرین دی بویته گونه ه
پا گهر. و هر که سنی حوکمی ب نه و مه نیاییه خوارئ نه کهت، شه و ژ زوردارانه.

وَقَدْ عَلِمْنَا أَنَّهُ بِحَيْثُ أَتَى مَرَّةً مُمَدَّةً فَلَا يَأْتِي بِدِيهِ
 مِنَ التَّوْبَةِ وَتَأْتِيهِ الْإِجْبَالُ فِيهِ هَذِي وَذُرُّ وَمَصْدَقًا
 لِّمَا يَنْتَبِذُهُ مِنَ التَّوْبَةِ وَهَذِي وَتَوَعُّظًا لِّلْمُتَّقِينَ ۝
 وَلِيَحْكُمَ أَهْلُ الْإِجْبَالِ بِمَا أُنْزِلَ اللَّهُ فِيهِ وَمَنْ لَمْ يَحْكَمْ
 بِمَا أُنْزِلَ اللَّهُ فَأُولَئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ ۝ وَأَنْزَلْنَا إِلَيْكَ
 الْكِتَابَ بِالْحَقِّ مُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ مِنَ الْكِتَابِ
 وَمُهَيِّئًا عَلَيْهِمْ فَخْرًا فَهُمْ بِمَا أُنْزِلَ اللَّهُ وَلَا تَنْتَهِ أَعْوَادُهُمْ
 عَنَّا جَالِدِينَ لِّئَلَّا يُعْلِلَ يُحْكَمَ لَكُمْ شَرْعًا وَمِنْهَا جُنَّةٌ
 وَلَوْ أَنَّ اللَّهَ لَجَعَلَ عَذَابَهُ ذِجْدَةً وَلَكِنْ لِّيُنْزِلَ فِي
 مَا أَنشَأَ قُلُوبُهُمْ فَاسْتَبِقُوا الْمُلُوكَ إِلَى اللَّهِ مِنْ جِهَةٍ جَمِيعًا
 فَيُنْزِلَ فِيكُمْ بِمَا كُفِرَ فِيهِ فَتَسْتَلِفُونَ ۝ وَأَنْ أَحْكَمَ بَيْنَهُمْ
 بِمَا أُنْزِلَ اللَّهُ وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَهُمْ وَأَخَذَ زُهْرًا أَنْ يَفْتِنَكَ عَنْ
 بَعْضِ مَا أُنْزِلَ اللَّهُ إِلَيْكَ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَاعْلَمُوا أَنَّمَا أَنُصِيبُكُمْ
 بِبَعْضِ دُونِ بَعْضٍ وَلَنْ يَكُونَ مِنَ النَّاسِ لِقَابُكُمْ ۝ فَاعْلَمُوا
 أَنَّهُ لَيْسَ بِتَعْمَلٍ وَمَنْ أَحْسَنُ مِنَ اللَّهِ حُكْمًا لِّقَوْمٍ يُوقِنُونَ ۝

﴿۱۶﴾ و د دویف وانرا [بنغه مهریت لسرائیلیان]، مه
 عیسای کوری مهریه من هنارت، کو راستدهر تیخن
 کتیا بهری خزیه کو تهوراته، و مه تنجیل دایین،
 راسته بقی و روناھی تیدایه، و راستدهر تیخا کتیا
 بهری خزیه، کو تهوراته، و راسته بقی و شیرته بؤ
 پاریز کاران، ﴿۱۷﴾ و خودانیت تنجیلن، بلا حوکمی
 ب وئی بکن نهوا خودی د تنجیلندا یناییه خوار،
 و ههر کهسن حوکمی ب وئی نه کهت نهوا خودی
 یناییه خوار، نهو ز ریکا راست و باورمیی فهدرن.
 ﴿۱۸﴾ [ههی موجهه مد] مه کتیب [کو قورنانه] ب
 هه قیسن بؤ ته هنارت، راستدهر تیخا کتیب بهری
 خزیه و شاهده ل سهر وان [کاج راست و چ نه، و کاج
 زئی هانییه گوهریزن]، فینجا حوکمی ب نهوا خودی
 یناییه خوار د نافهرا واندا بکه، و هه قییا بؤ نه هانی
 کو قورنانه نه نیله، و ب دویف دلخواریا وان نه کهفه.
 مه ههر تیک ز هه وه [مه خسه دین جوهمی و فله و
 موسلمان] ریکه ک و بهرنامه یک یس داین، و نه گهر
 خودی فیابایه، دا هه میان که نه تیک ملهت [تیک دین

و تیک بهرنامه] دا هه وه ب نهوا داییه هه وه [کو هوین کرینه گله ک دین] بجه ربییت، فینجا دهست ب
 خیران بکن، و بکنه بهر بهرینک. زفرینا هه وه هه میان ب بال خودیقهیه، فینجا [وئی رزوی، رزوا قیامهتن]
 نهو دئی هه وه ب وی تشن هوین تیدانه تیک و جودا ناگه هدار کم. ﴿۱۹﴾ [و مه نهف قورنانه ب هه قیسن بؤ
 ته هنارتیه] دا تو حوکمی ب نهوا خودی بؤ ته یناییه خوار د نافهرا واندا بکهی، و ب دویف دلخواریا
 وان نه کهفه، هشیار به، نه کو نهو بهری ته ز هنده کا خودی بؤ ته یناییه خواری و هر گیرن، فینجا نه گهر وان
 رویسن خور [حوکم] ته و هر گیرن، بزانه خودی دقیت وان ب هنده ک گونه هیت وان، فیزا بدهت. ب
 راستی گله ک خه لک ز ریکا راست د فهدرن. ﴿۲۰﴾ نهری وان حوکمی غه بری خودی دقیت؟! ما حوکمی
 کن ز یس خودی چنتره، و نه ویت موکوم باوهری ینایین باش قن دزان.

﴿۷۸﴾ وان ھىز دىكر كو چو ئىزا و بە لا ب سەرى
وان نائىن [زى بەر وى يا وان ب سەرى پىغەمبەران
دېنى، و ئەو پەيغەمبەرلىك وان ددان و شىكەندىن]، ئىچىدا
[زى ھەقى و راستە پەيغەمبەرلىك] كۆرە و كەپ بوون، [پاشى
پەشتىيان بوون و ل خىز زەپىن] پاشى خودى تۆبە
داسەر وان، پاشى گەلەك زى وان كۆرە و كەپ بوون،
و خودى دىيىت كە ئەو چ دىكەن. ﴿۷۹﴾ ب پاستى
ئەوئىت گۆتىن: خودى مەسحىن كۆرىنى مەرىمىيە
گاوربوون [بوونە گاور]، و مەسحى ب خىز زى
گۆتىيە: گەل ئىراپىلىيان خودى پەرىن كۆ خودى
من و خودى مەرىمىيە، و ب پاستى ھەر كەسى
ھەپشەكان بىز خودى چىكەت، ب سۆيىد خودى
بەھەشت ل سەرى ھەرام كرىيە و جەننى وى تاگر
و دۆزەھە، نى سەمكاران قەت چو ھارىكار بۆ نىن.
﴿۷۹﴾ ب پاستى ئەوئىت گۆتىن: خودى تىكە زى
ستىيان گاوربوون [بوونە گاور]، و چو پەرسى نىن
زى خودى پىغەمبەر و نەگەر ئەو دېئىزىن بەس نەكەن و
نەھلىن، بى گۆمان دى ئىزا يەكەب زان زى وان ئەوئىت

گاوربوونىن كرىيە. ﴿۷۹﴾ ئىچىدا مەنەر [زى فان ناخفەتتە پويچ و نەھەق دەرھەقن خودى و پىغەمبەرى وى
عيسى كۆرىنى مەرىمىيە] تۆبە ناكەن و داخوارزا گونەھ زىئەرنى ناكەن؟ ب پاستى خودى ئىنە گر و دۇلفانە.
﴿۷۹﴾ مەسحىن كۆرىنى مەرىمىيە مەرىمىيە مەرىمىيە پىغەمبەرلىك نىنە، و بەرى وى پىغەمبەرلىك ھاتىن و چۆيىن، و دەيكا
وى زى زىدە ياراستىگۇ بوو، ھەردووكان زى خوار و داخوار، بەرى خىز بىدى چاوانەم نىشانان بىز وان
ناشكەرا دىكەن [ل سەرى ئەوئىت گۆتىن وان دەرھەقن عيسى و دەيكا وىدا] و بەرى خىز بىدى كا چاوا
[زى ھەقىقەت و نىشانىت ناشكەرا ل سەرى راستىيا عيسى] دېئە قارىگەرن. ﴿۷۹﴾ [ھەى موھەد] بىئە:
ھوئىن چاوا وى شوئىنا خودى دەرھەقن ئەوئىت نەھەقنى دىگەھتە ھەوئە نە زىيانىن. و خودىيە گورھەپىر و زانا.
﴿۷۹﴾ بىئە گەل خودان كىتايان زىدە گالىقى دىنى خۇدا و دىوئىچىنا ھەقىقىيەت نەكەن [ئىچىدا ھوئىن تىشى،
زى جەننى وى بىلەندىر لى بىكەن، ھەروەكسى ھەروە عىسا - زى زىدە گافى - زى پىغەمبەرلىك بىلەندىر لى كرى] و ب
دوئىف دلخووزىيا ھەندەك مەروۇشان [ئەوئىت بەرى ھەروە] نەكەف، ب پاستى بەرى نوگە بىت بەرزە ھوئىن. و
زىنكا پاست دەرھەقنىن، و گەلەك زى دىگەل خىز بىت بەرزە كرىن و سەردابرىن، و پىنكا پاست بەرزە كرىن.

وَحَسْبُ الْآلَمِينَ إِنَّهُمْ قَسَمُوا وَأَصْلَحُوا قَالَتْ اللَّهُ عَلَيْهِمْ
عَمُوا وَأَصْلَحُوا كَثِيرٌ مِنْهُمْ وَاللَّهُ يَعْلَمُ بِمَا تَعْمَلُونَ
قَدْ كَفَرَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ هُوَ الْمَسِيحُ ابْنُ مَرْيَمَ وَقَالَ الْمَسِيحُ
يَسَى ابْنُ مَرْيَمَ عَلَيْهِ السَّلَامُ وَاللَّهُ تَعَالَى وَرَبُّكُمْ إِنَّكُمْ مِنْ عِندِ اللَّهِ
بَاهُونَ فَقَدْ خَرَجَ اللَّهُ عَلَيْهِ الْجَنَّةَ وَمَأْوَاهُ الْآثَرُ وَمَا
لِظَالِمِينَ مِنْ أَنْصَارٍ قَدْ كَفَرَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ
قَالَتْ قُلْتُمْ وَمَا مِنْ إِلَهٍ إِلَّا اللَّهُ وَجِدْ وَإِنْ لَمْ يَنْتَهِوا
عَنْ قَوْلِهِمْ لَيْسَ الْإِلَهَ إِلَّا اللَّهُ كَفَرُوا مِنْهُ عَذَابُ اللَّهِ
أَلَّا يَتُوبُوا إِلَى اللَّهِ وَيَسْتَغْفِرُوا لَهُ وَاللَّهُ عَزِيزٌ ذُو جَبَرٍ
قَالَ الْمَسِيحُ ابْنُ مَرْيَمَ إِنَّمَا قُلْتُ مَنْ قَالَتْ مِنْ قَبْلِ الْإِسْلَامِ
سَيِّئَةٌ كَانُوا يَسْأَلُونَ الْفُلْكَ أَنْ تَقُولَ لِيْكُمْ لَمْ يَكُنْ
لَكُمْ أَنْ تَقُولُوا وَلَا تَقْعُوا وَاللَّهُ هُوَ الْمَسِيحُ الْقَلِيلُ قُلْ
تَبَاهُلُ الْكُتُبُ لَا تَقُولُوا لِيْكُمْ غَيْرَ الْحَقِّ وَلَا تَتَّبِعُوا أَهْوَاءَ
قَوْمٍ قَدْ ضَلُّوا مِنْ قَبْلِ أَنْ يُسْأَلُوا أَكْبَرُ رَسُولٍ عَنْ سَوَابِ السَّبِيلِ

﴿۷۸﴾ لَهُ عَذَابٌ لَّهِ وَإِنْ شَرِئْتَ لِيَافِيَانِ هَاتِهِمَا كَرْنَ، ثُمَّ دِيَّتْ
 گاوربووین، ل سەر ئەزمانن داوودی و عیاسن
 کورن مەریەم، ژ بەر ئەگە هاریاوان، و زیده گانی
 زی دکر. ﴿۷۹﴾ وان [جو هیان] تیکدو ژ چو
 خرابیت دکر، نەدوانە باش. چ بەسە کار بو وان
 دکر. ﴿۸۰﴾ [هەمی مو حەمەد] تر گەلەک ژ وان دئی بینی
 [ژ کەریت موسلماناندا] دۆستی و پشە فانیسا ئەوێت
 گاوربووین [ژ موشرکان] دکر. ب راستی ئەفە بیسە
 شۆلە وان دابیە بەری عۆ، کەرب و غەمبا خودی
 ل سەر وان بیست، و ئەو دئی هەر د دۆزەندیا مینن.
 ﴿۸۱﴾ ئەگەر وان باوەری ب خودی و پشەمبەری و وان
 نایەتیت بۆ پشەمبەری هاتین ینابا، وان دۆستی
 و پشە فانیسا وان [موشرکان] نەدکر، بەلن بارا پتر ژ
 وان ژ دئی دەر کەفتنە. ﴿۸۲﴾ ب راستی دئی بینی یی ژ
 هەمبیا دۆمنتر بۆ ئەوێت باوەری ینابین، جو هەنە
 ئەوێت هەفشک بۆ خودی چیکرین. و ب راستی دئی
 بینی یی حەژن کرنا وی پتر بۆ ئەوێت باوەری ینابین،
 ئەون ئەوێت دیزن ئەم هاریکاریس [دویکە فیتت

لِلَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ بَنِي إِسْرَءِيلَ عَلَى لِسَانِ
 دَاوُدَ وَعِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ ذَلِكَ بِمَا عَصَوْا وَكَانُوا
 يَعْتَدُونَ ﴿٧٩﴾ كَانُوا لَا يَتَنَاهَوْنَ عَنْ قَتْلِهِمْ
 لَيْسَ مَا كَانُوا يَفْعَلُونَ ﴿٨٠﴾ تَرَى كَيْفَ يَفْعَلُونَ
 يَتَوَلَّوْنَ الْآيَاتِ كَقَتْلِهِمْ مَا قَدْ مَتَّ لَهُمْ
 أَنْفُسُهُمْ أَنْ يَخُطَّ اللَّهُ عَلَيْهِمْ وَفِي الْعَذَابِ هُمْ
 خَالِدُونَ ﴿٨١﴾ وَلَوْ كَانُوا يَفْقَهُونَ فَلَا يُغْنِي عَنْهُمْ
 أَنْزِلَ إِلَيْنَا مَا أَفْنَدُوهُمْ أُولَئِكَ وَلَكِنَّ كَيْدَهُمْ
 فِيهِمْ قَتِيلُونَ ﴿٨٢﴾ لَتَجِدَنَّ أَشَدَّ الْفَاسِقِينَ
 لِلَّذِينَ آمَنُوا الْيَهُودَ وَالَّذِينَ أَشْرَكُوا وَلَتَجِدَنَّ
 أَقْرَبَهُمْ قَوْمًا لِلَّذِينَ آمَنُوا الَّذِينَ قَالُوا إِنَّا نَصْرُكَ
 ذَلِكَ يَأْتِي مِنْهُمْ فَيَقْسِمُونَ بِكَ وَأَنْتَ تَعْلَمُ
 لَا تَنْتَهِ كَيْدُهُمْ وَلَئِنْ لَمْ يَأْمُرْهُمْ اللَّهُ
 أَنْزِلَ إِلَيْنَا لَأَنزِلَنَّهُمْ وَلَئِنْ لَمْ يَأْمُرْهُمْ اللَّهُ
 أَنْزِلَنَّهُمْ وَلَئِنْ لَمْ يَأْمُرْهُمْ اللَّهُ أَنْزِلَنَّهُمْ
 مِنَ الْحَقِّ يَقُولُونَ رَبَّنَا آتِنَا مَا نَكْفِي عَنْ الْكَافِرِينَ ﴿٨٣﴾

عیاسینە، [ئەف نایە دە هەمەقی نە جاشیدا هاتبوو خوارن] چونکی زانا و خردیناس د نای واندا
 هەبوون، و وان ب خۆ زی خۆ مەزن نەدکر. ﴿۸۳﴾ هەر وەختەکی ئەو نایەتیت بۆ پشەمبەری هاتین دبیستن،
 چاقیت وان نژی دۆندەک دیوون ژ بەر وی هەقیبا وان دزانی. دبیژن: خودیو قەم باوەری ب ئەو، فوجا تو
 مە ژ شاهدان بنقیسە، [شاهدیت باوەری ب ئەو و کتب و پشەمبەریت ئەو دینن، و شادەبەیی بۆ یە کناپیا
 ئەو دەن].

وَمَا كُنَّا لِنُؤْمِنَ بِآيَاتِهِ مَا جَاءَنَا بَلْ كُنَّا قَوْمًا مُّزْجَلًا
رَبَّنَا مَعَ الْقَوْمِ الضَّالِّينَ ۝ فَاتَّبَعْنَاهُ أَنَّهُ يُهَادِلُنَا خَتَنَ
تَحْرِيرَ مِنْ شَيْئِهِمَا إِلَّا لَنُفَرِّقَ خَلِيلَيْنِ فِيهَا وَذَلَّلَ حَرَّاهُ
الْمُخْصِبِينَ ۝ وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَسَعَوْا بِعَائِثِ الْأُولَى
أَصْحَابُ الْحَجِيرِ ۝ يَأْتِيهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا يُخْشَوْنَ
عَذَابَ مَا أَمَلَ اللَّهُ لَهُمْ وَلَا يَتَذَكَّرُ أَنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ
الْمُتَكَبِّرِينَ ۝ وَكُلُّوْا مِنْ رِزْقِ اللَّهِ حَتَّى تَخْلَقُوا
وَأَنْفِرُوا اللَّهُ الَّذِينَ أَشْرَبَهُمْ فَوَيْلٌ لَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ۝ لَا يُؤْمِنُونَ أَنَّ اللَّهَ
بِالْغُيُوبِ إِلَّا تَنْبِيْهُكُمْ وَلَكِنْ يُؤْمِنُكُمْ بِمَا عَقَّدْتُمُ الْأُمُتَ
فَلَكُمْ رُءُوسُكُمْ لِعِلْمِهِ عَشْرَةَ مَسْكِوْنٍ مِنْ أَوْسَطِ مَا تُطْلَمُونَ
أَمْلِكُوا لَكُمْ قُرُونًا أَوْ تُخْسِرُوا لَكُمْ قُرُونًا لَمْ يَجْعَلْ لَكُمْ
فِتْنَةً أَيُّكُمْ يَذْكُرُ الْكَثْرَةَ أَيُّكُمْ لَا يُحِيطُ بِهَا وَلَا يَعْلَمُ
أَيُّكُمْ كَذَلِكَ يَذْكُرُ اللَّهُ لَكُمْ آيَاتِهِ لَعَلَّكُمْ تَتَذَكَّرُونَ ۝
يَأْتِيهَا الَّذِينَ آمَنُوا لِلْمَأْمَنِ وَقَدْ كَفَرُوا وَلَآتِيهَا
بِشْرٍ مِنْ عَمَلِ الْفٰئِطِنِ فَاتَّبِعُونَهُ لَعَلَّكُمْ تَفْزَحُونَ ۝

﴿۸۴﴾ و ما یوچى ئەم باوەریسی ب خودی و ب
هەقیقا بۆ مە هانی نائین، ئەم دخوازین خودای
مە، مە بخیە دگەل مرفیت چاک و باش [ئانگو مە
بکە مە هەقالبیت پیخە مەری و خودناسان، و مە بیە
بە حەشتن]. ﴿۸۵﴾ فینجا خودی بەرانبەری ئەوا گۆزین،
ب بە حەشتیت پرویار دینرا چن خەلاتکرن، کو
هەر هەر دق تیدا بن، و ئەقەبە خەلاتی قەنجیکاران.
﴿۸۶﴾ و ئەوئیت گاوریو بین، و ئایەتیت مە درو
دانایین، ئەو دۆزەحین. ﴿۸۷﴾ گەل خودان باوهران،
ئەو نشتیت خۆش ئەوئیت خودی بۆ هەوە حەلال
کریس ل خۆ حەرام نە کەن، و زیدە گافیان نە کەن، ب
راستی خودی حەز زیدە گافان ناکەت [ئەف ئایە
دەر هەقی ئەندە کە مە حایبایاندا هاتە خواری، ل بەر
بوون ژ ترسیت خودیدا گۆشی و ژنان و نشتیت
خۆش بیلسن و ل خۆ حەرام بکەن]. ﴿۸۸﴾ [گەل
خودان باوهران] ئەو نشتن مە دایبە هەوە حەلال و
باقێر بخۆن. و پارێز کاریا خودی بکەن، ئەو خودای
هەوە باویری پێ هە. ﴿۸۹﴾ خودی ب سۆیندا بن

نشت و ئەوا بوویە ناخفتن، ل هەوە ناگریت، بەلێ دق وئ سۆیندێ ل هەوە گریت ئەوا ژ دلی هەوە
دەر دەر فیت. فینجا [ئەگەر ب فی رەنگی هەوە سۆیند خواری و هەوە شکاند، یان هەوە قیا بشکیتن] جزایی
وئ [و ژبەرناس گونەها سۆیند] زاداندا دەم مرفیت بەلگازە ژ زادی ناخجی، ئەوئ [روژانە] هوین ددەنە
مالا خۆ، یان ژ ب جلک تێخستنا وانە [وان دەهان هەرتیکێ جلکە ک] یان ژ ناژادکرنا بەندە پەکیبە،
فینجا هەجیی چو ژ شان نەدیت [و پێ چن نەبوو] دفت سێ دۆزیان بگریت، ئەقەبە را کرنا [کە فارەنا]
سۆیندا هەوە، ئەگەر هەوە شکاند. و سۆیندێت خۆ پارێزن [ئە ئەزێ ل سۆیند خواری نە بکەن، و ئە لەزێ
ل شکاندنا وئ بکەن، و پێ کە فارەت نەهێلن ئەگەر هەوە شکاند]. ب فی رەنگی خودی ئایەتیت خۆ بۆ
هەوە ناشکەرا دکەت، دا هوین سۆیاسیا وی بکەن. ﴿۹۰﴾ گەل خودان باوهران، ب راستی مە و قومار و
بوتیت چکڵاندی و دانایی [ل دۆر کە مەبێ و تیدا] هەرمی و پێسن، ژ کار و عەملێ شەپتانین، فینجا هوین
خۆ ژێ بەندە باش و خۆ ژێ دویر بیخن، دا هوین سەرفەراز بین.

أَمَلْ لَكُمْ صِدْقَ الْخَبَرِ وَطَعَامُهُمْ مِمَّا كَسَبُوا وَاللَّعْنَةُ
وَعَذَابُ عَذَابِ كَرِيمٍ الَّذِينَ آمَنُوا بِحُجْرَتِهِمْ وَأَقْرَبُوا اللَّهَ الَّذِي
إِلَيْهِ يُخْشَوْنَ ۝ جَعَلَ اللَّهُ الْكَافَّةَ الْبَيْتِ الْحَرَامِ
بَيْنَ يَدَيْهِ وَالْأَشْهُرَ الْحُرُمَةَ وَالَّذِينَ وَالْقُلُوبَ وَاللَّهُ يَسْتَعْلَمُ
أَنَّ اللَّهَ يَتَعَدَّى مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَلَنْ يَكُونَ
شَيْءٌ عَلَيْهِ ۝ أَفَلَمْ يَأْنِ لِلَّذِينَ احْتَمَبُوا الصَّاعَةَ أَنْ يَأْتُوا اللَّهَ
عُقُوبَةً رَجِيمًا ۝ عَاقِلٌ أَرْسِلَ إِلَّا التَّلَاقَ وَاللَّهُ يَسْتَعْلَمُ
بُذُوبَ وَمَا تَكْتُمُونَ ۝ فَمَنْ لَا يَسْخَرِ مِنَ الْخَبِيثِ وَالْقُلُوبِ
وَلَوْ أَنَّ جَنَّةَ كَسْبِهِمْ أَفْقِدُوا فَأَتُوا اللَّهَ تَبَاطُلُ الْأَلْبَابِ
لَأَسْأَلُكُمْ فَلْيَسْأَلُوا ۝ تَابَتْهَا الَّذِينَ أَتَوْا لَا تَسْأَلُوا عَنْ
أَشْيَاءَ إِنْ تُبَدِّلُ لَكُمْ شُكْرًا وَإِنْ تَسْأَلُوا عَنْهَا حِينَ يُنْزَلُ
الْقُرْآنُ إِنْ تُبَدِّلُ لَكُمْ عَنْهَا وَاللَّهُ عَاقِلٌ عَالِمٌ ۝ قَدْ أَتَاكُمْ مِنْ رَبِّكُمْ كِتَابٌ فِيهِ آيَاتٌ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ۝ مَا جَعَلَ
اللَّهُ مِنْ بَحِيرَةٍ وَلَا سَائِبَةٍ وَلَا صِبْيَةٍ وَلَا حَامٍ وَلَكِنَّ الَّذِينَ
كَفَرُوا يَفْتَرُونَ عَلَى اللَّهِ الْكُذْبَ وَأَسْأَلُكُمْ لَا يَفْعَلُونَ ۝

﴿۹۶﴾ تیجرا دمربیان و خوارنا وان بز هوه دورست
بور، دابز هوه نانکجی و دپاران بیته متا، و مفاپی
ژی و مرگرن، بهلن هندی هوین د یجراماندا بن
تیجرا کوپی و چولی ل سر هوه هاتیسه حرامکرن،
و پاریز کاریبا خودی بکن، نووی هوین ل دهف دتیه
کزمکرن. ﴿۹۷﴾ خودی که عیبه، نهواب بهیتو لحرام
دتیه نافکرن، بز مرقان کره جهن سهرو بهر کرنا
کاروباران، و هه بیئت حرامکری کر نه گهرا
بهرد و امیبا تیمهای و زیانی، و قوریانیت [دباری
بز که عیبه] یشانکری و بیت نه یشانکری کر نه
گهرا قه تاندنا هه وجه بیبا هه زاران، دا بز انس خودی
نهواد نهرد و نه سماناندا دزایت، و هندی خودییه ب
راستی ب همی نشان زانا و ناگه هداره. ﴿۹۸﴾ و
بز انس جزایی خودی ب راستی جزایه کی دزواره، و ب
راستی خودی لینه گمر و دلوفانه. ﴿۹۹﴾ یا پیغه مبری ژ
که هاندنا بهیما خودی پیغه تر نینه، و خودی ب خز
ناشکرا و نه ناشکرا یا هوین دکهن، دزایت و بی
ناگه هه. ﴿۱۰۰﴾ [هه می موجه مد] بیژه وان: پس و باقر

[نانکو حرام و حه لال، یان گاور و موسلمان، یان گونه هکار و گوهدار] وهکی تیک نین، خه هکه توب
گه له کی و بز شایبیا بیاتسی عه جیگر کی زی بی، قیجا گمل ناقلداران پاریز کاریبا خودی بکن دا هوین
سه رفته از بین. ﴿۱۰۱﴾ گمل خودان باو مران پرسا وان نشان [ژ پیغه مبری] نه که نه نویت نه گهر بز هوه
ناشکرا این هوین بی نه خوش بین، و نه گهر هوین د و خستی هانتا قورناتیدا پرسا وان بکن، دی بز هوه
ناشکرا این، خودی هوین زهرس و سیاریت بزوری نازاکرن. و خودی ب خز ژ گونه هژیبه و دلوفانه
و سزا له زلینه گهره. ﴿۱۰۲﴾ ب راستی بهری هوه هندک مله تان نه ف پرسه [ژ پیغه مبری] خه [کرن، باشی
کار پی نه کورن و پی گاور یسون. ﴿۱۰۳﴾ خودی دورست نه کر پیه و فرمان پی نه دایبیه نه ف کاره پیته کرن،
حیشترا پیته جاران زایت و جارا پیته نیر نیانیت، گوهمی وی پیته درو یکرن و پیته بهردان بز بوتان، و
حیشترا پیته نازاد کرن بز بوتان چونکی خودان پی ژ گرفتاریه کی دمره کفی، و حیشترا جه مکه کی نیر و می
بینیت دگوتن: من و نیر گه هشته تیک و ههردو [بز بوتان پیته نازاد کرن، و حیشترا نیرا دهه سالان دهاته
بهردان د ناه حیشترا اندا نازاد کرن بز بوتان. بهلن نهویت گاور بوو بین دروان ب نافی خودی دکهن، و
باراستر ژ وان نوزانن ژ [کو دروان دکهن].

«۱۹۹» [هشيار بن] رږڙا خودی پیغهمبران کوم
دکوت، دی بیژنه وان، جاوا بهرسقا هوه [به بری
مله تیت هوه وه] هاندان؟ دی پیژن: هم نوزائین،
ب راستی هر نوی زانای نینان [نانکو تو چتر
دزانی]. «۲۰۰» و یو مله تنی خو پیژنه دهمن خودی
گوژی: عیایی کورئ مهربمن، نهو نعمت و
کرمیت من دگل ته و دهیگا ته گرین یینه بیراخو،
یینه بیراخو وختن مه ب جانئ پیروژ [ب جبریل]
پشته فانیبا ته کری، وختن د لاندکیدا و پستی
نو مزون بووی [وهکی ټیک] نو د گدل خه لکی
دناخضی، و یینه بیراخو وختن من تو فیری نفیسین
و ټیگه هشتن و کاربه جهیمن و نورانی و تنجیلن
کری، و یینه بیراخو وختن ته ب دستورا من د
تفتنی بهیکمرئ بالندهمان چیدکر، و ته پف دگرئ
و ب دستورا من دبو بالندهیک، و ب دستورا
من ته سینت دزکاکدا کوره و بهله کیی ساخ دکر،
یینه بیراخو وختن ته مری ب دستورا من زندی
دکر، و یینه بیراخو وختن من نه زه ناسم اخیلیان

ژ ټه دایه پاش، ومختی تو ب نیشایت ناشکهر اکهر بز وان هاتی، و توت گاوروویڼ ژ وان، گوت: نهغه ژ ستره مېدیه کا ناشکهر پښتر نینه. ﴿۱۱۱﴾ و بز مله تی خو بیژه دهمی مه لیهام دایه هاریکارت عیسیٰ [و څخه سهر دلې وان] کو باورسی ب من بین و ب پښه میری من، گوتن: مه باورمی ښنا، و تو شاهد به کو ب راستی هم موسلمانین. ﴿۱۱۲﴾ بز مله تی خو بیژه دهمی هاریکاران (حهواریان) گوتیه عیسیٰ کوری مریه من: نه ری خودایی ته دشت سفر میه کا خوارنی بز مه ژ نه سنان پښته خوارۍ ۱۹ [عیسیٰ] گوت: ژ خودی پتر سن [تانکو فی نهیژ و نه کهن] ته گهر هوین خودان باورمن. ﴿۱۱۳﴾ گوتن: مه دفت هم ژی بخوین و دلې مه ټیمن بیت، و بزاین تو راست بز مه راستی دپیژی، و داهم ژ ل سهر پیته شاهد.

وَقَدْ يَحْمِلُهُ اللَّهُ الرَّؤْسَ فَيقُولُ مَاذَا أَجْنَبْتُمْ قَالَوا الْإِجْرَاءَ
إِنَّكَ أَنْتَ عَلَّمَهُ الْغُيُوبَ ۖ إِذْ قَالَ اللَّهُ لِيُجِيبُوا أَيْنَ مَرْجَعُ
أَذْكُرْنَ يَجْتَبِي عَلَيْكَ وَعَلَىٰ ذِيكَ إِذْ أَذْنَبْتَ ذَكَ بَرُوجِ
الْقُدْسِ ذُكَيْرَ النَّاسِ فِي الْهَمْدِ وَكَمَلَتْ وَذَا عَشْرًا
الْحَبِيبِ وَالْمُحَبَّةِ وَالْقُرْآنَ وَالْإِجْمَالَ وَذَا خَلْقًا
مِنَ الطَّيْرِ كَهَيْئَةِ الطَّيْرِ بِإِذْنِ قَسَمَلَعٍ فِيهَا فَتَكُونُ
عَلَيْكَ بِإِذْنِ وَتُزَعَّرُ الْأَسْمَةُ وَالْأَلْبَسُ بِإِذْنِ وَذَا خُرُوجِ
الْتَوَقُّ بِإِذْنِ وَذَا سَعَفَتِ بَنِي إِسْرَافِيلَ بِإِذْنِ عِلَّكَ إِذْ
جَنَّتْهُمْ بِالْبَيْتِ فَقَالَ الَّذِينَ سَعَرُوا مِنْهُمْ إِنْ هَذَا
إِلَّا إِسْرَافِيلُ ۖ وَذَا أَوْحَتْ إِلَى الْحَوَارِيِّينَ أَنْ عَابُوا
بِي وَتَرَسُولٍ قَالُوا وَهَاتَا وَأَنْشَبَتْ بَأْسًا مَسْبُوتَ ۖ
إِذْ قَالَ الْحَوَارِيُّونَ لِيُجِيبُوا أَيْنَ مَرْجَعُ حَلِ بِسَعْلِغِ وَذَكَ
أَنْ يَزِيلَ عَلَيْهَا تَابِعَةً مِنَ التَّلَافُ أَتَقُولُ اللَّهُ بِإِنْ كُفِّرَ
مُؤْمِنَاتٍ ۖ قَالُوا زَيْدٌ أَنْ تَأْكُلَ مِنْهَا وَتَحْمِلَ قُلُوبُنَا
وَتَعْلَمَنَّ أَنْ قَدْ صَدَقْتَنَا وَتَكُونُ عَلَيْهَا مِنَ الشَّاهِدِينَ ۖ

قَالَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ اللَّهُمَّ رَبَّنَا أَنْزِلْ عَلَيْنَا مَائِدَةً مِنَ السَّمَاءِ
تَكُونُ لَنَا عِيدًا لِأَوَّلِنَا وَآخِرِنَا وَآيَةً مِنْكَ وَارْزُقْنَا وَأَنْتَ
خَيْرُ الرَّازِقِينَ ۖ قَالَ اللَّهُ أَنْزِلْ لَهَا مِنْ سَمَوَاتِنَا مَائِدَةً
مِنْكُمْ فَأَتَتْ بِحَشْنٍ عِظَابٍ لَا أُعْذِبُهُمْ لَمَّا جَاءُوا لِأَسْأَلُوا
وَأَنْزَلَ اللَّهُ بُعِثْتَ ابْنُ مَرْيَمَ أَنْتَ قُلْتَ لِطَائِفٍ مِمَّنْ هُوَ
وَأَمْرٌ بِالْهَدْيِ مِنْ دُونِ اللَّهِ قَالَ شَحَبْتَهُ مَا تَكُونُ لِي أَنْ أَقُولَ
مَا لَيْسَ لِي بِحَقٍّ إِنْ كُنْتُ فَالْتَمَسْتُ فَقَدْ عَسَيْتُمْ أَنْ تَقُولُوا مَا لَيْسَ
وَلَا أَفْعَلُوا مَا لِي نَفْسِي إِنَّكَ أَنْتَ عَلَّمَ الْقُرْآنَ ۖ مَا كُنْتُ لَهَا
بِأَمْرٍ أَمْرِي بِهِ إِنْ أُعْذِبُوا وَاللَّهُ رَبِّي وَرَبُّكُمْ وَكُنْتُ عَلَيْهِمْ
شَهِيدًا مِمَّا دُفِعَ فِيهِمْ فَلَمَّا تَوَفَّيْتُمْ كُنْتُ أَنْتَ الرَّهْبَ عَلَيْهِمْ
وَأَنْتَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ ۖ إِنْ هَدَيْتُمْ لَهُمُ اللَّهُ عَسَاءَ أَنْ
تَقْرَبَهُمُ اللَّهُ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ۖ قَالَ اللَّهُ هَذَا يَوْمُ يَنْفَعُ
الْصَّادِقِينَ صِدْقُهُمْ لَهُمْ جَنَّاتٌ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ
فِيهَا أَبَدًا رِضَى اللَّهِ عَنْهُمْ وَرِضْوَانُهُ ذَلِكَ الْفَوْزُ الْكَبِيرُ ۖ يَوْمَ
مَلَكَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَافِيهِمْ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ۚ

﴿۱۱۸﴾ عیسیٰ کورئى مریه من گوت: خودیو
خودایى مه، سفره کن ز نهسانان یو مه بنه خوارئى،
دایو مه بیته جهژن، بؤ بیت سهرده من مه و بشتی
مه، و بیته نشانه که ز نه ل سهر شیانا ته و راستیا
پتیه مریه راستیا من، و بکه برزق من مه [فنى سفره من] و
تو چترین رازقى. ﴿۱۱۹﴾ خودی گوت: ب راستی
نه ز دئ بؤ هوهه نیمه خوارئى، فینجا کی ز هوهه
بشتی هنگی گاور بییت، نه ز دئ ب نیزابه کن وى
نیزادهم کو که سن د جهاتیدا و هسانیزا نادم.
﴿۱۲۰﴾ و بؤ مله تن خو بیته ده من خودی گوتیه
[عیسیٰ کورئى مریه من]: عیسیٰ کورئى مریه من،
نه رئى ما نه گوتیه خه لکس من و دهیکا من شورینا
خودئ پهرینس، [عیسیٰ] گوت: نه ز نه ز گوتیت
وان باقر دکهم و باقرئ بؤ ته بیت، و من ههق نینه
یا بؤ من نه دورست بیژم، نه گهر من وه گوتیت ی
گومان تو دزانى، تو دزانى کاج د دلن من دابه، و
نه ز چو ز غیبیا نه نوزانم. ب راستی ههر تویى
زانایى نشن نه دیار و غیبیان. ﴿۱۲۱﴾ ز بل نشن نه

فرمانا من یى کرى، چو یى دى من نه گوتیه وان، خودئ، خودایى من و خو پهرینس، و نه ز شاهد
بووم ل سهر وان هندئ نه ز د نافع و اندا، بهلى وهختن نه نه ز نافع وان راکرم، نو زیره فان بووی ل سهر
وان، و تو ب خو زى همى تشنان دینى و ل سهر شاهدهی. ﴿۱۱۸﴾ نه گهر نو وان نیزا بدهی نه و بهنده بییت
نه نه، و نه گهر تو ل وان نه گرى ب راستی تو یى دهسته لاتدار و کارینه جهی. ﴿۱۱۹﴾ خودئ گوت: نه فه
نه و روزه یا راستی مغایى ز راستی رازیا خو دینس، به حشیت روبرار د بئرا دچن بؤ وانسن، ههر و ههر دئ
تیدا بن، خودئ ز وان رازیه، و نه زى ب خه لاتی خودئ د قایلن، و سهر فرار یا مهن نه ها نه فه به.
﴿۱۲۰﴾ ملک و مالدار یا نه رده و نهسانان و هندئ تیدا یى خودیه، و خودئ ب خو زى ل سهر همى تشنان
یى دهسته لاتداره.

سُورَةُ نَعْمَان

ل مەكەهەن ھاتیبە خوارى (۱۶۵) ئایەتە

بسم الله الرحمن الرحيم

﴿۱﴾ بەسەن و سوباسى بىز وى خودايسى ئەوتى ئەورد و
 ئەسەن دابىن و تارىاتى و بۇناھى [يان شەف و پۇزۇ
 يان باومرى و گاورى] چىكرىن، پىشى فى ھەمىنى
 ئەوتى باومرى ب خودايسى خۇ ئەلنىيەن ھەقبەران
 بىز [خودايسى خۇ] دەدان، و بەرى خۇ زى وەردگىرن.
 ﴿۲﴾ خودىيە [ئەوھ] پى ھوین ژ ئەقنى چىكرىن،
 پاشى وەختەكى ئەدبار بىز مەنى دانە، وەختى دىار
 ل دەف وىبە، و پىشى فى ھوین ژ ئەقنى دودل
 دىن!؟ ﴿۳﴾ و ھەر ئەو خودىيە ھەزى بەرستىن د
 ئەرد و ئەسەناندا، و ئەو ھىنى و ئاشكەراپىيا ھەو
 دزانىت، و ھەر نىشتى ھوین دكەن پى ئاگەھە.
 ﴿۴﴾ و چو نىشان ژ نىشانىت خودايسى وان ژ قورتانى بىز
 وان نانىن ئەگەر ئەو بەرى خۇ زى وەرنەگىرن و پانكا

خۇ ئەدەنى. ﴿۵﴾ ئىجاب راستى دەمى ئەف راستىيە [كو قورئانە] بىز وان ھاتى، وان درەو دەرتىخست،
 نىزىك بەھس و خەبەرەت وان ترانە پى دكر دى پىن [دەمى ئىزابا خودى پۇزۇ قىامەتى ب سەر واندا
 دىت]. ﴿۶﴾ مانا بىنن چەند مەلت بەرى وان مە بەرئاف كرىنە، و مە ئەو ھىز و شىبان دابو وان ئەردەدا،
 يامە ئەدایىيە ھەو، و مە بارانىت ب رىز و بۇش ب سەر واندا باراندىن و مە روىار داف داروبارى وانرا
 و دىن وانرا بىرن، بەلى ژ بەر گونەھىت وان، مە ئەو بەرئافكرىن، و شوينا وان مە ھىندە مەلەت دى ئىنان.
 ﴿۷﴾ ھەى موحەمد! ئەگەر ئەم كىتەبە كا وەساب سەر ئەدایىيە خوارى [وەكى ئەو دىيۇن] پانغىسى
 د كاغەز اندا، ئەو ب خۇ دەستى خۇ بەگىنى، دىسا ئەوتى گاوریو وىسەن ھەر دا پىژن، ئەف ژ سىز بەندىيە كا
 ئاشكەرا پىنە ترىنە. ﴿۸﴾ گۇنن: دى سلا ملىكە ئەك دگەل [موحەمدى] ھاتىبە ھنارتىن [دامە زى باوهر
 ژى كرىباھ] و ئەگەر مە ملىكە ئەك ھنارتىبە [وەكى ئەو دخوازىن] نى دایىنە دوپاھىكا وان، پاشى ئەدھانە
 گىر وكرىن زى.

سُورَةُ الْأَنْعَامِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

أَنشَأَ اللَّهُ الَّذِي عَلَّمَ السَّمْعَ وَالْأَبْصَارَ وَجَعَلَ النَّفْسَ
 وَالْقُوَّةَ الَّذِينَ سَخَّرُوا بِرَبِّهِمْ يَقُولُونَ ۖ هُوَ الَّذِي
 خَلَقَكُمْ مِنْ طِينٍ ثُمَّ أَعَادَكُمْ إِلَى طِينٍ ثُمَّ يُؤَنِّتُكُمْ
 ثُمَّ يُؤَنِّتُكُمْ ۖ وَهُوَ اللَّهُ فِي السَّمْعِ وَالْأَبْصَارِ يُعَلِّمُكُمْ
 وَجَعَلَكُمْ تَوَلَّاءَ مَا كُنْتُمْ ۖ وَمَا تَأْتِيهِمْ مِنْ آيَةٍ مِنْ
 آيَاتِهِ إِلَّا كَأَنَّهُمْ أُنْزِلُوا مِنْ سَحَابٍ مُمْرِطٍ ۖ لَقَدْ كَذَّبُوا بِالْحَقِّ
 لَمَّا جَاءَهُمْ فَقَسَوْا بَآيَاتِهِمْ كَذَّبُوا مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَكْبِرُونَ ۖ
 أَلَمْ يَرَوْا أَنَّا خَلَقْنَاهُمْ مِنْ قَبْلِهِمْ مِنْ رَرْنٍ فَجَعَلْنَاهُمْ فِي الْأَرْضِ
 مَأْمُونَةً ۖ لَوْ أَنَّا أَرْسَلْنَا إِلَهُاتِهِمْ قَدْ رَزَّازَ بَيْنَنَا الْأَنْهَارِ
 تَجْرَى مِنْ تَحْتِهِمْ فَالْمَلَكُتُغَرُّ بِذُنُوبِهِمْ وَأَنَّا إِنَّا مِنْ بَدْوٍ مَرُوقَا
 تَاخِرِينَ ۖ وَلَوْ نَزَّلْنَاهُ عَلَيْكَ كِتَابًا فِي رَقَائِلٍ فَلَقَسُوا بِأَيْدِيهِمْ
 لَقَالُوا الَّذِي نَكْذِبُ وَإِنْ هَذَا إِلَّا آيَاتُ مُؤْمِنِينَ ۖ وَقَالُوا لَوْلَا أُنْزِلَ
 عَلَيْهِ مَلَكٌ ۖ وَلَوْ أَنَّا أَرْسَلْنَا مَلَكَ فَظُنُّوا لَا يُمْطَرُونَ ۖ

﴿۹﴾ و نه گهر نهو پیغمبر مه کربابه ملیکته، دا کهنه زه لام، و دا همر جلکن نهو [پیغمبر] دکهنه بر خق کهنه بر وان. ﴿۱۰﴾ [همی موحه مد] ب سوبند نهو پیغمبریت بهری نه زی هائین، ترانه ب وان زی هائیرونه کرن، فیجا نهوا وان ترانه بی ذکر نهو هنگافتن و بهر فائاف کرن. ﴿۱۱﴾ [همی موحه مد] بیژه [وان]: د نهر دبدا بگهرن، باشی بهری خق بدنهنی کا دویا هیکا هره و دهر تیخان [نهو بی نیشانتیت خودی دهر و دانابین] بسو ج. ﴿۱۲﴾ بیژه: نهری هندی د نهر د نه سناندا هه، بی کیه؟ [نه نشین بهر سفی بدنه و دی بی دهنگ مین] بیژه: بی خودیته، نهوی دلوفانی ل سهر خق نفیسی. ب راستی نهو دی هه وه رورزا قیامه تی کومکته، چو گومان تبدا [د هاتنا وندا] نینه. نهو بی خق خوشارهت کربن نهون بیت باوهری نه تبنا بین. ﴿۱۳﴾ و کا ج د شعف و رورزا ندا هه به، همر بی ویه، و نهو ب خق زی بی گوهدیر و زانابه. ﴿۱۴﴾ بیژه: نهری نهز هاریکار و پشته فانه کی ژ بی خودی بگرم؟ و نهو [نانکو خودی] چیکه ری نهر د و نه سنانانه، و نهو رزقی

نیشانتیت

وَوَجَعَلْنَاهُ مَلَكًا لِّجَلَّتْ رُجُلًا وَلَلَّيْنَا عَلَيْهِ مَنَاجِيْرًا ۖ وَلَقَدْ اَنْشَرْنَاهُ فِيْ رُسُلِنَا مِنْ قَبْلِكَ فَخَالَى بِالَّذِيْنَ سَخِرُوا مِنْهُ مَا سَخَّرْنَا لَهُمْ ۚ وَتَشْتَرُوْنَ ۚ قُلْ سِيرُوا فِيْ الْاَرْضِ ثُمَّ اَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُكْذِبِيْنَ ۚ قُلْ لَيْسَ مَنَالِي السَّمَوَاتِ وَالْاَرْضِ قُلْ لِّلّٰهِ عَسَتْ عَلَىٰ نَفْسِيْ الرَّحْمَةُ لِيَجْعَلَ لَكُمْ اِلٰهًا يَوْمَ الْقِيَمَةِ لَا تَنْتَبِهُوْا ۚ قُلْ لِّلَّذِيْنَ خَسِرُوْا اَنْفُسُهُمْ فَهَلْ اَلُوْا مَنُوْرًا ۚ وَلَهُ مَا سَكَنَ فِي الْاَبْوَالِ وَالْاَفْهَارِ ۚ وَهُوَ السَّمِيعُ الْغَلِيْبُ ۚ قُلْ اَعَزَّ اِلٰهُهُمُ الْغُلُوْذُ وَابِلًا فَاَجْلِبِ السَّمَوَاتِ وَالْاَرْضِ ۚ وَهُوَ يُظِلُّهُمْ وَلَا يَطْلُقُهُمْ قُلْ اِنِّيْ اَمْرٌ اَنْ اَسْكُنْ اَوْ اَنْ اَسْلَمَ وَلَا تَكُوْنُوْنَ مِنَ الْمُشْرِكِيْنَ ۚ قُلْ اِنِّيْ اَخَافُ اِنْ عَصَيْتُ رَبِّيْ عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيْمٍ ۚ مَنْ يُضَرَفْ عَنْهُ يَوْمَ فَقَدْ رَجَعَهُ ۚ وَذٰلِكَ الْفَوْزُ الْيُمِيْنُ ۚ وَان يَتَسَنَّاهُ ۚ فَهَلْ يَضُرُّهُ فَلَكَ اَيْفَ لَهُ ۚ اَلَا هُوَ ۚ وَان يَتَسَنَّاهُ ۚ يَحْمِلُهُمْ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ وَفِيْرٌ ۚ وَهُوَ اَلْقَاهِرُ الْوَقِيْرُ ۚ وَهُوَ اَلْحَكِيْمُ الْخَبِيْرُ ۚ

ددهت و نهو ناخوت [هه و جهی ب هندی نینه کهس خوار نی بدنهنی]، بیژه: ب راستی هه مانا من هانیبه کرن نهز موسلمانن تیکنی بم، و نه به ژ وان بیت هه فیکان بز خودی چن دکهن. ﴿۱۵﴾ بیژه ب راستی نهز ژ نیز ایارورزا مه زن دترسم، نه گهر نهز نه گوهداریسا خودایی خق بگرم. ﴿۱۶﴾ و هه کهسی وی رورزی نیزا ژنی نه گریت و ژنی هانه وهر گتران، ب راستی [خودی] دلوفانی بی بر، و نه هه نه فقه به سهر که فتنا ناشکرا. ﴿۱۷﴾ و نه گهر خودی زیانه کی بگه هینه ته، کهسی نینه راکته، نهو نه بیت، و نه گهر باشیه کی بگه هینه ته [ژ خیر و بهر فرهی و سلامه بیسی... هند کهسی نینه ل نه فه گریت]، نی هه نه وه دهسته لانداری ل سهر هه می تشنان. ﴿۱۸﴾ و هه نهو بی سهر دهست ل سهر بهنده بیت خق، و هه نهو بی کار به جه و شارها.

«۹۸» «هه می موجه مد» بیژ: نه ری چ شاده می
 ژ هه بیان مهنره؟! «پشتی وان خواستی تیک
 شاده بیسن بۆ پهنه مبری بدهت، (و نه گهر وان خۆ
 بی دهنگ کر) بیژ: خودی شاهده د نایه مران و
 هه ده، کو نه ف قورانه بۆ من هاتیه هاترن، دانه ز
 هه وه و هه چینی دگه مینی بی بدهم ناگه هاتر کر و بی
 پتر سیم، نه ری هوین شاده بیسن دهن کو بهر سیمه کی
 دی د گهل خودی هه هه؟! بیژ: نه ز ب خۆ وئ
 شاده بیسن ناهه، تو بیژ: ب راستی نهو بهر سیمه،
 خودایه کی تالک و نه نایه و نه ز بی بهریمه ژ وئ شرکا
 هوین دهن، (پان نه ز بی بهریمه ژ وان نه وئت هوین
 بۆ خودی دکنه هه لیشک. «۹۹» نه وئت مه کتیب
 دایینی (مه خسه د ژئ جو هی و فله نه) پهنه مبری
 دناسن (ژ سالوخت وئ سبت د کتیت وئ اندا
 هاتین) هه وه کی زاووکیت خۆ دناسن، و نه وئت
 خۆ خوساره ت کرین، نه ون سبت باوهری نه ئیناین.
 «۱۰۰» نه ری ماکی ژ وی ستمکار تره نه وئ دروه کی
 ژ کسی خودی بکته پان ژئ نشان و نایه تبت

وی درمو بدایت؟ ب راستی ستمکار سرفراز ناین. ﴿۴۲﴾ (همی موجه مدینه بیرا وان) رۆژا تهم وان
 همه میان کۆم دکهن (کۆ رۆژا قیامتیه،) باشی نهم دئی بیژنه هه فشک چیکهران، کا توه هه فشکیت ههوه،
 بیئت ههوه ژ درمو دگرتن (کاال کیفته نه؟) ﴿۴۳﴾ باشی بهرسف و دوبهیکا گاورسیا وان (دوی رۆژا دئی
 بیژنه سهر هندئی) دئی بیژن: ب خور دئی کو خودایی میه، نهم نه ژ هه فشک چیکهران (موشر کان) بووین.
 ﴿۴۴﴾ بهرئی خۆ بلی کا چاوانه درهوی ل خۆ دکهن، و شه هزار وان دکر (ژ مهدهر و بهر قانیسیا بونان)
 ل وان بهرزه بوو. ﴿۴۵﴾ و ژ وان هندک ههنه (وه خستی تو قورئانی دخوینی) گوهداریسیا ته دکهن، و داچو
 (ژ قورئانی) آتی نه گهن، مه پهرده بیخستنه سهر دلایت وان، و گرائی بیخستنه دگو هت واندا، و نه گهر
 شهوه می نشانان ژ بیین، ههر باورسی یی ناین. و نه گهر هاته دهف ته مهدهر کیسی دگهل ته دکهن، و
 ههونت گاور بووین دیژن: نه شه ژ چقانۆ کیت بهرئی پهتر نینه. ﴿۴۶﴾ و شهو خه لکی ژ قورئانی ددهنه باش
 و شهو ب خۆ ژ ژ دوبر دکهن، و شهو ژ خۆ پهتر کهسی بهرئاتاف ناکهن و شهو ب خۆ ناحهسن ژ.
 ﴿۴۷﴾ و نه گهر تو وان بیینی وه خستی (رۆژا قیامت) ل سهر فاگری دیتنه (اوهستاندن) (دادیمه کنی ب ترس
 بیینی،) فیجا دیژن: خۆزی نهم هه گهر اندایانه (دنیا یی)، و مه نشان و نایه بیئت خودایی خۆ درمو نه دانایانه، و
 شهو بووایانه ژ وان بیئت باوهری نیناین.

[illegible]

بَلْ يَدْعُهُمْ كَاكُوا لِحَقِّهِمْ مِنْ قَبْلِ أَنْ يُزَادُوا الْعَذَابَ لِأَنَّهُمْ أَعْتَدُوا
وَالْقَوْمَ لِكَيْدٍ ۖ وَقَالُوا إِنَّ مِنَ الْآيَاتِ الْكُبْرَىٰ وَمَا نَحْنُ
بِمُتَّبِعِيهَا ۚ وَلَقَدْ رَفَعْنَا إِذْ رَفَعُوا عَنْ رَبِّهِمْ قَالِ الْيَسَّىٰ هَذَا
بِالْحَقِّ قَالُوا أَتَىٰ زَيْدٌ قَالُوا قَدْ قُتِلَ قَالُوا مَا كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ ۚ
قَدْ خَسِرَ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِ اللَّهِ حَتَّىٰ إِذَا جَاءَهُمُ الْقِتَافَةُ
يَقْتَفُونَ ۚ قَالَ ابْسِرُوا تَنَاقُلُ مَا قَرَّبْنَا بَيْنَهُمَا فَفِرَّ يَمْحِلُونَ ۚ قَرَأَ دَاوُدُ
عَلَىٰ ظَهْرِهِ الْآيَةَ مَا يَرْزُقُونَ ۚ وَمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا
إِلَّا لَهْوٌ وَلَهْوٌ وَلَدَارٌ الْآخِرَةُ خَيْرٌ لِّ الَّذِينَ يَتَّقُونَ ۚ وَلَا تَقُولُوا
قَدْ قَتَلْنَا إِبْرَاهِيمَ ابْنِ الْحَزَنَةِ الَّذِي يَقُولُونَ ۚ إِنَّهُمْ لَا يَذْكُرُونَكَ
وَلَكِنَّ الْقُلَاطِيْنَ يَكْتُمُونَ ۚ وَلَقَدْ كَذَّبَ
رُسُلٌ مِنْ قَبْلِكَ فَصَبَّ رَأْسُكَ مَا يَذْكُرُونَ ۚ وَأَوْفُوا عَهْدَ اللَّهِ إِنَّهُمْ قَوْمٌ مُّصْرِفُونَ
وَلَا تُفْسِدُوا كَيْدَ اللَّهِ ۚ وَلَقَدْ جَاءَكَ مِنْ رَبِّكَ الْبَيِّنَاتُ ۚ
وَلَنْ كُنَّ كَذِبًا عَيْنَكَ ۚ بَعْرِضْهُمْ قَبْلَ أَنْ تَنْقَلِبَ ۚ أَنْ تَنْتَقِبَ
تَقَفَّيَ فِي الْأَرْضِ ۚ أَوْشَلْنَا فِي السَّمَاءِ فَتَأْتِيهِمْ رِجَابُهُمْ ۚ وَتَوَلَّوْا
أَقْفَهُ لِحَقِّهِمْ عَلَى الْهَدْيِ ۚ فَلَا تَكُونُ مِنَ الْخَاسِرِينَ ۚ

گفتن: وای بوفی پستیانیسی ل سر تخیری و سنیما مه کری، وای چ باره کنی پسه ل سر پشنا وان.
﴿۳۲﴾ ب راستی ژینا دنیایی ژ ترانه و دلخوازی پی پغه تر نینه، و ب راستی ناخرو ت بؤ نهوت پاریز کاریسی
دکنه چنجره، ماهوین ناقلی خو نایته سرئی خو؟! ﴿۳۳﴾ ب راستی نه مزاین نهوا نهو دینون: [کو تو
سیر بهندی یان خیز انکی یان هله مستفانی یان دینی] نه ب خدم دتیخت، نی نهو نه، نه درهوین ددان،
بهلکی مته مکار باوه ریسی ب نشان و نایته خودی ناین. ﴿۳۴﴾ ب راستی بهری ته ژی [خه لکی] هدهک
پیغه مبه ریست ب درهوین نافکرین و دانایین، بهلن بینا خو ل سر درهو دانا نا خو فره هکون و هاته تیشاندن،
هه تا هاریکاریا مه بؤ وان هانی، و چو گوهورین بؤ بهیانیت خودی نیه [کو دی همر هاریکاریا خودان
باوه ران گهت]، و ب راستی ژ بهجس و خه به ریست پیغه مبه ران بؤ ته هاتن [نهو پیغه مبه ریست باوه ری پی
نه هاتیبه ئشان، و هاتیبه تیشاندن، و کا چاوا مه نهو رزگار کرن و هاریکاریا وان کر]. ﴿۳۵﴾ و نه گهر روی
وهر گتران و [ژ فی دینی] ل سر ته یا گران بیت، فیجا نه گهر ته پی چی بیت کو بنیقه کن [نهفه نه کن]
د نهو دیدا چیکه ی یان پیتره که کن ب نهسانیه بهی، دانیشانه کن [د نهو دیدا یان د نهسانیدا] بؤ وان بیی،
یکه، [بهلن تو نه نشنی، فیجا خو هند ب خدم نه تیخه، و بلا هندل سر ته یا گران نهیت] و نه گهر خودی
قیابیه دا وان هه میابل ل سر راسته ریسیی کوم گهت، فیجا نه به ژ نزانان.

﴿۳۸﴾ [نهء.. و هسانینه و هکی نهو دخوازان] بهلکی
[فی خو زین دخوازان] ژ بهر نهوا وان بهری نوکه
د دنیاییدا دهشارت [ژ گاوروی و دورویاتی و
کریاریت خراب] بؤ وان دیار بسو [و زانین بی
گومان نهو رفو بهر ناتانن]، و نه گهر بینه زفراندن
[بؤ دنیای] جاره کا دی دی زفر نه وئ یا فره مانا
وان هاتیبه کرن ژی دور که فن، و ب راستی نهو
درو که رن. ﴿۳۹﴾ گوتن: ژ ژینا دنیایی پیغه تر چو
ژیانیت دی نین، و نه م پستی مرنی ژیندی نایته فه.
﴿۴۰﴾ و نه گهر تو وان بیسی و هختی نهو بهرانه ر خودای
خو رادوستن [دی تشته کنی مزین بیی] [کو خودی]
دیژیت: ما نهفه نه نهو پراسیبه [نهوا هوه باوه ری
پی نه دینا]؟ دینون: بهلن سویند ب خودای مه [نهفه
پراسیبه و ههفه] خودی گوت: دی فیجا نامک نه
نیزایی ژ بهر وئ گاوریا ههوه دکر. ﴿۴۱﴾ ب راستی
نهوت دیدارا خودی درهو دانایین خوسارت بوون،
ههتا ژ نشکه کیه ووزا قیامه تنی ب سر واندا هانی،
و باری وان پی گونه هان پی ل سر پشنا وان و

۳۸ ب راستی تو دى باورمى بينى تو ميت
[ب گوهر و دلان] ديبين، و تو ميت دلمى [نانكو
گاور] خودى دى وان پشى مرنى [روژا قيامتى]
ساخكه ته، پاشى هم دى ب بال ويه [ب بال
خوديه] تيه زفراندن. ۳۹ و گوتى: كابلانسانك
ز خوداينى وى بزمه هاتبايه [وهكى مليكانان، يان
چيا بى بلند يانه، دامه باورمى زى كراباه]. بيژه وان:
ب راستى خودى دشيت نيشانه كن ييت، [كو وان
بقيت نه قيت باورمى بينى، بهلى خودى تو د گول
هارتا پيغمه بران سر بهست و نازاد هيلابيه بى
جهرباندن]، بهلى باهرت ز وان نوزان [پشى نيشانى
دى چ ب سهرى وان تيت]. ۴۰ نينه جانوه روك ل
سهر روسى نه ردى بجهت يان باله فرك ب چهنگيت
خو، بفرېت، هكه ته وى [دوين، و مرن، و چيكرن،
و فريزن و هوجيه بيا خودا] وهكى هوره كوم نين،
و مه جو [ز هوجيه بيت هوه] د كنييدا [مه خسد
پى دهين باراسيه] نه هيلابيه و ز بير نه كربه، فيجا
پاشى تو دى ب بال خوداينى خوفه تيه كومكرن.

۴۱ و تو ميت نيشان و نايه تيت مه درو دانابين تو كور و لالان د تار يستانيدا، و هم كه سى خودى بقيت
دى گومرا كهت و هم كه سى بقيت دى راسته رى كهت. ۴۲ [هه مى موحه مد بيژه وان]: كابو من بيژن:
ته گور نيزا يا خودى ب سهر هه ودا هات، يان روژا قيامتى، نه رى هوين [دق كراسيدا] ز خودى پيغه تر
دى ته هوارا خو كه هيتنه تيكى دى؟! نه گور هوين راست ديژن. ۴۳ نه، هوين ز وى پيغه تر گازى كه سى
دى ناكمن [ته گور وى بقيت] نه و هوين بى لافلافى دكه، دى ز سهر هه و راکهت، و تو ميت هه و كربه
هه فېشك، هوين دى ز بير كنه [نه هوارا خو دكه هينى و نه هوين ل هيليتنه نيزاينى ز هه و بدهت پاش،
چونكى دى بى هه و ديار بيت چو مفا نه فرق دواندا نينه]. ۴۴ ب راستى مه پيغمه بر بى ملة تيت بهرى
ته هتار تيه [چونكى دوى وان راوه ستاييه، و نه گور هداريا وان كرينه]، فيجا مه زى شو ب هه زارى و
نساخييان هنگاشن، بهلكى [ل خو بى زفران] خو بى خودى بشكئين و لافلافى زى يكه. ۴۵ بىلاوه خنى
نيزا يا مه گه هتسيه وان خو شكندابان و لافلاف كرابان، بهلى دليت وان رقى بوون، و ته و كارى وان دكر
شه ينانى بى دهمه ملاند و ل بهر چاقيت وان جوان دكر. ۴۶ فيجا و خنى وان چام بى خو ز تشنى هاتيه
سهرى وان ورنه گرتى و ز بير اخو برى، مه زى دهر گه هيت همى تشنان بى وان گه كرن [ز خنبر و كهرمان]،
هه تا كه يفا وان هانى ب نهقا بى وان هاتيه دان، ز تشكه كپفه مه هنگاشن و بهر تاناف كرن، فيجا ز نوى بى
هيفى بوون.

قَطَعَ دَابِرَ الْقَوْمِ الَّذِينَ ظَلَمُوا وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ۝
 قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِن أَخَذَ اللَّهُ مَتَاعَكُمْ وَأَتَّخَذَ عَنْ قُلُوبِكُمْ
 مِمَّنْ إِلَهَ غَيْرَ اللَّهِ تَأْتِيَكُمْ بِهِ أَنْظَرُ مِنْكُمْ فَصَرِّفُوا لَأَتِيَنَّ
 لَكُمْ مِنْهُ نَصِيرَةٌ ۝ قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِن أَتَاكُمْ عَذَابُ اللَّهِ
 بِنَفْسٍ أَوْ جَهْدٍ هَلْ يَهْدِيكُمْ إِلَى الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ۝ وَمَا
 يُرْسِلُ الرِّسَالِينَ إِلَّا مُبَشِّرِينَ وَمُنذِرِينَ فَمَنْ تَأْمَنَ وَاسْتَكْبَرَ
 فَلَا خَلَافَ عَنْثُمَ وَلَا هُمْ يُعْزَزُونَ ۝ وَالَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا
 بَشِيرُهُمْ الْعَذَابُ يَمَّا كَانُوا يُشْفِقُونَ ۝ قُلْ لَا أَقُولُ لَكُمْ
 عِنْدِي خَزَائِنُ اللَّهِ وَلَا أَعْلَمُ الْغَيْبُ وَلَا أَقُولُ لَكُمْ إِنِّي مَلَكٌ
 إِن أَتَيْتُ إِلَّا بِمَا أُوحِيَ إِلَيَّ فَهَلْ يَسْتَوِي الْأَعْمَى وَالْبَصِيرُ
 أَلَمْ تَسْمَعُوا كُرْنَ ۝ وَلَذِكْرِ الْوَيْدِ أَنَّ يُحْشَرُوا إِلَى
 رَبِّهِمْ لَيْسَ لَهُمْ دُوبِي ۝ وَلَئِنْ شِيعَ لَعَلَّكُمْ يَتَّقُونَ ۝
 وَلَا تَنْظُرُوا الَّذِينَ يَدْعُونَ رَبَّهُمْ بِالْعَدْوَةِ وَالْعِيشِي يُرِيدُونَ
 وَتَجْهَلُونَ مَا عَثَلَتْ مِنْ جَسَائِهِمْ مِنْ شَرٍّ وَمِمَّا يَنْجَلِكُ
 عَلَيْهِمْ مِنْ شَرٍّ فَتَطْرُدَهُمْ فَتَكُونُ مِنَ الظَّالِمِينَ ۝

﴿۱۵۶﴾ فَبِجَارِهِمْ رُحُوشَالَيْتَ وَيْ مَلَهْتَنِي سَهْمَ كَرِي،
 هَانْتَه بَرِين، وَ هَمِي پَهْمَن وَ سَوِيَسِي بِوُ خُودَايِنِ
 هَمِي جِيهَانَان. ﴿۱۵۷﴾ [هَمِي مَوْجَهْمَد] بِيْزَه وَان:
 بِيْزَنَه مَن تَهْگَر خُودِيْ هُوِيْن زُ جَاف وَ گُوهَان
 كَرَن، وَ دَلِيْت هَمُوهُ مَوْرَكْرَن [تَارِي وَ كَوْرَه كَرَن] ج
 بَهْرَسْتِي زُ خُودِيْ پَهْمَنر دَشِيْت [بِيْسْتَن وَ دِيْتَا هَمُوهُ]
 بِوُ هَمُوهُ بِيْئَهف؟ بَهْرِيْ خُوْ بَدِيْ كَا هَم ب جَهْد
 بِرَمْنَكَا نِيْشَانَان [بِيْز وَان] دِيْشِيْن، وَ نَه وَ هَمَر پَاتَكَا
 خُوْ دَدَهْنِي. ﴿۱۵۸﴾ بِيْزَه وَان كَا بِوُ مَن بِيْزَن تَهْگَر نِيْزَايَا
 خُودِيْ زُ نَشِيْكَ كُتْفَه پَان نَاشِيْكَه رَا بِيْگَه يِهْتَه هَمُوهُ، تَهْرِيْ
 مَا زُ مَلَهْتَنِي سَهْمَكَا پَهْمَنر هَمِيَه بَهْرَانَا ف بِيْئ ۱۹.
 ﴿۱۵۹﴾ وَ تَهْم پَهْمَهْمَرَان نَاهِنَزِيْن تَهْگَر مَزْگِيْشِيْن
 وَ نَاگَه هَدَا رَكَمَر نَهْبَن، فَبِيْجَا يِيْن بَاوَمَرِيْ نِيْشَا وَ كَا ر
 كَرِيَارِيْئْت قَهْنَج كَرَن، [بَرُوْژَا قِيَا مَهْتَنِيْ] نَه تَرَس ل سَهْر
 وَان هَمِيَه وَ نَه زِيْ ب خَهْم دَكَهْفَن. ﴿۱۶۰﴾ وَ تَهْوِيْئْت
 نِيْشَان وَ نَايَهْتِيْت مَه دَرُوهُ دَانَايِيْن، نِيْزَا دِيْ وَان گَرِيْت
 زُ بَهْر زُوْئِيْ دَهْر كَهْفَنَا وَان. ﴿۱۶۱﴾ بِيْزَه: نَه زُ نَايِيْزَه هَمُوهُ
 مَن خَزِيْئَه يِيْئْت [كَهْنَجِيْه يِيْئْت] خُودِيْ يِيْئْت هَمِيْن، وَ

نَه زُ غَهْيِيْ (فَهْشَار تِيَان) نُوْزَانَم، وَ نَه زُ نَايِيْزَه هَمُوهُ زِيْ نَه زُ مَلِيَاكَه تَم، زُ وَ هَمِيَا بِوُ مَن هَاتِي پَهْمَنر، ل دُويْف
 چُو يِيْ دِيْ نَاجِم، بِيْزَه [وَان]: تَهْرِيْ يِيْ كَوْرَه وَ يِيْ ب جَاف وَ هَكِيْ تِيْكَن؟! مَا هُوِيْن هَمَز رَا خُوْ نَاكَه.
 ﴿۱۶۰﴾ وَ تَو، تَهْوِيْئْت دَتَرَسْن ل دَهْف خُودَايِيْ خُوْ يِيْئَه كُوْمَكْرَن ب فَن قُورَنَانِيْ نَاگَه هَدَا ر وَ هِشَا ر بَكَه، وَان
 زُ وِيْ پَهْمَنر چُو هَارِيْكَار وَ بَهْرَهْشَان وَ مَهْمَدَمَر چِيْ نِيْشَن، دَا تَه وَ بَارِيْز كَارِيْيَا خُودِيْ بَكَه. ﴿۱۶۱﴾ [هَمِي
 مَوْجَهْمَد] تَو تَهْوِيْئْت سِيْئَه وَ تِيْفَارَان گَا زِيْ خُودَايِيْ خُوْ دَكَه [وَ خُودِيْ دَهْر نِيْشَن] وَ [ب بَهْرَسْتَن وَ گَا زِيْيَا
 خُوْ] قَايِلَسُوْون وَ رَا زِيْوِيْوَا خُودِيْ دَخُوْازَن، دَهْر نَه تِيْخَه، نَه چُو حَسِيْبَا وَان ل سَهْر تَه يَه وَ نَه چُو حَسِيَا تَه ل
 سَهْر وَانَه، فَبِيْجَا تَهْگَر تَو وَان دَهْرِيْخِيْ، دِيْ يِيْپَه زُ زُوْر دَارَان.

﴿۵۳﴾ (ب فی رنگی) مه هنده ک ژوان ب هنده کیت دی جهرباندن، دا [گره گر و کنکهنه] بیژن: نه ری نه فنه بیت خودی دناف مه د کهرم د گدل کری؟ نه ری ما خودی شوکورداران چیتر نایاسیت؟! ﴿۵۴﴾ و گافا نهویت باوری ب نشان و فایه بیت مه نیابین هاننه دهف ته، بیژه: [وان] سلاف ل سهر ههوه بن، خودایی ههوه دلوفانی ل سهر خز نفیسه، کو ب راستی هه چینی ژ ههوه ژ نه زانین خرابیه کنی بکته، باشی تویه بکته و قهنجیسی بکته [خودی دئی وی نازاکته، ب راستی خودی لینه گر و دلوفانه. ﴿۵۵﴾ و ب فی ناوایی نهم نیشانان باش و ب دریزی ناشکرا دکهن، دا رینکا گونه هکاران [گاوران] ناشکرا بیت. ﴿۵۶﴾ [ههی موحه مه د] بیژه وان: ب راستی نه ز ژ بهرستان وان، نهویت هوین ژ بل خودی ده ریسن، یسن هاتیمه باشقه لیدان [نانکو بهت راست بن نه ز وان ناهیریم] بیژه: ب راستی نه ز ب دویف دلخوازیسا ههوه ناکه فم [نه گره نه ز ب دویف دلخوازیسا ههوه که فم]، وی گافنی نه ز دئی د سهر دا

چم، و نه ز ژوان نایم نهویت هاتیمه راسته رنکر ن. ﴿۵۷﴾ [ههی موحه مه د] بیژه وان: ب راستی من نیشانه کا گو مانبر ژ خودایی خق ههیه [کو ب راستی نه ز بی ل سهر رینکا راست] و هوین درمو ددانن. [و باورمیی بی نایسن] و نهوا [نیزایا] هوین له زئی لی دکهن، نه ل دهف منه. بریار بهس یا خودیه، و نهوه و استیسی دبیژیت و رزن دکته، و نهوه چیترین حاکم. ﴿۵۸﴾ بیژه: نه گره نهو نیزایا هوین له زئی لی دکهن، ب من بایه، نوکه نهوا د نایه را من و ههوه داسافی با. نن خودی سته مکاران چیتر دنیا سیت. ﴿۵۹﴾ و کلیت [خزیه بیت] غه بیسی [نه به نی و فهارتسیان] ل دهف وینه و ژ وی بیفته تر [ژ خودی بیفته تر] کهس بی نوزانیت و [خودی] تشتنی ل سهر نهودی و دافندایا ههی دزانیت، و به لگه ک [ژ جهی خق] ناکه فیت نه گره یسن نه زانیت، و چو دندک دناف نهویددایا نین، و چو تر و هسک نیشن نه گره نهو نه زانیت، و دده بی پارسیدایا نفیسی نه بیت.

وَمَا عَلَ الْيَتِيمِ يَتْلُوتِ مِنْ جَانِبِهِ غِزْنَ ۖ وَلَا يُجِنُّ
يَكْتُمُ عَنْهُمَا مُغْوَاةٌ ۖ وَذُرِّيَّتِهِ لَمُتَغْوَاةٌ ۖ
لَهَا الْوَلِيُّ غَرْفُهَا الْحَبِيرَةُ الذَّنْبُ ۖ وَغَرْفُهَا
يَتْلُوتِ نَفْسُهَا كَتَبَتْ لَهَا مِنْ دُونِ اللَّهِ وَلَّى
وَلَا تُحِمْ وَنَافِلَةٌ ۖ عَلَى عَدْلِ الْوَلِيَّةِ مِمَّا أَكَلَتْ
الْيَتِيمَ أَتَوْا بِمَا كَتَبُوا لَهُمْ قُرْآنٌ مِنْ حَيْمٍ
وَعَدَ آبَاءُ يَمْسِكُهَا أَتَوْا بِكُلِّ وَدٍ ۖ قُلْ أَتَدْعُونِ دُونَ
اللَّهِ مَا لَا يَنْفَعُكُمْ وَلَا يَضُرُّكُمْ ۖ وَمِمَّا عَنْ أَغْيَابِ بَدَ إِذْ
هَدَى اللَّهُ كَعَالِي أَسْمَقُهَا الشَّيْطَانِ فِي الْأَرْضِ
حَزَنَ لَهُ ۖ وَأَصْحَابُ يَدْعُوهُمْ إِلَى الْهَدَى اخْتَفَى قُلْ يَدِ
هَدَى اللَّهُ الْوَلِيَّةَ وَأَمَرَ الشَّيْطَانِ لِيَتَلَوَّنِي ۖ وَأَنْ
أَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ وَذُرِّيَّتِهِ لِيَتَلَوَّنِي ۖ وَهُوَ
الَّذِي خَقَّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ وَنَزَّلَ الْوَقْرَ كُنْ
فِي كُنْ قَوْلَهُ الْحَقُّ وَلَهُ الْمُلْكُ يَوْمَ يُنْفَخُ فِي الصُّورِ
عَذَابُ النَّارِ وَالْقَهْرُ ۖ وَهُوَ الْحَكِيمُ الْحَكِيمُ ۖ

۷۷۶ و چو حسیب و گونه‌ها وان [ثوئیت ترانه‌مان
 بقُخ ب نایبیت خودی دکن] ناکه‌فته سهر
 ثوئیت هاریزکاریا خودی دکن [تگمر خُز
 وان هاراستن و ل جفاتیت وان نپویشتن] به‌لن
 شیرتکرن و ناگهدارکرن و بیرینان ل سهر واته
 [فانکو هاریزکاران] دال خُز بْرِقن و ترانه‌مان بقُ
 خُز ب نایبیت خودی نکه‌دن. ۷۷۷ نو [ه‌می
 موحمه‌د] دست ز وان به‌رده ثوئیت دینی خُز
 کرینه ترانه و مزیلاهی و ژانان دنیایی نو دسه‌ردا
 برین، و تو ب قورئانی وان شیرت بکه و یینه بپرا
 وان، داکار و کرپاریت که‌سه‌کی خودانی خُز ب سهر
 نیازی نیتخت، و وی ز خودی پنه‌نر چو به‌رقان
 هاریزگار و مه‌ده‌رچی نینن. [و دا ژن فی نیازی رزگار
 بییت] هندی ب پیش خُزفه [مالی] بدت ژنی ناچته
 وهرگرن، تغه‌هون بیت که‌فتینه سهر نیازی ز بهر
 کار و کرپاریت وان دکرن، فه‌خوارنا تافه‌کا که‌ل و
 شاریایی و نیزیاه‌کاب ژان و دژوار بقُ وان ه‌می ز بهر
 گاورییا وان دکر. ۷۷۸ ه‌می موحمه‌د] بنه‌ه‌تری

شهم دتی چاوا نینکی ژبی خودی پهریسن، نه مفای دگهیننه مه و نه زی زینتی ؟... و جاره کادی پاشد اکش
ببین [مه خسه ده گهرنه تاریاتی و گاوریسی]، پستی خودی شهم راسته بی کرین، وه کس وی بی شه یانی
راکشیایی و ژیکا راست دمرتختی، و پهریشان کری، و هندک هفال هبن قه خوین بز راسته بیسی؟!
خودایی همی جیهانان. ﴿٧٣﴾ [دسا فرمانا مه هاتیسه کرن] تم بهردوام نفیزان بکهین و پاریز کاربیا
خودی بکهین، و هر نهوه بی هوین همی [روژا قیامه تن] ل دهف کزم دبن. ﴿٧٤﴾ و هر نهوه نهر د
نهسان ب راستی چیکرین، و روژا بیژت هبه دتی بیت، گوتنا وی راسته، و خودانی و سهروری یا ربه
روژا بوق دنیته بفکرن، نهوه زانانی بهر چاف و نه بهر چافان، و هر نهوه شمارزا و کاربه جه

الَّذِينَ آمَنُوا وَلَمْ يَلْبِسُوا إِيمَانَهُمْ بِظُلْمٍ أُولَٰئِكَ لَهُمُ الْأَمَنُ
وَهُمْ يُحْمَدُونَ ﴿٦٠﴾ فَلَوْلَا حَقُّنَا آتَيْنَاهَا إِبْرَاهِيمَ عَلَى
قَوْمِهِ نَرْفَعُ دَرَجَاتٍ مَّن نَّشَاءُ إِنَّ رَبَّكَ حَكِيمٌ عَلِيمٌ ﴿٦١﴾
وَوَحَّيْنَا لَهُ إِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ كُلًّا هَدَيْنَا وَنُوحًا هَدَيْنَا
مِّن قَبْلُ وَمِن ذُرِّيَّتِهِ دَاوُدَ وَسُلَيْمَانَ وَأَيُّوبَ وَيُوسُفَ
وَمُوسَى وَهَارُونَ وَكَذَٰلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ ﴿٦٢﴾
وَذَكَرْنَا لَكَ بِخِيَّةِ عِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ وَكَلَّمْنَا تَحْتَ
وَأَسْبَغَ الْوَسْطَى وَنُوحًا وَنُوحًا وَكَلَّمْنَا عَنْ
الْعَالَمِينَ ﴿٦٣﴾ وَذَكَرْنَا لَكَ بِخِيَّةِ هَارُونَ إِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ
وَهَدَيْنَاهُمْ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿٦٤﴾ ذَٰلِكَ هُدَى اللَّهِ يَتَّبِعُهُ
بُورٌ مِّن يَمِينِهِ مِّنْ عِبَادِهِ وَلَوْ أَنَّمَا فِي الْأَرْضِ مِن شَايَءٍ
يَسْأَلُونَ ﴿٦٥﴾ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ نَقَّبْنَاهُمُ الْكُفْرَ وَاللَّعْنَةَ
وَالْأَلِيمَةَ فَلَن يَكْفُرَ بَهَا هَٰؤُلَاءِ فَقَدْ وَكَلْنَا بِهَا قَوْمًا لَّيْسُوا
بِعَاكِفِينَ ﴿٦٦﴾ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ هَدَى اللَّهُ فِيمَا نُهُوا فَقَدْ
قُلْنَا أَسْكُنُوا عَلَيْهِمْ أَجْرًا إِنَّ هَٰؤُلَاءِ لَشُرٌّ لِلْعَالَمِينَ ﴿٦٧﴾

﴿۸۴﴾ نهوت باوهری ثنابین و ستم و شرک
تیکهل باوهریبا حق نه کریں، نهها تینسی لڑنیزایا
خودتی، بڑوانه و نهون بیت هاتینه راسته پیکرن.
﴿۸۴﴾ نهفه بهلگه و نیشانت مهنه، مه دایینه تیراهمی
داهه بهری مله تن حق سر بهک فیت، مه کی بقتی نه
دی وی پایه بلند کهین، ب راستی خودایی نه یی
کار به جه و زانایه. ﴿۸۵﴾ و مه نیشاق و [کورپی
نیشاق] به عقوب دانن، و مه همی راسته پی
کرن و مه بهری وان، نوح زی راسته پی کربور، و
ز دینده ها وی زی داوود و سولهیان و عیسوب و
یوسف و موسا و هارون [مه راسته پی کربور] و
هوسا نه منجه کاران خه لات دکهین. ﴿۸۶﴾ و زه کهریا
و بهجیا و عیسا و نلیاس [زی مه راسته پی کرن]، نهفه
همی ز قنجان بورن. ﴿۸۷﴾ و نیشاعیل و نلیه سع
و یونس و [لوط] [زی مه راسته پی کرن]، نهفه
همی مه [ب پنجه مراهیسی] قهر پی وان ب سر یی
همی خه لکی تیخت. ﴿۸۷﴾ و مه هنده ک ز باب
و بایر و دینده ه و برایت وان هه لیزارتن، و مه
راسته پی کرن. ﴿۸۸﴾ نهفه راسته پی خردیه، ز بهنده بیت حق یی بقتی یی راسته پی دکهت، و نه گهر
وان هه فال و هه فیشک بڑ خود پی چیکرانه، دا کار و کریارنت وان کریں بویج یی. ﴿۸۹﴾ نهفنت بڑی
[پنجه مراهیسی بڑی] نهون بیت مه کتیب و زانین و پنجه مراهیسی دایسی، قیجا نه گهر [قورمیشی] باوهری
[ب شان پنجه مراهیسی] نه نین، تیدی ب راستی نه م دی تیخینه بهری مله ته کن دی، کو قهت گاوریسی یی
نه کن. ﴿۹۰﴾ نهفه نهون بیت خردی راسته پی کریں، قیجال دویف راسته پیکرنا وان هه ره، بیژه: نهز
[به رابه ری پنجه مراهیسی حق] چو کری ژ هوه ناخوازم، ب راستی نهفه [مه خه د یی قورانه] شیرهت و
بیرینه به بڑ همی خه لکی.

وَمَا قَدْ عَلَّمَ اللَّهُ حَقَّ قَدْرِهِ إِذْ قَالُوا مَا أُنْزِلَ اللَّهُ عَلَّاءَ بَشَرٍ مِنْ شَمْسٍ
قُلْ مَنْ أُنْزِلَ إِلَيْكَ مِنَ اللَّهِ جَاءَ بِهِ مَوْثِقٌ مُؤَيَّدٌ وَمِنْ أَوْفَى
الْعَالَمِينَ تَجْعَلُونَهُ قُرْآنًا لِقَوْمٍ يُدْعَوْنَ إِلَيْهِ وَيُحْفَظُونَ عِزَّهُمْ وَحُفَّتُهُمْ
مَا لَوْ شَاءُوا انْتَرُوا وَلَا يَأْتِيَاكُمْ عَلَى اللَّهِ قَوْلٌ دَرَجَتُهُمْ فِي حُضْرِهِمْ
يُتَسَبَّرُونَ لَهُ وَمَنْ ذَاكَ عِزُّهُ أَنْتُمْ تَبَارَكُ فَصَدَّقُوا اللَّهَ الَّذِي بَرَأَ
بَدَنَكُمْ وَاشْفَا أَلْسِنَتَكُمْ وَالَّذِينَ آمَنُوا بِالَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ
يُؤْمِنُونَ بِهِ، وَهُمْ عَلَى صَلَاتِهِمْ يُحَافِظُونَ. وَمَنْ أَظْلَمُ مِنْ
الَّذِينَ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا أَوْ قَالَ أُوحِيَ إِلَيْنَا وَلَمْ يَرْجِعْ إِلَيْهِمْ قَوْلًا
وَمَنْ قَالَ سَأُنْزِلُ بِفُلٍ أَوْ أُنْزِلَ اللَّهُ وَتَوَسَّعَ فِي الْأُفُقِ لِيُفِي
عَهْدِي بِالَّذِينَ آمَنُوا بِمَا بَيَّضْتُ الْأَبْهَامَ الْخَفِيَّةَ الْأَنْفُسَ
أَتُؤْمَرُونَ بِحُجْرَةٍ عَدَابِ الْهَوَى بِمَا كُنْتُمْ تَقُولُونَ عَلَى اللَّهِ غَيْرَ
الْحَقِّ وَكُنْتُمْ عَنْ آيَاتِهِ تَسْتَكْبِرُونَ ثُمَّ لَقَدْ جِئْتُمُونَا
فَرِيقًا كَاغْتَفَتُمْ عَنْ أَوَّلِ مَا رَمَوْاكُمْ ثُمَّ مَارَوْا بِمَنْعَةٍ وَرَاءَ
ظُهُورِكُمْ وَمَا نَرَى مَعَكُمْ شُفَعَاءَ الَّذِينَ زَعَمْتُمْ أَنَّهُمْ فِيكُمْ
شُرَكَاءُ اللَّهُ يَقْلَعُ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَ آلِهِمْ كَاغْتَفَتُمْ عَنْ آيَاتِهِ

۹۱۶ و ب راستی و ختنی وان گزنی: خودی جو نشت
بؤ جو مرقان نه هار تیه، وان [نانکو شرانیلیسان] ب
دورستی و هک پندقی ریزل خودی نه گرتیه، [و ب
دورستی و هک پندقی وان خودی نه نیاسیه]، [همی
موحه مه د] بیژه: نه روی کنی نه و کتیا موسا پس هانی،
کو رزنامی و راسته نیاسیه بؤ خه لکی هار تیه، نه و
کو هوین پارچه پارچه ل سهر بهران دلفنسن، [با
همه پس خوش] ناشکرا دکهن [بؤ خه لکی دیتون]
و گه لکی [ژ با همه پس نه خوش] هوین هه دشبران،
و همه [ب وئ کتینن کو نه و رانه] نه و زانی بانه
همه و نه ده یابیت همه و زانی؟ بیژه: خودیه [پن
نیاسیه خورائی]، پاشی وان بینه بلا د نه هه قیا
خودا بله یزن. ۹۱۷ و نه [نهف قورانه] کتیه که
مه نیاسیه خورائی، یا بهروز و هم خیر و بهر که نه
[بؤ خه لکی] و راسته رتیخا کتینیت بهری خویه، دا
تو خه لکی مه که همی و ده و رو بهریت وئ پس ناگه هدار
بکهی و بر سینی، و نه ویت با وهریسی ب رزوا قیامه تن
دینن، با وهریسی پس [ب قورانی] دینن و نه و نفیزا

خز دهار یزن. ۹۱۸ ما کی ژ وی سته مکار تره پس دره وی ژ کیسی خودی بکهت، یان بیژیت: و هه قیا بؤ من
هانی و جو و هی بؤ نه هانییه، یان ژ نه وی بیژیت: نه ژ وی و هکی وئ یا خودی نیاسیه خورائی دئ نیمه
خورائی. فوجا هه که تره سته مکاران بینی و ختنی نه و دسه کهراتا مرتیدا، و ملیکات دمستیت خو دریز دکهنن
[دا جانن وان بکتشن دادیمه نه کنی عه جیب و ب ترس بینی] [فیجا دیتونن]: خز خلاص بکهن [خو ژ فن
سه کهراتی دهریخن، یان ژ خو ژ دمستیت مه رزگار بکهن یان ژ جانن خو ب دمست مه قه بهر نه دن]،
نه فرو هوین ب یزیه کاب ژان و هه تکبه دئ قینه جزا کرن، ژ بهر نه و هه و هه نه هه قی دراستا خودیندا
دگورت، و هه و خو ل سهر نیسانیت خودی مه زن دکر [و هه و با وهری پس نه دینیا]. ۹۱۹ ب سویند هوین
همی دئ یتک یتکه بهر ب مه نین، بهر هه کی مه جارا یتکی هوین دابین. و هه و ده ست ژ وئ بهر دا و
بشت دا وئ یا مه دابیه هه [ژ مال و سامان و خوژی و کهل و په لیت دنیایی]، و کا مه دهر چیست هه و،
نه ویت هه و دگورتن نه هه قال و هه فیکتیت خودینن، کا تم دگهل هه و نایینن؟ ب سویند نه واد نا قه را
هه و هه دنا، و نه ویت هه و مه دهر چی و بشت قان بؤ خو دنانان ل هه و بهرزه بوون.

۱۰۱. إِنَّ اللَّهَ قَالِي الْمُنَى وَالَّذِي يَخْرُجُ الْخَيْلَ مِنَ الْقَنَازِ وَيَخْرُجُ
 الْقَنَازِ مِنَ الْقَنَازِ قَالِي الْقَنَازِ قَالِي الْقَنَازِ قَالِي الْقَنَازِ
 وَجَعَلَ الْيَلَّ سَعَةً وَالْقَنَازِ حَسَنَةً ذَلِكَ فَتَدِيرُ
 الْقَنَازِ الْقَنَازِ ۝ وَهُوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْكُفْرَ لِيَتَنَبَّهُوا
 بِمَا فِي قُلُوبِهِمْ الْيَلَّ وَالْيَلَّ قَالِي الْقَنَازِ الْقَنَازِ الْقَنَازِ
 وَهُوَ الَّذِي أَنْشَأَ لَكُم مِّنْ نَّفْسٍ رَّجِدَةً لَّتَسْتَعْلَمَ وَمُسْتَوْدَعٌ
 قَدَحًا لَّكُم لِقَوْمٍ يُدْفَعُونَ ۝ وَهُوَ الَّذِي أَنْزَلَ مِنَ
 السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجْنَا بِهِ نَبَاتَ كُلِّ شَيْءٍ وَلَقَدْ رَفَعْنَا بِهِ
 عُصَصَ الْأُشْجَارِ إِنَّهَا مُرْتَفِعَةٌ مِّنَ الْأَشْجَارِ مِّنْ طَلْحٍ مِّمَّا قَفَزْنَا
 وَنَبَاتٍ وَجَعَلْنَا مِنْ أَشْجَابٍ وَأَلْوَاحٍ مِّنْ طَلْحٍ مِّمَّا قَفَزْنَا
 مِّنْ طَلْحٍ مِّمَّا قَفَزْنَا ۝ وَهُوَ الَّذِي أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً
 لَّيَكُونَ لِقَوْمٍ يُدْفَعُونَ ۝ وَجَعَلَ لَكُمُ الْيَلَّ وَالْيَلَّ
 وَخَرَفَ لَهُ الْيَلَّ وَالْيَلَّ وَالْيَلَّ وَالْيَلَّ وَالْيَلَّ وَالْيَلَّ وَالْيَلَّ
 بَدِيعَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ أَلَيْسَ بِكَ وَكَانَ لَكُم
 صَبِيحَةٌ وَخَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ وَهُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ۝

﴿۹۵﴾ ب راستی خودیه دندك و بهر كان ديه قيت
 [نانكو نهوه دندك و بهر كان كمر دكته و بستك و
 كيزيكی زی دهر دتخيت داسين بيت]، زینديان ز
 مریان دهر دتخيت و ز مریان زینديان دهر دتخيت،
 نهغه خوردي، فيجا چاوا هوين خور ديه قيس ددنه
 باش. ﴿۹۶﴾ نهوه سينده دهر تيج و نهوه شاف كريبه
 جهن ينفه داسين (توريسن)، و رور و ههيف كرينه
 جهن حيسان [كو خهلك وهتيت خو بن بزائن]،
 نه قيت ههني ز دانانا خوداين سردهست و پوزانابه.
 ﴿۹۷﴾ و همر نهوه سينر بوز ههوه دابين [تخستنه
 نه ساني] دا هوين پنگا خو د تارستانيت هشكاني و
 دهر ياباندا بن بزائن، ب راستی مه نشان باش و ب
 دريژی ناشكرا كرن بوز وان ببت دزائن. ﴿۹۸﴾ و نهوه
 هوين ز تيك جان دابين، باشی هوين د پشنا باباندا
 بنهجه ببون و كهفته د مالبجويكاندا، ب راستی مه
 نايهت و نشان باش و ب دريژی ناشكرا كرن بوز ببت
 تن دگهمن. ﴿۹۹﴾ و نهوه باران ز نه ساني (ز عوران)
 نيناييه خوار، و مه ب وي نافي زيلك و بستكا هه می

نشتان دهر تخستيه، و مه شينكاني زي دا، و ز وي شينكاني دندكيت پنگه و ل سهرنگ دهر دتخين، و مه
 [ب وي نافي] دارقه سپ زي دهر تخستيه، و ز گوليا وي، نويشی بيت پندا شور و بهر دهست دهر دتخين،
 و مه [ب وي نافي] ريز و باغ زي دهر تخستيه، ز نري و زهيتوين و هاران، بيت وهكي تيك و نهوه كي تيك
 [نهمه تني تيك و تيك رنگ و نه تيك نام]، بهر وي خو بدمنه بهر وي وي وهكي دهر دكيت و دگه ميت [كا چاوا
 دهر دكيت، بشكوز كه كا بجويك و ههتا موزن ديت و دگه ميت]. ب راستی د فاندا نشانيت ههين بوز ببت
 باوهري ههين. ﴿۱۰۰﴾ و وان نهجه، كو خودي چيكرينه، كرينه ههفشك بوز خودي و ز نزانين كور و كچ
 [ز بن بهختي] بق داناييه، خودي پاك و باقر و بلند ز سالوخهت و نشانيت نهو ديژون. ﴿۱۰۱﴾ يني نهر د
 نه سنان چيكرين چاوا دتي كور و كچ ههين و وي چو زن نهبي؟! و وي ب خو هه می تشت بيت چيكرين،
 و نهو ب هه می نشتان ناگه هداره.

وَلَوْ أَنَّا زُلْزَلْنَا إِلَى الْيَمِّ لَسُكَّتْ لَهُ السَّكَنَةُ ۖ وَسَقَمُهَا السُّكُونُ وَحَرَّتْ
عَلَيْهِمْ كُفْرَتِي ۖ وَقِيلَ مَا كَانُوا يَعْلَمُونَ ۚ إِلَّا أَنْ يَأْتِيَهُ اللَّهُ
وَلَكِنْ لَسُكَّتْ لَهُمْ يَحْيَاوَنَ ۚ وَكَذَلِكَ جَعَلْنَا لِكُلِّ نَبِيٍّ
عَدُوًّا شَاطِطِينَ إِلَّا إِيَّاسَ وَالْحُجْرَ يُوحَىٰ تَعْمُدْهُ إِلَىٰ تَبْعِي
رُحْمَىٰ الْقَوْلِ عُرْوَةً ۚ وَقِيلَ مَا كَانُوا يَعْلَمُونَ ۚ فَذَرْنَهُمْ وَمَا
يَفْعَلُونَ ۚ وَخُضِّقْ لِي الْيَمَّ الْيَمَّ الْيَمَّ الْيَمَّ الْيَمَّ الْيَمَّ الْيَمَّ الْيَمَّ الْيَمَّ
وَلَا يَمْرُؤَ وَبِئْسَ مَا هُمُ يَفْعَلُونَ ۚ أَفَلَمْ يَأْتِ اللَّهُ أَنْبِيَّ
حَسْبًا وَهُوَ الَّذِي أَنْزَلَ الْبُحْرَ الْكُفْرَ الْكُفْرَ الْكُفْرَ
وَالَّذِينَ هَاجَرُوا إِلَيْهِمْ الْكُفْرَ الْكُفْرَ الْكُفْرَ الْكُفْرَ الْكُفْرَ
بِالْحَقِّ فَلَا تَكُونُ مِنَ الْمُنْهَكِينَ ۚ وَتَقَتَّ كَلِمَتُ رَبِّكَ
صِدْقًا وَعَدْلًا لَا مُبْدِلَ لِكَلِمَتِهِ ۚ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ۚ
وَأَنْ فُلِحَ الْكُفْرُ فِي الْأَرْضِ يُبْلِغُكَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ إِنْ
يَبْلُغُونَ إِلَّا الظَّلْمَ ۚ وَإِنْ هُمْ إِلَّا يَخْرُصُونَ ۚ إِنْ رَبَّكَ هُوَ
أَعْلَمُ مَنْ يُضِلُّ عَنْ سَبِيلِهِ ۚ وَلَوْ أَعْلَمَ بِالْمُفْسِدِينَ ۚ نَكَلُوا
مَتَىٰ ذَكَرْنَا اللَّهُ عَلَيْهِمْ إِنْ كُنْتُمْ فَالْتَمِذُوا ۚ مُؤْمِنِينَ ۚ

﴿۱۱۳﴾ و نه گهر مه ملیاکهت بن و ان هار تانه، و مرى
زى د گمل و ان ناخفتانه، و مه همى نشت ل بهر
جالان کز مکر تانه، هر باورى نه دینان، شه نین
نه ویت خودی قیاسی باور یسین بن، بهلن بارابر ز
وان نوزانن [کو راسته یکن ز خودیسه]. ﴿۱۱۴﴾ و ب
لى پهنکی مه بز هر پیغمبره کی شه بنایت مروف
و نه چنه یان کرینه دژمن، ز بس سهر دابر نی ناخفتنیت
خه ملاندی و جوانگری د گوهی تیکدودا دینرن.
و نه گهر خوداین نه قیابیه و ان و نه دکر [ناکو
دژمنیا پیغمبره ان نه دکر]. قیجا [ز بهر هندى] و ان
و دره ویت و ان بیله. ﴿۱۱۵﴾ و دال دلی و ان بیت،
شه ویت بن باور ز رور قیامتن، و داب دویف
بکهفن و بن [ب نهه قیسی] قایل بین، و داوی بکن
نهوا دکن. ﴿۱۱۶﴾ [هه می محمد بیزه:] نه ری نه ز
خودی پیغمبر حاکمه کی [دادو مره کی] دی بخوازم!
و وی نهف کنیه [کو قور تانه] یا کو ب دوسر و در یزی
نشان دیار دکهت بز هوه نیاییه خوارى. و نه ویت
مه کتب بن قیاسین دزانن کو نهف [قور تانه] یا هه هه،

ز بهری خوداین نهف هانیه، قیجا ز گومانداران نه [کو نهو فن راستی دزانن]. ﴿۱۱۷﴾ و ب راستی
په یقیت خوداین نه [په یانا خودی داییه پیغمبره ری خوب سه ره کفتن] راست و دورست هاتن، و چو
گوهورین بز فره مانیت خودی نینه، و نه [خودی] بنی گوهدیر و زانایه. ﴿۱۱۸﴾ و نه گهر نو گوهی خو
بدیهه بارابر ز نه ویت د نه ردیدا، دى ته ز ریکا خودی دهر تیخن و بر زده کهن، نهو بهس ل دویف گزمانی
دچن، و ز دره و ان پیغمبر ناکهن. ﴿۱۱۹﴾ ب راستی خوداین نه نه ویت ز ریکا وی دهر کفتن ز و ان چیت
دنیاست، و نهو راست یگریان زى چیت دنیاست. ﴿۱۲۰﴾ قیجا ز وی بن نافى خودی ل سهر هاتی بخون،
نه گهر هه وه باور ی ب نشان و نایه تیت وی هه نه.

﴿۱۱۱﴾ فَيَجَا هَوَيْنَ بَوْحِي زِي [گوشی] بِنِ نَافِي
خود دلی ل سهر هاتیه ینان ناخون؟ و ب سویند تشن
بِز هوه نه دورست ب دریتی دیار کریه، [نایت
بدنه سه] ز بل کو هوین نه چار بینی. و ب راستی
گه لک خه لک ز نه زاین ب دویف دلخوازیا خو دکه فن
و خه لکی زی سه ردا دهن. و ب راستی خودایی
نه، نه ویت زنده گالیس دکه، چیت دنیاسیت،
﴿۱۱۲﴾ و هوین دهست ز گونه ها پیشچاف و
نه پیشچاف به رده و بچلن. ب راستی نه ویت گونه هان
دکهن، دئی ب وان گونه هیت کرین تپنه جزاکرن.
﴿۱۱۳﴾ و هوین ز وی [گوشی] بِنِ نَافِي خودی
[ز قستا و بِنِ ز بیر کرن] ل سهر نه هاتیه ینان، نه خون،
و ب راستی [خو اونا گوشن] فان ته رشان [دهر که فته
ز رینکا خودی. و ب راستی شه ینان نیشا هه قالیبت
خو ددهن] [د گوهی] واندا بانگ ددهن، و گومانان
نیشا وان ددهن] دا جره بری د گه ل هوه بکه، و
نه گهر هوین گوهی خو بدنه وان، ب راستی هوین
زی دئی بنه ز موشر کان. ﴿۱۱۴﴾ ما نه وئی [دلی وی ب

وَمَا لَكُمْ أَلَّا تَأْكُلُوا مِمَّا دَعَّرْنَا لَكُمْ اللَّهُ عَلَيْهِ وَقَدْ فَصَّلَ
لَكُمْ مَا حَرَّمَ عَلَيْكُمْ إِلَّا مَا اضْطُرُّنَا بِهِ وَإِنَّ كَثِيرًا
مِّنْهُمْ يَكْفُرُونَ بِآيَاتِهِمْ يَقُولُونَ إِنَّا نَزَّلْنَاهُ بِالْقُرْآنِ
وَقَدْ عَلِمْتُمُ الْإِنشَاءَ وَبَلَّغْتُمُ الْبَاطِلِينَ يَكْفُرُونَ الْإِنشَاءَ
سَيَجْزِي بِنِ مَآكَ نَافِي قُرْآنُوت. وَلَا تَأْكُلُوا مِمَّا
يَدْعُرُنَا اللَّهُ عَلَيْهِ وَإِنَّهُ لَنُفِثُ وَإِنَّ الشَّيْطَانَ لِيُخْرِجَ
إِلَّا أَوْلِيَاءَهُ لِيُجْبِلُوهُمْ وَإِنْ أَطَعْتُمُوهُمْ لَتَكُونُنَّ كُنُوت
لَهُمْ مِّنْ مَّشَاقِقِ أَخْبِيْتَهُ وَجَعَلْنَا لَهُ نُورًا وَنُفِثُ بِهِ
فِي النَّاسِ كُنُوتُهُ فِي الْفُتُونِ لَيْسَ يَخْلُجُ مِنْهَا كَذَلِك
لَهُنَّ الْكُفْرِينَ مَآكَ نَافِي قُرْآنُوت. وَكَذَلِكَ جَعَلْنَا
فِي كُلِّ قَرْيَةٍ مُّجْرِبَةً لِّتَسْأَلُوا عَنْهَا وَمَا
يَسْأَلُونَ إِلَّا بِأَنْفُسِهِمْ وَمَا يَسْأَلُونَ. وَإِذَا سَأَلَ عَنْ
هَاتِهِ قَالُوا إِنَّا لَنُفِثُ مِمَّا نَزَّلَ رُسُلُ اللَّهِ اللَّهُ
أَعْلَمُ حَيْثُ يَخْتَلُ رِسَالَتُهُ سَيُصِيبُ الَّذِينَ أَجْرُوا صَقَارُ
عِنْدَ اللَّهِ وَعَذَابٌ شَدِيدٌ لِّمَنَ تَسْأَلُوا يَسْأَلُونَ.

گاوریس] مری بیت، و پاشی مه نه و [ب باومریس] زیندی کریست، و مه رونا هیه بؤ چی کریست، بِنِ
دناف خه لکیدا بچت، ما وه کی ویه بِنِ تارستاندا [تارستانا گاوریس] کو قمت زئی دهر نه که قیت؟!
[نه ری وه کی تیکن؟ قمت وه کی تیک ناس]، نه ها هوسا نه وئی گاوران دکر بز هاتیه خه ملاندن.
﴿۱۱۳﴾ و ههر ب فی رهنکی مه ده می گونداندا که نکه نه و گره گریست وان گونه هکار دانایینه، دا نه و [مه زن]
خا پاندن و خرایس تیدا بگریسن، و ز خو پیغمتر که سی ناخابین، و ب خو ناهه سن زی. ﴿۱۱۴﴾ گاغا نایهت
و نیشانه ک بؤ وان هات، [نه و که نکه نه] دبیزن: نه م باومریس نایین هه تا بؤ مه زی [نایهت و نیشان ز خودی]
نه نین، هه روه کی بؤ پیغمه بریت خودی هاتین. و خودی ب خو چیت دز نایت کا دئی پیغمه بریتا خو دهنه
کی. نه ویت گونه هه کریس دئی ز خودی به رنگاری سفکی و ره زالهت و تیزیه کا دزوار بِنِ، ز بهر خراییا
وان دکر.

﴿۱۷۵﴾ فَبِجَا هَر که سَنِ خودِتی بَغیتِ رَستِ بِرِی
 بَکَمت، دِتی سَنَگِی وی بَز وِهر گِرتا نِیسا مِی فِه کَمت،
 و هَر که سَنِ بَغیتِ گِوِمر ا بَکَمت، دِتی سَنَگِی وی
 وِسا نَگِ کَمت [وِه خَتنِ دِیژنِ مِوِسا لَمان بِه]
 هِروِه کِی سَهر لَمر اَز دِیتِه نِوِسا مِی، ب فِی پَرنَگِی،
 خُودِتی بِیسا مِی و نِیژا بِی دِدا تِیسه سَهر وَا، نِوِیتِ
 با وِری سِی نِوِیتِ. ﴿۱۷۶﴾ و تَقه [دِتی تِو ل سَهر،
 هِی مِوِحه مِدا] پَرنَکا خُودا بِی تَیه و یا رَستِه، و ب
 سِوِید مِه ب دِریژِی تَیه و نِیسا نِا شَکِرا کِرن بَز
 کَستِ چام وِهر گِمر. ﴿۱۷۷﴾ بَحه شتا تَنا و تِیمِ بَز
 وَا تِه بَهرِی خُودا بِی وَا تَفه، و تِه وِسته فَا نِی وَا، ز
 بَهر کَار و کِریا رِیت وَا دِکِرن. ﴿۱۷۸﴾ و نِوِ پُژا کِو
 هِمیسا کُوم دِکَمت [دِتی بِیژنِه وَا] گَمل تِه جَنه یان
 [مِخِسه دِی شَیئا نِ] هِوِه گَله ک ز مِرو فَا ن کِشَا نه
 تَایِی خُز و د سَهر دا بِرن، و هِمال و دُوسِیتِ وَا ز
 مِرو فَا ن گُوتِن [دِتی بِیژن]: خُودِتیو مِه هِروِو کَا ن مِفا
 بَز خُز ز تِیکِدِو وِهر گِرت [مِرو فَا ن رِیکِیت دِلخِوا زِی
 ز وَا وِهر گِرتِن، و شَیئا ن زِی گَه شَسته مِرا دا خُز،

دِه مِی مِرو فَا ن گِوِها رِیسا وَا ن کِری، و بِوِینه هِمال و دُوسِیتِ وَا] و نِم گَه شَسته وی وِه خَتنِ تِه بَز
 مِه دَا نایِی و نَاشَکِرا کِری، [خُودِتی] دِتی بِیژنِیت: نَا گِر جَهنِ هِوِیه، دِتی هِروِهر تِیدا بِن، هِندی خُودِتی
 بَغیتِ. ب رَستی خُودا بِی تِه کَارِنه جِهد و پِرزانا یِه. ﴿۱۷۹﴾ و تِه هَا ب فِی پَرنَگِی هِندِه کَستِه مِکارا ن دِتی ب
 سَهر هِندِه کِیت دِی تِیخِین، ز بَهر کَار و کِریا رِیت خِراب تِه وِیتِ وَا دِکِرن. ﴿۱۸۰﴾ گَمل تِه جَنه و مِرو فَا ن
 تِه رِی مَایِغِه مِهر ز هِوِه ب خُز بَز هِوِه نِها تِن، نِیسا ن و تَایِیتِ مِن بَز هِوِه بِیژن، و هِوِه ز فِی رِوژِی
 بَتر سِین؟ گُوتِن [دِتی بِیژن]: بَهلِی تِه شادِه یِی ل سَهر خُز دِده بِن [کِو بِیغِه مِهر هَا تِیوِو]، بَهلِی زِیا نا دِنیایِ
 تِه و خَها بَندن و د سَهر دا بِرن، و شادِه یِی ل سَهر خُز دَا ن کِو ب رَستی تِه و د گِاور بِوِوِ.

﴿۱۳۱﴾ نهغه (هانتا پنغه مهران بق وان) ژ بهر هندى
 بوو کو ب راستى خودايى ته چو باژير و گوندان ب
 ستم و نهغهقى بهر تاتاف ناکهت، و خه لکى وان دى
 ناگه بهن، و هاى ژ چو نهبيت. ﴿۱۳۲﴾ و هر ټيکى
 [ژ قهنج و خرابان] ټيک و پهيسکت خو بيت ههين
 ژ بهر کارى وان کرى، و نى خودايى ته يى بى ناگه ه
 نينه ژ کار و کربارىت نهو دکهن. ﴿۱۳۳﴾ و خودايى ته
 يى دوه له مهند و خودان دلوقانيه، نهگر بهيت ههوه
 ههميان دى تن بهت [دئ بهر تاتاف کت و ژ بن
 بهت]، و هر که سن [خودى] بهيت دى بهتى ههوه
 ناکنجى کت، و شويما ههوه نهبيت، ههروه کى هوين
 ژ دوينده هاله ته کى دى دايين. ﴿۱۳۴﴾ ب راستى نشى
 په بهان پس هاتيه دان بق ههوه، دى ههريت، و هوين
 نهشين راگرن، يان خودى نه چار بکهن [کو نهو وى
 په بهانى ب سه رى ههوه نه نهيت]، ﴿۱۳۵﴾ بيژه: مله تن
 سن، هوين ل سه رى خو بن، و کا هوين ل سه ر چنه
 وى بکهن، نه زى دى يا خو کم، فيجا ر و ز قيامه تن
 هوين ب راستى دى زانن کا دويما هيا کى دى يا

ذَلِكَ أَنْ لَرِيسُنَ زِلْكَ مُهْلِكَ الْفَرَسِ يَطْلُبُ وَأَهْلًا
 عَفَلُوا ۖ وَلِكُلِّ زَرْجَتٍ مَبَاعِلُوا وَمَا زِلْكَ
 بِتَبْلِي عَمَّا يَفْعَلُونَ ۖ وَزِلْكَ الْفَرَسِ ذُو الْوَحْشَةِ
 إِنْ يَتَأَلَّمُ مِنْكُمْ وَيَسْتَحْلِفُ مِنْ تَعْدِيكُمْ
 يَفَاءً كَمَا أَنْتَ أَطْرَقُ مِنْ ذُرِيَةِ قَوْمٍ الْحَرِيتِ ۖ
 إِنْ مَا تَقْدُونَ لَأَنْتَ وَمَا أَنْتُمْ بِمَنْجِيْنَ ۖ قُلْ يَتَقَرُّ
 أَغْلُوا عَلَى مَسْأَلَتِكُمْ إِنْ عَامِلٌ فَتَقَرُّ تَقْدُونَ
 مَنْ تَقَرُّ لَمْ عَرَفْتَهُ الْإِنَّمَا أَتَى بِطَلْعِ الْفَلَكِ لِيُؤْنِ
 وَتَحْلُوا قَوْمًا ذُرِيَّتِ الْعَزِيزِ وَالْأَلْفِ تَحْيَا
 قَالُوا هَذَا اللَّهُ يَرْعِيهِمْ وَهَذَا إِلَهُكُمْ قَالُوا
 إِلَهُكُمْ أَهْمُ فَلَا يَسِيلُ إِلَى اللَّهِ وَمَا صَفَاتُ قَوْمِهِ
 يَسِيلُ إِلَى شُرَكَائِهِمْ سَاءَ مَا يَحْكُمُونَ ۖ وَكَذَلِكَ
 نَنْزِلُ يُعْطِي قِرَّتِ الْمُشْرِكِينَ قَتَلَ أَوْلَادَهُ
 شُرَكَاءَهُمْ لِيَزْدُودَهُمْ وَلِيَلْبِسُوا عَلَيْهِمْ دِينَهُ
 وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا تَفَلَّحُوا قَدْ زُهِرَ وَمَا يَفْعَلُونَ ۖ

خيري بيت [يا مه يان يا ههوه]؟ نى ب راستى ستمکار سه ر ههراز نابن. ﴿۱۳۶﴾ و موشر کان ژ وان تشيت
 کو خودى چيگرين ژ چاندني و نه رى بشکهک بز خودى تيخسبه و ل دويف گوتنا خو [يا بى دهليل و بى
 نشان] گوتن: نهغه بارا خوديه، و نهغه زى بارا بهر سني [بوتيت] ميه، نهوا بارا بوتان ناگه هيه خودى،
 بهلى نهوا بارا خودى دگه هيه بوتان، چ بيه حوکه نهو دکهن. ﴿۱۳۷﴾ و ب هوسا هه ټيکيت وان، ژ
 موشر کان، کوشتا بهجويکت وان [ب دهميت وان و ب ساخى] بؤ گه لهک ژ وان خه ملاند، داوان تن بهن، و
 دينى وان زى ل سه ر وان ټيکهل بکهت [کو ههقى و نه ههقى ژيک جودا نه کهن]، نهگر خودى قيا بهه وان
 وهه دکمر، فيجا تو وان و درهويت نهو دکهن بيله.

﴿۱۳۸﴾ [ژ دډخ خو] گوتن نهغه تهرش و چانندنه د
فدهغه کرېنه [فانگو ناييت گهس دهستې خو بکه نه،
چونکې پشکا بوانه] ناييت گهس ژي بخوت، ژ بل
وي پي مه بښت [ژ خولام و خزمه تگاريت بوانه]،
[و گوتن]: نهغه هندک تهرشن سويار بونا وان
نهدورسته و حرامه، و هندک تهرشان ژي [دگهل
سهرژيکړني] نافي خوډي ل مهر نايين، و في
کرياري ژ درو ب بال خوډيغه لي ددهن، خوډي
دتي وان ب درو وان دکر، جزاکهت. ﴿۱۳۹﴾ و وان
[موشرکان] گوت: تشتي دزکي فان تهرشانده همي
بهمس پو زه لاييت ميه، و حرامه ل مهر ژنييت مه،
بهلي نه گهر بوو، پي مري، همي [ژن و ميري] تيدا
پشکدارن، تيزيک خوډي دتي وان ب سالو خه کرنا وان
جزاکهت [ژ بهر خه لالکرن و حرام کرنا بي دليل و
بي نشان]. ب راستي خوډي پي کارنه جه و زنايه.
﴿۱۴۰﴾ ب سويند، نهويت بچويکيت خو ژ نهفاسي
و خشيمي کوشتين بهرزيان و خوسارته بيوون، و
نهويت نهو بزقي خوډي داييبي، ژ درو ژ کيبي
ت بيوون، نهغه گومرا بيوون، و قهت نه د راسته پي
[نان] دايين، سهرنرد [وهکي ميوي و گوندوري و شتي
دارنيت فيفي] و دار قهسپ و شتيکاتي کو فيفي وان
تيک و نهوهکي تیک [ديت تهمه تي تیک بن، و نه تیک
هاتنه بهري و فيفي دان، ژي بخون و زه کاتا وان روژا
ي خوډي جه دهستې بابان ناکهت. ﴿۱۴۱﴾ و تهرش
کان ژي فکهوژ، و شيري ژي بدوشن، و مفاي ژ موي
خوډي کرپيه بزقي هره بخون، و ب دويپ پتيگاليت
پي فاشکرا و دياره.

﴿۱۱۴﴾ و ز تویشان هشت جزوت [گوشت حلال]
 [داینه]، و پهنی سبی نیز و منی، و ز بزنی نیز و منی.
 بیژ: نه ری خودی ز فان بی نیز حرام کریه؟ یا ز
 وان بی من؟ یا ز بی یا (تیوکا) د مالجویکی میناد؟
 کا ز زانین بق من بیژ، نه گهر هوس راستگونه.
 ﴿۱۱۵﴾ و ز حیشران جزوتک [نیر و منی] و ز چیلان
 جزوتک [نیر و منی]، [مه داینه هه وه]، بیژ: نه ری
 خودی ز فان بی نیز حرام کریه؟ یا ز وان بی
 من؟ یا ز بی یا (تیوکا) د مالجویکی میناد؟ یا
 زی هوس بیست ناماده و حازربوون و هشت خودی
 هه رمان ب من چهندی داییه هه وه؟! فنجما ماکسی
 ز وی ستمکارتره نه وی دره وی ز کیسی خودی
 بکمت، دا ز نه زانین خه لکی د سهردا بهت؟ و ب
 راستی خودی مروتیت ستمکار راستی ناکمت.
 ﴿۱۱۶﴾ [هه می موحه مد] بیژ: [گاوریست مه که من] نه ز
 د وی وه حییدا یا بز من هانی [کو قورانه] تشته کن
 حرام و نه دورست ل سهر هه رتیکی هه بیت ناینم،
 ز بل مراری یا ز زی خوبنه کا بون یا ز زی گوشتی

كَسْبَةِ الزَّوْجِ مِنَ الصَّانِ اثْنَيْنِ مِنَ الصَّغْرِ اثْنَيْنِ
 قُلْ وَاللَّحْكَينِ حَرَّمَ أَرْوَاحُ اثْنَيْنِ أَمَا اسْتَشْتَكَيْتَ عَلَيْهِ
 أَرْوَاحُ اثْنَيْنِ تَبْشُرُ بِحِلْمِ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ
 وَمِنَ الْإِبِلِ اثْنَيْنِ وَمِنَ الْبَقَرِ اثْنَيْنِ قُلْ وَاللَّحْكَينِ
 حَرَّمَ أَرْوَاحُ اثْنَيْنِ أَمَا اسْتَشْتَكَيْتَ عَلَيْهِ أَرْوَاحُ اثْنَيْنِ
 أَمْ كُنْتُمْ شُهَدَاءَ إِذْ وَقَعَتْهُ اللَّهُ بِهَذَا فَمَنْ
 أَظْلَمُ مِمَّنِ اتَّخَذَ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا لِيُعَلِّمَ النَّاسَ مَقْصِرِ
 يَعْلَمُ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ قُلْ لَا أَجِدُ
 فِي مَا أُوحِيَ إِلَيَّ مُحَرَّمًا عَلَى طَاعِمٍ يَطْعَمُهُ إِلَّا أَنْ يَكُونَ
 مَيْتَةً أَوْ دَمًا مُسْفُوحًا أَوْ لَحْمَ خَنْزِيرٍ فَإِنَّهُ رِجْسٌ أَوْ
 فِسْقًا اهْلِلْ لِغَيْرِ اللَّهِ بِمَهْلِكِهِمْ مَسْخَرَتِهِمْ تَبَاعُ وَلَا تَعَاوُ
 فَإِنَّ رَبَّكَ غَفُورٌ رَحِيمٌ وَعَلَى الْوَيْتِ هَذَا وَآخِرُ مَا
 كُنْتُ ذِي ظُلْفَرٍ وَمِنَ الْبَقَرِ وَالْفَرَسِ حَرِّمْنَا عَلَيْهِمَا
 شُحُومَهُمَا إِلَّا مَا حَبَسَتْ ظُهُرُهُمَا أَوْ وَجَاهُهُمَا أَوْ مَخْتَلَقُ
 بَطْنِهِ ذَلِكَ جَزَاءُ بَشْعِهِمْ وَإِلَّا ضَعُفُوا

به رازی، نی نه وی بیسه، یا ز زی ز گونه نافنی غه بری خودی ل سهر نیشا بیت، فنجما هه ر کهمی نه چار
 بیست [ز برساندا ز حرامی بوری بخزوت] به لسی بی کودل ل سهر هه بیت و زیده بده نه بهر [چو گونه هل
 سهر نینه]، ب راستی خودایی ته گونه هه زییه و دلوفانه. ﴿۱۱۶﴾ و مه هه می جانه و مریت ب بهنج ل سهر
 جو هیان حرام و نه دورست کرن، و ز چیل و به زان، مه به زنی وان ز بل بی ب پشتا وانفه ز لایی ز کیفه و ب
 هویر و رویشکانفه، یا بی تیکهل ههستی، مه ل سهر وان حه رامکر، و نه ف جزایه ز بهر ستم و خرابیا
 وان، مه دا بهر وان، و بی گومان هم راستیژین.

فَإِنْ كُنْتُمْ قُلُوبُكُمْ قَدْ رُفِعَتْ دُونَ رَحْمَةِ وَسِعَةِ وَلَا تُبْزُوا
بِأَسْمَاءِ عَنِ الْقَوْمِ الْمُجْرِمِينَ ﴿١٠٧﴾ سَيَقُولُ الَّذِينَ أَفْرَكُوا
لَوْ كُنَّا نَسْمَعُ أَوْ نَعْقِلُ مَا أَفْرَكْنَا وَلَا نَجُوتُنَا وَلَا حَرَمْنَا مِنْ غَيْرِهِ
كَذَلِكَ كَذَّبَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ خَلَقُوا ذُفَرًا مِثْلًا
قُلْ هَلْ عِنْدَكُمْ مِنْ عِلْمٍ فَضْطَرُّوهُنَا أَنْ نَسْتَعْمِلَ إِلَّا
أَقْلَامًا وَرَبِّ أَنْشُرَ إِلَّا نَحْنُ مُنْشِرُونَ ﴿١٠٨﴾ قُلْ قَبْلَهُ اللَّهُمَّ الْيَتِيمَ
فَلَوْ شَاءَ لَهَدَيْتُكُمْ أَجْمَعِينَ ﴿١٠٩﴾ قُلْ هَلْ مِنْ شَهِدَاءَ كُمْ
الَّذِينَ يَشْهَدُونَ أَنَّ اللَّهَ حَرَّمَ هَذَا فَإِنْ شَهِدُوا فَلَا تَشْهَدُوا
مَعَهُمْ وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَ الَّذِينَ كَذَبُوا بِتِلْكَ آيَاتِ اللَّهِ وَالَّذِينَ
لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآيَةِ وَالْهُدَى يَزِيدُهُمْ قَسْوَةً وَقَسُوتَ ﴿١١٠﴾ قُلْ
تَسَاءَلُوا أَتِلْ مَا نَحْنُ مُعْطِرُونَ عَلَيْهِمْ إِلَّا لَنْ يَسْأَلُوا
بِهِ. سَيَقُولُ الْبَاقُونَ إِنْ كُنَّا نَدْعُوهُ فَلَا تَقْتُلُوا أَوْلَادَكُمْ
مِنْ أَمَلِكُمْ خَنْ تَزُوغُكُمْ وَابْتِغَاءَهُمْ وَلَا تَقْتُلُوا الْفَوَاحِشَ
مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ يَحْمِلْ غَرَامَهُ وَالَّذِينَ لَا يَحْمِلُوا
إِلَّا الْيَأْسَ الَّذِي دَلَّكُمْ وَتَكْمُلُ بِهِ. لَعَنَّا كُفْرًا تَقُولُونَ ﴿١١١﴾

﴿۱۰۷﴾ قیجا نه گهر باوهر ژ نه نکر، و ان تو دره وین
دانایی، بیژ: خودایی ههوه خودان دلوفانیه کا
بهرفره هه [له ژل ل جزادانا ههوه ناکهت، بهلن د
گهل دلوفانیای ی با بهرفره هه]، نیا یای وی ژ مرؤفیت
گونه هکار نایسته وهر گبرن. ﴿۱۰۸﴾ نه ویت هه قال و
هه فیشک بز خودی چیرین دتی بیژ: نه گهر خودی
فیایابه، نه مه و نه باب و باهریت مه، هه فیشک چنی
نه دکر، و مه چو تشت [ل دهف خق] حهرام نه دکر،
ههر هوسا نه ویت بهری وان ژی پینغه بهریت خق
دره وین دانان و باوهری پین نه نینان، ههتا نامکرینه
نیا یای مه، بیژ: نه ری ههوه دهلیل و زانیهک [ل سهر
وی گوتنا هوین دکن] ههیه؟ [نیشا مه بدن] ب
راستی هوین ژ گومانن پینغه تر ل دویف چو پین
دی ناچن، و هوین ژ بلی دره وی چو پین دی نایژن.
﴿۱۰۹﴾ بیژ: نن دهلیل ب هیز و گومانن پین خودنیه،
نه گهر فیایابه [ههوه راست ری بکهت] دا ههوه هه مییان
راسته ری کمت. ﴿۱۱۰﴾ بیژ: کا شاهدیت خق پینن،
نه ویت [وی] شاده پین ددهن کو خودی نهفه ییت

حهرامکرین [مه خسه دهو جوینیت حیشرانن نه ویت وان حهرامکرین، و تشتیت دی [بزقره نایه تا ۱۰۳] ژ
سوره تا ماتیده]، قیجا نه گهر [ژ نه هه قی] شاده پی فان، تو شاده پیی دگهل وان نه ده. و ب دویف دلخوازیا
وان نه کفه، نه ویت نایهت و نیشایت مه دره داناین، و نه ویت باوهر پین ب قیامه تی نه نین، و هه قهران بز
خودایی خق ددانن، و بهری خق ژی وهر دگبرن. ﴿۱۰۹﴾ بیژ وهرن دا نه وی خودی ل سهر ههوه حهرامکری بز
ههوه بخوینم، و بیژ: چو تشتان بز خودی نه کهنه هه فیشک، و دگهل ده بیابان ده قنج پین، و زارؤ کیت خق
ژ تر سا بر پین نه کوژن، نه م رز قی ههوه و پین وان ددهن، و نیزیکی گونه هان نه پین چ ییت ناشکرا و چ ییت
نه پینس، و نهو نه فسا خودی کوشتا وی حهرامکری، نه کوژن ژ بز ژوله کرنی [بهرا بهر کوشته قی] نه ییت.
نه هه نهفه به خودی ده فرمانا ههوه پین کری، دا هوین نه فله کی بز خق بگرن [و بهر هنگاری گونه هان نه پین].

وَلَا تَقْرَأُوا لِلَّذِينَ أُبْلِغُوا الْحَقَّ مِنْهُنَّ حَقًّا يَبِغُوا الْفِتْنَةَ
وَأُولَئِكَ الْمَكِيدُونَ وَالْغِزْوَانُ لَا يَسْخَرُونَ مِنْهُمْ إِلَّا
وَسْخَرُوا مِنْهُمْ وَأَذَانًا فَعَبِلُوا فَتُوعَدُوا لَكُنَّ مِنَ الْمُنَادِينَ
أَعَادُوا لَكُمْ وَلَكُمْ وَتَكْفُرُونَ ۝ أَلَمْ تَعْلَمُوا أَنَّكُمْ
وَأَنَّ هَذَا صِرَاطٌ مُسْتَقِيمٌ فَاتَّبِعُوا وَلَا تَتَّبِعُوا أَهْوَاءَ
الشَّهْوَةِ بَلْ كُنْزُوا عَنْ سَبِيلِهِ ۝ ذَلِكُمْ وَصَّاكُمْ بِهِ ۝ أَلَمْ تَعْلَمُوا
تَقْتُلُونَ ۝ ثُمَّ مَا آتَيْنَا مُوسَى الْغَوْثَ تَسْتَغَايِلُ الَّذِينَ
أَحْسَنَ وَتَقْبِلُونَ لِكُلِّ فِتْنَةٍ وَرَحْمَةً لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ
وَتُحِبُّونَ الْغَوْثَ ۝ وَهَذَا صِرَاطٌ مُسْتَقِيمٌ فَاتَّبِعُوا
وَأَتُوا لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ ۝ أَنْ تَقْرَأُوا الْقُرْآنَ أَلَمْ يَكُنْ عَلَى
عَلَامَتَيْنِ مِنْ قَبْلِهِ ۝ وَلَنْ تَجْعَلَ مِنْ دُونِ سَبِيلِهِ
أَوْ تَقْرَأُوا أَوْ لَا تَقْرَأُوا عَلَيْهِ ۝ أَلَمْ يَكُنْ عَلَى
مِنْهُ قَدْ جَاءَ سَكْرَتَهُ ۝ مِنْ رَبِّكُمْ وَهَدَى وَرَحْمَةً
فَرِحَ لِقَائِهِ ۝ كَذَبَتِ الْوَسْوَاسَاتُ ۝ عَنْهُمْ تَجْعَلُ الْإِنِّ
يَضِيدُونَ عَنْ آيَاتِنَا ۝ وَالْعَذَابُ بِمَا كَانُوا يَفْسُدُونَ ۝

راسته یکر تیه [و دلفانییه، دانعو باومریی ب دیدارا (لیقانا) خودایی حق ییسن. ۱۰۵۵] و نهف قورنانه
کتیه کا پیروزه مه بؤ ته ثناییه خوارئی، قیجا ل دویف هه رن، و هشیار بن زئی دهر نه کفن، دا هومین ب
بهر دلفانییا خودی بکه فن. ۱۰۵۶] و نهف قورنانا پیروزه مه ثناییه خوارئی [دا هومین نه بیژن: گهلی
قوره یشیان] کتیب بهس بؤ هه ردو دهسته کتیت بهری مه [جو هی و فله یان] یبنت هاتیه خوارئی، و هم ب
خو زئی چو ز خواندن کتیت وان نوزانین، و زئی بی ناگه هین. ۱۰۵۷] و دا هومین نه بیژن: ب راستی نه گهر
کتیب بؤ مه هاتپایه، هم دا زوان [ز جو هی و فله یان] راسته یتر یین، قیجا ب راستی نشان و دهلیله ک ز
خودایی هه و [کور قورنانه] بؤ هه هات، کوریکا راسته یی و دلفانییه، قیجا ماکی زوی سته مکارتره
یی فایه تیت خودی دهره دانابین [و دانیات]، و رو یی خو زئی و مرد گیزیت و خه لکی زئی دده ته باش؟
نه ویت رو یی خو زئی قورناتا مه و مرد گیزین، و خه لکی زئی دده نه باش، هم دئی وان ب ژیرابه کا دزوار نیزا
دهین ز بهر پوی و مرگیزانا وان.

هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا أَنْ يَأْتِيَهُمُ الْفَتْكُ أَوْ يَأْتِيَ زُلْزَلَةٌ أَوْ يَأْتِيَ بُعْثُ
 النَّاسِ يَوْمَ يَأْتِي بَعْضُ أَمْرِ بِكَ لَا تَتَّبِعُ النَّاسَ فِي مَا يَفْتَرُونَ
 لَوْ كُنَّ عِندَهُ قُوَّةٌ أَوْ كُنْتُمْ فِي بَيْتِهِمْ عَذَابٌ فَلْيُنظَرُوا
 إِنَّمَا تُعْطِرُونَ ۝ إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا أَعْرَضُوا عَنْ آيَاتِنَا وَلَيَحْمِلُنَّ
 فِي قُلُوبِهِمْ أَثِمًا ۝ إِنَّ أَوْلَىٰ حَقًّا أَنْ نَقُولَ إِنَّهُمْ بَنَاتٌ ۝
 مَنْ جَاءَ بِالْحَسَنَةِ فَلَهُ عَشْرُ أَمْثَلِهَا وَمَنْ جَاءَ بِالْبَغْيَةِ
 فَلَا جُنْدَ إِلَّا فِيهَا وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ۝ قُلْ إِنِّي هَدَىٰ رَبِّي
 إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ وَبِإِيتَانِي إِلَهَ إِلَهٍ خَشِيعًا وَمَا كُنْتُ
 مِنَ الْمَشْرُوعِينَ ۝ قُلْ إِنِّي سَلَّمْتُ لِرَبِّي وَنَسِيتُ وَمَخَافَتِي وَمَخَافَتِي
 رَبِّ الْعَالَمِينَ ۝ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ ۝ وَبِذَلِكَ أُمِرْتُ وَأَنَا أَوَّلُ الْمُسْلِمِينَ ۝
 قُلْ أَفَرَأَيْتُمْ إِنْ رَأَوْا زُلْفَةً سَخِرَ مِنْهُمْ وَلَا يَكْتُمُ سَخِرَ
 مِنْهُمْ إِلَّا عُلَمَاءُ وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ أُخْرَىٰ ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّكُمْ
 مَرْجِعُكُمْ فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنتُمْ فِيهَا تَعْمَلُونَ ۝ وَفَوَاطِي أَعْبُدُوا
 خَلْقَ الْأَرْضِ رَدْعًا فَعَسَىٰ ذُنُوبُهُمْ لَبِئْسَ لَكُمُ فِي
 مَا أَنتُمْ كَاذِبُونَ ۝ إِنَّ رَبَّكَ سَرِيعُ الْعِقَابِ وَإِنَّهُ لَشَدِيدُ الرَّجِيمِ ۝

﴿۱۵۸﴾ ل هیلیا چنه؟ نهو ل هیلیته ملیاکهت
 [روح کیشان] بزو وان بیت [و روحاوان بکیشیت]،
 یان زی ل هیلیا هاتنا خودایسن تمه [پروزا قیامهتن]،
 دا حوکمی د تالپهرا واندا بکتهت، یان زی نهو
 ل هیلیا هندک نشان و نایهتیت خودایسن تمه
 [بیت پروزا قیامهتن] و ز نوی باوهریسن یینن. پروزا
 نیشانت قیامهتن دین نیدی باره ییشانا کهسنی مغای
 ناگه یینن، نه گهر بهری هنگی باوهری نه یینایت،
 یان زی باشی و قه نسجی د باوهریسا خؤدا نه کربیت.
 بیژه: ل هیلیا وی پروزی بن، ب راستی هم ب خؤ
 زی یی ل هیلیسی. ﴿۱۵۹﴾ ب راستی نهو بیت دین خؤ
 بارچه بارچه کریسن و ل سره ژنک جودا بوو یین [کو
 هنده کئی و هر دگر و هنده کئی دهیلن، و باوهریسن ب
 هنده ک بیغمه بهران دینن و ب هنده کان نایینن، و هکی
 جوهی و فعله یان، و نهو ب خؤ زی بوو یینه دمه سکه
 دمه سکه، ته سوله ژ وان نینه [کا خودی دی چ سزا
 دهته بهر وان، و تروژ وان نه بهر برسی]، و حساباوان
 بهسر ل دهغ خودییه، باشی نهو دی وان ب کار و

کریاریت وان ناگه هدار کهت. ﴿۱۶۰﴾ همر کهسن [پروزا قیامهتن] ب خیره کئی بیت، خودی دی دهه جار
 و هکی وی خیرتی دهنی [و یی بغیت دی بی بتر لی کهت همتا حافت سه د قاتنان و پتر]، و همر کهسن
 ب گونه هه کئی بیت، ب گونه هه کا و هکی وی بیغه تر نایته جزا کرن، و ستم لی نایته کرن [نه خیریت
 وی کیم دین و نه گونه هل سر زنده دین]. ﴿۱۶۱﴾ [ههی موحه مه د] بیژه [وان]: ب راستی خودایسن من
 نهو یی راسته یی کریمه ریکه کا [دینه کئی] راست و بی خوار ییه، دینی تیر اهییم، کو دینه کئی قه دهره ژ
 خواری و خوار ییسی، و نهو ب خؤ زی [نانکو تیر اهییم] نه ژ موشر کان بوو. ﴿۱۶۲﴾ [ههی موحه مه د] بیژه
 [وان]: ب راستی نفیژا من، و همر تشتی نهو ژ کهوژم، یان بهرستن و عبادهتن من، و ژانانا من و مرانا من،
 خیرک بزو خودایسن ههمی جهاناناه. ﴿۱۶۳﴾ هه فال و هه فیشک بزو نیشن، و فهرمانا من ب فی هاتییه کرن، و
 نهو ب خؤ موسلمانن ییکیمه. ﴿۱۶۴﴾ [ههی موحه مه د] بیژه [وان]: نهو چارواژ بیل خودی خودایکئی دی
 بزو بیل بیل بیل، و نهو ب خؤ خودایسن ههمی تشنانه؟! و کهس نایته نیرادان ب وی گونه هن نه بیت یاوی
 کری، و کهس گونه ها کهسن هه لانا گریت، باشی زفرینا ههوه همر ب بال خودایسن ههوه ههوه، فینجا [و یی
 پروزی کو پروزا قیامهتیه] دی [خودی] ههوه ب وی تشتی هوین تیدا ژنک جودا و نه تیک، ناگه هدار کهت.
 ﴿۱۶۵﴾ نهوه هوین دهره دیدا کرینه جهگرتی [پشتی مله تیت بوزی قهر یاین]، و هنده ک ژ ههوه ب پیک و
 به یسکان ب سر هنده کیت دی تیخنن، دا ههوه ب وی تشتی داییه ههوه بهر یینیت، ب راستی خودایسن
 ته زوی تیزایی ددهته بهر وان بیت جهربانندی، و ب راستی نهو گونه نهو ژ بهر و دلز فانه.

سۆرمەتا ئەصراف

ل مەكەنى ھاتبىيە خوارىنى (۲۰۶) ئايەتە

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

﴿۱﴾ ب فی رهنگی دپته خواندن: تلف، لام، میم، صاد، و نه فہ ژ تینت عہرہینہ کو ہمسی تیکدا (۲۸) تین، نشان ل سہر ٹیجمازا قورنائی رمان ژئی ئەفہیہ کو عہرہبان ہی چئی نایب قورئانہ کا وەکی فی قورنائی بدانن، عہرچەندہ زمانن وان عہر ژ فان عہرفان پیک هائیہ. ﴿۲﴾ ئەف قورئانہ کینەکہ بژ نہ هائیہ خوارئ، فیجا بلا سینگی نہ تەنگ نہیت (ژ بەر هەلویشت موشرکان ژ تە و فی کینئ)، داتو وان ب فی قورنائی بترسینی و هشیار بکە، و دابیته بیرئشان بۆ خردان باوەران. ﴿۳﴾ گەلی موسلمانان ل دویف وئ عہرن ئەواژ دەف خودایی عہوہ بۆ عہوہ هائیہ خوارئ (کو قورئانہ) و ژ بلی خودی ب دویف چو هاریکار و دوستان ئەکەف (چ بۆت و چ خیفزانک

وچ سهره گاور، و هوین کټم پټفه دچن و دټنبه بړا خځ. ۱۰ و گه له ک گوند و باڅير مه ويزانکړن، تيزيا
مه ب شفه و نه و نفسی، و هکي مله تنی (لویط) پټفه مېر [يان ژي د نيشا رږوژنډا و د خدا و نيفر ژودا] و هکي
مله تنی شو عيب پټفه مېر [ب سهر و انډا هات. ۱۱ فيجا و خنځن تيزيا مه ب سهر و انډا هاتی، وان چو
ناخشن نه بوو، ژيل کو گوژن: ب راستي نهم سته مکار بو وین [له واته هاته سهری مه، و چو ستم ل
مه نه هاتپه کړن]. ۱۲ بڼي گومان نهم دق پسيارا وان [مله تان] کهين، نه وټت پټفه مېر بڼي چوپين [کا وان
چاوا پټشوازييا وان کړ، و چاوا بهر سفا وان ۱۳] و دق پسيارا پټفه مېر ان ژي کهين [نه وټت بڼي وان هاتپه
هنارتن کا وان مله تان گوهي خځ دايښه وان يان نه ۱۴]. ۱۵ بڼي گومان نهم دق ژ ژاين بڼي وان بيژين کا
چ د نافيهر و انډا چټيو ويه، و نه کو نهم نه پټت حازر و ديار بو وین [هه تاتشه ک ل بهر مه بهرزه بيت].
۱۶ وي رږوژي کيشان و سهنگ پا راست و دورسه [ين کټم و کاسپه] فيجا هره کسني ترازيسيا وي گران
بوو، [و سهری ترازيسيا کار و کړيارنت وي پټت فهنج ژ پټت خراب گرانتر لنی هات] نه هه نه ون پټت
سهره فراز. ۱۷ و هره کسني ترازيسيا وي سفک بوو [و سهری ترازيسيا کار و کړيارنت وي پټت خراب
ژ پټت فهنج گرانتر لنی هات]، نه هه نه ون پټت وان خځ خو سارته کړين: ژ بهر وي گاوري و باوړي
نهيانا وان ب نشان و نايه پټت مه دکړ. ۱۸ و مه هوين د نهريددا بڼه جهکړن، و هه سي نه گهرنت ژين
ژ خووان و نه خووان سي مه بڼي هوه کر نه تېدا، [دگه ل هندئ ژي] کټه ک ژ هوه شو کورا خردئ دکن.
۱۹ و ب سويند مه هوين چټکړنه [نادهم باين هه مې مرغان مه ژ هه پسي چټکړيه] پاشي مه [نادهم] ب
وڼه و شکل تېخست، پاشي مه گوژته ملياکه تان سوچه پسي [سوچه ديا سلاف و رږگرتن] بو نادمي بېن،
مه ميان سوچه بر، بليس تن نه پټ، نه ژ سوچه مېر ان بوو.

﴿۱۴﴾ [خودتی] گوتی: چ و مل ته کر تو سوجه من نه بی، ده من من فرمانا ته بن کری؟ گوت: ب راستی نه ز وی چترم، ته نه ز بی ز ناگری چکریم، و نه نه و بی ز هر بی چکریم. ﴿۱۵﴾ [خودتی] گوت: ز جهن خو و ز بهشتی داکه نه [سر هدی] چونکی بو ته دورست نینه تو خو تیدا [ل سر نه سرتی من] معز بگی. زی دمر کفه، [ب راستی] تو ز بهزیل و رسوایی. ﴿۱۶﴾ [نبیسی] گوت: مؤلته بیده من هتا پوزا سری ز گوران پادین [من بیله ساخ]. ﴿۱۷﴾ [خودتی] گوت: ب راستی تو بی مؤلت دایی. ﴿۱۸﴾ [نبیسی] گوت: ز بهر کو ته نهز گوسرا کرم و د سورا برم، ب سویند نه ز دی بو وان دینکا ته با راستدا رویم [و دی وان زی دمه پاش، و که قسه دینکا و اندا]. ﴿۱۹﴾ پاشی نه ز دی ز پیشیا وانف و ز پشنا وانف و ز ملتی وان بی راستی و ز ملتی وان بی چمپنه تیمه وان [مه خسد ز همی ره خافه دی ریکیت خراب ب بهر وان تیخم و وان د سورا بهم] کو تو بارابر ز وان شوگردار و خودان باوهر

نمینی. ﴿۲۰﴾ [خودتی] گوت: ب رسوایی و عیبداری و دمر تیختی زی دمر کفه، ب سویند همر که منی ب دویف ته بکه فیت [بلا بزانن] نه ز دی دوز همنی ب هوه همی بیان تزی کم. ﴿۲۱﴾ و هدی نادهم، تو و کابانیسا خو د به شتیدا ناکنجی بین، و ز همر جهن هوه بیفتی بی منته زی بخون، به لی خو نیزیکی فی داری نه کن، نه گمر هوین دی ز سته مکاران تینه هه زمارتن. ﴿۲۲﴾ به لی شعیانی و هواس و گومان تیخته دلی وان [و د بهر خله تینیرا کرن] ادا شه مرگه من [عه و رتن] و ان بی فحشارتی بو وان دیار بکته، و گوت [گوته وان]: خودایی هوه هوین ز فی داری نه دایینه پاش ز بهر هندی نهیت دا هوین هه ردو نه بهن ملیاکت یان زی همر و همر د به شتیدا نه منین. ﴿۲۳﴾ و [شعیانی] بو وان سویند خوار کو ب راستی من خیرا هوه دلیت. ﴿۲۴﴾ فیجا ب فند و فیلان نهو خایاندن و نرم کردن و نینانه خورائی [و د بهر خله تینیرا کرن] فیجا و هختی ز داری خوارین شه مرگه و ان بو وان دیار بو، و دست هافتنی به لگیت به شتیدا زینه کرن و خو بی ناختن، و خردی وان گازی کره وان: ما من هوین ز وی داری نه دایونه پاش [و نه بیسا هوه زی نه کر بو]، و ما من نه گوتیو هوه، ب راستی شه پتان بو هوه دزمنه کی دیار و ناشکره رایه.

﴿۴۳﴾ و همدو دوکان [نادهم و حه واین] گزوت: خوداین مه، مه ستم ل خور کړ، و نه گهر تول مه نه پوری و گو نه هیت مه ژي نه بی و دلوفانیس ب مه نه بی، ب سویند هم دئی ژ خوساره تان بین. ﴿۴۴﴾ مه گزوت [وان]: هوین همی ژ به جه شتی داکه فن، هه رنه خوارئ، هنده ک ژ هوه ل هنده کان نه یار و دژمن، و هه تا دمه کن دیارگری [ل دهف خودئ]، د نه ردیدا تاکنجی بین، و مفاپی ژئ و هر گرن. ﴿۴۵﴾ [خودئ] گزوت: هوین دئی تیندا [د نه ردیدا] ژین و تیندا مرن، و هوین دئی ژئ دهر کفن [بؤ قیامه تن]. ﴿۴۶﴾ گمل دودنده ها نادهمی ب راستی مه جلکه ک بق هوه هنارت [تانکو مه نیشا هوه دا کو هوین همی په نگیت به پړوک و جلکان چن بکن] کو نه رمگه من هوه هه شتریت، و جلکه ک هوه جوان بکمت و بجه ملیت، و جلکی تقوادی و باومریس باشتره، نهفه ژ نیشان و کهره میت خودینه به لکی بیننه بیرا خور. ﴿۴۷﴾ گمل دودنده ها نادهمی: [هشیاری خو بن] شه یان هوه د سر دانه بت، هه روه کی دمیابیت هوه ژ به جه شتی

قَالَ رَبِّمَا عَلَّمْنَا أَنْتَا وَان لَرَقْمَرْنَا وَرَبَّحْنَا لَنَصْرُونَ
مِنَ الْخَاسِرِينَ ۞ قَالَ أَتَعْطِلُونَهُمْ أَفَلَا لِيَتَّخِذُوا لَكُمْ
بِالْأَرْضِ مُسْتَقَرًّا وَمَنْعًا لِّي ۞ قَالَ يَبْنَؤُنَّ وَبِهْمَا
تَمُوتُونَ وَمَهْمَا تَخْرُجُوا تَوَدُّنَّ ۞ يَتَّبِعُهُمُ الْغَوْ ۞ إِنَّ رَبَّكَ
لَبِاسَاتٌ يُوْرِي سَوَافِرَ وَيُكْوِرُ سَاوِيَاءَ ۞ أَفَلَا تَتَّقُونَ ۞ ذَلِكَ خَيْرٌ
ذَلِكَ مِنْ زَيْنَتِ اللَّهِ لَعَلَّهُمْ يَذَّكَّرُونَ ۞ يَتَّبِعُهُمُ الْغَوْ ۞ إِنَّ رَبَّكَ
لَآتِيْلُونَ ۞ كَمَا أَخْرَجَ آبَاءَكُمْ مِنَ الْأَرْضِ بِغَيْرِ عِلْمِهِمْ
لَبِاسَاتٍ لِيُتَّخِذُوا سَبُعًا ۞ إِنَّ رَبَّكَ لَمُبْصِرٌ ۞ وَهُوَ قَبِيلُهُ مِنْ
حَيْثُ لَا تَحْزَنُونَ ۞ إِنَّكُمْ أَنتَ السَّيِّئِينَ قَوْلًا لِلَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ ۞
وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ فَخُذُوا آلَاءَ اللَّهِ تَاوَلْتُمْ آلَاءَ اللَّهِ تَارَةً بَعْدَ
أُخْرَى ۞ إِنَّ اللَّهَ لَا يَأْمُرُ بِالْفَحْشَاءِ ۞ أَتَقُولُونَ عَلَى اللَّهِ مَا لَا تَشْعُرُونَ ۞
قُلْ أَمَرَ رَبِّي بِالْقِسْطِ ۞ وَأَقْرَبُ إِلَيْهِ عَزْمٌ ۞ كُلُّ شَيْءٍ
وَأَدْعَاؤُهُ مُخْلِصِينَ لَهُ الْيَوْمَ ۞ كَمَا بَدَأَكُمْ تَعُودُونَ ۞
فَرِيقًا هَدَىٰ وَفَرِيقًا حَقَّ عَلَيْهِمُ الضَّلَالَةُ ۞ إِنَّهُمْ اتَّخَذُوا
الشَّيَاطِينَ أَوْلِيَاءَ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَيَحْسَبُونَ أَنَّهُمْ مُقْتَدِرُونَ ۞

دهر تیختین، جلکی وان ژ بهر وان دکمت، داشهرمگه من وان نیشا وان بدهت، ب راستی نهو (شه یان) و دهسته کاخو هوه دینن و هوین وان نایین. ب راستی مه شه یان کرینه دؤست و هه فال بو وان بیت باومریس نه نین. ﴿۴۸﴾ و [نه ونست باومریس نه نین] هه گافه کا کریاره کا کریت و پس کرن [وه کی شرکی یان زفرین ب رویی ل دژر که عیبی... هند] دبیزن: مه باب و بابریت خو بیت ل مه ر [فی کاری] دبین و خودئ ب خو فرمانا مه یا پیکری. بیژه: ب راستی خودئ فرمانن ب کریاریت کریت ناکهت، هوین وی ژ کبس خودئ دبیزن یا هوین نه زانن ۱۱۹. ﴿۴۹﴾ بیژه: خوداین من فرمان ب راستی و هه قیس کرپه، و هوین همی دوه خشی هه نفیژ کیدا و ل هه ر جهه کن هه بیت بهرئ خو بدنه خودئ، و ژ دل وی ب تنی بهرینسن، و کا چاوا وی جارا یتکی هوین چیکرینه، دئی جاره کا دی و هسا هوه ساخکه تهفه [دئی زفر نهفه]. ﴿۵۰﴾ دهسته که ک [خودئ] راسته ریکرن [کو موسلمان]، و دهسته که ک ژئ هیژایی گومر ابروونن برون [کو گاروون]، وان شه یان شوبنا خودئ پشته فان و هاریکار بو خو گرتن و هزار دکن ژئ کو نهو د راسته ریکرینه.

﴿۳۱﴾ گمل دیندها نادهمی، د گمل همر نغیره کنی بیان ته واته کنی جلکیت خق بیت جوان بکهنه بهر خق و بخون و فسخون و دهریزسی و دستریانی نه کن، ب راستی خودی جه د دستریایان ناکت.

﴿۳۲﴾ [هه ی موحه مد] بیژ: [وان نه ویت رویل دور که عیسی دزلفن و تشتی خودی بق وان دورست کرى ز خوارنان ل سمر خق حهرام دکهن] کنی ل سمر هه وه حهرام کریه، ب وان جلکیت خودی دایینه هه وه هوبین خق جوان بکهن، بیان خوشیسی ب وان خوارتیت خقش بیهن، نه ویت خودی دایینه بهنده بیت خق؟ بیژ: نه د زیانا دنیاسیدا بق وان بیت باوه ری نیابین [و گاوری د گمل هه فشنک]، بهلن رورزا قیامه تنی خوسر بق وان ب تنهنه [فانکو بق خودان باوه ران]، هوسا هم نشان و ثایه تیت خق وون و ناشکرا دکهن بق وان بیت دزانن و تی دهگهن. ﴿۳۳﴾ بیژ: ب راستی خوداین من گونه هیت معزن، بیت ناشکرا و بیت نه بهی و ههمی رهنگیت گونه هان د گمل زوردارسیا ژ بی به خنی حهرام کریه

و [دیس حهرام کریه] هوبین هه فال و هه فشنکان بی ده لیل و نیشانه ک بی هاتیت بق خودی چنکهن و [دیس حهرام کریه]، هوبین وی ژ کیسی خودی بیژن یا هوبین نه زانن. ﴿۳۴﴾ و همر مله نه کی وخته کنی دیار کرى بی هه ی، فیجا همر گافه کا وخته کنی وان هات نه بیسته کنی پاش دکهن و نه بیسته کنی پیش دکهن.

﴿۳۵﴾ گمل دیندها نادهمی نه گمر پیغمبر ژ هه وه بق هه وه هاتن ثایه و نیشایت مه ل سمر هه وه خواندن [کتیبا من بق هه وه خواندن و نه حکامیت من بق هه وه دیار کرن، گوهداریا وان بکهن و ریکان وان بگرن]، فیجا همر که سنی باریز کاریا خودی بکته و کار و کویاریت قهنج بکته، نه ترس ل سمر وان هه وه و نه ب خهم ژى دکهن [ژ بهر ته واد دنیاسیدا بهر هنگاری وان بروی]. ﴿۳۶﴾ و نه ویت ثایه و نیشایت مه درو دانابین و خق ژى معزیز دینن، نه د دوز هینه و هروهر دئی ناگرتی دوز مهیدا بن. ﴿۳۷﴾ فیجا ما کی ژ وی سته مکار تره نه وی دره وی ژ کیسی خودی دکته، بیان ژى نشان و ثایه تیت وی دره و بدایت؟ نه د دئی گه هه بارا خق نه واد وان هاتیه نفیسین [ژ دنیای]، هه تا ملیاکه تیت مه دیتنه وان و جانی وان دستین، و دینون: کا نه ویت هه وه شوینا خودی دهر استن؟ دئی بیژن: نه و ل مه بهر زه بوون، و شاده ی ل سمر خق دان کو ب راستی نه و د گاوریوون.

قَالَ ادْخُلُوا فِي أُمَمٍ مِّنْ أُمَمٍ مِّنْ قَبْلِكُمْ مِنَ الَّذِينَ
 فِي الْآيَاتِ سَكَنُوا دَارَهُمْ أَتَمَّتْ أُمَمُهُمْ حَتَّى إِذَا اتَّسَعُوا
 فِيهَا جِيعًا قَالَتْ أَخْرِجُونَا لَنَلْمِزَنَّهُمْ وَلَنُلَاقِيَهُمْ فَنَقْتُلَهُمْ
 عَذَابًا مُّضَاعًا إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا لِكُلِّ ضِعْفٍ وَلَكِنْ لَا يَعْلَمُونَ
 وَقَالَ الَّذِينَ لَمْ يُخْرِجُوا مِمَّا سَكَنُوا لَنُكْفِيَنَّ عَنْتَيْنِ مِمَّا هُنَّ
 قَدْ رَأَيْنَا أَكْثَرُ مِمَّا كُنْتُمْ تُعْذِرُونَ إِنَّ الَّذِينَ
 كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَاسْتَكْبَرُوا عَنْهَا لَا تُفْعَلُ لَهُمْ أُنُوفٌ أَلْسِنَةٌ
 وَلَا يَدْخُلُونُ الْجَنَّةَ حَتَّى يَلْبِسَ السَّيِّئُ الْبَاطِلَ وَكَذَلِكَ
 نَجْزِي الْمُجْرِمِينَ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ
 لَا نُكَلِّفُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا أُولَئِكَ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ هُمْ
 فِيهَا خَالِدُونَ وَنَزَّلْنَا مَا فِي صُورٍ مِّمَّنْ عَلَى نَجْرٍ
 مِنْ نَّحْنِهِمْ لِيَاذَنُوا وَقَالُوا الْخُسْفَاءُ هَذَا لَنَا وَإِنَّا كَانُومُ
 لَنَهْتَدِيَ لَوْلَا أَنْ هَدَانَا اللَّهُ لَفُتِحَتْ أَرْسُلٌ رَّسُلٌ وَبَيَّنَّا لِلنَّاسِ
 نُورَهُمْ وَأَنَّ يَتْلُوا آيَاتِ الْجُمُوعِ أَوْرَشُومَهَا بِمَا كُنْتُمْ تَعْتَدُونَ

﴿۲۸﴾ [و خودى ئەفە] گۆت [وان]، ھوبىن دە گەل
 مەتت بەرى ھەوە بۆرىن ز ئەجنە و مەزۇن ھەرنە
 د نەف ناگىرىدا، ھەر وەختى كۆم و دەستەكەك چۆنە
 تىدا، لەھەتەن ل پى بەرى خۆ دكەن [چونكى وان
 ددانى ئەگەر بۆ سەرداچۇنا خۆ] ھەتا ھەمى تىدا
 دگەھە تىك، پىت باشىن [نەوت دوپاھىيا ھەمىيان
 چۆپىنە تىدا دوپەفەيت گەرگ و كەنكەنانە] د راسا
 پىت پىشەندە دى بۆن: خودا پىن مە، ئەھا ئەفەنە ئەم
 گومرا كرىن و دەسەدا ېرىن، قىچا نو دووات نىزايى
 بەدە بەر وان، [خودى] دى بۆن: بۆ ھەر تىكى ز
 ھەوە نىزا دوواتە، بەلى ھوبىن پى ناھەسن [نانكو
 چو كۆم و دەستەكە نوزانىن كا نىزايا كۆم و دەستەكا دى
 چەندە]، ﴿۲۹﴾ پىشەيت وان دى بۆنە دوپەفەيت
 خۆ [پىت دوپەفە خۆرا] ھوبىن ز مە چىتر نىن، قىچا
 نىزايى بخۆن و نامكەنى [ھەروەكى مە خواری] ز بەر
 كار و كىرارىت ھەوە دكرن [ز گونەھ و خراپىيان]،
 ﴿۳۰﴾ ب راسى نەوت بەر و پى نشان و نایەت
 مە نەنەپىن و ھەر داناپىن و خۆ ل سەرمەزەن دىن،

دەرگەھەيت نەسانى بۆ وان ناپنە فەكرن [كو جانى وان پان دوعا پىت وان پان كارى وان سەركەفەيت]
 و ئەو ناچە بەھەشتى ھەتا حىشەر د كونا دەر زىكترانە چىت، و ئەم ھوسا گونەھكاران نىزا ددەپن.
 ﴿۱۱﴾ دۆشەكا پىن وان و لىفەل سەر وان دى ز جەھەمنى بن، و ب قى رەنگى ئەم سەمكاران نىزا ددەپن.
 ﴿۱۲﴾ نەوت بەر و پى نەپىن و كار و كىرارىت قەنج كرىن، ئەم كەسەكى ز بارى وى زىدەنر زى ناخوازىن،
 ئەو بەھەشتى، و ھەر و ھەر دى بەھەشتىدا پىن. ﴿۱۳﴾ و مە كەرب و نەفیان ز دىت وان نىسادە، روىبار د
 پىن وانرا دچىن، و گۆن سوباسى ھەمى بۆ خودى، ئەوت ئەم بۆ قى راسەرتى كرىن [و ئەفە كرىپە رزقى
 مە] و ئەگەر خودى ئەم راسەرتى نەكرابنە، ئەم راسەرتى نەدبىو پىن [و ئەفە نەدبىو رزقى مە]، ب سۆپەد
 پىشەمەرتىت خودا پىن مە ب ھەقىقەت ھابىوون، و گازی وان ھاتە كرن: ئەو [ئەف بەھەشتەنەكە ھوبىن تىدا]
 ئەو بەھەشتە ئەوا ھەوە ب كار و كىرارىت خۆ گەھاندەپە خۆ.

﴿۱۱﴾ به حهشتیان گازی دوزمه بیان کر: [کمل
جهنمه بیان] ب راستی نهم گه شسته و بی به بیان
خودایی مه دایسه مه و مه دیت، نهری ههوه زی نهو
به بیان خودایی ههوه دایسه ههوه ب دورستی دیت؟
گوتن: به لئی [مه دیت] پاشی بانگهل بیره کی دناف
واندا گازی کر: ب راستی له عتتا خودی ل سر
سته مکاران بیت. ﴿۱۲﴾ نهویت دکهنه د رینکا خودیدا
[و خه لکی زی ددهنه پاش] و دلفین یا خوار و بیج
بیت [ول بهر دلفی خه لکی رهش دکهن و دزانش زی
رینکا راست و دورست ههوه نهوه]، و نهو ب خزی زی
باوهریسی ب پوزا ناخهره متی نایشن. ﴿۱۳﴾ و د نابهرا
ههوه دوکاندا [جهنمه می و به حهشتیان] نافرکه ههوه،
ول سر نافرپی هندک زه لام ههوه [نهوین بیت خبر و
گونه هیت وان هندی تیلک لئی هاتین، نه خیریت وان
بترن کو بجهن به حهشتی، و نه گونه هیت وان بترن
کو بجهن دوزمه می، ل ویری بیت هاتینه راوهستاندن
ههوه خودی فرمانی د دهره هفتی واندا ددهت] نهو
ههوه دوکان [جهنمه می و به حهشتیان] ب سیا و

سهرو چافیت وان دیاسن، گازی خه لکی به حهشتی دکهن: سلاف ل ههوه بین، نهو ب خزی نه چوبینه
به حهشتی به لئی حهزه دکهن ول وی هیفیتنه. ﴿۱۴﴾ ههوه وخته کی بهری وان بز رهخی جهنمه بیان هاته
وهر گنبران، دیشن: خودایی مه تومه نهوه د گهل مرفویت سته مکار. ﴿۱۵﴾ و خودانیت نافرپی [نهو افیان]
گازی هندک زه لاسان [بیت دوزمه می] کر، ب سر و چاقان دیاسن، گوتن: کز مکران [یا مالی و
خز مه تکاران] و خومز نکرنا ههوه چ مفا گه هانده ههوه. ﴿۱۶﴾ نهری نهوه [به حهشتی] نهوین نهویت ههوه
سویند دخوار خودی دلقانیسی ب وان نابهت [و ناچنه به حهشتی]؟ ههوه نه به حهشتی، نه ترس بز ههوه
ههوه و نه هوین ب خهده دکهن. ﴿۱۷﴾ و دوزمه می گازی دکهن به حهشتیان، هندک زه لاقی پان ز نهوا خودی
دایسه ههوه ب سر مه دابیزن، دی بیژن: ب راستی خودی نهوه ههوه و بی ل سر گاوران ههوه امرکین.
﴿۱۸﴾ نهوین دینی خزی گرینه مزیلاهی و ترانه، و ژیا نا دنیایی نهوه د سهردا برین. فیجا نهوه فری [پوزا قیامه متی]
نهم زی دق وان برسی و تیتی هیلینه د فاگریدا، ههوه کی وان زی دینتا قی پوزی ژ بیرا خیری، و باوهری
ب نابهت و نیشانیت مه نهیشایی.

﴿۵۴﴾ و ب راستی مه کنیه که [کو قورئانه] بۆ وان [قوره بشیان] اینا، و مه نه حکامیت وئی ژ زانین ب درئی دیار کرن، و بۆ وان بیت باوهری دینن راسته پیکره [و ریکا هدایه تبیه] و دلوفانییه. ﴿۵۵﴾ نه ری خۆ دگرن کا دوبهاسیا وئی دئی چینه سر ج؟ نه ل هفلیا چو نین ناشکهر ابوونا دوبهاسیا فی نهیت [نانکول هفلیا هندپنه ژفان و گه فیت دهنی کتیبیدا هاتین ژ خلات و جزایان دئی پاست دهر که فی بیان نه؟]. قیجا وه خنی دوبهاسیا وئی دتیت [کو پوژا قیامه تبیه] نه ویت بهری نوکه پشنا خۆ دایسن و ژ بهرا خۆ برین، دئی بیژن: ب سویند پیغه بهریت خوداین مه ب هفلیس بۆ مه هاتبوون، نه ری قیجا نه قرز مه هدر چی همنه ل مه هدر ما مه بن [نانکو خۆزی نه قرز نیک بۆ مه بیاه بهر هفان و مه هدر چی] یان زی [بۆ دنیا یی] هاتباینه زفر اندن، دا مه نهو کاره کر بایه نه نهوئی مه دکر؟ ب سویند وان خۆ خوشارهت کر، و نهو درهوا وان دکر [بهر هفانی و مه هدر ما بوتان] ل وان بهرزه بسو. ﴿۵۶﴾ ب راستی خودانی هموه خودنیه

وَلَقَدْ جَنَنَهُمْ بِحَسْبٍ قَسَصْنَاهُ عَلَىٰ نَحْوِ مَنَىٰ وَرَحْمَةً لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ۝ هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا إِلَٰهَ اللَّهِ يُؤَرِّقُ يَاقُوتَ الْيَمِّ ۝ يَقُولُ الْيَقِوتَ سُبُوهُ مِنْ قَبْلِ قَدِّ جَنَاتٍ وَرَسُولٌ رَّبِّهَا الْخَبَرُ ۝ قَهْلَ لَنَأَمِينَ شَقْنَاهُ قَسَقْنَاهُ لَنَأَمِينَ وَرَسُولٌ غَيْرُ الَّذِي سَأَلْنَا عَنْهُ قَدْ خَسِرْنَا أَنَّنَا سَمِعْنَا عَنْهُمْ قَاصَاتُوا يَفْقَرُونَ ۝ إِنَّا زَكَّرْنَا آلَ اللَّهِ حَقَّقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ فِي سَبْعَةِ آيَاتٍ شَرَّاهُ عَلَى الْأَرْضِ يُبْشِرُ الْيَلَّ الْقَهَّارَ يَنْظُرُهُ حَيْثُ وَالْقَسْرِ وَالْقَسْرِ وَالْجَوْمِ مُسْتَحَرَّبَ بِأَمْرِهِ ۝ إِلَٰهَ الْخَلْقِ وَالْأَنْثَرِ رَبُّهُ رَبُّ الْغَالِبِينَ ۝ أَذْعُرُ زَكَّرْنَا خَفَعْنَا وَخَفَعْنَا إِلَهُ لَا يَجِبُ الْمَغْفِرَاتِ ۝ وَلَا تَقْسِدُ دُفَى الْأَرْضِ بِنَدَا صَلَاحًا وَأَنْدَرُ خَوْفًا وَطَمَعًا إِنَّا زَكَّرْنَا اللَّهُ قَرِيبَ مِنَ الْمُسْلِمِينَ ۝ وَهُوَ الَّذِي يُرْسِلُ الرِّيحَ تَنْفِثُ مِنْ بَيْنِ يَدَيْ رَحْمَةٍ ۝ إِنَّا فَكَّرْنَا سَحَابًا يَفْطَلَا شَفَعْنَا لِنَكْرِيبَ فَالْزَلَّاتِ بِهَ الْأَمَاءِ فَالْخَرَجَاتِ بِهَ مِنْ سَكَلِ الْفَتَرَاتِ ۝ كَذَلِكَ نُفْرِجُ السُّوْءَ لِمَا كُنَّا نَعْمَدُكَرُونَ ۝

نه ری نورد و نهسان د شهش پوژاندا دایسن، پاشی بلند بوو سر عهرشی [بلندبوونه کا هیژای خودی، و بی چاوی] شهق ب سر پوژنی داددهت [و پوژناهییا وئی هلدچیت] ب لهز ب دویف دکه فیت، و پوژ و هه یف و ستیز زی بیت داین، و نهو ل بهر فەرمانا وی دراوه ستایینه. بزائن: دان و دانه کار [یا گهر دوونی] ب رسیه، پاکسی و بلندی و پر خیر و بهر کهت بسو خودانی همی جیهانان. ﴿۵۵﴾ هوین خۆ شکاندی و ب ترس و ب ناشکهرایی و بهرزه بسی دوعا ژ خودایی خۆ بکه، ب راستی خودی حه ژ زیده گافان ناکهت [نه ویت زیده ددهنه بهر دوعا پاندا، و دهنکی خۆ گه له ک بلند دکه ن]. ﴿۵۶﴾ و خرابیسی نه دریدا نه که ن پشنی چاک کرنا وی [ب هاتنا پیغه بهران و دیار کرنا بهرنامه یی خودی] و ب ترس و هیفی دوعا ژ خودی بکه، ب راستی دلوفانییا خودی نژیکی قهنجخوازانه. ﴿۵۷﴾ و ههر شهوه پای بهری بهرما خۆ [نانکو بارانی] ب مزگینی دهتریت، گافا عهریت گران [بای] ب نافی هه لگرتن، نه بهر یی وان ددهینه و له تکی هشل، و بی ناف ددهین، و نه نافی بۆ وان ژ عهران دیتین، و ب وئی نافی همی رهنگیت فیقی مه دهر تیخستن، و هوسا [کا چاوا نه ردی مری و هشل مه ساخ و شین کر] مرییان زی [پوژا قیامه تن] دئی زیندی که نه نه [و ژ گوران دئی پا که نه نه] دا هوین دهرسان زی و مرگرن [و بزائن چو فهرقی د نافی را ساخکرنا نه ردی و مریپاندا نینه].

﴿۵۸﴾ هر دوی ب خیر و بر و باش، دهرامه تنی وی
 ب ده ستور یا خودی [باش] دیت (نمونه به بزرگوار
 مرقونی ثباند هاتیه گزین، کو نه وی باشه و کار
 و گرباریت وی زی دق د باش بن) و هر دوی پس
 و کتره هاتی، ز دهرامه تنی بیخیر پیغمتر زی نایت
 [نمونه به بزرگوار مرقونی گاور هاتیه گزین، کو نه وی
 کتره هاتیه و کار و گرباریت وی زی کتره هاتی دین]،
 و نه هم هوسا و ب هم می ره نگان نشانان بویست
 سوباسیا خودی دکن ناشکرا دکهن. ﴿۵۹﴾ و ب
 سویند مه نوح [ب پیغمبر اتری] بویست وی
 هنارت، گزوت: گمل مله تنی من، خودی ب تنی
 پهرینس، ب راستی هوه ز وی پیغمتر چو خودی
 نینس، ب راستی [ه گور هوبن تکی دی ز وی پیغمتر
 پهرینس] نه ز زیابا پرده کا مزن [پرورزا قیامه تنی،
 یان توفانی] ل سر هوه دترسم. ﴿۶۰﴾ که نکه نه بیست
 مله تنی وی گزین: ب راستی نه هم [ب فنی داخوازاته
 کو نه هم خودیه کنی ب تنی پهرینس] نه د گورایی و
 بهر زهوبونه کا ناشکرا دادا دینین. ﴿۶۱﴾ نوو حی گزوت:

گمل مله تنی من، چو گورایی و بهر زهوبون ل دهف من نینه، بهلن نه ز پیغمبرم [بوی هوه] ز نک خودانی
 همی جیهانان. ﴿۶۲﴾ به یامیت خودایی خز دگه میسه هوه، و هوه شیرت دکهم، و یانه ز خودی
 دزاسم هوبن نوزاسن. ﴿۶۳﴾ نه ری هوبن حیته تنی دین و دیر ددان کینه ک ز خودایی هوه ل سر نه زمانی
 زه لامه کی ز هوه بوی هوه بیت؟ دا هوه [ز دویا هییا هوه] بر سبت، و دا هوبن باریز کاربیا خودی
 بکن، داب بهر دلوقایبیا خودی بکه فن. ﴿۶۴﴾ باومری پی نینان و درهوبن دانان، قیجا مه نهو [نانکو
 نوح] و بیت د گمل دگه میسن، رزگار کرن، و نهویت باومری نینایین، و نشان و ثابیت مه دره
 دانایین، مه [دافیندا] خه ندانندن. و ب راستی نهو، مله تنی کور مهور [هقی نه ددین و دل بیت زی
 تاری بون]. ﴿۶۵﴾ بویست عادی هر ز وان ب خز مه هوه [ب پیغمبر اتری] هنارت، گزوت: گمل
 مله تنی من، خودی پهرینس، ب راستی هوه ز وی پیغمتر چو خودی نینس، نه ری ما هوبن ز زیابا وی
 ناترسن. ﴿۶۶﴾ که نکه نه بیست مله تنی وی نهویت گاوربویین گزین: نه ته دینین توین عقل سفکی، و ب
 راستی نه ته ز درهوبن دانین. ﴿۶۷﴾ گزوت: گمل مله تنی من، چو عقل سفکی ل دهف من نینه، بهلن نه ز
 پیغمبرم ز نک خودانی همی جیهانان.

أَلَيْسَ كَرِهُنَا رَبِّي وَأَنَا لَكُم نَاصِحٌ أَمِينٌ ۖ أَوْ يُعَذِّبُهُمْ
 جَاءَهُمْ مِنْ رَبِّكَ كَلْعًا زَلِيلٌ يُصْغِرُ لَكَ ذِكْرُكَ ۚ
 وَأَذْكُرُكَ إِذْ جَعَلْنَا خُلُقَاءَ مِنْ تَحْتِهِمْ فَوَاحِشٌ وَمَذَكَّةٌ
 فِي الْخَلْقِ بَضَلَةٌ فَأَذْكُرُوا لَنَا إِلَهَ اللَّهِ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ۖ
 قَالُوا أَجِئْتَنَا لِنَعْبُدَ اللَّهَ وَنَعْبُدَ رَبَّكَ مَا كُنَّا بَعْدُ
 عَابِدِينَ قَالُوا فَأْتُوا بِآيَاتِكُمْ إِن كُنْتُمْ مِنَ الصَّادِقِينَ ۖ
 قَالُوا قَدْ وَفَّقَ اللَّهُكُمْ مِنْ زَوْجِكُمْ رِجْسٌ وَعَقَبٌ
 أَجْمَعُونَ قَالُوا إِنَّا نَسْتَعِينُكَ وَأَنْتَ عِنْدَ رَبِّنَا أَهْلُكُمْ
 فَأَتَرْنَا اللَّهَ بَيْنَ سُلْطَانٍ فَأَنْظِرْ وَإِنِّي مَعَكُمْ مِنَ
 الْمُنْظَرِينَ ۖ قَالُمْجَنَّةُ وَالْزَّيْتِ عَمْرُ بِرَحْمَةٍ مِنَّا
 وَقُلْنَا قَالُوا لَيْسَ كَذِبًا وَمَا بَعَثْنَا مِنَّا بِمَا كَانُوا فِيهِ يَظُنُّونَ ۖ
 وَإِنْ كُنتُمْ أَصْحَابُ صَلَاحٍ قَالُوا يَنْظُرُونَ أَفَعَدَّ اللَّهُ
 مَا لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ غَيْرُهُ قَدْ جَاءَكُمْ بُرْهَانٌ مِنْ رَبِّكُمْ
 فَذَرُّوا قُلُوبَهُمْ قَدْ جَاءَهُمْ قَدْ جَاءَهُمْ قَدْ جَاءَهُمْ قَدْ جَاءَهُمْ
 اللَّهُ وَلَا تَتَّبِعُوا بِهِنَّ فَيَأْخُذَكُمْ عَذَابُ آلِ الْعَمَلِ ۖ

﴿۶۸﴾ نەز بە پەيام و بىر يارىت خودايى خۆ دگە ھەموە ھەو، و نەز بۆ ھەو شىرە تىکارە کى دلسۆز و دليشم.
 ﴿۶۹﴾ نەرقى ھوین حىيەتى دىن و دوسر ددانن کىيەك
 ز خودايى ھەو، ل سەر نەزمانى زەلامە کى ز ھەو
 بۆ ھەو ھەيت؟ دا ھەو (ز نيزا و ديدارا خودى)
 بترسىيت. و بىننە بىرا خۆ وەختى خودى ھوین کرپنە
 ئاگەجىيت نەردى پەشتى د ھىلاکەرا مەلتى نووحي،
 و ھىز و قەلەمەت ز وان پتر دا ھەو، قىجا نىعمەت
 و کەرەمەت خودى بىننە بىرا خۆ دا ھوین سەر ھەراز
 بىن. ﴿۷۰﴾ گۆت: نەرقى توبۇ مەھانى دانەم خودى
 ب تنى پەرىنسن؟! و نەوئىت باب و باپىرىت مە
 دەرستىن پىيلن؟! قىجا وئى نيزا توبۇ گەفان ل مە
 دکەى و دترسىنى، بۆ مە بىنە نەگەر توبۇ راست بىزانى.
 ﴿۷۱﴾ (ھوود پىغەمبەر) گۆت: ھوین ھەزى جزا و
 کەربا خودى بوون، ھوین چاوا جەربى د ھەندەك
 ئاغاندا دگەل مەن دکەن کو ھەو و باب و باپىرىت
 ھەو (ز نەك خۆ) بىت دانايىن؟ خودى چو دەلەل و
 نیشان بى نەئىايىنە خووارى، خۆ (ل ھىفيا زفان و

نيزاىا خودى نەوا ھوین دخوازان] بگرن، نەز زى دگەل ھەو دى ز چافەرىيان بىم. ﴿۷۲﴾ قىجا (وەختى نيزا
 ب سەر و انداھانى] مە ھوود و بىت دگەل ب دلو فانيبا خۆ زگىار کەرن، و نەوئىت باوھەرى ب ئابەتت مە
 نەدنىان و درەو ددانان، مە بىرکەرن و ھەكە ھىلابان زى ھەر باوھەرى نەدنىان. ﴿۷۳﴾ و بۆ (نەمەود) براين وان
 صالح مە (ب پىغەمەرانى] ھنارت، گۆت: گەلى مەلتى مەن، خودى پەرىنسن، ب رامستى ھەو ز وى پىغەتر
 چو خودى نىن. ب رامستى نىشانەکا ئاشکەرا (مەخسەد موعجىزەيەکا مەزن، نەو زى دەر کەفتا حىشترىيە ز
 بەرى) ز خودايى ھەو، بۆ ھەو ھات. نەقە حىشترە خودىيە موعجىزەيە کە بۆ ھەو (ل سەر رامسبىا مەن)،
 قىجا پىيلن دەرەدى خودىدا بچەرىت، و دەستى خۆ ب خرابى نەگەھىتى، نەگەر دى بەرھەنگارى ئىزابەکا
 ب ژان و دژوار بىن.

﴿۷۶﴾ و بینہ بر احق و ہستی خودیِ ہوسنِ ثنابین و د نردیدا ناکنجی کریں ہستی خودیِ عیلا عاد بہر ناتاف کری. ل دہشتیت وی [ہوسن] قہ سران نالفا دکھن و چہ بیان دکولن دکہنہ خانی، فینجا قہنجی و کمرہ میت خودیِ بینہ بر احق، و د نردیدا بہر ب خرایبیتہ نہ چن. ﴿۷۷﴾ کہنکہ نہ بیت ملہ تنی وی نہ ویت خو مہزن کریں، گوژنہ وان نہ ویت ہاتپہ تہ بہر کر، ژ وان نہ ویت باوہری ثنابین. نہ ویتی ہوسن ل وی باوہر تہ کو (صالح) ژ بہری خودایی خو فہ [ب پیغہ مہرانی] ہاتپہ ہنارتن. [تہ بہر ان] گوژ: بہلن [وہسانہ] ب راستی نہ و تثنی نہ و ہن ہانی تہم ژ بی باوہرین. ﴿۷۸﴾ بہلن نہ ویت خو مہزن کریں گوژن: ب راستی تہم ب وی پی ہموہ باوہری پی ثنابی، پی باوہر و گاوریسن. ﴿۷۹﴾ فینجا وان حیشر کوشت، و ژ فہرمانا خودایی خو دمرکہ فتن [خو ل مہر مہزن دیتن و رکنا فہرمانا خودیِ کرن] و گوژن: پی (صالح)، ہہ کہ راست نو ژ پیغہ مہرانی، وی ژ فانا نو گہ فنی پی ل مہ دکہی یو مہ بینہ.

﴿۷۸﴾ فینجا بیغہ لہر زاب ہیز نہ و ہنگافتن [ہمروہ کی وان داخواز دکر] فینجا نہ و ل مہر چوکان د خانبیت خودا مری و پی بزاف مان. ﴿۷۹﴾ فینجا [صالحی] ہشتا خو داوان و گوژ: گہل ملہ تنی من، ب سویند من پہ یاما خودایی خو گہ ہاندہ ہموہ [و من ہوسن ژ نیز ابا وی ترساندن] و من شیرت ل ہموہ کرن، بہلن پی ہوسن حمہ شیرہ نکاران ناکہن. ﴿۸۰﴾ و (مہ) (لوط) ژ بی پیغہ مہرینی یو ملہ تنی وی ہنارت [وہختی (لوطی) ی گوژنہ ملہ تنی خو: نہ ویتی ہوسن چاواوی ہویجانبیتی دکہن، یا کہ سنی ل چو جیہانسان بہری ہموہ نہ کری !!!]. ﴿۸۱﴾ ب راستی ہوسن ہمر ژ حیزانی دچنہ دہف زہ لامان شوبنا ژ نان، بہلن ہوسن نقشہ کن زیدہ گالیان دکہن.

وَأَنذَرُوا إِذْ جَعَلَ كُرْحَقْلَةً مِنْ تَحْتِ عَادٍ وَتَوَّأَسُوا فِي الْأَرْضِ تَنَجُّدُونَ مِنْ شُهُولِهِمْ فَصُورًا وَتَنَجُّدُونَ لَلْجِبَالِ بُيُوتًا فَأَذْكَرُوا آيَةَ اللَّهِ وَلَا تَقْرَأُ فِي الْأَرْضِ مُفْسِدِينَ ﴿٧٦﴾ قَالَ السَّالِفِينَ أَلَمْ يَكُنْ مِنْ قَوْمِهِ لِلذَّيْبِ أَشْخُصُ فَوَالِقِثُ تَامَرٍ مِنْهُمْ أَتَقْدَمُونَ أَلَمْ يَكُنْ لَنَا نَبِيٌّ قَدْ بَيَّنَّا لَكُمُ الْآيَاتِ أَنْ يَرْسِلَ بِهِ مَلَكًا مَوْتٌ ﴿٧٧﴾ قَالَ الَّذِينَ أَسْتَضَرُّوا إِنَّا بِآيَاتِهِ أَكْفَرُ نَاغَمُ بِهِ. فَتَقَرُّوا أَلْفَاظَهُ وَتَعْتَرِضُونَ أَمْرَ رَبِّهِمْ وَقَالُوا لِيَصْلِحْ لَنَا بَيِّنَاتٍ نَدِينُكُمْ مِنْ الْأَمْرَيْنِ ﴿٧٨﴾ فَأَخَذْنَاهُمُ الرِّجْفَ فَأَضْبَحُوا بِدَارِهِمْ جَنِينَهُمْ ﴿٧٩﴾ فَتَوَلَّى عَنْهُمْ وَقَالَ يَنفَرُوا لَعْنَةُ اللَّهِ عَلَى الْفَاسِقِينَ ﴿٨٠﴾ وَتَوَلَّى وَصَحَّفَتْ لَكُمْ وَلَكِنْ لَا تَعْبُدُونَ الْقَهَّارِينَ ﴿٨١﴾ وَلَوْطًا إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ إِنِّي أَنَا نَارُ الْفَجَةِ مَا سَقَرْتُمْ بِهِمْ مِنْ أَمْرٍ أَحَدٍ مِنْ أَلَمَاتِهِ ﴿٨٢﴾ إِنَّا كُنَّا نُنْزِلُ الْإِنجَالَ شَهَادَةً مِنْ ذَوْبِ النَّسَاءِ بَلْ أَشْرَقَتْ فِي سُلَيْمُوتٍ ﴿٨٣﴾

﴿۸۴﴾ و مله تنی وی چو بهر سف نه بسوون ژ بیل کر
 گوتن [(لووط)ی و یسیت باومری بن نیابین]: فان ژ
 گوندی خق دهر یخن، ب راستی نه و خق باقر ددان.
 ﴿۸۵﴾ فیجا مه نه و مرو فیت وی [نه ویت باومری
 بن نیابین] رزگار کرن، ژنا وی تنی نهیت، ژ یسیت
 مایی بوو [د نافع عزابدا]. ﴿۸۶﴾ و مه بارانه ک ب
 سر و اندا داریت [بارانه کا نعتیکه، بهریت سوتی ب
 سر و اندا باراندن]، فیجا بهر ی خق بدی کا دو یا هیبا
 گونه هکاران بوو ج. ﴿۸۷﴾ و مه بزو خه لکن مدهین
 براین وان شوعه یب پیغه بهر هنارت، گوت: گمل
 مله تنی من، خودی [ب تنی] بهر یسن، ب راستی
 هه وه ژ وی پیغه تر چو خودایت دی نین، ب راستی
 نیشانه ک و موعیزه به ک ژ خودایی هه وه بزو هه وه
 هات، فیجا ب دورستی کیشان و بیفانی بکه ن، و
 تشتت خه لکی [د کیشان و بیفانیدا] کیم نه که ن،
 و خرابیین د نه دیدا نه که ن پستی دورست کرنا وی
 [ب هنارتنا پیغه بهر ان و نینه خوارا کتیا ن]. نهفه
 [کیشان و بیفانا دورست] بزو هه وه چیتزه نه گهر هوین

وَمَكَاتٍ جَبَاتٍ قَوْمِهِ إِلَّا أَنْتَ قَالُوا أَخْرِجُوهُمْ مِّنْ
 قَرْيَتِنَا فَأْتُوا نَاسَ نِطْقِهِ مَوْتٌ بِهِ قَاتِلَتُهُ
 وَأَهْلُهُ إِلَّا أَفْرَاقَهُمُ كَذَبَتْ مِنَ الْقُرْيَةِ بِهِ وَأَمَلْنَا
 عَلَيْهِمْ مَّظَلًّا فَانْظُرْ كَيْفَ كَانَ عَذَابَ الْعَابِدِينَ ﴿٨٤﴾
 وَإِنْ مَنَعْتَ أَهْلَ الْهَرَّةِ شَيْئًا قَالُوا يَنْقُورُ أَفْعَدْنَا اللَّهُ
 مَا لَهُمْ بِنِ الْوَعْدِ قَدْ جَاءَ شَرُّ نَبْتِهِ مِّنْ دُونِهِ
 فَأَوْفُوا أَلْعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ وَلَا تَبْخَسُوا النَّفَاسَ
 أَشْيَاءَهُمْ وَلَا تَقْنِصُوا فِي الْأَرْضِ بَعْدَ إِصْلَاحِهَا
 ذَٰلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿٨٥﴾ وَلَا
 تَقْعُدُوا بِسُلُكٍ وَسْطَ لُجُودِوتٍ وَتَصُدُّوا عَنْ
 سَبِيلِ اللَّهِ مَن أَمَرَ بِهِ وَتَبْغُوا عِزًّا وَآذُوا
 بِإِصْغَارٍ قَلِيلًا فَكُنْزُكُمْ وَأَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَتْ
 عَذَابَةُ الْمُفْعِدِينَ ﴿٨٦﴾ وَإِنْ كَانَ طَائِفَةٌ مِّنْكُمْ
 آمَنُوا بِالَّذِي أَرْسَلْنَا بِهِ، وَطَائِفَةٌ لَّا يُؤْمِنُوا فَاصْبِرُوا
 حَتَّى يَخْضَعُوا لِلَّهِ بَينَهُمَا وَهُوَ خَيْرُ الْحَاكِمِينَ ﴿٨٧﴾

باوهر [ژ من] بکه ن. ﴿۸۶﴾ و ل سر هه می ریکان نه روین، و خودان باوهران ب کوشتن بر سین، و یی
 باومری ب خودی نیایی هوین ژ ریکان دمه باش و هه وه [ریکا خودی] خوار و بیج دفتت [ول بهر دلی
 خه لکی رمش دکه ن]، و یینه بیرا خق [نانکو سو یا سیبا خودی بکه ن]، و هختن هوین د کیم [خودی] هوین
 زیده کرن، و بهر ی خق بدنی کا دو یا هیبا خرابکاران بوو ج. ﴿۸۷﴾ و نه گهر دست که کنی ژ هه وه باومری ب
 وی نینا یا نه ز بن هاتیه هنارتن، و دهسته که کنی باومری نه نینا، یینا خق فره بهر بکه ن هه تا خودی حوکی د
 نالیه را مه دا دکه ت و نه و چیتزین حاکمه.

وَلَوْ أَنَّ أَهْلَ الْفُرْقَانِ أَتَمُّوا أَوْ تَفَرَّقُوا فَمَا لَبَسَ لَكُمْ مِنَ الشَّيْءِ وَالْأَرْضِ وَلَكِنْ كَذَّبُوا عَنْكُمْ فَمَتَّاعُوا
 يَكْذِبُونَ ﴿١٠١﴾ أَفَأَمِنَ أَهْلُ الْفُرْقَانِ أَنْ يَأْتِيَهُمْ بَأْسُنَا
 سِتْرًا وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ﴿١٠٢﴾ أَوَلَمْ يَأْتِ أَهْلَ الْفُرْقَانِ أَنْ يَأْتِيَهُمْ
 بَأْسُنَا نَضْحًا وَهُمْ لَا يَخْلَعُونَ ﴿١٠٣﴾ أَفَأَمِنُوا مَكْرَ اللَّهِ
 فَلَا يَأْتِيَنَّهُمُ الْفُتُورُ الْخَيْرُ ﴿١٠٤﴾ أَوَلَمْ يَأْتِ الْيَهُودَ
 الْيُونُسُ مِنْ الْأَرْضِ مِنْ بَيْنِ أَيْدِيهِمْ أَنْ تَبْتَائُوا
 أَنْتُمْ بِمُؤْمِنِيكُمْ تَتَلَبَّسُونَ ﴿١٠٥﴾ أَلَمْ يَأْتِ الْفِرْعَوْنَ
 نَحْسٌ مِنْ رَبِّهِ فَمَا سَاقَا لِيُوسُفَ إِذَا كَانُوا بِآيَاتِنَا لَا
 تُصَدِّقُونَ ﴿١٠٦﴾ أَلَمْ يَأْتِ الْفِرْعَوْنَ نَحْسٌ مِنْ رَبِّهِ فَمَا
 سَاقَا لِيُوسُفَ إِذَا كَانُوا بِآيَاتِنَا لَا تُصَدِّقُونَ ﴿١٠٧﴾
 أَلَمْ يَأْتِ الْفِرْعَوْنَ نَحْسٌ مِنْ رَبِّهِ فَمَا سَاقَا لِيُوسُفَ إِذَا
 كَانُوا بِآيَاتِنَا لَا تُصَدِّقُونَ ﴿١٠٨﴾ أَلَمْ يَأْتِ الْفِرْعَوْنَ
 نَحْسٌ مِنْ رَبِّهِ فَمَا سَاقَا لِيُوسُفَ إِذَا كَانُوا بِآيَاتِنَا لَا
 تُصَدِّقُونَ ﴿١٠٩﴾ أَلَمْ يَأْتِ الْفِرْعَوْنَ نَحْسٌ مِنْ رَبِّهِ
 فَمَا سَاقَا لِيُوسُفَ إِذَا كَانُوا بِآيَاتِنَا لَا تُصَدِّقُونَ ﴿١١٠﴾
 أَلَمْ يَأْتِ الْفِرْعَوْنَ نَحْسٌ مِنْ رَبِّهِ فَمَا سَاقَا لِيُوسُفَ
 إِذَا كَانُوا بِآيَاتِنَا لَا تُصَدِّقُونَ ﴿١١١﴾ أَلَمْ يَأْتِ الْفِرْعَوْنَ
 نَحْسٌ مِنْ رَبِّهِ فَمَا سَاقَا لِيُوسُفَ إِذَا كَانُوا بِآيَاتِنَا
 لَا تُصَدِّقُونَ ﴿١١٢﴾ أَلَمْ يَأْتِ الْفِرْعَوْنَ نَحْسٌ مِنْ رَبِّهِ
 فَمَا سَاقَا لِيُوسُفَ إِذَا كَانُوا بِآيَاتِنَا لَا تُصَدِّقُونَ
 ﴿١١٣﴾

﴿٩٩﴾ و نه گهر خه لکن وان گوندان [نه دیت مه پیغمبر
 بز هنارتین و بهر ناتف کرین] باوهری ب خودی نیابانه
 و پاریزکاری کرانه، دا دهر گه منی بهر که تیت نهرد و
 نهسانان بز فه کهین، بهلنی نشان و پیغمبریت مه
 درو دانان [نه باوهری نشان و نه تقوایا خودی کرن]
 فیجا مه شو ب وان کار و گریاریت وان دکرن گرتن،
 و ب بهر نیزایی تیختن. ﴿٩٧﴾ نه ری خه لکن وان
 گوندان ژ خو پشت راست و تیمن بوون، کو نیزایا
 مه ب شف ب سر و اندا نه تیت، و نه و نقشتی.
 ﴿٩٨﴾ بان زی نه ری خه لکن وان گوندان پشت
 راست بوون کو نیزایا مه [ده ملامت و ژ نشکه کتفه]
 تیتسه گه منی وان نه گریت، و نه و پیت مزویل ب نشتی
 بن مفافه. ﴿٩٩﴾ بان زی نه و تیمن بوون ژ ته کبیرا
 خودی [کو وان ب بهر نیزایی بیخت چ ب شف ج
 ب پژ]. و کهس ژ ته کبیرا خودی تیمن ناییت، نه و
 نه بن پیت خوساروت. ﴿١٠٠﴾ نه ری بز وان دیار نه بوو
 نه ویت نهرد ب میرانی گه هتیی پستی خودان
 نه مایین، کو ب راستی نه گهر مه [خودی] بیتی

دی وان ب گونه میت وان هنگیفین و نیزا دمین [ههروه کی مه پیت بهری وان هنگافین]، و دلیت وان دی
 مزرکهین [نه هه قی بیجه تیدا و نه نه قی ژی دهر که قیت]، کو وان گول هه قی نه ییت. ﴿١٠١﴾ گوندیت
 بزورین [ژ مله تنی نروح پیغمبر بگره هه تا بن شو عیب پیغمبر] [نهفه] چه ند بهحس و خه بهر کهیت وانه
 نه بز ته دیتزین [کاچ ب سه ری وان هات و کار کمانا وان بوو چ؟] ب راستی پیغمبریت وان ب نشایت
 ناشکهرا و معجزه بیان بز وان هاتن، بهلنی نهو، نهو نه بوون باوهری بین [چ بهری هاتنا موعجزه بیان، چ
 پستی هاتنا وان] چونکی وان نهو [پیغمبر] بهری هنگی دره وین دانا بوون، و هوسا خودی دلیت گاوران
 موزر دگهت. ﴿١٠٢﴾ و باراهتر ژ وان مه خودان سوز و به بیان نه دیتن [نانکو کاری وان شکاندا به بیانان بوو]،
 و مه باراهتر ژ وان ژ دیتی دهر که قی دیتن. ﴿١٠٣﴾ پستی فان [پیغمبریت بزورین] مه موبس ب نشان و
 موعجزه میت خو بز فرعونسی و دهسته کاوی هشارت، فیجا وان باوهری بن نهینا، کا برینن دویا هییا
 خرابکاران بوو چ؟ ﴿١٠٤﴾ موبسای گزت: فرعونو ب راستی نهو پیغمبری خودانی هه سی جیهانانم
 [ب پیغمبری بز هه وه هاتیمه].

﴿۱۰۵﴾ یدفیه ل سه ر من، ز راستی و هه قیسی بنه تر
د راستا خودیدا نه بیژم. ب راستی من موعیزه و
نیشانه کا فاشکه را ژ دوف خودایی هه وه بۆ هه وه
ئیناییه [کو راستیا بنه مه راستیا من دیار بکهت]
ئینجا ئرایلیان د گهل من بهنیره. ﴿۱۰۶﴾ [ئینجا
فیرعهونی به رسفا مووسایی دا و گۆت]: نه گهر
راست تو ب موعیزه یه کئی هاتیسی کاینه نه گهر تو
ژ راستگۆیان بی. ﴿۱۰۷﴾ [ئینجا داری خو هافیت،
بوو ماره کئی مه زن و دورست. ﴿۱۰۸﴾ و دهستی
خو ژ باخلا خو دهرنیخت، سبی دهره کفت بۆ
ته ماشه لمانان. ﴿۱۰۹﴾ که تکه نه یان ژ مله تنی فیرعهونی
گۆتن: ب راستی نه قه سیره بهنده کئی زنده زانابه.
﴿۱۱۰﴾ دقبت هه وه ژ نه ردی هه وه [کو (مصر) که ب
سیره به ندبیا خو] دهرنیخت، ئینجا کا هوین چ دبیزن،
و کا چ فرمانن ددهن. ﴿۱۱۱﴾ گۆتن: وی و برایی وی
فن گافن گبرۆکه، و تو کۆمه که ران بهنیره باژیران.
﴿۱۱۲﴾ بلا هه می سیره به ندیت زنده زانابه بۆ ته بین.
﴿۱۱۳﴾ [هنارته د دویف هه می سیره به ندانرا] ئینجا

وهختی هاتنه دهف فیرعهونی، گۆتن: نه روی مه خه لاتی خو هه یه نه گهر نه م سه رکه فتن؟ ﴿۱۱۴﴾ [فیرعهونی]
گۆت: به لئی... [هه وه خه لاتی خو یی هه ی] و هوین دئی ژ نیزیکی من زی بن [نانکو به نه ندهامیت چقاتا
من]. ﴿۱۱۵﴾ سیره به ندان گۆت: هه ی مووسا، یان تو دئی نافیزی [نوکه] یان نه م دئی نافیزین [نانکو بۆ
خو هه لیژیره ته دقبت دهستیکی تو داری خو بافیژه، ته دقبت نه م دئی نافیزین]. ﴿۱۱۶﴾ مووسایی گۆت:
هوین بافیژن، ئینجا وهختی وان وهریس و داریت خو نافیتین، سیره ل چافیت خه لکی کرن و ترساندن
[و هز کرن نه قه ب دورستی مارن نه کو سیره به]، و سیره به ندیه که مه زن نیشان و کرن. ﴿۱۱۷﴾ و مه وهی
بۆ مووسایی هنارت، داری خو بافیژه [ئینجا وهختی داری خو نافیتی]، وی داری وهریس و داریت وان ب
تیکجاری داعویران. ﴿۱۱۸﴾ و ب راستی هه قی فاشکه را بوو و کاری وان [سیره به ندان] کری، بوچ بوو.
﴿۱۱۹﴾ و سیره به ندل ویری شکهستن و رهزیل و رسوا قه گهریان. ﴿۱۲۰﴾ و سیره به ند که فتن و سوجه برن.

قَالُوا إِنَّا تَطَيَّرْنَا بِالسَّيِّئَاتِ ۖ رَبِّ مُؤْمِنٌ وَهَذِهِ ۖ قَالَ
فَرَعَوْنُ أَنَا نَسْتَمُ بِهِ ۖ قِيلَ إِنَّ هَٰذَا لَكُم بِهَٰذَا لَكُمُ
تَكْرُرُهُ ۖ فِي الْمَدِينَةِ لِيُخْرِجُوا مِنْهَا أُولَٰئِكَ لَمْ تَكُنْ لَهُمْ
لَا فِتْنَةٌ ۖ أَيْدِيكُمْ وَأَنْتُمْ مُسْمَرُونَ ۖ قِيلَ لَكُمْ لِيُخْرِجُوا
أُولَٰئِكَ ۖ قَالُوا إِنَّا إِلَهُ رَبِّكَ مُنْجِلُونَ ۖ وَمَا نَعْمُ وَمَا
إِلَٰهٌ إِلَّا هُوَ ۖ أَمَّا بِنِعْمَةِ رَبِّكَ فَحَدِّثْ ۖ قِيلَ لَكُمْ لِيُخْرِجُوا
وَأُولَٰئِكَ مُسْلِمُونَ ۖ وَقَالَ الْمَلَأُ مِنْ قَوْمِ فَرَعَوْنَ أَنَّهُمْ
وَقَوْمُهُمْ لِيُخْرِجُوا فِي الْأَرْضِ وَبَدَلَهُ وَهَٰذَا قَالُوا سَقِيلَ
بُنَاتُهُمْ وَتَسْتَعِي ۖ بَنَاتُهُمْ رَأَىٰ قَوْمَهُمْ قَهْرًا ۖ
قَالَ مُوسَىٰ لِقَوْمِهِ اسْتَسْقُوا بِأَيْدِيكُمْ وَتَأْخُذُوا بِالْأَرْضِ
فَيُؤْتِيَهُمْ مِّنْ بَنَاتِهِمْ ۖ وَتَأْخُذُوا بِأَيْدِيكُمْ ۖ قِيلَ لَكُمْ
قَالُوا أَوْفُوا بِنِعْمَةِ رَبِّكَ ۖ قِيلَ لَكُمْ لِيُخْرِجُوا ۖ قِيلَ لَكُمْ
عَسَىٰ رَبُّكُمْ أَنْ يُبَدِّلَ عَذَابَكُمْ وَتَسْتَخْلِفَكُمْ فِي الْأَرْضِ
فَيَنْظُرَ كَيْفَ تَقْسِمُونَ ۖ وَقَدْ أَخَذْنَا آلَ فَرَعَوْنَ
بِالسَّيِّئَاتِ وَنَقِصْ مِنْ أَلْفَمَاتٍ لِّمَلَكِهِمْ يَذْكُرُونَ ۖ

﴿۱۲۱﴾ گوتن: مه باومری ب خودانی هم می جیهانان
نیشا. ﴿۱۲۲﴾ خودی و خودانی موسا و هاروونی.
﴿۱۲۳﴾ فیرعونی گوت: نهری هوه باومری پی نیشا
بهری نهز دهستر بریسی بدهمه هوه؟ ب راستی نهفه
فند و فیلکه هوه د فی باژیریدا گپریسی، دا هوین
خهلکی وی ژبی دهریخن، نی هوین دق زانن [کا
نهز دق چ نیمه سه ری هوه]. ﴿۱۲۴﴾ ب راستی نهز
دق دست و پیست هوه چه پ و راست ژیفه کم،
پاشی نهز دق هوه هم میبان [ب دارانله] هه لایسم
[هه تا هوین دمرن]. ﴿۱۲۵﴾ [ستیره بندان گوت:
خهم نینه]، ب راستی نه م دق ب بال خودایی خوه
فه گه برین. ﴿۱۲۶﴾ و تومه عه بیدار و له کم دار ناکه ی ژ
بهر هندقی نه بیت، کو مه باومری ب نیشان و نایه بیت
[موعجزه بیت] خودایی خوه نیاسیه، وهشتی بومه
هاتین، خودیو سه بری ب سر مه دار نهزه، و مه
راگره، و مه موسلمان بمرینه. ﴿۱۲۷﴾ که نکه نه بیت
مله تنی فیرعونی گوتن: نهری مادی [تو] موسایی
و مله تنی وی هیل خرایسی د نهریددا بکه، و نه

و بهر نیست نه بیلن؟ [فیرعونی] گوت: کوریت وان [نانکو زه لامیت وان] دق کوژین، و ژنیت وان
دق هیلنه ساخ [دا خدامیبا مه بکه]، و نه م سه دهستی وانین و نه وین دهستی منه. ﴿۱۲۸﴾ موسایی
گوتنه مله تنی خو: پشنا خو ب خودی گریدنه، و هاریکاری ژ وی بخوازن، و بینا خو فره بکه و خو
راگرن، ب راستی نه ردی خودیه ددهته وی بهنده می ژ بهنده بیت خو بی وی بیفت، و دو بهیک هه بومه
باریز کارانه. ﴿۱۲۹﴾ گوتن: بهری تو بی نه م بیت هاتنه تیشاندن، و پشی تو هاتی ژی نه م بیت دینه
تیشاندن [فتیجانوزا که نگی دق رزگار بین؟] [موسایی] گوت: هیفیا من نه وه خودایی هوه دزمین هوه
د هیلک بهت، و هوه شرینا وان د نهریددا ناکجی بکه، فتیجا دق بهری خو ده تن کا هوین دق چ که.
﴿۱۳۰﴾ و ب سوینده فیرعون و مله تنی وی ب هه سالان و کیم دهرامه تیسی هنگلتن، دال خو بفرن.

﴿۱۳﴾ ښځا هم گانه کاشي و کمره مک گه شپايه وان، دگوتن: نهغه ژ بهر مېه، و نهگمر نهخوشېه کن [ژ بهر هڅه سالان] هڅاښايه، موسا و پښت د گهل دکر نه گهرا بڼ ودهر بيا خځ، پزانن ب راستي، هر تشن ژ خوشي و نهخوشېي بگه مېه وان ژ خودښه، بهلن بيا رابستر ژ وان نوزانن [کو هر نهخوشېه کاب سرې وان هاتي ژ بهر گونه نيت وانه، و نه ژ بهر موسايه]. ﴿۱۳۲﴾ گوتن [هي موسا]: هر موعجز به کابو بؤ مه بڼي، دامه ژ سر وي دڼي بې نه وي هم ل سر، هم باومرېښ ب ته نانښن. ﴿۱۳۳﴾ ښځا مه ژي بارانه کا دؤار و کولي و سبه و بهق و خوين ب سر واندانسان کو نهغه نښانیت گله رڼنگن، ښځا [پښي هاتنا شان نښانان ژي] خو موزن کرن [و باوهري نه نښان]، ب راستي شو مله ته کښي گونه هکار بوون. ﴿۱۳۴﴾ ښځا دهمن نيزا و عذاب ب سر واندان هاتي، گوتن: هي موسا، نو بؤ مه ب وي قه درې خودې دايښه ته [کو پښه مېرانيښه] داخواز بکه، هه که توفې نيزا و بهلای

ژ سر مه راکه ي، ب راستي هم دې باومرېښ ب ته نښن، و ب راستي هم دې نرائيلييان د گهل ته هنږږږن. ﴿۱۳۵﴾ ښځا وختن مه نه به لا و نيزا ژ سر وان راکري، هه تا وخته کي ديار کري، کو دې گه هنږ، په يانا خو شکاندن [ول ناخفتنا خو ليغه بوون]. ﴿۱۳۶﴾ ښځا مه تول ژ وان فکرم و مه نه و دهر يابښدا خه ندقاندن، چونکي وان نايهت و نښانیت مه در و ددانان و ژي دڼ ناگه مېوون. ﴿۱۳۷﴾ و مه نه و مله نې هاتيښه ته بهمه رکرڼ، کره مېر انگرې نهر دې شامن ب روژ هه لات و روژ نا فافه، نه و نهر دې مه پير و زکري [نيز خبر و بېر کري]. و ژفانن خودايي ته [کو دې وي نهر دې] بؤ نرائيلييان [هليلت] ب جه هات، ژ بهر سېرا وان کښايي، و نه و باهره وښي و دکر، و نه و وان نا فادکر مه هه رافت.

قَالَ يَمْحُوتُ إِلَى أَسْطِثْكَ عَلَى الْقَاسِ يَسْتَلِي وَيَكْلِي
فَقَدْ مَا أَفْثَكَ وَكَانَ مِنَ الْقَاسِ يَسْتَلِي وَيَكْلِي
لَهُ فِي الْأَوَاجِ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ نَوَظَةٌ وَفَصِيلَةٌ لِكُلِّ
شَيْءٍ فَعْدُهُمَا يَفْعُو وَأَمْرُ قَوْمِكَ يَلْعُدُوا بِأَسْنِمَاتِهِمْ
قَالَ الْقَاسِيَةُ يَسْتَلِي وَيَكْلِي عَلَى الْقَاسِ يَسْتَلِي وَيَكْلِي
فِي الْأَرْضِ يَقْتَرِ الْعَقْرُ فَإِنَّ بَرًّا سَكَلٌ فَإِنَّهُ لَا يُؤْمَرُ إِلَيْهَا
فَإِنَّ بَرًّا سَكَلٌ فَإِنَّهُ لَا يُؤْمَرُ إِلَيْهَا سَكَلٌ فَإِنَّهُ لَا يُؤْمَرُ
إِلَيْهَا سَكَلٌ فَإِنَّهُ لَا يُؤْمَرُ إِلَيْهَا سَكَلٌ فَإِنَّهُ لَا يُؤْمَرُ
وَكَلَّوْا عَنْهَا غَفْلَتٌ وَالَّذِينَ كَلَّوْا عَنْهَا غَفْلَتٌ
وَلَقَدْ أَهْلَ الْأَجْرَةِ حَبَلَتْ أَسْنِمَتُهُمْ هَلْ يَمْحُوتُ إِلَّا مَا كَلَّوْا
يَمْحُوتُ يَسْتَلِي وَيَكْلِي وَالَّذِينَ كَلَّوْا عَنْهَا غَفْلَتٌ
عَجَلًا جَسَدًا لَهُ خَوَارُ الْأَرْضِ فَإِنَّهُ لَا يَكْفِيهِمْ
وَلَا يَهْدِيهِمْ سَبِيلًا فَخَذُّوهُ وَكَانُوا ظَالِمِينَ
وَلَقَدْ سَقَطَ فِي أَيْدِيهِمْ وَرَأَوْا أَنَّهُمْ قَدْ ضَلُّوا أَلْوَاهِينَ
لَوْ يَرَوْنَ حَتَّى رَأَوْا وَتَغَيَّرَ لَنَا لَكُنْ حُورٌ مِنَ الْخَيْرِينَ

﴿۱۶۸﴾ [خودتی] گوت: همدی مووسا، ب راستی من
ب پیغمبره ایسیا خز و ب ناخفتنا خز، تول سهر
خه لکی هه لبارتی و کریسه سهرشک، قیجا نه لقا
من دایسه نه لژ تیگه هشتن و پیغمبره ایسیا بگره، و
ژ شوکور داران به. ﴿۱۶۹﴾ و مه یز مووسایی ل سهر
دهیشت ته وراتنی همدی نشت ژ شیرت و نه حکامان
ب دریزی نفیسه. قیجا ب هیز و ژ دل وهر بگره، و
فهر مانا مله تنی خز زی بکه یا چیتز وهر بگرن [رهکی
لن بوزین و توفله کرنن، نانکو وئ بکه ن یا پتر خیر
بزو ان بن دیتنه نفیسن، و ب راستی نزیلک نه ز
دقی خانبیت ژ پی دهر که لیبیان [رهکی فیرعه ونی و
مله تنی وی] نشا هوه دم [کاچ ل واری وان هانبیه].
﴿۱۷۰﴾ نه ز ناهیلیم نه ویت ژ بن به ختی و ژ نه همدی
خز د نه ردیدا مهن دکهن، د نشان و نایه تیت من
بگهمن، و نه گهر همدی نشان و نایه تان زی بینن،
دیسا باوه ریسی بن نائینن، و نه گهر ریکا هیدایه تنی
و راستی بینن زی ناگرن، و ناکهنه ریکا خز، و
نه گهر ریکا خرابیسی و به زه بوونی بینن دق بو خز
کهنه ریک، چونکی نایه ت و نیشانت مه دره ددانان، و زی دبی ناکه هه بوون. ﴿۱۷۱﴾ و نه ویت نشان و
نایه تیت مه و دیتنا ناخره تنی دره ددانان، کار و کریارت و ان [بیت چاک] پویج بوون، مانه و دق ژ جزایی
کاری خز پیغمبر بین! ﴿۱۷۲﴾ و مله تنی مووسایی، پشی [چونا] وی، [پشی مووسا جزوییه ژفانی خودایسی
خز] ژ چه کیت خز [ژ زیر و زیننه تنی دگهل و ان] گولکه ک چیکرن، له شه کن بن گیان بوو دهنگی چیلن
هه بوو، مانه ددیتن وی [گولکی] نه و نه دناخفتن و به ری و ان نه ددا چو ریکان، [و گولک] ب به رستی بز
خز کرنه به رستی، و نه و ب خز دسه مکاران بوون. ﴿۱۷۳﴾ قیجا و ختی به شینان بووین و زانین بیث
گومرا بووین، گوتن: نه گهر خوداین مه دلوقاییسی ب مه نه بت، و گونه تیت مه ژتی نه بت، ب راستی هم
دق ژ خوشامان بین.

وَأَنصَبْ لَنَا فِي هَذِهِ اللَّهُ نَسَاحَةً فِي الْأَخْصَةِ
بِأَعْدَانِكَ قَالَ عَدَانِي أَصِيب بِهِ مَنْ أَشَاءُ وَزَعَمَنِي
وَصَبَّ عَلَى عَيْنِي قَسَاكُنِيهَا الَّذِينَ يَتَقُونَ وَلَافُونَ
الْأَسْفُودَ وَالَّذِينَ هُمْ بِعَاقِبَتِنَا يَوْمُونَ الَّذِينَ يَتَقُونَ
الرَّسُولَ الَّذِينَ الَّذِينَ يَتَقُونَ اللَّهَ يَتَقُونَ اللَّهَ يَتَقُونَ اللَّهَ
فِي الْوَرْدَةِ وَالْإِنْجِيلِ بِأَمْرِهِمْ بِالْمَشْرِقِ وَتَمَازُ
عَنِ الْمَشْرِقِ وَجُحْلُ لَهَا أَطْلَقَتِ وَتَحْتَمِلُ عَلَيْهِمْ
الْحَبَّ وَتَمَازُ عَلَيْهِمْ بِأَمْرِهِمْ وَالْأَخْلَاقُ الَّذِينَ كَانَتْ
عَلَيْهِمْ فَأَلْفَيْتُمْ نَاصُوا بِهِ وَعَزَّوْهُ وَتَصَرُّوْهُ وَأَلْفُوا
الَّذِينَ الَّذِينَ أَرْبَلُ مَعَهُ أُولَئِكَ هُمُ الْمُطْلُوعُونَ
قُلْ بِنَا إِلَهُهَا النَّاسُ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ إِلَهُكُمْ جِئْنَا إِلَهُكَ
لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ يُخَيِّرُ وَيُخَيِّرُ
فَقَامُوا بِأَنَّهُ وَرَسُولُهُ الَّذِينَ الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِأَنَّهُ
وَكَلَمَتِهِ وَأَتَّبِعُوا لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ وَمِنَ
قَوْمِ مُوسَى أَتَى يَهْدُونَ بِالْحَقِّ وَبِهِ يَتَدَلُّونَ

﴿۱۵۹﴾ و تودئی جهانیدا قنجیسی بز مه بنفشه [ز]
ژیانه کا خوش، و دیوهایکه کا باش، و سهره فرازی بز
کاری باش، و ل ناخره تنی زی قنجیسی بده مه [کو]
به حشته، ب راستی مه ب بال نهفه توبه کریمه،
[خودئی] گوت: هدر کسمی من بنیت دئی ب نزیایا
خو هنگیم، و دلفانیا من همی نشنان قه دگریت،
فینجا نهز دئی [فنی دلفانیسی] سپه می و خوهر
[وژوا قیامه تن] بز وان نفیس نهویت باریزکاریسا
من دکن، و زه کاتا خو ددهن، و باره بیسی ب همی
کتیب و پیغمبریت مه دینن. ﴿۱۶۰﴾ و نهویت ل
دویف هناری و پیغمبرئی نه خواندهوار دچن، نهوی
سالوخت و نیشانت وی ل دهف خو د نهورات و
ننجیلیدا دینن، فرمانا وان ب قنجیسی دکته، و وان
ز خرابیسی ددهنه باش، و نشن باقر بز وان دورست
دکته، و نشن بیس ل سهر وان حرام دکته، و
باری وان بیس گران ل سهر وان رادکته، و قعدیت
وان خو پیس گریدایی ل سهر وان رادکته [نانکو وی
باری وان، ز وان نه حکامیت وان خو پیس گریدایی ز]
نه دورست کرنا هندک خوارنان و ژیفه کرنا جهی بیس ز جلکی وان و سوتنا دهستکه قبیان (الغنائم)... هند،
سفلک کر، فینجا نهویت باومری پیس ینابین، و ریز لئ گرتین، و هاریکاریا وی ل سهر نیاران کری، و ب
دویف وی رونا هیسی کفین نه واد گهل وی هاتی [کو قورنانه]، نهفه نمون بیت سهره فراز. ﴿۱۶۱﴾ بیژه:
گهل مروغان، ب راستی نهز پیغمبرئی خودیمه بز هره همعیان، نهو خودایی ملکی نهرد و نه سیانان بی
وی، چو بهرستی نین ز وی پیغمتر، نهو زینانی ددهت، و دبت، فینجا باومریسی ب خودئی و پیغمبرئی وی
بیش، نهو پیغمبرئی نه خواندهوار، نهوی (نهو پیغمبرئی) باومریسی ب خودئی و کتیبیت وی دینیت، و ل
دویف وی ههرن، دا هویس راسته بری بین. ﴿۱۶۲﴾ و دهسته کهک ز مله تن موسایی ههیه، بهرئی خه لکی ب
راستی و ههقیسی ددهنه ریکا راست، و ب ههقیسی و راستیسی زی فرماندارسی و حوکی دکن.

﴿۱۶۰﴾ و مه مله تن مووسای کره دوازده دهستک و نوبیاج، و دهمن مله تن وی ثاف ژئی خواستی، مه وهی بؤ هنارت: دارئ خؤل که فری بده [هر که فری هه بیت]، پشتی مووسای دارئ خؤل که فری دایی، دوازده کانی ژئی زان و دهر که فتن [ته مهت هه مارا نوبیاجیت وان]، و هر تکی کانییا خؤل زانی و نیاسی، و مه عه ور ل هنداقی وان کر نه سهوانه [کو سهیل وان بکه] و گه زو و سوسک مه ب سهر واندا بارانندن، فیجا ژحه لانی پالک و باقوئی مه ب پرزقن هه وه کری بخون، و نه وان [ب کار و گریاریت خؤل بیت نه دیتدا و نه دورست] زیان ل مه نه کریسه، به لکی هر یال خؤل کریه. ﴿۱۶۱﴾ و وهختی خودی گۆنیه وان [مه خسه دهن لئرا نیلیان] هه نه دئی گوندیدا [فودسن] و ب به رفره هی و ل جهن هه وه بغت ژئی بخون، و بیژن: خودیو گونه هیت مه ژ مه دافوته، و داجه میایی [و خوشکاندی بؤ خوادین هوسن ژ به ره بوونی رزگار کریه] بدمه ژوره، دئی ل گونه هیت هه وه بؤرم و ناهیلیم، و نه م دق خیرا

وَقَطَعْنَاهُمْ أَفْئِدَةً عَشْرَةَ أَسْوَاقًا وَأَوْخَرْنَا إِلَىٰ مَوْسَىٰ إِذْ أَسْقَيْنَهُ قَوْمَهُ ۚ إِنَّ أَنْعَبَ بَعْضِ الْأَحْجَرِ فَأَنْجَسَتْ مِنْهُ أَلْفًا عَشْرَةً عَبَثًا فَلَمْ يَكُنْ أَتَانِي شَرُّهُمْ وَظَلَمْنَا عَلَيْهِمُ الْقَتْلَ وَأَنْزَلْنَا عَلَيْهِمُ النَّارَ وَالسَّلَاطِي ۚ كُفُلًا مِنْ عَذَابٍ مَّا رَزَقَهُمْ وَكَفَرُوا بِظُلْمِهِمْ وَأَنْزَلْنَا لَهُمْ أَنْجُسًا عَالِيَةً وَظَلَمُوا ۚ وَكَفَرُوا بِظُلْمِهِمْ ۚ وَذَقِيلَ لَهُمْ أَنْجُسًا هَذِهِ الْقَرْيَةُ وَكُفُلًا مِنْهَا حَتَّىٰ يَشْفُوهُمُ قَوْلُ أَجْطَةَ وَأَنْجُلُوا الْبَابَ سَجْمًا تَقْدِيرَ لَكُمْ حِيلَتَيْنِ كُفْرًا بِرَبِّ الْأَخْيَرِيَّتِ ۚ فَسَدَلِ الْبُيُوتَ ظَلَمُوا مِنْهُمْ قَوْلًا عِزًّا الَّذِي قِيلَ لَهُمْ قَارِئْنَا عَلَيْهِمْ رَجَزًا قَرِئَ السَّمَاءُ بِمَا كَانُوا يَظْلِمُونَ ۚ وَنَسَلْنَاهُمْ عَنِ الْقَرْيَةِ الَّتِي كَانَتْ حَاضِرَةَ الْبَحْرِ إِذْ يَقْدُوتُ فِي السَّنَةِ إِذْ تَأْتِيهِمْ جِبَاءُ الْقَوْمِ سَبِيحَهُمْ شَرْعًا وَقَوْمٌ لَا يَنْبُتُونَ لَا تَأْتِيهِمْ كَذَلِكَ يَلْهَوْهُمْ بِمَا كَانُوا يَفْسُقُونَ ۚ

قهنجیکاران پتر لی کهین. ﴿۱۶۲﴾ به لی نهوت ستم و زور داری کریه، نهو فرمانا خودی ل وان کری [کو بیژن گونه هیت مه ژ مه دافوته]، ب تشه کئی دی یی ژئی نه هاتیبه خواستن، گوهارتن [فیجا ژ بهر هندی]، و ژ بهر نه گوهداری و سته ما وان دکر مه نیازی که ژ نهسانی ب سهر واندا هنارت. ﴿۱۶۳﴾ و تو [ههی موحه مه د] بسپارا وی گوندی نیزیکی ده یایی [ژ لئرا نیلیان] بکه، و هختی وان د رۆژا شه نیییدا ده سندر یژی کریه، و هختی رۆژا شه نییی مابیت وان سهر ثاف دبوون، و رۆژا نه شه نیی [کو یابؤ وان دورست تیدا بگرن] نه دهانت، مه هؤسا و ژ بهر ژ بی دهر که فتن وان ب فی به لایی جه پانندن [کو رۆژا بؤ وان نه دورست ماسیان بگرن، مابیت ناشکرا سهر ثاف بین، و رۆژا بؤ وان دورست بگرن، ماسی نه نیین و دیار نه بین].

﴿١٧٦﴾ و وهختی دسته که ئی ژ وان گزنی [گلد]
دسته کا شیره نکاران] هوین بوج خه که که شیره
دکه، گو خودی دئی وان د هیلاک بهت، بان ژی دئی
وان ب بهر ئیایه کا دژوار ئیخت، [کوما شیره نکار]
گؤت: بؤ هندیبه دا بؤ مه ل دمه خودایی همه
بیینه ده جعت (همانه)، و بهلکی مه ل خق بفرین و
خق بیارین. ﴿١٧٥﴾ ئیجا وهختی وان، وه شیره
ل وان دهاتنه کرن، ژ بیرا خق برین و هوینه بی
نه کریسن، مه ته وئیت بهر گه بریان دکرن کو خرابی نه ئیتنه
کرن رزگار کرن، و مه ته وئیت ستم دکرن [بیئت د
ته مونا خق دا که ئین و بیئت خق ل سهر خرابی
بی دنگ کریسن] ب ئیایه کا ب ژان و دژوار هنگافتن،
و بهر ژ پئی دهره فتنه وان. ﴿١٧٦﴾ ئیجا وهختی وان
خق مه زن کرین ل سهر تشتی نهیبا وان ژی هاتبه
کرن، و زنده گافیا خق نهیلا باین، مه گؤنه وان:
بیینه مه یونیکت رسوا و ره زیل. ﴿١٧٧﴾ و بؤ مله تی
خق بیژ: وهختی خودایی ته [بئیت نسراییلیان]
ناگه هدار کریسن، کو خودایی ته هنده ل مرؤفت و مسا

ب سمر واندائی هنریت، کو هتا رزوا قیامتی نیزا و نهخو شیهه کاب ژان و دژوار بدمه بهر وان، و ب راسنی خودایی ته جزا ب لهزه [تانبکو جزا کرنا وی یاب لهزه]، و خودایی ته ب راسنی گونه نهخو شیهه ر دلو فانه. ﴿۱۷۸﴾ و مه تهر (نرانیلی) دتهردیدا کر نه کزم کزم [و مه ژیکغه کرن]، هندهک ژان دقنچ و کترهاتی بیون [نهفیت باوری ب موحه مه د پیغه مهیر یتاین، و بیئت بهری هاتنا وی مرین]، و هندهک ژان دوه سانه بیون، فینجا مه ته و ب خوخی و نهخو شیهان جهرباندن، دال خو بزقر بن. ﴿۱۷۹﴾ و دویف فانا [نهفیت تیکه، قنچ و خراب] دهسته کهک هات چو خبر تیدانه، بیونه ویرسیت تهوراتی [دخوین، بهلی کار پی ناکن] و لهژی له فنانیزیک و کیم دکن [کو دیا به، و پشاخو ددهنه هقیی] و دیتژن: دئی خودی مه نازاکهت و له مه ناگریت، و ته گهر مایه کی دئی زی وهکی وئی ب دهست وان بکهفیت دئی راکه [ل نک نهخمه، حاله یان حهرامه؟] ته ری مایه یان دتهوراتیدا ژوان نه هاتیوو سناندن، کو تهو ژ راسیی پیغه تر چویی دی له سر نافی خودی نه بیژن؟ [فینجا چاوا حهرامی دخون و دیتژن: خودی له مه ناگریت] و وان تهورات یا خواندی کاچ تیدایه. و ناخرهت بز وان، بیئت پاریز کاریسا خودی دکن جیتره، فینجا ما هوین اناقلی خو نایته سهری خو. ﴿۱۸۰﴾ و تهوین تهوراتی دگرن و کار پی دکن، و نفیژان [کاچاوا فهرمانا وان پی هاتیبه کرن] بهر دهوام دکن، ب راسنی هم ختراقه نجیکاران بهرزه ناکیه.

وَأَذِّنْ تَحْتَ الْلَيْلِ وَفَیْهِ كَلَامُهُ وَبُشْرَاهُ ۖ وَفِیْهِ
خُذُوا مَا آتَيْنَاكُمْ بِقُوَّةٍ ۖ وَذَكِّرُوا أَنَا بِمَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ ۝
وَإِذَا أَخَذْنَا مِنْ بُيُوتِهِمْ أَزْوَاجَهُمْ وَشَهِدَهُمْ
عَنْ أَضْغِيضِهِمْ أَنَّهُمْ لَا يُؤْتُونَ ۖ شَهِدْنَا أَن تَقُولُوا أَوْ
أَلَيْسَ بِنَا ۖ فَأَعْلَمُوا ۖ وَتَقُولُوا إِنَّا أَشْهَدُ
بِأَنَّا إِنَّمَا يَأْتِيَنَا قَبْلُ وَكُنَّا فِيْهِ مِنْ بُرْهَانٍ ۖ فَعَلِمْنَا
بِمَا تَعْمَلُونَ ۖ وَرَكَّبْنَا لِكَذِبِهِمُ الْآلِيْنَ ۖ وَلَمَّا نَسُوا
بِرَبِّهِمْ ۖ وَأَقْبَلَتْ عَلَيْهِمْ نَبَأُ الَّذِي ءَاتَيْنَاهُمْ فَاذْبَحْ
مِنْهَا فَذَبَحُوا فَأَلَمْنَا لِكُلِّ فِتْنَةٍ أَصْحَابَهَا ۖ وَلَوْ شَاءْنَا
لَرَفَعْنَاهُ بِهَا وَلَاسِكُنَّ ۖ أَخْلَدُوا إِلَى الْأَرْضِ وَنَبَتْ هُرُوبُهُمْ فَلَمَّا
كُفِّرُوا كُفِّرْنَا ۖ إِن تَحْمِلُ عَلَيْهِ بَلَدًا ۖ فَوَيْلٌ لَّكَ
بِمَلَكِكَ ۖ وَكَذَّبُوا الْقَوْمَ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا فَاقْصِصْ
أَلْفَصْلَ لَعَلَّهُمْ يَنْتَعِظُونَ ۖ سَاءَ مَثَلًا الْقَوْمَ الَّذِينَ
كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَأَنفُسُهُمْ كَانُوا بِآيَاتِنَا ۖ مَن يَهْدِ اللَّهُ
فَمَا لَهُ سَبِيلٌ ۖ وَمَن يَضِلْ فَلَا إِلَهَ هُدًى لِّلْخَاسِرِينَ ۖ

﴿ ۱۷۱ 〉 و بینہ بپرا خز دمنی مہ چپایں (طور) ل ہندائی
وان وہ کی ہانہ کی یان سہوانہ کی بلند کری، ہزر دکر
دئی ب سہر واندا نیت، [مہ گو تہ وان] تہ فامہ ہز
سہرہ ہنارتی ز دل و ب ہیز و ہریگر و لں د رزد بن،
و بینہ بپرا خز کا چ تیدایہ و خز ز بیرہ نہ کمن، دا
ز نیا یں بینہ ہار سن، ﴿ ۱۷۲ 〉 و وختی خودایں تہ ز
ہشتا نادمنی، دیندہما وی دہر تیختی، و ہر شو
[دیندہما] ل سہر دیندہمنی ب خز کرنہ شادہ،
وی وختی خودی گو تہ وان: ما نہ ز تہ خردایں
ہمومہ؟ گو تہ: بہ لئی، تہم شادہ بیسی دہین، تہ فہ
دا ہویں رزوا قیامہ تنی نہ بیژن، تہم ز لں د بن ناگہ
ہوین، ﴿ ۱۷۳ 〉 یان زی دا ہویں نہ بیژن [تہم چ
بکہین] باب و باہرنت مہ ہری مہ فال و ہف فٹک
[بؤ خودی] چنکر ہوون، و تہم زی دیندہمک ہووین
ہشتی وان ہاتین [مہ ز نلک خز ہف فال و ہف فٹک
چنی نہ کرنہ، مہ چاف ل وان کر]، فینجا مادی مہ ب
کرپارا گومرایان د ہیلک ہئی؟ ﴿ ۱۷۴ 〉 و ہوسا تہم
نیشانان ب دینزی و ب ہمسی ناویان روزن دکہین، دا

[ہریچیا نہو ل سہر ہیلن] بزقرن [بؤ ہف بیسی]، ﴿ ۱۷۵ 〉 [مہی موحہمہ] تو ہز وان [نانکو شر الیلان]،
سہر ہاتیا وی مرقوی بیژہ و بخونہ، نہوی مہ زانیا نشان و نایہ تیت خز دایسیں، ہاشی نہو ز زانیا وان
نایہ تان دہر کہفت و خز زئی کیشا [ہمروہ کی مار ز کہفلن خز دہر دکہفت]، فینجا شہ پتان ب دویف کہفت و
خز گہ ہاندی، و ہوو ز وان بیت زیندہ گومرا و ہرزہ، ﴿ ۱۷۶ 〉 و تہ گہر مہ قیابایہ تہم دا وی ب وی زانیا مہ
دایسیں بلند کہین و قہدری دہینی، بہ لئی تہو ماب دنیا بیٹہ، و ب دویف دلخوا سیا خز کہفت، فینجا مہ تہ لا
وی [د خرابی سیندا] وہ کی مہ تہ لا سہ بیہ تہ گہر لں بخوری و دہر بیخی، دئی حلکہ حلکن کہت [نانکو دئی
تہز مانی خز دہر تیخت] و تہ گہر ہیل و دہر نہ تیخی زی، ہر دئی حلکہ حلکن کہت، و تہ ف مہ تہ لہ مہ تہ لا
وانہ بیت نیشانت مہ درو دانایین و باوہری ہن نہنیا یں [نانکو تہو زی وہ کی سہ پینہ چ شیرہ تان ل وان
بکہی یان لئی نہ کی، وہ کی تیکہ، نایتہ سہر ریکا راست]، فینجا فان چیرو کان بؤ فہ گنیرہ، دا ہزرا خز تیدا
بکہن، ﴿ ۱۷۷ 〉 چ مہ تہ لہ کا پپہ و ان کہسان ہئی، تہو تیت نشان و نایہ تیت مہ درو دانایین، و تہو ان ستم ل
خز ب خز کریہ [نہ ل کہسی دی]، ﴿ ۱۷۸ 〉 تہو تی خودی راستہ تی بکست ہر تہوہ راستہ دیکری، و ہر
کہسی [ز ہر کار و کرباریت وی] گومرا و ہرزہ بگت، نئی ہر تہوہن بیت خوشارت،

وَقَدْ ذَرَأْنَا لِجَهَنَّمَ كَثِيرًا مِّنَ النَّارِ وَالْإِنسُ لَهُمْ قُلُوبٌ لَا يَفْقَهُونَ
 بِهَا وَلَهُمْ أَعْيُنٌ لَا يُبْصِرُونَ بِهَا وَلَهُمْ أذانٌ لَا يَسْمَعُونَ بِهَا
 أُولَئِكَ كَالْأَنْعَامِ بَلْ هُمْ أَشَدُّ أُولَئِكَ هُمُ الْغَافِلُونَ ﴿١﴾ وَبَلِّغْ
 إِلَيْنَا سُبُحًا مَّا كُنَّا نَسْتَلِئُونَ ﴿٢﴾ وَأَمَّا عَذَابٌ مُّذُنٌ فَلَهُمْ
 بِهِمْ يَبَدُلُونَ ﴿٣﴾ وَالَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِنَا سَنَسْتَدْرِجُهُمْ
 مِنْ حَيْثُ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٤﴾ وَأَمَّا لَهْزَانٌ كَثِيرٌ يُبْعَثُونَ ﴿٥﴾ أُولَئِكَ
 يَتَخَفَتُونَ أَهْلَ بَيْتِهِمْ مِنْ خَلْفِهِمْ أَوْ مِنْ بَيْنِ أَيْدِيهِمْ
 أُولَئِكَ يَلْجَأُونَ إِلَىٰ عِزَّتِكَ أَتُكَوتُ وَتُخَالِقُ اللَّهُ
 مِنْ خَلْفِهِمْ أَوْ مِنْ بَيْنِ أَيْدِيهِمْ أَوْ مِنْ بَيْنِ أَيْدِيهِمْ
 بَدْرٌ مُّؤْمِنُونَ ﴿٦﴾ مَن يُضِلِلِ اللَّهُ فَلَا هَادِيَ لَهُ وَيَذَرُهُمْ
 فِي مَلْجَأٍ بَعِيدٍ ﴿٧﴾ يَسْأَلُونَكَ عَنِ الْإِسْفَةِ الَّتِي مَرَّسَتْهَا
 قُلْ إِنَّمَا عَلَّمْتُهَا عَزَّ وَجَلَّ لَا يَجْعَلُهَا فِيهِمْ أَهْلًا قُلْتُ فِي
 الْإِسْفَةِ وَالْإِسْفَةِ لَا يَكُونُ إِلَّا بَعْدَ يَسْأَلُونَكَ عَنْهَا قُلْ إِنَّمَا
 عَلَّمْتُهَا عَزَّ وَجَلَّ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٨﴾

﴿۱۷۶﴾ ب سویند مه گهلهك نهجنه و مرقف بؤ دؤزهه
 بیت چیکرین، وان دل بیت ههین، ههقیسین بی تی
 ناگهه، و چاف بیت ههین، بی نابین، و گوهر بیت
 ههین بی گولنی نابین (ناهیسن)، نهفه وهکی نهرش و
 کهوالته [مغای بسو خو ژ نهندامت ههستکری نابین]
 بهلکی هیژ بهرزه و گوهر اترون، نهفه نه بیت ناگهه ژ
 خو نه بی، ﴿۱۷۷﴾ و [ههمی] باشناف بؤ خودینه، لئجا
 ب وان دوعایان ژ بی بکه، و هوسن وان بهیلن نهویت
 دهستکاریس د نایفیت ویدا (بیت خودی) دکه،
 دی نهو گههه جزاییس کاری خو، ﴿۱۷۸﴾ و ژ وان
 نهویت مه چیکرین (دهستهک) ههیه، ب ههقیس
 راستهقیس دکه و بی [ب ههقیس] دادومریس
 دکه، ﴿۱۷۹﴾ و نهویت نشان و نایفیت مه دره
 دانایس، دی مؤلهتی دهیسی، بیچ بیچه دی وان نیزیکی
 وی نشی که بیس وان بهرناشاف بکهت بیس ب خو
 بههسن، ﴿۱۸۰﴾ نهز دی مؤلهتی دهمی [و جزاکرنا
 وان ب پاش تیخم]، ب راستی گرتن و نزیایا من یا
 ب هیژ و دژواره، ﴿۱۸۱﴾ نهزتی ما نادهه هزارا خو
 کو چو دیناسی ل دهف ههفالی وان (کو بیغه بهره) نینه؟ بهلی نهو ژ ناگههدار که رهکی ناشکرا بیغه تر نینه.
 ﴿۱۸۲﴾ نهری ما نهو هزارا خو دهمز نایسیا نهرد و نهسانان و دشتی خودی چیکریدا ناگه، و دبیت وهختی
 مرنا وان [یان نژادانا وان ژ بهر گاوریا وان] نیزیک بوویت، لئجا ما نهو پشی فورناتی باوهریسی ب کیژ
 ناخفتنی دینس؟ ﴿۱۸۳﴾ و ههه کهسی خودی [ب کار و کریاریت وی بیت خراب] گوهر و بهرزه بکهت،
 نی کهس نینه وی راستهزی بکهت، و دی وان هیلین ههه د خرابیسا خودا بزفرن، ﴿۱۸۴﴾ [ههی موحهده]
 پسپارا ووزا قیامهتی ژ ته دکه، کا کهنگیه و کهنگی دی تیت؟ بیژه: ب راستی زانیان وهختی هاتنا وی بهس
 ل دهف خودایس منه، کهس نهشت و هختی وی بدهته ناشکراکرن خودی نهیت، ژ نهرد و نهسانان مهز نره
 بزاسن [یان ووزا دتیت یا گرهه ل سهر نهرد و نهسانان] ب سهر ههوهده نایفیت ژ نشکهکیفه نهیت، پسپارا
 وی ژ ته دکه، ههوهکی تو دزانی وی دگهه، بیژه: ب راستی زانیان [هاتنا] وی [ووزی] بهس ل دهف
 خودینه، بهلی باراهتر ژ خهلکی [فی راستی] نوزانن.

﴿۱۷۶﴾ ب راستی پشته فان و هاریکاری من خودیسه،
 نهوی قورنان ثناییه خوار، و نه وه هاریکاریا
 فنجیکاران دکهت. ﴿۱۷۷﴾ و نهویت هوین ز بلی
 خودی دهرین، نهشین هاریکاریا هه وه بکه،
 و نهشین هاریکاریا خو ز بکه. ﴿۱۷۸﴾ و نه گهر
 هوین گازی وان [بوتان] بکه ب ب ز پیکا راست،
 گول هه وه نابن، و نو دینی بمری وان بی ل نه،
 بهلی نه ب خو نابین. ﴿۱۷۹﴾ لینه گوتنی و کار و
 نالین ساناهی بگره، و فرمانی ب کار و کرباریت
 فنج بکه، و بروین خو ز نه فامان وهر گنره.
 ﴿۱۸۰﴾ و ههر وخته کن و هواسهک ز شه پتانی بکه هیت
 نه، خو ب خودی پارتزه، ب راستی نهوی پاریزکاری کریس،
 و زانابه. ﴿۱۸۱﴾ ب راستی نهویت پاریزکاری کریس،
 ههر وخته کن و هواسهک ز شه پتانی گه هیت
 وان، [فرمانا خودی] هاته بیرا وان، فنج ب خو
 دهمسن، و چاقیت وان باش رۆن دین، [و دزان
 نهف و هواسا شه پتانییه، خو ز گونه هنی فهدکشن
 و گوهنی خو نادهنه شه پتانی]. ﴿۱۸۲﴾ و برایت

وان [ز شه پتانی] هاریکاریا وان [گاوران] دکه د خرابیتدا، و باشی دهست ز خرابیا وان بهر نادهن.
 ﴿۱۸۳﴾ و نه گهر نو ب ب وان چو موعجز میان نه نیسی، دی بیژن: بلا نه تیک ز دهف خو ثنایابه [ب ز ترانه]،
 بیژه: نه ل دویف وی تثنی دهم بی کو و وحی بو من بی هایتیت ز بهری خودای منغه، نهف قورنانه
 نشان و دهلیت ناشکهرانه ز خودای هه وه، و ریکا هیدایه تنی و دلوفانییه ب ب مله تن باور بی بیت.
 ﴿۱۸۴﴾ و نه گهر قورنان هاته خواندن [د نفیزیدا و ز دهره ی نفیزی زی] گوهنی خو بدمنی و بی دنگ بین،
 دادلوفانی ب هه وه بیته برن. ﴿۱۸۵﴾ و خودای خو ب ترس و ناشکهراییه و ب نهی و نافنجیه [ناقیه را
 دهنگی نزم و بی بلند] سپیده و تشاران بینه بیرا خو، و ز بی ناگه هان نه. ﴿۱۸۶﴾ ب راستی نهویت ل دهف
 خودای نه [کو ملیاکه تن] خو ل سهر بهرستا خودی معزن ناگه و خودی [ز همی کتابیان] باقر دکه،
 و ههر ب خودی سوجه پان دهن.

سُورَتَا تَعْفَال

ل مەدینەیین ھاتیبە خوارق (۷۵) ئایەتە

بسم الله الرحمن الرحيم

﴿۱﴾ پەیارا دەستگە ئېتت (خەزایی) ئ ۋە دكەن
 [كادى چاوا ئیتە بەلاڧكرن، نەخاسە پەشتى ژىك
 جودابوون ل سەر دەستگە ئېتت بەدەق بەیداووى]،
 پېژە: دەستگە قى بۆ خودى و پېغەمبەرىنە [ئانكو
 بەلاڧكرنا وان ب ھىييا پېغەمبەرىفە]، ئېجا
 بارىزكارىيا خودى بگەن [ل سەر دەستگە ئېيان
 ژىكفە نەبن، و ل بەر فەرمانا خودى ڤاوەستن]، و
 ئالەبرا خۆ دورست بگەن، و گوھدارىيا خودى و
 پېغەمبەرى وى بگەن ئەگەر ھوین خودان باوهر بن.
 ﴿۲﴾ ب پاستى خودان باوهر بەس شەون، ئەوئ
 ئەگەر ئافى خودى ھاتە ئېنان، دلېت وان ژ ترساندا
 خۆ دقوتن، و ئەگەر قورتان ل سەر وان ھاتە خواندا،
 باوهرىيا وان پتر لىن دتېت، و پشتا خۆ ب خودى

موركوم و گەرم دكەن. ﴿۳﴾ ئەوئ بەردەوام [و ب رەنگى پېدق] ئېغزان دكەن، و ژ نىنى مە دابىسى
 خېزان ددەن. ﴿۴﴾ ئەھا ئەفەنە خودان باوهرئ راست و دورست، وان ل دەف خودابىسى خۆ پىك و پاىە و
 گونەھ ژېرن و رزقەكى بەرفرەھەبە. ﴿۵﴾ [خوكمى ژىكفە كرنا دەستگە ئېيان ب دویاھىك ھات، دى ب
 وى رەنگى بېت بىن خودى بقت، دگەل ھندى ك ب دلنى ھندەكان نینە ژى] ھەروەكى خودابىسى تە توژ
 مەدینەبىنى دەرتىخسى بۆ بەدق [بۆ كارەكى تەقدیرا وى ل سەر بوو]، و ھندەك ژ خودان باوهران ئەفەبى
 نەخۆش بوو. ﴿۶﴾ پەشتى بۆ وان پاستى دیاربووى كو دى سەرکەفن، جەبەرى [دەمرەق شەپدا] دگەل
 تە دكەن، [و وان شەپ پەن نەخۆش] دى پېژى بۆ كوشنى دتېنە ھازۆن، و كوشنى ب چاڧت خۆ دېین.
 ﴿۷﴾ و بېتتە پىرا خۆ وختى خودى ژ ڤان ب تىك ژ دویان دابىسە ھەو [كاروانى قورەبىيان، بان سەرکەفتن
 ل سەر لەشكەرى وان]، بەلنى ھوین حەز دكەن یا بىن شەپ بگەیتە ھەو [كو كاروانە]، و خودى دتیت
 ب ئایەتت خۆ ئەوئ ھاتنە خوارق ل سەر شەپى، ھەقىقەتەنەجە بگەت، و گاوران بېر بگەت. ﴿۸﴾
 و داھەقىقەت [كو ئىسلامە] نەجە بگەت، و بوچانەبى پوچ بگەت، چەندەنە ب دلنى گونەھكاران [بوت
 بەرئسان] ژى بېت.

سُورَةُ الْأَنْعَامِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

يَسْتَلْفِتْكَ عَنِ الْأَنْعَامِ فِي الْأَنْعَامِ لِقَاءُ رَسُولٍ فَأَتُوا اللَّهَ
 وَأَسْأَلُوا فَاَتَ يَسْأَلُ وَأَطِيعُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ إِنْ كُنْتُمْ
 قَوْمِينَ ۖ إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ الَّذِينَ إِذَا ذُكِرَ اللَّهُ وَجِلَتْ
 قُلُوبُهُمْ وَأَذَانُهُمْ سَمِعَتْ عَلَيْهِمْ أَنْشَاءُ رَأَدْفَةٍ بَسْطًا وَعَلَى زَيْفَةٍ
 يَتَوَكَّلُونَ ۚ الَّذِينَ يَتَّبِعُونَ النَّصِيحَةَ وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ
 يُنفِقُونَ ۚ أُولَئِكَ هُمُ الْمُؤْمِنُونَ حَقًّا لَهُمْ دَرَجَاتٌ عِنْدَ
 رَبِّهِمْ وَمَغْفِرَةٌ وَرِزْقٌ كَثِيرٌ ۚ سَمَّا أَخْبَرْتُكَ أَنَّكَ
 مِنْ بَنِيكَ بِالْحَقِّ وَأَنَّ فِرْقًا مِنَ الْمُؤْمِنِينَ لَسَعِيدُونَ ۚ
 يَجِدُونَكَ فِي لَحْيٍ بَعْدَ مَا تَبَيَّنَ كَأَنَّكَ تَسْأَلُونَ إِلَى الْأَنْزِلِ
 وَهُمْ يَحْظَرُونَ ۚ وَأَذِيقْنَاهُ لِقَاءَ اللَّهِ إِحْدَى الْأَلْهَاتِ إِنَّهَا
 لَسَعِيدٌ وَمَوْذُونٌ أَنْ عَوْدَاتِ الشَّرْكِ تَكُونُ لَكُمْ وَمَوْزِعُهُ
 اللَّهُ أَنْ يَحْيِيَ الْحَقَّ بِحَقِّهِ وَيَقْطَعُ دَائِرَ الْكُفْرِ ۚ
 لِيَحْيِيَ الْحَقَّ وَيَقْطَعُ الْبَطْلَ وَلَوْ سَكِرَ الْمُجْرِمُونَ ۚ

﴿۹﴾ ینته بیرا خو وختی [دشهری بدیندا] لاغلاف و هوار هوارا هوه: هوه سرکه فتن و هاریکاری ژ خودایی خو دخواست، ینتا بر سقا هوه دا، ب راستی نه ز دی ب هزار ملیا که تیت ل دویف تیک پشته فانیسا هوه کم. ﴿۱۰﴾ و نه هاریکاریه یز هوه کر، دایق هوه بیت مزگینی ژ بهری خودیغه، و دادلیت هوه بن نه نابین [کو هوین دی سرکه فتن]، و ب راستی سرکه فتن بهس ب دهستی خودیغه، ب راستی خودی بی سردهست و کاربه جهه. ﴿۱۱﴾ و ینته بیرا خو دهمن خهوه کاسفک دلن هوه گرتی، و خودی ژ نک خو هوین بن دلته ناکرین و باران یز هوه ژ نهسانی باراندی، دا هوه بن باقر بکمت [شویشتن ل سرخو راکدن، و دستفیزیت خو بگرن و نفیزیت خو بکهن]، و دا ناوازیست شهبانی ژ دهف هوه بیست [هوین نه ییزن نه م دکیمین و نهو گله کن]، و دا دلیت هوه ب پیغره هویی موکوم بکمت، و بیان بن رابگریب [ول بن بیست هوه گزر بکمت و نهبه نهفن]. ﴿۱۲﴾ ینته بیرا

خو دهمن خودایی ته و حسی یز ملیا که نان هنارتی، ب راستی نه ز یی د گله هوه، قیجا مزگینی ب سرکه فتنی بدهنه نهویت باوهری ینیابین و وان راگرن، نه ز دی ترس و له ززی تیخه ددلیت واندا نهویت گاورد بووین، قیجا هوین دربان دانه ستو و سر تلپت وان. ﴿۱۳﴾ چونکی وان دزاتیبا خودی و پیغه بهری وی دکر، و هر که سنی دزاتیبا خودی و پیغه بهری وی بکمت [بلا بزانیب] هندی جزایی خودی، ب راستی جزابه کن دژواره. ﴿۱۴﴾ نهفه نیز ایا هوه به قیجا نامکه نن، [و بزنان] ب راستی [دژوا قیامه تن] ناگرئی دژو هس یز گاوارنه. ﴿۱۵﴾ گمل نهویت هوه باوهری ینیابین، نه گهر هوین [دشهریدا] که فتنه بهر سینگن گاواران، پشتا خو ندهنه وان و ژ وان نهرفن. ﴿۱۶﴾ و هر که سنی وی رژی پشتا خو بدهنه وان و ژ وان بهر فلیت، ژ بل وی یی ل بهر بیت بهیته چنه کن دی یی شهری یان خو فه کیشیت، دا جاره کادی ب هیزتر بزفرتهغه، بیان خو بدهنه د گله دهسته که کادی، قیجا ب راستی نهویتی پشتا خو بدهنه وان و ژ وان بهر فلیت [ژ بل نهویتی مههستا وان هاتینه دیاریکرن] هیژیایی غزه با خودی بوو، و جهنی وی دژومه و پیسه جهه.

﴿۳۱﴾ و بینہ ببرا حق و ختن هویس ل مه که هین د کیم و بنده ست، هویس دترسیان خه لک [نانکو موشرکت مه که هین] ب لمر هموه بگرن، قیجا [خودتی] هویس جه واندن [و مه دینه بقره هموه کره تیور گه دهو به ناگه ده]، و ب هاریکاریسا حق [بروزا به دری] پشته قاتیبا هموه کر، و بزقن پاک و باقر دا هموه، دا هویس سوباسیا خودتی بکهن. ﴿۳۲﴾ گمل خودان باوه ران: خیانه تنی ل خودتی و پیغمه بیری نه کهن [کو هویس فرمانیت وان پینلن و دیکان وان نه گرن، و گونه نان بکهن]، و خیانه تنی ده مانه تیت خودا نه کهن، و هویس دزان تهقا هموه د راستا ته مانه نیدا کری خیانه ته. ﴿۳۳﴾ و بزاسن ب راستی زاروک و مالی هموه، جه پابنده بقره هموه، و [بزاسن] ب راستی خودتی خه لاته کنی موزن ل دهقه [قیجا خه می ز وی خه لاتی بخون، و بلا زاروک و مالی هموه وی خه لاتی ز دهست هموه نه کهن]. ﴿۳۴﴾ گمل خودان باوهران ته گهر هویس باریکاریسا خودتی بکهن، دتی فافتیری دهته هموه [کو هویس راستی و پریجی زینک قافرن و ژینک جودا بکهن]،

و گونه هیت هموه دتی پویجکمت و دتی ل هموه بوزیت، و تنی خودتیبه خودانی کهره ما موزن. ﴿۳۵﴾ و بینہ ببرا حق و ختن نه ویت گاور بووین، نویین و نه خسه بقره ددانان، داته زبندان بکهن و گری بدنه یان ته بکوزن، یان ته [ژ مه که هین] دهر بیخن، و فند و فیلان دکهن و نه خسه یان ددانن، و خودتی زی نه خسه یان ددانیت [ته کبری دکت]، و خودتی چترین ته کیر کهره. ﴿۳۶﴾ و ختن نایه تیت مه ب سر و اندا دهاتنه خواندن، دکوزتن: مه بیستن، ته گهر مه قیابیه، ته می زی دا وکی فان نایه تان بیژین، و تهقه ز نه فسانه بیست پیشیان پتفه تر نیه. ﴿۳۷﴾ و بینہ ببرا حق دهمی وان گزتی: خودتیو ته گهر تهقه [تهقا موحه مده پی هاتی] ههقی بیت ژ نک ته هانیت، تو به رانمک ژ که فرمان ژ ته مسانی ب سر مه دا باریبه، یان نیزایه کاب ب ژان و دژوار بقره مه بینه. ﴿۳۸﴾ و خودتی وان نیزا نادهت [هه میسان ب گشتی ب به نیزا نایختی] و تو [هه می موحه مده] د نواف و اندا... و خودتی وان ب بهر نیزایسی نایختی، و نه و داخوواز گونه نه د ژیرنی بکهن.

وَمَا لَكُمْ أَلَّا تُعْبُدُوا اللَّهَ وَهَمَّ بَصُدُوتُ عَنْ التَّاجِدِ
 الْخَرَابِ وَمَا كَانَ أُولَئِكَ أَنْ أُولُوا قُدْرًا إِلَّا التَّاجِدُونَ
 وَلَكِنْ أَصْعَقَهُمْ لَا يَسْلُكُونَ ﴿٣٨﴾ وَمَا كَانَ مَلَأَهُ
 عِنْدَ الْبَيْتِ إِلَّا الْمَكَاةُ وَقَصْدِيَّةٌ قَدْ رُفُوا الْعَذَابِ
 بِمَا كَانُوا يَكْفُرُونَ ﴿٣٩﴾ إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا يُبْعَثُونَ
 أَمْ لَكُمْ أَلِهَةٌ دُونَ اللَّهِ قَسْبُفُوتُهَا ثُمَّ تَكُونَ
 عَلَيْهِمْ حَسْرَةً ثُمَّ يُغْلَبُونَ وَالَّذِينَ كَفَرُوا إِلَىٰ حَبْرَةٍ
 يُخْشَرُونَ ﴿٤٠﴾ لَيْسَ لِلَّهِ الْغَيْبُ مِنَ الْقَلْبِ وَبِحَقِّ
 الْحَقِّ يَقْضُهُ عَلَىٰ تَعْيُنٍ فَرَضَهُمْ جَبِيحًا يُبْجَلُهُ
 فِي حَبْرَةٍ أُولَئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ ﴿٤١﴾ قُلْ لِلَّهِ
 كَرَمٌ وَإِنْ يَنْتَهَرُوا مِنْكُمْ لَكُمْ قَدْ تَلَفَ وَإِنْ يَعُودُوا
 فَقَدْ مَضَتْ سُنَّتُ الْأَوَّلِينَ ﴿٤٢﴾ وَقَدْ عَلِمْتُمْ حَقَّ
 لَا تَكُونُونَ فِتْنَةً وَتَكُونُ الَّذِينَ كَفَرُوا قُلْ قَابِ
 أَنْتُمْ قَابَاتُ اللَّهِ بِمَا يَكُونُونَ تَبِيرٌ ﴿٤٣﴾ وَابْتَغُوا
 قُلُوبَكُمْ أَنْ لَكُمْ مَوْلَىٰ كَفَرْتُمْ أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ يَنْزِلُ فِي الْبَيْتِ ﴿٤٤﴾

﴿۳۸﴾ و آن چ همة نه عیلت خودی وان ب بهر نیز ا
 بیخیت [بیشی تو و موسلمانیت لاواز ز ناف وان
 دهر که فتن] و ما بزچی خودی وان نیز ا نادهت، و نه
 ریکا خه لکی ز مرگه فتا حمرام [که عبه یی] دگرن،
 و نه ب ب خل نه خودانیت مرگه فتن.. خودانیت وی ز
 باریز کاران پشه تر که سی دی نینه، بهلن بارابر ز وان
 قس نوزانن. ﴿۳۹﴾ و نفیژا وان د مرگه فتن د فنییان و
 دهستقوتانی پشه تر جو یی دی نه بو، فنجما ز بهر وی
 گاوربیا هوه دگر نیز ایی بخون. ﴿۴۰﴾ ب راستی
 نهویت گاور بووین، مال و سامانی خق دمه زینخن،
 داریکا خودی ز خه لکی بگرن، فنجما نه و دی مال و
 سامانی خق مه زینخن، و باشی دی بز وان بته کول و
 کوفان و باشی دی شکون زی، و نهویت گاور بووین
 دی دجه نه میدا تیه کومکرن. ﴿۴۱﴾ دا خودی باش
 و خرابان [نانکو موسلمان و گاوران] زیک قافیریت،
 و خرابان ب دانیه سهر خرابان و خرابان کومکته
 سرنیک، فنجما هه میان دی کته د دوز هیدا، و
 نهفته بیت خوسارهت. ﴿۴۲﴾ [هه می موحمه د] بیژه

وان: نهویت گاور بووین، نه گهر دست ز دزمانتیا خودی و پیغمبه ری به ردهن و موسلمان بین، نشنی
 بزری ل وان نا تیه گرتن، و نه گهر بزفر نه فیه [ز شهر بی پیغمبه ری و دزمانتیا وی]، ب سویند ریکا خودی
 دراستا و اندا و نهویت و کی وان یا دیاره کاج بوو! ﴿۳۸﴾ و هوین [که موسلمانان] شهر بی وان بکن دا
 ریکا نیسلامی نه تیه گرتن، و دا دینی خودی بیته سهرشکی هه می دینان، فنجما نه گهر [گاوران] دهست
 ز دزمانتیی و شهری و گاوریی به ردهن [و موسلمان بوون]، ب راستی نشنی نه و دکن خودی دبیت.
 ﴿۴۰﴾ و نه گهر وان [دهست ز کرباریت خق به ردهن] پستا خق دا هوه، فنجما هوین بزاسن خودی پشته فانی
 هوه به، و نه و باشتین پشته فان و باشتین هاریکاره.

وَأَعْلَمُوا أَنَّمَا غَنِمُوا مِنْ شَيْءٍ فَإِنَّهُمْ مُسْلِمُونَ ۚ وَذَلِذَ الْفَتْحِ وَالْغَنَمِ وَالْمَسْكُونِ فِي السَّجِيلِ ۚ إِنَّكُمْ سَعَيْتُمْ بِآيَاتِنَا وَمَا آتَيْنَا عَلَى عِبْدِنَا إِلَّا يَوْمَ الْفُرْقَانِ ۚ يَوْمَ تَفُتَّى الْمُنْتَهَايَ ۚ وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ۚ إِذْ أَتَاهُمْ بِالْعُدُوِّ وَالْغَنَمِ ۚ وَالْعُدُوِّ وَالْغَنَمِ ۚ أَشَقَلْ بِكُمْ وَلَوْ تَرَأَيْتُمْ لَاحْتَفَضْتُمْ فِي الْيَمِينِ ۚ وَاللَّيْنِ يُفْضِي اللَّهُ أَمْرًا كَمَا كَانَ مَفْعُولًا ۚ لِيَهْلِكَ مَنْ هَلَكَ عَنْ بَيِّنَةٍ وَيَحْيَىٰ مَنْ حَيَّ ۚ عَنْ بَيِّنَةٍ ۚ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْغَافِلِينَ ۚ إِذْ يُرِيهِمْ اللَّهُ فِي تَوَالِيهِ قِيْلًا ۚ وَتُؤَرَّثُهُمْ كَيْبًا ۚ لَفِئَتُهُمْ وَمَشَتْهُمْ فِي الْأَمْرِ ۚ وَاللَّهُ سَلَّمَ لِمَنْ يَدْعُوهُ ۚ إِذْ أَتَاهُم بِالْعُدُوِّ ۚ وَإِذْ يُرِيهِمْ إِذِ الْفَتْحِ ۚ فِي أَغْنِيَهُمْ قِيْلًا ۚ وَفِيْلًا ۚ سَعَىٰ فِي الْغَنِيِّ ۚ لِيَفْضِي اللَّهُ أَمْرًا كَمَا كَانَ مَفْعُولًا ۚ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْغَافِلِينَ ۚ تَنَزَّاعَ الْأُمُورُ ۚ بَيْنَ أَهْلِ الْيَمِينِ ۚ مَا مَسُوا إِذَا الْغَنَمُ فَتَنَةٌ ۚ فَأَنْبَتُوا ۚ وَأَنْبَتُوا ۚ وَاللَّهُ كَثِيرٌ ۚ أَلَمْ يَكُنْ قَدِيرًا ۚ

﴿۱۱﴾ و بزائن ب راستی همر دهسکه قبیله کن ب دهست هموه بکه قیت، پنبجیک زئی بق خودی و پنبه مبهری و مروفیت وی [ژ بابکنی هاشم و (موط لبی) و سوبیان و قهله ندمر و پنبه گانه، نه گهر هموه باوهری ب خودی و ب نهوا مه رورزا بهدری بق بهنده یس خق نیاییه خوارق، نیاییت [رورزا همدی و نهمه قی ژیک هاتیه فافارتن] رورزا همدو دهسکه [گاور و موسلمان] که فینه بهر تیک، و خودی ب خزل ل سهر همی تستان یس دهسکه لاتداره، ﴿۱۲﴾ و هختی هوین ل به خن نهالا نزیکی مده بنی و نهوا [قوره یس] ل به خن نهالا دویری مده بنی، و کاروان [بن قوره یس] د بن هموه دا بسو، و نه گهر هموه ژفان دابایه نکندو، هموه ژیک نه دگرت و هوین نه دپورنه ناخفتنه [کنیسیا هموه، دا هموه ست کهت، و ترسا پنبه مبهری د دلیت واندا، داوان ست کهت، و هوین نه دکه فته بهر تیک]، بهلن خودی بن ژفان هوین ل فی جهی گهاندنه تیک، دا خودی و بی بکهت یا دنیا بیت [کو

سهر تیختا موسلمانان بسوو، و شکاندنا گاوران بو]، و دایس گاور بووی ب بهلگه و نشان گاور بیت، و دایس باوهری نیایی ب بهلگه و نشان باوهری بیت، و ب راستی خودی گوهدیر و زید و زانیه. ﴿۱۳﴾ وینه بیرا خق و هختی خودی نهو کیم د خه ونیدا نیشتا دایس، و نه گهر نهو گهلهک نیشتا دابانه، هوین داسست و نه چار بن و دار ترسن، و دال سهر کارنی شهر ب جره چن، بهلن خودی سلامتی دا [نه فیه همی چن نه دپور]، ب راستی خودی ناگه همداری وینه یا د سبگاندا [فه شارنی]. ﴿۱۴﴾ وینه بیرا خق و هختی هوین [د شهریدا] که فینه بهر تیک، مه نهو ل بهر جافیت هموه کیمکرن [دابه ساره ها هموه پتر لن بیت]، و مه هوین زی ل بهر جافیت وان کیمکرن [داژ خق پشت راست بین و کاری خق ب دورستی نه کن]، دا خودی و بی بکهت یا دنیا بیت، و همی کاروبار همر ب بال خودیقه دفرن [همر کاره کی جزایس وی دهتن]. ﴿۱۵﴾ گمل خردان باوهران نه گهر هوین که فته بهرانهری کرم و دهسکه گاوران خق راگرن، و خودی گهلهک یینه بیرا خق، دا هوین سهر فراز بین.

وَأَطِيعُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَلَا تَتَّبِعُوا فِتْنَةً لَوْ وَتَّعَتْ
بِغَضِبِ اللَّهِ وَتَسْتَكْبِرُوا إِنَّ اللَّهَ مَعَ الصَّادِقِينَ ۝ وَلَا تَتَّبِعُوا
مَنْ أَكْثَرُ حَرْجًا مِنْ دِينِهِمْ يَلْعَنُوا أَلْئِنْ لَمْ يَنْهَ عَنْهُ
عَنِ سَبِيلِ اللَّهِ وَأَنَّهٗ يُسَاقُ لَتَوَلَّوْا مُجِيبًا ۝ وَلَا تَقْفُ
أَنْفُسُ الْفَاسِقِينَ إِعْرَاضَهُمْ وَقَالَ لَا خَالِقَ لَكُمْ الْيَوْمَ مِنْ
أَلْفَايِسٍ إِلَّا جِبَلٌ لَاسِقٌ فَلَمَّا أَتَتْهُ أَلْفَايِسٌ لَفِطَتْ
عَلَى عَقِبَيْهِ وَقَالَ إِنِّي بَرِيءٌ ۝ مَنْ كَفَرَ فَإِنَّ أَوَّلَ
تَنْزِيلٍ لِي مِنْ عِنْدِ اللَّهِ وَاللَّهُ شَدِيدُ الْعِقَابِ ۝ إِذْ يَقُولُ
الْمُتَوَلِّوْنَ وَالَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَمَضٌ غَرَّ هَوَاهُ وَيَتَنَبَّهُوا
وَمِنْ بَيْنِهِمْ عَلَى اللَّهِ قَامَتْ اللَّهُ عَنْهُمْ حِكْمَةٌ ۝ وَلَوْ
شَرَعْنَا إِذْ يَقُولُ الَّذِينَ كَفَرُوا أَتَاللَّهُ سَعَةً يَضُرُّونَ
وَيُجْرِمُونَ وَأَذِّنْ لَهُمْ وُفُوعًا عَبْدَ اللَّهِ الْحَرَقِيُّ ۝ ذَلِكُمْ
بِمَا قَدَّمْتُمْ أَبْدِيكُمْ وَأَنَّ اللَّهَ لَيْسَ بِظَلَمٍ لِلْعَبِيدِ ۝
كَذَابُ الْإِنْفِرْعَوْنَ وَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ كَفَرُوا بِآيَاتِ اللَّهِ
فَأَخَذَهُمُ اللَّهُ بِذُنُوبِهِمْ إِنَّ اللَّهَ قَوِيٌّ شَدِيدُ الْعِقَابِ ۝

نمود دسردا برن [دینی] وان نمود دهر کاره کبرا کرن ژ وان یسن موزنتر، و هر که سنی بشتا خوب خودی
موکوم بکعت، ب راستی خودی سردهست و کار به جهه. ۱۸۰ و نه گهر تو وان بیینی و هختی ملیاکت
روحا وان نهویت گاور بووین دستین، و بر و پشتیت وان دقون [دادیمه نه کنی ب ترس بیی] [و ملیاکت
دی بیژنه وان] نامکه نه نیزایا دوزمهنی. ۱۸۱ و نهفه نموه یا دهسیت هوه کری، و ب راستی خودی چو
ستهمن ل بنده بیان ناکعت. ۱۸۲ وان زی و هکی فیرعمونی و یسیت بهری وی باوهری ب نشان و فیه تیت مه
نه نیشان، فنجبا خودی نهو ب گونه هیت وان هنگافتن و نیزادان، و ب راستی خودی یسن ب هیز و نیزا دوزاره.

۴۳۳ ﴿هَٰذَا خُودِي بِ سَرِيٍّ وَانِثَا، چُونَكِي ب رَاسْتِي نَو قَنجِي و كَرَمَا خُودِي د گَهِل مَلَه تَكِي كَرِي، خُودِي وَي قَنجِي نَاگُو هُورِيَت [زِي نَاسِيَت و وان نيزا نَادَه] هَما نَو مَلَهت خُوب خُوب، خُوب نَه گُو هُورِن [سُو سَاسِيَا وَي بِيْلَن و فَرَمَانِيَت وَي ب پِشت گُو هِي خُوبَه بَافِيژَن]، و ب رَاسْتِي خُودِي يَن گُو هَدِير و زَانَايَه. ۴۳۴ ﴿وَان زِي وَهَكِي بَنَه مَلا فِيرَعُونِي و يَسِيَت بِهَرِي وَان [ب دَه سِيَت خُوب نَو قَنجِي و كَرَمَه دُ خُوب كَرَن، دُ بَر كَرَن كَا كَن هَاف خُوبَر و كَرَمَه د گَهِل وَان كَرَن] نِشَان و مَوْعِيزَه يَسِيَت خُودَا يَسِيَت خُوب دَر مَو دَانَان، نِيجَا مَه زِي ز بِهَر گُو نَهِيَت وَان نَو د هِيلا ك بَرَن، و مَه بَنَه مَلا فِيرَعُونِي [د نَافِيَا] خَه نَدَقَانَدَن، و ب رَاسْتِي نَو هَمِي [بَنَه مَلا فِيرَعُونِي و يَسِيَت د گَهِل خَه نَدَقِيَن و كُوشِيَتِيَت قُورَه يَشِيَان] د سَهْمَكَا ر بُوَن. ۴۳۵ ﴿ب رَاسْتِي خَرَابَرِيَن جَانَدَار ل دَهَف خُودِي نَمُون، نَمُوت ل سَمَر گَاوَرِيَسِي گَاوَر بُوَرِيَسِي و رُود بُوَرِيَسِي، و د بَنِيَرَا نَو بَاوَرِيَسِي نَاشِيَن. ۴۳۶ ﴿نَمُوت تَه سَوز و بِهِيَا ن زِي سَنَانْدِيَن،

پاشي هَمَر جَار سَوز و بِهِيَا نَا خُوب دَشَكِيَتَن، و نَو خُوب دُ تَرَس و شَمَر مَادُوبَا هِيكَافِي شَكَا نَدَن نَابَارِيَزَن. ۴۳۷ ﴿هَمِي مَوْحَه مَد [هَمَر دَه مَكِي تُول سَمَر وَان سَمَر دَه سَه لَانَدَار بِيَسِي، تَو وَي بَرِيَندَار كَرَن و كُوشِيَتَن ب سَرِي وَان يَنه كُوبُ يَسِيَت پِشت خُوب يَنه چَام و عِيَرَه ت [و تِيَدِي جُورَه ت نَه كَهَن شَهَرِي د گَهِل تَه بَكَهَن، دُ تَرَسَا نَه قَاب سَرِي هَمَه فَا لِيَت وَان هَانِي]، دَا بِيَغَه بَجَن. ۴۳۸ ﴿و هَمَر وَهَخَنه كِي تَو تَرَسَا يَسِي كُور هَنَدَه ك بِهِيَا نَا خُوب د گَهِل تَه بَشَكِيَتَن و خِيَانَه تَن د گَهِل تَه بَكَهَن، نِيجَا وَان نَاگَه هَدَار بَكَه كُوب بِهِيَا ن دَا فِيرَا هَمَه مَدَا نَه مَا، وَهَكِي وَان ل بِهَر، ب رَاسْتِي خُودِي حَه خَا نِيَا ن نَا كَه ت. ۴۳۹ ﴿و بِلَا نَمُوت گَاوَر بُوَرِيَسِي [و رُوزَا بِهَدُورِي دُ كُوشِيَتَن و تِيَخِيرِيَسِي رُز گَاوَر بُوَرِيَسِي] وَي هَزَرِي نَه كَهَن تَو دُ نِيزَا يَا خُودِي قُورَتَا لِيُون، نَو مَه نَه چَار نَا كَهَن [نَم وَان ب بِهَر نِيزَا نَه تِيَخِيَن]. ۴۴۰ ﴿و هُوِيَن زِي [گَهِل خُودَا ن بَاوَرَا ن] هِنْدِي هَمَه هِي چِي بِيَت دُ هِنَزِي و هَمَه يَسِيَت گَرِيَدَا يِي بَز وَان بِهَر هَف بَكَهَن كُور هُوِيَن هِي [ب وَي هِنَزِي] دُ دُ مَنِيَت خُودِي و دُ مَنِيَت خُوب و هَنَدَه كِيَت دُ بِل فَا ن هُوِيَن نَا يَاسَن، خُودِي وَان دِيَا سِيَت، چَا فَرَسَا نْدِي بَكَهَن و هَمَر تَشْتَه كِي هُوِيَن دُ رِيكََا خُودِي دَا بِهَر يَسِيَت، دِي خِيَرَا وَي ل هَمَه ب خُوب زُفَرِيَت، يِي سَهْم ل هَمَه يَسِيَت كَرَن [خُوبَرِيَت هَمَه يَسِيَت كِيَمَكَرَن يَان يَسِيَت دُ بَر كَرَن]. ۴۴۱ ﴿و نَه گَهَر نَو [دُ مَن] بِهَر ب نَاشِيَتِيَغَه هَانَن، نِيجَا تَو زِي بِهَر ب نَاشِيَتِيَغَه هَمَه رَه، و پِشَا خُوب خُودِي گَهَر م و مَكُوم بَكَه، ب رَاسْتِي نَو هَمِي گُو هَدِير و زِي دَمَا نَا.

وَأَنْ يُرِيدُوا أَنْ يَخْدَعُوكَ فَإِنَّ حَسْبَكَ اللَّهُ هُوَ الَّذِي يَنْفَعُ
يَضُرُّ، وَيَا الْمُؤْمِنِينَ ﴿٦٠﴾ وَالَّذِينَ بَيْنَ يَدَيْهِمْ هَدًى فَلَهُمْ أَجْرٌ
مَالِ الْأَرْضِ حَيْثُ مَا أَفْتَتِ بَرَتْ فَلَهُمْ وَأَلْعَنَ اللَّهُ
الَّذِينَ يَبْغُونَ الْبَقْعَ غَيْرَ الْحَسْبِ ﴿٦١﴾ يَتَأْتِيهِمُ الْبَقْعُ
اللَّهُ وَمَنْ أَتَعْلَقَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٦٢﴾ يَتَأْتِيهِمُ الْبَقْعُ
الْمُؤْمِنِينَ عَلَى الْقَتَالِ إِنْ يَكُنْ يَسْتَعْرِضُونَ سَبْرُونَ
يَتْلُوا مَا تَنْزِيلَ وَإِنْ يَكُنْ يَسْتَعْرِضُونَ يَتْلُوا مَا تَنْزِيلَ
الَّذِينَ سَعَوْا بِأَيْدِيهِمْ فَوَلَّاهُمْ سَبْرًا وَتَسْتَعْرِضُونَ ﴿٦٣﴾ أَلَمْ يَكُنْ
اللَّهُ عَسْكَرًا وَعَلَّمَ الْإِسْلَامَ مَنْ لَمْ يَكُنْ سَعْدًا فَإِنْ يَكُنْ يَسْتَعْرِضُونَ
سَابِرًا يَتْلُوا مَا تَنْزِيلَ وَإِنْ يَكُنْ يَسْتَعْرِضُونَ يَتْلُوا مَا تَنْزِيلَ
الَّذِينَ يَلْزَمُونَ اللَّهَ وَاللَّهُ مَعَ الصَّابِرِينَ ﴿٦٤﴾ مَا كَانَ لِتَنفِي
أَنْ يَكُونَ لَكُمْ أَسْرَى حَقٌّ يُنْفِي فِي الْأَرْضِ يُهْدُونَ عَرَضَ
الْأَرْضِ وَاللَّهُ يَهْدِي الْأَجْرَةَ وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿٦٥﴾ لَوْلَا كُنْتُ
مِنَ اللَّهِ سَبَقَ لَنَسْفَعًا لَهَا أَلْفُ عَشْرٍ عَظِيمٍ ﴿٦٦﴾ تَعْلَمُونَ
مَسَاعِيرَهُمْ سَلَالَةً لَيْسَ وَأَنْفَرُوا اللَّهُ إِنْ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ رَجَعَهُ ﴿٦٧﴾

دفع همه هه، فیجا نه گهر سه دیت سه بر کیش و چه سپان ژ همه هه، دئی شینه دوسه دان، و نه گهر هزار
ژ همه هه، ب ده ستور خودی دئی شینه دو هزاران، و ب راستی خودی د گهل پیغمبر هه و سه بر کیشانه.
﴿۶۷﴾ بق چو پیغمبر هه در دست نینه تیخبر هه بن [و به ده لئی به را بهر و مر گرن]، هه تا کوشته کا زیده د
نمردیدانه کن [دا گاور رسوا بین و پشته فانیست وان کیم بین] و همه هه [و به مر گرتا به ده لئی به را بهر نازا کرنا
وان]، بهر تال و منایس دنیایس دقیت، و خودی خیرا ناخره تی بق همه دقیت، و خودی ب خور سه ده ست و
کار به جهه. ﴿۶۸﴾ و نه گهر ژ بهر حوکمی خودی یس بهری نو که نه بایه [کو خودی ژ بهر نجیهادا خه لست
که سس نیزا نادهت]، دا نیزا به کا مه زن ژ بهر به ده لا همه و مر گرتی، همه هه نجیگیت. ﴿۶۹﴾ فیجا ژ وی مالی ب
ده ست همه هه که قس [کو غه نیمه به] بخون، حه لال و بافره، [و ژ نو که ویفه] ژ خودی بر سن [و نه دهنه سه
وی تثنی یس خودی ده ستور یس نه دایس] و خودی گونه ه ژ بهر و زیده دلوا فانه.

﴿۷۰﴾ هـی پینه مبر، بیژه وان تیخیریت د ناف دهسیت هه وهدا، نه گهر خودی بزانت خیرا ده وهدها هه هی و ئیه تا هه وه یا دورسته، دق ژ وئی چیت ده ته هه وه یا ژ هه وه هاتیه بهر گرتن، و دق ل گونه هیت هه وه بوزیت، و خودی گونه ه ژیه ر و دلوانه.

﴿۷۱﴾ و نه گهر وان بخت خیانته تن ل ته بکه، ب راستی وان بهری نوکه خیانته تن ل خودی کری، ئینجا نو ب سر وان تیختی [و نه گهر نهو جاره کا دی بزفر نه سر خیانته تا خو، جاره کا دی خودی دق نه ب سر وان تیختی]، و خودی زنده زانا و کار به جه.

﴿۷۲﴾ ب راستی نهویت باومری نیاسین و مشخت بووسین، و ب سر و مالی خو جهاد د ریکا خودیدا کرین، و نهویت موسلمان فه حواندین و هاریکاریا وان کرین، نهفه هه می هاریکار و میرا تخوریت تیکن، و نهویت باومری نیاسین و مشخت نه بووسین، ل سر هه وه نهواجه هوسین هاریکاریا وان بکه، و میرا تخوری د نافهرا هه وهدا نینه، هه تا مشخت نهبن، و نه گهر هاریکاری ژ هه وه خواستن، هاریکاریا وان

بکه، ژ بل هندق هاریکاریا هه وه ل سر مله ته کی بخوازن د نافهرا هه وه و وانا بهیانه ک ههیت، و کاری هوسین دکه خودی دینیت. ﴿۷۳﴾ و نهویت گاور بووسین هنده ک هاریکارت هنده کانه [نانکو هاریکار و پشته فانیت تیکن]، و نه گهر هوسین زی هاریکاری و پشته فانیا تیکنو نه که، دق به لا و خراییه کا مه زن د نهردیدا چیبیت. ﴿۷۴﴾ و نهویت باومری نیاسین و مشخت بووسین، و جهاد د ریکا خودیدا کرین، و نهویت مشخت فه حواندین و هاریکاریا وان کرین، نهها نهفه نه خودان باومری راست و دورست. گونه ژ زیرن و دانه کا ب ریز و ب قه در بو وان هه به. ﴿۷۵﴾ و نهویت پشنی هنگی باومری نیاسین و مشخت بووسین، و جهاد د گه ل هه وه کرین، نهها نهفه ژ هه وه نه. و د بهر نامه و حوکم خودیدا مرویت تیگ ژ بیانیان هه ژ یرن بینه میرا تخوریت تیکنو. ب راستی خودی ناگه هه ژ هه می تشتی هه به.

كَتَبَ يَكُونُ لِلْمُتُوبِينَ عَهْدٌ عِنْدَ اللَّهِ وَعِنْدَ رَسُولِهِ
إِلَّا الَّذِينَ عَاهَدُوا عِنْدَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ فَمَا اسْتَقْتُوا
لَعْنَهُمْ فَاسْتَقْبَلُوا لَهُمْ إِنْ أَفَاءَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ
كَتَبَ إِنْ يَقْتُلُوا عَلَيْهِمْ لَاحِقًا فَإِنْ يُبْغِضُوا
دِمَّةً يَرْضَوْهُمْ وَأَقْرَبُهُمْ وَتَأْتِي قُلُوبُهُمْ وَأَكْثَرُهُمْ
فَتَيَقُونُ ۚ أَتُفَرِّقُونَ بَيْنَ اللَّهِ بَيْنَ قَلِيلٍ أَتَقْتُلُونَ
سَيِّئَاتِهِمْ إِنَّهُمْ إِنَّمَا يَفْعَلُونَ فِتْنَةً ۚ لَا يَرْجُونَ
فِي مُؤْمِنٍ إِلَّا وَلَا دِمَّةً وَأُولَئِكَ هُمُ الْفِتَنُونَ ۚ إِنْ
تَابُوا وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَآتَوْا الزَّكَاةَ فَخَلُّوا سَبِيلَهُ
الَّذِينَ وَلَقِيتُمْ فِي الْأَيْمَنِ الْيَمِينِ فَاصْلُوتُمْ ۚ وَإِنْ
لَعَنُوا فَلَا تَنْتَهِنُ عَنْهُمُ بَعْدَ عَهْدِهِمْ وَقَتْلُوا فِي ذِيكُمْ
فَقَتِلُوا أَلِئِمَّةً الْكُفْرُ إِنَّهُمْ لَا يَتُوبُونَ لَهُمْ لَعَنَهُمُ
بِمَنَّهُمْ ۚ أَتَأْتِفُلُونَ قَوْلًا كَعَقْوَابِهِمْ
وَقَسُوا بِإِخْرَاجِ الرَّسُولِ وَهُمْ بَدَّوْهُمْ سَكْرًا أَمْ مَرَّةً
الْفِتْنَةُ فَإِنَّهُ لَمُحٌّ أَنْ تَعْلَمُوا أَنَّ كُفْرَهُمْ فُتْنٌ ۚ

﴿۷۷﴾ چاوا موشرکان دئی بهیمان ل دهف خودئی و
پیغه مبهری وی ههبن، ژ بیل وان نهوینت ههوه بهیمان
ل که بهیسن دابیسی، هندی نو د گهل ههوه د راست
بن، هوین ژی د گهل وان د راست بن، ب راستی
خودئی حمز باریز کاران دکمت [جهینانا بهیانی ژ
باریز کاریینه. ﴿۷۸﴾ چاوا [دئی وان بهیانا خودئی و
پیغه مبهری ههیت] نه گهر نو ب سر ههوه بکهفن،
مرزفانی و بهیانی بهر چاف ناگرن، ب دهفی خۆ ههوه
رازی دکهن [نانکو دهفته مبیسن د گهل ههوه دکهن، و
دلی وان ل سر ههوه تزی کهرب و کینه، و دلی وان
ناگریت [نمو نه واد گهل ههوه دبیژن ب جه بیئت، و
باراهتر ژ وان بی دهر که فینه. ﴿۷۹﴾ نایهت و نیشانیت
خودئی ب بهیه کسن کیم فروتن، و ریتکا خودئی ل
خهلکی گرتن، ب راستی نهفا نهو دکهن گهلک
کریشه. ﴿۸۰﴾ [نه بهس د راستا ته ب تنبیدا وهسانه]
نهو دراستا جو خودان باوهر اندا بهیمان و مرزفانیسی
بهر چاف ناگرن، و نه ها نه فنه، زیده گالیگر [بیئت
ددهنه سر تان و په زانی خودئی. ﴿۸۱﴾ نه گهر

توبه کرن و نفیژ کرن و زهکات دان، فیجا برایشته ههوه نه ددیندا، و نهم ب دریزی و ب ههمی پهنگان نیشان
و نایهتیت خۆ یۆ وان دیار دکهین، نهوینت دزانن. ﴿۸۲﴾ و نه گهر بهیانیته خۆ نهوینت ب سویند موکوم
کریسن، پشی د گهل ههوه دابین بشکینن، و نه زماندریزی د راستا دینی ههوه دا کرن [تان تی قوتان]، فیجا
سه ریت گاورییی بکوژن، ب راستی وان جو سویند و بهیمان نینن، بهلکی بهس بکهن و ب باشقه بچن.
﴿۸۳﴾ نه رتی ما هوین [گهل موسلانان] شه رتی وان ناکهن، نهوینت سویند و بهیانیته خۆ شکاندین، و ل بهر
بوون پیغه مبهری دهر بیخن، و دهمستیکنی وان شه د گهل ههوه کربوو، ما هوین ژ وان دترسن [له واهوین
شه رتی وان ناکهن]؟ خودئی هه ژیره هوین ژی بترسن نه گهر هوین خودان باوهر بن.

قَدْ يُلَومُهُمْ يُعَذِّبُهُمْ اللَّهُ بِأَنْدِ بَعَثَهُمْ وَخَضِرُهُمْ وَخَضِرُهُمْ
عَلَيْهِمْ وَتَشَفَّيْ صُدُورُهُمْ قَوْمِيْنَ ۝ وَذَهَبَ عَنَّا
قُلُوبُهُمْ وَتَوَلَّى اللَّهُ عَنِ مَنْ يَسْأَلُ وَاللَّهُ عَلِيمٌ خَبِيرٌ ۝
أَمْ حَسِبْتُمْ أَنْ تُتْرَكُوا وَلَمَّا يَقُولُ اللَّهُ الْيَوْمَ جَهَنَّمَ وَأَمْسِكُوا
وَلَا يَخْشَوْنَ دُونَ اللَّهِ وَلَا رَسُولَهُ وَلَا الْمُسْلِمِينَ وَابْتِغَاءَ
وَاللَّهُ عَزِيزٌ مُتَقَاتِلٌ ۝ تَاكَانَ لِلشَّامِكِينَ أَنْ يَتَمَرَّ وَأَمْسَجِدَ
اللَّهُ شَهِيدِينَ عَلَى أَنْفُسِهِمْ بِالْعُسْفَرِ أُولَئِكَ حَبِطَتْ
أَعْيُنُهُمْ فِي الظَّالِمَةِ خَالِدُونَ ۝ إِنَّمَا يَقُولُ مُسَجِدَ
اللَّهُ مَنْ آمَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَأَقَامَ الصَّلَاةَ وَآتَى
الزَّكَاةَ وَكَرِهَ النَّسْأَ إِلَّا اللَّهُ فَتَسْمُنْ أُولَئِكَ أَنْ يَكُونُوا مِنَ
الْمُتَعَذِّبِينَ ۝ أَجَعَلْتُمْ سِقَاةَ الْحَاجِّ وَعِمَارَةَ الْمَشْرِجِ
الْحِزَابَ مَسْجِدَ ۝ آمَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَجَاهِدَ فِي سَبِيلِ
اللَّهِ لَا يَسْتَوُونَ عِنْدَ اللَّهِ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ۝
الَّذِينَ آمَنُوا وَهَاجَرُوا وَجَاهَدُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ بِأَمْوَالِهِمْ
وَأَنْفُسِهِمْ أَكْثَرُ دَرَجَةً عِنْدَ اللَّهِ وَأُولَئِكَ هُمُ الْفَائِزُونَ ۝

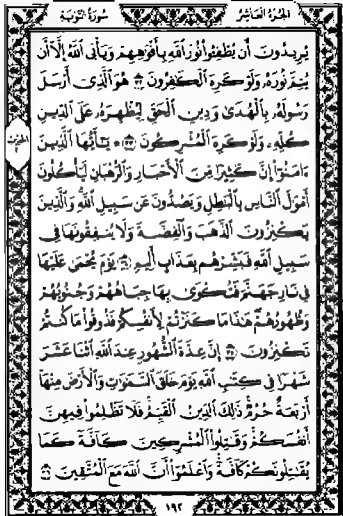
﴿۱۶﴾ شہری وان بکھن، خودی دئی وان ب دہستیت
ہوہ [ب کوشتن] نیزادہت و [ب تیخبر کرن] رسوا
کہت، و ہوہ ب سہر وان تیخت و دلیت دہستہ کہکا
موسلمانان ہین کہت. ﴿۱۷﴾ دئی کہربا دلیت وان
[موسلمانان] داریزیت، و خودی توبہ یسی دہمتہ سہر
وی یسی بفتیت، و خودی ب خوی زانا و کاربنہ جہہ.
﴿۱۸﴾ نہری ہوین ل وی ہزرنہ [ہوسا بن جہر باندن]
یتنہ ہیلان، و خودی نہ زانیت کن ژ ہوہ جہاد
کریسہ و کن ژ ہوہ ژ بل خودی و پیغہ بہری وی و
موسلمانان، کہسک بخو نہ کریتہ تیزک و خوشقی،
و خودی ژ ہر کارہ کن ہوین دکہن ناگہ مدارہ [نانکو
ہوین ل وی ہزرنہ یتنہ ہیلان، بنی کو جہادی بکھن
و خو ژ موشرکان بشون]. ﴿۱۹﴾ بخو موشرکان نایست
و نہ دورستہ، و ہو ب خو شادہ بیسی ب گاوریسی
ل سہر خو دہن، کو نہو مزگفتیت خودی نافا
بکھن، کار و کریاریت فان [نہویت شانازیسی بنی
دہن] بویج بوون، و ہر وہر دئی دناگریدا مینس.
﴿۲۰﴾ ب راستی بہس نہو دئی مزگفتیت خودی

نافاکتہ، نہوی باوہری ب خودی و ب رورزا ناخرہنن نیایی، و نفیژی بکھت و زہ کانی بدہت، و ژ خودی
پیغہ ژ کہسی نہ ترسیت، فیجا ہیغہ نہفہ ژ راستہ ریکریان بن. ﴿۲۱﴾ نہری ہوین [کاری] نافادانا حہجیان
و نافاکرنا [سہخیرکنا نافاہیسی] کہعہ یسی، و ہکی [کاری] وی ددان نہوی باوہری ب خودی و رورزا
قیامہنن نیایی و جہاد دینکا خودیدا کری، نہفہ ل دہف خودی نہوہ کی تیکن، و خودی ب خو ملہتن
ستہ مکار راستہری ناکت. ﴿۲۲﴾ نہویت باوہری نیایی و مشہخت بوویسی و جہاد ب خو و مالی خو
دینکا خودیدا کریں، ل دہف خودی پایہ و بہ بیکیٹ وان بلندترن، [نانکو قہدہری وان مہزترہ]. و نہعا
نہفہ نہ پیٹ سہر قہراز.

﴿۴۷﴾ بَاشِ خُودِي بِشْتِي فَنِي تَوْبِي سِي دَدَه تِه سِر
وِي سِي وَي بَغِيْت وَ خُودِي بِ خُو گُونَه زِيهَر وَ
دَلُو فَا نِه. ﴿۴۸﴾ گَمَلِ خُودَانِ بَاوَهَرَان، بِ رَاسْتِي هِنْدِي
مُوشِرَكَن دِهِي سَن [بِي سَاطِيَا وَانِ بِا شِرَكِي] وَ سَالُو خَهْت
وَ هَزُورِ بِي رَانِه، فُجَا بِلَا بِشْتِي فَنِي سَالِي [كُو سَالَا
نَهِي مَشَه خَتِي بِوُو] نِي زِيكِي مَزْگَه فَا كِه عِي سِي نَهِي سَن،
[وَ نَايِت زُ نُو كِه وَ پِنْفَه يِنْفَه كِه عِي سِي بِزُ حَ جِي وَ
عُومَه سِي] وَ نَه گَهَر هُوِي سَن [زُ نَه هَاتَانَا وَانِ بِزُ مَزْگَه فَنِي]
زُ خِي زَانِي سِي [هَه زَارِي سِي] بَتَرَسَن [چُونَكِي بِ هَاتَانَا وَانِ
بِهَوَاجَه كِه دَكَه فَنِي كِه پَرِي وَ فَرُو تَسَا هَه رَه]، فُجَا نَه گَهَر
خُودِي بِشْتِي دِي هَه وَ هَه رَه مَآ خُو دَه لَه مَه مَه كَه تِه،
بِ رَاسْتِي خُودِي سِي زَانَا وَ كَارِي نَه جِهَه. ﴿۴۹﴾ گَمَلِ
خُودَانِ بَاوَهَرَان [شَه پَرِي دَه گَمَلِ وَانِ بَكَه نَه وَيْت
بَاوَهَرِي سِي بِ خُودِي وَ پُرُو زَا قِيَامَه تَنِي نَه لِي سَن، وَ لَه وَا
خُودِي وَ يِنْفَه مَبَه رِي وَي حَرَامَكِرِي، حَه رَام نَه كَه نِه، وَ
دِي سِي رَاسْتِ بِزُ خُو نَه كَه نِه دِي سَن، زُ وَانِ نَه وَيْت كَتِي بِزُ
هَاتَانِي [جُو هِي وَ فَعَلَه] هَه تَابِ دَه مَسِي تِ خُو زِي رَه سَه رِي
دَدَه نِه وَ نَه وَيْت شَكَه سَتِي. ﴿۵۰﴾ وَ جُو هِي بَانِ گُوتِ:

لَمْ يَتُوبِ اللَّهُ مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ عَلَى مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ
عَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿۱﴾ يٰۤاَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّمَا الْفُشْرُ كُرْ
نَحْسٌ فَلَا تَفْزَحُوا أَلْتَسْحَدُ الْحَرَمَ بَعْدَ عِلْمِيهِ قَدْ
وَانِ خَفَضَتْ عَيْنَا فَتَتَوَقَّيْ عَيْنِي كُفْرًا اللَّهُ مِنْ قَضَائِهِ
إِن شَاءَ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ خَبِيرٌ ﴿۲﴾ قَدْ عَلِمُوا الَّذِينَ
لَا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَلَا يَوْمِ الْآخِرِ وَلَا يُحْسِنُونَ
مَآخِرَ اللَّهِ وَرَسُولِهِ، وَلَا يَدْعُونَ إِلَهَ الْخَلْقِ مِنْ
الَّذِينَ أَوْفُوا الصَّكْتَ حَقًّا يُعْطُوا الْجَنَّةَ عَنْ يَمِينٍ
وَعَمَّ حَبِيزَاتٍ ﴿۳﴾ وَقَالَتِ الْيَهُودُ عُزَيْرَاتُنَّ اللَّهُ
وَقَالَتِ النَّصَارَى الْمَسِيحُ ابْنُ اللَّهِ ذَلِكَ قَوْلُهُمْ
يَا لَوْ هُم بِمَعْدِنُهُمْ قَوْلَ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَبْلُ
قُلْتُمْ لَهُمُ اللَّهُ أَلَيْ يُزَكِّيهِمْ ﴿۴﴾ أَلَتَّخَذُوا الْخَبْرَ
وَزَعَمْتُمْ أَنَّ رُسُلَنَا مِنْ دُونِ اللَّهِ وَالْمَسِيحُ ابْنُ
مَرْيَمَ وَمَا أَمْرُوا إِلَّا لِيَقْضِيَ اللَّهُ أَلْفَاكًا وَحَدًّا
لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ سَخَّرَ لَكُمْ عَمَّا تَشَاءُونَ ﴿۵﴾

عُوزِي سِر كُورِي خُودِي هَه، وَ فَعَلَه بَانِ گُوتِ: عِي سَا كُورِي خُودِي هَه، نَه فَه گُوتَا وَانِه نَه وَ بِ دَه فَنِي خُو [فَنِي] دِي زِي سَن
[بِي نِي شَانِ وَ بِي يَه لَكِه وَ گُوتَرَه]، چَا فِلِ وَانِ دَكَه بِي تِه سَه رِي وَانِ گَاوَرِ بُوِي سِي [دَه خِرَخ وَ سَه رَه مِي تِ
بُورِي دَا وَ كِي يُونَانِ وَ رُؤْمَانَانِ]، خُودِي وَانِ بَكُورِي تِ [لَه عَه تَانِ لِ وَانِ بَكَه تِ]، چَا وَانِه وَ بَرِي خُو زُ هَه قِي سِي
وَ هَر دَكُ تَرِنِ بِزُ بُوِي چِي سِي؟! ﴿۴﴾ نَه وَا نِه [مَه خَسَه دِ جُو هِي وَ فَعَلَه] زَانَا وَ عِيَادَه تَكَه رِي تِ خُو وَ عِي سَا سِي كُورِي
مَه رَه مِي سِي بِزُ خُو خُودَا دَانَا بِي سَه، وَ فَعَرَمَانَا وَانِ نَه هَاتِي بَه كَرِنِ زُ خُودَا بَه كِي زِي دَه تَرِ بَه رِي سَن، كُورِي وَي يِنْفَه تَرِ
چُو خُودَا بِي سَتِ دِي نِي سَن، وَ بِ رَاسْتِي نَه وَي سِي سَاكِ وَ بَا قُزَه زُ وَي سَالُو خِي نَه وَي مُوشِرَكِ دَدَه نِي.

﴿۳۲﴾ دفتین [ول بهر دگه‌رن] رَوْنَاهِیَا خودی
[کو قورئانه] ب دهفت خق بقه‌مرین، و خودی
ناهیلت، هتا رَوْنَاهِیَا خق تمام نه‌کته و ب
سه‌رنه‌تیخت، خق گاوران بن نه‌خوش زی بیت.
﴿۳۳﴾ نه‌ر [خودی] نه‌وه یس بیغه‌میری خق ب ریکا
راسته‌پرکرن [کو قورئانه] و ب دینی راست هنارتی،
دا بکه‌ته سه‌ریشکا همی دینان، و ب سه‌ر همی
دینان بیغیت، بلا موشرکان بن نه‌خوش زی بیت.
﴿۳۴﴾ گمل نه‌ویت هه‌وه باو‌مری ینابین، ب راستی
گله‌ک ژ زانا و عبادنه‌کران [ژ فله و جو‌هیان]
مالن خه‌لکی ب نه‌ه‌قی دخون [ب ریکا به‌ریلس
و سه‌ل‌قی و حه‌رامی]، و ریکا خودی ژ خه‌لکی
دگرن، و نه‌ویت زیر و زیشان ددانه سه‌رنک [و هه‌قی
خودی ژی دهرنه‌تیخن] و د ریکا خودیدا نه‌مه‌زیسن،
فیجا [ه‌می موحه‌مد] تو مزگینس ب نیزایه‌کاب ژان
و دژوار بله‌وان. ﴿۳۵﴾ بژا [زیر و زیف] دناگری
جه‌نه‌میدا دتینه سؤرکرن و گهرمکرن، و نه‌نیت
وان و نه‌نشت وان و پشت وان بن دتینه داخکرن،

[دتی بژنه وان] نه‌ها نه‌فه نه‌وه یا هه‌وه یز خز دانایه سه‌رنک، فیجا تامکه‌نه وی [بخون] یا هه‌وه یز خز
دانایه سه‌رنک. ﴿۳۶﴾ ب راستی ژ رَوْرَا خودی نه‌رد و نه‌سان چیکرن، هه‌ژمارا مه‌هان ل ده‌ف خودی دواژه
مه‌هن، هه‌روه‌کی خودی دکینا خودا [ده‌بن هارستی] به‌جه‌گری، ژ وان مه‌هان چار ژبی ب رویه‌تن [دوان
مه‌هاندا] ژو القعه‌ده، ژو الحجه، موحه‌ررم و ره‌جه‌ب] شه‌ر و کوشتن تیدا نه‌دورسته، نه‌فه‌یه [نیسلامه]
دینی راست و دورست [نه‌ه‌وی قه‌ددری فان مه‌هان دگریت]، فیجا د فان مه‌هاندا سه‌من ل خق نه‌کهن [نانکر
کوشتن تیدا نه‌کهن]. و هوین همی بیکفه شه‌ری موشرکان بکه‌ن، هه‌روه‌کی نه‌ه همی بیکفه شه‌ری
هه‌وه دکه‌ن، و بزائن خودی دگله‌باریزکارانه.

﴿۳۷﴾ ب راسنی گهرو کرنا [هاشیختا] رومیته تا مهمن بؤ مهه کا دی [نانکو گوهو ربنا وان هه یفیت خودان رومیته و شهر تیدا حرام به هنده که مهنت دی، دارومیته نئی وئ بشکینن] زنده بوونه د گاوریسندا، نهویت گاوربووین یئ به رزه و گومر دین، ساله کن حال دکهن و سالادی حرام دکهن، دا هنددی وئ هه ژمارتی لن بکهن یا خودی حرام کری، فوجا نهو ب فئی کریارا خؤ حرامی خودی حال دکهن، کاری وان یئ خراب یئ بؤ وان هاتیبه خه ملاندن، و خودی ب خؤ ژئی نهویت گاور راسته یئ ناگهت.

﴿۳۸﴾ گمل خودان باوهران هه وه خبره، نه گهر بؤ هه وه هاته گوژتن، هوین هه می د ریکا خودیدا دهر که فن بؤ جهادی، [هوین] دهر دیدا لهش گران دین، شهرتی هه وه ژيانا ناخره نئی داب ژيانا دنیا یئ؟ فوجا [بزائن] خوشیا ژيانا دنیا یئ ل به ریا ناخره نئی چو نینه، یا کیم و بی قیمة ته. ﴿۳۹﴾ و نه گهر هوین [گمل خودان باوهران] هه می بیگه نه چنه جهادی، دئی خودی ب نیزابه کا دژوار هه وه نیزادته، و دئی

هه وه ب غهیری هه وه گوهو ریت. و هوین نه شین چو زیانی ژئی بیگه مینن، ب راستی خودی ل سهر هه می تشنان یئ دهسته لاتداره. ﴿۴۰﴾ نه گهر هوین [گمل خودان باوهران] پشته قانی و هاریکاریا وی [پیغه مبه ری من، موحه مه] نه کهن، نن ب راستی خودی هاریکاریا وی کر، و ختن گاوران نهو [پیغه مبه رل مه که هن] تیک ژدویان [کو نه بو به کهره] دهر تیختی، و ختن نهو هه ردو د شکه فیتفه بوون، ده می دگوتنه هه قانی خؤ [نه بو به کری] ب خه مه نه که فقه، نئی خودی یئ د گمل مه، [هنکی] خودی دلره هه تسیا خؤ ب سهر دا داریت و پشته فانییا وی ب لهشکهره کی کر هه وه نه ددهت، و داخوازا گاوران بؤ [شرکن و گاوریس] ب بن تیخت، و داخوازا خودی [بؤ نیلامن] ب سهر تیخت و بلندکر، و خودی ب خؤ سهر دهست و کار به جهه.

﴿۱۱﴾ و هوین [گمل خودان باوهران] ب دخوازی و دله خوازی و ب گهنج و پیرمه زفه و ب سوار و په یاده فیه و د خوشی و نه خوشیایندا و ب زاروک و بن زاروکفه و ب بارسفکی و ب بارگرنیسه و ب مال و جانن خوزه، جهادی دینکا خودیدا بکن، نه فیه بز هوهو چیتره نه گهر هوین بزائن. ﴿۱۲﴾ نه گهر [گازیکرنا ته هدی موحه مد بز شیری نه بایه] و بز دهنکه فیه کن نیزیک بایه یان زی بز وهه ره کا نافجی بایه [نه یا دویر و نه یا نیزیک بایه]، ب راستی دال دویف ته نین، بهلن ب راستی زه ممت و وهستاندن نه و دویر تیخنن و له سگران کرن، و دئی ب خودی سویند خون [و دئی بیژن]: نه گهر نه م شیا بایه، ب راستی دا د گمل هوهو دمر که فین [ب فه مانا خو ز جهادی] خو بهر تاناف دکن، و خودی ب خو دزانیف نه و دروینن. ﴿۱۳﴾ خودی ل ته نه گریف و ته نازاکه ت [هدی موحه مد]، بزجی ته دهنسور اوان دا، بهری نه ویت راستی گوتین، بز ته دیار بن و تو دروینان نیاسی. ﴿۱۴﴾ نه ویت باوهریسی ب خودی و بزوا قیامه تنی دینن، دهنسوریسی ژ ته ناخوازن کو نه و ب خو و مالی خو جهادی دینکا خودیدا بکن، و خودی ناگه ه ز باریز کاران هیهه. ﴿۱۵﴾ بهلن بهس نه و دهنسوریسی ژ ته دخوازن [ژ جهادی فه مین] نه ویت باوهری ب خودی و بزوا قیامه تنی نه ی، و دلیت وان ب گومان، قیجا نه و د گومان و دودلیبا خودا دزفرن. ﴿۱۶﴾ و نه گهر [راست دبیژن] وان قیابایه دمر که فن [بز جهادی] دا کاری بز کمن، بهلن خودی رابورنا وان نه فیبا، قیجال بهر وان گران کر، و گوتنه نیکدو د گمل ر ویشیان [بجویک و پیرمه مین و زنان] بروینن. ﴿۱۷﴾ و نه گهر نه و د گمل هوهو دمر که فیه نه ی، ژ خرابیسی بیظه نرل هوهو زیده نه دکرن، و دا د ناف هوهو مدانین و چن و خرابیسی هه لیخن، سر گتریسی بز هوهو دخوازن، و د ناف هوهو داییت هه بن [ست و لاواز] گوهاریسیا وان دکن، و خودی ناگه ه ز سته مکاران هیهه.

لَقَدْ آتَيْنَا الْيَثْمِينَ مِنْ قَبْلُ وَقَالُوا لَكَ الْأَمْثُورُ حَقٌّ
جَاءَ الْحَقُّ وَطَهَّرَ اللَّهُ مَنَاسِكَهُمْ كَذِبُونَ ۖ وَهُمْ
مَنْ يَقُولُ أَكْذَنَ لِي وَلَا تَقْنِيَنَّ الْآلِي الْيَثْمِينَ سَقَطُوا أَرْثَ
جَهَنَّمَ لَمُحِيطَةٍ بِالْكِتَابِ يَوْمَئِذٍ ۖ إِنَّ نَجْمَيْكَ
كَحَنَةٍ تَنْوُهُرُ ۖ وَإِنْ نُفِيتَ مُوسِيَّةٌ يَقُولُوا قَدْ
أَخَذْنَا أَرْثًا مِنْ قَبْلُ وَتَرَكُوا وَهُمُ الْقَرِيعُونَ ۖ قُلْ
لَنْ يُغْنِيَنَّا إِلَّا مَا كَسَبَتْ أَلْفُ مَوْلَانَا وَعَلَى
اللَّهِ يَلْتَوَكَّلُ الْمُؤْمِنُونَ ۖ قُلْ هَلْ تَرْتَوُونَ بَنَاتِ الْأَ
بْحَمَى الْمُتَنَبِّئِينَ وَتَحْنُ تَرْتَوْنَ يَكُونُ بِمُوسِيَّةٍ كُفْرًا ۖ اللَّهُ
يُعَذِّبُ مَن يَزْنِي عَذَابًا ۖ وَأَبَايُوسَ قَتَرْنَا إِنْ أَرَادْنَا
مُتْرَافُونَ ۖ قُلْ أَنفُلُوا عَلَيْنَا أَوْ كَرِهْنَا لَنْ يَتَغَيَّرَ
مِنْكُمْ ۖ إِنَّا كُنَّا قَوْمًا فَاسِقِينَ ۖ وَمَا
مَنَعَهُمْ أَنْ يَقْبَلُوا مِنْهُ قَتْلَهُمْ إِلَّا أَنَّهُمْ كَفَرُوا
بِاللَّهِ وَبِرُسُلِهِ ۖ وَلَا يَأْتُونَ الصَّلَاةَ إِلَّا وَهُمْ
كُسَالَى ۖ وَلَا يَنْفِقُونَ إِلَّا وَهُمْ كَارِهُونَ ۖ

﴿۱۸۸﴾ ب راسنی وان بهری نوکه زی [بهری نه بوکن] کار ی خرابیین بؤ هوه دکر، و ههمی کار بؤ ته دینان و دبرن [پیلان و نویین بؤ ته دگنیران، داته ژ جیهادی ست بکهن]، ههتا برؤزا هه قیسی هانی [هاریکاری و پشته فانیسیا ته هانیسه کرن] و دینی خودی ب سرکهفتی، و ان [ته فیت له مایین ژ جیهادی] نهفه نمدیسا و د سر وانرا نهفه هاته کرن. ﴿۱۸۹﴾ ههیه ژ وان دیژ ته ته دهستورامن بده [ته نه نیمه شه پی رومی]، و من نه تیخه د گونه نیدا، بزاسن گونه نه نه یانهو که فیتن و یانهو تیدا [کو حه دکن له مین]، ب راسنی جه نهم یا وهر هاتیسه ل دؤر گاوران. ﴿۱۹۰﴾ ته گمر قهنجیهک [سرکهفتن و دهستکه فیهک] بگه هینه ته پی نه خوش دین، و ته گمر خرابیهک [د ریکا خودیدا بیته سر پی ته چ بریندار کرن چ کوشن] دی بیژن: ب راسنی مه بهری نوکه کاری خو کر بوو، [له وانهم دهر نه که فیتن] و بهری خو ددهمه مالیت خو و نهو بیت که یفخوش. ﴿۱۹۱﴾ بیژ ب راسنی چو به لا و ناتاف مه ناهنجیتن، نهو نه بن بیت خودی بؤ مه

نقشین، هه نه وه [خودنیه] پشته فان و هاریکاری مه، قیجا بلا خودان باورم پشته خو ب خودی گری بدن. ﴿۱۹۲﴾ بیژ [ههی موحه مه د] ما هوین ل هیفیتنه چ ب بهری مه بیت، ژ بل تیک ژ دو قهنجیان [سرکهفتن و سر بلندی، یان زی شه هیدبوون و لیوزین]، و ب راسنی نهم زی بؤ هوه ل هیفیتنه [تیک ژ دویان ب بهری هوه بیت]، خودی ب نیزابه کی ژ دهف خو هوه بهنجیت یان ب دهستیت مه [هوه بدهته کوشن ل سر گاوریین]، قیجا چافه پی بن، نهم زی دگهل هوه چافه ریتنه. ﴿۱۹۳﴾ [ههی موحه مه د] تو بیژ: [وان دور و یسان] چ ب دلی خو و چ بی دلی خو، مالی خو بدهن، هه ژ هوه نانیته قه بو یلکرن. ب راسنی هوین مله ته کی ژ پی دهر که فیتنه. ﴿۱۹۴﴾ و چو نه هیلا مه زاخستن و خیرت وان ژ وان بیته و مرگرتن، نهو نه بیت کو وان باوهری ب خودی و پیغه بهری وی نه بینا، و نفیژی ناکه نه گهر ب خرچ و خالی نه بیت، و چو نادهن و نامه زینخن نه گهر ژ نه چاری نه بیت.

﴿۱۱﴾ فَبِجَا بِلَا مَالٍ وَ زَارٍ كَيْتٍ اِنْ [بَيْتِ كَهْلِكَ] تَه عَهْدِ كَرْتِي نَه كَهَن، خُودِي دَفْتِ دَرْ يَانَا دِيَابِي دَا وَاِنْ بِي نَه زِيَهْت بَدَهْت، وَ بَاشِي وَاِنْ بَعْرِ يَتِ وَ نَهو گَاوَر. ﴿۱۲﴾ [دَوْرِي] ب خُودِي سَوِيَنْد دَخُون كَر نَهو ز هَمَوَهْت وَ بَيْتِ د گَهْل هَمَوَه، وَ نَهو ب خُو نَه ز هَمَوَهْت، بَلَن نَهو دَه سَتَه كَهَن دَر سَن [نَهو هَاتِيَه سَهْرِي گَاوَر] اِنْ ب سَهْرِي وَاِنْ زِي يَت، ز بَهْر هَنْدِي ز دَر مَهو بَز هَمَوَه سَوِيَنْد دَخُون، كُو مَوْسَلْمَان وَ خُودَان بَاوَرَن وَ كِي هَمَوَه، وَ نَهو ب خُو وَ مَسَا نِيَه. ﴿۱۳﴾ وَ نَه گَر وَاِنْ نَاسِيَكَمَهْ ك [كُو تِيْدَا هَاتِيَانَه بَارَسْتَن]، بَان شَكَه فَتَه ك [كُو تِيْدَا نَه هَاتِيَانَه دِيَشَن]، بَان زِيَرْزَه مِيْنَه ك [كُو چَرْيَانَه تِيْدَا] دِيَبِيَه، دَاب لَهز بَهْرِي خُو دَهْنِي [زُ تَرَسَانْدَا]. ﴿۱۴﴾ وَ هَنْدَهْ كُ ز وَاِنْ د لِيَكْفَه كَرْنَا دَه سَتَه كَه فَيَانْدَا، تَه لَه كَه دَار دَكَهَن، وَ تَانَسَن دَه أَفْتِيَرْزَه تَه، فَبِجَا نَه گَر ز وِي مَالِي گَه شَهْتَه وَاِنْ رَا زِي بُووَن، وَ نَه گَر نَه گَه شَهْتَه وَاِنْ عِيْجَز وَ نَه رَا زِي دِيَشَن. ﴿۱۵﴾ وَ نَه گَر ب وِي تَشْنِي كُو خُودِي وَ بِيْخَه مَهْرِي وِي دَا يِيَه وَاِنْ [زُ دَه سَتَه كَهْفِي وَ غَه نِيْمَه يَان] رَا زِي بَانَه،

وَ كُو تِيَانَه: خُودِي بَه سِي مِيَه، خُودِي دِي زُ كَهْر مَسَا خُو دَهْتَه مَه وَ بِيْخَه مَهْرِي وِي زِي [زُ كَهْر مَسَا خُودِي دِي دَهْتَه مَه]، وَ ب رَاسْتِي نَهْمَل هِيْجَا خُودَا يِيَن خُو يَنَه [نَهْفَه دَا بَز وَاِنْ چِيْزِي يَت]. ﴿۱۶﴾ ب رَاسْتِي زَه كَاتِ بَه س بَز وَاَنَه نَهو يَتِ هَه زَار وَ بَه لَن گَاَز، وَ نَهو يَتِ ل سَهْر شُؤْل دَكَهَن [بِيْزُ كُز مَكْر نَا زَه كَاتِي]، وَ نَهو يَتِ دَلِي وَاِنْ بَهْر ب نِيْسَلَامِيْغَه دِيْتَه كِيْشَان [زُ كَه سِيْت مَوْسَلْمَان بُووِيَن وَ هِيْز مَوْكُوم نَهو بُوِيَن]، يَان گَرَه گَرِيْت گَاوَرَان دَا زِيَانَا وَاِنْ يِيْتَه بَاشَه بَرِن وَ دَلِي وَاِنْ بُو نِيْسَلَامِي يِيْتَه نَه مَكْرَن]، بِيْزُ نَا زَا دَكْر نَا بَه نَدَه يَان وَ بُو دَه يِنْدَارَان، وَ بَز رِيْجَا خُودِي [جِيْهَادِي ب هَمِي رَه نَگَانَفَه] وَ رِيْفَن گَانَه، نَهْفَه فَه رَه زَه دَهْف خُودِي، وَ خُودِي ب خُو يِيَن زَانَا وَ كَارِيَه جِهَه. ﴿۱۷﴾ وَ ز وَاِنْ [دَوْرِي يَان] هَمَنَه نَه زِيَهْتِي دَكَه يِنَه بِيْخَه مَهْرِي وَ دِيْزِيَن: نَهو گُوْهِي خُو دَهْتَه هَمِي تَشْتَان وَ هَمِي سِي بَاوَر دَكَهْت، بِيْزَه: بَلَن نَهو گُوْهَدَارِيْجَا هَمِي تَشْنِي دَكَهْت، بَلَن گُوْهَدَارِيْجَا وِي بَز خِيْرَا هَمَوَهِيَه، بَاوَهْرِيْ ب خُودِي دِيْشِيْت وَ بَاوَهْر زُ خُودَان بَاوَهْرَان دَكَهْت، وَ دَلُوْ قَالِيَه بِيْزَه نَهو يَتِ بَاوَهْرِي يَنِيَابِيْزُ نَهو هَمَوَه، وَ نَهو يَتِ نَه زِيَهْتِي دَكَه يِنَه بِيْخَه مَهْرِي خُودِي، نِيْزَا يَه كَاب زَان وَ دُؤَار بَز وَاِنْ هَبَه.

يَعْلَمُونَ بِأَقْلَامِهِمْ رَسُولَهُ وَاللَّهُ وَرَسُولُهُ أَحَقُّ
 أَنْ يُرْسَلُوا إِنْ كَانُوا مُؤْمِنِينَ ﴿٦٦﴾ أَلَمْ يَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ
 يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ وَاللَّهُ وَرَسُولُهُ قَاتِلُ الظَّالِمِينَ فَخَلَّدُوا فِيهَا
 ذَلَالَتِ الْغَيْرِ وَالْظُّلُمِ ﴿٦٧﴾ يَحْذَرُ الْمُتَّقُونَ أَنْ
 تُكَلَّلَ عَلَيْهِمْ سُرَّةٌ فَتُحْطَمَ بِهَا فِي ظُهُورِهِمْ أَسْتَحْذَرُوا
 أَنْ يَكُونَ اللَّهُ مُخْرِجَ مَا تَحْذَرُونَ ﴿٦٨﴾ وَلَئِنْ سَأَلْتَهُمْ
 لَيَقُولُنَّ إِنَّمَا كُنَّا نَعْمُرُ وَلَيْنَا مَا بَعَثْتُمْ بِهِ رُسُلًا
 وَرُسُلُهُمْ كُنُفَرٌ فَتُحْطَمُونَ لَا تَعْلَمُونَ أَنَّ كُفْرَهُمْ
 بِمَا كَانُوا يَكْفُرُونَ ثُمَّ عَنْ ظَاهِرِهِمْ كُنُفَرٌ فَتُحْطَمُونَ
 بِأَقْلَامِهِمْ كَانُوا مُخْرِجِينَ ﴿٦٩﴾ الْمُتَّقُونَ وَالْمُتَّقِينَ
 تَحْضُرُهُمْ بَعْضُ أَمْرَاتٍ بِالْمُسْكِرِ وَتَهْتَوِي
 عَنْ الْقُرُوبِ وَيَقْبِضُونَ أَيْدِيَهُمْ لَسَوْفَ اللَّهُ فَتَحْضُرُهُمْ
 إِنَّ الْمُتَّقِينَ هُمْ الْمُتَّقُونَ ﴿٧٠﴾ وَعَدَّ اللَّهُ الْمُتَّقِينَ
 وَالْمُتَّقِينَ وَالْمُسْكِرَ تَارِجَةً خَلِيدَةً فِيهَا هُمْ
 خَالِدُونَ وَلَهُمْ فِيهَا أَزْوَاجٌ مُطَهَّرَةٌ

﴿٦٦﴾ بقره هوه ب خودی سوند دخون، دا هوه
 رازی بکن، و خودی و پیغمبری وی هیزاترن نه و
 رازی بکن، نه گهر راست هوه ژ خودان باوهران
 بن. ﴿٦٧﴾ نهی ماوان نه زانیسه، هه که سن دزانی
 و دژمانتیا خودی و پیغمبری وی بکت، نی ب
 راستی ناگری دژمهی بق ویه و دی ههروهه
 تیدا بیت، نه قه به رسواتی و شهر مزاریا مه زن.
 ﴿٦٨﴾ دوروی دتر سن سوره تکه دهره حق اندا [نان
 ل سهر وان] پسته خورائی، یا دلی و اندا [فه شارئی]
 بقره وان بیزیت، [هه موحه مد] بیژه [وان]: ترانه پان
 بکه، نی نه واهوین ژئی تر سن، خودی دق ناشکهر
 کت. ﴿٦٩﴾ و نه گهر تو سپارا وان بکهی [ژ وی
 تشنی وان گزنی] دی سوند خون و بیژن مه بهس
 ترانه د ناقبهرا خوزدا دکر و بهس ناخفتن بوو، و
 مه چو مه خسد پی نه بوون. بیژه: نهی هوه ترانه
 ب خودی و نایه تیت وی و پیغمبری وی دکر ن؟
 ﴿٧٠﴾ [هه موحه مد بیژه دورویان:] مهانه و
 ههجه تان نه گرن (عوزران نه خوزان) [ژ هوه نایته

وهر گرتن]، ب راستی هوین گاوریوون پشی هوه باوهری نیایی، نه گهر نه ل دهسته که کی ژ هوه
 بیژین و نازا بکهین [نه ویت دورویانیا خو هیلاین] دهسته که کی دی بیژا دهین، چونکی نه و ب راستی
 گو نه هکار بوون. ﴿٦٧﴾ دوروی ژ زن و میران ژ نیکن [نانکو هه می و هکی نیکن د دورویانیتیدا]، فرمانی
 ب خراییی دکه ن و بی ل باشیی دکر ن، و دهست خوز دکر ن (دمچین) و قه لاییی دکن، خودی ژ
 بیر کرن [فه مانا وی ب پشت گوهی خو فیه هایتن] خودی ژئی نه و هیلان [و دلو فانی و کهره ما خو ژ وان
 بری]، ب راستی دوروی نهون بیت ژ بی دهره کفتین. ﴿٦٨﴾ خودی بقره دورویان ژ زن و میران و گاوران
 ناگری دژمهی به ره ف کریه، و ههروهه دی تیدا بن و نه و بهسی وانه، و خودی نه و بیت ژ دلو فانییا
 خو دوبریخستین، و نیژا به که ههروهه بقره وان هه به.

كَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ كَانُوا اقْتَدَوْا فَتَتَّبِعُوا امْرَأَتَهُمْ
 وَالْوَلَدَ فَاسْتَنَبَتُوهَا فَخَلَقْنَاهُمْ مِمَّا تَشْتَكُونَ
 كَمَا اسْتَفْتَحْنَاكَ مِنَ قَبْلِهِمْ فَخَلَقْنَاهُمْ وَخَلَقْنَاهُ
 كَمَا لَدَى حَاضِرِكَ الْوَلَدُ حَيْثُ لَمْ نَحْنُ لَهُمْ فِي الْاُنْبِيَا
 وَالْاٰخِرَةُ وَالْوَلَدُ هُمُ الْخَيْرُ مَرَّتْ ۝۱۱۱ الَّذِي تَابَهُ
 تَبَا الْاَلِيَّتْ مِنْ قَبْلِهِمْ قَوْمُ رُوحٍ وَعَادُ وَشُعُوبٌ وَقَوْمٌ
 اٰدَمِيَّةٌ وَاسْتَحْبَبَ مَذْيَنَ وَالْمُؤْمِنَةُ كَيْتُ اَشْهَرُ زُلْمُهُ
 بِالْاِنْبِيَا كَمَا كَانَ اَلَهُ يَخْلُقُهُمْ وَلَيْسَ كَمَا نُوْا
 اَلْمُؤْمِنَةُ يَخْلُقُهُمْ ۝۱۱۲ وَالْمُؤْمِنَةُ وَالْمُؤْمِنَةُ تَضَعُ
 اَلْوَلَدَ تَعْنِي تَامُرُوتُ بِالْمُؤْمِنَةِ وَتَمُرُّ عَنْ الشَّكْرِ
 وَتَقْبَلُوتُ اَلْمُؤْمِنَةَ وَتَقْبَلُوتُ اَلْمُؤْمِنَةَ وَتَقْبَلُوتُ اَللهُ
 وَتَمُرُّوتُ وَالْوَلَدُ سَبْرُهُمْ اَللهُ اِنْ اَللهُ عَزِيزٌ كَبِيرٌ ۝۱۱۳
 وَعَدَ اَللهُ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا
 اَلْاَنْهَارُ يَخْلُدُونَ فِيهَا وَمَتَّعْنَاهُمْ فِي جَنَّاتٍ عَدْنٍ
 وَرِضْوَانٍ مِنْ اَللهِ اَكْبَرُ ذٰلِكَ هُوَ الْقَوْمُ الْعَظِيمُ ۝۱۱۴

﴿۱۹۸﴾ [گمل دورویان] هویں ژى وهكى نویت بهری خو، نهو ژ ههوه ب هیزتر بوون، و پتر ژ ههوه مال و زارو هه بوون، فینجا وان خوشی ب بارا خو ژ دنیا یی بر، و ههوه ژى که یف و خوشی ب بارا خو بر، و هویں که فته د پویجا نییدا هه وهکی نهو که فته د پویجا نییدا، [خودانیت فان سالو خان] نهان کار و گریاریت وان د دنیا و ناخه تیدا پویج بوون، و هر نه فنه زیانکار. ﴿۱۹۹﴾ مایو [دورویان] به حسی ینت بهری وان نه هانیبه کرن [کاچ ب سهری وان هات]، مله تن نوح، و عاد [مله تن هوود پیغه بهر]، و (سهمود) [مله تن صالح پیغه بهر]، و مله تن تیراهیم پیغه بهر و خه لکن مدهی تن [مله تن شو عهب پیغه بهر]، و گوندیت هاتنه سهرو بکرن [گوندیت (لورط) پیغه بهر]، پیغه بهریت وان ب نیشان و بهلگه ینت ناشکه راکر بزو وان هاتن [وان باوهری ب پیغه بهریت خو نه نیئا، فینجا خودی نیزا ب سهردا داریت]، فینجا خودی نه نهوه یی ستمی ل وان بکته، بهلن وان ب خو ستم ل خو کر.

﴿۲۰۰﴾ زه لام و ژنیت خودان باوهران هاریکار و پشته فایت تیکن، فهرمانی ب قهنجی و باشیسی دکهن و ریکنی ل خرابیسی دگرن، و نفیزیت خو [ب رهنگی پیدی] دکهن و زه کاتی ددهن، و گوهداریبا خودی و پیغه بهری وی دکهن، نه فان خودی دتی دلو فانیسی بی بهت، ب راستی خودی سهردهست و کار به جهه. ﴿۲۰۱﴾ خودی سوزا داییه خودان باوهران، ژ ژن و میران، کو به حه شیت رویار د بئرا دچن و دتین و ههروهه ر تیدا بن، و خانییت خو ژ د به حه شتا عهدهندا بکته بارا وان، و پازیوونا خودی ژ رفی هه میی مه زنتره، و نه فیه سه ره رازیبا مه زن.

يَأْتِيهَا النَّبِيُّ جِهَادَ الْكُفْرِ وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَأَغْلَقَتْ عَلَيْهِمْ
وَمَا أَوْفَوْهُمْ جَهَنَّمَ وَبَشَّ الْمُتَصِفُ ۖ يَحْفَرُونَ بِأَنَّهُ مَا قَالُوا
وَلَقَدْ قَالُوا كَلْبَةَ الْكُفْرِ وَسَعَرُوا قَوْلَهُمْ وَقَوْلُوا
بِأَنَّهُ يُتْلَا وَإِنَّا لَنَعْلَمُ أَنَّ أَهْلَ الْغَيْبِ اللَّهُ وَرَسُولُهُ
مِنَ الْغَيْبِ ۖ قَالُوا يُتْلَا بِكَ غَيْرُ لَقَدْ قَالُوا يُتْلَا بِكُمُ
اللَّهُ عَذَابُ الْإِسْمَاءِ ۖ الَّذِينَ تَأْوَلُّوا الْآخِرَةَ وَمَالَهُمْ فِي
الْأُولَىٰ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ ۖ وَمِنْهُمْ مَّنْ عٰثَرَ اللَّهَ لَمَّا هَلَكَ
مِنَ قَتْلِهِ لَمَنِعًا ۖ وَلَقَدْ حَمَلْنَا إِلَيْنَ الْفِتْنَةَ ۖ فَمَلَكْنَا
لَهُمْ أَهْلَهُمْ مِنْ قَتْلِهِ ۖ يَخْلُقُونَ أَهْلًا وَيَتَوَلَّوْا أَهْلَهُ
فَعَرَضُوا ۖ فَأَعْلَقْنَاهُمْ نَقْلًا فِي قُلُوبِهِمْ ۖ لَمْ يَلْقَوْهُ
بِمَا أَخْلَقُوا ۖ اللَّهُ مَا وَعَدُوهُ وَمَا عَمَلُوا بِكَلِمَاتِهِ ۖ
أَلَمْ يَكُنْ لَهُمُ الْآيَةُ فِي أَنْفُسِهِمْ ۖ وَأَنَّ اللَّهَ
عَلَّمَ الْغَيْبَ ۖ الَّذِينَ يَلْمِزُونَ الْمُطَّوِّعِينَ مِنَ
الْمُؤْمِنِينَ فِي الْقِتَالِ وَالَّذِينَ لَمْ يَجِدُوا إِلَّا جَهْدَهُمُ
فَيَسْتَفْزِحُونَ مِنْهُمْ سَخِرَ اللَّهُ مِنْهُمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ۖ

﴿۷۳﴾ هدی پیغمبر جیهادی د گمل گاور و دورویان بکه، و ل سر وان بشدینه، و جهن وان جهنمه و پیسه دویاهیکه. ﴿۷۴﴾ [دوروی] ب خودی سویند دخون، وان نه گوتیه [نه گهر راست مورحمه د پیغمبر بیت، ثم ژ که ران زی خرابترین] و ب راستی وان بهیفا گاورسین گوت، و بشتی موسلمان بووین گاور بوونهفه، و نه و کرنه دلی خو یاب دهمست وانشه نه هانی [کو کوشتا پیغمبریه] و چو کتیاسی و پره خنل سر [پیغمبریه] نه بوون، نه و نه بیت خودی و پیغمبریه وی نه و ژ که رما خودی بن منته کرن. ثنجا نه گهر نه و توبه بکن، توبه بژ وان چنیره نه گهر نه و روین خو [ژ توبه و باورسین] و مرگیزن، ب راستی خودی دلی وان دنیا و ناخره میدا ب بهر نیزایه کاب ژان و دژوار تیخت، و وان د نریددا چو هه فال و بشته فان و هاریکار نابن [وان ژ نیزایسین رزگار بکن]. ﴿۷۵﴾ و ژ وان [دورویان] هه نه بهیانی د گمل خودی ددهن، نه گهر [خودی] ژ که رما خو سالی بدهته مه، ب راستی و ب سویند نه و دلی خیر

و سده قهیان دهین، و نه و دلی بین ژ مروثیت قهنجیکار. ﴿۷۶﴾ ثنجا و خنی [خودی] ژ که رما خو مال دایسین، [وان دورویان] قهلسی و چرویکی کرن [و چو خیر نه دان، و هکی سویند خوارین]، و پشنا خو دانن [دانه بهیانا خو] و نه و دروی و مرگیزانا خو دا رکهشک. ﴿۷۷﴾ ثنجا [چرویکیسین] دورویانیه کا بهر ددهام هیلا دلی و اندا، هه تا رورژا دگه هه خودی، ژ بهر جهن فیانا بهیانا وان دایس، و ژ بهر ددهوت وان دکرن. ﴿۷۸﴾ نه ری ما وان نه زانییه، خودی نبی و پستهنا وان دزانیته، و ب راستی خودی زنده زانیسین نبیانه. ﴿۷۹﴾ نه و [دورویسین] چکیان ددهنه خودان باورسین، ژ دل و گیان [گله ک] سده قهیان ددهن [دبیژن] نه قه بژ رومیه تیسیه نه ژ بژ رازیونا خودیه]، و [ژ خودان باوردهان] نه و تیت چو نه بین بدن ژ بل پیچیونیونا خو، [دوروی] ترانه بان بژ خو بن دکهن [و دبیژن: خودی چو باکی ب فنی کیتی نینه]، خودی نه و جزا دان ل سر ترانه بیت وان، و نیزایه کاب ب ژان و دژوار بژ وان هه به.

أَسْتَغْفِرُ لَهُمْ أَوْ لَا تَسْتَغْفِرُ لَهُمْ إِنْ تَسْتَغْفِرْ لَهُمْ سَبْعِينَ مَرَّةً فَلَنْ يَغْفِرَ اللَّهُ لَهُمْ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ كَفَرُوا بِآلِهِ وَرَسُولِهِ وَأَنَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ ﴿٤٠﴾ قَرَأَ الْمَعْطُورُونَ مَقْتَدِرِهِ خِلَافَ رَسُولِ اللَّهِ وَكَرِهُوا أَنْ يَجْعَدُوا بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَقَالُوا لَا تَنْفِرُوا فِي الْحَرِّ قُلْ نَارُ جَهَنَّمَ أَشَدُّ حَرًّا لَوْ كُنَّا أَتَقُولُ ﴿٤١﴾ لَقَدْ كُنَّا أَفْهَكَ وَبَسًّا لَّكَ أَكْبَرَ أَجْرًا بَمَا كُنَّا نَعْبُدُكَ ﴿٤٢﴾ فَإِنْ رَجَعْتَ اللَّهُ إِلَى مَا بَقِيَ مِنْهُمْ فَاسْتَذْكَرْ لِلخُرُوجِ فَقُلْ لَنْ تُغْنِي عَنْكُمْ إِنَّمَا وَلَنْ نَقْتُلُوا مَعَكُمْ عَدُوًّا إِنَّكُمْ رَضِيتُمْ بِالْقَوْلِ أَوَّلَ مَرَّةٍ فَلَعْدُوا مَعَ الْمُتَكِبِينَ ﴿٤٣﴾ وَلَا فَصْلَ عَنْ أَسْوَئِهِمْ مَاتَ إِنَّمَا وَلَا تَقُمْ عَلَى قَرْبَةٍ إِلَهُكُمْ كَذَّبُوا بِآلِهِ وَرَسُولِهِ وَمَا نَالُوا مِنْ فَسَادٍ وَلَا نَجْعٍ أَفَلَا تَتَذَكَّرُونَ أَوَلَمْ يَذْكُرْ اللَّهُ أَنِ يَحْيِيَهُمْ بِمَا فِي الْأَنْبِيَاءِ وَتَرْتَقَى أَنْفُسُهُمْ وَهُمْ كَافِرُونَ ﴿٤٤﴾ وَإِذَا أَنْزَلْنَا سُورَةَ الْأَنْبِيَاءِ بِآلِهِ وَجْهَهُمْ وَأَمَعَ رَسُولُهُ اسْتَعْتَذَرَ لَوْ لَأَقُولُوا مِنْهُمْ وَقَالُوا أَرْثَا نَكُنْ مَعَ الْقَاعِدِينَ ﴿٤٥﴾

﴿ ۸۰ ﴾ چ تو داخوازا گونه‌ه ژیرنی بز وان [دورو بیان] بکه‌ی، بیان ژی داخوازا گونه‌ه ژیرنی بز وان نه‌که‌ی، خو نه‌گهر جه‌فتی جاران داخوازا گونه‌ه ژیرنی بز وان بکه‌ی، همر خودی گونه‌هیت وان ژی نایست، چونکی ب راستی وان باوهری ب خودی و پیغه‌مهری وی نه‌نیا، و خودی ب خو مله‌تی ژ ری دهر که‌فتی، راستی ناکه‌ت. ﴿ ۸۱ ﴾ نه‌فتی فه‌ماین [ژ دورویست ده‌سور خواستین، و نه‌چونه ته‌بووکی] ب پروینشتا خو [د مالیت خودا]، پشی پیغه‌مهری خودی جزیی، خوش‌بون، و نه‌فان ب خو و مالی خو جهادی د ریکا خودیدا بکه‌ن، و گوته [خه‌لکی] د گهرمیدا دهر نه‌که‌فن، بیژه: ناگری جه‌ه‌من گهرمتره، نه‌گهر نه‌و تنی بکه‌ه‌سن. ﴿ ۸۲ ﴾ فینجا بلا پیچک بکه‌نن، و گه‌لک بکه‌نه‌گری، جزایسن کار و کریاریست وان کریسن. ﴿ ۸۳ ﴾ فینجا نه‌گهر خودی تو [ژ ته‌بووکی] فه‌گهر اندیسه مه‌دینه‌یسن ل نک ده‌سته‌که‌کی ژ وان [ژ یست فه‌مایی]، و ده‌سور ژ ته‌خواستن بز دهر که‌فتی [بز خه‌زایه‌کا دی ژ بلی ته‌بووکی]،

بیژه: هوین چو جاران د گه‌ل من دهر ناکه‌فن، و هوین چو جاران د گه‌ل من شهری چو دژمنان ناکه‌ن، ب راستی هوین جارا تکی ب پروینشتا خو د خوش‌بون، فینجا هوین ژی د گه‌ل فه‌ماییان بعینه رویشنی. ﴿ ۸۴ ﴾ [ه‌ی موحه‌مه‌د] ه‌ر که‌سن ژ وان بعیرت نفیژی ل سه‌ر نه‌که‌ی، و ل سه‌ر گزویی وی [د وه‌ختی فه‌شارتیدا] رانه‌وه‌سته، ب راستی وان باوهری ب خودی و پیغه‌مهری وی نه‌نیاییه، و مرن و شه‌و ری دهر که‌فتی. ﴿ ۸۵ ﴾ و ب مال و زار و کیت وان عه‌جیگری نه‌به، ب راستی خودی دفتیت د دنیا پیدا وان پی تیزا بده‌ت، و وان بعیریت و شه‌و گاور. ﴿ ۸۶ ﴾ و نه‌گهر سوره‌ته‌ک هاته‌خواری، و تیدا هاتیت باوهریستی ب خودی بیه‌ن، و د گه‌ل پیغه‌مهری وی جهادی بکه‌ن، نه‌ویت ده‌وله‌مند ده‌سور یستی ژ ته‌دخوآن و دبیژن: بیلن ته‌م ژی د گه‌ل رویشتیان بیه‌ن.

﴿۸۷﴾ شو رازی برون د گهل ژنان بمین، و خودی دلی وان مژکر، قیجا شو ژ بهر هندئ تن ناگهمن [کاچ سرکه قتن و خوشی د جهاد پدیه، چ نه زیست و نه خوشی دروینستدایه]. ﴿۸۸﴾ بهلی پیغمبری و نهویت باومری د گهل نیابین، ب خو و مالی خو جهاد کرن، خبر ویریت دنیا یی و ناخه تنی بژ وانن، و نهون بیت سره راز. ﴿۸۹﴾ خودی بهحه شیت روپار دینرا دچن بژ وان بهر ه فکرینه، هره وره دئ تیدا مین، و نه فیه سرکه قتن مه زن. ﴿۹۰﴾ و کچه ریت عهده بان [نهویت ل دهشتی ناکنجی] نهویت هجهت گرین، د دهستیری بژ وان یتنه دان [کو بمین و بشکداریی د نه بوو کیدا نه کن]، و نهویت خودی و پیغمبری وی دره سین دانابین، شو پروینشن [هر نه هاتن عوزری ژی بخوازن]، نه ریت گاور بووین ژ وان، نزیلک دئ نزیابه کا ب ژان و دژوار وان گریست. ﴿۹۱﴾ گونه هل سر لاواز و نه ساخ و نهویت چو نه بین [بژ جهادی] خرج بکن نینه [نه گهر بشکداریی د جهاد پدیا نه کن]، نه گهر

رضوا بان یسکروا مع الخراف و طمع علی قلوبهم فلهن لا یقفهن ۝ لکن الرسول الذین ۝ یاتوا متعه جهدا و باقوبله و انفسهم و اولئک لهم الخیرت و اولئک هم المفلحون ۝ اعد الله لهم جنات تجري من تحتها الانهار خالدين فیها ذلک الفوز العظيم ۝ و جاء المعبودون من الخراب لیؤذن لهم وقعة الذین کذبوا الله و رسولہ سحیبه الذین کفروا بمنہ عداۃ الیه ۝ لیس علی الضعفاء و لا علی العرج و لا علی الذین لا یجدون ما ینفقون خرج اذا تصحوا لله و رسولہ ما علی المؤمنین من سبیل و الله علیم و حسیب ۝ و لا علی الذین اذا ما اتواک لیتخلمن قلت لا اجد ما افسدکم علیه قولوا و انعمت لهم فیض من الذی حزننا لا یجدوا ما ینفقون ۝ انما السبیل علی الذین یستذنبونک و هم اغنیاء رضوا بان یسکروا مع الخراف و طمع الله علی قلوبهم فلهن لا یقفهن ۝

شو باومرییی ب خودی و پیغمبری بین، و گوهداریا وان بکن، چو گونه هل سر خودان عوزران نینه و گازنده ژنی ناپته کرن، خودی ب خو گونه ژیهه و دلوفانه. ﴿۹۲﴾ و چو گونه هل سر وان نینه نهویت وه ختن یتنه دهف نه داتو وان سویار بکهی، نه گوت: من چو نینه هوه وئی سویار بکهه، بهری خو وهر گیران و چاقیت وان تژی روندک دبوون ژ خه ماندا، چونکی وان چو نه ددیت د ریکا خودیدا بهر زینخن. ﴿۹۳﴾ ب راسی ریکا جز ادانی و ژی وهر نه گرتی و گونه کار کرن، بهس ل سر وانه نهویت دهستیرییی ژ ته دخوازن [کو نه پته جهادی]، و شو ب خو بیت دهوله مه ند، رازی برون د گهل ژنان [روینشی] بمین، و خودی دلی وان مژکر بیه، قیجا ژ بهر هندئ شو و نوزان.

﴿۹۱﴾ [همی پیغمبر] دهنس هوین ژ جهادی نه دگه رن، [دوروی] دتی تین داخوازا لیویرینی ژ هوه کهن، پیژ: داخوازا لیویرینی نه کهن [چو عوزران نه خوازان]، هم باور ژ هوه ناکهن، ب راستی خودی هم ب سر سالوخت هوه هلکیرن، و خودی و پیغمبری وی دتی کرپاریت هوه یینن [کا دتی خرابی و دورویاتیسا خن هیلن، پان دتی هر ل سر مین]، پاشی دتی زقرنه دف زانایس نه بهنی و ناشکرایان، و دتی هوه ناگه همداری کار و کرپاریت هوه کت [دتی هوه ل دیوف کرپاریت هوه نیزادهت].

﴿۹۲﴾ گافا هوین زقرنه دف وان، دتی ب هوه ب خودی سویند خن، دا هوین ل وان پوزن و لن نه گرن، فبجا هوین روینی خن ژ وان وەر گنرن، ب راستی نهو د بین و جهی وان دژمهه، جزایس کرپاریت وان کریں. ﴿۹۳﴾ ب هوه سویند دخن، دا هوین ژ وان رازی بین، و نه گره هوین ژ وان رازی زی بین. ب راستی خودی ژ مله ننی ژ پی دهر کفنی رازی نایب. ﴿۹۴﴾ گاوری و دورویاتیسا کچه رنت

يَتَذَكَّرُونَ اِلَیْكُمْ اِذَا رَجَعْتُمْ اِلَیْهَا قُلْ لَّتَعْلَمُوْا
 اَنْ تُؤْمِنُ اَكْمَرُ قَدَرًا اَلَا اِنَّهٗ مِنْ اَخْبَارِكُمْ وَسَبَّحِ
 اَللهُ عَزَّوَجَلَّ وَرُسُلُهُمْ فَاِذَا عَلِمَ اَنَّ اِلَیْهِ
 الْغِيْثَ اَتَوْهُ بِمَا كُنْتُمْ تَقْعَلُوْنَ ۝ سَبِّحُوْا بِاَمْرِ
 لَّكُمْ اِذَا اَنْقَضَ اِلَیْكُمْ اَمْرُكُمْ فَاَعْرِضُوْا
 عَنْهُمْ اِلَیْهِمْ وَاُولَئِكَ جَزَاءُ مَا كَانُوْا
 یَعْمَلُوْنَ ۝ یَتَذَكَّرُونَ لَكُمْ لَعَلَّكُمْ تَعْلَمُوْنَ فَاِذَا
 تَرَدَّدْتُمْ عَلَیْهِمْ فَاِنَّ اِلَیْهِمْ عَنِ الْقَوْمِ الْغَیْثِ ۝
 اَلْاَعْْرَابُ اَشَدُّ كُفْرًا وَّیَقَالُوْنَ اَلَا یُعَذِّبُهمْ اَللّٰهُ
 مَا اَنْزَلَ اِلَیْهِمْ رُسُلُهٗ ۝ وَاَللهُ عَلَیْهِمْ حَكِیْمٌ ۝ وَمِنَ
 اَلْاَعْْرَابِ مَنْ یَّتَخَذُ مَا یُفِیْضُ مِنْهَا مَتَاعًا وَیَعْرِضُ بِكُفْرِ
 هٖ اِلَیْهِمْ عَلَیْهِمْ ذَاكِرَةٌ اَللّٰهُ سَمِیْعٌ عَلِیْمٌ ۝ وَمِنَ
 اَلْاَعْْرَابِ مَنْ یُّؤْمِنُ بِاللّٰهِ وَالْیَوْمِ الْاٰخِرِ وَیَتَخَذُ مَا یُفِیْضُ
 مِنْهَا قُرْبًا عِنْدَ اللّٰهِ وَصَلَوْتُ اِلَیْهِمْ اَلَا اِنَّهَا فَرَسَةٌ لَّهِمْ
 سَبِّحْ لَهُمُ اللّٰهُ فِی رَحْمَتِهِ اِنَّ اللّٰهُ غَفُوْرٌ رَّحِیْمٌ ۝

عهربان [عهربان] پتره [ژ باخه لکنی باژیران]، و شایترین، نهو بریار و نه حکامیت خودی ل سر پیغمبری خو ینایس نه خوارن نمانن [پدقیه بزانی زنده گاوری و دورویاتیسا وان یا هندیه نهو ل دیوف سهری خو یینت رابوین، و کس نه بو وان شرمهت بکته و ژ زانایان ددور بوون، و چو ژ کتیا خودی و سونه تا پیغمبری وی وی نوزانن]، و خودی ب خو یی زانا و کاربه جهه. ﴿۹۵﴾ و ژ وان نه عربان، هه نه تشتن دکنه خیر ب خوسارته ددانن، و ل هپیته به لا و ناتاف بینه سهری هوه، به لا و ناتاف ب سهری وان بهین و خودی ب خو یی گوهدیر و زانایه. ﴿۹۶﴾ و ژ نه عربان زی هه نه باورینی ب خودی و رور اقیامه ننی دینن، و تشتن دهنن، نیزیکوون ژ خودی دینن، و [ژ مزاختا خو] د عابیت پیغمبری و داخوازا گو نهه ژیرنی دینن. بلا ب ناگه بن کو نهف مزاخته نیزیکوونه ب و وان [وان نیزیکی رابیوون و دلز فانیسا خودی دکته]، خودی دتی وان تیخته بهر دلز فانیسا خو [نانکو د بهه شتتا]، ب راستی خودی گو نهه ژیر بهر و دلز فانه.

الَّتِي هُوَ السَّجْدُوتِ الْخَمِيدُوتِ السَّجْدُوتِ
 الْخَمِيدُوتِ السَّجْدُوتِ الْخَمِيدُوتِ السَّجْدُوتِ
 وَالْخَمِيدُوتِ السَّجْدُوتِ الْخَمِيدُوتِ السَّجْدُوتِ
 وَالْخَمِيدُوتِ السَّجْدُوتِ الْخَمِيدُوتِ السَّجْدُوتِ
 أَنْ تَسْقُطُوا لِلْفُتُورِوتِ وَتُكَتَلُوا أُولَى فُتُورِوتِ
 مِنْ بَعْدِ مَا تَبَيَّنَتْ لَهُمْ أَنَّهُمْ أَصْحَابُ الْخَمِيدِوتِ وَمَا
 كَانَ اسْتِغْفَارُ الْإِبْرَاهِيمَ عَلَيْهِ الْإِغْفَارُ وَمَعْدَا
 إِسْمَاعِيلَ عَلَيْهِ السَّلَامُ وَتَبَارَكُ اللَّهُ الَّذِي يُزَيِّنُ مَا يَشَاءُ
 لَأُولَى خَيْرٍ وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُعْطِيَ الْقَوْمَ الْكَافِرِينَ
 هَذِهِ هِيَ الْحَقُّ بَيِّنَاتٍ لَهُمْ مَا يَتْلُونَ إِنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ
 عَلِيمٌ إِنَّ اللَّهَ لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ يُحْيِي
 وَيُمِيتُ وَمَا أَلَمُ مِنْ دُونِ اللَّهِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ
 لَقَدْ تَابَ اللَّهُ عَلَى النَّبِيِّ وَالْمُفْجِرِينَ وَالْمُفْجِرِينَ
 الَّذِينَ فِي سَاعَةِ الْمُنْتَهَى مِنْ بَعْدِ مَا سَكَدَ بَرْنُ قُلُوبِ
 قَرِيبٍ مِنْهُمْ ثُمَّ تَابَ عَلَيْهِمْ إِنَّهُ بِهِمْ رَءُوفٌ رَحِيمٌ

لیزور و نهرم و حعلیمه. ﴿۱۱۵﴾ و خودی چو مله تان گومرا و به رزه ناکهت پشی راستی کریسن، ههتا بو وان دیار نه کهت کادی خو ژ چ باریزن، و ب راستی خودی ب ههمی نشان یسن زانایه. ﴿۱۱۶﴾ ب راستی ملکی نورد و نه مسلمان یسی خودیه، نه و ساخ دکهت و نه و دمریت، و ژ بل خودی هه و چو هاریکار و چو پشته فان نیشن. ﴿۱۱۷﴾ ب راستی خودی توبه داسر پیغه مبری (گو نهیت وی ژیرن ژ بهر دوستور دانا وی بز دور ویسان، کو دژا ته بو وکی فمین) و مشه خبیان و هاریکاران (خه لکن مه دینه یسی)، نه ویت و هختی ته نگا یسی خو دایینه د گهل پیغه مبری، پشی نیزیک برویی دلیت دهسته که کن بو هندتی بجن، فه مین (وژ بهر گرانی و زه هتسی خو نه دمنه د گهل پیغه مبری)، باشی خودی توبه دانا سهر وان و گونه هیت وان ژیرن. ب راستی تهو بو وان زیده ب رهم و دلوفانه.

﴿۱۱۸﴾ [همروه] توبه داسر وان هر سببیکت [ل مدهین یس مایین و ژ نه بوو کن] فهایین، [هاتنه جزا کرن ب فهایینا په یو هندیان، و ب تیکه ل نه کرنا وان و ژ فهایینا حق و سها په شیان بیوون]، هاتنه نمره ب بهر فهایینا خو ژ ل و ان ننگ یووی و بینا وان چک یووی و وان زانی، چو بهنا و پاریزهر ژ نیزایا خودی نین ژ بل فو بز فنه خودی [ب توبه کرنی و ب داخوازا گو نه ه ژیرنی]، باشی خودی توبه داسر وان، دا خو ل سمر توبه یا خو راگرن و دا ژ توبه داران بن، ب راستی خودی زنده توبه و دگر و دلوفانه. ﴿۱۱۹﴾ گمل خودان باوهران پاریزکاریسیا خودی بکدن و د گمل راستگویان بن. ﴿۱۲۰﴾ نایت بؤ خه لکنی مدهین یس و نه عرابیت [کو چهره عه ره ب] ل دوریت مدهین یس خو ژ پیغمبری خودی فهایین [و خو ندهنه د گمل د جهادیدا]، و جانی خو ژ گیانی پیغمبری خو شتر بغین [کول خو هشیار بن، و خو پاریزن، و پیغمبری نه... چونکی چو تینانی و وهستیان، و چو برسانی د ریکا خودیدا ناگهینه وان،

و ناچنه چو جهان [ب بیست خو بان ب سومیت دهوارت خو] کو پی کهریت گاوران فکهن و دلیت وان بنشین و زیانه کنی ناگهینه دژنی [ب کوشتنی یان تبخیر کرنی یان بریندار کرنی]، نه گهر خودی پی کاره کنی چاک بؤ و ان نه نفیست، ب راستی خودی خیرا قه نجیخوازان بهرزه ناکهت. ﴿۱۲۱﴾ و چو مالی نادهن، چ کیم چ گه له ک، و چو بهالان نابین نه گهر خودی بؤ و ان ب خیر نه نفیست، دا خودی ژ کراریست وان چیر، و ان خه لات بکته [فان کاران ب خیر بؤ و ان دنفیست]. ﴿۱۲۲﴾ و نایت خودان باوهر همی پیکفه دهر که فنه جهادی، قیجا بلا ژ هر تیه کنی ژ و ان کیمه ک بچن و دهر که فن، دا خو د دیندا شارمزا بکدن، و دا مله تنی خو [نوریت چو یسه جهادی]، ناگه هدار بکدن و ختنی دژ فنه دهف وان، دا هو [مله تنی] خو پاریزن ژ وی تشنی دفت خو ژ پاریزن.

وَعَلَّ الْفَلْسَفَةُ الْيَهُودَ خُلُوفًا حَتَّىٰ إِذَا صَافَتْ عَلَيْهِمُ الْأَمْشُ
يَمَّا رَجَبَتْ وَصَافَتْ عَلَيْهِمُ أُنْشُورُهُمْ وَظَنُّوا أَنَّهُ مَلَاجَأٌ
مِّنَ اللَّهِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ فَقَاتَبَ عَلَيْهِمُ لِيَتَوَكَّلُوا إِنَّ اللَّهَ هُوَ الْقَوَّابُ
الْجَبِيمُ ﴿١١٨﴾ يَتَأْتِيهَا الْيَهُودَ نَائِسُوا أَقْبَلُوا اللَّهَ وَكَفُّوا مَعَ
الْقَدِيدِ ﴿١١٩﴾ مَا حَسَنَ لِأَهْلِ التَّوْبَةِ وَمَنْ حَوْلَهُمُ
مِّنَ الْأَعْرَابِ أَن يَتَخَلَّفُوا عَن رَّسُولِ اللَّهِ وَلَا يَرْجِعُوا
بِأَعْيُنِهِمْ عَن نَّفْسِهِ ذَلِكُمْ يَنْتَهَىٰ لَهُمْ لِيُحِبِّبَهُمْ لِمَا
وَلَا تَصَبَّ وَلَا مَخَصَصَةٌ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَلَا يَطْلُوْنَ مَغْطَا
يَحِيطُ السُّفَّارَ وَلَا يَتَأَلَوْنَ مِّنْ عَدُوِّ قَيْلًا إِلَّا كَيْتَ
لَهُمْ بِهِ عَمَلٌ صَالِحٌ إِنَّ اللَّهَ لَا يُضِيعُ أَجْرَ الْمُحْسِنِينَ ﴿١٢٠﴾
وَلَا يُبْدِفُونَ لِقَاعَ سَيْبَرَةٍ وَلَا سَبْرَةٍ وَلَا يَفْطُلُونَ
وَادِيًا إِلَّا كُنِيبٌ لَهُمْ لِيَجْزِيَ اللَّهُ أَحْسَنَ مَا حَسَنُوا
يَسْتَلُونَ ﴿١٢١﴾ وَمَا حَسَنَ الْمُؤْمِنُونَ لِيَسْزُوا وَكَفَّ
عَلَّوْا نَفَرًا مِّنْ كُلِّ رُفْقَةٍ مِنْهُمْ طَائِفَةٌ لِّيَتَفَقَّهُوا فِي الدِّينِ
وَلِيُنذِرُوا قَوْمَهُمْ إِذَا رَجَعُوا إِلَيْهِمْ لَعَلَّهُمْ يَحْذَرُونَ ﴿١٢٢﴾

﴿۱۳۳﴾ كَعَلِ خُرْدَانٍ بِأَوْرَانِ شَعْرَىٰ وَإِنْ كَاوْرَانٍ بِكَهْنٍ
 تَهْوَيْتَ تَنْزِيكِي هَوَاهُ، وَبَلَا هَوَاهُ بِهَيْزٍ وَمِيزِ خَاسٍ
 وَجَهْ سَبَانٍ بِيَسْنٍ، وَبِزَانٍ بِرَاسِي خُودِي دَكَلِ
 بِارِيزِ كَارَانِه. ﴿۱۳۴﴾ وَهَر وَهَخْتِ سُورَه تَك بِيَتِه
 خَوَارِي، هِنْدَه كُ زَوَانِ [دَوْرِي بَانِ بِو تِيَكِدَو] دِيِزُونِ:
 تَهْرِي تَهْفِي [سُورَه تَن] بِاَوَهْرِ بَا كِي زُ هَوَه بِتَر لِي
 كَر؟ [بِيَزَه: بَه لَن] تَهْوَيْتَ بِاَوَهْرِ يَنَابِيْنِ [هَر گَاهَه كَا
 سُورَه تَك بِتِه خَوَارِي] بِاَوَهْرِ بَا وَانِ بِتَر لِي كَر، وَ
 تَهْوِيْنِ دِلْشَادِ وَكِه بِخُشُوشِ دِيْنِ [چُونَكِي بِاَوَهْرِ بَا
 وَانِ بِتَر لِي دِيْتِ]. ﴿۱۳۵﴾ وَبَه لِي تَهْوَيْتَ گُزْمَانِ وَ
 دَوْرِي بَا يَتِي وَشَرَكِ وَگَاوَرِي دِ دِلِيْتِ وَانْدَا، [هَانَسَا
 سُورَه تَان] بِسِي ل سَهَرِ بِسِي ل وَانِ زِيْدَه كَر، وَ
 ل سَهَرِ گَاوَرِي سِي مَرْنِ. ﴿۱۳۶﴾ تَهْرِي مَا تَهْوَا بِسِنِ
 سَالِي جَارَه كِي يَانِ دَو جَارَانِ، تَهْمِ وَانِ [بِ نَه سَاخِي
 وَهَشَكَاتِي، وَبِ بَهْرَتَنَكِي وَبَرَسِي، وَبِ بَه لَا
 نَاتَا فَا نِ] دَجَهْرِ بِيْنِيْنِ وَنَتِيْجَانَه دَكِهِيْنِ، بِاَشِي نَه
 تَوْبَه دَكِهِنِ وَنَه زِي دِيْتِه بِبِرَا خُو، وَنَه بِتَه دَجِنِ.
 ﴿۱۳۷﴾ وَهَر وَهَخْتِ سُورَه تَك بِيَتِه خَوَارِي هِنْدَه كُ

بِتَافِيْضَا اللَّيْلِ تَهْوَيْتَ: تَهْوَيْتَ تَقِيْلُو اللَّيْلِ تَهْوَيْتَ تَهْوَيْتَ
 الْكُفَّارِ وَتَهْوَيْتَ تَهْوَيْتَ غَلْظَةً وَتَهْوَيْتَ تَهْوَيْتَ
 تَهْوَيْتَ تَهْوَيْتَ: ﴿۱۳۸﴾ وَتَهْوَيْتَ تَهْوَيْتَ سُورَه تَهْوَيْتَ تَهْوَيْتَ
 تَهْوَيْتَ تَهْوَيْتَ تَهْوَيْتَ تَهْوَيْتَ: ﴿۱۳۹﴾ تَهْوَيْتَ تَهْوَيْتَ
 وَتَهْوَيْتَ تَهْوَيْتَ تَهْوَيْتَ تَهْوَيْتَ: ﴿۱۴۰﴾ تَهْوَيْتَ تَهْوَيْتَ
 تَهْوَيْتَ تَهْوَيْتَ تَهْوَيْتَ تَهْوَيْتَ: ﴿۱۴۱﴾ تَهْوَيْتَ تَهْوَيْتَ
 تَهْوَيْتَ تَهْوَيْتَ تَهْوَيْتَ تَهْوَيْتَ: ﴿۱۴۲﴾ تَهْوَيْتَ تَهْوَيْتَ
 تَهْوَيْتَ تَهْوَيْتَ تَهْوَيْتَ تَهْوَيْتَ: ﴿۱۴۳﴾ تَهْوَيْتَ تَهْوَيْتَ
 تَهْوَيْتَ تَهْوَيْتَ تَهْوَيْتَ تَهْوَيْتَ: ﴿۱۴۴﴾ تَهْوَيْتَ تَهْوَيْتَ
 تَهْوَيْتَ تَهْوَيْتَ تَهْوَيْتَ تَهْوَيْتَ: ﴿۱۴۵﴾ تَهْوَيْتَ تَهْوَيْتَ
 تَهْوَيْتَ تَهْوَيْتَ تَهْوَيْتَ تَهْوَيْتَ: ﴿۱۴۶﴾ تَهْوَيْتَ تَهْوَيْتَ
 تَهْوَيْتَ تَهْوَيْتَ تَهْوَيْتَ تَهْوَيْتَ: ﴿۱۴۷﴾ تَهْوَيْتَ تَهْوَيْتَ
 تَهْوَيْتَ تَهْوَيْتَ تَهْوَيْتَ تَهْوَيْتَ: ﴿۱۴۸﴾ تَهْوَيْتَ تَهْوَيْتَ
 تَهْوَيْتَ تَهْوَيْتَ تَهْوَيْتَ تَهْوَيْتَ: ﴿۱۴۹﴾ تَهْوَيْتَ تَهْوَيْتَ
 تَهْوَيْتَ تَهْوَيْتَ تَهْوَيْتَ تَهْوَيْتَ: ﴿۱۵۰﴾ تَهْوَيْتَ تَهْوَيْتَ
 تَهْوَيْتَ تَهْوَيْتَ تَهْوَيْتَ تَهْوَيْتَ: ﴿۱۵۱﴾ تَهْوَيْتَ تَهْوَيْتَ
 تَهْوَيْتَ تَهْوَيْتَ تَهْوَيْتَ تَهْوَيْتَ: ﴿۱۵۲﴾ تَهْوَيْتَ تَهْوَيْتَ
 تَهْوَيْتَ تَهْوَيْتَ تَهْوَيْتَ تَهْوَيْتَ: ﴿۱۵۳﴾ تَهْوَيْتَ تَهْوَيْتَ
 تَهْوَيْتَ تَهْوَيْتَ تَهْوَيْتَ تَهْوَيْتَ: ﴿۱۵۴﴾ تَهْوَيْتَ تَهْوَيْتَ
 تَهْوَيْتَ تَهْوَيْتَ تَهْوَيْتَ تَهْوَيْتَ: ﴿۱۵۵﴾ تَهْوَيْتَ تَهْوَيْتَ
 تَهْوَيْتَ تَهْوَيْتَ تَهْوَيْتَ تَهْوَيْتَ: ﴿۱۵۶﴾ تَهْوَيْتَ تَهْوَيْتَ
 تَهْوَيْتَ تَهْوَيْتَ تَهْوَيْتَ تَهْوَيْتَ: ﴿۱۵۷﴾ تَهْوَيْتَ تَهْوَيْتَ
 تَهْوَيْتَ تَهْوَيْتَ تَهْوَيْتَ تَهْوَيْتَ: ﴿۱۵۸﴾ تَهْوَيْتَ تَهْوَيْتَ
 تَهْوَيْتَ تَهْوَيْتَ تَهْوَيْتَ تَهْوَيْتَ: ﴿۱۵۹﴾ تَهْوَيْتَ تَهْوَيْتَ
 تَهْوَيْتَ تَهْوَيْتَ تَهْوَيْتَ تَهْوَيْتَ: ﴿۱۶۰﴾ تَهْوَيْتَ تَهْوَيْتَ
 تَهْوَيْتَ تَهْوَيْتَ تَهْوَيْتَ تَهْوَيْتَ: ﴿۱۶۱﴾ تَهْوَيْتَ تَهْوَيْتَ
 تَهْوَيْتَ تَهْوَيْتَ تَهْوَيْتَ تَهْوَيْتَ: ﴿۱۶۲﴾ تَهْوَيْتَ تَهْوَيْتَ
 تَهْوَيْتَ تَهْوَيْتَ تَهْوَيْتَ تَهْوَيْتَ: ﴿۱۶۳﴾ تَهْوَيْتَ تَهْوَيْتَ
 تَهْوَيْتَ تَهْوَيْتَ تَهْوَيْتَ تَهْوَيْتَ: ﴿۱۶۴﴾ تَهْوَيْتَ تَهْوَيْتَ
 تَهْوَيْتَ تَهْوَيْتَ تَهْوَيْتَ تَهْوَيْتَ: ﴿۱۶۵﴾ تَهْوَيْتَ تَهْوَيْتَ
 تَهْوَيْتَ تَهْوَيْتَ تَهْوَيْتَ تَهْوَيْتَ: ﴿۱۶۶﴾ تَهْوَيْتَ تَهْوَيْتَ
 تَهْوَيْتَ تَهْوَيْتَ تَهْوَيْتَ تَهْوَيْتَ: ﴿۱۶۷﴾ تَهْوَيْتَ تَهْوَيْتَ
 تَهْوَيْتَ تَهْوَيْتَ تَهْوَيْتَ تَهْوَيْتَ: ﴿۱۶۸﴾ تَهْوَيْتَ تَهْوَيْتَ
 تَهْوَيْتَ تَهْوَيْتَ تَهْوَيْتَ تَهْوَيْتَ: ﴿۱۶۹﴾ تَهْوَيْتَ تَهْوَيْتَ
 تَهْوَيْتَ تَهْوَيْتَ تَهْوَيْتَ تَهْوَيْتَ: ﴿۱۷۰﴾ تَهْوَيْتَ تَهْوَيْتَ
 تَهْوَيْتَ تَهْوَيْتَ تَهْوَيْتَ تَهْوَيْتَ: ﴿۱۷۱﴾ تَهْوَيْتَ تَهْوَيْتَ
 تَهْوَيْتَ تَهْوَيْتَ تَهْوَيْتَ تَهْوَيْتَ: ﴿۱۷۲﴾ تَهْوَيْتَ تَهْوَيْتَ
 تَهْوَيْتَ تَهْوَيْتَ تَهْوَيْتَ تَهْوَيْتَ: ﴿۱۷۳﴾ تَهْوَيْتَ تَهْوَيْتَ
 تَهْوَيْتَ تَهْوَيْتَ تَهْوَيْتَ تَهْوَيْتَ: ﴿۱۷۴﴾ تَهْوَيْتَ تَهْوَيْتَ
 تَهْوَيْتَ تَهْوَيْتَ تَهْوَيْتَ تَهْوَيْتَ: ﴿۱۷۵﴾ تَهْوَيْتَ تَهْوَيْتَ
 تَهْوَيْتَ تَهْوَيْتَ تَهْوَيْتَ تَهْوَيْتَ: ﴿۱۷۶﴾ تَهْوَيْتَ تَهْوَيْتَ
 تَهْوَيْتَ تَهْوَيْتَ تَهْوَيْتَ تَهْوَيْتَ: ﴿۱۷۷﴾ تَهْوَيْتَ تَهْوَيْتَ
 تَهْوَيْتَ تَهْوَيْتَ تَهْوَيْتَ تَهْوَيْتَ: ﴿۱۷۸﴾ تَهْوَيْتَ تَهْوَيْتَ
 تَهْوَيْتَ تَهْوَيْتَ تَهْوَيْتَ تَهْوَيْتَ: ﴿۱۷۹﴾ تَهْوَيْتَ تَهْوَيْتَ
 تَهْوَيْتَ تَهْوَيْتَ تَهْوَيْتَ تَهْوَيْتَ: ﴿۱۸۰﴾ تَهْوَيْتَ تَهْوَيْتَ
 تَهْوَيْتَ تَهْوَيْتَ تَهْوَيْتَ تَهْوَيْتَ: ﴿۱۸۱﴾ تَهْوَيْتَ تَهْوَيْتَ
 تَهْوَيْتَ تَهْوَيْتَ تَهْوَيْتَ تَهْوَيْتَ: ﴿۱۸۲﴾ تَهْوَيْتَ تَهْوَيْتَ
 تَهْوَيْتَ تَهْوَيْتَ تَهْوَيْتَ تَهْوَيْتَ: ﴿۱۸۳﴾ تَهْوَيْتَ تَهْوَيْتَ
 تَهْوَيْتَ تَهْوَيْتَ تَهْوَيْتَ تَهْوَيْتَ: ﴿۱۸۴﴾ تَهْوَيْتَ تَهْوَيْتَ
 تَهْوَيْتَ تَهْوَيْتَ تَهْوَيْتَ تَهْوَيْتَ: ﴿۱۸۵﴾ تَهْوَيْتَ تَهْوَيْتَ
 تَهْوَيْتَ تَهْوَيْتَ تَهْوَيْتَ تَهْوَيْتَ: ﴿۱۸۶﴾ تَهْوَيْتَ تَهْوَيْتَ
 تَهْوَيْتَ تَهْوَيْتَ تَهْوَيْتَ تَهْوَيْتَ: ﴿۱۸۷﴾ تَهْوَيْتَ تَهْوَيْتَ
 تَهْوَيْتَ تَهْوَيْتَ تَهْوَيْتَ تَهْوَيْتَ: ﴿۱۸۸﴾ تَهْوَيْتَ تَهْوَيْتَ
 تَهْوَيْتَ تَهْوَيْتَ تَهْوَيْتَ تَهْوَيْتَ: ﴿۱۸۹﴾ تَهْوَيْتَ تَهْوَيْتَ
 تَهْوَيْتَ تَهْوَيْتَ تَهْوَيْتَ تَهْوَيْتَ: ﴿۱۹۰﴾ تَهْوَيْتَ تَهْوَيْتَ
 تَهْوَيْتَ تَهْوَيْتَ تَهْوَيْتَ تَهْوَيْتَ: ﴿۱۹۱﴾ تَهْوَيْتَ تَهْوَيْتَ
 تَهْوَيْتَ تَهْوَيْتَ تَهْوَيْتَ تَهْوَيْتَ: ﴿۱۹۲﴾ تَهْوَيْتَ تَهْوَيْتَ
 تَهْوَيْتَ تَهْوَيْتَ تَهْوَيْتَ تَهْوَيْتَ: ﴿۱۹۳﴾ تَهْوَيْتَ تَهْوَيْتَ
 تَهْوَيْتَ تَهْوَيْتَ تَهْوَيْتَ تَهْوَيْتَ: ﴿۱۹۴﴾ تَهْوَيْتَ تَهْوَيْتَ
 تَهْوَيْتَ تَهْوَيْتَ تَهْوَيْتَ تَهْوَيْتَ: ﴿۱۹۵﴾ تَهْوَيْتَ تَهْوَيْتَ
 تَهْوَيْتَ تَهْوَيْتَ تَهْوَيْتَ تَهْوَيْتَ: ﴿۱۹۶﴾ تَهْوَيْتَ تَهْوَيْتَ
 تَهْوَيْتَ تَهْوَيْتَ تَهْوَيْتَ تَهْوَيْتَ: ﴿۱۹۷﴾ تَهْوَيْتَ تَهْوَيْتَ
 تَهْوَيْتَ تَهْوَيْتَ تَهْوَيْتَ تَهْوَيْتَ: ﴿۱۹۸﴾ تَهْوَيْتَ تَهْوَيْتَ
 تَهْوَيْتَ تَهْوَيْتَ تَهْوَيْتَ تَهْوَيْتَ: ﴿۱۹۹﴾ تَهْوَيْتَ تَهْوَيْتَ
 تَهْوَيْتَ تَهْوَيْتَ تَهْوَيْتَ تَهْوَيْتَ: ﴿۲۰۰﴾ تَهْوَيْتَ تَهْوَيْتَ

زُ وَانِ [دَوْرِي بَانِ] بِهْرِي خُو دَدَهِنِ هِنْدَه كَانِ [و دِيِزُونِ]: تَهْرِي كِهَسِ [زُ خُودَانِ بِاَوَهْرَانِ] هَهْرَه دِيْنِيْتِ؟
 [دَالِ فُتْرِي بِچِيْنِ] بِاَشِي فَهْرَه فِينِ، خُودِي دِلِيْتِ وَانِ [زُ هَهْفِيْنِ وَرَاسَتِي يَنِيْسِي] وَهَر گِيْرَانِ، چُونَكِي بِ
 رَاسَتِي تَه وَمَلَه تَه كِنِ بِي فَا مَنِ وَهَهْفِيْنِ تَنِ نَا گِه مَنِ. ﴿۱۳۸﴾ بِ رَاسَتِي بِتَه بَهْرَه كِي وَهَسَا يَسِي زُ هَوَه بِزُ
 هَوَه هَانِي، وَهَسْتَا بَا هَوَه ل سَهَرِ وَي يَا گِرَا نِه [نَا كَر وَي بِي نَه خُوشَه هَوِيْنِ زَهْمَتِي بَكِيْشِنِ وَنِيْزَا بَكِهِيْنِه
 هَوَه]، ل سَهَرِ رَاسَتِي رِيَكِرَا هَوَه يَسِي رُزْدَه [و يَسِي هَشِيَارَه ل سَهَرِ بِاَوَهْرِ بَا هَوَه]، وَبُزُ خُودَانِ بِاَوَهْرَانِ زِيْدَه
 دِلْسُوْزُ وَبِ رَه جِه. ﴿۱۳۹﴾ فُتِيْجَا تَه گِهَرِ وَانِ رُوِيْسِي خُوْزُ بِاَوَهْرِ بَا يَسِي [و هَهْفِيْنِ] وَهَر گِيْرَا، بِيَزَه: تَهوَ خُودَا يَسِي
 كُوْزُ بِل وَي چَو خُودَاو چَو بَهْرَسْتِي نَهِي، بِهَسِي مَنَه، بِ رَاسَتِي مَنِ بِشَا خُزُ بِ وَي گِهْرَمِ وَ مَوَكُومِ كَر،
 وَنَه وَهوَ خُودَانِي عَهْرَشِي مَهْزُونِ.

إِنَّ الَّذِينَ لَا يَرْجُونَ لِقَاءَ تَاوَرُثُوا الْحَيَاةَ الدُّنْيَا وَطَافُوا بِهَا
وَالَّذِينَ هُمْ عَنْ آلِهَتِهِمْ تَتَفَتَحُونَ ﴿٥﴾ أُولَئِكَ مَا لَهُمْ
أَلَا تَارِبَتَا سَعَاوَا يَكْفُرُونَ ﴿٦﴾ إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا
الصَّالِحَاتِ يَتَذَكَّرُ بِهِمْ رَبُّهُمْ بِالسَّيْرِ فِي تَجَرِي مِنْ تَحْتِهِمْ
الْأَنْفُسُ فِي جَنَّتِ الْقَبْرِ ﴿٧﴾ دَعَوْهُمْ فِيهَا سَمِعَتْهُ
الْأَلَمُ وَتَحِيَّتُهُمْ فِيهَا سَلَامٌ وَآجُرُ دَعْوَاهُمْ أَنْ أَقْبِلُ
بِهِمْ رَبِّ السَّعَادَةِ ﴿٨﴾ وَتَوَقَّعُ اللَّهُ لِلنَّاسِ الْآخِرِ
أَسْجِدًا لَهُمْ بِالْقَبْرِ لِقَائِهِمْ أَجْلُهُمْ قَدَرُ الَّذِينَ
لَا يَرْجُونَ لِقَاءَ تَاوَرُثُوا الْحَيَاةَ الدُّنْيَا وَطَافُوا بِهَا
الْأَلَمُ دَعَا لِقَائِهِمْ أَوْ قَاعًا أَوْ قَابًا فَلَمَّا كَانَتْ
عَنْهُ صُرَّةٌ مَرَّكَانَ لَمْ يَدْعُوا إِلَى صُرَّةٍ سَكَتَ ذَلِكَ زَيْنُ
لِلنَّاسِ مِنْ تَاوَرُثُوا الْحَيَاةَ الدُّنْيَا وَطَافُوا بِهَا
مِنْ قَبْلِ كَرَمًا ظَلَمُوا وَجَاءَ نَهْرُ زُلْمَةٍ بِالْيَتِيمِ وَمَا كَانُوا
لِيُؤْمِنُوا كَذَلِكَ تَجَرِي الْقُوَّةُ الشَّعْرِيَّةُ ﴿٩﴾ فَرَجَعْنَاكُمْ
خَلَقَتْ فِي الْأَرْضِ مِنْ بَدَنِهِمْ لِنَنْظُرَ كَيْفَ تَعْمَلُونَ ﴿١٠﴾

تَفَتَحُونَ

خراپیا خودا بزقرن. ﴿۱۲﴾ و هر وختی نه خو شیهه بگهه مرزفی، ل سر ته نشنا خن [فانکو دریز کری] بیان وونشی یان داوه سیایی گازی و هه وارا خو دگه هینه مه، قیجا وختی مه نه خو شیا وی راکر، و ما دجیت [ژ بیر دکهت] هه ووه کی چو نه خو شسی ب سهری نه هاتین و هه وارا خو نه گه هاندیه مه، هوسا بو زیده خرابان کار و کریاریت وان هاتینه خه ملاندن و جوانکرن. ﴿۱۳﴾ ب سوند مه خه لکی چهر خیت بهری هه وه دهیلاک برن و نیزادان وختی وان [ب شرک و گاورسی] ستم کری، و پیغه بهریت وان ب بهلگه و نشان و موعجیز اتیت ناشکرا کهر بو وان هاتین [دا باوه رسی پی یسن، و باوه ری پی نه نشان]، و له و نه له و بوون باوه رسی یسن [له گهر هیلایانه، و دهیلاک نه بریانه]، و هوسا هم نه ویت گره هکار جزا دکهن. ﴿۱۴﴾ باشی، پستی وان، مه هورین کر نه جهنمیت وان د نهر دیدا، دا بینین کا هورین دتی چ کار و کریاران که ن.

﴿۱۵﴾ ووه ختن نشان و نایبیت مه بیست ناشکر اکر
ب سهر واندادتیته خواندن، نهوت نه ل هیلیا دیتا
مه [و باویری ب روژا قیامت نیسی، دبیژن:] کا
قورنانه کادی ژ بل قن بینه، یان زی قن [قورنانن]
بگوهره. بیژه: نهز نشیم و من هق نیه نهز ژ دهف
خق بگوهرم، نهز ل دویف چو ناچم ژ وی بیته تر یا
ب وهی یو من دیت، ب راستی نهز ژ نیزایا پرژه کا
مهن دترسم، نه گهر نه گوهداریا خودایسن خق بکهم.
﴿۱۶﴾ بیژه: نه گهر خودی قیابایه [نهف قورنانه] من یو
ههوه نه دخواند و ههوه هههه یسن نه دزانی زی [نانکو
خودی نهف قورنانه ل سهر زمانن من نیشا ههوه
نه ددا]. نن [هوین ب خق زی دزانی] من بهری نوکه
ژسکی د ناک ههوه دایری، [نه گهر نهز نهو بامه یسن
ژ ناک خق قورنانن چیکهم، دایری نوکه زی چیکهم]
نه ری ما هوین نه قلی خق نایینه سه ری خق [بزانی
نهف قورنانه ژ دهف خودییه و بیغه مبری ژ دهف خق
نه نیاییه ههتا بشیت بگوهریت]. ﴿۱۷﴾ فیجا ما
کی ژ وی سه مکارتره نهوتی درهوان ب نافی خودی

دکته، یان زی نایبیت خودی درهوان ددایت، ب راستی گونه هکار سه رهراز نایس. ﴿۱۸﴾ و ژ بل خودی وی
دیه رنسن یسن نه زانیی دگه بینه و ان نه مفایی.. و دبیژن: نهفه مهدهر چیتت منه ل دهف خودی، [ههی
موجه مه] بیژه: نه ری ما هوین دی وی تشی نیشا خودی ده یسن کو نهزایت یسن دهر دو نه سماناندا
ههی!؟ و ب راستی خودی یسن پاک و باقره ژ وی شرکانه و دکهن. ﴿۱۹﴾ و دهستیکی خه لک ههی مله تهک
بوون، باشی ژیک جودا بوون و نه گهر ژ بهر فەرمانا خودی نه بایه [کو وان بیکه نیزا ناهدت]، دا حوکی
و دادگهر یسن دی تشیدا کته نهوتی نهو ل سهر ژیک جودا. ﴿۲۰﴾ و دبیژن: بلا مو عجزه بهک و نیشانهک
ژ خودایسن وی یو هاتیایه [دامه زی باویری یسن نیابایه] بیژه: غیبه کاری خودییه و مو عجزه ب فەرمانا
وینه، فیجا چافه ری بن ب راستی نهز زی د گهل ههوه ژ چافه ریایم.

وَذَا نَحْنُ عَلَيْهِمْ اِيْتَانًا نَبِيًّا قَالَ الَّذِينَ لَا يَرْجُونَ
لِقَاءَنَا اَنْتَ بَعْزُنَا بَعْزُنَا غَيْرَ هَذَا اَوْ بَدَّلَهُ فُلْ مَا يَكُونُ
لِي اَنْ اُبَدِّلَهُ مِنْ تَلْقَائِي نَبِيًّا اِنْ اَنْتُمْ اِلَّا مَائُودُونَ اِنَّ
اِيْنَا لَخَالِفٌ اِنْ عَصَيْتَ رَفْعَ عَذَابٍ يَوْمَ عَظِيمٍ فُلْ
لَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا تَلَوْنَاهُ عَلَيْكُمْ وَلَا اَدْرَاكُمْ بِهِ
فَقَدْ لَبِثْتُ فِيكُمْ عُمُرًا مِنْ قَبْلِهِ اَفَلَا تَعْقِلُونَ
فَمَنْ اَظْلَمُ مِمَّنْ افْتَرَى عَلَى اللَّهِ كَذِبًا اَوْ كَذَّبَ بِآيَاتِهِ
اِنَّهٗ لَا يَصْلُحُ لِلْخَيْرِيَّةِ وَيَصِفُّوْنَ مِنْ دُونِ اللَّهِ
مَا لَا يَنْفَعُهُمْ وَلَا يَضُرُّهُمْ وَيَقُولُوْنَ هَٰذَا لَا يَأْتِيَنَا
عِنْدَ اَقْوَلِ اَنْتُمْ اَنْتُمْ اَنْتُمْ اَنْتُمْ اَنْتُمْ اَنْتُمْ اَنْتُمْ
فِي الْاَرْضِ مِنْكُمْ وَقَدْ اَنْزَلْنَا عَلَيْكُمْ كِتَابًا
وَقَدْ اَنْزَلْنَا عَلَيْكُمْ كِتَابًا وَفَعَلْنَا مَا كُنْتُمْ
تَفْعَلُوْنَ لَوْلَا اَنْزَلْنَا عَلَيْهِ آيَةً مِنْ رَبِّهِمْ لَقُلْنَا
اَلَيْسَ بِنِعْمَةِ رَبِّكَ اَنْتُمْ اَنْتُمْ اَنْتُمْ اَنْتُمْ اَنْتُمْ اَنْتُمْ

وَالَّذِي أَنْشَأَ الْإِنسَانَ رَحْمَةً مِنْ رَبِّهِ خَشَعَةً مَسْتَعِزًّا ۚ إِذْ أَعْلَمَهُمْ حُكْمَهُمْ
فِي آيَاتِهِ ۚ قُلْ اللَّهُ أَسْرِعُ مَكَرًا أَلَّا تَعْلَمُوا ۚ قُلْ أَتَعْلَمُونَ مَا تَدْعُونَ
هُوَ الَّذِي يَنْزِعُ مِنَ الْأَرْضِ أَنْهَارَ عَذْوٍ ۚ إِذَا كُنْتُمْ فِي الْفُلِ
وَجُرْحَتِ بِهَرَجٍ بِهَرَجٍ تَلْبِيتُهُ وَقُرْحُوا بِهَرَجٍ تَلْبِيتُهُ ۚ قُلْ أَتَعْلَمُونَ
وَعَلَى هَذِهِ الْأَرْضِ كُلُّ شَيْءٍ حَيٍّ ۚ إِنَّهَا لَتَرْثُنَّهَا ۚ قُلْ أَتَعْلَمُونَ
دَعْوَةَ اللَّهِ مَلْأَيْنَ لَهُ الْبَاقِينَ ۚ لَنْ أَعْلَمَ مِنْ هَذِهِ ۚ قُلْ كُنْ
مِنَ الْمُتَكَبِّرِينَ ۚ قُلْ أَتَعْلَمُونَ إِذَا هُوَ يُنْفِخُ فِي الْأَرْضِ بِهَرَجٍ
أَلْحِي ۚ يَنْفِخُ الْإِنسَانَ ۚ إِنَّهُ يَنْفِخُ عَلَى أَلْسِنِهِ ۚ قُلْ أَتَعْلَمُونَ
أَلَمْ يَأْتِ شَيْءٌ ۚ إِنَّهُ يَنْفِخُ عَلَى أَلْسِنِهِ ۚ قُلْ أَتَعْلَمُونَ
إِنَّمَا نَقُلُ الْحَقَّ ۚ اللَّهُ يَنْفِخُ عَلَى أَلْسِنِهِ ۚ قُلْ أَتَعْلَمُونَ
بِوَدِّ الْأَرْضِ ۚ إِنَّهَا لَتَرْثُنَّهَا ۚ قُلْ أَتَعْلَمُونَ
أَلَمْ يَأْتِ شَيْءٌ ۚ إِنَّهُ يَنْفِخُ عَلَى أَلْسِنِهِ ۚ قُلْ أَتَعْلَمُونَ
إِنَّمَا نَقُلُ الْحَقَّ ۚ اللَّهُ يَنْفِخُ عَلَى أَلْسِنِهِ ۚ قُلْ أَتَعْلَمُونَ
بِوَدِّ الْأَرْضِ ۚ إِنَّهَا لَتَرْثُنَّهَا ۚ قُلْ أَتَعْلَمُونَ
أَلَمْ يَأْتِ شَيْءٌ ۚ إِنَّهُ يَنْفِخُ عَلَى أَلْسِنِهِ ۚ قُلْ أَتَعْلَمُونَ
إِنَّمَا نَقُلُ الْحَقَّ ۚ اللَّهُ يَنْفِخُ عَلَى أَلْسِنِهِ ۚ قُلْ أَتَعْلَمُونَ
بِوَدِّ الْأَرْضِ ۚ إِنَّهَا لَتَرْثُنَّهَا ۚ قُلْ أَتَعْلَمُونَ

﴿۴۱﴾ و وهختن نهم بر فرمیه کن ددهنه خه لکی
[نانکو خه لکن مه که هن] بشتی نه نگاف و هسکاتیس
هنگافین، دئی یینی نایهت و نیشانت مه دره و ددان، و
تاسان تن دقوتن و نه خسه بان بؤ دکشین، بیژره: خودئی
د جزایسن خوداب له زتره، ب راستی نه وهند و فیلا
هویسن دکهن، ملیاکه تیت مه دنفیس، ﴿۴۲﴾ نه وهه
د هسکاتی و تافیدا دگتیر بیت [نانکو نه وهه شیان
ددهنه مه وهه، هویسن ب بیان و دهواران و که میان و
تالافیت دی قوبناخت دریژ بپرن]. مه تا هویسن دجه
د گهمبیدا، و بایه کن نهرم گهمبیتی دیت و [نه تیت
تیدا] یی کیف خوش بوون، وی وهختی بایه کن ب
بارؤفه بهر ب گهمبینه بیت و بیت تافنی ژ همی
په خان ل وان بیتنه تیک، و نه وهه هزر بؤ وان چپو و کو
دورماندوری وان هاتنه گرتن و مانه د ناف بیتلانه،
دوعا ژ دل و میلک ژ خودئی کرن، نه گهر نه نهم
ژ فنی نه نگافیس رزگار کرین، ب راستی نهم دئی ژ
شوکور داران بین، ﴿۴۳﴾ قیجا وهختی نه ورزگار کرین،
[جباره کا دی] یی کو وان صاف هبیت ستمی د

نه دیدا دکهن، گملی مرؤفان ب راستی ستما مه وهه هر ل سهر مه وهه ب خزیه [نانکو زیانا ستمی هر دئی
ل مه وهه زفیت]، نه فیه خزیشیت زیانا دنیا بیتنه، باشی زفرینا مه وهه ههمبیان بؤ دهف میه [ب بال مه فیه]،
قیجا نهم دئی مه وهه ناگه هداری وی کهین یا مه وهه دنیا بیتنه دکر، ﴿۴۴﴾ ب راستی هندی زیانا دنیا بیتنه وهکی
نافه کینه مه ژ نه سمائی باران دی، قیجا ب فنی تافنی نهو شیکاتیس گه له رنگ و تیکه له دهر کفت یی کو
مرؤف و جانه وهر [ههردو] دخن، گافا کو نهر د شیکاتیایه خخ دهملیت و جوان دیت، و خودانیت
وی [خه لکن نه ردی] هزر دکهن نهو دشین بچین و مفایی ژ وهر گرن، [هنگی] فهر مانا مه ب شهف یان
ب پؤژ ب سهر دها، قیجا مه وهکی زه فیا دوری لن کر، ههروکی بهری نوکه نهو شیکاتی نه یی.
نه هاب فنی پهنگی نهم نایهت و نیشانت خود ب دریژی تاشکمر اده کین بؤ وان بیتنه هزرا خود دکهن،
﴿۴۵﴾ و خودی بؤ ناهامیس ناشتی و نه ناهامی [کو به خسته] بانگ و گازیس هلدهدیرت، و یی وی بقت
دئی بهر تی وی دهته ریکا راست.

﴿۴۶﴾ بَرَّ نَوَيْتِ جَاكِي وَ قَنْجِي كَرِيں [نانكو ب جيترين ناوا فەرمانا خودى ب جه نيايىن]. قنجى و جهى باش و هيژ [پتر كو ديتنا خوديه] د به حشيدا هه به، و سه رو چاقيت وان نه نۆزهوى دىن و نه زى رسوا دىن، نهفه به حشيتنه و ههروهه دى تيدا مين.

﴿۴۷﴾ و نَوَيْتِ كار و كرباريت خراب كرين جزايسى وان تمه تى گونه هيت وانه، و پوپره شى و پسر اوى سه رو چاقيت وان دگريت، و وان چو پاريزقان نين، وان ژ نيزايا خودى پاريزن، سه رو چاقيت وان ههروهه كى كه ره كى شه فارش و نارى گرتين، نهفه دۆزه به و ههروهه ره شو دى تيدا مين.

﴿۴۸﴾ وَ رَوُزًا لَّهْم هه ميان كۆم دكهين، باشى دى بيژينه وان نَوَيْتِ هه قال و هوگر بو خودى چنكرين، هوين و بهرستيت خو ل جهى خو بن، فنجاهه شو ژيكفه كرن و مه ناقهه را وان بپرى، و بهرستيت وان گوته وان: ههوه نه بهس نه ب تنى بهرستين [نانكو نه مه فەرمانا ههوه كريبه هوين مه بهرستين بهلى ههوه ب دلخوازىبا خو شهيتان بهرست، وهختى

هوين د سهردا برين و فەرمانا ههوه كرى هوين مه بهرستين]. ﴿۴۹﴾ و هه نهفه بهسه كو خودى د ناقهه را مه و ههوه دا شاهد بيت، كو نه ب ژ بهرستا ههوه دى ناگه بهرستين. ﴿۵۰﴾ وى رَوُزَى [رَوُزًا قِيَامَتَى] ههه نهفهك دى كار و كرباريت خو ببيت و نامكه تى، و هه مى ب بال خودايسى خو فقه، بهرستيت راست و دورست، دى تينه فه گه براندين، و شو درهه وان دكر ل وان بهرزه بوو. ﴿۵۱﴾ بيژه: كه رزق ههوه ل نهردى [ب شيكانى] و نه مسلمانان [ب بارانى] دههت؟ يان زى كى بى چى دبيت، گوهر و چاقان بدهت [و ژ ناتانان پاريزيت د گهل نازكيا وان]، و كيه ساخى ژ مرى دهردنيخت و مرى ژ ساخى دهردنيخت، و كيه كاروباريت دنيايسى ب ريفه ديهت؟ دى بيژن خوديه، بيژه: با بوچ هوين پاريزكارياى خودى ناگه ن؟ ﴿۵۲﴾ فنجاهه [نهوى نهلى هه ميبى دكهت] نهوه خودى، خودايسى ههوه يى راست و ههق، فنجاهه ماشتهك بهشتى هه قيسى هه به ژ گومر ايسى و بهرزه بوونى بهتتر [نانكو بهشتى هه قيسى، بهرزه بوون،] فنجاهه جاوا هوين رويى خو ژ هه قيسى و مر دگيرن بى گومر ايسى. ﴿۵۳﴾ نهها هو سا فەرمانا نيزايا خودايسى ته بى ژ رى دهره كيتيان واجب بوو، چونكى ب راستى نهو باوه ريسى ناينن.

الَّذِينَ أَحْسَنُوا لِمَنْ هُوَ وَلَا يَزِيدُهُمْ نُصْرَةً فَذَرُوا
وَلَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ أَصْحَابُ الْفِتْنَةِ هُمْ فَهَا عَصَدُونَ ﴿٤٦﴾ وَالَّذِينَ
كُتِبُوا الثَّغَانِ جَزَاءُ سَيِّئَةٍ يَمْشِيهَا وَتَرْتَفِعُهُمْ إِلَهُ مَا لَهُمْ
فِي الْقُيُومِ عَلَيْهِمْ كَأَلْفًا أَغْوَيْتَ نَصْرُهُمْ فَعُتِلُوا ﴿٤٧﴾ أَلَمْ يَكُنْ
أَوَّلُكَ أَنْتَ أَصْحَابُ الْآرَامِ هُمْ فَهَا عَصَدُونَ ﴿٤٨﴾ وَتَوَرَّعْتُمْ
عَمَّا تَقُولُ لِّلَّذِينَ أَنْتُمْ مُكَانِكُمْ أَنْتُمْ وَشِرْكُكُمْ قُلْ يَتُوبَ
إِلَيْهِمْ وَقَالَ شَرُّكُمْ فَأَكْفُرُوا بِنَافِلَاتِهِمْ قُلْ يَتُوبَ إِلَهُكُمْ
شَهِيدًا بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمُ إِن كُنَّا عَنْ عِبَادِكُمْ مُغْفِرِينَ ﴿٤٩﴾
هَذَا تِلْكَ تِلْكَ أَعْلَى نَفْسٍ مَا أَنْتُمْ وَرَدُّوا إِلَى اللَّهِ تَوَلَّاهُمْ
الْحَقُّ وَرَسُولُهُ قَسَامًا لِّأَعْيُنِكُمْ قُلْ مَن يَرْفَعُكُمْ
الْأَسْمَاءَ وَالْأَرْضَ أَمَّنْ يَمْلِكُ السَّمْعَ وَالْأَبْصَارَ وَمَن يُخْرِجُ
نَفْسٌ مِّنَ النَّسَبِ وَيُخْرِجُ النَّسَبَ مِنَ الْحَقِّ وَمَن يُدِيرُ الْأُمُورَ
مَسْئُولُونَ اللَّهُ قُلْ أَفَلَا تَتَّقُونَ ﴿٥٠﴾ قَدْ لَعَنَ اللَّهُ رِبِّكَ
لَقِيَ قَسَامًا بَعْدَ لَقِي إِلَّا أَصْلًا مَّا نَصْرُهُ قُلْ كَذَلِكَ
حَقَّتْ كَلِمَتُ رَبِّكَ عَلَى الَّذِينَ فَسَقُوا أَنَّهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿٥١﴾

وَلَوْلَا لِكُلِّ قَبْرِ ظَلَمْتُمْ مَا فِي الْأَرْضِ لَاقْتَدْتُمْ بِهِ. وَأَنْشُرُوا
الْأَنفُسَ لِمَا زَاوَا الْعَذَابَ وَفُتِحَتْ بَيْنَهُم بِالْقَبْرِ وَفُتِحَتْ
لَا يُظْلَمُونَ. ۞ أَلَا إِنَّ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ الْآلَاءَ
وَعَدَ اللَّهُ عَزَّ وَكَلَّمَ لَا يَخْلِفُ عَهْدَهُمْ. هُوَ الْغَنِيُّ
وَالَّذِي شَرَحَتْ ۞ يَا أَيُّهَا النَّاسُ قَدْ جَاءَ نَصْرُكَ وَوَاعْدُ
بَيْنَ يَدَيْكَ وَفَاءٌ لِمَا فِي الصُّدُورِ وَهُدًى وَرَحْمَةٌ لِلْعَالَمِينَ. ۞
قُلْ يَقْبَلُ اللَّهُ تَوْبَتَكُمْ. قَدْ لَكُمْ فَتْرَةٌ خَوَّاهُ فَخَوَّاهُ
يَجْتَمِعُونَ. ۞ قُلْ أَتُوعَدُونَ أَنَّ اللَّهَ لَاسْمُكُمْ مِنْ رِزْقِي
فَجَعَلْتُمْ مِنْهُ حَرَامًا وَحَلَلًا قُلْ بِاللَّهِ أَوْتِ لَكُمْ أَنْتُمْ
اللَّهُ يَقْتَرُونَ. ۞ وَمَا ظَنُّوا أَنَّهُ يَنْقُوتُ عَلَى اللَّهِ الْكُذِبَ
يَوْمَ الْقِيَامَةِ إِنَّ اللَّهَ لَذُو فَضْلٍ عَلَى النَّاسِ وَلَكِنَّ أَكْثَرَهُمْ
لَا يَشْكُرُونَ. ۞ وَمَا تَكُونُ فِي شَأْنٍ وَمَا تَسْأَلُونَ مِنْ فَتْرَةٍ
وَلَا تَسْتَأْذِنُ مِنْ عَمَلٍ إِلَّا سَأَلْتُمْ عَلَيْهِ شُؤْنَهُ إِذْ تَتَذَكَّرُونَ
فِيهِ وَمَا يَنْفَرُ عَنْ ذِكْرِهِ فِي شَيْءٍ وَلَا فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي
السَّمَاءِ وَلَا أَصْفَرُ مِنْ ذَلِكَ وَلَا أَصْفَرُ إِلَّا فِي كِتَابٍ مُبِينٍ. ۞

خودتی شاد بین [بلا شاد بین ب وی قورتانا خودتی ب رزقی وان کری و بمری وان دایسه راسته ریسی،
نانکو هیدایه تنی، فیتجا بلا نهو ب فی شاد بین، چونکی [کهرم و دلوقانییا خودتی، نانکو هیدایه ت] بز وان
چنتره ژ یا نهو کوم دکهن و بزاقی بز دکهن. ۵۹۶ [همی موحمه د] بیژره: کا بز من بیژن نهو رزقی خودتی
دایسه هه و [و هوین پارچه پارچه دکهن]، هنده کی ژ دهف خوخ حلال دکهن و هنده کی حرام دکهن، بیژره:
نهری خودتی دستیر اهه وه ب فی چندتی دایسه؟! یان هوین دره وان ب نانی خودتی دکهن. ۶۰۶ [نو ج
هزر دکهن نهویت دره وان ژ کیس خودتی دکهن کا رورزا قیامه تنی خودتی دتی چ نیز ادهه بهر وان، ب راستی
خودتی خودان کهرمه ل سهر مرقان [وه خشی پیغمبریت خوخ بز وان هنارتین و راستی و نه راستی بز وان
دیار کری]، بهلنی د گهل هنندی ژ ی بارهتر ژ وان سوپاسیا خودتی ناکهن. ۶۱۰ [همی موحمه د] ههر کار و
کراسه کی تیدا بی و ههر پشکه کا قورقانیق یا تو بخوینی، و ههر کار و کرپاره کا هوین بکهن، ته گهر تم ل
سهر زیره فان و شاهد نه بین دهمی هوین چنه د نافدا [همیسیان هم دهه مزیرین و دنقیسین]، و چو نشت د
نهره و نه سماناندا ل بهر خودایسی ته بهرزه ناییت، ژ دندکا توزی بگره، و چ بچوبیکتر و چ معزتر، نه هه همی
بیئت د کتیه کا ناشکرا کهردا [کو دهی بارستیه].

﴿۶۴﴾ ناگه هدار بن، مروفت خودی نه ترس بو وان هعه [کو خودی وان ب بهر نیرایی بنیخت]، و نه ب خرم دکهن [ل سر هیلانا دنیایی و نشتی ز وان جویس]. ﴿۶۵﴾ [مروفت خودی] نویت [ژ دل] باوردی نیاین، و [باشی راست و درست] پاریزکاریا خودی کریں. ﴿۶۶﴾ د ژایانا دنیایی و ناخره تیدا مزگینی بو وان هعه [مزگیسیا دنیایی] نهوه یا ملیاکهت ددهنی د گهل و وحکشیانی، یان زی خهونا چاکه یا نهوه دینن، یان زی یا ب وانفه دیتنه دینن، و مزگیسیا ناخره تی بهه شسته، و نهوت چو گوهرین بو بهیمانا خودی نینه، و نهقه به سهره رازیسیا موزن. ﴿۶۷﴾ و ناخفتنا وان بلا ته ب خرم نه تیخت [کو دیتنه نه تو نه پیغه مبهری، و تانان ل نه و بهیاما نه دقوتن]، ب راستی سهردهستی و دمنسته لانداری ههمی یا خودیه [فجبا ما دی چاوا شتی ریکنی ل بهیاماته گرن، هه تا تو خه منی ژ گوتنا وان بخوی]، و هه نهوه گوهدیری زیده زانا. ﴿۶۸﴾ بزاسن و ناگه هدار بن، ب راستی هه چیتی د نهرد و نهمساناندا یی

خودیه، [فجبا چاوا دی شین نه زیه تا نه کهن، ب تشه کنی خودی حه ز نه کیری] و نهوت غهیری خودی دبه رینسن نهوه هه فال و هه فشکیت نهوه بو خودی چی دکهن، نه هه فال و هه فشکین بو خودی [چونکی خودی چو هه فال و هه فشک نین]، و ب راستی نهوه ژ گومانن پیغه تر ل دویف چو یی دی ناچن، و نهوه ب راستی ژ درهوان پیغه تر ناکهن. ﴿۶۹﴾ نهوه [خودیه] یی شهف بو ههوه دایی، دا هوین تیدا هه هسن، و رور بو ههوه رونه کیری [دا هوین بهر کارییا خو تیدا بکن، و کاروباریت خو تیدا ب سهرویه بکن]، ب راستی د فان نشتاندا نشان گهله که هه نه، بو وان پیئت گوهدارییا دورست دکهن. ﴿۷۰﴾ گوتن خودی بو خو کوره کنی گرتی [وه نایه] خودی ژ فان گوتنیت نهوه دکهن یی باقره، نهوه یی دهوله مند و بنی مته، هندی د نهرد و نهمساناندا هه یی، یی ویه، و ههوه چو بهلگه و نشان ب فی چهنندی نین، چاوا نشتی ههوه چو ناگه هین نهی د دهره قن خودیدا دیتن؟! ﴿۷۱﴾ بیژه: ب راستی نهوت درهوی د راستا خودیدا دکهن سهره راز نابن. ﴿۷۲﴾ [ب فی درهوی ته گهر مغایه کنی کیم د دنیاییدا گه هاندنه خو] مغایه کنی کیم دنیایینه، هاشی زفرین وان ب بال ههقهه، هاشی دنیایه کا دژوار دینه بهر وان، ژ بهر گاوریا وان دکر.

الْاَبْرَارِ اُولَئِكَ اَللّٰهُ لَاحِقٌ عَلَيْهِمْ وَاَلَهُمْ حُزْنٌ ۝
الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ ۝ لَهُمُ الْاَشْرَارُ ۝
فِي الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا وَاَلِ الْاٰخِرَةِ لَا يَتَذَقُّوْنَ لَذَّةً ۝
اَمَّا ذٰلِكَ فَهُوَ الْغَلِيظُ ۝ وَلَا يَخْرُجُ عَنْ قَوْلِهِمْ اِنَّ
الْحَيٰوةَ الدُّنْيَا هِيَ الْغَلِيظُ ۝ اَلَا اِنَّ اَللّٰهَ
مَنْ فِي السَّمٰوٰتِ وَمَنْ فِي الْاَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا يَخْلُقُ
مِمَّا يَشْتَاكِ مِنْ دُوْنِ اَمْرِهُمْ سَخِرَ مَا يَنْشَاقُوْنَ اِلَّا اَنظَرُ
وَاَنْ هُمْ اِلَّا يَخْرُسُوْنَ ۝ هُوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ
الْحَيٰوةَ لَتَكُوْنُوْا فِيْهَا وَالْمَوْتَ مُبْتَلٰٓئًا ۝ فِيْ ذٰلِكَ
لَا يَنْفَعُ لِقَوْمٍ اَلْقَرِيْبُ يَسْمَعُوْنَ ۝ قَالُوْا اَتَّخَذَ اَللّٰهُ وَلَدًا
سُبْحٰنَهُ هُوَ الْغَفُوْرُ ۝ لَمْ يَلَمْ اَي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْاَرْضِ
اِنْ عِدَّةُ سَعْرِ مِنْ سُلٰطِنٍ يَهْدُوْا اَلَّذِيْنَ كَفَرُوْا عَلٰى اَمْرِ
مَا لَا يَفْقَهُوْنَ ۝ قُلْ اِنَّ الْاَوَّلِيْنَ يَفْهَمُوْنَ عَلٰى اَمْرِ الْكَذِبِ
لَا يَفْقَهُوْنَ ۝ مَتَّعَ اَللّٰهُ نَاثِمَ الْيَتٰمٰى مَرْجِفُهُمْ ثُمَّ
لِيُذِقَهُمُ الْعَذَابَ الْاَلَدِيْدَ يَمَّا كَانُوْا يَكْفُرُوْنَ ۝

وَأَنزَلَ عَلَيْهِ بُرْجًا إِذْ قَالَ لِرَبِّهِ: تَقَدَّمْ إِن سَكَنَ كَلَّ
عَلَيْكَ مَقَامِي وَتَذَكَّرِي بِعَائِدٍ إِلَهُ فَصَلَّى اللَّهُ ثُمَّ سَكَتَ
فَأَنجَمُوا أَمْرَهُمْ وَشَرَكُوا دُونَهُ لَكِن أَمْرُهُمْ عَلَيْهِمْ شَرَفَةٌ
أَنزَلَ إِلَهُ لَاحِظُونَ ۝ فَإِنْ قَالُوا فَمَا سَأَلْنَاكَ كَرَمًا أَجْرًا
إِنْ لَجُرْنَا إِلَى اللَّهِ أَفَلَا تُؤْمِنُ أَنْ أَصْحَابَ الْأَنْبِيَاءِ ۝
فَكَذَّبُوهُ فَجَعَلْنَاهُ وَمَنْ تَحَمَّلُوا فِي الْأُولَى وَجَعَلْنَاهُ خَلْقًا
وَأَلْفَرْنَا الْأَنْبِيَاءَ بِأَيْتَانَا فَالْطَّاغُوتِ كَانَ عَيْنُهُ الْأَشَدَّ ۝
ثُمَّ بَعَثْنَا مِنْ عِبَادِهِ: رُسُلًا إِلَى قَوْمِهِمْ فَجَاءَهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ
فَمَا كَانُوا يَتَنَبَّأُوا بِمَا كَانُوا يُوعَى مِنْ قَبْلِ ذَلِكَ فَطَمَعُوا عَلَى قُلُوبِ
الْمُتَعَبِينَ ۝ ثُمَّ بَعَثْنَا مِنْهُمُ اثْنَيْ عَشَرَ نَبِيًّا وَإِنْ يَفْرَقُونَ
وَمَا يَلْمِزُوكَ بِأَيْتَانَا فَالْتَفِتْ إِلَى سَكَنَاتِنَا وَمَا نُنْجِيهِمْ ۝
فَلَمَّا جَاءَهُمُ الرُّسُلُ مِنْ عَيْنِنَا قَالُوا لَنْ نَبْرَأَ هَذَا إِلَّا خَيْرٌ مِنْهُ
قَالَ مُوسَى أَتَقُولُونَ لِلْحَقِّ لَاسِيَةً وَأَنْتُمْ هَذَا أَتَقُولُونَ
الْأَشْجَرُونَ ۝ قَالُوا أَإِذَا بَعَثْنَا أُمَمًا وَجَعَلْنَاهُمْ عِزًّا
وَتَكُونُ كُنُفًا أَكْثَرُ بِرَاءَةً فِي الْأَرْضِ وَمَا غُرِّيْنَا أَكْثَرُ مِنْهُمْ ۝

د گمبیدار زرگار کړن، و مه کړنه جهنمیت گاوران، و مه تورت باوهری ب نایه تیت مه نه تینا یین و دهر و داناین، خه خد قاندن. قیجا بهرئ خو بدئ کا دویماهی کا وان ییت گهف لی هاتنه کړن و هاتنه تر ساندن کا یا چاوا بوو. ﴿۷۱﴾ هاشی مه پشی نو وحی، پیغه بهر بز مله تیت وان هنارتن، قیجا ب نشان و به لگه بیت ناشکه را که بز وان هاتن، بهلئ نه و نه بوون ییت باوهری ب وی تشی یین یی کړ وان بهرئ هنگی درو دانایی، هوسا تهم دلیت زنده کافیکه را ن مؤز دکمین. ﴿۷۲﴾ هاشی مه پشی وان، موسا و هاروون ب نشان و به لگه بیت خو بز فیر عوونی و گره کړت وی هنارتن، خو مز نکړن و خو قبه دین، (و باوهری ب تینان) ب راستی شو مله تکی گون هکار بوون. ﴿۷۳﴾ قیجا وختی هقی و راستی ژ دوف مه بز وان هاتی، گوتن ب راستی نهغه سحر و سیر به ندیه کا ناشکه را به. ﴿۷۴﴾ موسای گوت: تهرئ هوین دیزنه هه قیسی پشی بز هوه هاتی، نهغه سیر به ندیه، تهرئ نهغه سحر و سیر به ندیه؟! ب راستی سیر به ند ب سهر ناکه فن و سهره از ناین. ﴿۷۵﴾ گوتن: تهرئ تو بز مه هاتی، دا مه ژ وی بدیه هاشی یا مه باب و باهریت خو ل سهر دیش؟! و دا مه زانی د تهریدا بهس بز هوه هه درو یان بیت، تهم باوهر ژ هوه هه درو یان ناکه یین.

﴿٧٧﴾ و فیرعونی گۆت: کا هەر سیره‌نده‌نێ
زێده‌زانا‌بو من یێن. ﴿٨٠﴾ قیجا وه‌ختێ سیره‌نده‌
هاتین، مووسای گۆته‌ وان: کا بائێژن با هه‌وه‌ دلیت
بائێژن [ژ رستک وهریست خۆ]، سحرا هه‌وه‌ دلیت
بکەن، بکەن. ﴿٨١﴾ قیجا وه‌ختێ وان [وهریست خۆ]
هافێتێن [و سحرا خۆ کرین]، مووسای گۆت: ئەو
نشتێ هه‌وه‌ کری و ئیایێ سحره‌، ب راستی خودێ
زوی دئی بو‌یچکەت، ب راستی خودێ کاری خرابان
راست ناییت. ﴿٨٢﴾ و خودێ دئی ب که‌لامێ خۆ
[ئو‌ی ب وه‌حی یز وان ئیای] هه‌قیقی ناشکەراکەت
و سه‌ر‌خه‌یت، خۆ نه‌گه‌ر گۆنه‌کار و خرابان نه‌فیت
ژی. ﴿٨٣﴾ قیجا [دگه‌ل دیشا ئان موع‌ج‌زه‌ و ئایه‌تان
ژی] که‌ستی باوهری ب مووسای نه‌ئیا، کێمه‌کا
دو‌ینه‌ها ئارته‌لییان نه‌ییت، و دلێ وان ژێ یسێ
ب ترس بو‌و ژ فیرعونی و که‌نکه‌نه‌ییت وی، نه‌کو
ب خورتنی وان ژ دینی وان فه‌که‌ن و نه‌زیه‌ت به‌دن،
ب راستی فیرعون یسێ زال و ده‌سته‌لاندیار بو‌و د
نه‌ردیدا، و ب راستی ئەو ژ گۆنه‌کارێت زێده‌ خراب

١٨٥. و موسای گوت: ملهٔ من، ته گهر هوه وراست باوهری ب خودی نیاییه، باخو هله سترنی وشتا خو پی گریده، ته گهر هوین نو بن بیت هوه خو سهارتیه خودی. ١٨٥. تینا گوتن: ب راستی مه خو هله سارته خودی، و مه وشتا خو پی موکوم کر، خودایی مه تو مه ب دهستت گاور وسته مکاران جهره نه کی. (و مه نتیخیه دبن نیزا و ته زیتا وان، کومه ژ دینی مه فه کن). ١٨٦. و ب رهما خو مه ژ ملهٔ گاور بزگار بکه. ١٨٧. و مه و حسی بق موسایی و برایی وی هنارت، هوین هه ردو د مسریدا هنده خانیا بن بق ملهٔ خو قاماده بکه، و خانیت خو بکه مه مزگفت و بهرقیله بکه. (و هژ سب نهیی) نفیژان د وان خانیا نه بکه، و مزگینی. [ب سهر کهفتن] بده خودان باوهران. ١٨٨. و موسایی گوت: هه ی خودایی مه، ب راستی ته دژانان دنیا پندازنه و گه له ک جویت مالی بیت دابنه فیرعونی و که نکمه نیی، و خودایی مه ته فه زی یا بویه ته گهرا هندی بهنده نیی ته ژ پیکا ته دهر بیتخن و بهرزه بکه، خودایی مه، تو مالی وان بی سر و شوین بکه و دلیت وان رف بکه، نی هتا نه و نیزا یاب ژان و دژوار نه بین، باوهری نانی.

قَالَ قَدْ لَجِيتَ دَعْوَتُكَ مَا أَتَيْتَ بِهَا وَلَا تَتَّبِعَانِ سَبِيلَ
الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٩٨﴾ وَتَحْذَرُنَّ إِنِّي مِنَ الَّذِينَ يَنْتَقِمُونَ
فِرْعَوْنَ وَحُجُودَهُ وَيَتَذَكَّرُ أُولَئِكَ إِذَا أُدْعُوا إِلَى اللَّهِ
قَالَ هُمْ أَنَّهُ لَإِلَهِ إِلَّا اللَّهُ الَّذِي أَفْتَنَهُمْ بِآيَاتِهِ لِيُتَبَيَّنَ لِمَنِ
الْأَلْبَابُ ﴿٩٩﴾ وَأَنَا مِنَ الْمُنذِرِينَ ﴿١٠٠﴾ وَالَّذِينَ وَقَعَتِ الْوَصِيَّةُ قَبْلَ وَكُنْتُ
مِنَ الْغَافِلِينَ ﴿١٠١﴾ فَأَيُّ تَوَكُّلٍ تُبَدِّلُ بِذَلِكَ تَسْخَرُونَ لِمَنْ
خَلَقَكُمْ بَنَاهُ ثُمَّ أَتَى الْكُفْرَ إِنَّ الَّذِينَ تَقُولُونَ ﴿١٠٢﴾
وَلَقَدْ بَوَّأْنَا بَنِي إِسْرَءِيلَ مِيزَابَ يَدِ رَبِّ وَرَفَعْنَا فَوْقَهُنَّ
الطُّيُوتَ فَتَنَّا أَتَّخِذُوا حَافَةً لَهُمُ الْمَلَائِكَةُ إِن زُكِّتَ يَقُولُ
يَتَذَكَّرُونَ وَالْغَيْبَةَ فِيمَا كَانُوا فِيهَا يَخْتَلِفُونَ ﴿١٠٣﴾ كُنْ كُنْ فِي شَكٍّ
مِمَّا أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ فَتَنَّا الَّذِينَ تَبَرَّأُوا مِنَ الْكَافِرِينَ ﴿١٠٤﴾
فَبِمَا نَقُودُ فَتَنَّا الَّذِينَ تَبَرَّأُوا مِنَ الْكَافِرِينَ ﴿١٠٥﴾ وَلَا تَكُونَنَّ
مِنَ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا اللَّهُ فَتَكُونَ مِنَ الْخَاسِرِينَ ﴿١٠٦﴾
إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا عَلَيْهِمْ كَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿١٠٧﴾ وَبِمَا نَقُودُ فَتَنَّا
الَّذِينَ تَبَرَّأُوا مِنَ الْكَافِرِينَ ﴿١٠٨﴾ وَبِمَا نَقُودُ فَتَنَّا الَّذِينَ تَبَرَّأُوا مِنَ
الْكَافِرِينَ ﴿١٠٩﴾ وَبِمَا نَقُودُ فَتَنَّا الَّذِينَ تَبَرَّأُوا مِنَ الْكَافِرِينَ ﴿١١٠﴾

ته ورات بق و ان نهانی، ب راستی خودایی نه پوزا قیامت تن دئی حوکی دنا قیامرا واندا کهت، ل سر وی
تشتی نهو تیدا ژنیک جوردا، ﴿۹۸﴾ فیجا نه گهر توب وی تشتی مه بق نه نیاییه خواری یی دودل، هسارا
وان بکه نهوئیت بهری ته کینیت نهسمانی [تهوراتی و تنجیلی] دخوین، ب سوند هه قیبه ژ خودایی نه
بز ته هاتی، فیجا هشیاره ژ دودلان نهه. ﴿۹۹﴾ و نهه ژ وان نهوئیت نشان و نایه تیت خودئی دروه دانایی،
ته گهر تو ژ دئی ژ زیانکاران بی. ﴿۱۰۰﴾ ب راستی نهوئیت عه زابا خودئی ل سر واجب بوویی، باوه ریسی
ناینی [فانکو دئی مرن و نهو گاور]. ﴿۱۰۱﴾ و ته گهر هه می نشان و نایه تیت خودئی بگه هه وان، باوه ریسی
ناینی هه تا نیازیاب ژان و دژوار نه بنین [هنگی ژ نوی دئی باوه ریسی بین و هکی فیرعه ونی، بهلئی هنگی
باوه ریسی وان فایده ی وان ناکهت].

قُلْ لَّاسِعَاتِكُمْ فِيهِ أَتَدْرِكْنَ مَنَافِعَهَا إِنَّمَا يَأْتِيَنَّهَا لَآئِقُهَا فَرُوسٌ
 لِّهَا نَاصِرَاتٌ كَسَفَتْهَا غَنَمُهُمْ عَذَابُ الْآخِرَةِ فِي لَعْنَتِهِ وَالَّذِينَ
 وَصَّيْنَاهُمْ إِلَىٰ حِينٍ ۖ وَلَوْ أَنَّكَ رَأَيْتَ ثَمَرًا مِّنَ فِي الْأَرْضِ
 كُلِّهِ جَمِيعًا أَفَأَنْتَ تُكْفِرُ الْإِنْسَانَ حَقًّا يَّكُونُ الْيَوْمِينَ ۖ
 وَمَا كَانَ لِنَفْسٍ أَنْ تَقُولَ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ وَجَعَلَ الْبَشَرَ
 عَلَىٰ الْغَلْبَةِ لَا تَتَّبِعُوا ۖ قُلْ أَنْظِرُوا مَا فِي الْبُحْرَانِ
 وَالْأَرْضِ وَمَا فِي الْأَنْفُسِ وَالَّذِينَ عَزَّاهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ۖ
 قُلْ يَسْخَرُونَ مِنْكُمْ إِلَّا فِئْتَابُ اللَّهِ يَوْمَ الْقِيَامِ خَلَّوْا مِنْ بَيْنِهِمْ
 قُلْ نَاصِرَتِي إِلَىٰ مَعَ سَكْرَتِ السَّيِّئِينَ ۖ قُلْ نَصْرِي
 لِلَّهِ وَالَّذِينَ آمَنُوا سَلَّمَ عَنَّا عَيْنَانِجَ الْمُؤْمِنِينَ ۖ
 قُلْ تَأْتِيهِمُ النَّاسُ إِنْ كَفَرُوا مِنْ شِقَاقٍ دِينِي فَلَا أَفْعِدُ الْيَوْمَ
 مُتَّبِعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَلَكِنْ أَفْعِدُ اللَّهُ يَتَوَكَّلُوا وَأَمْرًا
 أَنْ أَكُونَ مِنَ الْيَوْمِينَ ۖ وَأَنْ أَفْعِدُ بَعْدَ الْيَوْمِ خِيَفًا
 وَلَا أَكُونَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ۖ وَلَا تَخْشَىٰ دُونَ اللَّهِ مَا لَا
 يَفْعَلُكَ وَلَا يَفْعَلُكَ فَإِنْ فَتَلْتَ فَإِنَّكَ إِذَا مَتَّ الْأَعْلَىٰ ۖ

﴿۹۸﴾ قیجا بلا گونده کی ژ وان گوندیت مه برینه
 هیلاکسی باوهری ینابابه بهری مه ینزاب بهری وان
 دینا، دا باوهریسا وان مفا گه هاندبا به وان، وه کی مله تی
 یونس پیغه بهر [فانکو ژ بل مله تی یونس پیغه بهر
 چو گوند و باژیران بهری هانتا عزابی باوهری
 نه ینابیه کر باوهریسا وان فایده ی وان کریت]، قیجا
 وه ختنی مله تی یونس پیغه بهر [بهری هانتا عزابی]
 باوهری ینابی، مه زی عذاب و ینزیا هه تکبر د
 زیانا دینا پندال سر وان ډاکر، و مه هه تا ده مکس
 دبارکری [فانکو ده سی مرئی] خوشی و چاکسی پی
 دانه وان. ﴿۹۹﴾ و نه گهر خودایستی ته قیابابه، دا هندی
 ل سر دویستی نه ردی همی باوهریستی نبین، قیجا ما
 تو دئی خورتیستی ل خه لکی کدی دا باوهریستی بین؟! ﴿۱۰۰﴾
 و کهم نه شیت باوهریستی بیت شه نهیت
 پیستی خودی ده ستورای دای [فانکو ژ بل وان پیست
 خودی ده ستورای باوهریسانا وان دای، کهمی دیتر
 نه شیت ژ دهف خو باوهریستی بیت]، و خودی دئی نیزا
 و رسوایی ب سر و اندا ینیت، نه ویت عه قلی خو د
 نشان و نایه تیت خود دیدا ب کار نه بین. ﴿۱۰۱﴾ بیژه: [گمل گاوران] کا بهری خو بدنه نه رد و نه ممانان کا
 چ تیدا هه به؟ به لی نشان و نایه ت و ترساندن دئی چ گه هینه وان نه ویت باوهریستی نه بین. ﴿۱۰۲﴾ قیجا بهری
 نه و ل هیفیا وان روزانه نه ویت بو بیت بهری وان هاتین [باوهری ب پیغه بهران نه دینان و ژ بهر هندی
 خودی نیزادان]، [هه ی موحه مد] بیژه: خو بگرن نه ز دی د گمل هه وه دئی خو گرم [دئی ژ چافه ریان به].
 ﴿۱۰۳﴾ باشی شه [وه ختنی هانتا نیزایی و ناساق] پیغه بهریت خو و بیت باوهری ب وان ینابین رزگار
 دکه بین، و هوسا حقی و راستی ل سر مه دکه فیت، شه خودان باوهران رزگار بکه بین. ﴿۱۰۴﴾ [هه ی
 موحه مد] بیژه: گمل مرقان نه گهر هوین د دینن مندا پیست دودل و ب گومان بن، نه ویت هوین ژ بل
 خودی دهریسن، ناه ریسم، به لی شه وی خودایی ب تنی دهریسم له وه هه دهریست، و فرمانا من یا
 هاتیه کرن شه ژ خودان باوهران به. ﴿۱۰۵﴾ [فرمانا من یا هاتیه کرن] شه خو راست و دورست بکه
 بو دینن راست و دویژ خواری و نه هه قیسی، و شه ژ موشرکان بهیم. ﴿۱۰۶﴾ و ژ بل خودی شه گازی و
 هه وارا خو نه گه هینه وی، پیستی نه مفای دکه هینه من و نه زبانی [و هوسا فرمانا من یا هاتیه کرن]، قیجا
 نه گهر ته نه [نه گه دارسیا خودی] کر، ب راستی وی وه ختنی دئی ژ ست مکاران پی.

وَأَن يَسْتَنكِسَ أَنَّهُ هَضْرٌ فَلَا حَافِيفَ لَهُ إِلَّا هُوَ وَأَن يُرَدِّكَ
بِهِ خَيْرٌ فَلَا رَدَّ لِقَضَائِهِ يُجِيبُ بِهِ مَن يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ
وَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ﴿٢٠﴾ قُلْ يَا أَيُّهَا النَّاسُ قَدْ جَاءَكُمُ الْحَقُّ
مِنْ رَبِّكُمْ فَخُذُوا حُذًى فَاسْتَخِفُّوا لِقَاءَ رَبِّكُمَا أَنتَ خِفُّوا لِقَاءَ رَبِّكَ
وَمَا تَسْأَلُ عَنْهَا وَمَا أُنَا عَلَيْكَ بِسَكِينٍ ﴿٢١﴾ وَأَتَى مَائِدَتِي
إِلَيْكَ وَأَصْبَحَ خُزْنٌ يَخْصِمُكَ اللَّهُ وَفُوحٌ خَيْرٌ مِنَ الْحَمِيمِ ﴿٢٢﴾

سُورَةُ هُود

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الرَّحْمَنُ أَعْلَمَتْ أَنَّهُ تَزَوُّجُكَ لِمَنْ لَمْ يَكُنْ خَيْرٌ ﴿٢٣﴾
الَّذِينَ دَنَا إِلَى اللَّهِ لِكُرْسِيِّ نَبِيِّهِ ﴿٢٤﴾ وَأَن أَسْتَفْرِغُوا
رَبِّكَ فَرُغُوا إِلَيْهِ يَسْتَفْعِلُونَ تَنَاقُضًا لِّأَنَّهُ لَمْ يَكُنْ مُسْقًى وَكَانَتْ
كُلُّ دِي فَضْلٍ فَضْلُهُ وَأَن تَوَلَّوْا فَإِنِ اخْتَلَفَ عَلَيْكُمْ عَدَابُهُ يَوْمَ
كَبِيرٍ ﴿٢٥﴾ إِلَى اللَّهِ مَرْجِعُكُمْ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٢٦﴾ أَلَا أَفَلَهُمْ
يَتَنَبَّهُونَ صُدُّوا عَنْ رُبِّكَ خَوَاتِمُهُ الْأَعْيُنُ يَتَنَبَّهُونَ بِأَنَّهُمْ
يَعْلَمُونَ مَا يُرَوْنَ وَمَا يُحْلُوتُونَ بِأَنَّهُمْ يَعْلَمُونَ بِأَنَّهُمْ

﴿۱۷﴾ و نه گهر خودی (بوی جهر باندنا ته) زیانی
بگه هینیه ته، کهس نینه داکت، وه نه بیت، و نه گهر
خودی خیره که بوی ته فیما، کهس نینه بشیت رینک ل
که ره ما وی بگریت، خودی که ره ما خور دده ته وی،
ژ بهنده بیت خق، یس وی بقت، و هر نه ره گونه
ژیه ر دلوفان. ﴿۱۸﴾ بنزه: گهل مرقان ب سویند
ههقی ژ بهری خودیته بوی هه وه هات (کو لهف
قور تانه یه)، فیجا هه کهس ر پاسته ری بوو، نهو بوی
خق پاسته ری بوو، و هه کهس ر بوی دهر کهفت و
سه ر داجو، ب پاستی زیان ل خق کر، و نه ل سه ر
هه وه پاریز فان نیسم [نانکو نه نه پاریز فانی هه وه مه].
﴿۱۹﴾ و ل دوی وی وه حبیبی هه ره یا بوی ته دتیت، و
بیتا خق فره بکه هه تا خودی خو کمی [د ناهه راته و
ملته تی نه دا] دکت، و هه نه وه چتیرین حاکم.

سُورَةُ هُود

ل مده که تی هاتیه خوارنی (۱۴۳) نایه ته

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

﴿۱﴾ [نهلف لام را، نهفه سنی تین ژ (۲۸) تییت زمانی عه ره بی، نیشان ل سه ر نیعجازا هنی قور تانی کو
عه ره بان پی چتاییت قور تانه کا وه کی فی بدانی، هه ر چنده زمانی وان ژ عه نی تیان پینک هاتیه]، نهفه
کتیه که نایه تییت وی ب رینک و پینکی و موکومی هاتیه داریتن، باشی هاته جو دارکن [نایه تییت نه حکامان
جو دا، و شیر هت و چیروک جو دا... هتدا] ژ بهری خودایی کار به جه و شار ماله. ﴿۲﴾ [نانکو ناهه ر ژ کا
وان نایه تییت هاتیه موکوم کرن و جو دارکن نهفه یه] ژ بل خودی کهس دی نه به رین، ب پاستی نه ژ نک
خودیته بوی هه وه مز گشتین و ناگه هدار که رم. ﴿۳﴾ و داخوازا گونه ه ژیرن ژ خودایی خق بکن، باشی
ژ کریاریت خق به شیان بین، و تویه بکن و ل خودی بزقرن، دا نهو ژ یانا هه وه ب چاکی هه تا ده مکن
ناشکه راکری خق ش بکته، و دا که ره ما خق د گهل هه ر خودان تاهت و کاره کی فنج بکته، و نه گهر
به ری خق [ژ فنی هه رمانی] و هر گیرن، فیجا ب پاستی تر سا من ژ یزایا ورژه کا مه ز نه ب سه ر هه ودا بهیت
کو ر ژا قیامه تیه. ﴿۴﴾ [بزانی] ژ فریسا هه وه ب بال خودیته یه، و نهو ب خق ژ ل سه ر هه می تستان یس
ده سته لاتداره. ﴿۵﴾ ناگه هدار بن و هشیار بن، نهو سینگی خق ب دژ منیی دینچن [نانکو دوربونه] دا خق
ژ پینه مبه ری هه شیرن، هشیار بن ده می نهو جلکیت خق ل خق دینچن، خودی ب ناگه هه ژ وی یا نهو نه نه نی
و ناشکه ر، دکن. ب پاستی نهو یس ب ناگه هه ژ وی یس د دلا ن و سینگاندا هه شارتی.

وَمَا يَنْبَغِي لِلْأَرْضِ أَنْ تَزِيدَ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ يَزِيدَ فِي رِزْقِهِ أَنْ يُرِيدَ
مُنْزَعًا رِزْقَهَا وَلَهُ خِزْيَانُ الْعَالَمِينَ ﴿١﴾ وَهُوَ
الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ وَكَانَ
عَرْشُهُ عَلَى الْمَاءِ يَسْتَوِي عَلَى الْمَوَاقِدِ ﴿٢﴾ وَذَلِكَ
لِتُذَكَّرُوا أَنَّكُمْ تُعْتَبَرُونَ ﴿٣﴾ يَوْمَ تَأْتِي السَّمَاءُ بِدُحَانٍ
أَسْفَاقٍ فَالْأَشْيَارُ تَأْفِكُ الْغَيْبِ ﴿٤﴾ وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ
أَتَوْا أَجْرَهُمْ بِغَيْرِ حِسَابٍ ﴿٥﴾ وَالَّذِينَ كَفَرُوا لَهُمْ
عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٦﴾ وَالَّذِينَ كَفَرُوا لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٧﴾ وَالَّذِينَ
كَفَرُوا لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٨﴾ وَالَّذِينَ كَفَرُوا لَهُمْ
عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٩﴾ وَالَّذِينَ كَفَرُوا لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿١٠﴾

﴿۶﴾ چو جاندار د نمریدیا نین ته گهر رزقن وان ل
سر خودی نه بیت، و دزانت جهن نهو لن [د نریدیا
پان د پشاندا بهی هه بیت]، و جهن لن خوچه دیت
[د مالچو یکاندا پان د گوراند، و جهن لن دمیرت]،
نهفه همدی د کتیه کا ناشکرا دانه کو دهمی پارسنیه.
﴿۷﴾ و نهو نهوه بی نورد و نهسان د شمش پورژاندا
چینکری، و عرشن وی ل سر نافی بوو [بهی نورد
و نهسان یننه چینکرن] دا هموه بهی پینیت کا کاری
کنی ژ هموه باشتره [ژ بی کنی]، و نه گهر بیژی، ب
راستی هوبن پشنی مرئی دنی ساخ بنهفه، نهو بیت
گاور بوو بین دنی بیژن: نهفه ژ سبز به ندیه کا ناشکرا
پینه تر نینه. ﴿۸﴾ و نه گهر هم نیزا و جزا کرنا وان هتا
ددهم کنی ناشکرا گیرؤ بکهین، [نهو بیت گاور] دنی
بیژن: کا نهو نیزا یا دا بو مه بیت، چ ری لن گرتیه؟
هشیار بن! رورژا نهو نیزا بو وان دتیت، ژ وان نا تینه
فه گرتن، و نهو نیزا یا وان ترانه بی دکر و له ز لی دکر،
دور ماندوریت وان گرتن. ﴿۹﴾ و نه گهر هم ژ دهخ
خزفه نیعمت و دلؤ فانیسه کنی بکه هینه مرؤفی باشی

مه ژنی فه گرت، نهو [ژ دلؤ فانیسه مه] زوی بی هیفی دیت، و نهو قهنجیت بهی، مه د گهل کرین ژ بیا
خو دبهت. ﴿۱۰﴾ و ب راستی نه گهر نه هم پشنی ته نکافی و نه خزشی د گهل بکهین و بکه هینن دنی
بیژیت: نن ته نکافی و نه خزشی ل سر من نه مان [چون]، فینجا بی به تران و قه بهیه. ﴿۱۱﴾ ژ بیل وان مرؤقان
بیت بینا خو فرمه کرین و کار و کرباریت قهنج کرین [نهفه دهه ردو کراساندا ل بهر خو رادوهستن، و
نه گهر خودی خیر و کهرمه ک د گهل وان کر، سو باسبیا خودی دکه و نه گهر ناتافه ک پان نه خزشیه ک
ب سرئی وان هات، ژ ره ها خودی بی هیفی نابن]، بو شان گورنه ژ بیرن، و خه لاته کنی معزن هه به.
﴿۱۲﴾ نن هه به تو هندمک ژ وهجیا بو ته هانی، بییل و دلی ته تنگ بیت، چونکی دیژن: بلا گه نه خانه یه
بو هاتیه خوارئی، پان ملیاکه مک د گهل هاتیه شادهی بو دابایه، [دا مه ژ ی باوهری پی ینابایه]، تو بهس
تاگه هدار گمری، و خودی له ل سر همی تشنان پاریزهان و چاق دیز.

أُولَئِكَ لَمْ يَكُونُوا مُعْجِزِينَ فِي الْأَرْضِ وَمَا كَانُوا لَهُمْ فِتْنًا مِنْ أَمْرِ مِنْ أُولَئِكَ يُنْفَخُ لَهُمُ الْعَذَابُ مَا كَانُوا يَسْتَطِيعُونَ السَّمْعَ وَمَا كَانُوا يُبْصِرُونَ ۝ أُولَئِكَ الَّذِينَ خَسِرُوا أَنْفُسَهُمْ وَهُمْ لَا يُفْقَرُونَ ۝ لَاحِقَةٌ لَهُمْ فِي الْآخِرَةِ هُمُ الْخَاسِرُونَ ۝ إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَالْأَنْبِيَاءُ إِلَى رَبِّهِمْ أُولَئِكَ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ۝ مَثَلُ الْفَرِيقَيْنِ كَالْأَخْضَرِ وَالْأَصْفَرِ وَالْبَيْضِ وَالْأَسْفَرِ ۝ هَلْ يَسْتَوِي سَوَاءً أَعْلَى تَذَكُّرُونَ ۝ وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَى قَوْمِهِ إِذْ لَعَنَ نَارَ نَارِ نَارِ ۝ إِنَّ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ إِنِّي أَخْلَقْتُكُمْ عَذَابَ يَوْمِ الْيَوْمِ ۝ فَقَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَوْمِهِ مَا تَأْتِيكَ إِلَّا بَشْرٌ خَالٍ وَمَا تَزِدُّكَ أَهْمًا إِلَّا الْآلِئِينَ هُمْ أُولَئِكَ يَكُونُ الْأَوَّلِيُّ وَمَا تَزِدُّكَ عُقْبًا مِنْ فَضْلِ بَلْ تُظَافَرُ كَذِبَتِ ۝ قَالَ يَقَوْمِ لَوْ أَنَّكُمْ تَعْلَمُونَ رَبِّي فَإِنَّهُ يَهْدِي لَكُمْ رَحْمَةً مِنْ عِنْدِهِ فَعُوبُوا أَلَمْ يَكُنْ لَكُمْ رَحْمَةً ۝

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

﴿۴۰﴾ نهغه نهشتین خودی نه چار بکهن کو وان د نهر دیدا نیزا نه دمت، و وان ژ بلی خودی چو پشته فان نین وان ژ نیزایا خودی بدهته باش، نیزا ل سر دو قات لی دتیت، و نهوان نه دشیا راستیی گولی ببن، و نه دشیان زی راستیی بینن. ﴿۴۱﴾ نه فان زیان ل خن کرپه و نهو دروا وان ذکر [کو معده رسیا بوتانه] ل وان بهرزه بوو. ﴿۴۲﴾ ب راستی و بی گومان پوژا قیامه تن هر نهو د خوساره تن. ﴿۴۳﴾ ب راستی نهو تن باومری نیاین، و کار و کربار تن قنچ کرین، و د راستا خودیدا خن شکاندین و ترسیابین و ب بال خودایتن خنقه زقرین، نهغه به حشینه و هر و هر دئی د به حشینه مینن. ﴿۴۴﴾ مه ته لا هر دو جوین و دهسته کان، و کی یی کوره و یی کپه، و یی ب جاف و یی ب گوهه، نه ری ما نهغه و کی تیکن؟ نه ری ما هوین هزارا خن ناکهن؟! ﴿۴۵﴾ ب سویند مه نوح پیغمبر بؤ مله تن وی هنارت [گوته وان]، ب راستی نهز بؤ هوه ناگه مدار کهره کی ناشکرامه. ﴿۴۶﴾ ژ خودی پیغمبر چو یی دی نه برنسن، ب

راستی نهز دترسم [نه گهر هوین باومر ژ من نه کن] نیزایا پوژه کا گران و دژوار ب سر هوه ودا بیت. ﴿۴۷﴾ گره گریت مله تنی وی نهو تن گاوربووین گوتنن: نه ته ژ مروه کن و کی خن پیغمبر ناینن [نانکو توژی و کی مپی، و نه ته پیغمبر ناینن]، و نه ناینن کسه کی و حساب دویف ته که فیت ژ فقیر و ژارنت مه پیغمبر... نهو تن ساده و ساویلکه. و نه ناینن هوین تشه کن ژ مه زنده تر و چیرن، بهلکی نه هوه درهوین دینن [فینجا چاودی باومر یی ب هوه نینن]. ﴿۴۸﴾ [نوح پیغمبر بهر سفاوان دا] گوت: مله تن من کا بؤ من بیژن: نه گهر من نشان و بهلگه بیت ناشکرا ژ نک خودایتن خن هبن [کو ناشکرا بیت نهز پیغمبرم]، و دلوفانی ژ نک حق ب من بریت، و پیغمبر وانی دایته من [و نه بهلگه و نشان و نهو دلوفانیه کو پیغمبر اتیه] ژ هوه هاتیه فهارتن و ل بهر هوه بهرزه بوویت، نه ری ما نهز دشیم هوه نه چار بکهم، و ب خوری باومر یی پیغمبر دلیت هوه ودا، و هوه ب خن نهو تن.

وَيَقُولُ لَا تَحْزَنْ عَلَيْهِ مَا لَنَا مِنَ الْبُحْرِ إِلَّا عَرْلَ لَقْوٍ وَمَا أُنَا
 بِقَارِدِ الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّهُمْ مُنْتَقِبُونَ لِبَيْتٍ وَلَكِنِّي أَرَى كُفْرًا
 تَجْتَلُونَ ۖ وَيَقُولُ مَنْ يَقُولُ يَا بَلِ الْإِنشَاءُ عَظِيمٌ أَفَلَا
 تَذَكَّرُونَ ۚ وَلَا أَقُولُ لَكُمْ عِندِي خَزَائِنُ اللَّهِ وَلَا
 أَعْلَمُ الْغَيْبِ وَلَا أَقُولُ إِنِّي مَلَكٌ وَلَا أَقُولُ بِذِي قُوَّةٍ
 أَتُحِبُّونَ أَنْ يُزَيِّنَ اللَّهُ لَكُمْ غِيَرًا اللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا فِي أَنْفُسِهِمْ إِنَّ
 إِذَا لَبِثَ الْفَالِقِينَ ۖ قَالَ الْوَلِيُّ قَدْ جَعَلْنَا فَاكْرِتَ يَدًا
 فَأَيُّ بَيْتٍ أَقْدَمُ أَنْ تُضَلَّ مِنْ الْقَدِيقِ ۚ قَالَ إِنَّمَا
 بَأْسُكُمْ بِاللَّهِ إِنَّ شَاءَ وَمَا أَشْرُ بِكُمْ مِنْهُ ۚ وَلَا تَقْطَعُوا
 نُصْرَتِي أَنْ أَرُدَّ أَنْ أَصْحَ لَكُمْ إِنْ كَانَ اللَّهُ يُرِيدُ أَنْ
 يُغْوِيَكُمْ هُوَ يُزَكِّيهِمْ وَيُفْلِحُونَ ۚ وَأَنَا بَعْدُ أَفْعَزَّةٌ
 قُلْ إِنْ أَنْتُمْ تُحِبُّونَ فَصَلُّوا بِلِسَانٍ وَأَنَا بَعْدُ أَفْعَزَّةٌ ۚ
 وَأَوْحِ إِلَى نَجْ أَتْلُو أَنْ يَوْمَ مِنْ قَوْمِكَ إِلَّا مَنْ قَدْ آمَنَ
 فَلَا يَتَّبِعُ بَيْتَكُمْ أَنْ يُفْعَلُونَ ۚ وَأَصْحَ الْفَالِقَ بِالْغَيْبِ
 وَوَحْيًا وَلَا تَحْزَنْ فِي الَّذِينَ ظَلَمُوا إِنَّهُمْ مُغْفَرُونَ ۚ

﴿۲۹﴾ هدی ملتئی من، نهز بهرانبهری گه هاندنا نامهیا خودی، چو مالی ژ ههوه ناخوازم، چونکی خهلاتی من بهسل سر خودیه، و نهز وان کهسیت باوهری ینایین [تهویت هوین فهقیر و زار دبین] ژ دهف خخ ناکهسه دهی، چونکی ب راستی تهو دی گهسه خودایس خخ [دی وان خهلات کهت]، بهلس ب راستی نهز دبین هوین ملتتهکن، خخ نهزان دکهن [دمئی هوین وان کیم دبین و خخ چیت دبین]، ﴿۳۰﴾ هدی ملتئی من، نهی کسی دی هاریکاریسا من کهت بهرانبه خودی [نهگه نهز نیزادام و تولا وان ژ من فهکر] گافا من دهرتیختن، ما هوین هزرا خخ ناکه؟ ﴿۳۱﴾ [هدی ملتئی من] و نهز نابیژمه ههوه خزینه و گهنبخانهبیت خودی بیتل دهف من [کا ورن دا بدهمه ههوه]، و ب راستی نشتی نهدیار نهبرچاف زی نهز نوزاسم، و نهز نابیژم نهز ملیاکتم زی، و نهز نابیژمه وان تهویت دچافیت ههومداکیم شکسته، خودی کهرمئی دگهل وان ناکهت، خودی چیتز یا دلسی واندنا دزایت، نهگهر من وهگوت هنگی نهز ژ ستهمکارانم. ﴿۳۲﴾ گوتن: هدی نووح ب راستی نهجرهبر دگهل مهکر، و نهزنده دگهل مه دریزکر، نهگهر توراست دبیژی تهو نیزایا تومه پی دترسینی بومه بینه. ﴿۳۳﴾ گوت: نهگهر خودی فیادیی ب سر ههوهدانیت، و هوین نهشین دیکنی لی بگرن، و خودی نهچار بکهن کو ههوه نیزا نهدهت. ﴿۳۴﴾ و شیرهتیت من فایدهی ههوه ناکه، نهگهر من فیاههوه شیرهت بکم و خودی فیاههوه گومرا و بهرزه بکهت، تهوه خودایس ههوه و هوین دی ب بال ویفه زقرن. ﴿۳۵﴾ یان زی [موشرکیت مه کههسی] دبیژن: چیرژکانووحی نهفاهه [یان نهف فورثانه موحهده] ژ دهف خخ چیکرپیه، [هدی موحهده] بیژه: نهگهر من ژ دهف خخ چیکریت و ینایت، گونهها من بومه و نهز یس بهریمه ژ وی گونهها هوین دکهن [ب بالقلیدانا دهوی ب بال منفه]. ﴿۳۶﴾ ووحی ب نووحی هاته هاترن، ژ وان بیغهتر تهویت باوهری ینایین کهسی دیتر ژ ملتئی ته باورسینی ناییت، فیجا [مادهم کهسی دی ژ ملتئی ته باورسینی ناییت] ب خه نهکفه ژ کاری وان دکر [کو وان توردهوین ددانای و نهزیهاته دکر، وهختی توله کرنی ژ وان هات]. ﴿۳۷﴾ کاتو گهمیسل بهرچافیت مه و ب چافدیری و پاریزپیا مه و ب وهجیسا مه چیکه، و ترمهدهدهوی ژ من نهخوازه بزو وان تهویت ستم کریس، بی گومان تهو د خهندقیه [دی ههر خهندقن].

﴿۲۸﴾ نوح پیغمبری گمی چی دکر، و هر گانه کا
گره گرت مله تنی وی د بهر او بوریانه، ترانه یو خو بی
دکر، نوحی گونه وان نه گهر هوین [ژ بهر چیکرنا
گه میس ل سهر فاختی] ترانه یان ب مه دکن، نن هم
زی [وه ختی لیزا و توفانی] کا چار او هوین [نه فرژ]
ترانه یان ب مه دکن، هم زی و مسادی ترانه یان ب
هه وه گهن. ﴿۲۹﴾ فینجا نیریک هوین دتی زانن، کا
نیزادی یو کتی تیت کو وی رسوا و شهر مزار بکته؟
و نیزا به کا هر وهر (کو یار و ژا قیامه تیه) ب سهر دا
یت؟ ﴿۳۰﴾ و [نوحی گمیا خو چی دکر، و مله تنی
وی د بهر دوام بوون د ترانه یکرنا خودا] هه نا وختی
فرمانا مه هاتی، و نیزا به ب سهر واند هاتی، و
شاف د نهویری زایی و هلافتی، مه گونه نوحی ژ
هر نیر و میه کی [ژ جان وهریت د نه ریددا] و کس
و کاریت خو، نه نهن نهویت فرمانا مه ب نیزادانا
وان بوری، و نهویت باوهری نیاین د گمبیدنا
بهلگره و سواره، و ژ هه ژماره کا کیم پیغمتر
باوهری بی نهینا بوو. ﴿۳۱﴾ گوت [نوحی گونه

نَصَحَ الْفُلَّانَ وَكُنَّا مَرْءًا عَلَيْهِ مَلَأَ مِنْ قَوْمِهِ، سَخِرُوا مِنْهُ
قَالَ إِنَّ تَحِيْرًا وَمِنْ قَوْلَانَا تَحِيْرًا مِنْكُمْ كَمَا تَحِيْرُونَ ﴿٢٨﴾
تَقَالُ تَقَالُونَ مِنْ قَائِمِهِ عَذَابٌ يُخْزِيهِ وَيَحِلُّ عَلَيْهِ عَذَابٌ
قَبِيْرٌ ﴿٢٩﴾ حَقٌّ اِذَا جَاءَ اَمْرًا وَقَارَ اَلْقُرْاَنُ قُلْنَا اَحْمِلْ فِيْهَا
مِنْ كُلٍّ زَوْجَتَيْنِ اثْنَتَيْنِ وَاهْلَاكِ اِلَّا مَنْ سَبَقَ عَلَيْهِ الْقَوْلُ
وَمَنْ اَمَرْنَا وَمَا اَمْرُنَا مَعَهُ اِلَّا قَلِيْلٌ ﴿٣٠﴾ وَقَالَ اَكْرَهُ اِيْتَا
بِسْمِ اللّٰهِ مَخْرِبَهَا وَمَرْسَهَا اِنْ رَبِّيْ لَعَلَّوْا تَجْمِرُ ﴿٣١﴾
وَمِنْ تَحِيْرِيْ يَمْنِيْ فِى مَوْجٍ كَالْعِجَالِ وَتَادِيْ نُوْحٌ اَبْنَهُ
وَكَانَ فِى مَضَلٍّ يَنْبَغِيْ اَنْزَكُ مَعْتَا وَلَا تَكُنْ مَعَ الْكَافِرِيْنَ ﴿٣٢﴾
قَالَ سَتَأْتِيْ اِلَى جَبَلٍ يَخْسُفُ مِنْ اَلْتَّلَا قَالَ لَا عَاصِيَ اَلْيَوْمَ
مِنْ اَمْرِ اٰمُرُ اِلَّا مَنْ رِجَزٌ وَحَالٍ يَنْهَسُا الشَّرْحَ فَكُنْ مِنْ
اَلْمُفْرَقِيْنَ ﴿٣٣﴾ وَقِيْلَ يٰاُدُّشْ اَتْبَلِيْ مَا دُلُوْا وَنَسَا اَتْلَبِيْ
وَيَغِيْضُ اَلْمَاءَ وَفُضِيَ اَلْاَمْرُ وَاسْتَوْت عَلَى اَلْجُرْدَى وَقِيْلَ
نَعْتَا اَلْقَوْرَ اَلظَّالِمِيْنَ ﴿٣٤﴾ وَتَادِيْ نُوْحٌ وَنَهْدَ فَقَالَ رَبِّ اِنَّ اٰمِيْ
مِنْ اَمَلِيْ وَاَنْ عَذْلَكَ اَلْحَقُّ وَاَنْتَ اَلْخَسِرُ لِّلْكَاثِرِيْنَ ﴿٣٥﴾

هه فاییت خو] ب نافعی خودی سواری گه میس یسن، و نافعی خودی یسن و هختی گمی دجیت و هختی
راده و مسیت، ب راستی خودایی من گونه نه ژبهر و دلوفانه [فینجا نه ترسن، خودی دتی هه وه رزگار کته].
﴿۳۲﴾ و گه میس نه و دناف هندک پیلاندا دیرن و هکی چیا یان بوون، وی و هختی نوحی گازی کوری
خو کر، و کورپی وی یس ژی دویر و نه دهر بوو: کورپی من، د گهل مه سوار بیه و نه مینه د گهل گاوران و
[ژ گاوران نه به نه فرژ نهو بیت خه ندقینه]. ﴿۳۳﴾ کورپی وی گوت: نه ز دتی خو دمه چیا به کی من ژ خه ندقینی
بیاریزی، [نوحی] گوت: نه فرژ [بوو گه سنی] چو پاریزی بهرانیهر فرمانا خودی نینه، نهو نهیت یس
خودی دلوفانی یس بری، [نه فرژ گه سنی] و پیلان نافعی کته د نایه را و اندا،
فینجا نهو زی بوو ژ وان بیت خه ندقین. ﴿۳۴﴾ [بشتی مله تنی نوح پیغمتر ب توفانی چو یسن، ژ پل وان
نهویت د گمبیدنا] فرمانا هاته دان، نه ردق نافعا خو فه خو، و نه سمانژ توژی نافعا خو رابگره و بهسکه، و
شاف غه وری، و فرمانا خودی ب جه هات [نوح و بیت باوهری د گهل نیاین رزگار بوون و بیت دی ب
توفانی خه ندقین، و گمی ل سهر چیا یس جوودی راومستیا [چیا به که دکفته کورده ستانان به دسستی تورکیا]
و هاته گوتن [ملیا کته نان گوت]: هیلاک و بنیری یو مله تنی سته مکار بیت. ﴿۳۵﴾ و نوحی گازی خودایی
خو کر و گوت: خودی یو ب راستی کورپی من ژ مالا منه، و ب راستی په یانا نه یا هه قه [کو دتی مالا من
رزگار کهی، و تو ژ هه می حاکمان زانا و داهه وهر نری.

قَالَ يَنْفُخُ الْبُخْرِيَّةَ لَيْسَ مِنْ أَهْلِكَ أَنْتُمْ عَسَلٌ عَرَبِيٌّ فَلَا تَنْتَفِي
مَالَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ إِنِّي أَعْطَكُمُ الْكِتَابَ أَنْ تَكُونَ مِنَ الْخَائِبِينَ ﴿١٦﴾
قَالَ رَبِّ إِنِّي أَخُوذُكَ أَنْ أَنتَ لَكُمُ الْمَالِ لَيْسَ لِي بِهِ عِلْمٌ وَلَا
تَقْضِي لِي وَتَرْجُوْنِي أَكُنْ مِنَ الْخَائِبِينَ ﴿١٧﴾ قِيلَ يَنْفُخُ
أَخِيضَ الْبُخْرِيَّةِ وَأَنْتَ مَكْشُوبٌ عَلَيْكَ وَقُلْ أَمْرٌ يَقْضِيهِ
رَبِّي أَنْتُمْ تَسْتَعْجِلُونَ ﴿١٨﴾ ثُمَّ هَوِّنَا عَذَابَ آلِ إِبْرَاهِيمَ ﴿١٩﴾ تِلْكَ
مِنْ أَنْبَاءِ الْغَيْبِ نُوحِيهَا إِلَيْكَ مَا كُنْتَ تَقْلُمُهَا أَنْتَ
وَلَا تَكُفُّ مِنْ قَبْلِ هَذَا فَاصْبِرْ إِنَّ الْغَيْبَ لِلَّهِ يَشْفَعُ ﴿٢٠﴾
وَالْأَعْيُنُ تُرْجِعُهُمْ بَصَرًا أَفْبَهًا لِكَيْ لَا تَعْلَمَ وَمَنْ يُعْلَمِ
إِلَّا عِزُّهُ إِنَّ أَسْمَاءَ لَا تُنْقِرُونَ أَفْعَادًا إِلَّا مَا تُعْلَمُ مِنْ
أَجْرٍ إِنْ أَجْرِي إِلَّا عَلَى الْوَلِيِّ فَطَرْتُ الْإِنْسَانَ مِنْ عَلَقٍ
وَتَقْوَرُ أَسْفَرُ وَأَرْبَعُونَ نَفْسًا وَلِيْلَهُ يَرْسِلُ أَلْسِنَةً
عَلَيْكُمْ يَذَرُ مَا لَا تَدْرِي وَأَيُّكُمْ إِلَى قَوْمٍ كُفَرُوا وَتَوَلَّوْا
مُخْرِجِينَ ﴿٢١﴾ قَالُوا إِنَّمَا هُمْ زُجَرٌ وَمَا جَاءَتْهُمْ إِلَّا بَشِيرَةٌ وَمَا نَحْنُ
بِمُتَارِكِينَ ﴿٢٢﴾ الْهَاقِمَاتُ قَوْمٌ لَمْ يَكُونُوا مِنْ قَبْلِهِ

وہی بڑے دھڑیلے، بے روی نوکے نہ تھے جوڑی دزانی نہ ملے تھے۔۔۔ فیجا بیٹا خضر فرہد بیکہ، بے راستی
دوبہا ہیکا باش بڑ پاریز کارانہ۔ ﴿۱۶﴾ وہ بڑے ملہ تے عاد، برائے وان ہرود بے پیغمبری ہنارت، گوت:
ہے ملہ تے من، خودی بہرے سن ہوہ ژ وی پیغمتر چو خودا و ہرے سنی نین [نہویت ہوین بڑ خودی
دکھ نہ ہفٹشک، بے فی کاری خضر] ژ درہوان پیغمتر ہوین ناکہن۔ ﴿۱۷﴾ ہے ملہ تے من، تے بے ہرانبہری فی
راگہ ہاندنن و فنان شیرہ تان چو کرئی و ہفقی ژ ہوہ ناخوازم، ہفقی من ہس ل سہر ویسہ پئی تے دایسم و
چیکریم، فیجا ما ہوین تی ناکہن۔ ﴿۱۸﴾ و ہے ملہ تے من، داخوازا گونہ ہژہرن و لیوورینی ژ خودایسی
خو بخوازان، ہاشی ل خودی بڑہرن و توبہ بکھن، دئی بارائیت بوش ب سہر ہوہ دا بارینیت، و دئی ہیزی
ل سہر ہیزی ہوہ زندہ کت، و ہشتا خضر نہدہنہ گازیسی تے راہری ہوہ دکھم، و رویی خضر ژ ہفقیسی
وہر نہ گپرن و ہوین گونہ ہکار۔ ﴿۱۹﴾ گوتن: ہے ہوود تے چوہلگہ و نیشائیت فاشکہرا بؤ مہ نہنایسہ
[ل سہر راستیا پیغمبرائیا خضر]، داہم باور ژ تے بکھن، و ہم [ژ بہر ناخفتا تہ] دہست ژ پھر سہیت
خضر بہرناہدین و ناہلین، و ہم باورہیسی ژ ب تے ناہین۔

﴿۵۱﴾ و هم ز فتن ناخفتنی پیغمبر نازیبتر ته [چونکی تو دژمانتیا پهرستیته مه دکهی، هندک پهرستیته مه تو یس هنگافنی و زیانا گهاندیسه ته، و توفان ناخفتنان ز دفت خق دیبزی، [هودی] گوت: ب راستی نه ز خودتی دکمه شاهد، و هوین زی شاهد بن کو ب راستی نه ز وان بیت هوین ز بل خودتی بز خودتی دکمه هه لیشک، یس بریمه. ﴿۵۲﴾ قیجا هوین ههمی پیکفه بیلان و قویسان بز من بگترین، پاشی قهت مزله تنی نه دمنه من [هلن] د گهل هندی زی چو ز هوه ناییت. ﴿۵۳﴾ ب راستی من پستا خق ب خودتی گریدا، نه و خودایسن منه و خودایسن هوه به زی، جانداریک ل سر رویی نه ردی نینه، نه مرئی وی د دهست خودیدا نهیت و د بن دهسته لاویفه نهیت، و ب راستی خودایسن من د گهل همنیسنه [و هوه ل سر من زال ناکته]. ﴿۵۴﴾ قیجا نه گهر هوین رویی خق ز باوهریسی وهر گنیر، ب راستی نه و نه ز یس هانیم، من گهاند هوه [و ز بهر فتن راوهستیانا

هوه، خودتی دئی هوه د هیلک بهت]، و دئی مله ته کنی دینرل شوینا هوه نهیت، و هوین چو زیانی زی ناگه مینس. ب راستی خودایسن من باریز قانه ل سر ههمی نشان. ﴿۵۵﴾ قیجا وهختن نیزایا مه هانی، مه هود و یسب د گهل باوهری نیابین ب دهما خق رزگار کرن، و مه نه ز نیزایه کاکران و دژوار قورتالکرن. ﴿۵۶﴾ و نهفه عادن [نانکو نهفه گزور و شویواریت وانن، بهری خق بدهمنی کاج ب بهری وان هات و ز بهر ج؟] باوهری ب نشان و ناییت و موعجیزه یسب خودتی نه نیسان، و نه گوهداریسا پیغمبریت وی کر [یس پیغمبره کی دره وین بدانیت، و به هه چکو وی ههمی پیغمبره دره وین دانابین]، و ب دویف فهرمانا هه خزمه ز نکره کن زیده خراب و ههق دژمن، کهفتن. ﴿۶۰﴾ دقن دنیاسیدا و روژا قیامه تنی زی له همت ب دویف هانیه لیختن، مله تنی عاد باوهری ب خودایسن خق نه نیسان، قیجا هیلاک بز عادن، مله تنی هودی. ﴿۶۱﴾ و بز مله تنی [سه موودی]، مه برابسن وان صالح پیغمبر بز وان هنارت، گوت: ههی مله تنی من خودتی بهر یسن، هوه ز وی پیغمبرتر چو خودا و پهرستی نین، نه وی هوین یسب ز فاختن چیکرین [بابی هوه نادم یس ز فاختن چیکری و هوین دویندهما ونه]، و هوین کر نه فالفاکر و لاکنجیبت نه ردی، قیجا داخوازا گونه هه زهرین و لیوهرین زئی بکن، پاشی لن بز فرن و توبه بکن، ب راستی خودایسن من یس نیزیک و بهر سقدهمه. ﴿۶۲﴾ گوتن [مله تنی وی گوت]: ههی صالح ب راستی نو بهری نو که جهی هیلیا مه بروی [کو تو بیسه سه روهری مه]، نه ری تو چاوا مه ز بهرستان وان بهرستیانا دده به پاش، نه ویت باب و باهریت مه بهرستان وان دکر، و ب راستی تم ب خق ز وی نشتنی نو گازسیا مه بز دکهی [کو بهرستان خودتی ب نینه و هیلانا بهرستیانه به] ب شک و دودلین.

إِنْ نَقُولُ إِلَّا غَيْرُكَ بَعْضَ الْغَيْبِ بِسُوءِ قَالٍ إِنِّي أَنُفِثُ نَفْثَهُ وَأَنشُرُهُ إِنِّي بَرِيءٌ مِمَّا تَكْتُمُونَ ﴿۵۱﴾ مِنْ دُونِهِ فَكَيْدُوفِي جَمِيعًا أَفَلَا تُحْطَرُونَ ﴿۵۲﴾ إِنِّي وَكَّلْتُ عَلَى اللَّهِ رَبِّي وَرَبَّكَ قَامِينَ ذَاتِجِ الْأَهْوَاءِ بِمَا يَشَاءُ إِنْ يَدِّي عَلَى مِرْطٍ مُسْتَعِيرٍ ﴿۵۳﴾ فَإِنْ تَوَلَّوْا أَفَعَدَّ إِلَهُتُكُمْ مَا آتَيْتُمْ بِهِ إِلَهُكُمْ وَاسْتَخِفُّ رَبِّي قَوْمًا غَيْرَكُمْ وَلَا تَضُرُّوهُ شَيْئًا إِنْ يَدِّي عَلَى كُلِّ شَيْءٍ ﴿۵۴﴾ وَلَمَّا جَاءَ أَمْرُنَا لَنَجِيَّتَا هَؤُلَاءِ الَّذِينَ ءَامَنُوا أَعْمَهُمْ بِرَحْمَتِنَا وَنَجَّيْنَاهُم مِّنْ عَذَابٍ عَظِيمٍ ﴿۵۵﴾ وَتِلْكَ آيَاتُ الْكِتَابِ الَّتِي كُنَّا نَقُولُ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿۵۶﴾ وَتِلْكَ آيَاتُ الْكِتَابِ الَّتِي كُنَّا نَقُولُ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿۵۷﴾ وَتِلْكَ آيَاتُ الْكِتَابِ الَّتِي كُنَّا نَقُولُ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿۵۸﴾ وَتِلْكَ آيَاتُ الْكِتَابِ الَّتِي كُنَّا نَقُولُ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿۵۹﴾ وَتِلْكَ آيَاتُ الْكِتَابِ الَّتِي كُنَّا نَقُولُ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿۶۰﴾ وَتِلْكَ آيَاتُ الْكِتَابِ الَّتِي كُنَّا نَقُولُ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿۶۱﴾ وَتِلْكَ آيَاتُ الْكِتَابِ الَّتِي كُنَّا نَقُولُ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿۶۲﴾

﴿۷۳﴾ [کابانیا نیراهیمی] گزت: و میل ل من خولی
 سه ری نه ری، من دی بجویک بن؟! و نه ز با پرمزن،
 و نه ز لاسی منه پرمزیر، ب راستی نه نه تشه کن
 عه جیه. ﴿۷۴﴾ [ملیکه تان] گزن: نه ری تو ز فرمانا
 خودی عه جیگری دی [چو تشت ل دهف خودی ب
 زه محبت نینه، و هوین ماله کا مال پیغه بهرن، دقت
 نه قه ل هه وه عه جیب نهیت، نه گهر تو بزانی نه مرئی
 خودیه]، نه نه دلوانی و بهر هکت و پروز بابسیا
 خودیه داییه هه وه خله کنی مالا نیراهیمی، ب
 راستی نه و هیزای سوباسیینه و بی پایهلنده،
 ﴿۷۵﴾ فیجا وهختی ترسا نیراهیمی چزی و مزگنی
 بو هانی، دهست ب جر مری د گهل هتاری نییت مه
 کر، د دهره قن مله تی (لووط) پیغه بهردا [به لکی
 نیزایسن ل سر وان گیر بکته]. ﴿۷۶﴾ [چونکی] ب
 راستی نیراهیم ز وان بوو نه روت ل سه رخ و نه رم
 و حه لیم و توبه کار، و دل ب تیش ز ترسیت خودیدا.
 ﴿۷۷﴾ [ملیکه تان گزنه نیراهیمی] هه ی نیراهیم فی
 جر مری بیله، فرمانا خودایسن ته ب نیزادانا وان یا

قَالَ يَزِيدُ يَا أَلْهَى وَأَنَا عَجُوزٌ وَهَذَا بَعْلٌ شَيْخٌ إِنَّ هَذَا
 لَفِي عَجَبٍ ۖ قَالُوا أَتَعْجَبِينَ مِنْ أَمْرِ الْقَوْمِ زَحَتْ اللَّهُ
 وَتَرَكْنَهُمْ عَلَيْهِمْ أَهْلَ الْبَيْتِ إِنَّهُمْ حَبِيبٌ ۖ فَلَمَّا دَخَبَ
 عَنْ إِبْرَاهِيمَ الرَّيْحَ وَسَاعَهُ ثُمَّ الْبَشْرَى بَخِلُوا فِي قَوْلِهِمْ ۖ
 إِنَّ إِبْرَاهِيمَ خَلِيفَةُ آدَمَ الْغَيْبِ ۖ إِبْرَاهِيمُ أَخْبَرَهُ عَنْ هَذَا إِنَّهُ
 قَدْ جَاءَهُمْ بَرَاءَةٌ وَأَنَّهُمْ عَلَيْهِمْ عَذَابٌ عَزِيزٌ ۖ قَالُوا
 جَاءَتْهُمْ رُسُلُنَا لِيُزِيلُوا عَنْهُمْ عَذَابَهُمْ ۖ قَالَ هَذَا
 يَوْمُ حَسْبٍ ۖ وَجَاءَهُمْ قَوْمُهُمْ يَمْرُغُونَ فِيهِ وَمِنْ قَبْلِ كَانُوا
 يَسْتَكْبِرُونَ ۖ فَتَوَلَّى قَوْلَهُ الْبَاقِي ۖ هُنَّ أَهْلُهُمْ لَعَنَهُ
 اللَّهُ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ ۖ قَالُوا لَقَدْ عَلِمْتُمْ
 لِيَوْمَ هَذَا بَبَلًا ۖ قَالُوا لَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ أُخْرَىٰ ۚ قَالُوا
 لَوْ كُنَّا نَسْمَعُ أَوْ نَعْقِلُ مَا كُنَّا فِي أَصْحَابِ سَكِينَةٍ ۚ قَالُوا
 لَئِنْ لَمْ يَنْزِلْ بِرَأْيِهِمْ إِلَهُكَ فَأُصْرِمُوا بِالْهَىٰ ۖ يَغْلِبُ
 مِنَ الْآلِ وَلَا يَلْتَفِتُ مِنْكُمْ أَحَدٌ ۚ لَئِنْ لَمْ يَنْزِلْ إِلَهُكُمْ مِنْ
 مَا أَنْتُمْ بِأَعْيُنِهِمْ أَنْ تَقُولَ تَنْزِيلُ آلِهِ تَنْزِيلُ بَشَرٍ مِمَّنْ

هانی، ب راستی نیزایه کی وان گریته گزن بو نینه [نه ب دوعایان و نه ب جر مری]. ﴿۷۷﴾ فیجا
 وهختی هتاری نییت مه [ل سر وهنگی میفانان] هاتیه دهف (لووطی)، ب هاتنا وان نه خوش بوو و بی
 نه نگاف بوو [ترسا دهسندری ز ل سر وان بیته کرن و نه میفانیت وی]، و گزت: ب راستی نه نه روزه کا
 گران و ب به لایه. ﴿۷۸﴾ [وهختی مله تی وی ب میفانیت وی زانی] مله تی وی ب لغز هاتنه دهف (لووطی)،
 و بهری هنگی وان کریتی دکر [تالو قه تی زه لاسان دیبون، ز بهر هندق ب له ز هاتن، و نه قه ب کریتی
 نه هاته بهر جاقیت وان، بی شهرم بکن]، فینا (لووطی) گزنه وان، هه ی مله تی من نه نه ز نکیت هه وه بز
 هه وه ز شان میفانان باقو ترن، فیجا ز خودی برسن و من د میفانیت مندا شه رمار نه کن، نه ری ما که سی
 تیگه هشتی و ب نازل دناف هه وه دانیه؟ ﴿۷۹﴾ [مله تی وی] گزن: نو دزانی دلی مه ناچیه ز نکیت مه، و
 ب راستی تو دزانی کا مه ج دقت! ﴿۸۰﴾ (لووطی) گزت: خوزی من هیزه که بهابه، یان زی پشته فاته کنی
 ب هیز من بهابه [هوین دایسن کا نه دا جاوا هه وه باشقه بهم]. ﴿۸۱﴾ [ملیکه تان] گزن: هه ی (لووط)،
 ب راستی نه هتاری نییت خودایسن ته نه، نه نه شین دهستی خوز بکنه ته، فیجا تو مرو قیت خود و هخته کنی
 شه فیدا ز گوندی دهریخه، و بلا که س ز هه وه ب پشت خوزه نه ز فریت، زنا ته نی نهیت، ب راستی نه و
 ب سه ری وان دقت دی ب سه ری وی زی تیت، ب راستی وهختی نیزادانا وان سپیده به، نه ری ماسپیده یا
 نیزیک نینه؟!

يَقْدُمُ قَوْمَهُ يَوْمَ الْقِيَمَةِ فَأَوْدَعَهمُ أَنْزَارًا وَيَسْأَلُهمُ
 أَنْزَارُهمُ ۖ وَأَنْتُمْ فِي هَذِهِ سَاعَةً ۚ يَوْمَ الْقِيَمَةِ يَسْأَلُ
 أَنْزَارُهمُ أَنْزَارُهمُ ۚ ذَلِكَ مِنْ أَنْبَاءِ الْغُرَى ۚ تَتَجَنَّاهُ
 مِنْهَا قَائِمًا وَخَصِيَّةً ۚ وَمَا تَلْمِزُهمُ وَلَٰكِنْ تَلْمِزُوا
 أَنْفُسَهمُ ۚ قَدْ كَانَتْ عَنْهُمْ آلِهَتُهُمُ الَّتِي يَدْعُونَ مِنْ دُونِ
 اللَّهِ مِنْ خَلْقٍ مُشَابِهًا ۚ قَدْ أَخَذَ الْأَشْقَى الْإِنْسَانُ أَكْثَرَ
 تَذَكُّرًا ۚ أَفَلَا يَتَذَكَّرُ إِذَا أُلْحِقَ الْغُرَى ۚ وَهِيَ ظَلَمَةٌ إِنَّ أَكْثَرَ
 الْأَشْقِيَّةِ ۚ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِمَنْ كَانَ عَذَابَ الْآخِرَةِ
 ذَلِكَ يَوْمَ تَجْمَعُ لِهَذَا النَّارِ وَالنَّارُ تَوَدُّ لَوْ أَنَّ هَذِهِ
 الْأَشْقِيَّةَ لَبَدَلُ الْوَحْشِ وَالْجِنِّ قَدْ خَلَّوْا فِيهَا زِينَةً
 بَيْنَ الْأَشْقِيَّةِ ۚ فَتَنْهَضُونَ وَتَسْمِعُ ۚ فَأَمَّا الْيَتِيمَ فَسَوْفَ يَكْفُلُ
 الْغَافِلُونَ ۚ فَاتَّبِعُوا مَوْعِظَهمُ ۚ خَلَّيْنَا فِيهَا زِينَةً لِّلْغَايَةِ
 ۚ وَالْأَرْضُ لِلْأَسَاكِينِ ذِكْرٌ لِّلَّذِينَ هُمْ عَنْهَا غَافِلُونَ ۚ
 وَالْأَرْضُ لِلْأَسَاكِينِ ذِكْرٌ لِّلَّذِينَ هُمْ عَنْهَا غَافِلُونَ ۚ

بِسْمِ اللَّهِ

گوندان دگريت وهختن نو ستمکار، ب راستی نيزادانا خودایستی نه زنده ب ژان و گران. ﴿۱۰۳﴾ ب راستی نهغه [سرهاتیت بزورن] نشان و دهرسن ب و وان نهویت ژ نيزایا ر و ژا قیامتت دترسن. و نهو ر و ژه که همی مروف دی ب و یتنه کز مکرن و دی یسن. ﴿۱۰۴﴾ و نهم [و ی ر و ژ ی] گیر و ناکه یسن. و ب پاش نا یخین، نه گمر ب و ر و ژه کا دیار کری نه بیت. ﴿۱۰۵﴾ ر و ژا دتیت کس نانا خفیت ب دسویرا خودی نه بیت، فیجا هندک ژ وان بهخت ر هس و بهر نيزانه، و هندک ژ ی بهخته وهر و که یغخوشن. ﴿۱۰۶﴾ فیجا هندی نه و ن نهویت بهخت رمش بوو یسن، نهو د ناگریدانه، و وان تیدا یقن بهردان و یقن هلکشانه کا ب کول و کوفان هیه. ﴿۱۰۷﴾ و هروهر دئی تیدا بن، هندی نهر د نه سپان هبن [نهر د و نه سپانیت قیامتت]، ژ بل گونه هکارتت موسلمانان، نه متت گونه هیت خض دئی نيزایی خض، و ب حهز کرنا خودی دئی ژ ی دهر کفن، ب راستی خودایستی نه چ با بقیت دئی گمت. ﴿۱۰۸﴾ و هندی نهو ن نهویت بهخته وهر بوو یسن د به حه شتیدانه، هروهر دئی تیدا بن، هندی نهر د نه سپان هبن، ژ بل هندی نه گمر خودی بقیت وان دهر یخیت، و نهغه خه لانه کن یسن قهر و یسن دویا هیکه.

فَلَا تَكُ فِي مِرْيَةٍ مِّمَّا يَفْعِلُ هَؤُلَاءُ مَا يَفْعِلُونَ ﴿١٠٩﴾
 مَا أَتَاكُم مِّن قَبْلِ هَؤُلَاءِ مَوْثُومَةٍ مَّا يَفْعِلُونَ مِمَّا قَدْ
 وَقَدْ أَتَيْنَا مُوسَى الْكَذِبَ فَأَخْلَفَ فِيهِ وَلَوْلَا كَهَمَةٌ
 سَبَّحْتَ مِن رَّبِّكَ لَفُتِحَ يَتَنِمُ وَالْهَمُّ لَفُتِحَ يَتَنِمُ ﴿١١٠﴾
 وَأَنَّ كَلَامَ تِلْكَ الْيَوْمِ يُفَعَّلُ رُبَّمَا أَفْعَلُهُمْ اللَّهُ يَوْمَ
 حَبْرٍ ﴿١١١﴾ فَأَسْتَفِيزْ كَمَا أَمَرْتَ وَمَنْ نَابَ مَعَكَ وَلَا تَغْلُظْ
 إِلَهُمَّ يَوْمَ تَقُومُ السَّاعَةُ يَوْمَ لَا تَرْجِعُونَ إِلَى الَّذِينَ عَمِلُوا
 فَتُحْكَمُ أَلْأَرْوَاحُ وَالْجَسَدُ يَوْمَ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ ثُمَّ
 لَا تُنصَرُونَ ﴿١١٢﴾ وَأَوَّلُ السَّاعَةِ طَلْفٌ وَتَلْقَافٌ
 أَلَيْسَ إِنَّ الْحَسْبَ يَذْهَبُ السَّيِّئَاتِ ذَلِكَ يَصْغُرُ
 لِلَّذِينَ ﴿١١٣﴾ وَأَضْرِبْ عَلَاقَةَ اللَّهِ لَا يُبْعِثُ لِمَنْ لَّمْ يَخْشَ اللَّهَ
 فَلَوْلَا كَهَمٌ مِّنَ الْفُرُونِ مِّن قَلْبِكَ أَوَّلَ بَيْتٍ يَنْفَعُ
 عَنِ الْفَسَادِ فِي الْأَرْضِ إِلَّا قَلِيلًا مِّنْ أَهْلِ بَيْتِنَا مَنَعَهُ وَأُتِيَ
 الَّذِينَ ظَلَمُوا أَنفُسَهُمْ وَكَانُوا مِن جُرْمِهِمْ ﴿١١٤﴾ وَمَا
 كَانَ رِزْقُكَ إِلَيْكَ الْفَرَى يَغْلِبُ وَأَهْلُهَا مُنِيعُونَ ﴿١١٥﴾

﴿۱۰۹﴾ [همی موحه مد] قیجا تو ژ پویچیا پرستا
 وان ب گومان نهم، نهفه همر وان دهرینس نهویت
 باب و باهریت وان بهری نوکه دهرستن، و ب
 راستی نهم دئی هقق وان و بارا وان ژ تیزایی بی
 کتیا سی دهمه وان. ﴿۱۱۰﴾ و ب راستی مه تهورات
 بق مو سایی ئینا و دایی، باشی مله تنی ل سر
 لن کتین ژیک جودابوون [هنده کان باوهری بی
 ئینا، و هنده کان باوهری بی نه ئینا]، و تگهر به یانا
 باشیختا تیزایا وان [بو رزوا قیامه تنی] ژ خودایی ته
 نه بایه، دا حوکسی د ناههرا و اواندا کت، و ب راستی
 نهویت ته دره وین ددان، د راستی لن قورناییدا پان د
 راستی ایستدا ب گومانن. ﴿۱۱۱﴾ و ب راستی خودایی
 ته بی کیم و کاسی جزایی کار و کریاریت همر
 که سه کی ددهت، ب راستی خودایی ته ب کاری نمو
 دکه نه ناگهدار و شار مزایه. ﴿۱۱۲﴾ قیجا ریکا خودی
 بگهر و خن سمر راست بکه، همر وه کی نه مری ته و
 نهویت توبه کریس د گهل ته هاتیبه کرن، و نه دهمه سمر
 نحو بیست خودی، و ب راستی شو ب کار و کریاریت

هوین دکه نه یسره. ﴿۱۱۳﴾ و ب چو رنگان مهیلا سته مکاران نه کن، نه گهر ناگر دئی هه وه هنگیفت
 [و دئی دناگری و اندا سورن]. و هه وه ژ خودی بیغه چو پشته فان نین، و هاریکاریا هه وه ژی نایته کرن.
 ﴿۱۱۴﴾ [همی موحه مد] تو د همر دهره خیت رز و ئینا [سیندی و تیغاری] و پشکه کنی ژ شهقی، نفیژی بکه،
 ب راستی خیر و جاکسی گونهمان پویج دکه نه، و نهفه دهرس و چامه به یو وی بی بیغه بجیت. ﴿۱۱۵﴾ و بیئا
 خن فرمه بکه [ل سر وی خن راگرتا نه مری ته بی هاتیبه کرن، و مهیل نه گرتا سته مکاران و کرنا نفیژان]،
 ب راستی خودی خه لانی قهنجیکاران به رزه ناکهت. ﴿۱۱۶﴾ بلا چهر خیت بهری هه وه زاناییست خودان هزر
 و نه قل و ب دین بانه، و نه هیبا خرابیسی دهره دیدا کرانه، دامه ههمی ب بهر تیزایی نه یختیانه، به لن
 کیمه ک ژ وان نه و بوون نهویت زانا و خودان هزر و نه قل و دین، و نه هیبا خرابیسی دکرن، و نه و نه و بوون
 نهویت مه بزگار کرین، و هندی نهویت سته مکار بوون، ب دیف وی خوشیسی که تن یا تیدا، و نهویت
 گونه هگار بوون. ﴿۱۱۷﴾ و خودایی ته نه و نه و بووی گوند ب ستم و نه هقی د هیلاک برهانه، و خه لکن وان
 ب خن یی قهنجیکار.

وَوَيْسَاءُ زُكَّاتٍ لِّحَقْلِ النَّاسِ لَمَّةً وَغَدَاةً وَلَا يَزَالُ الَّذِينَ مِثْلِهِمْ
 إِلَّا مِنْ زَجْرٍ رَبِّكَ وَلَئِذَا هُمْ خَلْقُكُمْ وَتَمَّتْ كَلِمَةُ رَبِّكَ
 لَأَمْلَأَنَّ جَهَنَّمَ مِنَ الْإِنْسِ وَالْأَنْسِ أَجْمَعِينَ ۝ وَلَا تَقْصُصْ
 عَلَيْهِمْ مِنْ آيَاتِهِ إِلَّا الَّتِي شِئْتَ بِهِمْ فَادْكُلْ وَجْهَكَ لَهَا فِي حَقِّهِ
 الْحَقِّ وَتَوَعُّدًا وَكَرِيهُمُ الْمُؤْمِنِينَ ۝ وَقُلْ لِلَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ
 أَصْحَابُ الْأَعْنَابِ إِنَّا نَعْتَلُونَ ۝ إِنَّا نَعْتَلُ وَأَنَا مُنْظَرُونَ ۝
 وَلَهُ عَذَابُ الْعَذَابِ وَالْأَرْضُ قَائِمَةٌ بَيْنَ يَدَيْهِ الْأَرْضُ
 قَائِمَةٌ وَرَبُّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ ۝

سُورَةُ هُودٍ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الرَّيَالُكَ وَأَمَّا الْعَجَبُ الْبَرِّ ۝ إِنَّا نَزَّلْنَاهُ قُرْآنًا
 عَرَبِيًّا لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ ۝ خُذْ نَفْسَ عَالِيكَ أَحْسَنَ
 الْقَصَصِ بِمَا أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ هَذَا الْقُرْآنُ وَإِنْ كُنْتَ مِنْ قَبْلِهِ
 لَمِنَ الْغَافِلِينَ ۝ إِذْ قَالَ يُوسُفُ لِأَخِيهِ يَا أَبَتِ إِنِّي رَأَيْتُ
 أَحَدَ عَشَرَ كَوْكَبًا وَالْقَمَرَ وَالْقَمَرَ وَالْقَمَرَ وَالْقَمَرَ ۝

۳۳۵

﴿۱۸﴾ و نه گهر خودایستی ته قیابیه [جودایستی نه بایه]، دا
 همی مرقفان کته تیک ملهت، و ل سهر تیک ریکن
 کرم کته [وهکی ملیاکه تان]، و [مرؤف] به رده و ام
 دئی دژیک جورا بن [ههر تیک ل دویف دلن خز
 دئی ریکا خز بؤ خق هلیز پریت]، ﴿۱۹﴾ نهو نهیت
 یسی خودئی دلوقانی یسی بری [کو نهو زی نه هلی
 سونه تن و جهماعه تنیه]، و ژ بهر هندئ [دا دلوقانی
 یسی بیته] پیست دایسن، و فهرمانا خودایستی ته بؤری
 [نهو ادیتریت] ب پاستی نهو دئی جهه من ژ مرقف
 و نه جهنمان تزی کتم، ﴿۲۰﴾ و همی دنگ و باسیت
 پیغه مهران بؤ نه فهدگیرین [ب چپرؤک دیترین]، دا
 دلن ته یسی موموم بگهین، و دقن سوره تیدا، هقی،
 بؤ نه هات [کو چپرؤکیت پیغه مهران، و کاج ب
 سهری وان هات] و چامه و شیرت و برنیانه، بؤ
 خودان بارمهران، ﴿۲۱﴾ و [همی مومومه د] بیتره نهویت
 باورمی نه بنین: ل سهر کاری خز بن، و ل سهر
 ریکا خق بعین، نهو زی ل سهر کار و ریکا خونه،
 ﴿۲۲﴾ و چافه یی یسی ب پاستی نهو زی چافه رینه
 [و دئی هوین زانن کا دویا هیک بؤ کیه]، ﴿۲۳﴾ و زانینا غهیا نمر د
 و نهسانان ل دد خودیه، و همی
 کاروبار دئی ب بال و یقه زقرن، فینجا وی به رینه و خق
 هله سیره وی، و پشنا خق ب وی گری بده، و
 خودایستی ته ژ کار و کرباریت هوین دکهن نه یسی
 یسی ناگه هه.

سُورَةُ يُونُسَ

ل مه گه من هاتیه خوارئ (۱۱۱) نایه ته

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

﴿۱﴾ هؤسا دیتیه خواندن تلاف، لام، را، نهه سنی تین ژ (۴۸) تینیت
 زمانی عهرمی، نیشان ل سهر یعجازا
 لقن قورنانی کو عهرمان یسی چنی ناییت قورنانه کا
 وهکی لقن بدانن، ههر چنده زمانی وان ژ عه
 یسی تیان پیکهاتیه و نهف نایه تیت قورنانه
 پونکهرن، ﴿۲﴾ ب پاستی مه نهف قورنانه ب
 زمانی عهرمی یسنا خوارئ، دا هوین
 نسی بگه من، ﴿۳﴾ نهو باشرین چپرؤک و
 سهرهاتیان [پیست مله تیت بهری] بؤ نه
 فهدگیرین، ب ریکا وهجیا مه بؤ نه
 تینایی ژ لقن قورنانی، ههر چنده بهری
 نهف قورنانه بؤ ته بییت، توژی ژ یسی
 ناگهان بووی [ژ چپرؤکا یروسی و چپرؤکیت
 دی زی]، ﴿۴﴾ وهختی یروسی گوزیه بایی
 خق: بابؤ.. من دخونا خؤدا ددیت
 یازده ستر و پؤژ و هه یف بؤ من د
 سوجه یسیدا بوون.

بەئەزە

قَالَ يَبْنَى لَا تَقْضُ زَيْنَا عَلَى اخوتك يَكِيدُوا لَكَ كَيْدًا
 إِنَّ الشَّيْطَانَ لِلْإِنْسَانِ عَدُوٌّ مُبِينٌ ۝ وَكَذَلِكَ يَجْتَبِيكَ
 رَبُّكَ وَيُعَلِّمُكَ مِنْ تَأْوِيلِ الْأَحَادِيثِ وَيُتِمُّ نَجْمَكَ عَلَيْهِ
 وَعَلَى آلِ يَعْقُوبَ كَمَا أَتَمَّهَا عَلَى أَبَوَيْكَ مِنْ قَبْلُ إِبْرَاهِيمَ
 وَإِسْحَاقَ إِنَّ رَبَّكَ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ۝ لَقَدْ كَانَ فِي يُوسُفَ
 وَأَخِيهِ آيَاتٍ لِلَّذِينَ هَلَّا بِهَا الْقُلُوبُ وَأَخُوهُ أَحْسَنُ
 بِالْإِسْمَاءِ وَأَخْشَرُ غَضَبًا إِنَّ آيَاتِنَا عَلَى الَّذِينَ هُمْ
 أَفْهَمُ ۝ يُوَسِّفُ الْأَخْبَارَ وَيُؤْتِي الْأَمْرَ أَهْلَهُ لَسَوْفَ يَرَى
 وَكَوْنُورًا مِنْ بَدْوٍ قَوْمًا صَالِحِينَ ۝ قَالَ قَائِلٌ مِنْهُمْ
 لَا تَنْتَهِلُوا يُوسُفَ وَالْقَوْءُ فِي غَيْبَتِ الْحَبِّ يَلْقَظُهُ بَعْضُ
 آلَتَيْنَا إِنْ كُنْتُمْ مُوَلِّينَ ۝ قَالُوا بَلَّاءًا مَالِكٌ لَا تَنْتَهِلْ عَلَى
 يُوسُفَ وَأَنَّا لَهُ مُعْصُونٌ ۝ أَرْسَلَهُ مَعَنَا عَدَاوَتِي وَعَلَيْكَ
 وَأَنَّا لَهُ لَحَافُظُونَ ۝ قَالَ إِنِّي لَبِئْسَ لِي تَذَكُّرًا بِيَوْمَ الْوَلَدِ
 أَن بَلَغْتُكَ الْوَلَدَ وَأَنْتَ عَنْهُ غَافِلٌ ۝ قَالُوا لَهْنُ
 أَسْكَاهُ الْوَلَدَ وَنَحْنُ عُصْبَةٌ إِنَّا إِذًا لَخَبِيرُونَ ۝

۳۶

﴿۵۵﴾ [بابى وى] گۆت: كورچى من، خەونا خۇ بۆ
 برايتىت خۇ نەبىزە، نە گەر [ئو] خەونا خۇ بۆ وان
 بىزى [دە] پىلانان بۆ تە دانن، ب پراستى شە پتان بۆ
 مرقۇلى دژمە كى ناشكەرايە [دە] خەسودىسىن تىختە
 د دلى واندا، و وان د بەر دژمە پىيا نەرا كەت].
 ﴿۵۶﴾ ھۇسا خەودايسى تە، تە ھەلدېزىرەيت و پاھە كونا
 خەونان نىشاتە دەت، و نىعمە تاخۇل سەر تە و مالا
 پە عەقۇوب تە مام دكەت ھەروەكى بەرى نو كەل سەر
 ھەردو بايت تە، تىبراھىم و ئىسھاقى تە مام كىرى،
 ب پراستى خەودايسى تە پىن زانا و كارنە جەھە.
 ﴿۵۷﴾ ب پراستى بۆ پىيارەكران ژ جۇھىيان بەلگە و
 نىشان [ل سەر راسىيا پىنخەمبەرا نىيا تە] و بۆ مرقۇقان
 جامە و عىبەرەت پىت د چىرۇكا يۇوسف و برايتىت
 و پىدا ھەپىن. ﴿۵۸﴾ وەختى برايتىت يۇوسفى گۆتىن:
 يۇوسف و برايسى خۇ ژ مە خۇ شقىرتن ل دەف بابى
 مە، و لەم ب خۇ كۆمە كىن، ب پراستى بابى مە پىن د
 خەلە تىبە كا ناشكەرا دا [وەختى ئەو پتر جەز يۇوسف
 و برايسى وى دكەت، و وان ب سەر مە دىختى].

﴿۵۹﴾ [برايتىت وى گۆتىن:] يۇوسفى بىكۆزىن، يان زى باقىزە نەردە كى دوير [كو نەشەت بىز فرىت] بابى ھەو
 دە بۆ ھەو ھەو ب نىن مېيت، و پىشى فى گونە ھى [تۆبە بىكەن]، و بىنە مرقۇيت قەنجىكار. ﴿۶۰﴾ تىك ژ وان
 گۆت: يۇوسفى نە كۆزىن، و نە گەر ھەو ھەو بىت تىشە كى ب سەرى پىن باقىزە د تارىيا بىن بىرىدا، ھەدەك
 كاروانى دە ھەلگىرن [و د گەل خۇ دە بىنە جەھە كى دوير كۆژ بابى خۇ بەرزە بىت]. ﴿۶۱﴾ [پىشى نەخشە
 كىشاپىن و تىك دەنگ بوو پىن ل سەر پىلان و تۆبىنا خۇ، دەست ب پىنگا قىت ب كار كىرن، و ھاتە دەف
 بابى خۇ] گۆتىن: بابۇ... بۆ چى باو ھەرىيا تەل سەر پەوسفى ب مە نايت، و ب پراستى مە خىرا وى دقەت، و
 ئەم بۆ وى دلسۆزىن. ﴿۶۲﴾ سوبەھى د گەل مە پىتەر، دا تىر فەتقى بىخۇت و تىر يارىيان بىكەت، و ب پراستى
 ئەم بۆ وى پارىز قانن. ﴿۶۳﴾ [پە عەقۇوب بابى يۇوسفى] گۆت: ب پراستى پىنا من نايت، و دەپ ب خەم كەفم
 ھوپىن وى بىنە، و نەز دترسم ھەو ھەي زى نە، گورگ وى بىخۇت. ﴿۶۴﴾ گۆتىن: نە گەر گورگ وى بىخۇت،
 و لەم ب خۇ كۆمە كا ب ھىز، ھىگى ئەمىن پىت خوسارەت.

﴿۴۳﴾ و نهوا یوسف د مالا ویدا [کابانیبا سرور می
 مسری] بؤ دستپنه دانا خو [بؤ نقیبا خو] ب فندوفیل
 داخوازا یوسف کر، و درگمه هم می گرتن، و
 گزته یوسف: دئی ب لهز پشقه وهره [یوسفی]
 گزوت: نهز خو ب خودی دباریزم ژوی تشتی تو ژ
 من دخوازی، ب راستی مالخو یسی مالی [سرور می
 مسری] سرور می منه، وی قهنجی پیئت د گهل من
 کرین و جهی من یی خوشکری، ب راستی خودی
 خائین و ستمکاران سرفراز ناکست. ﴿۴۴﴾ ب
 راستی وی نهو کره ددلی خوژدا و قهستا وی کر، و
 نه گهر یوسف زی نشان و بهلگه پیئت خودایستی خو
 نه دیشان، دا که ته دلی خو دره کی دانینی، یان دا بهر
 ب ویتنه چیت، و مساهه نشان خودایستی وی نیشاده، دا
 خیانت و دههم نیسیی زی بدینه هاش، ب راستی
 شهو ژ بهنده پیست مه پیست هه لبر اتیبه. ﴿۴۵﴾ و هردو
 بهزینه درگه می [یوسفی دفا درگه می فکست
 و بره پیست، و ژنا سرور می دفا د بهر را بکست، دا
 نه هلیت درگه فیت]، و قه میسی وی ژ پشقیه گرت

وَرَدَوْهُ إِلَىٰ مُوٰی بْنِ مِثْلَانَ عَنْ نَفْسِهِ. وَغَلَبَ الْأَجْرِبَ
 وَقَالَتْ هَيْتَ لَكَ قَالَ مَعَاذَ اللَّهِ إِنَّهُ رَبِّي أَحْسَنَ مَثْوًى
 إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ الظَّالِمُونَ ﴿٤٣﴾ وَلَقَدْ هَمَّتْ بِهِ وَهَمَّ بِهَا
 لَوْلَا أَنَّ رَوْا بُرْهَانَ رَبِّهِ. فَذَلِكَ لِيَصْرِفَ عَنْهُ السُّوءَ
 وَالْفَحْشَاءَ إِنَّهُ مِنْ عِبَادِنَا الْمُخْلَصِينَ ﴿٤٤﴾ وَأَسْتَفْهَى
 الْأَبْيَاقَ وَقَذَتْ قَيْمَهُ مِنْ ذُرِّيِّهَا وَبِتَّ بِهَا قَالَهُ الْبَلْبَبُ
 قَالَتْ مَا تَجَارَهُ مِنْ أَزْوَاجِكُمْ سَوَاءٌ إِنِّي فَتَنْتُكُمْ أَفْعَالُ
 الْأَعْيُنِ ﴿٤٥﴾ قَالَ يَنْزِعُ عَنْ نَفْسِي وَهَيْهَاتَ هَيْهَاتَ
 أَهْلِي بَيْنَ سَعَانَ قَيْمُهُ قَدْ مِنْ قُلُبِ قَصَدَتْ وَهَوَيْنَ
 الْكَلْبِيِّينَ ﴿٤٦﴾ وَإِنْ كَانَ قَيْمُهُ قَدْ مِنْ ذُرِّيِّ قَصَدَتْ وَهَوَيْنَ
 مِنَ الصَّادِقِينَ ﴿٤٧﴾ فَلَمَّا رَأَىٰ قَيْمَهُ قَدْ مِنْ ذُرِّيِّ قَالَهُ
 مِنْ كَيْدِ سَعَانَ إِنَّ كَيْدَ سَعَانَ عَظِيمٌ ﴿٤٨﴾ يُوسُفُ أَفْضَرُ عَنْ
 هَذَا وَاسْتَخْفَىٰ لِذَنبِكَ إِلَيْكَ كَتَبَ مِنَ الْخَالِطِينَ ﴿٤٩﴾
 وَقَالَ يَسْرُوهُ فِي الْمَدِينَةِ آمَرَائِلَ الرَّسْمِيزُ وَزَوْجَتَهَا
 عَنْ نَفْسِهِ. فَدَشَقَهَا حَبًّا إِنَّا لَنَرَاهَا فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ﴿٥٠﴾

و کیشا و دراند، و هردو کان زه لامی ژنی د درگه هیدا دیت، نینا ژنی گزوت: جزایسی وی که سی چیه یی
 خرابی بسو مالا ته بغیت و خیانتی ل ته بکست، ژ هندتی پیته تر پیته زیندان کون یان ب نیا یه کا دژوار پیته
 نيزادان. ﴿۴۶﴾ [یوسف] گزوت: وی ب خورستی نهز داخواز کر مه دمف خو [نهز ژ بهر وی ره فیم] دا درگه قم،
 تو هانیبه د درگه هیدا [و دوی و هخیدا شاهده کی ژ مالا وی شاده یی دا] [و گزوت]: نه گهر قه میسی وی [یی
 یوسفی] ژ بهر فیه دریابیت، ژنا ته راست دیتیزیت، و نهو [یوسف] ژ دره ویانه. ﴿۴۷﴾ و نه گهر قه میسی
 یوسف ژ پشقیه دریابیت [نهو وی] درهو کر و [یوسف] ژ راستگو یانه. ﴿۴۸﴾ قیجا و هختن دیتی قه میسی
 وی ژ پشقیه یی هانیبه دراندن، نینا گزوت: ب راستی نهفه ژ فندوفیلت هه و منه، ب راستی فندوفیلت
 هه و ژنان د مه ژنن. ﴿۴۹﴾ [زه لامی ژنی] [سرور می مسری] گزوت: هه یی یوسف چایی خو ژ فی نشتی
 بگره، و بؤ که سی نه پیته و [گزته ژنی] تو ژی داخوازا لیبورینی ژ گونه هاخو بکه، ب راستی تو ژ مرؤ فیت
 خه لهت بووی. ﴿۵۰﴾ و کومه کا ژنان د با زیریدا گزوتن: ژنا سرور می مسری بهر ده ستن خو داخواز د که ته
 دهف خو، ب راستی فیانا وی بهر دای دلی وی هنگا قیبه، ب راستی تم وی د خه له پیسه کا ناشه کرادا دبیین.

فَلَمَّا سَمِعَتْ بِمَكْرِهِنَّ أَرْسَلَتْ إِلَيْهِنَّ وَأَعْتَدَتْ لَهُنَّ مُتَّكِنًا
وَمَاتَتْ كُلُّ وَاحِدَةٍ مِّنْهُنَّ سَيِّئًا وَقَالَ أخرج عنيهن فلما رأينه
أكثرنه وقطنن لديهن وقطنن حسن لله ما هنن فتر إلى هذا
الأملاك كرمهم قال فذلك الذي ألقى لشيئتي فيه ولقد رددته
عن نفسي فاستصرت ولين لم يفعل ما أمرته لئلا يفتن
وليكفر بآمن الصديقين قال رب أليس لعن أبي ينادي عني
إليه والآخر عني كذا لعن أبيه وأكن من المجرمين
فاستجاب له وردد صرف عنه فبذل الله هو التيسير
الطيب قال ثم بدا لهم من بعد ما رأوا الألائب لئلا يفتن
حق دينهم ودخل معه الشيخ فتبان قال أهدنا إلى
أرضنا أعبر بحرنا وقال الآخر أبي أريني لئلا يفتن
فأرسل القليل منه فبذل الله ما أمرته لئلا يفتن
الشيخين قال لا تأيكنما طعنا فترد عليه لا تأيكنما
بتأويله قبل أن تأيكنما ذلك ما عني ربني تركت
ملة قوم لا يؤمنون بالله وهم بالآخرة هم كافرين

﴿۳۱﴾ فینجا وهختی [ژنا سهروهری] نه کامیا وان
بیستی، هارنه دویف وانرا، و بالگه هدیژ ناماده کرن،
و همر نیکنی کنیره که یو نیشا و دافن، دینا گوتنه یوسف:
دهر که فه ناف وان [خو نیشا وان بده]، فینجا وهختی
چافن وان ب یوسفی که قتی، مه زن و بین نمونه
دانان [های ژ خو نه مان]، و دهستیت خو برین
و گوتن: حاشای خودی نهفه مروق بیت، نهفه
ژ ملیاکه تکه ب بریز و خودان قهره پیته تر نینه.
﴿۳۲﴾ [فینا ژنا سهروهری مسری] گوت: نهها نهفه
بیو یا هوهو بزم من دکره کیماسی و نه بزمی لومه دار
دکرم، و ب راستی من نهو بی دخواز کر به دهف خو،
و خو دا پاش و خو تاسی کر، و نه گهر نهو تشنی نهو
ژی دخوازم نه کهت، بن گومان دئی بیته زیندان کرن، و
دئی بیته ژ وان نهو بیت رسوا و رهیل. ﴿۳۳﴾ یوسفی
گوت: خودیو، من زیندان بی خوشتره ژ وی یا نهو
دخوازا من بزم دکهن، و نه گهر نو فندوفلیت وان ژ
من نهده به پاش، دئی ب نک و انقه چم، و دئی بزمه ژ
نه زانان. ﴿۳۴﴾ فینجا خودی دوعایا وی قهویل کر، و

فندوفلیت وان ژی دانه پاش، ب راستی خودی گوهدیز و زانایه. ﴿۳۵﴾ پاشی یو وان [کاریدهستان] و مسا
دیاربوو، پشی به لگه و نیشا ل سهروهری بی گونهمی و روی سیانیا یوسفی دیتن، [یا باش نهوه] ههنا
دهمه کنی نه بی ناشکه را زیندان بکن [دا هزرا گونه هکاریسی ژی بیت کرن، و شهروما خو ژی بی بغه شیرن].
﴿۳۶﴾ و دو گهنج دگهل وی چونه دزیندانیقه [تیک نانیشژی خودکاری بوو، بی دی نالگه بری وی بوو،
تیک ژ وان گوت: من دخوازا خودا ددیت من تری دگفاشت و مهی (عهرق) چی دکر، و بی دی گوت:
من ددیت نان ل سهروهری من بوو و بالنده یان ژی دخواز، فینجا تو بزمه پافه کرنا قی بیژ، ب راستی هم
ته خوش مروق و جوامیر دیتن. ﴿۳۷﴾ [یوسفی گوت] هیژ خوارن نه هاتیبه بهر هوهو نه گهر من بزمه هوهو
نه گوتیت کاج خوارنه، بهری بزمه هوهو بیست، و نهفه نهو زانیه به خودایسن من نیشا من دایی، ب راستی
من دیتن مله تکه یسی هیلای باوره یسی ب خودی نانین، و ژ ناخه دئی ژی بی باورن.

﴿۳۸﴾ و من دینی باب و باهریت خو یراهیم و
 یسحاق و یه عقوبی گرت، و بؤ مه [مال پیغه مهران]
 دورست نینه هم تشه کی بؤ خودی بکه نه هه فیشک،
 و نهفه [کو نه م پیغه مهران] گونمه هان پارسینه [که ره ما
 خودیه، ل سر مه و ل سر مروغان [ده منی پیغه مهران
 بؤ راسته یکرنا وان هاتینه هنارتن]، بهلنی با رابا بر
 ز مروغان [فنی نوزانن] سوباسیا خودی ناکه.
 ﴿۳۹﴾ هدی هه فالیت من بیت زیندانی، نه ری
 بهر سیت به لاف و جودا جودا چترن، یان
 خودی ناک و نه نیا، نه وی همی تست بؤ مه زانیا
 خو داجه مانیدن. ﴿۴۰﴾ نهو بهر سیت هوین ز بل
 خودی دهر یسن ز ناکان پیغه تر نین، هه وه و باب و
 باهریت خو یست ب ناکرین [و بهر سنی دانابین]،
 خودی جو بد لگه و نشان پی نه هنارتنه، ز خودی
 پیغه تر که س حوکمی د چیکر یساندا ناکه، نه مرئی
 کری کو هوین ز وی پیغه تر جو نه بهر یسن، نه فه به
 دینی راست و دورست بهلنی پارا بر ز خه لکی فنی
 نوزانن. ﴿۴۱﴾ هدی هه فالیت من بیت زیندانی، هندی

وَاتَّخَذَ مَلَأَةً نَابَأَتْ إِلَى زُهَيْرٍ وَإِخْوَتَهُ زَقْنُودٌ تَأْكُلَ
 لَبَنًا لَا يَسْكُرُكُ بِالْهَمِّ مِنْ شَيْءٍ ذَلِكَ مِنْ فَضْلِ اللَّهِ عَلَيْكَ وَعَلَى
 آلِكَ إِنَّكَ أَنْتَ الْغَنِيُّ وَلَكِنَّ الْأَنْبَاسَ لَا تَسْمَعُونَ ﴿٣٨﴾ يَصْحَبُ
 آلِيخِي نَابَأْتُ ثَمَرٍ قَوْنٌ حَبْرًا وَاللَّهُ الْوَحِيدُ الْقَهَّارُ ﴿٣٩﴾
 مَا تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِهِ إِلَّا أَنْسَاءَ تَتَّبِعُهُمَا تَعْبُدُونَ
 تُؤَلَّفُ لَكُمْ تَأْتِلُ إِلَهُ يَهْمًا بِمَا تَعْبُدُونَ إِلَّا لَكُمْ إِلَافُهُ
 أَمْ لَا تَأْتِلُ تَعْبُدُوا إِلَّا إِلَافَهُ ذَلِكَ الْفَنَاءُ وَلَكِنْ أَنْتَ
 الْغَنِيُّ لَا يَغْنُوتُ ﴿٤٠﴾ يَصْحَبُ آلِيخِي نَابَأْتُ تَأْتِلُ لَكُمْ
 قَتْنِي رُبَّهُ رَحْمًا وَأَنَا الْفَخْرُ فَيَضَلُّ فَتَأْسَلُ الْفَلْزُ
 مِنْ زُلْمِهِ فُطِي الْأَمْرُ الَّذِي يَوْمَ تُنْفَخُ الْيُنَى ﴿٤١﴾ وَقَالَ
 لِلَّذِي ظَنَّ أَنْتَ لَاجُ مَتْلَبًا أَخْشَرِي عِنْدَ رَبِّكَ فَانْسَبْ
 الْقَتْلَ لِي وَكُفِّرْ زَوْجَهُ فَلَيْتَ لِي الْيُنَى يَضَعُ سَيْنِي ﴿٤٢﴾
 وَقَالَ الْمَلِكُ إِنِّي أَرَى سَنَاحَ قَرْنٍ بِسَانَ يَأْكُلُ الْفَلْزُ
 سَنَاحَ عِجَافٍ وَسَنَاحَ سَنَاحٍ خُضْرٍ وَأَخْرَجَ بِلَاسِي بِلَاسِي
 أَلَمَّا أَفْشَرِي فِي رَيْحِي إِنْ كُنْتُ لِرَبِّكَ تَقَرُّونَ ﴿٤٣﴾

تیشک ز هه وه به دئی ز فربه فه سهر کاری خو، و دئی مه یی [عه ره فنی] دهنه سهر و مرئی خو، و هندی یی دیسه
 دئی ب دارن فه یتنه هه لایسن و دئی یتنه کوشتن، و بالنده دئی سه ری وی خو، و نهو کاری هوین هه ردو
 ز من دهر سن ب دویا هیک هات و [نه و امن گوتیه هه وه] دئی هه چنی بیت زی. ﴿۴۲﴾ و یوسفی گوته
 وی، یی وی هه ز دکر، ز هه ردو و کان نهو دئی یتنه بهردان، به حسن من ل دهف خوندکاری خو بکه [چیر و کا
 من بؤ بیژ هه لکی من ز فترتی دهر یخیت و بزایت نه ز یی بی گونهم] بهلنی شه یتنی ز بری بر به حسن
 یوسفی بؤ خوندکاری خو بکه. فیجا چهنه د ساله کان یوسف ما د زیندانیفه. ﴿۴۳﴾ [هشتی دهه کی
 خوندکاری مسرتی ب خو، خه ونه ک دیت و هه می خه و نزان کؤ مکر، بهلنی که س ب سهر راهه کرنا خه و نا
 وی هه له بهرو] خوندکاری گوت: ب راستی من د خه و نیندا ددیت، هه فت چیلت قه لو، هه فیت لاواز نهو
 [بیت قه لو] د خوران، و من ددیت هه فت گولیت که سک بیت دانگر نی، هه فیت دی بیت هشک خو
 تنی نالاندیرون و که فیرونه سهر، فیجا گمل رویسی و ماقویلان، راهه کرنا فنی خه و نا من، بؤ من بیژن،
 نه گهر هوین راهه کرنا خه و نا من بزانن.

قَالُوا أَفَتَحْمِلُهَا وَيُحْمِلُهُ امْرِئٌ مِثْلُ خُسْفٍ ۚ
 وَقَالَ الَّذِي نَجَّاهُمَا وَقَدْ نَزَّلَ اللَّهُ آيَاتِنَا لَنُكَفِّرَ بَعْدَهُ
 قَارِئِينَ ۚ يُوسُفُ أَيُّهَا الصِّدِّيقُ أَفْتِنَا فِي سَبْعِ مَعَارِبٍ
 بستانِ يَأْسُفُهُمْ سَبْعٌ مِثْلُ عِجَافٍ وَنَسِيتُ مَثَلِ هَٰذَا
 وَلَمْ أَتَذَكَّرْ ۚ لَوْ أَنَّ لِلَّذِينَ قَالُوا قَوْلَهُمْ كَلِمَاتٌ
 تَرْزُقُهُمْ مِنْهُ يَوْمًا فَاصْطَبَقُوا فَكُلُوا ۚ وَلَئِنْ لَمْ يَنْزِلْ
 قِيلًا لِنُتَقَاتُ الْكَوْكَبَ ۚ ثُمَّ يَأْتِي مِنْ بَعْدِ ذَٰلِكَ سَبْعٌ مِثْلَ
 مَا قَدْ كُنَّا فِئْتَانًا ۚ لَئِنْ لَمْ يَنْزِلْ لَنُكْفِرَنَّ مِنْ بَعْدِ
 بَعْدِهِ بِيَغْثِ الْبَاسِ وَفِيهِ يَعْصِرُونَ ۚ وَقَالَ الصِّدِّيقُ الْكَلِيمُ
 بِرَبِّهِ فَلَمَّا جَاءَهُ الرُّسُولُ قَالَ أَرْسِلْ إِيَّائِي فَرَأَيْتَ
 الْقَسْبَ وَالْمُنَادَىٰ فَظُنُّنَا أَنَّهُ مُبَشِّرٌ بِنَارٍ ۚ فَصَدَّقُوا
 قَوْلَهُ ۚ فَوَقَفَ مِنْ أُخْرَىٰ ذِي قَرْوَةٍ يَدْعُو بِصَدَقَاتِ
 اللَّهِ مَاعْلَفًا عَلَيْهِ مِنْ سَوَاءِ قَائِلٍ أَرَأَيْتَ أَفَرَأَيْتَ
 لَوْ أَنَّا زِدْنَاهُ زُنُودًا لَنَمَكِّدَنَّ عَنْ أَفْسَافِهِ ۚ وَلَئِنْ
 لَمْ يَنْزِلْ لَنُكْفِرَنَّ مِنْ بَعْدِهِ بِيَغْثِ الْبَاسِ وَفِيهِ يَعْصِرُونَ ۚ

﴿۱۱﴾ گزشت: نه فہ تیکہ لہ خہ ون، ہم چوڑ
 رافہ کرنا تیکہ لہ خہ ونان نوزانین. ﴿۱۲﴾ و شہوی ژ وان
 ہمدروکان [ہویت د گہل یوسفی د زیندانہ]
 ہاتیبہ بہر دان، و ہشتی دہم کن دریز ژ نوی یوسف
 ہاتیبہ بیر، گزٹ: نہز دی بڑ ہمدوہ رافہ کرنا فی
 خہ ونی بیژم، کا من جینر نہ زیندانی دہف یوسفی.
 ﴿۱۳﴾ [فینجا و ہشتی چوبہ دہف یوسفی د زیندانہ]
 گزٹ: یوسف ہدی مرقفی زندہ راستگو، کا بڑ مہ
 فی خہ ونی رافہ بکہ، حہفت چیلیت لاواز حہفت
 چیلیت قہلو د خوارن، و حہفت گولیت ہشک خو
 ب سہر حہفت کہسک دادابوو، دانہ ز بڑ فر مہ ناف
 خہ لکی، و رافہ کرنا فی خہ ونی بزائن و قدری تہ
 زی بزائن، و تہ ژ زیندانی دہرینخن. ﴿۱۴﴾ [یوسفی]
 گزٹ: حہفت سالان ل سہریتک و بن فہرین، و ہکی
 ہمدجار چاندنا خو بکہن، فینجا یسی ہمدوہ دروی بیٹنہ
 د گولیا ویدا، نہو کیم نہ بیت نہوا ہوین د خون.
 ﴿۱۵﴾ پاشی ہشتی ہنگی [فان سالان] دی حہفت
 ہشکہ سالت گران ہین نہفا ہمدوہ بڑ ہلگرتی و

دانایہ سہریتک، ہمہ یسی دی خون، نہو کیم نہ بیت یسی ہمدوہ بڑ توفی راکری. ﴿۱۶﴾ پاشی فان سالان،
 سالہک دی یت، باران دی ب خہ لکیرا گہمن [دی یتہ بہر فرہمی]، و دی بڑ خو تیدا دوشافی و شہرہ تن
 و روینی قہ گرن. ﴿۱۷﴾ و خوندکاری گزٹ: کا یوسفی بڑ من بین، فینجا و ہشتی فیلجیسی خوندکاری
 ہاتیبہ دہف، [یوسفی] گزٹ: بڑ فرہ دہف خوندکاری خو، و بیژی [ہساری ژی بکہ] وان ژنان چ سوو
 نہویت دہستیت خو برین ؟ ب راستی خودایسی من ناگہ ہڈ فندوفیلیت وان ہمہ. ﴿۱۸﴾ [خوندکاری گازی
 وان ژنان کر] و گزٹ: ہمدوہ چ بوو و ہشتی ہمدوہ یوسف داخواز کر بیہ دہف خو [نہر دی ہمدوہ خرابیہک
 ژی دیتبو] گزٹ: حاشای خودی [نہو خرابیہ کن بکہت] مہ جو خرابی ژق نہ دیتیبہ [وئی گافی] ژنا
 سہرورہی گزٹ: نہا فی گافی راستی دہار بوو، من نہو یسی داخواز کری و نہو یسی بہر بیہ، و نہو ب راستی
 ژ راستگو یانہ. ﴿۱۹﴾ یوسف گزٹ: من نہف داخوازہ کر [کسو خوندکار ہسپار وان ژنان بکہت، کا وان چ
 سوو، بہری نہز ژ زیندانی دہر کہفم] داسہرور [عہز یزی مسری] بزائت من دہشتر اخیانہ لی نہ کر بیہ،
 ب راستی خودی فندوفیلیت خائیشان ب سہر ناتخیت.

وَمَا يُبْرِيكَ تَقِيحُ إِنَّ النَّفْسَ لَأَمَّارَةٌ بِالسُّوءِ إِلَّا نَحْنُ رَاقِدُونَ
 إِنَّ رَبِّي عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ۝ وَقَالَ الْمَلِكُ أَتُوقِنُ أَنَّ هَؤُلَاءِ لَنُفْسٍ فَلَنَأْكُلَنَّهُمْ قَالُوا بَلَىٰ إِنَّكَ لَنَافِعٌ لَّنَا مَكِينٌ أَمِينٌ ۝
 قَالَ أُمْلِكْ عَلَى خَزَائِنِ الْأَرْضِ إِنِّي خِفْتُ الْمَلَائِكَةَ فِي هَذِهِ وَكَذَلِكَ
 مَكَّنَّا يُوسُفَ فِي الْأَرْضِ يَتَّبِعُوا إِهْتَادَ أَخِي فَقَالَ يَاقُوتَ بْنَ زَيْدٍ
 بِرَحْمَتِنَا إِنَّ نَافَ لَوْلَا نُصْرِغُ الْعَرَبَ وَالْمُحْسِنِينَ ۝ وَالْأَخْزَرُ
 الْأَخْزَرُ خَيْرٌ لِّلَّذِينَ آمَنُوا وَكَانُوا يَتَنَبَّهُونَ ۝ وَجَاءَ
 إِخْوَتَ يُوسُفَ فَدَخَلُوا عَلَيْهِ فَعَرَفَهُمْ وَهُمْ لَهُ مُكْرِمُونَ ۝
 وَلَمَّا جَاءَهُمْ بِجَاهِهِمْ قَالَ أَتُنْفُونَ بِأَنِّي كُنتُ مِنَ الْمَكْنُونِ إِلَّا
 تَرَوْهُنَّ إِنَّ أَوَّلَ الْكَلْبِ وَأَخْرَجُوا الَّذِينَ ۝ فَإِنْ تَرَوْهُ فَقُولُوا
 فِيهِ سَلَامٌ ۝ فَلَمَّا سَمِعَ الْمَلِكُ نَدَىٰ لَاقِيَتُهُمْ ۝ قَالُوا سُبْحَانَ اللَّهِ
 وَتَعَالَىٰ عَمَّا يُشْرِكُونَ ۝ وَقَالَ يَتْلُو صُورَةً مِّنْ قَبْلُ يُصَنِّعُ فِي رَسَائِلِهِمْ
 لَمَّا كُنْتُمْ بِرُؤُوسِهِمْ إِنَّا آنَفَلْنَا إِلَىٰ أَخِيهِمْ لَمَّا كُنْتُمْ بِرُجُومٍ ۝
 فَلَمَّا رَجَعُوا إِلَىٰ إِسْهَةٍ قَالُوا إِنَّا نَبَأُ مَن مِّنَّا السَّكِينُ
 فَأَرْسِلْ مَعَنَا لَحْنًا تَكْتُمُ لَنَا لَمْ يَحْظُوا لَوْ ۝

﴿۵۳﴾ و نهز ب راستی خو بهری ناکم کو چو
 خهله نیسان ناکم [یوسفی نهف ناخفته ژ اوامریسیا
 خو گوت]، ب راستی نهفس زیده خرایخوازه،
 نهو [نهفس] تن نهیت یا خودی دلوفانی پی بری
 و باریستی، ب راستی خودایی من گونه هژیهر و
 دلوفانه. ﴿۵۴﴾ و خوندکاری گوت: وی [یوسفی]
 بؤ من بین، نهز دی وی بؤ خو ب تنی گرم [فینجا
 وهختی یوسف هاتیه دهف خوندکاری] د گهل
 ناخفت و گوتی: نو نهز دل دهف مه خودان جه و
 خودان دهستهلات و نه مینداری ل سر ههمی
 نشنان. ﴿۵۵﴾ یوسفی گوت: نو من دانه سر
 گنجخانه بیست مسری [گنجخانه بیست پاره و خوارن
 تیلدا، دا ب عدالت بهلاف بکمت و بکمت ریگهک
 پی بگه هیه خه لکی مسری، دا بهرستان بوتان بیتن
 و باوهریسی ب خودی بین]، ب راستی نهز پی
 نمین و پاریزهرم، و زانامه ب ریگیت بهلاقرا وان.
 ﴿۵۶﴾ و هؤما [مه نو ژ زندان دهر تیخت و تیخته
 دلی خوندکاری، دا بدانیسه سر گنجخانه بیست

مسری] مه یوسف د مسریدا ب جه کر کو خودان شیان و نهمر بیت، ههر جهی بیفتی ل مسری بؤ خو
 بکته جه و خانی، و شم ب دلوفانیسیا خو قمنجی و کهرمان دگه هینه وی پی مه بیفت، و شم خه لاتی
 قهنجکاران بهرزه ناکمین. ﴿۵۷﴾ و خه لاتی ناخرهتی بؤ وان، نهویت باوهری نیایی و ژ خودی دترسیان،
 چیتره. ﴿۵۸﴾ و برایتی یوسف هاتن و چونه دهف، وی نهو نیاسین، و وان نهو نه نیاسی. ﴿۵۹﴾ فینجا وهختی
 یوسف باری وان داکرتی، گوت: نه گهر هوین جاره کادی هاتن برایتی خو پی بای بؤ من بین، ما هوین
 نابین نهز ب دورستی دهیم، و نهز چیتین قهر گرم بؤ میفانان. ﴿۶۰﴾ فینجا نه گهر هوین وی برایتی خو بؤ
 مه نه بین، ههوه چو بار ل دهف من نین، و نیزیکی من ژی نه بین. ﴿۶۱﴾ گوت: ب راستی شم دی داخوازی
 ژ بای وی کمین و د بهررا کمین، و شم دی کمین و پی نه قسری. ﴿۶۲﴾ و یوسفی گوتنه خه متکارتی خو:
 متایی وان بیخنه دناف باریت و اندا، بهلکی وهختی دزقر نه ناف مرزیت خو پی بههسن [وان خوارن پی
 بهرانهر یا ژ مسری نیایی]، و بهلکی جاره کادی بؤقر نهفه. ﴿۶۳﴾ فینجا وهختی زقرینه دهف بای خو، گوت:
 بای بؤ میفانی [ژ تیره و پیقه] اندم هاتیه پی بارکرن [نه گهر تو برایتی مه د گهل مه نه هنیری]، فینجا برایتی
 مه د گهل مه بهتیره دانتش من بیفت بؤ مه بیته یفان، ههیت، و ب راستی شم دی چافی خو باش ده پی.

قَالَ هَلْ آمَنُوكُمْ عَلَيْهِ إِلَّا أَنْتُمْ عَلَىٰ أَخِيهِ مِنْ
 قَبْلِ اللَّهِ خَيْرٌ حَقًّا وَفُورًا زَكَاةً الرَّحِيمِينَ ﴿٦٧﴾ وَلَمَّا قَتَلُوا
 مَرْيَمَ وَجَدُوهَا يَمْسِكُ ظَنْفُورًا رِزْقًا قَالُوا تَابَتِ
 آيَاتُنَا وَجَدْنَاهَا حَمِيصًا زَاكِيًّا وَنُفِيرًا هَلُمَّا
 آخِثَانِ وَتَرَكَاهُ كَيْفَ يَشَاءُ لَقَدْ كَذَّبَ الَّذِينَ
 لَنْ أَرْسِلَهُمْ مُّجَاهِدِينَ لَقَوْمٍ مُّؤْمِنِينَ اللَّهُ كَاتِبُ
 بِهِ الْأَنْبَاءُ بِحُجَّتِكَ لَقَدْ أَتَىٰ مَرْيَمَ فَقَالَ اللَّهُ لَهَا
 تَقُولِي وَكَيْفَ ﴿٦٨﴾ وَقَالَ يَتَىٰ لَا تَقْخُلُوا مِن بَابِي وَجِئْتُ
 وَأَدْخُلُوا مِن آخَرِهِمْ فَتَقَوُّوا وَأَغْنِي عَنْكُمْ مِنَ اللَّهِ مِنْ
 شَيْءٍ وَإِنْ لَمْ تُكْرِبُوا إِلَهُ اللَّهِ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَنَجَّيْتُ قَلْبِي كُلَّ
 الْيَوْمِ خَلَوْتُ ﴿٦٩﴾ وَلَمَّا دَخَلُوا مِنْ حَيْثُ أَمَرَهُمْ أُولُو مِرْيَاسٍ
 يَفْقَهُ عَذَابُ اللَّهِ يَوْمَ يَفْقَهُ الْوَحْيُ وَالْحَاجَةُ فِي نَفْسٍ يَقُولُ
 قَصَصْنَا وَأَنَّهُ لَدُوٌّ غَلِيظٌ لِّمَا عَلَّمْتَهُ وَلَكِنَّ الْغُلَّاقِ
 لَا يَحْسَبُونَ ﴿٧٠﴾ وَلَمَّا دَخَلُوا عَلَىٰ يُوسُفَ وَأَتَىٰ الْبُيُوتَ
 قَالَ إِنِّي أَنَا أَخُوكَ فَلَا تَمَنَّاهُ بِمَا كَانُوا يَفْعَلُونَ ﴿٧١﴾

﴿۶۷﴾ گفوت: تهرى نهم ز هوه تيمن بيم ل سهر، ههروه کسى بهرى نوکه نهم ز هوه تيمن بوويسم ل سهر برايسى وى يووسف او هوين دزانن کاج ب سهرى وى هات، و خودى چتيرين باريز فانه، و دلو فاترين دلو فانه [ثانکر من نه و هيلاب هيفيا خوديشه نه و باريزيسى بؤ من لى بگت، و ل من بز فرينه فقه، نه گهر بهيلمه ب هيفيا هوه فقه، نه و زى دى دزيکا يووسفيدا چيت]. ﴿۶۸﴾ فيجا وهختى باريت خوقه گرین، متاينى خوق ديشن يسن ل وان هاتيبه زفراندن، گوتن: بابو ما مه چ بس دى دقت، نه فقه متاينى مه يسن ل مه هاتيبه زفراندن [فيجا برايسى مه دگل مه بهنيره]، نه م دى خوارنى بؤ مرقوتيت خوقينين، و برايسى خوق باريزين و بارى جشتره گنى ل خوق زنده گهين، و نه ف باره ل سهر خوندکارى نه گله کهه. ﴿۶۹﴾ [به عقوبى] گفوت: ههتا هوين بؤ من نه مد نه کهه ب خودى، کو هوين دى بؤ من نينه فقه، ز بلى هندى دورماندوريت هوه بينه گرتن و هوين نه چار بين [نه گهر نه، نه ز د گهل هوه ناهنيرم]، فيجا وهختى وان نه مد [به بيان]

داييسى، گفوت: خودى ل سهر نه و هوين دييزن ناگه هدار و زيره فانه. ﴿۶۷﴾ و [به عقوبى] گفوت: کوريت من ددهر گه هکسى ب تنيرانه چنه زور، و دگله که دمر گهانرا هه رنه زور، و نه ز نه شيم نه نشنى خودى بؤ هوه نفيسى ز هوه بده مه پاش، و حوكم و فره مان به س يبت خودينه، من پشتا خوق بس گرندا، و يبت بشين پشتا خوق قاهيم بکهه، بلا پشتا خوق خودى قاهيم بکهه. [نه ویت خوق دهيلنه ب هيفيه کيفه بلا خوق بهيلنه ب هيفيا خوديفه]. ﴿۶۸﴾ فيجا وهختى نه و ب زور که فنين وهکى بابى وان گوئيبه وان، وى [به عقوبى] نه دشيا نشنى خودى بؤ وان قيايى [نفيسى] فه گريت پان زى بده نه پاش، بهلنى تشته که دلى ويداسو وى ز دلى خوق دهر تيخست [دليا کوريت وى پتکفه نه تته ديش و کهس چافان ل وان نه مدت، له و گوتنه وان: پتکفه دتیک دهر گه هيرا نه چنه زور]، و ب راستى نه و [به عقوب] بسن خودان زانينه [دزانيت فه دهر خردى دى ههر تيت و کهس نه شيت خوق بده نه بهر و فه گريت] ز وى زانينا مه نيشا دايى، بهلنى با رابتر ز مرقان فى نوزان. ﴿۶۹﴾ فيجا وهختى چوپينه ده ف يووسف، [يووسف] برايسى خوق تيا ده ف خوق گوتن: نه ز برايسى تمه [يى ده يياى]، فيجا تو ز بهر نه و وان دکر ب خهم نه که فقه.

﴿۷۰﴾ فَبَاسٌ وَخَسِرَ بَارِئٌ وَأَنْ دَاغَرْتِینَ، تَرَارِیْ
 نَافَقَه خوارنی کرده و باری برایش خُفِ یَسِ دهبابیدا
 [پستی کاروان ب ری کفتی]، پاشی بانگهلدیر مکی
 گازبکر گلی کاروانیسان [راومسن] هوین دزیکه رن
 [ههوه دزی پا کری]، ﴿۷۱﴾ [برایست یووسف]
 ل وان زفرین و گزوتن: چ یس ههوه به رزه بوویه،
 ﴿۷۲﴾ گزوتن: تَرَارِیْ نَافَقَه خوارنا خوندکاری یسِ
 به رزه بوویی، و ههه کسِ بیت [بهری نهم
 سه حکم به ههوه]، دق باره کن حیثرتی دهنی و
 نه ز که فیل، ﴿۷۳﴾ [برایست یووسف] گزوتن: ب
 خودی هوین ب خُفِ دزانن، نهم نه هاتنه دا خرابی
 د نه ردیدا بکهین، و مه چوجا دزی نه کریه [و نهم
 نه دزیکه رن]، ﴿۷۴﴾ گزوتن: پا جزایی وی یسِ
 تَرار دزی چیه، نه گهر هوین درهوین دهر که قش؟
 ﴿۷۵﴾ [برایست یووسف] گزوتن: ههه کسِ تَرار د
 باری ریدا هاته دینن، نهو ب خُفِ شوینا تَراریه، نهم
 هوسا دزیکه ران جزا دکهین، ﴿۷۶﴾ نیناژ باری وان
 دهست یسِ کر، بهری یسِ برایی خُفِ [دا شکنی نه بن
 کو نهفه بیلان که هاتیه دانان]، پاشی [تَرار] ژ باری برایی خُفِ یسِ دهبابی نینا دهر، و هوسا مه نهو کار
 نیشادا [دا بگه هیه وی نشتی وی دفا]، و نهو نه دشیا برایی خُفِ ل دویف برپارا [حوکم] خوندکاری
 بگه هیه خُفِ [نه گهر نهفه نه کریا] ژ بل حه ز کرنا خودی، ههه کسِ مه بقیث دق پایه بلند کهین، و دسهه
 ههه زانابه کیرا یسِ ژ زانتر و شمارتر ههه، ﴿۷۷﴾ [برایست یووسف] گزوتن: نه گهر وی دزی کریت، ب
 راستی برایه کنی وی ژ ی بهری وی دزی کریو، و یوسف ناخفتنا وان داعویرا و خُفِ ب سه رقه نهبر، یاد
 دلی خُفِ دایق وان دیار نه کر، گزوت: کس ژ ههوه خرابتر نینه [هوین نهون بیت ههوه برایی خُفِ ژ بای
 خُفِ دزی]، و نهو هوین دیتن، خودی جتر دزایت، ﴿۷۸﴾ گزوتن: نه زه بی، ب راستی وی [مه خسهه برایی
 دهبابی یسِ یوسف] بابه کنی بهر و دانهم یسِ هه [بیتا وی بی وی نایت]، فَبَاسٌ تَرِ تیکی ژ مه شوینا
 وی بگره، ب راستی نهم ته ژ نه جیکاران دینن [فَبَاسٌ قن جیسین د گهل مه بکه]،

۷۶﴾ یووسف! گوت: خودی نه‌کت، هم ټکی زوی پشه‌تر بگرېږ، یس مه متاسی خول د هف گرتی (خودی مه ژ فې پارېژیت، ب پاستی له‌گه‌ر هم وبه‌کین،) وی وختی هم دق ژ ست‌مکاران بین. ۷۷﴾ قیجا وه‌ختی له‌و ژی یی هیلی بووین، خو قه‌در کرن و بوو پست پستا وان د گهل ټک، برایی وان یی ژ هم‌بیان مه‌نتر گوت: له‌ری ما هوین نوزانن بایی هه‌هه به‌یانا ژ هه‌هه وهر گرتی (کو هوین کوړی وی پارېژن، و بز بزف‌پشه‌ف)، و ما هوین نوزانن هه‌هه به‌ری نوکه چ سستی یا د دهره‌ف یووسف! گری. قیجا نه‌ز له‌ری مری ناهیلیم هه‌تا بایی من ده‌ستوریما من نه‌دت، یان خودی برپارا خو د دهره‌ف مندا بدت (کو ژ دهره‌ف یان بمرم، یان شیانن بدته من ته‌ز برایی خو ژ وان بشیم،) و نه‌و چترین حاکمه. ۷۸﴾ بزف‌نه‌ه د هف بایی خو بیژنی: بابز... کوړی ته‌دزی کر، و مه شادی ل سهر نده‌ایه‌ب وی نه‌یت یی (ه ژ شه‌ریعتی ته‌ زانی (کو یی دزی: بکت، دی پشه‌ف ته‌ گرتی)، و مه

چو ژ غه ییښ نه د زانسی [وړه ختی مه په یان دایسه ته، مه نه د زانسی دین دزیښ کت و یتنه گرتن]. ﴿۸۲﴾ او تگ و نه کړ
تو باوړ نه کړی، پسپارا خه لکښ وی گوندی بکه نه وئې هم چو ییښ [مه خسه د تیکي پینزه مسرئ و پسپارا
خه لکښ وئ بکه]، دیسا پسپارا وی کاروانی بکه نه وئې هم د گهل هاتین، و ب راستی هم راست دیتین.
﴿۸۳﴾ پشتی نه و زفرینه دهف بابی خو و ناخفتا برایی مهن بز گوئی، ئینا [په عقوبی] گوت: بدلئ دلئ
همه کاره ک ل بهر هوه جوان کړ و هره کړ، قیجا پینره هیبا من پینره هیبه کا جوانه و یابی گازنده،
هیفی دکم خودئ هم میابل من بز فرینت [پووسف و برایی وی و نه فنی دی نه وئې مایه ل مسرئ]، ب
راستی خودئ یی زانایه [ب رهوشا من]، و کار به جه [د فنی جه باندننډا بز من]. ﴿۸۴﴾ و په عقوبی بهرئ
خو ژ وان وه گتیرا، و گوت: فاش بز کول و کوفانیت پووسف، و هره و جافیت وی ژ خمت پووسفدا
سې بوون [هندي پوندک باراندن]، و یی تیر و تزی بوو ژ که یی، و که ربا خو دادعویرا. ﴿۸۵﴾ گوت: ب
خودئ تو هره دق مینی هزارا پووسفی کړی، هتا تو بهر ب هیلاکته دچی یان ژ دسری. ﴿۸۶﴾ گوت: ب
راستی نه ز کول و کوفانیت خو بز مس جهواله دی خودئ دکم، و یا نه ز ژ خودئ دزانم، هوین نوزانن [خه ونا
پووسف خه و نه کاراسته و دق هره چنی بیت].

يَتَّبِعْ أَزْوَاجَهُمْ وَاتَّقِ اللَّهَ ۚ إِنَّ اللَّهَ شَهِيدٌ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ۚ
 مِنْ رَوْحِ اللَّهِ إِنَّهُ لَا يَأْتِيهِمْ مِنْ رَوْحِ اللَّهِ إِلَّا الْقَوْمَ
 الْمَكِينِينَ ۚ فَلَمَّا دَخَلُوا عَلَيْهِ قَالُوا يَا أَيُّهَا الْمَلِكُ
 مَسْنَا وَأَهْلُنَا الْمُسْرِجَةُ جَاءَتْ بِمَتَاعٍ فَزَيِّنْهُ لَنَا ۖ
 الْكَافِرُ وَكَذَّبَ عَبْدُنَا ۖ إِنَّ اللَّهَ بِعَمَلِهِ الْبَصِيرُ ۚ
 قَالَ مَلْ عَلَيْهِمْ مَا قُلْتُمْ يُرْسَفُ يَوْمَئِذٍ وَأُصْبِرُوا
 جَهَنَّمَ ۚ قَالُوا أَهَؤُلَاءِ بَنَاتُكَ يَوْمَئِذٍ قَالَ تَبُوءُونَ
 وَهَذَا أَحِبُّ قَوْمٍ لَكُمْ ۖ إِنَّهُمْ مِنْ بَنِي وَصِيْرٍ فَإِنْ
 اللَّهُ لَا يُضِلُّ أَجْرَ الْمُحْسِنِينَ ۚ قَالُوا قَاتِلُوا اللَّهَ لَعَنَ
 نَارُكَ اللَّهَ عَلَيْهِ وَأَنْ كُنَّا لَطِيفِينَ ۚ قَالَ لَأَنْتُمْ
 عَلَيْهِمْ أَكْبَرُ ۖ يَوْمَ يَبْعَثُ اللَّهُ لَكُمْ سَعَةَ وَهَارَ أَخِي الْأَرْحَمِينَ ۚ
 أَذْهَبُوا بِقِيَمِي هَذَا قَالُوا عَنَّا وَجْهَ أَبِي بَاتٍ
 بَصِيرًا وَأَتَوْهُ بِأَهْلِكُمْ أَهْمِينَ ۚ وَلَمَّا فَصَلَ
 الْعِيسَىٰ قَالَ أَتُوبُكُمْ إِلَىٰ أَجْدَرِ رَيْحِ يَوْمَئِذٍ لَوْلَا أَنْ
 تَقْرَبُونِ ۚ قَالُوا قَاتِلْهُ إِنَّكَ لَبِئْسَ مَلِكًا الْقَدِيرُ ۚ

﴿۸۷﴾ کوریت من، هه‌ڼ ل یوسف و برایی
 وی بگه‌ڼ و ژ ده‌جا خودی بی هیئی نه‌ڼ، و ب
 راستی ژ بیل گاوران که‌سی دی ژ ده‌جا خودی بی
 هیئی نایب. ﴿۸۸﴾ فینجا وه‌ختی شه و چوبینه ده‌ف
 یوسفی، گوتن: هدی وه‌زیر، ب راستی نهم و
 مروفتیت خوییت بی چاره بووین [ژ برساندا]، و
 مه متایه‌کن بی سه‌روهر و بی بهایی نینایی، فینجا
 [ب فی متایین مه یس بی سه‌روهر] بیان تمام بو مه
 بیه و خیرا حق د گهل مه بکه [ل مه نه‌گره ژ بهر بی
 سه‌روهریا متایین مه، یان زیده‌ی متایین مه بده مه،
 یان برایی مه ژ که‌ره‌ما حق به‌رده]، ب راستی خودی
 دی خه‌لاتی خیرکه‌ران ده‌نی. ﴿۸۹﴾ [یوسفی]
 گوت: نه‌ری هوین دزانن هه‌وه چ ب سه‌ری یوسف
 و برایی وی نیناییه، ده‌من هوین یسیت نه‌زان؟!
 ﴿۹۰﴾ گوتن: نه‌ری نو یوسف ب خویسی، گوت:
 نه‌ری نه‌ز یوسفم و نه‌فه زی برایی منه [یس]
 ده‌یایی، ب راستی خودی که‌رم د گهل مه کر، ب
 راستی هه‌ر که‌سی پاریز کاریا خودی بکه‌ت، و بینا

خو فیه‌بکه‌ت، خودی خیرا [جو] قه‌نجکاران به‌رزه ناکه‌ت. ﴿۹۱﴾ گوتن: ب خودی، خودی تو ب سه‌ر
 مه تیخنی، و ب قه‌دتر و بلندتر لی کری، و ب راستی نهم ب خو د خه‌لت بووین. ﴿۹۲﴾ [یوسفی]
 گوت: نه‌قر ژ مه‌ل هه‌وه ناگرم، و گازنده ل سه‌ر هه‌وه نینه [ما ده‌م هه‌وه خه‌له‌تی ل سه‌ر خو ناشکه‌را کر،
 نه‌ز ل هه‌وه ناگرم]، خودی ل هه‌وه ناگربت یان خودی ل هه‌وه نه‌گربت [و گونه‌هیت هه‌وه بغه‌فرینیت]، و
 شه‌ز هه‌می دلوفانان دلوفانتره. ﴿۹۳﴾ نه‌فی قه‌میی من بیه‌ن، بدانه سه‌ر سه‌روچاقیت بایی من، چاقیت
 وی دی پوڼ بن، و هوین هه‌می مالییت خو بیته ده‌ف من. ﴿۹۴﴾ فینجا وه‌ختی کاروان ژ مسری ده‌ره‌کنی،
 بایی وان گوت [یس حازریت ل ده‌ف جهی خو ل نه‌ردی که‌نعان]: بینا یوسفی یا دپته من، و نه‌گه‌ر هه‌وه
 شه‌ز بی هوش و بیر خمرقتی نه‌دانیم، داژ من باوهر که‌ن. ﴿۹۵﴾ گوتن: ب خودی هیژ تو یس ل سه‌ر تیک و
 دویا خو یا که‌ن [زیده‌هه‌ژیکرنا یوسفی].

﴿۹۱﴾ قَبِجَا وَهَخْنِي مَرْكَبَتَيْنِ هَاتِي، فَمَيْسِي يَوْسُفِي
 نَافِئِيهِ سَهْرَ سَهْرٍ وَجَافِئِي وَي، جَافِئِي وَي رِؤُونِ
 يَوْوَنَهْ، كُؤُت: مَن نَدَكُؤُتَهْ هَمَوَهْ [يَنَاشَا يَوْسُفِي
 يَا دَبْتَهْ مَن، يَان مَن نَدَكُؤُتَهْ هَمَوَهْ هَمَرُون لَن
 بَكَهَرُون رَهْمَا خُودِي بَنِي هَيْشِي نَهَبَن]، وَيَا نَهْ زُ
 خُودِي دُزَانَسْم، هَوِين نَوَزَانَسْم. ﴿۹۲﴾ كُؤُتَن: بَابُؤ..
 دَاخُوَا زَالِيَهْ كُؤُتَن وَ كُؤُتَهْ زُيْرِنِي بَرْ مَهْ [زُ خُودِي]
 بَكَه، ب رَاسَتِي نَهْم يَسْتِ كُؤُتَهْ كَار بُووِين.
 ﴿۹۳﴾ [يَهْ عَقُوبِي] كُؤُت: بَاشِي نَهْ دِي بَرْ مَهْمَوَهْ
 دَاخُوَا كُؤُتَهْ زُيْرِنِي زُ خُودَايِي خُؤْ كَهْم، ب
 رَاسَتِي هَمَر نَهْمَوَهْ بَنِي كُؤُتَهْ زُيْرَهْ وَ دَلُوفَان.
 ﴿۹۴﴾ قَبِجَا وَهَخْنِي جُؤِيَهْ دَهْف يَوْسُف، دَهْيَايَسْتِ
 خُؤْ بَرَنَهْ دَهْف خُؤْ، وَ كُؤُت: خُودِي حَمَزَكَهْت، ب
 يَسْتِ رَاسَتِي وَ تِيْمَنِي وَ رَنَهْ مَرِي. ﴿۱۰۰﴾ وَ يَوْسُف،
 دَهْيَايَسْتِ خُؤْ بَلَنْدَكُؤُن وَ دَانَانَهْ سَهْر تَهْخَنِي، وَ هَمَمِي
 [دَهْيَاب وَ بَرَايَسْتِ وَي بَنِكُفَه] بَرْ جُؤَنَهْ سُجْدَهْ يَسِي
 [و نَهْف سُجْدَهْ يَل دَهْف وَان يَا دُورَسْت بَرُو، وَ ل
 جَهَن سَلَاغِي وَ قَهْدَر كُؤُتَنِي بَرُو، وَ كِي دَبِشَقَهْ رَابُؤُونِي

و ماچكرنا دهستی، و [یووسفی] كُؤُت: بابُؤ.. نهفه راهه كرنا خه ونا منه یا مَن بهری نوكه دینی، خودایسی
 مَن تهو كره رَاسَتِي، وَ قَهْجِي وَ كَهْرَهْم دَكَل مَن كَر، وَهَخْنِي نَهْ زُ زِيْنَدَانِي رَزْگَار كَرِيْم وَ هَوِين زُ دَهْشَتِي
 وَ كُؤُجَهْرَاتِي نِيَايَهْ فُتْرِي، يَسْتِي شَهْ يَنَانِي نَاقِهْ رَا مَن وَ بَرَايَسْتِ مَن نَهْخُؤْش [خَرَاب] كَرِي، ب رَاسَتِي
 خودایسی مَن ج بَغِيْث، هَوِيْرَك دَكَهْت، ب رَاسَتِي تهو يَسِي زَانَا وَ كَارَبَهْ جَهْم. ﴿۱۰۱﴾ خودِيؤُؤ.. ته زُ مَلِك وَ
 مَالِدَارِيْسِي دَا مَن، وَ ته راهه كرنا خه ونا نِيْشَا مَن دَا، تُوِي هَمِي چِيَكَهْرِي نَهْد وَ نَهْمَا نَان، تُوِي يَسْتِهْ فَا ن وَ
 هَارِيْكَارِي مَن د دُنْيَايَسِي وَ نَاخِرَهْ تِيْدَا، مَن مُوسْلِمَان بَمَرِيَنَه، وَ مَن بَكَهْمِيَن رَاسْتِكَارَان. ﴿۱۰۲﴾ [هَمِي وَ مَحَمَد]
 نهفه [چِيْرُؤَا يَوْسُفِ يَنَفَهْ مَبَر وَ بَرَايَسْتِ وَي] زُ بَهْ حَس وَ سَالُؤُخِيْت نَهْدِيَارَن، ب وَهِي نَهْم بَرْ ته دَبِيْزِيَن،
 وَ تَوَل دَهْف وَان [بَرَايَسْتِ يَوْسُفِي] نَهْ يَوْوِيْسِي وَهَخْنِي خُؤْ كَرِيَنَه تِيْكَ [دَا يَوْوَسُفِ بَايْزَهْ د بَرِيْنِدَا]، وَ وَا ن
 بِيْلَان بَرْ دَكُؤُتِرَا. ﴿۱۰۳﴾ رَا بَرَايَسْتِ زُ مَرْؤُفَان بَاوَهْ رِيْسِي نَافِيْنَسْم، خُؤْ تَوَل سَهْرِيْسِي رُؤُؤِي يَزِي.

وَمَا تَنْتَظِرُ عَلَيْهِمْ مِنْ آخِرٍ أَنْ هُمْ إِلَّا نَجْمٌ فَلَقَاهُم
وَسَكَتَ مِنْ تَأْتِيهِ فِي السَّكَرِ وَالْأَرْضِ يَمْشُونَ عَلَيْهَا
وَهُمْ غَيْرُ مَعْرِضٍ ۖ وَمَا يُؤْمِنُ أَكْثَرُهُمْ بِآيَاتِهِ إِلَّا
وَهُمْ غَيْرُ كَوْنٍ ۖ أَفَأَمْسُؤَانُ قَائِلُهُمْ غَيْبٌ مِنْ عَذَابِ
اللَّهِ أَوْ أَتَأْتِيهِمْ آتِسَاعٌ بِفَتْةٍ وَهُمْ لَا يُعْصِرُونَ ۖ قُلْ
هَذِهِ سَبِيلُ اللَّهِ إِلَهُ عَلَ بَصِيرَةٍ أَنَا وَمَنِ اتَّبَعِيَ
وَسَنَحْنُ اللَّهُ وَمَا أَنَا مِنَ الْمُشْرِكِينَ ۖ وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ
قَبْلِكَ إِلَّا رِجَالًا نُوْحِي إِلَيْهِمْ مِنْ أَهْلِ الْقُرَى الْكَرِيمُونَ
فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرُوا فَتُحَقِّقَ كَانَتْ عَذَابُ الَّذِينَ مِنْ
قَبْلِهِمْ وَلَقَدْ آتَيْنَاهُمْ حَبْرَ اللَّيْلِ أَنْفَقُوا أَفَلَا تَتَعَلَّمُونَ ۖ
حَقًّا إِذَا أَنْتُمْ تَسْأَلُونَ الرَّسُولَ أَنْ يُبَيِّنَ لَكُمْ آيَاتِهِ فَذَكِّرُوا
بِمَا كَانُوا يُفْعَلُونَ مِنْ قَبْلِهِمْ وَلَا تَزِدُ بُاسًا عَنِ الْقُرْآنِ
الْمُخْرِجِينَ ۖ لَقَدْ كَانَ فِي قَصَصِهِمْ عِبْرَةٌ لِأُولِي الْأَلْبَابِ
مَا كَانَ حَدِيثًا يُفْتَرَى وَلَكِنْ تَصْدِيقَ الَّذِي بَيْنَ يَدَيْهِ
وَتَفْصِيلَ كُلِّ شَيْءٍ وَفَعَلَى رَحْمَةٍ لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ۖ

﴿۱۰۶﴾ و تو زی [همی موحه مد] چو حق و کریان
ز وان ناخواری [برانبهر قورنانش و نه ا تو بز وان
دیشی، و هکی زاناییت جوهربیان دکهن]، و نهف
قورنانه ب تنی دهرس و بیرنانه بز همی خه لکی [نه
بمس بز فور، بشیان ب تنی]، ﴿۱۰۵﴾ و چند گله کن
تابتیت خودی د لرد و نهساناندا نهویت نهو د
بهرد ادبوزن، و برویی خوزی وهر دگپرن، ﴿۱۰۶﴾ و
باراستر ز وان باوهریسی ب خودی نایتن، نه گهر نهو
هر دوی و نه خیدا هه فیشکان بز خودی چی نه کن.
﴿۱۰۷﴾ قیجا نه ری نهو بهشت راست بوون، نیزابه کا
دژوار ز دهف خودی بز وان نایتن، یان بزوار قیامه من
ز نشکه کتفه ب مسر و اندا نایتن، وان های ز خو
نه! ﴿۱۰۸﴾ [همی موحه مد] بیژ: نهفه ریکامنه
[کو دهوه و بانگهلدیزییه بز فی دینی]، و نهز ب
زانین و ب بهلگه بیت ناشکرا بانگی بز ریکا خودی
هللدیرم، نهز و هندی ب دوف من کفین، و باقوی
بز خودی بیت ز همی کنهاسیان، و نهز نه ز وانم
بیت هه فیشکان بز خودی چی دکهن، ﴿۱۰۹﴾ و مه

بهری ته چو پیغه بهر نه شاندینه ز خه لکی گوندان، مه وحی بز هنارتیت، نه گهر زه لام نه بن [نانکو مروف
بوون نه ملیاکهت...، قیجا ما نهو د نهردیدا ناگه رن] و بزانش، کا دویا هیکا بیت بهری وان بووچ؟ و
ب راستی ناخرهت بز باریز کاران چیتره، قیجا ما هوین فی نوزانش، ﴿۱۱۰﴾ گاها پیغه بهر [ز باوهری نینانا
مله تیت خو] بن هیفی بووین، و هزر کرین کو نهو درهوین هاتنه دانان ز بهری مله تیت خو فقه، و مسره کفتنا
نهو ل هیفی نه هات، وی دهمی مسره کفتن و هاریکاریسا مه گه هشته وان، قیجا نهو هاته رزگار کرن یسی مه
قیایی [پیغه بهر و بیت باوهری د گله نیایین]، و نیزا یا مه ز مله تنی گونه کار نایته فه گرتن و ژبی نادهینه
پاش، ﴿۱۱۱﴾ ب راستی د سه هاتیت و اندا دهرس و جامه هه بوون بز فاعلداران، نهف قورنانه نه ناخفته کا
چیکریه [ههروه کی گاور دپژن]، بهلنی راسته و تیخا کتیت بهری خزیه، و دپار کمر و بزنگهره ب درپژی
بز همی کار و باریت دینی، و راسته ری و دلز قانیب بز وان نهویت باوهریسی دینن.

سُورَةُ رَعَدٍ

ل مَعْدِيَنِي هَاتِيَه خَوَارِي (۱۳) نَاهِيَه

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

﴿۱﴾ ب لى ږنگى دتيه خواندن نهلف لام، ميم،
 را، و نهلف تيه يشاره نل سر نيمجازا قورنانى، و
 نهلف نايه تيت فى سوره نى نايه تيت قورنانتيه، قورنانا
 ژدهف خودايى ته بؤ ته هاتييه خوارى، كو قورفانه كا
 هق و دورسته، بهلى باراپر ژ مرقشان باومرسي
 ب فى هه فيى نانيه، نهفه [سوره ته] نايه تيت كتبا
 [قورنانا] وژنگه رن. ﴿۲﴾ نهو خودايى نهسمان وهكى
 هوين دينى بن ستوين بلندكرين، پاشى بلندبوو سر
 عهرشى [بلندبوونه كا بنى جاوايى و لاقى وي] وړوژ
 و هه يف بن نه مرى خو كر [تيخته ده رومنديا
 به نيباندا]، و هه مى دين و چن هه تا پوژه كا ديار كرى
 ل دهف خودى [كو پوژا قيامتتیه] و كاروبار نيت
 نافراندنى ب ږيغه ديهت و نايهت و نيشانان بؤ هه و

سُورَةُ الرِّقَةِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 الْقُرْآنُ يَكُنْ هَاتِي الْكِتَابَ وَالَّذِي أُولَ الْأَمْرِ مِنْ رَبِّكَ الْقُرْآنُ
 وَلَكِنْ أَصْنُوهُنَّ لِيُؤْمِنُوا بِهِ إِنَّ اللَّهَ الَّذِي رَفَعَ السَّمَوَاتِ
 بِغَيْرِ عَمَدٍ زُرُودًا وَأَسْفَلَ عَلَى الْقُرْآنِ وَسِعَ الْعَرْشَ وَافْتَرَى
 كُلَّ شَيْءٍ لِحَالٍ مُتَنَبِّئًا يُبَيِّنُ الْقُرْآنَ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ
 يُلْقَاهُ رُوحُ الْقُدُسِ فِي قُلُوبِ رُسُلِهِ وَيُخَلِّصُ فَهَارُونَ
 وَأَنزَلَ مِنَ الْقُرْآنِ جَمْلًا زَوْجَيْنِ لَتَمَيَّزَ لَبِئْسَ الْأَمْرُ
 الْبَشَرُ لَنُفِى فِي ذَلِكَ لَعْنَةً لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ﴿۳﴾ وَفِي الْأَرْضِ
 قَطْعُ شَجَرَاتٍ وَخَشْتٌ مِّنْ أُغْطٍ وَرَوْحٌ وَغَيْدٌ صَوْرَانِ
 وَغَيْرُ صَوْرَانِ يُسْقَى بِسَآوٍ وَجِدٍ وَيُقْبَلُ بِتَسْقِيَةٍ عَلَى بَحْرٍ
 فِي الْأَرْضِ لَنُفِى فِي ذَلِكَ لَعْنَةً لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ﴿۴﴾ وَإِن تَقْبَحَ
 قَعْبَتٌ قَوْلُهُمْ أَهَذَا كُنَّا نُرَبِّاهُ إِنَّا لَفِي خَلْقٍ حَدِيدٍ
 أُولَئِكَ الَّذِينَ كَفَرُوا بِرَبِّهِمْ وَأُولَئِكَ الْأَغْلَى
 أَفَنُفِى فِي ذَلِكَ لَعْنَةً لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ﴿۵﴾

بِسْمِ

ړون دكته [دا هوين بن بگه هه تاك و نينايا خودى و دهسته لاندريا وي بن نياسن]، بهلكى هوين بن
 گومان باومرسي ب ژفاني خودايى خو بين كو پوژا قيامتتیه. ﴿۳﴾ و نهو خودايى نهرد ژ بهريك كيشايى
 و دهشكرى [كو ب كتر ژباني هيت]، و چايتت بهجه [كو بؤ نهردى بيه سنگ و نه هيلن ژ بهريك
 بجيت]، و روبار تيته تيدا، و ژ هه مى ږنگيت فيقى جوت جوت دان [نيز و من، بجويك و مهن، ترش
 و ته حل، تيز و شرين... هند] شه فى ب سر پوژى دادهت، و ب راستى نهفه [نهفيت پورين ژ بهريك كيشانا
 نهردى، هه تا دان و چيكرنا فقيسى ږنگ رنك] نيشان و بهلگه نه بؤ وان نهويت هه را خو تيدا دكهن.
 ﴿۴﴾ و د نهرديدا هنده پارچه ييت ب ږه خيگه و نيزيكى تيك [بهلى نهو هكى تيك، نهفه يى قله وه و نهفه
 نه] و جنيگيت ترى و چاندنى و داره سينت وهكى تيك [دو تاژ تيك بنى دمر كهلى] ييت هه ين نهو هكى
 تيك [هه ر تيك ل سر بنى خو]، ييت هه ين هه مى ب تيك ناف دتيه ناقدان، و نهو خوارا هنده كان ب
 سر هنده كان دتخين، ب راستى نهفه هه مى [كو نهرد ب سر ږكهفه و نهو هكى تيكه، و تيك نهرد چه ند
 ږنگيت شينكاتى ژى دمر دكهن، و گه له ږنگيت فيقى ل سر ناخه كنى شين دبن، و ب ناله كنى دتيه ناقدان
 بهلى نام و ږنگيت وان ژيك جودانه]، نيشان و بهلگه نه بؤ وان نهويت تن دگهن و نهفى خو دهنه شولى.
 ﴿۵﴾ و نه گهر تو بؤ تشه كى هه جيگر نى يى، ناخفتا وان جهى هه جيگر تته و هه جيه، دهمن ديژن نه رنى
 پشى له م دينه ناخ، جاره كا دى دى ساخ ينه هه؟! نهفه نهون ييت باومر ب هيز و شيانا خردى نهى، و
 نهفه نهون ييت زنجير و قيد دسقياندا، و نهفه دؤزه يه و هه روه ر دى ددؤزه يندا مين.

وَيَسْتَجِيبُ لَكُمْ فِي الْحَسْبَةِ وَقَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهِمُ السُّنُكُ وَأَنْزَلَ مِنْ رَبِّكَ الْوَحْيَ وَالْوَاسِعَةَ عَلَى طَلْعِهَا فَإِنَّ رَبَّكَ لَشَدِيدُ الْعِقَابِ ۝ وَيَقُولُ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوْلَا نُزِّلَ عَلَيْهِ آيَاتٌ مِنْ رَبِّهِ إِنَّمَا أَنْتَ مُنْذِرٌ وَلِكُلِّ قَوْمٍ هَادٍ ۝ اللَّهُ يَسْمُرُ مَا تَحْمِلُ كُلُّ أُنْثَى وَمَا تَحْمِلُ الْأَرْحَامُ وَمَا تَرْزَأُ وَكُلُّ شَيْءٍ عِنْدَهُ بِعِدَارٍ ۝ عَذَابُ الْعَذَابِ وَالْقَهْرِ الْعَظِيمُ الْمُتَقَاتِلِ ۝ سَوَاءٌ مِنْكُمْ مَنْ أَسْرَ الْقَوْلَ وَمَنْ جَهَرَ بِهِ وَمَنْ هُوَ مُسْتَخْفٍ بِاللَّيْلِ وَسَارِبٌ بِالنَّهَارِ ۝ لَهُمْ مُعَقِّبَاتٌ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَمِنْ خَلْفِهِمْ يُحَاطُونَ ۝ مِنْ أَمْرِ اللَّهِ إِنْ أَنْتَ إِلَّا نَذِيرٌ مَا يَفْعَلُ الْمُجْرِمُونَ مَا أَنْفُسُهُمْ وَلَئِنْ أَرَادَ اللَّهُ بِقَوْمٍ سُوءَ فَلَا مَرَدَ لَهُ وَمَا لَهُمْ مِنْ دُونِهِ مِنْ آلٍ ۝ هُوَ الَّذِي يُسْكِنُ الْفِرْقَ خَوْفًا وَطَمَعًا وَمِنْ بَيْنِ السَّحَابِ الْقُنُوقَ ۝ وَاسْمِعْ الْإِنْسَانَ حِمْدَهُ وَاتْلُ الْكِتَابَ مِنْ حُجَّتِهِ وَتَنْزِيلُ الْقُرْآنِ فَتُحْيِي بِهِمَا مَن يَمُوتُ وَهُمْ يُخَدِّلُونَ فِي اللَّهِ وَهُوَ شَدِيدُ الْعِقَابِ ۝

﴿۹۶﴾ و نهو له جزا کرتی لں ته دکن بهری باشیسن
[ز له کفه دگوتن کا نیا تو بهن دتر سینی، بچی
بؤ مه ناییت ۹۷]، و ب راستی بهری وان جزاییت بؤرین،
نهو جزاییت ب سهری بیت وهکی وان هاتین، نهویت
ثابت و پیغمبریت خو دره وین دانایین، ب راستی
خودایسن ته بؤ مرفان دهر سهما وانرا لینه گر و
گونه هزیه ره، و ب راستی خودایسن ته یس نیا گرانه.
﴿۹۷﴾ و نهویت گاوریو وین دینن: بلا موعجزیه بهک
ز دهف خودایسن وی بؤ هاتبا خوارای [بسی کو چو بؤ
فن قورنایسن و موعجزیه بیت دی بیت دیتین وهکی
که ربونا همیسن و زانا نالی د نال تلاندا... هند،
بدانسن] ب راستی بهس تو ناگه هدار کهری [نانکو تو
بسی هاتیه هنارن، دا وان هشیار بهکی و بر سینی]
و ههر مله تهکی پیغمبریت خو یس هی [نانکو ههر
پیغمبره کی دق رمنگه کن موعجزیه میان دهیسن].
﴿۹۸﴾ و ب راستی خودی دزایت کا ههر میتهک ب چ
نافس و نافا دیت و کا مالجویک ب چ کیم دیت
[ب بونا بجویکی] و کا ب چ زیده دیت [ب پیرونا

بجویکی]، و ههر تشه کی همیت ل دهف وی [ل دهف خودی]، و هختی خو یس ده ششانگری یس هی،
نه دجته باش و نه دجته بنش. ﴿۹۹﴾ زانایسن تشق فهارتی [غیبی] و تشق بهر چافه، یس مه زنه همی تشق د
بن ویدانه، و یس بلنده دهر همی تشق نایه ب خویاتی و سالوخ و کریارت خوفه. ﴿۱۰۰﴾ ل دهف وی تیکه،
چ تیک ژ هوه دلسی خودا ناخفتنا خو بیزیت بان ناشکرا... و چ تیک ژ هوه خو ب شه فی فهدشیرت، و
چ روضی ب ریکا خو بجیت، ههر دزایت. ﴿۱۰۱﴾ بؤ فان [مه خسه دین ناخفتنا خو دلی خودا دینزیت بان
ناشکرا دکت، و یس خو ب شه فی فهدشیرت و روضی ب ریکا خو دجیت] ملیاکه تیت هین ل دیف
تیک و د دور وهر دینن، و وان ب همری خودی ژ سینگ و پشینه دهاریزن، ب راستی خودی سهر وهری
چو مله تان ناگه هوریک و خیر و کهر میت خو ژ وان نایریت، ههنا نهو ژ دهف خو نه گه هورن، و نه گهر
خودی به لایهک و ثافتاهک بؤ مله تهکی فی، چو هه گرتن بؤ نینه، و وان ژ بل خودی چو پشته فان نین [ههوارا
خو بگه هیسن]. ﴿۱۰۲﴾ و نهوه بروسیان بؤ ترسن و ته مایسن [ته مایسیا هاتنا باران] نیشا هوه ده دت، و
ههر نهوه عوریت گرانیت باران چنی دکت. ﴿۱۰۳﴾ و ههر نهوه بروسی ته سیح و په سنا وی دکن، و
ژ کتیا سیان باقر دکن، و ملیاکت زی ژ ترسانیا وی ته سیحا وی دکن، و بروسیان دهنزیت ههر
که سی بقت دتی یس هنگنیت [دگهل فن ژ هیژ] نهو ب خو جیه بری دهر هقی خودیدا دکن، و ل شبانا
خودی ب شکن، و ب راستی خودی یس نه کبیر موکومه بؤ نه یاریت خو.

لَهُمْ دَرَجَاتٌ لَّحِقُوا الَّذِينَ لَا يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ لَا يَسْتَجِيبُ لَهُمْ دَعْوُهُمْ
 كَيْفَ يَكْتُمُهُ إِلَهُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ مَا لَهُمْ شَفَاعَةٌ إِلَّا بِإِذْنِهِ
 إِلَّا فِي مَثَلٍ ۚ إِنَّهُ يَتَّبِعُنَ أَنْفُسَهُمْ فِي الشَّغْوِ وَالْغُرُوحِ ۚ وَأَلْقَى
 الْقُرْآنَ وَظَلَمَهُمْ بِالْقَوْلِ ۚ وَأَنْصَحَ ۚ قُلْ مَنْ رَبُّ السَّمَوَاتِ
 وَالْأَرْضِ قُلْ اللَّهُ قُلْ أَفَأَقْذَفُكُمْ مِنْ دُونِهِ أُولَئِكَ لَا يَتَذَكَّرُونَ
 إِلَّا كَذِبًا ۚ فَلَمَّا لَمْ يَنْصَرِفْ إِلَّا مِنْ عَشَرَةِ الْآخِرِينَ لَمْ يَدْخُلْ
 يَتَسَوَّى الظُّلُمَاتِ وَالْأُورَاقُ ۚ فَجَاءَهُمْ ظُلُمَاتُ الْكَافِرِينَ ۚ فَتَنَبَّهَ
 لِحُلُوفِهَا ۚ قُلْ اللَّهُ خَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ وَهُوَ الْغَفُورُ ۚ أَمَّا
 مِنْ السَّمَاوَاتِ فَكَانَ أَوَّلَ بَقْعَةٍ فَرَأَيْنَا فَخَسَفَ السَّيْلُ وَبَدَا رَافِدَا
 وَمَا يُرْمُونَ عَلَيْهِ مِنَ الْآثَرِ أَنْفَاءَ جَلِيلٍ أَوْ مَتَّعَ رَبُّهُ وَلَهُمْ
 كَذَلِكَ يُضَرِّبُ اللَّهُ لِقَى وَالتَّبِيلِ ۚ أَفَأَنْتُمْ أَنْتُمْ تَهْتَبُونَ جَهَنَّمَ
 وَأَنْتُمْ مَائِدَةُ النَّاسِ فَتَمَنَّوْا أَنْ تَرْضَوْا ۚ كَذَلِكَ يَضْرِبُ اللَّهُ
 الْأَمْثَالَ لِلَّذِينَ اسْتَفْسَدُوا فِيهِمُ الْخَيْرَ وَالَّذِينَ لَا يَتَذَكَّرُونَ
 لَهُمْ لَوْلَا لَكُمْ مَوَاقِي الْأَرْضِ جَمِيعًا وَمِثْلَهُ مَعَهُ لَافْتَادِيَهُمْ
 أُولَئِكَ لَهُمْ نَصْرُهُمْ فِي الْحِسَابِ وَأُولَئِكَ لَهُمْ جَهَنَّمُ وَمِنْهَا الْبَقَاءُ ۚ

ناظرانند؟ اینجا چنگیری ل هدف وان وهکی تیک لی هانیه، ژیک نایاسن؟ خودی چنگهری همی تشبیه، و هو یی تاک و تنبا و سهردهت و دهمته لاتداره ل سهر همی تشنان. ﴿۱۷﴾ [مه ته له هقیسی و پویجیی و بهرستا خودی و بهرستا پویج و بوتان وهکی فیه] خودی باران ژ نهمسانان داریت، فیجا ههر شیف و نهاله کنی تمه متی وئی ناف تنرا چو [نهالا بجویک کیم ناف تنرا چو، و یا مه زن گله ک]، فیجا لهبی و لیشت چوژن و کفه کا بلند دگه ل خوژ راکر [نهفه نهو مه ته له بی خودی گزوتی، ددره هقی هقیسی و پویجیتدا، مه ته له هقیسی د به جهیا خوژدا، و پویجیی د نه مانا خوژدا، وهکی بارانییه ژ نهمسانان بیته سهر نوردی و بیته لهبی و لیشت و کفه د گله ل خوژ راکت، هندی هقیبه نهو ثافا سپه نهو د نردیدا دمیت، و هندی پویجیه نهو کفه نهو اب کیز چو نهیت و کس مفای ژئی نهکات]، و [مه ته له دی] وهکی وی تشبیه نهوئی هورین ناگری ل سهر هلدکدن، دا بز خوژ بگه هه چه که کنی ژنان وهکی زیری و زنی، بان دا بگه هه متایه کنی دی وهکی رساسی و سفری، نهفه زی وهکی وئی ثافی کفه کاب سهر دکه قیت، و ب فی پرمگی خودی بز دیار کرنا هه قیسی و پویجیی مه ته لان دثیت، فیجا نهو کفاب سهر دکه قیت [ج ب سهر ثافی و ج ب سهر حالاندا مه عدنهان وهکی زیری و زنی و رساسی] ب مفا دجیت و نامیت، بهلی نهو مفای دگه هینه خهلکی و ب کیر دتیت [وهکی ثافی و مه عدنهان باقر] د نردیدا دمیت [نانکو هقیسی هوسا دتی میت و پویجی دتی چیت و ب کیر نایت]، هوسا خودی مه ته لان دتیت. ﴿۱۸﴾ بیت بهر سفا خردایسی خوژ دایسین بهر شست بز وانه، و نهویت بهر سفا خردایسی خوژ نه دایسین [پروژا قیامهتی] نه گهر هندی د نردیدا هه یی وئی وان بایه، و هندی دی زی دگه ل، دا دپنش خوژ هه دن [بهلی ژ وان نایتیه وهر گرتن، و ژیزایسی پرگار نابین]، نه هانان حساب کا پرش یا هه یی، و جهی وان دوزده و پیسه جهه.

هَٰ أَفَرَأَيْتَ لَآئِلَ الْبَرْقِ كَيْفَ تَكُونُ أَفَرَأَيْتَ لَآئِلَ الْبَرْقِ كَيْفَ تَكُونُ
أَوَّلُ الْآلِ الْبَرْقِ ۖ الْبَرْقُ نَوْبٌ بَعْدَ اللَّهِ وَلَا تَحْصُونَ الْبَرْقَ ۖ
وَالْبَرْقُ يَصِلُونَ مَا أَمَرَ اللَّهُ بِهِ أَنْ يُوصَلَ وَيَخْشَوْنَ رَبَّهُمْ
وَيَخَافُونَ سُوءَ الْحِسَابِ ۖ وَاللَّيْلِ سَمَرٌ وَأَيْقَانٌ وَجَعَهُ رَاقِعُ
وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَآتَوُا الزَّكَاةَ وَرَفَعُوا سِرًّا وَعَلَانِيَةً يَدَهُمْ
بِالْحَسَنَةِ أَلَمْ تَرَ أَنَّ الْوَالِدَ لَمُنْعٍ لِّلَّذِينَ ۖ بَنَتْ عَنْ يَدِهَا
وَمَنْ صَلَحَ مِنْهَا يَهْدِيهِمْ وَزَلَّ يَهْدِيهِمْ وَاللَّهُ يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ
عَلَيْهِمْ كَيْ تَأْتِي ۖ سَلَّمَ عَلَيْكَ مَا سَمِعَ بِكَ فَيَضَعُكَ أَلَمْ تَرَ
وَالَّذِينَ يَخْشَوْنَ عَذَابَ اللَّهِ هُمْ بِكَ يَتَّقُونَ ۖ وَتَقَطَّعُوا
مَا أَمَرَ اللَّهُ بِهِ أَنْ يُوصَلَ وَيُفْسِدُونَ فِي الْأَرْضِ أَلَمْ تَرَ
أَلَمْ تَرَ وَلَهُمْ سُوءُ الدَّارِ ۖ اللَّهُ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ
وَيَقْدِرُ وَيَرْجُو بِالْحَبْرِ وَالنَّارِ وَمَا الْحَبْرُ وَالنَّارُ إِلَّا
مَتَّعَ ۖ وَيَقُولُ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوْلَا نُزِّلَ عَلَيْهِ آيَةٌ مِنْ رَبِّهِ ۖ قُلْ
إِنَّ اللَّهَ يُخَلِّصُ مَنْ يَشَاءُ وَيَهْدِي إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ۖ وَالَّذِينَ
وَتَقَطَّعُوا فُلُوقَهُمْ يُدْكِرُ اللَّهُ أَلَا يَذْكُرُ أَنَّهُ طَعَمَ فُلُوقَهُمْ ۖ

﴿۱۹﴾ شهری شادی دراز نیست نه قابض نه ز داف خوددایستی
ته هاتیه خوار و وحیه و راسته، وهکی ویهه پی
کوره و لی نهزایت [کو نهه راسته و ههقه]، و
ب راستی نمو ب تنی دق بؤ حق بیغه چن نهویت
تیگهشتی و ناقلدار. ﴿۲۰﴾ [و ناقلدار] نهون نهویت
به بیانا خودی ب جه دینن، و نهو به بیانا وان داییه
خودی ناشکینن. ﴿۲۱﴾ و نهون نهویت با خودی
فرمان پی دای ب گهینه تیک، دگهینه تیک
[وهکی مروغانی و چافدیریا یتیم و ههزاران]،
و ز خوددایستی حق دترسن و باریز کاریبا وی دکهن، و
سههمن ز حسابا روزه کارش دکهن. ﴿۲۲﴾ و نهون
بیت بؤ نکاری [رازیوونا] خودی بیتا حق فرهد
دکهن [ل سر گوهداریبا خودی، و ل سر نشن
حمرام، و ل سر قهدرا خودی]، و نفیزیت حق
وهکی خودی زنی فیایی دکهن، و ناشکرا و نههنی
ز وی رزنی مه دایستی ددهن و دکهنه خیر، و باشی
شوینا خرابیستی ددانن، و خرابیستی ب باشیستی ددهنه
باش، نه فان خه لاتی وان به جه شته. ﴿۲۳﴾ به جه شتیت

ناکنجیرونی، نهویت نمو و نهویت قمنج ز دعیاب و ههقه و دونهها حق دچنه تیتدا، و ملیاکت دههمن
دهر گهانرا ب سر و افه دچن [سرا وان ددهن]. ﴿۲۴﴾ [دیزنیستی] سلاف لهوه بن ز بهر وی بیفرههیا
هوهه ل سر باریز کاریبا خودی کری، هوهه پیروز بیت نهف دویاهیکا هوسا یا جوان. ﴿۲۵﴾ و نهویت
به بیانا خودی هشی موکمرنی دشکینن، و نهو نشن خودی فرمان پی کری بگهینه تیک دیرن، و
خرابیستی دتره دیدا دکهن، نه فان لهعنه و دیر کهفتن ز دلو فانیبا خودی بؤ وان بیت، و دویاهیکه کا خراب
ژی بؤ وان یا هه. ﴿۲۶﴾ خودی بؤ پی بفتن رزقی بهر فرهد و کیم دکهن، و نهو ب ژنا دنیایی [نهو
تشتن خودی دایستی] شای بوون، و ژانا دنیایی ل بهر ناخرهتن ز متایه کن کیم بیغه تر نینه. ﴿۲۷﴾ و نهویت
گاوردیوین دیزنی: دق بلا موعیزه که بؤ وی [ژی] ز داف خوددایستی وی هاتیه [وهکی موعیزه بیت
مووسا بیغه مهبر، و عیا بیغه مهبری]، بیژه: [نهو کاره که به دهستی خودیه، فینجا پی خودی راسته پی
نه کری، موعیزه ژنی فایده وی ناکهن]، خودی هه کهستی بفتن دق بهرزه کهست، و هه کهستی ب
تهویه پی ب بالفه بز فیت، دق راسته ری کهست. ﴿۲۸﴾ [نهویت ب بال خودیه ز فیرن و هاتیه راسته پیکرن]
نهون نهویت باومری یتایی و دلی وان ب بیریشان و زکری خودی قدههست و تهنا دیت، [باش] بران
دل ب بیریشان و زکری خودی قدههسن و تهنا دین.

الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ طُوبَىٰ لَهُمْ وَخَيْرٌ مِّمَّا يَكْتُمُونَ ﴿٢٢﴾
 كَذَٰلِكَ أَرْسَلْنَا فِي قُلُوبِكَ قَوْلًا مِّنْ أَفْئَةٍ مِّمَّنْ لِّمِثْلِهِ
 عَلَيْهِمُ الَّذِي أَوْعَدْنَا الْبَاقِيَ أَذْهَبُوا بِمَا عَمِلُوا إِنَّ الْآخِرَ
 لَآ إِلَهَ إِلَّا هُوَ عَلَيْهِ تَوَكَّلْ وَآلِهِ مَتَّابٌ ﴿٢٣﴾ وَلَوْ أَنَّ
 لِسِرِّكَ بِوَالِ الْجِبَالِ أَوْ قَسَمْتَ بِهِ الْأَرْضِ أَوْ سَجَدَ بِوَالِ
 نَبِيِّكَ الْأَمْزِجِيغِ أَفَقَرْتَ بَيْنَ الْيَدَيْنِ مَاتُوا أَلَّا تَوَقَّعَ
 أَنَّهُ لَيَمَسَّ الْقَاسِمَ جَمِيعًا وَلَا يَزَالُ الَّذِينَ كَفَرُوا لَهْجَتُهُمْ
 بِمَا صَدَقُوا قَارِعَةً أَوْ عَلَّ فِرْعَانُ ذَا رَهْ حَتَّىٰ يَأْتِيَ وَغَدُ
 أَنَّهُ إِنْ أَنَّهُ لَا يَخْلُفُ الْوَعْدَ أَتَىٰ وَلَقَدْ أَتَوْهُم بِرُسُلٍ مِّنْ
 قَبْلِكَ فَكَلَّمْتَهُ لَئِنْ كَفَرُوا أَتَىٰ لَعْنَتُهُمْ لَكَيْفَ كَانَتْ
 عِقَابٌ ﴿٢٤﴾ أَمَّا هُوَ فَاذْكُرْ عَلَىٰ كُلِّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ وَجَعَلُوا
 بَيْنَهُمْ سُلُكًا مِّنْ سُلُوكٍ أَلَمْ تَقُولْ لِّأُولَِّ الَّذِينَ كَفَرُوا أَمْكُرُوا
 وَصُدُّوا عَنِ السَّبِيلِ وَمَن يُضِلِّ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ حَافٍ أَلَمْ تَرَ أَنَّهُ
 لَمَّا دُعِيَ الْبَنِيُّ إِلَىٰ الْآخِرَةِ أَتَىٰ وَلَهُمْ مِنَ اللَّهِ وَبَرَاءَةٌ

نهكو سر شه قیت وان ب سهر واندا بینه خوار بی یان وان بنگیتیت [هنا ز فانی خودی دیتت [بزو وان،
 بمرن یان قیامت ل وان رایت]، خودی ز بهیانا خن لیفه نایت. ﴿۲۲﴾ ب راستی ترانه ب پیغمبریت
 بهری نه زی بیت هاتیه کرن، فینجا مه دهلیفه و مؤلمت دا وان بیت باوهری نه فنیاسین [و مه ل دویف وان
 بهردا]، پاشی مه نه و ب نیزایا خن هنگافتن، فینجا بهری خن بدی کا جزا و نیزایا من بز وان یا چاوا بوو.
 ﴿۲۳﴾ بهری نهوی زبیره فان و شاهد ل سهر همی کهسان و ناگه هدار ب همی کار و کراریت وان، چ قهنج
 چ خراب، و ههر تیکی جزای بی وی ل دویف کاری وی بده تن، و کی و سه بی نه فقه همی نه بی، کو بوت
 و سه نه میت هه وهنه [نانکو نه و خودای بی ب ناگه هز همی تشنان و بقیه بهری جیهانی، نه وه کی وان بوتانه
 نه ریت مشرکان بز کرینه هه فیشک] و [گاران] هه فیشک بز خودی چیکرینه، [ههی موحه مد] بیژه: کا
 ناف و سالوخی وان هه فیشکیت هه وه بز خودی چیکرین بیژن [وان ج سالوخی هه بی هیزای بهرستنی
 بین]، یان زی هوین خودی ناگه هدار وی دکن یا نه و دتهر دیدا بی بی ناگه هه؟! [کو نه وه] - ب دیتنا هه وه
 - هه فیشک هه نه بی نوزانیت]، یان زی هوین ناخفته کا بی بنیات و نه راست دکن.. [نه خیر وهینه یا نه و
 دبیزن و دکن، خودی چو هه فیشک نینن]، بهلکی فند و قیلنیت وان [شه بانی و گاوری و دزنیبا وان بز
 یسلامن و چیکرنا هه فیشکان بز خودی] بز وان هاتیه خه ملاندن، و ز پیکا خودی بیت هاتیه باشقه برن،
 و ههر که سی خودی گومرا و بهرزه بکهت، راسته پیکر بز نینه. ﴿۲۴﴾ د دنیا پیدا دی فان گاران هه فتووشی
 نیزایه کی که بین [ب کوششی و تبخیر کرن و همی په نگیت ناتافان]، و ب راستی نیزایا فاخره تن ل سهر
 وان گرانتر و معزتره، و وان چو باریز فان نینن وان ز نیزایا خودی باریزن.

وَقُلْ الَّذِينَ كَفَرُوا أَسْتَغْنِي ۚ إِنَّكَ تَكُنْ مِنَ الْكَافِرِينَ
يَسْتَعِينُ ۚ وَمَنْ عِنْدَهُ عِلْمُ الْكِتَابِ

سُورَةُ تِيسَاسِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الرَّحْمَتِ أَرْزُقْكَ إِلَيْكَ يُخْرِجُ النَّاسَ مِنَ الظُّلُمَاتِ
إِلَى النُّورِ ۚ بِإِذْنِ رَبِّهِمْ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ۚ الْحَمْدُ لِلَّهِ
اللَّهِ الَّذِي لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ ۚ وَوَهَبَ
لِلْكَافِرِينَ مِنْ عَذَابٍ شَدِيدٍ ۚ الْوَيْتَ يَسْتَعِينُ
الْحَيَاةَ الدُّنْيَا عَلَى الْأَخِرَةِ ۚ وَكَذَبَتْ عَنْ سَبِيلِ
اللَّهِ وَتَبْلُغُنَّهَا عِرْشَ الْعَالَمِينَ ۚ وَالَّذِينَ كَفَرُوا
أَرْسَلْنَا مِنْ رُسُلِهِمْ بِالْبَيِّنَاتِ ۚ قَوْمَهُ لَمْ يَكُنْ
فِيهِمْ إِلَهٌ إِلَّا اللَّهُ ۚ وَكَذَّبُوا عَنْ رُسُلِهِمْ ۚ وَكَذَّبُوا
عَنْ رُسُلِهِمْ ۚ وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مُوسَى بِآيَاتِنَا أَنْ أَخْرِجْ
قَوْمَكَ مِنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ ۚ وَكَذَّبُوا عَنْ رُسُلِهِمْ ۚ
اللَّهُ يَكُنْ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِكُلِّ صَبَّارٍ شَكُورٍ ۚ

﴿۱۳﴾ و نهویت گاوربووین دیشن: نو نه پیغه مبر، [هه می موحه ده] یئزه: بهسی منه خودی دناقیهرا من وهوده، و نهویت زانیان کتیبان ل دهف هه ی زوان نهویت مرسلان بووین وهکی عهبدولایسی کویری مهلامی و نهجاشی، شاهد بن ل سمر پیغه مبرینیا من.

سُورَةُ تِيسَاسِ

ل مهکمئی هاتیه خوارئی (۵۲) تابهته

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

﴿۱﴾ ب فی پمگی دتته خواندن، نهلف، لام، راه، نهف قورنانه کتیه که مه بؤ ته نیاییه خوارئی دا مرقان ژ تارستان [تاریستانا شرک و گاورسی] ب دهستوریا خودی دهربنخیه بؤناهییا باوهریسی، ریکا خودایی سردهست و میزایی شوکور و سوهایسی. ﴿۲﴾ نهو خودایی هندی د نهرد و نهساناندا هه یی وی، و هپلاک و نهخوئی

بؤ گاوران بیت ژ نیایه کادزار و گران. ﴿۳﴾ نهویت زیانا دنیایی ب سمر یا ناخهه تنی دتخن، و ریکا خودی ل بهر خه لکی دگران، و خوار و فیج دخوازان، دا خه لکی ژنی بدمنه پاش، نهفه بیت دگومراییه کا دویر و ناشکه رادا. ﴿۴﴾ و مه چو پیغه مبر نه هارینه نه گهر ب زمانی وی مله تنی نهیت یسی مه بؤ هارنی [دا فهران و بهرنامه یسی خودی] بؤ وان دیار بکهت، [پشتی پیغه مبر بؤ وان دیار دکهت، نهو نهشیت کهسی راسته رتی بکهت،] فینجا یسی خودی بقیت دئی گومرا و بهرزه کهت، و یسی بقیت ژی دئی راسته رتی کهت، و نهوه یسی سردهست و کارینه جهه. ﴿۵﴾ و ب سویند مه موساب موههیزه بیت خؤ [کو نهه موههیزه بوون] هنارت، [و مه گون] مله تنی خؤ لسرائیلیان [نهویت کهفینه دین عهبدینیا فیر هونیدا] ژ تاریستانا گاورسی دهربنخیه بؤناهییا باوهریسی، و رویدان و فومیت خودی [نهویت ب سهرتی مله تان هاتین و بی د هپلاک چوپین] بینه پرا وان، ب راستی دئیانه پرا فان رویداناندا نیشان و بهلکه بیت [مه زن] بیت هه بن [ل سمر شیان و دهسته لانداریا خودی] بؤ هه ر تیکنی گهله که سهرکیش و زیده سوهایسار بیت.

﴿۱۹﴾ نهری ما ته نازانیه خودی شهرد و نهسان
ب زانایی و حکمت چیکرینه [کو ب رنکا وان
بگه هه دهسته لاتداریا خودی، نه گهر بقیث دئی
هه وه بهت و مرینت، و هندهک مروقیث نری دئی
نیست. ﴿۲۰﴾ و نهقه ل بهر خودی نهیا ب زجهته.
﴿۲۱﴾ و [رؤزا فیامهتن] نه وهمی [ب کار و کربایت
خوفه] دئی بهرانبهری خودی ناشکرا بن، قیجا [وی
وهختی] بندهست و بهلنگاز دئی بیژنه وان ببت نهو
ته به سه درکین و خو مز نکرین [نهوئت نهو سه درابری
و نه هیلا بن باورهی بن] نهو دویکه فبیث هه وه
بووین، نهری هوین دشین تشهکی ژ نیرابا خودی ژ
مه بدهنه هاش، دئی بیژن: نه گهر خودی نهو راسته پئی
کرباینه نهو زی دا هه وه راسته پئی کهمین، وهکی تیکه
بؤ مه، چ نهو نالالی بکهین، و چ نهو بیئا خو فره
بکهین، و زگار بوونا مه نینه. ﴿۲۲﴾ [قیجا وهختی حق
و حساب ب دویهایک دیت، و بهحهشتی دچنه د
بهحهشتیدا، و دؤر وهی دچنه د دؤر هیندا] نه بیان دئی
بیژیت: ب راستی خودی به بیان ب دورسی دابو و

هه وه، و من زی به بیان دابو و هه وه [کو چو حساب و بهحهشت و دؤر هه نین]، قیجا من دره ل هه وه
کر، و من چو دهسته لات ل سه هه وه نهبو [نهز ب خورتی و کوتهکی پی بهری هه وه بدهمه گاوریی و
گونه هان]، ژیل هندتی من گازی هه وه کر، و هوین زی ل دویف گازییا من هان [هه وه گوئی خو دامن و
بوونه گاور]، قیجا گازندهیان ژ من نهکن، و گازندهیان ژ خو بکن، نهز نهشیم دهووارا هه وه بیتم و هه وه
ژ نیرایی رزگار بکهیم، و هوین زی نهشین دهووارا من بیژن و من ژ نیرایی رزگار بکهیم. ب راستی نهز یی
بهرمه ژ کربار ا هه وه نهز د نیاییدا پی کریمه هه فیشک بؤ خودی، پی گومان بؤ سه مکاران نیرابه کاب
ژان و دؤوار هه به. ﴿۲۳﴾ و نهوئت باورهی نیابین و کار و کربایت قنچ کرین، بهوانه ی وان بهحهشتان کرن
نهوئت رویار دینر ادچن، و ب دستوریسیا خودایی خو دئی هه وه هر تیدا امین، و ملیاکت سلاهی وان
دکهن. ﴿۲۴﴾ نهری سانه نهوئت کا چاوا خودی مه نهلهک نینا و رونکر، بهیفا پاک و پاقر [لا اله الا الله] ه
وهکی داره کا باقره، بنی وی و به و رویشالیت وی بیثت د نهریدیدا چقیین، و یا بنهجه و تاییثت وی بیثت ل
بهر نهسانی.

تَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ كَلَّ حِينَ يَذُنُ رَحْمَتُهُ وَتَضَرَّ اللَّهُ أَلَمْ تَسْأَلِ
لِلنَّاسِ لَمْ يَكُنْ رَحْمَةً كَرِيمًا ۝ وَتَكَلَّمَ كَلِمَةً تَجِيءُ
تَحْتَ حَجَرٍ حَبِيبَةٍ أَخْبَثَتْ مِنْ قَوِي الْأَرْضِ مَا هِيَ مِنْ
قَرَارٍ ۝ يَتَقَبَّلُ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا بِالْقَوْلِ الثَّابِتِ فِي الْحَيَاةِ
الدُّنْيَا وَفِي الْآخِرَةِ وَيُعْطِ اللَّهُ الْمَالِ الْكَافِئَةَ وَيَقُولُ اللَّهُ
مَا يَشَاءُ ۝ أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ بَدَّلُوا نِسَاءَهُمْ كُفْرًا
وَأَخْلَعُوا قُلُوبَهُمْ دَارَ الْوَارِثَةِ جَهَنَّمَ يَصْغُرُ النَّارُ وَمِنْ
أَلْفَرَارٍ ۝ وَجَعَلُوا بَيْنَهُمُ الْبُرْجَانَ وَبَيْنَهُمْ سَبِيلٌ ۝ قُلْ
تَسْعُوا فَإِنَّ مَصِيرَكُمْ إِلَى النَّارِ ۝ قُلْ لِيَسَاءَ لِلَّذِينَ
آمَنُوا أَفْئِسُوا الصَّلَاةَ وَجَعَلُوا آمَنَاتَهُمْ مَسْرِعًا وَغُلَامَةً
مِنْ قَبْلِ أَنْ يَلْجُزَ الْيَوْمَ لَا يَجِيعُ بِهِمْ وَلَا يَجْلُ ۝ اللَّهُ الَّذِي
خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَأَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجَ
بِهِ مِنَ الشَّجَرِ رِزْقًا لَكُمْ ۝ وَسَخَّرَ لَكُمُ الْفُلْكَ لِتَجْرِيَ
فِي الْبَحْرِ بِأَمْرِهِ ۝ وَسَخَّرَ لَكُمُ الْأَنْهَارَ ۝ وَسَخَّرَ لَكُمُ
الْأَنْفُسَ وَالْقَمَرَ ذَاتَيْنِ ۝ وَسَخَّرَ لَكُمُ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ ۝

﴿۴۵﴾ همی و هختان ب دهستریسا خودایی خو بهر و فیقیس خو ددهت، و خودی مه تلان بز مرفقان دئیت بهلکی [هزرا خو تیدا بکن] بز خو پنه بجن. ﴿۴۶﴾ و مه لا بهیسا پس [بهیسا گاوری و بهرزه بوونن] و هکی داره کا پس ب ره و ویشاله ژ نهدی هاتیه هلیکشان، چو راههستان و خو جهی بز نیه [ههروسا بهیسا گاوریس خو راگرتن و بهر هکت نیه]. ﴿۴۷﴾ خودی نموت باوری نیاین ب ناخفتنا بهجه راگرت [کو بهیسا (لا اله الا الله)] د ژیا نا دنایندا [نانکو و هختن د گوریدا پسار ژی دته کرن] و د قیامتی ژیدا و ل بهر سه مکاران بهرزه دکت [نه شین بهر سفا خو د گوریدا بدن، و بن بهر سفی زی رورژا حبیب د گهل دته کرن] و خودی ج بخت وئی دکت. ﴿۴۸﴾ نهری ماته نه دیت، نه ویت نیعمت و کهره ما خودی ژ چافکوریسی گوهاریسی، و مله تی خو [ب بهرزه قیسا خو] کیشانه خانیس بنبری و هیلاکن. ﴿۴۹﴾ نهو خانی دوزمه دتی چنه تیدا، و دتی نامکونه گهرما وئی، و ج پس بهجه. ﴿۵۰﴾ و وان هه فال

و هه فیشک بز خودی چیکرینه، دا خه لکی ژ ریکا خودی دهر تیخن [ههی موحه مد] بیزه [وان]: ل سهر خو نیست خو بن، دویا هیکا هه وه هه ناگه. ﴿۵۱﴾ [ههی موحه مد] بیزه بهنده بیت من نه ویت باوهری نیاین: [کا چاوا مه فرمانا وان کریسه] بلا نفیزان بکن و ژ رزقی مه دایسه وان، بلا ژ نه بهی و نه هه فالیی، تیدا ههی. ﴿۵۲﴾ خودی شه وه پس نهد و هاتنا وئی رورژ، نه وانه کرین و نه فروتن و نه دوستی و نه هه فالیی، تیدا ههی. ﴿۵۳﴾ خودی رهنگ رنگ بیت بز هه وه دهر تیختن و کرینه رزقی هه وه، و گهمی بز هه وه بیت سه رنهرم کرین و ب ساناهی تیختن، دا ب نه مرئی خودی دهر یایندا بجن، [و هه وه و تشتت هه وه ژ جهه کی بینه جهه کی دی]. و رویار بز هه وه ساناهی و بهر دهست کرن [دا هوین ژی فله خون و تو فنجیبا خو بن بکن]. ﴿۵۴﴾ و رورژ و هه یف ژی بیت ب بهر خز مه تا هه وه تیختن، و بهر دهوامن د راستر تیدا [اصلاح] بان بهر دهوامن د چو تیدا بن راههستان، و شهف و رورژ ژی بیت بز هه وه ساناهی کرین [دا هوین د شه فیدا هه هسن و د رورژیدا بز خو شول بکن].

مُطِيعِينَ مُقْبِلِينَ زُوسِيحًا لَا يَرْتَدُّ إِلَيْهِمْ طَرْفُهُمْ
وَأَقْبِدَ لَهُمْ هَوَاهٍ ۖ وَأَقْبِرَ النَّاسَ يَوْمَ يَأْتِيهِمُ الْعَذَابُ
يَقُولُ الَّذِينَ ظَلَمُوا زَيْنًا لَا بَأْسَ بِآلِنَا أَجَلٌ قَرِيبٌ يَأْتِي
ذَعْرَفَكَ وَتَنْجِ الْأَرْسُلَ أُولُو عَصَا آلِ فِرْعَوْنَ مِنْ قَبْلُ
مَا السَّاعِرِينَ زَوَالٍ ۖ وَكَانَتْ فِي مَشْكَنِي الَّذِينَ ظَلَمُوا
أَلْفُ سَنَةٍ وَتَبَيَّنَ لَكَ كَيْفَ فَعَلْنَا بِهِمْ وَضَرَبْنَا لَعْنَهُ
الْأَوَّلَ ۖ وَقَدْ مَكَرُوا مَكْرَهُمْ وَعِنْدَ اللَّهِ مَكْرُهُمْ
وَأَنْ كَانَ مَكْرُهُمْ لِتَزُولَ مِنْهُ الْجِبَالُ ۖ فَلَا
تُخَسِّرُ اللَّهُ مَخْلُوقَهُ وَعَذَابُ رُسُلِهِ يَأْتِي ۖ اللَّهُ غَفُورٌ
ذُو انْقِلَابٍ ۖ يَوْمَ تَبْدُلُ الْأَرْضَ غَيْرَ الْأَرْضِ وَالتَّسْوِيحُ
وَتَبَرَأُ فِعْوَ الرَّجْدِ الْقَهَّارِ ۖ وَتَرَى الْمُجْرِمِينَ يَوْمَئِذٍ
مُقَرَّبِينَ إِلَى الْأَصْحَابِ ۖ سَرَّابِلُهُمْ مِنْ قِطْرَانٍ وَتَقْطُرُ
رُجُومُهُمْ أَتَارِدًا ۖ يَنْجَرُونَ ۖ اللَّهُ كَذَلِكُمْ تَكْشِفُ
إِنْ اللَّهُ سَمِعَ الْحَبَابَ ۖ هَذَا بَلَدُ النَّجَافِ وَالْمَدِينَةُ
وَالْمَعْلُومَةُ الْأَمَامِيَّةُ وَرَحِمَهُ اللَّهُ وَلَيْسَ كَرِهُوا أَلَّا يَأْتِيَهُمْ

﴿۱۲﴾ وی روزی نبود که من از آن فراموش کنم، و سرایت وان سوره فراوان از ترسانند که سوره بر می خورند که سستی، و چاقیت هم بیان سوره فراوان کا دخی حینا وی جاوا بیت، و چاقیت وان زین دمین و ناکه سوره سرنیک، و دلایت وان فالادین از تینگه هشتن [ز ترس و گوهشتن]. ﴿۱۳﴾ [همی موجهه] مرفهان از وی روزا نیزا بن وان دتیت [کو روزا قیامه تیه] بترسینه، فیجا نهویت سته مکاری کریمن دی بیژن: خودایمن مه، ههنا وهخته کن تیزیک مه بهینه، دانمه بهر سقا بانگ و گازیا به بدین، و پیکا پیغه مهران بگریمن و ل دیوف وان بچین [و ملیاکت دی بیژن]، ما هوه بهری نوکه سوبند نه خواربور هوین دخی نه دریدا مین و چو قیامت نین. ﴿۱۴﴾ و ما هوین نه نو بسون، نهویت هوین ل جهن وان ناکنجی بروین نهویت مستم ل خو کریمن؟ و بن هوه دیاربور کا مه چ ل وان کر، و مه بن هوه معتدل دیار کرن و نینان [به لن هوه بن خو چو زی نه گرت]. ﴿۱۵﴾ ب راستی وان [موشرکت مه که هن]

بیان و نویسن [بن هویچکونا نیلامن و بهر سینگرتا هه قیس و کوشتا پیغه مهران] گران، و جزایی بیلانگیران پی ل دهف خودی، و خردی پی ناگه هه، و هه چمنده نه و بیلاتیت نه وان گیرابین، دا چایان از جه بهن [و بیلاتیت وان نه نه بون بیت بشین چایان (کو نیلام و بانگ و گازیا نیلامیه) از بن بکن و از جه بهن]. ﴿۱۶﴾ هزار نه که نه و بهیانا خودی داییه پیغه مهران خو لیغه بیت و ب جه نه نیت، ب راستی خودی پی سهردهست و تولفه که ره. ﴿۱۷﴾ روزا نهف نه رده به نه رده کن دی، و نه مسان ب هندک نه مسانیت دی دیتنه گوهوین، و همی از گران بن خودایمن ب تن و سترجه مین دهرده کن. ﴿۱۸﴾ و دخی روزیدا [روزا قیامت] دخی بیسی گاور و موشرک پیکفه بیت هانیه قید و زنجیر کرن [بان دهست و پیست وان د قید و زنجیر اندا پیست گه هاندینه تیک]. ﴿۱۹﴾ جلکیت وان از قهترانته [قهتران دونه که از داره کن دیتنه و هرگرتن دیتونی] (نه بهل) و دیتنه که لاندن، حیشترا گبری پی دیتنه دزنگرن، و نهو ب خو بانویه ک و بیهن بیس و نیز و ناگر گره، جه هه می روزا قیامت دخی پی تینه هونین، ههنا وهکی جلکان لن دیتل بهر وان، دایتزی و گهنیاتی و گه زتن و زوی ناگر گرتن ل سهر وان کوم بین. [و ناگرل سهر سهر چاقیت وان بلند دیت و همی پی قه دگرت]. ﴿۲۰﴾ دا خودی جزایی سهر مرفقه کی کا چ کار و کریار کره [از باشی و خرابیسان] بدهتی، و ب راستی خودی دحق و حسابیدا پی دهست سفکه. ﴿۲۱﴾ نهف فورانه راگه هاندنه که بن هه می مرفهان، و دایتن پیته شیره تکران و ترساندن و ناگه دارا کرن، و دایزان [و وان بهلگه و نیشانیت رزن و ناشکه را تیدا] ب راستی نهو [پین هیوایی بهرستن] خودایه کنی تانک و نه نیابه، و دا خودان ناقل و ناقلدار بن خو چام و غیره تان زی و هرگرن.

سوره نوح حیر

ل مه کهمن هاتیه خوارئ (۹۹) نایه ته

بسم الله الرحمن الرحيم

﴿۱﴾ اب قی پهنگی دتیه خواندن، نه لف، لام، پا،
نیشار من بؤ نیمجازا قورنائی، نه له نایه تیت کتیب و
قورنانا پۆنکهرن. ﴿۲﴾ نهویت گاوربووین [ووه خنی
سهر کهفتا موسلمانان دبین یان وه خنی بؤ وان دیار
دیت نهو د خه له ت بوون، و دین ل دهف خودی
بهس موسلمانانه بی]، تن هه به خوزیان بخوازن
کر د موسلمانانه. ﴿۳﴾ بیهله بخون و هه خون و
خوشیان بهن، و هیس و نومید، وان ژ بیرف بکهن،
دی زانن [کا دویماسهیکا کار و کرپاریت وان دی بیته
ج ۱۹]. ﴿۴﴾ و مه خه لکی چو گوندان د هیلک نه بریسه
نه گهر [هیلکجونا وان] و خه کن دبار کری نهیت.
﴿۵﴾ و چو مله ت د بهری وه خنی خوزا [ووه خنی
مرنی و تیچونی] ناکهن، و ژ وه خنی خو ژی نایته

گیرۆکرن. ﴿۶﴾ و [گاوران] گوزن، هه نهو کهمن قورنان بؤ هاتیه خوارئ، ب راستی نویسی دینی.
﴿۷﴾ کا بلا ته ملیکته بؤ مه نیابانه [که مه دیبان و شادهیی بؤ ته دیبانه، یان نه م جزا کرپانه ل سهر
دروین دانان مه بؤ ته]، نه گهر تو راست دیژی [و تو پیغه بهری]. ﴿۸﴾ و نه ملیکته تان نایینه خوارئ
نه گهر بؤ حیکمه ته کن نهیت، نیانا وان بخوازیست، و نه گهر مه ملیکته نیابانه خوارئ [ووه کی نهو پیشیار
دکهن]، دهره ت بؤ وان نه دهاته دان. ﴿۹﴾ ب راستی مه قورنان بای نیاییه خوارئ و ب راستی نه م ب
خو ژی بؤ پارێزقانی و دی پارێزیسن. ﴿۱۰﴾ ب سویند مه پیغه بهر بؤ مله تیت بهری ته ژی بیته هتار تین.
﴿۱۱﴾ و چو پیغه بهر بؤ وان نه دچون، نه گهر وان [نهویت بؤ هاتین] ترانه پی نه کرپانه. ﴿۱۲﴾ و ده سه تهم
بهرز بهوونی دتخینه د دلیت گونه هکاراندا. ﴿۱۳﴾ باوه ریس ب قورنائی نایشن، و ریکا خودی د مله تیت
بزییدا هوسا یا جوی [هه مله ته کن پیغه بهر دروین دانایی، خودی بیته د هیلک برین]. ﴿۱۴﴾ و نه گهر
مه دهر گه هه بؤ وان ل نه سمانی هه کرپایه و تیرا سهر کهفتانه. ﴿۱۵﴾ [دیس] دا بیژن: چانیت مه بیته هاتیه
گیرندان و گرهن، به لکی سیره (سحر) پال مه هاتیه کرن.

وَلَقَدْ جَعَلْنَا الْقُرْآنَ بُرْجًا وَنُفُثْنَا فِي الْأَنْفُسِ
وَحَفِظْنَاهَا مِنْ كُلِّ شَيْطَانٍ رَجِيزٍ ۝ إِلَّا مَنْ أَشْرَقَ الشَّمْسُ
فَأَنبَعَثُ بِهِ نَارُهَا ۝ وَالْأَرْضُ مَدَدُهَا وَالْقِيَامَةُ
رُؤُوسُهَا ۝ وَأَنبَعَثُ فِيهَا مِنْ كُلِّ شَيْءٍ مُؤَزَّرٍ ۝ وَجَعَلْنَا لِكُلِّ
فِيهَا مَمْنُونٍ ۝ وَمَنْ أَسْرَفَ يَرْجِعْ ۝ وَإِنْ يَنْتَهِ ۝ إِلَّا
عِنْدَ حَزَائِنِهِ وَمَا نَزَّلْنَا إِلَّا الْقُدْرَةَ عَلَيْهِمْ ۝ وَأَرْسَلْنَا
الْبَحْرَ فَاغْرَقْنَا ۝ وَالْقُرْآنَ مَاءً فَاسْتَبَقُوا وَمَا أَشْرَبُوا
لَهُمْ عَذَابٌ ۝ وَلَقَدْ أَخَذَ اللَّهُ مِنْ نَبِيِّهِ وَمِنْ الْأَوَّلِينَ
وَلَقَدْ عَلِمْنَا الْمُتَفَرِّقِينَ ۝ وَكُلُّهُمْ عِلْمٌ ۝ وَلَقَدْ عَلِمْنَا
وَأَنَّ رَبَّكَ هُوَ يُحْشِرُهُمْ ۝ وَكُلُّهُمْ عِلْمٌ ۝ وَلَقَدْ عَلِمْنَا
الْإِنْسَانَ مِنْ صَلْصَلٍ مِنْ حَمَلٍ شَدِيدٍ ۝ وَأَلْحَانَ عَلْفَتَهُ مِنْ
قَبْلُ ۝ لَقَدْ أَلْهَمْنَاهُ ۝ وَأَذَقْنَا لِرَبِّكَ لَمَسَ لَكَ فِي حَقِّكَ بَشَرًا
مِنْ صَلْصَلٍ مِنْ حَمَلٍ شَدِيدٍ ۝ فَأَذْأَسْتُمْ وَتَفَخُّ فِيهِ
مِنْ رُوحٍ فَقَعُوا لَهُ سَاجِدِينَ ۝ فَسَجَدَ الْمَلَائِكَةُ كُلُّهُمْ
أَجْمَعُونَ ۝ إِلَّا الْإِبْلِيسَ إِنَّهُ كَانَ كَفُورًا ۝

نعمانی داریت و مه هویس بنی نافدان [هویس و نورد و جانه و مریت ههوه]، و ههوه ب خن نه دشا هویس
فه گرن [نه گهر مه بق ههوه فنه گر تبايه]، ۴۶۳ و ب راستی نه م تنی زیانی ددهین و درمین، و میرانگر
[یسی دنیا یسی هه میسی] نه مین، ۴۶۴ و ب راستی نه م دزاین پنبشیت ههوه [ژ دیندها ناده می] کی بوویه
و کی مریه، و کی ماییه و کی دنی بیت ههتا رورژا قیامه تن، ۴۶۵ و ب راستی خودایسی نه دنی وان هه میان
[رورژا قیامه تن] کوم کهت، ب راستی خودی یسی کارنه جهو زانایه، ۴۶۶ و ب راستی مه مروف ژ نه فکا
رهشا گه نیبا کزرا وینه کری یسی چیکری، ۴۶۷ و بهری وان مه نه جنه بیت ژ ناگره کن سنجر ی چیکرین،
۴۶۸ و وخش خودایسی نه گوتیه ملیاکه تان: ب راستی نه م مروف کی ژ نه فکا رهشا گه نیبا کزرا
وینه کری چیی کهم، ۴۶۹ و نه گهر من دورست کر و من روح دایسی، فنجا هویس هه می ب هه نه سوجه یسی،
۴۷۰ و ملیاکهت هه می ب چونه سوجه یسی، ۴۷۱ ئیلیس [شه بتان] تنی نه بیت، نه فیا د گهل وان بیت نهویت
چزینه سوجه یسی.

﴿۳۳﴾ [خودئ] گۆت: هەدی ئایس ئە چە، بۆ یۆ
 تود گەل سو جەدە بران نە بو یی. **﴿۳۳﴾** گۆت: ئەز
 ئە نەوم [نە لایفی مە] یی بۆ مرقە کی کو ئە ژ
 ئەقە کا بەشا گەنیا کزوا و ئە کری چیکری، چەمە
 سو جەدە یی. **﴿۳۴﴾** [خودئ] گۆت: ئیجا نو ژئی
 (ژ نای مایاکە تان، یان ژ بە حەشەن، یان ژ ئەسەنی،
 یان ژ نای کەرە مەیت مەن] دەر کەفە، ب پاستی تو
 یی ژ پاری ژ دلفا نیامەن. **﴿۳۵﴾** و لەعەتە ل ئە
 بێن هەتا پۆژا قیامەتێ. **﴿۳۶﴾** [شەیتانی] گۆت:
 خودایی مەن هەتا پۆژا قیامەتێ و پابوونی، خۆ ل مە
 بگرە (و مە نەمرێ). **﴿۳۷﴾** [خودئ] گۆت: تو ژ
 خۆ ئیگر تەییانی. **﴿۳۸﴾** هەتا وەختێ دیار کری (و وەختێ
 بێکەرنا بۆ ئە تێک، کو هەمی دەرێ و کەس نایمێت.
﴿۳۹﴾ [شەیتانی] گۆت: خودیوێ چوونکی ئە ئەز
 (بۆ خاترا وان) گوێرا و بەرزە کرم، ب سوێند ئەز
 دێ گۆنە هەمان بۆ وان د ناییتدا خەم لیمێ (و وان د
 بەر خراییترا کەم)، و هەمیان دێ د سەردا بەم
 (دبەر گوێرایی و بەرزە و نەترا کەم). **﴿۴۰﴾** ژ، وان

قَالَ يٰٓإِبْرٰهِيْمُ مَا لَكَ اَلَّا تَكُوْنُ مَعَ التّٰجِيْدِيْنَ ۝ قَالَ اَسْمٰى
لَا تُعْبَدُ الْبَشَرُ خَلَقْتَنِيْ مِنْ صَلْصَلٍ مِنْ حَمَلٍ نّٰسُوْبٍ ۝
اَلْاَخْرَجَ مِنْهَا فَاَفَكَ رَجِيْعًا ۝ وَاَنْ عَلَيْكَ الْقِسْمَةُ اِيَّ يَوْمٍ
الَّذِيْنَ ۝ قَالَ رَبِّ قَاطِلِيْنَ اِيَّ يَوْمٍ يُقْعَوْنَ ۝ قَالَ فَاِنَّكَ
مِنَ الْمُنْظَرِيْنَ ۝ اِيَّ يَوْمٍ اَوْفَى الْمَعْلُوْمِ ۝ قَالَ رَبِّ بِمَا
اَغْوَيْتَنِيْ لَا تَجْعَلْ لِّهٖ فِي الْاَرْضِ وَاٰخِرَتِهَا اُجْمِيْعٍ ۝
اِلٰهًا اَدْرَاكَ مِنْهُ الْمُنْظَرُوْنَ ۝ قَالَ هٰذَا صِرَاطٌ عَلٰى
مُسْتَقِيْمٍ ۝ اِنْ عِبَادِيْ لَيْسَ لَكَ عَلَيْهِمْ سُلْطٰنٌ اِلَّا اَمْرٌ
اَتٰتَكَ مِنَ الْاَقْوَامِ ۝ وَلَنْ يَّجْعَلَ لِّتَوَعُّدِهِمْ اُجْمُوْعٍ ۝
لَهَا سِتْعَةُ اَوْبٍ يَّكُوْلُ بِلَابِ مِنْهُمُ خَرْدَلٌ مُّقْمَرَةٌ ۝ اِنْ
الشّٰكِيْنَ فِيْ جَنَّتٍ وَعٰثُوْنَ ۝ اَدْخَلُوْهَا لِيَلٰهِيْ اٰمِيْنٍ ۝
وَتَرٰنَا فَا فِيْ صُدُوْرِهِمْ نَارٌ يَّهْوٰنَا فَا فِيْ سُرُرٍ مُّتَقَابِلِيْنَ ۝
لَا يَسْمَعُوْنَ فِيْهَا نَصْبًا وَتَاْمَرًا فَمِنْ بَاسٍ مَّخْرَجِيْنَ ۝
وَتَبٰى عِبَادِيْ اَنْ اَنَا الْغَوْرُ الرَّجِيْعُ ۝ وَاَنْ عَذَابٌ
هُوَ اَلْعَذَابُ الْاَلِيْمُ ۝ وَيَنْفَعُنْ عَنِّيْ حَتِيْفُ الْاِزْهِيَةِ ۝

بەندە مېيىت تە، ئەوئىت بىزارە و سەرەشك. ﴿١١﴾ [خودى] گۇز: [ئەف ئاخفتا تو دىيۇزى كىو تو نەشى
بەندە مېيىت مەن يىت بىزارە و سەرەشك د سەردا بىيى] تەفەرىكە كەل سەر مە ئەز رابىگرم و بىاريزم.
﴿١٢﴾ ب پ راستى تە دەستەلات ل سەر بەندە مېيىت مەن نىنە، و ز بىل وان ئەوئىت ب دويف تە دكەف ن
سەردا چىزىيان. ﴿١٣﴾ و ب پ راستى دۆژە زۇفان و جەن وان ھەم مېيانە [سەردا چىزىيانە]. ﴿١٤﴾ [دۆژە مەن]
حەفەت دەرگە بەيىت ھەيىن، و ھەر دەرگە ھەيى پەشكە كا ديار كىرى يا پىز ھەي. ﴿١٥﴾ ب پ راستى پارىز كار
د نەف باغ و كانىياندا. ﴿١٦﴾ [ملياكەت دى يۇنىن] ب سلامەتى و تىمىنى ھەيە نەف وان باغ و كانىياندا.
﴿١٧﴾ و مەئە كەرب و كىنا د دلىت واندا ھەي ئىنادەر، فېنا ئەو برا [و ھەي برايت تىك] ل سەر تەختان
بەرانبەرى تىكىن. ﴿١٨﴾ تىدا [دەپەشەتەدا] ناوەستەن، و ئەو زى نايتە دەر تىخستەن. ﴿١٩﴾ [ھەي موحەمەد]
بەندە مېيىت مەن ناگە ھەدار بەكە، كىو ب پ راستى ئەز م گونە ھەزىرە و دلۇفان. ﴿٢٠﴾ و ب پ راستى ئىزايانە ئىزايانە
دۆزارە. ﴿٢١﴾ و بە حەسەن مېفانەت ئىرا ھەمى بىز وان بەكە.

﴿ ۵۴ ﴾ و هختی چوینه دهف، و گوتن: سلاف ل ته بن،
 [تیراهمی] گوت: ب راستی هم ژ ههوه دترسین.
 ﴿ ۵۵ ﴾ گوتن: نه ترسه ب راستی هم مز گیبیا کوره کن
 زانا ددهنه ته. ﴿ ۵۶ ﴾ گوت: نه ری پستی نهز پیربویم
 هوین مز گیبی ددهنه من؟ قیجا ب ج مز گیبی ددهنه
 من؟! ﴿ ۵۷ ﴾ وان گوت: مه مز گیبیا راست و درست
 دا ته، قیجا ژ بن هیسیان نهه. ﴿ ۵۸ ﴾ تیراهمی
 گوت: ماسکی ژ دلوقانیا خودی بن هیسی دیت، ژ
 بل ژ پندره کتیبیان. ﴿ ۵۹ ﴾ [پستی تیراهمی زانی
 ملیاکه تن] گوت: گهل هنارتیان ههوه خیره [هوین
 بز چ هاتینه هنارتن]؟! ﴿ ۶۰ ﴾ گوتن: هم ب نیزایه کا
 دوارفه، بز مله کن گونه هکار پست هاتینه هنارتن
 [کو مله تن] (لووط) بیه. ﴿ ۶۱ ﴾ ژ بل مالا (لووطی)، ب
 راستی هم وان هه مییان دئ رزگارکین. ﴿ ۶۲ ﴾ ژنا وی
 تن نه بیت، ب راستی مه نهو یا دانایی، ژ وان نهویت
 دناف نیزاییدا دمین. ﴿ ۶۳ ﴾ قیجا وهختی نهو هنارتی،
 هاتینه دهف بنه مالا (لووطی). ﴿ ۶۴ ﴾ (لووطی) گوت:
 هوین مله ته کن بیانی و نه نیاسن. ﴿ ۶۵ ﴾ گوتن: [نهم ب

چو نشتی و مسانه هاتینه کو تو مه نه نیاسی، هم فاسدیت خودینه] نهم ب وی نیزایسته بؤ نه بیت هاتین،
 یا مله تنی ته دهانتا و تداب شک. ﴿ ۶۶ ﴾ و مه راستیا بؤ ته نیایی [کو نیزادانا وانه]، و ب راستی هم
 راستیژین. ﴿ ۶۷ ﴾ قیجا دوهخته کن شه فید، مرزقیت خز دهرینخه و تول دویت وان ههوه [نه کو تیک
 ژ وان بعینیت یان ب پاش خوفه بز فریت، و د نیزایا و اندا بکه لیت]، و بلا کهس ژ ههوه ب پاش خوفه
 نهز فریت [و بهری خز نه دهنتی کا ج ب سه ری وان دیت]، و هه رنه وی جهی یی فرمانا ههوه بن هانیبه
 کرن. ﴿ ۶۸ ﴾ و مه وهچی بؤ (لووطی) هنارت، کو نه فان هه مییان وهختی سیده ب سه و اندا دیت، دق
 تیه قو تر کرن. ﴿ ۶۹ ﴾ و خه لکنی بازیری هاتن ب که بهخوشی مز گینی ددانه تیک و دو [بؤ کرنا خرایسی].
 ﴿ ۷۰ ﴾ (لووطی) گوت: نهقه میقاتیت من، من شه مرار نه کن. ﴿ ۷۱ ﴾ و ژ خودی برسن [د دهره قاتیقات
 مندا]، و هه تنکا من نه بن. ﴿ ۷۲ ﴾ [خه لکنی بازیری] گوتن: ما مه تو ژ میقاتن کرنا بیانیان نه دابووییه پاش.

الَّذِينَ جَعَلُوا الْفَرَاحَ عِزًّا ۖ وَزُورًا كَانُوا يَكْفُرُونَ
 أَجْمَعِينَ ۚ عَمَّا كَانُوا يَعْمَلُونَ ۚ فَأَمَّا خُزْءُ الْبَابِ فَأَغْرَضَ
 عَنْ الْمُرْكَبِينَ ۚ فَإِذَا كُنْتَ تُظَاهِرُ مِنْ دُونِ الْأَيْمَنِ
 يَجْمَعُونَ مَعَ اللَّهِ إِلَهَهُ الْغَايَةَ فَتُؤْتَى بِقَدْحٍ ۚ وَالْقَدْ بُلِغَكَ
 أَنَّكَ يَصِصُ صَدْرُكَ بِمَا يَقُولُونَ ۚ فَتَسْمِعُ مِنْ حَمْدِ رَبِّكَ وَكُنْ
 مِنَ السَّاجِدِينَ ۚ وَأَعِذْ بِرَبِّكَ حَتَّىٰ يَأْتِيَكَ الْيَقِينُ ۝

سورة ناهل

بسم الله الرحمن الرحيم

أَلَمْ نَأْمُرَهُ بِالْعِزِّ فَلَا تَسْتَعْجِلْهُ إِنَّ عِزَّهُ لَمِنْ قَدْ بَلَغَ ۖ وَتَقَرَّرَ عِزُّهُ
 يُزِيلُ الْعَذَابَ عَنْ مَن يَشَاءُ ۚ إِنَّ آيَاتِنَا لَهُ خَفِيَّةٌ ۚ وَأَلَّا تَحْسَبَ
 النَّفْسُ مِنَ الْغُرُفِ بِأَنَّهَا تَافُتُ ۚ فَتُكْرَمُ ۚ وَتُكْرَمُ ۚ وَتُكْرَمُ ۚ
 الْإِنْسَانُ مِنْ نَفْثَةِ الْفَاوْرِ خَصِيَّةً ۚ وَالْأَنْفَعَةُ
 خَلْقًا لَكُمْ فِيهَا فَاوْرُ ۚ وَتَسْمِعُ مِنْ حَمْدِ رَبِّكَ وَكُنْ
 مِنَ السَّاجِدِينَ ۚ وَأَعِذْ بِرَبِّكَ حَتَّىٰ يَأْتِيَكَ الْيَقِينُ ۝

﴿۹۱﴾ نهویت قورئان بارچه بارچه کرین [باو مرستی ب
 هنده کن دینن، و ژ هنده کن یمن باو مرن]. ﴿۹۲﴾ فیجا
 ب خودایسن ته کم، هم دق بیاری ژ وان هم بیان
 کمین [تک تیک]. ﴿۹۳﴾ ژ کار و کراریت وان دکرن.
 ﴿۹۴﴾ فیجا نهوا همرانا ته یسن دیتنه کرن ناشکرا بکه،
 و رویسن خؤ ژ موشرکان و مرگنره، و پویتی ب وان
 نهکه. ﴿۹۵﴾ ب راستی مه بهلا ترانه کران ژ ته فکر
 [کو پینج کس بیون: وه لیدی کو پی موغیره ی و
 عاسن] کو پی وائیل و نهویتی کو پی [موتله یی]
 و نهویتی کو پی [عبد یغوسی] و [حارسن]
 کو پی قهسی، خودی ب ثافه کن برن و بهلا وان
 ژ پینجه مبری فکرا. ﴿۹۶﴾ نهویتی بهر منبیه کن دی
 د گدل خودی بهرستی ددانن، فیجا نهو دی زانن
 [کا دویا هیا وان ل ناخره تنی دی یا جاوا بیت].
 ﴿۹۷﴾ و ب راستی هم زانین کو دلی نه، ب نهوا نهو
 دیزن، تنگ دیت. ﴿۹۸﴾ فیجا تو ب بهر ندرکنا
 خودایسن خؤ، خودایسن خؤ ژ کیم و کاسیان باقر بکه،
 و ژ سورجده بهران به [نانکو همر نهو خؤ شیهه کا بکه هیه
 ته، نه سیحات و زکری خودی و نفیژ، دی ل سر نه سفک کن]. ﴿۹۹﴾ و هتا دمری [نانکو هندی یسن
 ساخی] خودایسن خؤ بهرینه.

سوره ناهل

ل مه که هنی هاتیه خوار ی (۱۴۸) فایه ت

بسم الله الرحمن الرحيم

﴿۹۱﴾ نهویتی خودی هات [نانکو قیامت نیزی کم بو]، فیجا له زق لی نه که، ب راستی خودی ژ وی شرکا
 نهو دکن یسن باقر و بلند. ﴿۹۲﴾ [خودی] ملیاکه تان [جبریل و نهویتی د گلداز پاریز فانیته و هجین] ب
 وهجین و ب نهویتی خؤ ل سر وی بهنده یسن خؤ یسن وی بقیته دینیته خوار ی [دا مرفان هشیار بکه و]،
 دانیشا مرفان بدهن: کو ب راستی چو خودی نین ژ بل من، فیجا ژ من برسن و پاریز کاریا من بکه.
 ﴿۹۳﴾ نهو د و نهسان ب هقیقی و بؤ حیکمه ته کن [نه گو تره] چیکرینه، فیجا خودی د سر وی شرکیزا به
 یا نهو دکن [حاشای خودی ژ وی شرکا نهو دکن]. ﴿۹۴﴾ مرفو یسن ژ چیکه کن چیکری، فیجا [پسنی
 نافراندنا وی تمام بو ی] نهو وکی هملر که کن ناشکرا به [بؤ خودایسن خؤ نهویتی نهو ژ ناله کا کیم چیکری].
 ﴿۹۵﴾ و تهرش [چیشتر و چنل و بهز و بز و چن دکن]، و هندک فایده یسن دی ژ ی بؤ هوه یسن تیدا
 هویسن خؤ یسن گهرم دکن ژ هری و مو یسن وان چن دکن]، و هندک فایده یسن دی ژ ی بؤ هوه یسن تیدا
 هویسن، و هویسن دخن ژ ی. ﴿۹۶﴾ و بؤ هوه جوانی یا د هاتا و اندا هسی [وه خنی تباری ژ چهری فده گهرن]،
 و د بهر دانا و اندا ژ ی [وه خنی سینه یسن بهر دمه چهری].

وَنَحْمِلُ أُنْفُسَ كُفْرِهِ إِنْ بَدَّلْتَ كُفْرَهُ بِأَنفُسِهِ إِلَّا يَشْفِقُ
الْإِنْسَانُ إِنَّ رَبَّهُ كُنْزُهُ رُوحٌ رَحِيمٌ ۝ وَلَقَدْ عَلِمَ الْأَنْبِيَاءُ
أَنَّهُمْ قَصْدُ الْبَيْتِ وَمِنْهَا جَائِدٌ وَلَوْ شَاءَ لَهَدَيْنَكَ
أَنْجُسِيَّتَ ۝ هُوَ الَّذِي أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً لَكُمْ
فِيهِ شَرَابٌ وَمِنْهُ شَجَرٌ فِيهِ تُسِيمُونَ ۝ بَيْتُ لَكُمْ
بِهِ الْأَرْزَاقُ وَالْأَنْثَرُ وَالْجَبَلُ وَالْأَغْشَابُ وَمِنْ كُلِّ
الشَّيْءِ بَاتٌ فِي ذَلِكَ لَآيَةٌ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ۝
وَسَحَّرَ لَكُمْ الْبَيْدَ وَالنَّهَارَ وَاللَّيْلَ وَالْقَمَرَ
وَالْجُودَ مُسَحَّرَاتٍ بِأَمْرِهِ ۝ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ
يَعْقِلُونَ ۝ وَمَا ذَرَأَ لَكُمْ فِي الْأَرْضِ مُغْتَلَابًا
أَلْوَنُهُ ۝ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِقَوْمٍ يَذَّكَّرُونَ ۝
وَهُوَ الَّذِي سَخَّرَ الْبَحْرَ لَكُمْ أَصْلَابًا ۝ إِنَّ لَكُمْ أَعْيُنًا
وَلَا تَنصُرُ بِهَا أَعْيُنَكُمْ فَلَا تَبْصُرُونَ ۝ وَتَرَى الْأَفْكَانَ
مُتَلَبِّخِينَ فِيهِ وَلِيَتَنَبَّهُوا مِنْ قَضَائِهِ وَلَمْ يَكُنْ تَنَكُّرُوتَ ۝

﴿۷﴾ و بارت هموه بیت گران بز با زیره کی هلد گران،
کو هوین نه دگه هشتتن ب زه حته کا زه حته نه بابه،
ب راستی خود ایستی هموه بی میهر بیان و دلوفانه.
﴿۸﴾ و هه سب و حیشر و کمر بیت بز هموه چیکرین
دا هوین لی سوار بین [و بارت خز بی فله گو هیزن]،
و جوانیه زی بز هموه [وه ختن هوین لی سوار دین
و ب سواریا خز شاهی دین]، و ز نشتن هموه زانین
بی نهی زی دق چنی کت [وه کی نالانیت هاتن و
جزنی]، ﴿۹﴾ و ل سر خودیه رنکا راست [نیشا
به ندهیست خز بهدت و بز دزن بکت] و هندملک ری
هته بیت خوار و لیجن [ته و زی رنکیت بهرز هوون
و گاوریس و رنکیت خه لکبت سر داجزیبه، نه ویت
ب دویف دلخوازیبان که فنین]، و نه گمر خودی
فیابیه دا هموه هم بیان راست ری کت، ﴿۱۰﴾ نهو
نهوه بی تاف بز هموه ز عه وران نیناییه خوار،
هوین زی فمدخون، و ز وی تافی شینکاتی و دارویر
شین دبیت، و هوین نه رشیت خز لی دچهرین.
﴿۱۱﴾ و خودی بز هموه بی [ب وی تافی] چاندن و

زهینوین و دارقه سب و تری و ههمی رنکیت فیقی شین دکته، ب راستی دلی چهنلیدا بهلگه و نشان
بز وان بیت ههین نه ویت هزارا خز دکته. ﴿۱۲﴾ و خودی شفاف و رور، و هه یف و رور بیت تیختینه د
بهرز هموه ندیبا هه ودا، و ستر زی ب نه مرئی وی سر نه رم و موسه خمرن. ب راستی نهفه نشان و بهلگه نه
بز وان نه ویت عه قلی خز ددهنه شولی. ﴿۱۳﴾ و هه رشته کی رنگ رنکین نه تردیدا بز هموه چیکری
[ز جانه و مر و شینکاتی و مه عدنهان]، ب راستی نهفه نشان و بهلگه نه بز وان نه ویت بز خز چام و غیره تان
وهر دگرن. ﴿۱۴﴾ و هه نهوه ده ریا تیختینه دین خز مه تا هه ودا، دا هوین گوشتن نوی و ته رزی بخون و
دا هوین لولق و مهرانان ری دهریخن و بگه نه بهر خق، و تو گهمیست مه زن تیدا دینی تافی شق دکته و
دچن، و دا هوین ب رنکا ده ریایی باز گانیی بگه و دا هوین سوا سیبا وی بگه.

وَالْقَىٰ فِي الْأَرْضِ رَوًى أَنْ يَحْمِلَهُمْ وَأَنْهَزُوا مُسَلًّا
لَمَّا كُنْتُمْ تَخْشَوْنَ ۖ وَعَلَّامٌ بِالْغَيْبِ هُمْ يَخْشَوْنَ ۖ
أَفَنْ يَخْلُفُ كُنْ لَا يَخْلُفُ أَفَلَا تَذَكَّرُونَ ۖ وَإِنْ
فَعَلُوا بِشَيْءٍ أَلَهًا لَا تَخْشَوْنَ إِيَّاهُ فَقُلُوا قُلُوبُكُمْ رَجِيمٌ ۖ
وَأَلَهُمْ بَعْدَهُ مَا تَشْكُرُونَ وَمَا تَشْكُرُونَ ۖ وَالَّذِينَ يَدْعُونَ
مِنْ دُونِ اللَّهِ لَا يَخْلُقُونَ شَيْئًا وَهُمْ يُخْلَقُونَ ۖ أَمْ هُمْ
غَيْرُ خَائِفِينَ ۖ وَمَا يَشْعُرُونَ أَيَّانَ يُبْعَثُونَ ۖ إِنْ هُمْ إِلَّا
وَجْهٌ مُتَالِفٌ يَقُولُونَ بِالْآخِرَةِ كَلِمَةٌ سَعِيزَةٌ وَهُمْ
لَمْ يَكْفُرُوا ۖ لَأَحْزَنُ مِمَّا تَلْفُظُونَ ۖ وَلَمْ يَكْفُرُوا ۖ وَمَا
يُكْفِرُونَ ۖ إِنَّهُمْ لَا يُحِبُّونَ ۖ وَالَّذِينَ يَكْفُرُونَ ۖ وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ
خُذُوا زِينَتَكُمْ قَالُوا اسْطِيزُوا ۖ وَالَّذِينَ يَكْفُرُونَ
أَوَلَمْ يَكُنْ لَهُمْ مَسَاجِدُ يَوْمَ يُدْعَوْنَ إِلَى اللَّهِ فَكُفُّوا عَنْهُ
يَكْفُرُونَ ۖ قُلْ أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ ۖ قُلْ إِنِّي خَشِيتُ
الْعَذَابَ ۖ قُلْ إِنِّي خَشِيتُ الْعَذَابَ ۖ قُلْ إِنِّي خَشِيتُ الْعَذَابَ ۖ قُلْ إِنِّي
خَشِيتُ الْعَذَابَ ۖ قُلْ إِنِّي خَشِيتُ الْعَذَابَ ۖ قُلْ إِنِّي خَشِيتُ الْعَذَابَ ۖ

﴿۱۵﴾ و چایبیت مه زن و بنجه بیت تیخته د
نهر دیدا دا نهر د هوه راگربت و روپار و رینک
زی بز هوه بیت گرینه تیدا، دا هویس ب وان
روپار و رینکان راسته ری بین بز ثارمانجیت خن.
﴿۱۶﴾ و گه لهک یشان و علامت بیت تیخته
د نهر دیدا کو رینکان بز خن بی بزنان، و ب ستران
زی رینکا خن دزائن. ﴿۱۷﴾ فینجا نهری نهری
نافراندنی دکوت و کی و یس بی نافراندنی نکوت
[نشینت بکوت]. فینجا ما هویس هزارا خن ناکت.
﴿۱۸﴾ و نه گهر هویس نیعمه بیت خودی [ل سر خن]
به ژهرین هویس نشین به ژهرین [ناتنه هم ژمارتن].
و ب راستی خودی بی گونه ژهر و دلوفانه.
﴿۱۹﴾ و خودی نهوا هویس فهدشیرن و نهوا هویس
ناشکرا دکتن دزائیت. ﴿۲۰﴾ و نهویت نهو ژ بلی
خودی دهر یسن و ههوارا خن دگه هیتن، چو چی
ناکتن و چو نادهن و نهو ب خن چیکری و دایینه.
﴿۲۱﴾ نهو بیت مرینه و نه بیت مسخن، و نهو ب
خن نوزائن کنگی دق تینه راگرن بز قیامه تنی.

﴿۲۲﴾ و خودایس هوه خودایه کنی ب تنیه، فینجا نهویت باوه ریس ب فاخره تنی نهین، دلیت وان باوه ری
تیدا نینه و چو نایاسن، و چو تیدا ناچیت، و نهو خن دسر هه قیبرا دینن. ﴿۲۳﴾ راسته و بی گو مانه
خودی نهوا نهو فهدشیرن و نهوا نهو ناشکرا دکتن دزائیت، ب راستی خودی حه خن معز نکهران ناکت.
﴿۲۴﴾ و نه گهر بز وان بیته گوتن: خودایس هوه چ نیایه خواری، دق بیژن: نه فسانه بیت پشیمان بیت
نیایه خواری. ﴿۲۵﴾ [و وان نهف بی به ختیه کر] دا نهو هه می گونه هیت خن، و هندک گونه هیت وان
زی، نهویت نهوان ژ نه زائین دسر دابرین، بوژا قیامه تنی هه لیگرن، بزنان نهو باوه کنی پس هه لدگرن و پس
گونه نهو دکتن. ﴿۲۶﴾ ب راستی بیت بهری وان بیلان و تزیین گیران [دا خه لکی بز پتیه مهران هه رقیین،
و نهو تشی نهو بی هاتین کو و حیا خودیه هرو بدانن]. فینجا خودی فاهاهیسی وان ژ بن کر و بان ب سر
واندا هاته خواری، و فیژا وی ره خفه هاته وان پا هزارا وان بز نه دچق.

ثُمَّ يَوْمَ الْقِيَامَةِ يُخْزِيهِمْ وَيَقُولُ أَيْنَ شُرَكَائِيَ الَّذِينَ
كَفَرُوا فَسَوْفَ يَكْفِرُونَ فِيهِمْ فَلِأَيِّ آلَاءِ اللَّهِ أَنْ
الَّذِينَ تَعْبُدُونَ دُونَهُ لَا يَخْلُقُونَ شَيْئًا وَهُمْ يُخْلَقُونَ
بِهِمْ وَأَنْتُمْ عَنْ آلَاءِهِمْ كَاذِبُونَ ۝ وَالَّذِينَ
يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ لَا يَسْمَعُونَ دُعَاءَهُمْ ۝ هَؤُلَاءِ
أَنْتُمْ تَعْبُدُونَ ۝ وَالَّذِينَ يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ لَا يَسْمَعُونَ
دُعَاءَهُمْ ۝ هَؤُلَاءِ أَنْتُمْ تَعْبُدُونَ ۝ وَالَّذِينَ يَدْعُونَ
مِنْ دُونِهِ لَا يَسْمَعُونَ دُعَاءَهُمْ ۝ هَؤُلَاءِ أَنْتُمْ
تَعْبُدُونَ ۝ وَالَّذِينَ يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ لَا يَسْمَعُونَ
دُعَاءَهُمْ ۝ هَؤُلَاءِ أَنْتُمْ تَعْبُدُونَ ۝ وَالَّذِينَ
يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ لَا يَسْمَعُونَ دُعَاءَهُمْ ۝ هَؤُلَاءِ
أَنْتُمْ تَعْبُدُونَ ۝ وَالَّذِينَ يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ لَا
يَسْمَعُونَ دُعَاءَهُمْ ۝ هَؤُلَاءِ أَنْتُمْ تَعْبُدُونَ ۝

﴿۲۷﴾ پاشی روزا قیامت خدای دئی وان رسوا و
ره زیل کت، و دئی بیژنه وان: کاشه هه فیکشیت
من نویت هه ول سهر خاترا وان هه فیکسی و دزمنی
[پایته مهر و موسلمانان] دکر، [دوی و ختیدا]
نویت خودی زاین دایسی [ژژانا و بانگهلیران] دئی
بیژن: ب راسنی نه فیکر [کو روزا قیامتیه] سهر مزاری
و پساوی و نیزابو گاورانه. ﴿۲۸﴾ نویت ستم ل
خو کریمن، و خشن ملیاکت روحیت وان دکیشن
دهست ز هه فیکسی و دزمنی سهر دان و نه سلیمی
نهری خودی بوون، دئی بیژن: مه چو خرابی نه دکر.
هلن [کاری ههوه خرابی بوو] ب راسنی خودی
دزانیست کاههوه چ دکر. ﴿۲۹﴾ فیکجا د دهرگه میت
جهه منیرا هه رنه ژور، هه روهه تیدا (د جهه منیدا)
بمین، فیکجا جهن خومهنرکمران چمندی پیسه.
﴿۳۰﴾ و گوته پاریزکاران: خودایسی ههوه چ نیناییه
خواری؟ گوئن: قهنجی. یست قهنجی دئی دنیاییدا
کریمن دئی قهنجی بز وان هه بیت و خیر و خه لاتن
ناخره من [بز وان ژ قهنجیا دنیاییدا گه هشتیه وان]

چیز و پره، و ب راسنی باشرین نافاهیی پاریزکاران نافاهیی ناخره تیه. ﴿۳۱﴾ [نه نافاهی] به حه شیت
خو جهیته دئی چنه تیدا، ریبار دبر اچن و وان چ یقیت یی تیدا هه، و هوسا خودی پاریزکاران
خه لات دکته. ﴿۳۲﴾ نویت ملیاکت روحیت وان دکیشن، و نهو بیت پاک و باقر ز شرک و گوته نان،
ملیاکت سلاف دکته وان و دبیژن (السلام علیکم) سلاف ل سهر ههوه بن [د خوشیتیدا بمین] و ژ بهر
کار و کریارنت ههوه کریمن هه رنه دبه حه شیتیدا. ﴿۳۳﴾ نهری نهو ل هیکیا چنه، نهو ل هیکیتیه ملیاکت
[بیت روحیشانی] بو وان بین [روحا وان بستین]، پان ژ ل هیکیتیه نهری خودایسی ته [ب نیزادانا وان]
بیت، هوسا نویت بهری وان ژ ی چوبین وهکی وان دکر [و ژ بهر کار و کریارنت وان، خودی دیلاک
برن]، و خودی ستم ل وان نه کریسه هلن وان ب خو ستم ل خو کر. ﴿۳۴﴾ فیکجا جزایسی کریارنت وان
شهر هنگاشن، و شهوا وان ترانه بز خو پی دکر [کو نیزایا خودیه] ب سهر واندا هات و دوزماندو ریت وان
گرتن.

وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ إِلَّا رُسُلًا نَحْنُ إِلَهُهُمْ قَالُوا أَإِلهٌ مِثْلُكُمْ
أَلَمْ نَكُنْ لَهُمُ الْغُلَامَ الَّذِينَ يَتَّبِعُ الْمَالُ مَأْوِلَ الْيَوْمِ وَقَالُوا لَنَا إِلَهُكُمْ
وَأَنْتُمْ كُنْتُمْ كَاذِبِينَ أَلَمْ يَجْعَلِ اللَّهُ لِلْأَرْضِ أَنْ يَحْيِيَ اللَّهُ بِهِنَّ الْأَرْضَ
أَوْ يَمْوِتَهُنَّ الْأَرْضَ مِنْ خَيْرٍ لَا يَشْكُرُونَ ۝ أَوَلَمْ تَأْخُذْهُنَّ
فِي تَقْلِيدِهِنَّ فَأَهْلُهُمْ فَيُفَجِّرْنَ ۝ أَوَلَمْ تَأْخُذْهُنَّ عَنْ تَحَوُّبِ بَنٍ
رَبِّكَ أَوْ رُفُوفٍ رَحِيمٍ ۝ أَوَلَمْ يَرْزُقْنَا إِلَى مَخْلُوقِ اللَّهِ مِنْ شَيْءٍ
يَسْتَوْفُونَ لِقَائِهِ يَوْمَ الْقِيَامِ وَالَّذِينَ يَحْكُمُونَ أَفْعَالَهُمْ ظُنُورًا
وَقِهِمْ يَسْجُدَ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ مِنْ دَابَّةٍ
وَالَّذِينَ كَفَرُوا لَمْ يَكُنْ لَهُمْ ۝ عَقْلٌ لَوْ تَفْهَمُونَ قَوْلَهُمْ
وَيَقُولُونَ مَا نَزَّلْنَا مِنْ ۝ قَالَ اللَّهُ لَا تَتَّبِعُوا إِلَّا مَا يَأْمُرُ
الَّذِينَ آمَنُوا وَاتَّقُوا اللَّهَ يَوْمَ تُخْرَجُونَ مِنْ هُنَا وَمَا فِي السَّمَوَاتِ
وَالْأَرْضِ وَالَّذِينَ آمَنُوا وَالَّذِينَ آمَنُوا وَالَّذِينَ آمَنُوا ۝ وَمَا كُنْ
يَسْتَوْفُونَ اللَّهُ ثُمَّ إِذَا تَكَلَّمَ اللَّهُ قَالَهُ عَزَّوَجَلَّ ۝ ثُمَّ إِذَا
كَتَفَ اللَّهُ عَزَّوَجَلَّ إِذَا قِيلَ يَنْكُرُ بَعْضُهُمْ لِبَعْضٍ كَذِبًا

﴿۱۳﴾ و ما بهری نه کس نه شانبدیه، هم وه جیسی بز
بهترین، نه گهر زهلام نمبن [نانکو همر پیغه بهر کن
هاتیبه هنارتسن زهلامه و مرقفه و نه ملیاکه ته]، فیجا
نه گهر هوین [فی] نه زانسن ژ زانسا و خودان زانسان
بیرسن [نانکو گهل قورمه بییان نه گهر هوین فی
نه زانسن پسار خودان کتیان [جوهی و فله بیان]
بکن، دابز هوه بیژن کو همی پیغه بهر مرقف
بوون، نه ملیاکه ت... ﴿۱۴﴾ مه [نهو پیغه بهر] ب
نیشان و بهلگه بیت ناشکرا که [کو بینه نیشانت
بژون ل سهر راستیا وان] و ب کتیان هنارتسن، و مه
فورسان بز نه نینا خوار، دانو بز مرقضان شهوا بز وان
هانی، ناشکرا بکهی، و بهلکی هزرا خو بکن و ل
خو بز لم ن. ﴿۱۵﴾ نه ری ما نه ویت بهلان و توبییت
خوابیسی گنیا بسین [دا خه لکی د سهر دایه یان داته
ب دربی زهلامه کی بکوژن]، پشت راست بوویسه
کو خودی وان دهر دیدا نابه ته خوار ی، یان نیزا ژ
وی ره خفه بز وان نایت یس وان هزر ژ نه دکو!
﴿۱۶﴾ یان ژی نیزا دوه غمر و کار و چوون و هاتن و

بازر گانیبا واندا وان بهنگیفت، فیجا نه بشین ژی برهفن و نه بشین ژ خو بدنه باش. ﴿۱۷﴾ یان ژی دهمی
شعب ترس [کوژ بن بهمن و یا ب سهری بیت بهری وان هاتی بیت سهری وان ژی] وان بهنگیفت و
نیزایی بدنه وان، ب راستی خودایی هوه مهربان و دلوفانه. ﴿۱۸﴾ نه ری مانو بهری خو ندانه وان
تشتت خودی چنکرین، کاجاوا سیهرا وان راست و چهب دیتیه فه گو هاستن و خوار دیت، و خو شکندی
سوجه بی بز خودی دبهن. ﴿۱۹﴾ و هندی دهر د و نه سماناندا هی، ژ جانه وهران و ملیاکه ژی همی
سوجه بی بز خودی دبهن و خو معزن ناگهن. ﴿۲۰﴾ نهو ژ خودایی خو یس د سهر خو ادرسن، و نه مر
وان ب ج هاتیبه کرن وی دکهن. ﴿۲۱﴾ و خودی نه مر کر: دو بهرستیان نه گرن [هه رستنا دو خودایان نه گهن]،
ب راستی خودایی هوه ب تنن تیکه، و ژ من ب تنن برسن. ﴿۲۲﴾ و ج دهر د و نه سماناندا هیه بز ویه،
و تا عهت و گوهداری و بهرستن و دلنیشیا بهر دهوام بز ویه، نه ری فیجا هوین خو ب لیکن دی ژ بل
خودی دهارین و دترسن. ﴿۲۳﴾ و همر نیعمهت و گهرمه کا هوین تیدا بن ژ خودی، هاشی همر وخته کنی
نه خو شیه که گه هشته هوه، فیجا دئی هوین لافلافا خو ب هوار و دمنگن بلند گه هیته وی. ﴿۲۴﴾ هاشی
همر وخته کنی نهو نه خو شلی ل سهر هوه پاکر، دهسته که که ژ هوه هه فشکان بز خودایی خو چنی دکهن.

وَاللَّهُ جَعَلَ لَكُم مِّنْ بُرُوجِكُمْ سَكَنًا وَجَعَلَ لَكُم مِّنْ جُلُودِ
الْأَنْعَامِ بُيُوتًا تَسْتَخِفُّونَهَا وَلَهُ غَلْفٌ عَلَيْهَا يُدَارِيكُمْ
وَمِنْ أَمْرِنَا وَإِلَى رُءُوسِهَا أَنْتُمْ وَنَحْنُ إِلَى حِينٍ ۝
وَاللَّهُ جَعَلَ لَكُم مَقَالِقَ طُلُوعِ النَّجْمِ وَجَعَلَ لَكُم مِّنْ
الْجِبَالِ أَكْنَانًا وَجَعَلَ لَكُم سُرُيِلَ نَجِيغُمْ ۝
لَقَدْ وَصَّيْنَا نَجِيغَكُمْ بِأَنْ تَكُونَ لَكُم مِّنْ شَيْءٍ
عَلَيْكُمْ لَعْنَةُ اللَّهِ لِيُذَمِّرَ اللَّهُ لَكُمُ الْيَوْمَ
أَلْبَاقًا لِلْعَرَبِ ۝ يَعْرِضُونَ بَسْمَتَ اللَّهِ ثُمَّ يَكْفُرُونَهَا
وَأَشْرِكُوا لَهُمُ الْكُفُورُونَ ۝ وَقَوْمٌ يَمُوتُ مِنْ شَيْءٍ
أَفْعَةٍ شَهِدَ اللَّهُ لَأُولَئِكَ الَّذِينَ كَفَرُوا وَأَلْهَمَهُمْ يُسْتَشِيرُونَ ۝
وَأَمَّا الَّذِينَ عَلِمُوا الْأَنْبَاءَ فَلَا يَحْتَفِلُ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ
يُنْظَرُونَ ۝ وَإِذَا رَأَوْا الَّذِينَ أَسْرَكُوا شُرَكَاءَهُمْ قَالُوا
رَبَّنَا هَؤُلَاءِ شُرَكَاءُ الَّذِينَ كَفَرُوا نَكُنَّا نَدْعُو مِنْ دُونِكَ
قَالَفُوا إِلَيْهِمْ الْفُلُوبُ إِنَّكُمْ كَادِبُونَ ۝ وَالْقَوَالِ
أَفْعَى يَوْمَئِذٍ السَّمْعُ وَوَسَلُ عَلَيْهِمْ فَاكُنُوا أَفْعَرُونَ ۝

۸۰) و خودی خانیست هوه بؤ هوه کرینه جهن ناکنجیوونی، و ژ پستیت تهرشان بؤ هوه خانی چیکرینه [وه کی کوین و رهشالان] کو پؤژا هوین ناکنجی دین و کویت خق هدهده، و پؤژا هوین وغمی دکن دسفن بؤ هوه و ژ هریبا هزی و لغایا حیتران و مویی بزنان ناهالی بؤ هوه چی کرینه، مفای بؤ خق ژ و مرگن هتا دمه کی [هتا وه خشی مرئی]. ۸۱) و خودی بؤ هوه ژ وی تشن وی چیکری سیهر و سه دایی [داژ] گهرما پؤژوی پنه هارستن] و بؤ هوه شکفت یتخنه د چایا، و جلك [ژ هریب] بؤ هوه چیکرین، هوه ژ گهرما پؤژوی پاریزن و دسا هنده جلك داپنه هوه [وه کی زری کومزریان] هوه ژ دواریا شهری پاریزن، و هژما کهرم و قنجیت خق ل سهر هوه تمام دکهت، دا هوین ب دورستی خق بیتره خودی [ل بهر تهری وی راومستن]. ۸۲) فینجا نهگر وان برویی خق ودر گتیا [و موسلمان نه بوون پستی شان نیشان و بهلگیان زی، چو ل سهر ته نینه و نو چو

خوسارټ نابي [يال سر ته، ب راستي بس راگه هاندنا تاشكړايه. ﴿٨٣﴾ نو نيعمهټ و كهرمهټ خودي [ب دهۍ] دزان، پاشي [ب كړياريت خو] نينكار دكڼ [وړختي نو ټيكني دي ژ بلي خوداني فان نيعمه تان دپهرين] و بارابتر ژ وان چافقن، و نيعمه تيت خودي نينكار دكڼ. ﴿٨٤﴾ و پوژا نم ژ هر مله كې شاهده كې [كو پڼغه مېرۍ وان] بژ دپين، پاشي دمسوري بؤ گاوران ناټيه دان كو عوزرا خو بخواژ و ژ وان ناټيه خواست نو ژ خرابيا خو بفرېږ، و ژ نوي خودايي خو ب گوته كې يان ب كړياړه كې رازي بكڼ [چونكي پوژا قيامه تي نه پوژا كاريه، بلي پوژا جزا كړن و له لاثانه ل سمر كار و كړياړت دپايي]. ﴿٨٥﴾ و وختي ستمكار تيز و عذابۍ دپين، فيجا تيزا و ان نه ل سر وان سلك دپيت، و نه ژي مولهټ و دمرفهټ بژ وان دپته دان [سر ژ نوي توبه بكڼ]. ﴿٨٦﴾ وختي موشرك نهوت بژ خودي كړنه هه فيك [كو پرسنيټ وان] دپين، دتي بيژن: خوديو نه نه شو هه شو هه فيشكت مانه نهوت مانه بؤ ته چيكرين و مه شويانا ته دپهرستن [فيجا هقي مانه ژ وان چيكه، وان نم دسه ردابرين، فيجا پهرستيان فاخفتا وان ل وان زفراند، ب راستي هوين دره وښن] مانه چو جانه گوتيه هوه مانه پهرين. ﴿٨٧﴾ دوي پوژيډا نهوت ستمكار و گاور تلسيمي حوكمي خودي دين، و نو هزارا وان دكر [كو بوت و پرسنيټ وان دتي مهدوم و پره فانيي بژ كڼ] ل وان پهرميرو.

الَّذِينَ عَقَرُوا وَصَدَّاعُن سَبِيلِ اللَّهِ وَذَنَّبُوا عَذَابًا
قَوِيًّا أَلْعَذَابُ بِمَا كَانُوا يَعْسُدُونَ ۝ وَيَوْمَ تَبْعَثُ فِي
سَحَابٍ مُمِدَّةٍ عَلَيْهِمْ مِنْ أَنْفُسِهِمْ وَجُنَاتٍ هَالِكَةٍ
قَسِيمَاتٍ عَلَى هَؤُلَاءِ وَنَزَّلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ تِبْيَانًا لِكُلِّ
شَيْءٍ وَهُدًى وَرَحْمَةً وَنُذْرًا لِلْمُسْلِمِينَ ۝ إِنْ أَتَى اللَّهَ
بِأَمْرٍ أَلْعَدِلْ وَالْإِحْسَنُ وَآتَايَ ذِي الْقُرْبَىٰ رَحْمَةً مِنْ
الْقَرْنِ وَالشُّكْرُ وَالْإِنْفِرْ بِعِظْرِكَ أَلْعَسْكَ نَذْرًا ۝
وَأَوْفُوا بِعَهْدِ اللَّهِ إِذَا عَاهَدْتُمْ وَلَا تَفْضَحُوا الْأَيْمَانَ
بَعْدَ تَوْكِيدِهَا وَقَدْ جَعَلَهُ اللَّهُ عَلَيْكُمْ كَيْدًا ۝ إِنْ
أَتَى اللَّهُ بِبَرْكَاتٍ تَقْطَعُ رَأْسَ السَّيْلِ تَقْشُرْ
عَنْهَا مِنْ بَعْدِ قُرْآنِ الْبَيْتِ تَتَخَذَتِ الْأَيْمَنُ كَذِبًا
يَتَّبَعُونَ أَنْ تَكُونَ مِنْ أَرْبَابِ مَنْ أَمَرَ الْغَالِيَةُ لَوْ أَنَّ اللَّهَ
يَعْلَمُ ۝ وَلَيْسَ بَيْنَ السَّعَةِ وَالْأَيْمَةِ مَا كُنْ فِيهِ تَحْتَلِفُونَ ۝
وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَجَعَلَكُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً وَلَئِنْ يَشَاءُ مِنْ
يَشَاءُ وَيَهْدِي مَنْ يَشَاءُ وَلَتُفْلِتَنَّ عَتَاكُمُ تَرْفَعُونَ ۝

و بهیمانیت خضوب جهی بین گافا هموه سوز و بهیمان دا، و سوبندیت خض بشتی هموه، خودی ل سهر
خض کریبه شاهد و زیره فان و موکوم کریب نه شکین، ب راستی تشن هوین دکهن خودی دزانیب و یس
بن ناگه هه. ﴿۹۲﴾ فینجا هوین زی وه کی وی [ژنی] نه بن نهوا هر یسا خض بشتی موکوم ریسایی کریبه هر یفه
[فانکو سوز و بهیمان نه دهن و موکوم کهن باشی بشکین، وه کی وی ژنی نهوا ریسایی خض کریبه هر یفه، و
سوبند خواریا خض بکهنه حبله و جهواله و ریکا خاباندنی د ناچه را خض ب خض دا، چونکی هوین دین هندهک
[کو قوره پیشه] ب مال و مرو فان پترن ژ هنده کیت دی [موسلمان]، ب راستی خودی هموه ب فان سوز
و بهیمانان د جهی بیت [کا سوز و بهیمان هموه دایبه پیغه بهی هوین دتی ب جهی بین یان دتی شکین
چونکی قوره یس پتر و بهی ترن ژ موسلمانان] و [خودی] دتی ورژا قیامه تنی نهو تشن هوین تپدا ژنک
جودا، بزه هموه تاشکهر اگهت [و ههر تیکی دتی جزایی وی ده تن]. ﴿۹۳﴾ و نه گره خودی حمز کریابه دا هموه
همه بیان پیکفه کهنه تیک ملهت و تیک دین، بهلن یس خودی بغیت دتی ریکا راست بهرزه گهت و یس
بغیت دتی راسته پتی گهت، و ب راستی بسیار ژ هموه دتی تپته کرن ل سهر وان کریاران پیت هموه دکرن.

وَلَا تَنْجِدُ وَأَنْتَ تَكْذِبُ دَخَلَا بَيْنَهُمَا قَوْلَ قَدَمٍ بَعْدَ
ثِيوبِهَا وَأَنْذَرُوا النَّوْءَ بِمَا صَدَقَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ وَلَكِنْ
بَدَأَ عَلَيْهِ ۖ وَلَا تَأْتِيهِمْ إِلَّا بَعْدَهُ قَتْلًا قَلِيلًا إِنَّمَا
بَعْدَ اللَّهِ هُوَ عَزِيزٌ لَعَنَ إِنْ كَفَرْتُمْ قَتَلْتُمْ ۖ وَمَا يَكْفُرُ
بِقَدَمٍ وَمَا يَكْفُرُ اللَّهُ تَائِيًا وَلَتَجْعِلَنَّ الَّذِينَ صَبَرُوا وَالَّذِينَ
بِأَحْسَنِ مَا كَانُوا يَقْتُلُونَ ۖ مِنْ عَمَلٍ صَالِحًا
مِنْ ذِكْرِ أَوْثَقٍ وَفَرَفُوزٍ فَلَتَجْعِلَنَّهُ حَيَاةً طَيِّبَةً
وَلَتَجْعِلَنَّهُ أَجْرًا عَظِيمًا بِأَحْسَنِ مَا كَانُوا يَقْتُلُونَ ۖ
فَإِذَا أَرَأَيْتَ الْفُلَّ فَإِنْ فَاسْتَعِذَ بِاللَّهِ مِنَ الْغَيْبِ الرَّجِيمِ ۖ
إِنَّهُ لِنَسْأَلُ سُلْطَنًا عَلَى الَّذِينَ ۖ أَسْأَلُوا عَنْ رُفْهَةٍ
يَتَوَكَّلُونَ ۖ إِنَّمَا سُلْطَنُهُ عَلَى الَّذِينَ يَتَوَكَّلُونَ وَالَّذِينَ
هُمْ يَوْمَ مُفْرَكٍ ۖ فَإِذَا بَدَّلْنَا نَافَةً نَفْسًا نَافِيَةً
وَأَنَّهُ أَغْلَمَ مَا يَنْزِلُ قَالُوا إِنَّمَا أَنْتَ مُفَرِّقٌ بَيْنَ الْأَعْفَى
لَا يَقْتُلُونَ ۖ قُلْ قَدْ نَزَّلَ رُوحُ الْقُدُسِ مِنْ رَبِّكَ بِالْحَقِّ
لِيُثَبِّتَ الَّذِينَ ۖ أَسْأَلُوا وَهْدَى وَالْحَقَّ لِلْمُتَّقِينَ ۖ

542

و خودان باوهر ژى بىټ ژ ژن و ميران، دئ ژيانه كاسه رفراز و پاڅ د ئى دنيا بندا دهئى و [دژوا قبا معنى] نهم دئ ژ كار و كړايريت وان چيتر وان خه لات كهبن. ﴿٩٨﴾ فيجا نه گهر ته فبا قورناني بخوئى، ژ خودئ بخوازه ته ژ و همواس و ناوازيت شه يتاني له عنتى و ژ رهها خودئ دهر تيخستى پاريزيت [نانكو بيزه (أعوذ بالله من الشيطان الرجيم)] داشه يتان ته ژ تيگه هشتا قورناني و كاريكرنا وي دور نه تيخت. ﴿٩٩﴾ ب راستى وي چو دهسته لات ل سر وان نينه نه وئت باوهرى ئيناين، و پششا خو ب خودايى خو گهرم دكهن. ﴿١٠٠﴾ ب راستى دهسته لاتدراپيا وي بهى ل سر وانه نه وئت ب دويف وي كه ئين، و وي دكهنه دؤستى خو و بڅ خو دكهنه سركار و ريزهر، و نه وئت بڅ خودئ هه لېشكان چي دكهن. ﴿١٠١﴾ و نه گهر نهم نايه كنى ل جهي نايه ته كادى بيني [فانكو فرمانا نايه ته كى ب فرمانا نايه ته كادى راكهين و نسخ كهبن]، و خودئ چيتر دزانيت كانه وچ دئينه خوارئ [فانكو خودئ چيتر دزانيت كاچ ب كير مرفقان دئيت وچ پتر دخيرا واندايه] دئ بيژن: تو [هه مى موحمده] دره وان ب نافي خودئ دكهى، بهلكى بارابتر ژ وان [چو ژ حيكمت و نهييا نه سخرئى] نوزانن. ﴿١٠٢﴾ [هه مى موحمده] بيزه وان: ب راستى جبريل هف قورانه ژ دهف خودايى ته ب هه فيظه [اين خه له تى و گرځدايى ب حيكه تيفه] ئينايبه خوارئ، دا نه وئت باوهرى ئيناين موكوم بكهت، و دابيه مزگيى و راسته رتيى بؤ مسلمانان.

ثُمَّ إِنَّ رَبَّكَ لِلَّذِينَ عَمِلُوا الشُّرُوءَ بِجَهَالَةٍ ثُمَّ تَوَلَّوْا مِنْ بَعْدِ
ذَلِكَ وَأَصْلَحُوا إِنَّ رَبَّكَ مِنْ تَعَدِّيْهَا لَغَفُورٌ رَحِيمٌ ۝ إِنَّ
إِبْرَاهِيمَ كَانَ أُمَّةً قَانِتًا تَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ وَلَمْ يَكُنِ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ۝
تَسْمِعُ لِلْأَنفُسِ الْخَفِيَّةِ وَعَدْنَهُ إِنْ مَرَّ عَلَى شَيْءٍ مُّسْتَعِيرٍ ۝
وَوَعَدْنَهُ فِي اللَّيْلِ نَاصِتَةً وَاقِفًا فِي الْآخِرِ وَلَئِنْ أَقْبَلِينَ ۝
ثُمَّ أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ أَنْ اتَّبِعْ مِلَّةَ إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا وَمَا كَانَ
مِنَ الْمُشْرِكِينَ ۝ إِنَّمَا جَعَلْنَاكَ عَلَى الدِّينِ لَقِيفًا لِّمَا كَانَ
فِيهِ فَإِنَّ رَبَّكَ لَبَدِيعُكُمْ بَنِيئَهُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ فِيمَا
كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ۝ أَرَأَيْتَ إِنْ سَبَّلَ رَبُّكَ إِلَى الْحَيَكَةِ
وَالْقَوَاعِدِ الْمَحْصَنَةِ وَجَدَ لَهُمْ بَالِيًّا مِنْ أَحْسَنُ مِنْ رَبِّكَ
فَوَأَعْلَمُ بِشَرِّ عَنَسِيْلِهِ ۝ وَفَرَأَعْلَمُ بِالْمُنْتَهِيْنَ ۝
وَأَنْ عَاقِبْتُمْ فَطَبَّعُوا بِسَبِيلِ مَا عَرَفْتُمْ مِنْهُ ۝ وَلَئِنْ
صَبَرْتُمْ لَنَنْصَبَنَّ لِلْقَاسِيَةِ ۝ وَأَصْبِرْ وَمَا صَبْرُكَ
إِلَّا بَلَاءٌ ۝ وَلَا تَحْزَنْ عَلَيْهِمْ وَلَا تَكُنْ فِي ضَلٰىلٍ مِّمَّا يَتَّبِعُونَ ۝
إِنَّ اللَّهَ مَعَ الَّذِينَ اتَّقَوْا وَالَّذِينَ هُمْ مُحْسِنُونَ ۝

معه دهمی هم دیدی: (کا صلیت علی ابراهیم) و ب راستی نه و د فخره تیدا و به حشیشانه. ﴿۱۲۳﴾ پاشی
[همی موجهه] مه و حتی یو نه هنارت [و مه گفته ته] دینی نیراهیمی بگره، دینه کی هه دهره و خواری
و بویجی، و نهو ب خو زی نه و موشرکان بوو. ﴿۱۲۴﴾ ب راستی شهین ل سر و ان ب تنی هاته دانان
[کو پیزی لی بگرن و شول تیدا نه کن] نهویت تیدا ژیک جودا بووین، و ب راستی روزا قیامته خودایی
ته دنی حوکمی و بریاری د نافهرا و اندا کت ل سر وی نشنی نهو تیدا ژیک جودا. ﴿۱۲۵﴾ و ب حکمت
[فانکو ب ناخفتنا به جهه و موکوم و دهلیل و نشان و ب نهرمی و ب فایه کن کار لیکه ر] و شیر هتا قنچ
[کو پی بزائن ته ب وان شیر هتا خیرا و ان دقت، و ته چو مهره میت دی نین بان ژی ب فورانی نهوا
کو نهو ب خو حکمت و شیر هتکاره کا قنچ]، بانگهلدیره بژ ریکا خودایی خو [کو بیلامه]، و ب
وی ریکی دان و ستاندن د گهل وان بکه باژ همییا چیر. ب راستی خودایی ته چیر ذانیت کا کینه
ریکا وی بهرزه کرین، و کا کینه راسته پی بووین [فانکو خودی چیر وان دیاسیت، پی خیر تیدا بیت دنی
راسته پی کت، و پی گومر ایست راسته پیسی وی نه ب نهیه]. ﴿۱۲۶﴾ و نه گهر هوهه تولفه کرن فیا فیجا
هندی [نهمه تی] نهوا ب سهر پی هوهه هاتی تولی بستین، و نه گهر هوین سهر پی بکشن [و پی بهراره ری
خو نازا بکن و تولی ژیفه نه کن، پستی هوین سهره مستی وی دین]، ن نهه ب پی بفره مان باشتر و چیر.
﴿۱۲۷﴾ و سهر ا خو بکشن [ل سهر وی نهیه تا یو ته چنی دیت] و نه گهر سهر ا نه و خودی نهیت، پی
هاریکاریا وی سهر ا نه سهر ناگریت، و خهسا وان نهخو [گافا باهوه ری نهینان] و دلته نگ نهه و بهر پلان
و توپینت نهو ددان. ﴿۱۲۸﴾ ب راستی خودی پی د گهل وان نهویت پاریز کار و نهجیکار و نهجیخواز
[ب پشته فانی و هاریکاریا خو].

سوره ناس

ل مه کهمن هاتبیه خوارق (۱۱۱) نایه ته

بسم الله الرحمن الرحيم

﴿۱﴾ ژ ه می کتیا بیان پاک و باقره، نهوی بنده بیستی
خود د شهه کتیا ژ مزگفتا مه مسجد و لمهرام بز
مزگفتا نهقا [کو قودسه] ب شه بری، نهوا
مه دوزماندوری و بی خبر و بهره کت تیختی
[ب رویار و فیقی تیختی و کریمه جهی چهنده
بیغه مهران]، دا هم نشان و نایه تیخت خود ل سر
دهسته لانداریا خود [بیغه مهران] بدهین،
ب راستی نهو ب خود بی گوهدیر و بی نهوه.
﴿۲﴾ و مه نهورات داموسایی، و مه بز اسرائیلیان
کره ریکا هدیه تیستی، [و مه گوته وان] ژ بیل خودی
جو بهرستیان نگران کو کاروباریت خود ب هیتیفه
بیلن. ﴿۳﴾ دوینده ها نهویت مه د گهل نووخی
هملگرتین [و رزگار کریس، مه باینت هموه ژ نوزانی

رزگار کرن، فینجا سوهاسیا نیعمه تا خودی بکن] ب راستی نوح بنده به کتی زنده شو کوردار بوو.
﴿۴﴾ و مه شرا نیل د نهوار اتیاده، ناگه هدار کرن کو ب راستی هوین دق دوجا خرابیسی د نهردیدا کهن، و ب
راستی [ب خرابی و سته ماخ] هوین دق ب سر خه لکی کفن سهرکه فته کا گه له که مزن. ﴿۵﴾ فینجا گاغا
وهختی جزادانا جارا نیکی هات، هم دق هندک بنده بیست خودیست خودان هیز و شیان د شهرا نداب سر
همودا هتیزین، کو د ناف و له لاتی همودا بین و بچن و کوشتن بیخه ناف هموه، و نه فنه زفانه کتی راست و
دورست و هه دق تیت. ﴿۶﴾ باشی [هستی هموه توبه کری و هوین به شیان بووین] مه هیزا هموه جاره کا
دی زفر انده فنه، دا هوین ل سر وان زال بین و سهریکه فن، و مه هوین ب مال و کوران ب هیز تیختن، و مه
له شکه ری هموه بیستی نه باریت هموه پتر لی کر. ﴿۷﴾ و نه گهر هوین قهنجیسی [چ گونن چ کریار] بکن،
هوین دق ل خود کهن، و نه گهر هوین خرابیسی [چ گونن چ کریار] بکن، هوین دق [زیانی] ل خود کهن.
فینجا گاغا ژفانی جزادانا دووی هات [و هموه دهست ب خرابیان کر، دیا هم دق وان بنده بیست خورت
و ب هیز ب سر همودا هتیزین و هکی جارا نیکی]، دا [وئی نزا و نه زیستی بی] بده بهر هموه [سهر و چافیت
هموه ب کول و کوفان بیخن و دا بچنه د مزگه فته [مزگفتا قودسی]، ههروکی جارا نیکی چزیبه تفه
[و که فته د ناف و له لاتی همودا و کوشتن تیختیه ناف هموه و ب خورستی هوین دهر تیختین]، و دا هه
تشتی نهو ل سر زال بین کال و ویران بکن و ژ بین بهن.

مَنْ كَرِهَ يُدِ الْأَجَلَةَ عَلَّمَا لَمْ يَفْعَلْهَا مَا نَفَعْنَا لِمَنْ يَكْفُرْ
 جَنَّاتُ اللَّهِ جَهَنَّمَ يَنْفَعُهَا مَنْ مَوْتًا مَذْخُورًا ۖ وَتَنْزِيلُ
 الْأَجْرِ ۖ وَسَيِّئًا لِمَا سَفَعْنَاهَا وَمُؤْمِرًا ۖ فَأُولَٰئِكَ كَانَتْ
 سُنَنُهُمْ فَتَكُونُ ۖ وَلَا يُفِيدُهُمْ هَٰؤُلَاءِ ۖ وَمَوْلَاهُ مِنْ
 عَظَمَةِ رَبِّكَ وَمَا كَانَ عَظَمَةُ رَبِّكَ تَحْطُرُ ۖ رَاجِعًا فَطَرُكَكَ
 فَكُنَّا أَتَمَّ مَعْرِضًا ۖ تَبَيَّنَ ۖ وَالْأَجْرُ أَكْبَرُ ۖ وَتَحَبُّبُ ۖ وَأَكْبَرُ
 تَنْصِيلًا ۖ لَا يَجْعَلُ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ فَتَقْضَىٰ مَذْمُومًا
 عَذْلًا ۖ وَفَضْلُ رَبِّكَ لَا يَحْصِي ۖ وَالْأَجَلُ وَالْأَجَلُ ۖ إِنْ شَاءَ
 رَبُّكَ يُلْقِ ۖ أَلَكِبَرُ ۖ أَعْدَهُمَا ۖ أَوْ كَلَامًا فَلَا تَقُلْ لِمَا
 أَيْبَ وَلَا تَنْهَرْ ۖ وَمَا قُلْ لِمَا قَوْلًا كَرِيمًا ۖ وَأَغْضُضْ لِمَا
 جَنَحَ الذُّلُ ۖ مِنَ الرَّحْمَةِ ۖ وَقُلْ رَبِّ أَنْتَ مَهْمَا سَكَرَ رَبِّي
 صَفِيرًا ۖ وَتَكُونُ أَفْطَرُ ۖ مَعَالِي ۖ فَتُوسِكُونُ ۖ تَكُونُ أَفْطَرُ ۖ
 قَالَهُمْ سَكَرَ ۖ لِلْأَفْطَرِ ۖ غَفُورًا ۖ وَتَكُونُ أَفْطَرُ ۖ حَقُّهُ
 وَالسَّكِينِ ۖ وَأَتَى ۖ السَّكِينِ ۖ وَلَا تُكْذِبُ ۖ تَبَيَّنَ ۖ إِنْ أَلَمْ تَذَيِّنْ
 كَانُوا أَفْطَرُ ۖ السَّكِينِ ۖ وَكَانَ أَفْطَرُ ۖ لِرَبِّهِ ۖ سَفُورًا ۖ

بسم

۲۸۵

﴿۱۸﴾ و هر که سنی [ب کریمیت حق] دنیا بقت،
 هم د دنیا پیدا بو وی تشن مه بقت انه پی وی
 بقت و دخوازیست [ب لهر دی دمی، پاشی [دوڑا
 قیامت] دوزهمه با بو تیختی و ناماده گری، دی
 ره زیل و دویر تیختی ز دلو فانیسی خودی چینه تیدا.
 ﴿۱۹﴾ و هر که سنی [ب کار و کریمیت حق] تاخروت
 بقت و کاری تاخروتن بکمت و سنی خودان نیسان زی
 بیت، نه فان کاری وان دی زی تته و مر گرتن و قه بویل
 کرن. ﴿۲۰﴾ هم ژ دانا خودایی ته ددهنه هم میبان و
 که سنی زی بی بار ناکه بن، چ بیت زیانا دنیایی قیابین
 و چ نهویت زیانا تاخروتن قیابین، و چ نهویت هر دو
 قیابین و چ کافر و چ خودان باور، و دانا خودایی ته
 ز که سنی یا نه گرتی نینه. ﴿۲۱﴾ همی موحه مد [هری
 حق بدیمی کامه چاوا هندک ژ وان ب سر هندکیت
 دی تیختی [ب مالی و قدری و ساخله میسی ...
 هند]، و دهره جیبت تاخروتنی مز نترن و هر قرتن.
 ﴿۲۲﴾ و چو هه فیکان بو خودی چنی نه که، و زی بل
 وی که سنی دی نه پریسه نه گهر دی پی رسوا و لومهدار

و بی هاریکار بی. ﴿۲۳﴾ و خودایی ته فرمانا دایی هوین هرستا وی ب تنی بکن، و د گهل دهیابان د
 قنچ بن، و نه گهر نیک ژ وان یان هر دو ل دهف ته پیر بوون. تو [د خز مکنرنا و اندا] نه بیژه وان [توف] زی
 [کو تو و مستیان و بیزارسیا حق ژ وان دیار بکی]، و ل وان نه خوره و وان باشقه نهم و [شونیا [توف توف]]
 ناخفته کانه رم و جوان د گهل وان بکه. ﴿۲۴﴾ و حق زنده بو وان بشکینه و زنده دلو فانیسی دراستا و اندا بکه
 [زنده حق بو وان نهرم بکه و حق بشکینه، و وان بیسه دهف حق و خودان بکه، هرورگی وان ب بجویکاتی
 تو ب هر خوقه نیایی و خودان گری] و بیژه: خودیو دلو فانیسی ب وان بیسه هرورگی وان ب بجویکاتی
 دلو فانی ب من بری، و نهز مهن کریم. ﴿۲۵﴾ خودایی هوه نهوا دلیت هوه داهه چیتر دزانیست، و
 نه گهر هوین د باش بن و توبه بکن [دقی ل هوه بوریست چونکی]، خودی بو وان نهویت زنده ل حق
 دزفرن گره نه بیهره. ﴿۲۶﴾ و ماف و ههقی کس و کاران [ژ سهره دان و حه زیکن و هاریکاریسی ... هند]،
 و بهلنگاز و یفننگان بدیسی، و دهستدریایی دهستدریانی [د مالی حق] نه که [دهستدریان نهوه مرؤف مالی
 حق د نهوهداریا خودیدا بهمه تیختی پان تیخته نه د جهی هه ژدا]. ﴿۲۷﴾ ب راستی بیت دهستدریایی
 برایتی شتانیته، و شتیتان د نیعمه تیت خودایی خذایی چافق بو [و براییسیا وان د فتریداه شتانی
 شوکور و سواسیسیا نیعمه نا خودی نه کر، نه فقه زی و خنی مالی حق د گوهداریسیا خودیدا نه مه زیخن، نه فقه
 و ان سواسیسیا خودی نه کر، و نه و شتیتان بوونه برایتی نیک].

١٠٠
 ١٠١
 ١٠٢
 ١٠٣
 ١٠٤
 ١٠٥
 ١٠٦
 ١٠٧
 ١٠٨
 ١٠٩
 ١١٠
 ١١١
 ١١٢
 ١١٣
 ١١٤
 ١١٥
 ١١٦
 ١١٧
 ١١٨
 ١١٩
 ١٢٠
 ١٢١
 ١٢٢
 ١٢٣
 ١٢٤
 ١٢٥
 ١٢٦
 ١٢٧
 ١٢٨
 ١٢٩
 ١٣٠
 ١٣١
 ١٣٢
 ١٣٣
 ١٣٤
 ١٣٥
 ١٣٦
 ١٣٧
 ١٣٨
 ١٣٩
 ١٤٠
 ١٤١
 ١٤٢
 ١٤٣
 ١٤٤
 ١٤٥
 ١٤٦
 ١٤٧
 ١٤٨
 ١٤٩
 ١٥٠
 ١٥١
 ١٥٢
 ١٥٣
 ١٥٤
 ١٥٥
 ١٥٦
 ١٥٧
 ١٥٨
 ١٥٩
 ١٦٠
 ١٦١
 ١٦٢
 ١٦٣
 ١٦٤
 ١٦٥
 ١٦٦
 ١٦٧
 ١٦٨
 ١٦٩
 ١٧٠
 ١٧١
 ١٧٢
 ١٧٣
 ١٧٤
 ١٧٥
 ١٧٦
 ١٧٧
 ١٧٨
 ١٧٩
 ١٨٠
 ١٨١
 ١٨٢
 ١٨٣
 ١٨٤
 ١٨٥
 ١٨٦
 ١٨٧
 ١٨٨
 ١٨٩
 ١٩٠
 ١٩١
 ١٩٢
 ١٩٣
 ١٩٤
 ١٩٥
 ١٩٦
 ١٩٧
 ١٩٨
 ١٩٩
 ٢٠٠
 ٢٠١
 ٢٠٢
 ٢٠٣
 ٢٠٤
 ٢٠٥
 ٢٠٦
 ٢٠٧
 ٢٠٨
 ٢٠٩
 ٢١٠
 ٢١١
 ٢١٢
 ٢١٣
 ٢١٤
 ٢١٥
 ٢١٦
 ٢١٧
 ٢١٨
 ٢١٩
 ٢٢٠
 ٢٢١
 ٢٢٢
 ٢٢٣
 ٢٢٤
 ٢٢٥
 ٢٢٦
 ٢٢٧
 ٢٢٨
 ٢٢٩
 ٢٣٠
 ٢٣١
 ٢٣٢
 ٢٣٣
 ٢٣٤
 ٢٣٥
 ٢٣٦
 ٢٣٧
 ٢٣٨
 ٢٣٩
 ٢٤٠
 ٢٤١
 ٢٤٢
 ٢٤٣
 ٢٤٤
 ٢٤٥
 ٢٤٦
 ٢٤٧
 ٢٤٨
 ٢٤٩
 ٢٥٠
 ٢٥١
 ٢٥٢
 ٢٥٣
 ٢٥٤
 ٢٥٥
 ٢٥٦
 ٢٥٧
 ٢٥٨
 ٢٥٩
 ٢٦٠
 ٢٦١
 ٢٦٢
 ٢٦٣
 ٢٦٤
 ٢٦٥
 ٢٦٦
 ٢٦٧
 ٢٦٨
 ٢٦٩
 ٢٧٠
 ٢٧١
 ٢٧٢
 ٢٧٣
 ٢٧٤
 ٢٧٥
 ٢٧٦
 ٢٧٧
 ٢٧٨
 ٢٧٩
 ٢٨٠
 ٢٨١
 ٢٨٢
 ٢٨٣
 ٢٨٤
 ٢٨٥
 ٢٨٦
 ٢٨٧
 ٢٨٨
 ٢٨٩
 ٢٩٠
 ٢٩١
 ٢٩٢
 ٢٩٣
 ٢٩٤
 ٢٩٥
 ٢٩٦
 ٢٩٧
 ٢٩٨
 ٢٩٩
 ٣٠٠
 ٣٠١
 ٣٠٢
 ٣٠٣
 ٣٠٤
 ٣٠٥
 ٣٠٦
 ٣٠٧
 ٣٠٨
 ٣٠٩
 ٣١٠
 ٣١١
 ٣١٢
 ٣١٣
 ٣١٤
 ٣١٥
 ٣١٦
 ٣١٧
 ٣١٨
 ٣١٩
 ٣٢٠
 ٣٢١
 ٣٢٢
 ٣٢٣
 ٣٢٤
 ٣٢٥
 ٣٢٦
 ٣٢٧
 ٣٢٨
 ٣٢٩
 ٣٣٠
 ٣٣١
 ٣٣٢
 ٣٣٣
 ٣٣٤
 ٣٣٥
 ٣٣٦
 ٣٣٧
 ٣٣٨
 ٣٣٩
 ٣٤٠
 ٣٤١
 ٣٤٢
 ٣٤٣
 ٣٤٤
 ٣٤٥
 ٣٤٦
 ٣٤٧
 ٣٤٨
 ٣٤٩
 ٣٥٠
 ٣٥١
 ٣٥٢
 ٣٥٣
 ٣٥٤
 ٣٥٥
 ٣٥٦
 ٣٥٧
 ٣٥٨
 ٣٥٩
 ٣٦٠
 ٣٦١
 ٣٦٢
 ٣٦٣
 ٣٦٤
 ٣٦٥
 ٣٦٦
 ٣٦٧
 ٣٦٨
 ٣٦٩
 ٣٧٠
 ٣٧١
 ٣٧٢
 ٣٧٣
 ٣٧٤
 ٣٧٥
 ٣٧٦
 ٣٧٧
 ٣٧٨
 ٣٧٩
 ٣٨٠
 ٣٨١
 ٣٨٢
 ٣٨٣
 ٣٨٤
 ٣٨٥
 ٣٨٦
 ٣٨٧
 ٣٨٨
 ٣٨٩
 ٣٩٠
 ٣٩١
 ٣٩٢
 ٣٩٣
 ٣٩٤
 ٣٩٥
 ٣٩٦
 ٣٩٧
 ٣٩٨
 ٣٩٩
 ٤٠٠
 ٤٠١
 ٤٠٢
 ٤٠٣
 ٤٠٤
 ٤٠٥
 ٤٠٦
 ٤٠٧
 ٤٠٨
 ٤٠٩
 ٤١٠
 ٤١١
 ٤١٢
 ٤١٣
 ٤١٤
 ٤١٥
 ٤١٦
 ٤١٧
 ٤١٨
 ٤١٩
 ٤٢٠
 ٤٢١
 ٤٢٢
 ٤٢٣
 ٤٢٤
 ٤٢٥
 ٤٢٦
 ٤٢٧
 ٤٢٨
 ٤٢٩
 ٤٣٠
 ٤٣١
 ٤٣٢
 ٤٣٣
 ٤٣٤
 ٤٣٥
 ٤٣٦
 ٤٣٧
 ٤٣٨
 ٤٣٩
 ٤٤٠
 ٤٤١
 ٤٤٢
 ٤٤٣
 ٤٤٤
 ٤٤٥
 ٤٤٦
 ٤٤٧
 ٤٤٨
 ٤٤٩
 ٤٥٠
 ٤٥١
 ٤٥٢
 ٤٥٣
 ٤٥٤
 ٤٥٥
 ٤٥٦
 ٤٥٧
 ٤٥٨
 ٤٥٩
 ٤٦٠
 ٤٦١
 ٤٦٢
 ٤٦٣
 ٤٦٤
 ٤٦٥
 ٤٦٦
 ٤٦٧
 ٤٦٨
 ٤٦٩
 ٤٧٠
 ٤٧١

«٥٦» خودایى ههوه، ههوه چىتر دىاسىت، نهگه بښت دى دلوقانىى ب ههوه بهت، و نهگه بښت دى ههوه ئىزادمت، و مه تر نه هئارنى داتول سهر وان يىيه زىره فان و بهريرس [كو ب كوژنهكى وان يىيه سهر نىمانى]. «٥٧» و خودایى ته ب وان بىت د نهد و نهسماناندا ههين زاناره [كا كينه و كا چاوان و ههريك هئازى چيه؟] و ب راستى مه هندك بڼه مهير بىت ب قعدتر تبختىن ژ هنده كىت دى، و ز مهور مه يا دابه داوودى. «٥٨» [ههوى مرجه معد] پىژه [موشر كان] كا گازى وان بكن نهوئت ههوه هزر دكر كو ته خودپنه ژ پلى خودى [بلا هاريكارپا ههوه بكنه]، نى نهو نه شىن چو زيانى ل سهر ههوه راكهن يان ژ ههوه فوگهيزن بى هنده كىت دى. «٥٩» نهوئت نهو [موشر ك] دهرىسن [و بو خو خودا حبىب كرىن وهكى ملياكت و مروف و نهجه يان]، كا كى ژ وان پتر نىزىكى خودپه، نهها نهو دا بگه نه پازىبوننا خودایى خو بى خو ل پىكان دگىرن، و ب پهريستا خودى دلوقانىيا وى دخواژن و ئىزبابا وى دترسن، ب راستى ئىزبابا خودایى نه گه له كا گرانه، ههمى ئى دترسن و خو ژى دبارىزن. «٦٠» نينه گوندك [ژ گوندىت گاوران يان گونه هكاران] نهگه ر تم بهرى پوژا قىامتى د هىلاك نه بهين يان ژى پهريهنگارى ئىزابه كا دزووار نهكهن، نه شه د كىنبد [د دهين پارستدا (له وحى محفوظ)] يا نغىبه.

وَمَا مَنَعَنَا أَنْ نُرْسِلَ بِالْآيَاتِ إِلَّا أَنْ كَذَّبَ بِهَا الْأَوَّلُونَ
وَمَآ تَجِدُنَا فَعُولِينَ إِنَّا نَعْتَصِرُ ظَنُومًا ۖ وَنُرْسِلُ بِالْآيَاتِ
الْغَوِيَّةِ ۖ وَإِذْ قُلْنَا لِلَّذِينَ آمَنُوا اسْكُنُوا أَسْوَاقَ الْبَلَدِ ۖ وَمَآ جَعَلْنَا
الْأَرْضَ لِلَّذِينَ آمَنُوا إِلَّا رَيْسَةً لِلْقَاسِ وَالْفَجْرِ ۖ التَّسْلُوتِ
فِي الْفُرَاتِ ۖ وَالْحَوْضِ ۖ فَمَا يَبْهَمُونَ ۖ إِلَّا ظَنَيْنَا كِبْرًا ۖ
وَإِذْ قُلْنَا لِلْمَلَائِكَةِ اسْجُدُوا لِآدَمَ فَسَجَدُوا إِلَّا إِبْلِيسَ
قَالَ مَا أَجْعَلُ لِي خَلْقًا ۖ قَالَ لَا يَخْلُقُ لَكَ ۖ قَالَ أَنَا بَشَرٌ مِثْلُكَ ۖ فَخَلَقَكَ مِنْ نَارٍ ۖ
كَفَرْتَ ۖ قَالَ لَنْ أَغْنِيَنَّكَ عَنْ يَوْمِ الْقِيَمَةِ ۖ لَأَخْتِصِمَنَّ
لَكَ رَبِّي ۖ قَالَ أَتَذَرُ مَن يَمْلِكُ مِنْهُمْ قَدْرًا
جَهَنَّمَ جُحُشًا ۖ وَكَرَّ وَجْهَهُ مُوْجُوًّا ۖ وَاسْتَفْزِزْنِي أَسْتَفْزِعْ
مِنْهُمْ ۖ يَسْتَوْفِكُ وَأُنْجِبُ عَلَيْهِمُ عَذَابَكَ وَجِيعًا ۖ وَيَا كُفْرًا
فِي الْأَفْوَالِ ۖ وَالْأُولَادِ ۖ وَعَذَهُمْ ۖ وَمَا يَبْهَمُونَ ۖ الْقِيَمَةِ ۖ إِلَّا
عُرُوفًا ۖ إِنَّ عِبَادِي لَيْسَ لَكَ عَلَيْهِمْ سُلْطَانٌ ۖ وَكَفَى
بِرَبِّكَ وَصِيلاً ۖ وَذَكَرَ الَّذِي يَرْجَى كُفْرًا ۖ فَالْكَافِ
الَّذِي لَمْ يَتَوَكَّلْ ۖ فَنُفِصِلْهُ ۖ إِنَّهُ كَانَ بِكُفْرِهِ جَمِيعًا ۖ

﴿۵۹﴾ چو تبت نه بو ونگر نهم موعجزه یان
[هروه کی خه لکن مه کهنی ژ ته دخوازن کو تو
سه فایستی بز بکه بز و چایستی مه کهنی ژ وان
دور بیخی] بهترین، نهو نهیت، بیت بهری وان
موعجزه مه بز هنارتن و باوهری پی نهینان و دره
دانان [قیجا مه به رئاتف کرن، نه کو نهی ژ و کی
وان بکه و و کی وان هیوایی ناناه کی یسن] و مه
حشتر دا [سه مود] [ملهن صالح پیغه بهر وک
موعجزه بهک] نیشانه کارونکهر، قیجا وان ستم ل
خو کر [و خو بهر هنگاری نیازنی کر چونکی وان
گوهری خو نه دا صالحی و حشتر کوشت] و نه م
موعجزه یان ناهترین نه گهر بز ترساندن نهبن،
﴿۶۰﴾ و بینه بیرا خو وختی مه گوژیسه ته، ب راستی
خودایستی ته ب دورستی دستهل ل ل سر همی
مرزفان همیه [و همی یست د بن دهستی وغه]،
و نهو دینا مه ب ته [شفا میراجنی [چونا ته بز
نه مسانان]] داییه دینی، مه ب ته نه ددا دینی نه گهر
بز جهر باندنا خه لکی نه بایه [کادی چاوا سهر دهریسی

د گمل فنی رویدانا عتبه کهن]. و دارا له عنت لی کری د فورناتیدا هاتی [کو دارا زه قورومیه] مه نه بناییه
نه گهر بز بهر جهر باندنا مرزفان نهیت. و نه م وان [ب بهلگه و نیشان و موعجزه بیت ناشکرا کو وان
راوهمستین و باشغه یسن] دترسین، بهلنی نهف ترساندن چول وان زیدناهکته ژ بل زیده سهرداچونی.
﴿۶۱﴾ و وختی مه گوژیسه ملیاکه نان بز نادمی هه رنه سوجهیسی [سوجه یاریز گرتنی نه بایه برستنی] ههمیبان
سوجه بر [نبلیس] تن نهیت، گوت: نه ز چاوا سوجهیسی بز وی بهم، نه وی ته ژ ههریسی چیکری؟!
﴿۶۲﴾ [شه بنانی] گوت: کابو من بیزه، نه فی نه قهری وی ب سهریسی من تیختی، و نه ز ب خو ژ وی ب
قهرتر، ب راستی نه گهر تو من هه تا روزا قیامه تنی بیلی دنی ب سهر دوینده ها ویدا گرم، و د سهردا بهم و
دنی ره و رویشالیت باشیسی ژ ناف وان هه لکیشم، کیمه ک ژ وان تن نهبن [نهو ژ نهو بیت خودی پارسین
ب گوتنا خو [إِنَّ عِبَادِي لَيْسَ لَكَ عَلَيْهِمْ سُلْطَانٌ]، نانکو ب راستی بهنده بیست من نه چو دستهل ل ل
سر وان نینه]. ﴿۶۳﴾ [خودی] گوت: هه ره [نهفه مه تو هیلایی ویا ته پی چن بیت بکه]، قیجا هه
که سنی گوهری خو بده نه و ب دویف نه بکه فیت، دژه جهزایی هه وه همیبانه کو جزایه کنی تمامه.
﴿۶۴﴾ هه چینی ته شایستی ژ وان، ب گازییا خو بنارینه و د سهردا به، و ب سویار و به پایستی خو قه گازی
وان بکه، و د مال و زارو کیت و اندا بشکدار به، و سوز و په یانان بده وان، و شه پتان ژ خاهاندنی بیغه تر چو
ناده ته وان. ﴿۶۵﴾ ب راستی بهنده بیست من [بیت یاریز کار و راستکار] ته چو دستهل ل ل سر وان نینه،
بهسی وانه خودایستی ته بز وان زیره فان و پشته فان بیت. ﴿۶۶﴾ [گمل مرزفان] خودایستی هه وه نهو یسی ب
ساناهی و هندی گهمیبان دهریایاندا دبهت، دا هویس ل دویف خیر و کهرما وی بکه [نانکو دا هویس
داخوازا قازانجی بازار گانیسی بکهن]، ب راستی خودی بز هه وه یسی دلوقانه.

﴿۶۷﴾ و نه گهر نه خورشید که در میان پیدا بگه هبته هموه،
 قیجا نه ویت هوین ژ بیل خودی دهر نسن و هوارئی
 بز دهن، ژ بیرا هموه دجن و خودی ب تنی دمیته
 ل بیرا هموه [ژ خودی بیته تر هوین که سی نایین
 د هانا هموه بهیت، و هموه بزگار بگت]، قیجا
 وه خن هوین بزگار کرن و بر نه دیمی هموه رویی
 خن ژ باوهر یس وهر گنرا [و دزقرنه سهر تیک و دویا
 خن کو بهرستا بوتانه]، و ب راستی مروق یس نه
 شو کورداره، بز نیمه تیت خودی نایینه بهر چافیت
 خن. ﴿۶۸﴾ نه ری هوین پشت راست بوون کو خودی
 هموه ل بهر خن دیمی نه دریدا نابه ته خوارئی، یان زی
 هورده بایه کنی ب بهر شیشک ب سهر هموه دانا نیت،
 باشی هوین که سی نهین خن ل هموه بگته خودان،
 و ب کارو باریت هموه راپیست و هموه ژ یزایا خودی
 پاریزیت. ﴿۶۹﴾ یان زی هوین تیمن بوون کو جاره کا
 دی خودی هموه نازقر بیته دهر یایی و بایه کنی ب هیز
 کو همر تشنی بگفته بهر بهت و بائیزیت ب سهر
 هموه دانا نیت، ژ بهر گاوریا هموه [یان چافقیا

هموه] هموه بخه ندقینیت، باشی هوین که سی نهین نزلا هموه ژ مه بخوازیست. ﴿۷۰﴾ و ب راستی مه
 درنده ها ناده می یست ب ریز و رویست تیختین، و مه تهو دیمی و نافیدا یست هه لگرتین و گیز اندین
 [تاکو مه شیان داییه هموه، هوین ب پیان و دهواران و گه میبان و ناله تیت دی فوینا خیت دریز برن]،
 و رزقی پاک و باقر مه داوان، و مه تهو ب سهر گه لهک چیکر بیست خن تیختن و ب قدر نر لی کرن.
 ﴿۷۱﴾ [بو مله منی خن ییژه]، روزانه می گازی هم می مرقان دکین سهر تیک ب پیشی خن [خودانیت
 تهوراتی ب تهوراتی، و یست تنجیلی ب تنجیلی، و یست قورنائی ب قورنائی، یان زی ب پیته مبریت
 خن ب یان زی ب کتیا کارو باریت خن]، قیجا سهر که سی کتیا وی ب دهسن راستی بز یته دان، نه نه
 دی کتیا خن خوین و ته مه تی دهزیی پشتا بهر کنی ته سی ستم ل وان نایته کرن [کو خیره کاوان کیم بیت
 یان گره نه که ل سهر وان زیده بیت]. ﴿۷۲﴾ نه وی د فی دنیا پیدا یس کوره بیت [دلشاری بیت و هه قیسی
 نه بیت]، نهو د ناخره تیدا زی یس کوره به و گومر اتره زی [وانایته راسته یکرن بز ریکا رزگار بوون].
 ﴿۷۳﴾ و چو نه مایو هه فیشک چیکر (موشک) داته د سهر دایه، و ته خاپین ژ وی و هه میا مه بز ته
 هنارتی، داتو زیلی وی و هه میا مه بز ته هنارتی ب سهر مه نه نی، نه ها هنگی، داته بز خن که نه دوست
 و هه قال. ﴿۷۴﴾ و نه گهر مه تو پانه گرتایی و نه پارسایی، تیزیک بوو تو دایچه کنی ب بهر خن و افه چی.
 ﴿۷۵﴾ قیجا نه گهر ته وهر کرایه [و ته گوئی خن دابایه وان]، نه داته دو قات دنیایی و ناخره تیدا ب بهر یزا
 تیختین، باشی ته بز خن که سی نه ددیت پشته قانییا ته بگت، و دهستان بز ته ل سهر مه به لیت.

وَلَا يَسْتَعِزُّ يَوْمَئِذٍ إِلَى اللَّهِ يَمْنُنَ
 وَإِذَا الْيَتِيمَ يَلْفَلْهُ إِلَّا قَلِيلًا ۖ سَنَّةً مِّنْ قَدَرٍ سَلْنَا
 قَلِيلًا مِّنْ زُلْفَا ۖ وَلَا يُجِدُ سُنَّتَنَا لَعْلًا ۖ أَفَمِ
 الْقَوْلِ إِلَىٰ ذِي الْإِنْسَانِ إِلَىٰ عَسَىٰ الْيَلِيلُ وَالْفَجْرُ
 بِأَنزِلَاتِ الْفَجْرِ كُنْتُ مَشْهُودًا ۖ وَمِنَ اللَّيْلِ فَسَمِعْتُ
 بِهِ نَاقِلَةً لَّكَ عَنِّي أَن يَسْعَىٰ رُبَّكَ مَقَامًا مَّخْمُودًا ۖ
 وَقُلْ رَبِّ أَذْهَبِي مَدْعَلِي مَدْعَلِي مَدْعَلِي مَدْعَلِي
 وَأَجْعَلِي لِي مِّنْ أَمْنِكَ سُلْطَانًا مُّبِينًا ۖ وَقُلْ جَاءَ الْحَقُّ وَوَقُّ
 الْبَطْلُ ۖ إِنَّ الْبَطْلَ كَانَ ذُوقًا ۖ وَتَنَزَّلُ مِنَ الْقُرُونِ أَن مَّا هُوَ
 شَيْعًا ۖ وَتَمَّتْ لِّلْمُؤْمِنِينَ ۖ وَلَا يَزِيدُ الْظَّالِمِينَ إِلَّا عَذَابًا ۖ
 وَإِذَا الْفُتُنَاتُ عَلَى الْإِنْسَانِ عُرِضَتْ وَتَجَاوَبَتْ ۖ وَإِذَا مَسَّهُ
 الْكُرْ ۖ كَانَ يَتَوَلَّى ۖ فَلَمَّا تَمَلَّ عَلَى حَاسِبِيهِ ۖ وَكَوْنَهُ
 يَمْنُنَ هُوَ لَعْنَتِي سَبِيلًا ۖ وَتَعْلَمُكَ عَنَّا رُوحٌ ۖ قُلِ الْوَيْحُ مِن
 أَمْرِ رَبِّي وَمَا أُوتِيتُمْ مِنَ الْعِلْمِ إِلَّا قَلِيلًا ۖ وَلَئِنْ شِئْنَا لَنَذْنِبَنَّ
 بِالَّذِينَ أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ لَمَّا لَعْنَهُ لَكَ بِهِ عَيْنًا وَسَبِيلًا ۖ

﴿۷۸﴾ و چون نامیو داب در زمانیا حق ته عیجز و
 نهنگاف کن، دانه ژ مه که منی در یخن او نه گهر وان
 نه که کر بابه و وان تو در یختیابی، هنگی بستی
 ته، نهو ژ دهمه کنی گیم پیته تر ندمان، ﴿۷۷﴾ نه که
 ریکامه به د گهل پیغه مبریت مه، نهویت مه بهری
 ته هنارتین، کو تهم وی مدهتی بهر تاناف کهین نهویتی
 پیغه مبریتی خور ژ ناف خور در دیتختی، و تو چو
 گوهر رینی بز ریکامه [فن] نابینی، ﴿۷۸﴾ وه خنی
 پور ل نیفا نه سانی و مرد گهریت هتا شه فتاریستی نو
 نفیژان بکه، و نفیژا اسپیدی ژ بیر نه که [نفیژا اسپیدی
 ب فور تانی هاته ب نافکرن چونکی فور نان ب دریزی
 ل سر دیتته خواندن]، چونکی ب راستی نفیژا
 سپیده بیان ملیاکت ل سر شاهدن [ب شف و
 پورژ تیدا حازر دین، و حق تیدا بیک دگوهورن، فیجا
 همدو جوین ل سر دینه شاهد]، ﴿۷۹﴾ و هخته کی
 ژ شه فن، رابه نفیژان ب فور تانی بکه [نانکو فور تانی
 تیدا بخونه] کو فوره زکا زیده به [ل سر همر
 پینج نفیژان] بو نه ب تنی، دا خودایی ته ب وان

نفیژان ته بکه هینه جهی به سگری (نهو جهی سو بایسیا ته تیدا دیتته کرن پورژا مه همدرا مهن دکه).
 ﴿۸۰﴾ بیژه: خودیو همر کاروباره کنی ههیت ب ونگه کنی تو بی رازی، ب من بده کرن و من بکه دنا فدا،
 و همر کاروباره کنی ههیت ب ونگه کنی تو بی رازی من ژئی در یخنه، و تو ژ دلف خور من ب هیز بیخنه
 و هاریکاریا من بکه. ﴿۸۱﴾ و بیژه: هه فی و شیرک همر یا چزیسه. ﴿۸۲﴾ و تهم هنده ک نایهت و سوره تان
 ژ فور تانی دیتینه خوارچی، دهرمان و دلوفانیته بو خودان باوهران، و ژ زیانی پیته تر ل سته مکاران زیده ناکهن.
 ﴿۸۳﴾ و همر و هخته کنی مه که روم و نبعمهت د گهل مرو فی کر، روینی خور وهر گنرا [ژ بیرنیان و سو بایسیا
 خودی، و ژ مهناتی خور [ژ مه] دهر تیخت، و همر وه خنی نه خور شیه کنی هنگافت گه له کنی بی هیشی
 دیبت. ﴿۸۴﴾ (هه ی موجه مد) بیژه: همر تیک وه کی خور [کا یی چاویه و مسا] کار دکت، فیجا خودایی
 هه وه چیتر دزانیته کا کی راسته بفرته. ﴿۸۵﴾ و نهو پسپارا روحی ژ ته دکهن [کا چه]؟ بیژه: روح ژ کاری
 خودایی منه [نانکو ته ب تنی و ب دور ستاهی دزانیته کا چه]، و ژ کیمه کا زانیته پیته تر بو هه وه نه هاتیسه
 دان. ﴿۸۶﴾ و ب سویند نه گهر مه قیابیه، نهو فور تانا مه بو ته هنارتی دا ژ سر دلی ته بهین، و پاشی ته بو
 خور کهس نه ددیت پشته قانیسیا ته بکهت.

﴿٨٧﴾ بەلەن مەنقە، ژۇلتوقايىبا خودايىنە، بۇ تە
نەقايىيە! كو ئەم ز سەر دلەن تە پاكەين ز بىر تە
هەين، ب پاستى كەرەما خودى ل سەر تە گەلگە.
﴿٨٨﴾ يىژ: ب سويند تە گەر موزف و تەجنە هەمى
پىگفە كۆم بىن كو ئەم خورائەكە وەكسى قى فورائى
بىن، نەشتىن وەكى وى بىنن خۇ تە گەر هەمى بۇ
تىگىدو پىشتەفان و ھازىكار زى بىن. ﴿٨٩﴾ و ب پاستى
مە بۇ موزفان هەمى نمونە، و گەلگە جازان و ب
پىگىت جودا جودا، د قى قورائىندا يىت ئىنايىن، بەلەن
باھامىر ز موزفان پىنگا پازى نەپون و ئىنگارى گرتى.
﴿٩٠﴾ و گۆنن: قەدەم باھەرىيىن تە نائىنن ھەتا تو
كانىيەكەن بۇ مە ز ئەردى دەرئەنە تىخى. ﴿٩١﴾ يان زى
جىگەكە دار قەسھان و مۆنەت تىرى تە ھەيىت، فېنجا
تو رويىازان داقىر دەرئەنە تىخى و دېنرايىيە. ﴿٩٢﴾ يان
زى تەسپانى پەرت پەرت ب سەر مەدا يىنى ھەروەكى
تو دىژى، يان زى تو خودى و مليكەتان يىنى و ئەم
بىيىن. ﴿٩٣﴾ يان زى تە خانىيەك ز زىرى ھەيىت،
يان زى بىجە تەسپانان، خۇ تو بىجە تەسپانان زى

إِلَّا رَحْمَةً مِن رَّبِّكَ إِن فَضَّلْنَا كَانَ عَلَيْكَ جُزْءًا مِّنْهُ
فَلْيُخَوِّعِكَ اللَّهُ بِمَا كُنتَ تَعْمَلُ ۚ وَلَوْ لَمْ يَلِكْ يَمْلِكِ ۚ
وَلَقَدْ صَرَّفْنَا لِلنَّاسِ فِي هَٰذَا الْقُرْآنِ مِن كُلِّ مَثَلٍ فَأَنَّى يُكَذِّرُ
النَّاسُ إِلَّا عَشْوَارًا ۚ وَقَالُوا إِنَّا كُنَّا نَسْتَعْتَجِبُكَ
لِقَاءِ رَبِّ الْأَرْضِ يَتَّبِعُونَ ۚ أَوَلَمْ تَكُنْ لَدَى حَقِّكَ مِن تَحْوِيلٍ
وَعَبَّ قَطْعُجَارَ الْأَرْضِ فَلَمَّا أَهْبَطْنَا عَنَّا ۚ أَوَلَمْ يَنْظُرِ النَّاسُ
كَمَا رَفَعْتَ عَلَيْنَا سَاعِيًا أَوْ تَنَزَّلْنَا بِهَٰذَا وَالتَّكْوِينُ
بِقِيَامِهِ ۚ أَوْ يَكُونُ لَكَ يَمِينٌ وَخِصْفٌ يَأْكُلُ النَّاسَ
وَلَنْ تَكُونَ فِيهِمْ ۚ حَقٌّ تَقُولُ عَلَيْنَا عَيْتَانَا لَقَدْ قُلْنَا
سَبْعِينَ رَّبِّي هَلْ كُنْتَ إِلَّا بَشَرًا مَّرْسُولًا ۚ وَمَا تَنَزَّلُ النَّاسَ
أَنْ يُؤْمَرُوا إِلَّا بِمَا نَحْنُ أَلْهَدِي إِلَىٰ أَنْ قَالُوا أَأَمْسَتْ إِلَهُهُ بَشَرًا
مَّرْسُولًا ۚ فُلَوْ كُنَّا فِي الْأَرْضِ مُلْكًا لَّكَانَ فَتْنًا لِّمُطَهِّرِينَ
لَقَدْ عَلَّمْتَهُمُ مِنَ السَّمَاءِ مَلَكًا رَسُولًا ۚ فُلَوْ كُنَّا فِيهِ
قَهْرًا لِّبَنِيهِ وَيَتَنَكَّرُ إِنَّكَ لَمِنَ عَادُوهِ خَيْرٌ مِّنْ بَصِيرَةٍ ۚ

وَالْحَيُّ الْقَيُّومُ ۝ لَا تَأْخُذُهُ سِنَةٌ وَلَا نَوْمٌ ۝ لَّهُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ ۚ لَئِنْ سَأَلْتَهُ عَن شَيْءٍ لَّنَجْعُبَ ۖ لَكَ فِي يَمِينِهِ كُنُوزٌ مَّا تُحِصُّ ۚ وَهُوَ الْعَلِيمُ الْغَنِيُّ ۝ وَهُوَ يُعْطِيكَ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ۝

سورة الناس

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَنْزَلَ عَلَى عَبْدِهِ الْكِتَابَ وَلَمْ يَجْعَلْ لَّهُ عِوَجًا ۖ قَيِّمًا يَسْتَوِي ۚ يَسْتَوِي بَأْسًا عَدِيدًا إِنَّ ذَٰلِكُمْ لَمُبَشِّرٌ لِّلْمُؤْمِنِينَ ۖ الَّذِينَ يَقْتُلُونَ الْفَاسِقِينَ ۖ إِنَّ اللَّهَ لَغَفُورٌ رَّحِيمٌ ۖ فَتَكُونُ فِيهِ أُمَّةٌ لِّلْعَالَمِينَ ۖ وَتُؤَيَّدُ بِهِ ظَنَادِقُ الْبَنِي ۖ وَأَنَّهُ يُخَالِفُ طَائِفًا مِّنَ الَّذِينَ يُكَذِّبُوكَ ۚ وَلَٰكِن لَّا تَخْذَلْهُ عَزَّةٌ وَلَا حُفَاةٌ ۚ وَلَٰكِن لَّا تَخْذَلْهُ عَزَّةٌ وَلَا حُفَاةٌ ۚ وَلَٰكِن لَّا تَخْذَلْهُ عَزَّةٌ وَلَا حُفَاةٌ ۚ وَلَٰكِن لَّا تَخْذَلْهُ عَزَّةٌ وَلَا حُفَاةٌ ۚ

هه یمن، و توفیقش اخو ب دمنگی بلند نه که و ددلی خودا زی نه که (کو که سنی گول دمنگی نه نهیت)، و ریکه کنی بگره دنا بهرا همدو کاندایت. ﴿۱۱۶﴾ و بیژه: په سمن و سوباسی هه می بز وی خودایی نه وی چو زاروک بز خو نه گرتین، و چو هه ښک دمالداریدن بز نهی، و یس چو هاریکار و پشته فان ژ هه و جی بز نهی، و وی ژ هه می کیم و کاسیان مه نتر لی بکه (کو زاروک یان هه ښک یان پشته فان و هاریکار هه یمن).

سورة ناس

ل مه که من هاتیه خورای (۱۱۰) ناپه ته

بسم الله الرحمن الرحيم

﴿۱﴾ سوباس و په سمن هه می بز وی خودایی، نه وی قورناب بز به ندهی خن ښاییه خورای، و چو خورای و کیماسی نه کرپه تیدا. ﴿۲﴾ کښه کا راست و بی جو داییه و پاریز قاناکښیت بهری خزیه، دا گاور و گونه کاران ژ نيز ایه کا دوزار برسییت و مزگښی بده ته خودان باومران، نه ویست کار و کړیاریت قنچ دکهن، کو ب راستی خه لاته کنی باش بز وان هه په کو به حه شته. ﴿۳﴾ و هروهمر دق دنا فدا (دناک به حه شنید) مینن. ﴿۴﴾ و [دبسا] دانه وان، نه ویست گوزین خودی زاروک کنی بز خو گرتی [ژ نيز ایس] بترسییت.

﴿۱۰۵﴾ و مه قورناب هه قینفه ښاییه خورای، [دا هه قین و راستی ناکه را بکه] و ب هه قینفه یا هاتیه خورای، و مه تو نه هارتي بز هندئ نهیت بییه مزگښتن و ناگه هدارکر. ﴿۱۰۶﴾ و مه قورناب جو دایو بز ته ښا خور دا تو هندئ هندئ بز خه لکی بخوینی، و مه پیچ پیچ [ل دویف بهر ژومندیان] ښا خورای. ﴿۱۰۷﴾ بیژه: چ هوین باومریس یس یس یان یس نه نینن، ب راستی نه ویست زانین [ب قورناب و ب هاتیا پیغه مبهری] بهری نو که بز هاتی، گاغا قورناب بز وان هاته خواندن، ب له ز دکهنه سره وروچایت خو، بز سو جده برنی. ﴿۱۰۸﴾ و دینژن: پاک و پاوری [ژ هه می کیماسیان] بز خودایی مه بیت، ب راستی په یسانا خودایی مه دایی، هات. ﴿۱۰۹﴾ و دکهنه سره وروچایت خو و سو جده یس دبهن، و دکهنه گری و [خواندن قورناب] ترسا وان پتر لی دکهن. ﴿۱۱۰﴾ بیژه: حمز که ی نافی خودی گازی بکهن، حمز که ی نافی دلوفان گازی بکهن، ب کیر نافی گازی دکهن، گازی بکهن، نن خودی باشاف یست

قَالَهُمْ بِهِ مِنْ عِلْمٍ وَلَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ سَكَنتَ عَلَى الْخُرُوجِ مِنْ
 نُوحٍ عَلَيْهِمُ الْقَوْلُ وَالْأَكْبَابُ فَلَمَّا تَجَمَّعَتِ
 عَلَى الْآرْضِ مِنْ لَدُنْهُمْ وَأَنبَأَتِ السُّفُنُ أَنَّ
 جَنَّتَكُمْ مَاعِلَ الْأَرْضِ بَنَدَتْ لَهَا الْبُلُوكُ أَفْنَدَتْ عَمَلَكُمْ
 وَأَنَّا لَنَجْعَلُوكَ مَاعِلًا وَسِيعًا جُرْأً فِ الْأَرْضِ
 أَنَّ أَصْحَابَ الْكُفْرِ وَالْزُّمَرِ كَانُوا مِنْ أَهْلِ جَهَنَّمَ
 إِذْ أَوَى الْفِتْيَةُ إِلَى الْكُفْرِ فَقَالُوا رَبَّنَا إِنَّا أَتَيْنَاكَ
 رَحْمَةً وَهِيَ ثَمَنٌ أَمْ نَارُكَ إِنَّكَ أَنْتَ الْغَنِيُّ
 فِي السَّمَوَاتِ سِيبُونَ عَذَابًا لَمْ يَحْتَسِبْهُمْ فَلَمَّا تَرَأَوْا
 الْحِزْبَيْنِ أَحْضَى لِنَا لَهُمَا آتَةً لَمْ يَنْقُصْ عَلَيْكَ لَبَأَهُمُ
 بِالْأَقْصَى لَمْ يَنْقُصْهُ فَاسْتَوَى بَرَزُوا لَهُمْ فَزَعَمُ هَدَى بِهِ
 وَتَطَلَّعَا عَنْ عَصَاهُ إِذْ قَامُوا فَقَالُوا رَبُّنَا رَبُّ السَّمَوَاتِ
 وَالْأَرْضِ لَنْ نَدْعُو مِنْ دُونِهِ إِلَهًا لَقَدْ قُلْنَا إِذْ أَتَيْنَاكَ
 هَؤُلَاءِ قَوْمًا اتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ إِلَهًا لَوْلَا نُتَابِعُ عَالِيَهُمْ
 بِشَاقِطٍ يُبِينُ مَنِ أَعْلَاهُ مِنَّا فَأَنزِلْنَاهُ عَلَى اللَّهِ سَعْدًا

﴿۵۵﴾ نه نمو و نه باب و بابریت وان چو ژ هندی
 نوزانن، نهفه ناخفته کا مزنه ژ دهقی وان دهردهکیت،
 و نمو ژ دهرهوی پنهتر نایزن. ﴿۵۶﴾ قیجانی هیه تو ژ
 خعم و کوفانان خو بکوژی، نهگهر نمو باهرهسی ب
 ثقی قورانی نهینن. ﴿۵۷﴾ ب راستی تشنی ل سمر
 نهردی هیه، مه یی بقره خیمه خعمل و جوانی، دا
 وان (مرفان) بجهربین کاکی ژ وان یی کار باشته.
 ﴿۵۸﴾ ب راستی هندی ل سمر نهردی [ژ خعمل و
 جوانی و همر تشنی تیداروژا دویماهیکا دنیا یی]،
 دی کینه ناخه کار پویت و بهوال و بی شیکانی.
 ﴿۵۹﴾ نهری نه هزر کر (همی موحه مه) کو خه لکن
 شکفتی و به قیسی [ره قیسی بان نالی وی چایه یی
 شکفت لسی، بان نمو نهاله نهفه شکفت تیدا، بان
 نالی گوندی وانه، بان نالی وی ته حنهبری بو یی
 نالی وان ل سمر نفیسی، و بارهتر ژ نه فیرزانان ل
 سمر نهفه دویماهیینه] ژ نشان و موعجیزه ییت مه
 بیت عه جیبیه [نانکو هزر نهکه نهفه ژ همی نشان
 و موعجیزه ییت مه عه جیتره]. ﴿۶۰﴾ پیژه وان، دهمی

وان گنج و لاوان خو گه هاندیه شکفتی، و وان گزت: خودبوژ، نو دلوقاییه کی ژ دهف خو ب مه به
 [ل ناخره تنی ل مه بسوزه، و مه تیمن بکه ژ نه یاران، و رزقی ل قی دنیا یی بده مه]، و فی کار یی مه راست بکه
 و ب سانهی بیخه. ﴿۶۱﴾ و د شکه فیندا چهند قه دهر سال و زمانان، مه بهردا خه وی ب سمر گو هیت وان
 دادا [کو وان گول چو نه بیت و همر نفیسی بهینن]. ﴿۶۲﴾ پاشی مه نمو ژ خمو یی هشیار کرن، دابرانین کا کی
 ژ همر دو جوانان دزانیب، کا نمو چهند مایسه [نهفه نیشاره ته کو نمو ل سمر وه خنی مانا خه لکن شکفتی د
 شکه فیندا، دژیک جودا بوون]. ﴿۶۳﴾ هم سهراتییا وان ب دورستی بو ته فهدگیرین، ب راستی نمو هندهک
 خورت و لاو بوون باهری ب خودایی خو ینابوون، و مه ژ یی پتر راسته یرگرن [و مه راگرتن و دلی وان
 موکو مری لسی کر، کو خو ل بهر همر نه خوشیه کا هه بیت بگرن]. ﴿۶۴﴾ و مه دلیت وان [ب سهر و راستی
 و راگرتن] قاهیم کرن، و هختی [بهرا بهری خوندکاری] رابووسین، و گوئین: خودایی مه، خودایی نهرد
 و نه سانه، ژ بیل وی هم چو خوداییت دی نابه ریسین [و نه گهر مه ژ بیل وی تیکن دی بهرست] هنگی
 ب راستی هم ناخفته کا دوسر ژ هقیسی دیژین. ﴿۶۵﴾ نه قیبت هه، مله تنی مه [خه لکن باژیری مه] شوینا
 خودی، چهند بهرستییه کیت دی دهر یسن. کا بلا نیشانه کا ناشکه رال سمر خوداییسیا وان یینن، ما کی ژ
 وی ستمه کار تره یی دهره وان ب نالی خودی بکه ت؟

وَاِذْ اَعْرَضْنَا عَنْ قَوْمِ اِلَادَ اللَّهِ قَالُوا اِلَى الْكَافِرِ
 يُنْشَرُ كُرْكُرًا مِنْ رَحْمَةٍ وَنُفِخَ لَكُمْ مِنْ اَمْرِكُمْ فِرْقَانًا
 وَنُفِخَ لِلشَّمْسِ اِذَا عَلَمَتْ فَرَزَ وَرَعْنًا كَهْمِهِ دَاثَ
 الْيَمِينِ وَاِذَا عَرِثَتْ فَرَقَرُ مِنْ دَاثِ الْيَمِينِ وَنُفِخَ فِي هَجْوَةٍ
 مِنْهُ فَذَلِكَ مِنْ اَنْبَاءِ اللَّهِ مِنْ يَهْدِي اللَّهُ فِتْنًا لِقَوْمٍ اَلْمُهَنَّدِ وَنُفِخَ
 لِيُظِلُّ قُلْنَ لَعْنَةُ اللَّهِ لَعْنَةُ اَمْرِ شِدَائِي وَنُفِخَ لَكُمْ اَنْتَ اَلْمُهَنَّدِ
 وَنُفِخَ زُفْرًا وَنُفِخَ لِقَوْمِ الْيَمِينِ وَذَلِكَ الْيَمِينِ وَكَلَّمَهُ
 بَنِي سُلَيْمٍ وَرَأَيْتُهُ بِالْوَصِيدِ لَوْ اَقْلَمْتَ عَلَيْهِ لَوَلِيَّتَ مِنْهُ
 فِرَارًا وَلَمَلِثَ مِنْهُ رُغْبًا وَنُفِخَ لَكُمْ اَنْتَ اَلْمُهَنَّدِ
 اِلَيْتَ اَلْوَلِيَّتَ قَالِ قَالِ مِنْهُ سَعَرٌ لِيُفْتَرَا اَلْوَلِيَّتَ
 يَوْمَ اَلْوَلِيَّتِ قَوْمٌ قَالُوا وَنُفِخَ اَنْتَ اَلْمُهَنَّدِ قَالَتُنَّ
 اَحْذَرُكُمْ يَوْمَ لَعْنَةِ هَذِهِ اِلَى اَلْمُهَنَّدِ قَالَتُنَّ اَلْوَلِيَّتَ اَلْوَلِيَّتَ
 طَعَامًا قَالَتُنَّ لَكُمْ بَرَقَ مِنْهُ وَلَيْسَ اَلْوَلِيَّتَ وَلَا يُشْعَرُ
 بِكُمْ اَلْوَلِيَّتَ اَلْوَلِيَّتَ اَلْوَلِيَّتَ اَلْوَلِيَّتَ اَلْوَلِيَّتَ اَلْوَلِيَّتَ اَلْوَلِيَّتَ
 اَلْوَلِيَّتَ اَلْوَلِيَّتَ اَلْوَلِيَّتَ اَلْوَلِيَّتَ اَلْوَلِيَّتَ اَلْوَلِيَّتَ اَلْوَلِيَّتَ

﴿۱۶﴾ و گافا همه خو ز وان و بیت نمو شوینا خودی
 دهر یسن [ز بوتان]، دویس تیخت و خو زئی دا
 باش، فیجا خو بگمهینه [همر نه] شکفتی، خودایسن
 همه دق بهر ویبانی دلوفانیسا خو ل سهر همه فرمه
 گهت، و کاروباری هوین تیدا و تشق هوین مغایس
 زئی وهر دگر، ز خوارن و هه خوارنی، دق بق همه
 ب سانامی تیخت. ﴿۱۷﴾ و تو دق بیسی و هختی رور
 ده لیت تپوز کیت وی پیکا خو ل سهر بهمن پاستی
 بیسی شکفتی دگوهیزیت، و هختی نالفا دبیت ز ملن
 چه بنقه ل وان نادهت، و ز وان دبوریت و نمو د نیفا
 شکفته برون [نانگو نه هلائنی و نه نالفا بونی،
 رور زئی ل وان نه ددا هر چهنده دهری شکفتی بیسی
 فه کری زی بوو، و نمو د نیفا ویدا بوون]، نه فه ز
 نیسانیت [دهسته لاتداریسا] خودبنه، و هر که سنی
 خودی راسته ری بکته، نی نمو راسته ریکری، و هر
 که سنی گومرا و بهرزه بکته، نی نمو جو هاریکار و
 ریهر و ریسانان بق نابینی. ﴿۱۸﴾ و یاز نهفه دهشیارن
 و نمو ب خو د نفستنه [چونکی چافیت وان د فه کری

بوون و نمو ب خو د نفستی بوون]، و مه نمو ل سهر ته نشا راستی و چهمن دفولاندن و دزفولاندن، و سیمی
 وان زی همه دو دهستیت وی ل بهر دهر ازینکا شکفتی د ریزگری بوون، و نه گهر ته نه و دینه [ل سهر وی
 حال] دا [دلی ته] تزی ترس بیت و دا زئی رهقی. ﴿۱۹﴾ [و مه چاوا نمو نفاذبوون] و هسا مه نمو هشیار
 زی کرن، دا د نایه را خو دا پیار بکن [کا نمو چند مایینه د شکفته]، تیکی ز وان کوژت: نمو ری هوین
 چند مایینه؟ گوتن: روزه کی یان دانه کی رور زئی [و تو بیت بز وان نه دیار کا چند مایینه نفسی] گوتن:
 خودی دز انیت کا هوین چند مایینه، فیجا کا تیکی ز خو ب فان باره بیت خو بنتر نه با زیری، بلا بهری
 خو بدتس کاچ خوارن ز هم بیان حالتر و با فوتره بلا بق همه و بیت، بهلی بلا بیسی هشیار بیت [هویر
 بهری خو بدتس]، دا نه تینه نیاسن و دا کس د سهر دانهت و نه خابیت، که سنی ب همه نه هسیت.
 ﴿۲۰﴾ ب راستی نه گهر نمو ب سهر همه هلیسن دق همه ب که فرمان کوژن، یان دق همه و ز فزیننه سهر دینی
 خو [و نه گهر هوین ز فزیننه سهر دینی وان]، هوین وی و هختی چوجا سهر فراز نابن.

﴿۳۵﴾ و چو د ناه جنیکا خودا، د گهل وئ سته من
 نه واولی ل خو کړی، گوت: نهز باوره ناکمه وروژمه
 هه بیت نهف جنیکه نه مینیت، و دویمه جنیکه بڼ
 هه بیت، ﴿۳۶﴾ و نهز باوره ناکمه قیامت زی هه بیت،
 و نه گهر [هه بیت زی و نهز خودانی فی ربه و باغ و
 مالیسه تی و نهز بیتمه زفراندن ب بال خودایس خو فله،
 ب پراسی نهز دئی جنیکه کا ژ فی چیترو و جهه کن چیترو
 بڼ خو بنیم، ﴿۳۷﴾ هه فالی وی لن زفراند و گوتی:
 نه ری ته خو بڼ باوره کړ زی وی خودایس، نه وی نو
 جارا تیکن ژ ناخن، هاشی ژ چپکه کا نافی چیکری،
 هاشی نو کریبه زه لاهه کنی دورست و بڼ کیم و
 کاسی، ﴿۳۸﴾ به لنی نهز مروژمه کم باوره یسی دینم کو
 خودی خودانی منه، و نهز چو هه لپشکان بڼ خودایس
 خو چیتاکمه، ﴿۳۹﴾ بلا وختی تو دچویه د ناه جنیکا
 خودا، نه گوتابه: نهفه نهوه یا خودی جهه کړی، بی
 خودی چو هیز و شیان نین، و نه گهر تو من بیینی
 مال و زاروکتیت من ژ بیت ته کیمترن، ﴿۴۰﴾ نهز
 هیفی دکمه خودایس من جنیکه کا ژ یا ته چیترو بدهمه

من، و ناناغه کنی ژ نهسمانی [وهکی بروسیان] ب سر جنیکا نه دایبیت، و بکه ته نه ده کنی رویت و
 ره وال و حولی، ﴿۴۱﴾ یان زی نانا وئ د نه ریددا بیه ته خوارئ، کو تو نه نشی ل دویف بجی و بزفرینهفه.
 ﴿۴۲﴾ و فیقیسی وی هه می پویچ بوو، نه ما، قیجا ده سبت خو [لیکدان]، به رویش کرن [ژ په شیمانسی] ال
 سر وی مالی لن مه زاختی، و جنیک هه می ب سر نکدا هانبو خوارئ، نیا گوت: خوزی من چو شریک
 بڼ خودایس خو چنی نه کر بانه، ﴿۴۳﴾ وی چو ده سته که نه بوون ژ بل خودی، ده واری بڼ و هاریکاریا
 وی بکه، و وی ب خو زی بی چنی نه دیوو بهر فانیسی ژ خو بکه، ﴿۴۴﴾ نه هه د فی کراسیدا هاریکاری
 بهس ژ خودیه [که سی دی نه شیت هاریکاریسی بکه]، چیترو خه لات نهوه یسی نهوه ددهت، و چیترو
 دویمه جنیکه نهوه یا نهوه ددهت، ﴿۴۵﴾ پیژه وان هندي دنیا به وهکی نانا کتیه مه ژ نهسمانان نیا بیه خوارئ،
 و ب فی نافی گل و گیایی نه ردی هه می تی کراشین بوو، و هاشی بوو پویش و به لهخ و بای به لاهه کر و
 ته رابه را کر، و خودی ل سر هه می تشنان خودان ده سته لانه.

وَدَخَلَ جَنَّتَهُمْ وَوَقَفَ لِمَنْ يُنْفِصُهُمْ قَالَ مَا أَظُنُّ أَنْ تَبِيدَ هَذِهِ
 أَبَدًا وَيَا أَهْلَ السَّاعَةِ قَالِمَةُ وَلَيْنَ زُودَتْ إِلَى رَبِّي لَأُجِدَنَّ
 خَيْرًا مِنْهَا مُقَامًا ۖ قَالَ لَهُ صَاحِبُهُ وَهُوَ يُحَاوِرُهُ أَكَفَرْتَ
 بِالَّذِي خَلَقْتَهُ مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ أَنْفَذْتَ ثُمَّ سُوفَ تَكُونُ رَجُلًا ۚ
 لَكَ فِي هَذِهِ نَازِحَةٌ وَلَا تَتْرِكْ مِنْ أَصْحَابِ ۖ وَلَا إِذْ ذَكَرْتَ
 جَنَّتَكَ هَذِهِ مَا أَتَى اللَّهُ لَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ إِنَّ تَرِينَ أَهْلًا أَفَلَا يَذَّكَّرُ
 مَا لَا وَوَلَدًا ۚ فَتَنَى رَبِّي أَنْ يُؤْتِيَنَّ خَيْرًا مِنْ بَحْتِكَ وَكَرِهَ
 عَلَيْهِمَا خَسْبًا فَإِنَّ السَّمَاءَ فَتُصِحُّ صَعِيدًا زَلَقًا ۚ وَأَوْضَحَّ
 مَا زُفَرَا غَوْرًا فَلَنْ تَسْتَطِيعَ لَهُ مَرْطَبًا ۚ وَلِحِطَّ بِقَرْنِهِ
 فَاصْبِرْ يَبْقَى كَتَبُهُ عَلَى مَا أَتَقَى لِيَهَيَّاهُ غَايَةً عَلَى
 غُرُوبِهِمْ أَنْ يَكُونَ لِمَنْ تَرَى أَهْلًا ۚ وَتَرْتَكِرْ لَمْ
 يَنْتَهِ بِعُصْرِهِمْ مِنْ دُونِ آفَةٍ وَمَا كَانَ مُسْتَعْرَبًا ۚ هَٰذَا كَلِمَةُ الْوَلِيَّةِ
 بَلَّغْ لِحَقِّ هُوَ خَيْرٌ وَأَبْشَرُ غَفَا ۚ وَتَغْرِبْ لَهُمْ مَقَلَّ لَقِيَّةِ
 الْوَلِيَّةِ كَلِمَةً أَوْزَنَهُ مِنَ السَّمَاءِ فَاتَّخَذَ بِهِ نَبَاتَ الْآرِضِ
 فَاصْبِرْ هَسْبًا تَذَرُهُ الْوَلِيَّةُ وَكَانَ اللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ مُقْتَدِرًا ۚ

وَلَقَدْ صَرَّفْنَا فِي هَٰذَا الْقُرْآنِ لِلنَّاسِ مِن كُلِّ مَثَلٍ وَكَانَ
الْإِنسَانُ أَكْثَرُ غَفْلًا ۖ وَمَا مَنَعَ النَّاسَ أَن يُؤْمِنُوا
إِذْ جَاءَهُمُ الْهُدَىٰ وَيَسْتَغْفِرُوا رَبَّهُمْ إِلَّا أَن تَأْتِيهِمْ سُنَّةٌ
الْأُولَىٰ أَوْ يَأْتِيَهُمُ الْعَذَابُ فُبُلًا ۖ وَمَآ أَرْسِلُ فِي السَّمَوَاتِ
إِلَّا مَبْعُوثِينَ ۖ وَمُنْذِرِينَ ۖ وَبَشِيرِينَ ۖ لَّيْسَ لَهُمُ الْبَطِلُ
لِلْحَقِّ بِهِ الْغَرَضُ ۖ وَالْحَقُّ وَآءُ الْبَاقِي وَمَآ أُنذِرُوا أَهْمُورًا ۖ
وَمَن أَظْلَرُ مَن ذَكَرَ بَنَاتِ بْنِ زَيْدٍ ۖ فَاغْرَضَ عَنْهَا وَتَبَيَّنَ
مَا قَدَّمَتْ يَدًا ۖ إِنَّا جَعَلْنَا قُلُوبَهُمْ آسِنَةً ۖ أَن يَقْنَنُوا
فِي فَاذَانِهِمْ ۖ وَفَرَّوْنَ إِلَى الْهُدَىٰ فَلَن يَهْتَدُوا ۖ إِذَا
لَبَّاتُوا ۖ وَزُكِّيَ الْقُرْآنُ ۖ وَآلِ الْأَعْمَىٰ ۖ لَوْ جِئْتَهُمْ بِتَاسْتَكْبُرُوا
لَسَجَّلَ لَهُمُ الْعَذَابَ ۖ بَلْ لَّهُمْ مَوْعِدٌ لَّن يَجِدُوا مِن دُونِهِ
مَوْعِدًا ۖ وَفَلَكَ الْفَرَىٰ ۖ أَهْلُكُمْ تَحْتَهُ لَمَّا ظَنَّمُوا وَجَعَلْنَا
لَهُمْ لِكُلِّ مَوْعِدٍ ۖ وَآذًا ۖ قَالَ مُوسَىٰ لِقَوْمِهِ ۖ لَآ أُبْرِحُ حَتَّىٰ
أُبْلَغَ ۖ مَجْمَعَ الْآخِرِينَ ۖ أَوْ أَمِضْ حَقًّا ۖ فَلَمَّا بَلَغَا مَجْمَعَ
بَيْنِهِمَا نَسِبَا أَخْرَجَهُمَا فَاللَّعْنَةُ سَبِيلُهُ ۖ فِي الْآخِرِ سَرَرَاتًا ۖ

﴿۵۸﴾ و ب راستی مه یز مرقان دفن قورتانیدا ز همی
رهنگان نمونه یتیمیه، بهلن مرقف ز همی نشتان
پتر یسی مه دهرک و قاوریش کیشه. ﴿۵۹﴾ و چو نشتی
مرقوف ز هندتی نه دانه پاش کو باوریهی بینن،
و داخووازا لیوریهی ز خودایی خز بکهن، پستی
راسته یقی پیغمبر و قورتان. یز وان هاتی، نهو
نمیت دویمایهیا نهویت بهری ب سهری وان بیت،
پان زی همی رهنگیت یزایی ب ناشکرای بی
وان بینن. ﴿۶۰﴾ و نهم پیغمبران ناهترین تهگر
بز هندتی نهیت دا بینن مزگشتین و ناگه هدارکهر، و
نهویت گاوربووینن ب پویهی جرهیری دکهن، دا
هم قیسی بی بی هیز بکهن و نهیلن و بینن، و بدلگه و
نشانیت من [کو قورتانه] و یزایا بی هانیه ترساندن
ب ترانه و مردگرن. ﴿۶۱﴾ و ماک ز وی ستمکارتره
بی بی نشان و نایهتیت خودتی بیت شیرهنگرن،
پاشی پشا خز بدهنی [هزرا خو تیدا نهکات و خز
تن نه گه هیت]، و کریارنت ب دهسن خز کریس
[ز خرابی و گونه هان] ز بیر بکته [هزرا خز د

دویمایهکا و اندانهکات]. و دا قورتانی نه گهن، مه پهرده بیت تیخته سهر دلیت وان، و مه کهراتی و
گرانسی یا تیخته سیه د گو هیت و اندا، و تهگر داخووازا وان بکی یز راسته یسی زی [باوریهی و قورتان].
نهو چوجا راسته یی نابن [چونکی نه هه قیسی دبینن، و نه گولی دبن، و نه تن دکهن]. ﴿۵۸﴾ و خودایی
ته گونه نهو زبهر و خودان دلقانییه، تهگر خودتی ل وان گرتایه ز بهر نهوا وان کری، داله زقی ل یزادانا وان
کته، بهلن وان ژفانهک یسی هه [گافا هات]، وان چو جه نینن وان لهجه ریت. ﴿۵۹﴾ نهفه نهو گوندن
نهویت مه د هیلاک برین دهمن وان ستم کری، و مه یز د هیلاکرن و وان ژفانهکی ناشکهر ادا نابو [گهلی
قوره یشیان دوبر ندانن نهوا ب سهری وان هاتی، ب سهری هه وه زی بیت]. ﴿۶۰﴾ و ییزه وان وهختی
موو سایی گوتیه خزمه تکاری خز شه ذی هنگی راوه ستم هه تا دگه مه جهن تیکه لبونا هه ردو دهریاپان،
پان زی و هخته کنی دریز، ب سالان شه ذی جم [هه تا بگه مه وی جهی]. ﴿۶۱﴾ فینجا وهختی گه هشتیه جهن
تیکه لبونا هه ردو دهریاپان، ماسیسی خز ز بیرکرن، فینجا [ماسیسی وان] ریکا خز د ناف دهریاپیدا گرت و
چو .

قَالَ الرَّاقِلُ لَكَ إِنَّكَ لَنْ تَسْلُطَ عَلَيَّ سَيِّدًا ۖ قَالَ إِنْ سَأَلْتُكَ عَنْ شَيْءٍ بَعْدَ هَذَا فَلاَ تُصَرِّحْهُ ۖ قَدْ بَلَغْتَ مِنْ لَدُنِّي عُذْرًا ۖ فَاسْتَلَفَا خَبْرًا ۖ إِذَا أَتَا أَهْلَ قَرْيَةٍ اسْتَطْعَمَا أَهْلِهَا فَأَأْوَوْا أُنْثَىٰ فَهُمَا ۖ وَرَجَعَا فِيهَا جِدَارًا يُرِيدُ أَنْ يَنْقَضَ فَأَقَامَهُ ۖ قَالَ لَوْ بَشِئْتَ لَتَلَحَّدْتَ عَلَيْهِ أَجْرًا ۖ قَالَ هَذَا قَرْيَتِي بَيْنَ يَدَيْكَ ۖ سَأُنْبِتُ لَكَ أَثَرًا ۖ بَلْ مَلَّكَ اسْطِطَاعَ عَلَيْهِ سَيِّدًا ۖ أَنَا أَلْتَجِبُهُ ۖ كَذَّبَتْ ثَمُودُ بِطَغْوَاهُ ۖ إِذِ انبَعَثَ أَشْقَىٰ ۖ نَادَىٰ أَهْلَ الْبَحْرِ فَأَنْزَلْنَاهُ ۖ فَبِغْيَتِهِمْ وَكُنْ ۖ وَذَا هَرَمًا ۖ أَخَذُوا كُلَّ شَيْءٍ عَسَا ۖ وَآمَنَّا أَكْفَرًا ۖ لَكَانَ أَجْرًا ۖ فَوُتِّيخَ ۖ فَتَعَبْنَا ۖ وَرَهَقَهُمَا طُغْيَانُ ۖ وَكُفْرًا ۖ فَأَنذَرْنَاهُ أَنْ يَأْتِيَهُمَا جَنَاحٌ مُّضِيٍّ ذِي زُفَرٍ ۖ وَذُحْرَا ۖ وَأَنَّا لَمِلْنَا رَبَّكَ لَمَلَمَتَيْنِ بَيْنَيْنِ ۖ فِي الْآخِرَةِ ۖ وَكَانَ تَحْتَهُ كُرْسِيُّهُمَا ۖ وَكَانَ الْوُحُوشُ حَاضِرًا ۖ فَآذَنَّا ۖ وَذُنُكُ ۖ أَنْ يَنْبَغَا ۖ أَشْدَّ ۖ وَتَسْتَخْرِجَا ۖ حَضَرَهُمَا رَحْمَةٌ مِنْ رَبِّكَ ۖ وَتَافَقَهُمَا ۖ عَنْ أَمْرِ ۖ ذَٰلِكَ قَابِلٌ ۖ مَا لَمْ تَسْطِعْ عَلَيْهِ سَيِّدًا ۖ وَتَقْتُلُوهُ ۖ عَنْ دِي الْقَرْيَيْنِ ۖ قُلْ سَأَقُولُ عَلَىٰ كُرْسِيِّ ذَٰلِكَ ۖ

﴿۷۵﴾ [یسن موسا دگهل] گوت: ما من نه گزته ته تو نه شنی بینها خو دگهل من فرهه بکھی؟ ﴿۷۶﴾ [موسایی] گوت: نه گهر من پستی فی، بسبارا تشته کن دی ژ ته گر، هه فالینیا من نه که، و ب راستی تو ژ ره غنی منف یسن ده مستور دایی. ﴿۷۷﴾ نینا جاره کا دی هه ردوکان، دار پی هه تا که هشتینه گونده کی، خوارن ژ خه لکن گوندی خواستن، به لنی خه لکن گوندی خوارن نه دا وان و میثان نه کرن. دیوار مک ل وی گوندی دیتن نیزیک بسو به رفیت و ب سه رنگدا بیت، نینا [یسن موسا دگهل] نه دیوار را کر و دور سکر، [موسایی] گوت: نه دشیا تو باله تبیا خو و مر گری [نانکو بلا نه تشته که برانبری دور سکر نا دیواری و مر گرتابه، دا مه زی خوارنه که بسو خو یی کر بیایه، ژ خه لکن فی گوندی نان نه داییه مه و نهم میثان نه کرین]. ﴿۷۸﴾ [خدری] گوت: ته ها نهفه و هختی ژیکفه بوونا من و نهیه، [ژ نوی] نهز دئی بسو ته راهه کرنا وان تشنان بیژم، نه ویت ته نه شبایی بینها خو ل سه فرهه بکھی. ﴿۷۹﴾ هندی گمی بوو

یا هنده که بهلنگازان بوو دهر یا بیندا بسو خو شول دکرن، من قیا نه ز ب عیب بیخم چونکی خوندکاره که دینکا و اندا بوو، ههر که مبهیه که دورست و یی عیب هه بایه ب خورسی ژ خودانان دستاند [قیجا من قیا نهز کون بکه، دا ببیت یا کونه و ب کیر ناهیت]. ﴿۸۰﴾ و هندی بجویک بسو، ده بیابیت وی د خودان باوهر بسون، نهم ترسیان [وهختی مه زن دیت] ده بیابیت خو ب خرابیا خو بهر ب گاوری و سه رادچو نیقه بهت [هندی هند جه ژ دکرن]. ﴿۸۱﴾ قیجا مه قیا، خودایی وان، شوینا وی بجویکی، بجویکه کی چتر و هافوتر و دلوفانتر بدهته وان. ﴿۸۲﴾ و هندی دیوار بوو، یسن دو بجویکت سینی بوو ژ خه لکن باژتری، و گه نهجخانه به که وان هه ردو سیویان دین وی دیوار یقه بوو، و بایی وان زی یسن راستکار و قهنج بوو، قیجا خودایی ته قیا [نهز دیواری وان دورست بکه] هه ردو بجویک بکه هه تمامبیا عه قلی خو، و گه نهجخانه یا خو دهر بیخن، نهفه دلوفانییه که ژ خودایی ته ب وان بری، و من نهف تشته ژ دهف خو نه کرینه، و نهفه به راهه کرنا تشتن من کری و ته نه شبایی بینها خو ل سه فرهه بکھی. ﴿۸۳﴾ [ههی موحه مه د] نهو بسبارا خودانی برژه هلات و برژ نا فایسن [زیلقه نه یی] ژ نه دکن [کاکی بوو، و چیر ژ کا وی چاوا بوو؟] بیژه: نهز دئی بسو هه و د راستا ویدا قورفانی خویم.

إِنَّمَا كُنَّا لَكَ فِي الْأَرْضِ وَمَنْ لَدُنْكَ مِنَ شَيْءٍ نَّاسِبًا ۖ فَتُحَرِّقْ
سَبِيحًا ۖ عَنَّا إِنَّمَا لَكَ مِنَ النَّفْسِ وَجَدَهَا تَقْرُبُ فِي عَيْنِ حَمِئَةٍ
وَجَدَهَا عَاثِرًا قَتْلَانِدَا الْفَرِيقَيْنِ إِنَّمَا أَنْ هَدَبَ وَإِنَّمَا أَنْ تَجِدَ
فِيهِمْ خُشْيَانًا ۖ قَالَ أَنَا نَسِيتُكَ فَسَوْفَ نُنَبِّئُكَ ۖ ثُمَّ إِنَّ رُبِّيَ
فَعَزَّ بِهِ عَذَابَ لُكَا ۖ وَأَنَّا مَنَّا ۖ آمَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا فَلَهُ جَزَاءُ
الْحُسْنَىٰ ۖ وَسَقُولُ لَهُ مِنْ أَمْرٍ يُأْتِيهِ ۖ ثُمَّ أُنشِئَ سَبِيحًا ۖ عَنَّا
إِنَّمَا لَكَ مِنَ النَّفْسِ وَجَدَهَا تَقْلَعُ عَلَىٰ قَوْمٍ لَّا يَجْعَلُ لَهُمْ مَعْنَ
فِيهِمْ يَفْرَ ۖ كَذَلِكَ ۖ وَقَدْ أَخْلَصَ بِمَا لَدَيْهِمْ ۖ ثُمَّ
أُنشِئَ سَبِيحًا ۖ عَنَّا إِنَّمَا لَكَ مِنَ النَّفْسِ وَجَدَهَا تَقْلَعُ
لَا يَكَاذِبُونَ يَبْغُونَ قَوْلًا ۖ قَالُوا إِنَّمَا لَكَ الْفَرِيقَيْنِ إِنَّمَا يَأْخُذُ
وَمَا يُلَاحِظُ مُفِيدُونَ فِي الْأَرْضِ قَبْلَ جَعْلِ لَكَ خَرَجًا عَلَىٰ أَنْ
يَجْعَلَ بَيْنَهُمْ وَبَيْنَهُمْ سَبِيحًا ۖ قَالَ مَا مَكْنِي فَيَوْمَ رَبِّي حَسْرًا ۖ فَعِزُّونَ
بِقَوْلِ الْحَقِّ ۖ يَنْتَكِرُونَ بَيْنَهُمْ رَمَاهُ ۖ وَالْقَوْمُ أَجْمَعُونَ فَعِزُّونَ
بَيْنَ الْأَشْقَفِينَ ۖ قَالَ أَفَطَرْتُ أَحَدًا مِمَّا لَّا قَالُوا تَأْتِيهِمْ عَنِّي
فَقِيلُوا ۖ هُمَا اسْتَطْلَعَا أَنْ يَنْظُرُوهُمَا ۖ وَمَا اسْتَطْلَعَا لَهُ شَيْءًا ۖ

﴿۸۱﴾ و ب راستی مه نهو د نهردیدا ب هیز و شبان
تیتختیوو [چاوا بفتیت وی د نهردیدا بکعت]، و [دا
بگه هیت نارمانجا خق] مه همی ریکت زانین و شبانی
دابورنی. ﴿۸۲﴾ فیجا [دا بگه هیت رورنفا یسن] ریکه ک
گرت [و چق]. ﴿۸۳﴾ هتا بگه هشیب جهن نافابونا
رورق، دیت رورق د کانیه کا هتفه هشیدا نالفا دبیت،
و مله ته ل ویری دیت، مه گوت: نهی زیلقه نهین
یان وان ب نیزا بکوژه، یان زی چاک و نهرم به د گهل
وان [و هندی هندی و ب خوشی وان یسه سر ریکا
راست]. ﴿۸۴﴾ [زیلقه نهینی] گوت: هندی نهو یسن
ستم کری [هه فیکش بخر دق چیکرین] ته دق وی
ب نیزا کوژین، باشی نهو دق ب بال خودایسن خوقه
تته زلف اندن، و [خودایسن وی] نیزا به کا زیده و دزار و
نه دینی [کهن نه دینی] دق دهه بهر وان. ﴿۸۵﴾ و بهلن
ههر کهن باوهر یسن بینیت و کار و کربار دیت قنج و
راست بکعت، خه لانی وی به حشته و نه م ژ به خن
خوقه دق فرمائیت ساناهی لن کهن [نانکو نه م
باری وی گران ناکهین و ل سر ب زه حمت نایتخین].

﴿۸۶﴾ و [دا بگه هیت رورزه لانی] ریکه ک گرت [و چق]. ﴿۹۰﴾ هتا بگه هشیب جهن دهستیکنی [نهو] رورق
لن دههت، ل ویری رورق دیت، ل سر مله ته کی دهلیت مه چو یز وان چن نه کربو و کور رورق ل وان نه دهت
[بنی جلیک و بنی نافاهی بوون]. ﴿۹۱﴾ و سا [کاچ ب سر ری خه لکی رورق نافایی نیا، نهو ب سر ری خه لکی
رورقه لانی زی نیا، یسن باوهری نیا هیلا، و یسن گاوهر بووی و ل سر گاوهر یسا خق مای کوشت] و ب
راستی مه ناگه مژ هه میسن هه بووچ نهو ی هه و چ نهو ی دهاته کرن. ﴿۹۲﴾ باشی ریکه ک گرت [و چق].
﴿۹۳﴾ هتا بگه هشیب د نایهرا دو چیا یاند، ل ویری مله ته ک دیت چو زمان نه دزاین [یسن وان ب خق نه بابه].
﴿۹۴﴾ وان گوت: هه ی زیلقه نهین بهنجو وچ و مهنجو وچ خرابیسن د نهردق مه داکه، نه گهر تم بهکته کی
ژ مالی خق بژ ته بدانین، تو دق د نایهرا مه و واندا نایهرا کتی چیکه ی؟ ﴿۹۵﴾ [زیلقه نهینی] گوت: نهو
مال و ملک و شبانا خودایسن من دایسه من، ژ وی پشکا هوین ژ مالی خق بژ من دیتخن چیتره، فیجا ب
هیزق [ب زه لمان و نالافان] هاری من بکه، دا د نایهرا هه وه و واندا نایهرا و سرکه کتی موکوم چیکه م.
﴿۹۶﴾ قعد و پرتیت ناسنی بژ من یسن [فیجا نهو قعد و پرت د نیقه کا ههر د و نه خاندان هه ریک، هتا
ههر د و نه بگه هاندینه تیک [باشی زیلقه نهینی] گوته [وان]: ب کوهر هان بهکته ن و ناگری خوش بکه
[وان زی ناگر خوش کر هتا ناسن سوزر بووی]، و بوویه ناگر [زیلقه نهینی] گوت: سفری حلیایی بژ
من یسن دا دایز مه سر. ﴿۹۷﴾ [فیجا نایهرا و سرکه کتی زنده موکوم و قایم د نایهرا واندا چیکر] وان نه شیا
د سهرا بهین [هندی یسن بلند بوو]، و نه شبان کون بکه ن زی [هندی یسن قایم بوو].

[illegible]

خوق، ب راستی مه دۆزه بۆ گاواران یا کریمه وار گهه. ﴿۱۰۳﴾ [هه می موحه مد] بیژه: نه ری بیژمه مه و
 [گه مل مرفان] کا کی ژ هه مییان پتر د کر یاریت خۆدا د خوسارته ؟ ﴿۱۰۴﴾ [تهو نه ون] نه ویت کار و
 کر یاریت وان د زیانا دنیا ییدا [ب گاوریسن] بویج بویسن، و تهو ل وئ هزرتی بوون کو قهنجی بوو وان
 دکر. ﴿۱۰۵﴾ نهفه نهون نه ویت باوهری ب نیشان و بهر هه مه بر بونا خودی نه نیانین، فیجا [ژ بهر هندئ] کار
 و کر یاریت وان بویج بوون، [دیساز بهر فنی چهنئ] رۆزا قیامته نی نهو چو قهدر و قیعمتی بۆ وان نادانین.
 ﴿۱۰۶﴾ نهفه جزایسن وان دۆزه هه ژ بهر باوهری نه نیانا وان، و یاری پیکر ناوان ب نیشان و بهلگه و پیغه بهریت
 من. ﴿۱۰۷﴾ ب راستی نه ویت باوهری نه نیانین و کار و کر یاریت قهنج کرین، به حه شتا فیردهوس بۆ وان
 وار گههه. ﴿۱۰۸﴾ ههروهر دئی تیدا بن، و نهفین ژئی دهر کهفه جهه کین دی. ﴿۱۰۹﴾ بیژه: نه گهر دهر یا بنه
 خوهر بۆ به یغیت خودایسن من [و پئی پته نفیسین]، دئی ئافا دهر یا بان ب دویماهی ئیت بهری به یغیت خودایسن
 من ب دویماهی بئین، و نه گهر هندئ وان ژئی پته سهه ههروهر دئی ب دویماهی تئین، و به یغیت خودایسن من
 ب دویماهی نا تئین. ﴿۱۱۰﴾ [هه می موحه مد] بیژه: نهو ژئی مرفه کم وهکی ههوه، وهکی بۆ من دیت، کو ب
 راستی خودایسن ههوه خودایه کئی ب تئیه، فیجا ههروهر کهسئ خهلاتن خودی یغیت و ژ ئیهاوی بترسیت و
 ل هه ییجا بهر هه مه بر بونا خودی بیت، بلا کار و کر یاریت قهنج بکهت، و کهسئ نه که ته هه فیشک د بهر سنا
 خودایسن خۆدا.

سوره ناعیم

ل مه کمن هاتبه خوارى (۹۸) ثابه ته

بسم الله الرحمن الرحيم

﴿۱﴾ هؤسا دتته خواندن: کاف، ها، یا، عهین، صاد، و راه کرنا فان رهنه تیان د سوره تیت بؤریدا هاتبه دیار کرن. ﴿۲﴾ [نه ابا بؤ ته دتته خواندن] برینانا دلوفانیبا خودایسن ته یه ب به نده یسن خو زه کهریا [نهم یو ته فهدگیرسن]. ﴿۳﴾ وهختن ب دهنگه کنی نرم گازی خودایسن خو کرى. ﴿۴﴾ گؤت: خودیوؤ ب راستی هه سببى من [ز برانی] یسن ست و خاف بووی، و سه ری منى سبى بووی، خودیوؤ نه ز چوجا ژ دو عا کرنا ته یی هیقى نه بوویمه، و چوجا هیبسان ژ ته نابرم. ﴿۵﴾ [خودیوؤ] ب راستی نه ز ژ مرؤ قبت خو بیت خوینى [بسم و کهمس و کاریت خو] دترسم، [کو پشنى من ب دور منى ب کارى فى دینى نه رابن، و نه مانه نى نه بارینزن و ب دنیا یسنه مژویل ببن، و فى

دینى بهرزه بکهن] و [تو دزاسی] کابانیسیا [ژنا] من زى بچویک نابن، قنجا تو ژ دهف خو [ژ کهره ما خو] کوره کی بده من. ﴿۶﴾ دابیته ویرسى من و ویرسى بنه سالایه عقرووی [ویرسییا زابن و پتغه بهرانیسی نه یا مالی]، و خودیوؤ بکه ژ وان نه ویت تو ژى رازی. ﴿۷﴾ هه زه کهریباب راستی نهم زم گنیا کوره کی ددهینه ته، نافی وی به حیاه، مه به ری نوکه کهمس ب فى نافی ب ناف نه کرىه. ﴿۸﴾ [زه کهریبایى] گؤت: خودیوؤ چاوا دى من کوره که هبیت؟ و ژنا من بچویک نابن، و نه ز ب خو ژى هندى بریوویسم، نه زى که قسیم. ﴿۹﴾ [خودى] گؤت: هؤسا خودایسن ته حه ز کرپه، و گؤت: نه قل بهر من یاب سانا هیه، و به ری وی من، تو ب خو ژى یسن چیکرى و تو چو نه بووی. ﴿۱۰﴾ [زه کهریبایى] گؤت: خودیوؤ، نیشانه کن بده من [نه ز بى برانم کابانیسیا من یا گرا نه یه]، [خودى] گؤت: نیشانا ته نه قه به نو نه شنى سى شاف و پؤژان، و تو یسن دورست، د گهل خه لکی باخى. ﴿۱۱﴾ قینال سهر میحرا بى بهرانه ری مله تنى خو راوه ستیا [نه شیا د گهل وان باخیت]، قنجا ب پشاره نان گؤته وان سپیده و تیفاران خودایسن خو ژ کتیا سیان بافؤ بکهن.

بسم الله الرحمن الرحيم

سَعْدِمْقَ ۞ وَكُرَّ وَحَسْبُ زَكَ عَنْدَ رَكَبًا ۞ إِذْ قَامَى رَبُّهُ يَدْلَهُ حَقِيًا ۞ قَالَ رَبِّ إِنِّي وَهَنَ الْفُلُ مِنْهُ وَأَشْتَغِلُ الْوَرْدَ شَبِيًا وَلَمْ أَكُنْ بِدُعَاكَ رَبِّ شَاقِيًا ۞ قَالِ جُنْتُ الْفُلُكُ مِنْ وَرْدِهِ وَكَتَبْتُ أَمْرًا لِي عَاقِرًا فَهَبْ لِي مِنْ لَدُنْكَ لَبِيًا ۞ يَرْثِي قَوْمِي مِنْ هَالِ بَقُولُ وَأَجْعَلْهُ رَبِّ رَضِيًا ۞ يَنْزَعُ رَبِّي أَتَانَا يُبْزِلُكُ بُلْغِي أَنْسُمُ بَحْنِي لَمْ تَجْعَلْ لَه مِنْ قَبْلِ سَيِّئًا ۞ قَالَ رَبِّ إِنِّي مَكُونُ لِي غَلْطٌ وَكَتَبْتُ أَمْرًا لِي عَاقِرًا وَقَدْ بَلَغْتُ مِنَ الْكِبَرِ عِتِيًا ۞ قَالَ سَدْلُكَ قَالَ رَبُّكَ هُوَ عَقْرٌ ۞ وَقَدْ خَلَقْتُكَ مِنْ قَبْلُ وَلَمْ تَكُ شَيْئًا ۞ قَالَ رَبِّ اجْعَلْ لِي آيَةً قَالَ آيَتُكَ أَلَّا تُكَلِّمَ الْفَاسِقَ فَلَمَّا لَبَّى أَلَّا سَوَاتٍ ۞ فَخَرَجَ عَلَى قَوْمِهِ مِنَ الْمِحْرَابِ فَأَوْحَى إِلَيْهِمْ أَنْ سَخُوا بَعْزَهُ وَغِيَّتَا ۞

فَكَرَىٰ وَنَسَىٰ ۖ وَفَرَىٰ عَنَّا فَرَاغَةً ۚ مِنَ الْبَشَرِ أَحَدًا فَقُولُ
 إِنَّ نَزْلَ الْوَحْيِ لَلْحَقِّ ۖ صَوِّمْنَا لَنُكْثِرَ الْيَوْمَ بِإِيسَىٰ ۖ فَإِنَّ
 بِهِ قَوْلًا نَّحْمَلُهُ قَالَوا تَنْتَزِمُهُ أَنْتَ جِئْتَ شَيْئًا قَرِيبًا ۖ
 تَتَأَخَّطُ هُرُونَ مَا كَانَ لَوْلَاكَ أَنْتَ أَمْرًا تَنْوَرُهُ مَا كَانَ
 لَأَمْرِ بَيْتٍ ۖ فَأَشَارَتْ إِلَيْهِ قَالُوا كَيْفَ نَجْعَلُ مَنْ كَانَ فِي
 الْأَمْرِ حَقًّا ۖ قَالَ إِنَّ عَبْدَ اللَّهِ هُوَ الْغَنِيُّ الْكَتَبَ وَجَعَلَنِي
 بَيْتًا ۖ وَجَعَلَنِي مُبَارَكًا أَيْنَ مَا كُنْتُ وَأَوْصَانِي بِالْحَقِّ
 وَالْكَفَّةِ مَا دُنْتُ حَتَّىٰ ۖ وَبَرَأ إِلَهُ فِي وَلَمْ يَجْعَلَنِي
 جَبَّارًا قَبِيحًا ۖ وَالْحَقُّ عَلَىٰ يَمِينٍ وَلَدْتُ يَقُولُ أُمُوتُ
 وَقَوْلُكَ حَتَّىٰ ۖ ذَلِكَ عِيسَىٰ ابْنُ مَرْيَمَ قَوْلَ الْحَقِّ
 الَّذِي فِي يَمِينِهِ قَوْلٌ ۖ مَا كَانَ لَلَّذِي أَنْ يَخْجِدَ مِنْ وَلَدٍ مُبْتَلًى
 إِذْ أَنْصَىٰ أَمْرًا لَمْ يَقُولْ لَكَ لَيْسَ كُنْ ۖ وَإِنَّ اللَّهَ رَبُّكَ وَزَكَرُوا
 فَأَعِذُوا هَذَا صِرَاطٌ مُسْتَقِيمٌ ۖ فَاتَّخَذَ الْأَعْرَابُ مِنْ
 بَيْنِهِمْ قَوْلَ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ تَشْدِيدِ يَوْمِ عَظِيمٍ ۖ أَسْمِعْ بِهِمْ
 وَأُصِرْ يَوْمَ تَأْتُوا نَأْيَ الْقَلْبِ مِنَ الْيَوْمِ فِي صَلَافٍ مُبِينٍ ۖ

﴿۳۱﴾ فیجا [وان روتہ بان] بخو و [وئی ثانی] فہ خو،
 و چافیت تہ بلا [ب وی بجویکی کو عسایہ] رو
 و گمش بین، و بلا دلی تہ ہی خوش بیت، و نہ گمر
 تہ مرو فہک دیت، بیڑہ: ب راستی من بڑ خودایس
 دلوشان نہ زرا دایس، تہ ز ۛ خہ لکی یا ب روژی سم
 و نہ اخفم، فیجا تہ لرو نہ ز جو مروشان ناخافتم.
 ﴿۳۲﴾ فیجا باشی [مہریہ من] بجویکی خو ہہ لگرت،
 و نینا دہف مرو فہت خو [ملہ تن وئی ہہ رسینگ وئی
 گرت] و گوئن: ہدی مہریہ ب سویند تہ تشہ کن
 زیندہ خراب و نہ بووی، یس کری، ﴿۳۳﴾ ہدی
 خوبشکا ہاروونی نہ بابی تہ یس خراب ہوو، و نہ
 دہیکا تہ یا دہمہن ہی ہوو. ﴿۳۴﴾ فیجا [مہریہ من]
 نشارت کرہ عسای، گوئن: تہم چاوا د گہل
 بجویکہ کن سافا د لاند کنیدا باخفین. ﴿۳۵﴾ [عسای]
 گوٹ: تہ نہ بندہ یس خودیمہ، ننجیلا دایسہ من،
 و نہ ز یس کریمہ پیغہ مہر [نانکو خودی یا بڑ من
 نفیسی، ننجیلی بدہ تہ من و من بکہ تہ پیغہ مہر].
 ﴿۳۶﴾ و نہ ز یس پروز کریم تہ ز ل کیفہ ہم، و نہ مری

من یس ب نفیز و زہ کانتی کری، ہدی تہ یس ساخ ہم. ﴿۳۷﴾ [دیس تہ مری من یس کری] تہ بڑ دہیکا
 خو یس باش ہم [و فہ دوی وئی بگرم]، و نہ ز نہ کریمہ خو مہ زکمر و نہ گوہدار، و نہ ز ر ہما خو یس
 ہیسی نہ کریمہ. ﴿۳۸﴾ سلاف ل سہر من یس، پوزا تہ ز بوویم و پوزا تہ ز دمرم، و پوزا ہشتی مری زیندی
 دیمہ فہ. ﴿۳۹﴾ تہ فہیہ راستیا عسایس کوری مہریہ من [نہ تہوا فہلہ دیشون]، و نہوا تہو تیداب گوٹان.
 ﴿۴۰﴾ تہ شای [لانیسی] خودیمہ کورہک ہمیت [وی ہاکی ب کہ سنی نہ]، تہو [ژ شان گوٹان] یس ہاقزہ،
 تہ گمر کار و فہرمانہک فیا، دی بیڑیتی ہمیت دی بیت. ﴿۴۱﴾ ب راستی خودی خودانی من و ہوہوہ، فیجا
 وی پیریسن، تہ فہیہ رینکار راست. ﴿۴۲﴾ ہلنی ہشتی عسای، دہستہک و کویت [سرایلیان] د راستا ویدا،
 ژیک جو داہوون [ہر نیکی تشہک دگوت، ہندہ کان کرہ خودی ب خو، و ہندہ کان کرہ کوری خودی،
 و ہندہ کان کرہ تیک ژ سنی خودیان، ہندہ کان دہیکا وی ب دہمہن پیسین گو نہکار کر، فیجا یزاو
 نہ خوشی بڑ وان بیت تہو بیت یس باور ژ دیشا پوزہکا مہزن [کر پوزا قیامہ تہ]. ﴿۴۳﴾ پوزا دیتہ دہف
 مہ [کو پوزا قیامہ تہ] چہند باش گولی دین و چہند باش دیشن، ہلنی ستہکار تہ لرو [دفی دیابیدا] د
 ہر زہوہوہ کا ناشکہرادانہ.

وَأَلْزَمَهُمْ بَعْثَ الْخَنَازِيرِ إِذْ هُنَّ الْأَمْزُورُ فِي غَفْلَتِهِمْ وَهُنَّ
لَا يُؤْمِنُونَ ﴿٣٨﴾ إِنَّا غَنَّزْنَا لَكَ الْأَرْضَ وَمَنْ عَلَيْهَا وَإِنَّا يُرْجِعُونَ ﴿٣٩﴾
وَأَذْكُرِي الْكُتُبَ بِزَيْهَرٍ لَّكَ كَانَ مِنْهَا نَبَأٌ ﴿٤٠﴾ إِذْ قَالَ لِأَيُّهَا
يَتِيمُ لَا تَحْبُدْ مَا لَا يَسُوعُ وَلَا يُعِيرُ وَلَا يُبْنِي عَلَيْكَ شَيْئًا ﴿٤١﴾
يَتِيمُ إِلَى قَدْ جَاءَ مِنْ الْعِلْمِ مَا لَمْ يَكُنْ فَالْتَمِصْ أَهْوَاكَ بِرُحَا
سَوَا ﴿٤٢﴾ يَتِيمُ لَا تَحْبُدْ الْفَيْضَ إِنْ الْفَيْضُ كَانَ لِلرَّحْمَنِ
عَمَّا ﴿٤٣﴾ يَتِيمُ إِلَى أَهْلِ أَنْ يَسْكَ عَذَابُ مَنْ الرَّحْمَنِ
فَتَكُونَ لِلْفَيْضِ وَابًا ﴿٤٤﴾ قَالَ أَرَأَيْتَ أَنْتَ عَنْ الْهَيْبِ
يَتِيمُ زَيْهَرٍ لَنْ تَرْضَى لِرُحْمَتِكَ وَأَهْوَاؤِ مِلَا ﴿٤٥﴾ قَالَ
سَلِّمْ عَلَيْكَ سَلِّمْ عَلَيْكَ رَبِّ إِذْ سَكَتَ فِي حَبَا ﴿٤٦﴾
وَأَعْرَضَ لَكُمْ وَمَا تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَأَذْعُرُنِي عَنِّي إِلَّا
أَكُونُ بِدَعَاؤِ رَبِّي شَيْئًا ﴿٤٧﴾ فَلَمَّا أَغْرَزَهُمْ وَمَا يَسْتَدُونَ مِنْ
دُونِ اللَّهِ وَفَعَلَهُ بِسِحْقٍ وَتَغُوبٌ وَلَا جَعَلْنَا نَبِيًّا ﴿٤٨﴾
وَوَعَدْنَا لَهُمْ مِنْ رَحْمَتِنَا جَعَلْنَا لَهُمْ لِسَانَ صِدْقٍ عَلِيمًا ﴿٤٩﴾
وَأَذْكُرِي الْكُتُبَ مَوْسَى إِنَّهُ كَانَ مُخْلَسًا وَكَانَ رَسُولًا نَبِيًّا ﴿٥٠﴾

﴿۳۸﴾ (همی موحه مد) تو وان ژ روژا که سهری و
زیده به شیان یسین بر سینه [روژا خراب ل سهر خرابیا
خو به شیان دیت، و باش ل سهر کتیا با شیا خو
به شیان دیت]، روژا حبیب ب دویا هیک دیت
[روژا به حه شتی دچنه به حه شتی و دژه همی دچنه
دژه همی]، و بهلن نهو [ژ فنی روژی] دین ناگهمن،
و باوهر یسین یی نائین. ﴿۴۰﴾ ب راستی نه م دتی یینه
و ترست نه ردی و هندی ل سهر نه ردی، [و ژ بلی
مه که س نامیت] و همی دتی ب بال مهقه زفرن.
﴿۴۱﴾ (همی موحه مد) تو د فنی قورناتیدا به حسی
سهراتیا نیراهمی بکه، ب راستی نهو پیغه مبره کن
زیده راستی بسو [یمان زیده باوهری ب فایه تیت
خودتی هه بسو]. ﴿۴۲﴾ دهمی گوئی به بابی خو، بابو نو
بوچی وی دهر یسی، یسین نه گولی دیت و نه دیت،
و نه شیت ته ژ چو تشتی بن منته بکته [ناکو
نه شیت چو ژ نه بدته باش]؟ ﴿۴۳﴾ بابو، ب راستی
نهو زاین یا یز من هانی [کو و حبیه] بو ته نه هاتیه،
فینجا گوهمی خو بده من و ل دویف من و مره، نه ز دتی
به ری ته دهمه رنکه کار است یا بن کتیا سی. ﴿۴۴﴾ بابو گوهمی خو نه ده شیان، و بوتان نه پریسه، ب
راستی شیان نهو یسین نه گوهدار یا خودایسین دلوفان کری. ﴿۴۵﴾ بابو ب راستی نه ز دترسم نیا هیک ژ نک
خودایسین دلوفان، ته به نگیفت، فینجا ژ بهر هندیی بییه هه فال و تاگرتی شیان. ﴿۴۶﴾ [بابی وی گوئی]:
همی نیراهم نه ری تو به ری خو ژ بهر مستیبت من و مر دگری؟! نه گهر نه فانو دیتی تو نه هیل، نه ز دتی ته
ب بهران کوژم، و هخته کنی دیری زی من بیله. ﴿۴۷﴾ [نیراهمی] گوت: سلاف ل سهر ته بن [ب خاترا
ته]، نه ز دتی داخوازا لینه گرتی بو ته ژ خودایسین خو کم، خودایسین من زیده خیر و کهره، یسین دگه ل من
کری، و زیده چافلدیری من یا کری. ﴿۴۸﴾ و نه ز دتی خو ژ هه و و یسین هوبن ژ بلی خودتی دهر یسین،
دویر تیخم و دهمه باش، و نه ز دتی دوعایسین ژ خودایسین خو ب تنی کم [و وی ب تنی پریسم]، هیفی دکم
نه ز ب گازیر نا خودایسین خو بی هیفی نه بم. ﴿۴۹﴾ فینجا دهمی نیراهم، نهو و نه ویت وان ژ بلی خودتی
دهر ستن هیلاین، مه بسحاق [کو ری وی] و به عقوب [نه فیس وی] دانن، و مه همی زی کر نه پیغه مبر.
﴿۵۰﴾ و مه ژ دلوفاتیا خو خیریت دنیا یسین و فاخره تن دانه وان، و مه نافی وان ب قنچی و سهره رازی د ناف
خه لکیدا هیل [کو همی نایسین ب باشی به حسی وان دکن]. ﴿۵۱﴾ و د فنی قورناتیدا به حسی موسایی بکه،
ب راستی نهو یسین بزاره بسو، و نهو ژ پیغه مبریت مه زن بو.

أَنزَلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجْنَا مِنْهُ شَجَرًا لَّهُمْ يَأْكُلُونَ ۝
 وَتَجَرَّعُوا الْعُودَ فَسَقَتْ مِنْهُ خَمْرًا ۚ وَاتَّخَذُوا مِنْهَا سَائِغًا غَلِيظًا ۚ وَإِنَّهُمْ لَشَاكِرُونَ ۝
 وَتَجَرَّعُوا الْعُودَ فَسَقَتْ مِنْهُ خَمْرًا ۚ وَاتَّخَذُوا مِنْهَا سَائِغًا غَلِيظًا ۚ وَإِنَّهُمْ لَشَاكِرُونَ ۝
 وَتَجَرَّعُوا الْعُودَ فَسَقَتْ مِنْهُ خَمْرًا ۚ وَاتَّخَذُوا مِنْهَا سَائِغًا غَلِيظًا ۚ وَإِنَّهُمْ لَشَاكِرُونَ ۝
 وَتَجَرَّعُوا الْعُودَ فَسَقَتْ مِنْهُ خَمْرًا ۚ وَاتَّخَذُوا مِنْهَا سَائِغًا غَلِيظًا ۚ وَإِنَّهُمْ لَشَاكِرُونَ ۝
 وَتَجَرَّعُوا الْعُودَ فَسَقَتْ مِنْهُ خَمْرًا ۚ وَاتَّخَذُوا مِنْهَا سَائِغًا غَلِيظًا ۚ وَإِنَّهُمْ لَشَاكِرُونَ ۝
 وَتَجَرَّعُوا الْعُودَ فَسَقَتْ مِنْهُ خَمْرًا ۚ وَاتَّخَذُوا مِنْهَا سَائِغًا غَلِيظًا ۚ وَإِنَّهُمْ لَشَاكِرُونَ ۝
 وَتَجَرَّعُوا الْعُودَ فَسَقَتْ مِنْهُ خَمْرًا ۚ وَاتَّخَذُوا مِنْهَا سَائِغًا غَلِيظًا ۚ وَإِنَّهُمْ لَشَاكِرُونَ ۝
 وَتَجَرَّعُوا الْعُودَ فَسَقَتْ مِنْهُ خَمْرًا ۚ وَاتَّخَذُوا مِنْهَا سَائِغًا غَلِيظًا ۚ وَإِنَّهُمْ لَشَاكِرُونَ ۝
 وَتَجَرَّعُوا الْعُودَ فَسَقَتْ مِنْهُ خَمْرًا ۚ وَاتَّخَذُوا مِنْهَا سَائِغًا غَلِيظًا ۚ وَإِنَّهُمْ لَشَاكِرُونَ ۝
 وَتَجَرَّعُوا الْعُودَ فَسَقَتْ مِنْهُ خَمْرًا ۚ وَاتَّخَذُوا مِنْهَا سَائِغًا غَلِيظًا ۚ وَإِنَّهُمْ لَشَاكِرُونَ ۝
 وَتَجَرَّعُوا الْعُودَ فَسَقَتْ مِنْهُ خَمْرًا ۚ وَاتَّخَذُوا مِنْهَا سَائِغًا غَلِيظًا ۚ وَإِنَّهُمْ لَشَاكِرُونَ ۝
 وَتَجَرَّعُوا الْعُودَ فَسَقَتْ مِنْهُ خَمْرًا ۚ وَاتَّخَذُوا مِنْهَا سَائِغًا غَلِيظًا ۚ وَإِنَّهُمْ لَشَاكِرُونَ ۝
 وَتَجَرَّعُوا الْعُودَ فَسَقَتْ مِنْهُ خَمْرًا ۚ وَاتَّخَذُوا مِنْهَا سَائِغًا غَلِيظًا ۚ وَإِنَّهُمْ لَشَاكِرُونَ ۝
 وَتَجَرَّعُوا الْعُودَ فَسَقَتْ مِنْهُ خَمْرًا ۚ وَاتَّخَذُوا مِنْهَا سَائِغًا غَلِيظًا ۚ وَإِنَّهُمْ لَشَاكِرُونَ ۝
 وَتَجَرَّعُوا الْعُودَ فَسَقَتْ مِنْهُ خَمْرًا ۚ وَاتَّخَذُوا مِنْهَا سَائِغًا غَلِيظًا ۚ وَإِنَّهُمْ لَشَاكِرُونَ ۝

دېبين،) و نهو ب تنن تهك زلام دى تينه دهف مه. ﴿۸۱﴾ و نهوان غېرى خودى بى خو كونه پهرستى، دابو وان بېنه هيز و پشته فاني. ﴿۸۲﴾ نهخير و مسانې [بلا وى هزرى نهكهن]، پهرستيت وان رږوا قيامه تنى دى نيناكارا پهرستا وان كهن، و دى بى وان بنه دژ. ﴿۸۳﴾ نهري ما تو نايى، مه شه بنانيت سردهستى گاوران كرين، داوان بزخين و ب نارين و دبهر گونه هانرا بكه ن. ﴿۸۴﴾ فيجا تو [ل هيلكا وان] بى ب له ز نه، نه م رږزيت وان [بان كرياتت وان] بى وان دهه زميزن [رږز و كرياتت وان ل سر وان ب حنين]. ﴿۸۵﴾ رږوا [قيامه تنى] نه م پاريز كاران دهستهك دهستهك ل دهف خودايى دلوفان [ب ريز و رويمه ت] كوم دكهين. ﴿۸۶﴾ و رږوا نه م گونه هكاران زى ب تنن [وهكى حشرا تينى نهوا قهستا نافي دكه ت] دهازونه دوزه مې. ﴿۸۷﴾ [وې رږزى] نه كس مه هدرئ دكه ت و نه مه هدر بى كهسى دتته كرن، بى وى نهيت يى خودايى دلوفان پهيان ب [لا اله الا الله] داييتى. ﴿۸۸﴾ [و گاوران] كوتن: خودايى دلوفان زارو كهكى بى خو دايى [و نهفه كوتنا جوهرى و هله و وان عهر ميانه نهويت دكوتن: مليا كه ت كچيت خودپنه]. ﴿۸۹﴾ ب سويند [گمل مشركان] هره ناخفته كا زنده كريت و زنده مزن كړېه. ﴿۹۰﴾ [ناخفتنا هره هند يا مهنه] وخته نهسان ز بهر تيك تيك بين، و نهرد بگه لشت و كه كه ر ببيت، و چيا ب سه ريكد ا بهر بن. ﴿۹۱﴾ چونكى هره زارو ك بى خودايى دلوفان دانان. ﴿۹۲﴾ و نه شايى [لا تقي] خودايى دلوفانه زارو كان بى خو بدانيت. ﴿۹۳﴾ تشكه تپه د نهرد و نهساناندا ب بنده يى نهتته دهف خودايى دلوفان [فيجا خودى چ پاكى ب زارو كان هه يه؟]. ﴿۹۴﴾ ب سويند [خودى نهو هه مى] ب حنين بيت زهيت كرين، و هوېر هوېر بيت هه زمارتين [كهس بهرزه ناييت و كهس گيرؤ ناييت، هه مى دى ل بهر دهستيت وى بهر هه بن]. ﴿۹۵﴾ و رږوا قيامه تنى هه مى ككه و ب تنن، دى تينه بهر دهستى خودى.

إِنَّا أَلَيْنَاهُ مَا تَلَوْنَاهُ وَنُفِثَ بِهِ
الْشَّعِيرُ وَنُفِثَ بِهِ قَوْمًا لَّدُنَّا
يُزَكَّرُ أَلَمْ تَكُنَّا قَبْلَهُ
مِنْ قَوْمٍ هَلْ نَحْنُ مِنْهُمْ مِنْ آتٍ
أَوْ تَسْمَعُ لَهُمْ رِكَايَا

يُزَكَّرُ أَلَمْ تَكُنَّا قَبْلَهُ

يُزَكَّرُ أَلَمْ تَكُنَّا قَبْلَهُ

يُزَكَّرُ أَلَمْ تَكُنَّا قَبْلَهُ

يُزَكَّرُ أَلَمْ تَكُنَّا قَبْلَهُ

يُزَكَّرُ أَلَمْ تَكُنَّا قَبْلَهُ

يُزَكَّرُ أَلَمْ تَكُنَّا قَبْلَهُ

يُزَكَّرُ أَلَمْ تَكُنَّا قَبْلَهُ

يُزَكَّرُ أَلَمْ تَكُنَّا قَبْلَهُ

يُزَكَّرُ أَلَمْ تَكُنَّا قَبْلَهُ

يُزَكَّرُ أَلَمْ تَكُنَّا قَبْلَهُ

يُزَكَّرُ أَلَمْ تَكُنَّا قَبْلَهُ

يُزَكَّرُ أَلَمْ تَكُنَّا قَبْلَهُ

يُزَكَّرُ أَلَمْ تَكُنَّا قَبْلَهُ

يُزَكَّرُ أَلَمْ تَكُنَّا قَبْلَهُ

يُزَكَّرُ أَلَمْ تَكُنَّا قَبْلَهُ

يُزَكَّرُ أَلَمْ تَكُنَّا قَبْلَهُ

يُزَكَّرُ أَلَمْ تَكُنَّا قَبْلَهُ

يُزَكَّرُ أَلَمْ تَكُنَّا قَبْلَهُ

يُزَكَّرُ أَلَمْ تَكُنَّا قَبْلَهُ

يُزَكَّرُ أَلَمْ تَكُنَّا قَبْلَهُ

يُزَكَّرُ أَلَمْ تَكُنَّا قَبْلَهُ

يُزَكَّرُ أَلَمْ تَكُنَّا قَبْلَهُ

يُزَكَّرُ أَلَمْ تَكُنَّا قَبْلَهُ

يُزَكَّرُ أَلَمْ تَكُنَّا قَبْلَهُ

يُزَكَّرُ أَلَمْ تَكُنَّا قَبْلَهُ

يُزَكَّرُ أَلَمْ تَكُنَّا قَبْلَهُ

يُزَكَّرُ أَلَمْ تَكُنَّا قَبْلَهُ

يُزَكَّرُ أَلَمْ تَكُنَّا قَبْلَهُ

﴿۹۶﴾ ب راستی نه‌وشت باوهری ثنابین و کار و
کرباریت قنچ کریس، خودایسن دلوفان دئی وان
خوشتلی گهت [ثانکو چه ژنکرنا وان دئی تیغینه د
دلین مرقاندا]. ﴿۹۷﴾ فینجا ب راستی مه قورنان
ب زمانن ته ب ساناھی هنارت، داتو بی مزگیبسی
بدیهه پاریز کاران، و داتو ملهت کی جره پر زلف و رقی
بسن برسیسی. ﴿۹۸﴾ و مه چمند ملهت بهری وان بیت
د هیلاک برین و قهراندین، نه‌ری ما بیژنه کا قیلک ژ
وان دیتنه ته، یان ژئی تو کینسا قیلک ژ وان گولن دیی؟!
[همی بی سمر و شوین چزن و نه‌مان، کا چاوا مه نه‌و
بنپر کرن، نه‌م دشتین فان ژئی و مسا بنپر بکهین].

سوره طاه

ل مه‌که‌هی هاتیه خورای (۱۳۵) نایمه

بسم الله الرحمن الرحيم

﴿۱﴾ [هزسا دیتنه خواندن (طاه)، نه‌ه و همی
نیت دمی‌کا سوره‌تان یشارتن ل سر تبعجازا
قورنانن]. ﴿۲﴾ [هی موحه‌مد] مه قورنان ل سر نه‌ننابییه خورائی، داتو بوه‌سنی و زه‌مه‌تنی بهی
[ژ بهر زیده خه‌خوارنا ته ل سر گاوروی و نه‌باوهری ثنابا وان، و راه‌میانان ته یا زیده درنیز ل سر
نغیژی]. ﴿۳﴾ [مه نه‌ف قورفانه نه‌نابییه خوار] ژ بهر هندی نه‌بیت دابیته بیرنیان بز وان نه‌وشت ژ
خودئی دترسن. ﴿۴﴾ [نه‌ف قورفانه] ژ نک وی یا هاتیه خورائی، نه‌وئی نه‌رد و نه‌سایت بلند چنکرین.
﴿۵﴾ خودایسن دلوفان ل سر عمرش خو بلندبوو [بلندبوونه کا لاقی وی و یا بی چاواپی]. ﴿۶﴾ و هندی د
نه‌رد و نه‌سپاناندا و هندی دناقه‌را و اندا، و هندی دین نه‌ردی ژ یقه‌هر یسن ویسه. ﴿۷﴾ و نه‌گه‌ر تو ده‌نگی
خو [بو دوعایی و زگری] بلند بکهی [یان ژئی دلی خزدابیژی، ل ده‌ف خودئی همر تیکه]، ب راستی
خودئی نبیینی، و نشن ژئی هشارنیر و نه‌نیر ژئی دزایت. ﴿۸﴾ خودئی تیکه و ژ وی پته‌تر جو خودایسیت
دی نیسن، و باشتاف و ناییت گه‌له‌پروز همر بیت وینه. ﴿۹﴾ ما سه‌ره‌نابییه موسایی بز ته نه‌هاتیه؟!
﴿۱۰﴾ ده‌من ناگه‌ره [ژ دویره‌ف] دیتی، نینا گزته مالا خو: ل فتری یسن، ب راستی ناگه‌ره ب بهر چافن من
که‌فت [نه‌ز دئی جسم به‌ری خو ده‌من] به‌لکی نه‌ز بز هه‌وه بز تکه‌کی ژئی بیسم، یان نه‌ز ریئاسه‌کی ل ده‌ف
ناگری بیسم [ریکن نینا مه‌بدت]. ﴿۱۱﴾ فینجا و هشتن هاتیه ده‌ف [ناگری]، گازیه‌که هانن: هی
موسا. ﴿۱۲﴾ ب راستی نه‌ز خودایسن ته‌مه، فینجا تو پتلاقت خو بیخه، تو یسن ل نه‌لا پروز، (طووا) یسن.

وَأَمَّا خَيْرُكَ فَأَسْتَعِزُّ لِنَاوِيحِي ۖ إِنَّي أَنَا اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا
فَأَعِزَّنِي وَأَجِرْ الصَّلَاةَ وَالصَّلَاةَ ۖ إِنَّ السَّاعَةَ آتِيَةٌ
أَسَاءُ أَخْبِيهَا لِحُجْرَتِي كُلِّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ ۖ وَلَا يَمُنُّكَ
عَفَا عَنْ لَا يُؤْمِنُ بِهَا وَأَلَمَّ قَوْلُهُ فَتَرَدَّى ۖ وَمَا يَلِكُ
بِيَسِيكَ يَمْشِي ۖ قَالَ هِيَ عَصَايَ أَوْتَكْرَأُ عَلَيْهَا
وَأَهْشُ بِهَا عَلَى عَنَسِي وَلِي فِيهَا مَتَابِ الْخُرَى ۖ قَالَ أَلْقِهَا
يَمْشِي ۖ قَالَ أَلْقِهَا فَأَلْقَاهَا حَتَّى شَقَّتْ ۖ قَالَ خُذْهَا
وَلَا تَحْطَفْ خَنِيْعَهُ هَا سِرَّتَهَا الْأُولَى ۖ وَأَضْمُ يَدَكَ
إِلَى جَانِبِكَ فَخُذْ يَمَنَّهُ مِنْ عَرْمَتِهِ ۖ أَلْقِ الْخُرَى ۖ لَمْ يَكُ
مِنْ أَلْيَتِ الْكُرَى ۖ أَفَقَالَ إِنْ رَغَزَنَ اللَّهُ طَلْحَ ۖ قَالَ
رَبِّ انْشِرْخْ لِي صَدْرِي ۖ وَتَمَزَّ لِي أَمْرِي ۖ وَأَحْلَلْ عَقْدَةً مِنْ
لِسَانِي ۖ وَتَقَهَّرْ قَوْلِي ۖ وَتَجَلَّ لِي وَتَزَلْ مِنْ أَعْلَى ۖ هُزُونَ
أَجَى ۖ أَفَتَذْبُوهَ أَرْزِي ۖ وَأَشْرِكُهُ لِي أَمْرِي ۖ كَيْ تَشِيْعَكَ
كَيْرَ ۖ وَتَذْكُرْ كَيْرَا ۖ إِنَّكَ كُنْتَ بِمَا تَصْبِرُ ۖ قَالَ قَدْ
أُرِيْتُ سَوْلَكَ يَمْشِي ۖ وَقَدْ مَنَّكَ عَلَيْكَ مَرَّةً أُخْرَى ۖ

﴿۱۳﴾ و من تو [بؤ پیغه بهر اتیسن] یسن هملزارنی،
فینجا تو گوهدار یسا وئی بکه باب و هوی بؤ ته دیت.
﴿۱۴﴾ ب راستی نهزم خودی [تاکو نه فنی گازی ته
دکته، نهوه خودی]، و چو بهرستی ژل من هژایی
بهرستی نین، فینجا من ب تنی بهر یسه و نفیژی
بکه، دانهزل بیراته بم [بان ژیل و هختی بیریشانا
من (کو نفیژه) نفیژی بکه]. ﴿۱۵﴾ ب راستی قیامت
دی هه ریت، نهز کهسن بنی ناهه سیم [کا کهنگی
دی تیت، فینجا کهس نوزانیت کا کهنگی دی تیت]،
دا هه کهس ب کار و کربازیت دکته، بیت جزا کرن.
﴿۱۶﴾ فینجا بلا نهوینت باوه ریسین بنی [ب هانتا
پوژا قیامهتن] نه نین، و ب دویف دلخوا یسا خو
کهفتین، بهرئی ته ژئی و هرنه گپرن [و نه ژ باوریشنان
و خؤ کار کرنی بؤ وئی پوژئی سارنه کن]، نه گهر
تو ژئی دی د هیلاک چی. ﴿۱۷﴾ هه می مووسا نهو
چه د دهستی ته یسن راستیدا؟ [دا مووسا بزایت
داری ویه، نه تشه کنی دیبه د دهستی ویدا].
﴿۱۸﴾ [مووسایی] گؤت: نهو داری منه، نهز دهمه بهر

خؤ، و نهز بهلگیت داران بؤ بهژی خو بنی دهرینم، و هندک ههو جیسییت دی ژئی من بیت یسن ههین.
﴿۱۹﴾ [خودی] گؤت: هه می مووسای داری [ژ دهستی خو] بافیزه. ﴿۲۰﴾ فینجا مووسایی [دار] هافیت،
هند دیت [ب قودره تا خودی] بسو مارک، ب لهز و سفک دچؤ. ﴿۲۱﴾ [خودی] گؤت: زا که و نه ترسه،
جاره کا دی نه م دی و هکی بهرئی زفرینهفه. ﴿۲۲﴾ و دهستی خو بیه بن کهفتی خو، دی بنی نهساخی
و بنی تیش، سبی و برسقی دهر کهفیت [ههه چنده دهستیت وی د هوش نهسهه بهوون]، نهفه ژئی
موعجیزیه کا دیبه [ژ بلی با داری]. ﴿۲۳﴾ [فنی موعجیزه یسن ژئی د گهل با دی و هه گره] دا نه م هندهک
نیشان و موعجیزه ییت خو بیت مهزن نیشا ته بدهین [ل سهه دهسته لانداریسا خو ل سهه هه می نیشان].
﴿۲۴﴾ هه ره دهف فیرهونی، ب راستی نهو زیده یسن د سهه ردا چؤیی. ﴿۲۵﴾ گؤت: خودیو یسنان فرهه بکه
[دا بشیم خو ل بهر بارئی پیغه بهر اتیسن بگرم، و سهه برئی ل سهه نهزهت و ناخفتیت فیرهونی و دهسته کا
وی بکنیم]. ﴿۲۶﴾ و کاروباری من، بؤ من ب ساناهی بیخه. ﴿۲۷﴾ و [خودیو] گر بکه کا نهز مانن من فهه.
﴿۲۸﴾ دا غاقتنا من تنی بکه ههین. ﴿۲۹﴾ و تیکی ژا مالا من، بؤ من بکه بشته فان و هاریکار. ﴿۳۰﴾ و بلا نهو
ژئی هاروونن برایی من بیت. ﴿۳۱﴾ یسنان بنی قاییم بکه، و بنی ب هیز بیخه. ﴿۳۲﴾ و تو وی بکه هه قال
و هه فیشکن من د پیغه بهر اتیسنیدا. ﴿۳۳﴾ دا نه م پیکفه و گهلهک، نه ژ کیم و کامیسان باقر بکه یین. ﴿۳۴﴾ و دا
پیکفه و گهلهک زکرتی ته بکه یین، و ته بدوعایی و بهرستی بیننه بیرا خو. ﴿۳۵﴾ ب راستی ته ناگه هؤ مه
ههیه. ﴿۳۶﴾ [خودی] گؤت: هه می مووسا پاته دلیا و ته دخواست، بؤ ته هات. ﴿۳۷﴾ ب سویند جاره کا
دی ژئی مه کهرمه و نیعمت د گهل ته کربوو [پوژا مه تو ژ دهستیت فیرهونی پزگار کری، دهستی کور د ناف
نر اتیلیساندا برو بانه دکوشن].

۵۴۶ ﴿مورسای﴾ گوت: زانیا کار و کریمار و حالئ
 وان ل دھف خودایئ من د دهئی بارسیتدا نقیبه،
 خودایئ من د چو تشاندا خلهت نایبت، و چو ژ
 بیر ناکهت. ۵۴۷ ﴿مویئ نوردیژ هه وه خفشکری و
 دهشکری او بهر هه فکری بژ ژبان هه وه﴾، و ړیک بژ
 هه وه ټخستنه تپدا، و باران ژ نسهانی (ژ نهوران) بژ
 هه وه باراندین، ښجا مه هه می ړنگ و جوینت گل و
 گیایی و شینکائی، نویت نو وکی ټیک و ړیک جودا
 د فایده یئ خؤدا و د ړنگی خؤدا و د تاما خؤدا و د
 یتنا خؤدا پئی دهر ټخستن. ۵۴۸ ﴿ژی بخون و تهرش
 و کهوالئ خؤ لی بچه ړشن، و ب راستی هه نه نشان
 و نایه ټیت ړژن بژ ناقلداران. ۵۴۹ مه هوین ییت
 ژ ناخنی چیکرین و دئ هه وه زه ړینه هه تپدا پهنی
 هوین دمرن﴾، و جاره کا دی دئ هه وه ژ دهر ټخینه هه.
 ۵۵۰ ﴿ب سریند مه هه می معجیزه ییت خؤ﴾ ههر
 نهه﴾ نیشا فیر عونی دان ﴿ټخسته بهر چافان﴾، بلی
 هه می دره دانان، و رازی نهو و باورمیی بیبت و
 ړیکا هه قیی بگریت. ۵۵۱ ﴿فیر عونی﴾ گوت: هه

موسا نەرى تو بۇ مەھاتى، دامەب سىر مەندىيا خۇ ژ نەردى مە دەرىخى. ﴿۹۸﴾ قىچا [ژ بىر ھەتتى] نەم
ژى دى بىر سىر مەندىيا كا ۋەكى ياتە تىشە نە، قىچا ژانەكى بۇ مە و خۇ بدانە ل جەھەكى دەشت، كەس ژ
مە پىشا خۇ نەدەتە قى ژانى، نە نەم، نە تو. ﴿۹۹﴾ [موسا يى] گۆت: ژاننى ھەۋە [كو نەم و ھوین تىدا
بگەھىنە تىك] [بىلا رۇزا جەژنى] [رۇزا خۇ خەملاندنى] [يىت [دا ھەمى تامادە بىن]، و خەلك تىشە گەھى
كۆم بىن. ﴿۱۰۰﴾ قىچا فېرەمىنى پىشا خۇ دا موسا يى و چۇ، و ھەمى فەندۇفېل و سىر مەندىت خۇ كۆمكرن،
باشى [رۇزا جەژنى] ھات. ﴿۱۰۱﴾ موسا يى گۆتە وان، ۋەى تىزا و نەخۇشى بىز ھەۋە يىت، درەۋان ب ناقى
خودى نەكەن [نەپىژن موعىز يىت ۋى سحرن]، نەگەر دى ھەۋە ب تىزا يەكى نىپر كەت، و ب پاستى نەو
خوسارەت بو، نەۋى درەۋان ب ناقى خودى بكەت. ﴿۱۰۲﴾ [سىر مەندە، پىشى موسا بۇ وان ناخشى] [ژىك
جودا بوون [ھەندەكان گۆت: نەۋى ۋەكى مە سىر مەندە، و ھەندەكان گۆت: نەفە نە ناخشى سىر مەندە،
و خۇ خلوە كرن و بوو پىشا وان. ﴿۱۰۳﴾ گۆتن: نەفە ھەرد سىر مەندە، دقېن ھەۋە ب سىر مەندىيا خۇ
ژ نەردى ھەۋە دەرىخىن، و دقېن دىنى ھەۋە بى ژە ھىيان چىتەر نەپىلن. ﴿۱۰۴﴾ قىچا ھىز و نەخشە يىت
خۇ كۆمكەنە سەرىك و كارى خۇ باش بىكەن، باشى تىك بىزى [بۇ ژاننى] [ۋەرن، و ب سويندە نەفرۇ نەۋى
سەر فەرازە نەۋى سەرىكەت.

فَاَنْجَحْ لَهُمْ عَجَلًا جَسَدًا ثُمَّ خَوَّلُوا قَدًا لَوْ اَهْدَا اِلَهُمْ سَفَرًا
 قَالَهُ مُوسٰى قَتَلْتَنِيْ ۖ اَفَلَا تَرْجِعُ اِلَيْهِمْ قَوْلًا
 وَلَا تَتَذَكَّرُ لَهُمْ صَرَخًا وَلَا تَقْعٰى ۚ وَلَقَدْ قَالَ لَهُمْ هٰنُوتُ
 مِنْ قَبْلِ يٰقَوْمِ اِنِّ اِنْتَابْتُمْ بِكُمْ ۚ وَكَانَ رَجْعُكَ اِلَيْهِمْ فَاَنْجَحْ
 وَاُطْمِئِنُّ اَمْرِيْ ۚ قَالُوْا لَنْ نَّجْعِدَ عَلَيْهِ عٰكِفِيْنَ حَتّٰى يَرْجِعَ
 اِلَيْنَا مُوسٰى ۚ قَالَ يٰقَوْمِ مَا مَنَعَكُمْ اِذْ رَاْتُمْ هٰٓؤُلَاءِ
 اَلَا تَتَذَكَّرُ اَنْصَبْتُمْ اَمْرِيْ ۚ قَالَ يٰبَنُوْٓا اِلٰهَكُمْ يٰخُفٰى
 وَلَا يَزَالُ اِنِّ خَشِيْتُ اَنْ تَقُوْلَ فَرَقْتُ بَيْنَ بَنِيْ اِسْرٰءِيْلَ
 وَتُرُوْلُفُ قَوْلِيْ ۚ قَالَ فَمَا خَطْبُكَ يٰيَسْمٰوِيْ ۚ قَالَ
 يٰبَنُوْٓا بِنَا لَمْ يَخْرُجْ بِكُمْ ۚ وَقَعَضْتُ قَبَضَةً مِنْ اَسْفَرِ
 الرَّسُوْلِ فَتَبَدَّلْتُهَا وَكَذَبْتُكَ سُوْلَتِيْ نَفْسِيْ ۚ قَالَ
 فَاَذْهَبْ فَاِنَّ لَكَ فِي الْحَيٰوةِ اَنْ تَقُوْلَ لَا يَسَاسُ ۚ وَاِنَّ لَكَ
 مَرْجِعًا اِلَىٰ خَلْقِكَ ۚ وَاَنْظُرْ اِلَ الْاِيْلَ الَّذِي عَلَّمْتَ عَلَيْهِ
 غَاسِقًا اَلَّا يَخْرُجَ ثُمَّ لَنَبْسِفَنَّ فِيْ الْاٰتِ وَتَقَعُ اِنْمَآءُ
 اِلَٰهِكُمْ اَكْثَرُ الَّذِي لَا اِلَٰهَ اِلَّا هُوَ وَسِعَ كُلُّ شَيْءٍ عِلْمًا ۚ

﴿۸۸﴾ فینجا [سامری] بز وان [بهیکره کنی] له شنی
 گز لکه کنی بن گیان چیکر، دهنگنی چیلن هه بوو، نینا
 گزتن: نه فه به خودایسن هه وه و خودایسن موسایی،
 وی (موسایی) یسن ژ بیر کری [کر خودایسن وی
 نه فه به ل فیری، و یسن چویه جیاسن (طوور) لسن
 دهگه یست]. ﴿۸۹﴾ فینجا ما نه و نایسن [نه و گز لک]
 چو ناخفتن ل وان ناز فربیت و چو زبان و مغایی
 ل وان ناگهت؟ ﴿۹۰﴾ و ب سویند بهری موسا
 بز فربته، هاروونی ب خو ژ ی گزته وان: هله تنی
 من، ب راستی هوین ب فی گز لکی یست هاینه
 جه رباندن و یسن بز هه وه بوویه فتنه، و ب راستی
 خودایسن هه وه، خودایسن دلوفانه، فینجا ل دویف من
 و مرن و گوهنی خو بدنه من. ﴿۹۱﴾ نه وان گزوت:
 نه م دئ هه رب مینه ل سه ربه رستا گز لکی، ههنا
 موسا دز فربته دهف مه. ﴿۹۲-۹۳﴾ [بشی موسا
 ز زفانا خودی دایسن ز فربته، و هوسا مله تنی خو
 دینی، گزوت: هه ی هاروون چ وهل ته کر، تو وه کی
 من نه کی [وه کی من که ربیت ته فه نه بن]، و بهری

وان ژ سه رب داجوئی و هه نه گبری و هختی ته دینین سه رب داجو، نه ربی ته فه رمانا من ب پشت گوهنی خو فه
 هافیت؟! ﴿۹۴﴾ [هاروونی] گزوت: هه ی کو ربی دهیکا من، سه رب و رهیت من نه کیشه، نه ز دتر سیام [نه گه رب
 من خود تبیه ل وان که ربابه، و ژ که ربارا وان کری دابانه باش، نه باره نی دنا فه ر و اندا چن بیابه، و ب ناف
 تبیک که فبانه و]، تو بیژی ته تر ائیل ژیکهه کرن، و ته خو ل هیفیا من نه گرت [ژ بهر هندئ من هیلان
 ههنا تو بز فیری]. ﴿۹۵﴾ [موسا ل سامری ز فیری و] گزتن: هه ی سامری ته بزچی نه فه کر و ژ بهر ج؟
 ﴿۹۶﴾ [سامری] گزوت: من نه وه دیت یا وان نه دیتی [من دیت و هختی جبرائیل هاتیه دهف ته و چوئی]، فینجا
 من سه کا ناخنی ژ شوین بن هه سبن جبرائیل را کر، و هافیت ده ناف ناگریدا [دگه ل وی زیر و زبته نی]، و
 هوسا نه فسا من نه ف کاره بو من هه ملاند و جوان کر. ﴿۹۷﴾ [موسایی] گزوت: هه رب ژ ناف مه ده رب که فه،
 و جزایی ته ده فی دنیا ییدا [هندی تو تیدا بیژی]، نه وه، نه تو ده ستنی خو بکه به که سنی، و نه که س ده ستنی
 خو بکه ته [نانکو نه تو بشی تبیکه لبیا که سنی بکه ی، و نه که س بشت تبیکه لبیا ته بکه ت]، و ته زفانه کنی
 هه ی و ژوا قیامه تنی تو ژنی نا هیه فه گرتن. و به ربی خو بده په رب سنی خو نه وی تو ماییه ل سه رب په رستا
 وی، ب سویند ته م دئ سوژین، باشی خو لبیا وی دئ به لاف که بن، و هافیتیه ده رباییدا. ﴿۹۸﴾ ب راستی
 په رب سنی هه وه، یسن راست و دورست، بهس خودیه و ژ بل وی چو په رب سنیست راست و دورست نین،
 و زانسا وی هند یا بهر فره هه هه می تستان ده فگرت.

كَذَلِكَ نَقُصُّ عَلَيْكَ مِنْ أَنْبَاءِ مَا قَدْ سَبَّحْتَ وَقَدْ آتَيْنَاكَ مِنْ لَدُنَّا
 ذِكْرًا ۚ مَنْ أَعْرَضَ عَنْهٖ فَإِنَّهُ يَحْمِلُ يَوْمَ الْقِيَمَةِ وِزْرًا ۖ
 خَالِدًا فِيهِ ۖ وَسَاءَ لَهُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ حِمْلًا ۚ يَوْمَ يُنْفَخُ
 فِي الصُّورِ وَنَحْشُرُ الْمُتَعَبِينَ يَمُوتُونَ زُرْقًا ۚ يَخْتَطِفُونَ
 يَتِيمَهُمْ إِنْ يَنْشَأُوا لَعَنَةً ۚ فَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّا يَقُولُونَ ۚ إِذْ يَقُولُ
 أَمْ أَلْمَزْتُمْ لَكُمْ آيَةً ۚ أُنْشِئُوا ۚ وَتَسْتَكْبِرُونَ عَنْ آيَاتِنَا ۚ
 فَقُلْ يَنْسِفُهَا رَبِّي نَسْفًا ۖ فَيَذَرُهَا قَاعًا صَفْصَفًا ۖ
 لَا تَرَىٰ فِيهَا عِصْيَانًا ۚ وَلَا أُنْثَىٰ ۚ وَتَذَرُهُمْ تَبَدُّدًا ۚ يَوْمَ لَا يُعِزُّ
 لَهُمْ وُثْقَتُ الْأَمْوَالِ الَّتِي كَسَبُوا ۚ وَلَا تَنْفَعُ الْأَهْلَافُ ۚ
 يَوْمَ لَا يُنْفَعُ النَّفْسُ ۚ لَأَمِّنَ ۚ أُولَٰئِكَ لَهُمْ نُزُولٌ ۖ وَمِنْهُمْ
 قَوْمٌ لَا يَمُوتُونَ ۚ يَتُوبُونَ عَلَيْهِمْ وَخُفِّيَةً ۚ وَلَا يَجِزِلُونَ ۖ
 عَلَّمَا ۖ وَوَعَدُ الْوُحُوْدِ لَئِنْ الْفُؤَادُ لَرِجْلٌ ۚ وَوَدَّ حَذَّبَ مَنْ خَلَّ
 ظُلُمَاتِهِ ۚ وَمَنْ يَقْتُلْ مِنَ الصَّالِحِينَ ۚ وَهُوَ مُؤْمِنٌ ۚ فَلَا يَحْفَظُ
 ظُلُمَاتِهِ ۚ وَلَا يَحْتَصِلُ ۚ وَكَذَلِكَ نُفَصِّلُ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَعْرِفُونَ
 فِيهِ مِنَ الرُّسُلِ ۚ أَمْ لَمْ يَكُنْ لَهُمْ بَيِّنَاتٌ ۚ أَوْ كُنُوا فِي شَكٍّ ۚ

و بهر ما کت [و دئی و هکی هریبا ژمنی لئی کت]. ﴿۱۶﴾ قیجا دئی رویت و رموا ل کت، و کته دهشت. ﴿۱۷﴾ [و هدا دئی کته دهشت] تو خو کمند و کور و گر کهکی تیدا نابینى. ﴿۱۸﴾ وئ روژئ [کو روژا قیامهتیه] ههمی دئ ل دویف گازبیا خودئ چن [بؤ مهیدان حه شرئ]، و ب پشت گو هف هافیتن بؤ [گازبیس] نینه [کول دویف گازبیس نه چن و چه بان ل خو بدن]، و ههمی دمنگ بؤ خودایس دلوفان که ربوون، وئ روژئ ژ پسته پستی پتفهتر تو نابیسى. ﴿۱۹﴾ وئ روژئ مه هدمرا که من فایده ناکت، نه و نه بیت یسن خودایس دلوفان دهستور دایس، و ژ گوتنا وی پاژئ [ب تنس مه هدمرا وی فایده دکت]. ﴿۲۰﴾ خودئ یسن ناگه هداره ژ وان کریاران نه ویت وان کرین، و نه ویت نه و دئ کت، و نه و چو جاب سر زانیا وی مه لانبس. ﴿۲۱﴾ [و وئ روژئ] ههمی سر و جاف بؤ خودایس هرو همر مایی و ربیره، [د ههمی کار و کریاریت هه بوونیدا] شکهستن و سر چه مایی بروون، و ب راستی نه و خوسارت بوو، نه وئ شرک و گاوری دگه ل، و کرى. ﴿۲۲﴾ و هه که سس کار و کریاریت چاک بکت، و نه و ب خو ژئ یسن خودان باوهر بیت، قیجا نه و، نه ژ سته مکن دترسیت نه ژئ ژ کیمکر نه کن [نانگر نه دترسیت گونه هیت وی بیت زیده کرن، و نه ژئ دترسیت خیریت وی بیتن کیمکرن]. ﴿۲۳﴾ [کا مه چارا کتب بهری ته ب زمانئ وان مله تان هنارتیه، نه ویت پتفه ممر مه بؤ هنارتین]، و هؤا نه و قورانه ژئ مه بؤ ته ب زمانئ همر مئ هنارتیه، و مه دقئ قورناتیداب گله پمگان نشان و گف [ب نیزادان] بؤ وان ینایس، دا خو [ژ گونه من و گاوریس] بیارتسن، بان ژئ دا پتفه چونه کن بؤ وان چنکت.

فَقَتَلَ اللَّهُ الْكُفْرَ الْكَلْبَ الْأَشْجَلَ الَّذِي أَشْجَلَ الْقَوْمَ بْنَ قَيْلٍ أَوْ
يَعْقُوبَ بْنِ يَزِيدٍ وَكَفَّ رُذْنَهُ عِلْمًا ۖ وَلَقَدْ عَهِدْنَا
إِلَى آدَمَ مِنْ قَبْلِ قَيْلٍ وَيَزِيدٍ وَلَمَّا عَزَمُوا ۖ فَأَذَلْنَا
بِلَيْلَتِكَ كَيْدَ أَشْجَدُوا أَلَا تَتَذَكَّرُ ۚ أَلَا أَيْلَاسُ ابْنُ
فُلَيْحَ تِلْكَ أَدْرِمَ إِذَا هَذَا عَمَلُكَ وَلَوْ جِئْتَ فَلَا تُجِبُ حَتَّى
مِنَ الْجَنَّةِ فَتَقْتُلِي ۚ إِنَّكَ أَلا تَجْعَلُ فِيهَا وَلَا تَقْرِي ۚ
وَأَنَّكَ لَا تَنْظُرُ إِلَيْهَا وَلَا تَنْصَحِي ۚ فَوَسَّوْا إِلَيْهِ
الْكَيْدَ قَالَ يَتَذَكَّرُ هَلْ أَذَلْتُ عَلَى شَجَرَةِ الْخُلْدِ وَمَلِكِي
لَا يَبْلُ ۚ فَأَسْكَلْنَا مِنْهَا قَيْلَ بْنَ لَهْمَا سَوَاءً لَهْمَا وَطَلَقَا
يَتَضَمَّنَانِ عَلَيْهِمَا مِنْ وَرَى الْجَنَّةِ وَعَصَى آدَمَ وَتَمَنَّى ۚ
ثُمَّ أَجْبَتْهُ رَبُّهُ فَقَالَ عَلَيْهِ وَهَدَى ۚ قَالَ أَفَيْلَا يَهْدِي
جَيْتًا بَعْضُهُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ فَأَنَّى يَسْكُنُهُمُ الْفِي هَدَى
فَمَنْ أَتَّبَعُ هَذَا قَلْبًا يَصِلُ وَلَا يَشْفِي ۚ وَتَمَنَّى أَعْرَضَ
عَنْ صَعْرَتِي فَإِنَّ لَهُ مَبِيتَ صَنْكَا وَتَحْمِلُهُ يَوْمَ الْقِيَمَةِ
أَعْمَى ۚ قَالَ رَبِّ ارْحَمْهُ فَقَالَ أَعْمَى وَقَدْ كُفَّ بَصِيرًا ۚ

﴿۱۱۴﴾ فَبَجَا خُودِیْسَ رَاسَت و خُونْدَكَر [یسن] هه‌می خوندکار هه‌وجهی وی، یسن [ز وئی شرک و سالو‌خه‌منی موش‌رک دده‌نن] بلند و پاق‌زه، و له‌زنی ل [خواندننا] قور‌تانی نه‌که، هه‌تا و هجیا خودی بۆ نه‌ب دوب‌یه‌لیک نه‌تیت، و بیژره: خودبۆ زانینا من زیده‌بکه. ﴿۱۱۵﴾ و ب سیرند به‌ری نوکه مه‌فرمان ل ناده‌می کربو [کوژ داره‌گن نه‌خورت]، فَبَجَا وی [قه‌ویاتی و فرماننا مه] ژ بیرکر، و مه‌سهر و خور‌اگر‌تن [ژ نه‌خوارانوی داری] ل ده‌ف نه‌دیت. ﴿۱۱۶﴾ و بیژره‌وان: و هخشی مه‌گو‌تیه‌ب مبا‌که‌تان سوجدیه‌ی بۆ ناده‌می بیهن [سوجدیه‌با سلاف و پیژگرتنی، نه‌سوجدیه‌با به‌رستی]، تلبیس تن نه‌بیت، بیت دی هه‌می [بۆ ناده‌می] چۆنه‌ سوجدیه‌یسن. ﴿۱۱۷﴾ فَبَجَا مه‌گو‌ت: هه‌می شاده‌م، ب راسی نه‌فه‌دژمنی نه‌و ژنا‌تیه‌ب، فَبَجَا [هشیار بن] هه‌وه‌و به‌حه‌شتی دهر نه‌تخیخت، نه‌که‌ره‌دی زه‌حمت و وه‌ستایی یسنی [ب زیانا‌خو یا دنیا‌یغه]. ﴿۱۱۸﴾ ته‌نه‌و بیت، نه‌تو تیدا [د به‌حه‌شتیدا] برسی بیسی، و نه‌زی تیدا‌رویس بیسی. ﴿۱۱۹﴾ و نه‌تیدا‌تینی

دیی، و نه‌زی گهرما هه‌فانی ل ته‌ده‌دت. ﴿۱۲۰﴾ فَبَجَا شه‌پانی وه‌سواس و گۆمان تیخسته‌دلی وی [و دهر خه‌له‌تیسیرا کر]، گو‌ت: هه‌می ناده‌م نه‌ز دارا هه‌رمانی و ملکی یسن فه‌برین، نیشا ته‌بدمه؟ ﴿۱۲۱﴾ فَبَجَا ب فندو‌ق‌تلی خا‌پاندن و دهر خه‌له‌تیسیرا کرن [وان ژ وئی داری‌خوار] (نه‌و دارا خودی نه‌هیب‌ا‌وان ژئی کری، فَبَجَا و هخشی‌خوارین [شه‌رم‌گه‌ها‌وان (هه‌وره‌تا‌وان) بۆ وان دیار‌بوو، و ده‌ست هاف‌تینی به‌لگیت به‌حه‌شتی ژنقه‌کرن و دانانه‌سهر، و ناده‌می نه‌گو‌هداری‌با خودایسن خو‌کر، فَبَجَا نه‌گه‌هسته‌نارمانجا‌خو [یان ژئی زیانا‌وی نه‌خوش‌بوو، ب هاته‌خواروی بۆ دنیا‌یسن]. ﴿۱۲۲﴾ باشی [شاده‌م ژ گریارا‌خو به‌شتیان‌بوو، و توبه‌کر و خودایسن وی نه‌و بۆ پیغه‌به‌راتیسی هه‌لیژارت، و توبه‌ژئی قه‌بویل کر و ل سهر‌قایم کر. ﴿۱۲۳﴾ [خودی] گو‌ت: هوین هه‌ردو به‌حه‌شتی‌دا که‌فن [بۆ سهر نه‌ردی] هنده‌ک ژ هه‌وه‌ل هنده‌کان نه‌پار و دژمن، و هه‌ر گافا‌راسته‌پیرنه‌ک ژ به‌ری منفه‌بۆ هه‌وه‌هات [کو‌کتیبا‌خودیبه‌بان هه‌ارتنا پیغه‌به‌ره‌کیه]، فَبَجَا هه‌ر که‌س‌ی ریتکا‌راسته‌پیرنه‌کرنا من بگریت، نه‌به‌رزه‌دیت و نه‌به‌ره‌نگاری نه‌خوشیسی دیت. ﴿۱۲۴﴾ و هه‌ر که‌س‌ی رویسن خو‌ژمن و کتیب‌ا‌من [کو‌قور‌تانه] و هر‌گیرتی [و باوه‌ریسن یسن نه‌نیتیت]، ب راسی د‌فی دنیا‌ییدا‌بارا وی زیانه‌کانه‌نگ و تارییه، و رۆژا قیامه‌تن نه‌م دئی وی کۆره‌کۆمه‌ک‌بن. ﴿۱۲۵﴾ دئی بیژیت: خو‌بنو‌و بۆچی ته‌نه‌ز کۆره‌فنیاسیه‌مه‌یدانا‌حه‌شری؟ و نه‌ز بۆ خو [د دنیا‌ییدا] یسن ب‌چاف‌بووم.

قَالَ كَذَلِكَ أَتَتْكَ آيَاتُنَا فَنَسِيَتْهَا كَمَا نَسِيَ الْيَوْمَ نَسِيًّا ۖ
وَكَذَلِكَ نَجْزِي مَنْ أَسْرَفَ وَلَمْ يُقِمْ بِآيَاتِنَا ۚ وَلَقَدْ آتَيْنَا الْكُرْهُ
أَيُّدِي وَأَعْيُنَ ۖ فَأَنكَّرْتُمُوهَا ۚ كَذَلِكَ نَجْزِي الْمُجْرِمِينَ ۖ
يَسْأَلُونَ فِي مَسْجِدِكُمْ إِلَىٰ ذَاكَ لِآتِيهِ لَأُولَىٰ لَأَنَّهُمْ ۖ
وَلَوْلَا فَتْنَةُ يَسَعَتِ مِنْ ذِكْرِكَ لَكَانَ لَكُمْ أَجَلٌ مُّسْتَقَرًّا ۖ
فَأَنصَرَفْ عَنِ تَابِعُوا لَكُمْ وَبَعَثَ فِيكُمْ نُوحًا وَقَالَ أَلْمَنَاسِي ۖ
وَقَالَ عَرُوبُهُمَا وَمَنْ مَّا هَٰذَا إِلِيلَ شَيْخٍ وَأَخْرَافَ الْكَلِمَاتِ ۖ
فَرَضِيَ ۖ وَلَا تَسْأَلُ عَنْ عِيَالِكُمْ ۖ مَا مَنَعَتْكُمْ أَنْ تُؤَدُّوا جِهَتَهُمْ لَعَنَهُ
الْحَمْدُ لِلَّهِ الْعَلِيِّ الْكَرِيمِ ۖ وَوَيْزُكَ عَزِيزٌ وَأَقْبَلُ ۖ وَأَمَّا هَٰذَا
بِالْقُرْآنِ وَالشَّعْرِ عَلَيْهَا لَأَتَسْأَلَنَّ رَأً عَنْ نَزْوَالِكُمْ وَالْعَمِيَّةُ
بِالْقُرْآنِ ۖ وَقَالُوا لَوْلَا بَاتِلَا بِتَابِعُوا مِنْ زَيْدٍ أَوْلَمَ فَأَنصَرَفْ
بَيْنَهُمَا مَالِي الضَّعِيفِ الْأُولَىٰ ۖ وَلَوْلَا لَأَكَلْتُمْ بَعْضَهُمْ
مِنْ قَبْلِهِ ۖ لَعَالَاؤُنَا رَبَّنَا لَوْلَا أَرْسَلْتَ إِلَيْنَا رَسُولًا مُّتَّبِعٌ
مَّا نَتَّبِعُ مِنْ قَبْلِ أَنْ نَقُولَ نَحْنُ ۖ قُلْ كُلٌّ مِّنْ رَّيْضٍ قَرِيبٍ
فَسَتَلْمِزُونَ مَنِ اضْطَرَّ اضْطَرَّ الشَّيْءُ وَمَنْ أَهْتَدَىٰ ۖ

﴿۱۶۶﴾ [خودتی] گزوت: هوسا نشان و نایه تبت
مه یز نه هاتن، و نه خولن کوره دکمر، و نه ددانه
بشت خق، و نه لفر تو ری و سادئ [د ناگریدا]
تیه هیلان و ز بیر کرن. ﴿۱۶۷﴾ و هوسا هم نهویت
زیده دناف گونهیدا چوین، و باوهری ب نشان و
نایه تبت خودایسن خق نه تینایسن، جزا دکهن، و نیزایا
ناخه رتن دژوارتر و بهره دواستره. ﴿۱۶۸﴾ نه روی ماته و
د بئ ناگه برون، و خودی یز وان دیار نه کربسو کا
مه چند [ملته] بهری وان د هیلاک برسوون؟ و نه و
دناف کافله خانیت و انرا دجن [و ب چافئ خق وان
کافله خانیان دینن]، ب راستی نهفه [خوینواریت
مله تبت د هیلاکجویی] نایه ت و نشان، یز مرؤقت
خودان نه قل. ﴿۱۶۹﴾ و نه گهر بهیانا پاشنبختنا
نیزادانا وان [بیز رورزا قیامت] ز خودایسن نه نه هاتبایه
دان، و نه گهر وخته کن دیار کسری [کو رورزا قیامتیه]
وان نه بایه، دا نیزادانا وان یا پیدئی بیت. ﴿۱۷۰﴾ فیجا
سبرما خق ل سهر نهوا نهو دپیژن بکشنه، و بهری
رورزه لاتنی [نفیژا سیندئ] و بهری رورزاقابوونئ

[نفیژا تیغاری]، و هنده ک ز وخته ت شهف [نفیژا عهیشا]، و سهرو بیت رورز [نفیژا مه غره و نه فرق]،
خودئ پاک و باقر بکه، و حمداوی بکه، دا بگه هیه وئ یا پی رازی بی. ﴿۱۷۱﴾ و سو چافئ خق نه به
وان خوشیان، ز خهمل و جوانبیا دنیایسن، نه فئت مه دایه هنده گاوران، دا وان بن بجهربینن، و بزقن
خودایسن ته [کا چند ز دنیایسن داییه ته، و نهو خه لاتن ناخه رتن شهوی دئ دهته ته کو به خسته] چنر و
دومدریز تره. ﴿۱۷۲﴾ و فهرمانا مالا خق [مله تی خق] ب نفیژی بکه، و تو ری ل سهر یسن بهردوام به، هم چو
رزقی ز ته ناخوازین [کو تو رزقن خویان یسن مالا خق بدهی]، هم یسن رزقن ته ددهین، و دوبایه کاب
خبر یا پاریز کارانه. ﴿۱۷۳﴾ و گوئن: بلاوی معجزیه ک ز دهف خودایسن خق بیه نه فتابایه [داده باوه رتی
کربایه]، نه روی ما ز گیسیا هاتنا پیغه بهری د کتیت بهری نو کهدا بوان نه هاتبو؟ ﴿۱۷۴﴾ و نه گهر مه نهو،
بهری هاتنا پیغه بهری و نیناه خوارا قورناتن، ب نیزایه کن د هیلاک بریانه، دا بیژن خودیوق بلا ته پیغه بهره
بیه مه هاتبایه، دا هم ل دویف نایه ت و نشانیت ته چوبایسه، بهری هم [ب نیزایا دنیایسن] بیه رسو اکرن،
و [ب نیزایا ناخه رتن] بیه شهر مزار کرن. ﴿۱۷۵﴾ [هه می موحه مد] بیژ: هم همی [هم و هوسن] د چافه رتیه
[کا دوبایه مایه و هه و دق بیه چ؟] فیجا هوسن خق بگرن و بهری خق بدهن، دق زانن کانئ کیه خودانیت
ریکا باست و سینت راسته تی.. [کا نه مین یان هوسن].

سوره ناهیه

ل مه که هن هاتیه خوارئ (۱۱۴) نایه نه

بسم الله الرحمن الرحيم

﴿۱﴾ و هخنی حنیبا خه لکی [ل سر کار و کراریت وان کریس کو رزوا قیامه تیه] نیزیک بپور، و نه و ب خق بیت د بی ناگه هیه کا نامدا و [ب دنیایی و دلخوازییت دیا بیفه] د مژویلن. ﴿۲﴾ و نیه چو یس نوی ژ قورنائی، ژ دهف خودایس نه بژ وان نه ییت، و نه و ب ترانه هه گوهداریس بژ نه کهن. ﴿۳﴾ دلین وان د مژویل و بی ناگه هن، و نه ویت سته مکار پسته پستی د نایه را خندا دکهن، و دینن: نه ری ما موحه مدژی نه مرقوله وه کی هه وه؟ فیجا هوین چاوال دویف سحرئ دچن و هوین ب خق دینن [کو سحره]. ﴿۴﴾ [پنغه بهری] گوت: ب راستی خودایس من هر گوتنه کا د نه رد و نه سماناندا دتیه کرن، زئی ب ناگه هه [فیجا چاوا پسته هه وه دق ل بهر بهرزه ییت]، و

نه و ب خق گوهدیر و زنده زانایه [ناگه هژ هه می گوتن و پسته پستان هه یه، و چول بهر بهرزه نایت]. ﴿۵﴾ و گوتن [نه فا موحه مد دینن نه وه حیه]: تیکه له خه ون و خه ونر ژوژکن، و دیت هه ماژ دهف خز [نه ف قورنانه] چنکر بیت، و ژ دره و ب بال خودیف لیدایت، و دیت هه لیه ستغان بیت [و نه گهر و هسانیه] پا بلا وه کی وان پنغه بهریت بهری وی هاتیه هنارتن، موعجیزیه کن بژ مه ییت. ﴿۶﴾ خه لکی چوژ وان گوندان، نه ویت بهری قوره شبیان مه د هلاک برین، باوهری ب وان موعجیزیه بان نه فنیاییه، نه ویت وان ژ پنغه بهریت خق خواستین، فیجا نه و دق باوهری بی نین؟ [نه گهر بیین، نه... نه و بیین ژ باوهری بی نایین]. ﴿۷﴾ و مه بهری ته چو پنغه بهر نه هنارتیه، و وهی بژ هنارتیت نه گهر زه لام نه بن [نانکو مرقوف بوون، نه ملیاکت بوون]، فیجا نه گهر هوین فنی نه زانن پسیرا زانا و خودان کتبان بکهن [کا پنغه بهر هاتیه، نه گهر مرقوف نه بیت و زه لام نه بیت؟]. ﴿۸﴾ و مه نه و پنغه بهر نه کربوونه له شه کن و هسا، کو خوارنی نه خون و مرن بژ وان نه بیت [نه وژی وه کی هر مرقوله کن هبیت دمرن]. ﴿۹﴾ پاشی شو بهیانا مه داییه وان [کو نه و وان رزگار بکهین، و نهاریت وان بهر ناتاف بکهین]، مه ب جه کر و راست دهر تیخت، فیجا نه و نه ویت مه بقیین، مه رزگار کرن، و نه ویت زنده د گاوری و بهرزه بویندا چوین، مه بهر ناتاف کرن. ﴿۱۰﴾ ب سویند [گه ل مرقوفان] مه کتیه بژ هه وه نیناییه خوارئ، سه ریلند بیا هه وه پاتیدا، نه ری ما هوین تن ناگه هن؟

وَكَمْ قَصَبًا مِّنْ قَبْلِهِ فَمُتَوَسَّاتٍ عَلَيْهِمْ طَائِفَةٌ مِّمَّنْ ظَلَمُوا أَنفُسَهُمْ يَمُدُّونَهُمْ فَيَنقَضُوا عَنْهُمْ وَأَمَّا غَمَامُ الْعَذَابِ فَيُنتَصَفُونَ ﴿١١٠﴾
 فَتَنَّا الْكَافِرِينَ ﴿١١١﴾ فَلَمَّا أَخَذُوا أَنفُسَهُمْ إِنَّا مَكْرُوهُنَّ إِنَّا فَتَنَّا بِهِنَّ وَأَنَّا مُنْقِضُونَ ﴿١١٢﴾
 لَنُكْرِهَنَّ أَزْوَاجَهُنَّ إِلَى مَا أَنُفْسُهُنَّ فِيهِ وَيَتَكَبَّرْنَ فِيهِ لَئِن جِئْتَهُنَّ لَيَكْفُرْنَ بِمَا كَفَرْنَ فِي الْأَوَّلِ ﴿١١٣﴾ فَالَّذِينَ آمَنُوا إِنَّا جَعَلْنَا لَكُمُ الْكَافِرِينَ ﴿١١٤﴾ فِتْنًا وَلَئِن يَرَوْا كِسْفًا مِّنَ السَّمَاءِ سَاقِطًا لَّيَجْعَلَنَّ الْبَشَرَ سَاقِطًا وَمَا عَلَّمْنَاهُ سِحْرًا وَلَا مَغِيبًا ﴿١١٥﴾ لَئِن رَّأَى الْفِتْنَةَ سَاقِطًا لَّيَكْفُرْ بِمَا كَفَرَ وَالْأَرْضُ لَمَّا تَغْمُرُ الْغَمَامُ وَالنَّجْمُ لَمَّا تَذُلُ لَنَنُقَذَّكَ بِالْأَعْيُنِ لَعَلَّكَ أَبْصُرُ ﴿١١٦﴾ وَمَا عَلَّمْنَاهُ سِحْرًا وَلَا مَغِيبًا ﴿١١٧﴾ لَئِن رَّأَى الْفِتْنَةَ سَاقِطًا لَّيَكْفُرْ بِمَا كَفَرَ وَالْأَرْضُ لَمَّا تَغْمُرُ الْغَمَامُ وَالنَّجْمُ لَمَّا تَذُلُ لَنَنُقَذَّكَ بِالْأَعْيُنِ لَعَلَّكَ أَبْصُرُ ﴿١١٨﴾ وَمَا عَلَّمْنَاهُ سِحْرًا وَلَا مَغِيبًا ﴿١١٩﴾ لَئِن رَّأَى الْفِتْنَةَ سَاقِطًا لَّيَكْفُرْ بِمَا كَفَرَ وَالْأَرْضُ لَمَّا تَغْمُرُ الْغَمَامُ وَالنَّجْمُ لَمَّا تَذُلُ لَنَنُقَذَّكَ بِالْأَعْيُنِ لَعَلَّكَ أَبْصُرُ ﴿١٢٠﴾

﴿۱۱۰﴾ و خه لکمی گهله گوندان ستمکار برون، مه هه می د هیلاک برن، و مه هندک مله تیت دی د دویف وانرا فینان. ﴿۱۱۱﴾ فینجا وهختی وان نیزایا مه دیتی و بنی حسیابین، ل خو دان و ژئی ره فین. ﴿۱۱۲﴾ [ملیاکست دئی بیژن]، نه گه نه غار و ندره فن، ول وان نیعمه تان بزفرن، نه ویت هوین بن به تران بوویین، ول خانینیت خو بزفرن، به لکی بسیار ژ هه وه بینه کرن [کا نهله چیه ب سه ری هه وه هاتی، و کا دئی جاوا خو ژئی پاریزن، هه ژ له کفه]. ﴿۱۱۳﴾ گوتن: وهی نیزا و نه خوشی بز مه بیت، و خولی ب سه ری مه وه بیت، ب راستی نهم د ستمکار بوویین. ﴿۱۱۴﴾ فینجا بنی له برین، نه فیه نفرینا وان بوو [وهی خولی ب سه ری مه وه بیت]، هه تا مه نه وه کی گیاسن دوری لن کریس و تمراندین [بنی دمنگ کریس]. ﴿۱۱۵﴾ و مه نهرود و نهمسان و هندی دنا بفران و اندا هه ی، بنی مفا و ژ فستنا نه دایینه. ﴿۱۱۶﴾ و نه گره مه فیاییه خو ب تشنه کفه مزویل بکهین [وه کی کوری و ژنی]، دا تشه کی ل دهف خو بز خو کریس [نه نه ویت هوین

دبیژن]، نه گره نهم نه و یانه بیت مه وه کربایه. ﴿۱۱۷﴾ [نه وهینه وه کی نهو دبیژن] به لن نهم هه می و راسنی ب سه ری بوجی دتیخن، [هه می و راستی] بوجی ناهلیت و بوجی دکست، فینجا بوجی دجیت و نامینیت، و نیزا و نه خوشی بز هه وه بیت ژ بهر وان سالو خعتیت هوین ب بال خودیغه لن ددهن. ﴿۱۱۸﴾ و هندی دهرود و نهمساندا هه می پتی خودیته، و نه ویت ل دهف ژئی [نانکو ملیاکست] خو ل سهر بهرستا وی مزمن ناکه ن، و قهت نارهستن. ﴿۱۱۹﴾ شهف و روزان، خودی ژ هه می کتیا میابان باقر دکهن، و ست نابن. ﴿۱۲۰﴾ یان ژئی وان هندک بهرستی بز خو ل نهردی گرتینه، نهو [بهرستی] مریمان ساخ دکهن [ب روح دتیخن]. ﴿۱۲۱﴾ و نه گره ژ بل خودی هندک بهرستی دهرود و نهمساندا هه بانه، دا نهرود و نهمسان ب سهر و کلا نین و ویران بن، فینجا پاک و باقری بو خودی بن خودان عهرشی، ژ وئی سالو خه تا نهو ب باقه لن ددهن. ﴿۱۲۲﴾ و بسیار ژئی نایته کرن کاج دکست، به لن بسیار ژ وان دئی تته کرن [کا وان چ دکر چونکی شهو بهنده نه و بهنده ژئی ژ کارتی خو پتی بهر سه]. ﴿۱۲۳﴾ نه ری وان هندک بهرستی دئی شرینا خودی بز خو کریه خودی؟ [هه می موحه مه د] بیژه وان: [نه گره راسته نهو بوتیت هوین دهریسن خودیته، وه کی هوین دبیژن] به لگه و نیشانا خو [ل سهر خردتیاپا وان] بین [و هوین نه نشین چونکی وهسانینه] و نهله، نهو کتیا بز من هاتی و کتینیت بهری من ژئی هاتین [چو به لگه و نیشان بز هشته فانیبا هه وه تیدا نینن]، به لکی باراپتر ژ موشرکان هه قیسی نوزانن، فینجا لهوا بویین خو ژئی وهردگیرن و ژئی بنی ناگهمن.

وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رَسُولٍ إِلَّا نُوحِيَ إِلَيْهِ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا فَاعْبُدُونِ ۝ وَقَالُوا اتَّخَذَ الرَّحْمَنُ وَلَدًا سُبْحَانَهُ بَلْ عِشَاءٌ مُضْتَرُونَ ۝ لَا تَسْمَعُونَ بِالْقَوْلِ إِذْ هُمْ
بِأَمْرِهِ يَقُولُونَ ۝ بَلْ سَمَّيْنَا ابْنَ دَاوُدَ إِبْرَاهِيمَ وَمَا كُنْتُمْ بِتَالِفِينَ
وَلَا تَعْلَمُونَ إِلَّا الَّذِي أَرْسَلْنَا مِنْهُمْ مِنْ خَلْقِهِ سَافِرُونَ ۝
وَتَنْتَظِرُ مِنْهُمْ إِبْرَاهِيمُ إِنَّ إِلَهَ مِنْ دُونِهِ فَعَذْلًا يُجْزِيهِ
جَهَنَّمَ كَذَلِكَ نَجْزِي الظَّالِمِينَ ۝ أَلَمْ يَرِ الْيَوْمَ الْكَافِرُونَ
أَنَّ السَّكُونِ وَالْأَرْضَ كَانَتْ نَارًا نَبْضًا نَبْضًا وَجَعَلْنَا
بَيْنَ الْكَلْبِ عَلَى نَفْسِهِ أَفْكَارًا يُؤْمِنُونَ ۝ وَجَعَلْنَا فِي الْأَرْضِ
رَوَاسِيَ أَنْ تُبِيدَ بِهِمْ وَجَعَلْنَا فِيهَا جِبَالًا سَاجِدًا فَتَعَلَّهُمْ
يَتَفَكَّرُونَ ۝ وَجَعَلْنَا السَّمَاءَ سَقْفًا مَحْفُوفًا وَتِلْكَ الْأَرْضُ
عَالِيَتُهَا مُتَبَرِّجُونَ ۝ وَلَوْ أَنَّ لِلَّذِي خَلَقَ أَثَرًا وَالْقَارِ وَالشَّجَرِ
وَالْأَفْئِدَةِ كُلِّ فِي ذَلِكَ يَسْأَلُونَ ۝ وَمَا جَعَلْنَا الْإِنْسَانَ فِي ذَلِكَ
أَلْفًا أَفْئِدَةً ۝ فَهُمْ الْخَالِدُونَ ۝ كُلُّ نَفْسٍ ذَائِقَةُ
الْمَوْتِ وَتَبْلُوكُم بِالنَّارِ وَالْخَيْرِ فَنَسُوهُ وَالَّذِينَ لَا تُحِطُونَ ۝

﴿۲۵﴾ و ما چو پیغمبر بهری نه نهانرینه، نه گهر
مه وهی بژ نهانریت، و مه نه گزیتین چو
پهرسیت پاست و دورست ژ من پیغمتر نین، قیجا
من ب تنی بهریسن. ﴿۲۶﴾ و گوتن: خودایسن دلزقان
زاروکت بژ خض چیکرین، و نهو ب خض بسن پاک و
باقزله ژ فی چهنئی، و (نهویت نهو دکهن زاروک بژ
خودئی گهر ملیاکهن) بنده بیست وی بیست ب ریز
و رومیهن. ﴿۲۷﴾ و نهو (ملیاکت) چو ناخشنان
ناکهن بهری ناخشنا خودئی [هنا خودئی نه بیست
و همرانی نه دهن، ناخشن]، و نهو ب خول بهر
نهمری وی دواوه سبانه و بسن نهمریا وی ناکهن.
﴿۲۸﴾ و خودئی دزابت کا وان چ کریمه و کا دق چ
کهن [نهو چو کار و گوتن بسنی خودئی ناکهن]، و
مه همرئی بژ کسن ناکهن، بژ وی نهیت یسی خودئی
بسن خوش و بژ بیبت (نهو زی خودانیت خض و فی
گوتنیه (لا اله الا الله))، و نهو (ملیاکت) بهردهوام
د ترسا خودیدنه. ﴿۲۹﴾ و همر تیکئی (ژ ملیاکتانه)
بیژیست: نهز بهر سبیمه شرینا خودئی، نهم دق دوزه هئی

کهینه جزایی وی، و هوسا نهم ستمکاران جزا دکهن. ﴿۳۰﴾ نهری ما نهویت گاوریویسن، نه ددین و هزا
خض ناکهن کوب راستی نهم و نهسان بیکفه بیون، قیجا مه ژیکفه کرن، و همر تشه کئی خودان روح مه
یسن ژ نافی چیکری، نهری د گهل فی ژ هیژ نهو باومریسن نازین؟! ﴿۳۱﴾ و مه جیابیت نهجه بیست
تیخستینه د نهم دیدا، دانه بیت و نهجیت (ژ جه نهجیت)، و مه ریکت فرهه بیت تیخستینه تیدا، دانهو
ب سهه کاروباریت خض هلبسن. ﴿۳۲﴾ و مه نهسان یسن کریمه بانه کئی پارسئی (ژ کهفتن)، و نهو ژ نشان
و بهلگه بیت مه کریمه تیدا (وه کئی پوزی و هه یفی و سئیران) یسن ناگه هن. ﴿۳۳﴾ و خودئی نهوه، یسن شاف
و پوز، و پوز و هه یف دابین، و همر تیک د چهرخا خودا دجیت و دگهریت. ﴿۳۴﴾ و مه بژ کسن بهری
ته، نهمری (ههروهره ساخی) نه داییمه، نهری نه گهر تر مری نهو نامرن؟ [نهف نابه نه دهره هفی و اندا
هاته خورائی نهویت دگوتن: نهم دق خولئی گوبین ههنا دهریت، و وان هزر نهو دکهر نهو زی دق مرن].
﴿۳۵﴾ ب راستی هه نهف سهه کا ههیت دق مریت، و نهم ههوه ب قهنجی و خرابیسان دجه رینین، و همر هوبن
دق ب بال مه هه زفرن.

﴿۱۵﴾ (هه ی موحه مد) بیژه: نهز بهس ب وهیسن
ههوه هشیار دکهم و بی دترسینم، بهلن بی
کهر (نه بیس) گول گاز بی نایت دهمی دیتنه
ناکه هدار کرن [نانکو گول موشرکان هوین وهکی
مرؤفیت کهرن، هوین چو فایده بی ژ فی هشیار کرن
نابینن]. ﴿۱۶﴾ و نه گهر بیچه کا نیزا یا خودایسن نه
وان بگرمیت، دی بیژن: وهی بی نیزا و نه خو شیا مه،
ب راستی نه بیت سته مکار بووین. ﴿۱۷﴾ و نه م
تهرازو بیست راست و دورست بی رؤزا قیامه تی دی
دانین، قیجا کهسن کیمترین ستم زی لی نایتته کرن
[نه خیرت وی کیم دین، و نه زی گونه بیت وی زیده
دین]، خو نه گهر [خرابی یان باشیا وی] تمه متی
دندکه کا توفی خنده لکی زی بیت، نه م دی نین
[و بی کشین]، ژ خو بی حسیب و هژمارتن، نه م
بهسی خزینه. ﴿۱۸﴾ و ب سویند مه کنیا جوداکهر
[د نابهرا هفی و نه ه قید] و راسته بزکهر، و یا
ب بیرتن بی بارینز کاران، دا موسایی و هاروونی.
﴿۱۹﴾ [بارینز کار نهون] نه ویت دهمی ب تن [کو کهس

وان نه بیت زی] ژ خودایسن خو دترسن، و نه خو ژ رؤزا قیامه تی زی دترسن. ﴿۲۰﴾ و نه قودنانه شیرت
و بیرنیانه کا پیروزه، مه نیاییه خورای، قیجا چاوا هوین باوهر ناکه یاز دهف خودی هاتی [ههر چنده
هوین ده قینن، کو نه ورات یا ژ دهف خودی هاتی]. ﴿۲۱﴾ ب سویند مه تیگه هشتن و راسته بزکرن ههر ژ
بجویکانی دابو و نیراهمی، و ب راستی مه دزانی نهو هیزایی دانا مهیه. ﴿۲۲﴾ و ختی گوتیه بایی خو و
مله تی خو، نه ف ج بوت و بهیکهرن هوین بنه برسیابین و دهرنسن. ﴿۲۳﴾ گوتن: ب راستی مه دیت باب
و باهریت مه نهو دهرستن [نه م زی ژ بهر فی چهندی وان دهرنسن]. ﴿۲۴﴾ گوت: ب راستی هوین ب
باب و باهریت خو فیه بیت دهرزه بوونه کا ناشکهرادا. ﴿۲۵﴾ گوتن: نه تی ته راستی بو مه نیاییه [نانکو تو
یسن جمی]، یان زی تو ترانه یان بو خو ب مه دکهی. ﴿۲۶﴾ گوت: [نه خیر نهو نه خودایست هه وه] بهلن
خودایسن هه وه خودانی نهرد و نه سانانه، نهوی نهرد و نه سان چیکرین، و نه زل سهر فی چندی [کو خودا
خودایسن هه وه بهیه، و چیکه تی نهرد و نه سانانه] ژ شاه دامه. ﴿۲۷﴾ و سویند ب خودی نهز دی بوتیت هه وه
شکینم، پشی هوین ژ دهف دچن.

﴿۷۳﴾ و مه نهو کر نه پشی، ب فەرمانا مه راسته یرکرن دکه، و مه وهی بژ وان هنارت کر کاریت چاک بکه، و نفیوان بکه، و زه کانی بدنه، و هه میان هم دهرستین. ﴿۷۴﴾ و (لوط) زی مه کر بوو پشی، و مه پیغه مبراتی و تیگه شستن و زانین دابووین، و مه نهو ژ وی گوندی پوچانی دکرن [کو زه لام تالوقی زه لاسی دبوو] پرگار کر، ب راستی نهو مله تکی خراب و ژ وی دهر که فنی بوون. ﴿۷۵﴾ و مه نهو (لوط) پیغه مبر [تیخته دناک دلقابا غزدا، ب راستی نهو ژ قنجان بوو. ﴿۷۶﴾ و بهری فان پیغه مبران، نوو حی زی گازی خودایی خن کر [کونه وی پرگار بکین و مله تنی وی د هبلک بهین، پشی بن هفی بووی نهو باوهری بین]، فینجا مه دوعایا وی قه بویل کر، و مه نهو و مالا وی ژ توفانی، و کوفانه کا مزن رزگار کرن. ﴿۷۷﴾ و مه نهو ژ وی مله تنی نشان و نایه تیت مه درو ددانان، باراست و بهر هفانی زی کر [کو نه شین چو نه زی نه بکه مین]، ب راستی نهو مله تکی خراب بوون،

فینجا ژ بهر هندی مه نهو همی [بجوک و مه زن] د نایندا خه ندانندن [چونکی بیت بهر دهرام بوون ل سهر گونه هی]. ﴿۷۸﴾ و به حسن داوود و سوله یانی بکه و هخی ههردو کان حوکم دهره هقی زه فیبا چانیدا کری، و هخی بهزی هنده کان ب شهف که فنیبه دنافا [و پوچ کری] [و ههردو کان شریعت دنافهرا ههردو جویناندا دکر، خودانیت بهزی و بیت زه فیسی]، و نه ل سهر حوکمی ههردو کان شاهد بووین، و مه ناگه هژی هه بوو [و داوودی گوت: دفت خودانی بهزی، بهزی خو شویان زایانا (زه مرا) که هشیبه زه فیبا چانیدی، بدهته خودانی زه فیسی]. ﴿۷۹﴾ و مه سوله یان ب فی حوکمی تیگه هاند [و گوت: دفت بهزی بدهنه ف خودانی زه فیسی، مفای بژ خن ژ وی و مرگرت و زه فیسی بدهنه ف خودانی بهزی، و چافی خن بدهته زه فیسی ههتا وکی وی شه فی لی دکه، نهو شهفا بهزی وی که فیسی، باشی نهو (خودانی بهزی) زه فیسی بژ بنبلیت و بی دی زی بهزی وی بژ بنبلیت، فیبا داوودی گوت دتی حوکم نهو بیت بی ته گوتی]، و مه پیغه مبراتی و زانین و تیگه شستن دابوونه ههردو کان، و مه چیا و تهر و تهوال بژ داوودی سهر نه م کر بوون، د گه ل وی حمد و تسبیحا خردی دکرن، و نه ل فان تشنان دشین بکین، و نه م دکین زی. ﴿۸۰﴾ و مه چیکرنا زری و کومزبان نیشا داوودی دابوو، دا هه وه ژه کئی دژمن ههوه پیاریزیت، نه ری هوین سوپاسیا فان نیعمه تان دکه؟ [نانکو سوپاسیا فان نیعمه تان بکهن]. ﴿۸۱﴾ و مه هوردها بژ سوله یانی سهر نه م کر بوو، ب نه مری وی بچته وی جهن مه پیرز کر، و تزی خیر و بهر که ت کری [کو نه ردی شامیه]، و ب راستی مه ناگه هژی هه می نشی هه بوو [نانکو همی تشن ب زانین و ب نه مری مه چن دبوو].

وَجَعَلْنَاهُمْ اٰیَةً يَهْدُوْنَ اٰمُرًا وَاَوْحَيْنَا اِلَيْهِمْ فِیْ ذٰلِكَ نَعْمٌ وَاَقَامَ الصَّلٰوةَ وَاٰتٰهُ الرِّزْقَ وَكَانَ اُوْلَئِكَ عٰلَمِيْنَ ۝ وَاُولَئِكَ نَجْجِيْهُمْ مِّنْ اَلْعَذٰبِ اَلَّذِیْ كَانَتْ قَسَمًا لِّمَنْ لَّدُنَّا اَنَّهُمْ كَاٰفِرُوْنَ سُوْرَةٌ فٰقِیْهِيْنَ ۝ وَاَدْخَلْنٰهُ فِیْ رَحْمَتِنَا اِنَّهُ مِنَ الصّٰلِحِيْنَ ۝ وَوَعَا اِذَا تَدَاۤىیْ مِنْ قَبْلِ قَاۤتِلَیْهِ اَنَّهُۥ قَاتِلُكُمْ فَتَمَيَّنَّۤهُ وَاَقَامَ مِنَ الْعَرْبِ الْعَظِيْمِ ۝ وَنَصَرْتَهُ مِنَ الْقَوْمِ الَّذِیْنَ كَذَبُوْا بِاٰیٰتِنَا اِنَّهُمْ كَاٰفِرُوْنَ سُوْرَةٌ فَاَعْرِضْنٰهُ عَنْهُمْ ۝ وَدَاوُدَ وَاٰتٰمَنَۙ اِذْ يَخْصِمٰنِ فِی الْحَرْثِ اِذْ نَفَقَتْ فِیْهِ عَنَتُ الْقَوْمِ وَكَانَ اِلٰحُكُمِهِمْ شٰهِدِيْنَ ۝ فَلَقَمْنٰهَا سُلٰبَتَيْنِ وَاَعْلٰۤى اَتَيْنٰهُمَا حُكْمًا وَاَعْلٰۤى وَاَسْرٰۤى مَعَ دَاوُدَ اَلْحَبٰلَ اٰسِیْحَ وَاَلْقَيْنَا وِسْطًا فَعَلِمْتَ ۝ وَوَعَلْنٰهُ سَبْعَةً یَّوْمٍ لِّعَصٰی اٰلِیْمٍ اَنۡ یَّخْصِمَکَ مِنْۢ بَآئِبٍ ۙ فَاَمَّا اَنْتَ فَهَلْ اَنْتَ شٰکِرٌ ۝ وَاٰتٰمَنَۙ اِلَیْهِ عَامِلَةٌ تَجْرِیْ بِاَمْرِیْۤهٖ اِلَی الْاَرْضِ اَلّٰی تَرْکٰۤى فِیْهَا وِسْطًا بِکُلِّ فِیْهِ عٰلَمِيْنَ ۝

وَالَّذِينَ أَحْسَنَتْ لَهُمْ فِتْنَتَنَا فِيهِمَا مِنْ زُجْجًا
وَجَعَلْنَا فِيهَا آيَةً لِلْعَالَمِينَ ﴿٩١﴾ إِنَّ هَذِهِ
أَتَتْكُمْ آتَةٌ وَجِيدَةٌ وَأَنْتُمْ عَنْهَا مُعْرِضُونَ ﴿٩٢﴾
وَقَدْ ظَلَمُوا لِأَنْفُسِهِمْ يَتَتْهُمْ كَيْدَ الْإِنْسَانِ رَجُوعُونَ ﴿٩٣﴾
فَمَنْ يَتَذَكَّرْ مِنَ الْغُلَامِ وَأَنْتُمْ مُؤْمِنُونَ ﴿٩٤﴾ فَلَا تُغْنِي عَنْكُمْ
إِسْمَاءُ وَإِنَّمَا الْكَلْبُ بِكَيْبُوتٍ ﴿٩٥﴾ وَحَرَّ عِلْقُ ثَرِيدٍ
أَهْلَكَ نَحْنَهَا أَفْهَمَ لَمْ يَزِدْهُمْ مِثْرًا ﴿٩٦﴾ حَقٌّ إِذَا فُتِحَتْ
بِأُجْحٍ وَمَأْجُوحٍ وَهُمْ بَيْنَ كُلِّ خَدَبٍ يَسْلُونَ ﴿٩٧﴾
وَأَقْرَبَ الْوَعْدِ الْحَقِّ لِقَائِهِمْ شَاطِئَةُ أَفْهَمَ لَمْ يَزِدْهُمْ
مِثْرًا وَتَوَلَّوْا لِقَائِهِمْ عَدْلًا مِنْ عَدْلٍ كُنَّا
ظَالِمِينَ ﴿٩٨﴾ إِنَّكُمْ وَمَنْ تَتَّبِعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ
خَصْبٌ جَهَنَّمَ أَشَدُّ لَهْمًا وَيَزِيدُونَ ﴿٩٩﴾ تَوَسَّعَتْ
هَؤُلَاءِ الْآيَةُ مَا أَوْرَدُوهُمْ وَكُنَّا فِيهَا خَالِدِينَ ﴿١٠٠﴾
لَمْ يَشْفِهِمْ أَنْفُسُهُمْ وَهُمْ لَا يُسْمَعُونَ ﴿١٠١﴾ إِنَّا أَلْقَيْنَا
سَبْعَ لُحُوفٍ مِنَ النَّارِ وَلَوْ هَكَذَا كُنَّا عَنْهَا مُبْهَمِينَ ﴿١٠٢﴾

﴿۹۱﴾ و به حسن معر به من بکه، نمو اخ ده من باقر
راگرتی و پارسستی، و مه فرمانا جبریل کر بفکته
سنگی وی (و مه عیا تیخته زکی وی)، و مه نو
و کوبی وی، کر نه نشانه ک (ل سر دسته لانداریا
خودتی) ب ه می خه لکی. ﴿۹۲﴾ ب راستی نه
دینه، دینی نیلانی (دینی نو حدیبه، و دینی همی
بنه بهرانه) دینه کن ب تنیه، (نانکو تیک دینه و
نه و بن همی بنه بهر بن هاتین) و نه خودایین
هو مه، قیجا (گهی موسلمانان) بهرستان من ب
تنی بکن. ﴿۹۳﴾ (نه) بنه بهر و هکی خه لکیت
زنجیران ل دویف تیک هاتینه، و همی تیک دین
بوون، دینی وان دینی نو حدی بیو (و دیکه قبیست
وان ل سر دینی خو ژیک هه قیجان، و بوونه دسته ک
دسته ک و ژیک جودا بوون، و همی دی هر ب بال
مهه زفرن. ﴿۹۴﴾ قیجا هر که سی کار و کرباریت
باش بکته و باومری زی هه بیت، بزافا وی بهرزه
نابیت، و نم همی کار و کرباریت وی بو دنفیتین.
﴿۹۵﴾ و ل خه لکی وی گوندی نه وی مه (ژ بهر خرابییا

وان] د هیلاک بری، حمرام بیت نه و جاره کادی بزفر نه دنیایی. ﴿۹۶﴾ هتا ره ختی سکرکی بهنجووج و
مهنجووجان هه دیت، و نه و ه می جهنت بلند ب لهز دادکه فن (نانکو هندی هند گله کن، ژ همی ریکان
دنین، دا خرابیسی بکن). ﴿۹۷﴾ و وه ختی رابوونا پشی مرنی نیزیک بوو (چونکی دهرکه فتنا بهنجووج
و مهنجووجان ژ نشانت قیامه تنه)، قیجا وی وه ختی جافیت نه ویت گاوریوویسن، هه کری و بهق دمین
(و ژ ترساندا ناکه فته سه رتک و دیزن): دهی نیزا و نه خوشی بز مه بیت، ب راستی نم ژ فی بیت بنی
ناگه بهوویسن (و مه کاری خو بز فن نه کربوو)، به لکی هم بیت سته مکار بهوویسن. ﴿۹۸﴾ ب راستی هوین
و نه ویت هوین شوینا خردی دهر رین، نار دووک و دارو دویسی جهه مینه، هوین (دگهل وان) دئی چنه
تیدا. ﴿۹۹﴾ و نه گره نه (بویت هوین دهر رین) بهر سبیت دهرست بانه، نه دچو نه د جهه میدا، و نه و
همی زی تیکدا (بووت و بوته ریس) دئی هروهر تیدا مین. ﴿۱۰۰﴾ دیشه ناله نال و خرخر اسینگ ران د
دوژ ههیدا (و ژ بهر دژواریسا نیزایا دوژ هه)، نه و چو یی دی ناهیسن. ﴿۱۰۱﴾ نه ویت بهری نوکه سوز و
به پیاپا بزگاریوونن، مه ب رزقی وان کری (و هکی عوزه بری و عیسی و ملیکا تان)، نه و ژ (و دوژ هه)
د دورن.

﴿۱۰۴﴾ و ان گول پېژنا دوزمه‌نی ژي نايبت [نانکړ دهنگن ناگرې دوزمه‌نی ناچېته گوهمن وان]، و کا دلتي وان د به‌حشيدا دچېته چ، دتي هره‌وه‌ر بڼ وان هديت. ﴿۱۰۳﴾ ترسا مه‌زنا پرژا قيامه‌تن وان ب خهم نايتخېت [چونکي شو ژي دتېشن و ژوان ناگرېت]، و ملياکت [ل بهر دهرگه‌مېت به‌حشني] ب بهر وانته دتېن [و ديژني]؛ نه‌فه پرژا هه‌ويه، نه‌و پرژه نه‌وا ژلان بڼ هه‌وه پني دهاته دان. ﴿۱۰۲﴾ [به‌حشني وي پرژي بڼ بکه] پرژا نه‌م نه‌ساني وه‌کي پېچانا تو‌ماري دپېچين، و [هاشي] کا جارا تيکن مه‌نو چاوا چيکړسبون، وه‌سانم دتي وان زفرينه‌فه [نانکو کا مه چاوا نه‌و ژرکېت دپکېت وان، پېخواس و پويس و نه‌سو نه‌تکري دان، پرژا قيامه‌تن ژي وه‌سانم دتي وان زفرينه‌فه]، و نه‌فه په‌ميانه‌که ل سهر مه‌ [دقېت ب جه بيت]، و نعم دتي هره‌و ب جه‌نين. ﴿۱۰۰﴾ و ب سويند مه‌د زه‌وورېدا [کنيا داود پېغه‌مبه‌ري] نفيسي سوو پشني ته‌وراني، کو ب راستي به‌نده‌مېت من يېت قه‌نجکار [مه‌خه‌د پني مله‌تن پېغه‌مبه‌ري مه‌به] دتي

لَا تَسْمَعُونَ حَيِّثُمْ أَقْبَمْتُمْ فَا تَسْمَعُونَ أَنْفُسَكُمْ تَخَذُونَ ﴿١٠٤﴾ لَا تَحْزَنْهُمْ الْقُرْعُ الْاَعْصَرُ وَتَتَلَقَّيْنَهُمُ اَللّٰهُمَّ هَذَا يَوْمُكَ الَّذِي كُنْتَ تُوعَدُوتُ ﴿١٠٣﴾ يَوْمَ تَقْلُو اَلْاَمَّةَ كُلِّي الْيَحْيٰى لِيْلَ غُشْبٍ عَسَا يَدْأُتَا اَوَّلَ عَلٰى مُبِيْدَةٍ وَقَدْ اَعْيَسْنَا اِنَّا كُنَّا قُلُوبِي ﴿١٠٢﴾ وَلَقَدْ كُنْتَ تَقِيْلُ اَلْزُّبُوْرِيْنَ يَمِيْدُ اَلْاَنْحَرُ اَنْتَ اَلْاَرْضُ يَرْفَعُا عِبَادِي الصَّالِحِيْنَ ﴿١٠١﴾ اِنْ فِيْ هَذَا لَبَلَقًا لِّقَوِّمِ عِبِيْدِيْ ﴿١٠٠﴾ وَمَا اَرْسَلْنَاكَ اِلَّا رَحْمَةً لِّلْعَالَمِيْنَ ﴿٩٩﴾ قُلْ اِسْمَاعِيْلُ اِنْ اَتَا اَكْمَا اِلَيْكُمْ فَرَا اِلَهِ وَجَدَ قَوْلُ اَنْتُمْ مُبْسُوْرَتُ ﴿٩٨﴾ فَاِنْ قَوْلَا قُلْ مَا اَنْتُمْ عَلٰى سَوَءٍ وَّانْ اَدْرَيْتُ اَلْعَرَبُ اَمْ يَمِيْدُ مَا قُوْعَدُوتُ ﴿٩٧﴾ اِلَهُمَّ هَذَا اَلْجَهْرُ مِيْرُ اَلْقَوْلِ وَتَعْلَمُ مَا تَكْشُرُوْرَتُ ﴿٩٦﴾ وَاَنْتَ اَدْرِيْ لَعَلَّكَ فِتْنَةً لِّكُمُّ وَتَمَّتْ اِلَٰى حَيِّنٍ ﴿٩٥﴾ قُلْ رَبِّ اَخْصِرْ بِالْحَقِّ وَرْثَنَا اَلْاَرْتَمُ اَلنَّشْتَمَانُ عَلٰى مَا قَصِيْفُوْرُنُ ﴿٩٤﴾

بڼه وېرسيت نه‌ردی. ﴿۱۰۶﴾ و ب راستي نه‌فه [نه‌ف سُورته يان نه‌ف قورثانه] به‌سي وانه، بيت ب دورسني خودي دهرنيس [نانکو نه‌ف قورثانه به‌سي مرزفېه، مرزفي بگه‌هېته خوشبا دنيايي و ناخه‌رتي]. ﴿۱۰۷﴾ و [هه‌ي موجه‌د] مه‌نو نه‌نارتي، نه‌گه‌ر بڼه‌ندي نه‌يت، بڼه‌لکني ههمي جه‌مانان بيپيه دلوفاني. ﴿۱۰۸﴾ بېژه: ب راستي به‌س نه‌و وه‌جيا بڼه‌ني هاتي نه‌فه‌يه، کو خودايي هه‌وه، خودايه‌کي ب تېيه، فيجا موسلمان بېس. ﴿۱۰۹﴾ فيجا نه‌گه‌ر وان به‌ري خو ژيسلامي وهرگېرا [و موسلمان نه‌سبون]، بېژه: من هوين ههمي وه‌کي ټيک ب نه‌مرقي خودي ناگه‌هدار کړن، و نه‌ز نوزانم نه‌و ژفاني بڼه‌وه هاتېيه دان [کو پرژا قيامه‌تن و ژيا بويه]، پني نيزيکه يان پني دويړه [به‌لني هره‌دتي ټيټ]. ﴿۱۱۰﴾ و ب راستي خودي ناخفتنا ناشکه‌را دزانيت، و پيا هوين هه‌دشترن ژي دزانيت [نانکو نه‌و دژسانبيا هوين ناشکه‌را دکن بڼه‌سلامي و موسلمانان، و نه‌و نه‌فيان و که‌وب و کينا هوين بڼه‌سلامي و موسلمانان دسېنگي خودا هه‌دشترن، خودي پني ناگه‌هداره، دتي هه‌وه ل سهر جزاکه‌ت]. ﴿۱۱۱﴾ و نه‌ز نوزانم، ديت [گړو بوونو جزاکرنا هه‌وه] جه‌رباندن بيت بڼه‌وه [کا هوين دتي چ که‌ن]، پان ژي ديت خوشيپه‌ک بيت، هه‌تا وه‌خته‌کي ناشکه‌را ل دلف خودي هوين ټيډا بېشن. ﴿۱۱۲﴾ [پېغه‌مبه‌ري] گوت: خودي‌و تو حوکمي ب هه‌قيبي دناپه‌رامه و فاندباکه، و خودايي مه‌پني دلوفان هاريکاري مه‌بيت، ل سهر وان درمويت هوين د راستا خودېندا دکن.

سوره نوح

ل م مدینین هاتبیه خوارق (۷۸) نایه نه

بسم الله الرحمن الرحيم

﴿۱﴾ گمل مرفوان پاریز کاریا خودایسن خوق بکهن،
ب راسنی بیله رزا پوزا قیامه تنی تشنه کنی مه زنه.
﴿۲﴾ پوزا هوین [وئی بیله روزی] دبین، هه می
دابین و ماگ، ساقاشیری خوق، ژ بیر دکهن و دهیلن،
و هه می فاس و گرانه، بهره هانیژن، و دئی مرفوان
بینی سرخوشن، و شه و ب خوق نه د سه رخوشن، به لن
تیزایا خودایسن بی سا گرانه. ﴿۳﴾ و هنده ک مرف هه
[وه کی (نه ضرعی) کی کو بی (حارثی) و موشرکان]
گه نگه شیهی د دهره ه قن خودیدا دکهن، بینی کو
زاینه ک هه بیست [و هزر دکهن خودی نه شیت جاره کا
دی، پشنی مرئی وان ساخه که نه ف]، و ب دویف هه
شه بانه کنی خرابایی و خرابخواز دکهن. ﴿۴﴾ ل سه
وی شه پانی یس هاتبیه نفیس، کو ب راستی نه وی

ب دویف وی بکه فیت و رینکا وی بگریست، نه وی دئی به رزه و گومرا کهست، و به رئی وی دئی دهته تیزایا
ناگری. ﴿۵﴾ گمل مرفوان نه گهر هوین ژ رابوونا پشنی مرئی ب گومان و دودلن [هوین به رئی خوق بدنه
چینکنا خوق با جارا تیکن]، ب راستی مه هوین [نانکو باین هه وه نادهم] جارا تیکن بیت ژ ناخنی چینکرن،
پاشی ژ چپکه کنی، پاشی ژ خوینبارهی، پاشی ژ گۆشتبارهی کاین کیناسی و ته کووز، و ژ تیکانه ته کووز، دا
بۆ هه وه دیبار بکه بین [نه خودان شیانین ل سه هه می تستان]، و نه م وی دمالیچویکاندا خوق جه دکهن و
رادگریسن، هه تا وخته کنی دیار کری، یس مه بغیت، پاشی دئی هه وه بجوریک دهین [بچ بیچه دئی هه وه مه زن
که بین] داب دورستی تنی بکه من و بالغ بین، و هنده ک ژ هه وه [به رئی بالغ بین] دسرن، و هنده ک ژ هه وه
دمین هه تا زنده بهر و یس چاره دین، دا چو تستان پشنی دزانی نه زایت، و تو نه ردی دینی هشک و یی
شینکاتیه، گافا مه باران ب سه ردا نسا، نه و نه ردی هشک ب شینکاتی دهه زینت و دهر میت، و ژ هه می
و منگیت جوان بیت شینکاتی، شین دکهن.

الحق

سورة النوح

بسم الله الرحمن الرحيم

يَا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمُ إِنَّ كَلِمَةَ السَّاعَةِ شَدِيدَةٌ ۖ عَذَابِي
غَيْرُ مُرْتَدٍّ أَتَدْرِكُ كُلَّ مُخِصَّةٍ عَمَّا اُرْتَدَّتْ وَفَتَحَ كُلُّ
ذَائِقِ خَلْقٍ خَلْقَهَا وَنَسَى النَّاسُ سُكْرِي وَمَا لَهُمْ بِسُكْرِي
وَلَكِنَّ عَذَابَ اللَّهِ شَدِيدٌ ۚ وَنَسَى النَّاسُ أَنْ يَمُدُّوا فِي اللَّهِ
بُخْرِي عَلَيْهِمْ وَنَسُوا كُلَّ شَيْءٍ مِّمَّا رَفَعُوا ۚ كَذَّبَ عَلَيْهِ الْآلُ
مَنْ تَوَلَّاهُ فَأَلْهَمَهُمْ بَنِي سُلَيْمَانَ إِهْلًا لِّلْعَذَابِ السَّعِيرِ ۚ
يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِن كُنْتُمْ فِي رَيْبٍ مِّنَ الْبَيْتِ إِنَّا خَلَقْنَا
مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ مِن نَّفْثٍ ثُمَّ مِن عَلَقٍ ثُمَّ مِن مُّضْغَةٍ
مُّشْتَلَفَةٍ وَعَنِ الْمَعَلَقِ لَنَبِّئَنَّكُمْ وَيَفْرُقُ فِي الْأَشْهَادِ مَا نَفَعُ
إِلَّا أَهْلَ الْبَيْتِ ثُمَّ نَمْلِكُكُمْ طِفْلًا ثُمَّ لَعَلَّكُمْ أَشْهَادُ كُفْرٍ
وَمَنْ كُنْتُمْ تَوَقُّوْنَ وَمَنْ كُنْتُمْ تَبْرَأُوْنَ إِلَىٰ أَرْذَلِ الْعَمَلِ لَنَعْلَمَنَّ
بَعْلَمُ مِنَ بَعْدِ أَعْيُنِنَا وَنَرَى الْآرْضَ هَامِدَةً فَمَا أَزَلْنَا عَلَى
الْعَالَمِ أَهْلَهُمْ وَرَبُّنَا يُنَزِّلُ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَيَهْبِجُ بِهِ

[illegible]

﴿٩٦﴾ نهغه [دانا مرقان، و شينكرنا نه دى هلك و
پريوت و پرمال، ب همى پرهنگيت شينكايين] دا
پزانن، ب راستى همبونا خودى ياب نهجه [ثانكو چو
گومان تپداينه]، و نهوه مريمان ساخ دگهت، و بى
گومان نهول سر همى تستان بى دهسته لاندازه.
﴿٩٧﴾ [و دا پزانن] بى گومان پوزا قيامتى هر دى
تبت، و چو گومان و دولل د هاتنا ويداينه، و بى
گومان هندى د گوزايند، خودى دى وان هميمان
ساخگهت و اركه نهغه. ﴿٩٨﴾ و ز مرقان هندهك بى
همين بى زانين و بى پښاندنه، و بى وهى و بى
كښهكا پونكر [هييت]، مدبرېكښى د دهرهقى
خو پيدا دكهن. ﴿٩٩﴾ نهو ستقىن خو ز مه زانائى و ز
پوى وهر گڼپاژ نه هقى باده، دا مرقان ژړيكا
خودى دويريخن، پسواى و شه رمزارى د دنيابتدا
بى وانه، و پوزا قيامتى دى وان كهنه د ژړا
دوزه بى يا مرقوسوزدا. ﴿١٠٠﴾ نهف نيزايه ز بهر وڼه
يا ته ب دهستيت خو بهرى نوكه كړى، و خودى
ب راستى دراستا بندهستيت خدا نه بى سته مكاره.

۱۱) و ز مرغان هندك سينت همين له هجتن (نه د بنهچين، و ب گومانن) د پورستا خوديدا، فيجا
 نه گمر قمنجيهك كهشتن، د تل سر ديني خو مينيت، و نه گمر نه خو شيبهك [هر نه خو شيبهكا هيت
 بؤ جهربانديا وي] كهشتن، د تل جارهكا دى زفريته سهر گاوريسن، [و هؤسا] دنيا و ناخرت ژ دست
 خو كړن، نى خوساره تيبا بهر جاف و ناشكرا تهاه تهغه به. ۱۲) [تهفى هؤسا زفريته سهر گاوريسن] وى
 شويانا خودى دهر نيت، ينى كو نه فايده يى دگه هيني نه زى زيانى، نهاه تهغه بهر زه يوون و گومر اپيا
 كوير و دوير. ۱۳) [تهغه وى دهر نيت ينى كو زيانا وى] د دنيا ينى و ناخره تيدا [ژ مفايى وى] ينى تهو بؤ
 ددانن [نيزيكت، نهو چ پسه پشته فانه، و چ پسه هه فاله] بؤ خو گرتى. ۱۴) ب پر استى خودى د تل وان
 نهو نيت باوهرى نيا يين و كار و گريارت راست و قنچ كړين، بهته وان به حششان نهو نيت پويار د نافدا
 د نين و چين، ب پر استى خودى وى دكت يا وى بخت. ۱۵) هر كه سنى هرز بگت، خودى هاريكاريا
 پيغمبهري خو د دنيا ينى و ناخره تيدا ناكه و وى ب سهر نا نيت، بلا [ژ كه رينت خؤدا] وهرسه كي
 بيخته بانى و سقوبى خو تى دانيت و خو بخندلقيت، و بلا بهري خو بده تى كا نه فواى كرى، سهر كهفتا
 خودى بؤ پيغمبهري، نهوا [گاور] بؤ كه رينت ي پورسى، د تل بهت.

﴿۱۶﴾ و هزما سه قورئان نینا خوار، و قورئان همی
 نیشان و ناهیتیت ناشکراهر، و ب راستی خودی
 وی راستی دکهت، یس وی بغیت. ﴿۱۷﴾ ب راستی
 نهویت موسلمان بویسین [و باوهری ب موحهمدی
 نینایسین]، و نهویت بوویسینه جوهری [دویکه قیبت
 موسای]، و ساین [جونیه که ژ جوهری و فله بیان
 فله بوویسینه، ستران دهرینس، و هنده که دبیزن
 ملیاکه تان دهرینس] و فله و ناگرههریس، و نهویت
 هه فیک بز خودی دانایسین [کو هرهیت بونههریس
 بوون]، خودی رورژا قیامت دئی حوکمی د ناههرا
 و اندا کهت و وان ژیکه کهت، ب راستی خودی
 ل سههر همی نشتان یس شیانداره، ﴿۱۸﴾ نهوی ما
 تو نایسین، هندی د نهره و لهساناندا همی، و رورژ
 و هه یف و ستر و جیا و دار و جانهوهر، و گله که ژ
 مرزفان زی یو خودی دجه سوجهه یس و بن نهمری
 وینه، و گله که ژ وان زی هیزایی نیزایسین دین [نهویت
 خو مهزن دین و گوهداریسا خودی نه کهن]، و ههر
 کهسی خودی وی [ب گاوریسین و نه خوشی] رسوا

و رهزبل بکهت، قیجا وی کهس نینه وی ب قهر بیخیت [و که یخوش بکهت، و نیزایا خودی ل سههر
 راکهت]، ب راستی خودی ج بغیت وی دکهت. ﴿۱۹﴾ نهفه دو جویت ههفرکن [جوینا موسلمانان و جوینا
 گاوران] دراستا خودیسی خودا ب ههفرک چوینه، قیجا نهویت گاوریوویسین [جوینا گاوران]، دئی جیک ژ
 ناگری یو وان تینه کهرکن، و نانا زنده کهلایی دئی ب سههر سهری و اندا تینه ریتن. ﴿۲۰﴾ نشتن دزکن و اندا
 همی [ژ روییک و بهزی]، و پستی وان، دئی حلیبت. ﴿۲۱﴾ و گورزیت ناسی ل وان دینه دان [ملیا که تیت
 زیره فنان د دوز مهیدال سههریت وان دهن، نه گهر فیان ژ دوز همی دهر که فن]، ﴿۲۲﴾ و ههر و هختی وان قیا
 ژ ناگری دهر که فن، ژ بهر وی نهافسوتتا ژ ناگری دگه هینه وان، جاره کا دی دئی یو ناف تینه هه گپران، و
 تامکه نه نیزایا دوز همی [و ملیاکهت دئی بیژنه وان: دئی تامکه نه نیزایا دوز همی ب مرزفوز]، ﴿۲۳﴾ ب راستی
 خودی، نهویت باوهری نینایسین [جوینا موسلمانان] و کار و کرپاریت راست و نهفج کرین، دئی وان بهته
 وان بهه نشتان، نهویت روییار د بنرا دئین و دچن، و تیدا دینه خه ملاندن، ب بازیت زیری، و ب لولوز
 مراریسیان، و جلکین وان تیدا ناروینسه.

﴿۲۱﴾ ئەف جوینە [جوینا موسلمانان د ژيانا دنيايیدا] بىز ناخشنا باقىز و بزوین [کو ئەو زى بەمقا تىكنايسه (لا إله إلا الله)] هاتنە راستە پىكرن، و بۆرپىكا خودى [كو ئىسلامە] راستە پى بوون. ﴿۲۲﴾ ب راستى ئەوئىت گاورو بويسين، و پىكا خودى و مزگەفتا كەعبە پىن ل خەلكى دگرن، و خەلكى زى ددەنە باش، ئەو مزگەفتا مە بىز ھەسى خەلكى وەكى تىك داناسى [بىن ھەرق جوداىى]، چ پىنى وئىرىيىت [فانكو تاكجىسى مەكەمىيىت، پان زى زى دەرھە هاتىت [ھەقن ھەمىيان وەكى تىكە، تىنا نەئىزان كەن، و ئەوانا وئى كەن]، و ھەر كەسى بئىت و بەكەن دەلى خودا، د مزگەفتا كەعبە پىندا گونە ھەكسى بكتە، و زۆرپىكا راست دەر كەفیت، ئەم دى ئىزايە كا دژوار دەئىن. ﴿۲۳﴾ و بىئە وان: دەمى مە جەنن كەعبە پىن بۆ نېرا ھەمى ديار كرى، و كرىبە جەنن ئىز فرىنى و پەرستى، و مە گۆنى چو نشتان بۆ مەن كە ھەفالى و ھەفەشك، و مالا مەن [كو كەعبە] بىز ئەوافكەر و ئاكنجى و داچەمىياسى و سوجدە كەران [نەئىز كەران] باقىز بكتە. ﴿۲۴﴾ و گازى مەرفان بكتە

وَهُذُوا إِلَى الْغُلَيبِ مِنَ الْقَوْلِ وَهُذُوا إِلَى حِمْلِ الْحَبِيدِ ۖ إِنَّ الْغُلَيبَ سَعَقُوا وَتَضَوْنَ عَنْ سَيْلِ اللَّهِ وَالْمَسْجِدِ الْكَرِيمِ الَّذِي جَعَلَهُ لِقَائِى سَوَاءَ الْعِصْ كَفٍ فِيهِ وَالْأَسْ وَنَ يَزِيدُ فِيهِ بِالْحِمَامِ يَطْلُبُهُ نَفْسٌ مِنْ عَذَابِ اللَّهِ ۖ وَذُو الْقُرْبَىٰ لِلْزُهْمَةِ مَكَانَ الْبَيْتِ أَلَا تَأْتِيكَ بِ شَيْئًا وَعَلَيْهِ بَيْنِي لِقَائِى بَيْنِي وَالْقَابِىنِ وَالْكَرِيمِ الْكُفْرِ ۖ وَأَذِنَ لِي النَّاسُ بِالْحَمْلِ وَأَلْزَمُوا دَعْوَى كُفْرِي سَامِرِ تَأْتِيَتْ مِنْ كُلِّ قَبْلٍ عِيبِي ۖ لِيُشْهِدُوا مَنَافِعَ لَهُمْ وَيَذْكُرُوا أَنَّهُ اللَّهُ فِي الْبُيُوتِ مَقْلُوبَتِ عَلَى مَا رَزَقَهُمْ مِنْ بَيْتِهِ أَلَّا تَقْتُلُوا قُتُلُوا مِنْهَا وَأَطِيعُوا أَمْرَ النَّبِيِّ الْقَدِيرِ ۖ ثُمَّ لِيَقْضُوا أَقْدَمَهُمْ وَلِيُفْرُوا نُدُورَهُمْ وَلِيَقْضُوا بِالْبَيْتِ الْكَنِيبِ ۖ ذَٰلِكَ وَمَنْ يُعْطِ خُرْمَتِ اللَّهِ فَهُوَ حَزَنٌ لَهُ عَذَابُ رَبِّهِ ۖ وَأَجَلْتُ لَكُمْ أَلَّا تَقْتُلُوا عَلَى سَعَةِ فَلْيَجْتَنِبُوا أَرْبَعِينَ مِنَ الْأَوْثَانِ وَلْيَجْتَنِبُوا قَوْلَ الزُّورِ ۖ

بىز جەجى، قىچا پەيادە و سويارى حىشترىت لاواز و ھەستايى، ژ ھەمى رەخ و روى و كنارىت دنيايس، دى قەست كەنى. ﴿۲۸﴾ دا بۆ خىز مفايان [بىت دىنى و دنيايى] بىين، و زكرى خودى ل سەر ھەكوشتا قوربانان، ژ پەزى و چىلان و حىشتران، بكتە [فانكو ئاقى خودى پىن]، د ھەندەك ووزىت ئاشكەرادا [كو ووزا قوربانىيە و ھەرسى ووزىت ددويفرا] ل سەر وى رزقى خودى دايىيە وان ژ گياندارىت راكرتن بىت گياخۆز [وەكى كەوالى و حىشتران و چىلان]، قىچا ھويىن زى [ژ قوربانان] بىخون، و زى بدەنە ژارى دى ھەست تەنگ. ﴿۲۹﴾ باشى [بىتى ھەكوشتا قوربانى، و رەجا تىكى] بلا قوربىزا خىز راكەن و باقىزون [نەفا ژ ھەر ئىھرامان نەدشيان ژ خىز ھەكەن، قىچا بلا سەرى خىز كورت بكتە پان پتراشن، و مويسىت دى ژقەكەن، و ئىشۆكان پتراشن]، و بلا قوربانىت ئىخستە سەر خىز، بدەن، و بلا تەوافا مالا پىروز بكتە [فانكو بلا تەوافا (خافى) پىن بكتە]، ﴿۳۰﴾ كاروبارىت جەجى نەفەنە ئەوئىت مە ئەمر پىن كرىن، و ھەر كەسى ئەو تىشنى خودى ئەمر پىن كرى بكتە، و ئەوئى ھەرامكرى نەدەنە سەر و مەزەن بدانىت، و پىزى لى بگرىت، نى ئەفە ل دەف خودا پىنى وى بۆ چىترە، [گەلى مەرقشان] ھەمى تەرش [ژ پەزى و حىشتران و چىلان] بۆ ھەر ھاتە ھەلا كىكرن و دورستكرن، ژ بىل وان، ئەوئىت ھەرامبىا وان، بۆ ھەو دافەتە ھەرامكرىتەدا ھاتىنە خواندن [بۆزقەنە تايەتا (۳) ژ سۆرەتا مانىدە، قىچا خىز ژ پىيىن [فانكو بوتان] پيارىزون، و خىز ژ گۆتسا پويچ و ھەروئى و شەھەم زورىسى پيارىزون، و خىز زى دويىر بىنخ.

﴿۳۱﴾ بهر ی خق ز همی دینت پرینج وهر گنیرن،
و بهر ی خق بدنه دینن راست و دورست، و
هه لیشکان بؤ خودی چن نه کن، ب راستی هه
که سنی هه لیشکان بؤ خودی چن که ت، هه روه کی ز
بلندایسن ژوردا که تنی [نانکو ز بلندایسا ثیانن ژوردا
که تیه نزامتیا گاورینن]، فینجا بالنده ک هژل ل هه و
خق لن بدت، یان ژ ی با وی با فیزت جهه کن دیر و
کویس. ﴿۳۲﴾ نهف نه مره خودی بؤ هه و ناشکراکر و
هه که سنی نه مریت خودی [ری و نیشانت دینی وی
ز وان، قوربان و بی و نیشانت هه جن] مه زن بدایت،
وه کی نه مر بن هاتی، ب جه بکت، ب راستی نهفه
[نانکو مه زن وهر گرتا نه مریت خودی یان قوربانن]
نیشانا ترسیانا دلانه ز خودی. ﴿۳۳﴾ و فایده و مفای
هه وه، د وان قورباناندا، بیت هه یسن [سواربو ونا وان
و شبر و سوی و هریبا وان] هه تا وخته کنی دیار کری
[نانکو هه تا ریزا قوربانن ب خق]، باشی جهی
فه کوشتا وان مالا پیروزه. ﴿۳۴﴾ و بؤ هه مرله تکی،
مه قوربانگه هک [جهی سهرژیکرنا قوربانان] یا

دانایی، دا نافی خودی ل سهر وان قوربانان، ژ ترشیت مه ب رزقن وان کرین، یسن، فینجا خودایسن هه وه
[نه وی هه می دینت نه سانی نیایسه خواری] تیک خودایه، فینجا خق هه لیسرنه وی ب تن، و مز گینیی
بدنه وان نه ویست خق بؤ خودی دشکینن، و بهر دهوام بهر نه مری وی سن. ﴿۳۵﴾ نه ویست گافا نافی خودی
دیتنه نیسان، دلی وان ز ترساندا دله رزیت، و گافا نه خق شبیه که هه شته وان، سه بری خول سهر دکیشن، و
بهر دهوام نفیزان ب په رنگی پیدایس دکهن، و ژ تشنی مه ب رزقن وان کری، دکهنه خبر. ﴿۳۶﴾ و مه چئل و
حیشتر بیت دایسن و دورس کرین، بؤ هه وه بنه قوربان، و بؤ هه وه هنده ک مفاییت دی ژ ی بیت تیدا هه ین
[وه کی سواربو ونا و شیری و... هه تا]، فینجا گافا هه وه دهست و بیت وان ب ریز گریدان [نانکو هه وه
فه کوشتن]، نافی خودی ل سهر یسن، و هه خن دکهنه سهر نه تشنا خق [هشی دیتنه فه کوشتن] ژ ی بخون،
و ژ ی بدنه هه ژاری رازی ب رزقن خق [ل مالا خق]، و یسن خق نیشا هه وه دهست، دا هوین ژ ی بدنه یی
ژ هه وه بخوازیت، و هؤا نهفه [جانه و مریت مه زن] مه بؤ هه وه بیت سهر نه م کرین، دا هوین سوهایس و
شوگورا خودی بکن. ﴿۳۷﴾ و بهر نه نه گوشتن وان [قوربانان] و نه خوینا وان ناگهیه خودی، بهر نه ترسیان
و گوهدار یسا هه وه بؤ خودی، دق گه یسن، و هؤا مه بؤ هه وه بیت سهر نه م کرین، دا هوین خودی مه زن
بنیاسن [نانکو بیژن (اله اکبر)]، چونکی وی هوین بیت راسته پریکرینه نه حکایت دینی خق، و مز گینیی
بدنه شؤل بنه جهان. ﴿۳۸﴾ ب راستی خودی زنده زنده بهر فانیسن ژ وان دکهن، نه ویست باوهری نیایسن، ب
راستی خودی حه ز هه می خانین [نه ویست خیانه تنی د نه مانه تنی خودیدا دکهن] و نیعمه ت و بیر که ران ناکهن.

خَفَاءَ بَعْدَ عَزْزٍ مُّشْرِكٍ بِهٖ وَمَنْ يُشْرِكْ بِاللّٰهِ فَكَأَنَّمَا خَرَّ
اَلْسَةً فَخَطَطُهٗ اَلْقَلَمُ اَوْ تَهْوٰی بِهٖ الرَّيْحُ فِی مَكَانٍ سَوِیٍّ ۝
ذٰلِكَ وَمَنْ يُعْطِ شَعْبَرًا فَاِنَّهٗ فَاَتَمُّهَا مَنْ تَقْوٰی الْقُلُوْبُ ۝
لَسَعْرٌ فِیْهَا مَنَیْعٌ اِلَّا اَنْجَلِ عَسَقٰی لُؤْلُؤُهَا اِلَى الْبَیْتِ
الْقَبِیْقِ ۝ وَ اِذَا اَنْفَعُ جَعَلْنَا مَنَکِلَ اَیْدِیْکُمْ اَنْتُمْ اَعْلَمُ عَلٰی
مَا زَلَلْتُمْ مِنْ نِّسْبَةٍ اَلَا اَنْتُمْ فَاَلَمْ تَعْلَمُوْا اَنَّهٗ وَجَدَ قَلْبُهٗ
اَسْمٰرًا وَّ تَبٰیْرًا لِّلْمُخِیْرِ ۝ اَلَّذِیْنَ اِذَا اَسْحَرْتُمْ اَنْتُمْ اَعْلَمُ
لِللّٰهِ وَ اَللّٰهِیْنَ عَلٰی مَا اَسَّاهُمْ وَّ اَلْقَبِیْقِی اَلْاَسْوَدُ
وَمَا زَلَلْتُمْ یُسْفُوْنَ ۝ وَ اَلَّذِیْنَ جَعَلْنَا لَکُمْ فِی شَعْبَرٍ
اَنْتُمْ لَکُمْ فِیْهَا عَزْزٌ فَاَذْکُرُوْا اَنْتُمْ اَعْلَمُ عَلٰی مَا زَلَلْتُمْ
جُنُوْهُنَّ اَفْکُلُوْا مِنْهَا وَاَطِیْعُوْا اَلْقَضٰی وَاَنْتُمْ لَکُمْ فِی شَعْبَرٍ
لَکُمْ اَعْلَمُ فَاَذْکُرُوْا ۝ اَنْ یَقَالَ اَللّٰهُ لُؤْلُؤُهَا وَاِلَّا مَا وُفِّیَ
وَلٰکِنْ یَقَالَ اَللّٰهُ تَقْوٰی مَنَکِلَ کَذٰلِكَ سَخَّرَهَا لَکُمْ لِکَیْزِ
اَللّٰهِ عَلٰی مَا هَدٰی سَعْرًا وَّ تَبٰیْرًا لِّلْمُخِیْرِ ۝ اِنَّ اَللّٰهَ یَدْرِیْ
عَنِ الْاَلْبَیْتِ مَا تَشُوْرُوْنَ اِنَّ اَللّٰهَ لَا یُحِیْثُ سَعْلًا خَوَّانٍ کَافِرٍ ۝

﴿۳۳﴾ دوستو پرسيا شمرى بؤ وان هاتهدان نهوئى شمرى وان دتته كرن، ژ بهر وئ سته مال وان هاتيه كرن، ب راستى خودئ ل سهر هاريكرن و پسته فانيبا وان، خردان شيانه. ﴿۳۴﴾ نهوئى ژ نهه قئ ژ ماليت وان هاتيه دهر تيخستن [گونه ها وان بهس نهو بوو] دگوتن: خودانئ مه خوديه، نه گهر خودئ هندك سروق ب هندك كان نهدابانه باش، گه لك سهومهعه و دئرو و كنيشه و مزگهفت، نهوئى گه لك نافي خودئ تيدا دتته گوتن، داتنه ههرافتن (كافلكرن)، و ب راستى خودئ دئ وئ ب سهر تيخت و هاريكاريا وئ دئ كمت، نهوئى دينئ خودئ ب سهر بيخت و هارى دينئ وئ بگهت، ب راستى خودئ بئ ب هيز و دهسته لانداره. ﴿۳۵﴾ نهوئى ژ ماليت خو هاتيه دهر تيخستن و شغخت بويين، يان زئ نهوئى دينئ خودئ ب سهر دتخن [نهون نهوئى كافا مه جهن وان دهر ديدا كر و ب هيز تيخستن، دئ نفيژان كه، و زه كاتئ دهن و نهمرى ب قهنجيى كه و نه هيبا خرايىى كه، و ب راستى دويها هيبا همى نشان

ب دهستى خوديه [نانكو دينئ خو هه دئ ب سهر تيخت]. ﴿۳۶﴾ [ههئ موحه مد] نه گهر [قوره يئى] ته درهوين بدران [نهفه نه نشه كئ نويه]، ب راستى بهرى وان، ملهتنى نروح و عاد و (سهمود) زئ، پيغه مبهريت خو درهوين پيئت دانايين. ﴿۳۷﴾ ههرومسا ملهتنى ئيراهيم پيغه مبهر و ملهتنى (لوط) پيغه مبهر زئ... ﴿۳۸﴾ و ههرومسا خه لكئ مهديهتنى زئ [ملهتنى شوعه ب پيغه مبهرى زئ، پيغه مبهرى خو شوعه ب درهوين دانان]، و موسا زئ [ژ بهرى قيرعونيبيانغه] درهوين هاته دانان، قيجا مه دهرهفت و مؤلعت دا گاوران [و مه تولفه كرن ل وان گيرؤكر]، باشى مه نهو ب ئيزايى هنگافتن، قيجا بهرى خو بدهيى، كا نهرازيبونسان و گوهر پيئامن ل سهر وان، يا چاوا بوو. ﴿۳۹﴾ قيجا گه لك گوند، مه پيئت د هيلاك برين، و نهو پيئت سته مكار بوون، قيجا خانييت وان كافلن و ديوار ب سهر يكد هاتينه، و بيريى خودان، و قهر پيئت ب گيچيى نافاكري، فالاما پيئنه. ﴿۴۰﴾ نهريى ما نهو د نهريدان نه گهريائنه [پيئين كا مه چهند ملعت بهرى وان بهر ناتاف كرينه، و كافليت وان پيش چاقن]، دا بؤ خو پيغه بچن، و دل ههبن نافلهكى بؤ خو بئ بگرن، و گوهر ههبن شيره تان گولئ بين، نئ نه چافيت وان د كورمه [كو هه يئى نهين]، بهلى دليت وان نهوئى د سپيگن واندا د كورمه.

أُولَئِكَ الَّذِينَ يَصِفُونَ وَأَنَّهُمْ خِمْصُونَ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ خَفِيٌّ ﴿٣٣﴾ الَّذِينَ أَخْرَجُوا مِنْ دِينِهِمْ بِقَدْحٍ إِنَّا لَأَن يَقُولُوا رَبُّنَا اللَّهُ وَلَوْلَا دَفْعُ اللَّهِ النَّاسَ بَعْضَهُم بِبَعْضٍ لَّفُوتَ صَرْعٌ وَبِيعَ رَسُولَاتٌ وَمَسْجِدٌ بِمَكَّةَ لَهَا أَسْمَاءُ اللَّهِ كَعَبِيدٍ وَتَسْمِيَةُ اللَّهِ تَرِيحُهُ إِنَّ اللَّهَ لَقَوِيٌّ عَزِيزٌ ﴿٣٤﴾ الَّذِينَ إِنْ مَكَرْتُمْ فِي الْأَرْضِ أَمْكُرُوا كَيْدًا وَتَأْتُوا الْأَمْكُرَ وَأَسْرُوا بِالْمَعْرُوفِ وَقَوُوا عَنِ الْمُنْكَرِ وَهُوَ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٣٥﴾ وَإِنْ يَكِيدُوكَ فَلْيَكِيدُوا فَكَيْدُكَ أَكْبَرُ قَوْلُهُمْ قَوْلُ نَوْحٍ وَعَادَ وَتَمُودَ ﴿٣٦﴾ وَقَوْمَ إِبْرَاهِيمَ وَقَوْمَ لُوطَ ﴿٣٧﴾ وَأَصْحَابَ مَدْيَنَ وَكَذَّبَ مُوسَى فَأَمَلَيْتَ لِلْكَافِرِينَ ثُمَّ أَعَادْتُمْ كَيْفَ كَاتَ كَيْدِهِمْ فَكَلَبُوا مِنْ قَرْيَةٍ أَهْلَكْنَاهَا وَهِيَ ظَالِمَةٌ فَمِنْ ذَلِكَ عَلَى عُرُوشِهِمْ وَأَمْرٌ مُعْتَلِكٌ وَقَوْمٌ فَسَادٌ ﴿٣٨﴾ اللَّهُ يَسِيرُ فِي الْأَرْضِ فَتَكُونَ لَهُمْ قُلُوبٌ يَعْقِلُونَ بِهَا أَوْ آذَانٌ يَسْمَعُونَ بِهَا فَإِنَّمَا لَا تَأْتِي الْأَبْصَارَ وَلَكِنْ تَأْتِي السَّمْعُ وَالْأَلْفَاظُ الَّتِي فِي السُّجُودِ ﴿٣٩﴾

﴿۱۷﴾ (همی موحه مد) نهو لهزا هانتا نيزایسی ژ نه دکهن (و دپیژنه ته: نه گهر تو راست دپیژی، بلا فی گاشی نهو نيزایا تو مه پی دتر سینی، ب سهری مه بیست)، و خودی ب راستی په پانادایسی و لپغه نابیت، [هنگی نيزای دپیژت، دمنی وی ده ستیانگری، و لهزا وان چو کار لیکرنا خؤ د حوکنی خودیدانیه]، و ب راستی هزار سالیته هوه، روزه که له دهر خودی [نانکو خودایسی ته زیده یسی حهلمه، له زیلی له جزادانی ناکهت]. ﴿۱۸﴾ و مه دهرهت و مؤلعت دا چهند گوندان، و نهو بیست سته مکار بوون [وهکی هوه]، پاشی مه نهو ب نيزایسی د هبالک برن، و ههمی ههر ب بال مهغه دی زفر نهغه. ﴿۱۹﴾ (همی موحه مد) پیژه: گهل مرؤفان نهو بس ناگه هدار که ره کی ناشکرامه بؤ هوه (و من دهست د نینانا نيزاییدا نینه). ﴿۲۰﴾ قنجا نهویت باومری نیایسین، و کار و کربارت راست و قنچ کریس، بؤ وان لینه گرتن [گونه ه ژنبرن]، و روزه کی باش یسی همی. ﴿۲۱﴾ و نهویت بهر گه ریان د راستا قورفانا مه دا کرین، دا بهتال بکهن،

و خهلکی ژ باومری پی نینانی گران دکهن نهو دژ مهینه. ﴿۲۲﴾ و مه چو پیغه مبر بهری ته نه هنارتینه، نه گهر وهختی نهو [وهحبیا بؤ هانی] دخوبیت، شه پتانی هندک و مسواس نه هافیتیته د ناقد، به لی خودی نهو شه پتانی هافیتیته د ناقد [ژ و مسواسی] رادکته و پویچ دکته، پاشی نایه تیت خؤ د دلی پیغه مبر اندا موکوم و بنه جه دکته، و خودی زیده زانا و کار بنه جهه. ﴿۲۳﴾ خودی فی دده ته شه پتانی، دا نهو و مسواسا شه پتانی چن دکته، بؤ نهویت شک و دورویاتی د دلی و اندا همی، و نهویت دلیت وان رهق [کر لیمان نه چته تیدا، ژ بهر شرکا وان] بیته بهلا و جهرباندن، و ب راستی سته مکار [موشرک و دوروی] پیست د رگزیه کادوری هه قیندا. ﴿۲۴﴾ و دا نهویت زانین بؤ هانیبه دان [نهویت باومری ب خودی و پیغه مبر هی، و جودایسی د ناغه را هقی و نه هه قیندا دکهن] بزانش، ب راستی نهف قورنانه و هحبیا دورسته ژ خودایسی ته، دا باومری پی نینان، و دلی وان بهر انبر نهنا بیست و بؤ مه هبیست، ب راستی خودی بهری وان نهویت باومری نیایسین، دده ته ریگا راست. ﴿۲۵﴾ و نهویت گاور بوویسین، بهر دوام دی مینه د دودلیندا، د راستا قورفانیدا، هه تا ژ نشکه کپغه قیامت ل وان رادیت، پان زی نيزایا رؤزا قیامت ب خؤ، بؤ وان بیست.

وَسْتَغْلِبُونَكَ بِالْعَدَابِ وَلَنْ يُغْلِبَ اللَّهُ وَعْدَهُ وَآتَى كُمَا
عَذْرَتَكَ كَأَنَّ سَوِيحًا نَعْدُونَ ۝ وَكَانَ مِنْ قَرِيبٍ
أَمَلْتُمْ لَهَا وَهِيَ ظَالِمَةٌ لِمَا أُعْذِلَهَا وَأَتَى الصَّامِرَ ۝
قُلْ يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّمَا أَنَا بَشَرٌ مِثْلُكُمْ يُفْرِغُ اللَّهُ قُلُوبَهُمْ
مِمَّا يَشَاءُ وَيَعْمَلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ غُفْرَةٌ ۝ وَرَزَقَ صَدْرَهُ ۝
وَالَّذِينَ سَعَوْا فِي آيَاتِنَا مُتَجِدِّينَ أُولَئِكَ أَصْحَابُ
الْجَحِيمِ ۝ وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رَسُولٍ وَلَا نَبِيٍّ إِلَّا
إِذَا تَمَنَّى أَلْقَى الْكِتَابَ فِي أُمْنِيَّتِهِ فَيَنْسَخُ اللَّهُ مَا يُلْقِي
الْكُتُبُ فِي كُتُبِكَ وَأَلَّهَ عَزِيزٌ عَلِيمٌ ۝ لِيُجْعَلَ
مَا يُلْقِي الْكُتُبُ فِي قُلُوبِ الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ وَالْقَاسِيَةِ
قُلُوبُهُمْ وَإِنَّ الْفُلْكَامِ لَتَكُنَّ لَكِنِ شِقَاقٍ بَعِيدٍ ۝ وَلَمَّا جَاءَهُ
الْأَمْرُ أَوْفُوا بِالْعَهْدِ إِنَّهُمْ أَلَمُوا مِنْ زَهَنٍ فَيَأْخُذُوا بِهِ
فَتُخَيَّبَتْ لَهُمُ الْمُلُوكُ فَإِنَّ اللَّهَ لَهَادِ الَّذِينَ آمَنُوا إِلَى صِرَاطٍ
مُسْتَقِيمٍ ۝ وَلَا يَزَالُ الَّذِينَ كَفَرُوا فِي مِرْيَةٍ مِنْهُ حَتَّى
يَأْتِيَهُمُ السَّاعَةُ بَغْتَةً أَوْ يَأْتِيَهُمْ عَذَابٌ بَغْءٌ غَيْرُهُ ۝

أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ سَخَّرَ لَكُمْ مَاءَ الْأَرْضِ وَالْقُلُوبَ فَجَرَى
فِي الْأَنْهَارِ بَيْنَهُمْ. وَنَسِيَكَ السَّمَاءُ أَنْ تَقَعَ عَلَى الْأَرْضِ إِلَّا
بِإِذْنِهِ إِنَّ اللَّهَ بِالنَّاسِ لَءَوَّافٌ وَهُوَ الَّذِي
أَنشَأَكُمْ فِي بُيُوتِكُمْ تُرْجِيهِمْ وَالْإِنْسَانُ لَكَفُورٌ
لَسَّ لُحْلُ الْعَمَى جَعَلْنَا مَتَاعَهُمْ يَافُكُوهُ فَلَا يُبْذَرُكَ
فِي الْأَرْضِ وَأَنْذَرُ إِلَى رَبِّكَ إِنَّكَ لَغَلَّ مُدَى شَيْعِيمٍ
وَأَنْ جَدُّكَ قُلُوبُ اللَّهِ أَغْلَى مَا تَسْتَلُوتُ إِنَّ اللَّهَ بِحُكْمِكَ
بَصِيرٌ يَوْمَ الْقِيَمَةِ فَيَسْأَلُهُمْ فِيهِ عَنْهُمْ قُلُوبُهُمْ
أَلَمْ تَقْرَأْ أَنَّ اللَّهَ يَقْرَأُ السَّمَاءَ وَالْأَرْضَ إِنَّ
ذَلِكَ فِي كِتَابٍ إِنْ ذَلَّتْ عَلَى الْوَيْسِيرِ وَتَقْبَلُونَ
مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَمْ يَنْزِلْ بِهِ سُلْطَانٌ وَمَا لَيْسَ لَهُمْ بِهِ
عِلْمٌ وَمَا لِلْفُلْجِيَّتِ مِنْ نَصِيرٍ وَذَلِكَ أُنشِئَ عَلَيْهِمُ الْقِيَمَةُ
يَنْتَبِهُ قُرُوفٍ وَخُجُوعِ الْبَرِّ كَعَفَا أَلْسُنُكَ بِكَادُونَ
يَسْطُونَ بِالَّذِينَ يَتْلُونَ عَلَيْهِمُ الْقِيَمَةَ أَتَنْتَأَقِلُّ أَفَأَنْتُمْ لَبَّاسُونَ
ذَلِكَ النَّارُ وَعَذَابُ اللَّهِ الْأَلِيمُ كَفَرُوا وَبَشِّرِ النَّصِيرِ

﴿۶۵﴾ تهرى ماتو نايين، کو ب راستى خودى، تشنى
د نهر ديدا هه، ينى بۆ ههوه سه نهر نم كرى [وهه كى
جانهمور و دار و پوياران، ... هتد، و همى بيت
تيختينه د ختيرا هه وهدا،] و گهمى بۆ ههوه بيت
سه نهر نم گرپن ب تهرى خودى د ده راياندا دچن،
و نه سمانى رادگريست، دا نه كهفته سه نهر دى، ب
ده ستورپا وى نه بيت [كو نه وى رۆزا قيامه تيه،]
ب راستى خودى بۆ مروفان ب رهم و دلۆفانه.
﴿۶۶﴾ و نه وهه ينى هوين دابين، باشى دى ههوه
مريبت، باشى دى ههوه ساخكه تهغه، ب راستى
مروف زنده ينى چافنق و نيعمهت ژ بيركه وه.
﴿۶۷﴾ و بۆ ههر مله ته كى [مه سه د بۆ خه لكهن ههر
دينه كى] مه به رنامه و ريكه ك يا دانايى، نه ل سه
دچن و عياده تى خۆ دكه، فيجا گوهمى خۆ نه ده نه
مه ده ركى و ههغه كيا وان، و بلا چو كار ليكرنى ل ته
نه كهن، و گازى مروفان بكه بۆ بهر ستا خودايى خۆ،
ب راستى تو ينى ل سه ر ريكار راستا ينى خوارى [كو
نيسلامه]. ﴿۶۸﴾ و ته گهر نهو [هشنى ههقى بۆ وان

ناشكه را بوى] جهر بى د گهل ته بكه، بيژه: تشنى هوين دكه خودى چيتر دزانيت [نانكو جهر بى د
گهل وان نهكه، و بيژه وان خودى كيراريت ههوه چيتر دزانيت، و چيتر دزانيت كا هوين هتيرايى ج جرابينه].
﴿۶۹﴾ رۆزا قيامه تى خودى دى حوكمى دنا قهرامه وه داكه، ل سه ر وى تشنى هوين [موسلمان و گاوردان]
تيدا ژيك جودا. ﴿۷۰﴾ تهرى ماتو نوزانى، كو ب راستى هدى د نهر د و نه سماناندا ههوى خودى ژى ب
ناگه هه؟ ب راستى ههسى [ههمى زانيل دور نهر د و نه سمانان، و كاچ تيدا ههيه] ل دهف وى يا نفقيبه، و
تهغه ل دهف وى يا ب سانا هيه. ﴿۷۱﴾ و نهو وان شوينا خودى دهر يسن، نه وىت چو بهلگه و نشان وان
پى نه يسى، و سه مكاران چو هار بكار و پشته فان نين. ﴿۷۲﴾ و گاغا نايه تيت مه بيت رۆن و ناشكه را ل سه
وان هاتنه خواندن، تو دى نه رازيپوونى د سهرو چاقيت و اشرا ينى [هندي كه بگرتى دين ژى،] نه وىت پشته
خۆ داييه با وهه يسى، نيز بكه خۆ دوان و مر كه نه وىت نايه تيت مه بۆ وان دخوين، بيژه: تهرى ته ز بۆ ههوه
يا ژ فنى خرابتر و گرانتير بيژوم؟ تيزايا ناگره، خودى په يانايى داييه وان نه وىت گاوردووين، و نهو بيهسه
دو بيههكه.

يَتَأْتِيَ النَّاسَ صُفْرٌ مِثْلَ قَلْبِ سَيْفٍ فَأَتَتْهُمْ أَلْفُ بَنَاتِ الدَّيْنِ
تَدْعُوْنَ مِنْ دُونِ اللَّهِ أَنْ يَخْلُقُوا ذُرِّيًّا وَلَوْ اجْتَمَعُوا لَهُ
وَأَنْ يَسْلُبَهُمُ الذُّبَابُ شَيْئًا لَا يَسْتَفِيدُوا مِنْهُ
صَلَّى الْقَائِلَ وَالْمُطْلُوبَ ۝ مَا قَدَّرُوا اللَّهَ حَقَّ قَدْرِهِ
إِنَّ اللَّهَ لَعَزِيزٌ عَزِيزٌ ۝ اللَّهُ يَسْطُلُ مِنَ السَّمَاءِ كُفْرًا
نُصْلًا وَمِنَ النَّاسِ إِنَّ اللَّهَ سَبِيحٌ بَصِيحٌ ۝ يَعْلَمُ
مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَاللَّهُ شَرِيفٌ الْأُمُورِ ۝
يَتَأْتِيَ الدَّيْنِ ۝ اسْمُ الْأَرْكَسِ وَأَسْمَاءُ وَأَعْبَدُوا
رَبَّهُمْ وَأَقْبَلُوا الْحَقَّ قَدْرَهُمْ نَفْسُهُمْ ۝
وَجَاهِدُوا فِي اللَّهِ حَقَّ جِهَادِهِ ۝ هُوَ اجْتَبَاكُمْ
وَمَا جَعَلَ عَلَيْكُمْ فِي الدِّينِ مِنْ شَيْءٍ مَلَّةً أَيْ كُمْ
بِزِهِمْ هُوَ شَرَّكُمْ الْفَسَلِيْنَ مِنْ قَبْلِ وَلِي
هَذَا لِيَكُونَ الرَّسُولُ شَهِيدًا عَلَيْكُمْ وَتَكُونُوا
شَهِيدَةً عَلَى النَّاسِ فَأَقْبِلُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ
وَأَعْتَصِمُوا بِاللَّهِ هُوَ مَوْلَاكُمْ فَنِعْمَ الْمَوْلَى وَنِعْمَ النَّصِيرُ ۝

﴿۷۳﴾ گمل مرزبان نمونہ ہیک ہانہ دیار کرن،
فیجیا گوہی خق بدہن، ب راستی نویت ہوین
شویتا خودی دہرین، نہ شین منہ کی چی بکن
(بدن)، خق نہ گہر ہمی ہیکہ [بج چیکرنا میش]
کوم بین زی، و نہ گہر میش نشہ کی ژوان پاکہت،
نہو نہ شین زی بستین، داخواز گہر [کو بونہ، نوئی
دخوازیت نشین میش ل سہر راگری بیتہ زفرانند]
و داخواز کری [کو میش، داخواز کریہ ژبہری بوتہ
کو نشین وئی بری بزفرینہ،] ہمدو زی [نانکو
میش و بوت] لاوازن و بین ہیزن. ﴿۷۴﴾ [ب راستی
وہختی نہو فان بوتیت لاواز و بین ہیز دہرین]
وان ب پنگہ کی ہندفی قہدری خودی نہ گرتہ
[و ب دورستی نہ نیاسبہ،] ب راستی خودی ہیزدار
و سہر دستہ. ﴿۷۵﴾ ب راستی خودی ژ ملیاکہ نان و
ژ مرزبان زی، ہنارتیبیان ہمدیہریت، و بی گومان
خودی گولہنیر و بینہرہ. ﴿۷۶﴾ خودی ژ کار و
کریارینت وان کریں و بیت دی کہن، ب ناگہہ، و
ہمی کاروبار دی ب بال خودیہ زفرن. ﴿۷۷﴾ ہمی

نہو کہ سینت ہوہ یاوہری تیبین، داچہمیین و ہر نہ سوجدہمی [نانکو نفیزان ب پنگی ہندفی بکن]،
و خودایسی خق پیرین، و باشی بکن، داہوین سہر فہراز بین. ﴿۷۸﴾ و جہادی دریکا خودیدا بکن،
جہادہ کا دورست بق خودی کوہوین ژ لومہیا کہسی نہ ترسن، و شیانیت خق ہمییان تدا بہر زخن.
وی ہوین [گمل موسلمانان، بق دینی خق] بیت ہلزار تین، و جو بہر تہنگی و گرانہ [یا زیدہ شیان
ہوہ] نہ کریہ دیندا، دینی ہوہ یں ہرفرہ ہکری، ہرفرہ ہیا دینی بابی ہوہ نیراہمی، و خودی
بہری قورناتی بیتہ خوارج د کنبیت بہریدا، ہوین ب نافی موسلمان ب ناف کریہ، و د فی قورناتیدا زی،
مہ ہوین ب عہنی نافی ب ناف کریہ، دا پتہ مہر ل سہر ہوہ بیتہ شاد [کو بہا یا خودی گہ ہاندہ
ہوہ]، و داہوین زی ل سہر خہلکی [روژا قیامہ تین] بیتہ شاد، فیجا نفیزیت خق ب پنگی ہندفی و
بہرہوام بکن، و زہکاتا مالی خق بدہن، و خق ب ریکا خودی یا راستہ بگرن، نہو (خودی) ہشت فان و
ہاریکاری ہوہیہ، و نہو چہند ہشتہ فان و ہاریکارہ کی باشہ.

سوره تا مومنینون

ل مه كه من هاتيه خوارى (۱۱۸) ناپه ته

بسم الله الرحمن الرحيم

﴿۱﴾ ب راستى خودان باوهر سه رفه راز بسون.
 ﴿۲﴾ نهو [خودان باوهر] يئت خوشكيتن، و ب ترس د
 نفيزيت خذوا. ﴿۳﴾ و نهويت [همى دهمان] پشناوان
 ل گوتن و كراييت پويج [و خوزى دهنه هاش].
 ﴿۴﴾ و نهويت دلى خوزى شك و گونه هان باقرى دكه
 [زه كات ل فترى باراستر باقرىبا دهرووييه، چونكى
 نهف ناپه ته ل مه كه من هاتيه خوار، و زه كات ل
 مهدينه يى هاتيه فهرزكرن، و هندك زانا دبيزن
 مه خسه دهر زه كاتا مالييه]. ﴿۵﴾ و نهويت دهمه
 باقرى و نامويس باريز. ﴿۶﴾ بزه قهرىيت خوز
 نهين، يان جارييت خوز، و د قنيدال وان نايته گرتن.
 ﴿۷﴾ و همر كه سنى دسر فانسرا دهرياز بييت [نانكو
 زه قهر و جاريبا خوز زنده تر بچيت، نهو زوردار و

سته مكاره]. ب راستى نهفه نهون يىنت زنجويى خودى ده كه قنين. ﴿۸﴾ و نهويت نهمانه نى و سوز و به يانا
 خوز دباريزن. ﴿۹﴾ و نهويت ل نفيزيت خوز هشيار [ب رهنگى پندفى و ل وهخت و ب ترس و بهردهوام
 دكه]. ﴿۱۰﴾ نهفه نه (خودانيت فان سالوخه نان) و نرس. ﴿۱۱﴾ و نهويت ب و نرسى به جهشت دكه هيتى و
 نهو دى همر تيدا مينن. ﴿۱۲﴾ و ب سويند مه مروف ز هيتيى ههريى چيكرييه. ﴿۱۳﴾ باشى مه نهو كره
 چكهك، و خوجه كره دماليجويكيدا. ﴿۱۴﴾ باشى مه نهو چكه كره خويپاره (خوينه كا قهرسى و پيكفه)،
 باشى مه نهو خويپاره كره گوزشپاره، باشى مه ز گوزشپاره ي ههستى دا، و مه ههستى ب گوزشتى كراسكر
 و نخافت، باشى [هشتى فان قويناخان، مه روح دايى]. و كره چيكرييه كنى دى، و باكى و بلندى بؤ باشترين
 و چينرين چيكهر. ﴿۱۵﴾ باشى [هشتى قن چيكرنى] ب راستى هوين دى مرن. ﴿۱۶﴾ باشى [هشتى مرنا هوه
 زى] ب راستى روزا قيامتى، هوين دى ساخ بهفه. ﴿۱۷﴾ ب سويند مه هفت نهسان يىنت دسر هه ويرا
 چيكريى، و نهو ز چيكرنا وان نه دى ناگهين [هشتى چيكرنى نه م جافد نريى زى لى دكه بن].

﴿۱۸﴾ و مه ناهك ب پهان ز عمران نيايه خوارى
 [نانكول دويف هو وجهه يمين، نه هند گه لك بيت
 نهردي هم يمين بن ناف بگهت و بغه رقيبت، و نه هند
 كنيم بيت يمين ل سهر نهردي تنى يمين، و داروبار
 نه مين،] فيجا مه نو باران [بو هوه] د نهرديدا هيللا
 و پراگرت [د كانى و پويار اندا و ... هند،] و [كا مه
 چاواشيا وى فافى يمين] نه م و سا دشين وى فافى
 بهمين زى. ﴿۱۹﴾ فيجا مه بؤ هوه جيگيت دارقه سپان
 و پزيت ترى بن چيكرن، و بؤ هوه و دان جيگاندا
 ز بل قه سپان و ترى، گه لك بهنگيت دى بيت فيقى
 بيت همين و زوى فيقى هوين [همى سالوه خنان]
 دخون. ﴿۲۰﴾ و مه [ب وى فافى] دارك دا، ل چايسى
 [طورى سينه] شين ديت [كو زهتوونه]، و فيقى
 وى ديتيه روين و پيخوران بؤ يى بقت بخوت.
 ﴿۲۱﴾ و ب راستى چام و غيرت بؤ هوه بيت د
 چيلان و جشتران و پزيدا [كو هوين بن بگه نه
 مزناتيا خوردي، نه گهر هوين هزارا خو تيدا بگه نه،
 نه شيرى وان ددهنه هوه و گه لك مفايت دى زى

بؤ هوه بيت تيدا همين، و هوين گوشنى وان زى دخون. ﴿۲۲﴾ و هوين سوارى وان و گه ميبان دين و ل
 سهر ديتيه هه لگرتن [و دثاف و ديميدا ديتيه فه گوهازن]. ﴿۲۳﴾ و ب سويد مه نوح [ب پيغه مبرانى] بؤ
 مله تنى وى هنارت، گوت: مله تنى من ... خودى ب تنى پهرين، هوه چو پهرستين راست و دورست
 ز بل وى نين، نهرى ما هوين ز نيزا وى ناترسن، نه خودايسى هوه، و هوين غهبرى وى دهرين.
 ﴿۲۴﴾ كه نكه نه بيت مله تنى وى نهويت گاوربووين گوتن: نهفه ز مروفه كى و كهسى هوه پيغه تر نينه، و
 نه پيغه مبره، دثيت خول سهر هوه مه زن بگهت [شان دثيت ب فنى گوتن خول سهر هوه ب قهر
 ييخت]، و نه گهر خودى قيايه پيغه مبره كى جهنريت دامليكه نه كى نهريت، مه نهفه ز باب و باهريت خو
 بيت بهرى گولنى نه بوويه كو پيغه مبره مروف بن. ﴿۲۵﴾ نهو مروفه كى دينه، فيجا ز بهر هندى هتا دهه كى
 خزلن بگرتن [بهلكى چى بيت بان زى بمرت]. ﴿۲۶﴾ [نوحى] گوت: خودبوو چونكى وان نه ز دره وين
 دانام، تو هاريكاريا من بگه، و من ب سهر وان پيغه [نانكو وان د هيلك به و بهر ناتاف بگه]. ﴿۲۷﴾ فيجا
 مه وهى بؤ نوحى هنارت، و مه گوتن گه ميبلى ل بهر چافيت مه و ب چافديريسا مه و ل دويف وه حيا
 مه چيكه، فيجا گافا فهرمانا مه هات [كو نيزا ب سهر واندايت]، و ثاف دته نوبرى زا و هلاقت، و نوژ
 مهر نير و ميه كى [ز وان جانه وهرت د نهرديدا]، و مالاخ و كهس و كاريت خو، ز بل وان يمين فهرمانا
 مه ب هيلكرنا وان هاتى و بؤرى، بگه د گه ميندا، و پسارار وان ز من نه كه نهويت ستم كرين [كو نه ز وان
 پزگار بگه]، ب راستى نهو د خه ندقيه [دق] دافيدا خه ندقن].

۶۰﴾ و نویت سده قهقان ژ وی مالی ددهن، یس
خودئ داییه وان [یان ژوی خیر و باشیا نهو
دکهن، دکهن، و دلی وان بی ب ترسه [دترس
خودئ ژ وان قهویل نهگت] چونگی دئ هور ب بال
خودیفه زغن. ۶۱﴾ خودایت قان سالو خانغان لژی
ل خبران دکهن، و بهری خه لکی، خو دهاژنه خیرئ.
۶۲﴾ و نم گسن ژ شیانای زنده تر ژ ناخوایس
[فیجا چاوا بهیت، بلا هوسا باشی و خیران بگت،
نه گهر نه شیا ژ پیغه نظیرئ بگت، بلا پرویشی
بگت...]، و کتیه کال دلف مه هی [کو کتیا کار و
کریاران] هقی بی فاشکرا دیت و پامیسئ دبیزت،
و چو ستم ل وان ناپته کرن [نه گونهیت وان ل سر
زنده دهن، و نه خیریت وان کیم دهن]. ۶۳﴾ بهلن
دلایت گاوران ژ فن قورناتی [یان ژ کتیا کار و کریاران]
دس ناگهن، و وان ژ بلی وی نه وادکهن [کو شرک و
گاورسب]، هنده ک کارت خرایت دی بیست همین، بژ
کار دکن. ۶۴﴾ فیجا گافا مه زهنگین و مزیت وان
نهوت دخن و خز شاندازام و سن، بهر هنگاری ژاوا

وَالَّذِينَ ظَلَمُوا مَا أَهْلُوا وَأَقْرَبُوا وَجِلَةً أَنَّهُمْ إِلَىٰ ذِيهِمْ رَجُوعٌ ۖ
أُولَٰئِكَ يَسْأَلُونَ فِي الْحُزْنِ ۖ وَهِيَ لَهَا سَبِيلُونَ ۖ وَلَا تَكْثُلُ
تَقَالُ إِلَّا وَسْطَ مَا لَا يَكْتَسِبُ بَطْلًا ۖ وَهِيَ لَهَا مَطْلُونَ ۖ
بَلْ قُلُوبُهُمْ فِي غَيْرِ مَعْنَىٰ مِنْ هَذَا ۖ وَلَهُمْ أَغْصَلُ بَيْنَ دُونِ ذَلِكَ
فَرَاغًا عَمَلُونَ ۖ حَقٌّ إِلَّا أَتَقَالُ مَا فِيهِمْ بِالْعَلْبَانِ إِذَا هُمْ
يَجْتَرُونَ ۖ لَا تَجْتَرُونَ إِلَّا الْبُورَ ۖ الْكُرْمُ لَا تَجْتَرُونَ ۖ فَكَانَتْ
نَاقِي شَقْلَ عَيْنِكُمْ تَكْتَسِرُ عَلَىٰ أَغْصَابِكُمْ تَحْصُرُونَ ۖ
مُسْتَكْبِرِينَ بِهِ ۖ سَمِيرًا فَهَجَرُونَ ۖ أَفَلَا تَتَبَرَّوْا الْقَوْلَ أَمْ
جَاءَ هَمَزًا لَرَّائِي ۖ نَابَتْ أَمَّا هَذَا الْأَوَّلُ ۖ أَمْ لَمْ يَتَبَرَّوْا رَسُولَهُ
فَقَنَهُ ۖ مُشْكِرِينَ ۖ أَمْ يَقُولُونَ بِهِ ۖ جَنَّةٌ بَلْ جَاءَهُم بِالْحَقِّ
وَأَكْثَرُ فَرَاغًا لَمْ يَكُونُوا ۖ وَلَا تَبْشَعُ لِحَقِّ الْهَوَا ۖ هُمْ لَقَدْ تَبَدَّلُوا
أَنَّهُ تَوَاتُوا الْأَرْضَ ۖ وَمَنْ يَهْدِي بَلْ أَتَيْتُمْ بِهِمْ بِذِيهِمْ قَنَهُ
عَنْ كَرِيمٍ مُنْعِضُونَ ۖ أَمْ تَتَنَلَّهْمُ حَتَّىٰ تَقْلَعُوا عَنْ رَيْكٍ خَيْرٌ
وَهُوَ خَيْرٌ مِنَ الرَّيِّ ۖ وَهَكَذَا لَمْ تَدْعُوهُمْ إِلَّا بِصِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ۖ
وَالَّذِينَ لَا يَخْشَوْنَ إِلَّا الْآخِرَةَ مَوْتًا بِالْآخِرَةِ عَنِ الصِّرَاطِ لَتَكُونُوا

﴿۷۵﴾ و نه گهر هم دلزقانی بی ب وان بهین، و نهو نه خوشی و نه گافیا که منبیه وان ل سهر وان را کهین، بی گومان شو دئی پتر رزدیسی د زیده خرابیا خودا کهن، و هر دئی تیدا زهرن. ﴿۷۶﴾ و ب سوردیه نهو بهر هنگاری نیزایس کرن، [دگهل هندئی زی] نهو خو بو خودایس خو ناشکین، و خوشکاندی دوعایان نا کهن. ﴿۷۷﴾ [و مانه د فی سهر و بهریدا] ههتا مه دهر کهه کئی نیزا و عه زابه کا دژوار ل سهر وان نه کری [نانکو ههتا نه سرتی خودئی ب قیامه تنی هانی، فیجا ب بهر وی نیزایس که قش یا وان هیزر بو نه دکر]، فیجا ژ نوی رفق پاره ستان و بی هینی برون. ﴿۷۸﴾ و خودئی نهو یس گوهر و چاف و دل داینه ههوه، و کیسه ک ژ ههوه سو باسیبا خودئی دکهن. ﴿۷۹﴾ و خودیه یس هوین داینه سهر نهردی، و ب بال و یغه دئی زهرن و کزیم بن. ﴿۸۰﴾ و نهو یس ساخیس و مرئی ددهت، و گوهر پینا شهف و رززان [کیمکرن و زیده کرنا وان] کاری ویسه، نهردی ما هوین هیزرا خو نا کهن، داتنی بگه من. ﴿۸۱﴾ نه [وان نهقل

و نه زهرنه و کشفنا ما بهر من منر لاجوا فی طغیانه یه نهوین. ﴿۷۵﴾ و لقد اخذناهم بالذناب فمنا استکفوا یزیهه و ما یضربون. ﴿۷۶﴾ و هو الذی انشأ الارض و الاشر و الاطیاف و یزیدها ما یشاء و هو الذی ذرأ فی الارض و الاشیع و یزیدها ما یشاء و هو الذی یجی فیئیت و له الخلق الی و انشأ اقلاد تهلوت. ﴿۷۷﴾ بل قالوا من مال الالوت. ﴿۷۸﴾ قالوا ایما اشتا و کنا نرکب و عکنا امانا لتسولوت. ﴿۷۹﴾ لقد عهدنا نحن و انبا و انبا هذین قبل ان هذا الاسطیر الاکلکات. ﴿۸۰﴾ قل یس الارض و تن فیها ان کینه تهلوت. ﴿۸۱﴾ سیقولوت یله قل الاکلکات کروت. ﴿۸۲﴾ قل من رب الکتور السبع و رب الفریس القطیر. ﴿۸۳﴾ سیقولوت یله قل الاکلکات کروت. ﴿۸۴﴾ یله قل من رب الکتور کلت کل شیء و هو یجیر و لا یجیر علیه ان کنته تهلوت. ﴿۸۵﴾ سیقولوت یله قل فانی شحرون. ﴿۸۶﴾

نینه، و نن نا کهمن] نهو وان زی نهو گزوت نهو نهوین که من، بهری وان گزوتی. ﴿۸۲﴾ گزوت: نهردی نه گهر نه مریس و بروینه ناخ و ههستی، نهردی جاره کا دی پشتی مرئی نهو دئی ساخینه هه؟! ﴿۸۳﴾ ب سوردیه نهف بهیانه [کو جاره کا دی پشتی مرئی نهو دئی ژ گزوان رابین] دگهل مه و باب و باهریت مه هاتبو دان، بهری هاتنا موحه مه دی [بهلنی با کا، مه جو باب و باهریت خو نه دین ژ گزوان رابو وین]، و نهفه ژ نهفسانه و چیفانو کان پنهتر نینه. ﴿۸۴﴾ [ههی موحه مه د بیژه وان]: باشه نهرد و هندئی تیدا، یس کینه؟ نه گهر هوین راست تشه کی دزانن. ﴿۸۵﴾ دئی بیژن یس خودیه، بیژه [وان]: فیجا ما هوین بو خو جامه کن ناگرن [بهی بزائن، یس نهرد و نهسان دایین هوین زی بیت دایین، دئی ههوه بهت و ساخکه نهفه]. ﴿۸۶﴾ [ههی موحه مه د بیژه وان]: کیبه خودانی هه رفهت نهسانان، و خودانی عهر شس مه زن؟ ﴿۸۷﴾ دئی بیژن بیت خودینه، بیژه: فیجا ما هوین ژ نیزا با وی ناترسن، هوین غهیری وی دهر یسن؟ ﴿۸۸﴾ بیژه: ملکی مه زن و گنجخانه بیت هه می تشان ددهستی کن دانه؟ و نهو کیسه، یس بیغت بهر دهانیس زی دکهت، و دهو وارا وی ددیت، و کهس نهشیت کهس زی نیزا با وی بدهته باش و بهر دهانیس زی بکهت، نه گهر هوین راست تشه کی دزانن [کا بز من بیژن نهو کیسه؟ ﴿۸۹﴾ دئی بیژن: نهو هه می بیت خودینه، بیژه: فیجا با چاوا هوین دتیه خاپانندن، و بهردی ههوه ژ بهر سستان خودئی دتیه وهر گزوان.

بَلْ أَتَيْنَاهُم بِالْحَقِّ وَإِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ ﴿١﴾ مَا تَخَذَ اللَّهُ مِنْ
وَلَدٍ وَمَا كَانَ مَعَهُ مِنَ إِذَا ذُكِرَ الْحُكْمُ إِلَهُ يَمَّا حَاقَ
وَلَعَلَّاهُمْ بَعْضُهُمْ عَلَى بَعْضٍ سَخِرَ اللَّهُ عَمَّا يَعْمَلُونَ ﴿٢﴾
عَنِ الْقَدِيبِ وَالْهَيْدَةِ قَتَلَ عَنَّا نَرِي سَحْرًا ﴿٣﴾ قُلْ رَبِّ
إِنِّي مَأْمُورٌ ﴿٤﴾ رَبِّ فَلَا تَجْعَلْ فِي الْقُرْآنِ غُلُوبًا
وَالْأَعْيُنَ أَنْ تُرِيكَ مَا تَهْتَدُ لِقَادِرُونَ ﴿٥﴾ أَذْهَبَ بَالِي
مِنْ أَحْسَنِ السَّيِّئَةِ ثُمَّ أَهْلَ مَا يَعْمَلُونَ ﴿٦﴾ وَقُلْ رَبِّ
أَعُوذُ بِكَ مِنْ هَزْزَاتِ الْفُتُوحِ ﴿٧﴾ وَأَعُوذُ بِكَ رَبِّ أَنْ
يُخْشَرُونَ ﴿٨﴾ حَقًّا إِذَا جَاءَ أَحَدَهُمُ الْمَوْتُ قَالَ رَبِّ
أَنْجِنِي ﴿٩﴾ لَعَلَّ أَهْلَ مَعْلَمٍ يَأْتِيَنَّكَ كَلَامًا
سَكِينَةً مَوْقِفًا إِيَّاهُمْ وَرَأْيِهِمْ بَرِّحًا إِلَى رَبِّهِمْ ﴿١٠﴾
وَإِنَّا فِي الْآشُرِ فَلَا آسَاءَ بَيْنَهُمْ وَنَحْمُكَ وَلَا يُبَايِعُونَ ﴿١١﴾
فَمَنْ قُتِلَ مَرْزُومًا قَاتِلُكَ هُمُ الْقَاتِلُونَ ﴿١٢﴾ وَمَنْ
خَفِيَ مَرْزُومًا قَاتِلُكَ الَّذِينَ خَفَوْهُ فَأَنْفَرُوا فِي جَمْعٍ
خَالِدُونَ ﴿١٣﴾ تَلْعَقْ وَجْهَهُمُ النَّارُ وَهُمْ فِيهَا كَالِحُونَ ﴿١٤﴾

﴿۹۰﴾ بهای و هسانینه و هکی لهو دبیزن، مه راستی و
ههقی یابو وان نیایی [کو پندقیه ل دویف بچن]،
و ب راستی لهو درهوان دکهن [د گوتنا خردا کو
خودی زارو که کن بو خو گرتی بان ههشکه کن
ههی]، ﴿۹۱﴾ خودی چو زارو که بو خو نه گرتینه،
و چو بهرستی زی د گهل وی نین [و نه گهر و هسا
بابه و هکی لهو دبیزن، کو بهرستیبه کن دی د گهل
هه بابیه]، دا ههر بهرستیبه ک کا ج چیکریبه پنه
مینیت، و دا هنده که خو ب سهر هنده کان تیخن،
خودی یس پاک و باقره ژ وان سالو خعتت ب بالفه
لن ددهن [نانکو ژ هعیال و هه قهری]، ﴿۹۲﴾ خودی
زانایی نینی و ناشکمرایانه، و خودی د سر وی
شرکیزیه یا لهو دکهن، و زی بلندتره، ﴿۹۳﴾ [ههی
موحه مه د] بیژ: خودیو نه گهر لهو په بیانا ب نزیایی
و عزایی ته داییه وان [د دنیایی و ناخره تیدا]،
ههر دی نیسا من دهی، ﴿۹۴﴾ خودیو هنگی تو من
نه تیخه د گهل سته مکاران، ﴿۹۵﴾ و ب راستی نه م
دشتین، لهو په بیانا ب نزیایی مه داییه وان، نیساته

بدهین [و وان هه مییان ب بهر نزیایی بیخین، بهای خودی گیرو دکهن، چونکی دزانیته هنده که ژ وان دی
باوهری نین]، ﴿۹۶﴾ [ههی موحه مه د] خرابیا لهو د راستا ته دا دکهن، ب باشیی بده پاش [نانکو ب
سالو خعتت چیت و باشر بده پاش، لهو زی لیویرین و بهروه گیرانه ژ کار و کریاریت گاوران]، و نه م چیت
دزانین کا لهو ج د راستا ته دا دبیزن، ﴿۹۷﴾ و بیژ: خودیو نه ز خو ب ته دباریزم، ژ بالدان و زخاندن
و هسواسا شه بتانان، ﴿۹۸﴾ و خودیو نه ز خو ب ته دباریزم، ژ بهر هه قیوون و حازر یوونا وان [کو لهو
بشتن ب و هسواس و ناوازیته خو، خرابیه کن ب من بده نه کرن]، ﴿۹۹﴾ [بهر دهوام لهو دی د شرکی و
گونه هیدا بن، یان ب خرابی دی بهر حسی ته کن] هه تا وهختی مرنا تیک ژ وان دتیت، دی بیژیت: خودیو،
من بز فریقه [دنیایی، دا نه ز ته بهریم]، ﴿۱۰۰﴾ دا نه ز کریارا قمنج [د دنیاییدا] لهو من هیلاسی، بکه م،
نه خیر زفرین بو دنیایی نینه، نه خیر قیجا بلا وی داخووازی نه کن، لهو اچی نه بیت، لهو ناخفته که لهو بو
خو دکهن، و نا فیه که هه تا روژ قیامته یال بهر سینگ وان [ناهیلت لهو بز فریقه دنیایی]، ﴿۱۰۱﴾ و نه گهر
پفل بوقی هاته دان، هنگی مرو فانی [مرو فانییا خونی] د نا فیه را و اندا نامینیت [که سنی ناگه هر که سنی
نامینیت خو پی مه زنگهت یان مغایی بگه هینیت]، و که سنی پیازا که سنی ناگهت [ههر تیک ب خو قه پی
مرویل]، ﴿۱۰۲﴾ قیجا لهو که سنی نه رازویا وی ب کار و کریاریت قمنج گران بوو، نه قه دی د سهره راز بن،
﴿۱۰۳﴾ و لهو که سنی نه رازویا وی ب کار و کریاریت قمنج سفلک بییت، نه قه لهو نه ویته خو خوسارهت
کریس، و هره وهر دی د دوزه هیدا مین، ﴿۱۰۴﴾ ناگر سهر و چاقیت وان دسوزیت، و لیثیت وان دقور مچن، و
دانییت وان قیج دین، و گله که کرت دین.

الَّذِينَ هُمْ عَنْ صَلَاتِهِمْ سَاهَوْنَ ۚ
 قَالَ أَزِفَتِ الْحَسْبُ عَلَيْنَا مِثْقَالُ الذَّاتِ
 رَبَّنَا أَخْرِجْنَا مِنْهَا إِنَّا فَتَنَّا فِيهَا ظُلُمُونَ ۚ
 قَالَ أَخْرِجُونَاهُ لَا تُعَذِّبُونَا ۚ إِنَّهُ كَانَ قَرِيبًا
 عِندَ رَبِّكَ يَقُولُونَ رَبَّنَا إِنَّا أَفْضَلُ مِنْ ذَلِكَ مَا كُنَّا نَعْمَلُ ۚ
 عَذِّبْنَا وَجَمَعْنَا لَكَ فِي هَذِهِ نَسَمَةً ۚ
 وَكَشَفْنَا عَنْكَ غِطَاءَ كِتَابِ الْإِنشَادِ ۚ
 إِنَّهُمْ هُمُ الْمُتَكِبُونَ ۚ
 قُلْ كُونُوا لَنَا أَلْفَ نَفْسٍ ثَبَاتًا تَبَرُّوا
 سِينًا ۚ قَالُوا أَتُحِبُّونَنَا أَنْ تُخَلِّصَ مِنَّا
 قُلْ إِنْ كُنْتُمْ تُحِبُّونَ اللَّهَ فَاتَّبِعُونِي يُحْبِبْكُمُ اللَّهُ
 وَيَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ ۚ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ۚ
 قُلْ أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ
 وَمَنْ يَعْصِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ يُصِغْ رَأْسَهُ
 فَتَكُنْ أَكْثَرُ الرَّسُولِ ۚ
 قُلْ أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ
 وَمَنْ يَعْصِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ يُصِغْ رَأْسَهُ
 فَتَكُنْ أَكْثَرُ الرَّسُولِ ۚ
 قُلْ أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ
 وَمَنْ يَعْصِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ يُصِغْ رَأْسَهُ
 فَتَكُنْ أَكْثَرُ الرَّسُولِ ۚ

﴿۱۰۵﴾ [وہ سختی سے وازار ازاری دکھن، خودی دینیزتہ وان: تہری مانیسانیت من (ثاہیتت قورانا من) بز ہموہ د دنیایتدا نہ دہاتہ خواندن، و ہموہ دروہ ددانان۔
 ﴿۱۰۶﴾ دئی بیژن: خودیو خرابی و دلخوایبہ، ہر ژ مہ ستاند، و ہم ملہ تکی گومرا و سرکڑوہ بورین۔
 ﴿۱۰۷﴾ خودیو، مہ ژ ناگرتی دوزہ من دہریخہ [و مہ بز فرینہ دنیاس]، فیجا نہ گہر ہم [ہشتی تو مہ ژ ناگرتی دہریخہ]، و دفرینیبہ دہ دنیاس [جارہ کا دی ل گاورین و خرابی و گونہ من زفرین، ہنگی ہم یست سہ مکارین۔ ﴿۱۰۸﴾ [خودی] دئی بیژیت: پرمیل و رسوا تیدا ہمین [توتین و مکی سہ بان] و بن دنگ بن، و دگل من نہ ناخفن۔ ﴿۱۰۹﴾ [ژ ہیرا ہموہ چو، کا ہموہ چاوا ترانہ بو خو ب موسلمانان دکرن؟] ب راستی دہستہ کہ ژ بہندہ یست من ہموہون دگوتن: خودیو مہ باوہری نینا، فیجال مہ نہ گہر، و گونہ ہیت مہ ژ بیہ و دلوقانین مہ مہ بیہ، و تو چترین دلوقانی۔ ﴿۱۱۰﴾ [چونکی وان بو خو نہف دوعایہ ژ من دکر] فیجا ہموہ کرنہ پشاریکہر و

پترانکیت خو [ہوین ہند مانہ ب ترانہ پیکرنا و افہ]، ہما [ترانہ پیکرنا] وان نہ ژ ہیرا ہموہ بریم، و ہموہ [د دنیایتدا] ب وان دکرہ کنی۔ ﴿۱۱۱﴾ ب راستی من نہ فرق ژ ہر سہرا وان [ل سر نہ زیہت و ترانہ پیکرنا ہموہ] کیشایی، نہو خہ لانکرن، ب راستی ہر نہون یست سہرہراز۔ ﴿۱۱۲﴾ خودی دئی بیژیتہ وان: ہوین چہند سالان د دنیایتدا مایبہ؟ ﴿۱۱۳﴾ دئی بیژن: ہم رزہ کنی بان ژی دانہ کنی رزژی یست مایبہ، کا ہیرا حسابداران بکہ۔ ﴿۱۱۴﴾ گوت: [راستہ] ہوین ژ وختہ کنی کیم پتہ تر نہ مایبہ، نہ گہر ہموہ زانیایہ [ہوین نہدمانہ ب فی ژین کیمفہ، و ہموہ ہشتا خو نہددا ژاننا ہر و ہر و خوشیت بہرہ دوام]۔ ﴿۱۱۵﴾ [گلی مرقان] تہری ہوین ہزر دکھن، مہ ہوین ژ قہستا یست دابین [جزا و خہلات نینہ]، و ہوین جارہ کا دی ب بال مہلہ ناپتنہ زفراندن۔ ﴿۱۱۶﴾ فیجا خودی ژ ہندی [کو ژ قہستا ہموہ چن کمت و بدہت] بلندتر و باقرترہ، نہوہ خوندارکی راست و دورست، چو پرسیتیت راست و دورست ژ بل وی نین، نہوہ خودانی عہرشی پیروز۔ ﴿۱۱۷﴾ و ہر کہسی پرسیتہ کنی دی دگل خودی پرسیت، وی چو ہلگہ و نشان نہن، حسنا وی بہس ل دہف خودایں و سہ [نہو دئی جزایں وی دہتی]، ب راستی گاور سہرہراز نابن۔ ﴿۱۱۸﴾ [و ہعی موحمہ مد] بیژہ: خودیو گونہان ژ بیہ و دلوقانین مہ من بیہ، و تو چترین دلوقانی۔

سوره نورا

ل مەدەنبەینی ھاتبە خواری (۶۱) ئایەتە

بسم الله الرحمن الرحيم

﴿۱﴾ ئەفە سۆرەتە کە مە ئینایەتە خواری، و ئە حکامیت تیدا، مە بیت فەرز کرین، و مە ئیشانیت ناشکەر بیت تیدا ئینایەتە خواری، دا ھوین پەنھ بچن [و کار ب وان بپاریان بکەن]. ﴿۲﴾ زناکەر شوینە کەری و زناکەری ز نە ئینایی، ھەر ئیکی سەد قامچیان ل سەد، و بلا دل سەر ھەوێل سەر حسیا دینی خودی، نە مەتە ب وانفە [کو ھوین ئە مەری خودی ب جەھ نەین]. ئە گەر ھوین ئەو ب نەوێت ھەوێل سەر ھەوێل خودی و پۆزا قیامەتی ھەو، و بلا کۆمەک ژ موسلمانان جزادانا وان بیسن [دا پتر پەنھ بچن و جزایی وان پتر یی گران بیت، و دا ئیزیکێ فێ گۆنە ھەو نەین]. ﴿۳﴾ زەلامتی زناکەر نە ئیزایە دەمەن باقرە کێ سارە بکەت، یا زناکەر یا نیا موشرک ھێزایی و سە، و زنا

زناکەر نە ئیزایە شوی ب دەمەن باقرە کێ بکەت، زەلامتی زناکەر یا نیا موشرک ھێزایی و سە، و ئەف کارە (زنا) ل سەر خودا باوەران یی ھاتبە حەرەم کەن. ﴿۴﴾ و ئەوێت ب زنا یی، یی بەختیی ل ژنیت دەمەن باقرە دکەن، باشی چار شاھدان ل سەر نەین، فێجا ھەشتی قامچیان ل وان ب دەن، و چو جارێ شادەبییا وان قەبویل نە کەن، و ب راستی ئەفە [ئەوێت ژ بێ بەختی ژنیت دەمەن باقرە گۆنە ھەکار دکەن] ژ بێ سکا راست دەرکە فێتە. ﴿۵﴾ ئەو نە ئین بیت پەشتی ھنگی تۆبە کرین، و کەریار خۆ دورس کرین [بێ بەختیی خۆ ھەقاندین، و دپار کرین کە ئەو د شادەبییا خۆ دا دروین و بێ بەخت بوون، و تۆبە یا خۆ ناشکەر اکرین] ب راستی خودی یی گۆنە ھێزەر و دلۆقانە. ﴿۶﴾ و ئەوێت ھەفسە ریت خۆ ب زنا یی گۆنە ھەکار دکەن، و ژ بێ خۆ چو شاھدان ل سەر نەین، شادەبییا تیک ژ وان [کو جزایی ل سەر وان ڤاکەت] چار جارێ بێژت و شادەبییا بەدت [ب سوین ئەو د شادەبییا خۆ دا ژ راستگۆیانم]. ﴿۷﴾ و جارێ پێنجی بێژت لەعەتیت خودی ل سەر مەن یی، ئە گەر ئەو [د شادەبییا خۆ دا] ژ دروینان بێم. ﴿۸﴾ و ئیزایا دنیا یی دێ ل سەر ژنی ڤایب، ئەو چار جارێ شادەبییا بەدت [و بێژت: ئەو سوین د خۆم] ئەو [ب فێ شادەبییا خۆ] ژ دروینانە. ﴿۹﴾ و د شادەبییا پێنجیدا بێژت: ھەزما خودی ل سەر مەن بیت، ئە گەر ئەو [د شادەبییا خۆ دا] ژ راستگۆیان بیت. ﴿۱۰﴾ ئە گەر کەرەم و دلۆقانییا خودی ل سەر ھەوێل نەبایە [دا ھوین د ھەلاک چن و شەر مزار بێ، و دا خودی لە زێل ئیزادانا ھەوێل کەت]، و خودی ب راستی تۆبە وەر گەر و کار بە جەھ.

إِنَّ الَّذِينَ جَاءُوا بِالْإِفْكِ عُصْبَةٌ مِّنْكُمْ لَا تَحْسَبُوهُ شَيْئًا وَلَئِن كُنْتُمْ عَلِيمِينَ
 لَّحَرِّمُوا لَهُمْ لُكْمًا يُنْفِرُ مِنْهُمْ مَا أَكْتُبُ مِنَ الْإِفْكِ وَالَّذِي يُؤْتِي
 كِتَابَهُمْ مِنْهُ لَهُ عَذَابٌ عَظِيمٌ ۚ وَلَوْلَا إِسْمَاعِيلُ وَخَلٌّ لِّمُؤْمِنِينَ
 وَالْقُوسُ وَقَالَ أُهَاجُ فَانْصَبُوا لَهُ الْقَنَازَ وَأَنَّهُمْ يُؤْتُونَ
 جَاهُ وَعَلَيْهِ بِأَن يَخْشَىٰ أَهْلَ الْأَنْبِيَاءِ فَأَتُوا بِالشَّهَادَةِ فَأُلْزِمُوا
 عِنْدَ اللَّهِ هَذَا الصَّكُّونَ ۚ وَقَوْلَ قَتْلِهِ عَلَيْهِ كَرَّمَ وَخِشَىٰ
 فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ لَنَسْفَعُ بِمَا تُفْسِدُونَ فِي الْأَرْضِ فَهُوَ عَذَابٌ عَظِيمٌ ۚ
 إِذْ عَلَّقْنَاهُ بِالنَّجْمِ وَقَالُوا لَوْ أَنَّهُ إِلَّا قَتْلُكُمْ مَا لَيْسَ لَكُم بِهِ عِلْمٌ
 وَخَشِيتُمْ مِمَّا فَتَيَا تَقُولُونَ إِنَّ اللَّهَ غَفِيرٌ ۚ وَقَوْلَ إِذْ سَمِعْتُمُوهُ
 قَتَلْنَاهُ مَا تَكْفُرُونَ لَنَآ أَن نَّكْفُرَ بِهِذَا لَوْلَا إِسْمَاعِيلُ هَذَا كَيْفُ
 عَظِيمٌ ۚ يَسْأَلُ اللَّهُ أَن تَقُولُوا لَا يَشَاءُ أَن يَنْبَغِيَ ۚ إِنَّكُمْ
 مُؤْمِنِينَ ۚ وَيَقُولُ اللَّهُ لَكُمْ الْآيَةُ أَنَّكُمْ تُؤْمِنُونَ ۚ إِنَّ
 الَّذِينَ يُخْفُونَ أَن يَكُونَ فِي الْفِتْنَةِ فِي الَّذِينَ ءَامَنُوا لَهُمْ عَذَابٌ
 أَلِيمٌ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَاللَّهُ يَعْلَمُ وَأَشَدُّ عُقُوبًا ۚ وَلَوْلَا
 قَضَىٰ اللَّهُ عَلَيْهِمْ وَخِشَىٰ وَخِشَىٰ وَأَنَّ اللَّهَ زَوُّهُ رَحِيمٌ ۚ

زانیانہ (عائشا و سہوان) ہمدردی کی کاری دیرتر و باقوت تر، و بلا گویانہ: نفہ درود کا ناشکر راہ۔
 ﴿۱۳﴾ بلا وان [نہوئیت بقی بنی بہختی و دروئی ناخفتن] چار شاهد ل سر بہختی و دروہا خو نیاہانہ
 [و نہشتن بینن چونکی بنی بہختیہ]، فیجا نہ گہر نہ و شاهدان نہشتن، نفہ نہ و ل دہف خودی دروہین۔
 ﴿۱۴﴾ و نہ گہر کہرم و دلوقانیا خودی ل دنیاہی و ناخرہتی ل سر ہمدہ نہایہ، داژ ہر وی بنی بہختیا
 ہمدہ درہدہفنی عائشایندا کری، نیزاہ کا مہزن ہمدہ ہنگیفت۔ ﴿۱۵﴾ و ہختی ہمدہ نہف ناخفتہ ژ تیکدو
 فہدگوہاست و ہوین ہن ناخفتن، و ہمدہ ب دہفنی خو نہ و دگوت پا جو راستی بقی نہی، و ہمدہ ناگہہک
 ژنی نہی، و ہوین ہزر دگہ نہفہ چوینہ و تشہ کن کیمہ، و نہو ب خو ل دہف خودی زیدہ یسن مہزنہ۔
 ﴿۱۶﴾ و بلا و ہختی [ہمدہ نہو بنی بہختی و دروہ، دراستا عائشایندا] ہیستی، ہمدہ گویانہ: بقی مہ نہورستہ
 و نایست نہم بقی بنی بہختی ناخفتن، پاکی و باقوتی بقی خودی بیت، نفہ چہند زہہ بنی بہختیہ کا مہزنہ۔
 ﴿۱۷﴾ خودی شیرہان ل ہمدہ دگہت، داہوین جارہ کا دی نہ ژہ بنی بہختیہ کا وہکی فی، ہندی ہوین
 یست ساخ بن، نہ گہر ہوین نہو بن یست راست ہمدہ باوہری نیایسی۔ ﴿۱۸﴾ و خودی بہلگہ و نیشانان
 [ل سر نہ حکام و پریاریت موکوم] بقی ہمدہ رؤن و ناشکرہ دگہت [دا ہتہہچن، و ب سنج و دروہشت
 بکہفن]، و خودی زیدہ زانا و کاربہ جہ۔ ﴿۱۹﴾ ب راستی نہوئیت حہز دگہن [وہی خوشت]، کرپاریت زیدہ
 کریت و خراب [وہکی زانیان] [دناف و اندا بہ لاف بین، نہوئیت باوہری نیابین نیزاہ کا دزووار و ب ژان بقی
 وان د دنیاہی و ناخرہتیدا یا ہدی، و خودی [نہواد دلاندا] دزانیست [کا کن دفتت، و حہز دگہت خرابی و
 بوہچی بہ لاف بیت]، و ہوین نوزان۔ ﴿۲۰﴾ و نہ گہر کہرم و دلوقانیا خودی ل سر ہمدہ نہایہ [ہوین دا
 ہرہنگاری نیزاہ کا مہزن بن]، و ب راستی خودی زیدہ یسن ب ہرحم و دلوقانہ۔

﴿۲۸﴾ گمل که سیت هه وه باوهری ینایی، ب دویف
 ینگافیت شه یانی نه که فن، و هه کسین ل دویف
 ینگافیت شه یانی بچیت [بلا بزایت]، ب راستی
 شه یان فو مانی ب گریاریت زنده کریت و خرابیی
 دکت، و نه گهر ژ کهرم و دلوفانیبا خودی نه بابه
 [کو دهر گهن توبه یی ل هه وه فله کری]، کس ژ هه وه
 [ژگونه هاوی بی به ختیا د راستا عایشا پیدا هاتیه
 کرن] باقر نه بوو، به یی خودی بقت [و هه زی
 بیت] دق باقر کت، و خودی ب خو گو هذیر و
 زنده زانایه. ﴿۲۹﴾ و بلا خودانیت خبر و سه دهقه و
 کهرم و به رفقه هبیت [تویت دوست بهری هم میبان
 ددینی خودیدا هی، کو نه بو به کره] سوبند نه خون،
 کو قهنجی و خبری د گمل کس و کاریت خو بیت
 هه ژار و به لنگاز و شه غنی بیت ریکا خودی ناگه،
 و بلا و ان بیژن و چافی خو ژ و ان بگرن و نازا
 بکه، ما هه وه نه بیت خودی ل هه وه نه گریت و
 گونه هیت هه وه ژی بیت، و خودی ب خو گونه ه
 ژیهه و دلوفانه. ﴿۳۰﴾ ب راستی نه ویت ژنیت ده مهن

هاقر و دلساخ و بی غال و غه رهز و ناگه هه ژ چو نه یی و خودان یشان [نه ویت نه چو خرابی دکرن، و نه
 خرابی دلدیا، مه خه مد عایشیه و ژنیت دی بیت پیغه بهری، و هه ژنه کا دی یا خودانا فان سالو خه تان]
 ب زبانی گونه هکار دکهن، د دنیا یی و ناخه و تیدا، له عمت بیت لن هاتیه کرن [نانکو هاتیه دهر تیخن و
 دوبر تیخن ژ دلوفانیبا خودی]، و تیزابه کا مهن بز و ان یا هه ی. ﴿۳۱﴾ [و نه و تیزابا مهن دق دوی روزا
 ب سه هم و تر سدا بیت، کو روزا قیامه تیه] روزا نه زمان و ده ست و بیت و ان، شاده یی ل سه و ان ددهن،
 ل سه و بی نه و ان دکر. ﴿۳۲﴾ و بی روزی خودی جزایی و ان یی بهری [یسی بی کیم و زنده هی] دق دته
 و ان، [و بی روزی] دق زانن خودی یی عادل، و سه من ل که سی ناگه. ﴿۳۳﴾ و ژنیت ده مهن یی بز
 زه لامیت ده مهن ییسن، و زه لامیت ده مهن ییسن بز ژنیت ده مهن ییسن، و ژنیت پاک و ده مهن باقر بز
 زه لامیت پاک و ده مهن باقر، و زه لامیت پاک و ده مهن باقر بز ژنیت پاک و ده مهن باقر [عایشا یا
 پاک و باقر بوو، له و خودی کره هه فسه را پیغه بهری خو]، نه هه [تویت ده مهن باقر، پیغه بهر و عایشا
 و سه فوان] ژ بی تاخفتا شه دکهن، بیت پاک و بهرینه، یی و ان گونه هه ژیهه و بز قه کنی بیروز یی هی.
 ﴿۳۴﴾ گمل نه ویت هه وه باوهری ینایی، نه چه د چو خانیانفه ژ بی خانییت خو، هه تا هورین ده ستور یی
 و هه نه گرن، و سلاف نه که نه خودانیت و ان [کو بیژن (السلام علیکم) ینمه ژور؟ جاره کن یان سی جار ان]،
 نه هه بز هه وه چیره [کو هورین یی ده ستوری و نشکه کتفه بچه ژور]، دا هورین کار ب فان به و شتان بکه
 [د دهر هه قن ده ستور و هر گر تیدا بهری بچه د خانییه کتفه].

﴿۳۳﴾ و هوین [گمل خودان با و مران] بو نویت زن نه نیایی، ژنان بین، و بیت نه شوپکری بدنه شوی، دیسا کوله بیت خو زی بیت خودان با و مر، ژنان بو بین، و بدنه شوی او بلا خو نه فله گرن ژو نیتانی بان ژ شوپکری، ژ بهر دهستنگی و خیزانی، و نه گهر نهو بیت فله قری بن، خودی ژ کره ما خو دی وان زهنگین کت [زمنگینیا دل، یان با مالی، یان همدروکان پیکفه]، و خودی بی زانابه، و کره ما وی یا بهر فرمه. ﴿۳۴﴾ و نویت نه شین ژنی بین، بلا پاکی و پاقریسا خو بارینژن [او بلا زهمه تنی بو خو چیکه بنو فی چندی]، همتا خودی ژ کره ما خو وان بی منعت دکت [و بشین ژنی بین]، و کوله بیت هموه نویت دفتین بیکهاته کی [تفاقه کی] د گمل هموه بنفینسن، دا نازاد بین، فیجا هوین نفاق و نفیکاریسی ل سمر هندک مالی د گمل وان بکن و بنفینسن، نه گهر هوین بینین د تمین و دشین فی بیکهاتنی ب جه بین، و ژ مالی خودی نهو خودی دابییه هموه بدنه وان، و زانیسی ب خورنی [و نه خورنی] ب جاریست

خو نه دمه کرن، دا هندک مالی دنیا سی ب دست خو فیه بین، نه گهر وان پاقری بقت، و هر کس بی خورنی زانیسی ب وان بدنه کرن، و خودی بشتی خورنیلکرنه هموه [بو وان]، گره نه ژیه و دلوفانه. ﴿۳۵﴾ ب سویند [گمل خودان با و مران] مه نایهت و نه حکامیت ناشکرا کر، و سهرهاتینت وان نویت بهری هموه بقرین بو هموه نینان، کو جامه و شیرهن بو بارینژن کاران. ﴿۳۶﴾ خودی رونهاییا نهد و نهسانانه [نانکو نهو بی نهردو نهسانان رون دکت]، مه نه لا رونهاییا خودی [دلی نه دمه بی خودان با و مران] و هکی کوله که کینه [د دیواریرا و یا نه فله کری] و چراپه ک تیدا بیت، نهو چراپه دشویه به کاره لال و گه شدا بیت، نهو شویه هند یا زه لال بیت، هرهو هکی ستره ک ژ روژی، و نهو چراپه زهنا داره کارپرز هلیت [کو دارا و مینو نیه]، و نهو داره نه هرهدهم بهروژه و نه هرهدهم نزار [نانکو نه روژ لی ددهت همی و هختان، و نه ل بهر سیریه همی و هختان]، نیزیکه زهنا وی رونهاییا بدت، خو نه گهر ناگر زی فی نه که فیت [نانکو دلی خودان با و مر بی رونه]، ب وی رونهاییا خودی کرپه تیدا، ب راسته پکرن خودی کاری خو دکت، بهری زانین بو بیت، و گالفا زانین بو هات رونهاییا وی زنده تر لی دتیت، فیجا رونهاییا دکهته سهر رونهاییا [رونهالی ل سهر رونهاییا، بی خودی بقت راسته بی دکت و بهری وی ددهت رونهاییا و هدیه یا خو، و خودی نمونه بان بو مرقان دینیت و دیار دکت، و خودی ناگه ژ همی نشتان هبه. ﴿۳۷﴾ [نهو رونهاییا] د مزگه فتانده نهو مزگه فیت خودی نهمرکری بلند بیننه نا فاکرن، و قه در و رینژن بیننه گرن، و نایهت خودی تیدا بیننه خواندن، و زکری وی تیدا بیننه کرن، و سپنده و تیلاران [نانکو بینج و هختان] نفیز بو تیدا بیننه کرن.

﴿۶۱﴾ خودان باوهریت راست و دورست، نهون نهویت باوهری ب خودی و پیغمبری وی نیابین، و همر وختی نهو د گمل پیغمبری د گاره کنی گرنکدا بن [نانکو بقرستن و تاعه ته کی کوم بین، و هکی خوتیه و جیهادی، یان زی نفیضا جه ژنی]، پیغمبری ناهیلن و بچن، ههنا دهستور بیسی ژنی نه خوازان، ب راستی نهویت دهستور بیسی ژنه دخوازان، نهو نهون نهویت ب دورستی باوهری ب خودی و پیغمبری وی نیابین، قیجا نه گهر وان بقرسته کاروباریت خو دهستوری ژنه خواست، قیجا بیسی ته فیما، دهستور بیسی بدعی، و داخوازا گونه نه پیرن بقرکه، ب راستی خودی گونه نه پیرن و دلوفانه. ﴿۶۲﴾ گمل خودان باوهران [هوین گازی ههوه دهکت]، و هکی گازیکرنا [نانکو دهمن گازی ههوه دهکت]، و هکی گازیکرنا خو بقرسته نه کن [یان زی گازی پیغمبری نه کن، و هکی هوین گازی تیکدو دهکن، کو بیژن: ههی موحمه ده، یان بابسی قاسمی، بهلکو بقرسته و تقدیر گازیکنی، و ب دهنگه کنی نزم، بیژنی: ههی

بِقَاتِلُوا الْمُشْرِكِينَ الَّذِينَ تَعٰهُوا بِاللّٰهِ وَرَسُولِهِ ؕ وَاِذَا كَانُوا عَمَّهٖ
عَنْ اَمْرٍ جَامِعٍ لَّيْزُهُمْ اَوْ حَقٌّ يَنْتَهِوْنَ عَنْ اَلَّذِيْنَ يَنْتَهِوْنَ
اُولٰٓئِكَ اَلَّذِيْنَ يُؤْمِنُوْنَ بِاللّٰهِ وَرَسُولِهِ ؕ فَاِذَا اُنْزِلَتْ
لَهُمْ اٰيَاتُ اللّٰهِ فَهُمْ مُّسْتَفْزِحُونَ ۚ لَقَدْ جَعَلْنَا اٰدَمَ الرَّسُوْلَ
بَيْنَكَ كَعَدَاۗءٍ بَيْنَكَ بَيْنَكُمْ بَعْدَ اٰدَمَ اَللّٰهُ اَلَّذِيْنَ
يَنْتَهِوْنَ مِنْكُمْ لَوْ اَنَّ اَلَّذِيْنَ يَخْفٰوْنَ اَلَّذِيْنَ يَخْفٰوْنَ عَنْ
اَمْرِهِ اَنْ يُصِيبَ عَرَضًا اَوْ يُصِيبَ عَرَضًا اَلَّذِيْنَ اَلَا
يَقِيۡمُ مَا فِى السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ لَقَدْ يَنْقُصُوْنَ اَنْفُسَهُمْ عَلَيْهِ وَنَزَلَ
يُرْجَعُوْنَ اِلَيْهِ فَيُنْفِرُوْا سَاعِيَةً اَوْ اَللّٰهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيْمٌ ۝

سورة الناز

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

بَيِّنَاتٍ لِّلَّذِيْنَ نَزَّلَ الْفُرْقَانَ عَلٰى عَبْدِهِ لِيَكُوْنُ لِلْعٰلَمِيْنَ نَذِيْرًا ۝
الَّذِيْ لَمْ يَخْلُقْ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ وَلَمْ يَخْلُقْ وَلَمْ يَكُنْ
لَهُۥ مَكَانٌ فِى السَّمٰوٰتِ وَخَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ فَقَدْ رُءُوْهُ تَغْيِيْرًا ۝

پیغمبری خودی]، ب سوند خودی ناگه هژ وان هیه، نهویت ژ ههوه خو فه دوزن و خو ددهنه بهریک، و تیک تیکه دهردکفن، قیجا بلا نهویت ب گوتنا پیغمبری نه کن هشار بن، و ژ خو برتن ناتافهک [چ کوشتن و ههر نشته کنی دی دنیا بیست] ب سوری وان بیت، یان زی نیه یاز کاب ژان و دژور [ال ناخهوت] وان هنگیفیت و بگریت. ﴿۶۳﴾ برانن [و هشار بن، ب گوتنا وی بکن] ب راستی هندی د نورد و نهساناندا ههی، بیسی خودیه، ب سوند هوین ل سهرج بن [چ نارمانج و نیهنا ههوه ل بهر بیت]، خودی بیسی ناگه هه و دزانیست، و دژورانهو ب بالفه دزقرن، هندی وان کیری دی وان بیسی ناگه هدارکعت، و خودی زنده زانیه ب ههر نشته کنی ههی.

سورة ناز

ل مه گههی هاتیه خوارى (۷۷) نایه ته

بسم الله الرحمن الرحيم

﴿۱﴾ پاك و بلند بپو، و پسر خیر و بهر دهکت بپو، نهو خردایسی، فورقان [نانکو فورقان، نهو فافتر بی دتیخه راستیسی و پویچیسی، و چه لایسی و چه رامیسی] بقرسته بیسی خو هنارسی، دابقر خه لکی بیته پیغمبر و ناگه هدارکهر. ﴿۲﴾ نهوی خودانیسه نورد و نهسانان یا وی، و چو کور و کچ بقرسته نعدانیسین و نگر تین، و چو هه فال و هه فیشک د خودانیسی و ملکیدا بقرسته نی، و بیسی هه می نشست دایسین و چیکرین، قیجا کاج ب کیر وان دتیت، بی کتیاسی بقرسته وان پهیدا کرن.

إِنَّا أَنشَأْنَاهُ مِن نَّكَاحٍ يُبَسِّمُ سَمِعُوا أَنَّهُ تَقَرَّبَ وَزَوَّجْنَا
وَالَّذِي أَنشَأْنَاهُ مَكَانًا صَبِيحًا مُّقَرَّبِينَ دَعَا هَؤُلَاءَ لِيُؤْتُوا
لَا تَدْعُوا الْيَوْمَ بُشْرًا وَتَدْعُوا أَدْعَاؤَهُمُ الْيَوْمَ
قُلْ ذَلِكَ خَيْرٌ مِّنْ حَبْلَةِ الْخُلْدِ أَلَيْسَ وَعْدُ الْمَلَأُوْتِ كَذِبًا
لَّهُمْ حَزَّاءٌ وَتَصِيرَ لَّهُمْ فِيهَا مَا يَشَاءُونَ خَالِدِينَ
كَانَ عَلَى رَأْسِهِ وَغَدَا أَقْبَلُوا لِيُؤْتِيَهُمْ جَحْشًا وَنَمْرًا
يُقْبِلُونَ مِن دُونِ الْأَقْبَلِ لَمَّا أَتَاهُ أَقْبَلُ عِبَادِي
هَؤُلَاءِ أَوْ هُمْ ضَلُّوا السَّبِيلَ قَالُوا أَتُتَبَّخْتُكَ مَا كَانَ
يُشْنِي لَمَّا لَمْ تَقْعُدْ يَوْمَكَ مِن آيَاتِهِ وَلَكِنْ قَضَيْتُ
وَأَتَاهَا هُمْ عَقْبًا قُلُوا الْوَيْحُ وَسَاءَ أَوْلَاؤُهُمْ
قَدْ سَدَّ بَابُهُمْ بَنَاءُ ثَلُوثٍ فَتَأْتِيهِمْ سَرًّا
وَلَا تَضُرُّهُمْ وَتَنَظَّرُ مُنَادٍ لَهُمْ عَلَانًا صَبِيحًا
وَمَا أَرْسَلْنَا قَبْلَكَ مِنَ الْمُرْسَلِينَ إِلَّا أَنذَرْنَا لَأَسْكُنُوا
الْأَعْلَامَ وَيَتَشَاوَرُ فِي الْأَنْبَاءِ وَجَعَلْنَا بَيْنَهُمْ
لِنُفِيسٍ فَبِئْسَ أَتَّصِرُوتُ وَكَانَ رَأْيُكَ بَصِيرًا

﴿۱﴾ و ه ختن شو ناگر ژ جهه کن دوبر وان دبیت،
گورگور و گوربه گوربا وی، ژ دوبر دهین
[و دهه هیه وان]. ﴿۲﴾ و ه ختن شو گرندابی، و د
جهه کن نهگر با ن ناف دوزه هین دینه نافتین، هنگی
دی نرفشان ل حق کن، و داخوازا نه مانا حق کن.
﴿۳﴾ نه فرژ جاره کن ب تن داخوازا نه مانا حق نه کن،
به لن گه له جار ان داخوازا نه مانن بکن [نه فرژ نیزایا
ل سر هوه هوه گه له، و یایی هه به، و ژ هندئی پتره
هوبن جاره کن ب تن داخوازا نه مانن بکن، و ل
گه له هندئی ژ ی یی هفی بن ژ نه مانن]. ﴿۴﴾ هدی
موحه مه د [بیژه وان]: نه دی نه ه [ناگری هوسا یی
دوار] بؤ هوه هوه چتره، بان ژ ی به حشنا ههروهه
ههی، نهوا به بیان بؤ بارینز کاران یی هاتیه دان، کو
دی بیته نه لاتی وان و دویا هیا وان. ﴿۵﴾ وان ج
بقت یی تیدا ههی، و ههروهه دی تیدا مین، و
نه هه به یانه که ژ خودایی نه، هیزایه ژ ییته خواستن.
﴿۶﴾ و رورژ خودئی وان و نهویتی وان شوینا خودی
دهرستن کزوم دکمت، و دی بیژنه وان [پهرستیان]:

نه دی هوه به ندیبیت من نه هه، د سهر دابرینه و بهرزه کرینه، بیان وان ب حق دی بهرزه کر و د سهر داجون؟
﴿۷﴾ نه و دی بیژن: نه ته ژ همی کتیا سببان باقر دکمین، بؤ مه دورست نه بو، نه چو بشته فانان ژ
بل ته، بؤ حق یگرین [هه تا کو نه بیژنه وان مه پیرینن]، به لن ته خوشی دانه وان و باب و باهریت
وان، هه تا بیرینا نه ژ بیرکرین، و سوباسیا نیعمه تیت ته نه کرین، و شو ب حق مله ته کنی چویی بوون.
﴿۸﴾ [خودی دی بیژنه وان] قیجا [نه هه نه ون بیت هوه دهرستن] وان هوبن ب وئی ناخفتا هوه دکر،
هوبن دوهوبن دهر تیخستن، قیجا هوبن [وی و ختنی، گه له گاوران] نه شین نیزا و عه زایی ژ حق بده نه باش،
و نه شین هار یکاریا حق [بان یا تیکدو] ژ ی بکن، و کی ژ هوه ستمی بکت [فانکو هه فیشکان بؤ خودی
چی بکت]، ب راستی نه دی نیزایه کاموزن دهینی. ﴿۹﴾ و مه چو پیغه مه بهری ته نه هار تینه، نه گهر وان
ب راستی زاده خواریت و ل سوپکان نه گهر یابن، و مه هنده که ژ هوه بؤ هنده کیت دی بیت کرینه جهن
جهر باندنن [هه ژاران ب زهنگیشان دهر پیین کا دی سه بری کیشن، و زهنگیان ب هه ژاران دهر پیین کا دی
سوباسیا خودی کن، و هنده که ژ هه ژاران دی بهری زهنگیان موسلمان بن، کا گر گره دی ج کن] کا دی
سه بری [پهرانه بر تیکدو] کیشن؟ و خودایی ته ناگه هه وان هه به [کا کی دی سه بر اخ کیشن، و کی حق
ل بهر ناگریت].

﴿۲۸﴾ و تَوَيْتَ بَاوَهْرِي ب رَوْزَا قِيَامَتِي نَهِي
 [و نه ل وی هیقی، ل بهر دهستی خودی پاره‌ستن]
 گوئن: بلا ملیاکهت ب سمر معدا هاتبانه خوارق،
 یان مه خودایسی خن دیتابه [دامه باوهری یتاباه]،
 ب سوبند خن موزن دیش و خن موزن کرن، و
 موزنایسی با ز قامی ده‌تبخستین. ﴿۲۹﴾ رَوْزَا نَهَو
 ملیاکه‌تان دیش، وی رَوْزَا نه‌خوزیسا گونه‌هکاران، و
 ملیاکهت دتی بیزنه وان: مرگینی ل هه‌وه یا حه‌رام و
 حه‌رام‌کرسیه. ﴿۳۰﴾ دتی کار و کرپاریت وان کرپن
 [توئیت وان هزر دکر کو باشینه، و دتی فایده‌ی
 گه‌میننه وان] تینین، و دتی وه‌کی تَوَزَا به‌ربانی که‌مین،
 و به‌حششیان وی رَوْزَا، جهی وان خوشتر
 و چینه‌ره، و وان چترین جه بیو بینه‌دانسا نه‌شرو یسن
 هه‌ی. ﴿۳۱﴾ رَوْزَا نه‌سان ب عه‌وری سیی هرت هرت
 دیت، و ملیاکهت ل دویف ملیاکه‌تی دتینه خوارق.
 ﴿۳۲﴾ وی رَوْزَا خودانی و ملک، ب دورستی یسن
 خودایسی دلوفانه، و نه‌و رَوْز ل سمر گاوران رَوْزَه‌کا
 زنده گران و ب زهمه‌ته. ﴿۳۳﴾ و رَوْزَا سه‌مکار هه‌ردو

ده‌ست خن دکرپیت و دگه‌زیت و له‌ق ده‌ت، و دبیزیت: خوزی من ریکا سهره‌راز یسن دگه‌ل پیغه‌مه‌ری
 گرتابه. ﴿۳۴﴾ وه‌ی هه‌وار، خوزی من فلان [نه‌فی نه‌ز ژ ریکا راست ده‌تبخسیم، و نه‌ز د سهردا بریم،
 من بیو خن] نه‌کرتابه هه‌فال، و من هه‌فالینسیا وی نه‌کرتابه. ﴿۳۵﴾ ب سوبند وی به‌ری من ژ ریکا راست
 و هر گنیرا، پستی نه‌ز راسته‌ری بوویسم و من باوهری یتابی، ن شهبان زنده یسن هفال هیله [پشتی مروقان
 سهردا دبه‌ت، و ژ ریکا راست ده‌تبخیت، و ان ب تنن ده‌یلت]. ﴿۳۶﴾ و پیغه‌مه‌ری گوت: خودیو، ب
 راستی مله‌تی من ژ فی فورقانی بیت دوبر که‌فتین، و ده‌ست بیت ژ به‌رداپین. ﴿۳۷﴾ و [کا جاوا مله‌تی ته
 دژمنیا ته‌دکه‌ت] وه‌سا مه‌بیو هه‌ر پیغه‌مه‌ره‌کی، دژمن ژ گونه‌هکاران بیت دانابن، و به‌سی تبه‌ی خودایسی
 ته‌راسته‌ریکه‌ر و هاریکاری ته‌بیت. ﴿۳۸﴾ و تَوَيْت گاوروویسن گوت: بلا فورقان ب جاره‌کی و پیکه‌ه‌بیو
 هاتابه‌ی خوارق [وه‌کی هه‌می کتیبیت دی بیت نه‌سانی]. بیچ بیچه و جودا جودا نه‌م فورقانی بؤ ته‌دیشینه
 خوارق، دادلی ته‌بی موکوم که‌مین و ب هیز بیخین [و تو دلیت موسلمانان پی ب هیز بیخی، داب سانا‌هی
 ژ به‌ر که‌ن و تنی که‌مین، و دا به‌ر ده‌وام به‌رسفا گاوران به‌دی، ل سهر وان تشتیت وان دفتین ته‌تیدا فاسنی
 که‌ن]، و مه‌فورقان تابه‌ت تابه‌ت [نانکو بیچ بیچه] ب ته [ب ریکا جبریل] دا خواندنی.

﴿۳۳﴾ [هـی موحده] و نهو [مخسده بنی موشرك] چو بسیار و پیشنایرت عتیکه بیت و هسا [ژ بز شکاندانه] بؤ نه نائین، نه گهر هم بؤ نه به رسفا وان دورست، و هیژ ژ بسیار وان رقت و ب پامانتر نه لینین. ﴿۳۴﴾ نهوئت ل سر سر و جافان بهر ب دوزمه هی دتینه کومکرن و راکتشان، نه شان جهی وان هیژ خرابتره، و ریهر زه ترن زی. ﴿۳۵﴾ ب سویند مه تهورات دا مووسایی، و مه برایی وی هاروون زی دادگه، و بز کره هاریکار و پشته فان. ﴿۳۶﴾ قنجا مه گؤنه وان [مخسده بنی موسا و هاروون]: هوین همدو هه پنه دهف وی مله تی، نهوی نشان و موعجزه بیت مه دعرو دانابین [به لن مله تی زینگوتی گو هی خؤ نه دا وان، و ب گوتنا وان نه کره، قنجا مه زی ژ بهر هندی ب دزوار دی هیلک برن. ﴿۳۷﴾ و مله تی نوو حی زی [مه فهراندن] و هختی وان پیغه بهر دعروین دانابین [و بی پیغه بهر هکی دره وین دانیت و باوهری بی نه ناییت، نهو همی پیغه بهر ان دره وین ددانیت و باوهری بی ناییت]، مه نهو

و لا یأتونک یسئل [الجنه بالحق] و أحسن تفسیر ﴿۳۳﴾ الذین یخشون علی وجوههم الی جهنم أولئک سئم مکانا و أسئل سیلا ﴿۳۴﴾ و لقد آتینا موسی الکتاب و جعلنا منہ آتاه خسر و وزیر ﴿۳۵﴾ فلما اذهبنا الی القوم الذین کذبوا بآیاتنا قد فرغنا منهم قد میما ﴿۳۶﴾ و قوی فوج لنا کذبوا الرسل الخوفهم و جعلنا لیس نایه و اعتدنا لاللیلیم عذابا ایسا ﴿۳۷﴾ و عذابا و سورا و اصحب الری و فرغنا بآیت ذلک کیدرا ﴿۳۸﴾ و سئل صرنا له الا فضل و سئل انفرنا تفسیر ﴿۳۹﴾ و لقد اعل القریة الی امطرت مطرا کثرا الله یسئلوا یرذلما یل کمالا لا یرحمت شعرا ﴿۴۰﴾ و لا یأتونک یسئلوا ان یبعده و لا اله الا الله الذی بعث الله رسولا ﴿۴۱﴾ ان کذا یصلنا عن البیتا لولا ان صرنا علیها و سئل یسلمون حین یرون العذاب من أسئل سیلا ﴿۴۲﴾ انیت من افقه الله حونه انانت فکون علیه و سیلا ﴿۴۳﴾

[دانفید] خندقاندن، و بز خه لکی کره چامه، و مه نزیاهه کاب ژان و دزوار بؤ سه مکاران بهر هه فکر به. ﴿۳۸﴾ و مه عاد و (سه موود) [مله تی هوود پیغه بهر و مله تی (صالح) پیغه بهر] و خودایت بیرئ [مله تی شو عیب پیغه بهر، و هاتیه گؤتن خه لکی بیرئ: ژ گوندیت سه موده و هاتیه گؤتن: خه لکی گوندی اتناکیانه نهوئت چیز وکا وان دسوره نا یاسیندا هانی و هاتیه گؤتن: مله ته که ل دوز بیرئ کوم ببو وون و ژ بهر نه باوهری بی ئینا وان خودی تیخته د بیریدا و همی هیلک برن، و هاتیه گؤتن: مله ته کی گونه هکاره پیغه بهر تی خؤ کره د بیریدا و ل سر سر هه در کره، و گه له که مله تیت دی زی، و نایه را واندا مه فهراندن. ﴿۳۹﴾ و مه بز هه میان بهلگه و نشان [و سه هانی و سه برزیت مله تیت بزئ] ئینان، قنجا و هختی وان نهف بهلگه و نیشانه ب پشت گو هی خؤ هه هاتین [و چو بز خؤ زی و مر نه گرتین]، مه همی فهراندن و قی کرن. ﴿۴۰﴾ و ب سویند [قوره بی] بیت هاتیه وی گوندی و بیت تیرا چوین، نهوی مه بارانا بهر ان ب سهردا باراندی [گوندی سه دووم کو ژ مه زترین گوندیت (لووط) به]، نهوی ما وان بهر تی خؤ نه ددایین کاج ب سهر تی وان هاتیه؟ به لن نهو باوهری ب رابوونا پشتی مرئی نائین [لهو بز خؤ چو چامه و غیره تان ژئی ناگرن]. ﴿۴۱﴾ و هه و هختی نهو ته بین، ترانهان بز خؤ ب ته دکهن، و دبئون: نهفه به، یی خودی کر به پیغه بهر؟. ﴿۴۲﴾ [و دی بیژن] ته گهر ژ بهر وی سه بری نه بها به نهو امه ل سر بهر سییت خؤ کیشایی، نزییک بوو نهو [مخسده موحده] بهر تی مه ژان و هر گزیت، و نهو بهر سستان وان بهیلین، و و هختی نهو نیزاو عزابی [یا خودی] دبین، هنگی دی زانن، کاکسی یی گو میرا و بی بهر ز به [نهو بان موسلمان]. ﴿۴۳﴾ کاییز من: نهوی دلووازیسا خؤ کر به بهر سیی خؤ [و ب دلووازیسا خؤ کری، و گو هی خؤ داییه دلی خؤ، قنجا ماتو دی وی باریزی [کو نهو ب دیف دلووازیسا خؤ نه که فیت]؟.

﴿۱۱﴾ یان زئی تول وی هرزیسی کور بارهتر ز وان
 [شیره نان] گولنی دین یان نن دگه من، ب راستی هو
 [د گولیسون و تیگه هشتا خوزدا] و کی جانموهرانه،
 به لکی خرابتر و ږیره زه ترن زی. ﴿۱۲﴾ ما تو بهری
 خق ناده به [هیز و شیان و دورستکرن] خودایسی
 خق، کا خودایسن ته چاوا سیمر دریز کریمه [ز
 دهر که قنار ږوژی هتا نایابو ونا وی]، و نه گره قیابیه
 دا پاره سبتیت [ز جهه کی نه دچو جهه کی]، پاشی
 مه ږوژ بو کره سه به ب و نشان. ﴿۱۳﴾ پاشی هندی
 هندی، پیچ پیچ مه نه سیمر هه لچنی (مه نه یلا).
 ﴿۱۴﴾ و نمو [خودا] نه وه، یسن شاف بو هره کریمه
 بهرده و کراس [چونکی شاف ب تاریا خق، له شان
 ز دینتن قه دشیریت، هره وه کی جلك له شن مرقی
 قه دشیرن]، و مه نفن بو هره یا کریمه قه هه میان
 [بو نه هیلانا وی و مسیانا هوین د بزاقا خق یا ږوژ اندا
 دینن، و جاره کا دی دفر نه قه سه ر بزاقا خق]، و مه
 ږوژ یا کریمه وه خنی رابسون و به لایرونا هوه.
 ﴿۱۵﴾ و هره نه وه بای بهری دلوقناییا خق [بارانی] ب

مرگینی دهنیریت، و مه ناله کا باقر ز عه وران داریت. ﴿۱۶﴾ دا نه من (ب وی نافی) نه رده کن مری و هسک
 وین شینکاتی ساخه کین و شین بکه من، و دا گه له ک ز نه ویت مه [ز نافی] دایسن و چیکرین، ز جانموهران و
 تهرش و نه والان یان خه لکی ده شتی و گه له ک مرقان [خه لکی باقران]، ناف بدین. ﴿۱۷﴾ و ب سویند مه
 نه و باران ب گه له ک رهنگان ب سه ر و اندا باراندیه [ل هنده ک جهان دبارتین و ل هنده کان نه، ل هنده کان
 گه له کن دبارتین و ل هنده کان کیم دبارتین، و ل هنده جهنت ب ره خیکفه ل په خه کی دبارتین، و ل رمخی
 دی نه]، دا مرقف هزارا خق بکه ن و بزانی [هوه وی نه رده ساخکری، دشیت مریبان زی ز گوزان را که ته و
 ساخ بکه ت]، به لنی بارابر ز مرقان بهرینه ری نیمه تا باران هانتی نه دسواسدارن. ﴿۱۸﴾ و نه گره مه
 قیابیه، دا بو هره گونده کی پیغه بهر کی هنرین [وان ز نیزا ږوژا قیامه تنی برسییت]، [به لنی ز بو قدر
 و ږیز گر تانه، مه تو کریمه پیغه بهر کی هه میان]. ﴿۱۹﴾ قیجا [هه ی موحه مه] گوهی خق نه ده گاوران،
 و جهاده کا مه زن ب قورناتی دگه ل وان بکه. ﴿۲۰﴾ و نه وه یسن هیلابی هردو دهر یا بکه هه تیک و بکه هه
 ره خیک، نه قه پاشرین و خزشه، و نه قه زیده پا سوریه (شوره) [نانتیه قه خوارن] و نافر په ک یا تختیه د
 نایبه را و اندا [دا تیکه ل نه بن]، و تیکال تیکن هه رامکری تیکه ل تیک بین [نه پاشرین سویر (شور) دیت،
 و نه پا سویر شرین دیت، و هه ر تیک و هکی خق دینیت]. ﴿۲۱﴾ و نه وه یسن مرقف ز نافی چیکری، و کریمه
 منبر [کو مرقناییا خویسن یچ دیت] و ژن [کو خزمانی یچ دیت]، و خودایسن ته یسن پیغه هانتیه.
 ﴿۲۲﴾ [دگه ل لنی زی نه و] وان شوینا خودی دهر یکن نه ویت نه فایده یی دگه هینه وان، نه زی زبانی و
 گاور هاریکار و بهشت فایت تیکدونه ل سه ر نه گوهداری و نه پاره تیا خودایسن خق.

أَفَرَأَيْتَ إِنْ أَضْرَقْتَ هُمْ تَسْمُونَ أَوْ تَعْلَمُونَ إِنْ هُمْ إِلَّا
 كَالْأَفْئِدَةِ هُمْ أَفْعَلُ سَبِيلًا ۚ الرَّزَّاقُ رَبُّكَ كَيْفَ مَدَّ أَطْفَالَ
 وَلَوْ أَنَّ لِرَبِّهِمْ سَاكِنًا ۚ فَرَحِمَكَ الشَّمْسُ غَلِيَّةً ۚ
 ثُمَّ قَضَتْ إِلَيْنَا قَبْسًا نَسِيرًا ۚ وَهُوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ
 الْفَلَاحَ ۚ إِيَّاتَا وَالْقَوْسَ سُبَاتًا وَجَعَلَ الْقَهَارَ أُثْرًا ۚ وَهُوَ
 الَّذِي أَرْسَلَ الرِّيحَ بُشْرًا بَيْنَ يَدَيْ وَحْشِهِ ۚ وَأَرْسَلْنَا مِنْ
 آتَمَّامَةِ مَاءٍ طُفُولًا ۚ لِيُخْبِيَ بِهِ بَلَدَهُ فَمِنَّا وَمُشِيَّةً
 بِمَنَافِقِهَا ۚ فَتَنَّا بَيْنَ أَبْصَارِهِمْ كَثِيرًا ۚ وَلَقَدْ صَرَّفْنَا فِيهِمُ
 بَنَدًا لَّكَرُوا ۚ فَأَنَّى أَخَذُوا لَنَا إِلَّا لَعْنًا ۚ وَوَرِثْنَا
 لِبَنَاتِنَا كُلَّ قَبْلَةٍ ۚ وَلِلَّهِ الْكُورُ وَبَيْنَهُمْ
 بِوَهْ ۚ جَمِيعًا كَثِيرًا ۚ وَهُوَ الَّذِي مَرَّجَ الْبَحْرَيْنِ هَذَا
 عَذْبٌ فُرَاتٌ وَهَذَا مِلْحٌ أُجَاجٌ ۚ وَجَعَلَ بَيْنَهُمَا بَرْزَخًا
 وَبَحْرَيْنَ مَخْفُونًا ۚ وَهُوَ الَّذِي خَلَقَ مِنَ الْمَاءِ بَشَرًا فَجَعَلَهُ
 نَسَبًا وَنَسْرًا ۚ وَكَانَ رَبُّكَ قَبِيرًا ۚ وَيَعْدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ
 مَا لَا يَنْفَعُهُمْ وَلَا يَضُرُّهُمْ ۚ وَكَانَ الْكَافِرُ عَلَىٰ رَبِّهِ ظَهِيرًا ۚ

﴿۵۶﴾ [هه می موجهه ده] مه نو نه هنارتیه، بز هندی ب تنن نه بیت بییه مزگیتین و ناگه هدار کهر.
 ﴿۵۷﴾ [هه می موجهه ده] بیژه، نهز چو کریان بهرانه ری گه هاندنا فن بهامی ژ هوه ناخوازم، بهلن یس بغیت ری هکس بز خودایس خو بگریت، بلا بگریت [نانکو نهز چو مالی ژ هوه ناخوازم، نشتی نهز دخوازم نهوه، کو هوین ریگا خودی بگرن، و کریا من خودی دئی دهه من]. ﴿۵۸﴾ و پشتا خو ب خودایس هر ساخ، نهوی مرن بز نیس، گهره بکه، و تهسیج و په سنا وی بکه، و ژ کیم و کاسیان باقر بکه، و بهسی ویه نهو ب گونه هیت بنده بیت خو یس فاگه هدار و شار مزایت.
 ﴿۵۹﴾ نهوی نورد و نهسمان و هندی د ناههرا واندا هه می، د شهش روزه دایسن، باشی بلندبویه سر عدرشی [بلندبویه کا هیزایی وی، و بی چاوی،]، نهو خودایس دلوقانه، فیجا ژ وی بخوازه، نهوی شار مزایه [یان پسارا خو دراستا خودیدا، ژ شار مزایان بکه].
 ﴿۶۰﴾ و وهختی پیغمبر دبیژنه [وان موشرکان]: بز خودایس دلوقان هه رنه سوجهه یس، دئی بیژن:

وَمَا أَرْسَلْنَا إِلَّا رِجَالًا وَنَذَرْنَا فِي قُلُوبِنَا أَنْتَ لَعْنَةُ اللَّهِ مِنَ الْغَافِلِينَ
 عَلَی الْبَیِّنَاتِ لَیْسَ لَهُ شَکٌّ لِّیْهِ سَبِيلًا وَوَعَدَ اللَّهُ الَّذِیْ لَا یَمُوتُ وَسَبَّحُ بِحَمْدِهِ وَكَانَ بِهِ عِلْمُ جَبَابِهِ
 خَبِّرْنَا بِالَّذِیْ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا لَیْسَ لَهُ شَکٌّ لِّیْهِ أَتَمْنَوِیَ عَلَی الْغَافِلِیْنَ قَتَلَ بِهِمْ خَبْرًا وَفَإِذْ یَقُولُ لَهُمْ أَسْأَلُکُمْ وَالْغَافِلِیْنَ قَالُوا وَمَا الْغَافِلِیْنَ أَسْأَلُکُمْ لَمَّا فُتِنُوا وَآذَانُهُمْ قُلُوبُهُمْ لَیْسَ لَهُ عِلْمٌ
 الَّذِیْ یَحْشُرُ فِی السَّمَاءِ بَرًّا وَجَنًّا ۚ وَیَعْلَمُ سِرَّهُمْ وَنَجْوَاهُمْ ۚ فَاذْکُرْ
 الَّذِیْ خَلَقَ الْإِنْسَانَ مِنْ عَلَقٍ ۚ وَخَرَّ عَلَی سَیِّئٍ مِّنْ ذَلِکَ ۚ فَعَرَّ ۚ وَکَانَ مِنَ الْغَافِلِیْنَ
 أَلَمْ یَسْأَلْکُمْ أَأَرَادَ شُکُورًا ۚ وَیَعْبُدُ الْغَافِلِیْنَ ۚ یَسْأَلُونَ عَلَی الْأَرْضِ هَرَقًا ۚ وَإِذَا ظَلَمْنَاهُمُ لَیْسَ لَهُمْ جُنَادٌ یَّنصُرُونَ قَالُوا لَئِنْ لَّمْ یُنزَلْ عَلَیْنَا سَمَانٌ مِّنَ السَّمَاءِ فَیَنزِلَ عَلَیْنَا مَیْمَنٌ مِّنَ الْمَیْمَنِ ۚ وَیَقُولُوا رَبَّنَا اصْرِفْ عَنَّا عَذَابَ جَهَنَّمَ ۚ إِنَّ عَذَابَهَا كَانَ غَرَامًا ۚ إِنَّهَا سَاءَتْ مُسْتَقَرًّا وَمُقَامًا ۚ وَالَّذِیْنَ إِذَا أَنْفَقُوا لَمْ یَسْرِفُوا ۚ أَمْ لَمْ یَقْرَأُوا ۚ وَكَانَ مِنْ ذَلِکَ قَوْلًا ۚ

[خودایس] دلوقان کیسه؟ نهوی نه سوجهه یس بز وی بهین یس تو دبیژیه مه [وی یس نه نه نایسن]؟! و فن گوتنی نهو پتر ژ دینی دویر تیخسن. ﴿۶۱﴾ پاک و بلندبوو، و پر خیر و بهره کهت بو نهو خودایس نهسمان بز ستران کریه جه و فویناخ، و روزه گهش و هه یقارونه کرینه تیدا. ﴿۶۲﴾ و نهو خودایس شهف و روزه تیخسینه دویف تیک، کو تیک جهی تیک بگریت، بز یس بغیت [که ره و نیعمه تیت] خودی بیته بیرا خو یان سو بابیا وی بکهت. ﴿۶۳﴾ و بنده بیت خودایس دلوقان [بیت دورت] نهون، نهو بیت ب نهدهب و بی معز نایس، ل سه نهردی ب ریقه دجن، و نه گهر نهز انسان [ب رهقی] ناخافتن، ناخفته کا و هسا دبیژن ژ گره هس ب سلامت بن، و وهکی وان ب رهقی وان ناخافتن. ﴿۶۴﴾ و نهون نهو بیت بز خودایس خو، شهفان ب سوجه و داپو و نافه دویژین [نانکو شه فنیژان دکن]. ﴿۶۵﴾ و نهون نهو بیت دبیژن: خودیو، عذابا دوزه هس ژ مه بله باش، ب راستی عذابا وی یا بهره دهامه [نه گهر مرهش گاور گرت، ژ یقه نایت]. ﴿۶۶﴾ ب راستی دوزه هس به جهه و پیسه و ارگه هه. ﴿۶۷﴾ و نهون نهو بیت و هختن مالی دمه زیخن، نه دهر یژی دکن و نه چریکی دکن، و نهو د ناههرا فان هه ردو سالو خه تاندا ناخفتینه.

سُورَةُ شُعَرَاءٍ

ل م ه كهني هاتيه خوارى (۲۲۷) نابه نه

بسم الله الرحمن الرحيم

﴿۱﴾ [هؤسا ديتيه خواندن (طبا، سين، ميم) و نهف و همي نيست ده ستيكا سُورمان، نشان ل سر هعجازا قورناني]. ﴿۲﴾ نهف نابه نيست كتيار نوكرمن. ﴿۳﴾ تيزيكه تو ز خعسان خض بكوزى و دهلاك بهي، چونكي نهو باومريسي نائين. ﴿۴﴾ نه گهر مه حهز كريباه، هم ها موعجز ميه گي ز نه ساني بؤ وان هنزين، داستويت وان همر چه ميايي بؤ مينن [قيابانه نه قيابانه دا باومريسي زين، بهلن مه نهف باومريه ز وان نه فيت و هم و نهاكهين، مه دفتيت نهو، ب دلس خض و بين كونه كي، باومريسي يسن]. ﴿۵﴾ و چو نابه نيست نوي ز قورناني، ز دهف خودايي دلوفان [بؤ گاور و موشر كان] نه دهانن، نه گهر وان رويين خض زئي و مره نه گريباه [و ب دره و نه داناياه]. ﴿۶﴾ ب سويند وان [نهو هه قيا بؤ وان هاني] دره و دانا [و باومري يني

ل م ه كهني هاتيه خوارى (۲۲۷) نابه نه
بسم الله الرحمن الرحيم
﴿۱﴾ تلك نبت الكلب المبين ﴿۲﴾ تلك نبت قنقريه
﴿۳﴾ تلك نبت عذيقه من النساء نابه فطانت
﴿۴﴾ تلك نبت عذيقه من النساء نابه فطانت
﴿۵﴾ تلك نبت عذيقه من النساء نابه فطانت
﴿۶﴾ تلك نبت عذيقه من النساء نابه فطانت
﴿۷﴾ تلك نبت عذيقه من النساء نابه فطانت
﴿۸﴾ تلك نبت عذيقه من النساء نابه فطانت
﴿۹﴾ تلك نبت عذيقه من النساء نابه فطانت
﴿۱۰﴾ تلك نبت عذيقه من النساء نابه فطانت
﴿۱۱﴾ تلك نبت عذيقه من النساء نابه فطانت
﴿۱۲﴾ تلك نبت عذيقه من النساء نابه فطانت
﴿۱۳﴾ تلك نبت عذيقه من النساء نابه فطانت
﴿۱۴﴾ تلك نبت عذيقه من النساء نابه فطانت
﴿۱۵﴾ تلك نبت عذيقه من النساء نابه فطانت
﴿۱۶﴾ تلك نبت عذيقه من النساء نابه فطانت
﴿۱۷﴾ تلك نبت عذيقه من النساء نابه فطانت
﴿۱۸﴾ تلك نبت عذيقه من النساء نابه فطانت
﴿۱۹﴾ تلك نبت عذيقه من النساء نابه فطانت
﴿۲۰﴾ تلك نبت عذيقه من النساء نابه فطانت
﴿۲۱﴾ تلك نبت عذيقه من النساء نابه فطانت
﴿۲۲﴾ تلك نبت عذيقه من النساء نابه فطانت
﴿۲۳﴾ تلك نبت عذيقه من النساء نابه فطانت
﴿۲۴﴾ تلك نبت عذيقه من النساء نابه فطانت
﴿۲۵﴾ تلك نبت عذيقه من النساء نابه فطانت
﴿۲۶﴾ تلك نبت عذيقه من النساء نابه فطانت
﴿۲۷﴾ تلك نبت عذيقه من النساء نابه فطانت
﴿۲۸﴾ تلك نبت عذيقه من النساء نابه فطانت
﴿۲۹﴾ تلك نبت عذيقه من النساء نابه فطانت
﴿۳۰﴾ تلك نبت عذيقه من النساء نابه فطانت
﴿۳۱﴾ تلك نبت عذيقه من النساء نابه فطانت
﴿۳۲﴾ تلك نبت عذيقه من النساء نابه فطانت
﴿۳۳﴾ تلك نبت عذيقه من النساء نابه فطانت
﴿۳۴﴾ تلك نبت عذيقه من النساء نابه فطانت
﴿۳۵﴾ تلك نبت عذيقه من النساء نابه فطانت
﴿۳۶﴾ تلك نبت عذيقه من النساء نابه فطانت
﴿۳۷﴾ تلك نبت عذيقه من النساء نابه فطانت
﴿۳۸﴾ تلك نبت عذيقه من النساء نابه فطانت
﴿۳۹﴾ تلك نبت عذيقه من النساء نابه فطانت
﴿۴۰﴾ تلك نبت عذيقه من النساء نابه فطانت
﴿۴۱﴾ تلك نبت عذيقه من النساء نابه فطانت
﴿۴۲﴾ تلك نبت عذيقه من النساء نابه فطانت
﴿۴۳﴾ تلك نبت عذيقه من النساء نابه فطانت
﴿۴۴﴾ تلك نبت عذيقه من النساء نابه فطانت
﴿۴۵﴾ تلك نبت عذيقه من النساء نابه فطانت
﴿۴۶﴾ تلك نبت عذيقه من النساء نابه فطانت
﴿۴۷﴾ تلك نبت عذيقه من النساء نابه فطانت
﴿۴۸﴾ تلك نبت عذيقه من النساء نابه فطانت
﴿۴۹﴾ تلك نبت عذيقه من النساء نابه فطانت
﴿۵۰﴾ تلك نبت عذيقه من النساء نابه فطانت
﴿۵۱﴾ تلك نبت عذيقه من النساء نابه فطانت
﴿۵۲﴾ تلك نبت عذيقه من النساء نابه فطانت
﴿۵۳﴾ تلك نبت عذيقه من النساء نابه فطانت
﴿۵۴﴾ تلك نبت عذيقه من النساء نابه فطانت
﴿۵۵﴾ تلك نبت عذيقه من النساء نابه فطانت
﴿۵۶﴾ تلك نبت عذيقه من النساء نابه فطانت
﴿۵۷﴾ تلك نبت عذيقه من النساء نابه فطانت
﴿۵۸﴾ تلك نبت عذيقه من النساء نابه فطانت
﴿۵۹﴾ تلك نبت عذيقه من النساء نابه فطانت
﴿۶۰﴾ تلك نبت عذيقه من النساء نابه فطانت
﴿۶۱﴾ تلك نبت عذيقه من النساء نابه فطانت
﴿۶۲﴾ تلك نبت عذيقه من النساء نابه فطانت
﴿۶۳﴾ تلك نبت عذيقه من النساء نابه فطانت
﴿۶۴﴾ تلك نبت عذيقه من النساء نابه فطانت
﴿۶۵﴾ تلك نبت عذيقه من النساء نابه فطانت
﴿۶۶﴾ تلك نبت عذيقه من النساء نابه فطانت
﴿۶۷﴾ تلك نبت عذيقه من النساء نابه فطانت
﴿۶۸﴾ تلك نبت عذيقه من النساء نابه فطانت
﴿۶۹﴾ تلك نبت عذيقه من النساء نابه فطانت
﴿۷۰﴾ تلك نبت عذيقه من النساء نابه فطانت
﴿۷۱﴾ تلك نبت عذيقه من النساء نابه فطانت
﴿۷۲﴾ تلك نبت عذيقه من النساء نابه فطانت
﴿۷۳﴾ تلك نبت عذيقه من النساء نابه فطانت
﴿۷۴﴾ تلك نبت عذيقه من النساء نابه فطانت
﴿۷۵﴾ تلك نبت عذيقه من النساء نابه فطانت
﴿۷۶﴾ تلك نبت عذيقه من النساء نابه فطانت
﴿۷۷﴾ تلك نبت عذيقه من النساء نابه فطانت
﴿۷۸﴾ تلك نبت عذيقه من النساء نابه فطانت
﴿۷۹﴾ تلك نبت عذيقه من النساء نابه فطانت
﴿۸۰﴾ تلك نبت عذيقه من النساء نابه فطانت
﴿۸۱﴾ تلك نبت عذيقه من النساء نابه فطانت
﴿۸۲﴾ تلك نبت عذيقه من النساء نابه فطانت
﴿۸۳﴾ تلك نبت عذيقه من النساء نابه فطانت
﴿۸۴﴾ تلك نبت عذيقه من النساء نابه فطانت
﴿۸۵﴾ تلك نبت عذيقه من النساء نابه فطانت
﴿۸۶﴾ تلك نبت عذيقه من النساء نابه فطانت
﴿۸۷﴾ تلك نبت عذيقه من النساء نابه فطانت
﴿۸۸﴾ تلك نبت عذيقه من النساء نابه فطانت
﴿۸۹﴾ تلك نبت عذيقه من النساء نابه فطانت
﴿۹۰﴾ تلك نبت عذيقه من النساء نابه فطانت
﴿۹۱﴾ تلك نبت عذيقه من النساء نابه فطانت
﴿۹۲﴾ تلك نبت عذيقه من النساء نابه فطانت
﴿۹۳﴾ تلك نبت عذيقه من النساء نابه فطانت
﴿۹۴﴾ تلك نبت عذيقه من النساء نابه فطانت
﴿۹۵﴾ تلك نبت عذيقه من النساء نابه فطانت
﴿۹۶﴾ تلك نبت عذيقه من النساء نابه فطانت
﴿۹۷﴾ تلك نبت عذيقه من النساء نابه فطانت
﴿۹۸﴾ تلك نبت عذيقه من النساء نابه فطانت
﴿۹۹﴾ تلك نبت عذيقه من النساء نابه فطانت
﴿۱۰۰﴾ تلك نبت عذيقه من النساء نابه فطانت

نغينا]، فيجا تيزيك دئي زانن كا دئ چ ب سمرئي وان تيت [و جزايي وي، نهوا وان ترانه بني دكرن، دئي همر تيت]. ﴿۱﴾ ما وان بمرئي خض نعدا نهردى، كا چاوا مه ب همي رهنگيت پر مفا، شينكريه [نهوتت كه سني شيانا وان نهى، ز بلى خود دئ]. ﴿۲﴾ ب راستي نهف بهلگه و نيشانه كه [رؤن و ناشكراهه ل سر تيكاييا خود دئ، و ل سر شيانا وي كو جاره كا دى مريان پشتي مرنى ساخكه نهف]، بهلن بارابر ز وان باومريي نائين. ﴿۳﴾ ب راستي خودايي ته يني سر دمست و زال [زاله ل سر وان كو وان تيزا بدمت، و دشيتت تولن ل وان فه كمت] [و دهفاته [وه خستى مؤلعت داييه بهنديتت خض، و لعل ل تيزا دانا وان نه كرى]. ﴿۴﴾ و بيزه وان ومختنى خودايي نه گازي موسايي كرى و گوتني، همره دهف مله تني ستمكار. ﴿۵﴾ مله تني فير عومني، ما نهو ز تيزا دانا خود دئ ناترسن. ﴿۶﴾ [موسايي] گوت: خود يتو، ب راستي نهز دترسم نهو من درهوين دانن، و باومر ز من نهكند. ﴿۷﴾ و سينگي من [بؤ دره و دانا وان بؤ من] نهنگ ببيت، و نهز ماني من نه گريست، فيجا [جبرائيل ب وه حيين] بنيزه بؤ هاروونسي [داد دهگل من بيه بنهغه بر، و بؤ من بيه هاريكار]. ﴿۸﴾ و وان توله كال سر من، فيجا نهز دترسم [بهرى بهياما نه بگمعيه وان، تو لا خض ل من لهكند و] من بكورن. ﴿۹﴾ [خود دئ] گوت، نهخير [نهو نغنين نه بكورن]، فيجا تو و هاروون ب نشان و موعجز هيتت مهف همرن، ب راستي نهز يني دهگل همره [ب بارستن و چافقير يا خض ه]، و من هاي زئي هيه [كا دئ چ بيزن، و دئ چ بيزنه همره]. ﴿۱۰﴾ هوين همره همره دهف فير عومني، و بيزني، ب راستي هم همره هار تيتت خوداني همي جيهانانين. ﴿۱۱﴾ فيجا نرا تيليان دهگل مه بنيزه [بهره و بس وان نهزيت بله]. ﴿۱۲﴾ [فيجا ومختنى فير عومني موسا ديتي، و ناخستيت وي ببيتين] گوت: ما مه تو ب بهويكاني دناف خودا خودان نه كربوي؟ و تو ب سالان دناف مه دنا مابروي؟ [فيجا كهنگي و د كيرتو اتوبويه بنهغه بر]. ﴿۱۳﴾ [و برهاريه قهنجيتت مه دهگل ته كرين] ته نهو كريبازي كريباه كرى [نانكو نه تيك ز مه كوشت]، و دياره تو ز چافقن و بين نان و خوياني [و مختنى ته قهنجيتت مه ز بير كرين، و تيك ز مه كوشتي].

قَالَ فَهَلْ أَتَاكُمْ مِنْ أَمْرِ آتٍ ۚ فَتَزِدْ مِنْكُمْ لَأَخَذَ لَكُمْ
 وَهَبَ لِي رَبِّي حُكْمًا وَجَعَلَنِي مِنَ الْخَاسِرِينَ ۚ وَتِلْكَ بَنَاتُكَ
 عَلَيَّ أَنْ عَدَّتْ بَنِي إِسْرَءِيلَ ۚ قَالَ وَمَنْ عَزَّابُ الْغَابِرِينَ ۚ
 قَالَ رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَنْ يَهْدِي اللَّهُ فَمَا لُغْوُ قَوْلِهِمْ ۚ
 قَالَ لَمْ يَخْلُقْهُمْ إِلَّا لَعْنَتُهُمْ ۚ قَالَ رَبُّكُمْ وَرَبُّ آبَائِكُمْ
 الْأَوَّلِينَ ۚ قَالَ إِنَّ رَسُولَ اللَّهِ الَّذِي أُرْسِلَ إِلَيْكُمْ لَمَجْنُونٌ ۚ
 قَالَ رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَنْ يَهْدِي اللَّهُ فَمَا لُغْوُ قَوْلِهِمْ ۚ
 قَالَ لَنْ أَتُخَذَّ إِلَهًا غَيْرَ إِلَهِكَ ۚ قَالَ لَعْنَتُكَ يَوْمَ السَّمَوَاتِ
 قَالَ أُولُو جُنُودِكَ بَنِي إِسْرَءِيلَ ۚ قَالَ فَأَبِيتُ عَنْهُمْ
 مِنَ الصَّدُوقِينَ ۚ قَالَ فَعَسَىٰ أَمْرُهُمْ لَعْنَةُ الْفُتَنِ ۚ قَالَ
 وَتَرَعُ بَنِي إِسْرَءِيلَ ۚ قَالَ فَمَا بَشِيرُهُ لِقَائِهِمْ ۚ قَالَ لَعْنَةُ
 إِنَّ هَذَا الشَّجَرُ عَلَيْهِمْ ۚ ثُمَّ أَنْ يَخْرُجَ مِنْ أَرْضِكُمْ
 بِسُخْرٍ ۚ فَمَا أَتَاكُمْ مِنْ ۚ قَالَ أَرَأَيْتُمْ أَهْلَ الْاَلْدَافِ
 حَتَّىٰ يَنْزِلَ بِكُمْ سَحَابٌ عَلَيْهِمْ ۚ فَجُمِعَ السَّحَابُ
 لِيَسْقِيَنَّهُمْ يَوْمَ يَأْتِيهِمْ ۚ وَقِيلَ لِلَّذِينَ هَلْ أُشْرِكْتُمْ

﴿۲۰﴾ [موسایی] گفوت: من نهو کریماره کړ، و من نه زانی دې ټپه کوشتن [مه خسه دا من کوشتا وی نه بو، دهمی من کړی]. ﴿۲۱﴾ فېجا وهختی له ز هوه ترسایم، نه ز هوه په لیم [ز ترسا هندې هوین من بکوژن]، فېجا خودایسی من پیغه مبراتی و زاین دامن، و نه ز کره ز پیغه مهران. ﴿۲۲﴾ و توفی ل سهر من دکپه مته کوه نه له ز خودان کریمه، و نه سرائیل بز خخ کرپه کوله و سه بان [نه کوپیت وان دکوشتن، و کچیت وان بو خخ دکونه خدام، هر ز بهر هندې دیکام من ز ترساندا، نه ز نافېدا بهر دام، و نه نه ز نالی نینامه دهر و خودانکرم، و ل بهر چاقیت ته نه ز مه زن بسروم]. ﴿۲۳﴾ فیرعونی گفوت: خودانی همی جیهانان کیبه؟ ﴿۲۴﴾ [موسایی] گفوت: [خودانی همی جیهانان] خودانی نرد و نه سنانان و هندې دناغه را واندایه، نه گهر هوه تیفین ب تته کی هبیت، نه فقه ز همی تستان هیژانه هوه تیفین یی هبیت، چونکی یی ناشکرايه. ﴿۲۵﴾ [فیرعونی] گفوته بیت دوروبه ریت خو، هوه گولنی هبه

[کا موساچ دبیزت] ۱۹. ﴿۲۶﴾ [موسایی] گفوت: [بله] نهو خودایسی هوه یه، و خودایسی باب و بابریت هوه بیت کفه زی. ﴿۲۷﴾ [فیرعونی] گفوت: ب راستی نه ف پیغه مبراتی هوه، نه فنی بز هوه هاتپه هارتن، یی دینه. ﴿۲۸﴾ [موسایی] گفوت: نهو خودایسی ووز هه لاتی و ووز نا فاییه و هندې دناغه را واندایه، نه گهر هوه عقل هبیت [چونکی هر نهو یی هه ووز، و ووزی ز ملن ووز هه لاتی دهر دتخیت، و ل ملن ووز نا فایسی نافا دکوت، و هوین فنی چندی ب چاقی سهری خو دبیتن، مانغه عه قله کی ناده ته هوه]. ﴿۲۹﴾ [فیرعونی] گفوت: نه گهر نه خودابه کنی دی ز بل من گرت، ب سویند له ز دنی که مه دزینانیدا [و نه فه ریکه که کفه نویسه، هر گافه که دژمیت به یاما خودی یی هیلی بوون، ریکه به یاما خودی ب دان و ستاندنی بگرن، ده ست ب گف و تیشاندن و زیندانکرنی دکهن]. ﴿۳۰﴾ [موسایی] گفوت: خو نه گهر نهو به لگ و نیشانه که ناشکرا زی بو نه بینم [نو دئ هر من کیبه دزینانیدا؟]. ﴿۳۱﴾ [فیرعونی] گفوت: کاوی به لگ و نیشانی بینه، نه گهر تو ز راستگو یان یی [داسه حکه بیتی، کا واسبه و هکی تو دبیزی]. ﴿۳۲﴾ فېجا [موسایی] دارې خو هاقیت، و بوو ماره کنی دورست و ناشکرا. ﴿۳۳﴾ و دهمی خخ [ز باخلا خخ] دهر تیخت، سهی بز ماشه که ران دهر کلت. ﴿۳۴﴾ [فیرعونی] گفوته سه روک و گره گریت دوزماندوری خو: ب راستی نه ف سیره بهنده کنی زنده زانایه. ﴿۳۵﴾ دقت هوه ب سیره بهندیا خو ز نه ردی هوه [کو مسره] دهر تیخت، فېجا کا هوین چ دبیزن [نهم چ لن بکه یی، و چ نه زمانن دهن] [دراستا ویدا]. ﴿۳۶﴾ گونن: وی و برایی وی گبرو که، و کوم که ران بهنیره باژیران. ﴿۳۷﴾ بلا همی سیره بهندیت زنده زانا بو ته بینن. ﴿۳۸﴾ فېجا سیره بهند هه ل و وختی دیار کړی، هانته کوم کړن. ﴿۳۹﴾ [وی ووزی فیرعونی] گفوته خه لکی: له زی بکه ن کوم بین.

فَلَمَّا تَرَىٰ الْفُلَ يَمُوتُ قَالَ أَفَسَحَبٌ مُّوسَىٰ إِنَّكَ لَكُدْرُوكٌ ﴿٦١﴾
 قَالَ لَا إِنَّمَا يَبَىٰ رَبِّي سَيَهْدِينِ ﴿٦٢﴾ فَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ مُوسَىٰ أَنْ
 اقْرُبْ بِمِصْرَ الْبَرِّ فَوَلَّىٰ وَكَانَ الْكَافِرُ ﴿٦٣﴾ وَكَانَ الْفُلُ عَلَىٰ
 الْوَادِيَةِ ﴿٦٤﴾ وَأَمَّا مُوسَىٰ وَنَجِيُّهُ فَكَانَ الْمُنِيرُ ﴿٦٥﴾
 ثُمَّ أَوْفَيْنَاهُ الْكَافِرِينَ ﴿٦٦﴾ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً وَمَا كَانَ
 أَكْثَرُهُمْ مُّؤْمِنِينَ ﴿٦٧﴾ وَإِنَّ رَبَّكَ لَمَعَ الْقَهْرِ الرَّحِيمُ ﴿٦٨﴾
 وَأَنزَلْنَا عَلَيْهِ نَارَ الْهُدَىٰ ﴿٦٩﴾ إِذْ قَالَ لِأَبِيهِ وَقَوْمِهِ مَا تَصْبِرُونَ ﴿٧٠﴾
 قَالُوا نَصْنَعُ الْفُلَ وَكُلُّنَا لَهَا عَصَابُونَ ﴿٧١﴾ قَالَ هَذَا
 يَسْمُوكُمْ لِذُنُورٍ ﴿٧٢﴾ أَنْ تَقُولُوا نَحْنُ قَوْمُ نُوحٍ ﴿٧٣﴾ قَالُوا
 بَلْ جَعَلْنَا آيَاتَهُ كَآذَانًا يَسْمَعُونَ ﴿٧٤﴾ قَالَ أَفَرَأَيْتُمْ مَا كُنْتُمْ
 تَعْبُدُونَ ﴿٧٥﴾ أَشْجَرَةً وَإِلَٰهَ الْأَعْدَمُونَ ﴿٧٦﴾ فَتَوَلَّىٰ
 إِلَىٰ آلِهِ الْمَتَّبِعِينَ ﴿٧٧﴾ الَّذِي خَلَقَهُمْ هُوَ يَهْدِيهِمْ ﴿٧٨﴾ وَالَّذِي هُوَ
 يُقْلِعُهُمْ وَتَصِفِيهِمْ ﴿٧٩﴾ وَإِذَا مَرِضْتُ فَهُوَ يَشْفِينِي ﴿٨٠﴾ وَالَّذِي
 يُمِيتُنِي ثُمَّ يُحْيِينِي ﴿٨١﴾ وَالَّذِي أَطْمَعُ أَنْ يَغْفِرَ لِي خِلَافَتِي
 يَوْمَ الْاٰلِآئِي ۚ رَبِّ هَبْ لِي حُكْمًا وَالْحَقِّي بِالْقِسْطِ ۚ يُحْيِي الْأَمْوَاتِ ۚ

﴿۶۱﴾ فینجا وه ختن همدو کوم بؤ لیک ناشکرا
 بووین، و تیکدو دیتن، هه فالیت موسای گوتن:
 بن گومان نهفه گه شته مه. ﴿۶۲﴾ [موسای] گوت:
 نه خبر.. نهو ناگه هه مه [نه ترسن]، ب راستی خودای
 من یس د گهل من [ب راست ییسی و هاریکاریسا
 خوقه]، دی ریکه کی بؤ مه فه کت و نیشا مه دت.
 ﴿۶۳﴾ فینجا مه وه سی بؤ موسای هارت، مه گوتن:
 داری خؤل دهریایی بده [داری خؤل لندا]، فینجا دهریا
 زیکفه بوو، بوو دو فلق و همر فلقه کافلی وه کی
 چایه کی مزن بوو [بن عباس دیویت: دوازه
 ریکت هسل ل دویف هز مارا نو بجایت نرانیلیان
 لن فهبون]. ﴿۶۴﴾ و هنگی (وی ده سی) مه نویت
 دی [فیرعون و لهشکر وی] نیزیکی وان کرن
 [ههتا همی گه شته دهریایی، و دایه دویف وان].
 ﴿۶۵﴾ و مه موسا و نویت دگهل، همی رزگار کرن.
 ﴿۶۶﴾ باشی نویت دی [نانکو فیرعون و نویت د
 گهل وی، نویت دایه دویف وان، و دایان موسای و
 نرانیلیان فه گیرن] همی مه خندقانن [و مه دهریا

لن نینا تیک]. ﴿۶۷﴾ ب راستی نهفه [د چیروکا موساید، همر ژ دمیکن ههتا فیرعون و لهشکر وی
 دناقیدا خندقن] نشان و به لگه به ناشکرا و گومانیه [ل سر دهسته لانداریسا خودی، و ل سر هندی
 کو خودی دی خودان باومران همر سه ریخت و رزگار کت، و دی دژنیت وان بهر ناتاف کت، چهند ب
 هیز بن]. و بتریا وان [ملتهن موسای] نه ژ خودان باومران بوون. ﴿۶۸﴾ و ب راستی خودای ته، تولی ژ
 دژنیت خؤ فهدکت، و دلوقانیسی ب وه لیت خؤ دیت. ﴿۶۹﴾ و به حسن نیراهمی بؤ وان بکه. ﴿۷۰﴾ دهی
 گوتیه بایس خؤ و ملتهن خؤ، نه ری هوین چ دهریسن؟ ﴿۷۱﴾ گوتن: نه هندهک بوتان دهریسن، و نه
 بهردو امین ل سر بهرستان وان. ﴿۷۲﴾ [نیراهمی] گوت: [نه ری نه قیت هوین دهریسن] وان های ژ هوه
 هه به، وه ختن هوین گازی وان دکهن؟ ﴿۷۳﴾ بیان ژی نهو مفا و زیانه کی دگه هینه هوه؟ ﴿۷۴﴾ [چو بهر سف
 بؤ نه دیش نینا] گوتن: نه [نه های ژ مه هه نه، و نه چو مفا یی دگه هینه مه، و نه ژی چو زینا...]. بهلن مه دیت
 باب و باهریت مه زی، همر نهفه دکرن [بوت دهرستن، فینجا نه ژ چاف ل وان دکهن]. ﴿۷۵﴾ [نیراهمی]
 گوت: نه ری هوه هزرا خؤ کریسه، کا هوین چ دهریسن؟ ﴿۷۶﴾ هوین و باب و باهریت خؤ ییت کفن
 [دزانن هوین چ دهریسن؟]. ﴿۷۷﴾ ب راستی نهو همی دژنیت منن، ژ بیل خودانی همی جیهانان کو
 خودقیه. ﴿۷۸﴾ نهوی نهز داییم [نهو خودانی همی جیهانان]، و نهو دی بهری من دته ریکا راست
 [نه بوتیت هوین دهریسن]. ﴿۷۹﴾ و نهوی خوران و فخورانی ددهن من [نانکو من ب خوران و فخورانا
 خؤ ساخ دملیت]. ﴿۸۰﴾ و نهوی گافا نهز نه ساخ بووم، نهو ساخی و سلاهیسی ددهن من، و من ساخ
 دکت. ﴿۸۱﴾ و نهوی من دهریت، و باشی بهشی مرئی من ساخ دکته فه. ﴿۸۲﴾ و نهوی نهز ژ بی هفی،
 کو گو نه هیت من رورژا قیامتهی و جزادانی ژ بیته. ﴿۸۳﴾ خودیو تو زاین و تیگه هشتن و پیغه بهرانیسی بده
 من، و نو من [دنایایی و ناخره نیدا] بگه هینه مروقت باش و راستکار.

﴿۸۱﴾ و تَوَافَىٰ مِنْ بَيْنِهِمَا بَشِيْرٌ لِّمَا فِيْكَ مِنْ نَّارٍ اَوْدَادًا، يَتِيْتُ دُوَيْفَ مِّنْ اَدْنَىٰ اَكُوْبٍ بَاشِيْ بِهٖ حَسَنٌ مِّنْ يَّكُوْبَ هَتَا رُوْزًا قِيَامَتِيْ، نَهْفٌ دَنِيبِيْدَا. ﴿۸۲﴾ و تَوَمَّنْ اِرْوَا قِيَامَتِيْ اَبَكْهُ زُوَيْرِيْتُ بِهٖ حَشَا بِرْ خَيْرٍ وَ بَهْرَكَتِ، ﴿۸۳﴾ و گُوَهْمِيْتُ بَاشِيْ مِّنْ رُّبِّيْ بِهٖ، بَاسْتِيْ نَهْوُ رِبْهَرَزَه وَ گُوَمِ اِيَانَه. ﴿۸۴﴾ هَلَبْتُ نَهْفٌ دَعَا بِهٖ زُوَفَانَه كِيْ بُوُو وَ بَهْرِيْ بَرَانِيْتُ بَاشِيْ وِيْ بَاوَه رِيْسِيْ نَاسِيْتُ وَ دِيْ لِسَمَرْ گَاوَرِيْسِيْ چِيْتُ. ﴿۸۵﴾ و تَوَمَّنْ رَسَاوُ وَ شَهْرَمَزَارِ نَهَكَه، وِيْ رُوْزًا هَمِيْ خُوْدَانِ رُوْحٌ تِيْدَا زِيْنَدِيْ دِيْنِ، وَ كُوْمُ دِيْنِ. ﴿۸۶﴾ رُوْزًا كُوْرٍ وَ كِيْجٍ وَ چُو تَشْتِيْ دِيْ فَايْدِيْ نَه گَهْمِيْتُ مَرْوَقِيْ. ﴿۸۷﴾ زُوْبَلِيْ كُو مَرْوَقُ بَ دِلَه كِيْ سَاخَلَهَمْ وَ دُوْرَسْتُ وَ بَ بَاوَه بِهِيْجَه دَهْفُ خُوْدِيْ. ﴿۸۸﴾ وَ بَهْرَهْمِيْتُ بِيْ خُوْدِيْنَسَا وَ بَارِيْزْ كَارَانِ بِهْرَهْفُ بُوُو، وَ هَانَه نِيْزِيْ كِكِرْن. ﴿۸۹﴾ وَ دُوْرَهْمِيْ بُوُو سَهْرَدَا چِيْجِيْ وَ گُوَهْمِيْكَارَانِ پِيْشْ چَافُ بُوُو. ﴿۹۰﴾ دَقِيْ بِيْزْنَه وَان: كَانِيْ نَهْوَيْتُ هَمُوَه پَهْرَسِيْن؟ ﴿۹۱﴾ نَهْرِيْ نَهْوَيْتُ هَمُوَه شُوِيْنَا خُوْدِيْ پَهْرَسِيْن هَارِيْ هَمُوَه دَكْنِ [نَاكُو هَمُوَه زُوْ نِيْزَا بِا بِا خُوْدِيْ رَزْ گَار دَكْنِ]، بِاَن زُوْ دَشِيْن هَارِيْ

وَ اَجْعَلْ لِّسَانِيْ صِدْقِيْ لِّاَلْحَقِيْ، وَ اَصْلَحْ مِيْنَ رُوْقِيْ حَقِيْةً اَلْقِيْمِ، وَ اَغْفِرْ لِّيْ اِنَّكَ كَاْنِ مِنَ الصَّالِيْنَ، وَ لَا تُخْزِنِيْ يَوْمَ يُنْفَخُ اَلْصُّوْرُ، وَ اَنْتَ اَلْبَقِيَّةُ مَالٌ وَ لَا يُوْنُ، اَلَا مَن اَنَّ اَللَّهَ يَغْلِبْ سُلَيْمِيْ، وَ اَزَلِيْ اَلْحَقِيْةُ لَشَقِيَّةُ، وَ يَزِيْرُ اَلْجَمِيْرُ اَلْقَايِيْنَ، وَ قِيْلَ لَهْمُ اَيْنُ كَاكُمُ تَقْصِيْدُوْنَ، وَ مَن مَّوِيْنُ اَللَّهِ هَلْ يَنْصُرُوْكُمْ اَوْ يَنْصِيْرُوْنَ، كَيْفَ كُنْجُوْكُمْ اِيْمَاغُرُوْا اَلْقَاوِيْنَ، وَ خَشُوْا اِلَيْسَ اَجْعَلُوْنَ، قَالُوْا اَوْعَدُكُمْ فَمَا يَخْفَعُوْنَ، اَللَّهَ اِنْ كُنَّا فِيْ سَخْلٍ فَيُحِيْثُ، اَلْاَسْمُوْكُمْ بِرَبِّ اَلْعَالَمِيْنَ، وَ مَا اَصْنَعُ اَلَا اَلْمُخِيْرُوْنَ، قَالُوْا مَن شَيْعِيْن، وَ اَلصِدْقِيْ جَمِيْرٌ، قَالُوْا اَلَا كُنَّا كَوْنُكُمْ مِّنْ اَلْمُؤْمِنِيْنَ، اِنْ لِّيْ فِيْ ذٰلِكَ لَايَةٌ وَ مَا كَاْنَتْ اَسْمُوْكُمْ مَّرْغُوْبِيْنَ، وَ اَنَّ ذٰلِكَ اَلْمُؤْمِنُوْنَ اَلْزَيْجَرُ، كَذَبْتُ قُوْرُوْجُ اَلْمُرْسَلِيْنَ، اِذْ قَالُ لَهْمُ اَخْفِزُوْكُمْ اَلَا تَشْفَوْنَ، اِنْ لِّيْ كُوْرُوْشُ اَيْمِيْنَ، قَالُوْا اَللَّهِ وَ اَلْيَمِيْنُ، وَ مَا تَعْلَمُكَ عَلَيْهِ مِيْنَ اَلْجَنِّ اَلْاُخْرَى اَلَا عَلَ رَبِّ اَلْعَالَمِيْنَ، قَالُوْا اَللَّهِ وَ اَلْيَمِيْنُ، قَالُوْا اَلَا اَتُوْنُ لَكَ وَ اَتَجَمَلُ اَلْاَزَلُوْنَ،

خُوْ يَكْمَن [و نِيْزَايِيْ زُوْ خُوْ يَدْنَه پَاش]. ﴿۹۲﴾ فَيَجَا نَهْو وَ پَهْرَسِيْتُ وَان، تِيْكَ ل دُوَيْفِ تِيْكَ سَهْرُوَسَر هَافِيْجَه تِيْدَا [دَجْمَه مِيْدَا]. ﴿۹۳﴾ وَ هَمِيْ لَشَكْرِيْ شَه يَتَانِيْ زُوْ سَهْرُوَسَر هَافِيْجَه دَجْمَه مِيْدَا. ﴿۹۴﴾ گُوْتَه پَهْرَسِيْتُ خُوْ، وَ جَرْمِيْ وَان بُوُو دُوْرَهْمِيْدَا. ﴿۹۵﴾ سُوَيْدُ بَ خُوْدِيْ نَهْم دَخَه لَمِيْ وَ گُوَمِيْه كَا نَاشَكْرَا دَا بُوُوِيْن. ﴿۹۶﴾ وَ خَشِيْ مَه هُوِيْن نِيْاِيْنَه رِيْزَا خُوْدِيْ [و مَه هُوِيْن پَهْرَسِيْن]. ﴿۹۷﴾ زُوْ گُوَهْمِيْكَارَانِ [سَهْر گَاوَر وَ كَهْمَكَنَه يَان، زُوْ شَه يَتَانِيْتُ جَنَاوَم وَ مَرْوَقَانِ] پِيْجَه نَهْر، كَه سِيْ نَهْم دَسَهْر دَا نَهْرِيْن. ﴿۹۸﴾ فَيَجَا نَهْرُوْ مَه چُو مَهْمَه رَجِيْ نِيْن [وَه كِيْ خُوْدَانِ بَاوَه رَا نَهْمِيْن، زُوْ پِيْجَه مِيْر وَ مَلِيَا كَه تَا ن]. ﴿۹۹﴾ وَ چُو هَه فَايْتِ نِيْزِيْكَ وَ خُوْ شَعِيْ زُوْ نِيْن [كُو هَارِيْ كَارِيَا مَه يَكْن، وَ مَه زُوْ نِيْزَا بِا خُوْدِيْ رَزْ گَار يَكْن، يَان هَه فَايِيَا وَان يَكْمَن، چُوْنَكِيْ قِيَامَتِيْ بِهَس مُوسَلْمَانِ هَه فَايِيَا تِيْكَدُو دَكْن، وَ يَتِيْ دِيْ چَهْد خُوْ شَعِيْطِ تِيْكَ بُوُو ن دَنِيبِيْدَا، رُوْزًا قِيَامَتِيْ هِنْد دِيْنَه نَه بَارِيْتُ تِيْكَ]. ﴿۱۰۰﴾ وَ نَه گَهْر زُوْ رِيْشَه كَا دِيْ، مَه هَه بَايَه بِيْزْ دَنِيَايِيْ، نَهْم دَا يِيْجَه خُوْدَانِ بَاوَه. ﴿۱۰۱﴾ بَاسْتِيْ نَهْفٌ دَنِيبِيْدَا [بَه حَسَكْرَا نَهْمِيْجَه رَا ن دُوِيْهِيْكََا گَاوَرَا ن رُوْزًا قِيَامَتِيْ] نِيْشَا ن وَ بَه لَه گَه يَه، بَه لَسَنِ بَارَا بِرْ زُوْان [زُوْ رَهْرَه بِيْشِيَا ن] بَاوَه رِيْ نَه نِيْشَا ن. ﴿۱۰۲﴾ وَ بَاسْتِيْ خُوْدَا يِيْ نَه سَهْر دَه سَتِيْ دُزْمِيْطِ خُوْبَه، وَ دَلُوْفَانَه بُوُو خُوْدِنَاسَا ن. ﴿۱۰۳﴾ مَلَهْتِيْ نُوُو حِيْ زُوْ، پِيْجَه مِيْر دَه رُوِيْن دَا نَا ن. ﴿۱۰۴﴾ وَ خَشِيْ بَرَا يِيْ وَان نُوُو حِيْ، گُوْتِيْجَه وَان: مَا هُوِيْن زُوْ خُوْدِيْ نَاتَرَسَن؟ [هُوِيْن غَه يِرِيْ وِيْ دَهْرِيْسِن]. ﴿۱۰۵﴾ بَاسْتِيْ شَهْر بِيْزْ هَمُوَه پِيْجَه مِيْرَه كِيْ نَهْمِيْن. ﴿۱۰۶﴾ فَيَجَا نَه قُوَا بِا خُوْدِيْ يَكْمَن [بَ گُوَه دَارِيَا وِيْ خُوْ زُوْ نِيْزَا يِيْجَه يَدْنَه پَاش]، وَ گُوَهْمِيْ خُوْ يَدْنَه مِيْن [پَهْرَسْتَا غَه يِرِيْ خُوْدِيْ يِيْلَن]. ﴿۱۰۷﴾ [و ل سَهْر گَه هَانْدَا نَفِيْ نَامَه يِيْ، وَ فَا ن شَهْرَه تَا ن] نَه زُوْ چُو كَرِيَا ن وَ هَمُوَه نَاخَاوَزَم [نَه زُوْ چُوْ هَمُوَه نَاخَاوَزَم، هُوِيْن زُوْ سَهْر، گُوَهْمِيْ خُوْ نَهْدَه مِيْن، كَرِيَا ن مَل سَهْر خُوْدَانِيْ جِيْهَانَه. ﴿۱۰۸﴾ فَيَجَا زُوْ خُوْدِيْ بَرَسَن، وَ گُوَهْمِيْ خُوْ يَدْنَه مِيْن. ﴿۱۰۹﴾ گُوْتِيْن: نَهْم دَقِيْ چَاوَا بَاوَه رِيْسِيْ بَ نَه نِيْن [و ب دُوَيْفِ نَه كَه قِيْن]، وَ نَهْوَيْتُ بَاوَه رِيْ بَ نَه نِيْاِيْن وَ ل دُوَيْفِ تَه هَانِيْن، نَهْوَيْتُ بِيْ رِيْزُوْ وَ رُوِيْجَه ت.

اِنْ هَذَا اِلَّا خُلُقٌ اَلْوَلَدِ ۚ وَمَا عَلَّمْنَا مَعْمَدِيْنَ ۚ فَكَذَّبُوْهُ
 فَاهْلَكَتُمْ غُرَّارًا فِىْ ذٰلِكَ كَلِمَةٌ وَمَا كَانَ اَعْتَرُكُمْ مَّرْغَمِيْنَ ۚ
 وَاِنَّ ذٰلِكَ لَكُلُّهُ لَلْغَيْبِ اِلَّا رَجِيْءٌ ۚ كَذَّبَتْ ثَمُوْدُ ثَمُوْدَ الْبَرَسِيْنَ ۚ اِذْ
 قَالُ لِمَنَا اُخْرُومٌ مَّرْسَلٌ اَلَّا تَنْقَرُوْا ۚ اِىُّ لِكُورٍ مَّرْسُوْلٍ اَمِيْنٍ ۚ
 فَاقْرَءُوْا اَنْتُمْ وَاٰلُكُمْ عَلٰى هٰذَا ۚ وَمَا اَنْشَأَكُمْ عَلَيْهِمْ لَغْرًا اَنْبَرِيَّ
 اِلَّا اَعْلٰى رَبِّ الْعَالَمِيْنَ ۚ اَتُرْسَخُوْنَ فِىْ مَا هُمْ بِاٰمِنِيْنَ ۚ
 فِىْ جَنَّتَيْنِ وَعُيُوْنٍ ۚ وَوُزُوْعٍ وَحُلٍّ مَّلَقْنَا هٰبِيْهِنَّ ۚ
 وَنَجَّيْنَهُنَّ مِنَ الْاَلْبَابِ ۚ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ ۚ فَاقْرَءُوْا اَنْتُمْ وَاٰلُكُمْ عَلٰى هٰذَا ۚ
 وَلَا تَطْلُبُوْا اَمْرًا اَلْسَرِيْنَ ۚ اَلَّذِيْنَ يُفْسِدُوْنَ فِى الْاَنْفُسِ
 وَلَا يُفْلِحُوْنَ ۚ قَالُوا اِنَّ اِنْسَانًا مِّنَ الْمُسْتَخْرِيْنَ ۚ مَا اَمَاتَ
 اِلَّا بَشَرًا مِّثْلًا فَاَبْيَقَانِيْ اِنْ كُنْتُمْ مِنَ الصّٰدِقِيْنَ ۚ قَالَ
 هٰذَا ۚ نَاقَةٌ اَتَتْكُمْ مُّثْرًا وَلَكُمْ مُّثْرٌ يُّوْمَرَعْلَمُوْنَ ۚ وَلَا تَقْسُوْهَا
 بِسُوءٍ ۚ قَالُوْا كُوْنْ عَذَابٌ يُّوْمَرَعْلَمُوْنَ ۚ فَهَقَرُوْهَا فَاصْبَحُوْا
 تَدْمِيْنَ ۚ فَاقْرَءُوْا الْعَدَاۗءَ اِنَّ فِىْ ذٰلِكَ لَاٰيَةً وَمَا كَانَ
 اَعْتَرُكُمْ مَّرْغَمِيْنَ ۚ وَاِنَّ ذٰلِكَ لَكُلُّهُ لَلْغَيْبِ اِلَّا رَجِيْءٌ ۚ

﴿۳۷۳﴾ و نهما هم ل سر، دینی باب و باهریت
 معیه. ﴿۳۷۴﴾ و هم نایشه نیزادان [نانکو قیامت
 نیشه]. ﴿۳۷۵﴾ وان [هوود] دروین دانا [و باهوی
 بن نه نیشا،] نیشا مه زی شو فبراندن، ب راستی
 نهفه [فبراندن و هیلاکیرنا وان] چامه و نیشانه که،
 د گهل هندجی زی، بارابر ژ وان باوهی نه نیشان.
 ﴿۳۷۶﴾ ب راستی خودایستی ته، سردهستی دژمنتیت
 خویه، و دلوقانه بژ خودنسان. ﴿۳۷۷﴾ ملهتی
 [سه موود] زی، پیغمبر دروین دانان. ﴿۳۷۸﴾ وهختی
 برایی وان [صالح] پیغمبر، گوئییه وان: ما هوین
 ژ خودی ناترسن [هوین غیری وی دهرین]؟.
 ﴿۳۷۹﴾ ب راستی نهز بژ هوه پیغمبره کی نه میمن.
 ﴿۳۸۰﴾ فیجا ژ خودی برسن، و گوهی خو بدنه من.
 ﴿۳۸۱﴾ و نهز [ل سر که هاندنا فرمانیت خودی و فان
 شیرهان] چو کریان ژ هوه ناخوارم [گوهداریسا من
 ل هوه یا گران بیت، و ژ بهر هندی، هوین گوهی
 خو نه دهنه من]، کریسا من به سیال سر خودانی
 همی جیهانان. ﴿۳۸۲﴾ نه ری هوین ل وی هزرنه،

هوزاسیمن بیسته د فان خیر و خوشاند [و خودی هوه نیزانه دهنه، ل سر گاوریا هوین دکه]؟.
 ﴿۳۸۳﴾ [بیسته] د ناف شان جنیک و کاناند؟. ﴿۳۸۴﴾ و [بیسته] د ناف چاندنی و دارقه سیت نفی
 که هشتیدا؟. ﴿۳۸۵﴾ و هوین [ب هوزایی] خانییت به رفره د جیایاند دکولن. ﴿۳۸۶﴾ فیجا ژ خودی
 برسن، و گوهی خو بدنه من. ﴿۳۸۷﴾ و گوهی خو نه دهنه زنده خراب و موشرک و که نکمیهان.
 ﴿۳۸۸﴾ نه ویف خرابیی د نه ردیدا دکن، و باشیی نا کهن [مه خسه دین نه نه که سه بیون بیت خو کرینه
 قولبه که، و ب کوشتا حیشری رابوویی]. ﴿۳۸۹﴾ گوئن: ب راستی تو ژ وانی بیت زنده سحر لی هانیبه
 کرن [و سحری چو نه فل بژ نه هیلایی، فیجا تو هز دکوی، پویجی هه قیبه، و هه قیبا هم ل سر پویجیه].
 ﴿۳۹۰﴾ و توژی مژوه کی وهکی مه... و نه گهر راسته تر پیغمبری کا بهلگه و نیشانه کی بژ مه یینه.
 ﴿۳۹۱﴾ [صالح پیغمبر] گوته [وان]: نهفه حیشره که [بهلگه و نیشانه بژ هوه، ههروه کی هوه خواستی]،
 روزه کی ناف بژ هوهویه، و روزه کی زی بژ حیشریه. ﴿۳۹۲﴾ [و هشیار بن] دهستی خو ب خرابی نه که نی،
 نه گهر دی فیزیابه کا مهن هوه گریه. ﴿۳۹۳﴾ فیجا وان حیشر کوشت [و وهختی نیشان و دهستی کت نیزایا
 خودی دین] به شیان بیون. ﴿۳۹۴﴾ فیجا نیزایی نه هنگافتن [بزقره نایه تیت (۶۸-۶۷) ژ سوره ناسوره]،
 و ب راستی نهفه [حیشر صالح پیغمبر و نیزادانا ملهتی وی] چامه و نیشانه که، د گهل هندی زی بارابر
 ژ وان باوهی نه نیشان. ﴿۳۹۵﴾ و ب راستی خودایستی ته، سردهستی دژمنتیت خویه، و دلوقانه بژ خودنسان.

﴿۱۶۰﴾ مله تنی (لوط) پیغمبر زئی، پیغمبر دره وین دانان [و نه وی پیغمبره کی دره وین دانیت، یس و به هه چکو همی دره وین دانایین]. ﴿۱۶۱﴾ وهختن برایی وان (لوط) پیغمبر، گوتیه وان: ما هوین ژ [تیزایا] خودی ناترسن؟. ﴿۱۶۲﴾ ب راستی نه ز بؤ هوه پیغمبره کی نه منیم. ﴿۱۶۳﴾ فینجا ژ خودی برسن، و گوئی حق بدنه من، و ب گوتنا من بکن. ﴿۱۶۴﴾ و نه ز چو کریان [بهرا بهر گه هاندنا نه مریت خودی و باوهری ینانا هوه] ژ هوه ناخو ازم [دا هوین باوهری نه نیش و ل هوه با گران بیت]، کریا من بیس پال سر خودانی همی جیهانان. ﴿۱۶۵﴾ نه وی چاواژ خه لکی همی، هوین نالوفی زه لاسان دین؟. ﴿۱۶۶﴾ و هه مریت خودی بؤ هوه دورستکری، و ژ بهر هوه دایین دهیلن، ب راستی هوین مله نه کی زیده سر داجزیسه. ﴿۱۶۷﴾ گوتن: هه (لوط)، نه گهر تو فن نه هیل و زیفه نه بی، نه دی ته ژ ناف حق دمرتخین. ﴿۱۶۸﴾ [لوط] پیغمبر [گوت: ب راستی که ریت من گه لک ژ

کاری هوه یس کریت فهدین. ﴿۱۶۹﴾ خودیوق، تو من و مالا من، ژ کاری نهو دکهن، رزگار بکه [مه د ناگری و اندا نه سوز]. ﴿۱۷۰﴾ فینجا [وهختن هانتا تیزایا مه هانی] مه نهو و مالا وی، همی رزگار کرن. ﴿۱۷۱﴾ پرمزه نه تن نهیت [کوژنا (لوط) پیغمبر ب حق بو] ژ وان بو، نهوت مایینه دناف تیزاییدا. ﴿۱۷۲﴾ و بشکا مایی زئی، مه د هیلک برن. ﴿۱۷۳﴾ و مه بارانه ک ب سر و اندا ینا [بارانه کانتیکه، بهریت سزئی و هشلک ب سر و اندا باراندن]، فینجا بیسه باران بو، بارانای مله تنی ژ لایین پیغمبره وی و افقه، هاتیه ترساندن و هشیار کرن [به لئی د گهل هندئ زئی، ل حق نه زفرین]. ﴿۱۷۴﴾ ب راستی نهفه [چپرؤکا (لوط) پیغمبر، و رزگار کرنا وی و تیزادانا مله تنی وی] چامه و نیشانه که، د گهل هندئ زئی باراپر ژ وان باوهری نه نیشان. ﴿۱۷۵﴾ و ب راستی خودایی ته سرده سنی دژمنت خویسه، و دلفانه بؤ بنده بیست حق. ﴿۱۷۶﴾ ب راستی خه لکی جهن نیر دار، و دار لئی تیکر! [مه خسه یس خه لکی مده نیته، مله تنی شوعه بیب پیغمبر، پیغمبر دره وین دانان. ﴿۱۷۷﴾ وهختن شوعه بیب گوتیه وان: ما هوین ژ [تیزایا] خودی ناترسن؟. ﴿۱۷۸﴾ ب راستی نه ز بؤ هوه پیغمبره کی نه منیم. ﴿۱۷۹﴾ فینجا ژ خودی برسن، و گوئی حق بدنه من، و ب گوتنا من بکن. ﴿۱۸۰﴾ و نه ز چو کریان [بهرا بهر گه هاندنا نه مریت خودی، و موسلمان بو نا هوه] ژ هوه ناخو ازم [دا گوهدار یسا من ل هوه با گران بیت، و هوین گوئی حق نه ده من]، کریا من بیس پال سر خودانی همی جیهانان. ﴿۱۸۱﴾ ب دورستی بیفانی بکن، و نه نه ژ وان بیست بیفانی کیم دکهن [دزیسی د بیفانیدا نه کن]. ﴿۱۸۲﴾ و ب نه رازویسا راست و دورست بکشن. ﴿۱۸۳﴾ و تشیت خه لکی [دکشان و بیفانیدا] کیم نه کن، و خرابیسی د نه دیدا نه کن و بهردوام و ل سر بیست بهر دهوام بن.

وَأَنظُرْ إِلَى إِلَهِكَ وَإِلَى الْأُولَئِينَ ۚ أَنزَلْنَا أَنزِلًا مِّنْ
 أَلَمِّ عَجْرِينَ ۚ وَمَأْتِيَ الْبَشَرِ فَنفُتًا ۚ وَإِنْ نَظُنُّكَ لَمِنَ
 السَّاعِدِينَ ۚ نَأْخُذُ بِعُنَاكَ ۚ إِنَّا كُنَّا
 مِنَ الْقَادِرِينَ ۚ قَالَ رَبِّ أَعْلَمُ بِمَا تَعْمَلُونَ ۚ كَذَّبُوا
 فَأَخَذَهُمْ عَذَابُ يَوْمِ الْحُلَّةِ ۚ إِنَّهُ كَانَ عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ ۚ
 إِنَّا فِي ذَلِكَ لَآيَةً وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُّؤْمِنِينَ ۚ وَإِنَّ رَبَّكَ
 لَعَلِيمٌ ۚ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ۚ وَلَقَدْ أَنزَلْنَا إِلَى الْمُؤْمِنِينَ فِي هَٰذَا
 الْقُرْآنِ الْآيَاتِ ۚ إِنَّا كُنَّا نَمُوتُ ۚ وَأَنْتَ كُنَّا تَمُوتُ ۚ
 عَرَبِيَّةٌ مِّثْلُ نَافِلَةٍ ۚ وَإِنَّا لَنَرِيكَ الْآيَاتِ ۚ وَأَنْتَ كُنَّا لَمُهْمَةً ۚ
 إِنَّا نَعْلَمُ عِلْمًا نَحْنُ لَا نَعْلَمُ ۚ إِنَّا نَعْلَمُ عِلْمًا نَحْنُ لَا نَعْلَمُ ۚ
 الْغَيْبِ ۚ فَتَرَاهُ عَنَّا كَالْوَاقِعِ ۚ فَتَقُولُ لَكَ
 فِي قُرْبِ الْمَجْرَمِينَ ۚ لَا يُؤْمِنُونَ بِهِ ۚ حَقٌّ يَوْمَ الْقَدَامِ
 الْآيَةِ ۚ قَبْلَ يَوْمِ يُنْفَخُ الْفُجَارُ ۚ فَتَقُولُوا
 عَلٰى حَقٍّ مَّظْلُومُونَ ۚ إِنَّمَا يَنْتَظِرُونَ ۚ أَفَرَأَيْتَ
 إِنْ تَوَلَّوْا ۚ لَنُنْفِثَنَّ فِي أَفْجَاءِ مَدْيَنَ وَنَحْنُ
 إِنَّا نَعْلَمُ عِلْمًا نَحْنُ لَا نَعْلَمُ ۚ إِنَّا نَعْلَمُ عِلْمًا نَحْنُ لَا نَعْلَمُ ۚ

﴿۱۸۱﴾ و هومين [گمل مله تن من] ز وي برسن،
 نهوي هومين و مله تيت بهري، دابين. ﴿۱۸۵﴾ گوتن:
 ب راستي تو ژ واني يني زنده سحر لي هاتيه كړن
 [و چو نازل د دغ نه مایی]. ﴿۱۸۶﴾ نو زى هر
 مرقوف كفن وهكى مهيى [و نو نه پتغه مبهري، چونكى
 تو مرقولئى،] ب هزارا و ان مرقوف نانه پتغه مبهري، و
 پتغه مبهري دقبت ز مليا كه تان بن، و ژ هزارا دره و نسان
 پتغه تر، نه م ژ نه ناكه ين. ﴿۱۸۷﴾ قنجا كا چنه ند كهر
 و برته كان ز نه ساني ب سهر معدا يينه، نه گهر نو
 راست دپيژي [كو تو پتغه مبهري]. ﴿۱۸۸﴾ [شوعه ب
 پتغه مبهري] گوت: خوداي من من چتر ناگه هدارى كار
 و كړيارنت هدهوبه [نه گهر هومين هيژاي وئ هيژاي
 بن يا هوه خواستى، دق هوه بن نيزادهت، و
 نه گهر هومين هيژاي نيزايه كادى بن، نهو پال دغ
 خودئى، وى چاوا بقت دق و هسا هوه نيزادهت].
 ﴿۱۸۹﴾ قنجا وان شوعه ب دره موم دانا، نينا نيزايا ورژا
 عهورى نهو هگافتن [چنه ورژه كان خودئى گهرم ب
 سر و اندا نينا، و مالت خو دهر كفن و بهري خو دانه

دهشتى، خودئى عهورك ب سر و اندا هنارت، سيهر ل وان كړ، قنجا همهيان خو دابن، نينا خودئى ناگر
 ب سر و اندا باراند، و همى سوتن]. ب راستي نهو نيزايه، نيزايا ورژه كا گران بوو. ﴿۱۹۰﴾ ب راستي نهفه
 [نيزادانا مله تنى شوعه ب پتغه مبهري ب في ناوايى] چامه و نيشانه كه، د گمل هندى ژى بارامتر ژ وان باوهرى
 نهنيان. ﴿۱۹۱﴾ و ب راستي خودايى ته مه رده ستى دژمنت خويه، و دلو فانه بو خودنياسان. ﴿۱۹۲﴾ ب راستي
 نهفه قورثانه، خوداننى همى جيهانان، يا نينا ييه خوارئى. ﴿۱۹۳﴾ جبريل يا نينا ييه خوارئى. ﴿۱۹۴﴾ نينا سر
 دلئى ته، دا بيبه پتغه مبهري [وهكى پتغه مبهري بهري خو]، و ژ ناگه هدار كړه ان بى. ﴿۱۹۵﴾ ب زمانى عهرومى،
 يني دژن و ناشكړا [مه نينا خوارئى]. ﴿۱۹۶﴾ و ب راستي مزگني و سالو خه تيت في قورثاننى، پيت د كيتيت
 دى پيت نه سنايد هاتين [كو پيا راسته، و ژ دغ خودنيه، و بو موحه مده دى تيت خوارئى]. ﴿۱۹۷﴾ نهري
 ما نهفه نه نيشان و بهلگه ب، بژ وان [بو خه لكى مه كه من] زانا پيت نر ايليان اي پيت جوهيان، وهكى
 عهبدولايى كورپى سه لامى، شاده ييى بژ قورثاننى بدهن [كو پيا ژ دغ خودئى هاتى]. ﴿۱۹۸﴾ و نه گهر
 نهفه قورثانه مه ل سر هندك يانينيان [نه عهريان] نينا ييه خوارئى. ﴿۱۹۹﴾ و [ب دور ستى و بهوان نيزايا
 قورثاننىه] قان يانينيان نهفه قورثانه بژ وان خوانديا ييه، وان هر باوهرى يني نه دينا. ﴿۲۰۰﴾ هوسا مه [باوهرى
 نه نيشان ب قورثاننى، پان شيرك و گاورى] يا كريبه د دلپت گونه هكاراندا. ﴿۲۰۱﴾ نهو [گاور] مه نينا نيزايا
 ب ژان و دژوار نه نيشن، باوهر ييى يني [ب قورثاننى] نائين [بهلى وئ ورژى باوهرى فايده دى وان ناكهت].
 ﴿۲۰۲﴾ و نهو نيزا ژ نشكه كتفه، دق بژ وان تيت، و وان هاى ژ خو نه. ﴿۲۰۳﴾ [قنجا و خن نيزايى ب چاليت
 خو دپينى] دق بيژن: نهري نه م نالتيه گير و كړن، و دهره ت بژ مه نالتيه دان [دا نه م باوهر ييى بينى]!
 ﴿۲۰۴﴾ نهري نهو چاوا له زل ل هاتنا نيزايا مه كدهن! ﴿۲۰۵﴾ كا بيژه من نه گهر مه نهو - ب سالان - ب
 خو شى تيخستن. ﴿۲۰۶﴾ پاشى نهو نيزايا بهميان بن هاتيه دان، ب بهري وان هات.

مَا أَفْقَىٰ عَنْهُمْ مَا كَانُوا تَفْعَلُونَ ﴿٥٠﴾ وَمَا أَهْلَكْنَا
مِنْ قَوْمٍ إِلَّا أَنهَذَا زُورٌ ﴿٥١﴾ ذِكْرًا وَمَا كُنَّا
نُظْلِمِينَ ﴿٥٢﴾ وَمَا تَزَكَّ بِهَذَا الشَّيْطَانِ ﴿٥٣﴾ وَمَا نَتَّبِعُ لَهُمْ
وَمَا يَكْتَلِبُونَ ﴿٥٤﴾ أَنَّهُمْ عَنِ السَّبْعِ تُغْرَوْنَ ﴿٥٥﴾
فَلَا تَتَّبِعْ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ تَتَّخِذُونَ مِنَ الْمُذْذِبِينَ ﴿٥٦﴾
وَأَنْذِرْ عِبَادَكَ الْأَقْرَبِينَ ﴿٥٧﴾ وَلَئِغْضِ جَنَاحَكَ لِئَلَّا يَكُونَ
مِنَ الْمُخْبِتِينَ ﴿٥٨﴾ فَمَنْ حَصَفَكَ فَلِئَلَّا يَبْزُقَ وَمَا تَحْمِلُونَ ﴿٥٩﴾
وَتَوَكَّلْ عَلَى الْعَرْشِ الرَّحِيمِ ﴿٦٠﴾ الَّذِي يَرِنُّ مِن دُونِهِ نَغَمٌ ﴿٦١﴾
وَتَقَلَّبُ فِ السَّجْدِينَ ﴿٦٢﴾ إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْغَلِيظُ ﴿٦٣﴾
هَلْ أَتَاكَ خَبْرٌ مِّن نَّذْرِ الشَّيْطَانِ ﴿٦٤﴾ نَزَلَ عَلَى غُلٍّ
أَقْبَلَ أَدِيمُ ﴿٦٥﴾ يُلْقُونَ السَّبْعَ وَأَكْبَرُ يُخْرَجُونَ ﴿٦٦﴾
وَالْقُرْآنَ يُعْطِيهِمُ الْعَالُونَ ﴿٦٧﴾ أَوْفَرُ أَفْهَمُ فِ السَّحْلِ وَإِوَادُ
يَهْمُونَ ﴿٦٨﴾ وَأَنَّهُمْ يُلْقُونَ مَا لَا يُغْنِيهِمْ ﴿٦٩﴾ إِلَّا الَّذِينَ
آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَذَكَرُوا اللَّهَ كَذِكْرِكَبِيرٍ ﴿٧٠﴾ وَاتَّصَرُّوا مِنْ
بَعْدِ مَا طَلَمُوا ﴿٧١﴾ وَسِعَتْهُمُ الَّذِينَ طَلَمُوا مِنْ مُنْقَلَبٍ يَقْبَلُونَ ﴿٧٢﴾

سُورَةُ نَمَلٍ

ل م ه ک ه ن ه ا ت ی ه خ و ا ر ی (۹۳) ن ا ی ه ت ه

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

﴿۹۱﴾ هُوَا دَجَنَّةٌ خَوَانِدُنْ: (طاه، سین)، و نه ف پ نه گ ه
ت ی ه ن ی ش ا ن ل س ه ر ن ی ع ج ا ز ا ق و ر ن ا ن ی. نه ف ه ن ا ی ه ت ی ت
ق و ر ن ا ن ی و ک ت ی ا پ و ن ک ه ر ن. ﴿۹۲﴾ ر ا س ت ی ر ی ی و م ز گ ی ن ی ه
ب ی ز خ و د ا ن ب ا و م ر ا ن. ﴿۹۳﴾ نه و ی ت ب ه ر د ه و ا م و ب ر ه ن گ ی
پ ی د ی ق ی ن ف ی ز ا ن د ک ه ن، و ز ه ک ا ن ی د ه ن، و ب ا و م ر ی ه ک ا ب ی
گ و م ا ن، ب ا و م ر ی س ب ن ا خ ر ه ت ی د ی ن ی. ﴿۹۴﴾ ب ر ا س ت ی
نه ف ی ت ب ا و م ر ی س ب ن ا خ ر ه ت ی ن ه ی ن ی، م ه ک ا ر و
ک ر ی ا ر ی ت و ا ن ی س ت ل ب ه ر و ا ن ش ر ی ک ر ی ن، و د چ ا ف ی ت
و ا ن د ا ی س ی ت ج و ا ن ک ر ی ن، و ه ه ر د ی د خ ر ا ی ی ا خ و د ا
ز ف ر ی ن [ن ا ن ک و چ و ج ا ز ی د م ر ک ا ن ه س ی]. ﴿۹۵﴾ نه ف ه نه و ن
نه و ی ت ب ی ز و ا ن [د د ی ا س ی و ن ا خ ر ه ت ی د ا، د ز و ا ر ت ر ی ن
ن ی ز ا ه ی، و نه و د ا خ ر ت ی د ا ه م ی ب ا ن خ و س ا ر ه ت ر ن.
﴿۹۶﴾ و ب س و ی ن د ن و ق و ر ن ا ن ی، ز د ه ف خ و د ا ی س ی

سُورَةُ النَّمْلِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

ل م ن ی ن ی ا ت ی ا ا ل ر ز ا ن و س ع ت ا ب ی ی ن ی. ه د ی و ا ن ش ر ی
ا ل ر ی م ی ن ی. ا ل ر ی ن ی ی ع ی س و ن ا ن ش ر و ی و ی و ن ا ز و ک و و ه ر ب ا ل ا ی ح ر ه
ه ر ی و ی و ن ی. ا ن ا ل ر ی ن لا ی و ی و ن ب ا ل ا ی ح ر ه ز ت ا ل ه ر ا ن ش ر ه ف ی م
ا ن ش ر و ی. ا و ل ی ک ا ل ر ی ن ل ه ر ن ش ر ا ل ع ذ ا ب و ه ر ی ا ل ا ی ح ر ه ه ر
ا ل ا ی ح ر و ی. و ا ل ی ک ا ل ر ی ن ا ل ر ی ن م ی ن ا ل ن ح ی ک ی ع ی ر ی ا و ا ل
م ی ن ا ل ا ی ح ر و ی. ا ن ش ر ا ز ا ن ش ر ی ک و ن ه ر ی ا و ی ت ی ک ی م ی ه ی ق ی س
ا ل ه ر ک ی م ی ه ی. ه ن ا ن ش ر ا ل ه ر ی ا ن ل و ی م ی ن ی ا ن ا ر و ی ن خ و ل ه ا
و س ی ن ا ل و ی م ی ن ی. ی م ی ن ا ل ه ر ا ن ا ل ه ر ا ل ه ر ی ل ی ک ی ر ی.
و ا ل ی ع س ا ل ه ر ا ل ه ر ی ا ن ا ن ا ن ی ک ا ن ی ا ن و ل ی م ی ن ی و ل ی م ی ن ی
ی م ی ن ی ل ا ن ش ر ی. ا ن ا ن ا ن ی ل ی ک ا ل ر ی م ی ن ی. ا ن ا ن ا ن ی ل ی ک ا ل ر ی م ی ن ی
خ ن ا ن ا ن ی و ل ی ع ف و ر ی و ی ر ی. و ا ن ا ن ی ل ی ک ا ل ر ی م ی ن ی
ی م ی ن ی غ ی ر س و ی ت ی س ع ا ل ی ن ی. ا ن ا ن ی ل ی ک ا ل ر ی م ی ن ی
ق ی ی ن ی. ه ن ا ن ا ن ی ل ی ک ا ل ر ی م ی ن ی. ه ن ا ن ا ن ی ل ی ک ا ل ر ی م ی ن ی

ک ا ر ی ه ج ه و ز ن د ه ز ا ن ا، و ه ر د گ ر ی. ﴿۹۷﴾ [ن ی ز ه و ا ن] و ه خ ن م و و س ا ی گ و ت ی ه ه ف ه ر ا خ و، نه ز ی ز د و ی ر ه
ن ا گ ر ه ک ی د ی ن ی م، [خ ن ل ف ی ر ی ب گ ر ن] نه ز د ی ب ی ه و ه ن ا خ ف ت ه ک ی ل س ه ر ر ی ک ی ن ی م، ک و نه م ب ر ی ک ا خ و
ب ک ه ف ی ن، [ی ا ن ی ز ی د ی ب ی ه و ه ب ز و ت ه ک ی ز ی ن ی م، د ا ن ا گ ر ه ک ی ب ی ز خ و ه ل ک ی ن] ه و ی ن خ ز ی م ک ر م ب ک ه ن.
﴿۹۸﴾ ف ی ج ا و ه خ ن م و و س ا گ ه ه ش ی ه د ه ف ن ا گ ر ی، ه ا ت ه گ ا ز ی ک ر ن: نه ف ی ل د ه ف ن ا گ ر ی [ک و م و و س ا ی ه] و ی س ت
ل د و ر ن ا گ ر ی [ک و م ل ی ا ک ه ت ن] پ ر و ز ی و و ن [پ خ ی ز و ب ه ر ه ک ت ب و و ن]، و ی ا ک و ب ا ف ز ی ز ه م ی ک ت ی ا س ی ا ن، ب ی
خ و د ا ن ی ه م ی ج ی ه ا ن ا ن ی س ت. ﴿۹۹﴾ ه ه ی م و و س ا ب ر ا س ت ی [نه و ی گ ا ز ی نه د ک ه ت، و د گ ه ل ت ه د ا خ ل ی ت]
نه ز م، خ و د ا ی س ی س ه ر د ه س ت و ک ا ر ی ه ج ه. ﴿۱۰۰﴾ و د ا ر ی خ ز ی ب ا ف ی ز ه، ف ی ج ا و ه خ ن ی م و و س ا ی د ا ر ی خ ز د ی ن ی،
ب ل ه ز و ه ک ی ت ی ر ه م ا ر ه ک ی خ ز د ه ا ف ی ز ی ت و د ی ت [ز ت ر س ا ن د ا]، ر ه ق ی و ل پ ش ت خ ز نه ز ف ر ی، [م ه گ و ن ی]
ه ه ی م و و س ا، نه ت ر س ه، ب ر ا س ت ی پ ی ن ف ه م ی ر ل د ه ف م ی ن ن ا ت ر س ن. ﴿۱۰۱﴾ ب ه ل ی نه و ی س م م ک ر ی [ز م ر و ف ا ن،
نه و ی ت نه پ ی ن ف ه م ی ر] نه و [ز ب ه ر گ و نه ه ی ت خ ز د ت ر س ی] ب ا ش ی ت و ب ه ک ت، ش و ی ن ا خ ر ا ی س ی ف ه ن ج ی ب ه ک ت،
ب ر ا س ت ی نه ز گ و نه ه ز ی ب ه ر و د ل و ف ا ن م [نه ف ه م ز گ ی ن ی ه ب ی م ر و ف ا ن، ه ه ر ک ه س ی پ ش ت گ و نه ه ی ت و ب ه ک ت،
خ و د ی د ی ت و ب ی ه ا و ی و ه ر گ ر ی ت]. ﴿۱۰۲﴾ و د ه س ت ی خ ز ب ک ه د پ ا خ ل ا خ و د ا، د ه س ت ی نه ی ی ت ی ش و ب ر س ف ی د ی
د ه ر ک ه ف ی ت، و ب ف ا ن نه ه م و ع ج ی ز م ی ا ن ه ر ه د ه ف ف ی ر ه و ن ی و م ل ه ت ی و ی، ب ر ا س ت ی نه و م ل ه ت ه ک ی ز ی ک ا
ر ا س ت د ه ر ک ه ف ی ت. ﴿۱۰۳﴾ ف ی ج ا پ ش ت ی م و و س ا ب م و ع ج ی ز ی س ت م ه، ی س ت ر و ن و ن ا ش ک ر ا ه، ه ا ت ی ه د ه ف و ا ن،
گ و ن ی: نه ف ه س ی ر م ی ن د ی ه ک ا ن ا ش ک ر ا ی ه.

وَجَعَلُوا مِنْهَا أَتْقَنًا فَلَمَّا نَظَرُوا فَانظَرُوا رَبَّنَا
 كَانَتْ عَذَابُهُمْ أَشَدَّ مِنْ عَذَابِ الْغُلَّامِ ۖ وَقَدْ آتَيْنَا دَاوُدَ وَسُلَيْمَانَ عَلَمًا
 وَقَالَ لِسُلَيْمَانَ إِنَّا جَاءُوكَ بِخَبَرٍ مِنْ عِبَادِهِ الْمُتَوَكِّلِينَ ۖ
 وَوَرِثَ سُلَيْمَانُ دَاوُدَ وَقَالَ يَا أَيُّهَا النَّاسُ عِلْمًا مَتَلَّقُوا
 الْقُرْآنَ وَالْوَيْتَانِ مِنْ كُلِّ مَقَرٍّ إِنَّ هَذَا لَهُمُ الْقُرْآنُ الْمُسْتَقِيمُ ۖ
 وَخُيِّرَ سُلَيْمَانُ مِمَّا جَاءَهُ مِنَ الْأَجْنِ وَالْإِنْسِ وَالْقَلْبَرِ فَهَدَاهُ
 يُوزَعْرُونَ ۖ حَتَّىٰ إِذَا الْوُاعِلُ وَادَّ الْقَوْمُ كَانَ سُوءٌ لِتِلْكَ بَيِّنَاتٍ
 آتَتْهُمُ الْأَمْثِلَ كَمَا يُخْلَعُونَ فَتَوَلَّىٰ سُلَيْمَانُ سُلَيْمَانَ وَخُيِّرَ دَاوُدُ
 لَا يَنْبَغُونَ ۖ فَتَقَرَّرَ صَاحِبًا مِنْ قَوْمِهِ وَقَالَ رَبِّ ارْزُقْنِي
 أَنْ أَكْفُرَ بِمَنَافِقَتِكَ أَلَيْسَ أَفْتَنُكَ عَلَىٰ وَعْدٍ وَبَدِئْتَ وَأَنْ أَغْتَلَّ
 صَلَاتَا تَرَكْتَهُ وَأَدْبَانِي بِرَحْمَتِكَ فِي عِبَادَةِ الْغَالِبِينَ ۖ
 وَتَقَرَّرَ الْقَطْرِ لِقَالَ مَا لِيَ لَا أَرَىٰ إِلَهًا هَذَا أَمْ سَكَنَ
 مِنَ الْغَالِبِينَ ۖ لَا عَذِيبَتَهُ عَذَابًا شَدِيدًا أَوْ لَا أُنْجِنُهُ
 أُولَئِكَ يَنْتَظِرُ سُلَيْمَانَ فَمِمْبَ ۖ فَتَكَفَّرَ غَيْرَ يُعِيدُ فَقَالَ
 أَطَعْتُ بِمَا لَمْ يَحْظُ بِهِ، وَجَنَّتْهُ مِنْ سَبَابِ بَنَاتٍ بِقَدِيرٍ ۖ

﴿۱۱﴾ و هر چه ندهد دل دزاین [نهفه موعجزه نه ز
 دهف خودی، و نه سحره]، به یمن ز ستم و مهزنانی دره و
 داتان و باومری یمن نه نیشان، فینجا برین، کا دویا هیبا
 خرابکاران یا چاوایه. ﴿۱۲﴾ ب سویند مه زاینهک
 دابو داوود و سوله یانی [نه و ی زاینات زمانی باله فی
 و نه والان سو]، و هر دو کان گوت: همی په سن و
 سو یاسی بؤ خودی بن، نه وی قه درئی مه هر دو یان
 ب سر قه درئی گه لهک ز بنده بیست خو بیست خودان
 باومر تیختی. ﴿۱۳﴾ و سوله یان بو ویرسی داوودی
 [د پنه مبراتییندا]، و گوت: گمل مرو فان، ب راستی
 خودی زمانی باله فرمان یمن نیشا مه دابی، و همی
 تبت بیت دابه نه مه [نانکو کهره میت مه زن، د
 گمل مه بیت هاتنه کرن]، ب راستی نهفه کهره مه کا
 ناشکمرایه. ﴿۱۴﴾ و بؤ سوله یانی، لهشکری وی ز
 نهجنه و مرؤف و نهیران هاتنه کومکرن، [هندی هند
 گه لهک سوون، و داژیک فه نه قه تن] ویزیت پینشی
 دهاننه راوه ستاندن، دا بیت دویا هیکی بگه منی.
 ﴿۱۵﴾ هتا لهشکری وی گه منشی نهالا میریان

[نهاله که ل شامی، گه لهک یا ب میریه]، میریه کی گوت: گمل میریان هر نه دجهت خوفه، سوله یان و
 لهشکری خو هوه نه هر شین، بیسی کر همت یی بکه ن و یی بهه سن. ﴿۱۶﴾ فینجا سوله یان ب ناخفتا
 وئی، گرنزی و که نی، و گوت: خودیوق، دهستی من بگره نه ز سو یاسیا ته بکه، ل سر وان کهره میت ته د
 گمل من و ده بیانیت من کریس، و نه ز وان کار و کریاریت قمنج بکه م نهویت تو ژئی رازی، و ب دلوقانیا خو
 من ز بنده بیست خو بیست باش، حسب بکه [یان من بیخه د گمل وان، و نافی من د گمل نافی وان دانه، و
 من د گمل وان د به حشتا خودا کوم بکه]. ﴿۱۷﴾ و سوله یانی جانی خو ل باله فرمان گتیرا، و گوت: بچی نه ز
 هودهودی نایسم، پان ژئی نه و نه سی حازره. ﴿۱۸﴾ یان نه ز دئی تیرایه کا مه زن دهه بهر وی، یان دئی فه کوژم،
 یان ژئی نه و [ز بهر نه هانتا خو] دئی نیشانه کا پون و ب هیز بو من تبت. ﴿۱۹﴾ و گه لهک پیشه نه چو [هودهود
 هات] گوت: نه ز ب سر وی هلبووم یا تو ب سر هله بهوی، و من سالو خه کی راست و بی گومان ز
 سه به یمن، یمن بو نه نیشا یی.

إِن وَجَدْتَ أُمَّرَأَةً تُقْبِلُكُمْ وَأُوقِيَتْ مِنْ سُوءِ تَقْوِيَّتِهَا
عَظِيمٍ عَظِيمٍ ۖ وَجَدْتُمَا وَقَوْمَهَا يَسْجُدُونَ لِلشَّيْطَانِ
مِنْ دُونِ اللَّهِ وَتَوَكَّلُكُمْ الشَّيْطَانُ لَعَنَهُ اللَّهُ هَرَجًا أَتَيْتَ
فَهُمْ لَا يَتَذَكَّرُونَ ۖ أَلَا يَسْجُدُونَ لِلَّهِ الَّذِي خَلَقَ النَّفْثَ
الْأَشْرَارَ وَالْأَرْضَ وَتَحْتَ مَا خُفِيَ عَنْ أَفْئِدَتِهِمْ ۖ اللَّهُ
أَعْلَمُ ۖ قَالَ سَتُنَظَّرُ
أَمَدًا أَفْكَتَ مِنَ الْمَكِيدِينَ ۖ أَذْهَبَ بِكَ هَذَا
قَالِقَهُ الْيَهُودُ قَوْلَ عَنْهُمْ فَأَنْظِرْنَا مَا نَكْرَهُونَ ۖ قَالَ يَا أَيُّهَا
الْمَلَأُ الْإِنِّ إِلَيْنَا كُنْتُمْ كَرِهْتُمْ ۖ اللَّهُ مِنْ شَيْئِكُمْ أَفْكَرَ
بِسْمِ اللَّهِ الرَّؤُوفِ الرَّحِيمِ ۖ أَلَا عَلِمُوا أَنَّ الْوَيْلَ لِلْمُصَلِّينَ ۖ
قَالَ يَا أَيُّهَا الْمَلَأُ الْفَرِحُوا فَرِحْتُمْ مَا كُنْتُمْ قَاطِعَةً أَمْرًا عَنِّي
فَتَهْتَدُونَ ۖ قَالُوا لَنْفَعُ أَوْلَافُنَا وَأَوْلَافُنَا بِنِ شَيْدٍ وَالْأَخْرَ
إِلَيْنَا فَانْظُرِي مَا نَأْتِيَنَّ ۖ قَالَ إِنَّ أَوْلَافَكُمْ إِذَا دَخَلُوا قَرْيَةً
أَفْسَدُوهَا وَجَعَلُوا لَهَا لَكُمُ اللَّهُ وَكَلَّامًا يَتَّبِعُونَ ۖ
وَأَنَّى مُرْسِلَةٌ إِلَيْهِمْ بِهَدِيَّةٍ قَطَايَرُ لَا تَبْرَحُ الْفَرَسُونَ ۖ

سورة النمل
الجزء التاسع عشر

﴿۳۳﴾ ب راستی [ل ویری] من دیت ژنه کنی سهر و کانی
ل وان دکمر، و چو نینه خودی زی نه دایتی، وی
تهخته کنی معزن [بسی سهر و کانی و میرانی] یسن هعی.
﴿۳۴﴾ من دیت وی و مله تنی وی، شوینا بقر خودی
سورجده یسن بیه، بقر و زوی سورجده دیرن، و شه بتانی
نهف کاری وان، بقر وان یسن خه ملاندی، قنجا [شه بتانی
ب فی کاری خن] نهو ز ریکار راست بیت دایه باش،
و نهو راسته یقی نابین. ﴿۳۵﴾ [و شه بتانی کاری وان بقر
جوانگر] داسورجده یسن بقر خودی نه نه، نهو خودایسن
تشنش نه شارتنی [وه کی بارانی و شینکائی و بیهیت
گرددوونی] د نهرد و نه سماناندا ناشکرا دکست، و
تشنش هوین ب نه شارتن و ناشکرایس دکهن، دزایت.
﴿۳۶﴾ خودی نهوه یسن چو بهرستیت راست و
دورست ز وی ینقه تر نهی، نهو خودانسن عمرش
معزنه. ﴿۳۷﴾ [سوله یانی] گوت: دتی بهرئی خن
دهیسن کاتو راست دبیژی، یان زی تو دره وان دکهی.
﴿۳۸﴾ تو نه فی نامه یا من بیه، باقیزه بهر وان، باشی
خن ز وان بده باش، و برینتی کادی چ بهر سفی ده ن؟.

﴿۳۹﴾ [قنجا و هخنس هودهدودی، نامه هاقنیه بهر وان و خوندکارا وان] گوت: گمل رویسان، نامه به کا
ب قهر یابقر من هاتی. ﴿۴۰﴾ نهو زی ز دهف سوله یانیسه، و یا تیدا هاتی: (بسم الله الرحمن الرحيم). ب
نافس خودایسن دلوفان و بهر دلوفین. ﴿۴۱﴾ و خن ل سهر سهری من معزن نه کن، و موسلمان و مرنه دهف
من [نانکو موسلمان یسن]. گوت: گمل رویسان دراستافی کاریدا بیژن، کان نه زج بکم و نه ز بی
ههوه چو بریاران نادهم، هوین تیدا بشکدار و حازر نه بن. ﴿۴۲﴾ گوتن: نهم خودان هیز و دهمسته لاتین، و
د شه راندا میترخاسین، و فهران فهرانا نهیه، برینتی کادی چ فهران دهی [نهم دتی فهرانا ته ب جهنمین].
﴿۴۳﴾ گوت: ب راستی گافا خوندکار [ب خورتنی] چونه دگونه کیدا، گوندی کافل و ویران دکهن، و
رویسی و ماقولیت وان دشکین و بهزیل دکهن، و کاری وان هه نه هیه. ﴿۴۴﴾ و نه ز دتی دباریه کن بقر
وان هنیرم، و دتی بهرئی خن دهیسن، کانهویت من هنارتین دتی ب چ سهر، زهن ل ز نوی نهم دتی بهر یاری دهین،
کا نهم دتی چ کهین؟.

﴿۳۶﴾ فَيَجَا وَهَخْتِي [هتارنى] هاتيه دهف سوله ياني، [سوله يان پنغه مبر] گوت: هوين مالى ددهنه من [هوين ب مالى، من رازى دكهن، دا هوه بهيلم، و دهينه كهسه هوهو چو نه بيزمه هوهه]، و تشنى خودى داييه من [پنغه مبرانى و خوندكاري و كهرمان]، چينره ز وى تشنى يى داييه هوهو، نهز نهفوم يى كهيف ب دياريان ديت، بهلى هوينن كهيف هوهو ب دياريان ديت. ﴿۳۷﴾ بزقره دهف وان، و بيزه وان: نهف دى له شكه ره كن و مسا بهينه سر وان، نهشتين بهر سبگى وان بگرن، و نهف دى وان بهر بيل و شكسته ز وىرى [ز سه بهنى] دهر تيجين. ﴿۳۸﴾ [سوله ياني] گوت: گمل روپييان، كى ز هوهو دى تهغنى خوندكاري سا سه بهنى، بو من نييت، بهرى نهف موسلمان بينه دهف من. ﴿۳۹﴾ غريته كى ز نهجنيان گوت: نهف دى بو ته نيم، هيژ تو ز ديوانا خو نو را بويى، و ب راستى نهف بو نينا نهغنى خوندكاريى، خودان شيان و نهميم. ﴿۴۰﴾ و نهوى زانينك ز كيسى هى [كو نافي خودى، يى موزن

دزاني] گوت: نهف دى بو ته نيم، بهرى چافيت ته ز بهر خو دانا دوير بينه و هر گنبران، فيجا وهغنى ل دهف خو ديتى يى دانييه، گوت: نهف ز كهر ما خودايى منه، دا من بهر بينيت، كا نهف دى سوباسيا وى كهف، يان زى دى چافتيقى كهف [و كهرميت وى نائينه بهر چافيت خو]، و نهوى سوباسيى دكهت نى بو خو دكهت [نانكو مفايى سوباسيى هه ر بو ويه]، و نهوى چافتيقى دكهت و سوباسيى نهكهت [بلا بزانيت]، ب راستى خودى پاكي ب سوباسيا وى نينه، و يى يى مهت و خودان كه ره مه. ﴿۴۱﴾ [سوله ياني] گوت: تهغنى وى، يى خوندكاريى، بگو هون [گو هونپنه كا و مسا بيخنه تيدا، كو نه نياسيت]، دا بزانين كا دى يى جهسيت، و تهغنى خو نياست يان نه. ﴿۴۲﴾ فيجا وهغنى [بهلقيس] هاتى، گوتى: نهف دى تهغنى ته يى هواسيه؟ گوت: ههروكى نهف نهف و [سوله ياني گوت]: بهرى بهلقيس خودى زانين دابوو مه، و نهف بهرى وى [بهلقيس] بو خودى موسلمان بوويين. ﴿۴۳﴾ و نهو بهر سبيى وى شويئا خودى دهرست، نهو [ز موسلمانبونى و ريكا راست] دا پاش، ب راستى نهو ز وان بوو بينت گاور. ﴿۴۴﴾ [سوله ياني] گوت نه وى [گوتنه بهلقيس]: كه ره مكه هه ره د قهر سفته، فيجا وهغنى [وئى ريكا قهرى] ديتى، هر كر ناله كا كويره، دهلنگيت خو ههلدان [دا بهدته ناف وى نافي]، [سوله ياني] گوت: [دهلنگيت خو ههلده] ب راستى نهف قهره كا حويلكريه و ز شويش بيه، [فيجا وهغنى بهلقيس نهف زانى] گوت: خودپوز، ب راستى من ستم پال خو كرى [وهغنى من پوز بهرستى]، و نهف د گله سوله ياني بو خودى، خودانى هه مى جيهانان، موسلمان بووم.

فَلَمَّا جَاءَ سُلَيْمٌ قَالَ أَتُمْنُونَ بِمَا لَيْقَا هَاتَيْنِ: اللَّهُ خَوْرَمَا
 أَتُمْنُونَ بِلِشْمِ هَدِيَّتِكُمْ تَقْرَحُونَ: بِرَبِّجِ إِلَهِي فَلَمَّا بَيَّنَّهُ
 بِخَوْرَمَا لَا يَحِلُّ لَهُمْ بِمَا لَيْقَا هَاتَيْنِ: اللَّهُ خَوْرَمَا
 قَالَ يَتْلِيهَا السُّلَامُ الْيَكْرَامِي بِرَبِّجِ هَاتَيْنِ: اللَّهُ خَوْرَمَا
 قَالَ هَاتَيْنِ: اللَّهُ خَوْرَمَا: اللَّهُ خَوْرَمَا: اللَّهُ خَوْرَمَا
 وَبَلَّغَهُ لِقَائِي أَمِينٌ: اللَّهُ خَوْرَمَا: اللَّهُ خَوْرَمَا
 أَتُمْنُونَ: اللَّهُ خَوْرَمَا: اللَّهُ خَوْرَمَا: اللَّهُ خَوْرَمَا
 قَالَ هَذَا مِنْ فَضْلِ رَبِّي لِيَتْلُوَنَ أَفْكَرًا أَكْثَرًا وَمَنْ شَكَرْنَا
 يُكْثِرْ لِقَائِي: اللَّهُ خَوْرَمَا: اللَّهُ خَوْرَمَا: اللَّهُ خَوْرَمَا
 عَرَضْنَا نَظَرَ لِقَائِي أَفْكَرًا أَكْثَرًا: اللَّهُ خَوْرَمَا
 جَلَّةٌ قِيلَ أَهَذَا كَرَمٌ فَكَانَ كَرَمًا هُوَ وَلِيَّتَا الْيَكْرَامِيْنَ قِيلَا
 وَكَلَامُ سُلَيْمٍ: اللَّهُ خَوْرَمَا: اللَّهُ خَوْرَمَا: اللَّهُ خَوْرَمَا
 قَوْمٌ كَوْنِي: اللَّهُ خَوْرَمَا: اللَّهُ خَوْرَمَا: اللَّهُ خَوْرَمَا
 وَكَشَفَتْ عَنْ سَاقِيهَا قَالَ: اللَّهُ خَوْرَمَا: اللَّهُ خَوْرَمَا: اللَّهُ خَوْرَمَا
 إِلَى ثَلَاثٍ نَفْسِي وَأَسْنَتُ مَعَ سُلَيْمٍ: اللَّهُ خَوْرَمَا: اللَّهُ خَوْرَمَا: اللَّهُ خَوْرَمَا

فَتَأْتِيهِمْ جُحَاشٌ مُّؤَمَّاتٌ إِذَا قَالُوا أَخْرِجُوهُمْ أَلَّا يَخْرُجُوا إِلَيْهِمْ
لُوطٌ مِنْ قُرَيْشٍ إِذْ أَتَاهُ أُنْثَى تَطْفَأُ نِوَتَ ۖ فَاتَّخِذَتْهُ
وَأَهْلَهُ إِلَّا امْرَأَتَهُ فَقَدَّرْتَهَا مِنْ الْقَهْمِ ۖ وَأَطْلَقَهَا
عَلَيْهِمْ فَطَلَرْنَ نِسَاءً مَطْلَرُ الْمُنْذَرَاتِ ۖ فَمَنْ أَلْحَقَهُ يَوْمَ
وَسَطُ عَلَٰنٍ عِبَادُ اللَّهِ الَّذِينَ أَضَلُّوا فَأَقْبَحَ عَمَلُهُمْ إِذْ يُشْرِكُونَ ۖ
أَمَّنْ حَقَّقَ الشُّكُوبَ وَالْأَرْضَ وَأَنْزَلَ الْأَمْهَرِجَ مِنَ السَّمَاءِ
مَاءً فَأَنْبَتْنَا بِهِ حَبْلًا ذَاتَ نَهْجٍ مَّا كَانَ لَكُمْ أَنْ
تُخْبِتُوا أَرْضَكُمْ ۖ أَلَمْ تَعْلَمْ أَنَّ اللَّهَ يَدْرِي قَوْمٌ يَعِدُونَ ۖ
أَمَّنْ جَعَلَ الْأَرْضَ قَرَارًا وَجَعَلَ خِلَافُهَا أَنْهَارًا وَجَعَلَ
لَهَا زُيُوتًا وَجَعَلَ بَيْنَ الْبَحْرَيْنِ حَاجِزًا ۖ أَلَمْ تَعْلَمْ أَنَّ اللَّهَ
بِمَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ ۖ أَمَّنْ يُجِيبُ الْمُضْطَرَّ إِذَا
دَعَاهُ وَيَكْفِي السُّوءَ وَيَجْعَلُ لَكُمُ خُفًّا ۖ أَلَمْ تَعْلَمْ أَنَّ اللَّهَ
يَدْرِي مَا تَعْمَلُونَ ۖ أَلَمْ تَعْلَمْ أَنَّ اللَّهَ يَدْرِي مَا تَعْمَلُونَ ۖ
أَلَمْ تَعْلَمْ أَنَّ اللَّهَ يَدْرِي مَا تَعْمَلُونَ ۖ أَلَمْ تَعْلَمْ أَنَّ اللَّهَ يَدْرِي
مَا تَعْمَلُونَ ۖ أَلَمْ تَعْلَمْ أَنَّ اللَّهَ يَدْرِي مَا تَعْمَلُونَ ۖ

﴿۵۶﴾ قیجا مله تن وی چو بهر سف نه بو، ز وی
پیغه نر نه بیت، گوتن: بنه مالا (لوط) ی ز گوندی
خو دهر یخن، ب راستی نهو خو باقر ددانن.
﴿۵۷﴾ قیجا مه نهو و مرؤیت وی [نهویت باوهری
نیاسین] رزگار کرن، ز بل زناوی، مه نهو داد گدل
وان نهویت د ناف نیزایندا مایین. ﴿۵۸﴾ و مه بارانهك
ب سر واندا باراند [بارانا، بهریت سزنی]، قیجا
بارانا وان، نهویت هاتنه ناگه هدار کرن [و فایده بو خو
زی نه کرن] پیسه باران بوو. ﴿۵۹﴾ [همی موحه مدد]
بیژو: حه مد و سر یاسی بو خودی [ل سر کوره میت
وی، و نه هیلانا مله تیت گاور ز بهری ویله]، و سلاف
ل سر بنده بیست وی، نهویت وی هملزارن [کو
پیغه مبهرن]. نهری خودی و بهرستا وی چیتره، یان
زی هه فیشک هوین چی دکهن و بهرستا وان...!؟
﴿۶۰﴾ نهری نهویت ههوه بو خودی کرینه هه فیشک
چیترن، یان نهوی نهرد و نهسان چیکرین و باران
بو ههوه ز عه وران باراندی...!؟ قیجا مه باخچه ییت
دلفه کمر و جوان بن شیکرن، ههوه نه دشیا دارو یاری

وان شین یکن [نه گهر مه بو ههوه شین نه کر بایه]، نهری بهرستیه کنی دی د گدل خودیه [ههتا هوین بهرینس
یان زی چیکرن و دانن ب بالفه لی بدهن] نهخبر و هسانینه، به لی نهو مله ته کن، هه فیه ران بو خودی چی
دکهن، و بهری خو ز هه فیه و هرد گنرن. ﴿۶۱﴾ نهری نهویت ههوه بو خودی کرینه هه فیشک چیترن، یان زی
نهوی نهرد بو ههوه ل سر ناوایی هیکر راستکری و بو زینن خو شکری، و رویاریت نافن ییخستیه تیدا،
و چیا بو کرینه سنگ، دان نهویت، و نافر دانابینه د نافه را ههردو دهر یاندا [دانافا شرین و سوبر (شور)
تیکه لی تیک نهبن]؟ نهری بهرستیه کنی دی د گدل خودی ههیه [ههتا نهو، وی بهرینس، یان زی خودی
ب تنن نهفه دابینه]؟ [نهخبر... نهوی هه فیشک، و چو بهرستی د گدل نین]، به لی بارابر ز وان نوزانن.
﴿۶۲﴾ نهری نهویت ههوه بو خودی کرینه هه فیشک چیترن، یان زی نهوی بهرستیه تیدگالی ددهت، گافا
ههوارا خو دگه هیشی، یان زی نهخو شیی [ل سر وان] رادکته و ددهته ناله کی، و ههوه دکته ویز سینت
نهردی [ب نه هیلانا ههدهک مله تیت بهری ههوه]...!؟ نهری بهرستیه کنی دی د گدل خودی ههیه [کو هوین
بهرینس، یان زی خودی ب تننیه، نهفی دکته]؟ و هوین کیم کهره م و نیعمه تیت خودی، دیننه براهو.
﴿۶۳﴾ نهری نهویت ههوه بو خودی کرینه هه فیشک چیترن، یان زی نهوی ههوه د تاریستانا دیمی و دهر یاندا
راسته پی دکته، و بهری په رته تا خو [نانکو بارانی] مز گینی دهنیریت...!؟ نهری بهرستیه کنی دی د گدل
خودی ههیه [کو هوین بهرینس، یان زی خودی ب تننیه فی کاری دکته]؟ خودی بلندتر و باقرتره ز وی
شرکا، نهو دکهن.

اَقْرَبَ يَدَ الْاَلَيْقِ تُرْعِدُهُ وَمَنْ يَرْفُكْ مِنْ السَّمَاءِ وَالْاَرْضِ
لَمْ يَلْعَلْ يَنْفَعِ اللَّهَ فَمَا لَوْ كُنْتُمْ اِنْ شَعَرْتُمْ بِهِمْ قُلْ
لَا يَنْفَعُكُمْ فِي الشَّرِّ وَالْاَرْضِ الْغَيْبِ اِلَّا اللَّهُ وَمَا يَنْفَعُكُمْ
لِيَاَن يَتَمَتَّلُوا قُلْ اِنَّ اَوْلَىٰ عِلْمُهُمْ فِي الْاٰخِرَةِ بَلْ هُمْ فِي
شَكٍّ مِّنْهَا بَلْ هُمْ فِيهَا عَمَوْنٌ قُلْ اَلَا لِيْلَتٌ كُفْرًا اَوْ اِلَّا
مُتَعَمِّدًا وَمَا اَنَا اِلَّا نَذِيرٌ لِّمَنْ هُوَ قَدْ وُعِدَ اَهْلًا
مِّنْ قَبْلُ وَ اَلَا قَامِ قُلْ اِنَّ هَذَا اِلَّا اَسْطِجَارٌ اَلَا قُلْتُمْ
قُلْ يَسِرُّوْا فِي الْاَرْضِ فَانظُرُوا كَيْفَ كَانَ عِزُّ الْمُجْرِمِ
وَلَا تَحْزَنْ عَلَيْهِمْ وَلَا تَكُن فِي سَبِيلِهِمْ يَتَبَلَّغُونَ
وَيَقُولُونَ مَتَىٰ هَذَا الْوَعْدُ اِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ قُلْ عَسَىٰ
اَنْ يَكُوْنَ زَكَاةٌ لِّكُمْ يَمْشِي الَّذِي تَشْتَكُونَ قُلْ اَنْ يَكُوْنَ
لَكُمْ وَفْدٌ عَلَى الْاَنَامِ وَلٰكِنْ اَسْعٰهُمُ لَا يَشْكُرُوْنَ قُلْ اَنْ
يَكُوْنَ لَكُمْ مِّنْ اَمْرٍ اَوْ كُنْتُمْ اَعْيٰنٌ وَمَا مِّنْ عَاقِبَةٍ
فِي السَّمَاءِ وَالْاَرْضِ اِلَّا فِي كِتَابٍ مُّبِينٍ اِنَّ هَذَا الْقُرْآنُ
يُنْشَأُ عَلَىٰ بَنِي اِسْرٰءِيلَ اَسْعٰهُمُ الَّذِي هُمْ فِيهِ يَخْتَلِفُونَ

﴿۶۱﴾ نهی کریمت هموہ بز خودی کریمه هفشک
چینرن، بان زی نهوی جارا یتکن دهست ب چنکرن
دکمت، باشی [پشی مرنی] ساخ دکمتفه، و رزق
هموہ ز نورد و نهسانان ددهت...! نهی کریمت بهرستیہ کن
دی دگهل خودی هبه [هتا هوین بهرینس، و بز
خودی بکهنه هفشک]. [هہی موحمهه] بیژہ:
نیشان و بهلگہبا حق بینن، نه گهر هوین راست دبیزن
[کو خودی هفشک کئی هہی]. ﴿۶۵﴾ بیژہ: کس
د نورد و نهساناندا، ز بل خودی، تشش فہشارتی
و نه دیار نوزانیت، و کس نوزانیت کنگی دئی ز
گوزان رابنهفه. ﴿۶۶﴾ هہمی نه گهریت زانینا وان ب
هاتنا قیامتن، همر چهنده همنه زی، کفشن و نه مان
[هند نیشان و بهلگہبیت بهر چاف همنه، پین بزائن،
ب راستی قیامت همر دئی تیت] بهلن [دگهل هندق
زی] نهو ب هاتنا قیامتن ب گومانن، بهلکی نهو
زی (ز دینا نیشان و بهلگہبیت قیامتن، و بیت
وان بگہهتنه هقیقی) د کوزمنه. ﴿۶۷﴾ و نهویت
گاوروبوین، گوتن: نهی کریمت نه گهر [پشی مرنی] نه

و باب و بابریت خز بوویسنه ناخ، نهی جارہ کا دی، دئی ز گوزان رابنهفه؟. ﴿۶۸﴾ ب سویند بهری نوک
زی، سوز و بهیمان بز مه و باب و بابریت مه، ب فنی چندی هاتبوونه دان [نه گهر و هابایه، دا باب و
بابریت مه، ز گوزان رابنهفه]، ب راستی نهفه [نهف بهیمان] ز چیرؤک و چقانوکیت بهری پیغه نرینہ.
﴿۶۹﴾ [هہی موحمهه] بیژہ وان: د نوردیدا بگہرن، باشی برینن، کا دویمہیکا گونہ هکاران بسوچ؟.
﴿۷۰﴾ [هہی موحمهه] ب ختم نه کفهل سر [نه باوہری نینا] وان، و تنکاف نهہ ز بهر بیلان و توبیت،
نهو دگترین [خودی دئی نه باریزیت، دئی هاریکاریسا نه کت]. ﴿۷۱﴾ دبیزن: زان و بهیمان هوین مه ب
نیزایا وی دترسین، کا کنگی دئی تیت، نه گهر هوین راست دبیزن. ﴿۷۲﴾ بیژہ: دیت هندمک ز وی [نیزایس]
نهوا هوین لهزی لن دکن، گهلک یا نیزیکی هموہ بیت [و هموہ بگہیت]. ﴿۷۳﴾ و ب راستی خودایس ته،
خودان کهرمه ل سر مرؤفان، بهلن راباہتر وان نه دشرکوردارن. ﴿۷۴﴾ و ب راستی خودایس ته، دزانیت
کاچ د سینگن خودا دقہشیرن، و کاچ ناشکرا دکن. ﴿۷۵﴾ و جو بی فہشارتی و نه دیار د نورد و نهساناندا
نینہ، نه گهر ددهین پراستیدا نهیت [ز وان تشنان: نهو نیزایا ته لهزی لن دکن، یا دهستیشانکریہ، فیجا
چاوا نهو لهزی لن دکن؟]. ﴿۷۶﴾ ب راستی نهف قورنانه، پراپیا تشش نراپیل تیدا زیک جودا، بز وان
[نراپلیسان] فہ دگتریت و ناشکرا دکت، [وہکی جودابوونا وان دکار هسایدا].

﴿۷۷﴾ و ب راستی شرف قورخانه، راسته ریسی و دلفانییه بؤ خودان باوهران. ﴿۷۸﴾ ب راستی خودایستی ته، دئی ب بریاریت خؤ حوکمی دنا بهره را و اندا کمت [ل سهر تشتی شو و تیدا ژینک جوردا]، و ههر نه وه یسی سردهست و زیده زانا. ﴿۷۹﴾ قیجا تو پشنا خؤ ب خودی گهرم بکه، ب راستی تو یسی ل سهر هه قیبا ناشکرا. ﴿۸۰﴾ ب راستی تو مریشان [گاوریت دلی وان ژ هه قیسی تاری بووسی]، و کهران [نویت گوهیت وان ژ بیستنا هه قیسی گرتی]، نه نشی ولسی بکی، گول گازیسی بین، نه گهر وان پشنا خؤ دا هه قیسی. ﴿۸۱﴾ و تو نه نشی نه ویست کوره، ژ بهرز مهور و گورم ابونا تیدا، هه گیزی و راسته پی بکی، ب تنی شو نه بن نه ویست باوهری ب قورخانا مه نیابین، تو دشنی ولسی بکی گولنی بین، نی ههر نهون نه ویست خؤ سپارینه خودی. ﴿۸۲﴾ و نه گهر قیامت [و نهفا نایه تان ژئی دگوت، ژ هانتا قیامتهن و ترس و سهما وی] نیزیکی وان بوو، نه م دئی بؤ وان گیانه موره کی ژ نهردی دهر تیخین، دگهل وان باخفیت [و بیژیت]: ب

راستی مروغان باوهریه کا موکوم نه بوو و کو نه م دئی دهر کفین [و مک نیشانهک ژ نیشایت مه زانایا خودی]. ﴿۸۳﴾ و رزؤا نه م ژ ههر مله ته کی کژه مک، ژ وان نه ویست نایهت و نیشایت مه درمو دانابین [و باوهری پی نه نیابین] کژم ده کن [کو رزؤا قیامتهیه]، قیجا نه ویست بهر اهیکن دینه، راوه ستاندن، دایست دویا هیکن بگه هنی، و بینه تیک ریز. ﴿۸۴﴾ گافا دینه مه یانا حه شری [و جهی حسابی]، خودی دئی بیژنه وان: هه وه نیشان و نایهتت من درمو دانان، بیسی هوین تشته کی ژئی بزاسن، و نهو ج بوو هه وه دکر [نهو ج بوو هوین ژ قی رزؤی دایسه پاش، و وهل هه وه کری، هوین درمو بداسن]. ﴿۸۵﴾ و نیزال سهر وان پیدقی بوو، ژ بهر سهما وان کری، قیجا ناخفن ژ وان نایت [چونکی وان چو هه جهت نین، بؤ خؤ بگرن]. ﴿۸۶﴾ ما نابین مه شرف یا دایسه وان، دا تیدا به هه سن، و مه رزؤا یارؤن کری [دا کارواریت خؤ تیدا ب ریفه بهن]، ب راستی نهفه [شرف کر نه جهی فیه سین، و پزنکرنا رزؤی] جامه و نیشان، بؤ وان نه ویست باوهریسی دین. ﴿۸۷﴾ و رزؤا بفل بؤ قیسی دینه دان، هنگی نه ویست دهر د و نهسا اندا ههین، هه می دئی ترسن، ژ ببل وان نه ویست خودی نه فیایی ترسن [نهو ژئی شهید و پیغه بهرن]، و هه می مه لویل و پرهیل دئی تینه دهر خودی. ﴿۸۸﴾ [وی رزؤی کو رزؤا قیامتهیه] دئی جیایان بیسی، یا ژ نهفه دپاوستاینه، و نهو ب خؤ کا چاوا عهور دچن، و سها دچن، نهفه چیکرنا خودیه، نهوی هه می تلت موکوم و به جه چیکری، و خودی ناگه هژ وی هه به یا هوین دکن.

﴿۸۸﴾ [وی پژوئی] هه چینی بیت خیر ههبن، دئی
گهینه خیره کاجیتر [خودی دهه قات دئی دهمن].
و نوژ نرس و سه هه وئی پژوئی تیمن. ﴿۹۰﴾ و هه
کسی بیت، و کار و گریزیت وی هه می گونه
بن، بان هه قال و هه فیک بۆ خودی چیکری، دئی
هه و سه کفته د دۆمهیدا [دیر گه هه قات دۆزه من
دئی بیژن]. هوبن نایته جزا گرن ب وی نهیت یا
هه ده دکر. ﴿۹۱﴾ [هه می موحه مه د پیژه] ب راستی
فرمانا من یا هه بیه کرن، گو نه ز خودایی فی
بازیری ب تنی یه پیژم، نهو باژیری خودی ب ویز و
بریمت تیختی و تیمنگری، و هه می تشت [دگهل
فی باژیری] یی ویه، و نه مرئی من یی هه بیه کرن،
نه زل بهر نه مرئی وی پاره ستم، و ژ خو سهاریان سم.
﴿۹۲﴾ و [نه مرئی من یی هه بیه کرن] نه ز قورتانی
[بۆ هه ده] بخویم [دا هه ده یی بتر سینم، و داخواز که مه
گو هه داریا خودی]. قیجا هه که کسی راسته یی بییت،
ب راستی بۆ خۆ ب تنی دئی راسته یی بیت، و هه
کسی گو مراییت [زیان ل خۆ دکت]، قیجا پیژه:

سوره تا قهصص

ل مہ کہہ: ہاتیبہ خوارِی (۸۸) ثابہ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

١٠) ھۆسا دېتە خواندن (طا، سین، میم)، (بۇ رافە کرنا فان رەنگە تییان بۇرە سەرئى سۆرەقا بەقرە).
 ١١) نەفە ئایەتیت کییا (قورلانا) پۆنگەر. ١٢) نەم بۇ وان نەوئیت باوهرى ب قورائى ھى، سالوخی
 مووسای و فیرعوئى وکس چیئوئى، ب وھى بۇ تە دھئیزین. ١٣) ب پاستى فیرعوئى، ل سمر
 نەردىق سمرى، زئیدە خۇ مەزنگەر، و زۆردارى ز فامى دەرئختست، و خەلکى وئى کر نە دەستەک دەستەک و
 زیکفە کرن، و کۆمەك و وان (کوترائیلینە) تەبەسەرکرن، کورپت وان دکوشتن، و کچیت وان (بۇ خدایىیا
 خۇ) دھیلان، ب پاستى تەو ز خرابان بو. ١٤) و مە دقئیت کەرەم د گەل وان بکەن نەوئیت د سمرئدا
 ھاتینە تەبەسەرکرن، کوئسرائیلینە (و وان ز زۆردارىیا فیرعوئى پزگار بکەن)، و وان بکەنە پئىشى و جھى
 جافلنکرئى، و وان بکەنە وئرس (ل سمرئ).

﴿۱۱﴾ و ره ختی [موسا] که هشیبه کاملانا خز
 [ژ نه قتل و هیزئ]، مه پیغه به رانی و زاتین دایس، و
 هوسا نهم قهنجیکاران خه لات دکمین. ﴿۱۲﴾ و بیی
 کو خه لکنی باژیری [مری] بنی به سیت، چو
 ناف باژیری، فینجا دیت دو زه لام تیلاب شهرد،
 نه فز ژ مله تن و سب و نه فنی دی ژ دژمنی و سب، فینجا
 نه فنی ژ مله تن وی هه وارا خز گه هاندئ، و داخو از
 ژئ کر هاریکاریا وی بکت ل سمر دژمنی وی،
 نینا مروسای کولمک دانایی کوشت، گوت: نه فز
 کاری شه پانیبه [شه پانی ب من دا کرن]، ب راستی
 نهو دژمنه کن گومر اگری ناشکهرایه. ﴿۱۳﴾ گوت:
 خودیو، ب راستی من ستم ل خو کر [ب کوشتا فی
 مرقفی، و ب فنی کویا شه پانی ب من دایسه کرن]،
 فینجا ل من نه گره و گونه هیت من ژئ بهه، فینجا
 خودی گونه هیت وی ژئ برن، و نهوه گونه هیزیر
 و دلوفان. ﴿۱۴﴾ و گوت: خودیو، ژ بهر وی کهرما
 ته دگه ل من کری [کو ته نهز یی ب هیز تیختیم]،
 نهز چوجا نابمه پشه فان و هاریکار بز گونه هکاران.

وَلَمَّا بَلَغَ أَشُدَّهُ وَاسْتَوَىٰ أَفْتِنَاهُ فَمَكَرُوا عَمَّا كَذَّبَ خِزْيَ
 الْمُحْسِنِينَ ۖ وَدَخَلَ الْمَدِينَةَ عَلَىٰ حِينِ غَفْلَةٍ مِّنْ أَهْلِهَا
 فَبَصَّطَ فِيهَا رَبِّيعًا يَتَّبِعَانِ هَذَا مِّنْ شَيْعِيهِ ۖ وَهَذَا مِّنْ عَدُوِّهِ
 فَأَسْتَفْتَاهُ الَّذِي مِّنْ شَيْعِيهِ عَلَىٰ الَّذِي مِّنْ عَدُوِّهِ ۖ فَوَسَّوهُ
 مَوْتًا فَقَضَىٰ عَلَيْهِ ۖ قَالَ هَذَا مِّنْ عَمَلِ الْفِتْنِ ۖ إِنَّهُ عَزَّوَجَلَّ
 مُبِينٌ ۖ قَالَ رَبِّ إِنِّي نَظَرْتُ نَفْسِي فَأَعْرِضْ لِي فَقَضَاهُ ۖ إِنَّهُ
 هُوَ الْعَزَّوُزُ الرَّحِيمُ ۖ قَالَ رَبِّ إِنِّي أَقْسَمْتُ عَلَىٰ لَنَ أُصَوِّرَ
 عَلَيْهِمُ اللَّعْنَةَ ۖ هَؤُلَاءِ فِي السَّيِّئَةِ عَمَلًا يَنْزِلُ فَاثِمًا
 الَّذِي اسْتَفْتَاهُ بِالْأَمْسِ يَنْصَرِفُ لَهُ ۖ قَالَ لَهُ مَوْسَىٰ إِنَّكَ لَنُفَرِّقُ
 مُبِينٌ ۖ فَلَمَّا أَنِ ارَادَ أَنْ يَبْطِشَ بِالَّذِي هُوَ عَدُوٌّ لَهُمَا قَالَ
 يَمْوَسَىٰ إِنَّي أَرَأَيْتَ إِن تَقْتُلَنِي كَمَا قُلْتَ قَتَلْتُ بِالْأَمْسِ إِن تُرِيدُ
 إِلَّا أَنْ تُصَوِّرَ جَبَّارًا فِي الْأَرْضِ ۖ وَثَارَ لَهُ أَنْ تُصَوِّرَ مِّنَ
 الْفُتْيَانِ ۖ وَجَاءَ زَيْلٌ مِّنْ أَهْلِ الْمَدِينَةِ يَنْتَقِلُونَ ۖ قَالَ يَمْوَسَىٰ
 إِنَّ الْمَلَائِكَةَ لَتَأْتِيَنَّكَ فَأَخْرِجْ إِلَىٰ لَكَ مِنَ الْقَصَصِينَ ۖ
 فَخَرَجَ مِنْهَا عَائِقًا يَتَرَقَّبُ ۖ قَالَ رَبِّ إِنِّي مِّنَ الْقَوْمِ الضَّالِّينَ ۖ

﴿۱۸﴾ فینجا ب ترس ما دناف باژیریدا، و زیره فانی ل خو دکر [دتر سیا نه خو شیبک ب سه ری بیت ژ بهر
 کوشتا وی مرقفی فیر عونی]، دیت نهوی دو هی هاریکاری ژئ خواستی، [جاره کا دی] یی هه وارا خو
 دگه هینتی، موسای گوت: ب راستی تو گومر ایه کن ناشکهرای. ﴿۱۹﴾ فینجا و ختی موسای قیای نهوی
 دژمنی هه ردو وکان [نهوی قوبی] ب هیز بگریت، نهوی اسرائیل [هزر کر موسا دی وی گریت و کوژیت،
 ژ بهر هندئ تر سیا و] گوت: ته دفتت تو من ژئ بکوژی، هه ردو کی دو هی ته تیک کوشتی، ته دفتت
 [ب فی کاری خو] بیسه ژ زه بهر ده سینت خو یریز ده ردیدا، و ته نهفتت نو ژ وان بی بیت قهنجیسی دکه.
 ﴿۲۰﴾ زه لاهه [ژ فیر عونیان ژ حه ژئ کهریت وی] ژ دو بهایا باژیری ب لهز هاته دهف موسای، و
 گوت: هه موسا، ب راستی معزیت باژیری بیت کوم بووین، و یی تکبری دکه دا ته بکوژن،
 فینجا [ژ باژیری] ده رکفه، ب راستی من خیرا ته دفتت. ﴿۲۱﴾ فینجا موسا ب ترس ژ باژیری ده رکفت،
 و زیره فانی ل خو دکر [نه کو تشهک ب سه ری بیت] گوت: خودیو، من ژ مله تن ستمکار بز گار بکه.

وَلَمَّا فَصَحَ لِقَاءَهُ مَدْرِيَّتَ قَالَ عَنِ رَبِّي أَن يَهْدِيَنِي سَوَاءَ
الطَّبَعِ ۖ وَلَمَّا وَرَدَ مَاءَ مَدْرِيَّتَ وَجَدَ عَلَيْهِ أَمَةً مِنْ
النَّاسِ يَنْفُوتُ وَوَجَدَ مِنْ دُونِهِمُ امْرَأَتَيْنِ تَذُودَانِ قَالَ
مَا خَلَبَكُمَا قَالَتَا الْإِنْسِي حَقٌّ يُسَيِّرُ الرِّجَالَ وَأَيُّوْنَا
شَيْعٌ كَثِيرٌ ۖ فَسَقَى لِمَا شَرِبُوا إِلَى الْإِذْلِ فَقَالَ
رَبِّي إِنِّي لَمَّا أَتَيْتُكَ إِنِّي مِنْ خَيْرِ قَوْمٍ ۖ لَهَا تَهْ إِحْدَاهُمَا
تَنْشِي عَلَى أُخْتِهَا قَالَتَا إِنِّي أَبَى بِذَعْوِكَ لِيَجْزِيَنَا
أَجْرَ مَا سَقَيْتَ لَنَا فَلَمَّا جَاءَهُ وَقَفَّ عَلَيْهِ الْقَمْعُ قَالَ
لَا تَحْقُقَ خَيْرٌ مِنْهُ الْقَوْمُ الظَّالِمِينَ ۖ قَالَتَا إِحْدَاهُمَا
بَتَأْتِي أَسْتَفْجِرُكَ إِنِّي أَخَافُ مِنْ أَسْتَفْجِرُكَ الْغَوِيُّ الْأَمِينُ ۖ
قَالَ إِنِّي لَأُبِيدُ لَأُنْكَرَكَ إِحْدَى ابْنَتِي فَتَنْشِي عَلَى أَن
تَأْخُذَنِي فَتَنْشِي جِجَعٌ فَإِنْ أَكْتَمْتَ عَشْرًا فَمِنْ عِنْدِي
وَمَا أُرِيدُ أَنْ أَشُقَّ عَلَيْكَ سَتَجِدُنِي إِنْ شَاءَ اللَّهُ مِنْ
الْأَضْلَحِ ۖ قَالَ ذَلِكَ بَنِي وَبَيْنَكَ أَيْمًا الْأَجَلَيْنِ
فَقَسَيْتَ فَمَا تَعُدُّونَ عَلَى اللَّهِ عَلَى مَا تَقُولُ وَكِجَلٌ ۖ

﴿۴۴﴾ فَبَجَا وَهَخْتَن [مُوسَاي] بِهَرِي خَو دَابِيه
مَلِي [بَارِي] مَهْدِيَه نِي، گُزْت: مَن هِيْجِيَه خُودَايِي
مَن بِهَرِي مَن بِدِهَنه رِيكَارِاسْت [وَرِي] ل بِهَر مَن
بِهَرزَه نَهِيْت. ﴿۴۵﴾ فَبَجَا وَهَخْتَن هَاتِيَه سَهَر نَالَا
مَهْدِيَه نِي، كُزْمَه كَا مَرْفُشَان ل سَهَر نَالِي دِيْتَن، بِهَرِي
خَو نَاف دَدَان، وَ وَان بِبِيْدَا [يَان دِيْن وَانْدَا] دُوْرَن
دِيْتَن بِهَرِي خَو دَدَانه پَاش وَ فِدَه گِيْرَان [دَا نَه چِيَه
نَاف بِيْن خَه لَكِي، نِيْنَا دَلِيْن مُوسَايِي مَاب وَانْفَه]،
گُزْت: هَمُوَه خَبِرَه، بُوْجِي هُوِيْن بِهَرِي خَو دَدَهَنه
پَاش؟! وَان [هَمَر دُوِيْيان] گُزْت: بَابِي مَه بِهَر مِيْزَه كِي
ب نَاف سَالَفَه چُوْبيَه [و مَه وَِي بِهَر مَر كِهَس نِيَه
بُو مَه بِِيْتَه بِهَر بِهَرِي، وَ ز نَه چَارِي نَه مَه بِِيْت هَاتِيَه
بِهَر...]. وَ نَه مَه بِهَرِي خَو نَاف نَادِهِيْن، هَمَا شُغَان
هَمِي مَه بِهَرِي مَه بِهَرِي خَو نَاف نَهْدَهَن وَ نَهِيَهَن.
﴿۴۶﴾ نِيْنَا [مُوسَاي] بِهَرِي وَان بُو وَان نَافَا، پَاشِي
پَشَا خَو دَاوَان، وَ چُو بِيْن سِيَهَرِي، فَبَجَا [بُو خَو]
گُزْت: خُودِيْوَرُو، ب رَاسْتِي هَمَر كِهَر مَاسْتُو د گَهَل
مَن بِكِي، نَه ز بِيْن هَمُوَه جَمَه [و نَه ز بِيْن بِر سِيَه].

﴿۴۷﴾ [پَاشِي] تِيك وَان هَمَر دُوْرَنَان ب شَهَر مَقَه هَاتَه دَهَف [مُوسَاي] وَ گُزْتِي: بَابِي مَن دَاخِرَا زَاتَه
دَكِهَت، دَا هَمَقِي نَاف دَانَا تَه بُو مَه كَرِي، بِدِهَنه تَه، فَبَجَا وَهَخْتَن مُوسَا هَاتِيَه دَهَف، وَ چِيْرُوْكََا خَو بُو فِه گِيْرَاي
[بَابِي وَان كِچَان]، گُزْتِي: نَه تَر سَه، تُوْر مَلَه نِيْن سَهْمَكَا رُوْرَتَال بُوِي. ﴿۴۸﴾ تِيكِي وَان هَمَر دُوْر كِچَان،
گُزْت: بَاب ب شُغَانِي بَكِرَه، ب رَاسْتِي بِيْن وَ هَمِيْيان چِيْزَر تُو ب شُغَانِي بَكِرِي، تَه وَ بِيْن ب هِيْز وَ تَه مِيْن.
﴿۴۹﴾ [بَابِي كِچَان گُزْتَه مُوسَاي]: مَن دَفِيْنَت تِيك وَ هَمَر دُوْر كِچِيْت خُو ل تَه مَار بِكِهَم، ب شَهَرَت تُو
هَه شَهْت سَالَان شُغَانِيَا مَن بِكِي، وَ خُو تَه گَهَر تُو نَمَامَكِي وَ بِكِيَه دَهَف تَه فِه فِه نَجِيْيه كِه وَ دَهَف تَه، مَن
نَه فِئْت نَه ز وَ هَمِيْ بُو تَه چِيْكَم [كُو تُو بِكِيَه دَهَه سَال]، وَ تَه گَهَر خُودِي حَمَزَكِهَت، دَقِي مَن وَ مَرْفُشِيْت
پَاش بِيْنِي. ﴿۵۰﴾ [مُوسَاي] گُزْت: تَه فِه پَهِيَانَه (فَهَر لَه) دَنَافِيْرَا مَن وَ تَهْدَا، وَ كِيْشَك وَ هَمَر دُوْر خَهْتَان مَن
ب جِهَد نِيْنَا، [هَه شَهْت سَال يَان دَهَه سَال] زِيْده وَ مَن نَآيْتَه خُورَاسْتَن وَ چُول سَهَر مَن نِيَه، وَ خُودِي شَاهِدَه
ل سَهَر تَه فَا نَه مَدِيْزِيْن.

﴿۲۲﴾ فَبِجَا كَافَا مَوَسَايَ وَهَخَنِي خَو ب دويهامي
 ثينايي و مالا خَو بيري، [ب شفاف] تا گرهك ل ره خن
 [راستی یمن چپایی (طهور)] دیت، [نینا] گوته
 مالا خَو: ل فبرقی پاوهستن، نه زنی تا گره کی ژ دویر
 دبیم [نه ز دئی چم بهری خَو دهن]، به لکی نه ز
 بؤ هوه ناخفته کن [کو ریکنی فن بکه فین] یان
 بزونه کی ناگری بینم، دا هوین خَو یمن گهرم بکه.
 ﴿۲۳﴾ و وهخنی هاتیبه دهف [تاگری]، ژ پره خن پاستی
 یمن نهالی، ژ وی جهن پیروز ژ داری، هاته گاز بکرن:
 هه می موسا، ب راستی نه ز خودیمه، خودانی هه می
 جهنانان. ﴿۲۴﴾ و داری خَو باقیته، فبجا وهخنی دینی
 و هکی تیره ماری ب له ز و سفک دجیت، ژ ترسان پهل
 و ل خَو نه ز فیری، [خودئی] گوت: هه می موسا، بز فیه
 و نه ترسه، تو ژ وانی یست تیمس. ﴿۲۵﴾ و دهستی خَو
 بکه د باخلا خَو دا، دهستی ته یمن نه ساخی و یمن تیش،
 دئی سبی و سبب (برسفی) دهر که فیت [ههر چنده
 دهستی وی یمن رهن نه سهر بوو] نه فیه دو نشان و
 موعجیز هه ز دهف خودایی ته بؤ فیرعه ونی و مله تی

هَلَكَا قَتَنِي مُوسَى الْأَجَلَ وَسَارَ بِأَهْلِهِ نَاسِي مِنْ جَانِبِ
 الْأُفُقِ نَارًا قَالَ لِأَهْلِهِ امْكُثُوا إِنِّي آنَسْتُ نَارًا تَلْعَلْ يَأْتِيَكُمُ
 مِنْهَا بَعِيثٌ أَوْ جَدٌّ وَفِرَّتِ النَّارُ لَمَّا سَمِعَتْ مُنْتَضِلُونَ ﴿٢٢﴾
 فَلَمَّا أَتَتْهَا نَوِي مِنْ شَيْطَانِ الزَّوَادِ الْآتِيَةِ فِي الْبُقْعَةِ
 الْمُبْرَكَةِ مِنَ الشَّجَرِ أَنْ يُنْمُوَتْ إِلَى أَنْ أَلْقَاهُ رَبِّي
 الْفُتُورَ ﴿٢٣﴾ وَأَنَّ إِلَى عَصَاكَ فَلَمَّا رَآهَا فَتَكَّرًا كَانَتْ
 حَاجًّا وَلَمْ تَذَرِ وَأَنْتَ بَعِيثٌ يُنْمُوْنَ أَفَلَمْ تَكُنْ أَتَىكَ
 الْفِتْنَةُ مِنَ الْآيَاتِ ﴿٢٤﴾ أَسْأَلُكَ بِذَلِكَ فِي جَنَّتِكَ خُفْجِ
 يَصَافَ مِنْ غَيْرِ مَوِّ وَأَسْأَلُكَ بِإِلَهِكَ جَنَّاتِكَ مِنَ الْإِثْمِ
 فَذَلِكَ يُرْهَتَانِ مِنَ رَبِّكَ إِلَى فِرْعَوْنَ وَمَلَأُوهُ الْإِنَّمُ
 سَاءَ أَفْرِمًا كَيْفَ يَرَى ﴿٢٥﴾ قَالَ رَبِّ إِنِّي قَتَلْتُ مِنْهُمْ نَفْسًا
 فَأَخَافُ أَنْ يَقْتُلُونِ ﴿٢٦﴾ وَأَلْقَى هَارُونَ هَوًى فَصَغَّرَ فِي لِسَانِهِ
 فَأَرْسَلَهُ رَبِّي بِذَلِكَ نَصْرًا فَمِنْ أَبْنَاءِ إِبْرَاهِيمَ أَنْ يَكْفُرُونَ ﴿٢٧﴾
 قَالَ سَتَشَدُّ عَصَاكَ بِأَخِيكَ وَتَجْعَلُ لَكُمَا سُلْطَانًا فَلَا
 يَصِلُونَ إِلَيْكُمَا بِآيَاتِنَا أَفَأَنْتَ أَتَيْتُمَا الْقُرْآنَ

وی [ژ که نکهته و مه زن و دویفجوزیت وی]، ب راستی نه و مله ته کی ژ بی دهر که فینه. ﴿۲۲﴾ [موسای]
 گوت: خودیو، ب راستی من تیکی ژ وان کوشی، فبجا نه ز درسم من بکوزن [و نزلا خَو فکه ن].
 ﴿۲۳﴾ و هاروونی برایی من ژ من ب نه زمانتره، فبجا د گهل من فریکه هاریکار و پشته فان، کو من راست
 دهر یخیت، نه ز درسم نه و من دره وین دانن. ﴿۲۴﴾ خودئی گوت: نه می دئی پشته ت برایی ته قایم که یمن،
 و هاریکاریا ته که یمن، و نه می دئی ب نشان و موعجیز هیئت خَو دهسته لا تر دینه هوه، فبجا نه و نه نشین
 تیزیکی هوه بهن ژ بهر وان نایهت و موعجیز هیئت مه داینه هوه، هوین و یست ب دویف هوه دکه فن،
 دئی سهر که فن [نه نه و].

﴿۵۱﴾ و ب سویند مہ تابہ تیت فورئانی نافیہ بن نافیہ بن
ول دویف تیک، بقر وان ہنارتن [نانکو مہ تہ حکامیت
فورئانی بقر فورہ یسیان ل دویف تیک ہنارتن]،
دا بقر حق شیرہ تان زئی و مرگرن، و ل حق بزقرن،
﴿۵۲﴾ تہ ویت ہری فن فورئانی مہ کیب دایسن
[مہ خسد ہن جوہی و فقلہ، تہ ویت موسلمان
بووین]، تہو باومرین ب فن فورئانی دینن،
﴿۵۳﴾ و رخن [نف فورئانہ] بقر وان دتہ خواندن،
دینن مہ باومری ہن نینا، ب راستی تہ فہ مہ تیبہ
ژ نک خودایسن مہ، ب راستی ہری وی زئی [ہری
فورئان بیتہ خواری] تہم د موسلمان بووین [و مہ
باومری مہسو دق پیغہ مہرک تیت، و فورئان دق
بقر تیتہ خواری]، ﴿۵۴﴾ تہ فہ دوجا دق خلاتی حق
و مرگرن [نانکو خیرا وان دوقات دق تیتہ نفیسین]
ژ ہر مہ برا وان کشای، و ژ ہر باشیا تہو شویا
خوابیسن دکہن، و خرابیا تہو ب باشی ددمنہ باش،
و ژ ہر وان خیر و سددہ بیت ژ وی تثنی ددمن،
تہوئی مہ دایسہ وان، ﴿۵۵﴾ و دمنی وان گول فہسہ و
گوتیت مہ فہت و شکستہ دیت [ژ گاوران]، بشتا حق ددمنی و دینن: تہم ل سہر ریکا حق و هوین ل
سہر ریکا حق، بشت راست بن تہم ہر سفا مہوہ نادہین و ل مہوہ نازقرینن، و مہ نفیت تیکہ لیبہ نہ زانان
بکہین، ﴿۵۶﴾ و تہو نہ شنی تہوئی تہ بقت راستہ ریکی بکہی، بہلن خودیہ یسن بقت راستہ ریکی دکہت، و تہو
چیتہ دزائیت کاکی دق باومرین نینت، و کا بہرئی کین ل ریکا راستہ، ﴿۵۷﴾ [و مشرکیت مہ کہی] گوتن:
تہ گہر تہم بیتہ سہر دینی تہ [مہی موحمہ مد]، تہم دق ژ تہر دق حق بیتہ دہر تیختن [نانکو عہرہب مہمی
دق نہ بارہ تیبہ مہ کہن، و ل سہر مہ کوم بن، و مہ ہیزا ہر سینگر تانا وان نینہ]، ما مہ تہو د حہرہ مہ کا تیتندا
بنہ جہ نہ کرہوون [تہو د گاوار، کہستی زیدہ گالی ل سہر وان نہ دکر، فیتجا چاوا تہ گہر موسلمان بوون ژ حق
دترسن، زیدہ گالی ل سہر وان بیتہ کرن]، و ژ کہرہ مہا مہ، فیقیسین مہمی جہان ل وتری، وی جہن ہشک و یی دار
باراہتر ژ وان فن نورائن [کو تینکرن و پیدایوونا فیقیسین مہمی جہان ل وتری، وی جہن ہشک و یی دار
و دہرامت، کہرہ مہ کہ ژ دہف خودی]، ﴿۵۸﴾ و گہلہ ک گوند، مہ فرکرن ل سہر ہن حق چوہوون و بہتران
بیوون، و سوباسیا خودی نہ دکرکن ل سہر کہرہ میت وی، فیتجا تہ فہ مالیت وانن [کافلن]، ہشتی وان ناقا
نہوویسہ و کہس لی حق جہ نہوویسہ، ب رباری نہ بیت [تہ گہر جارہ کئی پینگ و ربار تیرا چوہن، و بیتا
حق لی فہ دابن]، و تہم بیوینہ وقرسیت وان [کہس ژ وان و دیندہا وان نہ ماہوون]، ﴿۵۹﴾ و خودایسن تہ
چوہ گوندان دہیلاک ناہت، بہری پیغہ مہرہ کی جہتیرتہ ناف، نشان و تابہ تیت مہ ب سہر واندا بخوینت
[وان ہشیار بکت، و ریکا راست بقر وان دیار بکت]، و مہ چوہ گوند دہیلاک نہ بریتہ، تہ گہر خہلکن وان
ب حق یسن ستہ مکار نہ بیت.

قَالَ إِنَّمَا أَنَا بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ عَلَّمَ غَيْرِي أَن يَقُولَ إِنَّمَا أَنَا اللَّهُ فَذَاهِكُمْ
مِنْ قَبْلِهِمْ بَرَأَ الظُّلُمَانِ مِنْ قَوْلِهِمْ إِنَّمَا أَنَا اللَّهُ وَاسْتَكْبَرُوا
وَلَا يَسْتَعْلَمُونَ عَنْ ذُنُوبِهِمْ أَنَّهُمْ كَانُوا فِي رَيْبٍ مِّنْ عَذَابِ اللَّهِ
فِي رَيْبَةٍ. قَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِمَنْ يُبْعَثُونَ أَلَنُنَا اللَّهُ تَبٰلِغًا لِّمَا
كُنَّا بِشَأْنِ مَا أَوْفَرُوا قُلُوبًا إِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ عَظِيمُونَ وَقَالَ الَّذِينَ
آمَنُوا أَلَمْ يَلْعَنُوا لِمَن كَفَرَ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْكَافِرِينَ
وَعَمِلُوا سَلْبًا وَلَا يُفْقَهُوا إِلَّا الضُّلُوفَ. قَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِمَن يُبْعَثُونَ
وَيَذَرُهُ الْأَرْضَ مَآسًا لِّمَن يَفْقَهُ يَتْرَكُونَهَا مِن دُونِ
اللَّهِ وَمَا كَانَ مِنَ الْمُتَعَمِّينَ. وَأَمْسَحَ الَّذِينَ كَفَرُوا بِأَنفُسِهِمْ
مَكَانَهُمْ بِالْأَنْفُسِ يُغْوِلُونَ وَكَانَ اللَّهُ يَسْطُرُ الرُّزُقَ لِمَن
يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ وَيَعْلَمُ لَوْلَا أَن قَرَأَ اللَّهُ عَلَيْنَا لَفَسَدَتْنَا
وَيَحْكُمُ لَا يُعْلَمُ الْكَافِرُونَ. إِنَّ اللَّهَ لَا يُغْنِي عَنْهُمْ كُفْرُهُمْ
لَا يُبْعَثُونَ غُلَاظِي الْأَرْضِ وَلَا قَادُوا وَالْعَاقِبَةُ لِلْمُتَّقِينَ
مِن جَاءَ بِالْحَسَنَةِ فَلَهُ خَيْرٌ مِّنْهَا وَمَن جَاءَ بِالْأَسَفَةِ فَلَا
يُجْزَى الَّذِينَ عَمِلُوا السَّيِّئَاتِ إِلَّا مَا كَانُوا يَمْسَلُونَ.

﴿۷۸﴾ فاروونی گوت: ب راستی [نهف زهنگیبه، و نهف ماله] من ب زانیا خودی بهیداگری، ما وی نه دزانی کوب ب راستی خودی بهری وی، گهلهک ملهتیت ژ وی ب هیزتر و تیرمالتر، بیت د هیلک برین؟! و بسیاریا گونه هکاران ژ گونه هیت وان ناتیه کرن [ههجه نه کن بز خو بگرن، بز ههجه نی بسیار ژ وان ناتیه کرن، ههکه وهکی دی بسیار ب خو همر یا هه، خودی دبیزیت: ﴿قُوْرَبِكْ لَنَسْفَعْنَهُمْ أَجْمَعِينَ﴾].

﴿۷۹﴾ فینجا [جاره کن] فاروون ب خعمل و کهشخه بسیار خوقه، دهر کهفته ناف مله نی خو، نهویت گهلهک حمر ژیا نا دنیا بی دکهن، گوتن: خوزی نهو نشنی خودی دایبه فاروونی، داباهه مه زی [نانکو خوزی نهو زی وهکی وی زهنگین بایهه]، ب راستی نهو خودان شه نسه کن مه زه. ﴿۸۰﴾ نهویت تیگه هشتی گوتن: وهی بز هه وه، خه لاتن خودی بز وان نهویت باوهری نیایین و کار و کرباریت باش کرین چیره [ژ دنیا بی هه میسن، نه بهس ژ نهفا خودی دایبه فاروونی]، و کهس ناگه هیت فی خه لاتن [یان

بز کهسی هه لانهک هیت بگه هیتن]، نهو نه بن بیت سهبر کیش [ل سهبر عیاده تان، و هیلانا دلخوازی بیان]. ﴿۸۱﴾ فینجا مه نهو [مه خسه د فاروون] ب مال و خانیه، دهر دیدا بره خوار، و وی چو دهسته ک نه بوون، غهیری خودی، هاریکاریا وی بکن، و نهو ب خوزی نه دشیبا هاریکاریا خو بکته. ﴿۸۲﴾ نهویت دوهی خوزی دخواست، شوینا فاروونی باه [نه فرو] یسن دبیزن: ناخ! [نهو ج خوزی بوو، مه خواستی] هژ سانه خودی بز همر بنده بی بقیث ژ بنده بیث خو، بزقی وی بهر فر هه و کیم دکته [نانکو دان و نهوانا بزقی، ب بهر یقه نه یاگریدایهه]، نهو گهر خودی کهرم د گهل مه نه کربایه، دامه زی دهر دیدا بهت، [فینجا بهشتیان بوون، و گوتن: ههچکو گاور سهو فر از ناین. ﴿۸۳﴾ نهفا ته بیسی، و سالو خا وی بز نه هاتی ژیا نا فاخره تیه، نهو دق دینه وان نهویت نه معزانی و نه سم دهر دیدا دقت، نه زی خراب، و دویا هیکا باش همر با پاییز کارانه. ﴿۸۴﴾ ههر کهسی بیت و خبره که ههیت، ژ وی خبری چیره دق بز ههیت، و ههر کهسی بیت و گونه ههک ههیت، نهویت گونه هه کرین ب وان گونه هیت وان کرین بهتیه تر ناتیه جزا کرن.

﴿۸۵﴾ هُوَ قُورَنَان بُو نَه تِنَابِيه خوار، و ل سمر ته واجب كرى [بخونى و كار پښ بكمى، و بگهينى] جاره كا دى دى ته زفرينته مه مكهين [يان پشنى مرنى جاره كا دى دى ته ساخكمت بُو قيامت، دا سپارا ته ل سمر قورناني بته كرن] بيژه: خودايى من [ژمن و هو] چتر راسته نيكربان دنيايت [و دزانيت كى پتر هيزايى خه لاييه]، و كا كى د گومر ابيه كا تاشكمر ادايه [نمز يان هوين]؟ ﴿۸۶﴾ و نو نه ل هيفنى بووى، نعل قورنانه ب و موى بُو ته بيته خوار، بملن دلؤفايك بوو ژ خودايى ته، فيجا بُو گاوران نمب پشته فان [تاشكو دهلفه رسين بُو وان نه كه]، ﴿۸۷﴾ بلا نهو [گاور و موشر] ته ژ جهنيان و كار پكرنا قورناني ندهنه هاش، پشنى بُو ته هاتيه خوارى، و بُو ريكا خودايى خو گارى خه لكى بكمى، و نه به ژ وان يته هفال و هه لېشكان بُو چن دكمن. ﴿۸۸﴾ و چو پهر سنيان د گدل خودى نهمرسه، چو پهر سنيان راست و دورست نين، نهو نه بيت، و همى تلت دى چن و نامين، نهو نه بيت، ژيگنه كرن و حوكم د ناهيرا بهنده بيت ويدا يى ويه، و هوين همر دى ب بال ويقه زفرن.

سوره ناهيه كه مكيوت

ل مه مكهين هاتيه خوارى (۹۹) نايه ته

بسم الله الرحمن الرحيم

﴿۹۹﴾ هُوَسَا دتته خوادن (نعلف، لام، ميم) ل دؤر افره كرنا فان تيان، بزفره دمستيك سوره ناهيه بفره. ﴿۱۰۰﴾ هوى مروف ل وى هرزته، گاغا گونن: مه باورى [ب خودى] تينا [دى تينه هيلان، و نوزيت ناگهينه وان]، و نايتته جهرباندن و ئميتانكرن [ب گهلهك رمنگيت جهرباندن و ئميتانكان]. ﴿۱۰۱﴾ و ب سريند نهو يت بهرى وان [ژ تاكرت پينغه ميران]، مه [ب همى رمنگيت نهخوشيان] جهرباندن [و فان زى، مادهم نهو ديزين مه باورى تينا، و خو ژ خودان باورى وان ددان، دى وان ب نهخوشيان جهربينن]، دا خودى نهو يت راست [د گوننا خو يا پوريدا: (مه باورى تينا)]، ژ نهو يت درهوين، تاشكمر بكمت [و ديار بكمت كا كى يى راسته، وختن ديزيت مه باورى تينا، و كا كى درهوان دكمت؟]. ﴿۱۰۲﴾ بان زى نهو يت كرايت خراب كرين [نهو يت چو پوهته نه دسه گونه منى، و گونه دل وان چو نه]، وى هرزى دكمن هم نهشين وان تيزا بدمين، و هو دى ژ تيزا مه پلن، پس هزه نهو دكمن [وهختن نهو وى هرزى دكمن، كو نهو دى ژ تيزا خودى قورنال بن]. ﴿۱۰۳﴾ و همر كسى هيفيا خه لاتن خودى هى [يان زى ژ حسابا وى برست، يان زى ژ ديتا وى برست]، [بلا كاره كى باش بكمت و چو هه لېشكان بُو خودى چن نهكمت]، ب راستى وختن خودى بُو قيامت و حسابى دمستيانكرى، همر دى تيت [فيجا بلا بُو وى ووزى بكن]، و خودى بُو خو گوهنره [بُو همر نشته كى بهنده بيت وى ديزين]، و زنده زانا به [بُو همر نشته كى]. ﴿۱۰۴﴾ و همر كسى جهادى [دگل خو، يان د گدل شهبانى، يان د گدل گاوران] بكمت، ب راستى نهو بُو خو جهادى دكمت [چونكى مفا و فيقيسى وى جهادى، همر ل وى دزفريت، و خودى پاكى ب جهادا كسى نيه، چ د گدل خو و نهفا خو، چ زى د گدل تيكن دى]، ب راستى خودى پاكى ب كسى نيه [نه هو جهمى ب پهرستا وان هميه، نه زى گونم و نهكو هدرسيا وان زياتن دگهينى].

وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَنُدْخِلَنَّهُمْ جَنَّاتٍ جَنَّاتٍ
وَلَنُخْرِجَنَّهُمْ أَحْسَنَ الَّذِي كَانُوا يَعْمَلُونَ ۝ وَوَصَّيْنَا الْإِنسَانَ
بِرَبِّهِ خَشْيَةً إِنَّ جَهَنَّمَ لَنُشِيبَنَّ مَنَاسِكَ ۝ عَلَّمَ
قَلَامًا مَّعْهُ إِنَّا نَرْجِعُكُمْ فَأُنشِرُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ۝
وَالَّذِينَ هُمْ عَنْ صَلَاتِهِمْ سَاهَوْنَ لَنُكَفِّرَنَّهُمْ فِي الصَّالِحِينَ ۝
وَمِنَ النَّاسِ مَن يَقُولُ آمَنَّا بِاللَّهِ فَإِذَا أُوذِيَ فِي اللَّهِ جَعَلَ
فِتْنَةَ النَّاسِ كُذَّابًا اللَّهُ وَلَئِن جَاءَ نَصْرٌ مِن رَّبِّكَ لَيَقُولُنَّ
إِنَّا كُنَّا مَعَكُمْ أَوَلَيْسَ اللَّهُ بِعَلِيمٍ ۝ وَإِنَّمَا يُوَفِّي الصَّادِقِينَ
وَلَيُخْلِسَنَّ اللَّهُ الْكَافِرِينَ ۝ آمَنُوا وَلَيْسَ بَعْضُ الْمُتَّقِينَ ۝
وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِلَّذِينَ آمَنُوا اتَّبِعُوا آسَابَنَا
وَلَنُخْلِلَ خَلْقَكُمْ وَمَا هُم بِمُحْسِنِينَ ۝ وَلَيُخْلِلَنَّ اللَّهُ الْفَاسِقِينَ
وَالْفَاسِقِينَ ۝ وَلَيُخْلِلَنَّ اللَّهُ الْفَاسِقِينَ ۝ وَلَيُخْلِلَنَّ اللَّهُ
وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ قَالَتْ فِيهِمْ آلُ فِرْعَوْنَ
بِالْأَخْيَرِ ۝ عَالِمًا فَاخَذَهُمُ الظُّلُمَاتُ وَهُم مُّظْلَمُونَ ۝

﴿۷۷﴾ و نهوئت باوهری ینابین و کار و کریاریت باش کریمن، ب راستی هم دئی گونه هیت وان را که من و ژیمین، [و رزوا قیامت] و هم دئی ب چترین کریاریت وان، وان خه لانه کین. ﴿۸۸﴾ و مه نمری مرقان بن کری، قنجی و باشین د گهل دهیابیت خز بکن، و نه گهر نهو ژ نه بخوازن و خب ب نهفه بوهستین، داتو وی نشن نه زانین پی نهی، بزمه بکه به هقال و هه فیک، فینجا تو گوئی خز نهده وان [بزمه گونهن، چ شرک چ همر گونه نه کادی] و زلفرنا ههوه ب بال من نهفه، فینجا ههه تکیس ل دویف کاری نهو دکت دئی جزا کین [نهفه مزگنیبه کا خوشه، بزمه وی پی باش د گهل دهیابیت خز و پیکا ریاست گرتی، و گهفه بزمه وی پی د گهل دهیابیت خز خراب و پیکا خراب گرتی]. ﴿۹۹﴾ و نهوئت باوهری ینابین و کار و کریاریت باش کریمن، ب راستی هم [د به حشید] دئی وان دهینه د گهل خوش مرقان. ﴿۱۰۰﴾ و ژ مرقان پی ههوی دیزیت من باوهری ب خودی نسا، و گافا نهو [ژ بهر باوهری ینانا خز و [بزمه خودی [و د پیکا خودیدا]

هاته نهزه ندان [و نه خوشی و زیان گه هشتی]، نهزیت و زیانا مرقان و هکی نیزایا خودی ددانیت [دایو خز بکه ته ههجت، باوهری پی نیلیت و سهبری نه کیشت، و گوهداریا وان مرقان بکه ل سهر نشن نهو ژنی دخوازن، ههلیت ژ ترسان نیزایا وان، کا جاوا مرقان موسلمان ژ ترسان نیزایا خودی گاورین دهیلت، و گوهداریا خودی دکت و نشن نمری وی پی هانیه کرن ب جه دنییت]، و نه گهر سهر گفته ک ژ خودی بی ته بیت، دئی بیژن: نن نهو ژنی د گهل ههوه بووین [مه ژنی دهسته فینادا بشکدار بکن]، نهو پی ما خودی نهو ددلی خه لکیدا، چتر نوزانیت [فانکو نهو ژ وان چتر دزانیت، کا چ ددلیت وان ب خودا ههیه]. ﴿۱۱۱﴾ ب راستی خودی نهوئت باوهری ینابین [و دلسوژ د باوهریا خودا] و دورویان، دئی ژیک ناشکه راکت. ﴿۱۲۲﴾ و نهوئت گاور بووین [فانکو گاوران] گوته نهوئت باوهری ینابین [فانکو موسلمانان]: ل دویف مه ورن و وهنه سهر پیکا مه، هم دئی گونه هیت ههوه ب ستیئ خزه کریمن، و نهو چوژ گونه هیت وان هه لنگرن [نهوئت وان ب ستیئ خزه گرتین]، ب راستی نهو درهوان دکن. ﴿۱۳۳﴾ [بهلی] ب راستی نهو [گاور و خودانیت ناخفتنا: (نه گهر گونه نه بیت، هم دئی گونه هیت ههوه هه لنگرن)] دئی گونه هیت خز، و هندک گونه هیت دی ژنی د گهل گونه هیت خز هه لنگرن [گونه هیت خز و گونه هیت وان نهوئت وان د سه درابین و ژ پیکا راست ده ریختین]، و بن شک رزوا قیامت، دئی بسیار وی درهوان دکر [کو دئی گونه هاغیری خز هه لنگرن] ژ وان تته کرن. ﴿۱۴۴﴾ و ب سرنده مه نروح، پیغه مه ههاته دهف مله تی وی، فینجا هزار کیم پینجی سالان، ساد ناف و اندا [بهر دهوام گازی وان دکر، د گهل هندی ژنی بلی کیمه کن، که سنی دی باوهری پی نهوئا و بهر دهوام نهزه تی وی دهاته کرن و وی سهبر دکتشا، فینجا دقت، ههوی موحه مه ده، توهر بیتا خز فرمه بکی، چونکی نهفه چنده کا کیمه تو د ناف مله تی خودا، د گهل هندی ژنی هه مارا نهوئت باوهری ب ته ینایی، گهله کن، فینجا نهو ب بهر توفانی [نافا بزمه و گهله ک] گفته، و نهو بیت ستمکار بوون.

فَإِجْتَنِبْهُمْ وَأَسْأَلْهُمُ النَّفِثَةَ وَجَعَلَتْهَا آيَةً لِلْعَالَمِينَ ﴿٣٨﴾
وَأَبْرَهُمْ بِذَلِكَ لِقَوْمِهِمْ أَغْنَوْا اللَّهُ وَأَنْتُمْ وَأَقْنُوهُ دَائِلَكُمْ
حَبْرًا لَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ تَقُولُونَ ﴿٣٩﴾ إِنَّمَا تَقُولُونَ مِنْ
دُونِ اللَّهِ أَوْثَانًا وَتَخْلَعُونَ بِهَا إِنْ إِلَهِينَ تَقُولُونَ مِنْ
دُونِ اللَّهِ لَا يَمْلِكُونَ لَكُمْ رُزْقًا فَانْتَحُوا عَنْ اللَّهِ فَعَلَّمَ اللَّهُ
الْقُرْآنَ وَالْغُرُوحَ وَأَلْهَمَهُ لِيُحْكُمَ بِهِ أُولُو الْأَرْشَادِ
وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ﴿٤٠﴾ وَمَا تَعْلَمُ مِنْ ثَمَرٍ مِنْ ثَمَرٍ إِلَّا
أَلَيْسَ بِذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَوْمَئِذٍ عِلْمٌ ﴿٤١﴾ فَلْيُرْوَا لِي الْأَرْضَ
فَإَنْظُرُوا كَيْفَ بَدَأَ الْخَلْقَ ثُمَّ ارْجِعُوا إِلَى الْآخِرَةِ
إِنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٤٢﴾ يَمْضِي عَنْ بَنِي إِسْرَءِيلَ
مَنْ يَشَاءُ فَإِلَيْهِ تَقْصِرُونَ ﴿٤٣﴾ وَمَا أَنْتُمْ بِمُعْجِزِينَ فِي
الْأَرْضِ وَلَا فِي السَّمَاءِ وَمَا لَكُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ مِنْ
وَلِيٍّ وَلَا تَنْصِرُونَ ﴿٤٤﴾ وَالَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِ اللَّهِ وَلِقَائِهِ
أُولَئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٤٥﴾

﴿۳۸﴾ فاجتنب ما هو و هندی د گهل د گهمیندا رزگار
کرن، و مه هو [گهمی، یان هو و ریدان، یان
رزگار یوون، یان جزا کرنا گاوران ب همدقاندن]
کره چامه و نشان بؤ خه لکی. ﴿۳۹﴾ و تیراهیم زی،
مه پیغه مبرائی دایسن، و مه بؤ مله تنی وی هنارت،
وه ختنی گوتیسه مله تنی خو خودی ب تنی پهرینسن و ژ
وی ب تنی پترسن، نهفه [پهرستای ب تنی، و ترس
ژ وی ب تنی] بؤ هوه [ژ شرکی و پهرستا بوتان]
چتره، نه گهر هوین بزائن [کاچ بؤ هوه باشه، و
چ بؤ هوه خرابه]. ﴿۴۰﴾ ب راستی نهویت هوین
شوینا خودی دهرینسن، بمس بوت و بهیکرن، و
هوین درهوان دکهن [وه ختنی هوین وان پهرستیان
دهرینسن، و دکهن هه فیکتیت خودی، و دبیژن دی بؤ
مه بنه مه هدره چی ل دهف خودی]، ب راستی نهویت
هوین شوینا خودی دهرینسن، چو بزقی ناده نه هوه،
فینجا بزقی بؤ خو ژ خودی ب تنی بخوازن، و وی
ب تنی پهرینسن، و شوکور و سوباسیای وی ب تنی
بکهن، و هوین دی هه ب بال وی ب تنیغه زقرن.

﴿۴۱﴾ و نه گهر هوین [پیغه مبرئی خو] درهوان دانن، ب سوبند هندک مله تنیت دی زی، بمری هوه پیغه مبریت
خو درهوان دانان [فینجا بؤ هوه دیاربوو، کاچ ب سه ری وان هات ژ بهر درهوان دانانا وان بؤ پیغه مبریت
خو، فینجا ژ خو پترسن و قن دیو یا بهیکی، و ژ راگه هاندنا ناشکرا پیغه تر، چو یا دی ل سهر پیغه مبری نینه.
﴿۴۲﴾ مانه و [نهویت باومری ب رورژا قیامه تنی نهی] نایینن، و نوزانن کا چاوا خودی جارا تیکنی نهو دایینه و
چیکرینه [نهو ژ نهیسنی بخت دایین، و وان ژ چیکه کا نافی پختی د چمند قوناخه کاترا دبهت، دهر دیکخینه سهر
دنیایسنی، بلا بزائن نهو تنی هوه سا دایین، دی وان ساخکه تهفه ژ ی، باشی دی وان پختی مرئی ساخکه تهفه
ژی، ب راستی نهفه [دان و مراندن و زفراندن] ل بهر خودی یا ب سانابهیه. ﴿۴۳﴾ بیژه [وان نهویت باومری
ب رورژا قیامه تنی نهی]: دهر دیدا ههرون و بهری خو بدنه نی، کا چاوا بؤ جارا تیکنی خودی چیکریان [دگهل
گه له کبیا وان، و جودایسیا سروشت و زمان و بهنگی وان] چن دکهت [دا هوین عه جیبسیا چیکریخت خودی
ب چاف بیینن، و بزائن یسن جارا تیکنی ددهت، جارا دویسن ب ساناهتر دشتیت ساخکه تهفه]، باشی خودی
[پختی مرئی] دی وان بؤ قیامه تنی پا که تهفه، ب راستی خودی ل سهر هه میشتان یسن خودان شپانه.
﴿۴۴﴾ هه کسین بقیث [و هیژایی هندی بیت] دی تیزا ددهت، و هه کسین بقیث دی دلوقانسین یسن بهت، و
هوین دی ب بال و یقه زقرن [نانگو جزادان و خه لاکرن د دهستی وی ب تنی دایه]. ﴿۴۵﴾ [گهل مرقفان]
هوین نهشتین خودی نه چار بکهن کو هوین ژ نیرایسن قورتال بین، نه ل نهودی و نه ل نهسانی، و ژ خودی
پیغه تر هوه چو هاریکار و پشته قان بینن. ﴿۴۶﴾ و نهویت باومری ب قورتانسی و رورژا قیامه تنی نهیسانین، نهو
بخت دلقانسیا من ی هیفی بوو یسن، و بوقان تیزایه کا ب ژان و ذروار یا هه ی.

قَسَاكَانَ جَوَابَ قَوْمِهِ: الْآنَ قَالُوا أَتَقُولُونَ: لَوْ أَنَّ قَوْمَنَا
قَالَتْهُ أَفَلَمْ يَكُنْ لَكُمْ آيَاتٌ أَنْتُمْ يُؤْمِنُونَ ﴿٢٧﴾
وَقَالَ إِنَّا آنَحَدُثَرَيْنِ دُونِ اللَّهِ أَفَلَمْ نَكُنْ مَوْدَّةَ بَيْنِكُمْ
فِي الْخَيْرِ وَالْأُنْبَىٰ ثُمَّ يُؤْمَرُ الْغِيَاةُ بِتَضَرُّعٍ بِتَضَرُّعٍ
بِتَضَرُّعٍ وَتَلْعَنُ تَلْعَنُكُمْ بِتَضَرُّعٍ وَتَلْعَنُكُمْ الْكَافِرُ
وَمَا لَكُمْ عَيْنٍ لَّيْسَ بِهَا ﴿٢٨﴾ فَتَقَاتِلْ لَكَ لَوْ طُوقَ وَقَالَ
إِنِّي مُنْجِي إِلَى رَيْتِ اللَّهِ هُوَ الْقَسِيرُ الْفَكِيرُ ﴿٢٩﴾
وَوَقَّعْنَا لَهُ اسْمَاقَ وَتَضَرُّعٍ وَتَضَرُّعٍ وَتَضَرُّعٍ فِي ذُرِّيَّتِهِ
الْأَشْوَىٰ وَالْأَكْثَرُ وَتَضَرُّعٍ أَجْرَهُ فِي الْأُنْبَىٰ وَاللَّهُ
فِي الْأَجْرَةِ لَيْسَ الْفَضْلُ جَمِيعٌ ﴿٣٠﴾ وَلَوْ طُوقَ إِنْ قَالَ قَوْمُهُ
إِنَّمَا نَسْتَأْذِنُكَ فَتَضَرُّعٍ مَا تَسْتَعِزُّكُمْ بِهَا مِنْ أَعْدٍ
فِي الْفَضْلِ ﴿٣١﴾ إِنَّمَا نَسْتَأْذِنُكَ الْإِنْفَالِ وَتَضَرُّعٍ
الْأَسْمَلِ وَتَضَرُّعٍ فِي تَأْوِيلِكُمْ الْفَضْلُ قَسَاكَانَ جَوَابَ
قَوْمِهِ: الْآنَ قَالُوا أَتَقُولُونَ: لَوْ أَنَّ قَوْمَنَا
الْأَشْوَىٰ ﴿٣٢﴾ قَالَ رَبِّ أَسْأَلُكَ عَلَى الْقَوْمِ الْفَاسِقِينَ ﴿٣٣﴾

﴿۲۷﴾ قَبْجَا بَعْدَ سَفَا مَلَهْتَن تَبْرَاهِيمِي زُ قَنِي بِنَهْتَر
نَعْبُو، گُوتَن: [هَوین تَبْرَاهیمِ] بَکُورَن یَان بَسُورَن،
و [پَشی وان نَخْشَه یَسَن سَوتَن بَز کِشای، و هَافِیْبَه
د نَاف نَاکَرِیدَا] خُودَتِ نَهو ز نَاکَرِی بَز گَار کَر، ب
رَاسَتی نَهه [رَز گَار کَر نَا تَبْرَاهیمِ ز نَاکَرِی شَاریای]
جَامَه و نِشَانَن، بَز وان تَهوِیْت باوَه یَسَن دِشِن،
﴿۲۸﴾ [و تَبْرَاهیمِ] گُوت: ب رَاسَتی هَوین ز بِل
خُودَتِ یَه کَر و بَو تَان دِه یَسَن، دَا لِبَان و حَه زِکَرَن
د زِیَانَا دَنیَا یَسَدَا نَافِیْرَا هَو دَا هَمِیْت [و ل سَر
کُورَم بِن]، هَاشی رِوژَا قِیامَه تَن [نَهو حَه زِکَرَن ل
سَر بَو یَحِیْیَن هَانی، نَامِیْت]، هَوین دئی بَه رَه تَا
خُز ز تِکَدو کَن، دئی لَه عَه تَان ل تِکَدو کَن، ر
جَهَن هَو دَا گَرَه، و چَو هَارِی کَار زِی بَز هَو دَا نَبَن،
﴿۲۹﴾ قَبْجَا (لُووط) ی باوَه رِی هَن بِنَا [بَرَا زِیْسَن
و ی بُو، و کَسَن تِکَن بُو باوَه رِی هَن بِنایِ]، و
تَبْرَاهیمِ گُوت: ب رَاسَتی نَهز دئی ز بَز خُودایِ
خُز مَشَخْت بَم [نَاف کُو نَهز دئی ز نَاف مَلَه تَن خُز
دِه رَه فَمَه و ی جَهَن خُودَتِ بَز مَن حَمَز کَرِی]، ب

رَاسَتی خُودَتِ یَسَن دَه سَه لَان دَا و کَارِی نَه جَهه. ﴿۲۷﴾ و مَه نِی حَاق و [کُورِی نِی حَاق] یَه عَقُوب دَانی،
و مَه بِنَه مَه رَاسَتی و دَانَا کِتِیَان تِی خَه د نَاف دَوِیْن دَا وِیْدَا، و هِیْز د دَنیَا یَسَدَا مَه خَلَا تَن و ی دَا یَسَن [ز نَه کَا
بَاش و عَه یَا لَه کَن فَنَج، کَر بِنَه مَه رَاسَتی هَر د نَاف وَا نِدَا یَا بَه رَد هَوَام بَیْت]، و تَهو د نَا خَرَه تِیْدَا زِی ز کِز هَانی
و سَه رَاسَتَانَه. ﴿۲۸﴾ بِنِزَه وان و مَخْتَن مَه (لُووط)، بِنَه مَه رِی بَز مَلَه تَن و ی نَارَتی، و گُوتِیَه مَلَه تَن خُز:
ب رَاسَتی هَوینَن بَو یَحِیْیَه کَن دَه کَن کَسَن ز خَلِکِی بَه رِی هَو دَا نَه کَرِیَه. ﴿۲۹﴾ نَه رِی چَاوَا [هَوین ز نَان
دِه یَلَن و] دِجَنَه دَهف زَه لَامَان، و رِی کَان دِگَرَن [کُوشَتَن دَه کَن، و مَالی تَالَان دَه کَن، یَان زِی رِی کَن ل رِی فَن گَان
دِگَرَن، دَا بَو یَحِیْیَن د گَه ل وان بَه کَن]، و هَوین کَارِی کَرِیْت [و یَسَن خُودَتِ یَسَن نَه خُوش، ب نَاش کَه رَایِ]
د دِیَوَانِیْت خُز دَا دَه کَن؟ قَبْجَا بَعْدَ سَفَا مَلَه تَن و ی ز هِنْدَتِ بِنَه تَر نَعْبُو، گُوتَن: تَه گَه تَو رَاسَت دِیْزِی،
زِی رَا بَا خُودَتِ [نَهو اَن رَه هَن دَر سِیْن] بَز مَه بِنَه. ﴿۳۰﴾ گُوت: خُودَتِ بَو، هَارِی کَارِیَا مَن ل سَه مَلَه تَن
خَرَا بَکَا رَه بَکَه.

وَلَمَّا جَاءَتْ رُسُلُنَا إِبْرَاهِيمَ بِالْبُشْرَى قَالُوا إِنَّا مُنْذِرُونَ
أَقْبِلْ هَذِهِ الْقَرْيَةُ بَرَكَةٌ أَهْلُهَا كَانُوا عَالِمِينَ
قَالَ إِنِّي خَشِيتُهَا وَلَوْ أَنَّ قَوْمِي بِهَا كُنْتُمْ جَاهِلِينَ
وَأَهْلُهُ إِلَّا أَتْرَافَكُمْ كَذَبْتُمْ مِنَ الْقُرْآنِ
أَن جَاءَتْ رُسُلُنَا لُوطًا سَآمَةً يَهْدُوهُمُ صَافًى يَهْدِيهِمْ
وَقَالُوا لَا تَحْضَرُ وَلَا تَحْضَرُ إِنَّا مُنْذِرُونَ وَأَهْلَكَ إِلَّا
أَتْرَافَكَ كَذَبْتُمْ مِنَ الْقُرْآنِ
هَذِهِ الْقَرْيَةُ وَجَدْتُمْ فِيهَا كَذِبًا وَأَهْلُهَا كَانُوا عَالِمِينَ
وَلَقَدْ قَرَّمْنَا بَيْنَهُمَا آتِيَةً فَتَيَمَّمْتُمْ لِقَائِهِمْ فَسَقَرْتُمْ
وَالَيْمَنْ سَقَرْتُمْ أَنْتَهُمْ سَقَرْتُمْ أَنْتَهُمْ سَقَرْتُمْ أَنْتَهُمْ
وَأَرْجُوا الْيَوْمَ الْأَخِيرَ وَلَا تَسْأَلُوا فِي الْأَرْضِ مُفْسِدِينَ
فَسَقَرْتُمْ فَاتَّخَذْتُمْ أَزْوَاجًا ثَمَرًا فَاتَّخَذْتُمْ أَزْوَاجًا
جَنِينِينَ وَوَعَادَا وَوَعَدَا وَقَدْ تَبَيَّنَتْ لَكُمْ
مِنْ سَكْرَتِهِمْ وَزَيَّنَتْ لَهُمُ الْأَنْبِيَاءُ أَنْتَهُمْ
فَسَدَّ عَنْهُمُ الْغَيْبُ وَكَانُوا مُسْتَعِيرِينَ

﴿۳۸﴾ و هختن هنارتیت مه [کو ملیاکه تن] ب مزگیفه هاتیه دهف ٲیراهیمی، گوتن: ب راستی هم بیت هاتین، دا خه لکن فی گوندی [گوندی (لوط) ی سه دورم] د هیلک ٲیهین، ب راستی خه لکن وی گوندی بیت سه مکار بوون. ﴿۳۹﴾ ٲیراهیمی گوت: نن (لوط) ٲی تیدا [هون دی چاوا د هیلک بن] گوتن: هم چتر دزاین کا کی تیدایه، ب راستی هم دی وی و مرؤیت وی [تویت باوری ٲی نیابین بزگار که بن]، زنا وی نی نیست، دی ز وان بیت تویت د ناف نیاییدا دمین. ﴿۴۰﴾ قیجا وهختن هنارتیت مه [ل سر ٲرنگی ٲننان] هاتیه دهف (لوط) ی، هاتنا وان ٲی نهخوش بوو، و ب هاتنا وان تنگاف بوو [ترسیا ده ستریزی ل سر وان ٲته کرن]، و گوتن: نه ترسه [ل سر مه ز مله نن خو] و ب خهم نه کفه، هم دی نه و مالا نه [تویت باوری ب ته نیابین] بزگار که بن، زنا ته نن نیست، نهو دی ز وان بیت تویت د ناف نیاییدا دمین. ﴿۴۱﴾ ب راستی ز بهر دهر که فتنا

وان ز گوهداریا خودی و ٲهغه مبری، هم دی نیایه کنی ز نهسانی ب سر خه لکن فی گوندیدا ٲننین. ﴿۴۲﴾ ب سویند مه نشانه کا ناشکه را ز گوندی هیلا [نهو زی کافلن]، ٲو وان بیت نهقلی خو دده نه شولی و نن دکه من. ﴿۴۳﴾ و مه ٲو مدیهن، برایی وان شوعیب هنارت، گوت: مله نن من، خودی ٲهرین و ز روزا قیامه نن ٲرسن، و خراییی دهر دیدا نه کن. ﴿۴۴﴾ قیجا وان شوعیب دره وین دانا، و ز بهر هندی ٲهغه رزب هیز نهو هنگافتن، و نهو ل سر چوکان د خانییت خوفه مرن و ٲی بزاف مان. ﴿۴۵﴾ و مه عاد و (سه مود) زی د هیلک ٲرن، و ب سویند [گمل خه لکن مه که من] هیلا کا وان ز کافلیت وان ٲو هوه یا ناشکه رابه، و شه ٲتانی کار و کر ٲاریت وان ٲو وان جوان کرن [قیجا هر کرن نهو گاری و نه گوهداریا نهو دکهن، با دورسه و ز وی چتره با ٲهغه مبر دٲنن]، و ٲیکا باوری نیانی ب خودی و ٲهغه مبری ل وان گرت، و نهو ب خ بیت تیگه هشی بوون [نه گهر هزارا خو کر ٲانه، دشیان هه قی و نه هه قیسی ژنک فافرن، بهلنی ناقلی خو نه دانه شولی و هزارا خو نه کرن].

﴿۱﴾ د گمل خودانیت کتیان [جره‌ی و فله‌بان] مدهر کانی نه‌کن، ب باشرین ربک نه‌یت [ب نهری و جوان وان باخشن، و نه‌گمر وان خن نزار و رقی د گمل هه‌وه ناخشن، و ه‌کی وان نه‌کن]، نه‌فه‌ی ب بل وان نه‌ویت زیده مستهم گرین و زیده دژمن ژوان [بیست ربکا نهرم نه و هر گرین و به‌رده‌وام دژمنکاری دکن و دهست ژ به‌ناریس و به‌گرینا نه‌پاریس به‌رنه‌دن]، و [گملی موسلمانان] بیژن: مه‌باوهری ب وئی تینا یا بژ مه‌هاتیبه‌خواری [کو قورنانه]، و یا بژ هه‌وه زی هاتیبه‌خواری [کو نه‌ورات و نجلین، نانکو مه‌باوهری تینا کو هه‌ردو بیست ژ دهف خودتی هاتین، و هه‌ردو شه‌ربعتیت خودتی بیرون، هه‌تا قورنان و پیغه‌مهر هاتی]، و خودایی مه‌و خودایی هه‌وه‌تیکه، و نه‌م [بمس] ل به‌ر فرماناوی ب تنی د پراو‌میشینه. ﴿۲﴾ و کا چاوا مه‌بژ بیست به‌ری ته‌کتیب هنارتن، و مه‌سا مه‌بژ ته‌زی نه‌ف قورنانه‌تینا خواری [و هنارت]، قیجا نه‌ویت کتیب بژ هاتین [مه‌خه‌د بی خودان باوهریت وانن، و ه‌کی عمبدولایی کوری

سه‌لامی] باوهریتی بن‌دینن، و ژ فان‌زی [نانکو نه‌ویت موسلمان بو‌یسن ژ خه‌لک‌نی مه‌که‌هی] بیست هه‌بن باوهریتی بن‌دینن، و ژ بل گاوران [نه‌ویت سه‌ریق ل سه‌ر گاوریتی]، کس نینه باوهریتی ب قورنانی نه‌نیست. ﴿۳﴾ و به‌ری قورنان بژ ته‌بیته‌خواری، ته‌خواندن نه‌دزانی، و ته‌چو کتیب نه‌خواندینه، و ته‌نقیسین نه‌دزانی و چو کتیب دهست نه‌نقیسینه، و نه‌گمر ته‌به‌ری نو‌که‌خواندن و نقیسین زانییابه، هنگی دا گاور [قورنانی] ب شک که‌فن. ﴿۴﴾ نه‌خیر و مه‌سانینه و ه‌کی نه‌و هزر دکن، نه‌ف قورنانه‌نیشان و به‌لگه‌بیست فاشکه‌را بیست هارسینه دسبگن زانیاندا، و به‌س نه‌و باوهریتی ب قورنانی نایشن، بیست زیده سه‌مکار. ﴿۵﴾ و دیژن: دتی بلا مو‌عجیزه و نیشان ژ خودایی وی بژ هاتیبه [دا مه‌زی باوهری پی‌تیابیابه]، بیژ: ب راستی مو‌عجیزه‌بیست ل دهف خودتی [که‌نگی نه‌و مو‌عجیزه‌بفتین و بژ کن بفتین دتی نیت، و نه‌دهست مندانه]، و هندی له‌زم، نه‌ز به‌س ناگه‌هدار که‌ره‌کی ناشکه‌را که‌رم. ﴿۶﴾ نه‌ری ما نه‌به‌سی وانه، نه‌ف کتیبه [کو قورنانه] مه‌بژ ته‌هنارتن، و بژ وان دتیته‌خواندن، ب راستی نه‌ف قورنانه‌دل‌وفانی و شه‌رت و بیریتانه، بژ وان نه‌ویت باوهریتی دینن. ﴿۷﴾ ه‌ی مو‌حه‌مه، پیژه‌وان: دناقبه‌را من و هه‌وه‌دا خودتی شاد‌م‌بیسن بدهت به‌سه، هندی ده‌رد و نه‌ساناندا ه‌ی نه‌و ژ بی ناگه‌ه، و نه‌ویت باوهری ب بوتان تیابین و باوهری ب خودتی نه‌نیابین نه‌و د خوساره‌تن.

﴿۵۶﴾ و نه و له زانیسی ل نه دکهن، و نه گهر و هختی نیاپا وان نه هانیاپه دانان [کو رۆژا قیامه تیه]، دا لیزا بۆ وان قیت، و ب سویند ژ نشکه کینه لیزا دئی بۆ وان قیت، و وان های ژ حق نه. ﴿۵۷﴾ و نه و له زانیا هانتا لیزا بۆ ل نه دکهن، و وئی رۆژی دۆر هه دئی دۆرماندو قیت گاوران گریست. ﴿۵۸﴾ رۆژا نیا، د سهر وانرا و دین وانرا، وان دگریست، و خودی دئی بیژنه وان؛ تامکه نه وئی یا هه وه دکر. ﴿۵۹﴾ گهل بهنده بیست من، نه ویت هه وه باوه ری ب من نیایین [نه گهر هوین نه شین د جهنم خودا، ب دورستی من پهرین]، فینجا ب پاستی نه ردی من یس فره هه، فینجا من ب تنی پهرین. ﴿۶۰﴾ هه می که س دئی تامکه نه مرین [که س ژی قورتال نایب]، پاشی هوین دئی ب بال مهله زفین. ﴿۶۱﴾ و نه ویت باوه ری نیایین و کار و کرباریت راست و دورست کرین، نه دئی وان دۆر ویت بلندیت به حه شتیدا، به حه شتا روبرا دینرا دچن تاکنجی که ی، و هه دئی تیدا مین، و چ خوش خه لاته خه لاتنی وان نه ویت کار و کرباریت راست و

و نه غمجلوکه بالعداب و لولا اجل فسق لجا هه اعداب و لیا نیه بقت و هه لا یغفرون. ﴿۵۷﴾ یستغفرون بالعداب و لیا حشر له حجة بالکفرین. ﴿۵۸﴾ یوم یفسد بالعداب من قهر وین تحت انیله و یقول دوفاما کفر قتلون. ﴿۵۹﴾ یسادی الدین و انرا ان ارضی وسیعة فایس فایس و انرا کفر نفس و الهه التوت له الیسا و یقول موت. ﴿۶۰﴾ و انرا ماتوا و عملوا الصلوات لیس یفسد من الحشر و عرقا فحری من تحت الاله خلیلین یس یفسد اجر التلیلین. ﴿۶۱﴾ الدین صبر و اوعی نه نه یقولون. ﴿۶۲﴾ و کتاین من تاقه لا تحیل و زلها الله یزلفها و یاکف و هو السبع العلیلین و لکن سالتهم من خلق السموات و الارض و سقر الشمس و القمر لیقولن الله فان یفکون. ﴿۶۳﴾ الله یسطر الرزق لیس یسکله یس عبادوه و یغذو لکن الله یکل فی علیه. ﴿۶۴﴾ و لکن سالتهم من نزل من السماء ماء فلتیاه الارض من بعد موتها لیقولن الله فی الحشر لله بل اکفر من لا یغفلون. ﴿۶۵﴾

دورست دکهن. ﴿۶۰﴾ نه ویت بینا خو فره کرین [ل سهر بهرستا خودی و نه زیما گاوران، و نه خوشیت ریکی]، و پشتا خۆ ب خودی گهرم کرین. ﴿۶۱﴾ و چهند جانه وه ریست هه ی [ژ لاوازیبا خو] نه شین ل دویف رزقی خو یگهرن و بهر هه ف بکه، خودی رزقی وان و یس هه وه ددهت، و نه و خودی] گوهدیر و زنده زانیاپه [بهلی نهف جانه وه ویت لاوازه هر چنده ب خو نه شین رزقی خو بهر هه ف بکه، دگهل هندی ژی رزقی خو ناترسن، فینجا بۆچی هوین وهکی وان نین، و نه د لاوازیبا ژی]. ﴿۶۲﴾ و نه گهر تو پسپارا وان بکهی، کئی نه رد و نه سپان چن کرینه، و کئی رۆژ و هه یف سه و نه رم کرینه؟ [کول دویف بهرزه وهندیست بهنده یان، و ب ناوایه کئی موکوم و به جهه بین و بچن] دئی بیژن: خودی.. فینجا پا جاوا بهی وان ژ ههقی و راستی دیتیه وهر گپران؟. ﴿۶۳﴾ و خودی بۆ هه د که می بقیث ژ بهنده بیست خو، رزقی بهر فرمه و بهر تنگ دکهن، ب راستی خودی ناگه هه ژ هه می تشان هه به. ﴿۶۴﴾ و نه گهر تو پسپارا وان بکهی، کئی باران ژ هه وران نیاییه خواری، و پشی مرنا نه ردی و هه کبونا وی، نه رد شیکریه؟ دئی بیژن: خودی.. بیژه هه می به سن و سوباسی بۆ خودی، بهلی باران ژ وان تنی ناگه هه، و نه قلی خو ناده نه شۆلی.

﴿۶۸﴾ نف ژيانا دنياسی ژ مؤویل و ترانه یان پنه تر
 نینه، و ژيانا راست ژيانا ناخره تیه [چونکی نه مر
 تیدایه، و نه نه ساخی و نه خدم و نه وه ستیان...]
 نه گهر بزاسن. ﴿۶۹﴾ و وه ختن لهو ل گه مین سوار
 دین (و بی هیلی دین کو تیک وان پرگار بکت، و
 پیل ژ هم می به خانقه ب سر واندا دین، ژ ترسان)،
 بهس دی گازی خودی ب تنی کن (و بویت وان دی
 ز بیرا وان جن)، قیجا گافا خودی نهو پرگار کره
 دیمی، دیسا دزله نه سه سر شرکی. ﴿۷۰﴾ بلا شوکور
 و سواسیا که رعیت مه د گهل وان کرین نه کن،
 و بلا خوشبان بن یهن، دی [نهو] دویماسی کا خو
 زانن [کادی چ ب سرتی وان تیت؟]. ﴿۷۱﴾ ما نهو
 [مه خسه خدکنی مه که می] ناپین، کا چاوا مه جهن
 وان [مه که ها] کریه جه کی ب ریز و رویعت و
 پیروز و پارتی و تیمن، و خه لک دوزماندوری وان
 دینه فه چه کرن [دینه کوشن، یان دکنه کوله بز
 خو]، قیجا چاوا نهو باورمی ب بویجی و بوتان
 دینن، و که رهم و نعمتیت خودی نایته بهر چایفت
 خو. ﴿۷۲﴾ نه ری ما کی ژ وی ستمکار تره، نه وی ژ دره و ژ کیسی خودی باخیت، یان زی کتیا خودی و
 پنه مبره وی و پشی بز هاتی، دره بدایت، نه ری ما بز گاور و خودی نه ناسان جه دوزمه نیداینه؟
 ﴿۷۳﴾ و نه وی ژ دل جهاد [دگهل نف سا خو، و شه پانی و نیارت دینی] ژ بز مه کری، نه دی بهری وان
 دهینه ری کتیت خو یست خیری، نهو ری کتیت وان دگه هینه رازیو و نامه، و ب راستی خودی [ب پشته فانی و
 سه ره کفن و هاریکاریا خو] یسی د گهل قنجیکاران.

سوره ناء رووم

ل مه که می هاتی به خواروی (۶۰) نایته

بسم الله الرحمن الرحيم

﴿۱﴾ هؤسا دیتنه خواندن: (نه لف، لام، میم) و نه پدنگه نیه نشان ل سهر تیعجازا فورانی.
 ﴿۲﴾ روم هاته شکاندن [ب دهستی فورسی]. ﴿۳﴾ د نزیکیترین شهردا [ژ مه که می یان ژ فورسی]، و نهو
 پشی شکسته نا خودی ب سه ره کفن. ﴿۴﴾ د چند سالت پیندا [ژ ستیان هه تا دهه ها] و تهمر و فه رمان
 همر بی خودیه، بهری سه ره کفتنی و پشی سه ره کفتنی زی [چو نشت بی خودی چن نایست]. ﴿۵﴾ وی
 رژی [رژا سه ره کفتنا رومی ل سهر فورسی] دی که یفا خودان باوره ران تیت ب سه ره کفتن و هاریکاریا
 خودی [چونکی سه ره کفتنا خودان کتیا ل سهر ناگره ریان و سه ره کفتنا موسلمانان ل سهر قوره شیپان
 د بهریندا کفته د روزه کتیا]، بی خودی یفت دی هاریکاریا وی کمت و ب سهر تیخت، و همر نهو بی
 سه ردهست و دلوقان.

وَقَدْ أَقْبَلَا بِخُفٍّ إِلَهُ عَزَّ وَجَلَّ وَلَكِنْ أَصْرًا كَلَامًا لَا يَخْفَى
يَتَأَمَّلُونَ عَلَيْهِمْ مِنَ الْخَبِيرَةِ الَّذِينَ تَفَرَّغُوا عَنْ الْأَجْرَةِ هُنَا
عَمِلُونَ ﴿١٠﴾ أُولَئِكَ تَدْعُوا إِلَى أَنْفُسِهِمْ فَمَا عَقَّبَ اللَّهُ الشُّكْرَ
وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا إِلَّا بِالْحَقِّ وَأَجَلٍ مُّسْتَقَرٍّ وَذَلِكَ كَيْدًا
مِّنَ النَّاسِ يَلْقَاوْنَ زَيْهَرَ لَكَيْدِهِمْ ﴿١١﴾ أَوَّلُهُمْ يَبْرُؤُا فِي
الْأَرْضِ فَيَسْطَرُّوْا كَيْدًا كَانَ عَقِبَهُ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ كَانُوا
أَشَدَّ مِنْهُمْ قُوَّةً وَأَنَارُوا فِي الْأَرْضِ وَعَمَرُوهَا أَكْثَرَ مِمَّا
عَمَرُوهَا وَجَاءَتْهُمْ رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ فَمَا كُنَّا اللَّهُ
لِنُظَاهِرَهُمْ وَلَكِنْ كَانُوا أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ﴿١٢﴾ ثُمَّ كَانَتْ
عَقِبَةُ الَّذِينَ أَتَيْنَا النَّارَ أَن كَذَّبُوا بِآيَاتِ اللَّهِ وَكَانُوا بِهَا
يَسْتَهْزِئُونَ ﴿١٣﴾ اللَّهُ يَبْدَأُ الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ ثُمَّ إِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿١٤﴾
وَيَوْمَ نَقُومُ السَّاعَةَ يُبْلِسُ الْمُجْرِمُونَ ﴿١٥﴾ وَلَنَرَكُنَّ لَكُمْ فِرْقًا
شُرَكَاءَ لَهُمْ سَخِرْنَا مِنْكُم مِّن قَبْلُ إِنَّكُمْ كَانُوا فِي عَمَلٍ كَافٍ ﴿١٦﴾
وَيَوْمَ نَقُومُ السَّاعَةَ يُؤْمِنُ بِيَوْمِهِ الَّذِينَ كَفَرُوا مِن قَبْلُ
فَالَّذِينَ هُمْ يُعَذِّبُونَ ﴿١٧﴾ فَاتَّقُوا اللَّهَ يَا آلِ الْبَيْتِ
يَا أَسْمَاءُ وَاعْبُدُوا اللَّهَ وَلْيَحِثَّ فِتْنُهُمْ فِي رَوْحٍ يُخَفِّرُونَ ﴿١٨﴾

﴿۱۰﴾ [سهر که فتنا رو من ل سهر فورسن پستی
شکه ستن ل سهر ده ستن فورسن دیتی] سوز و بهیانا
خود دیت، و خودی ژ سوز و بهیانا حق لیقه نایست،
به لسن بار ابرتر ژ مرو قان من نوزانسن. ﴿۱۱﴾ نهو نشتن
سهرقه سهرقه و پشچاف ژ زیانا دنیایسن دزانن [ب تنن
تنرا هو جهه سیبا حق ژ دنیایسن دزانن]، و نهو ژ زیانا
ناخره من [و خوشیبت وئی] دین ناگه من [ژ بهر هندی
کاری حق بؤ ناخره من ناگه من]. ﴿۱۲﴾ نهوی ما وان هزارا
حق د خذانه کریمه، بزائن خودی نهرد و نه سنان و
هندی د ناخبره اواندا، نه دایینه نه گهر بؤ حکمه نه کنی
و وهخته کنی دیار کمری [کو روژا قیامه تیه] نهیست،
و گه لک مرو ف باورم یسن ب روژا قیامه تنن نائینسن.
﴿۱۳﴾ نهوی ما نهو د نهردیدا نه گهریابینه، بهر حق حق
بدنه من کا دویا هیبا نهویت بهری وان یا چارابوو؟ نهو
ژ وان ب هیز تر بوون و وان نهرد پتر فکولابوو و پتر
نافاکر بوو، و پیغه مبه ریت وان ب نشان و مو عجیزه
بؤ وان هاتسن [دگهل هندی ژ ی باوهری یسن نه تیان، نینا
خودی فیه برانندن]، و خودی نه نهو بوو یسن نه ههقی و

سته من ل وان بکعت، به لسن وان ب حق نه ههقی و ستم ل حق دکر. ﴿۱۴﴾ باشی دویا هیکا وان نهویت خرابی
کرین پیسترین دویا هیلک بوو، چونکی وان نشان و نایه تیت خودی [نهویت بؤ پیغه مبه ران هاتین] دره و
دانان و ترانه بؤ حق یسن دکرن. ﴿۱۵﴾ خودینه جبارا تیکی مرو ف چیکری، باشی جاره کا دی پستی مرئی دتی
ساخ که ته فیه، باشی دتی هه رب بال ویش زقرن. ﴿۱۶﴾ و روژا قیامت رادیت، گونه کار بئ دهنگ و بئ
هیسی دین. ﴿۱۷﴾ وان [وئی روژی] چو مه هدم و بهر فانی ژ وان نهویت وان بؤ خودی کرینه هه فیشک
نینه، و نهو [پشتی زانین، چو مفا ناگه هینه وان] حاشا یسن ل وان هه فیشکان دکن. ﴿۱۸﴾ و روژا قیامت
رادیت، وئی روژی [خودان باوه و گاور] ژیک جودا دین [خودان باوه دچنه به حشتن، و گاور دچنه
جهته منی]. ﴿۱۹﴾ و هندی نهون نهویت باوهری ینایسن و کار و کرباریت راست و دورست کرین، نهو د
میزگا به حشیدا که یف خوش دین.

وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَسُكُوتُوا أُولَئِكَ لَهُمْ أَجْرٌ
 وَأُولَئِكَ فِي الْعَذَابِ مُخَضَّرُونَ ﴿٢٠﴾ فَتُخْرَجُونَ مِنْهُمْ
 وَبِحُجْرٍ قُدْرَةٍ ۖ وَتُفَجَّرُ لَحْقًا مِنْ تَحْتِهَا ۖ وَتُخْرَجُ
 الْأَشْيَاءُ مِنْ لَحْقِيهَا ۖ وَالْأَرْضُ نَحْوَ كَذَلِكَ تُخْرَجُونَ ﴿٢١﴾
 وَمِنْ آيَاتِهِ أَنْ خَلَقَكُمْ مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ إِذَا أَنْتُمْ بَشَرٌ
 تَتَّبِعُرُوتُ ۖ وَمِنْ آيَاتِهِ أَنْ خَلَقَ لَكُمْ مِنْ أَنْفُسِكُمْ
 أَزْوَاجًا لِتَسْكُنُوا إِلَيْهَا وَجَعَلَ بَيْنَكُمْ مَوَدَّةً وَرَحْمَةً
 إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ﴿٢٢﴾ وَمِنْ آيَاتِهِ
 خَلْقَ السَّمَكِ وَالْأَرْضِ وَأَخْلَفَ السَّيِّدُ وَالزَّيْفُ
 إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ﴿٢٣﴾ وَمِنْ آيَاتِهِ مَنَاسِكُ
 بِالْبَيْتِ وَالْقَهَارِ وَأَنْتُمْ لَكُمْ مِنْ فَضْلِهِ إِنَّ فِي ذَلِكَ
 لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ﴿٢٤﴾ وَمِنْ آيَاتِهِ يُرِيكُمْ الْآيَاتِ
 حَقًّا وَطَمَعًا وَمَنْزِلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَيُخْرِجُ بِهِ الْأَرْضَ
 نَحْوَ مَوْرِثَةً ۖ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ﴿٢٥﴾

﴿١٦﴾ و هندی نهون نهوئت گاور بووین، و نشان
 و ثابتهئت مه [نانکو قورنان] و روژا قیامهئین دره
 دانایین، نهفه د نیرایندا دئ یتنه کومکرن [و رئی
 دهونا کهفن]. ﴿١٧﴾ و هر دهمنی ل هوه دیتنه سینه
 و تشار، خودی [ژ همی کیماسیان] باقر بکن.
 ﴿١٨﴾ د نهر د و نسماناندا و همی تشاران، و هر
 دهمنی ل هوه دیتنه نفرو، بهسن و شوکور هر بیت
 خودینه. ﴿١٩﴾ خودینه زیندی ژ مری ددهت و مری ژ
 زیندی ددهت، و نهردی پشنی هسکبونو وی ساخ
 دکت، و هوین ریی هوسا دئ [ژ گوپنت خق] پابهفه.
 ﴿٢٠﴾ و ژ نشانیت مزنانی و دهسته لاتناریا وی، نهوه
 وی هوین ژ ناخن چیکرن [نانکو بابنی هوه نادهم ژ
 ناخن چیکر]، باشی هوین بوونه گهلهک مرؤف [ول
 سر نهردی] بهلافوون. ﴿٢١﴾ و ژ نشانیت مزنانی و
 دهسته لاتناریا وی، نهوه وی هر ژ هوه [ژ گیانی
 هوه] بز هوه ههفر چیکرن، داسبر و هدارا
 هوه پنی بیت، و ل دهف هههسن و فیان و دلزقانی
 تیخته دنا فیرا هومدا، ب راستی نهفه [دان] و چیکرنا

ههفران هوسا [نشانیت ناشکهرانه [ل سر مزنانی و دهسته لاتناریا خودی] بز وان نهوئت هزارا خق
 [تیدا] دکن. ﴿٢٢﴾ و ژ نشانیت مزنانی و دهسته لاتناریا وی، چیکرنا نهر د و نسمانان و جودایی و
 نهوه کهه فیازمان و دهنگت ههویه، ب راستی نهفه نشانیت ناشکهرانه [ل سر مزنانی و دهسته لاتناریا
 خودی] بز مرؤفیت زانا و تیگههشتی. ﴿٢٣﴾ و ژ نشانیت مزنانی و دهسته لاتناریا وی، نقشنا ههویه د
 شهف و روژاندا و بهر گریان و داخواز کرنا ههویه بز رزق خودی ب شهف و روژ، ب راستی نهفه نشان
 و بهلگه بیت ناشکهرانه [ل سر مزنانی و دهسته لاتناریا خودی] بز وان نهوئت گوهداریسی دکن، دانی
 بگههن. ﴿٢٤﴾ و ژ نشانیت مزنانی و دهسته لاتناریا وی، نهوه بروسیان بز ترسی و تمبابی بارانی نیشا
 هوه ددهت و بارانی ژ نهوران دبار بیت، فیجا نهردی پشنی هسکبونو وی پنی ساخ دکت و [شین دکت]
 ب راستی نهفه نشانیت ناشکهرانه [ل سر مزنانی و دهسته لاتناریا خودی] بز وان نهوئت نهفلی خق
 ددهنه شولی و تن دگهن.

وَمِنْ آيَاتِهِ أَنْ نَقُومَ السَّعَةَ وَالْأَرْضَ بِأَمْرِ ۖ ثُمَّ إِذَا دَعَاكَ
دَعْوَةً مِنَ الْأَرْضِ إِذَا أَنتُ نَفْرُخُونَ ۝ وَلَهُ مِنَ السَّمَاءِ
وَالْأَرْضِ كُلُّ لَهٍ فِتْنَةٌ ۚ وَهُوَ الَّذِي يَتَوَلَّى الْخَلْقُ
يُصَدِّقُ ۚ وَهُوَ أَهْوَىٰ عَلَيْهِ ۚ وَلَهُ الشُّعْلُ الْأَخْلَىٰ مِنَ السَّمَاءِ
وَالْأَرْضِ ۚ وَهُوَ أَهْوَىٰ لِلْعَصِيرِ ۝ حَرَبَ لَعْنُ قَتْلَا
مِنَ اللَّهِ ۚ كُلُّ لَعْنٍ مِنْ عَمَلَةٍ ۚ أَتَيْتُمْ مَكَرًا
لَمْ تَعْلَمُوا ۚ فَمَا زِلْتُمْ ۚ فَتَأْتِيهِمْ سَوَاعِدٌ مِمَّا يَخْلُقُونَ
كَيْفَ يَشَاءُ ۚ كُلُّ لَعْنٍ كَيْفَ ذَلِكَ تَغْلِبُ الْكَافِرِينَ
يَقُولُونَ ۝ بَلْ أَتَيْنَا الَّذِينَ نَحْنُ نَقُولُ الْكُفْرَ هُمْ يَقْبِضُوا عَلَيْهِ
فَمَنْ يَهْدِي مَنْ أَضَلَّ اللَّهُ وَتَوَلَّى لَهُمْ مِنْ نَصِيرَةٍ ۝ فَأَلْفَوْا
وَجْهَهُمْ لِلدِّينِ حَيْثُ وَجَّهَتْ اللَّهُ إِلَىٰ فَتَلَا النَّاسَ عَنَّا
لَا يَهْدِي إِلَّا فِتْنَةً ۚ وَلَئِنْ لَمْ تُعِزَّهُمْ اللَّهُ لَأَكْثَرُ
النَّاسِ لَآ يَشْكُرُونَ ۝ ۚ مَنِيبِينَ إِلَيْهِ وَتَأْتِيهِمْ وَأَيُّهُمْ
الضَّلَاطَةُ وَلَا تَكُونُوا مِنَ الْمُشْرِكِينَ ۚ مِنَ الَّذِينَ قَرَعُوا
وَيَتَنَمَرُونَ وَكَانُوا أَعْيُنًا عَلَىٰ كُلِّ جَبَلٍ يَدْعُوهُم فَخُرِقُوا ۚ

۴۵۰ و ز نیشایت مزناستی و دهسته لانداریسی و
نموه نورد و نهمسان [بن ستوین] ب نهمری وی
راوه ستاینه، باشی نه گمر [پژوا قیامه ن] جاره کنی ب
تنی گازی هوه بگت [کو ژ گوزان رابن]، نیکمر
هویس همی دق ژ گوزان رابن. ۴۶۰ و هندی د
نورد و نهمساناندا هین [ژ ملیاکت و مرقف و
نهجه یان] پیست خود پنه، و همی ل بر فر مانا وینه.
۴۷۰ و خودی نموه یی جار ا نیکن مرقف چیکری
و دایی، باشی دق وان [پشتی مرنا وان] ساخکه نهفه،
و نهفه [ژ فراندن] و ساخکرا وی پشتی مرنی] یا ب
ساهاهیره [ژ چیکرا جار ا نیکن] و به سن و سالو خه تا
ژ همی یان بلندتر د نورد و نهمساناندا یا ویه، و نمو
سعدست و کارنه جه. ۴۸۰ و هر ژ هوه ب غق،
خودی نمو و نه یك بق هوه دیار کر، نهری کی ژ هوه
هیه پازی بیت کوله یی وی [کو نمو زی و هکی هوه
مرقف، و هوه نمو نه داییه] بیته هه فشکن وی د
وی رز قیدا یی من داییه هوه، فینجا هویس هوردو
[د وی رز قیدا] و هکی تگ بر، و نهفه بیته نه گمر

هندی هوین رەسا ژ وان بترسن کاجاوا هوین ژ هه‌فشکێت خۆ بیت نازا دترسن [فینجا نه‌گر هوین
 قوبیل نه‌که‌ن کۆله‌بیت هه‌وه‌ نویت و هه‌وه‌ مرۆف و هه‌وه‌ نه‌دایین ببه‌ هه‌فشکێت هه‌وه‌، پا جوا
 هوین چیکری و به‌نده‌بیت خودی بۆ خودی دکه‌نه‌ هه‌فشک]، و هه‌وسا ته‌م نیشان و تابه‌یت خۆ رۆن و
 ناشکه‌را ده‌کین، بۆ وان ته‌ویت نه‌قلی خۆ دده‌نه‌ شۆل و تنی ده‌گهن. ﴿٣٩﴾ [نه‌خبر... وان چو هه‌جوت و
 نیشان نین، هه‌فشکان بۆ خودی چن بکه‌ن] به‌لێ ته‌ویت ستم کریه، ژ نه‌زاین ب دویف دلخوازیا خۆ
 که‌فتن، فینجا کێ دێ وێ راسته‌ بێ که‌ت ته‌وێ خودی گوهراکری [و رێ ل به‌ر به‌رزه‌کری]، و چو هاریکار
 ژێ وان ناین [وان ژ ئازیا خودی بهاریژن]. ﴿٤٠﴾ [هه‌ی موحه‌مه‌د] فینجا تو ب دورستی به‌ری خۆ بده‌ دینی
 راست و دورست، و بویسی خۆ ژ هه‌می هزوربیرت نه‌دورست وهر گێره‌، و به‌ری خۆ بده‌ ئیسلامی، دینی
 خودیه‌، ته‌وێ خودی مرۆف ل سه‌ر دایین. دای و چیکریسی خودی گوهرۆزی بۆ نینه‌، نه‌قه‌به‌ دینی راست
 و دورست، به‌لێ بارابتر ژ مرۆفان [راستی] نوزانن. ﴿٤١﴾ و هوین هه‌می به‌ری خۆ بده‌نه‌ دینی راست
 و دورست کو ئیسلامه‌، و ل خودی بزفان و ژ وێ بترسن، و نفیژان ب پنگنی پیدی بکه‌ن، و ژ وان نه‌بن
 ته‌ویت هه‌قال و هه‌فشکان بۆ خودی چن دکه‌ن. ﴿٤٢﴾ ژ وان [نه‌بن] ته‌ویت دینی خۆ پارچه‌ پارچه‌ کریه و
 ژیکه‌ه‌ کریه و بوینه‌ جوین جوین، و هه‌ر جوینه‌ک ب وێ شایسه‌ شه‌وا وان هه‌ی.

﴿۳۳﴾ و همر وهختى نه خوشبىك بگه هيت مرفشان،
دوعا ز خودايى حق دكهن و ل وى دز لرن [و توبه
دكهن]، باشى نه گمر خودى ز نك خو دلفايبىك دا
وان [دوعاى وان قهويل كر و شو ز وى نه خوشبى
دمرئىختن] دى ينى دهسته كه ز وان بشتى فنى زى
هه ليشكان بؤ خودايى حق چنى دكهن. ﴿۳۴﴾ فنجبا
بلا نهو كهر ميت مه د گهل وان كرسى ز سيرا خو
بىهن و سوباسيا نيعمه تيت مه نه كهن و بلا خوشبى
بىهن، نئى نيزيك نهو دى زانن [كاچ نيزال دويف
وان خوشبىت بهروه خت دى تيت]. ﴿۳۵﴾ بيان زى
مه نيشانه كا ب هينز [يان كنيه ك] بؤ وان هتاز نيه،
شاده بىسى ل سر وى شركى ددهت يا نهو دكهن.
﴿۳۶﴾ و كافا مه كهر مهك د گهل مرفشان كر بى بهنران
دبن، و كهيف خوش دين [كهيف خوشيا سر داجونى نيا
سوباسدار بىسى]، و كافا نه خوشبىك نهو هه ز وى
نهوا وان كرى، نهو هنگافتن، وى گافى دى ينى
[ز دلفايبا خودى] بى هيفى دين. ﴿۳۷﴾ ما نايين
كوب راستى خوديه، ينى رزقى زنده و كيم دكهن

بؤ وى بى بفيت [نانكو نهو ددهت و ديت، فنجبا كافا دايى بلا دسردا نه چيت، و همر كافا زى مستاند بلا
بى هيفى نه بىست]، ب راستى نهفه چامه و نيشان بؤ وان نهو ت خودان باومر. ﴿۳۸﴾ فنجبا هه قى مرفيت
خو و بهلنگاز و ريفنگان [ز خيرى و مرفيبنى] بدهيى، نهفه [دانا هه قيسى] بؤ وان نهو ت رازييونو
خودى دفين چيتره، و همر نهفه نه بيت سهر قهراز. ﴿۳۹﴾ و نهو مالى هوين ب سلهف ددنه خه لكى، دا
دمالى خه لكيداز يدهيى بچته سهر [و ب سهر بكه فيت] خودى بهره كهن ناييختى، و نهو مالى هوين ب
نيهتا پاؤز كرنا گوهان ددهن، و نيهتا ههوه ز دانا وى رازييونو خودى بيت. نهفيت هؤسا مىل ددهن، نهون
نهو ت خودى خه لاسى وان چمندا قات ددهن. ﴿۴۰﴾ خوديه بى هوين دايين، باشى رزقى ههوه دا، باشى
دنى ههوه مريبت، باشى دنى ههوه ساخكه نهفه، نهرى تيك ز بو تيت ههوه [نهو ت ههوه كرينه هه فيشك بؤ
خودى] هه به نشته كى ز فان بكت ۱۹ خودى بى هك و پاؤزه ز وى شركا نهو دكهن. ﴿۴۱﴾ خرابى و نه خوشى
و نه گافى ل گوند و بازيريت سهر نافى و ل بيت نه ل سهر نافى، ناشكر ابو ز بهر گوه نهيت مرفشان، دا
تامبا جزايى هندك ز وان گوه نهان نيشا وان بدهت، بهلكى توبه بكنه و ل خو بز فرن.

وَاذْكُرْ النَّاسَ مَا نَعَمَ رَبُّكَ عَلَيْهِمْ وَبِئْسَ اللَّهُ ذَا الْقُرْآنِ
يَنْتَهِي رَحْمَةً إِذَا فَرِيقٌ مِّنْهُمْ يَرْجِعُ بِشِرْكِهِمْ لِيَسْخَرُوا مِنَّاهُمْ
وَيَقْتُلُوهُمْ مَتَوَسِّطِينَ يَكْفُرُونَ ۖ أَمْ لَنَا عَلَيْهِمْ
سُلْطَانٌ مُّقْتَدِرٌ إِنَّا كَانُوا بِهِ يَسْتَكْبِرُونَ ۖ وَذُنُوفُهُمْ
النَّاسَ رَحْمَةً فَرَحُّوا بِهَا وَانْصَبُوا سِدْرَةً يَأْتِيهِمْ
إِذَا هُمْ يَقْطُرُونَ ۖ أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّ اللَّهَ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ
وَيَقْدِرُ ۚ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ۖ فَتَابَ اللَّهُ ذُنُوبَهُمْ
حَقًّا وَالنَّسِيحَ وَالَّذِينَ ذَكَرُوا لِأَيْمَاتِهِمْ تُبَدِّلُونَ
وَجَهَ اللَّهُ وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ۖ وَمَا أَتَيْنَاهُمُ بِهِ إِلَّا
لِيُنْزِلُوا فِيهِ آيَاتٍ لِّلنَّاسِ فَلَا تَزُولُ عِندَ اللَّهِ وَمَا أَتَيْنَاهُمُ بِهِ إِلَّا
رَحْمَةً وَرِئَاسَةً ۖ وَجَهَ اللَّهُ فَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ۖ
أَلَمْ يَرَوْا أَنَّ اللَّهَ يَفْعَلُ بِكُلِّ شَيْءٍ مُّخْتَارًا ۖ وَمَنْ يَمُنْ
بِشِرْكٍ أَمْ يَكُنْ يَفْعَلُ مِنْ ذِكْرٍ مِّنْ قَبْلِهِ مُخْتَارًا ۖ وَمَنْ يَمُنْ
عَمَّا يُشْرِكُونَ ۖ ظَهَرَ الْفَسَادُ فِي الْآلِ وَالْآخِرِ بِمَا كَسَبَتْ
أَيْدِي النَّاسِ لِيُذِيقَهُمْ بَعْضَ الَّذِي عَمِلُوا أَنَّهُمْ يُحْمَلُونَ ۖ

﴿۱۱۶﴾ [همی موحده] بیژه [گمل خه لکن مه کهن]:
 د نوردیدا هه بن [و بگهرن] برنسنن کا دوباهیا
 نهویت بهری ههوه هاتین یا چاوا بوو، بارابتر ژوان
 هه فیشک چیکه ربوون. ﴿۱۱۷﴾ فیجا بهری خو بدو
 دینن راست و دورست [کو نیلامه] بهری روزه
 بیت، دانه باش بوننه، وی روزه همی مرؤف دی
 ژیکه بن [هنده ک دی چنه به عشتن، و هنده ک دی
 چنه دوزه هن]. ﴿۱۱۸﴾ هه کس باورمیی نه بیت
 نهو زیانیل ل خو دکت، و هه کس کاره کنی باش
 بگهت پیکن بؤ خو خوش دکت. ﴿۱۱۹﴾ وی روزه
 خودی مرؤفان ژیکه دکت [دا نهویت باوهری
 نیاسین و کار و کرایت قهنج کرین ژ که ره ما خو
 وان خه لات بگهت، و ب راستی خودی حه ژ گاوران
 ناکهت. ﴿۱۲۰﴾ و ژ نیسانیت مزنانی و دهسته لانداریا
 وی، نهوه بایی ب مزگینی دهتریت، دا ژ دلو فانیبا خو
 بارانی بدته ههوه، و دا گهمی ب قودرت و فهرمانا
 وی ل سهو تافنی بنین و بچن، و دا هوین بازار گانیس
 ب ریکا تافنی بکهن، و دا هوین شوکور و سوپاییا
 خودی بکهن. ﴿۱۲۱﴾ ب سوند [همی موحده] مه بهری ته پیغمبر بیت بؤ مله تیت وان هاترتین، فیجا

قُلْ سِرُوا فِي الْأَرْضِ فَانظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ مِن قَبْلُ
 كَانُوا أَشْغَفُوا بِشُرُكِيكُم ۖ فَأَيُّ ذَوَاتِكُمُ الَّذِينَ الْفِتِيرِينَ
 قُلْ إِن تَأْتِي بَرَاءَةٌ مِّنَ اللَّهِ فَإِنَّهُم مِّنَ اللَّهِ بِرَاءُونَ ۖ وَإِن تَأْتِي
 كَذِبَةٌ لَّكُفْرُهُمْ ۖ وَمَن عَمِلَ صَالِحًا فَلَا نُفْسِهِ يَنْفَعُهُ ۖ وَكَذَلِكَ
 يَجْزِي الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ مِن فَضْلِهِ ۗ إِنَّهُ لَا يُخْلِفُ
 الْوَعْدَ ۚ وَمِنَ الْبَيْتِ أَن يُرْسِلَ الرِّيحَ فَيُغْشِيَنَّ سَمًا وَلَهُ عِزُّ
 مِمَّن رَّحِمَهُ ۚ وَتَجَرَى الْفُلُكُ بِالْمَرْءِ ۚ وَتَلْتَمِزُ أُنْفُسُ ۖ وَلَهُ
 تَكْوِينُ ۚ وَفَعَلْنَا مِثْلَ لُحْيِ الْمُرْتَدِّ ۖ وَإِذَا هُم بِمِثْلِ لُحْيِهِ
 بِالْأَيْتِ ۖ فَانْقَضَتْ أَلْسِنُهُمْ وَأَكَانُوا حَقًّا عَلَيْهِ نَاصِرُ
 الْمُؤْمِنِينَ ۚ إِنَّ اللَّهَ أَلْفَ بَرٍّ مِّنَ الرِّيحِ ۖ فَتُفْثِرُ سَمًا فَتَنْطَلِقُ
 فِي السَّمَاءِ كَيْفَ يَشَاءُ ۚ وَتَحْمِلُهُ كَيْفَ تَشَاءُ ۚ وَالرُّدُقُ يُخْرَجُ مِن
 عِظْمِهِ ۚ فَإِذَا السَّاعَةُ مِمَّن يَشَاءُ ۚ مِن عِبَادِهِ ۚ وَإِذَا هُم بِمِثْلِ لُحْيِهِ
 وَإِن كَانُوا مِن قَبْلِ أَن يُزِيلَ عَلَيْهِمْ قَبْلَهُ لَمُتْلِيمِينَ ۚ
 فَانظُرْ إِلَى آثَارِ رَحْمَتِ اللَّهِ كَيْفَ يُغِي الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْنِهَا
 إِنَّ ذَلِكَ لَمِنَ التَّوْفِيقِ ۚ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ۚ

نهو ب موعیزه و نیسانیت ناشکرافه [ل سهو راست پیغمبر اتیبا خو] بؤ وان هاتن، [به لئی وان باوهری
 ب پیغمبریت خو نه نیان و نه یاره نیسا وان کرن]، فیجا مه تؤل ل گونه کاران هه کر، و ب سهو تیختن
 و هاریکاریا خودان باوهران هه ل سهو مه. ﴿۱۲۲﴾ خودیه نهوی بای دهتریت [فیجا نهو با] نهوران
 رادکته و دبته، چاوا بیغت و مال نه نیسانان به لاف دکته و دکته بهری پرتی، فیجا تودی بیسی باران
 ژوان نهوران دهر دکه فیت، و گاغا خودی نهو باران ب سهو هنده ک بهنده بیت خو بیست وی بشین باراند،
 بن کبف خوخ دین و دیشکورن. ﴿۱۲۳﴾ هه چهنده نهو [بهنده] بهری هاتنا وی بارانی، ژ هاتنا وی دین
 هیسی بوون. ﴿۱۲۴﴾ فیجا [همی موحده] بهری خو بدو فانیبا خودی [نهویت ب هاتنا بارانیته
 گریدیسی، و کی شینرونا گل و گیایی و داروباری و همی دمنگیت فیسی، و ساخرنا نهردی هشک و
 مرئی] کا چاوا خودی نهردی هشتی هشک بووی ساخ دکته، ب راستی نهوی نهردی هشتی هشک بوون و
 مرناوی ساخ دکته، نهوی دنی مریشان ساخکته نه، و نهو ل سهو همی نشتان خودان شیان.

سوره نوح لوقیان

ل مه کهمن هاتیه خوارنی (۳۱) نایه ته

بسم الله الرحمن الرحيم

﴿۱﴾ هؤسا دتیت خواندن (نهلف، لام، میم) و ل دؤر رافه کرنا شان تیشان بزقره ده سنیکا سوره نوح به قهره.
 ﴿۲﴾ نهفه نایه تیت کتیه کا رینک و ینک و موکومه.
 ﴿۳﴾ رینکا راسته نیی و دلو فانییه بز قهنجکاران (نهویت خودی دهر یسن ههروه کی دینن، و ل ویی هزرنه ته گهر نهو خودی نه یسن خودی وان ههرو دبیت).
 ﴿۴﴾ (قهنجکار) نهون نهویت به ردهوام و ب پهنکی پیدی نفیوان دکه، و زه کانی ددهن و ژ ناخره تن بین گومانن.
 ﴿۵﴾ نهفه نه ل سهر راسته نیسیا خودایسن خوق، و هه نهفه بیت سه رفه راز.
 ﴿۶﴾ و هنده ک مروق بیت ههین (مه خسه دهن) (نضری کورنی حارنی) به [ناختنیت هریج و بی تام دکریسه، دا ژ نزانین رینکا خودی ل بهر خه لکی بهر زه کدن] (و وان

سوره نوح لوقیان

بسم الله الرحمن الرحيم

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَنْشَأَ الْإِنْسَانَ مِنْ عَلَقٍ وَرَحِمَهُ
 لِّلشَّيْطَانِ الَّذِي يَمْلِكُنَا أَتَمَّ الْوَلَدُ وَمَلَأَهُ
 بِالْآخِرَ فَعُوذُونَ أُولَئِكَ عَلَى هُدًى مِنْ رَبِّهِمْ وَأُولَئِكَ
 هُمُ الْمُفْلِحُونَ وَمِنَ الْأَنْبِيَاءِ مَنْ يَشْتَرِي لِقَاءَ رَبِّهِ
 لِقَاءَ اللَّهِ بِغَيْرِ غَرَضٍ وَتُعْذِّبُهُمْ ذُنُوبُهُمْ أُولَئِكَ هُمُ
 الْعَذَابُ مُبْتَلُونَ وَإِذَا نَفَخَ فِيهِمْ سُلْفَةً أُوتُوا مِنْهُ
 كَانُوا يَسْتَفْهِمُونَ أَلَمْ يَكُنْ لَهُمْ آيَاتُ أَنْبِيَآءِهِمْ
 إِنْ كَانُوا يُعْقِلُونَ فَاذْكُرُوا آلِيَاءَ اللَّهِ عَمَلَكُمْ
 فَلَمَّا تَدَارَكُوا أُولَئِكَ هُمُ الْكَافِرُونَ فَاعْلَمُوا
 وَهُوَ الَّذِي أَنْشَأَ الْإِنْسَانَ مِنْ عَلَقٍ وَرَحِمَهُ
 لِّلشَّيْطَانِ الَّذِي يَمْلِكُنَا أَتَمَّ الْوَلَدُ وَمَلَأَهُ
 بِالْآخِرَ فَعُوذُونَ أُولَئِكَ عَلَى هُدًى مِنْ رَبِّهِمْ
 وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ وَمِنَ الْأَنْبِيَاءِ مَنْ
 يَشْتَرِي لِقَاءَ اللَّهِ بِغَيْرِ غَرَضٍ وَتُعْذِّبُهُمْ
 ذُنُوبُهُمْ أُولَئِكَ هُمُ الْعَذَابُ مُبْتَلُونَ وَإِذَا
 نَفَخَ فِيهِمْ سُلْفَةً أُوتُوا مِنْهُ كَانُوا يَسْتَفْهِمُونَ
 أَلَمْ يَكُنْ لَهُمْ آيَاتُ أَنْبِيَآءِهِمْ إِنْ كَانُوا يُعْقِلُونَ
 فَاذْكُرُوا آلِيَاءَ اللَّهِ عَمَلَكُمْ فَلَمَّا تَدَارَكُوا
 أُولَئِكَ هُمُ الْكَافِرُونَ فَاعْلَمُوا وَهُوَ الَّذِي
 أَنْشَأَ الْإِنْسَانَ مِنْ عَلَقٍ وَرَحِمَهُ لِّلشَّيْطَانِ
 الَّذِي يَمْلِكُنَا أَتَمَّ الْوَلَدُ وَمَلَأَهُ بِالْآخِرَ
 فَعُوذُونَ أُولَئِكَ عَلَى هُدًى مِنْ رَبِّهِمْ وَأُولَئِكَ
 هُمُ الْمُفْلِحُونَ

ژ نیسلامی بدهنه باش)، و دا بو خوق ترانه یان ب نایه تیت خودی بکن، و بو نهفتت هه نیزابه کا هه تکبهر یا هه ی.
 ﴿۷﴾ و نهفنی ژ شان مرؤشان، گاغا نایه تیت مه بز دهاته خواندن ژ مه زانانی پشنا خوق ددایسن و دچو هه چکو نه بستی، ههروه کی ژ ههرو گو هیت خوق یی که و گران، فیجا مز گنجبا نیزابه کا ب ژان و دؤوار بده وی.
 ﴿۸﴾ ب راستی نهویت باومری نیایی و کار و کرباریست راست و دورست کریسن، بهحه شیت تبر خیر و بنیر بز وانه.
 ﴿۹﴾ و ههروهرو دئی تیدا مینن، و نهفه به یانه کا ههقه ژ دهف خودی، و نهوه یسن سه ردهست و کار به جهه.
 ﴿۱۰﴾ وه کی هوین دینن نه سنان یئ مستوین یست چن کریسن، و چیا یست معزن و به جهه بیت تیخسینه د نه ریددا دانه ره ههوه نه هه زیت، و ژ هه می به نگان جانه و مر تیدا به لافکر، و مه نافه ک (بارانه ک) ژ نه سانی (ژ نه واران) دارینت، مه بی ژ هه می به نگیگت جوان و بهر مفا شینگانی د نه ریددا دا و شبنکر.
 ﴿۱۱﴾ نهفه به دان و چنگرنا خودی، فیجا کا بیژنه من نهفتت هوین شوینا خودی دهر یسن، چ دایسه و چ چن کریسه؟ [نه خبر وان چو نه دایسه و چو چن نه کریسه] بهانی ستمکار یست د گومر ایسه کا ناشکر ادا.

وَقَدْ أَتَيْنَا الْمُنَّ بِالْحِكْمَةِ أَنْ تَشْكُرُوا وَمَنْ يَشْكُرْ فَإِنَّمَا يَشْكُرُ لِنَفْسِهِ وَمَنْ كَفَرَ فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ حَمِيدٌ ۝ وَإِذْ قَالَ لَمَنْ لَأَنبِيَاءُ وَهُمْ يَكْفُرُونَ إِنِّي أَنزِلُ إِلَيْكَ الْكِتَابَ فَلْيُكَلِّمُوا الْإِنْسَانَ بِوَلَدِهِ حَسَنَةً ثُمَّ نَحْنُ عَلَى رَهْنٍ وَفَعَلْنَا بِهٖ عَاقِبَتُنَّ أَنْ أَشْكُرَ لِي وَلَوْلَا ذِكْرُ الْآخِصِرِ ۝ وَإِنْ جَعَلْنَا لَكَ إِيمَانًا أَنْ تَشْكُرَ لِي بِمَا نَالَتْ لَلْأَنبِيَاءِ عِزٌّ وَلَا ظُلُمٌ فَمَا وَصَّيْنَا فِي الْأَنْبِيَاءِ مَعْرُوفًا وَاتَّبَعْ سَبِيلَ مَنْ أَنَابَ ۝ إِنَّ لَكَ مِنْ عِنْدِ غَفُورٍ فَاتِّبِعْكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَقْسِمُونَ ۝ يَتَّبِعُ الْبَاقِيَ إِنَّكَ تَقَالُ حَتَّى تَرَى عَرْشَ لِي فَكُلْ فِي صَفْوَةٍ أَوْ لِي التَّسْوِيَةِ أَوْ لِي الْأَرْضِ بَلَّغْ بِمَا اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ لَطِيفٌ خَبِيرٌ ۝ يَتَّبِعُ أَقْوَامًا فَاسْأَلْهُمْ وَأَمْرٌ بِالْمَعْرُوفِ وَأَمْرٌ عَنِ الشُّكْرِ وَأَمْرٌ عَلَى مَا أَصَابَكَ ۝ إِنَّ ذَلِكَ مِنْ عَزْمِ الْأُمُورِ ۝ وَلَا تَصْرِعْكَ عَنَّا لِيَأْسَ وَلَا تَحْشَى فِي الْأَرْضِ مَرَّاتٍ إِنَّ اللَّهَ لَغَفُورٌ ذُو فَضْلٍ ۝ وَأَصْدَقُ مِنْ مَشْيِكَ وَأَغْضَضَ مِنْ صَوْتِكَ أَنْ تُنْكِرَ الْأَمْثَرُ لَمَنْ تَوَلَّى الْخَمِيرِ ۝

﴿۱۲﴾ و ب سویند مه نعل و تیگه هشتن و زانین و حیکمهت دابوو لوقانی [و مه گوتن] شوکور و سوپاسیا خودی بکه، و هر کس سوپاسیا خودی بکه، ب راستی نهو بهمن یی بق خز [شوکور خودی] دکمت، و هر کس سوپاسیا نیعمه تیت وی نه کمت [خودی منهت ب سوپاسیا وی نینه]، و خودی یی دوهلمه منده و هیژیای به سن و سوپاسیینه. ﴿۱۳﴾ و چیروکا لوقمانی بز وان بیژه: و هخنی کوربی خز شیرت کروی و گوتن: کوربی من چو هه لیشکان بز خودی چنی نه که، ب راستی هه لیشک به رینسی [شرک] ستمه کا مهنه. ﴿۱۴﴾ و مه نه مرئی مروغان کر د گهل دهیابیت خز د باش بن نه خاصمه [دگهل] ده بکن، نه خوشی و بقی تاقه نیل دویف نه خوشی و بی تاقه نیسی بی برن دهمنی دز کیدا، و دو سالان ل سه ریک شیر دایسی ز نوی ز شیر فکرو، و مه گوتن: سوپاسیا من بکه من تو دایی، و شوکور و سوپاسیا دهیابیت خز بکه تو خودانکری، و هویس هر دق ب بال منغه زفرن. ﴿۱۵﴾ و نه گهر

دهیابیت ته مانه ب نهغه، ته د بهر هندیر بکهن تو تشته کی بز من بکه به هه لیشک تو چو ژنی نه زانسی، گوئی خز نه ده وان، و دنیابیداب قهنجی و باشی د گهل وان بیورینه [خز] و وان دویس نه تیخه، و یی باش به د گهل وان، بهمن گوهداریا وان دشر کیدا نه که]، و [و دینسی خودا هه که نه بیت موسلمان بن، دنیابیدا د گهل یی باشه بهمن ریکا وان و دینی وان نه گره و] ریکا وی [دینی وی] بگهره یی بهر یی خز داییه من [بز توبه کرن و دلیشینی]، باشی دق هر ب بال منغه زفرن، [تو] دهیابیت ته و نهو [قیجا [هنگی] یا هوه کروی دق بز هوه بیژم] [و هوه یی ناگه هدار کهم]. ﴿۱۶﴾ کوربی من گونه هو خرابی نه گهر [چه ندا بجویک بیت] ته مه نی دندکا توفی خنده لکن بیت، و دناف که فره کیدا بیت، یان ژلی ل هر جهه کنی بیت ژ نهرد و نه سمانان، خودی دق هر نییت، ب راستی خودی یی هویرین و شاره زایه. ﴿۱۷﴾ کوربی من نفیژان ب رمنگی پندقی بکه، و داخوازا کرنا باشینی بکه و داخوازا دانه باشا خرابیسی و گونه هه بکه، و سه بری ل سه نه خز شیبیا دگه هینه ته بکته، ب راستی نهغه [هارستنا نفیژی، و داخوازا کرنا باشینی، و دانه باشا خرابیسی، و سه برکشان ل سه نه خز شیبیان] ژ وان کارانه نه ویت دقیت مرؤف ل سه یی هشیار و پرده بیت. ﴿۱۸﴾ [کوربی من] ژ مه زانسی رویی خز ژ خه لکی ورنه گنیره، و قبه و دفن بلند ب ریشه نه چه، ب راستی خودی حه ژ وان ناکهت نه ویت قبه و دفن بلند و زنده ب خز شاهی. ﴿۱۹﴾ [کوربی من] د ریفه چونا خودا یی نالنجی به [نه هندی هندی و نه حیل، و نه ب مه زانسی و نه میچوک] و دمنگن خز نزم بکه و زب نه که، ب راستی دمنگن ژ هه میان نه خوشتر ز ریتا که رانه [نه گهر دهنگ بلندی جوانی بایه چو دهنگ ز یی کهری د بلندتر نین].

﴿۲۹﴾ ما تو نابینی خودی شه فی دکنه د نافع روژندا، و روژی دکنه د نافع شه فیدا [هردو کان ب فن چندی کورت و دروژ دکنه]، و روژ و هفی بیت بؤ ههوه خزمهت خوژ کرین [بیت تیخته د خزمهتا ههوه] هر ټیک ههتا ره خته کی دیار کری دئی ټیت و چیت، و نشئی هوین دکن خودی ژبی ب ناگه هه. ﴿۳۰﴾ خودی فی دکنه دا هوین بزانی خودی یسی ههقه و نویت شویا وی دټنه بهرستن د پویج و بهتالن، و خودیه یسی بلند و مزن. ﴿۳۱﴾ ما تو نابینی گمی ژ کهرم د دلقانیا خودی دهریابیدا دټیت و دجیت، دا خودی نیانیت دهسته لانداریا خوژ نیشا ههوه بدهت، ب راستی نهفه چاهه و نیشان بؤ وان نهویت زیده پیفرهه و زیده شوکوردار. ﴿۳۲﴾ گافا بیله کانا دهریابین وهکی نهوران یان وهکی چایان ب سهه واندا گرت، ژ دل بهس دئی دوعایین ژ خودی ب تنی کهن، فینجا گافا خودی فورنالکرن و گهماندنه نهردی دیم، دئی بیسی هندهک ژ وان نیف نیغه [هندهک ب دورستی سویابیا خودی

ناکهن، و هندهک دنبرا سویابیا خودی ناکهن و نیعمه ټیت خودی نایننه بهر چافیت خو] کس نیانیت مه درمو نادانیت و ینکار ناکهت زیده بهیان سکین و زیده گاور نهین. ﴿۳۳﴾ گملی مروقان پاریز گاریا خودی بکهن، و ژ روژه کی بترسن [کو روژا قیامه ټیه] نه باب شویا عیالی و نه عیال شویا باین دټنه جزا کرن [باب و زاروک چو مغابی ناگه هینه ټیک]، ب راستی بهیانا خودی دایی یا راسته [ودی ههر وهس ټیت]، فینجا بلا زایانا دنیابین ههوه نه خابینیت، و ههوه د سهه دا نه بهت، و بلا شه یان ژی ههوه ب کهره ما خودی نه خابینیت [کو هوین گونهان بکهن و بیژن کهره ما خودی پامه زنه و تویه نه کهن]. ﴿۳۴﴾ ب راستی خودی دزایت کا قیامهت کهنگی دئی ټیت، و نهوه بارانی دبارینیت، و دزایت کا چ دمالجو یکاندابه [بهری بیته مروف]، و کس نوزانیت کا سوبه یی چ دئی ټیه سهری، و کس نوزانیت کال کیژی و ل کیفه دئی مریت، ب راستی خودی زانا و شارمابه.

الْوَرْتَانَ اللَّهُ يُولِغُ الْيَدِ فِي النَّهَارِ وَيُولِغُ النَّهَارَ فِي الْيَدِ وَسَخَّرَ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ سَخَّرَ بَحْرِي إِنْ أَجَلَ شَيْءٍ وَأَنَّ اللَّهَ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ۝ ذَلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ هُوَ الْحَيُّ وَأَنَّ مَا تَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ الْغَيْلُ وَأَنَّ اللَّهَ هُوَ السَّمِيعُ ۝ الْوَرْتَانَ الْفَلَاكُ تَجْرِي فِي الْبَحْرِ يَقَعْنَ اللَّهُ لِيُمْسِكَهُمْ إِنَّ يَتَذَكَّرَ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِكُلِّ صَبَّارٍ شَكُورٍ ۝ وَإِذَا غَشِيَ عَمَاقٌ ظُلُمًا ذَاكَ اللَّهُ مُخْلِصِينَ لَهُ الَّذِينَ لَنَا فَجَعَلَهُمُ إِلَى أَيْدِيهِمْ فَفُتِحُوا وَتَأْتِيهِمْ بَيْنَاتٍ الْإِسْلَامَ فَتَعْلَمُونَ ۝ تِلْكَ آيَاتُ النَّاسِ الَّذِينَ أَزْنَمُوا وَخَسِرُوا مَا لَمْ يَحْزِرُوا ۝ وَلَا يُدْرِي وَلَا تَدْرِي هُوَ جَارِعٌ وَالْوَبُ شَيْئَانِ وَغَدَا اللَّهُ حَقٌّ فَلَا تَحْزَنُوا لَكُمْ الْخَيْرُ اللَّهُ شَيْءٌ وَلَا يَحْزَنُوا بَأْفِهِمُ الْقُرْآنُ ۝ إِنَّ اللَّهَ عَزَمَ عِلْمَ السَّاعَةِ وَمَنْزِلَ الْقُرْآنِ وَعَلَّمَ مَا لِي الْأَرْحَامِ وَمَا تَدْرِي نَفْسٌ مِمَّا تَكْتُمُ عَنَّا وَمَا تَدْرِي نَفْسٌ بِأَيِّ أَرْضٍ تَمُوتُ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ خَبِيرٌ ۝

سُورَةُ تَاٰه جِلْد

ل م هـ هن هاتيه خوارى (۳۰) نايه

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

﴿١٠﴾ هؤسا دېته خواندن (تلف، لام، ميم)، ل دږ رافه کړنا فان پهنه نيان بزږه دهستیکا سوره تا به قمره. ﴿١١﴾ هنارتو و نيانه خوارا غن قورثاني گومان تيدا نېنه ژ دوف خوداني ههمی جهانانه. ﴿١٢﴾ يان ژي ديتون [موحه مه ده]: نه ف قورثانه ژ نک خږ چي کريه [وی يا دانايی، و ب بال خودږنه لن ددهت]، نه خيتر وه سايه وکي نه و ديتون، به لن نو راستيه ژ نک خودايی ته، داتو مله تکی پي هشيار بکي و برسي، کور بمری ته چو پيغه مبر بږ نه هانيه دا راسته پي بس. ﴿١٣﴾ خوديه، نه وی لرد و نه سان و هندي د نابقه را واندا دشش رږژاندا بيت چي کړين، پاشی بلنديو سر عمرشی (بلنديو نه کاي چاوايی و هيزايی وی)، و هوه و غميري خردی چو

الَّذِي قَبَّلَ إِلَيْهِ الْكُتُبَ لَا تَجِدُ فِيهِ مِنْ رَدِّ الْقَسَمِينَ ۖ
أَمْ يَقُولُونَ افْتَرَاهُ قُلْ مَوْحًى مِنْ رَبِّي لَا يَشْفَعُ قَوْمًا مَا جَاءَهُمْ
مِنْ قَبْلِهِمْ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَلْقَاهُمْ لِقَاءُهُمْ هُمْ يَسْتَسْخِرُونَ ۖ إِنَّهُ الَّذِي عَلَّمَ
الْقُرْآنَ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا لَا يَسْخَرُ مِنْهُمْ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ ۖ
الْقُرْآنُ مَا كُنْ مِنْ دُونِهِ مِنْ وَلَوْ لَا شَيْءٌ أَفَلَا تَتَذَكَّرُونَ ۖ
يُبَيِّنُ لِلْأُمَمِينَ السَّبِيلَ إِلَى الْأَرْضِ الْمَوْعُودِ بِإِذْنِهِ يَوْمَ كَانُوا
يَقْتُلُونَ النَّبِيَّ الْمُرْسَلِينَ ۖ وَكَانَ عَلَيْهِمُ الْعُقُوبُ وَالْأَشْهَادُ
الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ۖ الَّذِي أَحْصَى الْقُلُوبَ وَنَدَّ بِأَعْيُنِ الْأَمْسَانِ
مِنْ طَبْعٍ ۖ لَوْ جَعَلَ سَلَمًا مِنْ سَلَامَةٍ مِنْ تَحَوُّعِهِمْ ۖ
فَوَسَّطَهُ وَتَقَرَّبَ فِيهِ مِنْ رُوحِهِ ۖ وَجَعَلَ لِكُلِّ الشَّيْءِ وَالْأَنْشَرِ
وَالْأَفْئِدَةِ قَلْبًا مَا تَأْسَفُ كُفْرُهُمْ ۖ وَكَانُوا أَعْدَاءَ سُلَاطِنِ الْأَرْضِ
أَمَّا هَالِكًا عَلَى جِدِّ بَيْتٍ مِنْ بِلَادِهِمْ فَهُمْ كَافِرُونَ ۖ قُلْ يَتَوَفَّكُم
تِلْكَ الْقُوتُ الَّتِي وَكَّلَ بِكُمْ لَوْ كُنْتُمْ مِنْ رَدِّكُمْ فَتُحْجَرُونَ ۖ

✱

120

هاریکار و بهرمان و مهدهرچی نین، قیجا ما هوین بئنه ناچ و جامان وهرناگرن. ﴿٥٥﴾ نهو (خودى) ز نهمانی کاروباری شردى (هتا رزوا قیامهتن) اب رفته دیت. باشى نهف کاروباره رزوه کیتدا (کو رزوا قیامهتیه) دق بلندنه دهف وی، درزهاپیا وی رزوی ب هه زمارا هوه هزار سالت هوه نه. ﴿٥٦﴾ نهفه (نهوی نورد و نهمان و هندى دناپهرا واندا دایین، و نهوی کاروباریت دنیاين بس د دست ویدا) زانایى نهئى و ناشکهرایانه، سهردهست و دلزفانه. ﴿٥٧﴾ نهوه یى دان و چیکرنا همى تشتان موکوم و بنهجهو باش چیکرى، و ژ تهفتن (جارا نیکن) دست ب چیکرنا مرزوان (مخسده یى فادهه، بایى مرزوان) گر. ﴿٥٨﴾ باشى درینده ها وی ز چیکا فاهه کا کیم باچى کر. ﴿٥٩﴾ باشى دورستکر و روح دایى، و گوهر و چاف و نهقل دانه هوه، و کیم ژ هوه نهه سوپاسى و شوکورا خودی بکه، بان ژى هوین کیم شوکور و سوپاسیا خودی دکه. ﴿٦٠﴾ و (نهویت باوهری ب رزوا قیامهتن نهی) گزوت: نهوی نهگر نهه د نهردیدا بهرزه بووین (و بووینه ناخ)، نهوی جاره کا دی سه ژ نوی نهه دق تینه چیکرن و ساخکرن؟! بهل نهو باوهری ب رزوا قیامهتن نایشن (لهو و ف دیژن)، ﴿٦١﴾ (هه موحهمد) بیزه بهل نهو ملیاکهتن بؤ ستاندنا روحا هوه هاتیه دانان دق روحا هوه سبیت، باشى هوین دق ب بال خودایى خو فله زفرن.

سند

۱۱۶

﴿۱۲﴾ [همی موحه مد] ته گهر ته گره هکار و هختی
سهری وان یسی سزور و چه میایی، ل هدف خودایی
وان دیتانه [دا هجییان یینی،] [دییژن]: خودپوز
مه دیت و مه گولئی بوو [ژفانی ته دایی مه دیت
و راستیا بیغه مبرئی ته مه گولیوو،] فیجا تو مه
بزرغینه [دناییسی] نهم دئی کار و کریاریت باش
کهین [هروه کی ته مبرئی مه یی گری،] ب راستی
نهم بشتراست بوویین و گومان ل هدف مه نهما
[کو موحه مد راست بیغه مبره، و قیامت زی یاراسته].
﴿۱۳﴾ و ته گهر مه لیاییه، دا [ب خورنسی] همی
مرقوفان راسته یی کهین [به لنی مه دیتت نهو ب کهیفا
خو پینکا راست بگرن،] به لنی سوز و بهیانا من دایی
ب جهن خویه، دئی جهه منی ژ نهجه و مرقوفان تزی
کهیم. ﴿۱۴﴾ دئی تامکه نه [نیزایا جهه منی] ژ بهر ژ
بیرکرنا هموه بو دیتنا فی پوزئی، نهم زی ب راستی
دئی هموه هیلنه دئی نیزایسندا، دئی فیجا تامکه نه نیزایا
بهردوام ژ بهر وان کار و کریاریت هموه [ددنایسندا]
دکرن. ﴿۱۵﴾ ب راستی، نهو باوه ریسن ب نایه تیت مه

دینین و بو خو میایی ژئی وهر دگرن، نهوینت ته گهر یی دیتنه شیرهنکرن دکهفن [دادجه میین،] و ب گریفه
دچنه سوجه یسی، و خودئی ژ همی کیاسیان پاک و پاقر دکهن و هممد و سویامییا وی دکهن، و خز
[ل مهر بهرستا وی] مهنن ناکهن. ﴿۱۶﴾ قهوی نه نشیت وان ناکه فته سهر نغینان [نانکو کیم دفن، و رادین
شه فنیژان دکهن،] و ب ترس و هیقیفه دوعایان ژ خودئی دکهن، و بزقن مه داییه وان خیز و سهده قه یان
ژئی ددهن. ﴿۱۷﴾ کس نوزانیت ج خه لات یسی بو وان هاتیبه فهارتن، چانیت وان یی پوزن بین و ب دیتنا
وی شاد بین، ژ بهر وان کار و کریاریت وان دکرن. ﴿۱۸﴾ فیجا نهوئی تهوئی خودان باوهر بیت، وهکی ویسه
نهوئی ژ پینکا راست دهر که فشی... نه خیز، نه وهکی تیکن. ﴿۱۹﴾ هندی نهون نهوینت باوهری ئیناسین و کار و
کریاریت راست و دورست کرین، جهن وان به حشیت خو جیهینه، نهفه قه در گرتنه بو وان ژ بهر وان کار و
کریاریت نهوان [ددنایسندا] دکرن. ﴿۲۰﴾ و هندی نهون نهوینت ژ پینکا راست دهر که فتن جهن وان ناگره،
ههر گافا فیان ژ ناگری دهر که فتن [وهختی گوریسیا ناگری وان بلند دکهت و ب سهر دیتیخت،] جاره کار دی
ناگر ب خو وان ب بن خو دیتیخته شه، جاره کار دی بو ناف ناگری دئی ئینه زفاندن [فیجا دهر که هفانیت
جهه منی] دئی بیژنن: دئی تامکه نه نیزایا ناگری هموه دهره ددانا.

وَلَقَدْ يَمَنُّهُمْ مِنَ الْعَذَابِ الْأَلَدِّ دُونَ الْعَذَابِ الْأَعْصَمِ
لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ ﴿٢١﴾ وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ ذُكِّرَ بِآيَاتِنَا
فَإِذَا جَاءَهُنَّ فَأَعْرَضَ عَنْهَا إِنَّا مِنَ الْمُجْرِمِينَ مُنتَفِعُونَ ﴿٢٢﴾
وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ فَلَا تَكُنْ فِي مِرْيَةٍ
مِنْ لِقَائِهِ وَجَعَلْنَاهُ هُدًى لِّبَنِي إِسْرَءِيلَ ﴿٢٣﴾
وَجَعَلْنَا مِنْهُمْ إِبْرَاهِيمَ إِيمَانًا بِأَمْرِنَا إِنَّا مِنَ الْمُفْسِدِينَ
كَثِيرُونَ ﴿٢٤﴾ وَإِنَّا لَنَعْلَمُ هُوَ بِتَعْمِيلِ بَنِيهِمْ
بِقَوْلِ الْكِتَابَةِ إِنَّا لَهُمْ مُتَعَلِّمُونَ ﴿٢٥﴾ أَوَلَمْ يَكُنْ لَهُمْ
سَعْدُ أَهْلِ كَعْبَانَ قَبْلَهُمْ فَمَتَى الْفُرُوبُ يَنْشُرُونَ
فِي مَسْكِنِهِمْ إِنَّا فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّأُولِي بُصُولٍ ﴿٢٦﴾
أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّا آتَيْنَاهُمُ الْبَقَرَةَ إِلَى الْأَرْضِ لَعَلَّهَا تَكُونُ بِهِمْ
رِزْقًا فَاسْتَكْبَرُوا مِنْهَا فَأَعْمَلْنَاهُمْ وَلُحْمًا يُحْتَرَمُ ﴿٢٧﴾
وَلَقَوْلُهُمْ مَتَى هَذَا الْفَتْحُ إِن كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٢٨﴾
قُلْ يَوْمَ الْفَتْحِ لَا يَنْفَعُ الَّذِينَ كَفَرُوا إِيمَانُهُمْ وَلَا هُمْ
يُنْظَرُونَ ﴿٢٩﴾ فَأَعْرِضْ عَنْهُمْ وَانظُرْ إِلَيْهِمْ فَمَنْ تَنْظُرُونَ ﴿٣٠﴾

﴿۲۱﴾ بنی گومان هم نیز ایسا دنیا پس بهی نیز ایسا مه زنت
ایا قیامت بنی دئی دهینه بهی وان، دا نه و ل حق بزقرن،
﴿۲۲﴾ و ما کی ز وی سته مکارتره نه وی ب نایه تیت
خود ایس حق بیت شیره نکرن، باشی پشا حق بدتن،
بنی گومان هم دئی تولی ز گونه کاران فه که بن،
﴿۲۳﴾ ب سریند مه تورات دا موسای، فینجا نو
[هه ی موحه مد] داستا ویدا دودل نه به کور مه با
دایس، و مه پا کریمه راسته بیس بز نرائیلیان،
﴿۲۴﴾ و مه هندک ز وان کر نه بینس و جهن
چا فلینکرن، ب نه مرئی مه راسته بزقرن دکر، وه غنی
وان سهر کشایی [ل سهر بهرستنی و ل سهر
نزه تیت درینکا خود پیدا گه نشین]، و ز دل باوهری
ب نایه تیت مه نیایی، ﴿۲۵﴾ ب راستی خود ایس
نه رزوا قیامت بنی، دئی حوکمی د نایه مرا واندا گهت
[فانکو د نایه مرا موسلمان و گاواندا، یان پیغمه بهران
و مله تیت واندا] ل سهر وی نشی، یس نهو تیدا نه
تیک و زبک جودا، ﴿۲۶﴾ نه ری ما قر کرن و فهراندا
خه لکنی چهر خیت بهی وان [وه کی عاد و (سه موود)

و... هند] نهو تیت د مالیت خودا [ب که یف و شاهی] دهان و دجون، بز وان راستی دیار نه کر؟ نهفه [قر کرن
و فهراندا وان هم بیان] نشان ل سهر سه ردهستی و دهسته لانداریا مه، فینجا ما گو هیت حق فهنا که؟!
﴿۲۷﴾ نه ری ما نهو نایس هم بهی بارانی دهینه نه ری هسک و بن شیکانی، و جاندنی بنی ده ردهخین،
نه رشی و وان نهو ب حق زی زئی دجون، فینجا ما نایس [و بز ان نهو نه ری هسک ساخوری، دشی
وان زی پشی مرئی ساخکه نهفه]، ﴿۲۸﴾ و دبیزن کا کهنگی نهو حوکم د نایه مرا مه و هه وهدا دئی تته کرن
[فانکو کهنگی دئی رزوا قیامت بنی تیت]، نه گهر هوین راست دبیزن، ﴿۲۹﴾ بیژه: رزوا قیامت بنی فایده ی گاوران
ناکهت ز نوی باورسی بین و ده رفهت زی بز وان نایته دان، ز نوی توبه بکه و ل حق بزقرن، ﴿۳۰﴾ فینجا
ز وان بگه به و حق بگه [کا دئی چ نیزا تته سهری وان]، و ب راستی نهو زی یس حق دکرن [کا دئی چ ب
سهری هه وه تیت]،

سوره ناه

ل مدینه ین هاتیه خوارنی (۷۳) ناهمه

بسم الله الرحمن الرحيم

۱) هدی ینغه بهر ل سر بارز گاریا خودی بمینه و زنده تر لی بکه، و بهر دوا به ل سر نه گوهدانا گاور و دورویان [گوهمی خو چو جانده وان]، ب راستی خودی یی زانا و کارینه جهه. ۲) و هر و محیه کا ز خودایی نه بؤ ته دیت ل دویف هره، ب راستی خودی یی ناگه هداره ب وئ شهوا هوین دکهن. ۳) و پشنا خو ب خودی گهرم بکه، و بهسی ته به خودی پشته فانی ته بیت. ۴) خودی دل دل نه کرینه د سینگی چو زه اماندا [دله کی گاور یی تیدا بیت، و تیکی نیسلام، و ژنیت هوه نویت هوین دیتزی هوین وکی دهیکا منه [نانکو هوین وکی دهیکا مه ل مه حرام بن]، خودی نه کرینه دهیکت هوه، و زو کریت هوه [ته نویت هوین ب کو برنی خودان

دکهن، و نه کو بریت هوه]، خودی نه کرینه کو بریت هوه. نهفه [گو تانا هوه بؤ ژنیت هوه: هوین وکی دهیکت منه ل مه، و دانانا زو کران ل جهی کو ران] ناخفته که هوین بؤ خو دیتزی [چو بریار و حوکم ل سر نائنه دانان، نه ژنیت هوه بهن دینه دهیکت هوه، و نه زو کریت هوه بهن دینه کو بریت هوه]، و خودی راستی دیتزی: [نه ژن دهیکت هوه و نه زو کر کو بریت هوه بیت دورستن]، و هر نهوه ریکا راست دیار دکهن. ۵) هوین ب نافی بابیت وان گازی وان بکه، نهفه [گازی کرنا وان ب نافی بابیت وان] ل دلف خودی دورستر، فیجا نه گهر هوین نه زانن بابیت وان کینه شهو برابیت هوه بیت دیننه و هه فائیت هوه و نه، و گونه ل سر هوه نینه نه گهر هوین ب خه لقیه [ب نافی کو برنی] گازی وان بکه، بهلی بؤ هوه گو نه نه نه گهر هوین ب معسه و ژ دل بیژن، و خودی یی گو نه نه ژیدر و دلف فانه. ۶) ینغه بهر ز خودان باوره ان هیزار و فدرنه بؤ وان، شهو گوهمی خو بدنی [د همی کارو بریت ژپانا خودا، و نه گهر ینغه بهر فرمانه کنی ل وان بکه و دلی وان تشه کنی دی بیژیت، دقیت گوهمی خو بدنه ینغه بهر، نه دمه دلی خو چونکی ینغه بهر ز وان ب خو دلف فانه بؤ وان]، و ژنیت ینغه بهر دهیکت وانن، و لیژم و لیژیکت مرزفی هندک ژوان هیزار و هقترن د میراخرییدا ژ هندکیت دی ز خودان باوره و شه خیان، ز بل هندی هوین قه نجیه کی د گهل برابیت خو بیت خودان باوره و شه خت د ژپانا خودا بکه، یان ب و سهیت بؤ وان قه برن نهفه دورسته، و نهف حوکمه [میراخرییا مرزفیت تک بؤ تیکدو] د کتیا خودیدا [نانکو د دهی بارستیدا] یا نغیسی بو.

وَأَذَاعَتْهَا مِنْ الْقَيْصَنِ يَسْتَقْطِرُ مِنْكَ وَبِئْسَ لُجْ وَفَازِيرِهِ
وَمَوْسَى وَعِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ وَأَعْدَانَهُمْ مِمَّا عَصَوْا ۖ
يَسْتَلِ الْقَصْدَ مِنْ عَن مِّنْهُ وَأَعَدَّ لِلْكَافِرِينَ عَذَابَ الْعَالِيَةِ ۖ
يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَكْذَرُ أَمَّا عَلَيْكُمْ بِإِذَا جَاءَ نَصْرُ
جُنُودِ قَارِئِنَا عَلَيْهِمْ وَجَاءَ جُنُودُ الْمُؤْمِنِينَ وَكَانَ اللَّهُ
بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرًا ۖ إِذَا جَاءَ وَكُرْهُنَّ فَوَيْحُهُمْ مِنْ تَحْتِهِ
يَسْكُرُونَ وَذَاعَتْ الْأَنْفُسُ فَلَيْسَ لَهَا فِي الْأَفْئِدِ الْخَافِرِ
وَلَطْفُونَ وَأَلَمَ الْخُلُوفَانِ ۖ هَكَذَا أَتَى الْمُؤْمِنُونَ وَزُلْزِلُوا
وَلَا أَتِيَهُمْ ۖ وَأَذَاعُوا الشَّقِيقُونَ وَالَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ
مَّرَمٌ قَامُوا عَدَاةً اللَّهُ وَرَسُولَهُ ۖ الْأَعْدَاءُ ۖ وَأَذَاعَتْ خَافَةٌ
مِنْهُمْ تَاهَلُ بِرَبِّ لَأَمَّا لَكُمْ فَاذْجَعُوا لِمَنْ يُدْعُونَ فِيهِ
مِنْهُمْ الْكُفْرَ يَقُولُونَ إِنَّ بُيُوتَنَا عَزُوزَةٌ وَمَا هِيَ بِإِذْنِ
الْأَعْدَاءِ ۖ وَلَوْ جَاءَتْ عَلَيْهِمْ أَنْفَالُهُمْ مُّشْرِبَةٌ فَغَتَتْهُ
لَا تَوْهَامًا وَمَا لَكُمْ بِهَا إِلَّا بُيُوتًا ۖ وَأَقْدَسَ أَوْعَادُهُ
أَمَّا مِنْ قَبْلِ لَا يُولُونَ إِلَّا الدُّنْيَا وَكَانَ عِنْدَ اللَّهِ مَسْئُولُهُ ۖ

﴿۱۶﴾ [هے موحده مد] بیڑه: ره قین فایدهی هموه ناکهت نه گهر هوین ژ مرئی بان ژ کوشتن برهفن، و نه گهر هوین برهفن زی ژ دمه کنی کیم پیغه تر هوین خوشی نابه ن [چونکی نه وی ب شیری نه مریت دق ب تشه کن دی مریت، و ژ مرئی قورتال نایب].

﴿۱۷﴾ بیڑه: نهو کیه هموه ژ خودی بیاریزیت، نه گهر نه خوشیه ک بؤ هموه قیا بان زی دلوفانیه ک بؤ هموه قیا؟ و چو هاریکار و پشته فانان ژ بیل خودی بؤ خض نایشن. ﴿۱۸﴾ ب سویند خودی فاگه هـ ژ وان هیه، و وان [ژ هموه] دناسیت نه ویب هه فالیت خض ست دکرن و ناسته نگ دتبخسته د پتشیبا و اندا، و نه ویب دگزنه هه فالیت خض، خض بدمنه د گمل مه [نهم درسین هوین بینه کوشن]، ژ کیمه کن پیغه تر ژ وان نایبیه شهری [نهو زی مهر ژ نه چاری بان زی بؤ رویعتی]. ﴿۱۹﴾ دلرمنس د گمل هموه [و ژ دلر هشی هاریکاریا هموه ناکه و د گمل هموه خنده کنی ناکولن و وان باشی بؤ هموه نه قیت]، قیجا نه گهر بوو شهر، و ترس بؤ وان چی بوو، دق بینی بهرئی خض

ددهنه نه و چاقیت وان وه کی وی دزفرن نه وی ل بهر مرئی، قیجا نه گهر شهر و ترس نعماب نه زمانیت تیز و دزوار تانان دهموه دقوتن [نهو زیها هموه دکه و پشک و باران ژ دمکه قیبا ن دخوازان]، نهو ب خول سر دمکه قیبا ن دهشارن، نه فان باومری نه نیابه، قیجا خودی کار و کرباریت وان هوچ کرن، و نه قه ل دهف خودی یاب سانابهیه. ﴿۲۰﴾ وی هزری دکه ن [لهشکری] کومیت هه فالیه ند ژ دوز مه دینه یی نه چوبه، و نه گهر جاره کا دی نهو کومیت هه فالیه ند [قوره بشی و قولبا وان] پیته قه، نهو دوروی دق خوزیبا خوازن نهو ل دهشتن بانه ل ناف کوزجه ران [نه کو نه فرژ ل مه دینه یی بانه]، ل ویری بسیار حالی هموه کربانه، و نه گهر نهو دناف هموه زیدا بانه [وهختن شهری] ژ شهره کن کیم [بخیتر] پیغه تر نه دکرن [وئی کینا شهری زی بؤ رویعتی دکه ن]. ﴿۲۱﴾ ب سویند پیغه مبه ری خودی بؤ هموه باشتین نمونه بوو چاف لی پیته کرن [دباوه مرکومیندا و دخور اگر تن و مبرکشانیدا، وهختن تنگافی و نه خوشیبا ن]، بؤ وی یی ژ خودی و رزوا قیامه تن برسیب و گله ک زکری خودی بکعت [و خودی مهر ل بیر یی]. ﴿۲۲﴾ و وهختن موسلمانان [خودان باومران] کومیت هه فالیه ند دیتن [قوره بشی و قولبا وان] گزتن: نه قه نهو بهیانه نهو خودی و پیغه مبه ری وی داییه مه، و خودی و پیغه مبه ری وی راست دیتن و وان کومیت هه فالیه ند ژ باومری و راهو ستیانا ل بهر نه مری خودی پیغه تر ل خودان باومران زیده نه کر.

وَمَا كُنَّا لِلْمَرِيِّينَ بِإِغْثَىٰ اللَّهِ وَرَسُولِهِ أَمْرًا أَنْ يَكُونَ
لَهُمْ الْخِيارُ مِنْ أَمْرِهِمْ وَمَنْ يَتَّبِعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَقَدْ فَصَلَ اللَّهُ
صُفَاهُ لَهُمْ وَأَذَلَّ لَوْلَا الَّذِي أَلَّفَ اللَّهُ عَلَيْهِ وَاللَّعْنَةُ عَلَيْهِ
أَمْسِكَ عَلَيْكَ رُوحَكَ وَأَقْبَلِ اللَّهَ وَتَغْلِبْ فِي نَفْسِكَ مَا أَلَّفَ
مُتَّبِعِيهِ وَتَغْلِبْ أَلْفَاظَ اللَّهِ أَلَّا يَكُونَ عَلَى الْمُرِيدِينَ حَرَجٌ فِي
أَرْوَاحِهِمْ أَنْ يَفْعَلُوا أَمْرًا مِمَّا أَمَرَ اللَّهُ تَعَالَى أَنْ يَفْعَلُوا
فَأَسْكَنَ عَلَى النَّفْسِ مِنْ خَرَجٍ يَمَازِي قَوْلَ اللَّهِ شَرًّا اللَّهُ يُولِي
الْأَيُّمَ خُلَافًا مِنْ قَبْلُ وَكَانَ أَمْرُهُ قَدَرًا مَقْدُورًا ۝ الَّذِينَ
يُتْلُونَ رُسُلًا أَنْ يَخْفَوْا لَهُمْ لَا يَخْفَوْنَ أَمَّا إِلَّا اللَّهُ وَكَانَ
بِاللَّهِ حَسْبًا ۝ مَا كَانَ مُحَمَّدٌ أَبَا أَحَدٍ مِنْ رِجَالِكُمْ وَلَكِنْ
رُسُلَ اللَّهِ وَخَاتَمَ النَّبِيِّينَ وَكَانَ اللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمًا ۝
يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أذكُرُوا اللَّهَ ذِكْرًا كَثِيرًا ۝ وَسَبِّحُوا
بُكْرَةً وَأَصِيلًا ۝ هُوَ الَّذِي بَصَّلَ عَلَيْكُمْ وَمَلَائِكَةُ
يُخْرِجُكُمْ مِنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ وَكَانَ بِالْمُؤْمِنِينَ رَحِيمًا ۝

﴿۳۶﴾ بوقچو زه لامیت خودان باوهر و بز چو
ژنیت خودان باوهر دورست نینه، نه گهر خودی و
پنجه مبرئی حق فهرانه ک دان، نهو ب که پفا حق بن ب
جهه بیشن یان نه نیشن، و هر که سنی بن نه مرپیا خودی
و پنجه مبرئی وی بکعت ب راستی نهو گومرا باوهر،
گومرا باوهره کا فاشکرا. ﴿۳۷﴾ بینه بیرا حق ره ختنی
نه دگوتنه نهوئی خودی ب راسته پیکرنا حق که رهم د
گهل گری، و نه زی ب نازاد کرنا وی که رهم د گهل
گری: ژنا حق به رهنده و ژ خودی برته (له زی د
به رانا ویندا نه که)، و تو وی د دلی خودا فهدشیری
[مار کرنا وی پشتی نهو به رده ت] یا کو خودی دلیت
ناشکرا بکعت، و تو ژ لومبیا خه لکی دترسی و
خودی هیژا تره تو ژ بی ترسی و شمرمن ژ بی که ی،
فتجا و ختنی زهیدی هه وجهی بن [ب زهینه با کچا
جه حسی] نه مای و به ردا، مه ل نه مارکر، دا چو
نه نگافی ل سهر خودان باوهران نه مینیت د مار کرنا
ژنیت زر کوریت خودا نه گهر زر کوران به ردا، و
ب راستی نه مرئی خودی هاته دان [بنی لیغبولون].

﴿۳۸﴾ چو لیگرتن و ره خنه و عهیداری ل سهر پنجه مبرئی نینه، دوی تشیدا بنی خودی بو تیختنی و بو
دورستگری [وه کی مار کرنا زهینه بن یان مار کرنا گله ک ژنان]، ریکا خودی بوقچو پنجه مبریت بوزین ژیه هر
نهفه بوو [تشتی خودی نهمر کری بن نرم بکهن]، و نه مرئی خودی بنی فهر بیه. ﴿۳۹﴾ و پنجه مبریت بهری
نوکه بوزین نهون نهوینت بهیاما خودی دگه هین و ژ خودی دترسن، و ژ بی خودی ژ که سنی دی ناتر سن،
و بهسه خودی [بز هه وه] زیره فان و حسابدار بیت. ﴿۴۰﴾ موحه مه د نه بابی کهس ژ زه لامیت هه وه به،
بهلن پنجه مبرئی خودیه و پنجه مبرئی دوپا هینیه، و ب راستی خودی ههمی نشتان هزانیت و پنی ناگه هه.
﴿۴۱﴾ گهل خودان باوهران، خودی گله بینه بیرا حق و گله زکرتی وی بکهن. ﴿۴۲﴾ و سپنده و تپاران
خودی ژ کتیا سیجان باقر بکهن. ﴿۴۳﴾ نهوه دلوقانی بنی ب هه وه دیت، و ملیاکت دوعایا گونه هژیر بنی بو
هه وه دکهن، دا خودی هه وه ژ تاریستانا گره نهان دهر تیخت و بیه ته روقنا هییا باوهر بسن، و ب راستی خودی
بو خودان باوهران بنی دلوقانه.

﴿۱۴﴾ و سلافا وان [سوال خودان باو مران دیتیه کرن]
 رُوژا دگه هه خودی [و هختی مرنی پان و هختی ژ
 گزوران پادین، پان و هختی دچنه د به حه شتیدا] ته نایی
 و تیمیسه، و خودی خه لاته کن باش و بهر فرمه یسی
 بژ وان بهر هه فکری. ﴿۱۵﴾ هه ی پیغمبر مه تو یسی
 هنارتی، دا بیسه شاهد و مزگیشین و ناگه هدار کمر.
 ﴿۱۶﴾ و دا ب ده ستور یسا خودی داخو ازا رینکا
 خودی بکه ی، و دا بیسه چرایه کن پونکهر و گهش.
 ﴿۱۷﴾ و مزگیشی بده خودان باو مران، کوب راستی وان
 ل دهف خودی کمر مه کا مذن یا هه ی. ﴿۱۸﴾ گوئی
 خو نه ده گاور و دور و یسان و پوینه ب نه زیه تا وان
 نه که، و پشتا خو ب خودی گرم بکه، و بهسی ته یه
 خودی پشته فانی نه بیت. ﴿۱۹﴾ گلی خودان باو مران
 نه گهر هه وه ژنیت خودان باو مر مار کرن، پاشی هه وه
 بهردان بهری هوین بچنه نفینا وان، هه وه چو مؤله ت
 (ژفان) ل سر وان نینن وان بیتلنه تیدا [شوی نه کن
 هه تا نه و مؤله تا ده می شان کری ب دوباهمی دیتیه]،
 فیتجا هه قی وان [خه لاته کنی قننج و هاریکاریسه کنی]

بدنه وان، و ب تازه یی و بی نه زیه ت ده ست ژ وان بهردن. ﴿۲۰﴾ هه ی پیغمبر ب راستی هه فسه ریت ته
 نه ویت ته مه هریت وان داین، مه بۆ ته بیت حه لاکرین، هه وه سا جاری بیت ته و دۆنمیت ته و کچ معیت
 ته و کچ خالیت ته و کچ خالیت ته نه ویت دگه ل ته مشخت بووین، و هه ژنه کا خودان باو مر - ب
 شه رته کی خو پیشکیشی پیغمبری بکه ت و پیغمبری یفیت مار بکه ت - نه فه ژ ی بۆ ته ب تنی دور سه ژ
 بل خودان باو مر و موسلمانان [نه فه هه می خودی بۆ ته بیت دور ست کرین تو مار بکه ی]، ب سویند نه م
 دزاین مه چ ل سر موسلمانان د راستا هه فسه ریت وان و جاریت واندا فهرزگریسه [ژ خودان کرنی و دانا
 مه هری و گرتنا شاهدان و هه مارا هه فسه ران کو ژ چاران ده ریزان نه بن]، مه نه فه بۆ ته تابه ت کرا نه نگافی
 ل ته نه بیت، و خودی یسی گونه هژیهر و دلو فانه.

خَيْرُهُمْ يُؤْتِيهِمْ لِقَاءَهُمْ صَلَواتٌ وَعَدَةٌ لَهُمْ أَجْرًا عَظِيمًا ۖ يَأْتِيهَا
 الْقِيَامُ إِنَّكَ أَرْسَلْتَهُمْ مُبَشِّرًا وَنَذِيرًا ۚ وَذَاعِبًا
 إِلَى اللَّهِ بِأَذْنِهِ، وَيَرْجِعُهُمْ فِيمَا أَتَى الْكُفْرِينَ بِأَنَّهُمْ
 مِنَ اللَّهِ فُضِّلَ كَثِيرًا ۖ وَلَا تُلَاحِظْ الْكَافِرِينَ وَالْمُنَافِقِينَ
 وَنَحْنُ أَذْنُهُمْ وَنُكَرُكُ عَلَى اللَّهِ وَتَكْفُرُ بِاللَّهِ وَكَيْلًا ۚ
 يَأْتِيهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا تَكَاخَفُ الْمُؤْمِنُونَ لِمَا ظَلَمُوا مِنْ
 مِّنْ قَبْلِ أَن تَقُولُوا قَوْلًا سَعْدًا عَلَيْهِمْ مِنْ عَذَابٍ فَتَقُولُوا
 تَقْوَاهُمْ وَتَرْجِعُهُمْ سَرَلًا حَبِيلًا ۚ يَأْتِيهَا الْقِيَامُ
 إِذَا أَخْلَقْتَ لَكَ أَرْوَاهُكَ الَّتِي تَأْتِيكَ الْجُورُ وَنَمَا مَلَكُ
 بِمِثْلِكَ وَمَا آفَاءَ اللَّهِ عَلَيْكَ وَمَاتَ عَمَلُكَ وَمَاتَ عَمَلُكَ
 وَمَاتَ عَمَلُكَ وَتَمَاتَ خَلْقُكَ الَّتِي هَاهُنَّ مَمْلُوكَةٌ وَأَمْرًا
 مُّؤَمَّنَةً إِن قَبْتَ قَبْتَ لِلَّهِ إِن أَرَادَ اللَّهُ أَن يَسْتَكْبِرَ
 خَالِصَةً لَّكَ مِنْ دُونِ الْمُؤْمِنِينَ ۚ قَدْ عَلِمْنَا مَا تَكُونُ
 عَلَيْهِمْ فِي أَرْوَاهُكَ وَمَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُمْ لَكَيْلًا
 يَكُونُ عَلَيْكَ حَرْجٌ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا ۚ

﴿۱۰۱﴾ یا ته بغیت [ز هه قهریت خو] شفا وی
 گیروکی گیروکه، و یا ته بغیت شفا وی بینه
 پیش بینه پیش، و یا ته بغیت و نه شفا وی، چو ل
 سر ته نینه تو بجبهه دهف، نهف حوکه [کو تو یس
 ب که یفا حق یی، شفا حق بده یی کن دی دهبه وی،
 حوکه می خودیه] با شتر و چتر دی وان رازی کت،
 گو چو نه چینه دلیت و اندا و ب عدم نه که فن، و
 خودی دزانت کاج د دلیت هه وه دایه، و خودی یس
 زانا و یتفرمه ل سر جزا کرنی. ﴿۱۰۲﴾ پشی فان
 هه قهریت ته هین، چو ژن بو ته دورست نین
 [تو ل حق مار بکی، و بو ته نمدورسته هنده کیت
 دی شوینا وان یس] [تیکس برده ی تیکا دی شوین
 یس، یان تیک بهریت تیکا دی شوین یس]، خو
 نه گهر جوانبیا وان بکه فته دلی ته زی ژ بل جاریت
 ته، ب راستی خودی ل سر هه می تستان زیره فانه.
 ﴿۱۰۳﴾ گه ل خودان باویران نه چنه د خانیست
 پیغه بهریقه، ژ بل هندی ته و ده ستوریا هه وه بدهت
 بو خوار نه کنی، بهلنی وخته کنی و هسا نه بیت خوارن

نه یا حازریت و هوین خو ل هیفسی بگرن [هه تا چندبیت]، بهلنی نه گهر هوین هاته داخوار کرن بو خوارنی
 هه رن، و نه گهر هه وه خوارن خوار قهره فن [به لاف بین] و نه مینه رویشنی، بیتنه ب تاخفتنه، ب راستی
 کاری هه وه نه ف [چو تا مالا پیغه بهری یی ده ستوری یان زی مانه ل هیفیا خوارنی ل ویری هه تا چندبیت
 یان زی مانا ب تاخفتنه] نه زیه تی بو پیغه بهری چی دکت، قیجا ته و شهرم ز هه وه دکت [فی بو هه وه
 ییزیت]، بهلنی خودی شهرم ز دیار کرنا هه قیسی ناکت، و هه و وخته هه وه هه و جهیه که ژ ژیت پیغه بهری
 خواست یان هه وه فیا وان باخفتن، قیجا ل پشت بهر ده یس زی بخوازن یان باخفتن، ته فه بو دلی هه وه
 دلی وان زی چتره، و دبیرا بو هه وه نه دورسته هوین نه زیه تی بو پیغه بهری خودی چیکه، و بز هه وه
 نمدورسته زی هوین پشی وی ژیت وی مار بکه، ب راستی نه ف [مار کرنا ژیت پیغه بهری پشی وی]
 ل دهف خردی گره نه کا مه زنه. ﴿۱۰۴﴾ نه گهر هوین نشی ناشکهار بکه یان زی [دلیت خو] ده شیرن
 [ل دهف خودی تیکه]، و خردی ز هه می تستان ب ناگه هه.

﴿۵۵﴾ چو گز نه دل سر وان نینه [مه خسه د ژنیت
 پیغه مبهری]، نهو ل دهف باییت خخ و کو ریت خخ
 و براییت خخ و برا زاییت خخ و خوار زاییت خخ و
 ژنیت موسلمان و کوله بیت خخ نه د پهره پیش بن،
 و ژ خودی بترسن ب راستی خودی ل سر همی
 تستان بی حازره و دبیت. ﴿۵۶﴾ ب راستی خودی
 و ملیاکه تیت وی سه لهواتان ددنه سر پیغه مبهری
 [و سه لهوات ژ خودی، دلوقانیسه، و ژ ملیاکه تان،
 دوعانه]، گمی خودان باومر ان هوین زی سه لهوات و
 سلاقان بدنه سر [و بیژن: (السلام علیک ایها النبی)]
 و ب دورستی ل بهر نه مرئی پیغه مبهری پراومستن.
 ﴿۵۷﴾ ب راستی نه ویت وان کاران دکهن بیت
 خودی بی نه خوش، و نه زیما پیغه مبهری وی
 دکهن، خودی د دنیایی و تاخره تیلدا له عنیت پال
 وان کری و نیزایه کا هه تکبر بزو وان یا بهر هه فکری.
 ﴿۵۸﴾ وب راستی نه ویت ژ نه هفی نه زیما زه لامیت
 خودان باومر و ژنیت خودان باومر دکهن [ب همر
 رهنه گه کنی هه بیت ب نه زمانی خخ یان ب دهستی
 خخ] و بی وان تشنه ککریت، ب سویند وان ستم و بی به ختیه کا مهن و گونه هه کا زیده ناشکه را کر.

﴿۵۹﴾ همی پیغه مبهری بیزه هه مبهریت خخ و کچیت خخ و ژنیت موسلمانان بلا جلیبیت (کراسی نیک پارچه
 یسی ههمی له شی دگریت) خخ ب سر خخ د بهر دهنه خورائی، نهفه باشره بی بیت نیاسین [کو ژنیت نازادنه،
 نه جترنه] و نه زیما بزو وان چنی نه بیت، و خودی یسی گونه هه ژبهر و دلوقانه [ل وان ناگریت نه گهر هه تا
 نوکه جلیبیت خخ ب سر خخ د بهر دهنه خورائی]. ﴿۶۰﴾ ب سویند نه گهر دوروی و نه ویت نه ساخی د
 دلی و اندا همی [ههر دوروین] و نه ویت به له له یسی ب درهوان و گو تگو تکان د مه دینه پیتدا به لاف دکهن، نهوا
 نهو ل سر [ژ دورویاتیسی و خرابیسی و به له له یسی] نه هیلن، نه دئی ته سر دهستی وان کهین [دئی نه مرئی ته
 کهین تو وان نیزا بدهی]، باشی [تو وهل وان بهکی] ژ جیرانه تیبیا ته د مه دینه پیتدا وه خته کنی کیم نه بیت یان
 جیرانیسه کا کیم نه بیت بجن. [و نیزکی هه وه نه میشن]. ﴿۶۱﴾ [دوی دهستی کیم] له عنیت لئ بن، همر جهی
 لئ بن و لئ بننه دیشن حکمی وان [نه گهر ل سر دورویاتیسی خخ بیمن] لئ بننه گرتن و لئ بننه گوشتن.
 ﴿۶۲﴾ نهفه رینکا خودییه د وان دورویاندا نه ویت بهری هه و بوزین [نهغه له عنیتان ل وان دکهن، و وان چو
 نه مانعت نینه نه ویت ناشکه را دورویاتیسی د گهل پیغه مبهران دکهن]، و تو چو گوهری بزو رینکا خودی
 نایینی.

يَسْأَلُكَ النَّاسُ عَنِ السَّاعَةِ قُلْ إِنَّمَا عِلْمُهَا عِنْدَ اللَّهِ وَمَا يُدْرِيكَ
لَمَّا السَّاعَةُ تَكُونُ قَرِيبًا ۝ إِنَّ اللَّهَ لَعَنَ الْكُفْرِينَ وَأَعَدَّ
لَهُمْ سَعِيرًا ۝ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا لَا يَجِدُونَ فِيهَا وَلًا وَلَا نَصِيرًا ۝
يَوْمَ تَقُوبُ أُولُوهُمْ فِي الْقُبُورِ يَلْوُحُونَ بِأَيْدِيهِمْ أَطْلَعْتَ اللَّهُ
وَأَطْلَعْتَ الرَّسُولَ ۝ وَقَالُوا رَبَّنَا إِنَّا أَطْلَعْتُكَ سَاعَتَنَا وَكَرَّمَتَنَا
فَأَسْأَلُكَ السَّبِيلَ ۝ رَبَّنَا إِنَّا لَنَهْمُ جُنُودٍ مِنَ الْعَذَابِ
وَالْمَنْهَمَةِ لَنَعْمَ كَيْدٌ ۝ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ
هَادُوا وَمُوسَى قَوْمَهُ إِذْ هَادُوا قَوْمَهُمْ قَالُوا وَكَانَ عِنْدَ اللَّهِ وَجِيهًا ۝
يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَلَوْ رَأَوْا قَوْلًا سِدْقًا ۝ يَصْلُحْ
لَكُمْ أَعْمَالُكُمْ وَيَغْفِرَ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ وَمَنْ يُطِيعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ
فَقَدْ قَارَىٰ قُرْآنًا عَظِيمًا ۝ إِنَّا عَرَضْنَا الْأَمَانَةَ عَلَى السَّمَوَاتِ
وَالْأَرْضِ وَالْجِبَالِ فَأَبَيْنَ أَنْ يَحْمِلْنَهَا وَأَلْفَقْنَ فِيهَا وَحُمَلَهَا
الْإِنْسَانُ ۝ إِنَّكُمْ كُنْتُمْ عَلَىٰ حُجُومٍ لَّا تَعْلَمُونَ ۝ يَعْلَمُ اللَّهُ الْمُتَّقِينَ
وَالْمُتَّقِينَ وَالْمُسْرِعِينَ وَالْمُسْرِعِينَ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا ۝

﴿۶۳﴾ خهلك ببارا قيامه تنی ژ ته دکن [ببارا
وهختی وی ژ ته دکن، کا کنکی دئی تیت] بیژو:
ب راستی بهس خودی دزانی، و ما توج دزانی،
تنی همه بهس قیامت یا نیزیک بیت؟ ﴿۶۴﴾ ب راستی
خودی له عهتال گاوران کری، و ژ دلوقانیا حق بیت
دویر تیختین، و ناگره کنی سنجری و شاریایی یسی بژ
وان بهر هفکری. ﴿۶۵﴾ ههروهر دئی تیدابن، و چو
هاریکار و پشت فانان بژ حق نایین. ﴿۶۶﴾ و رزوا
سهرو چاقیت وان دناگری جهه میدا دیتنه وهر گیران،
دئی بیژن: خوزی مه گوهری حق دابابه خودی و
مه گوهری حق دابابه پیغه بهری [نانکو خوزی مه
باوهری ب خودی و پیغه بهری نینابابه، دا نه م تفرز
نه کفتابنه دئی حالیدا]. ﴿۶۷﴾ و گزنن: خودیو،
ب راستی مه گوهری حق داسروک و مه زیت حق،
وان رینکا راست ل بهر مه بهرزه کسر. ﴿۶۸﴾ خودیو
وان دوقات نیزا بده [نیزایا گاوریسا وان، و نیزایا ژ
ری دهر تیختنا مه]، و له عهتا ژ هه میبان مه زتر [یان
گهلهک و زیده له عهتان] ل وان بکه. ﴿۶۹﴾ گمل

خودان باوهران [پیغه بهری حق نه تیشتین] و هکی وان نه بن نهویت موسا نه زیهت دایین [و تیت ب دویغه
ناین]، فیجا خودی دیار کسه وی بیژو ژ گزنتیت وان، و نهو ب حق ل دده خودی یسی ب ریزو و رویهت
بوو. ﴿۷۰﴾ گمل خودان باوهران ژ خودی برسن [دهمی کاروباریت خودا]، و فاخفتا راست بیژن [دیسا
دهمی کاروباریت خودا]. ﴿۷۱﴾ دئی بهر سنا ههوه قهویلهکت، و بهری ههوه دمه کار و کریاریت راست و
دورست، و دئی گونه بیت ههوه ژیت، و ههر کسین گوهری حق بدهت خودی و پیغه بهری وی، ب راستی
نهفه نهو ب سهرفه رازیسه کامه زن سهرفه راز بوو. ﴿۷۲﴾ [گمل مرقان] ب راستی مه نه مانهت [نهفه دینه
و فهر مانتیت تیدا] دانابه بهر نهرد و نهسمان و چیاپان [ب کیها حق بژ حق هلیژن، نه گهر بختن راکه و
نه گهر نه فین نه] نه فیان راکه و ژئی ترسیان، و مرقی هلیگرت، ب راستی نهو [بژ حق] یسی سه مکار بوو
و یسی نه زمان بوو [دویها حق نه زانی]. ﴿۷۳﴾ [و خودی نهفه نه مانهت د مرقان] دا زه لام و ژنت دوبری
و زه لام و ژنت مشرک نیزا بدهت، و دا خودی توبه یسی بدهت سه زه لام و ژنت خودان باوهر، و خودی
یسی گونه ژبهر و دلوقانه.

سوره ناه

ل مه كه من هاتيه خوارى (۵۱) ناپه ته

بسم الله الرحمن الرحيم

﴿۱﴾ هه مى شوکور و سوباسى بى وى خودايى،
نه وى هندى د نه رد و نه سماناندا هه مى بى وى، و
حمد و شوکور د ناخره تيدا زى بى وى نه [نه ديهيت
وى نه وى دچنه به حشنى دپيژن: (سوباسى بى
وى خودايى نه وى سوز و بهمانا خو بى م به به
كرى)]، و نه وه بى كار به جه و شاره زا. ﴿۲﴾ دزاني
كاج د نه ديدا دچيت [كاج د نالدا دچيت، ز نالنى و
خزينه بيان و هه نشه كنى دى]، و كاج زى دهر دكه فیت
[ز شينكانى و كانى و بيران و مه دمنان... هند]، و
كاج ز نه سمانى دپيته خوارى [ز بارانى و گزوكنى و
به فرى و بروبيان و ملياكتان و كنيان و ... هند]، و
كاج بلند دپته نه سمانى [ز كريات باش و دوعايسى
و روحان و ملياكتان و تير و نه والان و هملنى و ...

هند]، و نه و دلوفان و گونه نه زيره. ﴿۳﴾ و نه وى گاور بووين گوتن: قيامهت ل مه نا ابيت و ناپت،
بيژه: [نه خير و مينه و هكى هوين دپيژن] بهلى ب خودى زانايى نهينان، دى ل هه وه ابيت، و ته مته دندكا
توزكى نه د نه سماناندا نه زى د نه رد ديدال بهر بهرزه ناپت، و نه بهر يكر و نه مه نتر زى نپه نه گه ر ناگه
زى نه بيت، و دده بى بار سيدا نه بى نفيسى بيت. ﴿۴﴾ [قيامهت هه دى تيت و هه مى كار و كريات و ان
ل سه وان دى تپه نفيسين] دا خودى نه وى تپه باومرى تپايسين و كار و كريات راست و دورست كريس
خه لات بگهت، نه فان گونه نه زيرن و بزقه كنى باش [كو به حشته و خوشيت به حشته] بى وان بى هه.
﴿۵﴾ و نه وى برفانى دكه ن گومانى بيخه د قورانا مه دا، و باومرى بى نه تپه نپان، و هر دكه ن پيغه بهمى
ناسى دكه ن به هليخستا گومانيت خو، نه فان نيزا به كاب زان و دزار بى وان يا هه. ﴿۶﴾ و نه وى خودى
زانين ب برفانى وان كرى، دزان نه فابى نه ز نك خودايى ته هاتيه خوارى [كو قورانه] راسته، و بهرى
مرفى دده ته خودايى سرده ست و هيزايى سوباسى و شوکورى. ﴿۷﴾ و نه وى گاور بووين گوتن: نه وى
هه دى نه م زه لامه كى نپا هه وه بهدين بى هه وه نشه كى [نيكه] بپيژت: نه گه هوين زيك بهر تپن و
هونه ناخ، جاره كا دى سه ز نوى دى ساخ نه ف.

لَقَدْ كَانَ لِسِيَّالٍ فِي مَسْجِدِنَا ذِكْرٌ عَنْ يَسِينَ وَنِسَالٍ
 كَلَامٍ يُزْيَرُكَ وَأَشْكُرُ مَا أَلَمَ بَلَدَ طَبِيعَةِ رَبِّكَ غُلُوقُ
 فَأَعِضُوا فَأَوَسَلْنَا عَلَيْهِمْ سَبِيلَ الْغَرِيمِ وَبَدَّلْنَاهُمْ حَبَشَةً
 جَنَّتِي ذَوَالِ أَكْثَرِ حَطِيطٍ وَأَلِيٍّ وَنَحْنُ مِنْ صِدْقِ قَبِيلٍ
 ذَلِكَ جَنَّتِي بِمَا كَفَرُوا وَأَهْلُ جَنَّتِي إِلَى الْكَافِرِينَ
 وَنَحْنُ بِنَسْرِ الْغَرِيمِ الْغَرِيمِ الْغَرِيمِ الْغَرِيمِ
 وَقَدْ نَزَّلْنَا الْقُرْآنَ سِيرًا لِيُذَكِّرَ الْغَرِيمَ وَأَنَّا مَا بَدَّلْنَاهُ
 فَقَالُوا رَبَّنَا بَعْدَ بَيْنِ أَشْقَانَا وَعَلَّمْنَا الْغَرِيمَ فَجَلَّتْ
 لَنَاوَيْتُ وَمَنْ قَدْ كَفَرُوا كُلُّ مَنَزَلٍ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّكُلِّ صَبَّارٍ
 شَكُورٍ وَقَدْ سَدَّقَ عَلَيْهِمْ إِبْرَاهِيمَ إِذْ قَالَ لَهُمْ هَلْ يَعْلَمُونَ
 فَيَقُولُ الْغَرِيمِ وَمَا كَانَ لَهُمْ عَلَيْهِمْ مِنْ شَأْنٍ
 إِلَّا لَنُفَصِّلَنَّ مِنْهُمْ بِأَلْفِ عَشْرٍ وَمَنْ هُوَ مِنْهَا فِي شَأْنٍ
 وَرَبُّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ حَفِيطٌ وَأَنَّا نَدْعُو الَّذِينَ زَعَمُوا
 دُونَنَا لَا يَمْلِكُونَ مِنْفَالِ ذَرْوَةٌ فِي الْحَمِيمِ وَلَا فِي
 الْأَرْضِ وَمَا لَهُمْ فِيهَا مِنْ شَيْءٍ وَمَا لَهُمْ مِنْهُمْ مِنْ شَيْءٍ

۱۵۰ ب سویند بۆ خه لکن سه بنی د جهن واندا
 [مه نرسن] نیشانه که [ل سهر دهسته لانداریا خودی
 و قه نجیت وی و پند قیاس سوپاسیا وی] هه بوو، دو
 جنیکیت مه زن هه بوو، نیشک ل ره خن راستی و تیک
 ل ره خن جه بن [و مه گۆته وان:] ژ رزقن خودایسن
 خۆ [نانکو فیکس لاند جنیکان] بخۆن و سوپاسی
 و شوکور وای بکه، بازیره کنی ب خیر و بتر و باقره
 [بازیره هه وه]، و خودایسن هه وه بکنه هه زینه وه.
 ۱۶۰ فینجا وان رویسن خۆ وهر گنرا [سوپاسیا خودی
 نه کون و گاوریسون]، مه زی لیمسته که چو خۆ ل بهر
 نه گریه، ب سهر واندا هه نارت، و مه هه ره دو جنیکیت
 وان ایست ب خیر و بهر هه که [کرنه دوو جنیکیت
 فیکس، بکنه زینه ته حل و ب گهز، و کیمه که کنیران د
 نافدا. ۱۷۰ ژ بهر گاوری و نه شوکور داریا وان، مه
 نهو هوسا نیرادان، و ما ته م ژ زینه نه شوکور داران
 پینه نهر، نیزا ده بین؟ ۱۸۰ و مه د ناهیه وان
 [خه لکن سه بن] و وان گونداندا نهوئت مه ب
 بهر هه که تیخستن [کو گوندیت شامی بوون] ریزه

گوندیت بهر چاف دانا بوون [ژ بهمه ننی بۆ شامی گوند ب گوند دهاتن، و هه ره نه دبوون خوارن د گهل
 خۆ بینن]، و مه نه مه تی تیک ژ تیکدو دور تیخستبوون [و مه گۆته وان] ب شاف و رۆژ و نیمن [و بی ترس]
 هه ورن. ۱۹۰ [فینجا شوبنا تهو سوپاسیا خودی بکه که هوسا خودی گوندیت وان بیز کرین، بی
 زه مه ت و بی ترس ژ فی گوندی بجه بی دی، د سهر بی خۆ دا چۆن] و گۆتن: خودیو گوندیت مه ژیک
 دور بیخه، و وان [ب فی داخوای] سته ل خۆ کر، فینجا مه تهو کر نه چیرۆک و تیخسته سهر نه زمانی
 خه لکی و مه تهو ته بهر اکرین، ب راستی نه نه نشان و دهر سن بۆ هه ره زینه بینه ره که زینه سوپاسدار.
 ۲۰۰ ب سویند شه بانی هه زرا خۆ د راستا واندا [کو ته گه ره وان د سهر دا بهت، دق د سهر دا چن]
 دور ست دهر تیخست، فینجا دهسته که ژ خودان باهه ران تی نه بت، نه ئیت دی هه می ب دیوف وی که فتن.
 ۲۱۰ و شه بانی چو هیز و دهسته لات ل سهر وان نه بوو [ب خورتی وان د بهر گاوری پیرا بهت]، بهلن
 [مه ریک دا شه بانی ب و سواسا خۆ، مرۆفان د سهر دا بهت] دا نه م نهوئت باهه ری ب ناخه رتن هه ی ژ
 وان نهوئت باهه ری ب ناخه رتن نه ی و ژ بی ب گۆمان، ژیک بنیاسین و ژیک جو دا بهکین، و خودایسن ته
 زیره فانه ل سهر هه می تشتان. ۲۲۰ پینه: [گهل موشرکان] کا گازی وان بکه نهوئت هه وه هه ز دکرین،
 کو نهو هه رستیت راست و دور سن شوبنا خودی [بلا هه ریکاریا هه وه بکه]، هندی دندکا توژ کن
 [ژ خرابی و باشی] د ده ست واندا نینه، نه ل نه ردی و نه ل نه سمانان، و وان چو هه فیکس د [چنکر
 و خودانی و پینه برنا] نه رد و نه سماناندا نینه، و چو پسته فانی و هه ریکاری [بۆ پینه برنا نه رد و نه سمانان]
 ژ وان ناگه هینه خودی.

﴿۴۳﴾ و مهده را که سن ل دوف خودی قابده ناکت،
 با وی نه بیت یسن خودی دستور بیا وی بدت
 [ژ ملیاکت و پیغمبران، و یسن خودی وی روژی
 که ره من د گهل بکت،] گافا نرس ل سه ر دلن وان
 [مه خسه دی مهده چیان] نه ما، دئی بیژنه تیکدو:
 خودایسن هوه چ گزوت [د دهر هقن مهده ریذا،] دئی
 بیژن: هه قی گزوت [نهو ژی دستور دانه ب مهده ری
 بز وی یسن بشت] و نهو یسن بلند و مه زن. ﴿۴۴﴾ بیژنه:
 کبیه بز قن هه وه ژ نه رد و نه سامان دوت؟ بیژنه:
 خودیسه، و [بیژنه] ب راستی نه م بان هوین، [تیک ژ
 مه فان هه ردو جوینان] بان بیست ل سه ر پیکا راست
 بان بیست د بهر زه بونه کا تاشکه رادا. ﴿۴۵﴾ تو [هه
 موحه مه د] بیژنه [و ان]: پسارا هوه نایته کرن ژ وی
 یا مه کری، و پسارا مه ژی نایته کرن ژ وی یا هوین
 دکهن. ﴿۴۶﴾ بیژنه: خودایسن مه، دئی مه و هوه پنکفه
 کز مککت، پاشی ب دور سنی دئی حوکمی دنا بهر مه
 و هوه داکت، و نهو حاکمی زانا. ﴿۴۷﴾ بیژنه [گهل
 موشرکان]: کا وان نهو ت هوه هه فیشک بز خودی

دنا یسن نیشا من بدن [دا بیسن و بزاسم کا وان چ یسن چی دبیت]، نه بلا هه فیشکان بز خودی چی نه کن،
 ب راستی خودی یسن سه ر دست و کار نه جهه. ﴿۴۸﴾ [هه ی موحه مه د] مه تو نه هار نیبه بز هندئی نه بیت،
 تو بز هه م مرو فان بییه مز گیشکار و هشیار کهر، بهلن بار اهر ژ مرو فان فنی نوزانن. ﴿۴۹﴾ و دبیزن: کهنگی
 نهو ژ فان و بهیان [نه و اوین مه ب تیز ابیا وی دتر سین] دئی تبت، نه گهر هوین راست دبیزن. ﴿۵۰﴾ [هه ی
 موحه مه د] بیژنه: بز هوه روژه کا هه ی، هوین نه بیسته کن ژی پاش دکهن، و نه بیسته کن ژی پیش دکهن.
 ﴿۵۱﴾ و نهو یست گاوریو یسن گزوتن: نه م دبیرا نه باوه ریسی ب فنی قورنانی، و نه ب کتیبیت بهری وی
 [هاتین] دبیزن، و نه گهر تو بیسی و هختی سه مکار راو مستیای بهر اهر خودایسن حق، هندک ژ وان ناخفتن
 [ب چه بر و گازنده] ل هنده کان دز فرین [دا نشته کن ب سه هم بیسی]، نهو یست هاتنه ته به سه ر کرن دبیزنه
 نهو یست حق ل سه ر سه ری وان مه زن کریسن، نه گهر هوین نه بانه نه م دا ژ خودان باوه ران یسن.

﴿۱۹﴾ بیژ: راستی هات [کر] تکیبیا خودیه و نیسلام و قورنانه، و بویچی نهما، ز نری بیژه نازفریته فه. ﴿۲۰﴾ بیژ: نه گهر نهز هاتیه خاپاندن و بهزه بووسم، ب راستی نهز بؤ خق یسی بهزه بووسیم [نانکو زبانان من بهس بؤ من، و نه گهر نهز راستی بووسم، نه فه ز بهر وی و حیهیه نهوا خودایسن من بؤ من هنارتی، ب راستی خودایسن من یسی گوهدیر و تیزیکه. ﴿۲۱﴾ و نه گهر نو وان بیسی دمنی فه دجنفن [دمنی دمرن یان ز گوران رادین یان تیزیا دوزهنی دینن، [دقی نشته کی حیته نی و عهجنب بیسی] نی رهبین و قورتالبون [ز تیزیا خودی] نینه، و نهو ز جهه کی تیزیک [مهبدانا حهشری] هاتنه گرنن. ﴿۲۲﴾ و گوتن: مه باومری ب موحهمدی نینا، و نهو چاواژ جهه کی دوبر دی گهه نیان و باومریسی [وان دشیان تیزیک دنیایسدا باومریسی یی بسن، و جهی باومریسی دنیا بو نه ناخرهت، نه فرو ز فی دوبر اتسی کو ناخرهت نهو ناگهه باومریسی]. ﴿۲۳﴾ ب سویند [نهوا وان نوک باومری یی نیایی] وان بهری نوک

[دنیایسدا] باومری یی نه بوو، و نهو دوبر ز راستیسی ددوه هقی غیبتدا ناخفن [دگوتن: قیامت و جهنم و به حهشت نینن]. ﴿۲۴﴾ و نافهراوان و یاوان دقیا و دلی وان دجویسی [ز توبه و باوهری نیانی و قورتالبون و زفرینا دنیایس] هاتنه نافبر کرن، هرهوکی ب سمری هه قایت وان بیت بهری وان هاتی، ب راستی نهو [ددوه هقی دینی و بیته بهری و قیامتیدا] دگومانگههکا [جهی] گومانیتدا بوون.

سُورَةُ هَامِ

ل م هه کی هاتیبه خوارنی (۱۵) نابه ته

بسم الله الرحمن الرحيم

﴿۱﴾ هه می شوکور و بهسن بؤ خودی، چیکه ری نهرد و نه سمانان، نهوی ملیاکه تیت خودان جهنگ، دوو جهنگ و سنی جهنگ و چار جهنگ گرینه قاسد، و تشن خودی بغیت ل چیکریان زیده دکهت، ب راستی خودی ل سه هه می تشنان یی دهسته لاتداره. ﴿۲﴾ هه تشن خودی ز دلقانیا خب بدهته مروغان [ز خزینه بیت کهرما خو و ز نیمه نا بارانان و ز نایسی و ز زاین و تیگه هشتن... هند،] کس نینه فه گریت، و چینی وی فه گرت زی کس نینه هشتی فه گرتاوی بییت، و نهو ب خو یی سهردست و کاربه جهه. ﴿۳﴾ گیل مروغان فهنجیا خودی د گهل ههوه کوی بیته پرا خو، نه ری چیکه کس دی غهیری خودی د نهرد و نه سمانیدا هیه برقی ههوه بدهت؟ [نه خبر نین، یی برقی ددهت بهس خودیه،] چو بهر مییت راست و دورست ز بل وی نین، فینجا چاوا هورین ز هه قیسی و تکیبیا خودی وهر دگیرن.

۱۶ و [همی موحده] نه گهر [مله تن نه، قوره میس] ته دره وین دانن [ته نه نهشته کن نویسه]، ب راستی پیغه مبریت بهری ته زی دره وین بیت هاتنه دانان، و همی کار و بار دتی ب بال خودیته زهرن. ۱۷ گهل مرفوان ب راستی به یانا خودی [د راستا قیامت و حسابی و به حششتی و دوز هیندا] یا راسته، قیجا بلا ژیا نا دنیا یی هه وه د سهر دا نه بت و هه وه نه خاپیت، و بلا [شه یان] هه وه ب [به رفره هیبا دلوقاسی] یا خودی نه خپیت. ۱۸ ب راستی شه یان دژمنی هه ویه، قیجا هوین زی وی ب دژمن بیاسن، ب راستی نه وه دسه کا خو بؤ هندئ گازی دکته دا د گهل بچنه دوز مهی [و دا د جهه مند ب هه قال بکه یست]. ۱۹ نه ویت گاور بو وین بؤ وان نیزا به کا دژوار و گران یا هه، و نه ویت باوهری ینایین و کار و کربار یست راست و دورست کرین، گونه دژیرن و خالانه کنی مهران بؤ وان یی هه. ۲۰ قیجا نه وری نه وری کاری وی یی خراب بؤ هاتیه خه ملاندن، قیجا بییت یی باشه [وه کی ویه یی کاری باش و خراب

ژیک دنیا سیت، و نفسا وی و شه یان نه شین وی د سهر دا بهن، و کاری خراب د چافنی ویدا باش بکن؟ نه خیر... نه وه کی یتکن]، قیجا ب راستی یی خودی بقیته گومرا دکته و یی بقیته راسته بری دکته، قیجا ژ خه میت و اندا خو د هیلاک نه، ب راستی خودی ناگه هژ وتی هه یه یا نه و دکته. ۲۱ و خودیه نه وری بای ده نزیست و نه ورن یی ب بزاف دخیخت و به لاف دکته، قیجا نه م بهری وی ده دینه جهه کن مری [هشک و تینی]، و نه م نه وری پشی مرنا وی یی ساخ دکهن، رابو رنا مریان زی [پشی مرنا وان] یا هه و سایه. ۲۲ هه که سنی هیز و پشه فانی بقیته، ب راستی هیز و پیغه هاتن همی یا خودیه [یان زی هه که سنی ریز و پرویمهت و سه رفه رازی بقیته بلا بهر سن و گوهداریا خودی ب تنی بکه، خودی دتی وی سه رفه راز که ت]، ناخفا خبری [همی ج ز کر ج داخواز کرنا باشی و دانه باشا خرابی، ج خواندنا فورنانی، ج زی هه نهشته کن دی یی باق و باش بلند دینه دهف خودی، و کاری راست و دورست خودی فیه بریل دکته [یان کاری راست و دورست ناخفا خبری بلند دکته، چونکی نه گهر ناخفن نه بو و کربار، خودی و مرنا گریست و بلند ناگهت، یان زی کاری راست و دورست خودانی خو بلند دکته]، و نه ویت فند و فیلان بؤ خرابی دکهن بؤ وان نیزا به کا دژوار و گران یا هه، و فند و قیلت وان دتی پویج بن و نامین [ته فایه نه یشاره ته بؤ و فیلان قوره به ییان دانایی ده می بیکفه کمبو وین، و تکبیرا کوشتا پیغه مبر ی یان گوتنا وی یان زیندان کنرن و جهه بکرنا وی یان سه ر گومکرنا وی کرین]. ۲۳ و خودی هوین ژ ناخن چیکرن، پاشی ژ چکه کا نانی، پاشی هوین کر نه ژن و میر [نانگو نیر و من]، و چو ناگهفته زکی چو میان و چو منی باری د ژکن خو دا نادانن، نه گهر ب زانین و ته قیدرا وی نه بیت، و ژسی چو زی دریزان زی دریز نایت و ژسی که سنی کیم نایت، نه گهر خودی ناگه هژ نه بیت و ده دهن باراسیدنا نه یی نفیسی بیت، و ب راستی نه فله ل بهر خودی یا ب سانا هیسه.

﴿۱۲﴾ نهف همدردو دهريابه وهکی تیک ناین، نهفه
 یا خوش و شرینه و نهفه یا زنده سويره (شوره)
 (و نایته فخوران)، و ژ همدردوکان زی هویس
 گزشتکی تهر دخون و هویس لولز و مهرانسان زنی
 دمر دتیخن، و دکنه خملا بهرنا خو و [نو] گهمیست
 مهن تیدا دهبی نالنی شق دکهن و دنین و دچن، دا
 هویس ژ گهره ما خودی رزقی بز خو بق پیدا بکهن و
 بازار گانیسی بی بکهن، و دا هویس شوکور و سوباسیا
 وی بکهن. ﴿۱۳﴾ شهفن دتیخته دناف رزیزه، و رزوی
 دتیخته دناف شهفیزا [همدردوکان هوسا کورت
 و دریز دکته]، و رز و ههیف بیست بهر نه مری
 خو کریس، هر تیک ههتا دمه کی دهستیا نگری
 دگهریت، نهوی فان کاران دکته خودیه، خودایی
 ههوه، ملک هه می یس و سه، و نهویت هویس شوینا
 خودی دهرنسن، وان تیقلی بهر کی قهسی زی نینه.
 ﴿۱۴﴾ نه گهر هویس گازی وان [بوتان] بکهن، گازیا
 ههوه گولنی ناین [چونکی بهرن]، و نه گهر خو گولنی
 بین زی بهر سقا ههوه نادهن، و رزوا ناخره متی زی [بشتی

خودی وان بهر زمان دتیخت]، دتی خو ژ شرکا ههوه بهری کهن، و کس وهکی منی شارمزا، ته ناگهدار
 ناکته. [وچ شارمزا ته ناگهدار ناکهن وهکی فی شارمزاین نهفه بق ته گوتی کو خودیه]. ﴿۱۵﴾ گهل مرزفان
 هویس ههوه می خودیه، و خودی ب خو یس دوهله مهنده، و منته ب کهمی نینه و هیزایی سوباسینه.
 ﴿۱۶﴾ و نه گهر بغیت دتی ههوه بهت [و ناهیلیت] و خه لکه کی نوی دتی [شوینا ههوه] نیست. ﴿۱۷﴾ و نهفه
 [نه هیلانا ههوه و تینا ههده مکروفت دی شوینا ههوه] ل دهف خودی نیاب زه ههته. ﴿۱۸﴾ [و کس
 گونه هین ناکته نه گهر ل سه نه نهته جز اکرن] و کس باری گونه ها کس رانا کته، و نه گهر تیکنی بارگران
 [ژ گره هان] ژ تیکنی دی بخواریت ههده ل باری وی راکته، رانا کته، بلا خو مرزفانی وی زی بیت.
 و بهس نو وان دتر سینی [بهس نهو بز خو فایده یی ژ ناگهدار کرنا ته دینن]، نهویت دهسی نهو ب تنی
 [و کس وان نه بیست زی]، ژ خودایی خو دترسن، و بهر دهوام و ب رمنگی پیدی نفیزان دکهن، و هر کس
 [ب توبه یی و کار و کریاریت باش و ب باور یی] خو [ژ بیستیا گاور یی و گونه هان] باقر بکته، ب
 راستی نهو بز خو، خو باقر دکته [خیر و خهلات هر بز وی دفرن، و خودی چو پاک یی نینه]، و
 دیوا هیلک زی هر ب بال خودیه.

﴿۱۸﴾ و یسئ کزوه و یسئ ب چاف وهکی تیک نین
[تسانکو خودان باوهر و گاور وهکی تیک نین].
﴿۱۹﴾ و تارپائی و پڑناهی زئی (هویچی و هقی) وهکی
تیک نین. ﴿۲۰﴾ و سیهر و ههتاف زئی (بههشت و
جهنم) وهکی تیک نین. ﴿۲۱﴾ ساخ و سری زئی
وهکی تیک نین [تاکو یسئ ساخ ب نیان، و یسئ مری
ب گاوریسئ]. ب راستی خودی یسئ بخت گازیا
راستی ب گوهی دخیخت [و راسته یی دکهت]،
بهائی تو نه شئی مریخت د گوراند و هلی بکھی گول
ته بین. ﴿۲۲﴾ تو بهس پیغمبر و ناگه هدار کهری.
﴿۲۳﴾ ب راستی [ههی موحه مد] مه تو ب هه قیسی
یسئ هنارتی، دا بیسه مزگینکار و ناگه هدار کهر، و چو
ملته نه بوینه نه گهر پیغمبر مک بز و ان نه هایت.
﴿۲۴﴾ و نه گهر نه و نه دره یس دانن [و باوهر ز ته
نه کن، خمی نه خو]، ب راستی نه ویت بهری و ان
زئی پیغمبریت خو دره یس دانان، پیغمبریت و ان
ب نیانیت ناشکرا و ب کیتی نه سمانی و ب کتیا
رونگه رفه [وهکی نه وراتی و تجیل] بز و ان هاتیون

وَمَا يَسْتَوِي الْأَعْمَىٰ وَالْبَصِيرُ ۖ وَلَا الظُّلُمُتُ وَلَا النُّورُ ۖ وَلَا
الْظُّلُمُتُ وَلَا الظُّلُمُتُ ۖ وَمَا يَسْتَوِي الْأَعْمَىٰ وَلَا
الْبَصِيرُ ۖ إِنَّ اللَّهَ يُسْمِعُ مَن يَشَاءُ ۖ وَمَا أَتَىٰ بِسَمْعٍ مِّن
الْظُّلُمُتِ ۖ إِنْ أَنتَ إِلَّا نَذِيرٌ ۖ إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ بِالْحَقِّ بَشِيرًا
وَنَذِيرًا ۖ وَكَانَ مَن أَعْمَىٰ إِلَّا خَلَا فِيهَا يَذِيرٌ ۖ وَإِنْ يَسْكُرُوا
فَقَدْ كَذَّبَ الَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ جَاءَ مُنَادٍ مُّخْتَلِفٌ يَلْعَنُ
وَيُذَكِّرُ ۖ وَالسُّعْيُ الْعَمِيرُ ۖ ثُمَّ لَعَنَّا الَّذِينَ كَفَرُوا
فَكَيْفَ كَانَ نَصِيرُ ۖ أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ أَنزَلَ مِنَ السَّمَاءِ
مَاءً فَأَخْرَجْنَا بِهِ ثَمَرَاتٍ مُّخْتَلِفًا أَلْوَنًا ۖ وَمِنَ الْجِبَالِ
جُدَّةٌ بَيْضٌ وَخُمْرٌ مُّخْتَلِفٌ أَلْوَنًا ۖ وَغَرَابِيبُ سُودَ ۖ
وَمِنَ النَّارِ وَالَّذِیْ وَأَتَ الْأَنْفُسُ مُخْتَلِفًا أَلْوَنًا ۖ كَذَلِكَ
إِنَّمَا يُخَوِّتُ اللَّهُ مَن يَشَاءُ ۖ وَاللَّهُ عَلِيمٌ ۖ إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ غَلُوبٌ ۖ
إِنَّ الَّذِينَ يَتْلُونَ كِتَابَ اللَّهِ وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَأَنفَقُوا مِمَّا
رَزَقْنَاهُمْ سِرًّا وَعَلَانِيَةً يَرْجُونَ تَجَرَّةً لَّنْ تَبْزُورَ ۖ لِّيُؤْتِيَهُمُ
الْجُزْءَ الَّذِي رَزَقْنَاهُمْ مِن قَبْلِهِ ۖ إِنَّهُمْ عَفْوٌ شَكُورٌ ۖ

[دگهل هندئی زئی پیغمبریت خو دره یس دانان]. ﴿۱۸﴾ باشی مه نه ویت گاوریو یس نیزادان، تیجا بهری
خو بدهی کانرا زیو و سمان و نیزایا من ل سه و ان یا جاوا بسو. ﴿۱۹﴾ ماتو نابیی کو ب راستی خودی
باران ز نه سمانی داریت، و مه گله قیسی رنگ رنگ بن ده تیخت [ههر چنده تیک نافه، بهائی فقی
نه وهکی تیکه]، و مه چیا زئی ب ریک و بزیست سبی و سوز و زنده رهشیت، رنگ نه وهکی تیک بیت
چیکرین [نانکو ز بل فقی مه جودایی یا تیخسیه د چیاان زیدا]. ﴿۲۰﴾ و مه مروف و جانه وهر و که وال
و پیتره زئی هوسا نه وه کهف بیت چیکرین، ب راستی ز بهنده ییت وی بهس زانا ب دورستی ز خودی
دترسن، ب راستی خودی یس سه ردهست و گونه زیه ره. ﴿۲۱﴾ ب راستی نه ویت به رده و ام کتیا خودی
[کو قورانه] د خویسن، و به رده و ام و ب رنگی پیذی نفیوان دکه، و ز رزق مه دایسه و ان ناشکرایس
و ب بهرزه یقه ددهن، نه هه بازار گانیسه کابی زبان کو نه شکیت، دخوازن. ﴿۲۲﴾ [نه و فن دکه] دا خودی
خه لائی و ان ب دورستی بدهته و ان، و ز کهره سا خو پتر زئی بدهته و ان، ب راستی نه و گونه زیه ره و زنده
شو کورداره [نانکو بهرانه بری تشتی کیم گله کنی ددهت].

۳۲) و تروامه ژ فئ کئینی (کو قورتانه) بۆ ته ب
وهی هتاری، ب راستی هه ره نه وه هقی (و گومان
تیدا نه) و راسته مریخا کئیتت بهری خۆیه (کو
تجیل و تهوراتن، ب راستی خودی شارهزا و
یهری بهندهیت خۆیه. ۳۳) پاشی مه تهف قورتانه
دالمه ته و مه داوان تهویت مه ژ ناف بهندهیت
خۆ هه لێ زارتین، فچا هندهك ژ وان سه مكارن بۆ خۆ
[نهون تهویت خودا دیتت گونهیت مه زن]، و هندهك
ژ وان نافچینه [د كارواریت دیدنا]، و هندهك ژ وان
ب دهستویریا خودی له زێ له قهنجیان دگه و
بهردهوام دین له سه ره، و نهقیه (دانا قورتانییه) كه ره ما
مه زن. ۳۴) [خه لاتی وان] بهحه شتت تاكجیو و نه
دقی چنه تیدا، و خه ملا وان دوی بهحه شتتا: بازیت
زیری و لۆژنه، و جلكی وان تیدا نارموشه.
۳۵) و نهو دئی بیژن: هه می شوکور و بهسن بۆ
خودتی، نهو دئی هه می خه میت مه فه ره فاندین و
نه بهلایین، ب راستی خودایین مه گونه ه ژیه ر
خه لاته خشه (خه لاتده مه). ۳۶) [نهو خودایی]

ژ که رما خو نیم کرینه د به حشنا تیوریتیدا، نه و مستیان تیدا دگه ښته مه و نه که رخین. ﴿٣٦﴾ و نه ویت گاورو یو یو یوین ناگرځی د وژ مه ښی بڼ وانه، نه وان تمام دکته د بامرڼ [و یې ږه حث بین]، و نه تیریا ویی ل سهر وان سفک دیت، هژ سا نیم همی زنده گاوران نیزا دده ښ. ﴿٣٧﴾ و تیدا دینه هه وار هه وار وان [و دیژن]: خودبڼو مه دهر ښخه، دانه کارځی راست و دور ست بکه ښ، نه توځی بهری نوکه مه دکر، [خو دتی بیژنه وان] سا مه هند دهر فت و ژي [د دنیایدن] نه دا هه وه، کو یی بیفت تیدال خو ږ فریت، ل خو ږ فریت و پنځه مبر ژي بڼ هه وه هاتیبون [کو هه وه ژي جهی پتر سینن]، دی فنیجا بخون و تامکه ښ، ب راستی چو هاریکار و پشته فان بڼ ست مکاران نښن. ﴿٣٨﴾ ب راستی خودتی زانایښی غه یا نه رد و نه سمانانه، و ناگه هدرای و ښه یا د سینگاندا غه شارتی.

وَالَّذِي أُوتِينَا مِنَ الْكِتَابِ هُوَ الْحَقُّ مُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيْهِ إِنَّ اللَّهَ بِمَا يَصْنَعُونَ لَخَبِيرٌ بَصِيرٌ ﴿١٠٧﴾ ثُمَّ أَوْرَثْنَا الْقِتَابَ الَّذِينَ آمَنُوا بِآيَاتِنَا وَعَيَّاتِنَا إِنَّهُمْ عَلَى شَرِّ مَا يَحْكُمُونَ مُحْفِصِينَ ﴿١٠٨﴾ وَمِنْهُمْ سَابِقٌ بِالْغَيْرَةِ يُهَادُونَ اللَّهَ ذَلِكَ هُوَ الْفَضْلُ الْكَبِيرُ ﴿١٠٩﴾ جَنَّاتٌ عَدْنٌ يَدْخُلُونَهَا يُجِئُونَ فِيهَا مِنْ أَسَاوِيرَ مِنْ ذَهَبٍ وَلُؤْلُؤًا وَلِبَاسُهُمْ فِيهَا حَرِيرٌ ﴿١١٠﴾ وَقَالُوا الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَذْهَبَ عَنَّا الْحَزْنَ إِنَّ رَبَّنَا لَغَفُورٌ شَكُورٌ ﴿١١١﴾ الَّذِينَ احْتَمَلُوا الْعَذَابَ الْمَقَامَةَ مِنْ قَبْلِهِ لَا بَاسَ لَهُمْ فِيهَا مِنْهُمْ وَلَا يَسْتَأْذِنُ بَعْضُهُمْ لِبَعْضٍ فِي الْعَرْشِ الْعَظِيمِ ﴿١١٢﴾ وَالَّذِينَ كَفَرُوا هُمْ لَا يَرْجِعُونَ وَلَا يَتُفَتِّحُ لَهُمْ فِيهَا بَابٌ وَلَا يَخْرُجُونَ مِنْهَا لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿١١٣﴾ وَالَّذِينَ كَفَرُوا هُمْ لَا يَرْجِعُونَ وَلَا يَتُفَتِّحُ لَهُمْ فِيهَا بَابٌ وَلَا يَخْرُجُونَ مِنْهَا لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿١١٤﴾ وَالَّذِينَ كَفَرُوا هُمْ لَا يَرْجِعُونَ وَلَا يَتُفَتِّحُ لَهُمْ فِيهَا بَابٌ وَلَا يَخْرُجُونَ مِنْهَا لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿١١٥﴾ وَالَّذِينَ كَفَرُوا هُمْ لَا يَرْجِعُونَ وَلَا يَتُفَتِّحُ لَهُمْ فِيهَا بَابٌ وَلَا يَخْرُجُونَ مِنْهَا لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿١١٦﴾ وَالَّذِينَ كَفَرُوا هُمْ لَا يَرْجِعُونَ وَلَا يَتُفَتِّحُ لَهُمْ فِيهَا بَابٌ وَلَا يَخْرُجُونَ مِنْهَا لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿١١٧﴾ وَالَّذِينَ كَفَرُوا هُمْ لَا يَرْجِعُونَ وَلَا يَتُفَتِّحُ لَهُمْ فِيهَا بَابٌ وَلَا يَخْرُجُونَ مِنْهَا لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿١١٨﴾ وَالَّذِينَ كَفَرُوا هُمْ لَا يَرْجِعُونَ وَلَا يَتُفَتِّحُ لَهُمْ فِيهَا بَابٌ وَلَا يَخْرُجُونَ مِنْهَا لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿١١٩﴾ وَالَّذِينَ كَفَرُوا هُمْ لَا يَرْجِعُونَ وَلَا يَتُفَتِّحُ لَهُمْ فِيهَا بَابٌ وَلَا يَخْرُجُونَ مِنْهَا لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿١٢٠﴾

﴿۱۵﴾ نه گهر خودى مرزفان ژ بهر کار و کرياريت وان کريمن [ژ گونه هـ و خرابيان] نيزا دابانه، چو خودان روح ل سهر برويى نه ردی نه دهيلان، بهلى وان بسو وهخته گى فهيرى گيرؤ دکهت [کو پوژؤا قيامتیه]، فيجا نه گهر وهختى وان هات [ههر تيك ل دويف کارى خو دى نيته جزا کړن]، و خودى ناگه د ژ بهنده ميت خو هبه [و دزايبت ههر تيك هيژايى چيه].

سوره تا ياسين

ل مه که مې هاتپه خوارى (۸۳) نايه ته

بسم الله الرحمن الرحيم

﴿۱﴾ هوسا دتيه خواندن (ياسين)، و ل دقر باقه کرنا فان پرنه گيتيان ل ده ستیکا سوره تا به قهره برقره. ﴿۲﴾ سويند ب قورنانا نايه تيت وى پامان موکوم و ب زينک و بينک. ﴿۳﴾ ب پراسى [هـى موحه مه] تور ژ پينکا خودايى سهر دصست و دلؤ فان هنارتى. ﴿۴﴾ [مه تور هنارتى و مه وه حى بو ته فرينک، و قورنان بو ته نينا خوارى] دامله ته کى [کو قوره پيشت سهر دهمى پينغه مېرى بوون] ناگه هدار بکى، [و دابو وان بيبي پينغه مېرى بهرى ته، چو پينغه مېرى بو باب و باهر يت وان نه هاتبوون ژ بهر هندى دى ناگه من] ژ باوهر يى و پينکا راست. ﴿۵﴾ ب سويند بارابتر ژ وان هيژاى تيزايى بوون، ژ بهر پړ ديبا وان ل سهر بى باوهر يى. ﴿۶﴾ ب پراسى مه ستوييت وان پييت تيختينه د قعيد و زنجير اندا، نه و قعيد و زنجير هتا نه زنجينه، فيجا ستوييت وان بلندن و نه شين بجه مين، [ژ بهر قعيد و زنجير ان]. ﴿۷﴾ و مه ل پيشيا وان ناپيره ک دانا، و مه ل پشت وان ناپيره ک دانا، و مه بهر ديه ک تيخته بهر چاليت وان، فيجا نه و [هه قيسى] ناپين. ﴿۸﴾ [ژ بهر گاوريا وان] ل دهف وان تیکه تو وان بزي سنى پان نه تر سنى ههر بار مريى ناپين. ﴿۹﴾ [ژ بهر گاوريا وان] ل دهف وان تیکه تو وان بزي سنى خو مفايى ژ ترساندنا ته وهر دگريت [نه ويى ل دويف قورنانى دجيت، و وهختى نه و ب تنى و ب غيى ژ خودايى دلؤ فان دتر سبت، فيجا نه وى هوسا مزگينيا گونه هـ ژ پيرن و خه لانه گى ب پيرن و پرومعت بده وى. ﴿۱۰﴾ ب پراسى نه مين مريان ساخ دکين، و کرياريت وان [د ژيانا خو دا کريمن] و پييت [پشتى مرنا خو] ب پاش خو ف هيلايى، نه هم هيمايان دنفيسين و همى تشت [ژ کار و کرياريت بهنده پان] مه پييت د کتيه کا ديار کهردا [مه خه دهى دهن پارسيه] هه ژمارتين و ديار کرين [نانکور ب هه ژماره مه پييت نفيسين].

سورة ياسين

وَلَوْ يَخَذُ اللَّهُ النَّاسَ بِمَا كَسَبُوا مَا تَرَكَ عَلَى ظَهَرِهَا مِنْ دَابَّةٍ وَلَٰكِنْ يُؤَخِّرُهُمْ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى ۖ فَإِذَا جَاءَ أَجَلُهُمْ لَا يَسْتَرْجِعُ اللَّهُ سَعًا لِّمَنْ يَسْتَرْجِعُ ۚ بَلِيرًا ۚ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

يَس ۝ وَالْقُرْآنِ الْحَكِيمِ ۝ إِنَّ اللَّهَ لَمِنَ الْمُرْسَلِينَ ۝ عَلَّ صِرَاطٍ مُّسْتَقِيمٍ ۝ تَنْزِيلَ الْغَمْرِ الرَّحِيمِ ۝ لِيَذَرَ قَوْمًا مَّأَلُومَةً ۖ أَمَا تُؤْمِنُونَ ۚ لَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنسَانَ عَلَىٰ أَكْثَرِ حَقٍّ ۖ فَهَلْ لَا يُؤْمِنُونَ ۚ إِنْ أَجْتُنَا فِي أَغْتَابٍ مَّا أَغْلَقْنَا إِلَىٰ آلِ الْفُتَّانِ ۖ فَمَا تُقَمِّحُونَ ۚ وَجَعَلْنَا مِنْ بَيْنِ أَيْدِيهِمْ سَبًا وَمِنْ خَلْفِهِمْ سَبًّا فَأَلْجَأُوا الْفُتَّانَ إِلَىٰ يَمِينٍ ۚ وَسَوَاءٌ عَلَيْهِمْ أَأَنذَرْتَهُمْ أَمْ لَمْ تُنذِرْهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ۚ إِنْ تَأْتِيهِمْ مِنَ السَّحَرِ وَخُفْيَ الرِّجْمِ بِالْغَيْبِ ۖ فَهَيَّؤْ لَهُمْ مَعْرُوفًا وَأُذِرْهُمْ وَيَصْرَبْ ۚ إِنْ تَأْتِنِ الْفُلُوقُ وَتَسْخَبْ ۚ مَا مَلَكُوا وَآلَهُمْ أَشْرُهُمْ وَكَسَبَتْ ۚ أَحْصَيْنَاهُ فِى إِمَامٍ حَقِيقٍ ۚ

۱۴۰

هَـوَآ أَنزَلْنَا عَلَى قَوْمِهِم مِّنْ بَعْدِهِ ۖ مِن جُندٍ مِّنَ السَّمَاءِ وَمَا كُنَّا مُنْزِلِينَ ۚ إِن كَانَتْ إِلَّا كَلِمَةً أَحَدَةً مِّنْ عِندِ رَبِّكَ ۖ فَذَآ أَهْرَاجُهُمْ ۚ يَتَشَبَّهُونَ عَلَى الْوَسَادِ ۖ مَا تَالِيهِمْ مِّنْ رَّسُولٍ إِلَّا كَسَافُوفٍ ۚ يَنْتَقِبُونَ ۖ مِنَ الذَّرِّ مَا يَصْعَدُ أَهْلُهَا قَبْلَهُمْ ۚ مِنَ الْقُرُونِ أَنفُسُهُمْ فَلاَ يَحْشُرُونَ ۚ وَإِن كُنَّا لَمُبْتَلِينَ ۚ لَنَبْلُوَنَّهُمْ بِمَا لَمْ يَلْمِزْهُمْ ۖ وَهُمْ لَآ يَشْعُرُونَ ۚ وَهَآءِ لَمَّةٌ مِّنَ الْأَرْضِ تُخْبِتُهَا وَأَخْبِتُهَا مِثْلَ حَاقِقِ أَخْبَاطٍ ۖ لَمَّةٌ مِّنْ بَاسِكُلُوتٍ ۚ وَجَعَلْنَا فِيهَا جَنَّاتٍ مِّنْ نَّجِيلٍ وَأَعْنَبٍ ۖ وَقَجْرْنَا فِيهَا مِنِ الْعُيُونِ ۚ لِيَأْكُلُوا مِن ثَمَرِهِ ۚ وَمَا عَمِلَتْهُ أَيْدِيهِمْ ۖ أَفَلَا يَشْكُرُونَ ۚ سُبْحَنَ الَّذِي خَلَقَ الْأَزْوَاجَ كُلَّهَا مِمَّا تُثَابِتُ الْأَرْضُ وَمِنْ أُنْفُسِهِمْ ۚ وَمِمَّا لَا يُحْتَسِبُونَ ۚ وَهَآءِ لَمَّةٌ أُخْرَى ۖ لَنَبْلُوَنَّهُمْ بِهَا ۖ فَذَآ أَهْرَاجُهُمْ فَظَلِمُوتٍ ۚ وَالنَّفْسُ تُخْبِرُ لِيُشَقِّقَ لَهَا ۚ ذَٰلِكَ تَقْدِيرُ الْعَزِيزِ الْعَلِيمِ ۚ وَالْقَمَرُ قَدَرَتْهُ مَنَازِلُ حَتَّىٰ عَادَ كَالْعُرْجُونِ الْقَدِيرِ ۚ لَا الشَّمْسُ يَنْفِي لَهَا ۖ أَن تَدْرِكَ الْقَمَرَ ۚ وَلَا الْأُنْجُلُ سَافِرٌ فِي النَّهَارِ ۖ وَكُلٌّ فِي فَلَكٍ يَسْبَحُونَ ۚ

﴿۲۸﴾ و پستی کوشتاوی مه چو له شکر ز نه سسانی [بؤ نه هیلا نا وان] اب سهر مله تنی ویدا نهینا خوار و مه نه دینا خوار زی [چونکی نه و ز هندتی کیمترن]،
 ﴿۲۹﴾ هه ما هندبوو تنن هسکه قیریه کن نهو هنگافتن، فیجا تیکسر نه مرین [نانکو سرن و بنی دمنگ بیون، وهکی ناگری وهختن فهدمرت]،
 ﴿۳۰﴾ غایس بز وان بهنده بان، چو پیغه مبر بز وان نه دهاتن وان ترانه بز خن بز نه کربان. ﴿۳۱﴾ ما وان نه ددیت کا مه چنده ملهت بهری وان دهیلاک بر بیون، و نه و جاره کا دی ناز فیه دنیا یسغه. ﴿۳۲﴾ و ب راستی نهو هه می ل دهف مه دتی بهر ههف بن. ﴿۳۳﴾ و نه ردی هسک و سری بز وان نشان و بهلگه یه که [کو خودتی دتی مریبان ز گور دان واکه تهفه]، هم وی نه ردی [پستی مرنا وی، ب بارانن] ساخ دکه بن و شین دکه یهفه، فیجا مه دان و دهرامهت بز وان ز نه ردی دهر تیخست، و نهو زی دخن و بنی دزین. ﴿۳۴﴾ و مه جینکیت دارقه سپان و بیت تری کر نه تیدا، و مه گله کانی زی دهر تیخستن. ﴿۳۵﴾ دا ز فقیسی وان جینکان و تشنی

وان زی چیکری [وهکی خوشافن و دوشافن] بخون، نه ردی فیجا ماسو با میا خودتی ناکه ن! ﴿۳۶﴾ پاک و باقزی [ز هه می کنباس بیان و ز تشنی نه هیلا] بز وی خودایی نهوی هه می نشت جوت [نیز و من] دایین، ج زی یی نه رد شین دکهت، و چ ز وان ب خن [کو کرینه زن و میر]، و چ ز وی یی نهو نه زانن. ﴿۳۷﴾ و شف زی بز وان بهلگه و نیشانه کا دیبه [ل سهر شبان و دهسته لاتنداریا خودتی]، هم بزوزی زی دهر دتیخن، فیجا نهو دمینن داریبیدا. ﴿۳۸﴾ [و نیشانه کا دی زی بز وان] بزوزی بهر ب به جهییا خو دجیت [نه و خودتی بز دانایی و زی دهر ناکه فیت]، نهفه ز دانانا خودایی سهر دهست و زانایه. ﴿۳۹﴾ و هه یف زی مه چوناوی یا کریه قویناخ قویناخ [ههر شهفه کن بال جهه کی، د شهفا دیو با هییدا جاره کا دی وهکی دهسینیک لئ دتیته]، و هوسا قویناخ قویناخ دجیت ههتا جاره کا دی وهکی بسنیکا نویشینی قهسینی یی کهن لئ دتیت. ﴿۴۰﴾ نه بز بزوزی دیت، بگه هیشه هه ییسن، و نه بز شهفه زی دیت، بهری بزوزی بیت، و همر تیک دهر خا خوزا دز فیت.

وَأَنبَأَهُم أَنَّ خُتْلَاهُمْ فِي الْأَعْلَى الشَّعُونَ ﴿١٢﴾ وَعَفَفْنَا
لَهُمْ فِيهِ مَا يَرْكَبُونَ ﴿١٣﴾ وَلَئِنْ أَقْرَبْتَ فَلَا تُرْجِعْ لَهُمْ
وَلَا تُزَيِّدْ لَهُمْ إِلَّا زَيْدَةً مَّا وَتَعْنَا إِلَىٰ حَبِيبٍ ﴿١٤﴾ وَإِنَّا
قِيلَ لَهُمُ اقْرَأُوا بَيِّنَاتٍ لِّبَيْكُم وَتَاخَذُوا ثِمْلَكُمُ يُذْعِنُونَ ﴿١٥﴾
وَمَا تَلْبِسُهُمْ مِنَ الْبَيِّنَاتِ وَأَوَّلُهَا زَيْدٌ لَّهُمْ إِلَّا كَمَا أَوْعَدْنَا
الْمُفْرِجِينَ ﴿١٦﴾ وَإِنَّا قِيلَ لَهُمُ اقْرَأُوا بَيِّنَاتٍ لِّبَيْكُم فَالَّذِينَ
كَفَرُوا لِلَّذِينَ ءَامَنُوا الْعِلْمُ مِنْ أَوَّلِنَا أَنَّهُ أَتَيْنَاهُ إِنْ
أَشْمُ الْأَعْيُنَ عِمِّيَنَ ﴿١٧﴾ وَقُلُوبُهُمْ فِي هَذِهِ الْأَوْعَادِ كُفْرًا
صَدِيدٍ ﴿١٨﴾ مَا يَنْظُرُونَ إِلَّا الْأَصْحَةَ وَجَدَةً تَأْخُذُهُمْ وَهُمْ
يَخِشَوْنَ ﴿١٩﴾ فَلَا يَسْتَطِيعُونَ قَوْمَةً وَلَا إِلَىٰ أَهْلِهِمْ
يَرْجِعُونَ ﴿٢٠﴾ وَلَقَدْ فِي الْأَصْحَةِ الْفُرْقَانِ الْإِنشَاءُ إِلَىٰ تَنْبِيهِ
يُنْصَلُونَ ﴿٢١﴾ قَالُوا بَلْ أَتَيْنَا مِنْ بَيْنِ يَدَيْنَا مِنْ قُرْآنٍ هَذَا مَوَاقِعُ
الزَّخْمِ وَصَدَقَ الْفَرَسُونَ ﴿٢٢﴾ إِنَّ كَذَلِكَ الْأَصْحَةَ
وَجَدَةً قَالُوا هُمْ جَمِيعٌ لِّئَلَّا تُخْضِرُوا رُوحَ قَالِيمٍ لَا تَهْلُكُ
نَفْسٌ شَيْئًا وَلَا تُلْجِزُ إِلَّا مَنَاسِكُهُ تَسْلُوتُ ﴿٢٣﴾

﴿۱۱﴾ و نشانہ کا دی بڑوان، مہ دویندہ ہاوان د گہمبا
بار کریدا ہلگرن [بان مہ باییت وان د گہل نووخی
د گہمبا تزیدا قورٹالکرن]۔ ﴿۱۲﴾ مہ بڑوان تشنی
وہکی گہمبسی یں تہو لن سوار دین دان و جیکرن،
﴿۱۳﴾ و تہ گہر مہ بقیث تہم دئی وان [د تافید]
خندقیبن، کو کس نہ بیت دہوارا وان بیت، و نہ
تہو دینہ قورٹالکرن۔ ﴿۱۴﴾ [تافکو نائتہ بزرگرن] ز
بلی ہندی تہم دلوقاتیہ کی ز دہف خض ب وان بیہن، و
داخو شیبی ب زبانی بیہن ہتا وختہ کنی فہیری [کو
وختی مرنا وانہ]۔ ﴿۱۵﴾ و ہدر وختہ کنی پیغمہری
دگوتہ وان: خو ز نزیابا دنیا یں و یا ناخوہتی ہاریزن
[ہترسن و وی تشنی نہ کن یں ہوین یں ہیزابی
تیک ز ہمدو نزیابان یں]، دا دلوقاتی ب ہموہ
یتہ برن [بہلن ہموہ گوہداری نہ دکر و بہرئی خو
وہر دگنرا]۔ ﴿۱۶﴾ و چو ہلگہ و نشان ز نشانیت
خودایں وان بڑوان نمدہانتن، تہ گہر وان بروسی خو
ژی و مرنہ گنرا بابہ۔ ﴿۱۷﴾ و تہ گہر بیژنہ وان: ز رزقی
خودئی دایہ ہموہ درنکا خبرتدا بہم زینخن تہویت

گاوربووین دئی بیژنہ تہویت باوہری نیابین: تہم چاوا خوارنی بدہینہ وی تہویتی تہ گہر خودئی بقیث دئی
دہتی [تافکو مادہم خودئی نہ داییں تہم زی نادمینی و خودئی یں قیابی یں برسی بیت، فنجبا چاوا تہم دئی
دژی حہز کرنا خودئی رابین]، ب راستی ہوین [گہل خودان باوران بقیث داخوازا ہوین ز مہ دخوازان]
یسی د خہلہتی و گومرایہہ کا ناشکہ رادا۔ ﴿۱۸﴾ و دبیژن: کا کنگی تہو زغان و بیہان [تافکو رزوا قیامہتی]
دئی تیت تہ گہر ہوین ز راستگوینان۔ ﴿۱۹﴾ تہو بہس یں ل ہیفیا ہشکہ قنریہہ کن ب تن [ہفنا تیکہ ل
بوقن] وان بگریٹ، و تہو ب جرمہریتہ [و تہو ز ناخوہتی دبی ناگہ ہا]۔ ﴿۲۰﴾ فنجبا [دہم تہو رز دہیت]
تہو نہشین قہویاتیہ کن بکن [تافکو و سہ تہ کن ل کس و کاریت خو بکن کاچ وان ہہبہ و چ ل سہر
وان ہہبہ]، و نہشین بزفرنہ مالا خو ژئی [دہف کس و کاریت خو ہندی ہانتا رزوا قیامہتی ب باب لہزہ]۔
﴿۲۱﴾ و خشی ہفل بوقن ہانتہ دان [ہفکرنا رابوونی ز گزوران]، وئی گافن ہمس ب لہز دئی ز گزوران
دہر کہفن، و قہستا خودایں خو کہن۔ ﴿۲۲﴾ دئی بیژن: وہی خولی ب مہ و مریت، کنی تہم ز گوریت مہ
راکریں؟ [دئی ہر سفا وان ہیتہ دان] تہف تہوہ یا خودایں دلوقان پہیان یں دایں، و پیغمہران راست
دگوت۔ ﴿۲۳﴾ رابووناز گزوران] ز ہفک ب تن پیغمہتر نہبوو، و ہنگی تہو ہمس ل دہف مہ دئی تیتہ
حازر کرن۔ ﴿۲۴﴾ و تہفر [تافکو د رزوا قیامہتدا] چو ستہم ل کس نائتہ کرن، و ہوین نائتہ خہ لا تکرن و
جزا کرن، ب وان کار و کریاران نہ بیت پیٹ ہموہ کریں۔

۵۵۵ و به حشمتی نه فرزند ب خوشایند بیست مژولن.
 ۵۵۶ نه و هه هه ریت خول بهر سپهران و ل سهر
 ته ختان بیست بالدا بیست. ۵۵۷ وان د به حشمتی هه می
 رهنگیت فیقی بیست ههین، و هه ر تشق نه و بخوازان،
 ۵۵۸ و سلاف، ب گزتن ژ دهف خودایس دلوفان،
 ل وان دتته کرن. ۵۵۹ گمل گونمه کاران نه فرزند
 خق بدمنه به دهکی [و خودان باوران خودابین].
 ۵۶۰ گمل دوینده ها نادمی ما من فرمانا هه وه
 نه کربوو هوین شهبانی نه پیرسن، و گوهرن خق
 نه دمن، بن گومان نه و بو هه وه دژمنه کن تاشکه رایه.
 ۵۶۱ و هوین من پیرسن، نه فیه بهیکا راست.
 ۵۶۲ ب سویند [شهبانی] گمله ک مرزف ژ هه وه
 بیست د سهر دابین و گوهر اکرین، ما هه وه عقل
 نه بوو بزاسن دژمنه ۱۹ ۵۶۳ نه فیه نه و جهنمه نه و
 [هوین دنیایسند و ل سهر نه زمانی بیغه مبران] سوز
 و بهیمان بز هه وه بی دهاته دان. ۵۶۴ دتی نه فرزند
 هه رنه تیدا و نامکته گهر مائی، ژ بهر وی گاوریس
 نه و هه وه دکر. ۵۶۵ نه فرزند هم دتی ده فیت وان

مژکین [کو ده فیت وان بیست گزتن و نه شین باخفن]، فبجا ده سیت وان دتی د گمل مه ناخن، و بیست
 وان دتی شاده بیسی ده کا وان چ دکر. ۵۶۶ و نه گهر مه فیایابه دا چافیت وان [قوریشیان] کوره کهین، ب
 وی کوره بهیغه بکه فته سهر ریکی [دا وه کی هه جار بچن]، ما چاوا دتی [ریکن] بین [و چافیت وان بیست
 هاتینه کوره کرن]، [نانکو نه گهر مه فیایابه دا وان کوره کهین ژ راسته ریسی، کربانه و نه کربانه راسته ری
 نه بوو یانه]. ۵۶۷ و نه گهر مه فیایابه دا وان دجهی کرنا گوننهیدا گوهر وین، کهینه تشته کن دی، کو وان
 نه شیبابه نه بچن، نه بزفر نه فیه. ۵۶۸ و هه کهسی نه م ژی دویژ ژی بکهین، دتی سهر و دیم و خولکن وی
 گوهر وین [کو هیدی هیدی بی هیز بیت، و بگه هیته ژسی ژ بهر خق ناخفتن و خه رفیتی]، ما نه و تی ناگه من.
 ۵۶۹ و مه موحه مه د فیری هوزانی نه کربیه و بز نه دورسته ژی فز بیستی، و نه فیه [نانکو کتیا موحه مه د
 پی هاتی] بهس زکر و پیریشان و قورفانه کا تاشکه رایه. ۵۷۰ مه نه فیه قورفانه بز موحه مه دی یا هنارتی، دا
 زیندبان ناگه هدار بکته [نانکو دا ناقلدار و خودان باوران ناگه هدار بکته، چونکی نه ب تنی مفای بز
 خق ژ ناگه هدار کرنی دینن]، و دا گه ما مه د راستا گاوراندا [کو نه م دتی وان نیزا دهین] راست دهر بیخیت.

قُلْ رَبِّ زَوَّالًا غَلَقْنَا لَهُمْ مِن مَّغْلَقٍ اٰتَدَتْ اَيْدِيْهَا اَلْعَمَلَا
 قُلْ لَهَا اَمَلٌ كُوْنَتْ ۝ وَذَلَّلْنَاهَا لَهَا فَفَنَاهَا رَكْعَةً مِّنْهُ
 وَمَنَّا يَا سُلُوْنَ ۝ وَلَهُمْ فِيْهَا مَنَافِعُ وَمَنَاصِبُ
 اَفَلَا يَتَذَكَّرُوْنَ ۝ وَآخِرُهَا وَاٰمِنْ ذُوْنَ اَللّٰهِ اَللّٰهُ
 اَعْلَمُ بِمَصْرُوْرٍ ۝ لَا يَسْتَعْجِلُ سُوْرَتٌ تَصْرِفُهُمْ وَفَن
 لَهُمْ جَزَاءٌ مُّحْضَرُوْنَ ۝ فَلَا يَحْزَنُوْنَ اِنَّا نَقْلُكُمْ
 مَا يَشُوْنُ وَمَا تَعْلَمُوْنَ ۝ اَوَلَمْ يَرَوْا اَنَّمَا اُنْزِلَتْ
 مِنْ سُلْطٰنٍ ذُوْ اَمْرِ خَاسِمٍ مُّبِيْنٍ ۝ وَصَرَبْنَا
 مَتٰلَا وَنَحْنُ خَلْقُهُمْ قَالَتْ مِنْ بَنِي الْاَمَلَةِ وَهِيَ رَمِيْ ۝
 قُلْ يٰحِبِّيْهِ الَّذِيْ اَنْشَاَ اَوَّلَ مَرْوَةٍ وَهُوَ كُلُّ خَلْقٍ عِلْمٍ ۝
 الَّذِيْ جَعَلَ لَكُم مِّنَ الشَّجَرِ الْاَخْضَرِ نَارًا اِذَا اَنْشَرْتُمْ
 مِنْهُ وَنُفِذُوْنَ ۝ اَوَلَيْسَ الَّذِيْ خَلَقَ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ
 بِقَدِيْرٍ عَلٰٓى اَنْ يَّخْلُقَ مِثْلَهُمْ بَلْ وَهُوَ الْخَلْقُ الْقَدِيْرُ ۝
 اِنَّمَا اَمْرُهُ اِذَا اَرَادَ شَيْئًا اَنْ يَقُوْلَ لَهُ كُنْ فَيَكُوْنُ ۝
 فَسَبِّحْ الَّذِيْ يَدْعُوْهُ مَلَكَوْنَ كُلِّ لَيْلٍ وَاللَّيْزُجُوْنَ ۝

﴿۷۱﴾ ما له و نایسن مه که وال و پیره ژ چیکرنا خور
 بیت بق وان چیکرین، و نه و خودانیت وانه؟ ﴿۷۰﴾ ب
 که یا خور مالکی بیدا دکه ن. ﴿۷۲﴾ و مه بیت
 بق وان سر نه دم کریں و تیختینه د خزمه تا و اندا،
 قیجا تمول هنده کان سوار دین و هنده کان دخورن.
 ﴿۷۳﴾ گه له که مفا بیت دی و گه له که فخورانیت
 دی زی، بق وان بیت بیدا همین، قیجا ما شوکور و
 سوا سبیا خودی ناکه ن. ﴿۷۴﴾ و وان شوینا خودی
 بوت بهرستن، به لکی هاریکاریا وان بیته کرن.
 ﴿۷۵﴾ و (تور بوت) نه نشین هاریکاریا وان بکه ن، و
 نهو ب غور (د دیابیدا) بق وان بوتان له شکر بوون،
 و ل بهر خزمه تا وان بیت راومنیایی بوون (به لکی
 نه و نه نشین نه فرق هاریکاریا وان بکه ن). ﴿۷۶﴾ قیجا
 بلا تاخفتنیت وان (د دهر هفتی ته دا و د دهر هفتی وان
 بوتاندا بیت نهو دهر نین) ته ب کوفان نعتیخن، ب
 راستی یا نهو ناشکرا دکه ن و قدشیرن، مه ناگه
 زی همیه (و دی وان ل سر نیزاده یین). ﴿۷۷﴾ نه ری
 ما سروق نایسیت و نوزایت مه نهو یی ژ چپکه کی

چیکری، و نهو فنی گافنی فنی زنده جره بری دکه ت و دژمه کی ناشکرا به [نهف نایته د دهر هفتی (نهو
 جهل) دا هاتیه خورائی. ﴿۷۸﴾ [نهف مرو فنی فنی جره بری د دهر هفتی روزا قیامه تیدا دکه ت] خور و
 چیکرنا خور ژ بیرکر و نمو ونه به که یو مه نینا، و گوت: کی دی فنان هه سینیت بزى و پیتی ساخکه نهفه؟! ﴿۷۹﴾
 بیژه: نهو بی جارای تیکی دایین نهو دی (وان هه ستیان) ساخکه نهفه، و نهو ل سر چیکرنا هه
 تشه کی زانا و خوردان شیان. ﴿۸۰﴾ نهو بی بق هوه ژ دارا شین ناگر دایى، قیجا هوین ناگری پنی هه لده کن.
 ﴿۸۱﴾ نه ری ما له و بی نهرد و نه سمان دایین و چیکرین [دگه ل معز نایسیا پنی چیکرین]، نه نشیت بیت وه کی
 وان چن بکه ت و بده ت؟ به لکی نهو دشتیت و نهو چیکر و زنده زانا. ﴿۸۲﴾ ب راستی کار و فهرمانا وی
 نهو: گاغا تشه که فیا دی بیژنی هبه دی بیت. ﴿۸۳﴾ قیجا پاک و باقزی ژ همی کتیا سبیا بق وی خودایى،
 نهو بی ملکینی و خودانیسیا همی تشنان د ده ستدا، و هوین هه ری ب بال ویله زفرن.

سوره تا صفات

ل مه که هن هاتیه خوارى (۱۸۲) تاپه نه

بسم الله الرحمن الرحيم

- ﴿۱﴾ سویند ب ملیاکه تیت ب پیز پراوه سبایین.
 ﴿۲﴾ سویند ب ملیاکه تیت ل عه واران دخورن و دهاژون.
 ﴿۳﴾ سویند ب ملیاکه تیت قورشان خوین.
 ﴿۴﴾ ب راستی خودایى هه وه هه ر تیکه.
 ﴿۵﴾ خودایى نهر د و نه سمانه و هندى د نایه را واند، و خودایى روزه لاتانه.
 ﴿۶﴾ ب راستی مه نه سمانى دنیایى بن ب عه ملا ستران جوانکری.
 ﴿۷﴾ و مه نه سمان پى ژ هه مى شه بیتیت خریایى و سه راجویى پارستى.
 ﴿۸﴾ دا گول ناخفتنا روئشیت جیهانا بلند نه بن [و نه گهر بیکوئى بکن گوهداریى بکن]
 ﴿۹﴾ ژ هه مى پر خافه ستر دجنى.
 ﴿۱۰﴾ دا دوبر بکفن [و گو هه جینى نه کن]
 ﴿۱۱﴾ و نیزایه کابره دوام و بن فبرین بزو وانه.
 ﴿۱۲﴾ او شه پتان ناخفتنا ملیاکه تان

گولئى نابن] ژ بل وى پى ب دزیغه ناخفته کى بره فیت [نه و ناخفتن زى و حى نهیت، چونکى وحى یا ژ وان پارستیه، بهلى هه نه و ناخفتنا ملیاکه ت دناپه را خژدا دکهن]
 ﴿۱﴾ و نه وى ژى گورپیه ک ناگرى یا کونکهر ب دویف دکه فیت.
 ﴿۲﴾ پسار و ان [کار و موشرکان، نه ویت باوه رى ب رژه ا قیامه تنى نهى]
 بکه، کاجیکرنا و ان مهنزه یان یا نه ویت مه چیکرین [ژ نهر د و نه سمان و ملیاکه تان]
 ب راستی مه مرؤف پى ژ هه رپیه کانبه ک چیکرى [فجیا چاوا نه و ساخکرنا پشنى مرئى دوبر ددانن]
 ﴿۳﴾ بهلى نو [ژ چیکرنا خودئى] حیته تى دبى، و نه و ترانه یان ب ته دکهن [ژ بهر حیته تیو ونا ته، و نه کیکرنا ته ل سه هراتنا رژه ا قیامه تنى]
 ﴿۴﴾ و هه ر وه ختنى نه و پینه شیره تکرن، پشه ناچن ل خژ نازفرن]
 ﴿۵﴾ و هه ر وه ختنى نه و معجیزه به کى [ژ مو عجزیه بیت پنه به رى] بیسن، زیله ترانه یان پى دکهن، و غیری خژ دهر هندپرا دکهن ترانه یان پى بکن.
 ﴿۶﴾ و دیتن: نه ف سیر مه ندیه کاشکهر پنه تر نینه.
 ﴿۷﴾ نه رى نه گهر نه مرین و بوینه ناخ و هه سنى، نه رى جاره کادى نه دئى ساخینه فه.
 ﴿۸﴾ باب و باهریت مه بیت پشنى ژى [دئ رانه فه]؟
 ﴿۹﴾ هه مى موحه مد] بیژه: بهلى هوین و باب و باهریت خژ دئى ساخینه فه، و هوین دپروا و ریزیل.
 ﴿۱۰﴾ [دوبر نه یسن] ب بها دووئى هوین دئى ساخ بن، فجیا هوین دئى بیسن [کا خودئى دئى ج نیزایى دته بهر هه وه]
 ﴿۱۱﴾ [و پشنى نه و رژه ا قیامه تنى دین] دئى بیژن: وهى خژل ب سه رى مه، نه له په رژه ا جرادانى.
 ﴿۱۲﴾ نه ف رژه ا ژیکجودا کرنا قه نجى و خرابیه، رژه ا کومبوون و ژیکفارا تیه نه و هه وه دهره ددانن.
 ﴿۱۳﴾ نه ویت سه م کرین و هه فالیت و ان [بیت و هکى و ان] و نه ویت و ان شوینا خودئى دهرستن کزم بکن.
 ﴿۱۴﴾ [سته مکاران و هه فالیت و ان و بهر سنییت و ان] به رى و ان بدنه ریکا دژ هه مى.
 ﴿۱۵﴾ و ان [سته مکاران] راو مستین، ب راستی نه ویت بهر برسن، دقیت پسار ژ وان بیته کرن.

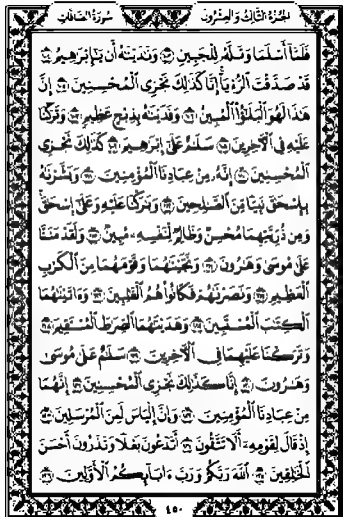
﴿۵۲﴾ دگوت: نه ری تو ژ وانی نهویت باوهر دکهن
 کو قیامت دی رابیت. ﴿۵۳﴾ نه ری گاها هم مرین
 و بووینه ناخ و ههستی، هم دی تینه جزاکرن و
 حساب د گهل مه دی تته کرن! ﴿۵۴﴾ نهفه تته کن
 دویسه، نو چاوا باوهر دکهی. ﴿۵۵﴾ نهوی دناخفت
 گزته بهه شیبان: کا د گهل من چاقیت خول
 دوزمه من بگپرن، کا حالن وی هه فالن من چیه د
 دوزمه مندا! ﴿۵۶﴾ قیجا وی چاقنی خول دوزمه من
 گپرا، نمو [هه فالن خول] د نیفا دوزمه مندا دیت.
 ﴿۵۷﴾ گازی کری و گوت: ب خودی کهم تیزیک بوو
 نومن زی تن بیهی. ﴿۵۸﴾ و نهگر دلو فانیسا خودایی
 من نه بایه، نه زی دا د گهل ته د دوزمه مندا بم.
 ﴿۵۹﴾ قیجا نهول هه قالیته خو بیت بهه شتی
 زفیری، و گوت: نه ری هنده تیدی هم نامرین؟
 ﴿۶۰﴾ هه ما مرن بهس مرنا تیکنی بوو، خلاص هم
 ناتینه نیزادان. ﴿۶۱﴾ نه ها نه فه یه سهره رازیسا مهن.
 ﴿۶۲﴾ بلا بق سهره رازیسا ژمی رهنگی، کارکه ر
 کاریکهن. ﴿۶۳﴾ نهفه سهره رازتر و ب قه مدره، یان

دارا ز قه ورمی. ﴿۶۴﴾ مه نمو دار یا کر به بهلا و نه خوشی یو گاوردان. ﴿۶۵﴾ ب راستی نهو داره که، ژ بنی
 دوزمه من دهر دکه فیت. ﴿۶۶﴾ فیکسی وی، دی بیژی سهریت شه پتانانه. ﴿۶۷﴾ ب راستی نهو [گاورد] دی زنی
 خول، و دی زکی خول بنی نهی کهن. ﴿۶۸﴾ باشی دی چنه دوزمه من. ﴿۶۹﴾ ب راستی وان باب و بایریت خو بیت دیتن گومرا.
 ﴿۷۰﴾ قیجا نهول دهمسا وان دهر زن. ﴿۷۱﴾ ب سویند بهری مله تن ته، بارامتر ژ مله تیت بوری د گومرا بوون.
 ﴿۷۲﴾ و ب سویند مه پیغه مبه ر بق وان هتار تسوون، کو وان ناگه هدار بکهن. ﴿۷۳﴾ قیجا برینن، کا دویا هیکا
 وان نهویت هاتیه ناگه هدار کرن، ب چاوا بوو؟ ﴿۷۴﴾ ژ بل بهنده هییت خودی، بیت ژیگری ژ وان [نهویت
 باوهری تیباین]. ﴿۷۵﴾ ب سویند نوح پیغه مبه ر هه وارا خو گه هاند مه، و هم چ خوش بهر سقده مهن
 [بهر سفا وی، مه لاو دا]. ﴿۷۶﴾ و مه نمو و مالا وی [فانکو نهویت ل سهر دینن وی]، ژ نه گا فیا مهن
 [خنده قینن] قور تا لکرن.

﴿۷۷﴾ و مه دويندها وی ب تنی ل سهر شریدی هیلا
 [نانگو نهیت پشتی وان هاتین همسی ژ دويندها وان
 و ژ وان بیت هاتین]. ﴿۷۸﴾ و مه نافی وی ب قنچی د
 ناف بیت پشتی ویدا هیلا. ﴿۷۹﴾ سهرانهری جیهانی
 سلاف ل نووچی بن [نانگو سهرانهری جیهانی
 ب قنچی نافی وی دیشین، و سلافان دهنه سهر].
 ﴿۸۰﴾ و هوسا لهم قنچیکاران خهلات دکهن.
 ﴿۸۱﴾ و شه و ژ وان بنده بیت مه بوو نهویت خودان
 باوهر. ﴿۸۲﴾ باشی بیت دی همسی، مه خندقاندن.
 ﴿۸۳﴾ و ب راستی تیراهیم ژ وان بوو، نهویت رینک
 و رینازا وی گرتین. ﴿۸۴﴾ و ختنی ب دله کنی پاک و
 باقر [ژ شرک و گومان]، بهری خن دابییه خودی.
 ﴿۸۵﴾ و ختنی گژییه باشی خن و مله ننی خن، هویس
 چ دهرینسن؟ ﴿۸۶﴾ نهری هموه دقتت بهر سنییه کن
 ژ درمو شوینا خودی پهرینسن. ﴿۸۷﴾ هویس چ همر
 ژ خودانی همسی جیهانان دکهن [دئی فنی بز هموه
 هیلیت، هویس وی بیلن و غهیری وی پهرینسن].
 ﴿۸۸﴾ [ژ بهر وی تیه نادلی خودا فهارتی، و داروژا

و ختنی فنیته لم الباقین] و ترکا عتیه فی الآخرین] سلم
 عن نوح فی العاقبتین] ایاک لک جزی المعصین] بینه
 من عبادنا المومنین] ثم اغرقنا الآخرین] و اول من
 یحییهم لیزیدهم] اذ جاء نوح بنی سلیم] اذ قال لایه
 و قومعه، ما کافقون] ایاک الله و ان الله فیه یقون]
 فسالکرم عن النعمت] فظننظنر و فی النعمه
 فقال لای سلیم] فقولوا عنه مذنب] فراع الی الله
 فقال لایا کرم] ما کالو یظنن] فراع عتیهم ضربا
 بالبین] فاقولوا لایه و یقون] قال اقبولوا ما تنجون
 والله علیکم عسر و ما یسرون] قالوا انزلنا الله بلیتانا فاقولوا
 لای الحیم] قالوا نایه، سکتا فاعتلهم الانسکین
 و قال لایا هب الی رب سیمین] رب هب لی من النعمین
 فبقرنه بطنه علیهم] فلما یله معه الشقی قال یسین
 ائی انی فی النمام] اذینک فظنن ماذا انزلت قال یسین
 افضل ما فخرت مستحقین ان شاء الله من الضمیرت

جهزنی د گهل مله ننی خن دهر نه کفیت] دیتا مستیران، پشتی بهری خن دابییه، کره هه جعت بؤ نه ساخیسن.
 ﴿۸۹﴾ و گوت: [نهز نه شیم د گهل هموه دهر که فم] ب راستی شهز یسن نه ساخم. ﴿۹۰﴾ و وان زی پشا خن
 دانه تیراهیمی و چون. ﴿۹۱﴾ باشی ب بهر زه بیقه چو دهر بوتیت وان، و گوت: ما هویس ناخون [هندی
 خوارن ل بهر وان بوو، هز گوتنه وان]. ﴿۹۲﴾ هموه جیه هویس بوچی ناخاخن. ﴿۹۳﴾ باشی بهر ب وان جو،
 و ب دهستی راستی و ب هیز دانا وان [همسی هویس هویس کرن ژ بل یسن ژ همیبان مهز نتر، نهفه هیلا دالی
 بز فرن، و دخن و بوتیت خن بگه هن]. ﴿۹۴﴾ فیجا [و ختنی شهو زفرین و بوتیت خن ب وی رهنکی دیتن، و
 زانین تیراهیمی نهفه یا کری] ب لهز بهرف وی چون. ﴿۹۵﴾ [ینا تیراهیمی] گوتنه [وان]: نهری هویس وان
 دهرینسن نهویت هویس ب دهستی خن دادتراشن. ﴿۹۶﴾ و خودی هویس و بوتیت هویس چی دکهن، همر دو
 بیت دابین [فیجا چاوا هویس وی ناپهرینسن، و کهمس ژ وی بیقه تر هیزای بهر ستنی نینه]. ﴿۹۷﴾ گوتن:
 تیتونه کنی بز چیکهن، و بالیزنه دناف ناگرتی شاراییدا. ﴿۹۸﴾ و وان لیا تیراهیمی ب ناگرتی بسوزن، بهلن
 مه نهو ب بن نیخستن. ﴿۹۹﴾ [و تیراهیمی] گوت: نهز دئی بهر ب خودایسن خوقه چم [نهز دئی جمه وی
 جهی خودی گژییه من هه دئی]. دئی من سهر راست و راسته دئی کهت. ﴿۱۰۰﴾ تیراهیمی گوت: خودیو
 کوره کنی باش بده من. ﴿۱۰۱﴾ ینا مه مز گینس ب کوره کنی نهرم و حه لیم دایسن. ﴿۱۰۲﴾ فیجا و ختنی کورچی
 وی گه هشتیه زین بسوزین، کو د گهل بیت و بچیت و شول بکته تیراهیمی گوتن: کورچی من، من د
 خودیتدا دیت من تو سهر زئی دکری، فیجا بهری خن بدی کا تو چ دیتی؟ [نهفه پسباره زئی کر، دابزایت
 کا چهند سهر هیه] ینا گوت: بابو وی بکه یا نهمری نه یسن هاتیه کرن، خودی حهز کهت دئی من ژ
 یتره ههان بین.

﴿۱۰۳﴾ قیجا وختن همدو ل بهر نمری خردی
 هانین و گوهاریا وی کریں، و وختن لبراهیمی
 کورنی خذ دوف و دوف تیختیه سر ناخن (و کتر
 دانایه سر ستونی وی). ﴿۱۰۴﴾ مه گازی کرتی:
 هدی لبراهیم. ﴿۱۰۵﴾ ب سوند تشتن مه دعویندا
 نمری ته پی کری، ته ب جهننا (رابوون و ل
 بهر هاننا همدو، مه ز همدو فبویل کر)، و هوسا نهم
 قهنجیکاران خه لات دکهین (و ز تنگایان قورتال
 دکهین). ﴿۱۰۶﴾ ب راستی نه فیه جه پانندن و نمتیحانا
 مزن. ﴿۱۰۷﴾ و مه قوربانه کن مزن، ز پیش کورنی
 و فیه، هنارت. ﴿۱۰۸﴾ و مه نافی وی ب باشی د ناف
 بیت پشی ویدا هیللا. ﴿۱۰۹﴾ سلاف ل لبراهیمی
 بن [همی کس سلافان ددنه سر، ب باشی نافی
 وی دینن]. ﴿۱۱۰﴾ هوسا نهم قهنجیکاران خه لات
 دکهین. ﴿۱۱۱﴾ ب راستی نهو ز بهنده بیت مه بیت
 خودان باوهر بوو. ﴿۱۱۲﴾ و مه مز گینی (ب کوره کن
 دی) ب نیسحاقی داین، کور دق بیته پنجه مبر و ز
 باشان. ﴿۱۱۳﴾ و مه بهر دکهت داوی و دانیسحاقی، و

ز دینده ها وان هنده ک دباش برون، و هنده ک بز خق سته مکاریت ناشکرا بیوون. ﴿۱۱۴﴾ و ب سوند مه
 منعت و کهره ما دگه ل مومسای و هاروونی زی کری. ﴿۱۱۵﴾ و مه نهو همدو و مله تنی وان زی، ز تنگافی
 و نهو شیب مزن، قورتال کرن. ﴿۱۱۶﴾ و مه هاری وان کر و مه نهو ب سر تیختن، و سر کفتی، بوونه
 نهو. ﴿۱۱۷﴾ و مه تهراتار دق و ناشکرا داوان. ﴿۱۱۸﴾ و مه همدو راسته پی کرن. ﴿۱۱۹﴾ و مه نافی وان
 ب باشی دناف بیت ددویف واندا هیللا. ﴿۱۲۰﴾ و سلاف ل سر مومسای و هاروونی بن. ﴿۱۲۱﴾ و نهم
 هوسا قهنجیکاران خه لات دکهین. ﴿۱۲۲﴾ ب راستی نهو همدو ز بهنده بیت مه بیت خودان باوهر بوون.
 ﴿۱۲۳﴾ و ب راستی لیباس ز پیغه مبرانه. ﴿۱۲۴﴾ و وختن گوتیه مله تنی خق: ما هوین ز خودی ناترسن.
 ﴿۱۲۵﴾ هوین بهر علی [نافی بوته کنی وان] دهر یسن، و هوین بهر ستن باشترین چیکه ری دهیلن؟ ﴿۱۲۶﴾ کور
 خودیه، خودانی همدو و پی باب و باهریت همدو.

لَقَدْ كَرِهَ الْغَافِقُونَ ﴿١﴾ الْإِعَادَةَ الْخَالِصِينَ ﴿٢﴾
وَرَكِبَ عَلَيْهِ فِي الْأَمْرِ ﴿٣﴾ سَكَنًا عَلَى الْيَاسِينَ ﴿٤﴾ إِنَّ
كَذَلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ ﴿٥﴾ ثُمَّ مِنْ عِبَادِنَا الْفَاسِقِينَ ﴿٦﴾
وَأَنْ لَوْ لَمْ يَلْنِ الْمُتَرَسِّينَ ﴿٧﴾ إِذْ تَبَجَّعُوا وَهَلَكُوا أَجْمَعِينَ ﴿٨﴾
إِلَّا عَجُوزًا فِي الْقَبْرِ ﴿٩﴾ ثُمَّ دَمَرْنَا الْأَمْرِيَّةَ ﴿١٠﴾ وَالْأَكْثَرُونَ
لَتَشْكُرُونَ عَلَيْهِمْ نُصْرَتَهُ ﴿١١﴾ وَالَّذِينَ أَقْلًا قَتَلُوا ﴿١٢﴾ وَالَّذِينَ
يُولُوا لَيْسَ الْمُتَرَسِّينَ ﴿١٣﴾ إِذَا قِيلَ لَهُمُ اتَّقُوا اللَّهَ
فَتَأْتُوا مِنْ الْفُتُوحِينَ ﴿١٤﴾ فَأَلْقَيْنَا الْكُفْرَ وَالْمُؤْمِنِينَ ﴿١٥﴾
قَوْلًا لَمْ يَسْمَعْ مِنْ الْمُتَسَبِّحِينَ ﴿١٦﴾ لَيْسَ فِي تَحْلِيهِ إِلَّا عَمٌ
يَبْتُغُونَ ﴿١٧﴾ فَتَبَدَّلَتْ بِالْعَمَةِ وَالْمُؤْمِنِينَ ﴿١٨﴾ وَأَلْبَسْنَا
عَلَيْهِمْ شُجْرَةً مِنَ الْبَطْلَانِ ﴿١٩﴾ وَأَرْسَلْنَاهُ إِلَى مَادَاغٍ أَوْ
يَرْبُودٍ ﴿٢٠﴾ فَتَأَمَّلُوا لَمَقَاتِعَهُمْ إِلَى جَمْعٍ ﴿٢١﴾ فَأَسْتَفْهِنُوا
الْزَيْلَ الْبَاسَ وَلَهُمْ أَلْبُورٌ ﴿٢٢﴾ أَمْ عَلَّمْنَا الْمَلَأَةَ الْبَاسَ
وَهُمْ شَكَّاهُوتُ ﴿٢٣﴾ أَلَا إِنَّهُمْ فِي أَفْكَارِهِمْ لَيَفْهَمُونَ ﴿٢٤﴾ وَلَقَدْ
أَفْهَمُوا إِنَّهُمْ لَيَسْتَبْشِرُونَ ﴿٢٥﴾ أَنْطَلَقَ الْبَاسَ عَلَى الْبَيْنِ ﴿٢٦﴾

بروی و قیاسین سفک بکن، و گهمی ژ بارگراسی نه چوی] پشک د ناقبهرا نهوت د گهمیتدا هاته نافتین،
فنجبا نهو، بوو ژ وان نهوت پشک لی که قتی. ﴿۱۱۲﴾ [خو نافتی د نافتیدا] و نهنگه کی داعوسرا، و نهو
یسی لومدار بوو. ﴿۱۱۳﴾ و نه گهر نهو ژ وان نه بایه نهوت خودی ژ کنیا سببان باقر دکن [نانکو نه گهر وی
گلهک ذکر نه کر بایه، ژ دهره و د زکی نه هنگی ژیدا]. ﴿۱۱۴﴾ دا هتا روژا قیامه تنی، مینه د زکی نه هنگیدا.
﴿۱۱۵﴾ و مه تهری نه هنگی کر باقریته تهره کی رویت و بی شیکانی، و نهو (یونس) یسی نه ساخ.
﴿۱۱۶﴾ و مه کوندکهک (کولند زهره) ل سهر شیکر [داسیهری لی بکهت، و دمه کی د بنف بییت،
ههتاب سهر خوقه دیت]. ﴿۱۱۷﴾ و مه نهو بز سه هزاران پان پتر هنارت. ﴿۱۱۸﴾ فنجبا وان هه میان
باوهری [هن] ئینا، فنجبا مه زی ههتا دمه کی ناشکرا [نهو زی دهمی مرتبه] خوشی دانه وان.
﴿۱۱۹﴾ فنجبا [هه می موحه مد] سپاراوان (قوریشیان) بکه: تهری کج پیئت خودایین نه و کور پیئت وان؟!
﴿۱۲۰﴾ پان زی مه ملیاکهت ل بهر چافیت وان من چی کرینه؟ ﴿۱۲۱﴾ هشیار بن و بزائن زی بی بهختی نهو فی دبیزن.
﴿۱۲۲﴾ [دبیزن] خودی زاروکی هه، و ب راستی نهو درهوان دکن. ﴿۱۲۳﴾ تهری [خودی] کج شوینا
کورپان بز خوژی گرتیه.

﴿۱۵۱﴾ ههوه خنیره [هوسن] چاوا حوکمی دکهن؟! [هوسن کوران ژ کچان چنیر ددانن، باشی هوسن کچان بز خودی ددانن، و کوران بز خو].
 ﴿۱۵۲﴾ فیجا ما هوسن هزارا خو ناگهن؟! [بزائن هوسن دهلهتن]. ﴿۱۵۳﴾ پان زوی ههوه بهلگه و نیشانه کا رزن و ناشکرا [ل سر نهفا هوسن دپشزن] ههیه؟!
 ﴿۱۵۴﴾ فیجا نه گهر هوسن راست دپشزن کتیا خو بین [نهوا فی چهندی دیار دکته و ل دهف خودی هاتیت]. ﴿۱۵۵﴾ و موشرکان د ناههرا خودی و ملیکه تاندا مرقانی یا دانایی [دپشزن: حاشا خودی تیکه لپسا د گهل نهجه پان کری، ملیکه ت پینت زوی چن برویین، و ملیکه ت ب خو دزائن نهوینت نهف گوته کریسن، دی دهجه مندا پنه بهر هه فکرن.
 ﴿۱۵۶﴾ و پاک و باقری بز خودایی، ژ وی سالوخه نی نهو ب بالقه لی ددن. ﴿۱۵۷﴾ بهلی بنده بیست مه بیت زنگرنی دهرینه، ژ بالقه لیدانا فی سالوخه نی ب بال خودیغه. ﴿۱۵۸﴾ فیجا ب راستی هوسن، و د گهل وان نهوینت هوسن دهرنسن. ﴿۱۵۹﴾ هوسن

نشین کهنی د سهر دایه ن [و ژ ریکا خودی دهرینخن]. ﴿۱۶۰﴾ نهو نه بیست، یس هیژایی دوزه می. ﴿۱۶۱﴾ [ملیکه ت دپشزن]: ههه تیک ژ مه جهه کنی دیار کری [د زانین و بهرستندا] یس هه ی [نه شیت زوی دهر کفیت، و بدهه سهر]. ﴿۱۶۲﴾ و نهو بز ب جهه کرنا نهمری خودی، ب ریز بیت راو مستیانه. ﴿۱۶۳﴾ و نهو خودی، ژ کتیا سیان و تشن نه هیژایی وی، باقر دکهن. ﴿۱۶۴﴾ ههه چهنده [موشرکان بهری هاتنا پیغه بهری و بهری هاتنه خوارا قورنانی] دکوتن: ﴿۱۶۵﴾ نه گهر مه کتیه ک ژ کتیت پشیمان [وهه کی نه و رانن و ننجیلی]، ههه پایه [نانکو بز مه هاتپایه]. ﴿۱۶۶﴾ نهو دایه نه بنده بیست خودی، بیت خوری و ژنگرنی. ﴿۱۶۷﴾ فیجا [وهه ختن کتیب بز وان هاتی] باوهری یس نه پان، و دی زانن دوپا هیا گاورپیا وان دی بیت چ. ﴿۱۶۸﴾ ب سویند بهیپانا مه بز بنده بیست مه، بیت پیغه بهر، بزوی بوو [هات بوو]. ﴿۱۶۹﴾ کور ب راستی نهو دی سهر کف، و هاریکارپیا وان دی پنه کرن. ﴿۱۷۰﴾ و لهشکری مه و کوما مه، ههه نهو دی سهر کف. ﴿۱۷۱﴾ فیجا وان بیله، و بهری خو ژ وان وهر گنیه ههتا دم که دی [ههتا نهو نهمری ته ب شهری دکهن، د گهل وان]. ﴿۱۷۲﴾ [وهه ختن نهو دم دپت] بهری خو بدی، کا دی چ ب سهری وان تیت [ژ کوشن و تفسیر کرن، پوزا بهدی] نهو ب خو ژوی دی بین. ﴿۱۷۳﴾ نهری نهو لهزی ل هاتنا پشیا مه دکهن؟ ﴿۱۷۴﴾ فیجا نه گهر نپزایا مه [نهو انهو لهزی لی دکهن] نهو گرتن، فیجا نه خو زپا سینه مهیپا وان، نهوینت هاتنه ناگهدار کرن و پنه نه چوپین. ﴿۱۷۵﴾ فیجا تو بهری خو ژ وان وهر گنیه و وان بیله ههتا دم که دی. ﴿۱۷۶﴾ و بهری خو بدی [کا دی چ ب سهری وان تیت]، نهو ب خو ژوی دی بین. ﴿۱۷۷﴾ پاک و باقری بز خودایی نه، خودانی هیز و شیان و دهسته لاتدارپیی، ژ وی سالوخه ختن نهو ب بال خودیغه لی ددن. ﴿۱۷۸﴾ و سلاف و تپنایی ل پیغه بهران بن. ﴿۱۷۹﴾ و هه می سوپاسی و بهسن بز خودایی جیهانان.

﴿١٧﴾ (همی موحه مد) سه بری خزل سه ر گوتنا
 شو دکن بکشه، و بنده یسن مه داوودی ب هیز بینه
 بیرا حق، ب راستی شو (د همی کار و باریت خودا)
 زنده ل خودی دزغری. ﴿١٨﴾ مه چیا بوی سه رنرم
 کربسون، د گهل داوودی تیشار و سینه یان، خودی ژ
 کتیا سیان باقر بکن. ﴿١٩﴾ و باله فری مه بؤ سه رنرم
 کربسون، کوژ همی رهاغه کؤم دبون، همی یان
 نه سیح لئ فدگتیرا. ﴿٢٠﴾ و مه ده سته لانداریسا
 وی ب هیز و موکوم کربوو، و مه پنجه بهراتی و
 تیگه هشتا زیکفه کرن و پیکیشتانا هه فرکان، دابووسی.
 ﴿٢١﴾ نه ری به حسن هه رو هه فرک و شکیانکه ران،
 بؤ نه (همی موحه مد) نه هاتیبه کرن، و مختی ب
 سه ر دیواری میجراین که قنن و هاتیبه دهف داوودی.
 ﴿٢٢﴾ و هختن هه رو چوینه دهف داوود، ینا ژ وان
 فه جفی و ترسیا، گوتن: ژ مه نه ترسه، نه م دو هه فرکین
 تیک ژ مه غدر و نه هه قیال یسن دی کری، قیجا ب
 هه قیسی حوکمی د نایه را مه دا بکه، و ژ هه قیسی
 دهر نه کفه، و به ری مه بده ریکا راست و هه قیسی.

﴿٢٣﴾ [تیک ژ وان گوت]: نه فی برایی من نوت و نه مه به یست هین، و من میهک ب تنی یا هه ی، و
 دبیزینه من وی ژ ی بده من، و ب ناخشنی ژی دشته من. ﴿٢٤﴾ [داوودی]: گوت: ب سویند وی د اخوازا
 خو فی، کو میها ته بکته د نایف میهت خودا، غه درال نه کری، و ب راستی گه لهک هه قیشک [شریک]
 غه درق ل تیکدو دکن، ژ بلی وان بیت باوهری یناییین و کار و کرباریت قنن کرین، و نه هه ژی دکیمن،
 و داوودی زانی مه نه و [ب فی دوزی] جه ریانند، ینا داخوازا لیبورینن ژ خودایی خز کر، و کفت و چز
 سوجه بی و ل خز زغری و توبه کر. ﴿٢٥﴾ قیجا مه ژی شو [گونه ها وی] بؤ ژیر و نه م لی بوزین، و ب
 راستی وی جهی حق، و فه گه ریانه کا باش، ل دهف مه هه به [کو به حشته]. ﴿٢٦﴾ هه ی داوود مه تو کریه
 جهگر د نه ریددا، قیجا حوکمی ب هه قیسی د نایه را خه لکیدا بکه، و ب دویف دلخوازیی نه کفه، نه ودی
 ته ژ ریکا خودی دهر تیخت، ب راستی نه ویژ ژ ریکا خودی دهر دکن، نیزابه کا ب ژان و دژوار بؤ وان یا
 هه ی، ژ بهر ژ بیر کرنا وان بؤ رؤژا قیامه تنی و حسابن.

﴿١٣﴾ و مە ز د لوفانيسيا خۆ مالا وى زفراند، و
 هندى دى زى دگەل.. دا خودان عەقل بۆ خۆ بيفه
 بچن (و بزائن شەوى سەبرى ل سەر نەخۆ بيسى
 بکيشيت، خودى دى خەلات گەت، چ ل ديابسى و
 چ ل ناخرەتى). ﴿١٤﴾ و [مە گۆتە ئەيسوب بيفه مەر]
 قەتەکا دارکان د دەستى خۆ بگرە، و ل ژنا خۆ بدە، و
 سويندا خۆ ب جهدينە و نەشکيتە (ژ بەر نەگەرەنى
 سويندا خواریو، نەگەر ب سەر خۆ قەهات ئەو سەد
 قامچيان ل ژنا خۆ بدەت، ئينا خودى ب قى پەنگى
 سويندا وى بۆ ب جهدينە)، ب راستى مە ديت ئەو (ل
 سەر وى بەلایا مە دابيسى) [يسى سەبرکيش و بيفرەهە،
 چ خۆش بەندەبە، ب راستى ئەو ب پينکا تۆبەيسى
 زیندە ل خودى دزفري. ﴿١٥﴾ و بە حسنى بەندەبست
 مە نيراهيم و نيسحاق و يعقوبسى بکە، ئەويت ب
 هينز د پەرستیدا، و شارەزا دینیدا. ﴿١٦﴾ ب راستى
 مە ئەو بۆ خۆ بىت زنگرتين، ژ بەر سالوختە نکى
 کو بەردەوام د هزرا ناخرەتیدا بوون. ﴿١٧﴾ و ب
 راستى ئەو ل دەف مە ز هەلبازرەيت باشان.

﴿١٨﴾ و بە حسنى نيسماعيل و ئەلەسەع (ژا الکفل) بکە، ئەو هەمى ژ باشان بوون. ﴿١٩﴾ ئەفە [قەگىزانا
 سرحەتا بيفه مەريت بۆرى] سەربلندىە بۆ وان، و پاريزکاران دویاهیکەکا باش، یا هەى. ﴿٢٠﴾ کو
 بەحەشيت ناکنجیرو نيتە، و دەر گەه بۆ وان ل تاقن [تاکو باش دلفە کرینە]. ﴿٢١﴾ ئەو بىت بالدايسە تیدا،
 گەلە ک يقى و گەلە ک فەخوارنى تیدا دخوازان. ﴿٢٢﴾ و بەرى بىت چاقيت وان بەس ل زەلاميت وان ب
 تنى، و بىت تیک دەست و تیک زى (هەمر) پىت هەين. ﴿٢٣﴾ ئەفە ئەو خەلاتە بىسى بۆ رۆژا حساین، بەبيان
 بۆ هەوە بىن هاتبە دان. ﴿٢٤﴾ ب راستى ئەفە ئەو رزقە، ئەو گەرەمە یا مە د گەل هەوە کرى، چو فەبرين و
 دویاهیک بۆ نە. ﴿٢٥﴾ خەلاتى پاريزکاران ئەفە، و ب راستى سەرداچى بيان پىترين دویاهیک یا هەى.
 ﴿٢٦﴾ دۆرەهە دى چنە تیدا و دى تامکەنە گەرما وى، و ئەو چ پىسە جەه. ﴿٢٧﴾ ئەفە جەزایى وانە، ئىجا بلا
 تامکەنى، ئافەکا زیندە کەل و ب کیم و نادافە. ﴿٢٨﴾ و هەندەک ئیزایا دى زى یا گەلە ک رەنگ و وەكى قى بۆ
 وان یا هەى. ﴿٢٩﴾ ئەفە کۆمە کە [ژ خزمەتکارىت هەوە ئەويت هەوە دنیاییدا د سەردابرىن] د گەل هەوە
 دى ئیتە د دۆرەهیدا، [سەرۆک و گرەگر دى بیژن:] ب خیر ئەئین، ب راستى ئەو دى چنە د دۆرەهیدا، دى
 تامکەنە گەرما وى. ﴿٣٠﴾ [دویکەتسى] دى بیژن [دى بیژنە سەرۆک و گرەگریت خۆ:] هویین ب خیر ئەئین
 [هویین نەهیت خۆ ب سەر دەهیت مە دتبخن]، هەوە ئەفە ب سەرى مە ئینا ئەم ئیختە د دۆرەهیدا [هویین
 دنیاییدا ل بەر مە دزفري و دەهاتن و دچۆن، و هەوە نەدھیلا ئەم ریکار پاست بگريسن، و هەوە ل بەر مە
 بەرەزە دکر]، ئیجا ئەفە پىسە بەجەه [بۆ مە و بۆ هەوە]. ﴿٣١﴾ و گۆرتن: خودبۆز هەر کەسى ئەفە ئینايسە
 سەرى مە، ئیجا نو ئیزایا وى یا ناگرى دوقات بکە [ئیزایە کە ژ بەر گاوریسا وى، و ئیزایا دى ژ بەر سەردابرىنا
 وى بۆ مە].

۶۲۴] و (تو سەزۆك و كەتكەنە) دىيىۋەتتە ئىكەنمە خېرە، ئەم وان زەلامان نايىنەن ئەۋەت مە [دەنيا بىتىدا] ئۇ خۇراپان دەۋە ئۇمارىن. ۶۲۵] ئەمدى ئەم دەر تەپەنكىرنا خۇدادا خەلەت بوۋىيىن [و ئەۋ دەخەشتىدەنە] پان ئۇ [دەۋە مەندەنە] بىر بەرجاقىت مە ئاگەن؟ ۶۲۶] بىن گۇمان ئەفە پائىيە [بى قى پەنگى مەزەن و دويكە قى دىيىنە پىنگەفە]، و ئەفە جەمىرا دۆزە مەيان. ۶۲۷] (ھەي موحەمەد) پىئە: ئەز بەس ئاگەندەركەرم (ھەۋە ئۇ جەزايىن خودى، و ئىزايى وى دەرستىنم)، و چو پەرسىيەت پاست و دورست، ئۇ بىل خودايى تاك و تەيا و خودان دەستەلەت ل سەر ھەمى تىشان، نىنن. ۶۲۸] خودانى ئەرد و ئەسمانان و ھىندى د ناھىرا واندا، خودايى سەردەست و گونەھ زىيەرە. ۶۲۹] پىئە ئەفە (ئەۋمان بىق ھەۋە گۇتى كو ئەز پىغەم بەرم)، ئەز ھەۋە ئىزايە كامەزەن دەرستىنم، و چو خودى ئۇ بىل خودايى نىنن] سالىخەك مەزەنە [فېجاب فەر وەرگىر، و بى سىقى نەگىر]. ۶۳۰] مويىن بەرى خۇ ئۇ وەرگىر نىن؟! ۶۳۱] مەن

چو ژ ملیکەنان نه‌فزانى [به‌رى وه‌خى یۆ من بێت] وه‌ختى وان چرهبى [دراستا حیکمه‌تا چیکرنا ئاده‌میان] دکر. ٧٠ و وه‌خى یۆ من ناییت نه‌گه‌ر ژ به‌ر هه‌ندى نه‌یت که‌ نه‌ز به‌س ناگه‌ هه‌دار که‌ ره‌کى ئاشکه‌رامه‌ [ژ به‌ر ناگه‌ هه‌دار که‌نا هه‌ وه‌خى یۆ من دیت]. ٧١ و وه‌ختى خودایى ته‌ گۆتیه‌ ملیکە‌تان: نه‌ز دى مرۆفه‌کى ژ هه‌ربى چى که‌م. ٧٢ ئیجا نه‌گه‌ر من دورست که‌ر و من روح و جان داسه‌ر، هوبن هه‌مى یۆ هه‌رنه‌ سوچه‌یى. ٧٣ ئینا ملیکە‌ت هه‌مى یۆ چۆنه‌ سوچه‌یى. ٧٤ ئیلس ئى نه‌یت خۆ مه‌زن دیت، و بوو ژ گاوران. ٧٥ [خودایى] گۆت: هه‌ی ئیلس، نه‌و چ بوو نه‌هیلای تو سوچه‌یى یۆ وى به‌ی، یى من ب ده‌ست خۆ چى که‌رى، نه‌رى ته‌ فى گاڤى خۆ مه‌زن دیت یان ژى تو ژ وانى بێت هه‌روه‌ه‌ر خۆ مه‌زن ده‌دان. ٧٦ گۆت: نه‌ز ژ وى چێرم، ته‌ نه‌ز یى ژ فاگرى چیکریم، و ته‌ نه‌و یى ژ هه‌ربى چیکرى. ٧٧ [خودى] گۆت: دى ژ ئاف گۆما ملیکە‌تان یان ژ به‌حه‌شتى یان ژ نه‌سمانى یان ژ ئاف که‌ره‌یت من ده‌ره‌قه‌، و ب راستى تو یى زېبارى ژ دلۆغانیا خودى. ٧٨ و تو یى زېبارى ژ دلۆغانیا من، و له‌عه‌تیت من له‌ سه‌ر ته‌ بن هه‌تا رۆژا قیامه‌تى. ٧٩ [شه‌بتانى] گۆت: خودیۆ هه‌تا رۆژا قیامه‌تى ده‌ره‌تتى بده‌ من [و من نه‌رینه‌]. ٨٠ [خودى] گۆت: ب راستى تو ژ ده‌ستور دایىانى. ٨١ هه‌تا رۆژا وه‌ختى دیاکرى [وه‌ختى به‌گه‌رنا بۆ قاتیکن] و مرنا هه‌بیان. ٨٢ [شه‌بتانى] گۆت: خودیۆ نه‌ز ب مه‌زناتیا ته‌ که‌م، وان هه‌بیان [مه‌خسه‌د دینه‌ها ئاده‌مى] دى ده‌سه‌ر دایه‌م. ٨٣ ژ یل به‌نده‌بێت ته‌، بێت هه‌لواتر و خۆ سه‌ر.

قَالَ فَالْحَقُّ وَالْحَقُّ أَقْرَبُ ۚ أَكْثَلُ أَجْهَرُ مِنْكَ وَمَنْ يَحْكَمْ بِحُكْمِهِ
أَخْتَرُ ۚ قُلْ مَا تَشْكُرُونَ عَلَيْهِ مِنْ أُخْرٍ وَمَا تَأْتِي مِنَ الشُّكُوفِ ۚ
إِنْ هُوَ إِلَّا دَسٌّ لِلْعَالَمِينَ ۚ وَلَقَدْ كُنَّا نَنْتَهِزُ بَعْدَ جَمْعٍ ۚ

سُورَةُ الطَّافُكِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
تَنْزِيلُ الْعَقَبِ مِنْ أَمْرِ الْأَمْرِ الْحَكِيمِ ۚ إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ إِلَيْكَ
الْعَقَبِ بِالْحَقِّ فَاغْنِ اللَّهَ عَنْكَ مَخْلُصًا لَكَ الْيَتِيمَ ۚ أَلَا
بِأَنَّ الْيَتِيمَ الْحَقْلَ وَالْيَتِيمَ الْأَعْدَاوَيْنِ ذُووَهُ أُولِيَاءُ
مَا تَقْبَلُهُمْ إِلَّا لِيَفْزُقُوهُمْ إِلَى اللَّهِ وَالْقَىٰ ۚ إِنَّ اللَّهَ يَحْكُمُ
بَيْنَهُمْ فِي مَا هُمْ فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ۚ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي مَنْ هُوَ
كَذِبٌ كَذَّابٌ ۚ لَوْ أَنَا اللَّهُ أَنْ يَخْجِدَ وَلَدًا لَأَخْطَفُ
مِمَّا يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ مِنْ خَلْقِهِ ۚ هُوَ اللَّهُ الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ ۚ
حَقَّ التَّسْتَوَاتُ وَالْأَرْضُ بِالْحَقِّ بِكُورِ الْبَلِّ عَالِ
الْقَهَّارِ وَبُكُورِ الْقَهَّارِ عَلَى الْبَلِّ وَسَحَرِ الشَّمْسِ وَالْقَمَرِ
كُلٌّ يَجْرِي لِأَجَلٍ مُّسَمًّى ۚ أَلَا هُوَ السَّمِيعُ الْغَفُورُ ۚ

﴿۸۱﴾ [خودئی] گزرت: راستی سویندا منه، و ژ
راستی پیغمبر نه ز نابیزم. ﴿۸۲﴾ ب راستی نه ز دی
دوژنه من ژ هوه هه میان نژی کم، ژ ته و هندی
ب دویف نه دکهن. ﴿۸۳﴾ هه پیغمبر [پیژنه:
[بهراپه ری پیغمبر راستیا حق] نه ز چو کریمان ژ
هوه تاخو ازم، و نه ز نه ژ وانم پیست حق تشته ک
ددانن، و نهو ب حق نهو نه [و هوین باش دزانن
نه گهر نه ز پیغمبر نه بامه، من نه دکو ته هوه نه ز
پیغمبرم]. ﴿۸۴﴾ و نهف قورتانه چامه و دهرسن
بوقه لکن هه می جیهانان. ﴿۸۵﴾ و ب راستی
پشتی دمه کن دی [نانکو روضا قیامت،] هوین دی
راستیبا سالوخی وی زانن.

سُورَةُ تَا زُومَر

ل مه کمهن هاتیه خوارئی (۷۵) نایه ته

بسم الله الرحمن الرحيم

﴿۱﴾ نهفه، نینانه خوارا قورتانن ژ خودایسن سرده ست
و کارنه جهه. ﴿۲﴾ ب راستی مه نهف قورتانه ب هه قیس بژ ته نینا خوارئی، قیجا خودئی بهرینه، و د
بهرستا ویدا یسن دلینش به [نانکو بلا بهس نه مهرم ژ بهرستی، نهو ب تن بیت]. ﴿۳﴾ هشیار بن بهرستن
بهس بژ ویه [نانکو چو کار نایته قهویلکرن، نه گهر ژ دل و خو سه بژ وی ب تن نه بن]، و نهویت غهیری
خودئی بژ حق کرینه بهرستی و پشته فان، [دبیژن] نه م وان نابه ریسن نه گهر بژ هندی نه بیت دامه نیزیکی
خودئی بکه، ب راستی خودئی دی حوکمی د نایه را واندا که، ل سه وی تشتن نهو تیدا ژیک جودا
بووین [ژ کار و باریت دینی]، ب راستی خودئی، یسن درموین و زنده گاور، راسته ری ناکه. ﴿۴﴾ و نه گهر
خودئی قیابابه بژ حق تیکی بکته کور یان کچ، دا ژ ناف چیکر بیت حق هه چینی قیابابه بژ حق هه لیژریت،
پاک و باقره [ژ زار و کان]، و نهو خودایسن تالک و سرده ست و دهمسته لاتدار. ﴿۵﴾ نهوی نهرد و نهسمان ب
هه قیس بیت چن کرین، شهفن ل روضی دینیجیت و روضی ل شهفن... و روض و هه یف پیست بن نه مر ی حق
کرین [کو د غیثا به نایندا بن]، و هه می دین و دچن هه تار و ژه کاده ستیشانکری [کو روضا قیامتیه]، بزنان
نهو یسن سرده ست و گونه نه زیهر.

﴿۱۱﴾ هـی موحده مد بیژنه: ب راستی فەرمانا من یا هاتیبه کرن، ئەز خودی ب تن و ب دلێشی پەڕێسم، و پەرستا من خۆسەر بۆ وی بیت. ﴿۱۲﴾ و ئەمری من یس هاتیبه کرن کو ئەز بیه موسلمانن تیکن ژ ئی مله تی. ﴿۱۳﴾ بیژنه: ب راستی ئەز ژ ئیزایا پۆزا مەزن [کو پۆزا قیامه تیه] دترسم، ئەگەر ئەز گوئی خۆ ئەدمه خودایس خۆ [و پەرستی ژ دل بۆ وی نەکم]. ﴿۱۴﴾ بیژنه: ئەز خودی ب نئی پەڕێسم، و پەرستا من خۆی بۆ ویسه [و ئەز پەرستا خۆ ب شرکی و پوسه تیی و چو تیشی دی تیکه ل ناکم]. ﴿۱۵﴾ قیجا ج یس هوه بقیث شوینا خودی پەڕێسن، پەڕێسن، بیژنه نئ خوسارەت نەون ئەوتت پۆزا قیامه تی خۆ و مالی خۆ خوسارەت کرین، هشیار بن، ئەقەبه خوسارەتیا ناشکرا. ﴿۱۶﴾ ئەقان [د دۆزەهیدا] ل هندا قی وان ناگەر نەختە نەختیه، و د بن واندا زی ناگەر نەختە نەختیه [نانکو ناگری دۆرماندۆریت وان بیت گرتین]، خودی بەندەبیت خۆ ب قی ناگری دترسیت، گەل بەندەبیت من خۆ ژ [ئیزایا] من

پەڕێسن. ﴿۱۷﴾ و ئەوتت خۆ ژ پەرستا سەرگاوری [ئەوی شوینا خودی دتیه پەرستن] دایه پاش و ل خودی زفرین، مز گیتی [ل سەر زمانی پتیه مەهران یان وەختی ل پەر مرنی یان وەختی ژ گۆران پادبەهه] ل وان بیت، قیجا مز گیتی بە بەندەبیت من. ﴿۱۸﴾ ئەوتت گول ناخفتان دین و ل دویف یا چتر دچن، ئەقەبه بیت خودی راستەری کرین، و هەر ئەقەبه خودان ئەقل. ﴿۱۹﴾ ئەوتت ئەوتی ئیزا بۆ واجب بووی، و دناف ناگریدا، ماتو دشتی وی راستەری بکە ی کو فورتال بیت [پتیه مەر ل سەر باومرینانا مله تی خۆ گەلەکی ژۆد بوو، و خەمیت مەزن ژ دخوازن، ئینا خودی ناگەهدار کر کو ئەوتی خودی ناگەر بۆ ئیختی، ئەو نەشیت ب خورتی باومرینی بکەتە دسەریدا، دا قورتال بیت، قیجا ب پەر ناگەفیت تو خۆ د خەمیت واندا دەر نەمانپرا بهی. ﴿۲۰﴾ بەلێ ئەوتت ئەقوا یا خودایس خۆ کرین، وان جەهیت بلند دسەردا جەهیت بلندت ناغاکری بیت هەین رویار دبنرا دچن، ئەقەبه پەمانا خودتیه، و خودی پەمانا خۆ ناشکیتیت. ﴿۲۱﴾ ماتو یانی نئ خودیه ئانی ژ ئەسانی دتیه خوارای، و وی ئانی دکەتە کانی دەریدا، پاشی چاندنیت پەنگ پەنگ یی دەر دتیه، پاشی هسک دین، قیجا دتی بینی زەر بوون، پاشی دکەتە پویشەکی پەرت پەرت، ب راستی ئەقە [ئینا ئەقوا ئانی بۆ شینکر ناگیای و چاندنن ب قی پەنگی] نیشان و چامەبه بۆ خودان ئەقلان.

قُلْ إِنِّي أُمِرْتُ أَنْ أَعْبُدَ اللَّهَ مُخْلِصًا لَهُ الدِّينَ ۚ وَإِنِّي لَأَكُونُ
أَوَّلُ الْمُسْلِمِينَ ۖ قُلْ إِنِّي أَخَافُ إِنْ عَصَيْتُ رَأَى عَذَابَ رَبِّهِ
عَظِيمٍ ۚ قُلْ اللَّهُ أَغْنَىٰ عَنِّي الدِّينَ ۚ فَأَعْبُدُوا مَا شِئْتُم مِّنْ
دُونِهِ ۚ قُلْ إِنِّي أَخْشَىٰ الدِّينَ خَيْرًا مِّنْ النَّسَبِ ۚ وَأُطِيعُ مَوْعِدَ اللَّهِ
أَلَا ذَٰلِكَ هُوَ الْخَيْرُ لَأَلْمُومِينَ ۖ لَمْ يَكُنْ مَوْعِدُهُ ظُلْمٌ مِّنْ الظَّالِمِينَ
وَمَنْ يَخْشَ ظُلْمَ ذَٰلِكَ فَخَرَفَ اللَّهُ بِهِ عِبَادَهُ بِمَا هُوَ قَاتِلُونَ ۖ
وَالَّذِينَ يُخَشِّرُوا الظُّلُمَاتِ أَنْ يَخْسِدُوا فَأُولَٰئِكَ اللَّهُ لَعَنَهُمْ لَبِئْسَ
فِتْنَةً يَخْتَارُ ۖ وَالَّذِينَ يَسْتَحْسِنُونَ الْقَوْلَ يَسْتَمِعُونَ آخِسَتَهُ
أُولَٰئِكَ الَّذِينَ هَدَى اللَّهُ وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْأُولَى ۖ الْأَلْبَنِي ۖ
أَفَتَنَّىٰ حَقٌّ عَلَيْهِ كَلِمَةُ الْعَذَابِ أَفَأَنْتَ تُنْفِقُ مَن فِي الظَّالِمِينَ
لَكِنَّ الَّذِينَ أَتَقَرَّوْا بِهِمْ لَمْ يَكُنْ مَن مَّوَعِدُهُمْ غَرَفَ فِتْنَتِهِ خَرَفَ
مَن خَرَفَ ۚ أَلَا لَهُمْ وَعَذَابُهُ لَا يُغْلَفُ اللَّهُ الْيَقَادَةَ ۖ وَالَّذِينَ
أَنَّ اللَّهَ أَتَمَّ مَن أَلَسَّ مَا فَتَكَهُ يَنْبِيعُ فِي الْأَرْضِ ثُمَّ
يُخْرِجُ بِهِ زَرْعًا مُّغْلَفًا أَلَمْ تَرَ مَصْفَرًا ثُمَّ
يَجْعَلُهُ حَبْلًا مِّنْ فِي ذَٰلِكَ لَمْ يَخْرِجْ لَأُولَى الْأَلْبَنِي ۖ

هَفَسْنَ اطَّلَعُوا مِنْ كَذَبَ عَلَى اللَّهِ وَكَذَبَ بِالْأَذَى
 إِذْ جَاءَهُ الْإِنْسُ فِي جَهَنَّمَ تَوَلَّى الْكَافِرُونَ ۝ وَالَّذِي
 جَاءَهُ بِالْأَذَى وَصَدَّقَ بِهِ ۝ أُولَئِكَ هُمُ الْمُتَّقُونَ ۝
 لَهُمْ مَا يَشَاءُونَ عِنْدَ رَبِّهِمْ ذَلِكَ جَزَاءُ الْمُحْسِنِينَ ۝
 لِيُكَفِّرَ اللَّهُ عَنْهُمْ أَسْوَأَ الَّذِي عَمِلُوا وَيُخَذِّرَهُمْ أُخْرَاهُمْ
 بِالْأَحْسَنِ الَّذِي كَانُوا يَعْمَلُونَ ۝ أَلَيْسَ اللَّهُ بِكَافٍ
 عَبْدَهُ ۝ وَيُخَوِّفُونَكَ بِالَّذِينَ مِنْ دُونِهِ ۝ وَمَنْ يُضِلِلِ اللَّهُ
 فَسَاءَ لَهُ مِنْ سَائِرِ ۝ وَمَنْ يَهْدِ اللَّهُ فَسَاءَ لَهُ مِنْ مُضِلٍّ
 أَلَيْسَ اللَّهُ بِعَزِيزٍ ذِي انْتِقَامٍ ۝ وَلَئِنْ سَأَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَ
 السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ لَيَقُولُنَّ اللَّهُ ۝ قُلْ أَفَرَأَيْتُمْ مَا تَدْعُونَ
 مِنْ دُونِ اللَّهِ إِنْ أَرَادَنِيَ اللَّهُ بِضُرٍّ هَلْ هُنَّ كَاشِفَاتُ
 ضُرِّهِ ۝ أَوْ أَرَادَنِي بِرَحْمَةٍ هَلْ هُنَّ مُمْسِكَاتُ رَحْمَتِهِ ۝
 قُلْ حَسْبِيَ اللَّهُ عَلَيْهِ يَتَوَكَّلُ الْمُتَوَكِّلُونَ ۝ قُلْ يَقُولُوا
 اعْمَلُوا عَلَى مَكَانَتِكُمْ إِنِّي عَمِلْتُ فَتَقُولُوا تَقْلُبُونَ ۝
 مَنْ يَأْتِيهِ عَذَابٌ يُغْنِيهِ وَيَحِلَّ عَلَيْهِ عَذَابٌ مُفِيمٌ ۝

﴿۳۲﴾ فینجا ما کی ز وی سه مکارتره یس ب نانی
 خودی درموان بکته، و پیغه مبهری دره وین بدایت
 پشی بز هانی، نه ری ما جهن گاوران دره ویندا
 نینه. ﴿۳۳﴾ و نه ری هانی، و راستی [کو قورنانه
 و نه فیسلامه] یسای [کو پیغه مبهره]، و نه ویت
 باور ری کرین [کو موسلمان]، نن نه نه پیت
 نه قوادار [پیت خو ز شرکی پاراستن]، ﴿۳۴﴾ نه وا
 وان بقیت بز وان ل دهف خودایس وان هه به، و نه به
 خه لانی قه نیکاران. ﴿۳۵﴾ [خه لانی وان نه به]
 دا خودی خرابترین کاری وان کری بز ری بهت و
 بنخبت، و ب چترین کاری وان کری، وان خه لات
 بکته. ﴿۳۶﴾ نه ری ما خودی نه به سی به نده یس خو به
 [مه خسه پیغه مبهره، کو خودی به سی و به وی ز
 خرابیا نه یاریت وی یاریزیت]، و نه ب غیری
 خودی [مه خسه بوتیت وان] درمسن [فینجا نه مره
 هنده که به ریت رف و هسکن، نه زیانی دگه یس و نه
 مفایس]، و هر که سی خودی گومرا بکته، کس
 نینه وی راسته ری بکته. ﴿۳۷﴾ و هر که سی خودی

راسته ری بکته، کس نینه وی دسره دایهت و گومرا بکته، ما خودی یس سرده ست و تولقه که نینه؟
 ﴿۳۸﴾ و نه گهر تو پساری ز وان بکی: کن نه رد و نه سمان چن کرینه؟ دی بیژن: خودی، بیژه [وان]:
 کابو من بیژن نه ری نه ویت هوین شوینا خودی دهر یس، نه گهر خودی فیا نه خو شبیه کن [چ نه خو شبیا
 هه بیت] بگه هیت من، نه و دشین وی نه خو شبیا وی قیایی ل سهر من وهر گپرن؟ یان ری نه گهر خودی
 فیا دلو فانیبه کن [خیزه کن] ب من بهت [نه ویت هوین ل شوینا خودی دهر یس] نه ری نه و دشین رینکن
 ل دلو فانیس وی بگرن؟ بیژه: خودی به سی منه، و نه وه یس پشت گهر میخواز پشا خو پن گهرم دکن.
 ﴿۳۹﴾ بیژه: مله تن من، ل سهر وی کاری بن یس هوین دکن، نه زب خو ری دی ل سهر کاری خو بس.
 ﴿۴۰﴾ و هوین دی زانن کایزادی بز کن یتت کو رسوا و شهر مزار بکته، و کایزایا به دره وادام دی کن
 گرت.

إِنَّا أَنْزَلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ لِلْعَالَمِينَ ﴿١٦٣﴾ وَأَمَّا بِنِعْمَةِ رَبِّكَ فَحَدِّثْ ﴿١٦٤﴾ وَأَمَّا بِنِعْمَةِ رَبِّكَ فَحَدِّثْ ﴿١٦٥﴾ وَأَمَّا بِنِعْمَةِ رَبِّكَ فَحَدِّثْ ﴿١٦٦﴾ وَأَمَّا بِنِعْمَةِ رَبِّكَ فَحَدِّثْ ﴿١٦٧﴾ وَأَمَّا بِنِعْمَةِ رَبِّكَ فَحَدِّثْ ﴿١٦٨﴾ وَأَمَّا بِنِعْمَةِ رَبِّكَ فَحَدِّثْ ﴿١٦٩﴾ وَأَمَّا بِنِعْمَةِ رَبِّكَ فَحَدِّثْ ﴿١٧٠﴾ وَأَمَّا بِنِعْمَةِ رَبِّكَ فَحَدِّثْ ﴿١٧١﴾ وَأَمَّا بِنِعْمَةِ رَبِّكَ فَحَدِّثْ ﴿١٧٢﴾ وَأَمَّا بِنِعْمَةِ رَبِّكَ فَحَدِّثْ ﴿١٧٣﴾ وَأَمَّا بِنِعْمَةِ رَبِّكَ فَحَدِّثْ ﴿١٧٤﴾ وَأَمَّا بِنِعْمَةِ رَبِّكَ فَحَدِّثْ ﴿١٧٥﴾ وَأَمَّا بِنِعْمَةِ رَبِّكَ فَحَدِّثْ ﴿١٧٦﴾ وَأَمَّا بِنِعْمَةِ رَبِّكَ فَحَدِّثْ ﴿١٧٧﴾ وَأَمَّا بِنِعْمَةِ رَبِّكَ فَحَدِّثْ ﴿١٧٨﴾ وَأَمَّا بِنِعْمَةِ رَبِّكَ فَحَدِّثْ ﴿١٧٩﴾ وَأَمَّا بِنِعْمَةِ رَبِّكَ فَحَدِّثْ ﴿١٨٠﴾ وَأَمَّا بِنِعْمَةِ رَبِّكَ فَحَدِّثْ ﴿١٨١﴾ وَأَمَّا بِنِعْمَةِ رَبِّكَ فَحَدِّثْ ﴿١٨٢﴾ وَأَمَّا بِنِعْمَةِ رَبِّكَ فَحَدِّثْ ﴿١٨٣﴾ وَأَمَّا بِنِعْمَةِ رَبِّكَ فَحَدِّثْ ﴿١٨٤﴾ وَأَمَّا بِنِعْمَةِ رَبِّكَ فَحَدِّثْ ﴿١٨٥﴾ وَأَمَّا بِنِعْمَةِ رَبِّكَ فَحَدِّثْ ﴿١٨٦﴾ وَأَمَّا بِنِعْمَةِ رَبِّكَ فَحَدِّثْ ﴿١٨٧﴾ وَأَمَّا بِنِعْمَةِ رَبِّكَ فَحَدِّثْ ﴿١٨٨﴾ وَأَمَّا بِنِعْمَةِ رَبِّكَ فَحَدِّثْ ﴿١٨٩﴾ وَأَمَّا بِنِعْمَةِ رَبِّكَ فَحَدِّثْ ﴿١٩٠﴾ وَأَمَّا بِنِعْمَةِ رَبِّكَ فَحَدِّثْ ﴿١٩١﴾ وَأَمَّا بِنِعْمَةِ رَبِّكَ فَحَدِّثْ ﴿١٩٢﴾ وَأَمَّا بِنِعْمَةِ رَبِّكَ فَحَدِّثْ ﴿١٩٣﴾ وَأَمَّا بِنِعْمَةِ رَبِّكَ فَحَدِّثْ ﴿١٩٤﴾ وَأَمَّا بِنِعْمَةِ رَبِّكَ فَحَدِّثْ ﴿١٩٥﴾ وَأَمَّا بِنِعْمَةِ رَبِّكَ فَحَدِّثْ ﴿١٩٦﴾ وَأَمَّا بِنِعْمَةِ رَبِّكَ فَحَدِّثْ ﴿١٩٧﴾ وَأَمَّا بِنِعْمَةِ رَبِّكَ فَحَدِّثْ ﴿١٩٨﴾ وَأَمَّا بِنِعْمَةِ رَبِّكَ فَحَدِّثْ ﴿١٩٩﴾ وَأَمَّا بِنِعْمَةِ رَبِّكَ فَحَدِّثْ ﴿٢٠٠﴾

﴿۱۶۳﴾ ب راستی مه کتیب [نهف قرئانه] ب راستیغه و ب رینکا ته بؤ خه لکی هشارت، فینجا هه ره کسن راسته رئی بیت بؤ خؤ راسته رئی دیت، و هه ره کسن گومرا بیت زبانی دق ل خؤ کت، و تو باوریزه رئی وان نیشی [ههتا وان بهر ب باوهری نیشیغه بهی، یان ب کؤته کسی وه ل وان بهی، باوهری بیئن]. ﴿۱۶۴﴾ و خودئی جان و روحان و هختن مرنی [کو مرنا موزنه] و وهختن نفسنی [کو مرنا بهویکه] دسنیت، فینجا یا مرن بؤ تیخت دگریت و نابهردهت و یا دی ههتا دمه کن دیار کوی بهردهت، و ب راستی نهف نیشان و بهلگه نه بؤ وان نه ویت هزارا خؤ دکهن. ﴿۱۶۵﴾ [نهخیر وان هزارا خؤ نه کر] بهلن وان غهیری خودئی بؤ خؤ کر نه مهدهر چی. بیژه: نه گهر خؤ وان چو نه بیت و چو نوزانن رئی [هه رئی وان بؤ خؤ کت نه مهدهر چی]. ﴿۱۶۶﴾ بیژه: مهدهری هه می یا خودیه [و کس نیشه بین دهستوریا وی مهدهری بکت]، و مالداریا نهردهت و نه مسلمان هه را ویه، پاشی هه رئی ب بال ویه زفرن [نمودئی حوکمی دناقهرا

هه مهدها کت]. ﴿۱۶۷﴾ و نه گهر نافن خودئی ب تنن هانه نیشان، دلیت وان نه ویت باوهری باوهری باوهری نه ی تیک دچن، و نه گهر به حسی غهیری خودئی هانه کرن، وئی گاشن ب که یف دکهن. ﴿۱۶۸﴾ بیژه: خودنیو، چیکه رئی نهردهت و نه مسلمانان، زانایسن نبی و ناشکهرایان، تو حوکمی دناقهرا بهنده بیت خودا دک، و دی تشن نه و تیدا ژنیک جودا. ﴿۱۶۹﴾ و ب راستی [روژا قیامت] نه گهر هندی دته دریدا هه یی سته مکاران بابیه، هندی دی رئی دگهل یی وان بابیه، دا [وئی روژئی] ژ پیش خؤفه دهن ژ بهر نیرابا گران یا وئی روژئی، و نهو [نیرا و نه خؤشیا دؤژهه] بؤ وان ژ نیک خودئی ناشکهرایا، و یا هزارا وان بؤ نه دچو.

أَوْ تَقُولُ لَوْلَا أَلَّهُ هَذَا نَبِيُّكَ لَكُنْتَ مِنَ الْفٰتِكِينَ ﴿٦٥﴾ أَوْ تَقُولُ
 حِينَ تَرَى الْعَذَابَ لَوْلَا أَنِّي لَأَكُونُ مِنَ الْغٰثِينَ ﴿٦٦﴾
 عَلَىٰ أَفْئَادِهِمْ أَنفُسُهُمْ فَكَبَّرَتْ بِهَا وَأَسْتَكَرَتْ وَكَفَّتْ
 مِنَ الْعَسْكَرِينَ ﴿٦٧﴾ وَكَرِهَ الْغِيَاةُ تَرَى الَّذِينَ عَدَّوْا عَلَى
 اللَّهِ وَهُمْ فِي حِفْظِهِمْ مُنْذَرُونَ ﴿٦٨﴾ فِي حِفْظِهِمْ مُنْذَرُونَ ﴿٦٩﴾
 وَيَتَجَبَّبُ اللَّهُ الَّذِينَ أَتَقَرَّبُوا بِهَا لَا يَسْخَرُونَ مِنْهُمْ
 وَلَا يَهْمُ بِحُزْنِهِمْ ﴿٧٠﴾ اللَّهُ خَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ
 شَيْءٍ وَكِيلٌ ﴿٧١﴾ اللَّهُ مَقَالِيدُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَالَّذِينَ
 كَفَرُوا بِآيَاتِ اللَّهِ أُولَٰئِكَ هُمُ الْخٰسِرُونَ ﴿٧٢﴾ قُلْ
 أَفَكَّرَ اللَّهُ قُلُوبَهُمْ قُلُوبُهُمْ أَغْمَضَ اللَّهُ أَهْلَ الْخَلْقِ كُلِّهَا ﴿٧٣﴾ وَلَقَدْ
 أَوْحَىٰ إِلَىٰ آلِكَ وَآلِ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكَ لَئِنْ أَشْرَكْتَ
 لَيَسْخَرَنَّ مِنْكَ عَمَلُكَ وَلَيَكْفُرَنَّ مِنَ الْخَيْرِ ﴿٧٤﴾ بَلْ
 اللَّهُ فَاعْبُدْهُ وَكُنْ مِنَ الشَّاكِرِينَ ﴿٧٥﴾ وَمَا قَدَرُوا اللَّهَ حَقَّ
 قَدْرِهِ وَالْأَرْضُ جَمِيعًا قَبْضَتُهُ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ وَالسَّمٰوٰتُ
 مَطْوِيَّاتٌ بِيَمِينِهِ ﴿٧٦﴾ سُبْحٰنَهُ وَتَعَالٰى عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿٧٧﴾

﴿۶۵﴾ یان بی‌زیت نه‌گه‌ر خودی نه‌ز راسته‌ری کر بامه،
 نه‌ز دا ز باریز کاران بسم [نه‌فرق]. ﴿۶۶﴾ یان زوی و هخنی
 نیز ایسن دبیت بی‌زیت: خوزی نه‌ز جاره‌کا دی زفر بامه
 [دنیایی]. و نه‌ز ز قه‌نجی کاران بامه. ﴿۶۷﴾ به‌لن نشان
 و نایه‌تیت من [د دنیاییدا] بو ته‌هانیون [و تو دشبایی
 راسته‌ری بیسی، نه‌گه‌ر ته‌بارم‌ری بی نیابایه]، به‌لن ته
 درو دانان، و ته‌خو مه‌زن کر و تو ز گاوران بووی
 [فیجا ز نوی تو دبیزی نه‌گه‌ر خودی نه‌ز راسته‌ری
 کر بامه و جاره‌کا دی زفر بامه دنیایی، و نو ب خو به‌ری
 نوکه د دنیاییدا بووی، و همی پریکیت راسته‌ریکرن
 ل به‌ر چاقیت ته‌بیت دیار سوون به‌لن ته‌نه‌گرتن].
 ﴿۶۸﴾ و رزوا قیامه‌تن نه‌ویت درو ب نافی خودی
 کرین [هه‌فشک بو چن کرین]، دئی بیی روی ره‌شن،
 ما جه‌بو نه‌ویت خو مه‌زن دکه‌ن د دوز معیدا نیه؟
 ﴿۶۹﴾ و نه‌ویت ته‌قوا خودی کرین [و خو ز شرکی
 بارستین]، خودی دئی وان فور تا لکته ز به‌ر جونا
 وان ل سمر رینکا سمر فراه‌زیسی، نه‌نیز ادگه‌هیه وان و
 نه‌زی ب خرم دکه‌فن. ﴿۷۰﴾ خودی چیکه‌ری همی

تشتانه، و هه‌ر نه‌وه سه‌خیز کر و سه‌ر کاری همی تشتان. ﴿۷۱﴾ کلینت نه‌رد و نه‌سمانان بیست وینه [کاری
 ریقه‌بر نا نه‌رد و نه‌سمانان به‌س یی ویه]، و نه‌ویت باوه‌ری ب نشان و معجز بیست خودی نه‌نیابین،
 نه‌ون بیست خوماره‌ت. ﴿۷۲﴾ بی‌زه: گه‌لی نه‌ز انان، نه‌ری هوین نه‌مری من دکه‌ن، نه‌ز نیک دی شوینا خودی
 پیریسیم. ﴿۷۳﴾ ب سویند و حسی بو ته‌و بو پیغه‌به‌ریته‌ری ته‌یا هانی، نه‌گه‌ر نو هه‌فشان بو خودی
 چنی که‌ی دئی کار و کریارین ته‌پویج بن، و دئی بیسه ز وان نه‌ویت خوماره‌ت. ﴿۷۴﴾ [نه‌وی نه‌به‌ریسه
 یی نه‌و نه‌مری ته‌بی دکه‌ن] به‌لن خودی به‌ریسه و ز شو کورداران به‌. ﴿۷۵﴾ وان [نه‌ویت هه‌فشان بو
 خودی چنی دکه‌ن] ب دورستی و ب رمنگن پتدی، ریز ل خودی نه‌گرتیه [و وه‌پتدی نه‌نیاسیه و مه‌زن
 نه‌دانایه]، و نه‌رد همی رزوا قیامه‌تی د ده‌ستی ویدایه، و نه‌سمان زوی د ده‌ستی وی یی راسته‌تد و پیچایه‌به،
 و خودی یی پاک و بلند و ز وی شرکا نه‌و دکه‌ن.

وَيُفَيْحُ فِي الْأَصْدُقِ فَتَصِيقُ مَنْ فِي السَّيِّئَاتِ وَمَنْ فِي الْأَنْفِ
 إِلَّا مَنْ شَاءَ اللَّهُ تَرْفِيعُ فِيهِ أَمْرًا فَإِذَا هُمْ بِمَا يُعْطَوْنَ
 وَأَشْرَقَ الْأَرْضُ بِبُورِهَا وَوُضِعَ السَّيِّئَاتِ وَجَاءَ
 بِالْبُحْرَيْنِ وَالْأَعْدَاءُ وَلَقِينِ يَنْتَهَرُ بِالْحَقِّ وَهُوَ لَا يَخْلُفُونَ
 وَوُضِعَ كُلُّ نَفْسٍ مَعَ عَمَلِهَا وَهُوَ ظَلَمَ بِمَا يَفْعَلُونَ
 وَسِيقَ الَّذِينَ كَفَرُوا إِلَى جَهَنَّمَ رُسُومًا حَقًّا إِذَا جَاءَهُمْ
 فَخِصَّتْ أَلْوَانُهُمْ وَقَالَ لَهُمْ خَزَنَتُهَا أَلَمْ يَكُنْ لَكُمْ رَسُولٌ نَبِيًّا
 يَنْذَرُكُمْ عَلَيْكُمْ ذُنُوبَكُمْ وَلَقَدْ كُنتُمْ يَوْمَ كُفَرًا
 هَذَا قَالُوا بَلَى وَلَكِنْ خَفَّتْ كَلِمَةُ الْعَذَابِ عَلَى الْكَافِرِينَ
 قِيلَ أَدْخُلُوا الْقُوتَ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا قُلُوبُ كَثِيرٍ
 لَمْ يَكْتُمِينَ قُلُوبُ الَّذِينَ كَفَرُوا أَنْبَأَهُمْ إِلَى الْجَنَّةِ
 رُسُومًا حَقًّا إِذَا جَاءَهُمْ فَخِصَّتْ أَلْوَانُهُمْ وَقَالَ لَهُمْ خَزَنَتُهَا
 سَلِّمُوا عَلَيْكُمْ فَلْيَنْتَهَرُوا فَاذْخُلُوا خَالِدِينَ قُلُوبُ كَثِيرٍ
 لَمْ يَكْتُمُوا قُلُوبُ الَّذِينَ كَفَرُوا أَنْبَأَهُمْ إِلَى الْأَرْضِ
 تَسْمُو أَمْرُ الْجَنَّةِ حَيْثُ نَشَأَ فَنُفِخَ بَأْسُ الْأَنْفِيلِ

﴿٦٨﴾ و بوق [بوقا تکتی] هاته بفکرن، فینجا هندی
 د نهر د و نه سماندا هدی دکفن و دمرن، ز بل وی
 یی خودی حمز نه کری بیریت [کو سرافیل ب
 خویه، باشی پستی هنگی شو وی دمیریت]، باشی
 جاره کا دی بف ل بوقی هاته دان، هنگی شو دی
 زبیشه باوه ستن و جاله پی بن [کا دی ج ب سه ری
 وان تیت]. ﴿٦٩﴾ و نهر دی محشری ب نورها
 خودایی خورون بوو، و کتیبیت کار و کر باران هاته
 داتان، و پیغه بهر و شاهد [شو ملیاکه تیت کر یاریت
 بنده بان دنفین] هاته حازو کرن، و حوکم ب
 دورستی د ناچه را واندا [بنده باندا] هاته کرن، و ستم
 ل کس ز وان نایست کرن [نه خیریت وان کیم دین،
 و نه گونهبیت وان زنده دین]. ﴿٧٠﴾ و هر تیک
 دگه هینه وی یا وی کری [جزایی خور دسنبیت]، و
 خودی ب وی یا نه و دکهن زوان ب ناگه مدار تره، [ز
 خیر و گوننهان و ج زکار و کر یاریزیت وان ل بهر
 بهر زمانیت]. ﴿٧١﴾ و نویت گاور بووین کوم کوم
 بو جهه منی دی تینه فاژوتن، گاغا گه هشت دهف،

دهر گه میت [جهه منی] دی [بز وان] فبسن، دهر گه هفتایت دوز می دی بیژنه وان: نهری ما پیغه بهر ز هوه
 ب خور، بو هوه نه هاتبوون، ثابیت خودی بز هوه بخوینن، و هوه ز دیتا فی پوزی بر سین؟ دی
 بیژن: بلی [پیغه بهر بز مه هاتبوون، و نه ز فی پوزی ترساند بووین]، بلی نه مرئی خودی ب نیزادانی
 دراسته ما گاوراندا دهی خودا بوو [و نه هیزایی فی بووین نهفا هانیبه سه ری مه]. ﴿٧٢﴾ دی بیژنه
 وان، [ما دهم و هسایه فینجا] ریکا دهر گه میت جهه منی بگرن و هروهر تیدا بعینن، وی ج پیسه جهه
 جهی خومه ز نکه ران [نویت خور ز بهر ستا خودی مه ز تر دیتن]. ﴿٧٣﴾ و نویت پاریز کار یا خودی کرین
 دهست دهست بز به هشتی دی تینه روانه کرن، فینجا گاغا گه هشت دهف به هشتی دهر گه میت وی بز وان
 فهدین، و دهر گه هفتایت وی دی بیژنه وان: سلاف ل هوه بن، هوین ز گوننهان هاته باقر کرن، و هره نه
 به هشتیدا و هروهر تیدا بن. ﴿٧٤﴾ [و به هشتی] دی بیژن: هه منی به سن و شوکور بز وی خودایی شو یی
 په پیاا خور نه وادیبه مه ب جه کری، و نهر دی به هشتی گه هاندیبه مه هره جهی مه بیث لی ناکنجی
 بین، و ج خورش خه لاته، خه لاتی وان نویت کار و کر یاریت قه نج دکهن.

وَنَرَى السَّمَاءَ كَمَا يَوْمَ الْقِيَامَةِ مُنْجُوعًا ۖ وَأَوَّلَ السَّاعَةِ يَكُونُ وَقْتُ
رَبِّهِمْ وَأَخْلَىٰ بَيْنَهُمُ الْخَوَافِ ۖ وَقِيلَ لَلْخُذْ لَكُمْ رَبَّ الْعَالَمِينَ ۝

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

حَمْدٌ لِلَّهِ الَّذِي كَتَبَ مِنَ الْقُرْآنِ الْغَافِرِ ۖ غَافِرُ الذَّنْبِ
وَقَابِلُ الْقُرْبِ ۖ قَدِيدُ الْعِقَابِ ۖ ذِي الْقُلُوبِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ إِلَهُ
الْعَالَمِينَ ۖ مَا يَجِدُ فِي عَذَابِ اللَّهِ إِلَّا الَّذِينَ كَفَرُوا فَلَا يَنْفَعُهُمْ
تَقَاتُلُهُمْ فِي الْيَوْمِ ۖ كَذَّبَتْ قَبْلَهُمْ قَوْمُ نُوحٍ وَالْأَحْزَابُ
مِنْ بَنِي إِسْرَءِيلَ وَقَدْ كَفَرُوا بِرُسُلِهِمْ لِيُأَخَذُوا
وَيُجَذَّبُوا بِالْحَبْلِ لِيُجَذَّبُوا أُولَٰئِكَ لَا تَصْلُحُ فُكْرُهُمْ
كَانَ عِقَابُ ۖ وَكَذَلِكَ حَقَّتْ سَخَطُكَ عَلَى الَّذِينَ
كَفَرُوا أَفَلَمْ يَأْخُذْ بِالَّذِينَ الَّذِينَ يَحْمِلُونَ الْفَرْسَ
وَمَنْ خَلَهُ ۖ يَسْجُونَ بِحَمْدِ رَبِّهِمْ وَأُولَٰئِكَ بِهِ ۖ وَتَسْتَغْفِرُونَ
لِلَّذِينَ آمَنُوا رَبَّنَا وَسِعْتَ كُلَّ شَيْءٍ رَّحْمَةً وَعِلْمًا فَاغْفِرْ
لِلَّذِينَ تَابُوا وَاتَّبَعُوا سَبِيلَكَ وَقِهِمْ عَذَابَ الْجَحِيمِ ۖ

﴿۷۶﴾ و تو دئی ملیاکه تان بینی ل دؤر عمرشی و مرهاتین،
و بهسن و شوکور و تهسیحا خودی دکهن، و خودی
ژ ههمی کتیا سببان باقر دکهن، و ب دادو مری حوکم
د نایهرا واندا [به حهشتی و دؤزهیاندا] هاته کرن، و
به حهشتی دئی بیژن: ههمی بهسن و شوکور بؤ خودانی
ههمی جیهانان.

سُورَةُ غَافِرٍ

ل مه کعمی هاتیبه خوارنی (۸۵) نایهته

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

﴿۱﴾ هؤسا دیتیه خواندن (ح، میم)، ل دؤر راله کرنا
فان رهنکه تیبا، بزقره سهری سؤرهتا (به قهره)،
﴿۲﴾ لیانه خوارا فی قورنانی ژ نک خودایسن
سهردهست و زنده زانایه. ﴿۳﴾ گونهه ژیهه و
تویه و مرگر و نیزا گران و خودان که رهه، چو په رستی
یست راست و دورست ژ وی پیته نر نین، و دوپا هیبا
ههر نشته کی ب بال و یقهیه. ﴿۴﴾ کهس مهدهر کیسی د

نایهتیت خودیندا ناکهت گاور نهین، فیجا گه ربیان و هاتن و چؤنا وان [نانکو بازو گانی و سلامه تیبا وان،
د گهل گاوریا وان] ده و لاتاندا بلاته نه خاپینیت [کو نو وی هزری بگی شه و نایته نیزا دان و نایته
سزا کرن ل سه کارو کر یاریت خو]. ﴿۵﴾ بهری وان، ملهتن نوو حی و دهستهک و کز میت پشی وان زی
هاتین، پیته مبه ریت خو دره وین دانان، و ههر ملهته کی کره دلن خو و ل بهر گه ربیا پیته مبه ریت خو بهن گیفن
[نه خو شیه کن بننه سه ری]، و ب نه هه قیسی جر مه کرن [ل دویف هزار وان] هه قیسی سن هیز بکه و
نه هیلن، فیجا من شه و نیزا دان، بهری خو بدی کافیزا دانان من پا چاوا بیو؟! ﴿۶﴾ نه هاب فی رهنکی فهرمانا
[نیزایا] خودایسن نه بؤ گاوران واجب بیو، کو شه دؤزه هینه. ﴿۷﴾ و شه ریت عهرشی هله دگرن، و شه ریت
دؤرماندؤر ته سیج و ههمدا خودایسن خو دکهن [نانکو ب سوپا سیبا خودایسن خو، خودایسن خو ژ ههمی
کتیا سببان باقر دکهن]، و ب دورستی باورهیسن پی دینن، و داخوازا گونهه ژیهرنی بؤ شه ریت باوهری
نیاسین دکهن [و دینن]: خودیوژ دلقانسی و زانیا ته، ههمی نشته پیت له گر تین، فیجا گونهه ریت وان
شه ریت تویه کریسن و رینکا ته گر تین ژ بیسه، و وان ژ ناگری دؤزه هینی بیاریزه.

۱۷) ئەفرۇ ھەر تېك ل دویف کریازیت خۇ دى
 یتتە جزاکرن، ئەفرۇ ستمکاری نینە، [نە خۇزیت
 کەسى قیم دېن، و نە گونەھیت کەسى پتر لى
 دیتن] و خودى دحابا خوداین دەست سڤکە.
 ۱۸) و نو وان رۇژا تیزیک [کو رۇژا قیامەتتە]
 بترسینە، رۇژادل [رۇ ترساندا] خۇ ل گەوریى دەن،
 و تۇى کول و کۇفان و دامایى دېن، وى رۇژى
 ستمکاران چو کەسیت خۇ یتت تیزیک و چو
 مەھدەرچى نین، مەھدەرا وان یتتە وەرگرتن.
 ۱۹) خودى خیانتا چافان [بەرئخۇداناب دزى و
 نینقە] و ئەوا د دلاندا ئەشارتى، ژى ب ناگەھە.
 ۲۰) و خودى ب ھەقىقى حوکمى و دادوهریى
 دگەت، و ئەویئت ئەو شوینا خودى دهریتسن، وان
 چوئى چى ناییت. و خودى یتى گوهذېر و یینەرە.
 ۲۱) تەرى ما ئەو د تەردیدا نەگەرپانە، بیىن کا
 دیرپاھیکا ئەویئت بەرى وان بوو چ؛ ئەو ژ وان ب
 ھیزتر بیوون و وان پتر شوینوار د تەردیدە ھەبوون، و
 خودى ئەو ب گونەھیت وان د ھلاک برن و ئەھلان،

الْيَوْمَ نَجْزِيكَ أَجَلَ قَبْرِ بِمَا كُنتَ لَا تَعْلَمُ الْيَوْمَ إِنَّ
 اللَّهَ سَرِيعُ الْحِسَابِ ﴿١٠﴾ وَأَنْذِرْهُمْ يَوْمَ الْأَوْتَارِ إِذْ أَقْلَبُونَ
 نَسِي لَلنَّاسِ كُلِّمْ مِنْ مَالِ الظَّالِمِينَ مِنْ حَيْثُ هُمْ وَأَسْمِعُ
 بَعْضُ مَا يَخْتَفَى الْأَخْيَارُ وَمَتَاعِ الْفُجُورِ ﴿١١﴾ وَاللَّهُ
 يَنْصِتُ لِمَنْ يُدْعِيهِمْ يَذْعَرُونَ مِنْ دُونِهِ لَا يَنْصِتُونَ
 يَتَّبِعُ إِنَّ اللَّهَ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿١٢﴾ أَوَلَمْ نَسْأَلِ
 الْأَرْضَ بِقَبْرِهِمْ أَأَعْيُنَكَ كَانَ عَقِبَهُ الَّذِينَ كَانُوا مِنْ قَبْلِهِمْ
 كَانُوا لَهُمْ أَعْدَاءُ فَغَبَوْهُ وَاتَّخَذُوا الْأَرْضَ فُلْجًا هُوَ اللَّهُ
 يَذْهَبُ بِهِمْ وَمَا كَانَ لَهُمْ مِنْ اللَّهِ مِنْ وَاوٍ ﴿١٣﴾ ذَلِكَ وَأَنْهَبُ
 كَانَتْ أَتْيَاهُمْ رَسُولُهُمْ بِالْحَقِّ فَكُفَرُوا فَأَنشَأَهُمُ اللَّهُ
 إِنَّهُ قَوْمٌ شَقِيقُ الْيَقَابِ ﴿١٤﴾ وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مُوسَى بِآيَاتِنَا
 وَمُطْلَقِ نَبِيبٍ ﴿١٥﴾ إِلَى فِرْعَوْنَ وَهَمَّتْ وَتَرَدَّدَتْ
 فَقَالُوا اسْتَجِرْ كَذَّابٌ ﴿١٦﴾ فَلَمَّا جَاءَهُمْ بِالْحَقِّ مِنْ
 عِنْدِنَا قَالُوا اقْتُلُوا أَبْنَاءَ الَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ وَاسْتَحْيُوا
 نِسَاءَهُمْ وَمَا كُنْتُمْ مِنَ الْمُحْسِنِينَ ﴿١٧﴾ إِلَّا مَنَاقِلُ ﴿١٨﴾

بِرَأْسِي قِيَامَتِ هَر دِي تَيْت و چو شك
 تيدا نينه، بهلن بارابتر ژ خهلكي باوهر ناكهن.
 ﴿٦٠﴾ و خودابسي هموه گوت: دورايني ژ من بگهن
 نهز دِي بهرسقا هموه دم، ب راسني نهويت خزل
 سر بهرستا من و دورايني ژ من مهزن دگهن،
 دِي بهزيل و رسوا چنه د دوز عيدا. ﴿٦١﴾ خوديه
 يسن شاف بز هموه دايي دا هوين تيدا قههسن،
 و پوز بونكريه [دا هوين كاروباريت خق تيدا ب
 ريفهسن]، ب راسني خودي خودان كه رهمل سر
 خهلكي، بهلن بارابتر ژ خهلكي سوباسيا خودي
 ناكهن. ﴿٦٢﴾ نهفه بي خودي، خوداني هموه، چيكرتي
 همي تشي، چو بهر سنييت راست و درست ژ وي
 پتفه تر نين، قيجا هوين چاوا بهرني خوز بهرستا
 وي وهر دگيرن [بو بهرستا تيكني دي]. ﴿٦٣﴾ هوسا
 نهويت مهدهر كي د نايه تيت خوديدا دكرن، بهرني
 وان ژ ههقي و تيكينيا خودي دتته وهر گيران.
 ﴿٦٤﴾ خوديه نهوي نهد بز هموه كريبه جهني
 خوجهي و ناكنجيووني و بو ژيني خوشكري، و
 هسمان كريبه بان، و ينه و شكل دا هموه و وينه يسي هموه جوان كر و بزقي باك و باقر دا هموه، نهفه به
 خودي خوداني هموه، قيجا باكي و بلندي بز خودي، خوداني همي خهلكي. ﴿٦٥﴾ نهوه يسي ساخ و
 ههروهه ماي، چو بهر سنييت راست و درست نين ژ وي پتفه تر، قيجا هوين بهرستا وي ب تني بگهن
 و چوهه فشان بز چي نهكهن، و همي بهسن و شوكرور بز خوداني جيهانان. ﴿٦٦﴾ [ههي موجهه د] بيژه
 وان: ب راسني پشي نيشاينت ناشكه راكه ژ خودابسي من، بو من هاتين، ريك بو من نه هاتيه دان نهز وان
 بهر نسيم نهويت هوين شوينا خودي دهريسن [بشت راست بن نهز بهرستا وان ناكهم]، و نه مرقى من يسي
 هاتيه كرن نهز خق بسپتره خوداني همي جيهانان [و بهر نه مرقى وي ب تني بيم].

هُوَ الَّذِي خَلَقَ سَمْعَكُمْ وَأَنْفَكُمْ مِنْ نَفْثَةٍ مِنْ مِمَّا يَنْفَخُ فِيهِ
يُخْرِجُكُمْ طِفْلًا ثُمَّ لِيَبْلُوَكُمْ أَتَشْكُرُونَ أَمْ تَكْفُرُونَ أَتُشْبِهُتُمْ
وَمَنْ كُنْ يَتَوَقَّى مِنْ قَبْلُ وَلَيْسَ لَهُ أَجَلٌ مُسْتَقَرٌّ وَهُوَ
يَقُولُ لَهُ سَعْنٌ قَبْضُورٌ ﴿٦٧﴾ أَلَمْ يَنْزِلْ عَلَى الْبَرِّاءِ بِجُودٍ
قِيَامٌ أَقْوَامٌ يَصْعَقُونَ ﴿٦٨﴾ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِالْكِتَابِ
وَمَا أُرْسِلُوا بِهِ وَرُسُلَنَا فَسَوْفَ يَعْلَمُونَ ﴿٦٩﴾ إِذَا الْأَعْلَى
فِي أَعْيُنِهِمْ فَانْقَلَبُوا وَنَسُوا قَدْرَهُمْ فَانْحَلَّ عَنْهُمْ
يَوْمَ فِي الْآثَارِ يُسْجَرُونَ ﴿٧٠﴾ ثُمَّ قِيلَ لَهُمْ أَنْتُمْ
تُكْفِرُونَ ﴿٧١﴾ مِنْ دُونِ اللَّهِ قَالُوا هُمُ الْأَعْلَى أَنْتُمْ
تَدْعُونَنَا قَدْ شَأْنًا كَذَلِكَ يُبْسَلُ اللَّهُ الْأَعْلَى ﴿٧٢﴾
وَالْعَظِيمُ يَتَكَلَّمُ بِمَا كُفِّرَتْ قُلُوبُهُمْ فِي الْأَرْضِ بِمَا يَكْفُرُونَ
فَتَرْجُونَ ﴿٧٣﴾ أَدْخُلُوا الْأَرْضَ بِحَقِّهَا وَلَكُمْ فِيهَا مَقَرٌّ
أَلَمْ تَكْفُرُونَ ﴿٧٤﴾ فَأَمَّا بِنِعْمَةِ اللَّهِ فَخَلِّقُوا لَهَا شَيْئًا
بِمَعْنَى الَّذِي يَفْعَلُهُمْ أَوْ تَتَوَقَّعُ لَكَ أَلَيْسَ إِنَّهُ يَرْجِعُونَ ﴿٧٥﴾

﴿ ۶۷ ﴾ نه وه یسن هوین (نانکو بانی هموه لادهم) ژ تاخنی
چتکرسن، باشی ژ چیکه کن، باشی ژ خویناره به کسی،
باشی هموه بچویک ددهت (و بیج بیجه هموه
مهزن دکته) داب دورستی تن بگه من و بالقی
بین، باشی داپیر و کال بین، و هندکه ژ هموه بهری
بالقی بین و بهری پیر بین دمرن، و دابگه هه روزه کا
دهستیشانگری، و داهوین بؤ خنوعه قله کسی بگرن.
﴿ ۶۸ ﴾ و نه وه یسن ژینن و مرینن ددهت (نانکو نه وه
ساخ دکته و دمرینیت)، و نه گره کاره کفبا، بهس
دئی بیژتن هه به دئی بیت. ﴿ ۶۹ ﴾ نه ری ما تو نایینی
نه ریت مدهر کیسن د نیشانت خودیدا دکهن، چاوا
رویسی وان ژ هه قیسی بؤ نه هه قیسی دیتنه وهر گیران.
﴿ ۷۰ ﴾ نه ریت فورشان و نه و تشنن مه پیغه مبه ریت
خن بئن هنارتین دره و دانایسین، قیجا نینزیک دئی زانن
(کا دیواهیکا کاری وان دئی بینه ج). ﴿ ۷۱ ﴾ وه خنن
سنزیسی وان دکه قینه قهید و زنجیران و دیتنه راکیشان.
﴿ ۷۲ ﴾ دناقا شاریاییدا، باشی دناگریدا، دیتنه سؤتن.
﴿ ۷۳ ﴾ باشی دئی (ملیکهت) بیژنه وان: کا نه ریت هموه

بؤ خودی دکرنه هه فیشک. ﴿ ۷۴ ﴾ هموه شوینا خودی دهرستن، گوئن: ل مه بهرز مپوون، نن (د دنیا یسی
ژیدا) نه و چو نه بوون، مه دهرستن، نه ها هؤسا خودی گاواران گومرا و ویه رزه دکته. ﴿ ۷۵ ﴾ نهف نیزایه
یا وئی که قینه یا هموه د دنیا ییدا ب گونه هان دیر، و یا وئی به ترانی و خنوعه ز نکر تیه یا هموه ژ نه هه قی
دکر. ﴿ ۷۶ ﴾ دئی هه رنه دوزه هنی، د (هه ر حهفت) دهر گه هانرا و ههروهر تیدا بن، و ج بیسه جهه جهی خن
مه زنکه هان. ﴿ ۷۷ ﴾ قیجا (هه ی موجه مه دل مهر گوئن و کریاریت وان) سهرا خن بیکشه، ب راستی په یانا
خودی یا راسته، قیجا یان هم د ژا نا ته دا دئی هنده ک ژ وئی (قیزا) یا مه په یان بن دایسه وان نیشا ته دهین
(دا چالیت ته یسن رۆن بین، نه هه رۆزا به دردی چنن بوو)، یان ژی (هتیز ته نه دیتی، نه و نیزاب سه ری وان
هانی) دئی ته مرینن، ژمړینا وان ب بال مه قه به (دئی کیشه خلاص بن).

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا رُسُلًا مِّن قَبْلِكَ مِنْهُمْ مَن قَضَيْتَ عَلَيْهِمْ
وَمِنْهُمْ مَن لَّمْ يَقْضُ عَلَيْهِمْ وَسَيَّئُوا بِآيَاتِنَا أَن يُبَاقُوا
بِقَائِهِ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ فَإِذَا جَاءَهُمْ أَنتَ اللَّهُ يَقِي بِالْحَقِّ وَخَيْرُ
هَذَا لِكَانِ الْبُيُوتِ ۝ إِنَّهُ الْوَلِيُّ جَمَلٌ لِّلْأَنْتِ
يَلْزَمُ بَيْنَهُمَا وَمِنْهَا تَأْخُذُونَ ۝ وَلَمْ يَكُنْ فِيهَا مَتَفِيحٌ
وَلَيْسَ لَهَا عَلَيْهَا سَاحَةٌ فِي مَدُونِكُمْ وَعَلَيْهَا وَعَلَى
الْفُلْكِ تَحْمَلُونَ ۝ وَمِنْكُمْ سَعْدٌ بَيْنَهُمَا ۝ فَأَيُّ الْيَوْمِ
تُشْكِرُونَ ۝ إِنَّهُ تَبِيرُ وَإِي الْأَرْضِ فَتُظَلُّوا كَتَبَتْ
كَانَ عَقِبَهُ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ كَتَبُوا أَكْثَرَ مِنْهُمْ وَأَشَدَّ
قُوَّةً وَأَلَا فِي الْأَرْضِ مَشَأً عَنِ عَنُومًا كَأَنَّا كُفْرُونَ ۝
فَلَمَّا جَاءَهُمْ رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ فَرِحُوا بِمَا عِنْدَهُمْ مِنَ
الْأَمْوَالِ وَحَافَ بِهَرَمَاتِهِمْ كَأَنَّهُمْ لَاشْتَرَوْا ۝ فَلَمَّا رَأَوْا
بِأَسَاقِلَ أَهْلِ آيَاتِهِ وَجَدَهُمْ وَكَفَرُوا بِمَا كَتَبُوا بِهِ
مُشْرِكِينَ ۝ فَلَمَّا تَلَا بِعَقِبِهِمْ أَيْمَانُهُمْ رَأَوْا أَنَّهُمْ كَانَتْ
أَفْهَىٰ إِلَيْهِ قَدْ خَلَتْ فِي عِبَادِهِ وَخَيْرُ مَتَالِكِ الْكُفْرُونَ ۝

﴿۷۸﴾ و ب سویند مه بهری ته پیغمبریت هنارتین،
مه سهراتیبا هندهك ز وان با بؤ ته گوتی، و مه با
هندهك ز وان بؤ ته نه گوتیبه، و چو پیغمبر نه شین
بئ دسویریسا خودی چو نشان و موعجزه بیان
بینن، و ههر وخته کنی فهرمانا خودی [ب نیزادانا وان
د دنیایدا یان د قیامه تیدا] هات، کاری وان ب دویاهی
هات، و هنگی نه ویست ل سهر بویجاتین و ب دویف
بویچی دکه فن خوسارته بوون. ﴿۷۹﴾ و خودیه
نهرش و کهوال [حیستر و بهز و چیل] بؤ ههوه
دابی، داسواری هندهكان بین، و ز هندهكان بخون.
﴿۸۰﴾ و هندهك فایده بیست دی زی بؤ ههوه بیست تیدا
همین [و مه بؤ ههوه بیست دابین،] دابی بگه بگه وی
ههوجه بیبا دلسی ههردا [کو باریت ههوه ز جهه کی
بیته جهه کن دی،] و هوین ل سهر وان و ل سهر
گه میان دتینه هملگرتن. ﴿۸۱﴾ و خودی نشایت
[دهسته لانداریسا] خؤ نیشا ههوه ددهت، قیجا هوین
کیژ نیشانا وی ینکار دکهن، و باوهریسی بئ نائین
[چو نشایت وی نائینه ینکار کرن]. ﴿۸۲﴾ نهری ما

نهو د نهریدا نه گه ریانه، دابینن کا دویاهببا نه ویست بهری وان بوو چ؟ نهو ز وان بتر بوون و ز وان ب
هیزتر بوون، و ز وان بتر شوینوار د نهریدا هه بوون، قیجا نهوا وان ب دهست خؤفه نیایی [ز هیز و نا قاهی،
یان مالدار یسی] نهو ز نیزایا خودی رزگار نه کرن [و فایده ی وان نه کرن]. ﴿۸۳﴾ قیجا وه خشی پیغمبریت
وان ب موعجزه و نشایت ناشکهرافه بؤ وان هاتین، ب وی زانینی شهوا وان هه ی دسه ردا چؤن [و پویه
نه دانه وی زانینی شهوا پیغمبر بئ هاتین، و خملک لی ب گومان تیخستن]، و نهو نیزایا وان ترانه بئ دکر
دؤر ماندوریت وان ب خؤ گرتن. ﴿۸۴﴾ قیجا وه خشی وان نیزایا مه دینی، گؤتن: مه باوهری ب خودی ب
تئی شینا، و مه باوهری ب وان تشتان نهما نه ویست مه بؤ خودی دکر نه هه فیشک. ﴿۸۵﴾ قیجا باوهری نیشانا
وان فایده ی وان نه کرن پشی نیزایا مه دیتن، نهفه ریگا خودیه د راستا هه می بهنده بیست ویدا [پشی نیزایسی
دبینن ز نوی باوهریسی بینن، فایده ی وان ناکهت]، و هنگی گاور دی خوسارته بئ.

إِنَّ إِلَهِتَ قَالَ رَبَّنَا اللَّهُ ثُمَّ اسْتَقَامُوا تَتَنَزَّلُ عَلَيْهِمُ
الْمَلَائِكَةُ أَلَّا تَكْفُرُوا وَلَا تُعْرَضُوا وَلَئِنْ كَفَرْتُمْ
إِنَّا لَنَكْفُرُنَّ عَنْكُمْ وَلَنَخْتَدِمَنَّكُمْ وَلَا خُلَافَاءَ
بَيْنَ يَدَيْكُمْ وَلَنَكْنُزِلَنَّ فِيكُمْ الْبُحْبُوحَ وَالْأَشْجَارَ
الَّتِي لَا تَمُوتُ ۖ وَاللَّهُ عَالِمُ الْغُيُوبِ ۖ وَمَنْ أَحْسَنُ
قَوْلًا مِمَّنْ قَالَ لِلَّهِ وَعَدِيلٌ مُصَلِّحًا وَقَالَ الْبُحْبُوحُ
الْمُسْلِمِينَ ۖ وَلَا تَشْعُرُوا الْحَسَنَةَ وَلَا الْكَفْرَ إِلَّا بِأَلْسِنَةٍ
يَا لَيْتَ أَحْسَنُ فَإِنَّا الَّذِي بَيْنَكَ وَبَيْنَهُ عَدَاوَةٌ كَلَّا
لَكُمُ الْيَوْمَ ۖ وَمَا بَلَّغْنَاهَا إِلَّا إِلَهِتَ سَمَرًا وَمَا بَلَّغْنَاهَا
إِلَّا دُخَانًا عَظِيمًا ۖ وَاقَامُوا تَرْغَبًا مِنَ الْغَيْبِ نَزَّ
فَأَسْتَعِذُّ بِاللَّهِ إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ۖ وَمَنْ يَتَّبِعْ
الْبَيْتَ وَالْقَهَارَ وَالْقَهْرُ لَا تَسْجُدُوا لِلْقَهْرِ
وَلَا لِلْقَهْرِ وَاسْجُدُوا لِلَّهِ الَّذِي خَلَقَهُمْ إِنْ كُنْتُمْ
إِنَّمَا تَعْبُدُونَ ۖ فَإِنْ اسْتَكْبَرُوا قَالَ إِلَهِتَ عِنْدَ
ذَلِكَ يَسْجُدُونَ لَهُ بِالْبَيْتِ وَالْقَهَارِ وَهُمْ لَا يَنْتَهُونَ ۖ

﴿۳۵﴾ ب راستی نهویت گزین: خودانست مه خودیه،
باشی ل سهر فن مابین و حق راگزین، ملیاکهت
[وه ختن مرن] دتیه دهف وان [و دیتونه وان]:
نه نرسن [و تشنن هوبن دی ب بهره چن]، و ب
خهم نه کفن [و تشنن ههوه د دنیا پید ب باش خوقه
هیلای]، و مزگیسیا وی به حشش ل ههوه بیت نهوا
به بیان بز ههوه بن هاتی دان. ﴿۳۶﴾ هم دژا نا دنیا پنی
و ناخره تیدا هاریکار و سه میانیت ههوه بنه، و تشنن
ههوه بفتت پنی بز ههوه تیدا ههوه، و ج بخوازان
زی بز ههوه پنی تیدا ههوه. ﴿۳۷﴾ نهفه قهرگر نه که
ژ دهف خودایسن گرنهف ژبهه و دلزفان. ﴿۳۸﴾ ما
ناخفتنا کن ژ یا وی چیره نهوی بهرنی خه لکی ددهته
رینکا خودی و بانگهه لدنر یسپا رینکا وی دکته، و کار
و کرپاریت راست و دورست دکته، و بیژیت: ب
راستی نهوژ موسلمانانم؟ ﴿۳۹﴾ باشی و خرابی وه کی
تیلک نابن، خرابیسن ب یا چیترا لاده و نه هیله، نه گهر ته
نهفه کر، هنگی دی بیسن نهوی دژمانی د نا فیه راته و
ویدا ههوه، دی وه کی هه فاله کن نیزیک و خوشتی لن

تیت. ﴿۴۰﴾ و کهمس ناگه هته فن بله پنی [کو شوینا خرابیسن باشیسن بکته]، نهو نهبن نهویت سه بر کیش.
و کهمس و منا کته، خودان خیره کن مه زن نه بیت. ﴿۴۱﴾ و ههر وه ختن شاوازا که ژ شهبانی بگه هته ته، نو
خو ب خودی بهار یزه، ب راستی نهویس گوه دیر و زانابه. ﴿۴۲﴾ ژ نیشانیت مه زناتی و شیانا خودی شفه
و روژ، و روژ و هه یسن، سوجهه پنی نه بق روژی بیسن و نه به یقی، و سوجهه پنی بز وی خودای بیسن
نهو دایسن و نهو چن کرین، نه گهر هوبن راست وی ب تنن دهر یسن. ﴿۴۳﴾ و نه گهر وان خو مه زن کر [و خو
ب سهر په رستنا خودی تیخنسن]، نهویت ل دهف خودایسن ته [کو ملیاکهتن] شفه و روژ ته سییحا خودی
دکهن وژ کتیا بیان باقر دکهن و ناوه ستن.

۱۳۹ ﴿ وَ زِيْنَاتٍ زِيْنَاتِنَا ۚ خُودِي ۚ ل سِر سَاخِرُنَا
بِشْتِي مَرْنِي ۚ اَهْوَه دِي تُو نِهْرِي هَشَك بِيْنِي ۚ كَاغَا
خُودِي بَارَان ل سِر بَارَانْد كُز دِيْت وَ دِيْزِيْت وَ يَف
و بِلَنْد دِيْت ۚ ب رَاسْتِي نِهْوِي نِهْر دِي مَرِي زِيْنْدِي
كِرِي ۚ هِر نِهْر دِي مَرِي بَان زِيْنْدِي كِه تَه ۚ ب رَاسْتِي
نِهْو ل سِر كِرْنَا هِمِي نَشْتَان بِيْن دِه سِنَه اِنْدَارَه ۚ
۱۴۰ ﴿ ب رَاسْتِي نِهْوِيْت نَا يَه تِيْت مِه دُكُو هُزُرُن
لَو دِه سَكَارِي تِيْدَا دَكَن ۚ نِهْو ل بِهْر مِه بِهْر زِه نَابِن ۚ
نِهْرِي مَ كِيْز چِيْنَرَه نِهْوِي مِلَاكِهْت دِهَافِيْزِه نَاف
نَا كِرِي ۚ يَان زِي نِهْوِي رُفُزَا قِيَامَه تِي تِيْمَن دِيْت ۚ
هَهْو چ دَفِيْت بَكَهْن ۚ ب رَاسْتِي نَشْتِي هُوِيْن دَكَن
خُودِي بِيْن نَا كِه هَه ۚ ۱۴۱ ﴿ ب رَاسْتِي نِهْوِيْت بَاوَهْرِي ب
قُورَنَانِي نِه نِيَابِيْن دِه سِي بُو وَ اَن هَانِي ۚ نِهْو دِي جَزَابِيْن
گَاوَرِي وَ بَاوَهْرِي نِه نِيَابَا خُز وَ هِر گِرَن ۚ وَ ب رَاسْتِي
نَهف قُورَنَانِه كِتِيْبَه كَا بَرِيْز وَ بِيْنِي وَ يَنَه وَ هَار سِيْبِه ۚ
۱۴۲ ﴿ كُو هُزُرِيْن ب چُو رَه نِگَان نَا كِه هِيْنِي ۚ وَ چُو جَا
بُوِيْج نَا يِيْت ۚ اَوْ يَا هَار سِيْبِه زِي كِيْمَكِرُن وَ زِيْدَه كِرْنِي ۚ
وَ بَشْتِي وِي زِي چُو كِتَب نَا تِيْنِي ۚ وِي بُوِيْج بَكَهْن ۚ

چونكي نهو ز دهف خودايي كار نه جه و شايي گهله به سني ۚ يا هاتييه خوارِي ۚ ۱۳۹ ﴿ نهو چو دراستا
ته دا ناييْزُن ۚ نه گهر دراستا پيْغه مِه رِيْت بهرِي ته زِي دانه هاتييه گُزُن ۚ ۱۴۰ ﴿ يان دِي بيْزُن تويي دِيْنِي ۚ يان دِي
بيْزُن سَبْرِه بِنْدِي ۚ يان دِي بيْزُن دره وِيْنِي ۚ ب رَاسْتِي خودايي ته خوداني ليْزُورِيْتِه ۚ بُو خودان باوهران ۚ و
خوداني نِيْزَا بَا گِرَان وَ دُوارَه ۚ ۱۴۱ ﴿ ۱۴۲ ﴿ فَيَجَا خُز بِيْلَه ب هِيْشِيَا وَ يَه ۚ ۱۴۳ ﴿ وَ نه گهر مِه نهف قُورَنَانِه
ب نِه زِمَانِه كِي بِيَانِي ۚ نِه عَجِه سِي ۚ فَيَابِيَه خوارِي ۚ داييْزُن بِلَا نَا يَه تِيْت وِي ب نِه زِمَانِه كِي هَاتِيَانِه دِيَار كِرْن ۚ نِه
تِيْگِه هَشَبَانِيَه ۚ ۱۴۴ ﴿ وَ داييْزُن ۚ قُورَنَانَا بِيَانِي وَ پيْغه مِه رِيْتِه عَهْرَه جَاوَا دَكِه مِه بهرِي ك ۚ ۱۴۵ ﴿ نِهف قُورَنَانِه بُو وَ اَن
نِهْوِيْت بَاوَهْرِي نِيَابِيْن رَاسْتِي وَ دِهْر مَانِه ۚ نِهْوِيْت بَاوَهْرِي بِيْن نِه نِيْنِيْن گُوْهِيْت وَ اَن بُو بِيْستَا قُورَنَانِي
دَكِه رَن ۚ وَ قُورَنَان ل سِر وَ اَن تَا يَتَا يِي وَ كُزُهِيْه ۚ نِهف ۚ نِهْوِيْت ز قُورَنَانِي بِيْن بَاوَهْر ۚ دِه سَانِه هِر وِه كِي
ز جِه كِي دُوِيْر دِيْتِه گَا زِي كِرُن ۚ نِه گَا زِي يِي گُورَلِيْن دِيْن ۚ وَ نِه تِيْن دَكِه مَن ۚ ز بهر هِنْدِي ل دُوِيْف نَا چِن ۚ
۱۴۶ ﴿ وَ مِه تِه وِرَات بُو مَوَسَا يِي نِيَا ۚ وَ نِهْو ل سِر زِي ك جُودَابِيْوُن ۚ د نَا فِهْرَا رَاسْت دَانَا وِي وَ دِرِه وَ دَانَا
وِيْدَا ۚ هِر وِه كِي مِلَه تِي ته د رَاسْتَا قُورَنَانِيْدَا كِرِي ۚ وَ نه گهر ز بهر فِهْر مَانَا خُودِي نِه بَا يَه كِر وَ اَن بِيْكِه فِه نِيْزَا
نَا دِهْت ۚ دَا حُوكَمِي وَ دَادُوَهْرِيْن د نَا فِهْرَا وَ اِنْدَا كِهْت ۚ نَا نَكُو دَا زُوِي نِيَابِيْن بُو وَ اَن نِيْت ۚ نِهْوِيْت قُورَنَانِي
دِرِه وَ دَانِيْن ۚ وَ ب رَاسْتِي نِهْو ل قُورَنَانِي ب شَك وَ گُز مَانِيْن ۚ ۱۴۷ ﴿ ب رَاسْتِي هِر كِه سِي بَا شِيْيِي بَكِهْت بُو
خُز دَكِهْت ۚ وَ هِر كِه سِي خِرَابِيْيِي دَكِهْت ل خُز دَكِهْت ۚ وَ خودايي ته سَتَمِيْن ل بهنده يان نَا كِهْت ۚ ۱۴۸ ﴿ كِه سِي بِيْن
گُوْنَه د نَا تِيْتِه نِيْزَا دَان ۚ

سُورَةُ شُورَا

ل مە کە مە هاتیبە خوارێ (۵۳) ئایەتە

بسم الله الرحمن الرحيم

﴿۱﴾ هُوسَا دێتتە خواندن (حَا، مِم)، (عەبن، سین، قاف) و ل دۆر ڕا کەرتا فەن ڕەنگە تیان، ل دەستیکە سۆرەتا بە قەرە بۆ قەرە. ﴿۲﴾ هُوسَا وەکی فەن سۆرەتی خودایەیی سەردەست و کاربە جە وەحیی بۆ تە و پێغەمبەریت بەری تە دەنیرت. ﴿۳﴾ هندی دەرەد و تەسەناندا هەی یەن و یە، و ئەو یەن بلند و مەزنە. ﴿۴﴾ تێزیکە [هەر هەفت] تەسەن [بەر مەزناتیا خەوتی، و ژ بەر کریتیا فاختا ئەو دەرەقی خودێدا دەکن] ل سەرێک شەق شەق بێن، و ملیاکەت بەسە خودایەیی خەز دەکن و وی ژ کێمایان باقر دەکن، و داخوازا گونەه ژێرین بۆ ئەوت دەرەیدا، دەکن، بزانی ب راستی خودیە گونەه ژێر و دلۆفان. ﴿۵﴾ ئەوت شوینا خودی هەفەشک و

سُورَةُ الشُّورَى

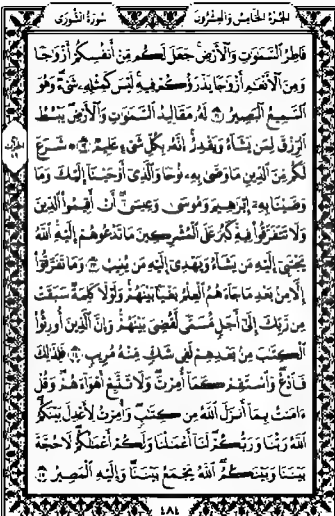
بسم الله الرحمن الرحيم

حَمَّ عَشَقْ كَذَلِكَ يُوحَىٰ إِلَيْكَ وَإِلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكَ
 اللَّهُ الشَّهِيدُ ذِكْرُكَ لَمَّا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ
 وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ نَكَا السَّمَوَاتِ يَتَغَطَّرُونَ مِنْ قَوْلِهِنَّ
 وَالْمَلَائِكَةُ يُسَبِّحُونَ بِحَمْدِ رَبِّهِنَّ وَتَسْتَغْفِرُونَ لِمَنْ فِي
 الْأَرْضِ إِلَّا الَّذِينَ هُمْ أَعْلَوْا الرَّجِيمُ وَالَّذِينَ اتَّخَذُوا
 مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءَ اللَّهُ حَظِيظٌ عَلَيْهِمْ وَمَا أَنتَ عَلَيْهِمْ بِكَلِيمٍ
 وَسَعْدَ ذَلِكَ أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ فَذْكَرْنَا لَعْنَةً أَلَمْ تَرَ أَنَّ الْفُرْقَانَ
 حَتَّىٰ تَبْذُرَ النَّوْمَ فَتُجْمَعُ الْأَنْبِيَاءُ فِي رُفْقٍ لِنُفْسٍ وَتَقْرَأُ فِي
 السَّجُورِ وَتَقْرَأُ اللَّهُ تَعَالَىٰ تَعَالَىٰ وَتَعَالَىٰ وَتَعَالَىٰ مِنْ
 يَتَأَمَّلُ فِي رَحْمَتِهِ وَالْمَلَائِكَةُ مَلَائِكَةُ اللَّهِ وَلَا تَقْصِرُ عَنْ
 اتِّخَاذِهِ مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءَ فَإِنَّهُ هُوَ الْوَكِيلُ وَهُوَ الْحَقُّ
 عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ وَمَا اخْتَلَفْتُمْ فِيهِ مِنْ شَيْءٍ فَحُكْمُهُ
 إِلَى اللَّهِ ذَلِكُمُ اللَّهُ رَبِّي عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَإِلَيْهِ أُنِيبُ

بوت گرتین [و دەرەسن]، خودی ل سەر کار و کرباریت وان زیرەقانه، و کار و کرباریت وان نە دەست نەدانه. ﴿۶﴾ هُوسَا مە قورشان ب ئەزمانی عەرەبی بۆ تە ئینا خوارێ، داتو خەلکی مە کە مە و دەور و بەریت وێ یەن ناکە هەدار بکە و بترسینی، و داوان ژ دۆرا قیامەتێ و کۆمبونی، کو جو گۆمان تەدا نینە، بترسینی [وێ دۆزێ خەلک دێ تە دو جوبین]، جوبنە دێ جیت بە حەشتێ و جوبنە دێ جیت دۆزە هە. ﴿۷﴾ ئەو گەر خودی قیابە، داوان کە تە ئێک دین، بەلێ یەن وی بقیب دێ کە تە ناف دلۆفانیا خۆدا، و سەمکاران چو دۆست و هاریکار نیشن. ﴿۸﴾ ئەو غەبیری خودی بۆ خۆ دەکنە سە میان و پشە فەن؟! و سە میان و پشە فەن بەس خۆدییە و ئەو مرییان ژێندی دەکت، و ئەو ل سەر هەمی ئشتان یە دەستە لاتنارە. ﴿۹﴾ و هەر تەشتە کێ هوبین ل سەر ژێک جودا بێن [ژ کار و بەریت دینی]، حوکمی وی یەن ل دەف خودی، ئیجا بۆ حوکمی وی ل خودی بۆ قەر، ئەف خودی [ئەف حوکمی هەر تەشتە کێ ل دەف] خودایەن مە، من پشەتا خۆ ب وی گرێدا، و د هەمی کار و بەریت خۆدا دێ ل وی زقەر.

﴿۱۱﴾ نعو چنکه ری نورد و نه سمانانه، ز هوه ب خق، بز هوه هه فسر بیت داین، و ز تهر شان زی نبر و من بیت داین هوه بی زیده دکت، چو نشت وکی خودی [د کاروبار و سالو خه ناندا] نینه، و هوه بی گره دیر و یینه ره. ﴿۱۲﴾ کلبل و خزیه بیت نورد و نه سمانان بیت خودینه، بی بیث دئی رزقی لی بهر فرمه گت، و بی بیث دئی لی بهر تنگ گت، ب راستی نعو همه می تشنی دزانیست، و تشنه ک ل بهر بهرزه نایست. ﴿۱۳﴾ [گملی موسلمانان] خودی نعو دین داده و نه وی نه مرئی نووحی بی هاتیه کرن، و نه وی مه بوق به و وحی هنارنی و نه وی مه مرئی تیراهیم و موسا و عیسی بی کری [هر تیکه] دینی نه وحیدیه و تیکه بهر سبینه، بگرن و بیاریزن، و ل سهر ژیک جودا نه بن [کو کار ب هنده کی بگن، و هنده کی بجلن]، و نه وی هویس هه فیشک چیکه ران بز گازی دکن [کو دینی نه وحیدیه] ل سهر وان بی گرانه، و هر که سنی خودی بز تیکینیا خق بیث، فی دینی بز دهلیزیرت، و هر که سنی ب توبه بی ب بال

خودینه بز فریت، خودی وی راسته ری دکت. ﴿۱۴﴾ و [مله تیت خودان دینیت بهری] هنگی جودایی و ژیکفه بیرون که فته د نافه را و اندا پشی زانین و نیشایت ناشکرا ژ پیغه بهریت وان بز وان هاتین، نه فیه زی ز بهر زکر هشیبا وان، و نه گهر ز بهر وی فرمانا خودی نه بایه کو نیرادانا وان دئی تبه پاشتیخستن هه تا دمه کی دهشتیانگری، خودی داوان د هیلک بهت و نه ندهیلان، و ب راستی نه ویث پشی مله تیت خق بوویسه ویرسیت کینی [جوهی و فله، هه فچه ریخت پیغه بهری] د راستا قورنایندایان د راستا پیغه بهریدا یست د شک و گومایند. ﴿۱۵﴾ قیجا ز بهر فی ژیکفه بیرون و ژیکجه داهیا وان، تو داخوازا تیکینیا خودی بکه و خق ل سهر بگره و ل سهر بهردوام به وکی نه مرئی ته بی هاتیه کرن، و ب دیوف دلخوازیست وان نه که فته، و بیژه: هر گتیه کا خودی تیناییه خوارنی من باومری بیایی هه، و نه مرئی من بی هاتیه کرن نه ز عه داله تن د نافه را هوه ودا بکهم و غه دری نه که م [نه گهر هویس جوکمی خق بیینه دهف من] خودی خودانی مهیه و خودانی هوه به زی، جزایی کار و کرباریت مه بز مهیه و جزایی کاروباریت هوه بز هوه بهیه، چر بهر د نافه را مه و هوه ودا نه ما [چو نیشان و بهلگه نیش نه هاتیه گوتن و هه فی ناشکرا بپروا]. خودی دئی [پروا] قیامه تن] مه پیکه کز مکت، دو بیا هیک و زفرینا مه هر ب بال و یقه به [هر تیکل ل دیوف کاری وی دئی جزاکت و خلات کت].

وَالَّذِينَ يُخَفِّفُونَ فِي الْآيَاتِ يُعَذِّبُهُمْ بِمَا أَنشَأَ رَبُّهُمْ أَلُحْثَةً
 دَاحِضَةً يُعَذِّبُهُمْ رَبُّهُمْ وَيُعَلِّمُهُمُ كِتَابَ الْإِنشِاقِ
 اللَّهُ الَّذِي أَنزَلَ السَّكَّابَ وَالْحَقَّ وَالْمِرَاتِ وَمَا يُدْرِيكَ
 لَعَلَّ السَّاعَةَ قَرِيبٌ ﴿١٥﴾ يَسْتَفْجِلُ بِهَا الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ
 بِهَا وَالَّذِينَ هُمْ عَنْ عَذَابِكُمْ إِنَّمَا هُمْ يُنْشِئُونَ
 أَلَا إِنَّ الَّذِينَ يَسَارُونَ فِي السَّاعَةِ لَيْسَ مُثَلِّمِينَ
 اللَّهُ لَئِيلٌ يُعَذِّبُهُمْ بِمَا هُمْ يُنْشِئُونَ وَمَا هُمْ بِأَعْلَمِينَ
 مَنْ كَانَ يُرِيدُ حَرْثَ الْآخِرَةِ لَعَلَّ فِي خَزَائِنِهِ وَمَنْ
 كَانَ يُرِيدُ حَرْثَ الدُّنْيَا نُؤْتِهِ مِنْهَا وَمَا لَهُ فِي الْآخِرَةِ
 مِنْ نَاصِبٍ ﴿١٦﴾ أَمْ لَهُمْ شُرَكَاءُ شَرَعُوا لَهُمْ مِنَ الدِّينِ
 مَنَازِلَ بَلْ أَتَى اللَّهُ بِالْحَقِّ لَعَلَّ الْعُقَلَاءَ يُنْشِئُونَ
 وَلِلْعَاقِلِينَ لَعْنَةُ اللَّهِ الْإِيمَةَ ﴿١٧﴾ تِلْكَ آيَاتُ الْقُرْآنِ
 تُنْفِثُهَا وَمَا كَسَبُوا وَمَوْزِعَهُمْ وَالَّذِينَ
 نَاسُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فِي رَوْضَاتٍ الْخَالِدِينَ لَهُمْ
 مَا يَشَاءُونَ عِنْدَ رَبِّهِمْ ذَلِكَ هُوَ الْفَضْلُ الْكَبِيرُ ﴿١٨﴾

﴿۱۶﴾ و نهویت جرهمیری د راستا دینی خودیدا
 دکهن پشتمی خه لک ب به رف هانی و گرتی، ههجه تا
 (به لگه و نشاننا) وان ل د هف خودایی وان یا هوچی و
 چو بییه، و غه زب و کهربا خودی ل سر وان بیت،
 و نیزابه کا دژوار بز وان یا هه ی. ﴿۱۷﴾ خودی کتب
 بیت هنارتین دا هه قیس بنه جه بگه، و تراز ی و
 دادزی بیت هنارتین [دا مرقف ده مس کاروباریت
 خودا ب دادوهری پان]، و ما نوچ دزانی، به لکی
 پوژا قیامتی یا نیزیک بیت. ﴿۱۸﴾ نهویت باوهری
 ب قیامتی نهی له زنی ل هانتا وئی دکهن [هه ر
 ترانه پیکرن و باوهری بی نه نیان]، و نهویت باوهری
 ب پوژا قیامتی هه بین زنی دترسن، و دزانی راسته
 و بی شک هه دق تیت، بزانی ب راستی نهویت
 جرهمیری ل سر هانتا پوژا قیامتی دکهن و لی ب
 شک دکهن، نهویت د بهرزه بوونه کا کویر و دوبردا.
 ﴿۱۹﴾ خودی زنده یی ب رحیم و ب کهرمه د گمل
 بهنده بیت خو [هه ر چهنده گونه هکارن زی]، و هه
 کهسی بغیت بزقنی وی بهر فرهد ددهنی، و نهویتی ب

هیز و سردهست و خودا دهمته لات. ﴿۲۰﴾ هه ر کهسی ب کار و کرباریت خو خیرا ناخره تی و خوشییت
 وئی بغین، نه م دق خیرا وئی بز زنده کهین [هه ر خیرک ب دهمه خیران]، و هه ر کهسی ب کار و کرباریت خو
 خو شیا دنیا یی بغیت، نه م دق [هند] دهینی [هندی مه بز نفیسی]، و وی ل ناخره تی چو بار و بیشک ز خیرا
 کار و کرباریت خو نابین. ﴿۲۱﴾ نه ری وان هه فیک هه نه، بز وان، نه و دین دانیه، نهوی خودی ناگه زنی
 نهی و دهستوری بی نه دایی؟ و نه گه ر ز بهر هندتی نه بایه کو خودی حو کم پاشیخستنا نیزایا وان بز پوژا
 قیامتی بی دایی، دانوکه حو کمی دنا به را موشرک و موسلماناندا کهت، و داله زنی ل نیزایا وان کهت، و
 داب دویمه لک تین، و ب راستی سته مکاران نیزابه کا دژوار یا هه ی. ﴿۲۲﴾ [پوژا قیامتی] دق سته مکاران
 یی ز بهر کار و کرباریت خو دترسن و دله رزن، و نه و [پوژو کو پوژا قیامتی] دق هه ر ب سر و اندا تیت
 [بترسن یان نه ترسن]، و نهویتی باوهری نیایشین و کار و کرباریت راست و درست کرین بیت دناف
 میز گیت به هه شتیدا، و وان چ بغیت بز وان ل د هف خودایی وان بی هه ی، و نه هه به کهرمه ما زن.

﴿۴۳﴾ نه نهوه یا خودی مزیبسی پی ددهته
 بهنده بیت خۆ، بیت باوهری ټیابین و کار و کرپاریت
 راست و دورست کریڼ، و [هه ی موحه مه] پیږه
 نهو چو کریڼان به رانه بری گه هاندنا لی به یاسی ژ
 هه وه ناخو از م، هه ژیکرنا مرو قانیڼی نه بیت [نشتی
 نهو ژ هه وه دخو از م نهوه هوین ته زی نه من نه کهڼ،
 ژ بهر وی مرو قانیڼیا د ناهه را من و هه وه دا، و هه ر
 که سنی باشیبه کن بکت هم دی باشیا وی بز
 زیډه که بن، ب پراستی خودی زیډه گونه زیډه و
 شوکور و هر گره. ﴿۴۴﴾ نهوی نهوه [فوره یسی] دبیزن:
 [موحه مه دی] نهف قورانه ژ دهف خو ټیای و ژ دروه
 ب بال خودی نه لی ددهته، و نه گهر ته ل بهر بابه نو
 نشت کی ژ دروه ب بال خودی نه لی بدهی، خودی دا
 دلنی ته موزکته نه گهر فیابیه، و چو نشت ندما
 ل بیرا ته، و چو نشت ل سر دلنی ته نه دهیلا، و
 [خودی] بویجیڼ رادکته و زی دبهته، و هه یسی
 کو نیسلامه ب ناخفتنیت خو بیت ب وه چی بز
 پیغه مه بری خو هنارتین [کو قورانه] دیار و به جهه

دکته. ب پراستی خودی ژ نشتی د سینگ و دلاندا فهارتی ب ټاگه هه. ﴿۴۵﴾ و نهوه توبه یسی ژ بهنده بیت
 خو و هر دگریته، و ل گونه ټیت وان دبوریته و یا هوین دکه دزانیته. ﴿۴۶﴾ و دوعایت وان نهو ټیت باوهری
 ټیابین و کار و کرپاریت راست و دورست کریڼ قه بویل دکته، و ژ که ره ما خو ژ داخو از اوان زیډه تر
 ددهته وان، و ټیایه کا دژوار بز گاوران یا هه ی. ﴿۴۷﴾ و نه گهر خودی بز قی هه می بهنده بیت خو به رفره ه
 کرپابه [وه هه می زمگین و بی منعت کرپابه]، دا هه می دته ریددا دهر داچن، و داخو مه زن کهڼ، به لی
 ل قایده یا [فه دارا] وی دقتی بز قی دټیبه خواری، ب پراستی نهو ل بهنده بیت خو شاره زا و ب ټاگه هه.
 ﴿۴۸﴾ و نهوه بارانی [وه ختی هه جه یسی] دټیبه خواری، پشی بهنده بیت وی ژ هاتا وی بی هیلی بویوین
 ، و دلوقانیڼیا خو [خپړ و بږیت بارانی] به لاف دکته، ب پراستی نهوه سه میانی، شای به سن و سوباسی.
 ﴿۴۹﴾ و ژ ټیابان و به لکه بیت [مه زاتیڼیا] وی چیکرنا نهرد و نه سمانان و هندي خودان و وجت ټیدا به لاف
 کریڼ، و نهو ل سر کز مکرنا وان نه گهر بقتی پی پیغه هاتیڼیه. ﴿۵۰﴾ هه نه خو شیهه کا بکه هته هه وه ژ بهر
 وان کار و کرپارانه بیت هه وه کریڼ، و ل گه له گونه هان زی دبوریته [جزای بی نادانیت]. ﴿۵۱﴾ [گلی
 مرو قان] هوین نه شین خودی نه چار بکهڼ دته ریددا، کو هه وه ټیانه ددهته، و ژ بی خودی هه وه چو هاریکار
 و پشته لمان نین.

﴿۳۳﴾ و ز نیشایت [معزانتی و دهسته لاتاریا] وی،
چون و هانتا گه مینت وهکی چیا بانه دهریابندا.
﴿۳۴﴾ نه گهر خودی بفت دئی بای راوه سیت،
قیجا گه می دئی دهریابندا مینه راوه سبای،
ب راستی نهه [نشان و برنا گهمیان] نشان و
به لگنه [ل سر شیان و دهسته لاتاریا خودی]
بؤ هر تیکنی زنده سه برکیش و زنده شو کوردار.
﴿۳۵﴾ یان زی [نه گهر بفت دئی هور بهیاه کی دژوار
ب سر و اندا تبت] ژ بهر کار و کراریت وان کرین
دئی وان د هیلک بهت، و ل گه له گونه بت وان
دبورت [وب گونه بت وان ل وان ناگریت، و وان
ژ گه له نه خورشیان قورتال دکته]. ﴿۳۶﴾ دا نهوت
گه گشه و جره بری د نایه تبت مه دا دکهن، بزانش
نهو ژ نیرایا مه قورتال نابن. ﴿۳۷﴾ و هر تخته کی
خودی دایسه مهو ژ بهر تال و خه ملا زیانا دنیا سینه،
و تثنی ل هدف خودی همی چیت و ب دؤمره، بؤ
وان نهوت باومری نیابین و پشنا خو ب خودایس
خو گهرم کرین. ﴿۳۸﴾ و نهوت باومری نیابین

نهون [نهوت خو ژ گونه بت معزن و زنده کریت دوبر دیتخن، و نه گهر کریت وان ژ تیکنی فیهون
لن دبزن. ﴿۳۹﴾ و نهوت ل دیف نهمری خودایس خو هاتین، و نفیز بهر دهوام و ب رهنگی پدفی
کرین، و کاروباری وان [دنا فیه هفدا] مشهوره تکره، و ژ زقی مه دایسه وان [دینکا خودیدا] ددهن.
﴿۴۰﴾ و نهوت نه گهر ستم لن هاته کرن [ژ نه هفی]، تولیت خو ل وی فده کن بی ستم ل وان کری، و
ته عدا بیس ناکن [دفت مسلمان بی شکستی و بیچاره نبیت بهرام به زوردار بی و نازا کرنا وی ژ هیزکاری
بیت]. ﴿۴۱﴾ و جزایس خرابیسی خرابیه کا وهکی ویه، و هر کس ل وی بیزیت [نهوتی خرابی د گه ل کری]
و نافیه خز و وی خو ش بکته، دئی خودی خه لاتی وی دهتی، ب راستی خودی حه سته مکاران ناکته.
﴿۴۲﴾ و بیس تو لا خو فکته [بی زیدهی] پشی ستم لن هاتیه کرن، قیجا نه فان چو ریکیت لیگرتن و
لؤمیهان ناچش. ﴿۴۳﴾ نهو دئی بهر لؤمه و لؤمه دار بن نهوت زوردارین ل خه لکی دکهن، و ژ نه هفی خو د
ته دیدا معزن دکهن، و خرابی و دهستدزی بی تیدال سر جان و مالی خه لکی دکهن، نه فان نیرایه کا ب ژان
و دژوار بؤ وانه [رؤزا قیامهتی]. ﴿۴۴﴾ و بیس بهر ل سر زولنی بکشیست. و [ل زوردار خق] بیزیت،
نهه [سه برکیشان و لیویرین] ژ وان کارانه بیت کو دفت مرؤف ل سر بی هشیار و رذ بیت. ﴿۴۵﴾ و هر
کس خودی وی گومر او پیه رزه بکته، نن وی پشی خودی کس سینه، خو لن بکته خردان وی
راسته بی بکته، و دئی بیس گافا سته مکار [رؤزا قیامهتی] نیرایس دینن، دئی بیژن، نهری ریکه کا زقین
[بؤ دنیا س] هیه.

وَقَرْنَهُمْ قِصَصُوهٗمْ عَلَیْهَا حُشِیْعَتٌ مِّنَ الَّذِیْنَ یُظَلُّوْنَ
مِن ظُلُمٍ خَافٍ وَقَالَ الَّذِیْنَ آمَنُوا لَیْسَ بِالتَّحْسِیْنِ الَّذِیْنَ
سَمِعُوا أَنفُسَهُمْ وَأَهْلِیْهِمْ یَوْمَ الْقِیَٰمَةِ إِلَّا الَّذِیْنَ ظَلَمُوا
فَیُعَذِّبُهُمْ ۖ وَمَا كَانَ لَهُمْ مِنَ الْوِیْلَةِ بِشَیْءٍ وَهُمْ
فِیْ ذُرِّیۃٍ مِّنْهُ وَهُمْ یُحْیِیۡلُ اللَّهُ فَا لَهُمْ مِنْ سَبِیۡلٍ ۖ اَسْتَعِیۡبُوا
لِیُرْکَبَ مِنْ قِبَلِیۡ اِنْ یَأْتِیَ یَوْمٌ لَا مَرَدَّ لَهُ مِنَ اللَّهِ مَا لَكُمۡ
مِّنْ مَّخَافَۃٍ وَمَا لَكُمۡ مِنْ فِکْرِ ۖ فَاتَّخِذُوا
أَمْوَٰلَکُمْ عَلَیْهِمْ حِفْظًا اِنَّ عَلَیْکَ الْاَلْبَیۡتَ وَاقَاۡفَا
اَلۡاٰفَ الْاِنۡسَٰنِ ۚ وَیَا رَٰحِمَۃٌ لِّرِجِّ ۚ وَیَا مُنِیۡمَۃٌ سَیۡمَۃٌ
بِمَا تَعۡمَلُ ۖ اَتٰی اٰیٰتِیۡهِ فَاتَّخِذِ الْاِنۡسَٰنَ ۚ کَعَلُوۡۤهٗ ۚ یَقُوۡلُکَ
السَّعٰوَتِ وَالْاَرۡضِ ۚ یَخْلُقُ مَا یَشَآءُ ۚ یَهَبُ لِمَن یَشَآءُ اِنۡسَٰنًا
وَقَوۡۤهٗ ۚ لِمَن یَشَآءُ الذَّکُوۡرَ ۚ اَوْ یُنۡثِیۡهِمْ ۚ وَیَعۡزِزُ لِمَن یَشَآءُ
اَلۡاٰیٰتِ ۚ اَلۡیَسَّرُ لَکُمۡ اَلۡفَ اَوۡحَآءُ الْوَحۡیِ ۚ وَرَآیَ جِبۡلَ اَنۡزِلَ
رُسُلُوۡا فِیۡنَیۡۤیۡ بِاٰیٰتِہٖ ۚ مَا یَشَآءُ ۚ اِنَّہٗ عَلٰی حَکِیۡمٍ ۚ

ب سمرئی هموه دبیت، چونکی هوین دئی زانن ب دورستی هوین هیزایی وی تیزایینه. ﴿١٨﴾ فیجا نه گهر وان بریسی خن و مرگیزا [ول دیوفن نمرئی خودی نه هانن و باوهری نه نیان، خه منی نه خو،] نئ مه تو نه هنارتی نول سهر وان پاریزکار بی [ب کۆنه کی سهرئی وان بدیه باوهریسی] و ژ گه هاندنا په یاما خودی پیفته تر چو بیی دی ل سهر ته نینه، و نه گهر هم ژ بهرئی خو فیه نیعمهت و کهره منی بدیهه مرقفی بی کیه فخنوش دبیت [به تر دبیت]، و نه گهر نه خنوشیبه ک ژ بهر ته و وان کری بگه به و وان، فیجا قه نجیبت بهری نو که مه د گهل مرقفی کرین، ژ بیرا خنوش دبیت. ﴿١٩﴾ خودانی و فهرمانداریا ته رد و نه سمانان یا خودیه، چ بیئت چن دکهت، بی بیئت دئی کچان دهتی و بی بیئت دئی کوران دهتی. ﴿٢٠﴾ یان ژی دئی کور و کچان پیگه دهتی، هه چیی وی بیئت ژی دئی خرش گهت [نه کور دین و نه کچ..] ب راستی نه وی زیده زانا و خودان شیان. ﴿٢١﴾ و نینه مرقفه ک خودی د گهل باخفت، ب بزکا و هجینی [نیلها من] نه بیبت [ههروه کی خودی نیلها من داییه دهیکا مووسای، و کریبه د دلی ویدا کوربی خو بدانیه د سنوقه کیتدا، و بافتینه د دهرا ییندا]، یان ژی ل بهشت بهرده به کی [ههروه کی خودی د گهل مووسای ناخفتی و گول ناخفتنا خودی بروی، بیی خودی بییبت]، یان ژی فاسده کی [ژ ملیکا هتان] ب هینریت، فیجا [نه ملیکا هت] ب نه مری خودی چ یا خودی بیئت بۆ وی مرقفی ب وه حی بیبت، ب راستی خودی بیی بلند و کار به جهه.

وَكَذَلِكَ أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ رُوسًا مِّنْ أَمْرًا مَا كَانَ يَدْرِي مَا الْكِتَابُ
وَلَا الْإِنشَاءَ وَلَكِن جَعَلْنَاهُ نُورًا نَّهْدِي بِهِ مَن نَّشَاءُ مِنْ عِبَادِنَا
وَلَذَلِكَ لِنَهْدِيَ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ۚ صِرَاطَ اٰمَالٍ اَلَّذِي لَمْ
يَكُن مِّنْ اَلشَّيْءِ وَمَا فِى الْاَرْضِ اِلَّا اِلَٰهُ نَحْنُ نَصِيرُ الْاٰمُوْنَ ۝

سُورَةُ الزُّحْرِ

بِسْمِ اَللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

حَمْدٌ ۝ وَالْكَتٰبِ الْاَتَمِّ ۝ اِنَّا جَعَلْنَاهُ فُرْقَانًا غَرِیْبًا
اَلَمْ نَكُنْ نَعْتَمِدُ عَلٰی قُلُوْبِنَا ۝ وَاَلَمْ نَكُنْ نَعْتَمِدُ اَلْمَلٰٓئِكَةَ
اَلْقٰی حَكِیْمًا ۝ اَلَمْ نَقْضِرْ عَنْهُمْ اَلْذِكْرَ صَفْحًا
اَنْ كُنْهُمْ قَوْمًا مُّشْرِیْقٰتٍ ۝ وَكُوْنُوْا اَرْسَلٰتًا مِّنْ اَنْبِیَآءٍ
اَلْاَوَّلِیْنَ ۝ وَمَا یُنْبِیْهِمْ مِّنْ نَّہْنِ اِلَّا كَاوَابُ ۝ یَسْتَهْزِیْوْنَ ۝
فَاَلَمْ نَعْنٰ اَشَدَّ مِنْهُمْ نَفْثًا وَتَحْضٰی مَثَلِ الْاَوَّلِیْنَ ۝
وَلٰہِن سَآئِمٌ مِّنْ خَلْقِ الْاَنْثَرِیْنَ وَالْاَرْضِ یَسْتَفُوْزُوْنَ
خَلْقَهُنَّ اَلْقٰیْرُ الْعَلِیْمُ ۝ اَلَّذِی جَعَلَ لَكُمُ الْاَرْضَ
مَهْدًا وَجَعَلَ لَكُمُ فِیْهَا اَسْبَآءًا اَلَمْ نَكُنْ نَعْتَمِدُوْنَ ۝

﴿۵۴﴾ و کا چاروا مه وهی بؤ پیغه مبریت دی هنارتیه، وه سامه ب نه مری خق قورثان بز نه ب وهی هنارت، و ته [ههی موحه مه مری هانتا وهی] نه دزانی قورثان چیه و باوهری چیه، به لن مه قورثان یا کریهه بؤناهیه کا وهسا، هه چیه مه بغیت ژ بهنده بیت خق نم ب وئ بؤناهیه راسته بؤ دکه بن، و ب راستی نو [ههی موحه مه د] خه لکی بز ریکا راست [و دینی دورست] راسته بؤ دکه، ﴿۵۵﴾ ریکا خودایسن هندی د هره و نهساناندا هه یسن وی، و بزائن هه می کاروبار ب بال خودبغه دز قرن.

سُورَةُ زُحْرُوفٍ

ل مه که می هاتیه خوارنی (۸۹) نایه نه

بسم الله الرحمن الرحيم

﴿۱﴾ هؤسا دیتنه خواندن (حا، میم)، و ل دور راهه کرنا فان رمنگه تیان، ل دهسینکا سؤره تا به قهره بز فره. ﴿۲﴾ سویند ب فورثانا رۆنکهر. ﴿۳﴾ ب راستی مه نهف فورثانه ب نه زمانن عهرمی یا نیاییه خوارنی، دا هوین تنی بگه هن. ﴿۴﴾ و ب راستی نه د دهی باراستیدا ل دهف مه، کتیه کا ب ریز و رویمه و حه کیمه [فانکو نایه بیت وئ ب ریک و پیک و موکرم هاتنه داریتن]. ﴿۵﴾ فینجا ما چونکی هوین مله تکی زیده خرابن، نه د هستا ژ هه وه برده یسن و هه وه ب فورثانی شیرت نه که یسن؟! ﴿۶﴾ و مه جهند پیغه مبر بؤ مله تیت بهرئ هنارتیه؟ [فانکو مه گه لک پیغه مبر بؤ وان هنارتن]. ﴿۷﴾ و چو پیغه مبر بؤ وان نه دهانتن، نه گهر وان ترانه یسن نه کر بانه. ﴿۸﴾ فینجا نه ویت ژ وان هه میبان ب هیزر مه د هیلک برن، و سه رهاتیا وان گه لک جاران د فورثانیدا یا هاتی [فانکو هه وه دمنگ و باسیت وان بیت زاین، فینجا هشیاری دویا هیکا وان یسن نه و ب سهرئ هه وه نه تیت یا ب سهرئ وان هاتی]. ﴿۹﴾ و نه گهر نو پساروان بکه ی: کنی هرد و نهسان چنی کرینه، دئی بیژن: خودایسن سهر دهست و زانا بیت چنی کریسن. ﴿۱۰﴾ نه وئ هرد بؤ هه وه خق شکر و رایتختی، و بز ژبانا هه وه بهر هه فکری و ریک بؤ هه وه کرینه تیتدا، دا هوین [د وه غهرت خؤدا] راسته بؤ یسن [و بگه هه وئ یا هه وه دتیت].

﴿۱۱﴾ و شەوئ شاف ب پشان ژ ئەوران باراندی [ئانکەر
ل دویف هەوجەییی ددەت، ئە هەند گەلەک دبارینت
ئەردی هەمیی بن شاف بکەت و بغير قییت، و ئە هەند
کێم دبارینت ئەوئت ل سەر ئەردی تێسی و بنی ناف
بەمین، و دارو بار ئەمین]، قیجیا مە ئەردە کێ مری بی
ساخەرە هە و شینکەر، هویین زی هۆسا دی [ژ گۆران]
دەرکەفن، ﴿۱۲﴾ و شەوئ هەمی جۆت [نێر و مێ، سار
و گەرم، شریین و تەحل، باش و خراب] چێ کرین،
و گەمی و تەرش دایبە هەو، هویین لێ سوارین.
﴿۱۳﴾ دا هویین ل پشنا وان سوارین، باشی دا هویین
هەر وەخت ل پشنا وان سواربوون، نەعمەتت خودی
بینە پیرا خو و بیژن: پاک و پاقری ژ هەمی کێیا سیان
بۆ وی خودایی، ئەوئ ئەقە بۆ مە سەرنەرم کرین، و
مە ب خو ئەف شیانە ئەبوون. ﴿۱۴﴾ و ئەم هەر دێ ب
بال خودایی خو ئە زفرین. ﴿۱۵﴾ و وان [قورەشیان]
هەندەک ژ بەندەییەت وی کرنە پشکەک ژ وی [ژ خودی]
[ئانکو ملیاکەت کرنە کچیت خودی]، ب راستی
مرۆف چافنق و نەشو کوردەرە کێ ناشکەراییە.

﴿۱۶﴾ ئەردی خودی ژ چێکریت خو، کچ بۆ خو هەلبزارتن، و کور بۆ هەو هەو ئەو ئەرتن [ب راستی ئەقە
ناخفتنە کا گەلەک مەزن و زینە کریت، چاوا هویین خو ژ خودی ب قەدرتر دبین، و کوران بۆ خو ددان، و
ئەوئت هەو ئەقین کو کچ ب بال و فە لێ ددەن]. ﴿۱۷﴾ و هەر وەخت مژگینی بۆ تیککی ب وئ هانەدان
یا وان بۆ خودی ددان [کو کچە]، نافچافیت وی تیکچۆن و رەش و شین بوون، و پیری گەرب و کین و خەم
بوو و کەریا خو داعویرا. ﴿۱۸﴾ ئەردی ئەو وی بۆ خودی ددان، یسی دناف زێر و زینە تێدا مەزبووی، و د
هەق کێیتا ئەبسی ب ئە زمان. ﴿۱۹﴾ و وان ملیاکەت، ئەوئت بەندەییەت خودی، مێ دانان، ما وان چێکرنا
وان دینیە؟ شادەبیا وان دێ تێتە نغیین، و دێ پسیارا وان ل سەر تێتە کرن. ﴿۲۰﴾ و گۆتن: ئەگەر خودایی
دلوفا قیابایی مە ئەو ئەدەر ستن، و ئەو ئی ژ دەف خو دبیژن و وان چو بەلگە و نیشان پێ نینن، و ئەو ژ
درومان پتە تر نایبژن. ﴿۲۱﴾ یان زی بەری قورئانی مە کتیبە کا دی دایبە وان، ئەو خو پتە دگرن [کو بۆ
خو دگەنە نیشان و بەلگە ل سەر بۆ چۆنا خو، کو حاشا ملیاکەت کچیت خودین، یان زی خودی قیابە ئەو
پەرسنا وان بکەن، لەوا ئی ئەدانیە پاش]. ﴿۲۲﴾ ئەخیر وەساننە بەلێ [بەلگەیی وان ئەقەبە] دبیژن: مە باب
و بابیریت خو ل سەر دین و پێگە کێ ییت دبین، و ئەم ئی ل دویف شۆپ و دەوسا وان دچین.

وَالَّذِينَ لَمْ يَلْمِزُوا السَّاعَةَ فَلَا تَصْغُرْ لَهُمْ وَأَنذِرْ هَٰذَا صِرَاطَ
مُسْتَقِيمٍ ۖ وَلَا تَجِدْ لَكُمْ الْعِزْلَةَ إِنَّا لَنَكُونُ عَلٰى عَذَابِ غَافِقِينَ ۝
وَلَمَّا جَاءَ عِيسَىٰ بِالْبَيِّنَاتِ قَالَ قَدْ جِئْتُكُمْ بِالْحَقِّ
وَالَّذِينَ كَفَرُوا لَيُصْلَبُنَّ بِهٖ فَأَقُولُ أَنَا اللَّهُ وَأَلْبِيعُونَ ۝
إِنَّا اللَّهُ هُوَ رَبُّكُمْ وَاعْبُدُوهُ ۖ هَٰذَا صِرَاطُ مُسْتَقِيمٍ ۝
فَاخْتَلَفَ الْأَحْزَابُ مِنْ بَيْنِهِمْ فَوَيْلٌ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا
مِنْ عَذَابِ يَوْمِ إِلَٰهٍ ۚ هَلْ تَطْلُبُونَ إِلَّا الْحَقَّ ۖ
ثُمَّ بَدَّلْنَا نَفْسَهُ ۖ وَهُرِّلَ ابْنُ مَرْيَمَ ۖ
بَطْنُهُ لِيَنْجِي عَذْلَ الْإِسْهَاقِيَّةِ ۖ وَيَبَايَ لَأَحْوَلُ
عَلَيْكُمْ الْيَوْمَ ۖ وَلَا تَعْلَمُونَ عِزَّتِي ۖ الْيَوْمَ ۖ أَمْثَلُ أَمْثَلًا
وَكَلَّامًا لِّلْمَلِئِكَةِ ۖ أَنِ اخْلُوعُوا أَشْرَ وَأَرْجِعُوا
فَعَزَّوْتَ ۖ بَطَلْنَا عَلَيْهِمْ بِصَحَابٍ مِنْ ذَهَبٍ وَأَكْوَابٍ
وَفِيهَا مَا شَفَعِيهِ الْأَنْفُسُ وَكَذَٰلِكَ الْأَخْفَىٰ ۖ وَأَشْرَفِيهَا
خَلِيدُونَ ۖ وَتِلْكَ لِحِكْمَةِ الْبَٰرِئِ ارْفَعُوهَا بِمَا كُنْتُمْ
تَعْمَلُونَ ۖ لَكُمْ فِيهَا فُتُوحَةٌ كَبِيرَةٌ مِّمَّا تَآخُلُونَ ۝

﴿٩٦﴾ و ب راستی هانتا وی ایسا عیاسی کوږی
مدیره منی [نشانه یو قیامه تن، قیجا هوین د هانتا
وئی وړژنداب گومان نه بن، و ل دویف من و مرن،
ب راستی نهغه ږنگا راست. ﴿٩٧﴾ و [هشبار
بن] شینان هوه و ږنگا خودی ندهغه باشی، ب
راستی نه و یو هوه دزمنه کنی ناشکرا افاشکه رابه.
﴿٩٨﴾ قیجا وهختی عیاب ب بدلگا و نیسانیت
ناشکه رافه هاتی، گوت: نه ز پیغه بهر یو هوه هاتم،
دا هندک ژ نشتی هوین تیدا ژنگ جودا [ژ نه حکامیت
توراتی] یو هوه ناشکه را بکم، قیجا نهغوا خودی
[د فرمائیت ویدا] بکن، و گوئی خو بدنه من.
﴿٩٩﴾ ب راستی خودی خودانی منه و خودانی
هوه ویه زی، قیجا وی پیرنن، ږنگا راست هه
نهغه. ﴿١٠٠﴾ [بدلی پشی عیاسی]، دمنه و کزمنت
[انرا نیلیان] د دهرهغنی ویدا ژنگ جودا بوون
[و هه ټکی تنهک د راستیدا دگوت، هنده کان
کره خودی ب خو، و هنده کان کره کوږی خودی،
و هنده کان کره تنک ژ سږ خودنن، و هنده کان

دهيكا وي ب ده مهن پيسی گونه هكار كړ، ځيچا وميل و نيزا و نه خوشی بؤ وان بيت، نویت ستم كړين
 [ب وان ناخفتنت د دمر همن عيسايدا كړين، ژ نيزا ب د زوار. ۶۶۶] نمری ته و خول هندئ دگرن، پوړا
 قيامتې ب خافله تېف ب سر و اندا بيت، و وان های ژ حق نه. ۶۶۷] وي روژئ [قيامت] هه فال [نویت
 د دنيا پيدا خوشيت تيك] د زميت تيك، نو نهن نویت ژ بؤ خودئ گه شنبه تك [هه فالينی و فانا
 وان د ناخره تي ژېدا هر دئ مينت]. ۶۶۸] هدی بنده بيت من [نویت هه و باومري نيناين، و هوين
 بهر تهری من، نه تفرق نه ترس بؤ هه و هه، و نه هوين ب خهم دكه فن. ۶۶۹] [تو نا ترسن و ب خهم
 ناكه فن] نویت باومري نيناين و خل سپار تينه تهری خودئ. ۶۷۰] هه رنه د به حششتا هوين و هه فسریت
 حق، دئ خوشيان تيدا بيتن [ب رهنه كني و مسا كو نو خوشی ل سر و جاقيت هه و ديار بيت].
 ۶۷۱] و ثامانيت زيری [بيت خوارن] و پرداغيث [فه خوارنا باؤ] ل بهر وان دتبه گيران، و دل چ به خوازيت
 و جاف بجنه چ بؤ وان د به حششتا يسی هدی، و هوين هه رهر دئ تيدا مين. ۶۷۲] و نف به حشسته [توا
 ب شان ساؤ خه نان] ژ بهر كار و كړايرت هه و د دنيا پيدا كړين، گه شنبه هه و. ۶۷۳] بؤ هه و تيدا ژ بلی
 خوارن و فه خوارن] گله فيقي و ژ همی رنگان يسی هدی، و هوين ژي دخن.

بِأَنَّهُ لَجَزِيلٌ فِي عَذَابِ حَتَمَ خَلِيدُونَ ۖ لَا يَصُدُّ عَنْهُمْ وُجُوهُ
فِيهِ مَشْرِسُونَ ۖ وَمَا ظَنَنْتُمْ وَلَكِن كَانُوا أَظْلُمُ الَّذِينَ
وَعَدْنَا أَنَنبَأَكُمُ الْبُيُوتَ عَيْنًا رَّأَيْتُمْ أَفَكُنْ تَكْفُرُونَ ۖ لَقَدْ
جَعَلْنَاكُمْ وَالْبَنِيَ الَّذِينَ لَكُمْ فِي بُيُوتٍ أَقْرَبَ ۚ أَتُنَزِّلُونَ الْأَمْرَ
فَالنَّاسُ مَرْبُوبُونَ ۖ أَمْ تَحْسَبُونَ أَنَّا لَا نَسْمَعُ سُرُورَ وَنَجْوَاهُمْ عَلَى
وُجُوهِنَا إِنَّمَا نَحْنُ مُنْظَرُونَ ۖ قُلْ إِن كَانَ لِلرَّحْمَنِ وِلَاةٌ أَوَّلَ
الْظُّلُمِ ۖ لَسَبَخَنَ رَبُّكَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالنَّارِ
عَسَاءَ صُفُورًا ۖ قَدْ فَزَعُوا عُرْسًا مِّنْ تَحْوِيلٍ أَفَأَنْتُمْ تُبْغِضُونَ
الَّذِينَ يُبْغِضُ اللَّهُ ۖ وَهُوَ الَّذِي فِي السَّمَاءِ إِلَهُ رَبِّ الْأَرَضِ
إِلَهُ رَبِّ الْعَرْشِ الْحَكِيمِ الْعَلِيمِ ۖ وَتَبَارَكَ الَّذِي لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ
وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا وَعِندَهُ عِلْمُ السَّاعَةِ وَالَّذِينَ كُفِرُوا ۖ
وَلَا يَسْمَعُ الْإِيمَانُ يَدْعُوهُمْ مِنْ دُونِهِ الشَّقَاعَةُ إِلَّا خَسْرًا
شَقِيحًا بِالْحَقِّ ۖ وَهُمْ يَعْلَمُونَ ۖ وَلَكِنَّ سَأْلَهُمْ عَنْ عَقَابِهِ
يَقُولُونَ إِنَّهُ غَائِبٌ لَّا نَمْلِكُ ۖ وَيَقِيلُ يَرْبِ بِأَن هَذَا قَوْلُ
الْأَوَّلِينَ ۖ فَأَمْسَحْ عَنْهُمْ وَفَلَّ سَلْمَ فَتَوَقَّ بِعَاقِبِهِ ۖ

(۷۶) ب ړاستی گاور دئی هروهر د ډیزیا د دژمه وند
 مین. (۷۷) نیزال سر وان سفک نایت [پهجه کن
 یتنا خو بدنه]، و شو تیدا بئ هیفته [نیزال سر
 وان یتنه کن زی سفک بیت]. (۷۸) و مه ستم ل
 وان نه کړسو، بدلئ وان ب خو ستم ل خو کړ.
 (۷۹) [دژمه هیان] گازی کړ: هی دمرگه هفانی
 دژمه هی، بلا خودایی ته مه بمریت [دا بځو
 په حث بین، گوت: ب ړاستی هوین دئی هروهر
 تیدا مین] نه دمرن، و نه دمرگه فن]. (۷۸) ب سویند
 مه هقی بځو هره یتنا [مه پیغه مبر بځو هره هنارت، و
 کتیب دانه هوه، و وان هوین تاگه مدارکرن و داخوازا
 گوهداریی ژ هوه و کړن، بدلئ هوه گوهی خو نندا
 وان، و باوړی ب وان نهینا، نئ بازار پتر ژ هوه
 هقی نه دتیا. (۷۹) یان زی وان [قره پشیان] ته کیرا
 خو کړیبه [تشته کی ب سهری پیغه مبر ی بین، و د
 ناف جهاندا بکوزن]، ب ړاستی مه زی ته کیرا خو
 یا کړی [ته کیرا وان ب سهری واندا بشکیتن، و د
 گرگرت وان هم بیان روژا به درئی بده کنه کوشن].

۸۰﴾ یان زی شو هزر دکنه مه گول نینى و پسته و ان نینه [نه و انود د دار اندوه] فده د دره فنى پیغه مبریدا دکنه، بلى مه گولنى هه به، و ملیاکه تبت مه نویت ل دهف وان هه مبینى دتقیسن. ۸۱﴾ [هه ی موحه مه دا بیژه: نه گهر خودایى دلوفان کورک یان کچه هه بایه، نهز دا بهرى هه میان بهرستم [بلى حاشای خودى، نهفه د راستا ویدا دورست نینه. ۸۲﴾ پاک و پاقرى ژ هه مى کتیا سبان بؤ خودانى نورد و نهسمانان و خودانى عهرشى ییت، ژ وان سالو خه تیت نه و ب بال خودیفه لى ددهن. ۸۳﴾ فیجا [هه ی موحه مه دا] ژ وان بگهره، بلال سه پرچی و نهز انیا خؤ ین، و تر نه یان بؤ خؤ بکن، هه تا دگه هه وئ پرژا خؤ، نه و اسؤز و په یان بؤ وان بن دیتنه دان. ۸۴﴾ و بهرستى راست و دورست و هیژای بهرستى د نهسمانیدا نه وه، و بهرستى راست و دورست و هیژای بهرستى د نهردیدا ژى هه نه وه، و نه وه کار به جه و زانا. ۸۵﴾ و پاکى و بلندى و خیر و بهرکات، هه مى بؤ و ین بن نوئى مالدارى و خودانیا نورد و نهسمانان و هندى د نافهرا واندا یا وى، و نه و ب تنى و ختنى [با وونا قیامه تى دزانیته، و هه هوس دئ ب بال و بیه زفرن. ۸۶﴾ و نه ویت شوینا خودى دیتنه بهرستن، چو مه دهر د دهست واندا نینه، ژ بىل وان نه ویت شاهه مبینى ب دورستى ب په یفا تکیبیا خودى ددهن، و نه و بزائن [خودیه خودانى وان و نه و بنده میت وینه. ۸۷﴾ و نه گهر تر بسیارا وان بکى: کن هوس چنکرینه؟ دئ بیژن: خودى... با چاوا هوین ژ بهرستا وى دیتنه دویر تیخستن. ۸۸﴾ [و زانیا پرژا قیامه تى] و گوشتا پیغه بهرى [ل دهف و سیه]، [و هخت گوتى]: خودنؤ، ب راستى نهفه مله نه کن با وهرستى نائین. ۸۹﴾ فیجا [هه ی موحه مه دا] ژ وان بگهره و چاقیت خؤ ژ وان بگهره، و بیژه وان: دئ هرن، نئزیک دئ هوین دو بهامیا گاورى و بهرره قیبا خؤ زانن.

سُورَةُ دُوحَانَ

ل مە کە مە ن هاتیبە خوارێ (۵۹) نایەتە

بسم الله الرحمن الرحيم

﴿۱﴾ هۆسا دێتێه غواندن (حای، مەم)، ل دۆر یاقە کرنا
 فەن رەنگە تیان، ل دەستیکا سۆرەتا بەقەرە
 بزرگەر. ﴿۲﴾ سۆیند ب کێشا پۆنگەر (کو فورنانه).
 ﴿۳﴾ ب راستی مە ئەف کێه (کو فورنانه) د شەفەکا
 پیرۆزدا (کو (لیلة القدر)کە، شەفا ب ریز و رۆبەتە)
 ئیسا خوارێ، داخەلکی پێ هشیارکەن و بزمین.
 ﴿۴﴾ د وێ شەفیدا هەمی کاروبار ب حکیمەت
 و شارەزایی، دێتێه دبارکرن و ژێک جودا کەرن.
 ﴿۵﴾ ب ئەمر و فەرمان و زانیامە، ئەفە هەمی دێتێه
 دبارکرن، ب راستی ئەم، پێغەمبەرەن دەهێزین.
 ﴿۶﴾ [هەزارتا پێغەمبەرەن] دلۆقانیە کە ژ خودایی
 تە، ب راستی خودایی تەبە پێ گۆهەنیز و زێدە
 زانا. ﴿۷﴾ [ئەوێ فورشان ئیبابیە خوارێ] خودایی

نەرد و ئەسمانانە و هندی دنا فەرماندا، ئەگەر هەوێ تێقین هەیت [ئەفە ژ هەمی ئێشان هێزاترە، هۆین
 تێقین پێ یێن]. ﴿۸﴾ چو بەرستیت راست و دورست ژ وی پێغەتەر نین، و هەر ئەوێ ژبانی و مەن
 ددەت، ئەفە خودایی هەوێه و خودایی باب و باهریت هەوێه بیت کەفەن. ﴿۹﴾ ئەخێر وان تێقین نێه کو
 خودیە چێکەری ئەرد و ئەسمانان، بەلێ بیت د شک و گۆمانیدا [دراستا قیامەتیدا]، و ترانەیان پێ دکەن.
 ﴿۱۰﴾ فێجا [هەمی موحمەد] خۆ بگرە هەتا ئەسمان دوکیلەکا ناشکەر دئیت. ﴿۱۱﴾ [ئەو دوکیل] ب سەر
 خەلکیدا دگرت، ئەفە ئیزاییە کا ب ژان و دژوارە. ﴿۱۲﴾ [هنگی گاور دێ یێن]: خودیوێ، فێ ئیزایی ل سەر
 مە پاکە، راست ئەم دێ باوەر پێ ئین. ﴿۱۳﴾ و چاوا ئەم دێ پێغە چن و فایدە ی ئیزایی کەن [و قەخشنا
 خۆ ب جەهینن، ئەگەر ئیزال سەر وان بابو ئەو باوەر پێ یێن، و بەری نوکە [پێغەمبەرە کێ پێغەمبەرانیسیا
 وی ناشکەرانی و چۆبوو]. ﴿۱۴﴾ پاشی پشت دان، و گۆنن: ئەفە فێز کەبێ کێ دینە [تێک فێ بۆ دێت،
 و ئەفە نە وەحییە بۆ دیت]. ﴿۱۵﴾ ب راستی ئەم دێ بێجە کێ وی ئیزایی ل سەر هەوێ گێزە کێن، بەلێ
 هۆین [دیس] دێ ل گاوریا خۆ زفەن. ﴿۱۶﴾ پۆژا ب هیز [کو پۆژا قیامەتیه] ئەم دێ وان گرین، و ئەم
 دێ وی پۆژێ تۆل ل وان فەکەین. ﴿۱۷﴾ و ب سۆیند مە بەری وان ملەتی فیرەونی [ب هەزارتا مووسایی و
 هاروونی] جەرباندن، و پێغەمبەرە کێ پیرۆز بۆ وان هات. ﴿۱۸﴾ [گۆنە وان] بەندەبیت خودی [ئسرائیلیان]
 بپێژنە من [فانکو رادەستی من بکەن]، ب راستی ئەز بۆ هەوێ پێغەمبەرە کێ ئەمێن و دەستپاکم.

اِنَّ يَوْمَ الْقِيَامِ يَفْتَحُهُمْ اُخْرٰى ﴿١﴾ يَوْمَ لَا يُغْنِي
 عَنْهُمْ كَثْرَتُ سَعْيِهِمْ شَيْئًا وَلَا هُمْ يُنصَرُونَ ﴿٢﴾ اِلَّا مَن رَّحِمَ اللّٰهُ
 اِنَّهُمُ الْغٰثِرُونَ ﴿٣﴾ اِنَّ شَجَرَتَ الزُّوْمِ ﴿٤﴾
 طَلْحَامُ الْاَلْيَمِ ﴿٥﴾ كَتَلُمُنِي بَعْلِي فِي الْبَطْلُوٓتِ ﴿٦﴾
 كَعَقِي الْحَبِيْبِ ﴿٧﴾ خُذُوهُ فَاغْتَوُوْهُ اِلٰى سَوَآءِ
 الْحَبِيْبِ ﴿٨﴾ ثُمَّ صُورًا تَوَقَّ رَايَهُ مِنْ عَدَابِ
 الْحَبِيْبِ ﴿٩﴾ ذٰقْ اِنَّكَ اَنْتَ الْعَزِيْزُ الْعَكِيْبُ ﴿١٠﴾
 اِنَّ هٰذَا مَا شَعْنُكُمْ بِهِمْ فَصَبْرُوْا ۖ اِنَّ الْمُتَّقِيْنَ
 فِيْ مَقَامٍ اَمِيْنٍ ﴿١١﴾ فِيْ جَنَّاتٍ وَعُيُوْنٍ ﴿١٢﴾ يَتَلَوُّوْنَ
 مِنْ سُوْدُوْرٍ فَاَسْتَرْقٰى مُتَّقِيْلُوْنَ ﴿١٣﴾ كَذٰلِكَ
 وَرَوَّضْتُهُمْ بِخَوْبِهِمْ ۖ يَدْعُوْنَ تَحْتَ ثَلٰثِ
 فَلَكَ اَمِيْنٍ ﴿١٤﴾ لَا يَدْعُوْنَ فِيْهَا الْمَوْتَ اِلَّا
 الْمَوْتَ الْاَوَّلَ ۚ وَرَفَعْنٰ عَنَّا الْحَجِيْمَ ۖ فَضَلَّامِيْنَ
 رَبِّكَ ذٰلِكَ هُوَ الْعَزَّوَالْعَلِيْمُ ﴿١٥﴾ اِنَّمَا يَنْتَرٰنِيْ اِلْسَانُكَ
 اَلَمْ لَهُمْ يَدْعُرُوْنَ ۖ فَارْتَقِبْ اِنَّهُمْ مُّرْتَقِبُوْنَ ﴿١٦﴾

﴿۱﴾ [بني گزمان شو روزا شو تيدا دودل] روزا
 جودا کرنا قهنجیسن و خرابیسن، روزا کومبونوا وان
 همبسیانه. ﴿۲﴾ روزا چو دوست و کس و کار نه شین
 چو نیزایی ژ دوست و کس و کاریت خن بدمنه
 باش، و هاریکاریسا وان زی ناتنه کړن. ﴿۳﴾ شو
 نهیت یی خودی دلفایسی یی بیت [کو خودان
 باوهرن، ب دهستوریا خودی دئ مهدهری بؤ یتک
 و دو کهن]، ب راستی خودی سردهست و دلفانه.
 ﴿۴﴾ ب راستی دارا ز مقوممن. ﴿۵﴾ زاد و خوارنا
 زنده گونه هکارانه [نانکو گاوران]. ﴿۶﴾ وهکی
 سفری حلیایی د زکی واندا دکلیت. ﴿۷﴾ وهکی
 که لا نالا شاربایی. ﴿۸﴾ خودی دئ بیژنه ملیاکه نان:]
 بگرن و راکتشنه نیفا دوزدهمن. ﴿۹﴾ باشی نالا زنده
 کهل دایژنه سر سهری وی. ﴿۱۰﴾ ملیاکه دئ
 بیژنن:] دئ نامکی، نه خن دهمسته لاتدار و خودان
 ریز و روبهست ددانا. ﴿۱۱﴾ نهفه شو نیزایه شو
 ههوه جره بر ل سر دکر [و باوهری یی نه دینا].
 ﴿۱۲﴾ ب راستی بارینزکار و مرزیت خودی بیت د
 جهه کی تیمدا. ﴿۱۳﴾ دناف باغ و کانیاندانه. ﴿۱۴﴾ و جلکیت نارومیشی نه نک و یی ستوریر دکنه بهر خو،
 و بهرابهری یتک و دونه. ﴿۱۵﴾ نهها به حشی د هوشی، و مه بهر بیت چافگر بیت کرینه هه فیه ریت
 وان. ﴿۱۶﴾ بنی ترس [کو تشکل و ان بیت] شو ههمی رهنکیت قیقیان د به حشیدا دخوازن [و دخون].
 ﴿۱۷﴾ ژ بل مرنا خو یا یتکی [کو مرنا دنیابینه]، مرنی نابین و [خودی] شو ژ نیزایا دوزدهمن پاراستن.
 ﴿۱۸﴾ نهفه کهرمه که ژ خودایی نه [داییه وان]، نن نه فیه سهره رازیسا مه زن. ﴿۱۹﴾ بنی گزمان مه نف
 قورقانه ب نه زمانن نه بل وان ب ساناهی کر، دایفه بچن و ل خن بژ لرن. ﴿۲۰﴾ قیجا [ههی موحه مد] خن
 بگره [و جانی نه لی بیت، دئ چ یته سهری وان]، ب راستی شو زی یی ل هیلیی [کادی چ یته سهری
 نه].

سوره ناهیه

ل مه کمن هاتبیه خوارتی (۳۷) ناهیه

بسم الله الرحمن الرحيم

﴿۱﴾ هؤسا دتیه خواندن (حاء، میم)، ل دؤر رافه کرنا
 فان رینگه نیان، ل دهستیگا سؤرنا به قمره بز قمره،
 ﴿۲﴾ نیانه خوارا قورتانی ز خودایسن سردهست و
 کارینه جهه. ﴿۳﴾ ب راستی د نهر د و نهماناندا
 [دوان ب خودا، پان د چیکرنا واندا] گه لک نیشان
 و بهلگه بیت همن [ل سر دهسته لانداری و تکیبیا
 خودی] بؤ خودان باوهران. ﴿۴﴾ و چیکرنا ههوه و
 هه می رینگیت جانهریت د نهر دیدا به لاف، نیشان و
 بهلگه نه بؤ وان نویت هه قیس به سهند دکن و دگرن.
 ﴿۵﴾ و هاتن و چؤنا شف و برؤزان، و بریزی و بارانیت
 خودی ز نهمانی داد بریزیت، و نهردی بشتی مرنا وی
 بی ساخ دکته، و نیان و برنا بای، نیشان [ل سر
 همدین و دهسته لانداریا خودی] بؤ وان نهریت

سورة الناهیه
 بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 حم ﴿١﴾ نَزِيلُ الْكِتَابِ مِنَ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ ﴿٢﴾ إِنَّ فِي السَّعْتَرِ
 وَالْأَرْحِ لَآيَاتٍ لِلْمُؤْمِنِينَ ﴿٣﴾ ذِي عَالِقٍ كَوْنَهُمْ مِنْ دَابَّةٍ يَتَّبِعُ لِقَوْمٍ
 يُؤْفِقُونَ ﴿٤﴾ وَلِخَيْبٍ أَيْلٍ وَالْقَلْبِ وَالْأَفْعَالِ لَقَمْعٍ أَسْتَه مِنْ زُوقٍ
 فَأَحْبَابُ الْأَرْضِ بَعْدَ مَوْتِهِ وَتَقْرِيبِ الْبَرِّحِ ﴿٥﴾ يَتَّبِعُ لِقَوْمٍ يُؤْفِقُونَ ﴿٦﴾
 فَلَهُ الْإِنْتِاقُ مَعَهُ الْفَلَقُ وَالْمَلَكُ الْفَلَقُ خَبِيبٌ بَعْدَ أَهْوٍ وَهُوَ الْبَيْتُ
 يُؤْمِنُونَ ﴿٧﴾ وَقَدْ لِكُلِّ أَهْلٍ أَيْبٍ ﴿٨﴾ يَسْتَعِ الْبَيْتُ أَهْوًى عَقْلٍ عَقْلٍ
 يُعْرِضُ نَكْرًا كَلَّ لَيْسَتْهَا قَيْدٌ بَعْدَ الْبَرِّ ﴿٩﴾ وَأَذْغَرٍ مِنْ بَيْتِهَا
 نَيْبًا الْفَلَقُ حَاظِرًا أَوْلَيْكَ لَهْ عَقْلٍ نُهْمٍ ﴿١٠﴾ مِنْ زَاهِرٍ بَيْتِهَا
 وَلَا تَنْبِي عَقْلٍ نَكْرًا كَلَّ لَيْسَتْهَا وَلَا مَالُ الْفَلَقِ دَامٍ دُونَ أَوْلَيْكَ وَهُوَ
 عَقْلٍ عَقْلٍ ﴿١١﴾ هَذَا هُنَّ وَالْأَنْبِيَاءُ كَرُوا عَقْلٍ زَاهِرٍ لَهْ عَقْلٍ مِنْ
 نَهْمٍ الْبَرِّ ﴿١٢﴾ هَذَا الَّذِي سَحَرَكُمْ الْبَرِّ تَجْرِي الْفَلَقُ فِيهِ الْبَرِّ
 وَلَيْسَتْهَا مِنْ عَقْلٍ وَهَذَا كَرُوا عَقْلٍ ﴿١٣﴾ وَسَحَرَكُمْ الْفَلَقُ فِيهِ الْبَرِّ
 وَمَا لِي الْأَرْضِ جِيءَ بَيْتُهُمْ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِلِقَوْمِ يُعْتَكِرُونَ ﴿١٤﴾

تی دکهن. ﴿۱۶﴾ نهفه نیشان و بهلگه بیت خودینه نهم بؤ ته ب ریکا وه جیسین، قیجا نه گهر نهو
 (خه لکی مه که هنی) باوهر ز که لامی خودی نه کهن، و باوهریسی ب بهلگه و نشانیت وی نه نین، نهری پا نهو
 دی باوهریسی ب کیش ناخفتنی نین؟ ﴿۱۷﴾ نیزا و نه خوشی بؤ ههر زینده دره وینه کن زینده گره نه کار بیت.
 ﴿۱۸﴾ [نهوی] گولسی دیبت نایه بیت خودی [نانکو قورتان] بؤ دتیه خواندن، پاشی ههر ل سر گاوربیا خو
 دمینیت و خو ز باوهری نینان مز نتر دینیت، هه چکر نه بیستین، قیجا نهفی هؤسا مز گنیا نیزا به کا دؤار
 بدهیسی. ﴿۱۹﴾ و نه گهر تشک ز نایه بیت مه [نهویت مه بؤ پیغه مه ری نینا به خوارتی] زانی، بؤ خو دکته
 بیترا نکل، نهویت هؤسا نیزا به کار سوا کهر بؤ وان یا هسی. ﴿۲۰﴾ دؤره بهال بیشیا وان، و نه نهوا وان ب
 دهست خو قه نینایی [ز مال و مالدارسی] فایده وی وان دکته، و نه نهویت وان شوینا خودی بؤ خو کرینه
 سه میان و پشته فان [ز بوتان] فایده وی وان دکته، و نیزا به کاران بؤ وان یا هسی. ﴿۲۱﴾ نهفه [نهف قورتانه]
 راست بریسه، و نهویت باوهری ب نایه بیت خودایسن خو نه نینا سین، نیزا به کار ههمی نیزا بهان دؤار تر ب وانه.
 ﴿۲۲﴾ خودینه دریا بؤ ههوه سر نهرم کری، دا گهمی ب دهستوربیا وی تیدا بچن و بین، و دا هوین ز کهرما
 وی بازار گانیسی تیدا بکهن، و دا هوین سوپاسیا وی بکهن. ﴿۲۳﴾ و هندی د نهر د و نهماناندا هسی خودی
 ز نلک خو بؤ خیرا ههوه بیت دایسن، ب راستی نهفه [چیکرنا نهر د و نهمانان هؤسا] نیشان و بهلگه نه بؤ
 وان نهویت هزارا خو تیدا دکته.

قُلْ لِلَّهِ يَسْمُوعُ وَتَعْمُرُوا الْآلَمِينَ لَا يُرْجِعُونَ إِلَهُكُمُ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ قَوْمًا يَمَسُّوهُمُ الْأَوْتَارُ يَكْسِبُونَ ﴿١﴾ مَنْ عَمِلَ صَالِحًا فَلِنَفْسِهِ وَمَنْ أَسَاءَ فَعَلَيْهَا ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّكَ تُرْجَعُونَ ﴿٢﴾ وَلَقَدْ آتَيْنَا بَنِي إِسْرَءِيلَ الْكِتَابَ وَالْمِيزَانَ الْأَوَّلَ وَرَزَقْنَاهُمْ مِنْ الظَّالِمِينَ وَلَقَدْ آتَيْنَاهُمْ عَلَىٰ الْأَعْيُنِ وَمَا فَخَرْنَاهُمْ بِهِتَابِ مِنَ الْأَمْرِ ﴿٣﴾ فَتَاخَذُوا الْعَمَلُ الْآخِرَ مِنْكُمْ فَاتَّخَذُوا الْأُولَىٰ لِلْآخِرَةِ حُجَّتًا وَمَا كُنْتُمْ بِأَعْيُنِهِمْ إِلَّا رُفُوفًا ﴿٤﴾ يَتَّبِعُونَ بَنِي إِسْرَءِيلَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ يَسْأَلُونَكُمُ عَنْهُمْ فَقُلْ بَشَرٌ مِمَّنْ بَنَیْتُمْ أَمْثَلَهُمْ ثُمَّ جَعَلْتُمُ عَلَىٰ شِرْكِي يَوْمَ يَتَذَكَّرُ الْأَعْمَىٰ بِآيَاتِهِمْ فَأُولَٰئِكَ جَبَلًا عَصَاةً ﴿٥﴾ أَفَرَأَىٰ الْأَلْبُورَ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٦﴾ الْيَهُودَ نَسُوا عَهْدَهُمْ مِنَ اللَّهِ سَعًا فَإِذَا وَعَدُ الْمَسْئُورِ أَهْلِيهَ يَحْمِلُهُ الْيَهُودُ ﴿٧﴾ وَكَذَلِكَ نَقُصُّ عَلَيْكَ الْقِصَّةَ الْأُولَىٰ وَالثَّوْنَىٰ وَلَئِنْ لَمْ تُخَفِّفْ عَنْهُمْ لَفُتِنَ الْفَاسِقِينَ ﴿٨﴾ هَٰذَا صَبْرٌ لِلنَّاسِ وَهُدًى وَرَحْمَةٌ لِّلْعَالَمِينَ ﴿٩﴾ لَقَدْ مَنَّ اللَّهُ عَلَىٰ النَّاسِ إِذْ أَخْرَجَهُمُ الْعَتِيقَاتِ أَنْ يُعْبَدُوا إِلَّا بِاللَّهِ يَسْمُوعُ وَتَعْمُرُوا الْآلَمِينَ سَوَاءٌ مَّا عَمِلُوا الصَّالِحَاتِ سَوَاءٌ مَّا جَاءَهُمْ وَمَا يُفْتَنُونَ سَاءَ مَا يَحْكُمُونَ ﴿١٠﴾ وَخَلَقَ اللَّهُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ وَلَئِنْ لَّخَيْرٌ مِنْكُمْ يَوْمَ يَكْسِبُونَ ﴿١١﴾ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ﴿١٢﴾

﴿۱﴾ بِيْزِهِ اِنْ نَّوَيْتَ بَاوَهْرِي ثِيَابِيْنَ: بِلَالِ اِنْ نَهْ كَرْنَ نَّوَيْتَ نَهْ لْ هِيْلِيَا اِنْ رُوْزِيَتْ خُودِيْ بْ سَهْرِيْ مَلَهْتِيَتْ بُوْزِيْ ثِيَابِيْنَ، دَا خُودِيْ [رُوْزَا] قِيَامَهْتِيْ. خَه لَاتِيْ اِنْ [نَّوَيْتَ لْ كَاوَرَانَهْ نَهْ كَرْتِيْ، وَ بِيْشَا خُوْلْ سَهْرَهْ زِيَهْتَا اِنْ فَرَهْ كَرِيْ. اِبْدَهْتَا اِنْ، زْ بَهْر اِنْ كَار وَ كَرِيَارِيْتْ [بَاشْ نَّوَيْتْ] اِنْ [دَدْنِيَايِيْدَا] كَرِيْ. ﴿۲﴾ هَهْر كَهْسِيْ بَاشِيْسِيْ بَكَهْتْ بُوْ خُوْ دَكَهْتْ، وَ هَهْر كَهْسِيْ خِرَابِيْسِيْ بَكَهْتْ لْ خُوْ دَكَهْتْ، بَاشِيْ دِيْ هُوِيْنَ هَهْمِيْ بْ بَالِ خُودَايِيْسِيْ خُوْ فَرَهْ زَفَرِنْ. ﴿۳﴾ بْ سُوِيْنْدَهْ تَهْ رَوَاتْ وَ حَوَكَمْ [تِيْگَهْشْتِيْ وَ شَارَهْ زَايِيَا دَاوَهْرِيْسِيْ] وَ بِيْغَهْمَهْرَاتِيْ دَا لِسْرَابِيْلِيَانْ، وَ نَشْتِيْ بَاقُزْ مَهْ بْ رُوْزِيْ اِنْ كَرْ، وَ مَهْ بْ سَهْر خَه لَكِيْ [وِيْ دَهْمِيْ] تِيْجَشْتِيْ. ﴿۴﴾ وَ مَهْ نِيْشَانْ وَ بَهْ لَكِيْسِيْتْ رُوْزَنْ وَ تَاشَكَهْرَا دَهْرَهْفِيْ بِيْغَهْمَهْرَاتِيْسِيْ وَ دِيْنِيْدَا دَا نَهْ اِنْ، وَ هَنَكِيْ جُودَايِيْ وَ زِيْكَفَهْ بُوُوْنْ كَهْفَهْ دَا نَافَهْرَا وَاِنْدَا، پَشْتِيْ زَانِيْنْ وَ نِيْشَانِيْتْ تَاشَكَهْرَا زْ بِيْغَهْمَهْرِيْتْ اِنْ بُوْ اِنْ هَاتِيْنْ، تَهْفَهْ زِيْ زْ بَهْر زَكِيْ هَشِيَا اِنْ، بْ رَاسْتِيْ خُودَايِيْسِيْ تَهْ رُوْزَا قِيَامَهْتِيْ دِيْ حَوَكَمِيْ دَا نَافَهْرَا وَاِنْدَا كَهْتْ، لْ سَهْر وَيْ نَشْتِيْ نَهْ لْ سَهْر نَهْ بُوِيْبَهْ تِيْكَ وَ زِيْكَ جُودَا. ﴿۵﴾ بَاشِيْ مَهْ تُوْلْ سَهْر رِيْكَ وَ بَهْر نَامَهْ كِيْ تَاشَكَهْرَا دَا نَاسِيْ [كُوْ تَهْ بَكَهْمِيْتَهْ هَهْفِيْسِيْ]، قِيْجَا وَيْ رِيْكَ بَكِرَهْ، وَ بْ دُوِيْفْ دَلْخُوزَايِيَا نَهْ زَا نَا نَهْ كَهْفَهْ. ﴿۶﴾ بْ رَاسْتِيْ نَهْ [نَهْ زَا نْ] كَهْتْ چُوْ نِيْزَايَا خُودِيْ زْ تَهْ نَادَمَنَهْ بَاشْ [تَهْ كَهْر تُوْلْ دُوِيْفْ اِنْ بِيْجِيْ]، وَ بْ رَاسْتِيْ مَهْ مَكَار دُوْسْتْ وَ پَشْتَهْ فَا نِيْتْ تِيْكَ وَ دُوْنَهْ وَ خُودِيْ هَارِيْكَار وَ سَهْمِيَانِيْ پَارِيْزْ كَارَانَهْ. ﴿۷﴾ تَهْفْ قُورَنَانَهْ بُوْ رُوْفَا نْ رُوْفَا نْ هَايِيَا دَلَانَهْ [هَهْ قِيْسِيْ هِيْ دِيْسِيْنْ]، وَ رِيْكَ هَايِيَا تِيْهْ وَ دَلُوْ فَا نِيْهْ بُوْ اِنْ نَّوَيْتْ خُودَا نْ تِيْغِيْنْ [دَا رَاسْتَا رُوْزَا قِيَامَهْتِيْدَا] تَانَكُوْ بَاوَهْرِيْهْ كَا مَوَكَمْ هِيْ هَهْمِيْ. ﴿۸﴾ تَهْرَقِيْ نَّوَيْتْ گُوْنَهْ هَهْ وَ خِرَابِيْ كَرِيْنْ، هَزَرْ دَكَهْنْ تَهْمْ دِيْ اِنْ وَ نَّوَيْتْ بَاوَهْرِيْ ثِيَابِيْنْ وَ كَار وَ كَرِيَارِيْتْ رَاسْتْ وَ دُوْرَسْتْ كَرِيْنْ، وَ هَكِيْ تِيْكَ لِيْ كَهْيِيْنْ، مَرِنْ وَ رُوْزَا اِنْ دِيْ وَ هَكِيْ تِيْكَ يِيْتْ ؟ چْ بِيْسَهْ حَوَكَمَهْ تَهْر دَكَهْنْ. ﴿۹﴾ وَ خُودِيْ تَهْر دْ وَ تَهْ سَمَانْ بُوْ هَهْ قِيْسِيْ پِيْئِيْتْ دَايِنْ [زْ خُوْ نَهْ دَايِيْبَهْ]، وَ دَا هَهْر لِيْكَ لْ سَهْر كَار وَ كَرِيَارِيْتْ خُوْ يِيْتَهْ جَزَا كَرِنْ، وَ سَهْمْ لْ كَهْسِيْ نَهْ تِيْتَهْ كَرِنْ.

أَنزَلْنَا مِنَ الْمُعْطَاةِ أَهْلَهُ وَهُنَالَهُ اللَّهُ عَلَّ عَلَّ وَخَرَّ عَلَّ سَمِعَهُ
وَقَلْبَهُ وَجَعَلَ بَصَرَهُ عَشْوَةً فَمِنْ يَهْدِيهِ مِنْ عَهْدِ اللَّهِ أَفَلَا
تَذَكَّرُونَ ﴿٢٧﴾ وَقَالُوا إِنَّا نَحْنُ الْحَيَاءُ أَتَانَا قُرْآنٌ وَنَحْنُ إِنَّمَا نَكُونُ
إِلَّا الْكُفْرُ وَتَالَهُمْ بِذَلِكَ مِنْ عِلْمِ إِبْرَاهِيمَ إِذْ قَالَ لِلْأَنْبِيَاءِ ﴿وَمَا تَنْتَظِرُونَ﴾
عَلَيْهِمْ أَفَتَأْتِيهِمْ تَنْزِيلٌ مَّا كَانُ خُفَّاءُ لَدُنْ قَالُوا أَكُفْرًا بِنَاهَا تَنَافُونَ
كُفْرًا صَدَقُوا ﴿٢٨﴾ قُلْ اللَّهُ يُجِيبُ كُفْرَكُمْ لَكُمُ الْيَوْمَ يَوْمَ تَكُونُونَ إِلَى
يَوْمِ الْقِيَمَةِ لَا تَنْتَظِرُونَ وَلَكِنْ أَكْثَرُ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٢٩﴾ وَقُلْ لِّلَّذِينَ
آمَنُوا وَالَّذِينَ لَا يُزَكُّونَ وَأَلَّا يُعْلَمُوا وَهُمْ يَخْشَوْنَ اللَّهَ عِلْمَ الْغَيْبِ
وَقُلْ كُلُّ أُمَّةٍ جَاءَتْ عَلَى أُمَّةٍ نَحْنُ نَقُصُّ عَلَيْكَ لِكَيْتُمْ تَتَذَكَّرُونَ مَا كُنْتُمْ
تَعْلَمُونَ ﴿٣٠﴾ هَذَا كُفْرُكُمْ بِمَا عَلَّمَكُمُ بِالْحَقِّ إِنَّا كُنَّا نَسْتَنبِئُ
مَّا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٣١﴾ فَأَمَّا الْيَوْمَ فَأَمَّا أَعْمَلُوا وَالْقِيَمَةِ
يَوْمَ جَاهِلْتُمْ تَتَذَكَّرُونَ فِي رَحْمَةِ اللَّهِ ذَلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿٣٢﴾ وَأَمَّا
الَّذِينَ كَفَرُوا أَفَلَمْ تَكُنْ مَعَهُمْ ثَلَاثَ يَوْمَ تَقُصُّ عَلَيْهِمْ مَّا كُنْتُمْ تُكْفِرُونَ وَكُنْتُمْ تُؤْمِنُونَ
مُخْرَجِينَ ﴿٣٣﴾ وَأَمَّا قِيلَ إِنْ رَأَيْتُمْ أَنَّ اللَّهَ يَوْمَ الْقِيَمَةِ لَا رَيْبَ فِيهَا
فَلَقَدْ مَاتَ نَبِيُّ مَالِكٍ إِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٣٤﴾

﴿۲۷﴾ تعریفی ته شو دیت شوئی خوشی و دلخوازی با
خیز کریمه پهرستی بوق، و خودی ز بهر هندی
گومرا و پیرزه کری، هر چند همدی زی دزانی
[به لای پیکه همدی نه دگرت، ز بهر هندی میزایی
گومرای و بهر موبوئی بو، نه میزایی راسته بیکرنی
بو]، و خودی دل و گوشت وی موز کرن، و بهر ده
تخته بهر جاقیت وی، تعریفی [نه گهر خودی
وی راسته بی نه کت] کی همدی بهشتی خودی وی
راسته بی بکت؟ فیجا ما هوین جامه به کس بوق
تا گرن. ﴿۲۸﴾ و [موشرکان] گوین: ز زبانا ما یا
دنیا بی بیه تر چو زیانت دین، هنده که مه دی
مرن و هنده که دین [و چو قیامت نبین، زین و مرن
نوه یا د دنیا پیدا]، و چو ما مرینت ز بورینا زمانه
بیه تر، و ان چو بهلگه و نیشان ب فی چندی نبین،
همما ز نك خوق دینون. ﴿۲۹﴾ و همدی نایه تیت مه
سیت روق و ناشکرا [ل سر قیامت و رابونا پشی
مرنی] بوق وان دهانته خواندن، وان چو همدی
ده لیل نه بوون [همدی بی بدنه پاش] ز وی چندی

بیه تر کو بیژن: نه گهر هوین راست دینون باب و بابریت مه سیت مری بوم مه سلاخ بکن، داشاده بیسی
بوق همدی بدنه. ﴿۳۰﴾ بیژ: خودی همدی ددهت، پاشی همدی دمرینت، پاشی همدی باران روزا قیامت
کو چو گومان تیدانیه دی کوم کت، به لای باران ز خه لکی فی نوزان. ﴿۳۱﴾ خودانی و سهروری
نورد و نه سامان یا خودیه، و روزا قیامت رادیت، وی روزی خرابکار و گاور دی خوسارت بن.
﴿۳۲﴾ و [وی روزی] دی بیسی همدی مله نه که [نانکو خه لکی همدی دینه کی ز تر سا حساب] بیت که فیه سهر
چو کیت خوق، و همدی مله نه که بوق و هر گرتا کتیا کار و کریارت خوق دیت تیه داخواز کرن، و نفرو هوین دی ب
وان کار و کریارت همدی کرین، تیه جزا کرن یا نه لا تکر. ﴿۳۳﴾ نه که کتیا مه به [کتیا کار و کریارت
همدی] شاده بیسی ب راستی ل سهر همدی ددهت، ب راستی هندی همدی دکر مه دفتیسی. ﴿۳۴﴾ و هندی
نهون نهویت باوهری ثیابین و کار و کریارت راست و درست کرین خودایی وان دی وان به ته دناف
دلقانیا خوق [نانکو ده به شیتدا] فی هر نه فیه به سهره رازیا دیار و ناشکرا. ﴿۳۵﴾ و هندی نهون نهویت
گاور بووین [خودی دی بیژیه وان: تعریفی ما نایه تیت من [ب پیکه بیجه به وان] بوق همدی نه دهانته خواندن؟
به لای همدی خوق مزون کر [و همدی باوهر زین نه کر، و همدی بهشتا خوق دین]، و هوین مله نه کس گونه هکار بوون.
﴿۳۶﴾ و همدی و همدی همدی به لایه گوین، به بیان خودی [د راستا ساخوکرنا پشی مرن و حسابیدا] راسته، و روزا
قیامت همدی دیت و شک تیدانیه، همدی دگوت: نه نوزان قیامت چیه به لای ل دهف مه خیال و
خولیان، و نه مزی دپشتر است نبین.

﴿۳۳﴾ [وئی پوژئی، پوژا قیامه تنی] خرایبیا کار و
 کرباریت وان کریمن بؤ وان دیاربوو، و نه وئیرایا
 وان ترانه پی دکرن، دؤرماندوریت وان گرتن.
 ﴿۳۴﴾ [وئی پوژئی] دئی بیژنه وان: نه فرق نه م دئی
 ههوه [برسی و تینی] هیلینه دناگریدا، ههروه کی
 ههوه کار بؤ فنی پوژئی نه کری و هیلاپی، و
 دبتنا فنی پوژئی ژ ببرا خؤ بری، و جهن ههوه
 ناگره و چو هاریکار و پشته فان زی ههوه نابن.
 ﴿۳۵﴾ نه فیه جزایی و پیه، ههوه نایه تیت خردئی
 کربوونه پتیرانک، و زیانا دنیایی هوین سهردابرن
 و خایاندن، و نه فرق نه نه وئی دهرده کفن و نه
 دهستیوری بؤ وان دپته دان عوزئی بخوازان، و ژ
 وان نایته خواستن زی نه و خرایبیا خؤ پیلن، و
 ژ نوی خودایی خؤ ب گوتنه کنی یان ب کرباره کنی
 بازی بکن [چونکی پوژا قیامه تنی نه پوژا کاریبه،
 بهلن پوژا جزاکرن و خه لاکرنیته]. ﴿۳۶﴾ تیجا
 بهمن و شوکور ههمی بؤ خودایی [ههه حفت]
 نسمانان و خودائی نهردی، خودائی ههمی

جیهانان. ﴿۳۷﴾ و مزنانی د نهرد و نسماناندا یا ویسه، و نهوه سهردهست و کاربه جهه

سُورَةُ نَحْطاف

ل مه کمهن هاتیبه خوارئی (۳۵) نایته

بسم الله الرحمن الرحيم

﴿۱﴾ هؤسا دپته خواندن (ح، میم)، و ل دؤر پاله کرنا فان رهنه گتیان، ل دهستییکا سؤره تا به قهره بز فیه.
 ﴿۲﴾ فیهان خوارائی کتیی ز دهف خودایی سهردهست و کاربه جهه. ﴿۳﴾ مه نهرد و نسمان و هندی د
 نایهرا واندا بؤ ههقیبن، و ههنا دهمه کن دهستییکاری، بیت دایبن، و نهوت گاوروبووبین رویی خؤ ژ
 وئی وهردگرتن، نهواژئی هاتیبه ترساندن [کو پوژا قیامه تنیه]. ﴿۴﴾ بیژه: کا بؤ من بیژن نهوت هوین شوینا
 خودئی دهریسن کا چ ژ نهردی دایینه: بان زی وان پشکداریهک دچیکرنا نه نسماناندا ههیه: کا کتیه کن
 کو بهری قورنائن هاتیبه، یان باشاهییه کن ژ زانینا مله تیت کفن بؤ من بین [شاده بیی بؤ ههوه بدهن،
 هوین دهرستنا فان بوتاندا دورستن]، نه گهر هوین راست دیژن. ﴿۵﴾ و ماکی زی گومرانه، نهوئی وی
 بهرستی شوینا خودئی دهریست، نهوئی ههنا پوژا قیامه تنی گول وان نهیت و بهرستنا وان نهدهت، و نهوب
 خؤ زی ژ بهرستن و دوعایت وان دبی ناگههن.

وَأَذَاعُوا فِي الْبِلَادِ نَذْرًا مِنْ أَجْلِ الَّذِينَ يَسْتَمِعُونَ الْقُرْآنَ
فَلَمَّا حَضَرُوهُ قَالُوا أَصِغْرُ أَتَيْنَا هَٰذَا وَلَوْ أُنْزِلَ عَلَيْنَا لَفُتِنَ
بِهِ لَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ فِي أَحْسَنِ تَقْوِيمٍ ﴿١﴾ قَالُوا أَتُوعَدُونَ لِقَاءَ
رَبِّكُمْ فَاسْتَجِبْ لَهُمْ يَوْمَ تَأْتِي السَّحَابُ مَطْمَاطِمًا فَيُمْطَرُ مِنْهَا
مَاءٌ كَافُورٌ ﴿٢﴾ يُغِيثُ بِهِ الْيَوْمَ بِهَدْيٍ إِلَى الْحَقِّ
وَالْأَعْلَى ﴿٣﴾ يَقُولُ الْغَافِلِينَ ﴿٤﴾ أَتُوعَدُونَ لِقَاءَ رَبِّكُمْ فَاسْتَجِبْ لَهُمْ
يَوْمَ تَأْتِي السَّحَابُ مَطْمَاطِمًا فَيُمْطَرُ مِنْهَا مَاءٌ كَافُورٌ ﴿٥﴾
وَمَنْ لَاحِظٌ ذَايِقٌ أَلْوَانًا يَلَوْنِهَا كَمَا يَلَوُّنَ الْأَلْوَانُ وَلَقَدْ لَعَنَهُ
مِنْ ذُرِّيَةِ آدَمَ الْأَوَّلِينَ ﴿٦﴾ أُولَٰئِكَ فِي شَعْلٍ مُبِينٍ ﴿٧﴾ أُولَٰئِكَ
أَنَّ اللَّهَ أَخَذَ مِنْهُمْ بَيْعَاتٍ عَلَى الْعَرْشِ وَقَالَ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا ذُقُوا
فِئْتَانًا مِمَّا كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ ﴿٨﴾ لَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ فِي أَحْسَنِ تَقْوِيمٍ ﴿٩﴾
وَلَقَدْ رَفَعْنَاهُ شَتْرًا زَاهِقَةً لِلْأَسْفَلِ وَظَلَمْتَ بَيْعَاتٍ وَتَمَرَّتْ مِنْ
بَيْنِ يَدَيْهِ فَأَعْتَدَ النَّارَ لِلَّذِينَ كَفَرُوا فِيهَا يَدْخُلُونَ ﴿١٠﴾ وَلَقَدْ
قَالُوا لِلَّذِينَ ظَلَمُوا ذُوقُوا الْعَذَابَ بِمَا كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ ﴿١١﴾
فَأَمَّا يَوْمَ تَحْضَرُهُمْ أَتْرَافُهُمْ خَالِدِينَ فِيهَا لَا نُقَدِّرُ لَهُمْ
فِيهَا مَكًّا وَلَا قَبِيلًا ﴿١٢﴾ وَأُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْأَعْنَابِ قَلِيلًا
وَكَثِيرًا خَالِدِينَ فِيهَا وَأُولَٰئِكَ يَرْجَوْنَ عَذَابَ اللَّهِ وَعَذَابَ
الْأَوَّلِينَ ﴿١٣﴾ وَأُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْأَعْنَابِ قَلِيلًا وَكَثِيرًا
خَالِدِينَ فِيهَا وَأُولَٰئِكَ يَرْجَوْنَ عَذَابَ اللَّهِ وَعَذَابَ الْأَوَّلِينَ ﴿١٤﴾

0-7

[illegible]

فناشکهر ادا. [۳۳] نهری ما نوزانن [هزا خق ناکن] نو خودایی نهد و نسمان چنی کرین، و ب چیکرنا واقع نو هوستایی و بی هیژ نهووی، دشت مریبان زی ساخ بکه تفه، بلی نو دشت مریبان ساخ بکه تفه، ب راستی نول سر هر تته کی خودان دهسته لات و شیان. [۳۴] و نویت گاوروویین رۆزا پنبه ری ناگری دینه راو هستاندن [ب چاقیت خق ناگری دینن، و بی هیفی دین کو ژئ قورتال بین،] [ملیکهت دئی بیژنه وان]: نهری نف تیزیه نراسته [هه ره دکۆت تهم ناتینه تیزادان، و چو دۆزه هینن]: دئی بیژن: بلی ب خودی راسته [ملیکهت دئی بیژنه وان]: دئی فینجا ژ بهر گاوریا خق تامکه نه تیزای. [۳۵] فینجا [هه ی موحه مد] پینا خق [ل سر کرن و گۆتن و تیزیه نا گاوران] فرمه بکه، هه رو هکی پنبه بهریت نافدیر و پۆد و مجدل سر فرماتیت خودی پینا خق فرمه کری (پنبه بهریت ژ بگۆنی نه تهنه): [نوو، تیراهیم، مووسا، عیسا و موحه مد، و ل تیزادانا و اب ل مز نه، و هختن نو وی تیزایین دینن یا بهیان بۆ وان بی هاتیه دان، دوه سانه هچکر بیسته کی پنبه تر ژ پۆژی [د دنیاییدا] نه ماینه، نف قورتانه راگه هاندنه که [پنبه بهر دهگه مینه هه ره] نهری ساکس هه به هیلاک بجیت، ژ بلی مله تنی ژ پۆد ره کفتی و فارپی؟! [بس نو دئی د هیلاک چن].

وَقُلْ آلِذِينَ آمَنُوا لَا تُزَكُّوا سَورَةَ قَدْ أَفْرَكَ سَورَةَ
 مُحْكَمَةً وَنُحْمَ فِيهَا الْفِتَالِ زَايَتِ الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ
 يَنْظُرُونَ إِلَيْكَ تَطْرَافًا عَلَيْهِ مِنَ التَّوْبَةِ فَأُولَئِكَ هُمُ
 طَاعَةٌ وَقَوْلُ قَدْرٍ قَدْ أَغْرَا الْأَمْرَ قَوْلُ سَورَةَ اللَّهِ
 لَعَنَ خَيْرَ الْهَمَلِ هَلْ عَسَيْتُمْ إِنْ قُلْتُمْ أَنْ تَقِيدُوا
 فِي الْأَرْضِ رَفَقُوا أَنْتُمْ مَعَكُمْ هَلْ أُولَئِكَ الَّذِينَ لَعَنَهُ
 اللَّهُ فَاسْتَعِزُّوا بِعِزِّ اللَّهِ بَدْرُونَ الْقُرْآنَ
 أَرْعَى قُلُوبَ أَفْقَالَهُمَا هَلْ إِنْ آلِذِينَ آمَنُوا عَلَى أَدْبَارِهِمْ
 مِنْ بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُمُ الْهُدَى أَلَمْ يَكُنْ لَكُمْ سَوَاءٌ قَوْلُهُمْ
 قَوْلُهُمْ هَلْ بَأْسُهُمْ قَوْلُ الْبُزْرِ كَرِهُوا مَا نَزَّلَ اللَّهُ
 سُلَيْمَانُكُمْ فِي بَعْضِ الْأَمْرِ وَاللَّهُ يَسْلَمُ بِإِسْرَارِهِمْ
 قَسَمْتُ إِنْ تَأْتِيهِمْ آيَةٌ فَسَوْفَ يُعْرَضُونَ وَيُجَاهِدُونَ
 وَأَدْبَارُهُمْ هَلْ بَأْسُهُمْ أَنْتُمْ مَعَكُمْ أَنْتُمْ هَلْ
 وَكَرِهُوا رُسُوتَهُ فَأَخِطُوا أَعْمَلَهُمْ هَلْ أَرْحَبَ
 آلِذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ أَنْ لَوْ يُخَيَّرَ اللَّهُ أَعْمَلَهُمْ هَلْ

﴿۲۰﴾ و نهویت باومری نیناسین، [ژ قیانا جهادی]
 دگوتن: بلا سوره نه که هاتبا به خوارى [نه مرى جهادی]
 تیدا بایه، و نه گهر سوره نه که ناشکرا که [نه مرى]
 جهادی تیدا ناشکرا [هاته خوار و جهاد تیدا هاته]
 فهرز کون، نهویت نه ساخی دلیت واندا هه، دى
 یینی [ژ ترساندا] و سا به رى خق دده نه ته، وه کی
 به رى خق دانا وى یسن ل بهر مرین، و یا باشر نه و
 بو... ﴿۲۱﴾ گوهدار یسا پیسه بهر یر کرانه و ناخشنا
 خیرى گوتانه، فینجا نه گهر فهرمانا جهادی هاته
 دان، بى وان چیر بو و ان نه تا خق د گهل خودى
 راست کرانه. ﴿۲۲﴾ و دبیت نه گهر هوین پشنا خق
 بدنه یسلامن، خرایس د نه ردیدا بکه و بهنکی
 مروفانین بپرن. ﴿۲۳﴾ نه فه [نهویت پشنا خق دده نه]
 یسلامن و خرایس د نه ردیدا دکه ن] نهون بیت
 خودى له عنه لى کرین [و ژ دلو فانیسا خق دویر
 تیخسین] و کهر و کوره کرین [نه هه قیس گولن دین،
 و نه دینن]. ﴿۲۴﴾ فینجا ما نه و هرا خق دقور ناتیدا
 ناکه ن؟ نه خیر.. دلیت وان د گرتنه [تنی ناکه هن].

﴿۲۵﴾ ب راستی نهویت پشی ریکا راست بى وان دیار بو وى، و فه گهر یانه سهر گاورى و گورم ایسا خق
 یا بهرئ، شه پانی فه گهر یانا وان بى گاور یسن ل بهر وان شربین کر، و ب هیقى و نومیدان د سهردا بپرن.
 ﴿۲۶﴾ نه فه چونکی وان دگوتنه نهویت قورشان نه قیابین [کو جو هى و موشر کن]: نه م دى گو هى خق د
 هنه کیدا ده نه هه وه [نه م ژ دل باومریسین بن ناینین، و دى هه دزمنیا وى که بن]، و خودى دانه و دلی
 خودا فه دشیرن دزایت. ﴿۲۷﴾ فینجا دى ج که ن و حالن وان دى ج بیت، وه ختنی ملیاکه ل بهر و پشیت وان
 ددهن و روحا وان دستین. ﴿۲۸﴾ نه فه [لیدانا بهر و پشیت وان د گهل روح ستاندنن] ژ بهر هندیه، چونکی
 نهو بیت ب دویف وى تشتی که فین یسن خودى بن نه خوش [کو هار بکرا نا گورانه]، و نشین خودى بن
 خوش و ژى رازى وان نه قیا، فینجا خودى کار و گریاریت وان پویچکر. ﴿۲۹﴾ بان ژى نهویت دورویایی د
 دلیت واندا هه، هزر دکه ن خودى کهر ب و کینا وان دهر ناتخیت و ناشکرا ناکه ت؟

وَلَوْ أَنَّهُ لَآتَىٰ مَن مِّنْهُمْ سَبِيلًا لَّاتَّبَعُوا لَئِيَّا هُم مِّنْ بَيْنِ أَيْدِيهِمْ يَوْمَئِذٍ لَّخِي الْقَوْلِ ۖ إِنَّهُ يَقُولُ أَفَلَا تَعْلَمُونَ ۚ وَلَتَبْلُوُنَا كَيْفَ تَقُولُ ۚ أَلَمْ يَجْعَلْ لَّكَ مِصْرًا وَالصَّابِرِينَ ۖ وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ الْيَتِيمِ ۖ إِنَّ الْيَتِيمَ كَثُرُوا ۖ وَصَدَّاعُن سَبِيلِ اللَّهِ ۖ وَقَالُوا الرَّسُولُ مِن بَيْنِ مَا بَيَّنَّتْ لَكُمُ الْآيَاتُ ۚ لَنَقُولَنَّ اللَّهُ شَيْئًا وَنَرَاهُ ۖ وَنَحْنُ عَاظِمُونَ ۚ وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ الْيَتِيمِ ۖ يَقُولُ الْيَتِيمُ أَهْلُ الْيَتِيمِ ۖ وَالْيَتِيمُ الْيَتِيمُ ۖ وَلَا تَبْلُوُنَا أَفَعَلَكُمُ الْيَتِيمُ ۖ إِنَّ الْيَتِيمَ كَثُرُوا ۖ وَصَدَّاعُن سَبِيلِ اللَّهِ ۖ وَلَمَّا مَأْوَاهُمْ سَعْدًا ۖ لَنَقُولَنَّ اللَّهُ شَيْئًا ۖ فَلَا تَبْلُوُنَا ۖ وَتَدْعُونَنَا إِلَى الشِّرْكِ وَأَنَّهُ الْأَعْلَىٰ ۖ وَاللَّهُ مَعَكُمْ وَلَن يَزِيَّكُمْ أَفَعَلَكُمُ ۖ إِنَّ الشِّرْكَ لَظُلْمٌ عَظِيمٌ ۖ وَلَقَدْ جَاءُوكُم بَأْسًا ۖ فَكَرِهْتُمُوهُمْ ۖ يَتَخَذُوا الْجُورَ سَبِيلًا ۖ وَلَا يَسْتَلْزِمُوا الَّذِينَ لَمْ يَرْكَبُوا مَعَكُمْ ۖ يَتَخَذُوا فِيهِ خِيَرَةً ۖ وَتَبْلُوُنَا ۖ وَنَحْنُ عَاظِمُونَ ۖ أَفَعَلَكُمُ ۖ هَٰذَا هَٰذَا ۖ نَدْعُونَ لِنُفِطُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ ۖ فَيَسْأَلُكُمْ مَن يَبْخُلُ ۖ وَمَن يَبْخُلْ فَإِنَّمَا يَحْمِلْ عَن نَّفْسِهِ ۖ وَاللَّهُ الْغَنِيُّ ۖ وَأَنَّهُ الْفَقِيرُ ۖ وَإِن تَوَلَّوْا يَسْتَبَدِلْ قَوْمًا مِّنْ دُونِكُمْ لَا يَكُونُوا لَكُمُ الْفِتْنَةَ ۖ

﴿۳۰﴾ و نه گهر مه جز کر بایه دا وان نیشاته دهین، و دا وان ژ سهروسیا و نیشانیت وان نیاسی، و دتی وان ب نه زمانن وان نیاسی، و خودتی ناگه هژ کار و کر یاریت هه وه هه به. ﴿۳۱﴾ و ب سویند نه دتی هه وه جهربینن، دا نه مه جهاد کهر و سهبر کیشان بؤ خه لکی ناشکهر ا بکهین، و دا نه مه سالوختت هه وه ناشکهر ا بکهین [دا بؤ خه لکی دیار بییت، کنی گو هدراریسا خودتی کر یسه و کنی نه کر یسه]. ﴿۳۲﴾ ب راستی نه ویت گاور بووین و رینکا خودتی ل خه لکی گر تین، و نه باره تی و نه گو هدراریسا پیغه مه بری کرین، بشتی رینکا راست بؤ وان ناشکهر ا بووی، نه فه جو زیانی ناگه مینه خودتی، و دتی نه کبیرا وان بویج و به لاج کت [و دتی دسه ری و انرا شکیتت]. ﴿۳۳﴾ گلی خودان باوهران گو هدراریسا خودتی بکهن و گو هدراریسا پیغه مه بری بکهن، و کار و کر یاریت خؤ [ب گونه هان، یان ب برویمه تیی، یان ب دورو یایی، یان ب منه تی] بویج نه کهن. ﴿۳۴﴾ ب راستی نه ویت گاور بووین و خه لک ژ رینکا خودتی داینه پاش، پاشی مرین و نهو گاور

[و بؤ خؤ توبه نه کرین]، نه فان خودتی گونه مینت وان تیکجار ژنی نایهت. ﴿۳۵﴾ قینجا [گلی خودان باوهران] [به رانبره دژمنی] سست و خاف نه بن، و داخوازا بیکهانن و ناشیینه نه کهن و هوین دسه رکه فنی، و خودتی [ب هاریکاریسا خؤ] یسی دگهل هه وه، و ختیرا کر یاریت هه وه کیم ناکت [هه لیهت نه فه نه گهر یا ناشکرایت ناشنی و بیکهانن فایده ی ناکت]. ﴿۳۶﴾ ب راستی ژیا نا دنیا ییسی هه می ترانه و مزو یلا هینه [و زوی دتی چیت]، و نه گهر هوین باوهریسی ییین و خؤ بهاریزن، دتی خه لاتی هه وه ب دورستی [ل سهر باوهری و پاریزکاریسا هه وه] ده ته هه وه، و جو ژ مالی هه وه ژ هه وه ناخوازیت [هشکه کا کیم نه بییت، نهو ژ هه بؤ ژار و ده ست نه نگیت هه وه به]. ﴿۳۷﴾ و نه گهر خودتی مالی هه وه هه مییی ژ هه وه بخوازیت و ل سهر یسی رژه بیت [و بییینه ب هه وه فو که هوین هه مییی د رینکا خودیدا بهمه زیخن]، هوین دتی چرویکیی کهن و دتی کهر ب و کینا هه وه دهر تیخت و ناشکهر ا کت. ﴿۳۸﴾ نه ها هوین نه فه نه، دیننه داخواز کن دا هوین [مالی خؤ] د رینکا خودیدا [د جهادی و رینکا خیریدا] بهمه زیخن، قینجا هنده ک ژ هه وه چرویکیی دکهن و هه که سنی به خیلیسی [و چرویکیی] بکت، ب راستی نهو چرویکیی دگهل خؤ دکت [زیانی ل خؤ دکت] و خودتی دهره مهنده و یی منه ته [هه وه جهی ب هه وه نینه]، و هوین هه ژارن [و هه وه جهی خوددینه]، و نه گهر هوین [گهل مرؤ فان] پشنا خؤ بدنه گو هدراریسا خودتی و گو هدراریسا پیغه مه بری وی، و نه گهر سالی د رینکا خوددینه نه مه زیخن، خودتی دتی هه وه ب مله ته کنی دی گو هژریت، پاشی نهو وکی هه وه نابن.

سوره فاتحه

ل ممدینه بین هاتیه خوارق (۲۹) ناپه نه

بسم الله الرحمن الرحيم

﴿۱﴾ ب راستی مه سرکه فته کا ناشکرا و مدزن
 [کو پنهکاتنا حوده بیسه به] دا نه. ﴿۲﴾ دا خودی ل
 گونه هیت ته بیت پیش و باش بوزیت، و کهرم و
 نیمه تا خق [ب سر تیخت دینی ته، و ب فه کرنا
 مه که من] ل سر ته تمام بکته، و دا ته ل سر
 ریکا راست راگریت و موکوم بکته. ﴿۳﴾ دا نه
 ب سرکه فته کا موکوم ب سر تیخت، شکستن
 تیدا نه بیت. ﴿۴﴾ خودیه دل ره حتمی و نه نایی
 دار پیسه دلیت خودان باوهران، دا د سر باره ریا
 و انرا باوهریا وان ستر لی بیت، و له شکهری نورد و
 نه سمانان بی خودیه و خودی بی زانا و کار به جهه.
 ﴿۵﴾ [و خودی نهو سرکه فتن و دل ره حتمیه دا]
 دا زه لام و ژنیت خودان باوهر بیته دوان به حشاندان

نهوینت روپار دینرا دجن، ههروهه ر دئی تیدا مین، و گونه هیت وان دئی راکهت و ناهنلیت، و نه قه ل دهف
 خودی سرفه رازیه کا مه زنه. ﴿۶﴾ دا زه لام و ژنیت دوروی و زه لام و ژنیت مشرک نهوینت هز ریت
 خلهت ژ خودی دکن [هزر دکن خودی هاریکاریا پیغه مبرئی خق و موسلمانان ناکهت، و نهو جاره کا
 دی نازق نهفه ممدینه بی]، نیز ابدهت [و نهو به لا و ثانفیت نهو ل هیلی بی سهری موسلمانان بین]، به لا و
 ثانف ب سهری وان بین، و خودی غزه یی ل وان بکته و ژ دلز قانییا خق دور بیخیت، و دوز هدا یق وان
 به ره فکری، و نهو ج پیسه دوپایه که کاره شه. ﴿۷﴾ و له شکهری نورد و نه سمانان بی خودیه، و خودی
 بی سرده ست و کار به جهه. ﴿۸﴾ ب راستی مه تویی هنارتی، بیسه شاهد و مزگیتین و ناگه هدار کهر.
 ﴿۹﴾ دا هوین [گهی مرفان] باوهری بی ب خودی و پیغه مبرئی وی بین، و دا هوین هاریکاریا پیغه مبرئی
 وی بکهن و دا ب ریز و رویمهت بهری خق بدهن، و داسینده و تیاران [نانکو همی دمان ب بهرستان خق]
 خودی ژ کتیا سیان پافز بکهن.

سوره الفتح

بسم الله الرحمن الرحيم

إِنَّا فَتَحْنَا لَكَ فَتْحًا مُبِينًا ۖ لِيَفْقَهُنَّ أَنَّ اللَّهَ مَعَ الْمُتَّقِينَ
 وَمَا أَفْزَحُوا بِشَيْءٍ عَنْكَ ۖ وَلَهُمْ فِيكَ يَرَأُؤُنَاصُوتًا ۖ
 وَتَصَرَّفَ اللَّهُ تَصَرُّفًا عَرِيضًا ۖ هُوَ الَّذِي أَنْزَلَ الْكِتَابَ فِي ظُلُمٍ
 اللَّيْلِ يَنْزِلُ فِي أَصْفَانِ مُبِينَةٍ ۖ وَلَهُمْ فِيكَ الْغُلُوبُ
 وَالْأَرْضُ ۖ وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا ۖ لِلنَّجْلِ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ
 جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا ۖ لَا يَكْفُرُ عَنْهُمْ
 شَيْءٌ ۖ لَهُمْ فِيهَا زَوْجٌ مِمَّا يَشَاءُونَ ۖ وَكَانَ اللَّهُ عَزِيزًا غَلِيظًا ۖ
 الْمُتَّقِينَ وَالْمُتَّقِينَ وَالْمُتَّقِينَ وَالْمُتَّقِينَ وَالْمُتَّقِينَ
 بِاللَّهِ طَرَفٌ ۖ الشُّرُوعُ عَلَيْهِمْ وَأَمْرٌ ۖ الشُّرُوعُ وَعِظٌ ۖ اللَّهُ عَلَيْهِ
 وَأَمْرٌ ۖ وَأَعَدَّ لَهُمْ جَهَنَّمَ وَأَعَدَّ لَهُمْ جَهَنَّمَ ۖ وَفِي جَهَنَّمَ
 الْكُتُوبُ وَالْأَرْضُ ۖ وَكَانَ اللَّهُ عَزِيزًا حَكِيمًا ۖ إِنَّا
 أَرْسَلْنَاكَ شَهِيدًا وَمُبَشِّرًا وَنَذِيرًا ۖ لِلْمُؤْمِنِينَ بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ
 وَتُفَرِّجُهُمْ وَأُفْرَجُهُمْ ۖ وَتُفَرِّجُهُمْ وَأُفْرَجُهُمْ ۖ وَتُفَرِّجُهُمْ وَأُفْرَجُهُمْ ۖ

۱۰۶) ب راستی ثبوت په یما ته د کډن و په یماښی ل
 سره مرئې ددغه ته، ب راستی شو په یماښی ددغه
 خودی، ددستی خودی د گډل ددستی وانه، ټیجا
 هر کس په یماښا خو بشکینیت، ب راستی شو ب
 وی شکاندنې بهس زیانی ل خو دکوت، و هر کس
 شو په یماښا دایبه خودی ب جبه بکوت، خودی زوی
 دتی خلا لکشی مزن ددستی. ۱۰۷) ثبوت فماین
 د کز چهریت عمر بیان (ثبوت د دهرقی باژیران
 دزیان)، دتی بیژن مال و عیالی مه نوم وژیل کرین
 (و مه نه شیا د گډل ته ښه حوده بیسی، و نه ب مه
 بسو)، ټیجا داخوازا گونه ژیرنی بؤ مه د خودی
 بکه، و شو وی ب نزمانی خو دبیژن شو انه د دلی
 واند، بیژه: ثمری ته گهر خودی زیانه ک یان مفایه
 بؤ هوه بقت، کی دثبت پراوستیت و خو بدته
 بهر برپارا خودی، نه خیر نه ورسایه (نه هانتا هوه نه
 د بهر مال و کس و کاریت هوه بسو)، و ب راستی
 نشن هوین د کډن خودی بی ناگه. ۱۰۸) بهلی
 هوه (گمل دورویان) هر دکر ښه میر و خودان

[illegible]

وَهُوَ الَّذِي كَفَّ أَيْدِيَهُمْ عَنْكَ وَأَيْدِيكَ عَنْهُمْ بِطَلَنٍ مَّكَدٍ
بَعْدَ أَنْ أَظْفَرُوا عَلَيْهِمْ وَكَانَ اللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرًا ۝
هُمُ الَّذِينَ كَفَرُوا وَصَدُّوا عَنِ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ
وَالْهَيْتِ مَنَعُوا أَنْ يَبْلُغَ حُجَّتُهُمْ فَوَلَّوْا يَدًا يُؤْثِرُونَ نِسَاءً
مُؤْمِنَاتٍ لَّا يَدْخُلْنَ الْجَنَّةَ وَلَا يَخْرُجْنَ مِنْهَا قُلْ هُنَّ أَهْلُ
بَيْتٍ مَّا لَكُمْ مِنْ شَيْءٍ فِيهِمْ وَلَئِنْ كُنْتُمْ تُحِبُّونَ اللَّهَ
لَا تُؤْثِرُوا عَنْهَا وَالَّذِينَ كَفَرُوا مِنْهَا فَنُصِيبْكُمْ مِنْهَا
وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ ۝ إِنَّ جَعَلَ الَّذِينَ كَفَرُوا
فِي قُلُوبِهِمْ لُغْوَةً حِينَ لَمْ يَأْمُرْ أَنْزَلَ اللَّهُ سُبُحَانَهُ
عَلَى رَسُولِهِ وَعَلَى الْمُؤْمِنِينَ أَلِيفَةً مَحْكُومَةً الْقُتُوبِ
وَكُلُّوا مِنْهَا وَأَهْلُهَا وَسَكَنَ اللَّهُ بِكُلِّ نَفْسٍ عَالِمًا ۝
لَقَدْ صَدَّقَ اللَّهُ رَسُولَهُ الْفَرُغَ بِالْحَقِّ لِنُفْخِ السُّنْبُحِ
لَقَدْ آمَنَ إِنَّ شَاءَ اللَّهُ هَئِيمًا مُتَمَلِّقِينَ زُجُجُوا وَنُقِرَّتْ
لَا تُخَافُونَ قُلُوبُهُمْ لَقَدْ تَلَاكُمْ قُلُوبُهُمْ فَجَعَلَ مِنْ دُونِ ذَلِكَ
فَتْحًا قَرِيبًا ۝ هُوَ الَّذِي أَرْسَلَ رَسُولَهُ بِالْهُدَى وَدِينِ
لَقَدْ يَنْظُرُونَ عَلَى الَّذِينَ كَفَرُوا وَلَكِنْ بِاللهِ شَهِيدًا ۝

﴿۲۱﴾ و خودی نهیلا دهست و ان بگهته هموه
و دهست هموه بگهته و ان ل خوده بیسی، پستی
هویں ب سر و ان تیختین [و هموه هژ مارک ز و ان
تیخسر کری، نویت ل بر گهر باین ب سر هموه
بگرن]، و خودی ناگه هژ و بی هیه یا هویں دکهن.
﴿۲۲﴾ نهون گاور بویین و ریکا که عیسی ل هموه
گرتین، و نهیلا یں قوربانیت برهه فکری [نانکو
نرشیت هاتیه گرتن بو قوربانین] بگهته جهن خز
بی له کوشتی، و نه گه ز بر هنده که زه لایت خودان
باوهر و زیت خودان باوهر [نویت د نال مکه هندا،
و باوهر سیا خق دیار نه کریں] نه بایه - کو هویں و ان
نایاسن - دهمن هویں ب سر و اندا بگرن بگهته
بهر بیست هموه، فینجا بیسی کو هویں بزائن هویں
عهیدار بیس و زبان بگهته هموه، و خوین بگهته
سر هموه [خودی دهستی هموه ل سر و ان رانه دکر،
و دا هموه سردهستی و ان کت، و خودی نهفه کر و
هژ سا هویں زیکه کرن] دانه وی خودی بیفت ب بر
دلز قانیسا خز بیخت، و نه گهر نهو [گاور و خودان

باوهریت دمه که هندا] زیکه بیانه [و زیک هاتیه نایسن]، نه دانه وی گاور بویین ز و ان، ب نیز دانه کا
دوار و ب زان، نیز دهمن. ﴿۲۳﴾ و هختی نویت گاور بویین رکا نه زانین کرینه دلی خودا [ریکا سرده دانا
که عیسی ل هموه گرتین]، نیا خودی دلر هتیا خز ب سر پیغه مبری و ب سر خودان باوهر اندا داریت،
و یه یا باریز کاریسی [لا اله الا الله محمد رسول الله] ب و ان هلبزارت، و نهو بز فنی بهیغی هیزا تر بوون و
خودانیت و بی بوون، و خودی ناگه هژ هدر نشه کی هیه. ﴿۲۴﴾ ب سویند خودی خهونا پیغه مبری خز
راست دهر تیخت، خودی حمز کت هویں بی ترس و ب تیمن و سر تراشی و سر کور تگری دتی چنه د
مز گهفا حمر امدا [کو که عیسی]، فینجا خودی نهو [ز پیکهاتنی و فایده بیسی وئ] [دزانی یا هموه نه دزانی، فینجا
بهری و بی سر که فتنه کا نیزیک دا هموه [نهو زی که کرنا خه بیسی بر وئ]، ﴿۲۵﴾ نهوی [خودی] پیغه مبری
خز ب راسته ریسی [کو قورثانه] و ب دینی راسته هنارت، دادینی راست [کو نیسلاهم] بگهته سریشکا
همه می دینان، و ب سر همه می دینان بیخت، و بهسه خودی شاهدتی قبی بیت.

مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ وَالَّذِينَ مَعَهُ أَشِدَّاءُ عَلَى الْكُفَّارِ وَهَمَلٌ مُتَمَرِّدُونَ
فَرِحُوا بِكُنْهٍ أَسْجَدًا يَنْتَوُونَ قَوْلًا مِنْ اللَّهِ وَرِضْوَانًا سَيَتَاخَرُونَ
فِي أَعْيُنِهِمْ إِنَّ أَوَّلَ سُجُودِكُمْ مُسَلِّمِينَ فِي الْقُرْبَى وَتَمَلُّهُنَّ فِي
الْأَجْلِ كَرِهَ الْخَلْقُ قَطْعَهُ فَكَارَهُ فَاسْتَغْلَطَ فَاسْتَوَى
عَلَى سَوْفِهِ فَوَسَّطَ الْأَرْوَاحَ لِيُخَيِّطَ بِهِمْ الْكُفَّارُ وَعَدَّ اللَّهُ الَّذِينَ
ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ مِنْهُمْ مَقْفُورَةً وَأَخْرَجَ عِطْفًا

سُورَةُ هُودٍ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَقْضُوا بَيْنَ يَدَيِ اللَّهِ وَرَسُولِهِ وَأَقْرَبُوا
اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَقْرَبُوا
أَسْوَكَكُمْ قُرْبَى صَوَّبَ الَّتِي لَا تَحْجُزُوا لَهَا بِالْقَوْلِ كَجَرِّ تَخِيٍّ
يَتَعَصَّى أَنْ يَخِطَّ أَغْلَطَكُمْ وَأَشْرَ لَا تَقْرَبُوا إِنَّ الَّذِينَ
يَتَقَرَّبُونَ أَسْوَكَكُمْ عِنْدَ رَسُولِ اللَّهِ أُولَئِكَ الَّذِينَ امْتَحَنَ
اللَّهُ قُلُوبَهُمْ لِلتَّقْوَى لَهُمْ مَقْدَرَةٌ وَأَجْرٌ عَظِيمٌ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ
ءَامَنُوا لَا تَزِدُوا مِنَ الْكُفْرِ إِنَّ كُفْرَكُمْ لَا يَقْبَلُهُ اللَّهُ

الْمُذْنِبِ

سُورَةُ هُودٍ

ل مدهینین هاتبیه خوارئی (۱۸) ثابته

بسم الله الرحمن الرحيم

﴿۱﴾ گملی نهوئیت ههوه باوهری ینایی، ب پئشیا خودی و پئغه بهری وی نه کهفن [نانکو چو کاروباران نه کهن، نه گهر هویس حوکمی خودی و پئغه بهری وی ل دور نمانن]، و تقوا خودی [دهمی کاروبارت خؤدا] بکهن، ب راستی خودی یس گو هدیتر و زنده زانایه. ﴿۲﴾ گملی نهوئیت ههوه باوهری ینایی، دهنگی خؤ ب سر دهنگی پئغه بهری نه خفن، و ب دهنگی بلند پئغه بهری نه ناخفن و دهی هویس تیک و دو ناخفن، نه کو کار و کرپاریت ههوه پوچ بین بی هویس یس یحه سن. ﴿۳﴾ ب راستی دهوئیت دهنگی خؤ ل دلف پئغه بهری خودی نزم دکهن، نهفه نهوئیت خودی دلایت وان بق تقوایی نهوئیت دهوئیت دهنگی خؤ زبیرن و خه لاته کئی مه زن بق وانه. ﴿۴﴾ ب راستی نهوئیت ژ پشئا خانیان گازی نه دکهن، بارهتر ژ وان نه زانن.

﴿۵۵﴾ و نه گهر وان [نه ویت ب دمنگی بلند گازی نه
 کریں] بیتا خق فره هکریابه، هه تا تول وان دمر که فبای
 بز وان چیتر بوو، و خودی گونه هب زبیر و دلو فانه.
 ﴿۵۶﴾ گمل نه ویت هوه باوهری نیاسین، نه گهر تیکن
 فابری [ژ وان نه ویت دره ول دهف چونه] سالو خه ک بز
 هوه نیسا، ل دویف هه بن [و نه کولن کا نه سالو خ
 راسته بان نه، و تیگهر زئی وهر نه گرن، هه تا هوین
 زئی پشت راست نمین]، دا هوین ژ نمرانین زیانی
 نه گه مینه که سن، باشی به شنبان بین. ﴿۵۷﴾ و بزاسن
 کوب راستی بنه مبرئی خودی یسن د ناف هه ودا
 [فینجا لمرئی ل نشی نه کهن، و بن دویف چون سالو خان
 وهر نه گرن]، نه گهر گوئی خق د گه لک نشاند ادا بابه
 هوه و ب ناخفتنا هوه کربایه، هوین دا که فنه د
 تمنگاییتدا، و دا زومت بز هوه جهی بیت، به لئی
 خودی باوهری ل بهر دلئی هوه شریکر و د دلئی
 هوه ودا خه ملاند، و گاور و فارسیوون [ب ریکا کرنا
 گونه هیت مهن] و هه می گونه هل بهر هوه رهش
 کرن، نه فنه سهر راست و تیگه هشتی و چه مپان.

﴿۵۸﴾ [نه فه] قمنجی و کهره و نیعمه ته که ژ خودی، و خودی زیده زانا و کار به جهه. ﴿۵۹﴾ [گمل خودان
 باوهران] نه گهر دو دهسته ک ژ خودان باوهران ب شهر که فتن وان پیک بین، و نه گهر تیکن ژ وان ده ستریزی
 و ستم ل یادی کر، هوین شهر ی وئ بکه نه واده ستریزی و ستم من دکهت، دا بز فربه نه مرئی خودی
 [نانکو حوکمی خودی و شهر عی وی]، فینجا نه گهر ز فیری [و ده ست ژ شهری و ده ستریزی بی بهر دا]،
 فینجا ب دادوهری [هه ردو دهسته کان] پیک بین و عه داله تنی بکهن، ب راستی خودی حمژ عادلان دکهت.
 ﴿۶۰﴾ هندی خودان باوهرن بر ایست تیکن، فینجا نا قهر ا بر ایست خق خوضش بکهن و پیک بین، و نه قوا خودی
 بکهن، دا دلو فانی ب هوه بیته برن. ﴿۶۱﴾ گمل خودان باوهران بلا چو زه لام ترانه یان ب چو زه لامان نه کهن،
 دبیت نه ویت ترانه پی دینه کرن چیتر بن ژ وان نه ویت ترانه یان پی دکهن، و بلا چو ژن ژ ترانه یان ب
 چو ژنان نه کهن، دبیت نه ویت ترانه پی دینه کرن چیتر بن ژ وان نه ویت ترانه یان پی دکهن، و تانان د تیک
 و دو نه قوتن و تیک و دو له که دار نه کهن، و ب ناف و ناسانیت کریت گازی تیک و دو نه کهن، و چ بیسه
 تشته مر ژ ب نافی فسقی بیته نافکرن بشنی باوهری نیانین، و هه که سی [ژ تانقوتان و له که دار کرن] و ب
 نافکرنا خه لکی ب نافیت یس [توبه نه کهت، فینجا نه فنه نه ویت سه مکار.

﴿١٢﴾ گملى خودان باهوران خۇز ژ گەلەك گۇمانى (ھىزرا خەلەت) پارىزىن، ب راسىتى ھىندەك گۇمان گونەھن (فەقەر ئى ھاتە خەبەردان پان كارفەدان ل سەر ھانەكرن) و جاسوسسى ل سەر تىك و دو نەكەن، و نەكامىيا تىك و دو نەكەن، ئەرئى ما تىك ژ ھەو ەھىە بېقىت گۇشتى برايسى خۇزىسى مېرى بىخۇت؟ و ھەو ەھىە نەقىت (كاچاوا ھەو ەھىە نەقىت، دىقەت و ھەو ەھىە نەكامىيا وى ژى دېشت وىرا نەقىت)، و تەقوا خودى بىكەن (ب ھىلاسا تىشتى نەمىرى ھەو ەھىە پى ھاتىبە كرن)، ب راسىتى خودى تۆبەو رەرگەر دۇلقانە، ﴿١٣﴾ گملى مرقۇان، ب راسىتى مەھوین ژ نىز و مېەكى (ئانكو زەلام و ژنەكى كونا دەم و ھەوانە) بىت داين، و مەھوین بىت كرىتە مەلت مەلت و ەشىر ەشىر دا تىك و دو بىناسن، ب راسىتى پى ژ ھەو ەھىەمىيان پىر ب رىز و بوىمەت ل دەف خودى، ئەو پى ژ ھەو ەھىەمىيان تەقواتر (ئانكو پى ژ ھەو ەھىەمىيان پىر ژ خودى دىر سىت)، و خودى زىدە زانا و شارەزايە، ﴿١٤﴾ ەھرىمىت ژ دەرەقى باژىر ئان گۇتن: مە باھەرى

نیسا (خبرآن د گهل مه بکه) بیژ: هه وه باوهری نه نییایه، بهلنی بیژن تم (ژ ترسا کوشتن و تیخیر کرن) بیت
تسلیم بووین (یان ژی سهرقه سهرقه بیت موسلمان بووین)، و باوهری هیژ نه چیه د دلیت هه وه،
و نه گهر هوین گوهداریا خودی و پیغمبری وی بکه، خودی چو ژ خبرا کار و کراریت هه وه کیم
ناکت، و خودی گونهد ژپهر و دلوفانه. ﴿١٥﴾ خودان باوریت دورست نهون، نهویت باوهری ب خودی
و پیغمبری وی نیاین، و پاشی ب گزمان و شک نه که فین، و جهاد ب مالی خو و نه فسخ خو د پیکا
خودیدا کریس، نه فقه نه بیت راست [د باوهریا خودا]. ﴿١٦﴾ نه وی هوین دئی نه وادلی هه وه خودی یی
ناگهدار که؟ (هوین دئی خودی ناگهداری دینی خو که، هوین بیژن مه باوهری یا نیایی) [و خودی
ب خو دزانیب کاج د نهر و نه سماناندا هیه، و ژ هر تشه کی ب فاگه هه. ﴿١٧﴾ (کۆ چه ریت عه رب] ل
سهر ته دکه نه منته کو نه موسلمان بوون، بیژ: [گهل کۆ چه ریت عه رب] موسلمانو ناخو ل سهر من
نه که نه منته، بهلنی خودی مه نال هه وه کری دهمی بهری هه وه دایبه باوهریسن، نه گهر هوین [د باوهری
نییسا خودا] د راست بن. ﴿١٨﴾ ب راستی خودی نیییا (غهیبا) نهر د و نه سمانان دزانیب، و خودی د بییبت
کا هوین چ دکه ن (و یی ناگه هه).

سُورَةُ قَاف

ل مه که من هاتیه خوارنی (۱۵) نایه ته

بسم الله الرحمن الرحيم

﴿۱﴾ هُزسا دتیه خواندن (قاف)، ل دؤر رافه کرنا فان رهنه گه تیان، بزفری ده سنیکا سُورَها (به قهره)، سونید ب فورنا با ب رویست و پایه بلند [سو پیغمبری و پوژا قیامتی راسته]. ﴿۲﴾ [خهلکن مه که من نه بهس باومری نه نیان] بهلنی عه جیگری بیون دهمی پیغمبره که هر ژ وان بؤ وان هانی، و گاوران گوت: ب راستی لهله نشه کنی عه جیه و جهن حییه تیووتیه. ﴿۳﴾ شهرتی نه گهر هم مرین و بووینه شاخ [جساره که دی دئی زندی یینه قه؟]، ب راستی شهف زفرین و قه گهر یانه تشه کی نه برناقله و دویره. ﴿۴﴾ ب سونید هم دزانین که نه رد چه ندئی ز لهشی وان دخوت و چهند کیم دکته، و [ژ بیل فنی زی] مه کتیه که پارنیزر یا هه ی، هه می نشت

تیدا دنفیسنه. ﴿۵﴾ بهلنی گافا قورنان بؤ وان هانی نه وان درو دانا، و نهو بیت د کاروباره کنی شه پلدا [جار دیتون سیر بنده، و جار دیتون نایب پیغمبر مرقوف بیت، و جار دیتون دقت یی زهنگین بیت... هند]. ﴿۶﴾ ما نهو بهرئی خن نادمه نهسانی د سر خنزا، که ما جهاو نافاکریه و خه ملاندیه؟ و چو کون و دهر لئی نین. ﴿۷﴾ و که ما نهرد زی [چاوا] دهشت کریه، و مه جیاییت نه جه تیخته تیدا [دابؤ یینه سنگ و نه لطفیت]، و که ما جهاو هه می رهنگیت شیکاتیسی جوان د نهردیدا شیکریه. ﴿۸﴾ [شهف کاره، نافاکرنا نهسانی دانا نهردی هُزسا] خودی کر دالان ل سره قیسی رۆن بکته، و یینه بیر نیان بؤ هه بهنده می کنی ل خودی بزفریت [و هزرا خو د چیکرییت ویدا بکته]. ﴿۹﴾ و مه نافه کا پر خیر و بهر دکته ژ نهسانی باراند، و مه بیستان و باخچه، و دندکیت دینه دان و دکاک، پی شیکرن. ﴿۱۰﴾ و مه داره سییت بلند، بیت فیقیسی وان نویسی و ل سه رنک، پی شیکرن. ﴿۱۱﴾ داینه بزفنی بهنده یان، و مه ب وئی نافتی نهرده کنی هشک و سری زندی کر، و زندی کرنا مرپان زی هه هُزسایه. ﴿۱۲﴾ [هه ی موحه مه نه گهر مله تی نه پی قوره می نه دره وین دانن، ب راستی لهله نه نشه کنی نویسه] بهری وان مله تی نورو حی و خودانیت بری [مله تی شوعه بی ل دؤر بری کۆم بیون، قیجا خودی هه می تیخته تیدا]، و [سه موود] زی پیغمبریت خو دره وین دانان. ﴿۱۳﴾ و مله تی عاد و فیر عون و مله تی [لووط] پیغمبر زی. ﴿۱۴﴾ و خهلکنی جهن تیزدار و دارتیکر [مه خسه دین خهلکنی مده نییه و مله تی شوعه بی]، و مله تی توبه یی زی، هه می یان پیغمبریت خو دره وین دانان، و هیژای تیزایا من بیون. ﴿۱۵﴾ قیجا ما له م ب چیکرنا جارا تیکشه و متیاییه؟ [هه تا یا بیت بؤ مه یا ب زه محبت بیت؟] نه خیر [بیزار نه رویه و پیله نه و هستیایه، و زفرینا وان پشتی بووینه خولی، یا دویس نینه وه کی نهو دیتون] بهلنی نهو د چیکر نه کا نوید ب شکن [هه ر چهنده نهو دزانن جارا تیکن مه نهو بیت چیکرن].

سُورَةُ قَاف

بسم الله الرحمن الرحيم

ق وَالْقُرْآنَ الْمَجِيدَ ۚ نَبَأَ الْغُرُونِ أَن جَاءَ مُرْسِدُ مَنَهُمْ
فَقَالَ الْكُفْرُونَ هَذَا شَيْءٌ عَجَبٌ ۚ أَأُذِيقُنَا وَكُنْزًا لَّنَا وَلِكَ
رَحْمَةٌ يَوْمَ ۚ فَدَعَلْنَا مَا تَفْضُلُ الْأَرْضُ مِنْهُ وَعِندَنَا كِتَابٌ
عَلِيمٌ ۚ نَبَأَ الْغُرُونِ أَن لَّنَا جَاءَ مُرْسِدُ مَنَهُمْ فِي الْأَرْضِ
فَقَالَ الْكُفْرُونَ وَآلِ السَّمَاءِ ۚ وَفَعَلْنَا كَيْدَ بَيْنَهُمَا وَزَكَّيْنَاهُ
وَمَا لَهُمَا فِي فُرُوجٍ ۚ وَالْأَرْضُ مَدَدْنَاهَا وَالْقِبْلَتَيْنِ فِيهَا رَدَدْنَاهُ
وَأَلْبَسْنَاهُمَا فِي مَلِيٍّ فُجُجٍ ۚ تَبَصَّرَ وَذُكِرَ لِكُلِّ عَبْدٍ
شَيْءٌ ۚ وَزَكَّيْنَاهُ سَاءَ فِتْنَةً فَالْتَبَسَا بِهِ وَجَنَّبَنِي
وَحَنَ لِّلْمُصِيدِ ۚ وَالْقَبْلَ بَاسْقِنِي أَلْبَسْنَاهُ لُيُودَ ۚ وَزَكَّيْنَاهُ
بَلْبَعًا ۚ وَأَخْبَيْنَاهُ بَلَدًا فَبَيَّنَّا كَذَلِكَ الْفُرُوجَ ۚ كَذَّبَتْ قَبْلَهُمْ
قَوْمُ نُوحٍ وَأَصْحَابُ الرَّسِّ وَثَمُودُ ۚ وَعَادٌ وَفِرْعَوْنُ ۚ وَأَخْلَوْا لُوطَ ۚ
وَأَصْحَابُ الْأَيْكَةِ ۚ وَنُوحٌ ۚ كُلٌّ كَذَّبَ الرُّسُلَ فَحَقَّ وَعِيدُ ۚ
أَنبِئْنَا بِالْحَقِّ الْأَوَّلِ ۚ بَلْ هُمْ فِي لَبْسٍ مِّنْ خَلْقٍ حَدِيدٍ ۚ

وَلَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنسَانَ وَنَعْلَمُ مَا تُوَسُّوهُ بِهِ نَفْسَهُ وَنَحْنُ أَقْرَبُ إِلَيْهِ
مِنْ حَسْبِ الْوَلِيِّ ۚ إِنَّكَ إِذْ تُنْفِقُ الْثَغْلَيْنِ عَنْ الْكِبِيرِ وَعَنْ الْيَتَامَى
قَبِيلٌ ۚ فَأَبْلَيْتُ مِنْ قَوْلِ الْأَدْنَى يَقْبُ الْعَيْدُ ۚ وَجَاءَتْ سَكْرَةُ
الْكَوْنِ بِالْحَقِّ ۚ إِنَّكَ تَكُنْتُ مِنْهُ عَجِيدٌ ۚ وَنُفِيعٌ فِي الْأُصْرِ ۚ إِنَّكَ تَكُونُ
الْوَعِيدُ ۚ وَجَاءَتْ كُلُّ نَفْسٍ مَعَهَا سَائِقٌ وَنَهْمِيدٌ ۚ أَفَأَكْثَرُ
فِي غَفْلَةٍ مِمَّنْ هَلَّا لَمْ تَلِدْهُمْ أَوْ لَا تُلْهِمْهُمْ خَلْقًا ۚ وَفَعَلَ الْيَتِيمَ خَبِيدٌ ۚ
وَقَالَ قَرِينُهُ هَذَا لِلنَّاسِ عَيْدٌ ۚ أَلَيْسَ فِي جَهَنَّمَ كُلٌّ خَالِدٌ عَرِيدٌ ۚ
فَتَنَادَى لِلَّذِينَ يَغْتَوْنَهُمْ ۚ أَلَمْ يَكُنْ جَهَنَّمَ مَعُ الْآلِهَةِ سَكْرَتٌ ۚ
أَلَيْسَ فِي الْعَذَابِ أَشَدُّ ۚ قَالَ قَرِينُهُ رَبَّنَا مَا أَطْغَيْتَهُمْ فِيكُمْ
كَانَ فِي حَسْبٍ عَيْدٌ ۚ قَالَ لَا تَحْتَسِبُ ۚ لَئِنْ لَمْ يَنْقُضْ اللَّهُ يَوْمَ الْقِيَامِ
بِالْوَعْدِ ۚ مَا يَنْقُضُ الْقَوْلَ لَنَاقٍ ۚ وَمَا أَنَا بِظَالِمٍ لِلْعَبِيدِ ۚ وَرَوَّ
تَعُولُ لِحِمْلِهِمْ هُمُ أَكْثَرُ ۚ وَقَالَ هَلْ مِنْ عَمَلٍ ۚ وَالَّذِينَ لَمْ يَلْحَقُوا
بِالْأَشْقِيِّينَ عَمَلٌ عَمِيدٌ ۚ هَذَا مَا وَعَدُونُ ۚ لَعَلَّ الْأَوَّلَ حَبِيدٌ ۚ
مَنْ خَشِيَ الرَّحْمَنَ الْعَلِيمَ ۚ وَالَّذِينَ جَاءُوا بَعْلًا مُنْفِئِينَ ۚ أَدْخَلُوهَا
بِسَلَامٍ ۚ إِنَّكَ يَوْمَ تُلْقَوْنَ آلَهُمْ قَابَ نَارٍ ۚ وَفِيهَا أَلَدَّةٌ يَتَأَمَّيْنُ ۚ

﴿۱﴾ ب سویند مه مرؤف یسن چنکری، و شم دزانین کادلن وی بؤج دبیزیت و کاج دکهفنه سر دلن وی، و شم ژ پها سزینی وی نیزیکتری وینه. ﴿۲﴾ ثم ژ وان همدو ملیاکهتیت، ل سر ملن وی یسن راستن و ملن وی یسن چهمن و کاروکر یاریت وی دنفینسن، پتر ناگه همداری وینه. ﴿۳﴾ و مرؤف چو ناخفشان ناگه [چ باش چ خراب]، نگه مر ملیاکهت کن کار کری و زیره فانیس دگهل، نه نفینسیت. ﴿۴﴾ و سهکراتا مرین د گهل هه قیسن هات، نهفه نهو یو ویا نوژی دره فی. ﴿۵﴾ و بفل بوقسن هاته دان، نهفه نهو پروژه یا به بیان یسن هاتیهبدان. ﴿۶﴾ و همر تیک دئی نیت [چ باش چ خراب] دو ملیاکهت بخت دگهل، تیک دینینه مهبدانا چه شری، و یسن دی شاده بیسن ل سر ددهت. ﴿۷﴾ ب سریند تو [د دنیا بسندا] ژ قی یسن یسن ناگه مر بووی، و مه بهردل سر ته راکر، و تو نه فرؤ یسن چاف نیژ و دژواری [یو دینن]. ﴿۸﴾ و ملیاکهتن برهرس ژئی دئی بیژیت: نهفه نهو و کتیا کار و کر یاریت وی ژئی، ل دهف من یا حازره. ﴿۹﴾ [خود دئی بیژینه

وان همدو ملیاکهتیت د گهل دینن] همر زیده گاوه کنی زیدهر کویسی بافیژنه د دؤره همدیا. ﴿۱۰﴾ نهوی زیده خیز نه کمر و زیده سه مکار و ب شک [د دیندا]. ﴿۱۱﴾ نهوی بهر سنبه کنی دی بؤ خود دئی دکه نه هه فشک، قیجا هوین همدو [مه خسد یسن همدو ملیاکهتیت د گهل دینن]، دئی بافیژنه د نیزا بسا دژوار و گر اندا. ﴿۱۲﴾ ته کنی وی یسن شهبتان دئی بیژیت: خودایسن مه، ب راستی نه من نهو د بهر سهر داجو نیزا اکروبو، نهو ب خؤ د سه ر داجو نه کا کویر و دویر دابوو. ﴿۱۳﴾ خود دئی دئی بیژیت: هوین همدو [مرؤف و شهبتانی وی] ل دهف من جر بهری نه کن، و من [د دنیا بسندا] ل سر نه زمانی پیغه به ربیت خق، و ب هتار نسا کتیان] هوین ژ قی و ژوژی ترساندوبون. ﴿۱۴﴾ و ناخفن [به بیان] ل دهف من نالته گر هویرسن، و نهز سه من ل بهنده بیان ناگه. ﴿۱۵﴾ پروژا شم دبیزینه دؤره من تو تزی یرووی؟ دبیزیت: ما [ژ فنان] هیز هه نه؟ ﴿۱۶﴾ و بهحه شت بؤ نه قوراداران نیزیک دبیت، و یا دویر نینه. ﴿۱۷﴾ نهفه نهو یا به بیان یسن هاتیهبدان، بؤ همر توبه داره کن بار نیز فنان [بؤ تخو بیست خود دئی] ژ هه وه. ﴿۱۸﴾ نهوی دمنی ب تنی و کس نه ل دهف، ژ خودایسن دلؤ فنان بترسیت، و ب دکهل ل خود دئی ز قی، یته دهف خود دئی. ﴿۱۹﴾ ب سلامتی [ژ نیزا و کول و کول فنان] هه رنه د بهحه شتندا، و پروژا زبانا یسن دو یا هیک نهفه به. ﴿۲۰﴾ تثنی وان بغیت د بهحه شتیدا یسن هه، و زیدهر ژئی بؤ وان یسن هه [نهو ژئی دینا خودایسن مه نه].

وَكُرْهُ لَكُمْ فَاسْتَغْنُوا عَنْهُمْ يَوْمَ يَكْفُلُ اللَّهُ لَكُمْ يَوْمَ لَا تَمُوتُ فِيهِ سَمْعًا وَلَا بَصَرًا وَلَا فُحُوشًا ذَٰلِكَ يَوْمُ الْبَاقِ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ لِّمَنْ يَعْقِلُ
كَانَ لَكُمْ قُلُوبٌ أَوْ لَمْ تُنْقِلْ وَلَمْ تُنْقِلْ وَلَمْ تُنْقِلْ وَلَمْ تُنْقِلْ وَلَمْ تُنْقِلْ وَلَمْ تُنْقِلْ وَلَمْ تُنْقِلْ وَلَمْ تُنْقِلْ وَلَمْ تُنْقِلْ وَلَمْ تُنْقِلْ وَلَمْ تُنْقِلْ
الْأَشْرَارِ وَالْأَشْرَارِ وَالْأَشْرَارِ وَالْأَشْرَارِ وَالْأَشْرَارِ وَالْأَشْرَارِ وَالْأَشْرَارِ وَالْأَشْرَارِ وَالْأَشْرَارِ وَالْأَشْرَارِ وَالْأَشْرَارِ وَالْأَشْرَارِ
مِنْ لُغُوبٍ ۚ فَأَمَّا بَعْضُ مَا يُلْقُونَ فَوَيْلٌ لِلَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ يَوْمِهِمْ فَهُمْ أَهْلُ لُغُوبٍ ۚ وَنَسِخَ بِمُحَمَّدٍ ذِكْرَهُ
فَبَلَّغْ طُلُوعَ الشَّمْسِ وَقِيلَ الْغُرُوبِ ۚ وَمِنَ اللَّيْلِ فَسَبِّحْهُ
وَأَذْكُرِ الشُّجُورَ ۚ وَاسْمِعْ يَوْمَ يُنَادِي الضَّالِّينَ فَكُلٌّ مِنْهُمْ
يَوْمَ يَسْمَعُونَ الصَّيْحَةَ بِالْحَقِّ ذَٰلِكَ يَوْمُ الْخُرُوجِ ۚ إِنَّا
نَحْنُ الْخَافِي ۚ وَثَبُتْنَا الْكَوْثُورَ ۚ يَوْمَ تُنْفَخُ الْأَرْضُ
عَنْ عَرْشِ رَبِّكَ ذَٰلِكَ حَقُّرٌ عَلَيْكَ يَوْمَ ۚ نَحْنُ الْغَالِبُونَ
وَمَا أَنتَ عَلَيْهِمْ بِجَبَّارٍ فَذَكِّرْ بِالْقُرْآنِ مَنْ يَخَافُ وَعِيدَ ۚ

سورة القاف

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَالْقُرْآنِ ذُرِّيَّةً ۚ فَأَلْقَيْتُ وَقُرْآنًا ۚ فَأَلْقَيْتُ نَسْرًا ۚ
فَالْقُرْآنُ أَنْزَلَ ۚ فَأَلْقَيْتُ نَسْرًا ۚ فَأَلْقَيْتُ نَسْرًا ۚ

﴿۳۶﴾ و مه چهند مله تیت ژ وان زمه ردمستر و ب هیت تر، بهری وان د هیلاک برن، گله وهلات تیکفه دایون، نه ری رهینه ک (ژ مرئی یان ژ نیزایا خودی) وان همبوو. ﴿۳۷﴾ ب راستی نه له [د هیلاک رنا گوندیت سته مکار] جامه و دهرسن، بؤ وی یی خودان عقل، یان بؤ وی یی گوه دار یی دکت و هشت وی د سهری وی. ﴿۳۸﴾ ب سویند مه نورد و نه سمان و هندی د نالهرا واندا، د شش رورز اندا جیکرن، و چو وهستیان زی نه گه هشته مه. ﴿۳۹﴾ لایجا [همی موحه مه] سه برا خول سهر یانه و دپیژن بکته، و بهری رورزه لات و رورز نالایس، خودایس خور ژ کتیا سیان باقر بکه، و بهسن و سوباسیا وی بکه. ﴿۴۰﴾ و چنده کن ژ شهن زی ته سیحا وی بکه، و پشی نفیژان زی... ﴿۴۱﴾ گوهی خور بدی، رورزا گازیکر (سرافیل) ژ جهه کن نیزیک گازی دکت [و دمنگ دگه مینه هه که سه کی]. ﴿۴۲﴾ رورزا [همی مروف] وی دهنگن هه قیس گولئی دین، نه و [رورزا] رورزا دمر که فته (ژ گوزران). ﴿۴۳﴾ ب راستی نه م ب تن، ژیانس و مرئی ددهمین، و زفرین هه ب بال مه فیه. ﴿۴۴﴾ رورزا نورد دکه نشیت، و نه و ب له ز ژ گوزران بهر ب مهیدانا چه شری دچن، نه و کو مکر نه کاب سانا بهی ل بهر مه. ﴿۴۵﴾ نه م چیتر دزاین نه و چ دپیژن [د دهر هه قی ته و رورزا قیامه تیدا]، و نول سهر وان نه یی زور دهمستی [داب خورنی وان بکه به موسلمان]، و نه ویت ژ نیزایا مه دتر سن، وان ب قورناتی شیرت بکه.

سوره تا ذاریات

ل مه که من هاتیه خوارنی (۶۰) نایه نه

بسم الله الرحمن الرحيم

﴿۱﴾ سویند ب بایست به افکهر. ﴿۲﴾ و ب نه ویت باران هه لگر. ﴿۳﴾ ب گه مینت ب سانا هی دتین و دچن. ﴿۴﴾ ب ملیا که تیت کار و باران لیکه دکن. ﴿۵﴾ [سویند ب فان هه سیان تشتی بهیان بؤ هه و بی هاتیه دان (ژ مرئی و قیامه تی)، راسته. ﴿۶﴾ و رورزا قیامه تی و جزادانی، دتی هه تیت.

[illegible]

۷۶ و سويند ب ټسماني جوان و خودان ړيښت
موكوم [ړيښت ستړان]. ۸۸ ب راستي هوين [د
دورهقني (موحه مديد)] هر جاري ناخفته كي دكن
[جار ديژن سيزه بنده، و جار ديژن بي دينه، و
جار زي ديژن هله ستفانه]. ۹۰ شو دق ز باوړي
نياني [ب قوراني و موحه مدي] ټنه دوړ تيختن،
نوږت [ز راسته ريښي] هاتنه دوړ تيختن.
۹۱ له غصت ل دروړيان بن [نوږت هر جاره كي
تسه كي د دورهقني پتفه مبريدا ديژن]. ۱۱ نوږت
دنزاښيدا، بن ټاگه. ۱۳ [سو ترانه] پيار دكن،
با كه نكيه پرؤ جزاداني [پرؤ قيامتي]؟ ۱۴ نو
پرؤ نه وانه ل سدر فاگري دټنه سون. ۱۵ وځي
پرؤځي ملياكت دځي پيژنه وان [دق نيزيا خوخوخون
نامكهن، تهغه بوو با هوين [د دنياښيدا و له كهغه]
ل هاتنا وځي ب لمر. ۱۵ ب راستي پاريزكار بيت
د ناف جنبك و كاتياندا. ۱۶ تشن خودايي وان
د ابيه وان ومردگرن و رازينه، ب راستي شو بهري
نو كه [د دنياښيدا] ز قمچيكاران برون. ۱۷ نو

پېچك ژ شەئى دښتن. ﴿١٨﴾ و نه و بهرئ سېندهيان [خودئ دهرستن و] و داخوازا ژيبرنا گونهمان ژ خودئ دكرن. ﴿١٩﴾ و خېزان و ژارت خواستك و رويت، خودان بار بوون د مالن واند. ﴿٢٠﴾ و د نهرديدا نيشان و بهلگه گه له كن، بئ وان نه وئت هم قسئ پسهند دكن و پشه فانپيا وئ دكن. ﴿٢١﴾ و د هه و ب خۇدا ژى [نشان و بهلگه گه له كن]، ما هوين نايينن؟. ﴿٢٢﴾ و بزقئ هه و، و هه ر تشئ پهيان بئ هه و بئ دتتهه دان پئ ل نهه مالنئ. ﴿٢٣﴾ سويند ب خودايئ نه ر د و نهه مالنئ، نه و تشئ پهيان بئ هه و بئ هاتپه دان راسته و بئ گومانه، هه ر هه كئ ناخظتا هه و نو كه پا يئ گومان ل دهه هه و. ﴿٢٤﴾ نه رئ بهه حسنئ ميقاتيت ئيراهيمئ نه وئت قه در گران، گه هشتپه ته. ﴿٢٥﴾ و هختئ چوپنه دهه، و سلاف كرېنئ، سلاف ل و ان قه گتيرا و گؤت: هوين د نه نياسن [تهز هه و ناياسم]. ﴿٢٦﴾ ئېجا ب لهز و بئ ميقات پئ بهه سن، چئ ملى مالن و گؤلكه كن قه لمو [پراشتئ] ئينا. ﴿٢٧﴾ و ئيزيكى وان كر، و گؤت: ما هوين ناخؤن؟. ﴿٢٨﴾ ئېجا [وهختئ ئيراهيمئ دينئ نه و ناخؤن] د دلى خۇدا ژ وان ترسيا، گؤتن: نه تره، و مزگنپيا كوره كن زانا دانئ. ﴿٢٩﴾ ژنا وى ب دهنگه كن بلند پېشقه هات و تههك ل سه رو چاقيت خۇ دا، و گؤت: [وهلىئ نه زئ چاوا دئ من بچويك بن] و تهز پهر ئه من و يا خرشم. ﴿٣٠﴾ ملياكه تان گؤت: [نهم چاوا دئيزين، و هسايه] خودايئ ته هؤا نه مرئ داي، و هه ر نه وه كارپنه جه و زانا.

﴿۳۱﴾ [بیشتر] نیراهمی زانی ملباکت[ن] گوت:
گمل هنارتیان هوه خیره، هومین بز ج هانیه
هنارتن. ﴿۳۲﴾ گوتن: ب راستی لوم بز مله کن
گونه هکار بیت هانیه هنارتن [کو مله نن] [لوط]
پیغه مبره. ﴿۳۳﴾ دایم ریت هه پست ب سمر دا
بیارینن. ﴿۳۴﴾ لوم به ریت ل نک خودی د نیشانگری
بز زنده گونه هکاران. ﴿۳۵﴾ و مه نهویت باوهریدار
همی ژ گوندی دهر تیخنن. ﴿۳۶﴾ و مه ژ ماله کا
موسلمان پیغه تر، دی گوندیدا، نه دیت. ﴿۳۷﴾ و مه
نیشانک [شونوار و کافیت وان]، بز نهویت ژ
نیزایا دژوار دترسن، تیدا هیلا. ﴿۳۸﴾ دیسا مه د
چیرژکا موسایدا ژ نیشانک هیلا، وهختی مه ب
نیشان و بهلگه بیت پزون و ناشکراه، هنارتیه داف
فیرعونی. ﴿۳۹﴾ فیجا ب هیز و کوما خو له پستانخو
داموسایی، و گوت: یان [موسا] سیر بهنده یان ژ
یسی دینه. ﴿۴۰﴾ و مه لوم و له شکره وی گرتن، و
نافتینه دهر یابیندا [و مه همی خه ندقاندن، و کس
ژ ن نه ما] و شه یسی لوم هکار بزو. ﴿۴۱﴾ و دیسا د

چیرژکا عدادا ژ [مله نن] هوود پیغه مبره، مه نیشانک هیلا، وهختی مه ره شه بابه کن هسک ب سمر واندا
هنارتی. ﴿۴۲﴾ هه رشتی د سمر را دیوژی، پستی و برت برت دکر. ﴿۴۳﴾ دیسا د چیرژکا [سه موود] دا ژ
[مله نن] صالح پیغه مبره، مه نیشانک هیلا، وهختی مه گوتیه وان ههتا دمه کن ناشکرا بزین و خوشیان
بیهن. ﴿۴۴﴾ و وان خو ل سمر گوهداری و بهرستا خودی مه زن کر [و ژ همری خودی دهر که فتن]، فیجا
برویسی هنگافتن و بهری وان لسی بوون. ﴿۴۵﴾ نه وان رابوون پی چی بوو، و نه هاریکاریا وان هاته کرن.
﴿۴۶﴾ و دیسا مه مله نن نروح پیغه مبره ژ بهری وان د هیلاک برن، ب راستی شه مله نه کن ژ رنده که فتن
بوو. ﴿۴۷﴾ و مه هسسان ب هیز یسی چی کری، و شه خودان شیاینن. ﴿۴۸﴾ و لهره مه یسی راتیختی و
ده شتکری [کو ب کتیر ژ بانن بیت]، وهی هم چ خوش لهره راتیختن. ﴿۴۹﴾ و ژ هه رشتی کی مه جوتک دا،
دا هومین هزارا خو تیدا بکهن. ﴿۵۰﴾ فیجا ب پال خودیقه بزین، و نه ژ داف وی بز هوه ناگهدار که ره کن
ناشکرا مه. ﴿۵۱﴾ و هومین [گمل مرژان] چو هه لپسکان بز خودی چی نه کن، نه ژ داف خودی بز هوه
ناگهدار که ره کن ناشکرا مه.

سَعَدَ مَا أَتَى الْاَلِيَّتْ مِنْ قَبْلِهِمْ رَسُوْلَ الْاَلَاوَا سَاخِرَ
 اَوْتَحُوْرَ ۚ اَوْتَاوَا يَدَ بِنِ مَرْوَزَ طَاغُوْرَ ۚ يَقُوْلُ عَنْهُمْ
 قَدَا اَنْتَ بَطُوْلُوْ ۚ وَذَكَرَ اَنْ اَلَّذِيْ تَشْفَعُ التَّوْبِيْتِ ۚ وَمَا
 عَلَقْتُ اِيْمًا وَاِلٰسَ ۚ اَلَا يَتَذَكَّرْنَ ۚ مَا يَدْعُوْنَهُمْ زَوْقِيْ
 وَمَا يَدْعُوْنَ تَطْمُوْنِ ۚ اِنَّا اَللّٰهُ هُوَ اَرْزَاوُ اَلْقُوْةَ اَلْقِيْتِ ۚ
 فَاتَّ اَلَّذِيْنَ طَلَعُوْا ذُوْا نُوْجًا فَوَيْلٌ لِّاَصْحٰبِ هِرَقَلَا
 يَسْتَجُوْنِ ۚ يَقُوْلُ لِّلَّذِيْنَ هُوَ وَاِيْن يُّوْمُهُمُ اَلَّذِيْ يُوْعَدُوْنَ ۚ

سورة النازيات

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

وَالطُّوْرِ ۚ وَكَتَبَ مُشْطُوْرَ ۚ فِيْ رَقٍّ مُّشْطُوْرَ ۚ وَالْيَتِيْ
 التَّمْوِيْرَ ۚ وَالشَّفِیْ التَّرْوِيْعَ ۚ وَالْبَحْرِ التَّنْمُوْرَ ۚ اِنَّا
 عَذَابَ ذٰلِكَ لَوَاقِعٌ ۚ غَالِیْ ۚ مِنْ ذٰلِیْ ۚ یَوْمَ تَشْهَدُوْنَ اَلشَّهَادَةَ
 مُوْرًا ۚ وَتَسْمِعُ الْجَبَالَ سَبْرًا ۚ قَوْلِیْ یَحْسِبُ اَلْمَلَکُوْبِ ۚ
 اَلَّذِيْنَ هُوَ فِیْ حَوْضٍ یَّتَمَوْنُ ۚ یَوْمَ یُنْعَزَلُ اِلَى نَارِ
 جَهَنَّمَ دَعَا ۚ هٰذَا اَلَّذِیْ اَللّٰهُ یُعْظِمُ بِهَا تَکْذُوْبَ ۚ

ز یزایسن یا هعی، و هکی بشک و باراهه فالیت وانه [نهویت مه د هبلاک برین ز مله تنی نوح و عاد و
 (سهمود)]، قیجا بلا له زی نه کنه. ﴿۶۰﴾ و نیزا و نه خوشی بزوان بن نهویت گاوروبوین، وی رزقی نهوا
 به بیان بزوان بنی هاتیه دان [و نهو رز، بیان رززا به دریه بیان یا قیامیه]۔

سورة طه

ل م که هکن هاتیه خوارتی (۱۹) نایهته

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

﴿۱﴾ سوند ب [چایسن] [طور] تی [نهوی خودی ل سمر، د گهل مووسای ناخفتی]، ﴿۲﴾ و سوند ب وی
 کتیا ریز ریز نفیسی [کو فورانه]، ﴿۳﴾ [و نهو فوران] د پیسته کنی فکریدا [تاکو نهف فورانه یا برده سه
 بز هوه هه بیان و یا فکریه و گرتین ل دهف پیغمبری تنی کو هوین چ لی نه زانسن]، ﴿۴﴾ و سوند
 ب نافاهین نالا [نهوی دکفته نهسمان حفتن، ملیاکه تیدا خردی دهر یسن و نه سیجا وی دکهن]،
 ﴿۵﴾ و سوند ب بانن بلندگری [کو نهسمانه]، ﴿۶﴾ و سوند ب دهر یا یا تزی ناف [یان یا رززا قیامتی دینه
 ناگر]، ﴿۷﴾ ب راستی نیزا یا خودی یا هاتیه [و هور دتی تیت]، ﴿۸﴾ چو ناستنگ باشقهبر د ریکا ویدا
 [فزیایسن] نینه [نه هیلت بیت]، ﴿۹﴾ رززا نهسمان دشین و دجن، و دز قن و ب نایفک دکهن، ﴿۱۰﴾ رززا
 چیا زی ز جهن خود دجن [و هکی نهوران دجن و بهربا دسن]، ﴿۱۱﴾ قیجا وهی نیزا و نه خوشی وی رززی
 بزوان، نهویت بن باور و رززا قیامتی دروه ددانان، ﴿۱۲﴾ نهویت ب گدرمی ب ناف هویجا نیسیه دجهن
 و تاکه رز خن نهی، ﴿۱۳﴾ رززا بز دوزمه تنی بالدان بالدانکا حیل، ﴿۱۴﴾ [دهر گه هفانیت دوزمه تنی دتی
 بیژنه وان] نهفه نهو ناگره یسن هوه درو دانا.

أَمْ تَأْمُرُونَ أُنْقَادَهُمْ بِمَا أَمَرَهُمْ رَبُّكَ مَا طَاعُوا ۖ أَمْ يَقُولُونَ
تَوَلَّاهُمْ بَلْ لَا يُؤْمِنُونَ ۖ فَلْيَا قُلُوبَ الَّذِينَ فِيهِمْ إِنْ كَانُوا
صَادِقِينَ ۖ أَمْ أَخْلَقُوا مِنْ غَيْرِنَا ۖ أَمْ هُمْ الْخَالِقُونَ ۖ
أَمْ حَقُّوا أَلْسِنَتَكَ وَتَالِ الْأَرْضِ بَلْ لَا يُؤْمِنُونَ ۖ أَمْ عِنْدَهُمْ
خِزْيَانٌ رَبَّكَ أَفْهَمُ الْغُلِيِّينَ ۖ أَمْ لَهُمْ سُلَّمٌ
يَنْصِيرُونَ بِهِ ۖ فَلْيَأْتِنَا مُتَعَدِّهِمْ بِأَقْلَامٍ مُبِينٍ ۖ
أَمْ لَهُ الْإِنشَاءُ وَلِكُلِّ أُنثَى ۖ أَفَرَأْسُهُمْ كَأَرْسَالِهِمْ ۖ فَمَنْ
مُنْقَلَبُونَ ۖ أَمْ عِنْدَهُمُ الْغَيْبُ فَهُمْ يَكِيدُونَ ۖ أَمْ يُهُمْدُونَ
سَكِينَةً ۖ أَلَيْسَ كَقَوْلِهِمْ الْكِيدُونَ ۖ أَمْ لَهُمْ أَلْهَةٌ غَيْرُ اللَّهِ
فَيَسْجُدُونَ لَهُمْ غَنَابًا يَسْكُرُونَ ۖ وَإِنْ يَرَوْا كِسْفًا مِنَ السَّمَاءِ سَاقِطًا
يَقُولُوا سَحَابٌ مَرْكُومٌ ۖ فَذَرْهُمْ حَتَّى يُلَاقُوا يَوْمَهُمُ الَّذِي فِيهِ
يَصْعَقُونَ ۖ يَوْمَ لَا يُغْنِي عَنْهُمْ كَيْدُهُمْ شَيْئًا وَلَا هُمْ يُنصَرُونَ ۖ
وَأَنْتَ الْبَاقِي ۖ فَلْيَمْلِكُوا عَذَابًا دُونَ ذَلِكَ وَلَكِنْ أَسْأَلُهُمْ
لَا يَحْتَمِلُونَ ۖ وَأَصْبَحَ لِكُلِّ رِيَّةٍ فَكَّكَ بَاطِنًا ۖ وَسَبَّحَ بِحَمْدِهِ
رَبَّكَ حِينَ تَقُومُ ۖ وَمِنْ آيَاتِ فَتْنَتِهِ وَابْدَأَ الْكَلْبُومَ ۖ

و گول [ناخفتنا ملیکه نان] دین [و ب فنی رینگی ب سر غیبی هلدین، و بی دزان نو بیت ل سر هقیبی،
ز بهر هندی ریکا خو ناهیلن]، بلا گوهدیری وان، نشان و بهلگه به کارون و ناشکهار بیبت. ﴿۴۶﴾ نوری
کج بیت وینه، و کور بیت هوههه؟ ﴿۴۷﴾ یان زی تو کری [ل سر راگهاندنا فی به یاسی] ز وان دخوازی،
قیجا ز بهر هندی باری وان یسی گرانه [و موسلمان نابن و باوهریسی به ت ناینن]. ﴿۴۸﴾ یان زی غیب ل دوف
وانه، و نه و ذغینن. ﴿۴۹﴾ یان زی نعل بهر پیلانه کن دگه رن؟ نی نه و پیلان دی ب سرری و اندا شکیت
نه ویت گاوربو وین. ﴿۵۰﴾ یان زی وان بهرستیبه ک غهبری خودی هیه؟ ب راستی خودی ز وی شرکا نه و
ب بال و یقه لن دهن، یسی باقره. ﴿۵۱﴾ و نه گهر نه و گاور بیین پارچه به ک یاز نه سمانی داد که بیت [ههر
باوهریسی ناینن]، و دی بیژن عهوره یسی که فیبه سر رنک. ﴿۵۲﴾ قیجا ز وان بگهر، هتا دگه هه روزا خو،
نهوا شو تیدا دهیلاک دجن [روزا بهر دیبه، یان یا مرئی، یان روزا قیامه تیه]. ﴿۵۳﴾ روزا نه خشه و پیلانیت
وان چو نیزایا خودی ز وان نه دته پاش، و هاریکاریا وان زی نه تیه کرن [و نیزا ز وان نه تیه هه گرتن].
﴿۵۴﴾ و ب راستی نیزایه کادی زی ز بی نیزایا فاخره تنی [کو نیزایا گوریسه]، بز نه ویت ستم کریس یا هه،
بهلنی بارابر ز وان فنی نوزانن. ﴿۵۵﴾ قیجا بهر ی ل سر حوکمن خودایسی خو بکینه [و یینا خو ل وان
فرهه بکه، هتا نیزایا مه گوتی ب سرری وان بیت]، و ب راستی نویسی ل بهر چافیت مه و دین چافدیری
و پارستا مه له [قیجا پویته ب وان نه که، و خهسا وان پانه که]، و گالانو [ز روینشتا خو] پادبی، خودایسی
خو ز کتیا سییان باقر بکه، و به سنا وی بکه [بیژه (سبحان الله وحمده)]. ﴿۵۶﴾ و ب شغفی و ششی سنیز
نافا دین، خودایسی خو ز کتیا سییان باقر بکه [یان ب شغفی فان نفیزان (مغررب، ههیشا و شه نفیزان، و دو
رو که تیت بهری سیندی) بکه].

سوره نهم

ل مه کهمن هاتبه خوارى (۶۲) نایه ته

بسم الله الرحمن الرحيم

﴿۱﴾ سویند ب ستیری وختی نایا دیت. ﴿۲﴾ هه فالن ههوه. [مخسده یی پیغمبره] گوسا نهوویییه، ر چو جارا بویج نهناختیه. ﴿۳﴾ نهو ژ دهف خق و ز دلخوازیا خق نااخیفت. ﴿۴﴾ و نااخیفت نهگمر ژ وهحیی نهیت [نانکو قورشان ژ وهحیی پیغمتر نهی]. ﴿۵﴾ خودانی هیزا مهزن، نهف وهحیه یا بزی نیایی و نیسادای. ﴿۶﴾ نهو [یی و وحی بزی نیایی، کو جریله] خودان هیز و تیگهشتن و خودان قهده، و ل سهر رمگنی خق یی دورست (د کراسن ملیاکه نیبیدا) راومسنا [و خق نیشا پیغمبره] دا. ﴿۷﴾ نهو ل بهری نهسانی بوو، ملن رورز نای. ﴿۸﴾ باشی [نانکو بشتی ل سهر وینهی خق یی دورست، ل بهری نهسانی دیار بووی] تیزیکی پیغمبره بوو، و پتر تیزیک بوو. ﴿۹﴾ قهدهمرا دو کفانان یان کیمتر [تیزیک] بوو.

﴿۱۰﴾ فیجا [جبریل ب نهمری خودی] نهو وهحی بزی بندهمی خودی نیشا نهوا خودی بۆ هاتری. ﴿۱۱﴾ دلی پیغمبره، نهوا پیغمبره یی ب چافی خق دیتی، درمو نه دانا [کو دیتا جبریل ل سهر وینهی وی یی دورست]. ﴿۱۲﴾ نهری هوین جهری د گهل وی دکهل سهر نشتی وی دیتی؟ ﴿۱۳﴾ ب سویند دهاته خواره کا جبریل یا دی زیلا پیغمبره نهو (جبریل) ل سهر رمگنی وی یی دورست دینوو. ﴿۱۴﴾ شهفا چونا نهسانیان ل دهف دارکنبرا خلاسی [کو ده فیه نهسانی حفتن، ل ویری زانیا ملیاکه تان ب دیباهی دیت، و ژ ویری و یقه ژ خودی پیغمتر، کهسی دی نوزانیت کا ج ههیه]. ﴿۱۵﴾ بهمهشتا تیر گهمن یال دهف. ﴿۱۶﴾ و دار دیت وختی یا نخافی، ب وی نشتی یی نخافی [کو کهسه نهشتی ژ بل خودی، سالو خهت و بی یزیت]. ﴿۱۷﴾ چافی وی ب چو رمخت دیدا نهعانه گیران، و ژ تخویب بۆ هاتیه دانان نهویری. ﴿۱۸﴾ ب سویند نهوی [مخسده پیغمبره، شهفا چونا نهسانیان] هندلک نیشانیت مهزن ییت خودایی خق دین. ﴿۱۹﴾ کا بیژنه من [گهل قورمیشیان نهو بوتت هوین دهوین] لات و عوززا. ﴿۲۰﴾ و یی سی منات، کا وان نشک ژ وی شیان و مهزانیان ههیه یا خودی هه، دا هوین وان بهریسن. ﴿۲۱﴾ نهری کور بۆ ههوه و کچ بۆ خودی [حاشا وان ملیاکهت دکر نه کچیت خودی، و وان ب خق کچ نه دقیان]. ﴿۲۲﴾ نهف لیکهف کر نه کا نهوورسته. ﴿۲۳﴾ نهف [مخسده نهو بهر سنی ژ بل خودی دهوین] ژ هندلک نایان پیغمتر نین، ههوه و باب و بابیریت خق ناییت دانایه سهر، و خودی چو نیشان و بهلگه یی نه هاترینه، و ب راستی نهو بهس ب دویف خیال و خولیان و دلخوازی خق دکهن، و ب سویند ریکا راسته ریک [کو نهف قورانهیه] ژ دهف خودایی وان بۆ وان هات [یی بران نهو بوتن]. ﴿۲۴﴾ نهری سار مرقی ج بقیث، دتی بۆ تته جهه؟ ﴿۲۵﴾ دنیا و تاخرت ییت خودیته [یی بقیث دتی ژ دنیای و تاخره تته دته، و یی نه فیت دتی ژ نه گریث، و نه ب که یفا مرقیینه]. ﴿۲۶﴾ و گهله ملیاکهت ل نهسانیان ییت ههیم [ههه چنده ب شهف و رورز بهرستا خودی دکهن، د گهل هندتی ژ مهدهمرا وان ب چو ناچیت یا وی نهیت یی خودی دهستوریا وی بدهت و بقیث [فیجا بوت و ب قی یی هایا خق هه، دتی چاوا مهدهمتری کن].

إِنَّ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ لَيَسْئَرُونَ إِلَيْكَ تَنَسُّعًا أَنْ يَأْتِيَهُمْ
وَمَا لَهُمْ بِهِمْ عِلْمٌ إِلَّا أَنْفُسُهُمْ إِنَّ الْكَفْرَ وَالْكَفَرَانِ لَا يُغْنِي عَنْهُمْ
شَيْئًا ۖ وَأَعْرِضْ عَنْ قَوْمٍ عَلَىٰ عَرَفٍ ذُكِّرُوا وَلَمْ يَتُوبُوا إِلَّا الْخِزْيَ
الَّذِي فِيهِ ۖ وَالَّذِينَ يَحْمِلُونَ الْعِلْمَ لَا يَخْفَوْا عَلَيْهِمْ شَيْئًا مِنْ شَيْءٍ عَنْ
سَيِّئِهِمْ ۖ وَهُمْ يَعْلَمُونَ بِمَا قَدْ كَانُوا فِي السَّعَاتِ وَمَتَانٍ ۖ وَأَلْقَىٰ
الْأَرْضَ بِخِزْيِهَا ۖ الَّذِينَ أَشْرَقُوا بِمَا عَمِلُوا وَخُزِّيهِ الَّذِينَ لَمْ يَأْخُشُوا
بِالْعَذَابِ ۖ الَّذِينَ يَحْتَمِلُونَ كِبَارَهُمْ فَهُمْ جَنَّةٌ لَا يَدْخُلُونَهَا إِلَّا بِالسَّعَةِ
إِنَّ ذَلِكَ وَسِعَ النَّفُوسَ كُلَّهَا ۖ وَأَنْتَ أَكْبَرُ مِنْ الْأَنْفُسِ ۖ وَالَّذِينَ
لَمْ يَأْخُشُوا فِي بَطْنِ أَهْلِهِمْ فَلَا تَرْكُوكُوا الْأُنْثَىٰ ۖ وَهُمْ يَعْلَمُونَ
بِمَنْ أَتَوْا ۖ أَنْتَ الَّذِي تَقُولُ ۖ وَأَعْلَىٰ قِيلًا وَأَسْفَلَ ۖ
أَعْيَنَهُمْ عَمَلُ الْغَيْبِ قَوْمِي ۖ إِنَّهُمْ يُكْتَبُونَ بِمَا فِي صُحُفٍ
مُوتِي ۖ وَفَرَحِهِمْ الَّذِي ۖ وَالَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ ۖ وَزَادُوا خُزْيًا
وَأَنْ لَيْسَ لِلْإِنْسَانِ إِلَّا مَا سَعَىٰ ۖ وَأَنْ سَعِيهِ سَوْقٌ يُرَىٰ ۖ
ثُمَّ يُخْرِجُ مِنَ الْعِمَارَةِ الْأُولَىٰ ۖ وَأَنْ إِلَىٰ رَبِّكَ الْإِلْتِمَاسُ ۖ
وَأَنْتُمْ مُرْأْسُكُمْ وَأَنْتُمْ ۖ وَأَنْتُمْ مُرْأْسُكُمْ وَأَنْتُمْ ۖ

﴿۲۷﴾ ب راسنی نهوئت ز ناخره تنی بی باومر،
ملیاکه تان دکمه کج. ﴿۲۸﴾ و ان چو بهلگه و نشان
ب فنی چهنه نین [کو ملیاکهت بیت مینه، و حاشا
کجیت خودیننه]، بهس ب دویف خیال و خولیانان
دکهن، و خیال چوجا جهی هه قیسی ناگریت.
﴿۲۹﴾ فیجا [هه موحه مد] بهری خو ز وی وهر گنره
نهوی پشتا خو دایسه قورناتی، و باومری بی نه نیایی
و ز زانان دنیایی بیته نه نیایی. ﴿۳۰﴾ نهه ز فنی بیته تر
نوزانن و زنده تر ژنی چنی ناکن، ب راسنی خودایسن
ته چیت دزانیست کا کی ز پیکا وی دهرکه فیه، و نهو
چیت دزانیست کا کی ل سه ر پیکا ویسه. ﴿۳۱﴾ و هندی
د نورد و نه سماناندا هه بی خودیه [و خودی بیست
چنی کریس] دا نهوئت خرابی کریس ب خرابیا وان
جزا بکته، و دا نهوئت قنچی کریس ب قنچیجان
خه لات بکته. ﴿۳۲﴾ نهوئت [قنچیکاریت] ز بلی
گونه هیت بجویک، خو ز هه می گونه هیت مه زن و
تریف [وه کی زانیس] دبارینن، ب راسنی لیورینا
خودایسن ته یا بهر فرمه، خودی هه و ز هه و ب خو

چیت دناست، بهری هه و بدهت [وه خنی بابی هه و نادهم] ز ناخی چنی کری، و وه خنی هیو هویس دزکی
دهیکت خو دا [دزانی هویس گونه هیت بجویک هه دتی کهن]، فیجا خو باقر نه دانن و مدحیت خو نه کهن،
نهو چیت دزانیست کی بی ته قوایه. ﴿۳۳﴾ بیژه من نهوی بهری خو ز نیانی وهر گزایی [مه خه دهی
وه لیدی کوری موغیره]، ﴿۳۴﴾ نهوی بیجهک ز مالی خو دای و قهلی کری. ﴿۳۵﴾ نهوی نهوی زانیا
غیبی ل دهه نهو دبیت [هه مالی وی دتی د پیش وغه نیایی خوت]. ﴿۳۶﴾ نهوی نهو ب وی نهانیسه
ناگه هدار کرن، نهوا ب مویسای دهورانیدا هاتی. ﴿۳۷﴾ یان زی نهوا ب فیراهیمی هاتی، نهو فیراهیمی
نهمری خودی دورست ب جه کری. ﴿۳۸﴾ [ب فیراهیمی و مویسای هاتو کو] کس [باری] گونه ها
کهنی ناراکته. ﴿۳۹﴾ و ز وی بیته تر ناگه هیت مرقی، یا مرقی کری. ﴿۴۰﴾ و ب راسنی [درو قیامتی]
مرؤف دتی کار و کربارت خو بیست. ﴿۴۱﴾ پاشی خودی دتی جزایی وی [به رانیهری کار و کربارت
وی] ب دورستی [بی کتایی] دهتی. ﴿۴۲﴾ و ب راسنی دویاهیا هه رشتته کی بال دهف خودایسن ته.
﴿۴۳﴾ و ب راسنی وی، گری و کنی، بیت دایین. ﴿۴۴﴾ و ب راسنی وی، زین و مرن، بیت دایین.

﴿۱﴾ و ب راستی وی، جزئی نیر و میان، پس دایم.
 ﴿۲﴾ ژ چکه کا نانی، وه ختن دجینه د ماليجويکدا.
 ﴿۳﴾ و ب راستی ساخرنا پستی مرنی زی، همر
 ل سر و بیه. ﴿۴﴾ و ب راستی نهوه زهنگیسی و
 قناعتی ددعت. ﴿۵﴾ و ب راستی نهوه خودانی
 سترا گلائیژی (نهو خودایس همی سترا، و
 نانی گلائیژی ب تنی نینا، چونکی هندک عمره بان
 ده رست). ﴿۶﴾ و ب راستی نهوی عاد (مله تنی هوود
 پیغمبر) د هیلک برن. ﴿۷﴾ و نهوی (همه ورد) زی
 (مله تنی (صالح) پیغمبر) د هیلک برن، و کس زی
 نه هیلک. ﴿۸﴾ و بهری وان مله تنی نوح پیغمبر زی
 د هیلک برهسون، و نهو سه مکارتر و سر د اچ پیتر
 بوون. ﴿۹﴾ و گوندیت (لوط) پیغمبر زی سرورین
 کرن. ﴿۱۰﴾ و نهو نیزاب سر و اندا نینا، یاب سر
 و اندا نینا بی (گوندیت وان سرورین کرن، و که فریت
 ناگری ب سر و اندا بارانندن). ﴿۱۱﴾ فینجا تو همی
 مروز، د کبیر نبعما خودایس خوزاب گوستانی
 (کو نهو نبعما نه نشانه ل سر تیکیبیا خودی).

﴿۱۲﴾ نهفه (ناکو موحده) پیغمبره که ژ پیغمبره ران. ﴿۱۳﴾ قیامت تیزیک بوو. ﴿۱۴﴾ ژ بلی خودی،
 کس نه شیت بده پاش و رابگری. ﴿۱۵﴾ نه ری هوین ژ فی قورناتی عه جیگری دین؟ ﴿۱۶﴾ و بی
 دکهن (و ژ ترساندا) ناگری (ناکهن گری). ﴿۱۷﴾ و بهر دهوام هوین بیت دین ناگهی و سرگره میندا.
 ﴿۱۸﴾ فینجا سوجه می بی خودی بهن، و وی بهرین.

سوره نهم

ل مه که می هاتیه خوارتی (۵۵) نایه نه

بسم الله الرحمن الرحيم

﴿۱﴾ قیامت تیزیک بوو، و هیف بوو دو کهر [نهفه موعجزیه که بوو ژ موعجزیه بیت پیغمبره ری].
 ﴿۲﴾ و همر موعجزیه که نهو [ناکو خه لکن مه که می] بین، دویس خوزی و ورد گپون و باور می بی
 نایس، و دبیزن: نهفه سیزه ندیه کاب هیز و موکومه. ﴿۳﴾ و نهوان [نهو نشان و موعجزیه] دره و دانان و ب
 دویف دلواریسا خوز کهفن، و همر کار و باره دق گه میه دویا هیکا خوز و جهن خوز [خبر دق گه میه جهن
 خبری، و خرابی دق گه میه جهن خرابی]. ﴿۴﴾ ب سویند [بوز خه لکن مه که می] هند به حسن مله تیت
 بهری، نهویت پیغمبریت خوز دره وین دانایس د قورناتیدا هاتیه کرن، کو بهسی وان بیت بی ب پاشقه بهن
 [و یا وان کری، نهو نه کن]. ﴿۵﴾ نهف قورنانه حیکمه ته که تمامه [و یا بی کیم و کامیه]، و ناگهدار کرن
 چو فایده ی وان [سدره قان ژ قوریشبان] ناکهت. ﴿۶﴾ فینجا ژ وان بگهره [و خوز ب وانه نهو مینه]
 و وان بهیل بوزی روزی، نهو اسرافیل تیدا، وان گازی دکته نشه کن نه خوش [و وان باور می بی نهی].

نهمه

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

اَفَرَأَيْتَ السَّاعَةَ اَنْتَقَلَ الْفَنَاءُ اِنْ يَزِيدُ نَابَهُ يَمْشِي اَوْ يَمْشِي
 يَمْشِي مُشْتَبِهًا اَوْ يَكْبُؤُاْ وَاصْفَاءُ اَفَرَأَيْتَ اَمْرَ مُشْتَبِهًا
 وَلَقَدْ جَاءَهُمْ مِنْ اَنْبَاءِ مَا فِي رُءُوسِهِمْ مِنْ نَبَأٍ فَكُنْ
 اَلَّذِي اَقُولُ فَتُحَرِّقُ عَنْهُمْ رُوْحَ الْكَافِرِ اَلَّذِي اَقُولُ فَتُحَرِّقُ

﴿۵۰﴾ و نه مرکبها مه بز دان و چیکرنا هر تشته کی جاره که، و د نایه را چاف و برواندا دیتنه جه
 ﴿۵۱﴾ و ب سویند مه گله گاوریئت و کی هموه بیت د هیلاک برین، نه مری کسه هه به یفه بجیت،
 ﴿۵۲﴾ و هر تشته کی وان کری، هه می د تماراندا پس نفیسیه،
 ﴿۵۳﴾ و هه می [کار و کریار] موزن و بچویک د نفیسینه،
 ﴿۵۴﴾ ب راستی خودیناس و خودی ترس بیت د تاف به حهشت و پرویاراندا،
 ﴿۵۵﴾ ل وی جهی وان پس خوش، و ل دهف خودایس خودان شیان و دهسته لات.

سُورَةُ رَهْمَان

ل معبدینهین هانییه خوارئ (۷۸) نایهته

بسم الله الرحمن الرحيم

﴿۱﴾ خودایس دلوفان، ﴿۲﴾ قورنان نیشا پیغه بهری و مله تنی وی دا، ﴿۳﴾ [و نهوی] مرزوف چی کر، ﴿۴﴾ [و نهوی] نه زمان و ناخفتن نیشادا [کو بشیت

وَمَا أُنْزِلَ إِلَّا الْوَحْدَ سَخْنَمَ بِالْبَصْرِ: وَقَدْ أَهْلَكْنَا
 أَشْيَاءَكُمْ قَهْلَ مِنْ مُدْكَرٍ: وَكُلَّ قَهْلَ قَهْلَ فِي الْكُرْ
 وَكُلَّ صَبْرٍ وَكُلَّ مُنْظَرٍ: إِنَّ الْمُنْظَرِ فِي
 جَنْبٍ وَنَهْرٍ: فِي مَقْدِ صَدِي عِنْدَ مَلِكٍ مُقْتَدِرٍ:

سُورَةُ الرَّحْمٰن

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الرَّحْمٰنُ الرَّحِیْمُ ۝ عَلَّمَ الْقُرْآنَ ۝ خَلَقَ الْإِنْسَانَ ۝ عَلَّمَهُ الْبَيَانَ ۝
 الْفَخْرَ وَآلِقِرْطَبَانَ ۝ وَالْجَهَنَّمَ وَآلِقِرْطَبَانَ ۝
 وَالْكَسَاةَ وَفَقَهَا ۝ وَنَحَّضَ الْمِيزَانَ ۝ الْأَعْنَافُ فِي الْمِيزَانِ ۝
 وَالْأُمُورَ الْأَوْزَانَ ۝ وَالْأَفْئِدَةَ لَا تُغَيِّرُ الْمِيزَانَ ۝ وَالْأَفْئِدَةَ
 وَنَحَّضَهَا الْأَنَامَ ۝ فِيهَا فَكْرَةٌ ۝ وَالْقَلْبَ ذَا الْأَسْهَامَ ۝
 وَنَحَّضَ ذُو الْقَضِيفِ وَالْقَلْبَ ۝ قَبْلَئِ الْأَ وَكُنَّا نَكْذِبَانِ ۝
 خَلَقَ الْإِنْسَانَ مِنْ صَلْصَلٍ كَالْعَفْفَارِ ۝ وَخَلَقَ نُحْاسًا مِنْ
 مَارِجٍ مِّنْ نَّارٍ ۝ قَبْلَئِ الْأَ وَكُنَّا نَكْذِبَانِ ۝ رَبُّ
 الْمَشْرِقَيْنِ وَرَبُّ الْمَغْرِبَيْنِ ۝ قَبْلَئِ الْأَ وَكُنَّا نَكْذِبَانِ ۝

تشتی بقیته پی دیار بکته]. ﴿۵﴾ و ژو و هه یف ل دو یف حیه کنی [باب ربیک و بیک] دگه رن [و ب فی
 گه ریانی نهم هه مارا هه یف و سالو همت و سالان دزاین]. ﴿۶﴾ گل و گیا [بی بی بن] و دار [بز خودی]
 سوجه یس دین [نانکول بهر فرمانا وینه]. ﴿۷﴾ و [نهوی] نه مسانی بلند کری و نرازا عه داله تنی یا دانایی
 [و نه مری پی کری]. ﴿۸﴾ دا هوین نه دمه سر عه داله تنی [و د کیشان و بیغانیدا ستمی نه کنه]. ﴿۹﴾ [گه ل
 مرزوفان] کیشانی ب عه دالهت بکنه، و د کیشان و بیغانیدا تراز یس کیم نه کنه. ﴿۱۰﴾ [و نهوی] نه د بز هه می
 جانوه و خودان روحان پس چیکری. ﴿۱۱﴾ هه می رهنگیت نفی و قه سیت خودان فلیک، بشکوز بیت
 تیدا دابین. ﴿۱۲﴾ و هه می ددخل و دان و گل و گیایس بین خوش، تیدا بیت دابین. ﴿۱۳﴾ فیجا [گه ل مرزوف
 و نه جنه بان] هوین کیژ نیعمه تا خودایس خز درو ددانن و به سهند ناکه ن. ﴿۱۴﴾ خودی مرزوف ز ناخه کا
 هسک، و کی یا ثامانی ناخس، پس چی کری. ﴿۱۵﴾ و نه جنه ژ گوریسه کا بی دویکیلا ناگری بیت چی
 کریس. ﴿۱۶﴾ فیجا [گه ل مرزوف و نه جنه بان] هوین کیژ نیعمه تا خودایس خز درو ددانن و به سهند ناکه ن.
 ﴿۱۷﴾ [نهو دلوفان] خودایس هه ردو برز هه لاتان [یا هالیی و یا زفستانی]، و خودایس هه ردو برز هه لاتان
 [یا هالیی و یا زفستانی]. ﴿۱۸﴾ فیجا هوین کیژ نیعمه تا خودایس خز درو ددانن و به سهند ناکه ن.

قِيَّامِي ۙ اَلَا رَيْكَمَا لَكُذِّبَانِ ۝ هٰذَا جَهَنَّمُ الَّتِي يُسْعَدُ بِهَا
 الْكَافِرُونَ ۝ يَطْلُوْنَ بِهَا اَنْجَمًا جَبِيْمًا ۝ قِيَّامِي ۙ اَلَا
 رَيْكَمَا لَكُذِّبَانِ ۝ اِنَّ سَعْدَ عَقَامٍ رَّيْسُ فَتَنَانَ ۝ قِيَّامِي ۙ اَلَا
 رَيْكَمَا لَكُذِّبَانِ ۝ ذُوْنَا اَفْتَانِ ۝ قِيَّامِي ۙ اَلَا رَيْكَمَا لَكُذِّبَانِ ۝
 فَيَسَا عِثَانَ غَيْرِيَّ ۝ قِيَّامِي ۙ اَلَا رَيْكَمَا لَكُذِّبَانِ ۝ فَيَسَا
 مِنْ كُلِّ فِكْهَةٍ زَرْجَانِ ۝ قِيَّامِي ۙ اَلَا رَيْكَمَا لَكُذِّبَانِ ۝ فَيَكُونُ
 عَلَى اَوْشٍ بَقَا بَهَا مِنْ اِسْتَرْقٍ وَحَقٍّ اَلْحَشَنَ ۝ قِيَّامِي ۙ
 اَلَا رَيْكَمَا لَكُذِّبَانِ ۝ فَيَهْرُ قَصِيْرُ الْاَنْفَرِ لَوْ يَطْلُوْنَ ۝
 اِسْرَ قَلْبُهُمْ وَلَا جَانِ ۝ قِيَّامِي ۙ اَلَا رَيْكَمَا لَكُذِّبَانِ ۝ كَاثَرُ
 الْاِبْرَاقِ وَالْاَسْرَبَانِ ۝ قِيَّامِي ۙ اَلَا رَيْكَمَا لَكُذِّبَانِ ۝
 هَلْ جَزَاءُ الْاِحْسَنِ اِلَّا الْاِحْسَنُ ۝ قِيَّامِي ۙ اَلَا رَيْكَمَا
 نُسْكَدِيَّانِ ۝ وَمِنْ دُونِهَا جَنَّتَانِ ۝ قِيَّامِي ۙ اَلَا رَيْكَمَا
 لَكُذِّبَانِ ۝ مَذَاهِجَتَانِ ۝ قِيَّامِي ۙ اَلَا رَيْكَمَا لَكُذِّبَانِ ۝
 فَيَسَا عِثَانَ نَصَا عِثَانِ ۝ قِيَّامِي ۙ اَلَا رَيْكَمَا لَكُذِّبَانِ ۝
 فَيَسَا فِكْهَةً وَخَلَّ زَرْجَانِ ۝ قِيَّامِي ۙ اَلَا رَيْكَمَا لَكُذِّبَانِ ۝

هر دو به حشمتان زی یس بهره دهسته. ﴿۵۵﴾ قیجا هوین کیژ نیعمتا خودایسی خژ درو ددان و به سهند ناکهن.
 ﴿۵۶﴾ ژنیت جافیت وان بهس ل زه لامیت وان، یسیت تیدا، و بهری زه لامیت وان، دهستی کسی نه که هشیبه
 وان، نه ژ نهجنه و نه ژ مرقان. ﴿۵۷﴾ قیجا هوین کیژ نیعمتا خودایسی خژ درو ددان و به سهند ناکهن.
 ﴿۵۸﴾ دی بیزی (نه و ژنیت ژیکونی) یاقووت و مهر جانن. ﴿۵۹﴾ قیجا هوین کیژ نیعمتا خودایسی خژ درو
 ددان و به سهند ناکهن. ﴿۶۰﴾ و فنجیسی، چو خلات ژ فنجیسی پنه تر نین. ﴿۶۱﴾ قیجا هوین کیژ نیعمتا
 خودایسی خژ درو ددان و به سهند ناکهن. ﴿۶۲﴾ و ژ بل وان هر دو باخچه بیان، دو باخچه یسیت دی زی
 یسیت هه یس. ﴿۶۳﴾ قیجا هوین کیژ نیعمتا خودایسی خژ درو ددان و به سهند ناکهن. ﴿۶۴﴾ و هر دو زی
 که سکه کنی تارینه. ﴿۶۵﴾ قیجا هوین کیژ نیعمتا خودایسی خژ درو ددان و به سهند ناکهن. ﴿۶۶﴾ و د وان
 هر دو باخچه باند، دو کانی یسیت هه یس بهره وام دزین، و لاف ژ بهر وان دجیت. ﴿۶۷﴾ قیجا هوین کیژ
 نیعمتا خودایسی خژ درو ددان و به سهند ناکهن. ﴿۶۸﴾ هه می رهنیت فقی و دارق سب و هنار یسیت تیدا.
 ﴿۶۹﴾ قیجا هوین کیژ نیعمتا خودایسی خژ درو ددان و به سهند ناکهن.

﴿۷۰﴾ و ژنیت رهوشت ٻاڪ و جوان ٻيٽ تبتدا.
 ﴿۷۱﴾ ڦيجا هوين ڪيڙ نيعمها خودايي خڙ درو
 ددانن و پهسند ناكهن. ﴿۷۲﴾ ٿو بهري چافگر
 و چافرهشن، و د چادریت خودانه. ﴿۷۳﴾ ڦيجا
 هوين ڪيڙ نيعمها خودايي خڙ درو ددانن و
 پهسند ناكهن. ﴿۷۴﴾ و بهري زهلايت وان، دهستي
 كهسكن نه گههشيپه وان، نه ز نه جنه و نه ز مرفان.
 ﴿۷۵﴾ ڦيجا هوين ڪيڙ نيعمها خودايي خڙ درو
 ددانن و پهسند ناكهن. ﴿۷۶﴾ ٻالا وان (پههشيپان)
 ٻال بالفيت كهسك، و مهفويريت جوان و ب
 رويي. ﴿۷۷﴾ ڦيجا هوين ڪيڙ نيعمها خودايي
 خڙ درو ددانن و پهسند ناكهن. ﴿۷۸﴾ ٻيروزه نافي
 خودايي ته، يي خودان مهناني و خودان كهروم.

سُورَةُ واقعه

ل مه كهمن هاتيه خوارتي (۹۶) نايه ته

بسم الله الرحمن الرحيم

فِيهِ خَيْرٌ حَسَنٌ ۖ فَيَأْتِيهِمْ أَلَاءُ رَبِّكَ فَذَكِّرْهُمْ بِأَنَّهُمْ
 هُمْ أَفْضَرُ ۚ وَفِي الْخَبَرِ ۖ فَيَأْتِيهِمْ أَلَاءُ رَبِّكَ فَذَكِّرْهُمْ
 بِأَنَّهُمْ هُمْ أَفْضَرُ ۚ وَفِي الْخَبَرِ ۚ وَفِي الْخَبَرِ ۚ وَفِي الْخَبَرِ ۚ
 وَفِي الْخَبَرِ ۚ وَفِي الْخَبَرِ ۚ وَفِي الْخَبَرِ ۚ وَفِي الْخَبَرِ ۚ
 وَفِي الْخَبَرِ ۚ وَفِي الْخَبَرِ ۚ وَفِي الْخَبَرِ ۚ وَفِي الْخَبَرِ ۚ

سُورَةُ الزَّالِزَمَةِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

إِنَّا وَقَفْنَاهُ عَلَىٰ قَوْلِهِمْ كَذِبًا ۖ وَأَوَّلَ الْفِتْنَةِ ۚ وَفِي الْخَبَرِ ۚ
 إِذَا رَجَبَ الْأَرْضَ رَبَّنَا ۚ وَتَوَلَّى الْجِبَالَ بَنَانًا ۚ وَفِي الْخَبَرِ ۚ
 هَبْهُ شَيْئًا ۚ وَكُلُّهُ أَوْسًا فَلَنَلْنَاهُ ۚ وَأَوَّلَ الْفِتْنَةِ ۚ وَفِي الْخَبَرِ ۚ
 مَا أَصْحَبَ الْفِتْنَةَ ۚ وَأَوَّلَ الْفِتْنَةِ ۚ وَأَوَّلَ الْفِتْنَةِ ۚ وَأَوَّلَ الْفِتْنَةِ ۚ
 الْفِتْنَةُ ۚ وَالْفِتْنَةُ ۚ وَالْفِتْنَةُ ۚ وَالْفِتْنَةُ ۚ وَالْفِتْنَةُ ۚ
 فِي جَنَّةِ الْغَيْبِ ۚ وَالْفِتْنَةُ ۚ وَالْفِتْنَةُ ۚ وَالْفِتْنَةُ ۚ وَالْفِتْنَةُ ۚ
 عَلَىٰ شَرِّ قَوْمٍ ۚ وَالْفِتْنَةُ ۚ وَالْفِتْنَةُ ۚ وَالْفِتْنَةُ ۚ وَالْفِتْنَةُ ۚ

﴿۱﴾ [بيزه وان] گافا قيامت رابو. ﴿۲﴾ كهس نه شيت رابوونا وي درمو بدانيت [خو نه ويت دنيايندا
 درمو ددانان، دهستي رابوونا وي نه شين درمو بدانن]. ﴿۳﴾ [ٿو روزو ڪو روزا قيامتتپه] هنده ڪان نرم دڪت
 [دينه دوزه هي]. و هنده ڪان بلند دڪت [و دينه بهه شتي]. ﴿۴﴾ گافا نه رد هه زيانه ڪا مه زن و ب هينز
 هه زيا. ﴿۵﴾ و چيا ٻرت ٻرت بون. ﴿۶﴾ و بونه توزه ڪا بهر هيا. ﴿۷﴾ و هنگي هوين دتي به ستي جوين.
 ﴿۸﴾ ڦيجا خودانيت ملي راستن [نه ويت ز ملي راستتپه بزهه شتي دينه برن]، [يان زي] خودانيت دهستي
 راستن [نه ويت ڪيتت ڪار و ڪريارت خو ب دهستي راستن وهر دگرن]، و خودانيت ملي راستن [د ڪاروبار
 و سالو خه تيت خودا] د چاوانن. ﴿۹﴾ و خودانيت ملي جهين [نه ويت ز ملي جهيتپه بزهه شتي دينه
 ناوونن]، پان زي خودانيت دهستي جهين [نه ويت ڪيتت ڪار و ڪريارت خو ب دهستي جهين وهر دگرن]،
 و خودانيت ملي جهين د د چاوانن. ﴿۱۰﴾ و [جويني سيني] نه ويت بهري همميسان خيڙي دڪهن، و بهري
 همميسان خو داناڙين، نه ويت ل پشيشيا همميسان [بزهه شتي]. ﴿۱۱﴾ نه فنه نه نيزيكي خودتي. ﴿۱۲﴾ ٻيٽ د
 پهه شيتت ٻر خيڙ و بئردا. ﴿۱۳﴾ [ٿو بهه شتي، نه ويت نيزيكي خودتي] گهله ڪ پشيشانه. ﴿۱۴﴾ و ڪيمه ڪ
 زه پاشيانه [نانگو ز مله تن پشهه بهري]. ﴿۱۵﴾ ل سهر ته خيتت زير ڪري و پڙ ڪري. ﴿۱۶﴾ بهرانبهري ٿيڪ د
 ٻالدينه.

[illegible]

لَقَدْ أَرْسَلْنَا رُسُلًا بِالْبَيِّنَاتِ وَأَنزَلْنَا مَعَهُمُ الْكِتَابَ
وَالْمِيزَانَ لِيَقُومَ النَّاسُ بِالْقِسْطِ وَأَنزَلْنَا الْحَدِيدَ فِيهِ
بَأْسٌ شَدِيدٌ وَمَنَعٌ لِلنَّاسِ وَالْأَنْعَامِ ثُمَّ نَزَّلْنَاهُ رِجًّا سَالِكًا
وَجَعَلْنَا فِيهِ رِجْسًا لِّلْكَافِرِينَ وَالْكَتَبَ فِيهِمُ الرُّحْمَ
وَكَثِيرٌ مِّنْهُمُ قَلِيلٌ قَلِيلٌ ۖ فَيُجَنَّبُونَ عَنِ الْمَقَامِ الْمَكْرُمِ
يَوْمَ يُنْفَخُ الْأَوْدَانُ مِن مِّمَّزٍ وَنُفِثَ الْبُخْلُ وَجَعَلْنَا
فِي قُلُوبِ الَّذِينَ اتَّبَعُوهُ رَأْفَةً وَرَحْمَةً وَرَهَابِيَّةً
بِتَعْلُومِهَا مَا كَتَبْنَا عَلَيْهِمْ إِلَّا الْبَيْعَةَ وَبِضْرَابٍ مِّنْهُ
فَمَا رَعَوْهَا حَقَّ رِعَايَتِهَا فَآتَيْنَا الَّذِينَ آمَنُوا مِنْهُمُ أَجْرَهُمْ
وَكَثِيرٌ مِّنْهُمْ قَتِيلُونَ ۖ يَتْلُو الْآيَاتِ ۖ آمَنُوا أَتَقُولُوا
وَأَمَّا أُولَئِكَ لَئِنْ كُنَّا مِنكُمْ لَنَافِلِينَ ۖ وَتَحْسَبُ لَكُمْ نُورًا
تَسْهَوْنَ بِهِ ۖ وَتَعْمَلُونَ لَكُمْ وَاللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ ۖ لِيُتْلَا لَهُ
أَهْلُ الْكِتَابِ الْأَقْبَادُونَ عَلَىٰ شَيْءٍ مِّن قَوْلِ اللَّهِ وَأَنَّ
الْفَضْلَ يَدُلُّهُ نُبُوهُ مِّن بَشَاءِ اللَّهِ ۖ ذُو الْفَضْلِ الْفُطُورِ ۖ

دایمی و مه نهرمی و دلوفانی تیخته ددیت و اندا، نهویت باومری بن نیابین و ب دویف که تین، و ره بانایا
نهول سر دجن [و دهستت خوز دنیایی دشون] مه بزوان نه نفیسو، نه وان ژنک خو ب نهینا رازیو و نا
خودتی چنی کر بوو، د گهل هندتی ژمی وک بدقی ب جه نه نیان، و ژوان نهویت باومری نیابین مه خه لاتی
وان دایمی، و گله ک ژوان ژریکا راست دمر که نن و خراب بوون. ﴿۲۸﴾ گهل خودان باومره ان تعوایا خودتی
بکه ن و باومری بن ب همدی پیغمبریت وی بین، دو پشک و باران ژ دلوفانیای خو دتی دهته هوه [تیک]:
ژ بهر باومریبا هوه ب موحه مد پیغمبری، و یادای: ژ بهر باومریبا هوه ب پیغمبریت بهری وی، و
دتی رونا بهی کن دهته هوه کو هوین ل بهر [دسه پر اسیر اترا] بجن، و دتی ل گونهیت هوه ب و ریت، و
خودتی ب خز گونه هژیر و دلوفانه. ﴿۲۹﴾ [مه هوین ب فی که ره ما بوزی ناگه هدار کرن] دا خردان کتیب
[کو جو می و فله نه] بزائن چو ژ که ره ما خودتی ب دهستن وان نینه [نه نه و دهگه فی که ره می با خودتی
دایمی مله تن پیغمبری، و نه دشین ژی فله گرن]، و ب راستی که ره [پیغمبرانی و راسته بینی و باومری]
همی ب دهستن خود دیه، دهته وی بن وی بقیث و خود دیه خودانی که ره مسا مزن.

سوره تا مجاهده

ل مدینه ین هاتیه خوارق (۴۴) نایه نه

بسم الله الرحمن الرحيم

﴿۱﴾ ب سوند خودی گوتتا وی ژنا د راستا خو و زه لاسی خو دا جریمه د گله ته دکر، و گازنده و خما خو بؤ خودی دیار دکر، بیست و خودی ناگه هژ دان و ستاندنا هوه هه بوو، ب راستی خودی یی گوهدیر و ینره. ﴿۲﴾ و ژ هوه نه ویت دبیزنه ژیت خو تو وه کی دهکا من ل من حرام یی، ژیت وان نایه دهیکت وان، دهیکت وان بهس شون نه ویت نه وژی بووین، و ب راستی تو [ب فنی ناخفتا خو] ناخفته کا دوری راستی و شهره، و ناخفته کا درمو دبیزن، و ب راستی خودی لیژور و گونه زبهره [وه ختنی دمر گهمن رزگار بوونی ب که فارمنی بؤ هوه فه کری]. ﴿۳﴾ و نه ویت دبیزنه ژیت خو تو وه کی دهکا من ل من حرام یی و پاشی بهشیان

دین و لیفه دین، فنجا بهری نه و بجه نفیسا خو دقت کزله می کسی [چ ژن بیت چ میر] نازاد بکن، نه مرئی هوه ب فنی بریاری دینه کرن [دا هورین فنی ناخفتی نه کن] و هورین چ بکن خودی یی ناگه هداره [و چو ل بهر بهرزه نایب]. ﴿۴﴾ و یی کوله نه ویت و ب دمست نه که فتن، فنجا هیز نه چوینه نفیانیک و دو، بلا دو هه بشان ل سورتک ب روژی بیت، و یی نه شیا [دو هه بشان یی ب روژی بیت] بلا زادی بده شیت به لنگازان، نه فه [برپاریت زیباری مه دیار کرن] بز هندیه داهورین باومر یی ب خودی و پیغه بهری وی بیش [کار ب بریارای بکن، و ل سهر برپاریت نه زانیش نه مین]، و نه فه تحویب و برپاریت خودتیه، و گاوران لیزابه کا ب ژان و دژوار یا هعی. ﴿۵﴾ ب راستی نه ویت دژانی و دژمانیا خودی و پیغه بهری وی دکن کا چاوا نه ویت بهری وان پزیل و پساپوون، نه وژی و مسادتی پزیل و رسوا بن، و ب سوند مه نشان و بهلگه بیت پون و ناشکهرا بیت هنارتین، و گاوران لیزابه کا رسواکمر و شهر مزراکر یا هعی. ﴿۶﴾ و ژوا خودی وان هه میان زندی دکه نه فه [دقی هه میان کوم کت]، فنجا هر کاره کی وان کری [هور پان گر] دق وان یی ناگه هدار کت، هه می [کرپاریت وان] خودی بیت نفیسین و وان ب خو بیت ز برکری، و خودی ل سهر هه می نشان یی شاهده.

﴿۱۲﴾ گملى خودان باهـر ان ته گمـر هـمـو هـمـو بـيـتـى بـ تنـى د گـمـل پـيـنـه مـبـرى باخـنـ بـهـرى ناخـشـتا خـو يا بـ تنـى خـبـره كـنى [ناكـو سـهـد قـه بـه كـن] بـدـن، نه قـه [دانـا سـهـد قـه بـى بـهـرى ناخـشـتا هـمـو يـا بـ تنـى د گـمـل پـيـنـه مـبـرى] بـو هـمـو باشـتر و باقـز تـره، قـيـجا نه گـمـر هـمـو چـو نه بـو بـدـن، بـ پـاسـتى خـودى بـى گـو نه هـ ژيـهـر و دلو فـانـه. ﴿۱۳﴾ نهـرى هـويـن تـر سـبـان خـيـزان و ژاـر بـى نه گـمـر بـهـرى ناخـشـتا خـو يـا بـ تنـى د گـمـل پـيـنـه مـبـرى سـهـد قـه يـان بـدـن؟ قـيـجا نه گـمـر هـويـن وى نه كـن [يا نه مـرى هـمـو بـى هـا تـيـه كـر ن و ل سـهـر هـمـو يـا گـر ان بـىـت]، خـودى ل سـهـر هـمـو سـفـك كـر [و ل هـمـو ناگـر بـت هـويـن سـهـد قـه يـان بـهـرى ناخـشـتا خـو يـا بـ تنـى د گـمـل پـيـنـه مـبـرى نه دـن]، قـيـجا بـهـر دـهـو ام و ب پـنـگـى پـنـدى نـغـيـزان بـكـن و زه كـانـى بـدـن، و گـو هـدار يـا خـودى و پـيـنـه مـبـرى وى بـكـن، و خـودى بـ خـو ناگـه مـدارى و يـه يـا هـويـن دكـن. ﴿۱۴﴾ نهـرى هـا ته نهـو نهـديـن نهـويـت بـويـسـه دؤسـت و پـشـه قـايتـى و ان نهـويـت خـودى غـه زهـب لـى كـرى [كو جـو هـيـه]،

نهـو [دـو روى] نهـ ز هـمـو نهـه [گـمـل مـو سـلـمـانـان] و نهـ زى ژ و انـن، و ل سـهـر دـر هـوى سـويـند دـخـون [ژ دـر هـو سـويـند دـخـون كو نهـم مـو سـلـمـانـين، و نهـ دؤسـت و هـاريـكار بـت جـو هـيـا بـيـنـين]، و نهـو دز انـن نهـو ژ دـر هـو سـويـند دـخـون. ﴿۱۵﴾ خـودى تـيـز يـا كـه دژ و اـر بـو و ان يـا بـهـر فـكـرى، و چ پـسـه كـار بـوو و ان كـرى. ﴿۱۶﴾ و ان سـويـنـديـت خـو [بـيـت ژ دـر هـو] بـو خـو بـيـت كـر بـه مـتـال [دا خـو و مـالـى خـو بـى بـيـار بـيـزن]، و رـيـكا خـودى ل خـه لكـى گـرتـن، و ان تـيـز يـا كـه پـسـو اكـهـر و هـه تـكـبـهـر يـا هـهـى. ﴿۱۷﴾ نهـ مال و نهـ عـهـيـالى و ان فـايـدهـيـى و ان دكـهـت و نهـ و ان ژ تـيـز يـا خـودى دـهـار بـيـز بـيـت، [و بـزان] نهـ قـه دؤز هـيـه و هـهـر و هـهـر دقـى تـيـدا مـيـن. ﴿۱۸﴾ رـوژا خـودى و ان هـمـيـيـان ز يـنـدى دكـهـت و بـو حـق و حـسـابـن كؤم دكـهـت، وى رـوژى كا چـا و ان فـر و بـو هـمـو ژ دـر هـو سـويـند دـخـون و مـسـا دقـى بـو خـودى زى سـويـند خـون، و هـز دكـهـن سـويـنـديـت و ان وى رـوژى دقـى بـ تشـهـكى چـن [و دقـى فـايـدهـى و ان كـن هـهـر و هـكى سـويـنـدا دـيـا بـيـنى فـايـدهـى و ان دكـر]، باش بـزانه نهـ قـه دـر هـويـن. ﴿۱۹﴾ شـهـيـتـانى سـهـرى ژ و ان سـتـانـدى [بـ و مـسـوا و خـهـمـلـانـدا خـو بـيـت سـهـر دـا بـيـن و هـهـفـسـارى خـو بـى كـريـه سـهـرى و ان]، خـودا بـى و ان بـى ژ بـيـرا و ان بـرى، نهـ قـه قـولـپ و دـهـسـته كا شـهـيـتـانـيـه، باش بـزانـن خـوسـار مـنى بارا قـولـپ و دـهـسـته كا شـهـيـتـانـيـه. ﴿۲۰﴾ ب پـاسـتى نهـويـت نهـبـارهـتى و دؤمـنـابـا خـودى و پـيـنـه مـبـرى وى دكـن، نهـو پـسـوا تـريـن و پـهـز يـلـتـريـن مـرؤفـن. ﴿۲۱﴾ خـودى ب خـو بـيـر يـا دايـى: بـى گؤمـان نهـز و پـيـنـه مـبـرى تـ خـو، دقـى ب سـهـر كـهـن، ب پـاسـتى خـودى خـودان هـيـز و سـهـر دـهـسـته.

﴿۲۲﴾ نینه هندمک باوهریسی ب خودی و روزا قیامه تن بینن، و جهز وان بکن نهویت نهپاره تنی و دژمانیا خودی و پیغمبری وی دکهن، خو که گهر شو باب و باهریت وان بن، یان زارو کیت وان بن، یان برایت وان بن، یان عهشیره تا وان بیت، نه فان خودی باوهریسا د دلیت و اندا نفیسی و بنه جهکری، و ب هاریکاری و پشته فانی و ب سرکه فتا خو لهو بیت ب هیز تیختین، و دق وان بهته بهحه شیت رویار د بنرا دچن و مهر و مهر دق تیدا بن، خودی ژ وان پازی بود و نهو زی ژ خه لاسن خودایسی خو پازی بوون، و نهفه کوما خودینه و باش بز ان بیت سرفه راز همر کوما خودینه.

سوره نوح

ل مدینه بنی هانیبه خوارن (۲۶) نایه نه

بسم الله الرحمن الرحيم

﴿۱﴾ همر تشته کنی دهر د و نهسماناندا هعی، خودی ژ ههمی کتیا میان باقر دکمت و نه سیحاوی دکمت، و نهوه یسی سردهست و کار به جهه. ﴿۲﴾ نهوه (نانکو خودیه) یسی نهویت گاوریو یسین ژ خودان کتیا [مه خسمو پی (بهنی نه ظبر) کن] دهر تیختا تیکی ژ مالیت وان دهر تیختسن، ههوه هزر نه دکر نهو دق دهر که فن و وان زی هزر دکر که هه بیست وان دق وان ل بهر خودی ناسی کهن، قیجا خودی ب ریکه کا و مساهانه وان هزار وان بز نه دچق، و وه سانس تیخته دلی وان، خانیهیت خو ب دهستیت خو و ب دهستیت خودان باوهران دهه افتن، قیجا گه لی خودان نه قلان دهرس و چاهه بیان بو خو ژ وان و مرگرن [وی نه کهن یا وان دکر، دا نهو ب سرعی ههوه نه بیت باب سرعی وان هانی]. ﴿۳﴾ و نه گهر خودی، دهر که فن [ب وی دهنگن پی دهر که فن] ل سر وان نه نفیسیابه، داد دنیا پیدا وان نیز اهدت [ب کوشتن و تیخیر کرنی همر و هکی ب سرعی (بهنی قور بهظ) کتیا سی] و ل ناخه ونی زی نیز ابا ناگری بو وانه.

لَا يَجِدُ قَوْمًا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ يُوَفُّوْنَ مَن حَادَّ
اللَّهُ وَرَسُولَهُ وَأُولَئِكَ أُولَئِئَهِ هُمْ أَوْ أُولَئِئَهِ هُمْ أَوْ
أُولَئِئَهِ هُمْ أُولَئِكَ كَتَبَ فِي قُلُوبِهِمُ الْإِيمَانَ وَأَيَّدَهُمُ
بِرُوحِهِمْ فَمِنْ هُنَا يُدْخِلُهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ
يُتَخَلَّيْنُ فِيهَا زُجُجًا اللَّهُ عَلَيْهِمْ رَحْمَتُهُمْ وَسُورَةُ أُولَئِكَ جَزِي
رَةٌ أَلَا إِنَّ جَزَاءَ اللَّهِ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿٢٢﴾

سُورَةُ النُّوحِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

سَيَمَجُّ قَوْمًا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ
الْمُجِيرُ ۖ هُوَ الَّذِي أَخْرَجَ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ مِنْ
دِيَارِهِمْ لِأُولَئِكَ جَانَّتْ أَعْيُنُهُمْ فَوَظَلُّوا أَسْمَافًا يَسْتَهْزِئُونَ
خُصُّوا لَهُمْ فِي اللَّهِ قُلُوبُهُمْ أَفَهُمْ مِنْ حَيْثُ لَمْ يَحْشُرُوا وَقَدْ فُتِنَ
فِي قُلُوبِهِمُ الرَّغْبُ يُجْرَوْنَ فِي قُلُوبِهِمُ بِالْيَدِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ
فَلَا يُغْنِي عَنْهُمْ كَيْدُهُمْ وَلَئِنَّ اللَّهَ الْعَلِيمُ
الْمُهْلِكُ لَقَدْ هَمَّتْ فِي الدُّنْيَا وَلَهُمْ فِي الْآخِرَةِ عَذَابٌ أَلِيمٌ ۖ

﴿۶۹﴾ ب سریند شو (نیراهیم و نعویت د گهل) بز
هموه نمونه و چافلیکری بیت باشن، بز وی یسن
داخوازا خه لاتن خودی بکته و ژ نیرابا رزوا قیامه تی
دترسیت، و هر که سنی پشتا خق بدته باوهر یسی اور
چاف ل پیغه مبریت وی نه کت، شو بس زبانی ل
خق دکته)، ب راستی هر خردیه بی دموله مند
و پاک و هیژیسی شوکور و سوباسین. ﴿۷۰﴾ گمل
خودان باوهران دژمنابیا گاوران نه هیلن] دیت
خودی حمز یکرسی و قیاتی بیخته د ناپهرا هموه و
هندهک ژ واند، نعویت هوین نه پاره تیا وان دکته، ب
رینکا موسلمانوونا وان] و خودی خودان شبان و
گونهف ژبهر و دلوفا نه. ﴿۸۰﴾ خودی هموه ژ وان
ناده نه پاش (و نه هیا هموه ژ وان ناکت) نعویت (شو
گاوریت) شمزی هموه ژ بهر دینی هموه نه کریس، و
هوین ژ وه لاتن هموه دهر نه تیخستین کو هوین
باشی و قنجیسی و عداله تی د گهل وان بکته، ب
راستی خودی حمز عداله نکبران دکته. ﴿۹۰﴾ بهی
خودی بس نه هیا هموه ژ وان دکته نعویت شوهر ژ

بهر دینی هموه د گهل هموه کریس، و هوین ژ وار و جهیت هموه دهر تیخستین، و هاریکاری دهر تیخستنا
همودا کریس کو هوین دژستینا وان بکته، و هر که سنی دژستینا وان بکته، تی نهون ییت سته مکار.
﴿۱۰۰﴾ گمل خودان باوهران، هر وختی ژنیت خودان باوهر مشخت بوون و هاتنه دهف هموه، بهر بیسن
[کا وان ب دورستی باوهری ینابیسیان نه]، و خودی چیترا ناگه ژ باوهریسیان هیه، و ته گهر هموه زانی
کو وان [ژنان] ب دورستی باوهری ینابیسیان وان ل گاوران نه زفرین، نه نو ژن بز وان گاوران دورستن و
نه شو گاور بز وان دورستن، و [گمل خودان باوهران] شو مهرا زه لامیت وان ژنان [نعویت گاور] داییه
وان ژنان ل زه لامیت وان بزفرین، و جو گونه دل سر هموه نینه هوین وان ژنان ماره بکته، ته گهر هوین
مارمیا وان بدمنی، و ژنیت گاور ل سر زیمه تا خق نه هیلن و شو مهرا هموه داییه وان [ژنیت گه هشتیه
گاوران] ژ وان بشتین، و وان گاوران ژی کاچ مهرا داییه ژنیت خق [نعویت موسلمان برویین و گه هشتیه
هموه و شوی ب هموه کریس]، بلاژ هموه بخوازن ته فیه بریار و فرمانا خودیه، خودی ب فنان بریاران
حوکسی د ناپهرا همودا دکته، و خودی یسی زانا و کارینه جهه. ﴿۱۱۰﴾ [گمل خودان باوهران] ته گهر ژنهک ژ
ژنیت هموه بخریبیت و بگه هیه گاوران، و هوین د شهبی خزا د گهل گاوران ب سرکه فتن و دهسته فتن
ب دهست هموه که فتن، قیجا نه نویت ژنیت وان چو یسن بروینه گاور کاچ مهرا زه لامیت وان داییه وان،
ته ممتی وئی مهوری ژ غنیمتی بدمنه وان، و ژ وی خودایی برتن شوئی هموه باوهری پی هی.

۱۲۶) هـی پیغمبر، گافا ژیتیت خودان باومر هاتنه دف نه داپهائی بدنه نه کو نه چو هه فیشکان بز خودی چی نه که، و دزیی نه که و ده همن بیسی نه که و زاپو کیت خؤ نه کوژ، و چو زاپو کان ژ بیی به ختی ب دوف زه لامیت خؤ نه نن و ژ نه مرئی نه دمر نه که فن، فیجا توژی به یمانی ژ وان و مر یگره و داخوازا گو نه د ژیرتی بز وان ژ خودی بکه، ب راستی خودی پی گو نه د ژیر و دلؤ فانه. ۱۲۷) گمل خودان باومران، دؤ سینیا وان نه که نه ویت خودی غزه ب لی کری، ب سویند نه و خه لاتنی ناخره تن پی هیغه کا چاوا گاور [نه ویت باومری ب رؤژا قیامه تنی]، ژ مریمان پی هیغه [چاره کا دی ساخ پی نه ه].

سُورَتَا صَف

ل مدینه بن ہاتھ خوارى (۱۶) ٹاہتہ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

﴿١﴾ هندی د نورو نسماناندا هې تمبیحا خودی دکهن [ژ کتابسیان باقر دکهن]، و نورو یی سردهست و کارینه جه ﴿٢﴾ گمل خودان باهوران بوجی هوین دبیزون و ناکهن. ٩. ﴿٣﴾ ناخشنا هوین دبیزون و ناکهن، کمری ل دهف خودی پتر لی دکهن. ﴿٤﴾ ب راستی خودی جه و ان دکهن نویت تیک پتر شری دریکا خودیدا دکهن، دی بیژی نافاهیه کن موکوم و بیکفه گرنداییه. ﴿٥﴾ و چپر و کا موسایی بژ مله تی خو بیژه و خستی گوئییه مله تی خو: گمل مله تی من بوجی هوین من نیزا ددهن و دبیشین و هوین دزاین نهز پیغمبر ری خودیمه بژ هوه، فیجا و خستی و ان هه قی هیلایی و بری خو ژ و وهر گنریی، خودی ژ ی دلیت و ان ژ دانه پاش و ژ و وهر گنران، و خودی مله تی ژ ریکا راست دهر کفی راسته ری ناکهت.

يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنِّي آتَاكُمُ الْمَوْتُ بِمَا كُنْتُمْ تَعْبُدُونَ ۚ إِنَّ لَكُمْ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّكُمْ إِن كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ
 شَيْئًا وَلَا يُبْرِئُكُمْ وَلَا يُخَفِّضُكُمْ وَلَا يَرْفَعُكُمْ وَلَا يَنْزِلُكُمْ وَلَا يَنْصُرُكُمْ وَلَا يَنْصِفُكُمْ ۚ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ
 مَرْغُوبٍ فَمَا يَقْنَنُ فِى السَّمَاءِ ۚ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ ذِكْرُهُ
 يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّبِعُوا هَؤُلَاءِ فَتَهْتَكُوا مَوَاقِدَ اللَّهِ عَشِيبَةً عَلَيْهِمْ وَقَدِ بُيِّنَ لَهُمْ الْأَيَّاتُ ۚ إِنَّهُمْ كَانُوا غَافِلِينَ
 يَسْأَلُونَ الْأَنْبِيَاءَ إِنَّا إِذْ أَتَيْنَاهُم بِالْأَيَّاتِ كُنَّا أَعْيُنُهُمْ كَالْأَصْفَادِ ۚ أُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْسِدُونَ

يَوْمَ الْقِيَامِ

فمنهم من أتوا القوم القويين

سَمِعَ يَدُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَتَابَى الْأَرْضَ وَقَوْمُ الَّذِينَ فِيهَا ۖ
يَظَاهِيهِ الَّذِينَ أَتَمَنَّا أَنَّهُمْ لَآتُونَكَ مَلَأَتْ لُحُوفَهُمْ
كِبَرًا مِمَّا بَيْنَ أَفْئِدَةٍ أَنْ يَقُولُوا مَا لَا تَفْعَلُونَ ۚ إِنَّ
اللَّهَ يُحِبُّ الَّذِينَ يُقِيمُونَ فِي سَبِيلِهِ صَفًا سَكَتُهُمْ
بَيْنَ مَرْمُوسٍ ۚ وَإِذْ قَالَ مُوسَى لِقَوْمِهِ يُعَذِّبُكُمْ
لِقَوْلِيهِمْ وَقَدْ كُنْتُمْ أَتَى رَسُولَ اللَّهِ فِيكُمْ فَلَمَّا تَلَاوُا
أَرَأَيْتُمْ أَنَّهُ فَؤُوهُمْ ۖ أَفَلَا لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ ۚ

۶۶ و وختن عیاسی کوری مهربمی گزینیه
 [انرا نیلیسان]: گملي نرا نیلیان نی نهز پیغه مبرئی
 خودیمه بؤ هوه، و نهز راسته مبرئیخ کتیا
 بهری خومه کو تهرانه، و نهز هاتیم مزگینیا
 پیغه مبره کی بدهمه هوه، پستی من دئی تیت نانی وی
 نه دهده، و وختن عیاب مو عجیزه بیت ناشکهرافه
 بؤ وان هاتی، گزین: نهفه سزیه ندیه کا ناشکهرایه.
 ۶۷ و ما کی ژ وی ستمکار تره شوئی درهوان ب
 نانی خودی بگت [پیغه مبرئی وی سزیه ندی بدایت،
 و مو عجیزه بیت وی سزیه ندی بدایت]، و داخواز
 وی ب خؤ دتیه گرن [ب رینکا پیغه مبریت خودی].
 موسلیان بیت، و خودی مله تی ستمکار راسته برئی
 ناکت. ۸۶ وان [ستمکار و گاوران] دفت [نانکو
 ل بهر دگهر] رۆناهیا خودی [کو قورانه] ب
 دهفت خؤ فمرین، و خودی رۆناهیا خؤ هر دئی
 تمام کت، خؤ نه گهر گاوران بی نه خوش زی بیت.
 ۹۶ نهوه (خودیه) پیغه مبرئی خؤ ب راسته ریتیه
 [کو قورانه] و دینی راسته هارنی، دافی دینی

[illegible]

بگهته سهرېشكا همى دېشان و ب سهر همى دېشان يتيخت، خو هه فېشك چيكران پي نه خو ش ژي بيت. ﴿١٠﴾ گهلى خودان باوهران، نهري ناز بازار گانېبه كي نيشا هوه بدم، هوه ژ نيزايه كا دژوار و ب ژان روزگار بگهت. ﴿١١﴾ باوهرېسي ب خودي و پېغه مېهرى وي بينن، و جيهادى ب نفسا خو و مالى خو د بركا خوديدا بگهت، نهغه (باوهرى نيشان و جيهاد د بركا خوديدا) بؤ هوه (ژ هوه و مالى هوه) چيتره، نهگه هوين بزانن. ﴿١٢﴾ [نهگه هوين فې بگهت، باوهرېسي ب خودي و پېغه مېهرى وي بينن، و ب نفسا خو و مالى خو جيهادى د بركا خوديدا بگهت]، خودى دى گونه هيت هوه ژي بهت، و دى هوه بهته بهه شيت پويار د بېر ا دچن، و دى هوه كهته د ناها هيت خو شدا د بهه شيت ناكنجيو و نيدا، و نهغه به سهره رازيا مهن. ﴿١٣﴾ و نېعهته كا ديتر [يان سهره رازيا به كا ديتر] هوين هه ژي دكه [خودى دى دته هوه]، نهو ژي سهر كه فتن و نهكرنه كا نيزيكه ژ خودى [مه خسه پي نهكرنه مكه هيه]، و مزگينسي بده خودان باوهران. ﴿١٤﴾ گهلى خودان باوهران هاريكاريت ديني خودى بن [نانكو ديني خودى ب سهرېيخن و بلند بگهت]، و كه عيايى كرېي مېره مې گوتيب هه فاليت خو بيت بؤاره: كي دى هاريكاريا من كهت بؤ سهره راز كرنا ديني خودى، هه فاليت وي بيت بؤاره گوت: نهه هاريكاريت ديني خودينه، قيجا دهسته كه كي ژ ئر ائيليسان باوهرى پي نينا و دهسته كه كي باوهرى پي نهينا، قيجا مه ژي بشته قانيسا نهويت باوهرى نينا پي نل سهر نهياريت وان كر، و نهو ب سهر كه فتن.

﴿۹﴾ گهلی خودان باو هردان گافا رزوا نه بیسن بانگی
نفیژئی هاتمدان هوین بۆ بیرینانا خودئی [و گوهدانا
وه عزی و نفیژا نه بیسن] ههردن، و کرین و فروتنی
بیلن، نهفه [هیلا نا کرین و فروتنی و گرتنا رینکا
رازیبونا خودئی] بۆ ههوه چینه نه گهر هوین بزائن.
﴿۱۰﴾ و نه گهر نفیژا هاته کون، [رابن] و د نهردیدا
به لاف بین و ژ رزقن خودئی [ب کاری خۆ] بخوازن،
و گهلی خودئی بیننه بپرا خۆ و زکری وی بکه
[همی و هختان نه بهس و هختن نفیژان ب تنی]، دا
هوین سهرده راز بین. ﴿۱۱﴾ و گافا وان بازار گانیبهک
یان کهیف و شاهبهک دیست، ب بهر هه دچن و نه
دهیلنه ژبته [ل سر مینهردی]، بیژ: تشن ل دهف
خودئی بۆ ههوه چینه ژ کهیف و شاهی و کرین و
فروتنی، و خودئی باشرین پرزده هه.

سوره تا مونا فیهون

ل مهنه بین هاتیبه خوارئی (۱۱) نایه

بسم الله الرحمن الرحيم

﴿۱﴾ گافا دوروی دینه دهف ته دیژن نه شاده بیسن دده بین کوب راستی تو پیغه مبهردی خودئی، و خودئی
دزانیست تو پیغه مبهردی وی [چونکی وی تو یسن فریکری و تو نه هه و جهی شاده بیا دورویانی]، و خودئی
شاده بیسن ددهت کوب دوروی دره وان دکه [دهمن دیژن نه شاده بیسن دده بین تو پیغه مبهردی، چونکی یاد
دلی و اندا نه نهفه، و یسن دل و دهمن وی نه تیک بین، دره وینه]. ﴿۲﴾ سویندیت خۆ [یست دره و] بۆ خۆ
یست کرینه مهتال، و ریکا خودئی ل خه لکی دگرن، ب راستی پیسه کاره نه دکه. ﴿۳﴾ نهفه چونکی وان
[ب سهرده سهرده] باوهری نیشا، و باشی [دلدلدا] گاور بوون، و ژ بهر هندی خودئی دلی وان مؤزکر، و نهو
[راستیانی و خیر و باشیا خۆ] نوزائن. ﴿۴﴾ و نه گهر ته نهو [دوروی] دیتن، دق مینه عه جیگر نی ژ
بهژن و بالا وان، و نه گهر باخفن دق گوهر ته مینه ل ناخفتنا وان، دق بیژ داری بالادینه دیواری [چو
خیر و دواندا نینه]، هزر دکه هه گازیبه کاهمیت ژ وان دگریست [هندی هند ترستژن]، نهون دژمن
هشیاری وان بین [خۆ ژ وان بهارینن]، خودئی وان بکوژیست [له عه تان ل وان بکهت، و ژ دلفانیسیا خۆ، وان
دویر بیخیت]، چاوا لهو بهردی خۆ ژ هه قیسن وهر دگرن؟!

وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ تَقَالُ وَهُوَ أَخَذَتْ آلِهَتُهُنَّ رُسُولَ اللَّهِ لَئِيَّا
 يُؤْخَذَ مِنْهُنَّ فَأَتَيْنَهُنَّ الْفُجُورَ وَهُنَّ مُتَكَبِّرَاتٌ ۝
 سَاءَ مَا يَحْكُمُونَ ۝ أَلَمْ يَكُنْ لَهُمُ الْآيَاتُ أَنْ يُنذِرُوا لَوْلَا
 يُعَذِّبُهُمُ اللَّهُ لَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ ۝ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ ۝
 هُمُ الَّذِينَ يَقُولُونَ لَا تُنْفِرُوا فِي الْحَرِّ قُلْ مَنْ يَمْلِكُ الْأَرْضَ
 يَوْمَ تَكُونُ السَّمُومُ غُثًا رَاسًا ۝ وَالَّذِينَ يَقُولُونَ
 لَا يُنْفِرُوا فِي الْحَرِّ قُلْ مَنْ يَمْلِكُ الْأَرْضَ يَوْمَ تَكُونُ السَّمُومُ
 غُثًا رَاسًا ۝ وَالَّذِينَ يَقُولُونَ لَا يُنْفِرُوا فِي الْحَرِّ قُلْ مَنْ
 يَمْلِكُ الْأَرْضَ يَوْمَ تَكُونُ السَّمُومُ غُثًا رَاسًا ۝ وَالَّذِينَ
 يَقُولُونَ لَا يُنْفِرُوا فِي الْحَرِّ قُلْ مَنْ يَمْلِكُ الْأَرْضَ يَوْمَ
 تَكُونُ السَّمُومُ غُثًا رَاسًا ۝ وَالَّذِينَ يَقُولُونَ لَا يُنْفِرُوا
 فِي الْحَرِّ قُلْ مَنْ يَمْلِكُ الْأَرْضَ يَوْمَ تَكُونُ السَّمُومُ غُثًا
 رَاسًا ۝ وَالَّذِينَ يَقُولُونَ لَا يُنْفِرُوا فِي الْحَرِّ قُلْ مَنْ
 يَمْلِكُ الْأَرْضَ يَوْمَ تَكُونُ السَّمُومُ غُثًا رَاسًا ۝

﴿۹۵﴾ و هەر و هختی بۆ وان هاته گۆتن: و هەر دا
 پیغه مبرئی خودی داخوازا گونهه ژیرنی بۆ ههوه
 بکهت، دتی سه ریت خۆ بادهن و دتی بیسی ژ مهناتی
 رویسی خۆ و هه گتیرن. ﴿۹۶﴾ بۆ وان ههر ئیکه، چ نو
 داخوازا گونهه ژیرنی بۆ وان بکهی پان نه کهی،
 خودی ههر گونه هیت وان ژنی نابهت، و ب پاستی
 خودی، نه ویت ژ بیکا راست ده که فتن، پاسته ری
 ناکهت. ﴿۹۷﴾ نه و نه و نه ویت دبیژن: چو نه دمه وان
 نه ویت له دهف پیغه مبرئی خودی، دا فه ره فن و ل دۆر
 خه نه بن، و خه نه بیست نه رد و نه سمانان بیست خودنه،
 به لی دوروی تینا گهن [و فنی نوزان]. ﴿۹۸﴾ [دوروی]
 دبیژن: نه گهر نه م زفرینه فه مه دینه بیستی و نه ویت خودان
 قه در و ماقویل و دهسته لاتدار [مه خسه دا وان نه و ب
 خونه]. دتی بیستی قه در و بیستی دهسته لاتان [مه خسه دا
 وان پیغه مبر و مه ختن] ده ریتخن، و قه در و هینز و
 دهسته لات و سه رکه فتن بۆ خودی و بۆ پیغه مبرئی
 وی و بۆ موسلمانانه، به لی دوروی نوزانن [و ژ فنی
 بیستی ناگه هن]. ﴿۹۹﴾ گه لی خودان با و همران بلا مال

و زار و کتیت هه وه، هه وه مژویل نه کهن و بیر نیشان و په رستا خودی ژ بیرا هه وه نه بهن، و ههر که سی فنی
 بکهت نه و بیستی خوساره ته. ﴿۱۰۰﴾ و ژ رزقی مه دایسه هه وه بهه زینخن و بدهن، به ری مرنا تیک ژ هه وه بیست
 و بیزیست: خودی و بۆ بلا ته مرنا من پیچه کتی ب پاش تیخته بایه، دامن خیر کر بانه و نه ژ فه نه جیکاران بامه.
 ﴿۱۰۱﴾ و چو جا خودی مرنا که سی گبیر ناکهت و ب پاش نا تیخت، نه گهر و هختی مرنا وی هاته، و چ یا
 هویسن بکهن خودی بیستی ناگه هه.

﴿۱۰﴾ وَتَوَيْتُ كَابُورِ وَيَسَ وَنِشَانَ وَبَلْغَيْتِ مَه
 دَرُو دَانَابِينَ، ب راسِی تَهفَه دَوْرَمَهی و ههروهه ر دئی
 د دَوْرَهی دَا بِن، و چ بیه دویا هیکه نهو. ﴿۱۱﴾ چو
 نه خُوشی ب سه رئی کسئی نایبِت ته گهر ب قه دهر و
 ده ستوریا خودئی نه بیت، و هه کسئی باوهر یس ب
 خودئی بیبِت [و بزائیت ههه تشه کئ ب سه رئی دئیِت
 قه دهر ا خودئیَه]، خودئی دئی دلئی وی راسِی رئی کت
 [نهو دئی ره فشارا دورست د گهل نه خُوشی کت و
 خه لبت نایبِت]، و ههه تشئ هه بیت خودئی ژئی ب
 ناگه هه. ﴿۱۲﴾ [گهل مرؤفان] گو هداریا خودئی بکه ن
 و گو هداریا بیغه بهری بکه ن، ته گهر هوین رو یس
 خُ [ژ گو هداریا خودئی و بیغه بهری] و هر گنیرن،
 [بزائن] ژ گه هاندنا ناشکرا بیغه تر ل سه ر بیغه بهری
 مه نینه. ﴿۱۳﴾ خودئی نهو یس چو بهرستی بیبِت
 راست و دورست ژ وی بیغه تر نهی، و بلا خودان
 باوهر پشنا خُخ ب خودئی گهرم بکه ن. ﴿۱۴﴾ گهل
 خودان باوهران، ب راسِی هندهک ژ ژن و زارو کیت
 ههوه دژمنیت ههوه نه، قیجا هشیاری وان بن [نهو

وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَسَكَدُوا يَتَنَبَّهَاتُ أُولَئِكَ
 أَصْحَابُ النَّارِ خَالِدِينَ فِيهَا وَبَشِ الشَّيْءِ
 مَا أَصَابَ مِنْ مُصِيبَةٍ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ وَمَنْ يُؤْمِنْ بِاللَّهِ
 يَهْدِ اللَّهُ سَبِيلَهُ وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ۝ وَأَطِيعُوا اللَّهَ
 وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ فَإِنْ تَوَلَّيْتُمْ فَإِنَّمَا عَلَى رَسُولِنَا الْبَلَاءُ
 الْمُبِينُ ۝ إِنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ رَعَىٰ آلَ فِرْعَوْنَ
 أَنَّهُمْ كَانُوا أَتْلُفًا الَّذِينَ آمَنُوا مِنْ أَزْوَاجِهِمْ
 وَأُولَئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ فَإِذَا رُفِعُوا
 وَتَضَعُوا نَحْنُ نَحْنُ وَأُولَئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ ۝ إِنَّمَا
 آمَنَ كَثَرٌ وَأُولَئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ وَاللَّهُ عَزَّ
 وَجَلَّ ۝ فَاتَّقُوا اللَّهَ مَا تَسْتَغْفِرُونَ وَأَسْمِعُوا
 وَأَنْفِقُوا خَيْرًا إِنَّهُ يَسْمَعُ سَوَاقِيعَهُمْ
 فَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ۝ إِنْ تَقَرَّبُوا إِلَى اللَّهِ قَرَّبًا
 حَسَنًا تَقَرَّبُوا إِلَيْهِ قَرَّبًا وَتَقَرَّبُوا إِلَى اللَّهِ قَرَّبًا
 حَسَنًا ۝ عَذَابُ النَّارِ وَالْعَذَابُ الْأَلِيمُ ۝

کارلیکرنی ل ههوه نه که ن هوین گونه هئی بکه ن یان درینکا خودیدا است یس]، و ته گهر هوین ل وان
 نه گرن و ل وان بیژن و لومه ی وان نه که ن [و کنیا سیت وان ناشکرا نه که ن و نه دهنه رو یس وان]، ب راسِی
 خودئی گونه نه ژیهه و دلؤ فانه. ﴿۱۵﴾ هندی مال و زارو کیت ههوه نهو یه ههوه جهه رانندن [دبیت بهری ههوه
 بدهنه جهه امیی، قیجا هشیار بن]، و خه لاته کئ معزن یس ل دهف خودئی هه ی [قیجا بلا مال و زارو کیت
 ههوه، ههوه ژ فی خه لاتی نه که ن]، ﴿۱۶﴾ و هندی هوین بشین ژ خودئی ترسن، و گو هداریس [یا وان
 شیر هان ته ویت ل ههوه دتیه کرن] بکه ن، و گو هداریا فره مانیت ل ههوه دتیه کرن بکه ن، و مالی [درینکا
 خودیدا] بدهن و بهه زبخن، یه ههوه باشیه، و ههه کسئی [خودئی] وی ژ قه لسانیا نه فسا وی پاریزیت،
 ب راسِی نهو یس سه رفه رازه. ﴿۱۷﴾ و ته گهر هوین ژ دل [و بی بهه رانه] مالی خُخ درینکا خودیدا بدهن
 و بهه زبخن، خودئی دئی خیرا ههوه جهه ند قاته کان زیده کت و گونه بیت ههوه دئی ژئی بت، و ب راسِی
 خودئی شوکور داره [نانکو بهه رانه ری تشئ کتیم، گه له کئی ددهت و خه لانه دهه]، و حه لیمه [له زئی ل جهه رانن
 ناگهت]، ﴿۱۸﴾ زانایی نینی و ناشکرا یانه، و یس سه رده ست و کار به جهه.

سُورَةُ طه لاق

ل م مدینه من هاتیه خوارق (۱۴) نایه نه

بسم الله الرحمن الرحيم

﴿۱﴾ هدی پتیه بهر گافا ههوه قباژان بهردهن، وان د باقریبا واندا بهردهن [باقریبا ژ ژفانا خو ده کفتی، و چوئا نفین د گهل چینه بووی] و [هاشی پشی بهردانی] ژفانیت وی زبیت کهن و بهژمیرن، و ژ خودی برسن [ژفانیت وان نه کیم کهن و نه زنده کهن] و وان [ژنیت بهردایی] ژ مالیت وان دهرنه تیخن [هندی نهو د ژفانیت خودا بن]، و بلا نهو زی [ژ خانیت خو] دهرنه کفن، نهف ژ بل هندی نهو خرابیه کا ناشکرا بکهن [گهلک دینژن دهمن بیسیه]، و نهف بریار و تحکامیت خودیننه [بو ههوه دانایین بژ بهردانا ژنان]، و ههر کسن بدنه سر بریار و تحکامیت خودی، ب سویند وی ستم ل خو کر، تو نوزانی تن هیه خودی پشی بهردانا وان ژنان

[دهمن دینه د مالیت خودا و دهرنه کفن]، خودی نایهرا وان خوش بکمت و پشک بهین [و جاره کادی بفر نهف نیک]. ﴿۲﴾ و نه گهر نیزیکی دوپایهیا ژفانی [نانکو عیده یی] بوون، قنجا ب خوشی [نه ب تیهنا زیان پی گهاندنی] بگرن و بفرین، یا نزی ب خوشی [بی ژ مافیت ماره و کهل و بهلیت بهردانی بیته بی بارکرن] بهلن. [هه ژفانیت وی ب دورستی دبورن، و نه مرئی وی دکه فته د دهستی ویدا و نازاد دبیت]، و دو که سبت عادل ژ خو [بژ ژفاندنا وان یان بهردانا وان یا دوپایه یی] بکهن شاهد، [داریک له نه خوشی بیته گرتن] و بژ خودی [نانکو ب دورستی] شاده یی بدنه، نه وی باوهری ب خودی و دژا قیامه تنی هه ی، نهف بریاره شیرنه بژ وی، و ههر کسن ژ خودی بر سبت [و بریار و نه حکامیت وی بهار بیزیت]، خودی دئی دینکه کی بژ نه کمت. ﴿۳﴾ و بژ وی دئی ب دنگه کی و سهادت نه د هژرا ویدا، و ههر کسن پشنا خو ب خودی گرتی بدنه خودی بهسی و بهی، ب راستی خودی فر مانا خو ههر دئی ب جه لیت، و ب سویند خودی بژ ههر کاره کی و ههر تشنه کی و خه کنی دمیثانکری پی دانایی. ﴿۴﴾ و ژنیت ههوه نهوینت ژ عوزان خلاص بووین [نهوینت دانعه مر]، نه گهر هوین ل ژفانی وان ب شک کفتن [یان ههوه نه زانی]، و [بزانی] ژفانی وان سن هه یفن، و نهوینت نه که فته د بی نفیز یاندا [نانکو نهوینت بجویک و هیز خوین نه دپین] ژفانی وان زی سن هه یفن، و ژنیت ب حال ژفانی [عیده یا] وان نهو بجویک بین، و ههر کسن نه قرا خودی بکمت و ژ بر سبت، خودی کار وی دئی بژ ب ساناهی تیخت. ﴿۵﴾ نهف بریار و فر مانیت خودیه بژ ههوه هنارتین، و ههر کسن ژ خودی بر سبت [و ژ نه مرئی وی دهرنه که فیت]، خودی گونه هبت وی دئی ژ بیت و دئی خلاتی وی مه زن کمت.

أَنكُورَ مِنْ خِيفَ سَكْرَةٍ مِنْ وَبِيلِهِ أَفْشَرُوهَا فَفُتِفُوا
عَلَيْهِمْ وَأَنْ لَوْ لَبِثَ جَلَّالَهُمْ أَعْيَنَ حَتَّى يَصْغُرَ خَلْقُهُمْ وَأَنْ
أَرْضَهُمْ لَكُلِّهَا أَفْشَرُوهَا أَجْزَلُوهَا وَأَنْشَرُوهَا بِشَكْرٍ بِمَقْرُوفٍ وَأَنْ
قَاتِرُوهَا فَرَحُوهَا لَعْنَةُ الْغَايَةِ الْغَايَةِ الْغَايَةِ الْغَايَةِ الْغَايَةِ الْغَايَةِ الْغَايَةِ
فِيْرَ عَلَيْهِ رَزَقَهُ فُلَيْحٌ وَمَعَاةً أَلْفَةً لَا يَكْفِي أَلْفَةً فَتَبَّ إِلَا
مَا أَتَاهَا سَبْعُ مِائَةٍ أَلْفَةً مِائَةً مِائَةٍ مِائَةٍ مِائَةٍ مِائَةٍ مِائَةٍ مِائَةٍ مِائَةٍ
عَنْ أَمْرِ رَبِّهِ وَأَنْشَرُوهَا سَبْعُ مِائَةٍ مِائَةٍ مِائَةٍ مِائَةٍ مِائَةٍ مِائَةٍ مِائَةٍ مِائَةٍ
لَكُلِّهَا فَتَبَّ إِلَا مَا أَتَاهَا سَبْعُ مِائَةٍ مِائَةٍ مِائَةٍ مِائَةٍ مِائَةٍ مِائَةٍ مِائَةٍ مِائَةٍ
لَعْنَةُ الْغَايَةِ الْغَايَةِ الْغَايَةِ الْغَايَةِ الْغَايَةِ الْغَايَةِ الْغَايَةِ الْغَايَةِ
أَلْفَةً لَكُلِّهَا فَتَبَّ إِلَا مَا أَتَاهَا سَبْعُ مِائَةٍ مِائَةٍ مِائَةٍ مِائَةٍ مِائَةٍ مِائَةٍ مِائَةٍ مِائَةٍ
الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ مِنَ الْأُمَّةِ الْأُولَى وَالْأُمَّةِ الْآخِرَةِ
بِأَلْفِهِمْ وَتَعَمَّلُوا صَالِحَاتِهِمْ فَتَبَّ إِلَا مَا أَتَاهَا سَبْعُ مِائَةٍ مِائَةٍ مِائَةٍ مِائَةٍ مِائَةٍ مِائَةٍ مِائَةٍ مِائَةٍ
فِيْرَ الْآخِرَةِ فَتَبَّ إِلَا مَا أَتَاهَا سَبْعُ مِائَةٍ مِائَةٍ مِائَةٍ مِائَةٍ مِائَةٍ مِائَةٍ مِائَةٍ مِائَةٍ
وَمِنْ الْأَرْضِ وَمِنْهَا لَعْنَةُ الْغَايَةِ الْغَايَةِ الْغَايَةِ الْغَايَةِ الْغَايَةِ الْغَايَةِ الْغَايَةِ الْغَايَةِ
لَكُلِّهَا فَتَبَّ إِلَا مَا أَتَاهَا سَبْعُ مِائَةٍ مِائَةٍ مِائَةٍ مِائَةٍ مِائَةٍ مِائَةٍ مِائَةٍ مِائَةٍ

﴿۹۶﴾ [گمل مرفزان] هویسن، نهوان [زنتیت ههوه بهردایسن ل دهمنی ژفانسان] د وان خانبانغه بهیلن نهویت هویسن تیدا دژین [نههه دراستا وی بهردانیدا یا زفراندن تیدا]، و زیانی نه گهینه وان دا وان تنگاف بکهن [کمر نهو ب خق جهمن خق بهیلن]، و نه گهر نهو پیست گرانه و ب حال بن وان خودان بکهن ههتا باری خق ددانن، و نه گهر [پشتی هنگی] وان شیر دا [بجو ریگیت ههوه] ههقی وان بدنهتی، و د ناف خودا ب خق شی نفاقه کنی بکهن [دراستا دهستوبردانا بجو ریگی بز سر مدانا دهیکن و دیار کرنا ههقی شیر ی]، و نه گهر هویسن پشک نه هاتن [دهیکن شیر ندما بجو ریگی خق، بیان بابی ههقی دهیکن نه دایسن]، هنگی بلا تیکا دی شیر ی بدنهه بجو ریگی. ﴿۹۷﴾ یسن ژمنگین بلال دویف ژمنگبیا خق بهمز بجیت، و یسن دهست تنگ بلا نهو زی ژوی بزقی خودی دایسن بهمز بجیت، و خودی ژوی بیغه تر ژ مرفی ناخوازیت یسن دایسه مرفی، و پشتی تنگاف یسن خودی دایسن بهر فراهه یسن دهت. ﴿۹۸﴾ و گلهک ژ خه لکیت گوندان ژ نهمری خودایسن

خق و بیغه بهریت وی دهر که قیوون، فینجا مه زی حابه کا دژوار د گمل وان کر و مه، و نیز ادانه کا که سنی نه دیتی، نیز ادان. ﴿۹۹﴾ و وان تامکره جزایسن کاری خق، و دویا هیکا وان بوو زیان و خوساره تی. ﴿۱۰۰﴾ خودی نیز ایسه کا دژوار بز وان یا بهر هه فکری، فینجا گمل ناقلداریت ههوه باوه ری نیابین ژ خودی برتنس [و هشیاری نیز ایسه وی بن]، نن خودی قورنان یا بز ههوه هنارتی [ههوه چو عوزر نین]. ﴿۱۰۱﴾ و خودی بیغه بهرک زی بز ههوه [د گمل فی قورنانی] یسن هنارتی، نایه تیت قورنانی بیت [حه لال و حه رام] ناشکه راکره بز ههوه دخوبیت، دا نهویت باوه ری نیابین و کار و گریار بیت راست و دورست کرین، ژ تاریتانی [یا نه زانین و گاوریسن] دهر بیخیت و بهته پونه یسن [یا باوه ری و زانین]، و ههر که سنی باوه ریسن ب خودی بیت و کاره کنی باش بکهت، خودی دق وی بهته به حشیت رویار د بتر اچن، و نهو ههوه هه دق تیدا بیت، و ب سوند خودی بزقه کنی باش یسن دایسن. ﴿۱۰۲﴾ خودیه حهف نه سمان دایسن و ژ نهردی ژی نه مته تی وان دایسن، و نه مری وی د نالیه را واندا دتیت و دچیت، دا هوین بز ان خودی ل سر هه می تشنان یسن خودان شیان، [و دا هوین بز انن] زانیا خودی هه می تشنان دگریت.

بِتَالِهَا اللَّيْلُ مِنَ الْمَوْتِ ، أَمْشُوا أَنْوَافًا إِلَى اللَّهِ تَوْبَةً مُصَوِّحًا عَنِ زَلِكُمْ
أَنْ يَكْفُرَ عَنْكُمْ سِجَانُكُمْ ، وَهَذَا كُلُّهُ حَتَّى تَجْرِيَ
مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ يَوْمَ لَا يُجْزَى اللَّهُ النَّفْسَ وَالَّذِينَ وَالَّذِينَ ، أَمْشُوا
مَعَهُ ، وَهُمْ بِسُقَى بَيْتِ أَبِيهِمْ وَأَبْنَائِهِمْ يَفْعَلُونَ رَبُّنَا
أَنَّمْ كُنَّا تَوَاقِفُ لَنَا ، لَنَا عَلَى كُلِّ شَيْءٍ وَهَيْزُ
بِتَالِهَا النَّفْسُ بِجَهْدِ السَّعْيِ وَالْمُسْتَقِيمِ ، وَغُلْظَ عَلَيْهِمْ
وَمَا وَهَلْ جَهْدُهُمْ ، وَبَسَّ الْمَصْدُورُ ، وَصَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا
لِلَّذِينَ كَفَرُوا أَمْشُوا أَمْشًا لَوْ لَمْ يَكُنَّا نَحْتِ
عَبْرَتَيْنِ مِنْ عِبَادِنَا صَلَاحَيْنِ لَخَاتَمَتْهُمَا لَفِئَتُهُمَا عَسَا
مِنْ اللَّهِ شَيْئًا ، وَقِيلَ ادْخُلُوا الْقَارِعَ ، أَلَمْ يَكُنْ مِنْ
وَصَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا لِلَّذِينَ ، أَمْشُوا أَمْشًا لَوْ لَمْ يَكُنْ
قَالَ رَبُّ ابْنِ لِي عَسَةً كَالَّذِينَ فِي الْجَنَّةِ وَنَجَّى مِنْ رَحْمَتِ
وَعَمَلِهِ ، وَنَجَّى مِنَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ، وَتَرْتَمَتْ أَلْسِنَتُ
عِزَّتِ الْفِي أَحْسَنَتْ تَرْجَمَهَا قَتَعَتْهَا بِه مِنْ رُوحَانَا
وَصَدَقَتْ بِكَلِمَتِ رَبِّنَا أَكْثَرَهُ ، وَكَانَتْ مِنَ الْقَائِمِينَ

«۸» گمل خودان باوهران ب بال خودیښه بزغرن، و توبه به کا ژ دل و راست و درست توبه بکه، [فکر هریښ د توبه با خودا راست و درست بن.] خودایی هره دئی گونه هیت هره ژئی بت و دئی هره به ته به حشیت رویار د پراچن، پژوا خودی پیغه بهری خق و تویست باویری د گمل ښایین نه شکیت و نه دمه شعرمن، پژواهییا وان ل ښاییا وان و ل ملن وان یی راستن دجیت، و دپژن [و همتی دیتن پژواهییا دورویان قهری و ل وان بو تاری:] خودی پژواهییا به پژو به تمام بکه و گونه هیت مه ژئی به، ب راستی ټول سر هری تستان خودان شایي. «۹» هری پیغه بهری جیهادی [ب چه کی و ب تزمانی] د گمل گاور و دورویان بکه، و ل سر وان یی دژوا به، جهن وان دژمه و چ به جهه. «۱۰» خودی پژواوران ژنا نووخی و ژنا [و لوو] ی بیت کرینه نمونه، هره د ژیت د به بند بهیت مه بیت باش برون، [وان هره د ژنان] خیانت ل وان کرن [نه خیانتا نامو یی، ژنا نووخی د گوت نوح

سُورَةُ مَوْلَاك

ل مە کە هەن هاتیبە خواری (۴۰) ئایەتە

بسم الله الرحمن الرحيم

﴿۱﴾ ھاکی و بلندی بۆ خودایى خودان دەستەلات و
 نەرمانداری، ئەو ل سەر ھەر نشتەکی دەستەلاتدارە،
 ﴿۲﴾ ئەوئى مەرن و زین دایى، داھەو تیدا بچەر بییت
 کاکى ژ ھەرە دى کار و کربارىت باش گەت، و ئەو ە
 سەردەست و گونەھ ژ یەر. ﴿۳﴾ ئەو ە یى حەفت
 ئەسمان ل سەرتک دانابین و رانابین، و دانان و
 رانان و چیکرنا خەردى یا ەسایە نو چو ئیکە کەشتى
 تیدا نابینى، چاقیت خۆ بگنیرە تو چو نیک و دەرزان
 ل ئەسمانان نابینى. ﴿۴﴾ پانىى جەرە کادی چاقیت
 خۆ ل ئەسمانان بگنیرە، دى چاقیت تە شەپرزە و
 ەستایی ەگەرەن. ﴿۵﴾ و ب سویند مە ئەسمانى
 دنابى ب سەتران یى خەملاندی، و مە ئەو سەتر
 بییت کرینە تیوەر بۆ رەجماندنا شەیتانان، و مە بۆ وان

ئیزا و نەخوشیبا دۆزما شارایی یا بەرەھە فکری. ﴿۶﴾ ئیزا و نەخوشیبا دۆزما ەن بۆ وان ئەوئیت باو ەرى
 ب خودایى خۆ نەینابین، و دۆز ەج پەسە دویمایەیکە. ﴿۷﴾ دەمى فان گاواران دنا ئیز ەنە دۆز ەیدا،
 دەنگە کى کریت زى دتیت و ەکی زەزى و دغەوئیت. ﴿۸﴾ ئیزیکە ئەو ناگرە خۆ بخۆت و پەقیت ەندى
 ژ گاواران یا کەریگر تیبە، ەمر گافا ملیاکەتان پیلەک ژ گاواران نا ئیز ەتیدا، زفرە ئاقیت دۆز ەمى زى دەرەن:
 ما چو پێغەمبەر بۆ ەو ە نە ەاتبوون، ەو ە ژ ەن زى بترەسین؟ ﴿۹﴾ گۆتن: بەلى پێغەمبەر بۆ مە ەات
 [مە بترەسیت]، مە ئەو دەرەین دانا و باو ەرى یى نەینا و مە گۆت: خودى چو نە ەنارتیبە، و ەوین ییت
 دگرمایەیکە کە لە مەزندا. ﴿۱۰﴾ و گۆتن ئەگەر مە قام ەبابە و ئەم ییت کە (بى گۆھ) نەبانە، نوکە ئەم
 نەدبوونە دۆز ەمى. ﴿۱۱﴾ و گونە ەل سەر خۆ ناشکەرارکەن، دۆز ەمى نەمینن و دویر بۆ دلو فانیبا خودى.
 ﴿۱۲﴾ ئەو کەسیت، بى خودایى خۆ بیین، [یان زى دەمى ئەو ب تى و بەرى کەسى ل وان نە] زى بترەن،
 گونە ەژبەرن و خەلەتە کى مەزنا بارا وانە.

﴿۱۳﴾ هوین چ تاخفتنا خز فەشیرن چ زى دەرەهەى (ناشکەر) بکەن، خودى ھەر زى ب ناگەھە، ھەر تشنى دلى مرفیدا خودى زى ب ناگەھە. ﴿۱۴﴾ ما ئەوى مرفول چىکرى پى نوزايت؟ نى ھویرین و شارمزا ھەر ئەو. ﴿۱۵﴾ ئەو پى ئەرد بۆ ھەو بەردەست و ساناھى کرى، د نافدا بگەرن و ز زرقى وى دابى ھەو بخون، و زفرینا ھەو با دوياھى ھەر ب بال و یشە، ﴿۱۶﴾ ئەرى ما ھوین پشت راست بووینە زى ئەوى ل ئەسمانى [مەخەد خودیە] کو ھەو د ئەردیدا نەبەتە خواری، ھەرەکی ب سەرى قاروونى نیاى و ئەرد بلەرزیت. ﴿۱۷﴾ تان ھوین پشت راست بووینە زى ئەوى ل ئەسمانى [کو خودیە] کو بەرەبارانە کى ب سەر ھەو دا نەرزیت [ھەرەکی ب سەرى نەرمەھى نیاى]، و ھوین دى زانن کا گەفا من با چاوايە دەمى ھوین ب چافى خز دین. ﴿۱۸﴾ و ب سویند پیت بەرى وان زى باوهرى ب فى چەندى نەینان، و من زى چاوا خەلەتیا وان دا بەر رووسى وان [ب دارتتا تیزا و نەخوشى].

﴿۱۹﴾ ئەرى ما وان تەیر و تەوال، چەنگ فەکرى و چەنگ گرنى و ل ھەوا، و د سەر خزرا نەددین کەس وان ل ھەوا راناگریت زى خودى پتە، ئەو ز ھەر تشەکی ب ناگەھە. ﴿۲۰﴾ ئەرى غیری خودى کىبە لەشکەر و ھاریکاریت بۆ ھەو و ھەو ب سەریخت؟ ب راستى گاوری پى د سەرداچو نەکا ناشکەرادا. ﴿۲۱﴾ ئەرى ئەفە کىبە رزقى بەدەتە ھەو نەگەر خودى ز ھەو فەگریت [ب فەگرتا نەگەریت دەرەستى، ژ بارانى و باى و نەھیلاننا نافا کانى و دەرپیان، نانکو ھەو کەس نینە پشا خو پى گەرم بکەن و بۆ خو بکەن پشت]، بەلى د سەر فى ژپرا ھەر مانە د رکا خۇدا و دویر مان ژ ھەقیق. ﴿۲۲﴾ ئەرى ما ھوین نارینتى کا کیز دورستەر، ئەوى ھەر ل دوفسەرى خو دچت و سەرچەمیاى، یان پى راست و سەر بلند ریکا خو دینیت و دچت. ﴿۲۳﴾ بیزە خودى ھوین پیت دابین و گوهر چاف و عەقل پیت دابین ھەو، بەلى [ھوین فەان کەرم و نەمەتان کیم ب کار دینن د باشى و تاعەتاند] ھوین کیم شوکور و سوپاسیا خودى ل سەر دەن. ﴿۲۴﴾ بیزە: ھەر خودیە ھوین د ئەردیدا دابین و زیدە کرىن، و ھەر دى ب بال و یشە زفرین. ﴿۲۵﴾ و دینن: کەنگى نەو و زو دى تیت [نەوا تەو پى دترسین]، نەگەر راستە وەکی ھوین دینن؟! ﴿۲۶﴾ بیزە: ب راستى... بەس خودى و مەختى ھاتتا رۆزا قیامەتى دزائیت، و ئەز بەس ھەو پى ناگەھدار دکەم.

وَأَسِرُّواْ قُلُوبَكُمْ وَأَنْجَبُواْ أَنْتُمْ عِلْمَ بَدَنِ الْأَعْدُوِّ ۖ وَلَا يَخْلُفُ مِنْ خَلْقٍ وَهُوَ اللَّطِيفُ الْخَبِيرُ ۖ هُوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ ذُلُولًا فَانْشُرُواْ فِي مَنَاجِبِهَا وَكُلُواْ مِنْ رِّزْقِهِ ۚ وَإِلَيْهِ النُّشُورُ ۚ أَمِيسْتُمْ فِي الْأَرْضِ أَنَّ بَلَغْتَ لَكُمْ الْأَرْضَ فَأَمَّا هِيَ تَقُورُ ۚ أَلَمْ يُخْسِرْ فِي السَّيِّئَةِ أَنْ يَزِيلَ عَنْكُمْ حَاطَتَ قَسْعَلَمُونَ ۚ كَيْفَ تَذِيرُ ۚ وَلَقَدْ كَذَّبَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَكَيْفَ كَانَ تَذِيرُ ۚ أَوَلَمْ يَرَوْاْ إِلَى الْقُلُوبِ فَهُمْ مُنْكَرُونَ ۚ وَلَيْسَ مَا تُمْنِيكُمْ إِلَّا الرِّزْقُ ۚ إِنَّهُ بَلَّغَكُمْ إِلَى السَّيِّئَةِ بَصِيرُ ۚ أَمِنْ هَذَا الَّذِي هُوَ جَعَلَ لَكُمُ يَتْرُكُونَ دُونَ الرِّزْقِ مِنَ الْكُفْرِ ۚ بَلْ لَعْنُ الْغُورِ ۚ أَمِنْ هَذَا الَّذِي يَزِيدُكُمْ مِنْ أَمْسِكُمْ رِزْقَهُ ۚ بَلْ لَعْنُ الْغُورِ ۚ أَمِنْ يَتْنِي مُبْكَعًا ۚ وَجْهَهُ أَفْهَدُ ۚ أَمِنْ يَتْنِي سَوْنَا ۚ عِلَّ يَصْرَبُ مُنْتَفِرٍ ۚ قُلْ هُوَ الَّذِي أَنْشَأَكُمْ وَجَعَلَ لَكُمُ السَّمْعَ وَالْأَبْصَارَ ۚ وَالْأَفْئِدَةَ ۚ قَلِيلًا مَّا تَشْكُرُونَ ۚ قُلْ هُوَ الَّذِي ذَرَأَكُمْ فِي الْأَرْضِ وَإِلَيْهِ تُحْشَرُونَ ۚ وَيَقُولُونَ سَتَى هَذَا الرَّعْدُ ۚ كَثُرَ حَصِيدِينَ ۚ قُلْ إِنَّمَا الْفُلُوعُ عِنْدَ اللَّهِ وَلَسْنَا أَنَا نُنْذِرُكُمْ مِنْ ۚ

﴿۲۷﴾ و وهختن زبړا و نه خو شپږ نيزيكي خو دينن،
 سهر و چاقيت گاور و بن باومران تيك دچن و توزكي
 دبن، هنگي ملياكت دق بيژنه وان: نه هاته نه
 روزه نهوا هوه له ز لى ذكر. ﴿۲۸﴾ بيژنه من نه گهر
 خودى ل دويدهاخوازا هوه، من و نه قيت د گهل من
 نه هيلت و بعرييت يان په حنى ب مه بهت و زيبى
 مه دريژ بكت، ماته ده دق گه هيننه هوه، و چ
 دى گاوران ژ نيزا و نه خو شپيا دژوار قورتالكهت.
 ﴿۲۹﴾ بيژه: بهس خودايى دلوقانه مرقى ژ نيزا و
 نه خو شپيا دژوار قورتال دكهت، مه باومرى بن تينا
 و مه پستا خو بن گرندا، و نيزيك هوين دى زانن
 كى ژ مه د گومر ايسه كا ناشكرا دايه، نهم يان هوين؟
 ﴿۳۰﴾ بيژه [وان]: نه دى بيژنه من نه گهر نانا هوه د
 نهرديدا بهر زبورو، كى دى بز هوه ب سهر نه ردى
 تپخت ؟

سُورَتَا قَهْلَم

ل مه كهمن هاتپه خوارى (۵۲) نايته

بسم الله الرحمن الرحيم

﴿۱﴾ هژسا دپته خواندن (نرون)، [ل دور راهه كرنا فان په نكه تپان بزقره ده ستينكا سُورَتَا (په قهره)]،
 و سويند ب قهلمى و سويند ب نفيسنا بن دپته نفيسن. ﴿۲﴾ نو نه يى دپى وهكى هزر دكهن و نايث نو
 يى دين بى، و خردى نه ف خبر و نيمه ته د گهل نه كرى و داييه ته. ﴿۳﴾ و خودى خبره كا بهر دهواما بن
 قه برين دى ده ته ته [ژ بهر وى بيفره ميسا نو ل سهر فان نه خو شپيان دكشس]. ﴿۴﴾ و بن گومان نو خودانى
 بهر وهشتكى زنده پاك و بلندى. ﴿۵﴾ نيزيك تودى بينى و نه و زى دق بينن. ﴿۶﴾ كا كى ژ هوه يى دينه و
 يى دين بوو. ﴿۷﴾ بن گومان خودايى ته چتر دزانيت كا كى يى خه له ته و پيكها خودى بهر زكرپه، و نه و
 چتر دزانيت پاسته پى كينه. ﴿۸﴾ قنجا گوه دارپيا وان نه كه، نه وپت ژ نه بن باوه، و نه درووين ددانن.
 ﴿۹﴾ نهو حزه دكهن نو ستين بكي و ل دويف وان بهر دى [و هندك فمر مايت خودايى خو پيئل]،
 دانه و زى بچه كى نهرم بين و ل دويف ته بينن. ﴿۱۰﴾ و گوهى خو نه ده وى بى گهله سويند خور و بىس.
 ﴿۱۱﴾ يى تانافتر و عيب دهر تخ و نه وى كارى وى تاخستن گوهيزى [بز هلتخستافته و نه خو شپيان].
 ﴿۱۲﴾ نه وى قلس و خيزنه خواز و نه عداكه و گونه هكار. ﴿۱۳﴾ نه وى زهر و نه زمان رهق، پشنى قى زى
 پيژى [نه كورپى باى خو]، و نالغير ب خرابيى. ﴿۱۴﴾ چونكى خودان مال و عيال بوو، لهوا يى هژسا
 بوو. ﴿۱۵﴾ وهختن نايه تيت مه بز دهاتنه خواندن و دپستن، دگوت: نه په چپړوك و چيفانو كيت بهر نه.
 ﴿۱۶﴾ نهم دى دقا وى دروى كه بن، [دا بز هم بيان ناشكرا بپت و بناسن].

بِأَنزِلَتْهُنَّ كَمَا بَيَّنَّا أَصْحَابَ الْآلِفَةِ إِذْ أَقْسَمُوا لِنَصْرِيبَ أَنْ لَا
يَشْكُوتُوا ۖ فَلَمَّا ظَنُّوا أَنَّهُمْ وَفَوْا بَعَثُوا نَارًا مُّسَوِّمَةً
فَأَنصَبُوا عَلَيْهَا فَلْيَضْحَكُوا ۖ بَلْ لَمَّا أَثَارَ خَوْفُكُم مِّنْهُنَّ
سَبَّوهُنَّ ۖ فَأَعْلَقْنَ أَوَّلَ نَجْمَتِهِنَّ ۖ إِنَّ لَكُمْ لَعَلْفًا لَّيُؤْخَذُ بِكَ
فَيَسْجَعُونَ ۖ وَتَقْدُوعُ خَزَائِكِهِنَّ ۖ فَلَمَّا رَأَوْهُمَا مُّارًا
لِّقَائِهِنَّ ۖ بَلَغْنَ خُوفُهُنَّ ۖ قَالُوا أَطَافَ الْأَوَّلُ لَكُمْ وَلَا
تُسَبِّحُونَ ۖ قَالُوا لَمْ يَحْزَنْ رَبَّنَا إِلَّا مَا لَكُم مِّنْ عِلْمٍ ۖ فَأَقْرَأُكُمُ
بَعْضَ مَا تَعْلَمُونَ ۖ قَالُوا لَوْ كُنَّا أَكْثَارًا لَّعَلَّيْنَا ۖ عَسَىٰ رَبُّنَا أَن يُبْدِلَنَا
خَيْرًا مِّنْهَا إِنَّا لَإِن رَّبَّاعُونَ ۖ كَذَلِكَ الْقَدَابُ وَلَقَدْ آتَى الْكُفْرَ
الْكَرِيمَ ۖ قَالُوا لَمْ يَكُنْ ۖ إِنَّ الْيَقِينِ عِندَ رَبِّنَا جَنَّتِ النَّصِيرِ ۖ
الْمُجْتَلِ السُّبْحُونَ ۖ كَالنَّصِيرِ ۖ مَا لَكُمْ كَيْفَ تَحْكُمُونَ ۖ أَلَمْ تَكُنْ
بِكِتَابٍ مِّنْ قَدْرٍ ۖ إِنَّ الْكُفْرَ لَمَّا تَعْلَمُونَ ۖ أَلَمْ تَكُنْ أَعْلَمَ
بِقِلْعَةٍ لِّبَنِي إِسْرَءِيلَ ۖ كَانُوا فِيهَا يَسْتَعْجِلُونَ ۖ سَأَلْتَهُمْ بِذَلِكَ
رَبِّهِمْ ۖ أَلَمْ تَكُنْ شَآءَ قَلْبِ الْإِسْرَءِيلَ ۖ كَانُوا يَصْنَعُونَ ۖ يَوْمَ
يُكْشَفُ عَن سَاقِي وَيَذْعَبُونَ إِلَى الْأَسْجُودِ لَا يُسْتَعِيلُونَ ۖ

بیت هائیه جزا دل ل سر نیبه تا حق د دره حق فقیر و ژاراندا و گزوت: د دست مه ژیدا نما، چونکی مه دفا چو
نعدیه فقیر و ژاران. ﴿۲۸﴾ یی ژ همیمان تیگه هشتیر ژ وان گزوت: ما من نه گزوت هه وه نه گهر هوین نافی خودایی
خو نه نین، و ژ کاری حق یی نهروا لیغه نهین، نهها نهفه دتی نیته سهری ههوه. ﴿۲۹﴾ پشی نهقاب سهری وان
هاتی، و پشی زانین خهله تی خهله تیا وانه، ییئا گزوت: خودنیو تو یی باقری ژ هممی کیسایان، ب راستی نه
بیت سهر داجوی بووین. ﴿۳۰﴾ بهری حق دانه تیک و دو و لزمی تیک و دو کرن، و همر تیکی کره سوچی یی
دی، کو نهو بوو خودایی قی شیره تی ههتا نهفه هائیه سهری وان. ﴿۳۱﴾ گزوت: وهی نهخوشی و نه مان بؤ مه بیت،
چونکی ب راستی و یی گومان هم د خهله ت بووین د کاری خودا، مه دفا مافی فقیر و ژاران نهده نه وان و پشک
و باراوان ژ وان هه گرین. ﴿۳۲﴾ هم هیلی دکین خودایی مه گونه هیت مه ژنی بهت و ل مه نه گریه و بؤ مه چیت
بهده له گهت، مراد مه لیته گرتا خودایی مهیه. ﴿۳۳﴾ وهکی قی یزیا مه داییه بهر خودانیت جینکی، دتی دهیه
بهر قوره یشیان، و نهو نیزا و نهخوشیا قیامه تی دکه هیه وان گهله ک دژوار تره، نه گهر بزانی و تی بگهه. ﴿۳۴﴾ یی
گومان پاریزکار و خودی ترسان، خهلاتی بهحشت ل دهف خودایی حق مهیه. ﴿۳۵﴾ نهری ما نه م دتی موسلمانان
[رؤژا قیامه تی] وهکی گره هکاران دانین، یی گومان همر دو جوین وهکی تیک نابین. ﴿۳۶﴾ ههوه خیره، هوین چاوا
وهکی تیک ددانن؟! ﴿۳۷﴾ یان کتیه ک د ناف دهستت ههوه داییه، هوین لی دخوین؟! ﴿۳۸﴾ نهو تشتی ههوه
دقیت یی تیدا. ﴿۳۹﴾ بان [خودی] سؤز و به بیان داییه ههوه، ههتا رؤژا قیامه تی ژنی، دتی هه نهو بیت با هوین بؤ
حق ددانن و دبیزن. ﴿۴۰﴾ کا ژ وان بیر سه، کی ژ وان کفاله تی دکهت، کو نهو و موسلمان دتی وهکی تیک بن، و چو
جودایی د نافی هرا و اندا ناییت. ﴿۴۱﴾ یان وان هندک ههقال ههنه د قی بیر و بؤ چو تیدا، بلا هه فالیت حق ییینه نه گهر
راست دبیزن. ﴿۴۲﴾ رؤژا ل وان دیته نهنگافی و نیزا کو رؤژا قیامه تییه، و داخواز ژ وان دیته کرن بجه سوجه یی،
بهانی نهشین [چونکی د دنیا ییدا نهو نه دچو نه سوجه یی].

﴿۱۳﴾ وى رزوى سهر و چاقت وان د شورن و رمزل و رسوانه، چونكى دنياييدا داخواز ژوان دهاته كرن بچنه سوجهين، و لول سهرخو و ساخلم، و نه دچون. ﴿۱۴﴾ نهو كسيت باومريى ب قورتانى نهين و نه درويى ددانى، تو وان بيله ب هيفيا منف نهز دى تزلال وان فه كم، و دى وان پينگاف پينگاف راكشمه دوز هيندا و بى ب خو بچه سن. ﴿۱۵﴾ و نهز وان گيرؤ دكم و دهره نى ددهم وان، بهلى توله كرن و ليزايا من با دژواره. ﴿۱۶﴾ پان تو ماله كى ژوان دخوازي و ل وان گرانه، لهو باومريى نايىن. ﴿۱۷﴾ پان دهين پاراستى ل دهف وانه، بى خو وان نشان و بهلگهيان زى فهدوگهيزن، نهويت بشته فلانيا هندى دكهن كو نهو دسر گونه هكارييا خزاړ موسلمانان چترن، ز بهر هندى نول سهر ركا خونه. ﴿۱۸﴾ قنجا پينا خول سهر نهزيه تا وان فرمه بكه، و وه كى بووس پيغمبهرى نه به [پنا خز چك بكه و له زى بكه]، دهمى دزكى نهنگيدا، و نهو بى خه مگين گازى خوداين خو كرى [دا فورنال بكه]. ﴿۱۹﴾ نهگهر دلز فلانيا خودى پيرا

نهگه شتابه، دامينه ل چوى و بى سويچلو و لومه كرى و له كه دار كرى. ﴿۲۰﴾ بهلى خودى ب بهر دلز فلانيا خو تخست، و نهو بهلزارت و ژ قنچيكاكان دانا. ﴿۲۱﴾ وه خه گاور ب كهر ب و كين و زكه شيا خو ته چالين بكهن و نه بخن، دهمى گول ته دبن تو قورتانى دخوينى، و ژ كره باند اديژن [موحه مد] بى دينه. ﴿۲۲﴾ و [لى ناخستى دهره هقى قورتانيدا ديژن] قورتان ب خو، پينك و پياز و بهرنامه بى همى مرزان.

سوره ناه لهخاقه

ل مه كهن هاتيه خوارى (۵۲) نايه نه

بسم الله الرحمن الرحيم

﴿۱﴾ (الحاقه) ناهه بى رزوا قيامه نى، هاتيه نافكرن ب لهخاقه چونكى حقه و راستيه، و هر دى تيت. ﴿۲﴾ لهخاقه چيه؟ [نهفه نه كيدل سهر هاتنا رزوا قيامه نى]. ﴿۳﴾ ما توچ دزانى هى موحه مد كا رزوا قيامه نى، لهخاقه يا چاوايه؟ [تو چو زى نوزانى] چونكى ته نهديه كا لهو رزوه چنه د بهر سهره. ﴿۴﴾ (سه موود) (ملته نى صالح پيغمبه ر) و عاد (ملته نى هوود پيغمبه ر) باومريى ب رزوا قيامه نى نهينان، و گوتن: دروه چو رزوين دلفوتك تيدا يته دلان. ﴿۵﴾ هندى (سه موود) بوو (ملته نى صالح پيغمبه ر) ب هسكه قيريه كا ب هينز و دژوار د هيلاك چون. ﴿۶﴾ و هندى عاد بوو (ملته نى هوود پيغمبه ر)، ب رومه بابه كنى ب سروسه فم و ب فرم و زيده سار د هيلاك چون. ﴿۷﴾ هفت شهف و هشت رزوان ل سهر پينك ب سهر واند هشارت، و نهو د ماليت خو دا مري و بى بزا ف مان، و هكى قوميت دارقه سيت خلزله لى هاتن. ﴿۸﴾ ما تو دينى شويمايه كا وان مايت، [بچويك و موزن كس ژ وان نه مان، همى قريوون].

﴿۳۶﴾ ۞ چو خوارن زى وى نېنە، كېم و عەدافا بېرىت
دۆزەھىيان نەبىت. ﴿۳۷﴾ ۞ كەس فى خوارنى ناخوت،
گورنەھكار نەبن. ﴿۳۸﴾ ۞ سويند ب ېنى بەرچاف (ېنى
ھوېن دېيىن). ﴿۳۹﴾ ۞ سويند ب ېنى نەبەرچاف، (ېنى
ھوېن نەبىن). ﴿۴۰﴾ ۞ بىن گۇمان ئەف قورئانا ھەنى
ئاخۇشتا خوداېنى دلۇفانە، بۇ پېغەمبەرى يا ھنارتى.
﴿۴۱﴾ ۞ [ئەف قورئانە] نەئاخۇشتا ھۇزانئانانە، ھوېن
زى بىن باوەر. ﴿۴۲﴾ ۞ [ئەف قورئانە] نەئاخۇشتا
خەنزەنكانە، بېجەككى زى، ھوېن خۇ تى ناگەھىن!.
﴿۴۳﴾ ۞ ئەف قورئانە ز نك خوداېنى ھەمى جېھانسان
يا ھاتى. ﴿۴۴﴾ ۞ ھەكە وى [مەخسەد موخەمەد
پېغەمبەر] ھەندە ئاخۇشتىن ز كېسى مە چىكرانە.
﴿۴۵﴾ ۞ تەم داب ھىز و شېبانە خۇ زوى تولى لى فەكەبن.
﴿۴۶﴾ ۞ باشى تەم، دار ھاب دلنى وىقە گرېنداسى، بېرىن
و قەتېنىن. ﴿۴۷﴾ ۞ ھنگى تېك ز ھەوە نەدشېا بەرەفانېنى
زى بىكەت، دانەكەفېتە بەر جىزايى خۇ. ﴿۴۸﴾ ۞ ب
راستى ئەف قورئانە بېرىننە بۇ خودان باوەرېت ز
خودى ترس. ﴿۴۹﴾ ۞ مە ناگەھ زى ھەبە، ھەمەك ز

ھەوە قورئاننى دەرەو ددانىن. ﴿۵۰﴾ ۞ ئەف رۇزا قىامەتنى بۇ گاوران دىيىتە ھىزەت و پەشتىئانى. ﴿۵۱﴾ ۞ ئەف
قورئانە راستىيەكاراستە، چو گۇمان ناچىنى. ﴿۵۲﴾ ۞ فېيجا تو پافزىيى بىلە بال ئافى خوداېنى خۇ ېنى مەزەن،
و خوداېنى خۇ ز ھەمى كىئامىيان پافز بىكە.

سۆرەتە ھەھارچ

ل مەكەھى ھاتىپە خوارى (۱۱) ئاپەتە

بسم الله الرحمن الرحيم

﴿۱﴾ ۞ تېك ز گاورېت مەكەھى گۆت: كا بىلا قىامەت يىت. ﴿۲﴾ ۞ گاوران وى رۇزى چو مەفەر نېنىن، و چو
جېھ نېنىن پېغە بېرقىن. ﴿۳﴾ ۞ ئەو قىامەت ھەو دىخوازن، ب فەرمانا خودى دىيىتە سەر واندا تىت، ئەو خوداېنى
خودان پىنك و پەپىك، مىلاكەت يىت وى ېنى دېچنە ئەسمانان. ﴿۴﴾ ۞ مىلاكەت و جېرىل دېرۇزە كىندا زۇئەل
بەر ب خودى دېچن، دىرۇزىيا وى پىنجى ھزار سالن. ﴿۵﴾ ۞ توبىنا خۇ ل سەر نەخۇشېيت وان فرەھ
بىكە، بېغەرەھكەنە كا بى ترس و بىن خەم. ﴿۶﴾ ۞ ئەو دېيىن ئەو رۇز كورۇزا قىامەتتە، يا دۈيرە و چو جىا
ئاپىت. ﴿۷﴾ ۞ ئەم دېيىن يا تىزىكە و دى ھەر تىت. ﴿۸﴾ ۞ رۇزا ئەسمان ھەكى راسنى ھەلپى لى دىتت.
﴿۹﴾ ۞ رۇزا چىا ھەكى ھرىيا بەرەھال دىتت. ﴿۱۰﴾ ۞ وى رۇزى خۇشقى پىيارا خۇشقىنى خۇ ئاكەت و
لى ئاھرىست.

﴿۱﴾ وان ب هنده کيئت ژ وان چينر بگوهرين، و نه فله ل بهر مه نهيا ب زه ههته و که سي نه شيت ريکن ل مه بگريت. ﴿۲﴾ (همی موحه مه) ژ وان بگهره، بلا بيمينه ب پريچانييت خوقه، و بلا دنيابا خودا بله زن، ههتا وي رڤوژا ب نرس و سه هم با توبه و به شتايي تيدا بن مفا، دينن. ﴿۳﴾ رڤوژا ب لهز ژ گزويستانان دهر دکه فن، و بهر ب جهي کومبونظه دچن، دتي بيژي بن قه ستا بو تيت خق دکهن، نه ویت وان ب دستيت خق چيکرين. ﴿۴﴾ وي رڤوژي، نهو چاف شوږ و پرهيل و پسرانه، نه هاته فقه به نهو رڤوژا نهول سر دنيابن بن دهانته ترساندن (و وان ياري بن دکرن و باوهری بن نه دينان، نه فورو دتي جزايي وي بن باوهری بن چافن سر ري خق بينن).

سوره نوح

ل مه که هن هاتيه خوارتي (۲۸) تايهه

بسم الله الرحمن الرحيم

﴿۱﴾ مه نوح بۆ مله تن وي هنارت، و مه گوتن مله تن خق بترسيه ژ نيزا و عذابا خودي، بهري نهو بهر هنگاري توفانن بين و توفانيدا بخه ندقن. ﴿۲﴾ گوت: همی مله تن من، نهز هه وه ب ناشکهرایي ژ نيزا و عذابا خودي دترسيم. ﴿۳﴾ نهز فهر مانا هه وه دکم هوين بهرستن و عبيديا خودايي خق ب تنن بکهن، و پاريز کاريبا وي بکهن، و گوهداريبا من بکهن. ﴿۴﴾ دتي گونه هيت هه وه بويج کهت، و زيبي هه وه دتي دريز کهت ههتا وخته کي دمتيشانکري، نه گهر نهو وه ختن خودي دمتيشانکري هات، نه هوين پيش دکه فن و نه باش دکه فن، نه گهر هوين بزائن. ﴿۵﴾ گوت: خوديو من ب شفاف و رڤوژ (نانکو همی وه خشان) گازی مله تن خق دکر بق ريکا نه. ﴿۶﴾ بهلن من چهند گازی وان دکر نهو پتر ژ ريکا نه دویر دکه فن. ﴿۷﴾ و ههر جارا من داخواز ژ وان کرپاه باوهری بن ته بينن، دا گونه هيت وان نه عييل، تليت خق دکر نه د گونهيت خقوا، و جلکيت خق ب سر ري خودا دينان، دامن نه بينن و دا گول من نه بن، و ههر مانه ل سهر تيلک و دوبا خق، و ژ مه زاناي و دنيبلدي پشتا خق دانه باوهری بن. ﴿۸﴾ باشي من ب ناشکهرایي و بن نرس، گازی وان کر. ﴿۹﴾ باشي من ب ناشکهرایي و نه بهني، گازی وان کر. ﴿۱۰﴾ من گوته وان ل خودايي خق بزقن و ژي بخوازن گونه نه هيت هه وه نه هيتيت، ب پاسني ههر نهو توبه يي وهر دگريت و گونه هان ژي دهت.

يُرْسِلُ السَّحَابَ عَلَى كَعْبَدَارٍ ۖ وَيُعَذِّبُكَ بِالْعُزْلَى وَيُنْجِلُ
لَكَ حَتَّى يَجْعَلَ لَكَ أَهْلًا ۖ مَا لَكَ لَا تَرْجُوَنَّ لِلَّهِ وَقَارًا ۖ
وَقَدْ خَلَقَكَ أَطْرَافًا ۖ أَلَمْ تَرَ أَكَيْفَ خَلَقَ اللَّهُ سَبْعَ سَمَوَاتٍ
بِلَاقَاتٍ ۖ وَجَعَلَ الْقَمَرَ لِهَيْئَةٍ لَوْ رَأَى الْفَتَى سِرَافًا ۖ
وَاللَّهُ أَلَيْسَ لَكَ مِنَ الْأَنْبِيَاءِ نَبَأٌ ۖ لَمْ يُعَذِّبْكَ عَذَابًا يُطْفِئُكَ
إِخْرَافًا ۖ وَاللَّهُ جَعَلَ لَكَ الْأَرْضَ بَسَاطًا ۖ لَيْسَ لَكَ مِنْهَا
شَيْءٌ إِلَّا بِحَسَابٍ ۖ قَالَ نَحْزُفُ رَبِّ الْأَعْمَى ۖ وَالْقَوْمَانِ لَمْ يَذْهَبَا
مَالَهُ ۖ وَلَمْ يَذْهَبَا إِلَّا عَارًا ۖ وَكَرُوا مَكْرًا كِبَارًا ۖ وَقَالُوا
لَا تَذَرْنَاهُ الْهَيْكُلَ وَلَا تَذَرْنَاهُ وَلَا تَسْأَلُوا وَلَا تَعُودُوا
وَتَسْأَلُوا ۖ وَقَدْ أَسْأَلُوا كَثِيرًا ۖ وَلَا تَذَرُوا الْفُلَّيْنِ إِلَّا مَحْطَلًا ۖ
يَسْتَأْخِضُ حِجْرًا غَرِيبًا فَادْعَا نَارًا فَتَجِدُوا أَلْهَمًا قَيْنَ دُونِ
أَلْهَمًا أَصَارًا ۖ وَقَالَ نَحْزُفُ رَبِّ الْأَعْمَى ۖ زَعَى الْأَرْضِ مِنَ الْكُفْرِ
دِيَارًا ۖ إِنَّكَ إِن تَذَرْنَاهُ يَغِيضُ الْأَعْيَادُ وَلَا يَبِيدُوا إِلَّا فَاخِرًا
مَكْفَارًا ۖ رَبِّ اغْزِزْ لِي وَلِلَّذِي وَلِمَنْ دَخَلَ بَيْتِي مُؤْمِنًا
وَالْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ وَلَا تَذَرِ الْقُلَّيْنِ إِلَّا عَارًا ۖ

۱۱۱ و دئی بارانن ل هموه زیده کمت، و دئی بارانیت
بوش و ل دویفتیک بؤ هموه بارینیت. ۱۱۲ و دئی
مال و زاروکان ل هموه زیده کمت، و دئی هموه ب
چهم و باغ تیخت، و دئی رویاریت نافی دهنه هموه.
۱۱۳ هموه خیره هوین ب دورستی ژ خودایی خؤ
ناترسن، و قعهر و مزناتیا هیژایی وی بؤ نادانن ۱۱۴.
۱۱۵ و وی هوین د چهند قویناخاندا بیت دایین
(چیکه کا نافی، باشی برته کا خوینی، باشی پارچه کا
گوشتی و هوسا...) ۱۱۶ ما هوین دهسته لانداریسا
خودایی خؤ د چیکرنا نهساناندا نایین، کا چاوا
حفت قایتت نهسانان ل سریک نژانندینه.
۱۱۷ و کا چاوا هیف د نهسانن دنیا پیدا کریه و زوهای
بؤ نه ردی، و کا چاوا پوژ بؤ هموه کریه چرایه کن
گمش. ۱۱۸ و خودی بابن هموه نادم ژ ناخن چیکر،
و هوین ب دویفتیختن د نه ردید. ۱۱۹ و جاره کا
دی دئی هموه زفرینته نه ردی، و بن گومان جاره کا
دی دئی هموه ژ نه ردی دهر تیخته فیه بؤ محشری.
۱۲۰ و خودیه بؤ هموه نه رد دهنه شکر و رانایی بؤ

ژینن. ۱۲۱ داهوین بشین بؤ خؤ ریکیت بهر فرمه بؤ هانن و چوئی و کاروانیت خؤ، د نه ردید ابینن.
۱۲۲ نووحی گوت: خودیو و ان گوهاریسا من نه کر و ب دویفزهنگین و گره گر و که نکمه بیت خؤ که فتن،
نه بیت مال و زاروکی و ان ژ سهر دابرن و خوساره یسی بیفته تر ل و ان زیده نه کری. ۱۲۳ و بیلان و توبیتیت
مه زن گنبران. ۱۲۴ و گوتنه دویکه فیبت خؤ: بهر سیتیت خؤ نه هیلن، و مدد و سوو و (به غروسی) و
سهر دابرن، ژ بهر فتن چهن دئی [خودیو] تو ژ خوساره تی و گومر ایسی بیفته تر ل و ان زیده نه که. ۱۲۵ ژ بهر
خوابکاری و گونه هکاریسا و ان، مه نهو د توفانیدا خه ندقاندن، باشی دئی و ان که به دناگریدا و و ان ژ بل
خودئ کس نه دیت و ان ژ توفانن قورتال بکمت. ۱۲۶ نووحی گوت: خودیو که تن ژ گاوران نه هیلن، ل
سهر رویی نه ردی. ۱۲۷ نه گهر تو و ان بیل دئی بهنده بیت نه د سهر دابن، و یسی ژ و ان زی بیت دئی ههر
یسی خوابکار و گاور بیت. ۱۲۸ خودیو تو گو نه هیت من ژ بی، و بیت دهیابیت من و ههر که سنی بیت د
مالا منداژی ژ خودان باوهران، چ ژن چ میر... و ژ زیانی و هیلاکن بیفته تر نه ده بهر زوردار و گاوران.

سوره نوح جن

ل مه کهمن هاتیه خواری (۲۸) ناپه نه

بسم الله الرحمن الرحيم

﴿۱﴾ بئزوه مله تنی خن خردی نه عالا وهی بئ من هنارت کو کومه کا نهجه بیان گوهداریا قورناتی کرن و باوهری پی نیان و موسلمان بیون، و پشی زفرینه ناف مله تن خن گزته وان: مه گول قورنانه کا نه دیتی [نانکو وهکی وی نه هاتیه گولی بیون و نه هاتیه دیتن] و کارلکهر بسو. ﴿۲﴾ بهری مرقفی ددهته راستین و برناهین، مه باوهری پی نیان کو کتیا خودتیه، و نه م ژ نه فرق بیف چو هه پیشکان بؤ خودی چی ناکهین. ﴿۳﴾ بئ گومان خودی پی پاک و بلند و معزته، و جوژن و زاپوک بؤ خن نه گرتنه. ﴿۴﴾ بئ فامنی مه (کو شه پانه) نشنی نه لایق و نه مهزی [و دیری راستین] دده ره قی خودیدا دگوت. ﴿۵﴾ و مه هرز دکر نهجه و مرف چو

درهوان دراستا خودیدا ناکه. ﴿۶﴾ و هندهک مرف هه بیون، پارسن ژ نهجه بیان دخواستن، و نهجه بیان نهو پتر سه دابران و پتر وهستاندن. ﴿۷﴾ و وان مرفان زی وهکی هه وه نهو هزره دکر، خودی کهسی پشی مرئی ساخ ناکهت. ﴿۸﴾ نه مجزی دایگه هینه نهسمانی و گوهر خن بدهینه ملیاکه نان، مه دیت نهسمان پی تزی زیره فان و نوبه داره [ژ ملیاکه نان]، و تزی ستیره [ملیاکته دوان و مردکهن پی گوهداریا وان بکته]. ﴿۹﴾ بهری نوکه مه ل نهسمانان جه هه بیون بؤ گوهداریی، و هه ر تیکن فی گافی گوهداریی بکته، دئی بییت تهریت دپیکندا و ل بهر دپاوه ستاینه. ﴿۱۰﴾ و نهجه نوزانین کا بؤچی خودی هنده زیره فان و نوبه دار دانینه د نهسماناندا، نهری خودی دقیت خه لکن نهردی پیشینت پان بؤ خیرا وانه. ﴿۱۱﴾ و ژ مه بییت ههین موسلمان و نه موسلمان، و نه مگه لک پیک و پیاژین. ﴿۱۲﴾ و مه دزانی خودایی مه ل سه ره مه پی دهسته لاتداره، هه رجی نه م لی بین نه نشین ژ یزایا وی قورشال بیین. ﴿۱۳﴾ وهختی مه قورنات گولی بروی تیکهر مه باوهری پی نیان و نه موسلمان بووین، و هه کهسی باوهری بییت بلا پست راست بییت، نه خیریت وی کیم دین و نه گونه هیت وی پتر لی دقین.

سورة لقمان

بسم الله الرحمن الرحيم

قُلْ أُوْحِي إِلَيَّ أَنَّمَا اسْمَٰعِيلُ نَذْرٌ مِّن لِّقِي فَقَالُوا إِنَّمَا سَمِعْنَا قَوْلَ نَجَّيَاتٍ يَّهْدِي إِلَى الرُّشْدِ فَآمَنَّا بِهِ وَلَوْلَا إِلَٰهَآ مَا كُنَّا لِقَوْلِ سَيِّئِهِمْ عَلٰى أَنَّهُ ضَلُّوا خَلًّا وَأَنَّهُ كَانَ مِن تَحْوِيلِ الْإِنسِ وَأُوْحِيَ عَلٰى الْفِكَرِ كَذَآبُهُ وَأَنَّهُ كَانَ يَإْتِي مِنَ الْإِنسِ يَحْذَرُ الْإِنسِ مِّنَ الْإِنسِ فَذُوقُوا زُرْقًا وَأَنَّهُمْ طَرَفُوا لِكَاظِمَتْنَاهُمْ لِيَبْهَتَ اللَّهُ أَهْلَهُمْ وَلَوْلَا تَرَاهُمْ لَمِنَتْ حَتْرَا مُّشْرِكِيهِمْ وَلَوْلَا فَتْنَتَا أَسْمَاءَ فَوَافَتْهَا مَلِيحَتُ حَرَّتَا شَدِيدَةٍ أُوشِيْنَاهُمْ وَأَنَّهُمَا كَانُوْهُمَا قَعْدَةً لِلْغَيْبِ فَتَنَ يَسْمَعُ الْإِنسُ نَجْوَاهُمَا إِذْ هُمَا بَارِضَتَا وَأَنَّهُمَا لَا يَدْرِي أَسْرَاهُمَا فِي الْأَرْضِ أَمْ أَنَا بَعْدَ رَهْمَتِنَا وَأَنَّهُمَا كَانُوْهُمَا خُفْيَا وَمَا دُونَ ذَلِكَ كَاظِمًا لِّقَدَرِنَا وَأَنَّهُمَا عَلَّمْنَا أَن لَّنْ نُفْجِرَ اللَّهُ فِي الْأَرْضِ وَلَنُفْجِرَنَّهُ هَرَا وَأَنَّهُمَا سَمِعْنَا الْهَدْيَ مَأْمَرًا بِهِ فَمَن يُؤْمِنُ بِهِمْ فَلَا يَخَافُ فَتْسَا وَلَا رَهْمًا

وَأَنذَرْنَا السُّيُوفَ مِنَّا الْقَاطِرُونَ قَتَلْنَا مَنْ أَصْلَحَ فَأُولَٰئِكَ
 نَحْنُ زَارِعُونَ ﴿١٦﴾ وَأَنذَرْنَا قُرُونًا لِّكَوَالِجَاهَةِ مَطْلًا
 وَالْأَسْفَلَ وَمَا لَكُم مِّنَ الْقُرُونِ أَن تَعْلَمَ ﴿١٧﴾ لَقَدْ خَلَقْنَا
 فِيهِ وَفَن يُغْرِقُ عَنْ ذِكْرِ رَبِّهِ يَسْلُكُمَا عَلَيَا مَسْعَدًا ﴿١٨﴾ وَأَن
 السَّجْدَ يَقُولَ تَدْعُوا مَعَ اللَّهِ عَدُوًّا ﴿١٩﴾ وَأَنذَرْنَا قَامَ عَبْدُ اللَّهِ
 يَدْعُوهُ كَذًّا وَكَوْنُ عَلِيَّةٍ لِّدَا ﴿٢٠﴾ قُلْ إِنَّمَا أَدْعُو رَبِّي وَلَا أُشْرِكُ
 بِهِ إِنَّمَا جَاءَ قُلُوبِي لِكُلِّ شَيْءٍ وَرَافِقًا ﴿٢١﴾ قُلْ إِنِّي
 لَن نُّجِيزُكَ مِنَ اللَّهِ أَتَدْرِي أَجْمَعِينَ دُونَهُ مُلَقِّدًا ﴿٢٢﴾ إِنَّا بَنَّا
 عَيْنَ اللَّهِ وَنَسْتَعِينُ وَمَنْ يَتَّبِعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ قُلْ لَّهُ تَارِجُهُ
 خَالِدِينَ فِيهَا إِنَّمَا جَاءَ قُلُوبِي لِكُلِّ شَيْءٍ وَرَافِقًا ﴿٢٣﴾ قُلْ إِنَّمَا
 أَدْعُو رَبِّي وَأَلْقَى اللَّهُ فِي قُلُوبِ الْكَافِرِينَ قُلُوبُهُمْ مُّطْعَمٌ
 أَم يَحْسِلُ لَهُمْ زَيْزٌ أَمَّا جَاءَ قُلُوبُهُمْ فَلَا يَفْقَهُونَ قَوْلَهُ
 أَحَدًا ﴿٢٤﴾ إِنَّمَا أَرْتَضَىٰ مِنْ رَسُولٍ قَبْلَهُ بَشَلًا مِنْ بَيْنِ
 يَدَيْهِ وَمِنْ خَلْفِهِ رَصَدًا ﴿٢٥﴾ لَقَدْ أَلْمَزْنَا رَبَّنَا
 رَبَّنَا وَأَحْلَا بِسَالَةِ رَبِّنَا وَأَخْفَىٰ سَكْنًا عَنَّا ﴿٢٦﴾

بهس خودایسی خق دهرنسم و نهز چو هه فیشکان بو خودایسی خق چی ناکام. ﴿۱۶﴾ بیژ: [بهس من خیرا هه وه دقیا بهلی هوین نوزانن] قیجا نهو خیرا من بو هه وه دقیت نهز نه شیم بگه هیمه هه وه، و نیزایا هوین ههزی نهز نه شیم بیسمه سه ری هه وه. ﴿۱۷﴾ بیژ: ز بیلی خودی من چو مفره نین، و من چو کس نیه ژ بلی خودی نهز هه وارا خق بگه هیم و من بهوینت [نه گهر نهز بهیاما خودی نه گه هیم یان نه گه واریسیا وی بکه م]. ﴿۱۸﴾ چو جه من ناحوینن نه گهر نهز بهیاما خودی ب دورستی و بی کپاسی نه گه هیمه هه وه، و هه که سنی نه گه واریسیا خودی و پیغمه ری وی بکت جزایسی وی ناگری قوزمعیه، دتی هه وه هه تیدا بیت. ﴿۱۹﴾ قیجا گافا روروا سن دیتنه ترساندن دبینن کو روروا قیامه تییه، نه ها هنگی دتی زانن کا کی ژ وان کیم پشت و کیم هه زماره [نهو یان موسلمان]. ﴿۲۰﴾ بیژ: نهز نوزانم کاروروا قیامه تی، نهو هوین سن دیتنه ترساندن یا نیزیکه یان نه [بهلی دتی هه ریئت]. ﴿۲۱﴾ خودیه زانایسی تشتی نه بهر جاف، و غهیا خق بو کسمی ناشکهار ناکهت. ﴿۲۲﴾ بو وی نه بیت یسی نهو بو بهیاما پیغمه واریسی هه لیژریت، خودی ملیاکه تان دهئریت، دا ملیاکه زیره فانیسی ل بهر سینگی وی و ل پشت وی بکه ن، و ژ نه جنه یان پاریژن. ﴿۲۳﴾ [خودی نه عالای پیغمه ریئت خق، ب ملیاکه تیئت خق، ژ نه جنه یان دهارزیئت] دا بشین بهیاما خودایسی خق بگه هیم، و خودی ذرائیت کاچ ل نک وان ههیه، و ناگه هز هویر و گران ههیه، و چو ل بهر بهرزه ناپیت.

سُورَتَا مَوْزِمِلَی

ل مه کهمن هاتبیه خوارقی (۲۰) نابه ته

بسم الله الرحمن الرحيم

﴿۱﴾ هدی نهو کهسن جلیکت خق د خق وهر کریسن.
 ﴿۲﴾ شه فی همیسین رابه نفیوان بکه، کیمه ک تنی
 نه بیست. ﴿۳﴾ نیه ک شه فی بیان کیمتر زی. ﴿۴﴾ یان ز
 نیفی زیده تر، و قورائنی هندی (ل سر خق) بخوینه.
 ﴿۵﴾ هم دنی فاخفته کا گران ب سر ته داینین و
 داریزین. ﴿۶﴾ رابوونا شه فی چتر دل و دهقان دکته
 تیک، و گزتنن سر راست و دورستر لن دکته.
 ﴿۷﴾ و د رورژندا نه دهلیقه کا دریز یا هدی بز
 ب جهینانا کاروباران. ﴿۸﴾ ب شف و رورژ نافنی
 خوادیس خق بیته، و خق بز بهرستا وی فالابکه.
 ﴿۹﴾ خوادیس رورژه لات و رورژنافیس، چو بهرستی
 بیت راست و دورست ز وی پیغه تر نین، نهوی بز
 خق بکه پشت. ﴿۱۰﴾ بینا خق فرمه بکه ل سر وی

تشتن دینژن، و ب جوامیری پشتا خق بده وان. ﴿۱۱﴾ نوفان بنی باوریت قیامه تنی درمو ددانن و حالخوش
 بهیله ب هیفیا منقه، نهز دنی جزایی وان دهمنی، بیجه کن بینا خق ل وان فرمه بکه. ﴿۱۲﴾ مه قعید و زنجیر
 و دوزمه کا سنجر ی یا هدی. ﴿۱۳﴾ و مه خوارنه ک یا هدی، د گه ورسیا که سبدا ناچیت، و مه تیزابه کا ب
 ژان و دژاو یا هدی. ﴿۱۴﴾ رورژانه رد و چیا دله رزن، و چیا دینه گرکت خیزی. ﴿۱۵﴾ مه پیغه مبرمک بی بز
 هوه هنارتی کو رورژا قیامه تنی شاده بیسن ل سر هوه بدهت، ههروه کی مه پیغه مبرمک بز فیرعمونی زی
 هنارتی. ﴿۱۶﴾ و فیرعمونی گوهداریا پیغه مبری نه کر، و باومری پی نه پنا، مه هنگافت، هنگافته کا دژاو.
 ﴿۱۷﴾ نه گهر هوین باومریسن نه نین، دنی چاوا خق ژیزا و نه خوشیا رورژه کنی پاریزن، بجویگان پیر دکته.
 ﴿۱۸﴾ ز هه ماوی رورژی، تیک و دهرز دکفته نه سانی، و ژفاننی خودی ب هاتنا وی رورژی هه دنی تیت.
 ﴿۱۹﴾ نهف همی بیرینانه که، بنی بغیت ژین ناگه د و نه گوهداران ل خق بز فریت، بلا ریکه کنی بینیت خق
 پی بگه بیته خودی (نهوی ریک ناگه د و نه گوهداران ل خق بز فریت، بلا ریکه کنی بینیت خق

﴿۴۰﴾ خودایستی نه ناگه همداره کو تو و هنده ک ز وان
 کسان، نه ویست د گه ل نه [ز خودان باوهران]
 تیزیکی دوسینکت شه فی و جارنا نیف کا شه فی، و
 هنده جار ان سیکه کا شه فی بز شه فی نژوان رادین، و
 خودی دریزا بیا شهف و بزوان ددانیت و دزانیت،
 دزانیت هوین نه شین هه می وه خیت شه فی رابن،
 ز بهر هندیل ل هه وه ناگریست، و ههر وه خنی
 هوین رابسون کا هوین چهند دشین هند بخوینن
 (هند نفیژان بکن)، دزانیت هنده ک ز هه وه دئی
 نه ساخ بن، و هنده ک ز هه وه دئی وه همران کهن ز
 بز رزقی خق بهیدا بکن، و هنده ک ز هه وه د ریکا
 خودیدا دئی جهادی کهن، و قورنانی هند بخوینن
 [د نفیژاندا] هندی هه وه پی چنی بیت، و نفیژیت
 خق بکن و بارا خودی ز مالی خق بدهن، و خیزی
 د ریکا خودیدا بکن، ههر خیزه کا هوین بز خق
 بکن هوین دئی ل دوف خودایستی خق چیترو ب
 خیزتر بینن، ز خودی بخوازل ل گونه بیت هه وه
 بیوزیت، پی گومان ههر خودیه گونه نه زیهر و
 دلوفان.

﴿۴۱﴾ رَبِّكَ يَقْرَأُ الْقُرْآنَ ذَاتَ اللَّيْلِ وَنُفْلَهُ وَتُكْلِمُهُمْ صَلَافَةً
 مِّنَ اللَّيْلِ مَعَهُ وَاللَّهُ يَقْرَأُ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ عِلَّ يَكُونَ لَكُم مِّنْهُ
 عَلَمٌ قَلِيلٌ وَأَمَّا قَسْمٌ مِّنَ الْقُرْآنِ إِنِ عَلِمَنَّ لَوْ يَكُونُ مِّنْكُمْ
 مُّشْرِكٌ وَآخَرُونَ يَضْرِبُونَ فِي الْأَرْضِ يَنْتَقِمُونَ مِنْ ضَلَالِ آلِهِمْ وَآخَرُونَ
 يَقُولُونَ لِي سَبِيلُ اللَّهِ قَالُوا قَالُوا قَالُوا قَالُوا قَالُوا قَالُوا قَالُوا
 أَكْذَابُ وَإِلَّا ضَرَبُوا اللَّهُ قَالُوا قَالُوا قَالُوا قَالُوا قَالُوا قَالُوا
 عِنْدَ اللَّهِ هُمُ الْمُعْزِلُونَ وَاللَّهُ عَالِمُ الْغُيُوبِ

سُورَةُ الزُّمَرِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿۱﴾ وَرَبِّكَ لَكُمُ الْوَيْلُ يَوْمَ تَأْتِي السُّحُبُ
 بِالْمَلَكِ الْمَخْمُومِ ﴿۲﴾ وَالْمَلَكُ الْمَخْمُومُ ﴿۳﴾ وَالْمَلَكُ الْمَخْمُومُ ﴿۴﴾
 فِي الْآفَاقِ يَوْمَ تَأْتِي السُّحُبُ بِالْمَلَكِ الْمَخْمُومِ ﴿۵﴾ وَالْمَلَكُ الْمَخْمُومُ ﴿۶﴾
 فِي الْآفَاقِ يَوْمَ تَأْتِي السُّحُبُ بِالْمَلَكِ الْمَخْمُومِ ﴿۷﴾ وَالْمَلَكُ الْمَخْمُومُ ﴿۸﴾
 فِي الْآفَاقِ يَوْمَ تَأْتِي السُّحُبُ بِالْمَلَكِ الْمَخْمُومِ ﴿۹﴾ وَالْمَلَكُ الْمَخْمُومُ ﴿۱۰﴾
 فِي الْآفَاقِ يَوْمَ تَأْتِي السُّحُبُ بِالْمَلَكِ الْمَخْمُومِ ﴿۱۱﴾ وَالْمَلَكُ الْمَخْمُومُ ﴿۱۲﴾
 فِي الْآفَاقِ يَوْمَ تَأْتِي السُّحُبُ بِالْمَلَكِ الْمَخْمُومِ ﴿۱۳﴾ وَالْمَلَكُ الْمَخْمُومُ ﴿۱۴﴾
 فِي الْآفَاقِ يَوْمَ تَأْتِي السُّحُبُ بِالْمَلَكِ الْمَخْمُومِ ﴿۱۵﴾ وَالْمَلَكُ الْمَخْمُومُ ﴿۱۶﴾
 فِي الْآفَاقِ يَوْمَ تَأْتِي السُّحُبُ بِالْمَلَكِ الْمَخْمُومِ ﴿۱۷﴾ وَالْمَلَكُ الْمَخْمُومُ ﴿۱۸﴾
 فِي الْآفَاقِ يَوْمَ تَأْتِي السُّحُبُ بِالْمَلَكِ الْمَخْمُومِ ﴿۱۹﴾ وَالْمَلَكُ الْمَخْمُومُ ﴿۲۰﴾

سُورَتَا مَوْزَعِل

ل مکه می هاتیبه خورای (۵۶) نایه ته

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

﴿۱﴾ هدی کهنی نه جلکیت خق ب سهر خق دادایین، ﴿۲﴾ رابه و کاری خق بکه و خق بهر هه ف بکه،
 و خه لکی ناگه همدار بکه، ﴿۳﴾ و خودایستی خق ب تنی، مه زن بکه [مه زناتیبی ب بال کهنی دپه لئی
 نه ده، بهس خودی پی مه زن]، ﴿۴﴾ و جلکیت خق بزوین بکه ز بهاسیتی (تاکو دلی خق باقر بکه)،
 ﴿۵﴾ و خق ز بوت بهر نیی دویر بیخه، ﴿۶﴾ و قه نجیبی نه که مه ت ل سهر کهنی، و قه نجیبی ب نهی تا
 هندئی نه که زیده تر بز ته بیت شوینی، ﴿۷﴾ زیو خودایستی خق، بیتا خق ل سهر نیزا و نه خوشی فره بکه،
 ﴿۸﴾ و رزوا پل ل بزقی دپته دان، ﴿۹﴾ هنگی روزه کا گران و نه خوشه، ﴿۱۰﴾ ل سهر گاوران نه یا ب
 سانا هیبه، ﴿۱۱﴾ ز من و وی قه به، (و هیلدی کورئی موغیرمی) پی من شو دای و نمو ب تنی، ﴿۱۲﴾ و باشی
 من کریبه خودان ملک و مال کهنی بهر فره هه، ﴿۱۳﴾ و من هند کوپ دایینی، ل دوز خپ بین و ههر دم د گه ل
 بن، ﴿۱۴﴾ و من دنیاداری بز سلفک و خزش کری، ﴿۱۵﴾ پشی فی هه میسن، چاقی وی لیه نه ز ههر بز زیده
 بکه م، ﴿۱۶﴾ نه خیز نه ز چوپی دی نادمی، نه خیز نمو بز فی قورنانی گه ل کهنی مغزی هشک و سهر دوق بوو،
 ﴿۱۷﴾ نه ز دئی چاما رمش نیمه سهری وی، ﴿۱۸﴾ وی هزره ک بر، تیک بینا، فیا تته کی د دهره قنی فورانیدا
 بیژیت.

﴿۱۹﴾ خودی کوشتی چ گزوت ؟. ﴿۲۰﴾ جاره کا دی
خودی کوشتی چ گزوت، و چاوا گزوت ؟ ﴿۲۱﴾ جاره کا
دی دا هزارا خن. ﴿۲۲﴾ باشی نالجاقتی خن کره
گری، و خن گه له که تهل و ترش کر. ﴿۲۳﴾ باشی
پشت دا باورسین، و خن ژ هه قبی و راستینی
مهنتر دیت. ﴿۲۴﴾ گزوت: ههیت نهیت نهفه
سیره به که ژ بهری وهره، دست بؤ دست دپته
فه گوهاستن. ﴿۲۵﴾ ههیت نهیت نهفه گزوتنا مروفانه
[نه گزوتنا خودیه]. ﴿۲۶﴾ دی وی نایژنه د ناگره کمن
سنجریدا. ﴿۲۷﴾ تو دزانی نو ناگری سنجری چیه ؟
﴿۲۸﴾ ناهامی د چو ناهمیلیت. ﴿۲۹﴾ ژ دوسر یا دیاره
بؤ مروفان. ﴿۳۰﴾ نوزده زیره فان ل سهر د پراوه مستانه.
﴿۳۱﴾ و مه زیره فانیت ناگری دوزمهنی ژ ملیکه تان
پیشه تر چن نه کرینه، و مه همزارا وان ژ بهر هندنی یا
کریسه هنده دا بی باوهران بجمربین، و دا خودان کتیب
(جوهمی و فله) پشت راست بین کو نهف قورنانه یا
ژ نك خودی هانی، و دا باوهریا خودان باوهران پتر
لنی بیت، و دا خودان کتیب و خودان باوهر ب گومان

فَعَلَّ كَيْفَ تَعْلَمُ ۖ ثُمَّ لَئِنْ كُنْتَ بِمَنْزِلَةٍ مِّنَ الْمَعْرُوفِينَ ۖ لَأُخْبِرَنَّكَ
لَا أُخْبِرُكَ وَأَنْتَ كَذَّابٌ ۖ فَقَالَ إِنَّ هَذَا لَا يُخْبِرُكَ ۖ إِنَّ هَذَا
أَلَا قَوْلُ الْبَشَرِ ۖ سَأُخْبِرُكَ ۖ وَمَا أَذْرَكَ مَا تَقْرَأُ ۖ
لَا يُخْبِرُكَ وَلَا تَعْلَمُ ۖ لَأُخْبِرَنَّكَ ۖ عَلَيْهِ سَمْعُ عَزْرَتِ ۖ وَمَا جَعَلْنَا
الْحَبَّ إِلَّا لِلْأَنْثَىٰ ۖ وَمَا جَعَلْنَا عِدَّتَهُمْ إِلَّا فِتْنَةً لِلَّذِينَ كَفَرُوا
لِيُخْبِتُوا لَدُنَّ الْأُولَىٰ ۖ لَكُنَّ أَكْثَرُ ۖ وَبَقِيَ الَّذِينَ آمَنُوا مِنَّا وَلَا يُؤْمِنُونَ
الَّذِينَ آمَنُوا ۖ وَالْمُؤْمِنُونَ وَالْمُؤْمِنَاتُ الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مِرْسَاسٌ
وَأَكْثَرُونَ ۖ مَا أَزَادَ اللَّهُ بِهَذَا آتِلًا كَقَوْلِهِ يُعَذِّبُ اللَّهُ مَن يَشَاءُ
وَيَهْدِي مَن يَشَاءُ ۖ وَمَا تَعْلَمُ لُجُوءُ رَبِّكَ إِلَّا هُوَ وَمَا يَظُنُّ إِلَّا الْوَعْدُ
لِلْبَشَرِ ۖ كَلَّا الْبَشَرُ ۖ لَئِنْ لَّمْ يَكُنْ لَّآلِهَةٌ إِلَّا اللَّهُ ۖ لَنَسْتَأْذِنَكَ
لِنَسْتَأْذِنَكَ ۖ لَنَسْتَأْذِنَكَ ۖ لَنَسْتَأْذِنَكَ ۖ لَنَسْتَأْذِنَكَ ۖ لَنَسْتَأْذِنَكَ ۖ
سُكَّرٌ فَهِيَ مَا كُنْتَ تَوَعَّدُ ۖ لَأُخْبِرَنَّكَ ۖ لَأُخْبِرَنَّكَ ۖ لَأُخْبِرَنَّكَ ۖ
بَشَاءُ لَّن ۖ عَنِ الْخَيْرِ ۖ مَن مَّا سَأَلَكَ قَوْلِي تَقْرَأُ ۖ لَوْلَا نِعْمَةُ
مِنَ الْمُضَلِّينَ ۖ وَلَوْلَا تَعْلَمُ الْيَسْكِينُ ۖ وَكُلُّهُ خَرُوصٌ مَّعَ
الْمُتَكَبِّرِينَ ۖ وَكُلُّهُ نَكْبٌ يُؤْمَرُ لَدُنَّ ۖ حَتَّىٰ أَتَىٰ الْيَقِينَ ۖ

نه که فن (له همزارا وان)، و دا نهوینت دلی وان گومان و دورویانی تیدا و گاور بیژن: خودی چ مه خه د
ب دیار کرنا فی همزارا ی ههیه، هوسا یی خودی بقیئت گومرا دکهت و یی بقیئت راسته بری دکهت، و
کس نوزانیت کا خودایی ته چهند لهشکر ههیه و کا چنه، و نهف ناگره (دوزه هه) ژ دهرس و چامه یان
پیشه تر نینه بؤ مروفان. ﴿۳۲﴾ نه بلال خن بزفرن، سویند ب هه یقی. ﴿۳۳﴾ و سویند ب شه فی دهمی ب
تاریا خوزه دجیت. ﴿۳۴﴾ و سویند ب سینه یی دهمی ب رونا بهیا خوزه دیت. ﴿۳۵﴾ بی گومان نهف
دوزه هه بیژا و تانافه کا مه زنه، چاوا ژ نایژن و ترانه یان یی دکهن. ﴿۳۶﴾ نهف ناگره ناگه هدار کرنه بؤ
مروفان، دا گوهاریا هه مانیت خودی بکهن. ﴿۳۷﴾ بؤ یی بقیئت پته پیش ب کرنا خبری و باشی، یان
فه مینیت ب کرنا گونه هان. ﴿۳۸﴾ ههر که سه که د گهره واکاری خودایه و پیشه گرنداییه [ژئی دهر نا که لیت
هه تا مافیت ل سهر، ژئی نه نیتنه ستاندن]. ﴿۳۹﴾ نهو تن نه یی نهوینت کتیب خن ب دهستی راستنی وهر دگرن.
﴿۴۰﴾ د بهحه شتاندن پسیارا تیک و دو دکهن. ﴿۴۱﴾ ژ حالنی گونه هکاران. ﴿۴۲﴾ [دبیژنه گونه هکاران]: چ
هوین کره د [فی] دوزمهیدا. ﴿۴۳﴾ [گونه هکار] دی بیژن: د دنیا پیدا مه نیژ بؤ خودایی خن نه دکرن.
﴿۴۴﴾ و مه نان نه ددا فیه ر واران. ﴿۴۵﴾ مه زی وکی خه لکی خن دهانیت هه می کاران، چ باش چ خراب.
﴿۴۶﴾ و مه د دنیا پیدا باوهری ب پوژا جزادانی نه دینا. ﴿۴۷﴾ نهف د هوسا بووین، هه مارن ب سهر معدا
هانی.

﴿۱۸﴾ مه هدهدرا مه هدهد چيان، چو مفايس ناگهينته وان. ﴿۱۹﴾ بؤ چي پشا خؤ ددهنه قورنانى و گوهى خؤ نادهنى. ﴿۲۰﴾ دئ بيژى كريت راته قيايه. ﴿۲۱﴾ ز شيره كى بيت رهين. ﴿۲۲﴾ بهلى هه تيكى ژ وان، دليا بؤ وى زى كينهك هاتايه، ههروه كى بؤ پينهمه رى هائى. ﴿۲۳﴾ نه خير بلال وئ هيبسى نهين، بهلى ب راستى وان باوه رى ب بوژا قيامه تنى نينه و زى ناترسن. ﴿۲۴﴾ نه خير وهينه وهكى نهو د راستا قورناندا دبىژن، قورنان ناخفتنا خوديه، و بريتان و شيره ته. ﴿۲۵﴾ و يى ببيت دئ باوه ريسى بى تيت، و بؤ خؤ شيره تان زى و مرگريت. ﴿۲۶﴾ و بهس نهو دئ بؤ خؤ شيره تان زى و مرگريت يى خودى بؤ قيايى، و هه خوديه خودانى پارتى كاريسى و خودانى گونمه ژيبرنى.

سُورَةُ هَا تِيَه

ل مه كهمن هاتيه خوارى (۱۰) تايه ته

بسم الله الرحمن الرحيم

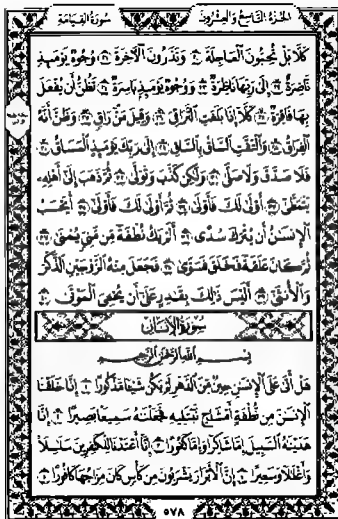
﴿۱﴾ سويند ب بوژا اباوونى و دوبا هيسى دخؤم. ﴿۲﴾ و سويند ب نهفا خبز خواز و زينده لومه كارى خؤ [لومهى خؤ دكهت ل سهه خهله تيسى، كا بؤ چى كر، و ل سهه باشيسى كا بؤ چى نه كر]. ﴿۳﴾ نه رى ما مروف هزر دكهت نهه نه شين جاره كا دى هه ستيكت وى ليك بدهين. ﴿۴﴾ بهلى .. نهه دشتين سه وتليت وى زى وهكى به رى چى بكهين. ﴿۵﴾ مروفى دقبت ب فنى نينكار كرنى چو دلى خودانه هيلت، و ريكا خراييسى ل بهر هه ربا فكه رى بيت. ﴿۶﴾ دبىژيت كا كهنگى بوژا قيامه تنى دئ تيت. ﴿۷﴾ وهخنى چاف زىق دبن، ژ ترساندا نه ببن نه بجن. ﴿۸﴾ و وهخنى ههيف نهما، غهبرى و نارى بوو. ﴿۹﴾ و وهخنى بوژ و ههيف تيك دكهفن و دگه هه تيك. ﴿۱۰﴾ نهها هنگى مروف دئ بيژيت كي به رفم. ﴿۱۱﴾ نه خير وى چو ريك نينن. ﴿۱۲﴾ وئ بوژى ژفري بؤ نك خوديه، وئ بوژى همى ل دهف خودى دئ تيرن. ﴿۱۳﴾ وئ بوژى كار و كريات مروفى همى، هوپر و گر، دئ بؤ مروفى تينه گوتن، و مروف دئ بيت. ﴿۱۴﴾ مروف ب خؤ ل سهه خؤ دئ بيه شاهد. ﴿۱۵﴾ فيجا چهنده ههجه تان زى بگريت فايدى وى ناگهين. ﴿۱۶﴾ [هه پينهمه ر] نه زمانى خؤ ب لهز ل قورنانى نه گه رينه ژ ترسا ژ بير كرنى. ﴿۱۷﴾ ب راستى ل سهه مه به نهه فنى قورنانى د سينگى نهدا كؤم بكهين، و بيخنه سهه نه زمانى ته كو تو بخوينى. ﴿۱۸﴾ فيجا ته گه ره مبه نه خواند، گوهى خؤ بده خواندننى [و ژ بهر خواندنا وئ نه زمانى خؤ نه لفاقينه و بى دمنگ به، پشتى ته مبه نه دخوين باشى بخوينه، ههروه كى بؤ ته هاتيه خواندن ته دئ ل سهه ته سانا هى و سلفك كهين]. ﴿۱۹﴾ پاشى ل سهه مه به نهه بؤ ته فاشكه را بكهين، و بوژنكرنا وئ نيشا ته بدهين.

فَمَا تَعْلَمُ لَهُمْ شَقَّةَ أَعْيُنِهِمْ ۚ فَمَا لَمْ نَرْحَمْ أَلَا عَذَابٌ مُّؤَسِّسٌ ۚ كَانَهُمْ خُمُرٌ مُّشْتَدَّةٌ ۚ فَتَوَسَّوْا مِنْ قَسْوَرَةٍ ۚ بَلْ يُرِيدُ كُلُّ فَرَقٍ مِنْهُمْ أَنْ يُوَلِّقَ صُحُفًا مُّشْتَرَاةً ۚ كَلَّا بَلْ لَا يَخَافُونَ أَلَا جَزَاءُ ۚ كَلَّا إِنَّهُ يَذْكُرُهُمْ ۚ فَمَنْ شَاءَ ذَكَّرُوهُمْ ۚ وَمَا يَذْكُرُونَ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ هُوَ يُهَوِّلُ الْفَقْرَ ۚ وَلَقَدْ تَعَالَى ۚ

سُورَةُ هَا تِيَه

بسم الله الرحمن الرحيم

لَا أَقِيمُ دِيْنَهُمْ الْعِيْسَى ۚ وَلَا أَلِيمُ بِالْقُرْآنِ الْكُلَّ ۚ إِنَّهُمْ يَكْتُمُونَ ۚ وَالْإِنْسَانُ أَلْفَحُ عَصَا ۚ بَلْ يَكْفُرُونَ عَلَىٰ نَفْسِهِمْ بِمَا كَانُوا يَفْعَلُونَ ۚ يُرِيدُ الْإِنْسَانُ أَنْ يَنْفَعَهُ أَمَلُهُ ۚ يَسْأَلُ أَهْلَ بَيْتِهِ دِيْنََ الْعِيْسَى ۚ كَلَّا بَلْ الْإِنْسَانُ عَصَا ۚ وَعَصَى الْفَرَقَ ۚ وَلَقَدْ أَلْمَسَ الْفَرَقُ ۚ يَهْوَى الْإِنْسَانُ أَنْ يَمْلِكَ الْفَرَقَ ۚ كَلَّا لَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ أُخْرَىٰ ۚ وَهُوَ يَذْكُرُ ۚ يَتَوَخَّأُ الْإِنْسَانُ أَنْ يَمْلِكَ ۚ وَلَقَدْ أَلْمَسَ ۚ بَلْ الْإِنْسَانُ عَلَىٰ نَفْسِهِ ۚ بَعِيدٌ ۚ وَلَوْ أَلْقَىٰ مَعَالِيْقُهُ ۚ لَا تَخْلُفُ رِيسًا ۚ لَقَدْ يَلْعَلُ بِهِ ۚ إِنَّ عَلَيْنَا جَمْعَهُمْ وَفَرَادَاهُمْ ۚ لَقَدْ أَفَرَقْنَا بَيْنَهُمْ وَفَرَقَهُ ۚ فَمَنْ شَاءَ عَلَيْنَا سَلَامَةٌ ۚ

﴿۲۰﴾ نه خبر نه کو هوبن ل هاتنا روزا قیامت ب
شکن، بهلی هوبن ل دیابی ب له زن [هوبن گهله
حه ژئ دکن]. ﴿۲۱﴾ وهوبن و پشتا خو دهنه
ناخره تن. ﴿۲۲﴾ وی روزی هندک سهروچاف د
گمش و خوشن. ﴿۲۳﴾ بهری وان یس ل خودایس
وان و خودایس خو دینن. ﴿۲۴﴾ و هندک سهروچاف
وی روزی د نه حل و ترشن. ﴿۲۵﴾ دزائن کو نانافه کا
مه زن دی ب سهرو واند تیت، و پش ل وان
شکینیت. ﴿۲۶﴾ نه خبر وه کن و ل خو بزهرن، چ
گافا روح گهسته قولولکاسوی، و مروق کفت
د سهرو اتیدا. ﴿۲۷﴾ و خه لکن مالا وی گوت: کا
کی هیه درمانه کی یان چاره به کن بؤ بییت.
﴿۲۸﴾ و پست راست بوو کو مرنه، و دی کس و
کاریت خو هیلت. ﴿۲۹﴾ و بییت وی تیک تالیان.
﴿۳۰﴾ نهما هنگی بهر ب خودیقه دی تینه ناژون.
﴿۳۱﴾ نه [وی] باومری ب قورناتی نینا، و نه [وی]
نفسی کرن. ﴿۳۲﴾ بهلی درمو دانان، و پست دا وان.
﴿۳۳﴾ و [نه] بس نه وی کر [باشی قبه جه جز مالا
خو. ﴿۳۴﴾ تیزال سهرو نیزیس بؤ ته بیت [هه یی باوهر]. ﴿۳۵﴾ باشی ل سهرو نیزیس بؤ ته بیت [هه یی
بی باوهر]. ﴿۳۶﴾ نه ری مروق هزر دکته، هه ما دی هوسا میت، بی حساب د گهل پته کرن. ﴿۳۷﴾ مانه
چپکه کا نافی بوو، که فیه د مالجو یکیدا؟ ﴿۳۸﴾ باشی بوو خوباره، باشی خودی چیکر و دورسکر،
دهست و بی و چاف و گوه دانی. ﴿۳۹﴾ و زن و میز هر ژ وی چیکرن [نانکو کچ و کوپ ب دویف تیخنن].
﴿۴۰﴾ نه ری ما نه وی هوبن هوسا دابین، نه شیت مریان ساخ بکه ته ه؟.

سوره نعلیما

ل معینه یی هاتیبه خوارق (۳۱) نایمه

بسم الله الرحمن الرحيم

﴿۱﴾ ب راستی و بی گومان دهه کن دین یس ب سهرو مروقیدا بسوری، و شهو نه بوو، و بی نه یاس بوو.
﴿۲﴾ ب راستی مه مروق د چپکه کا نالان و میزان یا تیکه یس چیکری، دا بهجه پیین کا باشی دی چ کار
و کر یاران کته، و مه ب گوه و چاف تیخت. ﴿۳﴾ بی گومان مه ریک یا بؤ رنکری، قینجا یان دی یس
شو کوردار بیت و نبعمهت و کهرمهیت خودی د گهل کریس ژ بیر ناکته، یان دی ژ پی دهر کفیت و دی یس
بی نان و خوی بیت، و ریکا خرا یس دی گریت. ﴿۴﴾ مه بؤ گاور و بی باوهران زنجیر و قهید و ناگری
سنجری یس برهه فکری. ﴿۵﴾ بی گومان مروقیت قهنج و خودان باوهر، دی ژ بهرداغه کا تیکه ل کافوروی
شه خو ن.

۹۶) نهف ناهه کانبه که خودبناس زئی فدهخون،
مرزف د دیوف خوزا وادکبشت کبفه بجیت دئی
د دیوفا بیت، و چاوا بلیت دئی و سوا ده ریت.
۹۷) نهف خودبناسه نهون نهویت تشئی تیخنه
سرخ ب جه دکهن، و ژ پوزنه کن دترسن نهنگافی
و نهخوشیا وئی یا نهفایه، کهس زئی فدهه رنه.
۹۸) و نهو خوارنا نهو حمزئی دکهن و ههوجه،
ددهنه ههزار و سبوی و دبلا. ۹۹) دیژنه وان: نهف
لن خوارنی د پیا خودبندا ددهنه ههوه، مه چو
بهراپهر ژ ههوه نهفیت، نه خلات و نه شوگرداری.
۱۰۰) نهف لن چهنئی دکهن چونکی نهف ژ خودایی
خو دترسن، دا مه ژ پوزنه کا ترش و نهحل و
گران پاریزیت. ۱۰۱) ژ بهر باشیا وان، خودئی
نهو ژ نهخوشیا وئی پوزئی باراستن، و پناهایی و
گهشائی تیخته د سهر و چافیت واندا. ۱۰۲) و ژ
بهر بینههیا وان، ب بههشئی و نارموشی
خهلاکرن. ۱۰۳) سهر نهختیت نهفم و خوش و
چارچه فکری د بههشندا بالداینه، نه گهرمی دینن

نه سهر مایستی. ﴿۱۶﴾ و سیه‌ر داروباری به‌حاشتی نیزیکی وانه، و فیزی و به‌ری و ان داروباران یستی به‌رده‌سته. ﴿۱۷﴾ و خزمه‌تکار، تامانیت زبزی و په‌رداغیت نه‌نک و زه‌لال، ل به‌ر و ان دگیرن. ﴿۱۸﴾ تامان ژ زبزی و به‌س تیرا و ان یاتی هدی نه‌کیم نه‌زنده. ﴿۱۹﴾ و نف خودان باویره ده‌به‌حاشتی‌داژ په‌رداغی‌کی ه‌ده‌خون، تیکم زنجه‌بیلینه. ﴿۲۰﴾ ژ کانبه‌کی ه‌ده‌خون دیزنی سه‌لسه‌بیل [تاکو خوش و نرم و شرین و سفک]. ﴿۲۱﴾ و هنده‌ک خزمه‌تکاریت به‌چریک ل به‌ر خزمه‌تا و ان دگیرن، ه‌ده‌ره‌ر تیدانه، و ه‌ره‌وه‌کی خنق دیمین، نه‌گهر تو بینی دئی بیژنی لولوز و مراری بیت به‌لافن. ﴿۲۲﴾ و نه‌گهر تو خنق‌شیت به‌حاشتی بینی، دئی بینی ملکه‌کی په‌رفره‌ه، و یی حسیب خنق‌شین. ﴿۲۳﴾ و جلکیت ب خه‌میل و که‌سک ل به‌ر وانه، ژ تارموشن نه‌نک و مستور، و بازیت زبزی دکه‌نه‌ده‌سیت خنق، و خودایین و ان ه‌ده‌خواره‌ن که‌زه‌لال و باقر دئی ده‌ته و ان. ﴿۲۴﴾ [خودایین مه‌زن دئی بیژنه و ان]: ته‌ها نه‌فه‌خه‌لاشی بزافا ه‌ده‌ویه، مه‌بزافا ه‌ده‌وه‌قه‌بول کر و مه‌خه‌لات کر. ﴿۲۵﴾ مه‌قورشان به‌چ به‌چه‌بزه‌یا هنارتی. ﴿۲۶﴾ تاجا بیتا خول ل سهر گه‌هاندنا حوکم خودی فره‌ه بکه، و گو‌هدار بیا چو‌گونه‌ه‌کار و بن باوهران ژ و ان نه‌که. ﴿۲۷﴾ و به‌ردوام نافی خودی بینه، سینده و تشاران.

أَلَمْ تَخْلُقْنَا مِنْ عَابٍ مَعِينٍ ۚ فَخَلَقْنَا فِي قَرَارٍ مَكِينٍ ۚ إِنَّ قَدِيرَ
مَقَامِهِ ۚ فَخَدَّرْنَا بِفَعْلِهِ الْقَدْرُونَ ۚ وَنَزَّلَ مُوسَىٰ لِلْمَكْدُونِيِّينَ ۚ
أَتَوَجَّسُ الْأَرْضَ كَيْفَا ۚ وَنَسِيتُ الْأَوَّلِيَّةَ ۚ وَخَسَلْتُ بِهَا رُوحِي
فِي مَحَنٍ وَأَسِيتُ عَرَفَاءَ فُرَاتِي ۚ وَنَزَّلَ مُوسَىٰ لِلْمَكْدُونِيِّينَ ۚ
أَسْطَلُّوهُ إِلَىٰ تَأَكُّمِهِ ۚ يَكُونُونَ ۚ أَسْطَلُّوهُ إِلَىٰ طَلِي ۚ وَلَيْلِ
شَمْسٍ ۚ لَا طَلِيلَ وَلَا لُغِي ۚ مِنَ اللَّحَبِ ۚ إِنَّهَا تَهْرِي بِسَرِيرِ
كَالْقَصْرِ ۚ كَالْمَرْحَلَةِ مَسْرُورٍ ۚ وَنَزَّلَ مُوسَىٰ لِلْمَكْدُونِيِّينَ ۚ
هَذَا يُؤْمَرُ إِلَىٰ أَسْطَلُّوهُ ۚ وَالْأَوَّلِيَّةُ لَمْ يَفْتَدِ قَدْرُونَ ۚ وَنَزَّلَ مُوسَىٰ
لِلْمَكْدُونِيِّينَ ۚ هَذَا يُؤْمَرُ الْقَصِيرَ جَعَلْتُ كَرَامَةَ الْأَوَّلِينَ ۚ فَإِنْ كَانَ
لِكُلِّ مَكْدُونِيٍّ فِكْرُهُ ۚ وَنَزَّلَ مُوسَىٰ لِلْمَكْدُونِيِّينَ ۚ إِنَّ الشَّيْئِينَ
يُطْلَقُ وَيُغْلَبُونَ ۚ وَنَزَّلَ مُوسَىٰ بِمَا شَاءَ نَحْنُ ۚ كَلَامُهُمْ أَسْرُو أَمَانَتِ
بِمَا كُفِّرَ تَقْتُلُونَ ۚ إِنَّكَ لَكُلِّ غَيْرِي الْمُنْجِيَّةِ ۚ وَنَزَّلَ
مُوسَىٰ لِلْمَكْدُونِيِّينَ ۚ كَلَامُهُمْ أَسْرُو أَمَانَتِ الْكَافِرِيَّةِ ۚ وَنَزَّلَ
مُوسَىٰ لِلْمَكْدُونِيِّينَ ۚ وَفَأَمَّا لِمَنْ أَرَسُوا أَلَمَ الْبَرِيَّةِ ۚ وَنَزَّلَ
مُوسَىٰ لِلْمَكْدُونِيِّينَ ۚ فَبَأَيَّ حَبِيبٍ بَعْدَهُ تَوْفِي ۚ

﴿٢٠﴾ ما مه هوين ژ ناهه کا بئی بها چئی نه کرینه؟
 ﴿٢١﴾ و مه نهف ناهه کره د جهه کئی موکومدا
 (کو مالچوړیکه). ﴿٢٢﴾ همتا وخته کئی ديار کړی.
 ﴿٢٣﴾ و مه شياوې چئی کبې، و نه مچ خوش خودان
 شياین. ﴿٢٤﴾ وئی روژئی نه خوشی و نيزا بو بئی باوهران
 بیت. ﴿٢٥﴾ ما مه نه رد بو هوه نه کرېه مروق هلگر.
 ﴿٢٦﴾ ساخان ل سهر رويسی خړ رادگهت، و مرييان
 د زکی خودا هه دشريت. ﴿٢٧﴾ و مه چيايت بلند
 تيدا ييت چيکړېن، و مه ناهه کا شرين و خوش يا
 دايه هوه. ﴿٢٨﴾ وئی روژئی نه خوشی و نيزا بو بئی
 باوهران بیت. ﴿٢٩﴾ دتی بهر ب و نه هه مړی، و مه هوه
 باوړی پئی نه دنيا و دروه ددانا. ﴿٣٠﴾ دتی هه مړی
 بهر سپه را ديکتلا سئ چحق. ﴿٣١﴾ نه و سپه رانه
 هوه ژ گهر سئ دهارتزیست، و نه ژ گوریا تاگري
 دوزه مئی. ﴿٣٢﴾ وی تاگري هنده چريسک ژئی دچن،
 نه مئی ناهه ييت موزن. ﴿٣٣﴾ نه و چريسک دبه
 دويغريزک، دتی يیژی حيشريت سوزن کفنه پشت
 تیک. ﴿٣٤﴾ وئی روژئی نه خوشی و نيزا بو بئی باوهران

سُورَتَا نَهْمِه

ل مه کهمن هاتیه خوارنی (۱۰) نابه ته

بسم الله الرحمن الرحيم

﴿۱﴾ خه لکن مه کهمن هاتیه خوارنی ژی تیک و دو دکهن؟
 [پاشی هه سورته بی بوسلف داته، چونکی هسار
 نه بی هندیه دا نهو بهر سفل پدهن، بلکه بی دیار کرنا
 حیه تیبونا حالن وان بوو، و نهو کراسنی وان
 خور کریمه تیدا. ﴿۲﴾ هسار بهس و خه بهر و
 سالوخن مه زن کو رورزا قیامیه ژی تیک و دو دکهن.
 ﴿۳﴾ نهو رورزا نهو تیدا دودل. ﴿۴﴾ نه خیر دئی زانن،
 بلا دودل نه بن. ﴿۵﴾ دیسانه خیر دئی زانن، دهمی ب
 جاشنی سه ری خور وئ پاستیا نهو تیدا دودل، دینن.
 ﴿۶﴾ [چاوا هوین باوه ریسی ناینن کو دئی جاره کا
 دی ساخ بن و ژ گوزران رابهفه، و بهخ و ربوینت
 ههوه ههمی نشان و بهلگه نه] مامه نهرد بئ ههوه
 و زینا ههوه و جانوه مریت ههوه، خورن نه کریمه و

رانه تیخنیه و بهر ههف نه کریمه. ﴿۷﴾ و مامه چا نه کریمه سنگ [بئ راگرتا نهردی، دا نه نیت و بچیت، دا
 نه لفلقت، و داب چور ده خان نه که نیت، و هه که نف چیا به نه بانه نهرد نهرداوه ستیا، و دا هه ری ههزه هژوک
 بیت. ﴿۸﴾ و مامه هوین نه کریمه ژن و میر. ﴿۹﴾ و مامه خهوه (نفسن) بئ ههوه نه کریمه هههه سیان
 [بئ نه میلانا وئ وه ستیا نا هوین دیزا خور یا رورزانه دا دینن، و جاره کا دی دزفر نهفه سه بزاقا خور].
 ﴿۱۰﴾ و مامه شهف بئ ههوه نه کریمه بهرده و کراس. ﴿۱۱﴾ و مامه پور بئ ههوه نه کریمه دهمی بزاقا
 ژینن. ﴿۱۲﴾ و مامه حهف نه سمایت ب هیز دسه ههوه دا ناهانه کریمه. ﴿۱۳﴾ و مامه چراهه کنی گهش
 بئ ههوه چئ نه کریمه. ﴿۱۴﴾ و مامه بئ ههوه ناف و بارانه کا بوش ژ عمران دانه ربییه [و پاشی خودی
 نه عالا سوود و مغاییت بارانن ناشکه را کرن و گوت: ﴿۱۵﴾ دا نه م دان و دهرامت و شیکانی بی بدین.
 ﴿۱۶﴾ و دا باخچه ییت نژی داروبار، بی بدین. ﴿۱۷﴾ بی گومان نهو رورزا نهو تیدا دودل کو رورزا جودا کرنا
 قهنجی و خرایینه، رورزا کو مبون و ژیک قافارتنی، یا دئی و پشیا ههمی چیکریاندا و هه دئی تیت.
 ﴿۱۸﴾ رورزا بفل شاخکی دتیه دان، فیجا هوین پتل پتل دتین. ﴿۱۹﴾ و نه سمان وئ رورژی قه بون و بوونه
 دهر گهه. ﴿۲۰﴾ و چیا ههژیان و بوونه لهیلان. ﴿۲۱﴾ ب پاستی [وئ رورژی] دوزمه دل هیفیا بی باوه رانه.
 ﴿۲۲﴾ جهه و دیها هیکه بئ زیده خرابکاران. ﴿۲۳﴾ کو ههروهه دئی تیدا مین. ﴿۲۴﴾ تیدا تام ناکه نه هیکیاتیی
 و هه خوارنا تهزی. ﴿۲۵﴾ نالفا شارای و کیم و زوخ تن نه بیت. ﴿۲۶﴾ نهف جزایه ل دویف کریاریت وایه.
 ﴿۲۷﴾ دنیای تیدا وان چو بی حسابا ناخهوه نه دداننا. ﴿۲۸﴾ و باویری ب نابه تیت مه نه دنیان و دگوتن دهرهون.
 ﴿۲۹﴾ ههمی نشت مه ب نفیسین و ههژمار، سهر کاغهز کریمه و نفیسیه. ﴿۳۰﴾ دئی بخون ژ نیزیایی بیله تر نه
 نادهینه بهر ههوه [و ژ نیزیایی بیله تر ل ههوه زیدنه نیت].

﴿۳۶﴾ بِنِ كُؤْمَانٍ جَهَنِّ سَهْرَه رَازِيَيْنِ بَقَرَانِ زَكَارٍ وَ خَوْدِيَتِر سَانَه. ﴿۳۷﴾ زَبَاغٍ وَ هَمِيٍّ رَهْ يَكْنِيَتِ نَرِي. ﴿۳۸﴾ وَ بَهْرِيَتِ مَهْمَكَهْلَدَايِ وَ سِيْجَهْلَدَايِ وَ هَهْفَزِي وَ يَهْ كَدَه سَت. ﴿۳۹﴾ وَ بَهْرَدَاغِيَتِ تَرِي مِي [كو سَرِي وَ اَن يَنْ نَهْيَتِيَتِ]. ﴿۴۰﴾ خَه لَكْنِي بَهْ حَه شَتِي د بَهْ حَه شَتِي دَا، نَاخَشَتِيَتِ بَوِيَج وَ يَه لَاج نَاجِيِيَسِن. ﴿۴۱﴾ [تَهْ] دَان وَ خَه لَه تَكْنِي دَوْرَسَت وَ د جَهْنِ خُوْدَايَه، زُوْ خُوْدَايِن تَه. ﴿۴۲﴾ خُوْدَايِن تَهْرَد وَ تَهْمَا نَان وَ هِنْدِي د نَافِيَهْرَا وَ اَن دَا، خُوْدَايِن دَلُوْ فَا نَه كَسِي نَه شِيَتِ د بَهْرَا بَا خَفِيَتِ. ﴿۴۳﴾ رُوْ زُوْا كُو جَبْرِيْل وَ مِلْيَا كَهْت ب بِيْزِرَادُوْ هَسْتِن، وَ كَسِي نَا نَا خَفِيَتِ مَهْ گَهْر تَه وَ نَهْيَتِ يِنِ خُوْدِي رِيْ بَدَهْتِي، وَ نَاخَشَتَا دَوْرَسَت وَ د جَهْنِ خُوْدَا بَكَهْت. ﴿۴۴﴾ تَه وَ رُوْ زَه يَا رَاسَت وَ دَوْرَسَت، قِيْجَا يِنِ قِيَا بَلَا رِيْكَاهْ گَهْرِيَانِي ب بَالِ خُوْدَايِن خُوْ فَه خُوْش بَكَهْت. ﴿۴۵﴾ ب رَاسَتِي مَهْ هَوِيْن زُوْ نِيْزَايَه كَا نِيْزِيْكَ تَرَسَا نَدِن رُوْ زُوْا مَرُوْ ف كِرِيَارِيَتِ خُوْ دَبِيِيَتِ، وَ گَاوَر دَبِيْزِيَتِ: خُوْ زِي تَهْز هَهْر نَاخ بَا مَه وَ سَاخ نَه بُوْ يَا مَهْ فَه.

سوره ناهیهات

ل مه كمعن هاتيه خوارى (۱۶) نايه ته

بسم الله الرحمن الرحيم

﴿۱﴾ سویند ب وان ملیاکه تیت ب دژواری جانی گاوران دکیشن. [هەر ل دهمتیكا کیشانا روحن دئی کهنه بهر نیزا و نه خویشان، و ب توند و دژواری و یی رحم ملیاکه ت جانی وی دکیشن، دا ههمی گمعد و باریت وی بهر نیزا یین]. ﴿۲﴾ سویند ب وان ملیاکه تیت ب په حهتی و نه رمی جانی خودان باورمان دکیشن [دهمنی مروفی چاک و باورمیدار دکهنه د سه گهرا تیداد، ملیاکه په حهتی یی دهن و نه رم و په حهت جانی وی دکیشن، دا نه میشت، و دا بزانیت کو تهر یی ل سهر و هغه ره کا خوش، و دئی بهر ب زینه کا خوشتر چیت]. ﴿۳﴾ سویند ب وان ملیاکه تیت فهرمانیت خودی ب له ز دیتنه خوار یی. ﴿۴﴾ سویند ب وان ملیاکه تیت بهر مبهز یکنی ب جانان دکهن، بۆ جهی وان یی دوبها یی. ﴿۵﴾ سویند ب وان ملیاکه تیت کار و باری بوونی نانکو و جود یی، ب فهرمانا خودی ب سه رو بهر دکهن. ﴿۶﴾ [سویند ب فان هه میان] رُوْ زُوْا تهر د ب باری خُوْ فَه دهر زیت [ههر دئی تیت، دهمنی بقا تیکنی ل شاخکی دیتنه دان ههمی تشنی خودان روح یی دمرن]. ﴿۷﴾ د پشتر باقا دی زی دیتت [کو سهری رابوونا مرو فانه]. ﴿۸﴾ وئی رُوْ زُوْی همنه ک دل د بهریشان و ب ترسن. ﴿۹﴾ د چاف شوو و ب ترسن. ﴿۱۰﴾ دبیژن تهری پشی مرنی تهم دئی ساخ بینه فه، و دئی زفرینه سهر حالی خُوْ یی تیکنی، پشی مرنی. ﴿۱۱﴾ تهری پشی تهم دینه کو مه کا ههستیکیت ههلوهریای. ﴿۱۲﴾ [ب ترانه فه و ز نه باوهری] دبیژن: نه گهر و بییت و راست بیت [کو تهم جاره کا دی دئی ساخ بینه فه، پشی تهم دمرین] تَهْ زَفَرِيْنَه كَا خَوْرَسَا رَه تَه. ﴿۱۳﴾ دویرنه تیتخن ب بقا دووین هوین دئی رابه فه [و دئی ل معیدانا حهشری حازرین]. ﴿۱۴﴾ پشی وئی بقی، جهی زکی ناختی هوین دئی سهر ناخ بن. ﴿۱۵﴾ ما ته های ز سو حبه تا مروسی نه بوویسه؟ ﴿۱۶﴾ دهمنی خودی ل نهالا پرووژ (طوی) ل چپایی (سینا) گازی کرین.

﴿۱۷﴾ گزین: هره دهف فیرعونی، گهلهک یئ د سهر یئ خودا جزوی و دسته میدا زیده یئ خراب بیوی. ﴿۱۸﴾ بیژئ: ته دل تن همه ل خو بز قری، و خو ز گونهان بشوی. ﴿۱۹﴾ [بیژئ:] و نه دئی بهری ته دمه خودایئ ته، داتو برسی. ﴿۲۰﴾ و موسای نه دپسیا (موعیزه یا) مه زن نسا دا، کو دار دبوو مار. ﴿۲۱﴾ فیرعونی باوه رئی نه کر، و گوهداریسا خودی نه کر. ﴿۲۲﴾ باشی پشت دا باوهریئ (نیانی)، و لعل ل خرابیا موسای و خودان باوهران کر. ﴿۲۳﴾ خه لک ل خو کومکر و بانگ هلنیرا. ﴿۲۴﴾ گوت: نه ز خودی و خودانی همه یئ مه زم، و همه ز من پیته تر چو خودی نین. ﴿۲۵﴾ ینا خودی ل سهر دنیایئ خندقاند، و ل ناخراتی دوزمه کره بارای و [و خودی ینایا دنیایئ و ناخراتی دا بهر]. ﴿۲۶﴾ ب راستی جبروکا فیرعونی چامه و غیره نه، بؤوی یئ ز خودی برسیست. ﴿۲۷﴾ نهری ساخرنا همه پشی مرئی ب زه مه تره یان چکرنا نه سمائی؟ ﴿۲۸﴾ بانئ وی بلند کر و یئ

کیناسی دورست کر. ﴿۲۹﴾ شه فای تاریکر و روزای ب روناھی تیخت. ﴿۳۰﴾ و نهرد پشی هنگی ل سهر ناوایی هیکئ راست و خوشکر بؤ زیانی. ﴿۳۱﴾ و ناف و جهره رئی دهر تیخت. ﴿۳۲﴾ و چیا بؤ کر نه سنگ، دا نه مزیت. ﴿۳۳﴾ دا هوین همه پیکفه ب جانوهریت خوفه مفای رئی و هر گرن. ﴿۳۴﴾ نه گهر نه و روزاب ترسم و سه هم هات [روزاژ ترسای، سهری بجویکان سیی دیت]. ﴿۳۵﴾ روزا کار و کریارنت مرؤفی دینه بیرا مرؤفی. ﴿۳۶﴾ و روزا دوزمه ل خودان چافان دیار دیت. ﴿۳۷﴾ قیجا نه و که سئ گهلهک ستم و زوری کرین، ددهره قا خودیدا. ﴿۳۸﴾ و زیانا سهر دنیایئ چتر قیای ژ زیانا ناخراتی [و زیانا دنیایئ ب سهر یا ناخراتی تیختی]. ﴿۳۹﴾ نه ها دوزمه جهن رسیه. ﴿۴۰﴾ بهلئ نه و که سئ ترسا راوه سنیانا بهرانهری خودی دلدیدا، و بهری خو ز دلخواستی و هر گیشای. ﴿۴۱﴾ بههشت دئی بیته جهن وی. ﴿۴۲﴾ پسپارا قیامه تن ز ته دکن [همی موحه مد] کا که نگکی دئی رایت ۱۹. ﴿۴۳﴾ ما توج رئی دزانی هتا برساوی ز ته بکن [نانکو توری نوزانی که نگکی دئی رایت]. ﴿۴۴﴾ یئ گومان دیوهایسا دنیایئ و هاتا قیامه تن، بهس خودایئ ته دزانت. ﴿۴۵﴾ کاری ته بهس ترساندن و ناگه هکرناوی که سییه یئ رئی برسیست. ﴿۴۶﴾ دهمی نه و دینن، دئی هزرکه مرنا وان ز بیته کا سپنده یئ یان تیقاری پیته تره نه کشایه.

﴿۱﴾ رهشاین هلیچنه. ﴿۲﴾ نه هانه نهغه، گاوریت ژ
ری دهر که قنیت گوهه کار.

سوره ناهیه کویر

ل مه کهمنی هاتییه خوارتی (۲۹) نایهته

بسم الله الرحمن الرحيم

﴿۱﴾ دهمی رۆژ دیتییه ورمینچان و ناری دیتی، و
رۆناهیا وئی نه میت [کو نهغه دهستینکا خرابکرن
دنیا ییه]. ﴿۲﴾ دهمی سئیز هلدورمین و پارچه
پارچه دین، و گه شاتیا وان دجیت. ﴿۳﴾ دهمی چیا
بهربا دین، و ژ جهی خۆ دهرده کفن و بورت بورت
دین. ﴿۴﴾ دهمی حیشریت نافر، ژ ترسیت فنی
رۆژیدا، بقی خودان دمین [بهس نهغه نمور نه بهس
رۆنکرن و دیار کرن] رهوشا فنی رۆژی، چونکی رۆژا
قیامهتی چو حیشر نین، بهلی ژ ترسیت فنی رۆژیدا
مالی ژ هه مییان عزیز تر ل دهف عه رهیان، دتی خیلن و
پانکا خۆ دهمی، هه لیه ژ ترس و له رزا فنی رۆژی].

﴿۵﴾ دهمی جانه وه ریت کویلی و دورنده دیتییه
کۆمکرن، ژ ترساندا کۆم دینه سه رتک. ﴿۶﴾ دهمی کناریت دهریا یان دپه قن، و دهریا خۆ لیک ددهن.
﴿۷﴾ دهمی روح جاره کار دی دز قیته سه ره لشان. ﴿۸﴾ دهمی کچا ب ساخی هاتییه بن تاخکرن،
دهر سیت. ﴿۹﴾ ب کیز گوهه منی هاتییه بن تاخکرن و هاته کوشتن. ﴿۱۰﴾ دهمی کاغه زیت کار و کریاران
دیتییه به لافکرن. ﴿۱۱﴾ دهمی نهسمان ژ جه دجیت و بورت و بهرانه دیت. ﴿۱۲﴾ دهمی دۆزه هه دشاریت
و دسجریت. ﴿۱۳﴾ دهمی بهحه شت به رههف دیت بۆ خودیناسان. ﴿۱۴﴾ هنگی هه ریتک دتی زانیت، کاچ
بۆ خۆ به رهه فکریه. ﴿۱۵﴾ نهز سویند دخۆم، ب ههمی سئیزیت رۆژی به رزه و شه فنی دیار. ﴿۱۶﴾ نهویت د
چهر خیت خۆا دز قن، و ب شهف دچرسن. ﴿۱۷﴾ نهز سویند دخۆم، ب شهف دهمی رۆناهیی هلدجیت.
﴿۱۸﴾ نهز سویند دخۆم ب بهر سیندی، دهمی ب رۆناهیا خۆه دیتی. ﴿۱۹﴾ ب راستی نهف قورانه ژ نینا
جهریلی خودان ریز و رومهته. ﴿۲۰﴾ یی خودان هیزه، و ل دهف خودانی عهرشی [کو خودییه] جهی خۆ
هه به. ﴿۲۱﴾ ملیاکهت ژ پرا گوهدارن، و ل دهف خودی یی دهسپاکه [ل سه ره گه هاندنا بهیاما خودی].
﴿۲۲﴾ [گهی خه لکین مه که منی، هه فالسی ههوه [نهویتی ههوه بهری نوکه هه فالینی دهگه کری، و باش نیاسی
کۆ موحه مه ده] نه یی دینه. ﴿۲۳﴾ پهنه بهری [سلائیته خودی ل سه ر بن، جهریل ل سه ره رهنگی وی یی
دورست و ب ناشکه رایلی له پهری نهسمانی دیت. ﴿۲۴﴾ و [موحه مه ده] یی بن کتیا بهیه [بی نهخیری به]
دهگه هاندنا بانگ و بهیاما خودیدا. ﴿۲۵﴾ و قورانه نه ناخفتنا شه پنهانی ره جاندییه. ﴿۲۶﴾ هوین دتی کیله
چن، و چ رینکا ژ فنی ریکنی باشتر دتی گرن ۱۴. ﴿۲۷﴾ قورشان شیرته و رۆناهیه ژ بۆ ههمی خه لکی.
﴿۲۸﴾ بۆ هه ره که منی بقیته سه ره راست و راستی بیت. ﴿۲۹﴾ هوین نهشین وئی رینکا راست ژئی بگرن،
ب هاریکاریا خودی خودی دایمنی ههمی جیهانان نهیت، [نانکو نهگه ره خودی حهز نه کهت هوین نهشین رینکا
راست بگرن].

تَرْهَمَهَا قَاتَرَةٌ ۖ أُولَٰئِكَ هُمُ السَّعِيرَةُ ۖ الْفَجْرَةُ ۖ

سُورَةُ النَّاسِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

إِنَّا أَنشَأْنَاهُ كُوزًا ۖ وَوَلَدَ الْخَلْقُ الْكَذِبَ ۖ وَلَدَا الْجِبَالُ
شَجَرًا ۖ وَلَدَا الْبَنَاتُ عَطَلًا ۖ وَلَدَا الْوُجُوهُ حُشْرًا ۖ
وَلَدَا الْبَحَارُ سُجْرًا ۖ وَلَدَا الْفُلُوسُ رُوحًا ۖ وَلَدَا السُّودَةُ
سُحْرًا ۖ بَاقٍ ذَنْبٍ قِلَابًا ۖ وَلَدَا الْخُفُفُ نُشْرًا ۖ
وَلَدَا النِّسَاءُ كُفْلًا ۖ وَلَدَا الْجَبَرُ سُورًا ۖ وَلَدَا الْجَنَّةُ
الْفَنَ ۖ عَقَبَتْ نَفْسٌ تَأْتَصِرُ ۖ فَلَا أَلِيمَ الْخَلْقِ ۖ
لَمْ يُولَدْ الْكَسْبُ ۖ وَالْبَلِ ۖ إِذَا عَمَسَ ۖ وَالْكَسْبُ إِذَا تَمَسَّ ۖ
إِنَّا لَنَقُولُ لِرَبِّكَ رُبَّ ۖ دِي ۖ وَرُبَّ عَذَابٍ لِّمَنْ تَشَاءُ مَكِينٌ ۖ فَطُلِعَ نَارُ
أَمِينٍ ۖ وَمَا صَابِقُكَ يُجَلِّونَ ۖ وَلَقَدْ هَمَمْنَا بِالْأَفْئِدِ الْيَمِينِ ۖ
وَمَا هُوَ إِلَّا قَلْبٌ يَّتَمَنَّى ۖ وَمَا هُوَ إِلَّا قَلْبٌ يَّتَمَنَّى ۖ
فَأَنزَلْنَا نَارَهُ ۖ إِنَّا هُوَ الْكَوْكَبُ الْيَمِينِ ۖ لِيَسْأَلَ يَكُونُ
يَتَغَيَّرُ ۖ وَمَا تَأْتِيهِمْ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ ۖ

سورماتا ئىنقىطار

ل م که من هاتیه خوارنی (۱۹) نایه ته

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

[illegible]

مسؤره تا مو ط م ق ق ن

ل مہ کمبی ہاتھ خوارنی (۳۶) ٹاہتہ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

۱۲) وی نیز از نه خوشی، بڑ ترازوی دز و پیشان دزان. ۱۳) نه ریت دهمی ب پیشان و کیشان ز خه لگی دکر، ب دورستی هفتی خز دخوازن. ۱۴) به لسی نه گهر ب کیشان و پیشان فروتن، ترازسی ددزن و ب دورستی نا کیشان. ۱۵) ماه تیت هه نی هزارا و نا پستی مرسی ناکن؟.

﴿٣٦﴾ نه ما نه فرزند (رزقا قیامه نی) خودان باورم دئی ب
یمن باورمان کنمن. ﴿٣٧﴾ ل سهر تختیت چارچه فکری
دئی تماشه کنه وان. ﴿٣٨﴾ دایز انن کا گاور ل سهر
گوهنت خه هاته جردان و یادناسه ب و وان ما.

سۆرەتا ئىشپاق

ل مەكەم: هاتىبە خوارىي (۲۵) نايەنە

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

﴿١٦﴾ دهمی نهمان پرت پرت دیت. ﴿١٧﴾ و [نهمانی]
گوهداریا خودایین خن کر، و گوهداریا فرمانا
خودی ل سهر پندقی بوو. ﴿١٨﴾ و دهمی نهر د راست
دیت، و چو کند و کور و چا تیدا نه بین. ﴿١٩﴾ و ناف
زرنکی خن ز مریت تیدا و هر تشته کن دی، سهر نهر
کر و چو د ناف خن د نه تیدا. ﴿٢٠﴾ و گوهداریا
خودایین خن کر، و گوهداریا فرمانا خودی ل
سهر پندقی بوو. ﴿٢١﴾ هدی مرزف، هر تشته کن تو
خن بنه دوستی، و تو د گله کاری خن دی چیه

سُورَةُ الْاِنشِقَاقِ

قَالِ يَوْمَ الْآزِمِ : آمَنَّا مِنَ الْمَكْثَرِ بَضْعُ حُكُوتٍ ﴿٥٠﴾ عَلَى
الْأَرْبَابِ يَنْظُرُونَ ﴿٥١﴾ هَلْ نُوبِ الْكُفَّارِ مَا كَانُوا يَفْعَلُونَ ﴿٥٢﴾

يُؤَيِّدُ الْإِسْلَامَ

فَسُبِّحْهُ بِالْحَمْدِ وَالرَّحْمَةِ

إِذَا السَّمَاءُ انْفَضَّتْ ۖ وَأَنزَلَتْ سُدًّا مَّغْلَقًا ۖ وَبَلَغَ الْأَرْضُ مَقْدَفَ ۖ
 أُلْقَتْ بِهَا رُسُومُهَا ۖ وَكَانَتْ رِيزْمَةً حَافَتًا ۖ وَأَتَتْهَا
 الْإِنْسَانُ أَجْثَا كَانٍ إِلَى ۚ وَكَانَ قَدْ خَلَقَهُ ۖ فَأَمَّا أُولُو
 الْكُفَّةِ بِبَيْتِهِ ۖ فَسَوَّى لِحَاسَتِهَا سِيرَافِينَ ۖ وَغَلَبَ
 إِلَى أَهْلِ مَسْرُورٍ ۖ وَأَمَّا أُولُو الْكُفَّةِ وَهُوَ عَلَيْهِمْ ۖ فَسَوَّى
 بِدَعْوِ الْوَرَاءِ ۖ وَصَلَّ سِيرَافِينَ ۖ إِذْ كَانَ فِي أَهْلِ مَسْرُورٍ ۖ
 إِذْ كَانَ لَنْ لَمْ يَخُذْ ۖ عَلَى ابْنِ دَهْدَهَانَ بِوَيْسُورٍ ۖ فَلَا أُفِيهِ
 بِأَسْفَافِي ۖ وَالْبَلْبِلِ وَمَا تَوَسَّقَ ۖ وَالْقَسْوَى الْأَسْفَافِي ۖ
 لَكُنَّكَ طَبَاعِعَ طَبْعِي ۖ فَهَالِكُهُ لَا تُفَوِّتُ ۖ وَإِذَا فُتِرَ
 عَلَيْهِمُ الْغُرُوءَانُ لَا تُسْجِدُونَ ۖ بَلِ الَّذِينَ كَفَرُوا كَذِبُونَ ۖ
 وَأَقْعُ أَغْلَهُ بِمَا لَوْحُوتُ ۖ فَتَقَرَّبَ مِنْ عَذَابِ أَلِيمٍ ۖ

﴿۴۵﴾ ز بلی وان نهونت باوهری ئینابین و کار و
کریارنت قهنج کریین، خه لاته کئی بی قه پرین بۆ وان
هه به.

مسورہ تا برووج

ل م م که من هاتیه خوارنی (۴۴) نایه ته

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

۱۱) سويند ب وي نه سماني، يتي ستر لي خودان
جه و فونناخ. ۱۲) و سويند ب وي پوژا ژمان يي
هايتيه دان (كو پوژا قيامه تيه). ۱۳) و سويند ب وان
بيت شاده مييي دهن، و ب وان بيت شاده يي بز وان
دپته دان. ۱۴) خودايت غنده كي ژ بهم و دلؤ فانييا
خود ي هاته دور يخن. ۱۵) خودايت تاگري ب
داردروي. ۱۶) دهن تعول دؤر تاگري د روينشتي.
۱۷) و وان تيزيك سر بهر شيا يي نه خزشي دكر،
و ديشن كاچ ب سهر ي وان باهر داران دهات و
بهري خؤ دانني. ۱۸) نه وان نه ف تيا بهر وان

ب تتن، ژ بهر هندی بوو چونکی وان باوهری ب خودایستی دهسته لاند و هیژای سوپاسی نیابوو. ۹۹) نو خودایستی ملک و پاشایا نورد و نسمانان د دهسته، و ناگه هدار ب هر تشه کی. ۱۰۰) ب گومان نو که سیت خردان باوهر، چ ژن چ متر، نیزادین و سوتین، و ل خو نه زفرین، نیزایا دژمه و نیزایا سوتین باراوانه. ۱۰۱) و نو که سیت باوهری نیابین و کار و کرباریت قنچ کریں به حشاشا گه له ک جق و ناف د بنرا دچن، دئی بیته باراوان، و نه ها نه فیه سر که فتا مه زن. ۱۰۲) ب راستی نیزادانا خودایستی ته یا دژواره. ۱۰۳) نه ها نه وه یس مرفی ژ چونه یس چیدکه ت، و ساخ دکه تغه [پشتی دمريت]. ۱۰۴) و نه وه یس گونه ها ن ژی دیت و دخیلیت، و نه وه یس بنده دژست. ۱۰۵) خودائی عهرشی، خودایستی پایه بلند. ۱۰۶) تشی بیئت، دکه ت. ۱۰۷) نه ری سو حبت و دایشا (به حسن) له شکاری گه هشیبه ته. ۱۰۸) فیر عون و (سه مود). ۱۰۹) به لی نه وی ت باوهری نه نیابین ژ قوره یشیان، ته دروین دانن. ۱۱۰) و خودی ناگه ژ وان هیه، و دئی وان ژی وه کی له شکاری فیر عون و (سه مود) ی تی به ت. ۱۱۱) نی نه فیه قورئانه کا مه زن و پیروز و پایه بلند. ۱۱۲) نه ف قورئانه د دهه کن پارسا سدا نغشیه.

سُورَةُ الْجُرُوجِ

الحزب القلاوون

الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ أَجْرٌ غَيْرُ مَمْنُونٍ ﴿٥٥﴾

سَيِّدُ الرُّفُقِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَالْقَائِدَ إِبْرَاهِيمَ بْنَ الرَّقِيعِ ۖ وَالْحُجْمَ الْمُتَوَدِّعَ ۖ وَنَادِيَهُ وَمُتَوَدِّعَهُ ۖ
فَقِيلَ أَصْحَبَ الْخُدُودِ ۖ الْخَائِدَانِ الْخُزُونِ ۖ إِذَا هُمْ عَلَيْهَا
قُعُودٌ ۖ وَفَرَّغَ نَافِثُهُنَّ بِالْمُؤَيَّنِّ شُهُودٌ ۖ وَتَأْتَسُوا
بِفَنَنِهِنَّ ۖ لَأَن تُلَاقُوا بِاللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَمِيدِ ۖ الَّذِي لَهُ مُلْكُ
السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ ۖ وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ ۖ إِنَّ الَّذِينَ
نَفَرُوا مِنَ الْمُنِيبِينَ وَالْمُؤَيَّنِّ فَرَّطُوا بِهَا فَنَفَعَهُمْ عَذَابُ جَهَنَّمَ وَلَهُمْ
عَذَابُ الْحَرِيقِ ۖ إِنَّ الَّذِينَ تَأَسَّوْا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ
جَنَّاتُ نَجْوَى مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ ۖ فِيهَا الْقُرُوفُ الْكَبِيرُ ۖ إِنْ تَطَلَّعَ
رَبُّكَ لِلْعِبَادِ ۖ أَرَادُوا نَيْبًا وَلَيْدًا ۖ وَهُوَ الْغَفُورُ الْوَدُودُ ۖ
وَالْوَارِثُ الْعَزِيزُ الْحَمِيدُ ۖ فَقَالَ لِصَافِيهِ ۖ هَلْ تَرَىٰ حَبِيبَ
الْجَنَّةِ ۖ فَرَعَزَ وَتَوَدَّدَ ۖ عَلَى الْكُرَى كَرَفَافًا تَكْدِيبُ ۖ وَاللَّهُ
مِنْ وَطَنِهِمْ عَمِلٌ ۖ بَلْ هُوَ الْوَرْدُ الْغِيَّةُ ۖ فِي لَوْنِهِ خُطْبُورٌ ۖ

سُورَتَا طَارِق

ل مه کهمن هاتیبه خوارئ (۱۷) ثایه ته

بسم الله الرحمن الرحيم

﴿۱﴾ سویند ب تهسانی، و وان ستریت ب شهف دهر دکهفن. ﴿۲﴾ توج دزانی نهو ستریت ب شهف دهر دکهفن چنه؟ ﴿۳﴾ نهو ستره یا تارینی دسرمیت و هلدچیت. ﴿۴﴾ هر که مکی ملیاکه تمک دگله، و کار و کرپاریت وی دنفیت. ﴿۵﴾ بلا هر که سکه بریتنی، کا ژ چ هاتیبه چیکرن. ﴿۶﴾ نن یی ژ ناله کا هله بری (بلقه) چپووی. ﴿۷﴾ نهف ناله ژ مورکیت پشتا مبران، و ژ هسینی سبگن ژنان دزیت. ﴿۸﴾ و خودایین مزل لهر ساخکرنای، بشتی مراندنی، خودان شیانه. ﴿۹﴾ رزوا همی غینی ناشکرا دین. ﴿۱۰﴾ وی برژی وی مرزفی چو هیز و پشته فان نینن. ﴿۱۱﴾ سویند ب وی تهسانی خودان باران، و باران دارنژ. ﴿۱۲﴾ و ب وی نهردی خودان

کلهش [گل و گیا و شینکاتی دکه لیشن]. ﴿۱۳﴾ نهها نهف قورنانه گوتنه کا فهره و جوداکهره [حقی و نه حقیی ژیک جودا دکهت]. ﴿۱۴﴾ و نهف قورنانه راستیه، یاری تیدا اینه. ﴿۱۵﴾ ب راستی نهو ت بن باوهر بووین، و باوهری ب فی قورنانی نه نیاسین، فندوقیلان دگنن. ﴿۱۶﴾ و من ناگه هژ وان ههیه و نهز زی نوییان بژ وان ددانم و دی فندوقیلان و ان سهری و اندا دشکینم. ﴿۱۷﴾ فیجا بیتنا خو ل گاوران فرمه بکه، و پیچه کا موله تنی بده وان، دی بینی کا دی چ نیمه سهری وان.

سُورَتَا تَهْلَا

ل مه کهمن هاتیبه خوارئ (۱۹) ثایه ته

بسم الله الرحمن الرحيم

﴿۱﴾ ب پاک و باقری نافی خودایین خو یی بلند بینه. ﴿۲﴾ نهو خودایین هر تتهک چیکری، و بن کتاسی لیکدایی و ب سهریه کری. ﴿۳﴾ و نهو ت هر تتهک ب کیش و پشان کری، و بی نیشادایی. ﴿۴﴾ و نهو ت چهره دایی و شینکری. ﴿۵﴾ پاشی سهواند (هشکر)، و کره پوشه کن هشک و رهش. ﴿۶﴾ نهو دی ته کهینه قورنانه خوین، و نو چو ژ بییر ناکی. ﴿۷﴾ نهو تن نه، یا خودی قیاسی، خودی نشن ناشکرا و نهو نی دزانت، و ناگه هژ ههیه. ﴿۸﴾ و نهو دی ته ب سهر دیکا سانهی تیخین [کو یسلامه]. ﴿۹﴾ خه لکی ب قورنانی شیرت بکه، نه گهر بژ حق مفایه کی ژ شیرت و بریگرن. ﴿۱۰﴾ و نهو دی مفای ژ وهر گریت، یی خو دی برسیست.

سُورَتَا طَارِق

بسم الله الرحمن الرحيم

وَالْقَلَمِ وَالْقَارِعِ ۚ وَمَا أَزْكَا طَارِقِ ۚ أَلَمْ نَعْمِ الْكَافِرِ ۚ
إِنْ سَأَلْتَهُ خَيْرَ لَمَّا تَعْلَمُهَا سَأَلْتَهُ ۚ فَيَسْأَلُكَ الْإِنْسَانُ بِمِثْلِ خَيْرِ ۚ
خَيْرِ مِنْ قَوْلِ الْكَافِرِ ۚ يَخْرُجُ مِنْ بَيْنِ أَصْطَبِ وَالْغَرِيبِ ۚ الْغَرِيبِ
عَلَى رَحْمَةٍ لَقَدْ رَزَقَ ۚ بِعَمْرِ بْنِ الْكَافِرِ ۚ قَسَمًا مِنْ قَوْلِ وَلَا
تَأْسِرُ ۚ وَالْقَلَمِ دَانِ الْكَافِرِ ۚ وَالْأَرْضِ دَانِ الْكَافِرِ ۚ
إِنَّهُ لَقَوْلُ فَصْلٍ ۚ وَتَأْهُوَ بِالْكَافِرِ ۚ الْكَافِرِ يَكُونُ كَيْدًا ۚ
وَأَكِيدُ كَيْدًا ۚ قَهْلُ الْكَافِرِ ۚ أَمَّا لَمْ يَكُنْ رَوْنًا ۚ

سُورَتَا طَارِق

بسم الله الرحمن الرحيم

سَبَّحَ رَبُّكَ أَكْبَرُ ۚ الَّذِي هُوَ عَفْوٌ غَفُورٌ ۚ وَالَّذِي هُوَ
قَهْدٌ ۚ وَالَّذِي أَخْرَجَ الْمَرْعَى ۚ فَجَعَلَ غَلًّا فَخْرَى ۚ
سَنَفَكُوكَ فَالْقَلَمِ ۚ أَلَمْ تَكُنْ أَنتَ بِعَدْلٍ لَمْ يَكُنْ ۚ وَتَأْهُوَ بِالْكَافِرِ ۚ
وَأَكِيدُ كَيْدًا ۚ قَهْلُ الْكَافِرِ ۚ أَمَّا لَمْ يَكُنْ رَوْنًا ۚ

﴿۱۱﴾ و شو دئی پشنا خو دهنی و گره دار یسنی لئی ناکهت، یسنی ژ دل ل سهو گاور یسنی. ﴿۱۲﴾ شو کس زدل گاور دئی چینه د ناف ناگری مزندا. ﴿۱۳﴾ باشی نه تیدا دهریت، دا ژنی بزگار بییت، و نه زی خو شیبی تیدا دبهت. ﴿۱۴﴾ ب راستی شو کس سرفه رازه یسنی خو ژ گورنه هان باقر بکهت. ﴿۱۵﴾ و ناقلی خودایسنی خو ژ دل بییت و نفیژان بکهت. ﴿۱۶﴾ بهلن هویسن خو شیبیت دنبایسنی، ب سهو ناخره تنی دتیخن و چیترب دیشن. ﴿۱۷﴾ و ناخرمت چیتره و خودان مانه و ب دومه. ﴿۱۸﴾ بنی گومان نهقا بفری، د کینیت بهریدا یا هاتی، و یا هعی. ﴿۱۹﴾ د کینیت نیراهیم پیغه بهر و موسا پیغه بهر دا.

سوره نوح غاشیه

ل مه که من هاتی به خوارتی (۲۶) نایه ت

بسم الله الرحمن الرحيم

﴿۱﴾ نه ری سالتوخن روزا قیامه تنی بو نه هات؟ [نانکو نهو سالتوخن بو نه هاتی به، کو دیتنه روزا قیامه تنی (غاشیه) چونکی ترس و له رزا وی هه گیانداره کی دگرت. ﴿۲﴾ وی روزی هنده ک سهو جاف د به زیل و د سوانه. ﴿۳﴾ د دنیا ییدا کار و کریارت و هه کری به، کو روزا قیامه تنی بزوان یسه نیزا و نه خوشی. ﴿۴﴾ وی روزی شو دئی چنه د ناگره کنی شار یایدا. ﴿۵﴾ دئی ناقلی ژ کانی به کا که ل و گهرم، دهنه وان. ﴿۶﴾ وان جو خوارن نینه ژیل ستریه کنی گهنی و نه حل نه بیت. ﴿۷﴾ نه مرو فی قله و دهک، و نه برسن دشکینیت. ﴿۸﴾ وی روزی هنده ک سهو جاف د گش و دلخو شن. ﴿۹﴾ ژ کار و کریار و خه باتا خو، بهر قایلن. ﴿۱۰﴾ د به ده شته کا بلند دانه. ﴿۱۱﴾ تو تیدا ناخفتنا بهوچ و بین مفا نابهیسی. ﴿۱۲﴾ کانی بیت ناف ژ بهر دچیت تیدانه. ﴿۱۳﴾ نه خیت بلند و بهر که فنی تیدانه. ﴿۱۴﴾ ههرو ههسا بهر داغینت دانایی و ریزگری. ﴿۱۵﴾ و باله گهنیت ریزگری. ﴿۱۶﴾ و بهر کیت (مه حفوریت) را ئیخستی تیدانه. ﴿۱۷﴾ ما نارینته حیشرتی، کا جاوا هاتی به چیکون؟ ﴿۱۸﴾ و ما نارینته نه سمانی، کا جاوا این ستوین هاتی به بلند کون؟ ﴿۱۹﴾ و ما نارینته چایان، کا جاوا دهریدا هاتی به چکلاندن؟ ﴿۲۰﴾ و ما نارینته نه ردی، کا جاوا هاتی به راست کون؟ ﴿۲۱﴾ یسه بیرا وان، بهس شیرت و بیرئان ل سهو تیه. ﴿۲۲﴾ ده ستنی نه ل سهو سهو تی وانه، و تول سهو وان نه یسنی سهو ده ست و زالی.

۴۳) نه و تې نه نيت يې پست ددهته باورمې، و
گاور ديت. ۴۴) قېچا خودې دې تيز و نه خوښيا
دوږه مې (جهنم مې) يا مېزن ددهته بهر وې. ۴۵) بې
گومان زېړنا وان، هېر ب بال مېغه يه. ۴۶) پاشي
چېر ادانا وان ژې، هېر ل سهر مېه.

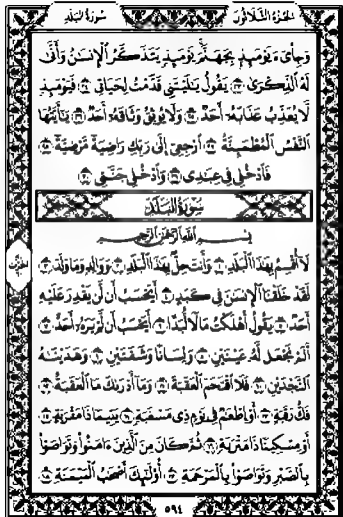
مسورمتا فہجر

ل م که من هاتیه خوارق (۳۰) نایه ته

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

۱۱) سويند ب سڀدهي. ۱۲) سويند ب دهڪٽ جهڙا حاجيان (دهڪٽ سهرڙي زي الحجه). ۱۳) سويند ب گت و جوتڻ مهر تشته كي. ۱۴) سويند ب شه ڦڻ دهمي دجيت. ۱۵) سهرڙي شه نشيت سويند ڦڻ هاتيه خوارن، نه هڻڻ و لافني سويند خوارتنه. ۱۶) ته نراني ڪا خوداڀي ته ج ب سهرڙي مله تي هوڊ پڻه ميري ڏينا؟ ۱۷) نرما [نيرم نافه ڪه سڀ عاد] خودان ستور. و پايه بان خودان هڻ و

بەزى نوبال. ﴿٨﴾ ئەم مەلئى وەكى وان، ب قلافت و خودان گەود و هيز، دەرديدنا نههائنه چيكرن.
﴿٩﴾ و ته نەزانى كاچ ب سەرى مەلئى [صالح] پيغه مېر[(سەمود) ئينا، تەويت بەر ل (وادى القري)
دېرس،]جھەكە دكەفيشە د ناخپرا شام و حيجازندا؟ ﴿١٠﴾ و كاچ ب سەرى فېر عەونى خودان لەشكەر، ئەو
لەشكەرى ب زەند و باسك و هيز، ئينا؟ ﴿١١﴾ تەويت گەلەك دەستدرىژى و زيەدە گاڤى د گورنەندا كرين.
﴿١٢﴾ و گەلەك يېخىزى و بىن شەرمى تېدا كرين. ﴿١٣﴾ ئۇجا خودايىنى نه ئيزا و نەخوشبەكا ذوار، ب سەرى
واندا داريت. ﴿١٤﴾ خودايىنى تەل بەر وان يى راوەستيايه، و هەمس كار و كرياريت وان ل بەر د ناشكەرانه
لو هەر تيگى جزايى وي دى دەتى. ﴿١٥﴾ ئۇجا دەمنى خودى مرؤفى ب خېر و گەرما خىز د جەربينيئ،
ديژيت: [فانكو مرؤف ديژيت] خودى داسن، و تەقە قەدرە بو من، و تەف خېر و گەرما نايئتە بەرجافان
و نوزانيت جەرباندنە. ﴿١٦﴾ و ئەگەر خودى جەرباند، ريكارئينى لى بەرتەنگ كر، دى بيژيت: خودى ئەز
ب زميل و پسوا اكرم. ﴿١٧﴾ نەخېر و مينە [دان و ندان، ب قەدرى و نەقدريفە، نە يا گرندايسە،] نى هوين ب
پراسى قەنجى و مەدينيسى د راستا سويادا ناكەن. ﴿١٨﴾ هوين ئۆك و دو بەر هاريكاريسا بەلنگاپرا ناكەن.
﴿١٩﴾ و هوين ميراتى حەلال و حەرام پيگە دخۆن [و حەفن مىرخۆران ب دوروستى نادمن، نەخاسمە سى
كچان]. ﴿٢٠﴾ و هوين گەلەك حەز مالداريسى ژى دكەن. ﴿٢١﴾ هز نەكەن، دەمى ئەرد دەهزييت و راست
دييت، و چول سەر نەمينيت. ﴿٢٢﴾ و خودى هات بو جو داكرنا هەقيسى ژ نەهەقيسى، و ملياكەت پېز و پز
هاتن.

سوره قافله

ل م ه ک م ن هاتیه خوارین (۲۰) ثایه ته

بسم الله الرحمن الرحيم

۱) سويند ب فی بازي نری [کو مه که هه]. ۲) و تو یسن د فی بازي ريدا. ۳) و ديسا سويند ب باب و زار زکيت وی. [نانکو ب ناده می و دويندها وی]. ۴) ب راستی مه مروفتن چيکری ز کهفت و دهفت و نه خوشين. [و د دنيا بيدا باش و خراب ده فشنک، د دينا نه خوشی و وه ستايتدا ب کارتی تنگافی و خه غوارنی]. ۵) نه ری مروف هزار دکهت کو کس نه شيتن. ۶) ب شانازي فده ديزيت: من گلهک مال یسن مه زاختی [و من گلهک مال یسن هه]. ۷) ما هزار دکهت کس وی نابيت، نانکو پاژ ويه، خودی وی نابيت و بسياری ژنی ناکهت [کا نه و مال ز کيفه ثنایه، و دچ دامه زاختيه]. ۸) ما مه روی و جاف نه داييئن. ۹) و ما مه نه زمانهک و دوليف نه داييئن. ۱۰) و ما مه هه ردو ریک [پا قهنج و پا خراب] بژ ناشکرا نه کرينه و نيشا نه دايه. ۱۱) بلاژ ناستهنگی بیوریت [و گلهک مروف ز ناستهنگان نه یورین - نه ناستهنگيت ریکا وان ز سرفه رازيی ددا باش - و ریکا سرفه رازيی نه گرتن]. ۱۲) و ما تو چ دزانی کا نه ناستهنگ چيه؟ ۱۳) گه ردهن نازدار کونه. ۱۴) و ناندانه د رورزا برستیدا. ۱۵) بژ سيويی ز خرم و خويئا مروقی. ۱۶) یان بژ بهنگاز هکن دهست تنگ. ۱۷) باشی ز وان بیت نه ویت باوهری ثنایين، و هه قلدور ب بينفره می و دلوقاييی شیرمهت دکه. ۱۸) نه ها نه قهغه دلخوش و بهخته وهر [کتيا خوز دهستی راستی وهر دگر ن].

﴿۱﴾ و ئەوێت باوەری ب قورئانی ئەبنابین، ئەوێت بەخت و بەش و دل نەخوش [کتیبا خۆ ب دەستی چەپی و مەرد گەرن]. ﴿۲﴾ دناف ناگرە کە دادایی دانه، و هەمی رەخیت ناگری ل وان یێت دایخستنه لوب چو رەنگان هێشی بێه ژێ دەر کەئن.

سُورَةُ شَعَسْ

ل مە کەمی هاتیبه خوارێ (۱۵) نایهته

بسم الله الرحمن الرحيم

﴿۱﴾ سویند ب پوژێ و پۆنایا وی. ﴿۲﴾ سویند ب هەیفی دەمی دکهفه دیف (بۆ پۆنکرێ). ﴿۳﴾ سویند ب پوژێ دەمی ب پۆنایا پوژێ پۆن دیت. ﴿۴﴾ سویند ب شەفی دەمی پۆنایا هەلجیت. ﴿۵﴾ سویند ب ئەمانی، و سویند ب ی ئەمان دانای و رانای. ﴿۶﴾ سویند ب ئەردی و بێ ئەرد بەر هەفکری و دەرکری بۆ ژینی. ﴿۷﴾ سویند ب ئەفس، و بێ ئەفس بێ کیم و کاسی چیکری و دای. ﴿۸﴾ و پاشی قەنجی و خرابی نیشا دای. ﴿۹﴾ سویند ب

وَأَلَيْكَ كَلِمَاتُ الْفَلَّاحِ ﴿۱﴾ وَالْقَلْبَاقُ أَجْلَسُ ﴿۲﴾ وَالْقَلْبَاقُ أَجْلَسُ ﴿۳﴾ وَالْقَلْبَاقُ أَجْلَسُ ﴿۴﴾

سُورَةُ الْبَلَدِ

بسم الله الرحمن الرحيم

وَأَلَيْكَ الْغَنِيُّ وَالْقَلْبَاقُ أَجْلَسُ ﴿۱﴾ وَالْقَلْبَاقُ أَجْلَسُ ﴿۲﴾ وَالْقَلْبَاقُ أَجْلَسُ ﴿۳﴾ وَالْقَلْبَاقُ أَجْلَسُ ﴿۴﴾ وَالْقَلْبَاقُ أَجْلَسُ ﴿۵﴾ وَالْقَلْبَاقُ أَجْلَسُ ﴿۶﴾ وَالْقَلْبَاقُ أَجْلَسُ ﴿۷﴾ وَالْقَلْبَاقُ أَجْلَسُ ﴿۸﴾ وَالْقَلْبَاقُ أَجْلَسُ ﴿۹﴾ وَالْقَلْبَاقُ أَجْلَسُ ﴿۱۰﴾ وَالْقَلْبَاقُ أَجْلَسُ ﴿۱۱﴾ وَالْقَلْبَاقُ أَجْلَسُ ﴿۱۲﴾ وَالْقَلْبَاقُ أَجْلَسُ ﴿۱۳﴾ وَالْقَلْبَاقُ أَجْلَسُ ﴿۱۴﴾ وَالْقَلْبَاقُ أَجْلَسُ ﴿۱۵﴾ وَالْقَلْبَاقُ أَجْلَسُ ﴿۱۶﴾ وَالْقَلْبَاقُ أَجْلَسُ ﴿۱۷﴾ وَالْقَلْبَاقُ أَجْلَسُ ﴿۱۸﴾ وَالْقَلْبَاقُ أَجْلَسُ ﴿۱۹﴾ وَالْقَلْبَاقُ أَجْلَسُ ﴿۲۰﴾

سُورَةُ الْبَلَدِ

بسم الله الرحمن الرحيم

وَأَلَيْكَ الْغَنِيُّ وَالْقَلْبَاقُ أَجْلَسُ ﴿۱﴾ وَالْقَلْبَاقُ أَجْلَسُ ﴿۲﴾ وَالْقَلْبَاقُ أَجْلَسُ ﴿۳﴾ وَالْقَلْبَاقُ أَجْلَسُ ﴿۴﴾ وَالْقَلْبَاقُ أَجْلَسُ ﴿۵﴾ وَالْقَلْبَاقُ أَجْلَسُ ﴿۶﴾ وَالْقَلْبَاقُ أَجْلَسُ ﴿۷﴾ وَالْقَلْبَاقُ أَجْلَسُ ﴿۸﴾ وَالْقَلْبَاقُ أَجْلَسُ ﴿۹﴾ وَالْقَلْبَاقُ أَجْلَسُ ﴿۱۰﴾ وَالْقَلْبَاقُ أَجْلَسُ ﴿۱۱﴾ وَالْقَلْبَاقُ أَجْلَسُ ﴿۱۲﴾ وَالْقَلْبَاقُ أَجْلَسُ ﴿۱۳﴾ وَالْقَلْبَاقُ أَجْلَسُ ﴿۱۴﴾ وَالْقَلْبَاقُ أَجْلَسُ ﴿۱۵﴾ وَالْقَلْبَاقُ أَجْلَسُ ﴿۱۶﴾ وَالْقَلْبَاقُ أَجْلَسُ ﴿۱۷﴾ وَالْقَلْبَاقُ أَجْلَسُ ﴿۱۸﴾ وَالْقَلْبَاقُ أَجْلَسُ ﴿۱۹﴾ وَالْقَلْبَاقُ أَجْلَسُ ﴿۲۰﴾

فان هەمیان] ب راستی هەر کەمی ئەو ئەفس ژ گونەهان بافر کەر سەرفەرازە [پوژا ناخەرن]. ﴿۱﴾ و دیسا راستی هەر کەمی ئەفسا خۆ ب گونەهان کیمکر و شکاند، زیانکارە [پوژا ناخەرن]. ﴿۲﴾ (سەموود) بێغەمەری خۆ درەوین دانا، ژ بەر دەستدەریژی و زێدە گافیا خۆ د گونەهاندا. ﴿۳﴾ دەمی یێ ژ هەمیان بێر [و خرابتر، رابوو بێه سەر خۆ. ﴿۴﴾ و پاشی بێغەمەری خودی گۆتە وان: ژ حیشتر خودی بگەرن و مایێ خۆ دناف و قەخوارنا وێدانه کەن. ﴿۵﴾ باوەری یێ ئەبنابین و درەوین دانا و حیشتر کوشتن، قیجا خودایی وان نێزا و نەخوشتی ب سەر واندادارت، ژ بەر گونەهاوان و هەمی دانه بەر [چونکی هەمی دەهێشک و هاریکار سوون د گونەهیدا]. ﴿۶﴾ خودی ئەفە ب سەرتی وان نیشا، و ژ دویا هیکافی نێزادانی ژێ ناترست. [نانکو چو ترستی ژ باشە پوژا فێ نێزادانی ژێ راناکەت].

سُورَةُ تَالِهِل

ل مە کەمی هاتیبه خوارێ (۲۱) نایهته

بسم الله الرحمن الرحيم

﴿۱﴾ سویند ب شەفی دەمی تارایا خۆ ب سەر ئەردی دادەت. ﴿۲﴾ سویند ب پوژێ دەمی پۆن دیت. ﴿۳﴾ سویند ب وی، یێ تیر و مێ چیکرێ. ﴿۴﴾ [سویند ب فان هەمیان] ب راستی بزا ف و خەباتا هەوێ ژێک جودایه، هەنەک بەر ب خرابی، و هەنەک بەر ب قەنجی. ﴿۵﴾ قیجا هەر کەمی مانی خۆ د پێکا خودیدا مەزاخت، و پاشی خۆ بازاست و فەرمانا خودی ب جەهینا. ﴿۶﴾ باوەری ب بەحەشتی نیشا، و کار بۆ کەر. ﴿۷﴾ ئەم دێ پێکا وی بۆ کار و کربارا باش خۆش کەین [ئەو پێکا بەری وی بەدەت سەرفەرازی]. ﴿۸﴾ و ئەفە و هەر کەمی قەلسی و چڕ و کێشێ بکەت، و پاکێ ب خەبەر و خەلاتی خودی نەیت. ﴿۹﴾ باوەری ب بەحەشتی ئەبنابین، و کار بۆ نەکر و درەو دانا.

﴿۱۰﴾ فَبِجَا نَم دَق رِيكََا وَي بَق كَار و كَرِيَارَا نَبِشَا
خُوش كَهِيَن [شعر رِيكََا بَرِي وَي بَدَهْتَه زِيَانِي].
﴿۱۱﴾ بِاشِي مَالِي وَي بِمَرَه قَانِيَسِي زِي نَاكَت و چَر
بَاكِيسِي لِي نَاكَت، دَهْمَنِي دَمَرِيَت. ﴿۱۲﴾ ل سَر مَهِيَه
نَم رِي نِيشَا هَوَه بِدَمِيَن (رِييَا بِاش دَا هَوِيَن بِگَرَن،
و رِييَا خِرَاب دَا خَز زِي بَدَهْتَه بِاش). ﴿۱۳﴾ و هَر
تَشْتَه كَن دَنِيَاَسِي و نَاخِرَه تَبِيَدَا، دَبِيَن دَهْمَتِي مَه مَهِيَه و
يَسِي مَهِيَه. ﴿۱۴﴾ فَبِجَا مَه هَوِيَن زِي نَاگَرَه كَن شَارِيَا
نَرَسَانَدَن. ﴿۱۵﴾ نَاگَرَه كَه زِي سَر گُوم و رِييَه رَزَه و گَاوَرَان
بِيَتَه تَر كَس نَاچِيَتَه تَبِيَدَا. ﴿۱۶﴾ تَو كَمَسِي بَاوَمَرِي ب
هَه قَبِيَسِي نَه نِيَاَسِي، و دَرَوَه دَانَا ي و پَشْت دَايِيَه بَاوَمَرِيَسِي.
﴿۱۷﴾ و هَر كَه مَسِي خُو دَوِيَرِي سَر گُومِي و رِييَه رَزَهِي
و گَاوَرِيَسِي بِگَرِيَت، دَقِي دَوِيَرِي فَي نَاگَرِي بِيَت.
﴿۱۸﴾ تَو كَمَسِي مَالِي خُو دَرِيكََا خُو دَبِيَدَا دَمَه زِي نَخِيَت،
و دَفِيَت زِي گَوَه نَهَان بَاقَرِي بِيَت. ﴿۱۹﴾ و كَمَسِي زِي چَر
مَنَه ت ل سَر نِيَسَن، دَا بِز ب بَرِي نَخِيَت. ﴿۲۰﴾ زِي بُو قِيَان
و رَا زِي بُو نَا خُو دَقِي نَهِيَت، و مَنَاكَت. ﴿۲۱﴾ بِاشِي تَو
مَرْزُو دَقِي قَايِل و دَلخُوش بِيَت، ب خَه لَانِي خُو دَقِي.

سُورَةُ ضُوحَا

ل مَه كَهْمَنِي هَاتِيَه خَوَارِي (۱۱) نَايَه تَه

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

﴿۱﴾ سَوِيَنَد ب تِيَشْتَه گَهْمَن. ﴿۲﴾ و سَوِيَنَد ب شَهْفَن، دَهْمَنِي هَمِيَسِي گِيَانْدَار تَبِيَدَا فَه دَهْمَسَن، و يَتِيَا خَز
فَه دَكَن. ﴿۳﴾ خُو دَقِي پَشْتَا خَز نَه دَايِيَه تَه، و كَه رُب زِي تَه رَانَه كَرِيَه. ﴿۴﴾ دَوِيَا هِي بَز تَه زِي بَنِيَسِي
چِيَتَرَه [نَه لَه مَز گِيَسِيَه بَز بِمَرَه دَوَامِيَا بِتَغَمِيَه بِرِيَسِي]. ﴿۵﴾ فَبِجَا خُو دَقِي دَقِي هَمْدَقِي دَهْتَه تَه، هَه تَا تَو پَسِي
قَايِل دِيَسِي. ﴿۶﴾ مَاتُو سِيَوِي نَه دِيَشِي، و تَو فَه وَانْدِي. ﴿۷﴾ مَاتُو شَه بِمَرَه نَه دِيَشِي، و رِي نِيشَا تَه دَا.
﴿۸﴾ مَاتُو دَهْمَتَكُورَت نَه دِيَشِي، و تَو بِيَن مَنَه ت كَرِي. ﴿۹﴾ فَبِجَا تَو زِي، سِيَوِي رَسُو نَه كَه نَه تِيَشِيَتَه.
﴿۱۰﴾ و خَوَا سَه تَكِي (و خَوَا خَا زَوَكِي) بِاشِيَه نَه. ﴿۱۱﴾ و تَو هَر بِهَس و دَا يَتِيَا خِيَر و كَه رَمَا خُو دَا يَسِي خَز
بَكَه، و بِيَن بَاخَفَه و دَجِيَه وَي يَسِي بِيَتَدَا بِيَدَا ب كَارِيَتَه.

سُورَةُ ضُوحَا

ل مَه كَهْمَنِي هَاتِيَه خَوَارِي (۸) نَايَه تَه

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

﴿۱﴾ مَا مَه سِيَكَنِي تَه فَرَه نَه كَرِيَه. ﴿۲﴾ و مَا مَه بَارِي تَه سَفَك نَه كَرِيَه.

﴿۳﴾ نَمُو بَارِي پَشْتَانَه تِيخْسِيَه بَر تَه. ﴿۴﴾ وَ مَا مَه نَاف وَ دَهْنِگِي تَه بِلَنْد نَه كَرِيَه. ﴿۵﴾ ب رَاسْتِي هَمَر تَهنگَاڤِيَه كَنِي بَه رَف مَعِيَه ك ل دَوِيَه. ﴿۶﴾ جَا رَه كَا دِي، ب رَاسْتِي هَمَر تَهنگَاڤِيَه كَنِي بَه رَف مَعِيَه ك ل دَوِيَه. ﴿۷﴾ فَيَجَا هَمَر دَمَمِي نُو ز كَا رَه كَسِي فِه بَوِي، ز دَل دَهسْت ب كَا رَه كَنِي دِي يَكِه. ﴿۸﴾ وَ بَلَا هَمَر خُودِي دَاخَوَا زَا تَه يِت.

سُورَةُ تَيْن

ل م ه ك م ن هاتيه خوارى (۸) ناپهته

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

﴿۱﴾ سَوِيَنْد ب وِي جَهْنِي تَنِيَر هَمِيَسَر، وَ ب وِي جَهْنِي تَنِيَر زَهِيَسُون [دو جه بهبون تيك ل شامې بوو، و تيك ل قودسې]. ﴿۲﴾ وَ سَوِيَنْد ب جَبَايِي (طوور) ي سِيَا، نَه وِي خُودِي ل سَر، د گَهْل مَوَسَلِي ناخفتي. ﴿۳﴾ وَ سَوِيَنْد ب نَمِي بَا زِيَرِي تِيْمَن وَ تَهَا، كُو مَه كَه مَه. ﴿۴﴾ [سَوِيَنْد ب فَا ن هَمِيَا] ب رَاسْتِي مَه مَرُوف ل سَمَر بَاشَتَرِيْن رَهْنِگ وَ وِيْنَه دُور سَتَكِرِيَه وَ چِيَكِرِيَه. ﴿۵﴾ پَشْنِي هَنْگِي مَه

أَلَيْسَ أَفْعَسَ ظَهْرًا ۖ وَ زَهْنًا لَكَ وَ كَرَمًا ۖ فَإِنَّمَا أَفْعَسَ نَسْرًا ۖ
إِنَّمَا أَفْعَسَ نَسْرًا ۖ فَإِنَّمَا فَغَتْ فَاغْبَت ۖ وَ لَيْلٌ رَّيَّةً فَاوَكَّت ۖ

سُورَةُ التَّيْن

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
وَالَّذِينَ وَاتَّخَذُوا ۖ وَظَنُّوا سَيِّئًا ۖ وَهَذَا الْبَلَاءُ الْأَعْيُنُ ۖ
لَقَدْ عَفَا اللَّهُ عَنْهُمْ لِيُنْذِرَ لِمَنْ تَابَ ۖ لِيُذَرَّ لَهُ سَقْلُ سَيِّئَاتِهِ ۖ
إِلَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فَلَهُمْ أَجْرٌ غَيْرُ مَمْنُونٍ ۖ
فَسَا يُكَذِّبُكَ بَعْدَ الْبَلَاءِ ۖ أَلَيْسَ اللَّهُ بِأَعْلَمَ الْحَاكِمِينَ ۖ

سُورَةُ التَّيْن

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
أَفْرَأَيْتُمْ أَزْوَاجَ الَّذِينَ عَفَىٰ اللَّهُ عَنْهُمْ ۖ لَعَلَّ الْإِنْسَانَ مِنْ عَلَقٍ ۖ
وَ زَوْجُهُ الْأُنثَىٰ ۖ الَّذِي عَلَّمَ بِالْقَلَمِ ۖ عَلَّمَ الْإِنْسَانَ مَا لَمْ يَعْلَمْ ۖ كَلَّا إِنَّ الْإِنْسَانَ لِرَبِّهِ لَآفٍ كَافٍ ۖ
إِنَّ إِلَىٰ رَبِّكَ الرُّجْعَىٰ ۖ أَرَأَيْتَ الَّذِي يَتَّبِعُ ۖ عَبْدًا
إِنَّا صَنَعْنَاهُ مِنْ نَارٍ ۖ أَرَأَيْتَ إِنْ كَانَ عَلَىٰ الْهَدْيِ ۖ أَوْ أَمَرَ بِالْقَلْبِ ۖ

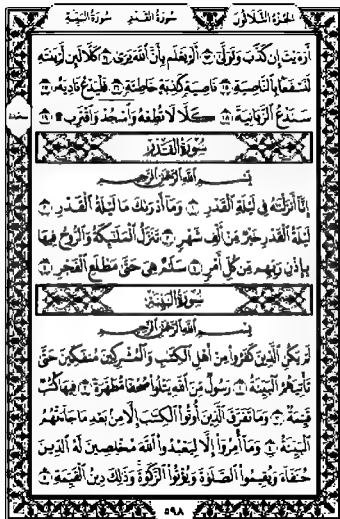
تِيخْسْت دِه پِيكَا ز هَمِيَا نَزْمَرْدَا [نَزْمَرْتِيْن جَهَا]. ﴿۶﴾ نَمُو تَنِي نَه بِن (ز بِلِي وَا ن) يِت بَا وِمَرِي تِيَا بِيْن وَ كَا ر كِرْيَارِيْت بَاش كَرِيْن، نَمُوَا ن خَلَا تَه كَنِي يِن فِه بَرِيْن يِن هَمِي. ﴿۷﴾ فَيَجَا [هَمِي مَرُوف] نَمُو چِيَه تَه ز وَ زَا جَزَادَانِي يِن بَا وَر دَكَهْت، وَ وِل تَه دَكَهْت تُو دِرُو بَدَلْني. ﴿۸﴾ بَاشَه مَا خُودِي، نَه مَو كُومَرْتِيْن فِه مَانِيَر مَوَا وَ خُونْد كَا رَه.

سُورَةُ عَلَق

ل م ه ك م ن هاتيه خوارى (۱۹) ناپهته

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

﴿۱﴾ بَخُوِيَه ب نَافِي خُودَا يِن خُو، يِن هَمَر تَشَه ك جِيَكِرِي. ﴿۲﴾ نَمُو خُودَا يِن مَرُوف زُ خُو يِنَا رَمِي چِيَكِرِي. ﴿۳﴾ بَخُوِيَه خُودَا يِن تَه، ز هَمَر كَه مَه كَنِي بَهخَشْدَه تَر كَه مَه دَا رْتَرَه. ﴿۴﴾ نَمُو خُودَا يِن مَرُوف ب رِيكَا قَه لَه مِي (خَا مَه وَ پَتُو سِي) فَيَرِي نَفِيْسِيْن وَ زَانَسْتِي كَرِي. ﴿۵﴾ مَرُوف فَيَرِي وِي تَشِي كَرِيَه، يِن مَرُوف زِي يِن نَا گَه. ﴿۶﴾ نَه خَرِي بَلَا كَه مَه يِت خُودِي ز پِر نَه كَه ن، ب رَاسْتِي مَرُوف د سَمَر دَا دَجِيْت وَ زِي دِي دَه ر دَكَه قِيْت. ﴿۷﴾ دَمَمِي خُو دَه لَه مَه مَه د وَ يِن مَه يِت دِي يِت. ﴿۸﴾ يِن گُزْمَا ن زَفَرِيْن هَمَر بُو ك خُودَا يِن تَه يَه. ﴿۹﴾ نَه رِي تَه دِيْت نَمُو كَه سَن قِيَا يِي رِيكِي بَغَرِيْت ﴿۱۰﴾ ز پَهَنْدَه مَه كَنِي هَمَه كَه بِي يِت نَقِيْزِي دَكَهْت. [لَه نَپَه تَه دَرَا سْتَا نَمِي جَه هَلْدَا هَا ت، دَمَمِي سُو ز دَا يِيَه مَه فَا لِيْت خُو هَمَه كَه نَمُو پَهْنَه مَه رِي (سَلَا فِيْت خُودِي ل سَمَر بِن) ل كَه عِي ل سَمَر نَقِيْزِي بِي يِت دِي بَاشْطَه بَه ت وَ يِن خُو دَا نِيَه سَمَر سَتُو يِن وِي وَ پَشْتِي هَانِي تِيْزِيكِي پَهْنَه مَه رِي بُو وِي (سَلَا فِيْت خُودِي ل سَمَر بِن) زُو ي تَرَا سَا نْدَا پَشْت وَ پَشْت قَه گَرِيَا گُزْنِي: هَا تَه چُو گُو تُو و نَه چُو كَر گُزْت: ب خُودِي خَمْلَه كَه كَا نَا گَرِي كَه قَه تَه دَا فِه رَا مَن وَ وِيْدَا نَه ز تَر سِيَا م وَ بَاشْطَه زَفَرِيْم] ﴿۱۱﴾ يِيْزَه مَن، نَه كَه ر نَمُو كَه سَمَر رِيكَا رَاسْت بَا يَه. ﴿۱۲﴾ يَا ن زِي دَا خَوَا زَا خُودِي تَر سِي وَ بَا رِيْز كَارِيْن كَرِيَا ه [مَا نَه بُو وِي چِيْتَر نَه بُو رَا].

﴿۱۳﴾ بیژده من کسی در ینکا کرنا نفیژندا راوه سبایی، و باومری نه نیایی و پشنا حق داییه باومریسی، ماژ حق ناترسن خودایی مه زن نیزابه کنی ب سر واندا داریژیت؟ ﴿۱۴﴾ نهی ما نهو نوزانیت و نهزاییه، خودی وی دبیت؟ ﴿۱۵﴾ نهخیر بلا وهنه گمت، سوبند نهگه ژ خوقه نهیت لو دهست دژ منکاریا دینی بهرنه دت، نه م دی وی د پورچکا ویرا گرین، و بهر ب دوزه من پاکشین. ﴿۱۶﴾ پورچکا دره وینا گونه هکار. ﴿۱۷﴾ و هاشی بلا گازی دهسته ک و جفااتا حق بگمت. ﴿۱۸﴾ نه م ژی دئی گازی زهره فانیست دوزه منی که بین. ﴿۱۹﴾ نهخیر، گوهنی حق نه دئی و نفیژیت حق بکه، و حق بو خودایی حق داچه مینه، و ب گوهداریسی حق نیزیکی وی بکه.

سوره تا قدر

ل مه که می هاتیه خوارئی (۵) نایه نه

بسم الله الرحمن الرحيم

﴿۱﴾ مه قورشان دسه قفاب ریز و رویه تدائینا خوارئی. ﴿۲﴾ توج دزانی نهو شه قفاب ریز و رویه ت ج شه؟ ﴿۳﴾ ساخکرنا وی شه فی (نهو شه قفاب ریز و رویه ت) ب ینکا بهرستان خودئی، چنیره ژ هزار هه یقان. ﴿۴﴾ دوی شه قفاب ملیاکه ت و جبریل ژی، ب هه می فهرمانیت خودیفه دیتنه خوارئی. ﴿۵﴾ نهف شه [شه قفاب ریز و رویه ت] شه فاشتی و نه ناهینه هه تا بهر سیده منی [تاکو خودئی به می تیدا ته قدیرا ناشی و نه ناهینی دکمت].

سوره تا بهینه

ل مدینه بین هاتیه خوارئی (۸) نایه نه

بسم الله الرحمن الرحيم

﴿۱﴾ نهویت کو بین باومر، ژ خودان کتبان (جوهی و فله) و بوته رستان، دهستا ژ بین باومریا حق بهر نادهن، هه تا بهلگه و نیشانه کا فاشکه را بو نهیت. ﴿۲﴾ نهو ژی پیغمبه ره که ژ نک خودئی، کتبه کا پرورژ ل سر وان دخونیت، (کو قورئانه). ﴿۳﴾ کو چه ند فهرمانیت راستگو و دورستانه تیدانه. ﴿۴﴾ ل سر پیغمبه مرییا موحه مدی (سلافت خودئی ل سر بن)، نه قیت خودان کتیب ژیک جودا نه بوون، هه تا پشی پیغمبه ره ب حق بوز وان هانی. ﴿۵﴾ دگه ل فی ژی فرمانا وان نه هاتیه کرن، نه گهر ب بهرستان خودئی نهیت، ژ دل و دلینشی و دلسوز بن ددینی خودا، و روی حق ژ هه بیرو باوره کا لهنگ و لور و خوار و فیج و هر گپن، و بهرئی حق بدنه ینکا خودی و بهر دهوام و ب رهنگی پندفی نفیژان بکن و زه کانی ژ مانی حق بدنه، نه هه نه فیه دینی راست و دورست.

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ وَالْمُشْرِكِينَ فِي تَارِجَتِهِمْ
خَالِدِينَ فِيهَا أُولَئِكَ هُمْ شَرُّ الْفَرِيقِ إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا
وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ أُولَئِكَ هُمْ خَيْرُ الْفَرِيقِ إِنَّ جَزَاءَ
عَمَلِهِمْ رِجْزٌ مِمَّا كَانُوا يَعْمَلُونَ مِنْ خَيْرِهَا أُولَئِكَ يَلْقَوْنَ
فِيهَا آبَاءَهُمْ لَمْ يَكُنْ لَهُمْ فِيهَا ذُنُوبٌ قَبْلَ ذَلِكَ وَلَئِنْ

سُورَةُ الْفُرْقَانِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
إِنَّا زَلَّلْنَا الْأَرْضَ وَالْجِبَالَ وَأَخْرَجْنَا الْأَرْضَ أَثْقَالَهَا وَقَالَ
الْإِنْسَانُ مَالَهَا وَيَوْمَ نَعْلُو أَحْبَابَهَا بَلْ زُرْنَا وَلَوْ لَمْ يَلْحَظْ
يَوْمَئِذٍ بَصَدْقُ الْمَائِثَةِ أَتَاهَا لَئِنْ رَأَوْا مُصْهَرًا لَقُتِلُوا فَمَنْ يَفْعَلْ

سورة التوبة

وَالْقَدِيرَاتِ ضَبْحًا ۚ فَالْمُرَبِّيعَ خَدَّحًا ۚ وَالْمُغِيرَاتِ
ضُبْحًا ۚ وَالْمُغِيرَاتِ بِرَّ ۚ فَتَعَالَى أَمْرُكَ يَا فَتَّاحُ ۚ

«٦٦» بى گۇمان ئەفئىت بىن باومر ژ خودان كىتب و بوپەر يىسان دى چنە دفاگرى دۆزمەندا، و ھەر ھەر دى تېدا مېن، و ئەھا ئەفئە خەبرا تېن چىكرى و دورستكرىيىت خودى. «٦٧» بەلى ئەفئىت باومرى ئېنايىن و كار و كرپارتى قىنج كرېن، ئەھا ئەمون باشترىن چىكرىيىت خودى. «٨٨» خەلاتى وان ل دەف خودايسى وان چەند بەحشەكن، گو جھى ئورين و پوشتە، و پويار دېنرا اثنين و دچن، و ھەر ھەر دى دقان بەحشە شاندا مېن، خودى ژ وان قابىل بوو و خەلانكرن، و ئەوزى قابىل بوون ب خەلاتى خۇ، ئەفئە خەلاتە بى ھەر كەسەكتە ژ خودى بىرست.

سۆرەتا زەلزەلە

ل مەدینە: ھاتبە خوارى (A) ئایەتە

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

١٦) دهمنی نەرد ب بێقلەلەزا خۆ قەدەلەزیت.
 ٢٢) و دەمنی نەردەمەر تێشێن دزکێ خۆدا، ب سەر
 نەردی دتێخیت. ٢٣) و مەرووف وی رۆژی دینیزیت: ئە
 نەرد بەحس و دايشا خۆ دکت، و کاچ لە سەر چێ
 یا داينی. ٦) وی رۆژی مەرووف دتی ب تەبەرایی و ش
 ٧٧) قنجا مەر کەسێ نەمەت گرانیا پرتا ژ هەمیان
 ٨٨) و مەر کەسێ نەمەت گرانیا پرتا ژ هەمی
 نخر ایکی ینت.

سۆرەتە ھادىيات

ل مه کمین: هاتیبه خوارنی (۱۱) نایه نه

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

۱۶) سويند ب هسيت بهزا، دهنن حلكه حلكه ديتي. ۱۷) سويند ب سويت، ناگر ژ نالان دچيت.
۱۸) سويند ب هسيت سيدميان، هوان دهنه سر دويت خردئي. ۱۹) كوب هندئ نوزي رادكن.
۲۰) و ب وي تونف خو دگه هيت مهيدان شيرگه ها دزنان.

﴿۶﴾ [سویند ب فان هم بیان] ب راستی مرؤف نهیسن شوکورداره بل خودایسن حق. ﴿۷﴾ و نهو ب خو ژى باشرین بهلگه بل سر فن نه شوکوردارسن، چونکی کریرایت وی بیت نه باش دراستا خودیدا، فن نه شوکوردارسن ناشکرا دکهن. ﴿۸﴾ و نمو ل سر فیانا مالی گله کن رژه. ﴿۹﴾ فیجا ما نوزانیت دمنن مربیت ناف گوزان رادبن و ساخ دبهقه. ﴿۱۰﴾ و هنگی هر تشنه کن د سینگاندا قهشارتی، ناشکرا دیت. ﴿۱۱﴾ بن گومان نه ها وی پوزی، خودایسن وان ناگه هدارى هر کار و کریراره کا وانه.

سُورَةُ قَارِعَةٍ

ل مه کهمن هاتیه خوارى (۱۱) نایهته

بسم الله الرحمن الرحيم

﴿۱﴾ (پوزا قیامهتی) ژ گوهر کرنه، چونکی ب ترس و نه خوشیت حق، مرؤفی ژ گوهان دکهن. ﴿۲﴾ نهو پوز چیه؟ ﴿۳﴾ توج دزانی نهو ج پوز؟ ﴿۴﴾ نهو پوزا مرؤف تیدا، وکی به لایتیکت شه رزه و به لاف. ﴿۵﴾ و چیا و هکی هریسا ژنی لی دتین. ﴿۶﴾ فیجا نهو کهسن ترازیا وی ب کار و کریرایت قهنج گران بوو. ﴿۷﴾ نهو دى دزیانه کا خوشدا بیت. ﴿۸﴾ و نهقه و نهو باری ترازیا وی ب کار و کریرایت قهنج سفک بیت. ﴿۹﴾ جهن وی دوزمه و ناگره. ﴿۱۰﴾ توج دزانی نهو ناگر چیه؟ ﴿۱۱﴾ ناگره کن شاربايه.

سُورَةُ تَه كَاثُور

ل مه کهمن هاتیه خوارى (۸) نایهته

بسم الله الرحمن الرحيم

﴿۱﴾ مال کز مکرن و مالداریا دنیا یسن، هوین ژ بیرفه کرن و بن ناگه کرن. ﴿۲﴾ ههتا مرن ب سر هه ودا دتیت، هوین دى دى ره شیندا بن. ﴿۳﴾ نه.. و نه کهن ژ نوکه و پشه هوین دى زانن (سر نهنجاما فن) ژ بیرفه کرن و بن ناگه هسن، دى بیته نه خوشی. ﴿۴﴾ جاره کا دى ژ نوکه و پشه هوین دى زانن سر نهنجاما فن ژ بیرفه کرن و بن ناگه هسن، دى بیته نه خوشی. ﴿۵﴾ نه.. و نهیته و هکی هوین هرز دکهن، نه گهر ههوه ب دورستی زانیابه سر نهنجاما ههوه هر نه خوشیه، ههوه و نه دکهر. ﴿۶﴾ بن گومان هوین دى دوزمه بن ب چافن سر دى حق بینن. ﴿۷﴾ جاره کا دى هوین دى ب چافن راست و درست بینن. ﴿۸﴾ باشن وی پوزی، سپیارا هر خبر و خوشیه کن دى ژ ههوه تته کرن.

سُورَةُ عَصْرِ

ل مەكەنن ھاتیبە خوارى (۳) ئایەتە

بسم الله الرحمن الرحيم

﴿۱﴾ سۆيىد ب دەمى. ﴿۲﴾ ب پاستى مرۇف ھەمى د
خوسارەت (بەر خوشارەت). ﴿۳﴾ ئەو نەبىن ئەوئ
باوەرى ئىنايىن، و کار و کرپارەت قەنچ کرین، و
ھەقدوول سەر حەقی شىرەت کرین، و ھەقدوول
بیتەر ھەبى شىرەت کرین.

سُورَةُ هُومَزَه

ل مەكەنن ھاتیبە خوارى (۹) ئایەتە

بسم الله الرحمن الرحيم

﴿۱﴾ نەخوشى و ئىزا بۇ ھەر كەسنى عەيدەرتىخ و
تاناقتىز. ﴿۲﴾ ئەوى ھەر مال كۆمكرنى دكەت، و
ھەر دەھزەمىزىت. ﴿۳﴾ ھەز دكەت مالىنى وى، دى
ھەر وى ھىلىتە ساخ. ﴿۴﴾ نە... بىلا وى ھەزى نەكەت، بىن گۇمان مىلكەت دى وى ھافىزىنە د دۆرمەندى،
ئەو دۆرمەھا ھەر تىشتەكى پەرت و پەرئە دكەت. ﴿۵﴾ تەرج دزانى ئەو دۆرمەھ چىبە؟ ﴿۶﴾ ئاگرى خودى
بىن شارىابىيە. ﴿۷﴾ ئەو ئاگرى سەر و دىلان دگرىت. ﴿۸﴾ بىن گۇمان ئەف ئاگرەل سەر وان بىن گرنى و
دادابىيە [رەزگار بىوون زى نىنە]. ﴿۹﴾ ب سىرتىت پاتىختى و درىز كرىفە د گریدابنە.

سُورَةُ فِيل

ل مەكەنن ھاتیبە خوارى (۵) ئایەتە

بسم الله الرحمن الرحيم

﴿۱﴾ [ھەمى موھەمدە] ساتە نەزانى كا خودابىن تەج ب سەرى خودانىت فىلان (لەشكەرى ئەبەر ھەبى
حەبەشى) ئىنا. ﴿۲﴾ سامە دۆمىكارى و قند و قىلىت وان، پەرىچ و بەربا نەكرن. ﴿۳﴾ و مە رەقىت پەرنەپان
دەستەرى وان كرن، و ب سەر واندا ھەزەت. ﴿۴﴾ وان پەرنەپان بەرىت ئاھا سۆنى تىوەر دكرن. ﴿۵﴾ وەكى
كاپا خوارى، يا كەتیبە بىن پىيان لى كرن.

سُورَةُ النَّصْرِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَالنَّصْرِ ۝ إِنَّ الْأِنْسَانَ لِرَبِّهِ ۝ إِلَّا الْآدِينَ ۝ أَتَسْتَأْذِنُ
وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ ۝ وَتَسْتَأْذِنُ بِالْحَقِّ ۝ وَتَسْتَأْذِنُ ۝

سُورَةُ الْحَمْدِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَقُلْ لِّصَاحِبِ هَذِهِ الْقُرْآنِ ۝ الَّذِي جَمَعَ مَا لَا عَدَدَ لَهُ ۝
يَحْسَبُ أَنَّ مَالَهُ أَخْلَدَهُ ۝ كَلَّا لَيُنْبَذَ فِي الْخَلْقَةِ ۝
وَمَا أَذْنُكَ مَالِ الْخَلْقَةِ ۝ تَارَاهُ الْفَوْقَةَ ۝ أَلَيْ قَطْلُ
عَلِ الْأَعْيُنِ ۝ أَلَمْ تَعْلَمْ مَوْجِدَهُ ۝ فِي عَمَدٍ مُّمَدَّدَةٍ ۝

سُورَةُ الْفِيلِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

أَلَمْ تَرَ كَيْفَ فَعَلَ رَبُّكَ بِأَصْحَابِ الْفِيلِ ۝ أَلَمْ يَجْعَلْ
كَنُودَهُمْ فِي ضَلَالٍ ۝ وَأَرْسَلَ عَلَيْهِمْ طَيْرًا أَبَابِيلَ ۝
تَرْمِيهِمْ بِحِجَارٍ مِّنْ يَّسْجَلٍ ۝ فَجَاءَهُمْ كَسُوفٌ مَّا كُوفٍ ۝

سُورَةُ قُورَيْشٍ

ل مەكەنن ھاتیبە خواری (۱) نایەتە

بسم الله الرحمن الرحيم

﴿۱﴾ ژ بەر وی گورا قورەیشیان دایبە کاروانکاری،
 ﴿۲﴾ ژ بەر گورا و غەرا زفستانن (بۆ یەمەنن)، و
 یا ھافینن (بۆ شامن)، دیرن. ﴿۳﴾ بەلا خودانن قس
 مالن (کو کەعبە) پەڕنن، و بێنە بەندەبیت وی.
 ﴿۴﴾ ئەو خودایسن ژ برسێ تێرکرن، و ژ ترسێ تێن و
 پشت راست کړن.

سُورَةُ مَاعُودٍ

ل مەكەنن ھاتیبە خواری (۷) نایەتە

بسم الله الرحمن الرحيم

﴿۱﴾ بێژە من، ئەمە ئی تە ئەو مەزفەنن باوەرەسن ب پۆزا
 جزادانن (کو قیامەتە) نەئینیت دیت. ﴿۲﴾ ئەها ئەو
 یسن پشتا خۆ ددەتە سبوی. ﴿۳﴾ و کەسێ دەر ناندان و تێرکنا بەلگازیر ناگەت. ﴿۴﴾ تیزا و نەخۆشی
 بۆ وان نغیز کەران. ﴿۵﴾ ئەو ئیت ژ نغیزا خۆ دبن ناگەھ [یان ژێ نەگەن بۆ رۆمەتەن نەبیت]. ﴿۶﴾ ئەو ئیت
 رۆمەتکاریسن دکاری خۆ دا دکەن. ﴿۷﴾ و ریکاهەوجەبیسێت مالن ژ خەلکی دگرن [یان زەکانن نەدەن و
 ریکن لێ دگرن].

سُورَةُ كَعُودٍ

ل مەكەنن ھاتیبە خواری (۳) نایەتە

بسم الله الرحمن الرحيم

﴿۱﴾ [ھەئە موخەمەد] مەگەلە کەرەم و خێر و خیرات ییت دایبەتە، ژ وان رۆبباری (کەوسەر)ئی..
 د بەحەشتیدا. ﴿۲﴾ ئیجا نغیزان بۆ خودایسن خۆ بکە، و قوربانان بۆ فەکوژە. ﴿۳﴾ بێ گومان یسن کەرین
 دھاڤیتە تە و حەژ تە نەگەت، ئەو یسن وار کۆژە و ژ خێری دادۆتی و بێ سەروشین [و مال میرات].

سُورَةُ الْكَافِرُونَ

ل مەكەمى ھاتىبە خوارى (۶) ئايەتە

بسم الله الرحمن الرحيم

﴿۱﴾ [ھەي موحەمەد] بىزە شاندى (وفدى) قورەيشيان ھەي بى باوەر و گاورىز. ﴿۲﴾ ئەز وى ناھەرىم بى ھوین دھەرىن. ﴿۳﴾ و ھوین زى وى ناھەرىن بى ئەز دھەرىم. ﴿۴﴾ مەن زى پەرسنا ھەو ھەو ھەو، نە کرىبە و نە ئەز دھەم. ﴿۵﴾ و ھوین زى وى پەرسنى ناھەن پا ئەز دھەم. ﴿۶﴾ دىنى ھەو (کو شرک) ھەو ھەو، دىنى مەن (کو ناسنا خودا پەن ب تىبە) بى مەن.

سُورَةُ نَاصِر

ل مەدینە بى ھاتىبە خوارى (۳) ئايەتە

بسم الله الرحمن الرحيم

﴿۱﴾ ئەگەر سەرکەشتا خودى و فەکرنا مەكەمى بىز تە ھات، و ب دەست تە فە ھات [ئەف سۆرەتە نیشانا تیزىکىونا و ھەگەرنا پتەغمەرىبە (سلافتى خودى ل سەرىن)]. ﴿۲﴾ و تە خەلک دىت، بى کۆم کۆم دىتە د دىنى خودىدا. ﴿۳﴾ ئىجا ھەنگى خودى ز ھەمى کىياسىيان بىز، و سەبەسى و شوکورا خە بۆ دبارکە، و داخووا لىبۆرىنى زى بکە، چونكى بى گۆمان ئەو بى ھەر تۆبە ھەرگەر.

سُورَةُ مَعَد

ل مەكەمى ھاتىبە خوارى (۵) ئايەتە

بسم الله الرحمن الرحيم

﴿۱﴾ بەرزىان و بەرناتاف بىن دەست و لەپىت (أبولب)، مەخسەد بى ئەو ب خەبە و بەرزىان زى بوون. ﴿۲﴾ مالى وى و قازانجى زى گەشتى، مفا بى وى نەدا. ﴿۳﴾ دى چىتە دناگرە کى ب گورىدا. ﴿۴﴾ دگەل زنا خە کو پشپە لگرا دار و سترىان بوو (بۆ ھەلپختا فەبىن). ﴿۵﴾ ھەمەگەن ھەلچى دىستزى و قىداپە.

سُورَةُ الْكَافِرُونَ

بسم الله الرحمن الرحيم

قُلْ تَنَاثُهَا الْكَافِرُونَ ﴿۱﴾ لَا أَعْبُدُ مَا تَعْبُدُونَ ﴿۲﴾ وَلَا أَتَّبِعُ عِبَادَ مَا تَعْبُدُونَ ﴿۳﴾ وَلَا أَتَّبِعُ مَا عْبَدُوا قَبْلَ ذَلِكَ وَلَا أَتَّبِعُ عِبَادَ مَا عْبَدُوا قَبْلَ ذَلِكَ ﴿۴﴾ لَكُمْ دِينُكُمْ وَلِيَ دِينِ ﴿۵﴾

سُورَةُ الْفُرْقَانِ

بسم الله الرحمن الرحيم

إِنَّا جَاءَهُ قَصْرُ اللَّهِ وَالْفَتْحُ ﴿۱﴾ وَرَأَيْتَ النَّاسَ يَبْتَغُلُونَ فِي دِينِ اللَّهِ أُولَئِكَ قَسَبَ الْوَعْدِ بَيْنَكَ وَأَسْتَغْفِرُونَ لَهُمْ مَسَاسَاتٍ قَرَابًا ﴿۲﴾

سُورَةُ الْمَعَادِ

بسم الله الرحمن الرحيم

تَبَّتْ يُدَا أَلَى لَهَبٍ وَتَبَّ ﴿۱﴾ مَا أَغْنَىٰ عَنْهُ مَالُهُ وَمَا كَسَبَ ﴿۲﴾ سَيَصْلَىٰ نَارًا ذَاتَ لَهَبٍ ﴿۳﴾ وَاعْمُرُوا خُدُودَكُمْ لِلطَّلَبِ ﴿۴﴾ فِي حَبِيدٍ مَا خَبَلٌ فِي قَسَمٍ ﴿۵﴾

سُورَةُ نِهَايَةِ خَوَارِئِ

ل مه كهمن هاتيه خوارئ (١) نايته

بسم الله الرحمن الرحيم

﴿١﴾ هدى موحمه بيزه گاوران نهوت دلبن نوز
خوداين خق بوز وان بدهيه نياسين. بيزه خودئ تيكه
وتاك و تمنياه. ﴿٢﴾ نمو خودايه بن همى پندلى
ههوجى وى، و هجا هه ميان دقه نييت، و نمو
پندلى ههوجى كه سن نيه. ﴿٣﴾ كهس زئ نه بوويه،
و [نمو] كهس نه بوويه. ﴿٤﴾ و چوهه فكريف زئ
بوز نين.

سُورَةُ مَا فَهَلَقَ

ل مه كهمن هاتيه خوارئ (٥) نايته

بسم الله الرحمن الرحيم

﴿١﴾ بيزه نمو خق ب خودانئ سيندهين دبارئزم.
﴿٢﴾ و زيان و خرايا همى تشنان. ﴿٣﴾ و زيان و خرايا شهق دهمئ
دنييت [و دنيا تارى دييت، و تيدا خرابى ديتنه كرن]. ﴿٤﴾ و زيان و خرايا سينر بندهان نهوت پقان ل
گرنيان ددهن [و ل بهر دگه بن نايه را مروقان نه خوش بكن، ب سينر بنديسى و ب پفكرنا گرنيان]. ﴿٥﴾ و ز
زيان و خرايا هم زكبه شهق زكبه شبيسى بكت [نانكو و هختن زكبه شبيسى و هسويديسى دكت].

سُورَةُ مَا نَاسِ

ل مه كهمن هاتيه خوارئ (٦) نايته

بسم الله الرحمن الرحيم

﴿١﴾ بيزه نمو خق ب خوداين مروقان دبارئزم. ﴿٢﴾ سهرومر و خودانئ همى مروقان. ﴿٣﴾ و بهرستى و
خوداين همى مروقان. ﴿٤﴾ زيانا شهتاني خق نه بهنى دكت، دهمئ نافي خودئ ديتنه نسان. ﴿٥﴾ نهوت
دگوهى خه لكجدا دهونييت، و دهنگئ خق دگه هينيه سهردلى وان، و خرابيى ل بهر دلى وان شرين دكت،
و ههواسئ ديتخيه دلئت واندا. ﴿٦﴾ ز شهتانييت نهجته و شهتانييت مروقان.

سُورَةُ الْاٰخِرَةِ
بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ
قُلْ هُوَ اللّٰهُ اَحَدٌ ۝ اللّٰهُ الصَّمَدُ ۝ لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ ۝
لَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا اَحَدٌ ۝
سُورَةُ الْاٰخِرَةِ
بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ
قُلْ اَعُوْذُ بِرَبِّ الْاَلْقَمٰی ۝ مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ ۝ وَمِنْ شَرِّ
غَاسِقٍ اِذَا وَقَبَتْ ۝ وَمِنْ شَرِّ النَّفَّاثَاتِ فِي الْعُقَدِ ۝
وَمِنْ شَرِّ حَاسِدٍ اِذَا حَسَدَ ۝
سُورَةُ الْاٰخِرَةِ
بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ
قُلْ اَعُوْذُ بِرَبِّ الْاَلْقَمٰی ۝ مَلِكِ الْاَلْقَمٰی ۝ اِلٰهِ
الْاَلْقَمٰی ۝ مِنْ شَرِّ الْوَسْوَاسِ الْخَفٰی ۝ اَلَّذِی
یُوَسْوِسُ فِیْ صُدُوْرِ الْاِنْسٰی ۝
مِنْ الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ ۝

فَهْـنَـنْ أَسْمَـاُ السُّـورِ وَبَيَانَ الْكُـوْنِ الْمَدِينِيَّـمَهَا

نافهروك بنافني ديار كرنا سوره تيت مه كه هي و مه ديني

سورة	مه كه بان مديني	بهره ر	سورة	ژماراوي
سورة الفاتحة	مه كه	١	سورة فاتحه	١
سورة البقرة	مه دينيه	٢	سورة تا به قهره	٢
سورة آل عمران	مه دينيه	٥٠	سورة تا اليه عمران	٣
سورة النساء	مه دينيه	٧٧	سورة تا نساء	٤
سورة المائدة	مه دينيه	١٠٦	سورة تا مايدة	٥
سورة الأنعام	مه كه	١٢٨	سورة تا نه نعم	٦
سورة الأعراف	مه كه	١٥١	سورة تا نه اعراف	٧
سورة الأنفال	مه دينيه	١٧٧	سورة تا نه فال	٨
سورة التوبة	مه دينيه	١٨٧	سورة تا نه توبه	٩
سورة يونس	مه كه	٢٠٨	سورة تا يونس	١٠
سورة هود	مه كه	٢٢١	سورة تا هود	١١
سورة يوسف	مه كه	٢٣٥	سورة تا يوسف	١٢
سورة الرعد	مه دينيه	٢٤٩	سورة تا ره عه	١٣
سورة إبراهيم	مه كه	٢٥٥	سورة تا نه ابراهيم	١٤
سورة الحجر	مه كه	٢٦٢	سورة تا نه حجر	١٥
سورة النحل	مه كه	٢٦٧	سورة تا نه حل	١٦
سورة الإسراء	مه كه	٢٨٢	سورة تا نه اسراء	١٧
سورة الكهف	مه كه	٢٩٣	سورة تا نه كهف	١٨
سورة مريم	مه كه	٣٠٥	سورة تا نه مريم	١٩
سورة طه	مه كه	٣١٢	سورة تا نه طاه	٢٠
سورة الأنبياء	مه كه	٣٢٢	سورة تا نه انبياء	٢١
سورة الحج	مه دينيه	٣٣٢	سورة تا نه حج	٢٢
سورة المؤمنون	مه كه	٣٤٢	سورة تا نه مؤمنون	٢٣
سورة النور	مه دينيه	٣٥٠	سورة تا نه نور	٢٤
سورة الفرقان	مه كه	٣٥٩	سورة تا نه فرقان	٢٥
سورة الشعراء	مه كه	٣٦٧	سورة تا نه شعراء	٢٦

السورة	مەككە يان مەدەنىي	بەريەر	سۇرەت	ژماراوى
سورة النمل	مەككە	٣٧٧	سۇرەتا نەمل	٢٧
سورة القصص	مەككە	٣٨٥	سۇرەتا قەصەص	٢٨
سورة العنكبوت	مەككە	٣٩٦	سۇرەتا ئەنكەبوت	٢٩
سورة الروم	مەككە	٤٠٤	سۇرەتا روم	٣٠
سورة لقمان	مەككە	٤١١	سۇرەتا لقمان	٣١
سورة السجدة	مەككە	٤١٥	سۇرەتا سەجدە	٣٢
سورة الأحزاب	مەدەنىيە	٤١٨	سۇرەتا ئەحزاب	٣٣
سورة سبا	مەككە	٤٢٨	سۇرەتا سەبە	٣٤
سورة فاطر	مەككە	٤٣٤	سۇرەتا فاطر	٣٥
سورة يس	مەككە	٤٤٠	سۇرەتا يەس	٣٦
سورة الصافات	مەككە	٤٤٦	سۇرەتا صافات	٣٧
سورة ص	مەككە	٤٥٣	سۇرەتا صاد	٣٨
سورة الزمر	مەككە	٤٥٨	سۇرەتا زەمەر	٣٩
سورة غافر	مەككە	٤٦٧	سۇرەتا غافر	٤٠
سورة فصلت	مەككە	٤٧٧	سۇرەتا فەسلىت	٤١
سورة الشورى	مەككە	٤٨٣	سۇرەتا شورى	٤٢
سورة الزخرف	مەككە	٤٨٩	سۇرەتا زەخرف	٤٣
سورة الدخان	مەككە	٤٩٦	سۇرەتا دۇخان	٤٤
سورة الجاثية	مەككە	٤٩٩	سۇرەتا جاثىيە	٤٥
سورة الأحقاف	مەككە	٥٠٢	سۇرەتا ئەحقاف	٤٦
سورة محمد	مەدەنىيە	٥٠٧	سۇرەتا مۇھەممەد	٤٧
سورة الفتح	مەدەنىيە	٥١١	سۇرەتا فەتىھ	٤٨
سورة الحجرات	مەدەنىيە	٥١٥	سۇرەتا ھۇجۇرات	٤٩
سورة ق	مەككە	٥١٨	سۇرەتا قاف	٥٠
سورة التاريات	مەككە	٥٢٠	سۇرەتا تارىيات	٥١
سورة الطور	مەككە	٥٢٣	سۇرەتا طوور	٥٢
سورة النجم	مەككە	٥٢٦	سۇرەتا نەجم	٥٣
سورة القمر	مەككە	٥٢٨	سۇرەتا قەمەر	٥٤
سورة الرحمن	مەدەنىيە	٥٣١	سۇرەتا رەھمان	٥٥
سورة الواقعة	مەككە	٥٣٤	سۇرەتا واقىيە	٥٦

السورة	مەكئە پان مەدەنىي	بەرپەر	سۆرەت	ژماراوى
سورة الحديد	مەدەنىيە	٥٣٧	سۆرەتا حەدەيد	٥٧
سورة المجادلة	مەدەنىيە	٥٤٢	سۆرەتا موجدەلە	٥٨
سورة الحشر	مەدەنىيە	٥٤٥	سۆرەتا حەشر	٥٩
سورة المنتحنه	مەدەنىيە	٥٤٩	سۆرەتا مومئەحنە	٦٠
سورة الصف	مەدەنىيە	٥٥١	سۆرەتا صف	٦١
سورة الجمعة	مەدەنىيە	٥٥٣	سۆرەتا جومعه	٦٢
سورة المنافقون	مەدەنىيە	٥٥٤	سۆرەتا موناڤقوون	٦٣
سورة التغابن	مەدەنىيە	٥٥٦	سۆرەتا تەغابون	٦٤
سورة الطلاق	مەدەنىيە	٥٥٨	سۆرەتا طەلاق	٦٥
سورة التحريم	مەدەنىيە	٥٦٠	سۆرەتا تەحریم	٦٦
سورة الملك	مەكئە	٥٦٢	سۆرەتا مەلک	٦٧
سورة القلم	مەكئە	٥٦٤	سۆرەتا قەلەم	٦٨
سورة الحاقة	مەكئە	٥٦٦	سۆرەتا تەلخاقە	٦٩
سورة المعارج	مەكئە	٥٦٨	سۆرەتا مەعارج	٧٠
سورة نوح	مەكئە	٥٧٠	سۆرەتا نوح	٧١
سورة الجن	مەكئە	٥٧٢	سۆرەتا جن	٧٢
سورة المزمل	مەكئە	٥٧٤	سۆرەتا موزەمەل	٧٣
سورة المدثر	مەكئە	٥٧٥	سۆرەتا مودئەر	٧٤
سورة القيامة	مەكئە	٥٧٧	سۆرەتا ئەلقيامە	٧٥
سورة الإنسان	مەدەنىيە	٥٧٨	سۆرەتا ئىنسان	٧٦
سورة المرسلات	مەكئە	٥٨٠	سۆرەتا مەرسەلات	٧٧
سورة النبأ	مەكئە	٥٨٢	سۆرەتا نەبە	٧٨
سورة النازعات	مەكئە	٥٨٣	سۆرەتا نازىعات	٧٩
سورة عبس	مەكئە	٥٨٥	سۆرەتا عەبەسە	٨٠
سورة التکویر	مەكئە	٥٨٦	سۆرەتا تەکویر	٨١
سورة الانفطار	مەكئە	٥٨٧	سۆرەتا ئىنفىطار	٨٢
سورة المطففين	مەكئە	٥٨٧	سۆرەتا موطفەین	٨٣
سورة الانشقاق	مەكئە	٥٨٩	سۆرەتا ئىنشىقاق	٨٤
سورة البروج	مەكئە	٥٩٠	سۆرەتا بروج	٨٥

السورة	مەككە يان مەدەنىي	بەريەر	سۇرەت	ژماراوى
سورة الطارق	مەككە	٥٩١	سۇرەتا طارق	٨٦
سورة الأعلى	مەككە	٥٩١	سۇرەن ئەعلا	٨٧
سورة الغاشية	مەككە	٥٩٢	سۇرەتا غاشيە	٨٨
سورة الفجر	مەككە	٥٩٣	سۇرەتا فجر	٨٩
سورة البلد	مەككە	٥٩٤	سۇرەتا بەلد	٩٠
سورة الشمس	مەككە	٥٩٥	سۇرەتا شەمس	٩١
سورة الليل	مەككە	٥٩٥	سۇرەتا لەيل	٩٢
سورة الضحى	مەككە	٥٩٦	سۇرەتا ضوحا	٩٣
سورة الشرح	مەككە	٥٩٦	سۇرەتا شەرح	٩٤
سورة التين	مەككە	٥٩٧	سۇرەتا تەين	٩٥
سورة العلق	مەككە	٥٩٧	سۇرەتا ئەلق	٩٦
سورة القدر	مەككە	٥٩٨	سۇرەتا قەدر	٩٧
سورة البينة	مەدەنىيە	٥٩٨	سۇرەتا بەينە	٩٨
سورة الزلزلة	مەدەنىيە	٥٩٩	سۇرەتا زەلزەلە	٩٩
سورة العاديات	مەككە	٥٩٩	سۇرەتا عاديئات	١٠٠
سورة الفارغة	مەككە	٦٠٠	سۇرەتا فارغە	١٠١
سورة التكاثر	مەككە	٦٠٠	سۇرەتا تەكاثۇر	١٠٢
سورة العصر	مەككە	٦٠١	سۇرەتا ئەصر	١٠٣
سورة الحمزة	مەككە	٦٠١	سۇرەتا ھومزە	١٠٤
سورة الفيل	مەككە	٦٠١	سۇرەتا فەيل	١٠٥
سورة قريش	مەككە	٦٠٢	سۇرەتا قورەيش	١٠٦
سورة الماعون	مەككە	٦٠٢	سۇرەتا ماعون	١٠٧
سورة الكوثر	مەككە	٦٠٢	سۇرەتا كەوثر	١٠٨
سورة الكافرون	مەككە	٦٠٣	سۇرەتا كافىرون	١٠٩
سورة النصر	مەدەنىيە	٦٠٣	سۇرەتا نەصر	١١٠
سورة المسد	مەككە	٦٠٣	سۇرەتا مەسەد	١١١
سورة الإخلاص	مەككە	٦٠٤	سۇرەتا ئىخلاص	١١٢
سورة الفلق	مەككە	٦٠٤	سۇرەتا فەلق	١١٣
سورة الناس	مەككە	٦٠٤	سۇرەتا ناس	١١٤

لَنْ وَارِدَةُ الشُّرُوقِ الْإِسْلَامِيَّةِ وَالِدَتُهُ وَالْإِسْلَامِيَّةِ

فِي الْمَلَكَةِ الْعَرَبِيَّةِ السُّعُودِيَّةِ

الْمَشْرِقَةِ عَلَى

مَجْمَعِ الْمَلِكِ فَهَكَذَا لَطَبَاعَةُ الْمُصَنَّفِ الْقُرْآنِ

فِي الْمَدِينَةِ الْمَسْكُونَةِ

إِذَا يَسْتُرُهَا أَنْ يُصْدِرَ الْمَجْمَعُ هَذِهِ الطَّبْعَةَ مِنْ

تَرْجُمَةً مَعَ الْفَرَاغِ الْكَرِيمِ

إِلَى اللُّغَةِ الْكُرْدِيَّةِ

(اللُّغَةُ الْكُرْدِيَّةُ)

نَسْأَلُ اللَّهَ أَنْ يَنْفَعَ بِهَا النَّاسَ

وَأَنْ يَحْيِي

خَالِدًا لِحُجْرَتِهِ الشَّرِيفَةِ الْمَلِكِ كَلَامَ بْنِ عَبْدِ الْعَزِيزِ السُّعُودِيِّ

أَحْسَنَ الْجَزَاءِ عَلَى جُودِهِ الْعَظِيمَةِ فِي نَشْرِ كِتَابِ اللَّهِ الْكَرِيمِ

وَاللَّهُ وَلِيُّ الْمُؤْمِنِينَ

وهزارهتا کاروبارنت ئیسلامی و بانگه‌وازی و پابه‌ریا

ل شاهنشینا عه‌ره‌بستانا سعودی

یا سه‌ره‌رشتیار ل سه‌ر کومه‌لگه‌ها مه‌لك فه‌ه‌د

یا چاپک‌رنا قورئانا پی‌روز ل مه‌دینه‌یا مونه‌ووهر

کۆمه‌لگه‌هی بێ خۆشه‌ فێ چاپا قورئانا پی‌روز دگه‌ل رافه‌ک‌رنا وئێ ب

زمانێ کوردی ده‌رب‌ن‌خیت

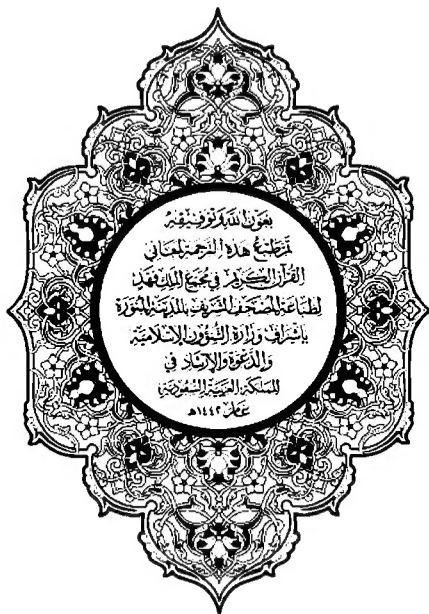
داخوازی ژ خودی دکه‌بین خه‌لك مفایی ژنی وه‌رگرن

و خه‌لاتی خیری بده‌ته (خادم الحرمين الشريفین)

شاه سه‌لمان کوری عه‌بدول عه‌زیز ئال سعود

ل سه‌ر زه‌حمه‌ت و ره‌نجا مه‌زن یا ئه‌ول سه‌ر به‌لافک‌رنا قورئانی دبه‌ت

و خودی خودانی هاریکارییه

حَفَظُوا الْقُرْآنَ بِحَسْبِ مَوْلَاةٍ
بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

ص.ب ٦٢٦٤ - المدينة المنورة

www.qurancomplex.gov.sa
contact@qurancomplex.gov.sa

ماڤيت چاڤکرنی د پاراستنه
بؤکؤمه لگه ها مه لک فعهده يا چاڤکرن قورئانا پيروز

ص. پ ٦٤٦٢ ل مهدينه يا مونه ووهر

www.qurancomplex.gov.sa
contact@qurancomplex.gov.sa

© مجمع الملك فهد لطباعة المصحف الشريف، ١٤٤٢هـ

فهرسة مكتبة الملك فهد الوطنية أثناء النشر

مجمع الملك فهد لطباعة المصحف الشريف

ترجمة معاني القرآن الكريم إلى اللغة الكردية (اللهجة الكرمانيّة) / مجمع

الملك فهد لطباعة المصحف الشريف - المدينة المنورة، ١٤٤٢هـ

٦٤٠ ص؛ ١٩,٥ × ٢٨ سم

ردمك: ٩٧٨-٦٠٣-٨٣١١-٢٤-٠٠

١- القرآن - ترجمة - اللغة الكردية (اللهجة الكرمانيّة) أ. العنوان

١٤٤٢/٢٨١٩

ديوي ٢٢١.٤

رقم الإيداع: ١٤٤٢/٢٨١٩

ردمك: ٩٧٨-٦٠٣-٨٣١١-٢٤-٠٠

9 786038 311240

نصف الترجمة

نه ماشه وه رگه برانی بکه

